
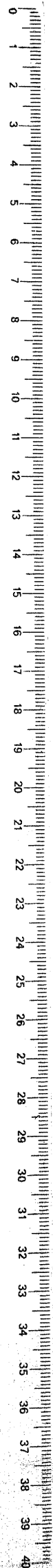


169

0

2 400 40  MADE IN JAPAN





TRACTATUS DE  
**IVRE PATRONATUS**

OMNIVM I. V. C. CLARISSIMO-

RVM, QVI QUIDEM HACTENVS EXTANT▶

D. Cæsaris Lambertini Episcopi Infulani.

ROCHI DE CVRTE.

PAVLI DE CITADINIS.

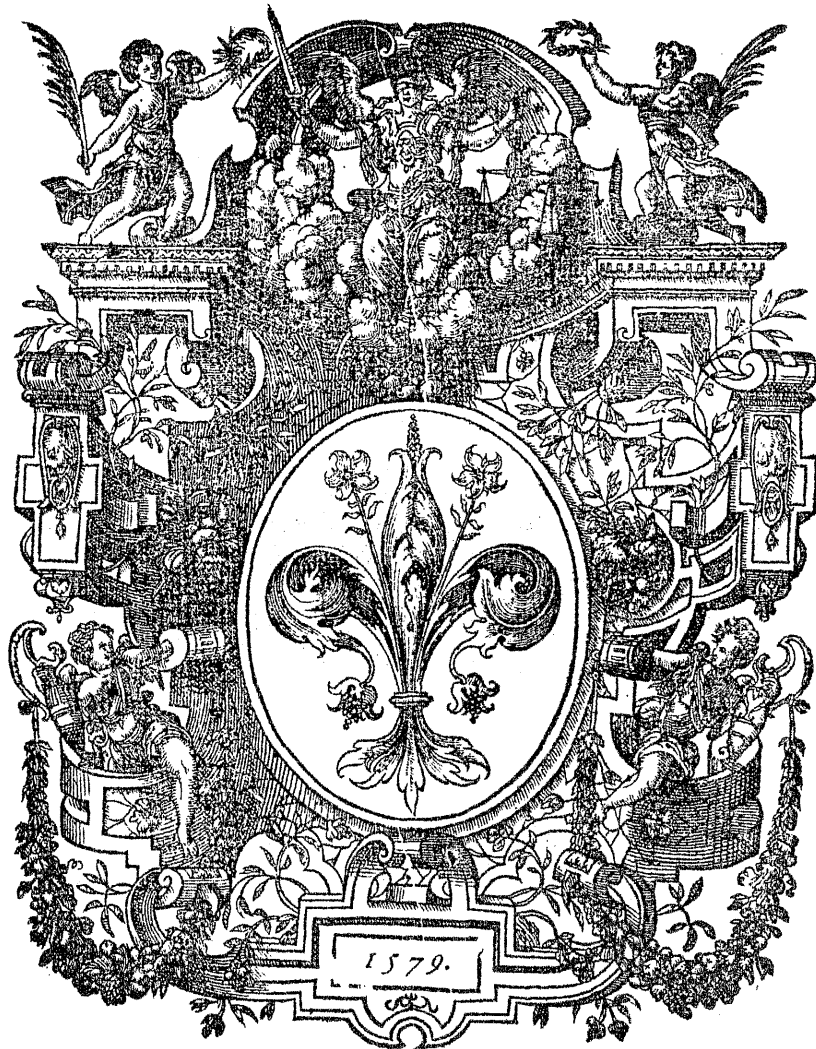
IOANNIS NICOLAI.

*Nunc demum in unum collecti in gratiam iuris studiosorum: in quibus quicquid ad hanc materiam pertinet, in eaq̄ controuersum est, adeo copiosè, accuratè, summaq̄ cum diligentia, denique ita methodicè digestum est, ut nihil omnino desiderari possit.*

NUNC DEMVM multis in locis illustrati & locupletati,  
& plurimis mendis repurgati.

CVM INDICERUM & Verborum copiosissimo.

LIBER SECVNDVS▶



L V G D V N I,  
SVMP TIBVS PHILIPPI TINGHI FLORENTINI▶  
*Cum Privilegio Regio.*



# ELENCHVS QVAESTIONVM ET ARTICVLORVM PRIMAE PARTIS HVIVSCE SECVNDI LIBRI.

CANON NVMERORVM.

*Prior numerus marginalis Articulorum ordinem successuum significat. Numerus interior Articuli & Quaestiones principales; Posterior vero numerus chartarum seriem demonstrat.*

¶ Diuisio huius Libri. fo. 1

¶ Prima pars Secundi Libri vocatur ordinatio-  
nis ecclesiae praeparatio. fol. eo.

¶ In. j. q. princ. primae partis huius secundi Libri.

- 292 **D**E diffinitione praesentationis & sic quid sit praesentatio. art. 1. fol. eo.
- 293 An praesentatio sit ius. art. 2. fol. eo.
- 294 An praesentatio sit donatio. art. 3. fol. eod.
- 295 An patroni dicantur eligere. art. 4. fol. 2.
- 296 In quibus differant & conveniant praesentatio & electio. articulo. v. fol. 2.
- 297 An patronus dicatur ordinare ecclesiam. art. vj. fol. eo.
- 298 An patroni dicantur conferre ecclesiam. art. 7. fol. 3.
- 299 An patronus dicatur concedere ecclesiam. art. 8. fol. eo.
- 300 An patronus dicatur offerre clericum. art. 9. fol. eo.
- 301 An patronus dicatur commendare clericum. art. 10. fol. eo.
- 302 An patronus competatius petendi clericum. art. 11. fol. e.
- 303 Queritur in genere de omnibus terminis similibus praesentationi quo differant & concordant cum praesentatione. art. 12. fol. e.

¶ In. ij. q. prin. primae partis. ij. Libri.

- 304 ¶ Quis possit praesentare in ecclesijs patronatis: & an ius praesentandi sit prohibitorium. art. 1. fol. 5.
- 305 An patronus excommunicatus possit praesentare ante abolutionem: & eius praesentatio teneat. art. 2. fol. eod.
- 306 An praesentatio suspensa admittat ad praesentandum in ecclesia praesentata. art. 3. fol. 6.
- 307 An criminosis qui non praesentant vel aliter impediti: & qui acquiritur ius pa. ex male acquisitis: vel de bonis alterius: vel aliorum nomine poterint praesentare licet ius pa. acquisierint. art. 4. fol. e.
- 308 An pater patrono vivente filij eius possint praesentare in ecclesia patronata vacante. art. 5. fol. eo.
- 309 An quando ius pa. competit uniuersitati seu populo filijfamilias possint praesentare. art. 6. fol. 7.
- 310 Si filiusfamilias sit patronus qui aliunde habet ius pa. quam a patre pater vel filius praesentabit. art. 7. fol. eo.
- 311 An quando ius pa. competit parrochiae: uniuersitati: vel populo: foeminae viduae: & virgines praesentent. art. 8. fol. eod.
- 312 An patronus pupillus possit praesentare. art. 9. fol. e.
- 313 An tutor pupilli patroni possit praesentare in ecclesia patronata pupilli vacante. art. 10. fol. 8.
- 314 An religiosus possit praesentare sine licentia sui abbatis seu alterius superioris. art. 11. fol. e.
- 315 Quae praesentatio pertinet ad monasterium vel ad aliquod collegium seu capitulum: an praesentabit abbas: seu alius superior: seu capitulum: an vero conventus monasterij: capituli: vel collegij: & quid de monasterio monialium. art. 12. fol. 9.
- 316 Quae ius pa. competit conventui vel capitulo: an conventus: novitij: vel non professi: archidiaconus: archipresbyter: & alij non canonici habeant vocem: & praesentare possint. art. 13. fol. 10.
- 317 An capitulum sed vacans possit praesentare aliquem instituendum ad beneficium iuris pat. sui episcopi vel praelati defuncti vel praesentare consilium seu consensum: & quid praelato suspeso. art. 14. fol. e.
- 318 Si aedificata capella vel altare in ecclesia praesentata ratione soli quae praesentabit cum struente & dotante rector illius ecclesiae vel eius praesentans: & quid quae una ecclesia dotat capellam vel altare: vel quae una ecclesia fundat in fundo proprietatis alterius ecclesiae quae praesentabit rector ipsius praesentatae vel eius praesentans. art. 15. fol. 11.
- 319 Si fundator altaris cum consensu episcopi reseruauit sibi ius praesentandi: & titio vel alij quos ipse duxerit pro libito voluntatis eligendo: & bis praesentauit cum titio institutione sequuta: an tertio loco possit rejicere titium & admittere alium. articulo. 16. fol. eo.
- 320 ¶ Si praesentans est furiosus: prodigus: vel alias habens curatorem: an curator vel ipse possit praesentare. articulo. 17. fol. 12.

- 321 An ille cui factum fuit legatum iuris pa. possit praesentare ante approbationem episcopi. art. 18. fol. e.
- ¶ Conclu. decla. amplia. limita. & restrict. quae colliguntur ex hac. ij. q. prin. & eius. 1 & 2. arti. fol. e.

¶ In. iij. q. prin. j. partis secundi Libri.

- 322 ¶ An possides ius pat. praesentare possit sicut verus patronus: & quid in bonae fidei possessore. art. 1. fol. 13.
- 323 An male fidei possessor possit praesentare: & quid sequuta institutione: & iure pa. euicto a vero praesentante: an institutus amoueat: & quid posito edicto. art. 2. fol. eod.
- 324 An inualor, violentus possessor vel intrusus possit praesentare: & eius praesentatio admitti. art. 3. fol. 14.
- 325 An mota lite seu controversia quasi possidenti super iure pat. seu praesentandi in ecclesia vacante possessor possit praesentare antequam lis finiat: & an debeat sequi institutionem. art. 4. fol. 15.
- 326 Si concurrat possessor bonae fidei & possessor male fidei in praesentando: cuius praesentatio in institutione praeseratur. art. 5. fol. 16.
- 327 Si verus patronus praesentat unum, possessor bonae fidei alterum: quis illorum sit potior in institutione. art. 6. fol. eod.
- 328 Quis praeseratur in institutione praesentatus a male fidei, vel praesentatus a proprietario qui non est in possessione. art. 7. fol. 17.
- 329 Si verus praesentans praesentat: & tamen nec ipse nec alius est in quasi possessione: an praesentatio sit nulla tanquam facta a non possidente. art. 8. fol. e.
- 330 Si proprietarius & praesentans putatiuus sunt in possessione: & vnus praesentat vnus alter alterum quae ipsorum praesentatio debeat in institutione: & si est institutus praesentatus a praesentante putatiuo possessore constituto de non iure possidente: an institutus amoueat. art. 9. fol. eo.
- 331 Qualiter quasi possessio iuris pat. seu praesentandi acquiratur & quae acquirantur in acquisitione ipsius. art. 10. fol. 18.
- 332 An quasi possessio iuris pat. seu praesentandi acquiratur ex vna praesentatione institutione sequuta: an vero requirantur plures. art. 11. fol. 19.
- 333 Si tutor praesentauit proprio nomine vna cum pupillo sciens & patiente in illius iure pat. & praesentatio fuit admissa & sequuta institutione: & mortuo tutore eius filius & haeres vacante eadem ecclesia: iterum praesentauit cum dicto pupillo pubere effecto reclamantis: tamen aliquibus qui praetendebant se esse praesentans, qua reclamatio non obstantia sequuta fuit institutio: an sit acquisita quasi possessio iuris pat. ipsi tutori & eius filio. art. 12. fol. e.
- 334 An quasi possessio iuris praesentandi acquiratur per aliquem praesentantem: si confirmata fuit praesentatio in causa principali: & postea cassata in causa appellationis. nu. 13. fol. 20.
- 335 Si cassata praesentatio proprio facta quae antea erat in quasi possessione iuris praesentandi: an post cassationem perdat quasi possessionem. art. 14. fol. eo.
- 336 Duo existentes in quasi possessione praesentandi bis praesentant: & bis eorum praesentatio cassata alia ex causa quae ex defectu quasi possessionis: deinde vnus ipsorum praesentat: alter vero non: & haec praesentatio confirmatur: an praesentans retineat suam quasi possessionem: & non praesentans perdat eam ex quo non praesentauit. art. 15. fol. 21.
- 337 An aliquibus patronis praesentantibus & aliquibus non praesentantibus amittant eorum quasi possessionem. art. 16. fol. eo.
- 338 Si praesentans admittit cum eis in praesentatione non praesentans an eis iudicet: & ille admissus acquirat ius pa. vel quasi possessionem. art. 17. fol. 22.
- 339 Si sit praesentatio ab aliquo qui non est verus praesentans nec in quasi possessione praesentandi & sequuta est institutio: & postea fiat praesentatio a praesentante vel existente in quasi possessione: an prima praesentatio & institutio sequuta sit nulla: vel primus praesentans dicatur esse in quasi possessione: & ideo secunda praesentatio nulla. art. 18. fol. 23.
- 340 An patronus uti possit iure suo in praesentando: & possessore non citato nec aliter priuato. art. 19. fol. eo.
- 341 An per exercitium alterius ad competens praesentans: puta quae honoratur & tractatur ut praesentans acquiratur quasi possessionem praesentandi. art. 20. fol. e.
- 342 Si vnus praesentauit pluribus vicibus: alter vltima vice quasi possessionem praesentandi in quasi possessione praesentans in noua vacante. art. 21. fol. 24.
- 343 An quasi possessio defuncti vel praesentantis dicatur esse & continuari in heredem vel successorem qui adhuc non praesentauit. art. 22. fol. eo.

# Elenchus Quæstio. & Artic.

344 Quibus modis amittat quasi pos. seu iuris pa. pñtadi. ar. 23. f. e.  
345 Ius pa. an dicatur possideri vel quasi possideri. ar. 14. fol. 25  
¶ Conclu. ampli. limi. restric. exten. & decla. quæ colliguntur  
ex supra scripta. iij. q. prin. & eius. 24. art. ponuntur. fol. 26

¶ In. iij. q. princip. j. partis. ij. Libri.

346 An pñoni ecclia vacante possint pñtare p. procuratorē. ar. 1. fo. e.  
347 An patroni possint cedere vel constituere procuratorem ad  
pñtandum in beneficijs vacaturis. ar. 2. fol. 27  
348 An generalis procuratoris constitutio se extendat ad pñta-  
tationem in vacaturis beneficijs. & quid si cōstituens vnum  
tantum habet ius pa. ar. 3. fol. e.  
349 An data alicui potestate conferendi beneficia. intelligatur da-  
ta potestas pñtandi in ecclesijs in quibus constituens ha-  
bet ius pa. & e contra. ar. 4. fol. 28  
350 Si sunt dati duo procuratores infolidum ad pñtandum:  
& vnus ipsorum pñtatur & pñtatur renuntiet pñtatio-  
ni: an alter possit scđo pñtari: & pñtatio teneat. ar. 5. f. e.  
351 Si patronus concessit alicui potestatem pñtandi vel ad pñ-  
tandum procuratorem constituit: an ipse etiam poterit pñ-  
tatur: & pñtatio teneat. ar. 6. fol. eod.  
352 Nunquid religiosus datus procurator ad pñtandum vel eli-  
gendum sine licētia superioris possit pñtatur vel eligere: &  
si hæc fecerit teneat pñtatio vel electio. ar. 7. fol. e.  
353 Si alicui mandatur vt pñtetur eum consilio talis: an sine illo  
teneat pñtatio. ar. 8. fol. eod.  
354 An stante lege vel statuto q. mulier non possit contrahere sine  
consensu propinquorum, possit sine illo constituere pro-  
curatorem ad pñtandum. ar. 9. fol. eod.  
355 An pñonus possit plures procuratores constituere ad pñtā-  
dum: & quid si inter se ipsos discordent. ar. 10. fol. eod.  
356 An procurator qui a diuersis habet mandatum ad pñtādū  
vel patronus habens mandatum ad pñtandum a com-  
parono possit diuersos pñtatur. ar. 11. fol. 30  
357 An pcurator falsus pñtatur possit: & cuius pñtatio teneat. 12. f. e.  
358 An dās mādatū seu prātē ad pñtādū possit reuocare: & ipse vel  
alter eius noīc pñtatur: & qd iterueniente info. ar. 13. fol. eod.  
359 An reuocatio pcuratoris pñtatur ad pñtādū debeat deneni-  
re ad noītiā reuocati vel saltem ordinarij vt nō teneat ipsius  
pñtatio: sed pñcipalis vel successiui dati pcuratoris. ar. 14. f. e.  
360 An patronus possit pñtatur per nuncium. ar. 15. fol. 31  
361 An patronus possit pñtatur per literas vel epistolam in ec-  
clesia vacante. ar. 16. fol. eod.  
362 An pñ possit pñtatur pro filio: frater pro fratre: cōiūctus p  
coniūcto: amicus maxima amicitia alicuius pro amico  
patronis pñtatur cum cautione de rato. ar. 17. fol. eod.  
363 An patroni vel existens in quasi pos. pñtandi possint inter  
se conuenire vt alternis vicibus pñtatur. ar. 18. fol. 32  
¶ Conclu. amplia. limi. exten. restric. & decla. quæ colliguntur  
ex ista. iij. q. prin. & eius. 18. art. ponuntur. fol. eod.

¶ In. v. q. prin. j. partis. ij. Libri.

364 ¶ An patronus vel existens in quasi pos. pñtandi pñtet in ec-  
clesia collegiata cum vacat: & si non pñtatur: an eligat vna  
cum collegiatis. ar. j. fol. 33  
365 An pñonus salte habeat pñtatur electioni factæ p clericos de  
rectore in ecclesia collegiata. postq. eligere non potest: & an  
sine consensu electio sit nulla: & an ipso iure. ar. 2. fol. 34  
366 Nunquid pñoni habeat pñtatur ad dignitate: canonicatus:  
pñbendas: vel alia beneficia in ecclesia collegiata vel cath-  
edrali existens vel existentia. ar. 3. fol. 35  
367 An patroni habeant pñtatur in monasterijs monachorum  
& sic regularium. ar. iij. fol. 36  
368 An pñoni habeant pñtatur abbatissam vel priorissam seu saltē  
moniales & capellanos i monasterijs monialiu. ar. 5. fol. eod.  
369 An pñoni possint pñtatur in ecclesijs mendicantium vel in  
capellis in eorum districtu fundatis. ar. 6. fol. eod.  
370 An patronus in ecclesia non collegiata sed parrochiali vltra  
pñtationem rectoris habeat etiam pñtatur clericum q  
adiuare debet illum in diuinis. ar. 7. fol. eod.  
371 An in hospitali seu oratorio cadat pñtatur. ar. 8. fol. e.  
372 An in ecclia seu capella de pñte stante seu affixa alteri ecclesie  
I altari affixo seu portatili & i basilica cadat pñtatur. ar. 9. f. 37  
373 An in pceptoria cōmēda bagliua religionis hierosolimitane  
stauria fraternitatis & similibus cadat pñtatur. ar. 10. fo. e.  
374 An in collegio scholarium & in sedilibus in ecclesia affixis ca-  
dat pñtatur. ar. xi. fol. e.  
¶ Cōcl. ampli. & c. q. colligunt ex. s. scripta. v. q. & c. xi. ar. h. i. f. e.

¶ In. vj. q. prin. j. partis secundi Libri.

375 ¶ Quando in ecclesijs & locis in quibus habet locum ius pa.  
& pñtandi pñtatur fiat. ar. 1. fol. 37  
376 Qñ dicat ecclia vacare vt pñonus possit in illa pñtatur. ar. 2. f. e.  
377 An per renunciations dicantur beneficia vacare ita q. pa-  
tronus possit pñtatur. ar. 3. fol. 38  
378 Si pēdere pñtatur facta a clerico pñono pñtatur scđs pño  
pñtatur renūtiare: an debeat admitti & institui scđs. ar. 4. fo. e.  
379 An pñoni possint iterū pñtatur qñ pñtatur nō pñtatur: vel post  
cōsensum renūtiatur seu morit ante institutionē: aut qñ non  
tenuit pñtatur propter crimen vel aliam causam non p-  
cedentem ex culpa pñtantis. ar. 5. fol. eod.  
380 An ecclesia seu beneficium que vel quod permutantur: dicā-  
tur vacare per renunciationem adeo q. patronus possit in eis  
pñtatur. ar. 6. fol. eod.  
¶ Conclu. ampli. exten. limi. restric. & decla. quæ colliguntur  
existo. vj. art. & eius. 12. dubijs habentur. fol. 43  
381 An scđa pñtatur facta teneat prima non cassata. ar. 7. fol. 44  
382 An si rector ecclesie patronatē priuetur rectoria propter ei-  
demerita illa ecclesia dicatur vacare: adeo q. patronus possit  
ad illam alium pñtatur. ar. 8. fol. 209. eod.  
383 Si beneficium vacat de iure non autem de facto: an patronus  
possit ad illud pñtatur. ar. 9. fol. 45  
384 Quid si rector ecclesie sit priuatus ipso iure illa pp aliquē delictū  
an pñonus possit pñtatur anteq. id sit declaratū. ar. 10. fol. eod.  
385 Quid si aliquis non est priuatus de iure sed de facto suo bene-  
ficio: an patroni poterint alium pñtatur. ar. xi. fol. eod.  
386 An. c. j. vt lit. pēd. lib. vj. disponēs q. pēdēte lire inter duos ele-  
ctos: vno ipsorum moriente: vel liti cedente nō possit alter eli-  
gi habeat locū in duobus pñtatur litigantibus. arti. 12. fol. 47  
387 An. ca. ij. vt lit. pēdē. lib. vj. disponens q. beneficiario p quem  
de beneficio litigatur cedente vel decedente electores non  
posse alium eligere vt cum superlute litiget habeat locum  
in pñtatur. ar. xij. fol. eod.  
388 An stante in ecclesia patronata perpetuo administratore vel  
commendatario dato a papa dicatur vacare vt ad eam patro-  
ni pñtatur possint. ar. 14. fol. eod.  
389 An per promotionem ad epatum vacet beneficium patrona-  
tum & ad illud patroni pñtatur possint. ar. 15. fol. 48  
390 An si rector alicuius beneficii pñonari obtineat fm incōpati-  
bile primū vacet vt pñoni possint in eo pñtatur. ar. 16. fol. 49  
391 An per pñtatur ad secundum beneficium patronatum  
incomētabile vacet primum etiam patronatum vel requira-  
tur institutio & possessionis adeptio. ar. 17. fol. eod.  
392 Quia plures sunt modi vacationis beneficiorum vltra decel-  
sum: & cessum an semper patroni possint pñtatur. ar. 18. fo. e.  
393 An patroni possint pñtatur ad ecclesiam vacaturam vel  
de pñtatur promittete anteq. vacet. ar. 19. fol. eod.  
394 Pone institutū esse senē valerudinariū vel infirmū, an sibi co-  
adiutor dari possit sine cōsensu patroni: & quid in perpetuo:  
& quid in temporaneo coadiutore. ar. 20. fol. 50  
395 An habens beneficium patronatum possit in illo sibi eligere  
successorem saltē cum consensu epi & pñoni. ar. 21. fo. eod.  
396 An patronus pñtatur in beneficio patronatu vacante in cu-  
ria: & sic an dispositio. e. j. de pñben. lib. vj. reg. cancel. & extra  
uagan. de beneficijs effectis cum eorū reservationibus inclu-  
dant beneficia patronata. ar. 22. fol. eod.  
¶ Conclu. ampli. limi. restric. exten. & decla. quæ colliguntur  
ex supra scriptis. 22. art. habentur. fol. 51

¶ In. vij. q. prin. j. par. secundi Libri.

397 ¶ Qui possunt in beneficijs patronatis pñtatur: & an est ne-  
cessē q. sint clerici. ar. 1. fol. 52  
398 An clerici primē tonsurę pñtatur possint. ar. 2. fol. eod.  
399 An clericus coniugatus pñtatur possit. ar. 3. fol. eod.  
400 an heremite: pueri: frēs: & monachi: simplices: deo deuoti: ac  
frēs tertij ordinis sancti Francisci pñtatur possint. ar. 4. fol. eod.  
401 An milites hierosolomitani: templariorum & huiusmodi p-  
ñtatur possint. ar. 5. fol. 53  
402 an mulier in beneficio patronatu pñtatur possit. ar. 6. fol. e.  
403 an laici in locis patronatis pñtatur possint. ar. 7. fol. eod.  
404 an filius familias possit pñtatur. ar. 8. fol. 54  
405 an seruus possit pñtatur. ar. 9. fol. eod.  
406 an monachus sine licentia abbatis pñtatur possit: & in qui-  
bus monachi equiparantur seruis: & in quibus filij familias.  
articul. 10. fol. eod.  
407 an illegitime nati poterint pñtatur: & quid de legitimatis.  
articul. xj. fol. 55  
408 An

# Primæ partis, secundi Libri.

- 408 An corpore vitiat possint præsentari. art. 12. fol. eo.  
409 An bigami possint præsentari: & quid si cum eis est dispensatum. art. 13. fol. eo.  
410 An neophitus præsentari possit. art. 14. fol. 56  
411 An clericus habens unum beneficium in ecclesia psonata possit ad aliud in illa vel alia ecclesia existens præsentari. art. 15. fol. eo.  
412 An episcopus vel habentes maiorem qualitatem præsentari possint ad beneficium patronatum. art. 16. fol. 57.  
413 An duo ad unum beneficium præsentari possint diuisim vel in solidum seu saltem successiue. art. 17. fol. eod.  
414 An aliquis inuitus ad beneficium præsentari possit. art. 18. fol. 58  
¶ Cōcl. ampl. & c. quæ colliguntur ex scriptis. 18. art. fol. 59  
415 An monachus vel alius religiosus pfectus possit præsentari in ecclesia parochiali seculari psonata vacante & quod in simplici beneficio. art. 19. f. e.  
416 An ad hoc vt teneat præsentatio facta à psona de monacho vel alio religioso professio requiratur & fiat in cōcordia ad eum & si fiat in discordia non teneat. art. 20. fol. 61  
417 An psona laicus possit ad ecclesiam parochialem præsentari regi p clericos seculares tãto tpe cuius inuitus & c. nunc vacante psona re canonici regularis: & p episcopum in institutio remanente canonico regulari: & in suo claustris residere distributioes quotidianas & pte puerum suum canonicarum tãgẽtẽ picipere: an vero præsentatio & in istis non teneat: adeo & impetrans apostolicus possit petere dictam ecclesiam tanquã de iure vacantem. art. 21. fol. e.  
418 An abbas possit præsentare monachum in capella in qua tanquã psona pstituerat plures clericos seculares p episcopum institutos: & p eos recta spacio quadraginta annorum & plus. art. 22. fol. 62  
419 An in capella vel altari ecclesie regularium etiam mendicantium possit præsentari clericus secularis. art. 23. fol. eo.  
¶ Cōcl. ampl. & c. q. colliguntur ex ix. & seq. art. vsq; ad. 23. fol. 63  
420 An clericus non de gremio capituli ciuitate vel diocesis pegrinus vel incognitus possit p patronum in beneficio vacante præsentari. art. 24. fol. 64  
¶ Cōcl. ampl. & c. q. ex pcedent. art. colliguntur habent. fol. eod.  
421 An quisquis clericus cuiuscunq; sit gradus seu ordinis præsentari possit ad beneficium vacans. art. 25. fol. 66  
422 An possit præsentari septuagesimam ad ecclesiam sine cura dignitate vel psonatum: que tamẽ appellatur rectoria vel prioratus. art. 26. fol. 67  
423 An in capellania in qua est dispositio fundatoris p capellanum celebrande missæ poterit præsentari non sacerdos & sic dicatur sacerdotalis. art. 27. fol. eod.  
424 Si fundator disposuit in capella præsentari psubyterum seu capellanum idoneum qui p se vel alium missas celebrat: an poterit ad illam præsentari non sacerdos actu celebrans. art. 28. fol. eodem.  
425 An ad capellam sacerdotalem possit præsentari non sacerdos etate tamen idoneus ad sacerdotium. art. 29. fol. 68  
426 An lege apposita p fundatorem præsentatus sit talis ordinis sacri poterit illa immutari saltẽ pro vna vice per fundatorem huiusmodi successores eius cum episcopi consensu & præsentari aliquis ad illam inferioris ordinis. art. 30. fol. 69  
¶ Cōcl. ampl. & c. q. colliguntur ex pcedẽ. 6. art. habentur. fol. 233
- ¶ In. viij. q. prin. j. partis. ij. Libri.
- 427 ¶ An quis possit præsentare seipsum. art. j. fol. 71  
428 An saltem in beneficiis simplicibus psona clericus: & in collegiis secularibus laicus possit præsentare seipsum. art. 2. fol. 72  
429 An psona qui est clericus si non potest præsentari possit saltem porrigere pces habenti instituire vt beneficium sibi conferatur: siue sit magnum: siue sit minimum. art. 3. fol. e.  
430 An habens instituire siue sit episcopus: siue inferior: siue capellanus sede vacante saltẽ motu proprio poterit psona existenti clerico beneficium conferre: & an clericus de familia possit in istonem petere in persona sua virtute ordinationis fundatoris. art. 4. fol. 73  
431 An patronus possit præsentare clericum compatronum ad beneficium communis iuris p. art. 5. fol. e.  
432 An existentibus pluribus patronis præsentantibus clericum cōpatronum possit & ipse cum illis etiã seipsum præsentare. art. 6. f. 74  
433 An saltem ipse psona clericus præsentationi de se facte à cōpatronis habeat consentire. art. 7. fol. e.  
434 An consensus coelecti vel cōpmentati à cōpatronis faciat numerum & illum augere. art. 8. fol. eo.  
435 An procurator constitutus à patrono ad præsentandum possit præsentare constituentem. art. 9. fol. e.  
436 An procurator substitutus ad præsentandum possit præsentare cōstituentem vel substituentem. art. 10. fol. eo.  
437 An donatarius iuris p. possit præsentare donatorem pferim si hoc tetit ex pacto expresso vel tacito. art. xi. fol. 75  
438 An pater possit præsentare filium: & contra: nepotem vel consanguineum. art. 12. fol. e.
- 439 Si psona cōpromiserit in psem: cōpromissi clerici vel alij patroni extranei: an p arbitratu filii fore pntandũ. art. 13. f. e.  
¶ Cōcl. ampl. & c. q. colliguntur ex ista. viij. q. prin. & eius. art. 13. f. e.  
¶ In. ix. q. prin. j. partis secundi Libri.
- 440 ¶ An clericus ex cōdicatus possit præsentari. articul. 1. fol. 76  
441 An clericus suspensus possit præsentari. art. 2. fol. eo.  
442 An clericus interdictus possit præsentari. art. 3. fol. eo.  
443 An clericus irregularis possit præsentari. art. 4. fol. 77  
444 An clericus depositus possit præsentari. art. 5. fol. e.  
445 An clericus hæreticus possit præsentari. art. 6. fol. e.  
446 An credentes receptatores: fautores: & defensores hæreticorum possint præsentari. art. 7. fol. 78  
447 An clerici schismatici possint præsentari. art. 8. fol. eo.  
448 An clerici apostate possint præsentari. art. 9. fol. e.  
449 An clerici simoniaci possint præsentari. art. 10. fol. 79  
450 An præsentatus & præsentans facientes pacta & cōuentioes pferim iuratas eomitrat simoniã: & ille præsentari possit. art. xi. f. e.  
451 An clericus ambitiosus possit præsentari. art. 12. fol. eod.  
452 An ille qui ante q. præsentatur præsentationem acceptauit possit præsentari ad beneficium quod accepit. art. 13. fol. e.  
453 An clericus homicida possit præsentari. art. 14. fol. e.  
454 An clericus periuus possit præsentari. art. 15. fol. e.  
455 An clericus infamis possit præsentari. art. 16. fol. 80  
456 An existens in peccato mortali possit præsentari. art. 17. fol. eo.  
457 An clericus sodomita possit præsentari. art. 18. fol. e.  
458 An clericus adulter possit præsentari. art. 19. fol. 82  
459 An publicus concubinaris possit præsentari. art. 20. fol. 83  
460 An clericus vsurarius possit præsentari. art. 21. fol. 84  
461 An falsificans literas apostolicas possit præsentari. art. 22. fol. 85  
462 An criminofus in genere possit præsentari. articul. 23. fol. e.  
463 An clericus illiteratus possit præsentari. articul. 24. folio eodem.  
464 An ordinatus ad psubyteratum: & bis admissus ad ecclesias parochiales p eundẽ episcopum præsentatus ad tertiam possit repelli. art. 25. f. 86  
465 An clericus hystrion: buffonus: securus: ioculator: ludio: minus: & similes: possint præsentari. art. 26. fol. 87  
466 An præsentatus non admissus vitio personę possit in illa vel alia ecclesia iterum præsentari. art. 27. fol. eod.  
467 An præsentans indignum possit ab alijs præsentari. art. 28. fol. eo.  
¶ Conclu. cum ampli. & limi. remissiuẽ habentur. fol. 88
- ¶ In. x. q. prin. j. partis secundi Libri.
- 468 Qui dicantur idonei vt præsentari possint ad beneficium psonatum: & de qualitatibus in illis requisitis. art. 1. fol. e.  
469 An quilibet præsentatus debeat psumi idoneus si aliud non apparet. art. 2. fol. 89.  
470 Si patroni poterint præsentare digniorem & idoneiorem: an salua conscientia præsentabunt dignum & idoneum: & an teneat huiusmodi electio & præsentatio. art. 3. fol. e.  
471 An patroni præsentantes non idoneum vel indignum puniant aliqua pena: & pferim vt priuentur illa vice iure præsentandi: & quid in psonis ecclesiasticis & quid in laicis: & qualis erit indignitas: vt eam pena sequatur. art. 4. fol. 93  
472 An si p psonos est præsentatus non idoneus vel indignus possit episcopus in casibus in quibus potest dispensare circa illos defectus: & facere illum idoneum & dignum: & validare præsentationem etiam patronis inuitis. art. 5. fol. 95  
473 Si est apposita lex p fundatorem q. præsentatus non habeat aliud beneficium: an episcopus possit circa hoc dispensare in casu quo potest circa pluralitatem beneficiorum. art. 6. fol. 96  
474 An episcopus possit dispensare in qualitatibus beneficij patronati p fundatorem appositis vt præsentetur non sacerdos cum fundator voluerit sacerdotem præsentari. art. 7. fol. eo.  
¶ Conclu. ampl. & c. q. colliguntur ex pcedẽ. ponunt remissiuẽ. fol. e.  
¶ In. xi. q. vlti. q. prin. j. par. secundi Libri.
- 475 An clericus possit præsentari per procuratorem: p filio: consanguineo: p cōsanguineo: cum pmissione de rato vel omnino requiratur pferentia præsentandi. art. 1. fol. e.  
476 An saltem induci possit ex consuetudine: & valeat vt quis etiã absens præsentari possit. art. 2. fol. eo.  
477 Si præsentandus est notus habenti instituire an quamuis absens præsentari possit. art. 3. fol. 97  
478 Si præsentatur absens & ab instituyente acceptatur: an præsumatur instituens ipse habere notitiam. art. 4. fol. e.  
479 Si absens casu quo potest est pntatus an debeat acceptare infra tempus dati ad præsentandum: & an possit fieri acceptatio per ipsius fastidiosus procuratorem vel consanguineum. art. 5. fol. eo.  
¶ Cōcl. ampl. & c. q. ex hac. xj. q. pri. & ei. 5. art. colliguntur hñ f. 98
- ¶ Finis tabul. q. princip. & art. primę par. secundi I. lib.  
\* 3 Tabulã

# Elenchus Quæstio. & Artic.

Tabula quæstionum principalium positarum eum suis art. in hac ij. parte huius. ij. Libri operis, secundum ordinem quo iacent annotato. A parte anteriori numero articulorum continuato à principio operis. Et in medio annotato numero ipsarum quæstionum principalium & articulorum particularium. A parte vero posteriori annotato numero chartarum in quibus principia articulorum sunt posita, vt infra.

¶ Continuatio huius secundæ par. ij. lib. ad primâ partē. fo. 98

¶ In prima. q. princip. ij. par. huius secundi Libri.

Infra quantum tempus præsentatio fiat.

- 482 ¶ Infra quantum tempus patroni ecclesiastici & seculares præsentare debeant. art. 1. fol. eo.
- 483 Si ius pat. est commune ecclesiastico & seculari: an habeat semestre vel quadrimestre ad præsentandum. art. 2. fo. 100
- 484 Si ecclesiasticus est patronus ex vna causa: & plures laici ex pluribus: an habebunt semestre vel quadrimestre. art. 3. fo. e.
- 485 Patronus ecclesiasticus donatarius an habeat quadrimestre vt habeat donator ante semestre ex persona sua quia ecclesiasticus. art. 4. fo. e.
- 486 Si ex duobus patronis laicis: vnus donat ius patr. alicui ecclesiæ: alter retinet: an retinens habeat quadrimestre vel semestre ad præsentandum. art. 5. fol. eo.
- 487 An possit induci per consuetudinem q. ecclesiastici & seculares patroni habeant plus vel minus temporis q. semestre vel quadrimestre ad præsentandum. art. 6. fo. eo.
- 488 An fundator bñficii in limine fundatiōis de consensu epi possit augere vel minuere tps datū à iure ad præsentandum. art. 7. fo. eo.
- 489 An tēpus datum à iure consuetudine vel à fundatore p̄sonis ad præsentandum currat à die scientiæ vel vacationis: & an currat impeditis & ignorantibus. art. 8. fol. eod.
- 490 Si ius est inter p̄sonas vel inter epi & p̄sonas vel inter p̄ntatos sup instōne vel alia quæuis lis: & nō finiat infra tēpus datū ad p̄ntandū: an p̄uisio deuoluat ad ordinariū. art. 9. f. 102
- 491 Si est lis inter comp̄sonas ecclesiasticas & laicos sup iure pat. an debeat finire infra semestre vel quadrimestre. art. 10. f. 105
- 492 An lite inter electores sup iure eligendi non finita infra trimestre prouiso deuoluatur ad superiorem. art. xi. fol. eo.
- 493 An patronis quibus est prohibita p̄ntatio per superiorem currat tempus. art. 12. fol. 106
- 494 An sufficiat patronis præsentare vltima die quadrimestri vel semestri. art. 13. fol. eo.
- 495 Qualiter semestre vel quadrimestre computetur fm menses an secundum dies anni: & quot dies erunt pro mēse: & quid in anno bisextili. art. 14. fo. eo.
- 496 Semestre vel quadrimestre datum patronis ad præsentandū an erit vtile vel continuum. art. 15. fol. eo.
- 497 In beneficio nouiter fundato quando incipit currere semestre vel quadrimestre. art. 16. fo. 107
- 498 Si præsentatus non consensit p̄ntationi vel acceptauit p̄ntationem: & postea illam renunciauit vel mortuus fuit ante institutionem an p̄sonus habeat iterum semestre vel quadrimestre ad præsentandum post prædicta. art. 17. fol. e.
- 499 Si præsentatio nō teneat & reuocat puta p̄pter occultum crimen ante institutionem an habebunt patroni iterum semestre vel quadrimestre ad præsentandum. art. 18. fol. 108
- 500 P̄sonus p̄ntans indignū illo restituito p̄ papā an iterū habeat semestre vel quadrimestre à die restōnis cōputadū. art. xix. f. e.
- 501 Si rector bñficii est priuatus illo: & tamen ipse publicè & notoriè vt rector administrat an p̄sonis currer tempus à die priuationis prædictæ vel à die mortis. art. 20. fol. eod.
- 502 An p̄curator præsentans infra tempus datum ad præsentandum debeat fidem facere de mandato. art. 21. fol. eo.
- 503 An sufficiat p̄sonis eligere p̄ntandū inter se vel lras p̄ntationis seu instm tradere p̄ntando infra semestre vel quadrimestre nisi infra illud tempus actualis fieri præsentatio. art. 22. f. e.
- 504 An p̄soni vltra p̄ntationem infra dictum tempus debeant et instare vt fiat institutio alias p̄ntatio non teneat: & an hoc teneatur facere præsentatus. art. 23. fol. 109
- 505 Si p̄sonus p̄ntat corā nō habēte ius instituēdi: & interim labitur tempus ad p̄ntandū: & postea intellexit ius instituēdi ad

- ad aliū spectare an possit corā illo iterum p̄ntare. art. 24. f. e.
- 506 An teneat p̄sonus pbare se p̄ntasse infra tēpus à iure statutū si id neget vel præsumet infra tēpus præsentasse. art. 25. f. 110
- 507 An patronus non p̄ntans infra tempus à iure statutum possit purgare moram. art. 26. fo. eod.
- 508 An lapsō termino & p̄sonis negligētib⁹ vel lite nō finita hīs instituere possit admittere p̄sonum ad p̄ntandū. art. 27. fo. eo.
- 509 An tempus datum à iure ad p̄ntandum possit abbreviari per habentem instituere in appositione edicti. art. 28. fo. 111.
- 510 Durante semestre vel quadrimestre dato ad p̄ntandum ad quē spectet ecclesiæ vel beneficii custodia. art. 29. fo. 112
- 511 An stāte custodia ecclesiæ p̄notatæ vacātis possit in illa œconomus poni & per quem. art. 30. fo. 113
- 512 Si vacat ecclesiā p̄ p̄tētiōes p̄sonorū qd fiet & qualr fit ecclesiæ puidēdū maximè vt ad cōcordiā reducant. art. 31. fol. eo.
- ¶ Conclusiones: ampli. declara. limi. exten. & restric. quæ colliguntur ex ipsa superscripta prima. q. principa. huius secundæ par. secundi lib. & eius. xxxj. art. habentur. fo. 115

¶ In. ij. q. prin. ij. partis. ij. Libri. quando & vbi.

- 513 ¶ Qñ & sic quo tpe stabilito p̄ntatio fieri debeat: & an sit expectanda traditio cadaueris rectoris sepulture. art. 1. fo. 117.
- 514 An p̄ntatio debeat fieri de mane & dicenda missa spiritus sancti an quacunq; hora. art. 2. fo. e.
- 515 An p̄ntatio possit fieri die feriato: & præsertim in honorem Dei. art. 3. fo. eo.
- 516 An p̄ntatio possit fieri per patronum de nocte. art. 4. fol. eod.
- 517 An extra tempus semestri vel quadrimestri patroni poterunt præsentare. art. v. fol. 118
- 518 Vbi & sic in quo loco & an extra territorium habentis instituere præsentatio fieri possit. art. 6. fo. eod.
- 519 An p̄soni debeant conuenire in ecclesia pro p̄ntatione faciēda: & an in ea fieri possit: & an si fiat extra eā teneat. art. 7. fo. e.
- 520 Nunquid p̄soni debeant simul conuenire in p̄ntationis actu: an quilibet de per se alijs non vocatis p̄ntare possit: & an nō vocati possint agere de contemptu. art. 8. fol. 119
- 521 An parrochiani dicant p̄ntare vt singuli velut vniuersi adeo vt si tanq; singuli maior pars patronorum possit præsentare minori parte non vocata. art. 9. fol. 121
- 522 Si ius pa. cōpetit parrochianis qs erit vocādus dñs direct⁹ domus absens vel conductor domus patris. art. 10. fo. eod.
- 523 Si populus habet ius patr. an tantum regentes vniuersitatem præsentabunt: an vero vniuersi. art. xi. fol. 122
- 524 Si ius pat. spectat ad populum & non regitur per aliquos: sed ipse populus p̄ntat: an inter eos computabūtur scēminæ virgines & viduæ & filij familias pro rep̄ntando populum vel faciēdo duas partes. art. 12. fol. e.
- 525 Si in populo p̄sona sunt infantes & maiores septēnio hñtes tutores vel curatores ad actum p̄ntationis qui erunt vocādi infantes & minores vel eorū tutores seu curatores. art. 13. f. e.
- 526 An vox infantis accrescat cōp̄sonis vel cuius erit. art. 14. fo. e.
- 527 Si in vniuersitate admittuntur pupilli vel mulieres ad p̄ntandum an voces eorum computabūtur in numero. art. 15. f. 123
- 528 An patroni possint admittere inter eos non patronum in electione p̄ntandi: vel in ipsa p̄ntatione minori parte vel vno compatrono contradicente. art. 16. fo. e.
- 529 An maior ps p̄sonorū possit p̄ntationē cōpromittere minori parte inuita: seu vno tantum contradicente. art. 17. fol. 124
- 530 An in p̄ntatione patronorum sit seruanda forma. ca. quia vt de electio. art. xviii. fol. 125
- 531 Si ius pa. spectat ad vniuersitatē: an maior ps ipsius nō ascendens ad duas ptes non instante termino iuris possit assignare terminū p̄ntationi faciēdæ & determinare vt cōgrent vocati seu ad certum sonum cāpane p tali loco: p tali die & hora: & ad quem spectet congregatio capituli. art. 19. fo. e.
- 532 Si ius pa. spectet ad particularem ex vna cā: & ad collegiū ex alia cā: & ille particularis sit de collegio an possit p̄ntare cū collegio & etiam iure particulari. articulo. 20. folio 126
- 533 An à maiori parte possit appellari extrajudicialiter cōtra maiorem ne fiat præsentatio. art. 21. fol. eod.
- 534 Quæ actio cōpetit p̄sonis q̄ impediētēs eos p̄ntare. art. 22. f. e.
- ¶ Conclu. ampli. limit. exten. restric. & declara. quæ colliguntur ex ipsa. ij. q. prin. & eius. xxij. art. fo. eo.

¶ In. iii. q. prin. ij. partis. secundi Libri. Quomodo fiat.

- 535 ¶ An patroni dicantur proprie præsentare vel repræsentare: eligere: conferre: vel quid simile. art. 1. fol. 127
- 536 An



# Tertiæ partis, Secundi Libri.

- 536 An valeat presentatio si patronus dicat haberi instituere vo-  
lo presentare. art. 2. fo. 128
- 537 Quid si patronus dicat episcopo presento vobis ad talem ec-  
clesiam, & non dicat quem, vel dicat quem, & non ad quam  
ecclesiam: vel dicat p̄nto Titium: & non dicat cui. art. 3. fo. eo.
- 538 Quid si patronus dicat presento Titium: & non dicat eius co-  
gnomen: quis erit presentandus, vel nullus. art. 4. fo. eo.
- 539 An valeat presentatio si patronus dicat episcopo presento  
quem talis presentabit. art. 5. fo. 129
- 540 An patroni possint plures ad vacantem ecclesiam presenta-  
re vt instituat quem habens instituere elegerit. art. 6. f. e.
- 541 An patroni possint compromittere presentationem faciendā  
in posse aliquorum, & presentim laicorum. art. 7. fo. eo.
- 542 An presentatio alternatiua facta à patrono laico siue clerico  
teneat. art. 8. fo. 130
- 543 An presentatio patroni cōditionalis incerta dubia seu obscu-  
ra teneat. art. 9. fo. 131
- 544 An patronus presentans debeat vti verbo singularis numeri  
puta presento: vel pluralis presentamus. art. 10. fo. 132
- 545 Quibus verbis presentatio fieri debeat per patronum: & sic  
quæ sit forma libelli presentationis. art. 11. fo. eo.
- 546 An in presentatione de substantia requiratur scriptura. arti-  
cul. 12. fo. 133
- ¶ Conclu. ampli. & c. huius questionis remissuè habentur.  
fo. eo.
- ¶ In iij. q. prin. ij. partis. ij. Libri. Coram quibus.
- 547 ¶ An de necessitate presentatio fieri debeat coram habente  
instituere. art. 1. fo. eo.
- 548 An fieri possit p̄ntatio per actualē presentatiōē literarū  
patroni habenti instituere directarum. art. 2. fo. eod.
- 549 An possit fieri p̄ntatio per publicum instrū habenti instituere  
p̄ntandū factū per p̄ntandū de p̄ntatione. art. 3. fo. eo.
- 550 An p̄ntatio debeat fieri coram episcopo solo, vel coram eo  
& capitulo ipsius. art. 4. fo. 134
- 551 An poterit patronus factem ex consuetudine habere ius ab-  
solute dandi ecclesiam sine episcopo. art. 5. fo. eo.
- 552 Si ecclesia patronata est sita in cōfinibus duarum diocesium  
coram quo episcopo fiet presentatio. art. 6. fo. eod.
- 553 Si patroni presentant vnum clericum ad beneficium coram  
plebano habente potestatem instituendi alterum coram epi-  
scopo quæ istarum presentationum teneat. art. 7. fo. eod.
- 554 Si patronus clericus presentet vnum coram vicario episco-  
pi non habente potestatem instituendi deinde alterum corā  
episcopo quæ istarum presentationum teneat. art. 8. fo. 135
- 555 Si patronus p̄ntat coram existēte in quasi pos. instituēdi, an  
satisfaciat adeo vt non labatur sibi tempus. art. 9. fo. eod.
- 556 In ecclesiis pertinētibus ad religiosos pleno iure p̄ntatio corā  
episcopo vel coram ipsis religiosis fieri debeat. art. 10. fo. eo.
- 557 Si aliquis ex forma mādati habet p̄ntare cū plensu seu p̄ntio ali-  
cuius: an p̄ntatio necessaria sit faciēda corā illo. art. 11. fo. eo.
- 558 An p̄ntatiōe de substantia regant alię p̄ntatiōē p̄ntatiōē  
& institutiōē, & an illa possit eē alię p̄ntatiōē extraneę. art. 12. f. e.
- ¶ Conclu. ampli. exten. restr. & declara. quæ colliguntur ex  
supra scripta. iij. q. prin. & eius. xij. art. habentur. fo. 136
- ¶ In v. q. prin. ij. partis. ij. Libri.
- 559 An p̄ntatus ad bñficiū habeat acceptare p̄ntatiōē. art. 1. f. e.
- 560 An sitatur⁹ termin⁹ p̄ntato ad acceptādū p̄ntatiōem: & sic  
an c. q. sit. de ele. lib. vj. habeat locū in p̄ntatiōe. art. 2. fo. eo.
- 561 An presentatus habens duas presentationes cogatur iustan-  
te aduersario vnam eligere: & sic an. c. vt quis duas, de ele. li.  
6. habeat locum in presentatione. art. 3. fo. 137
- 562 An presentatus à patrono cogatur inuitus presentationem  
acceptare: & institutioni acquiescere. art. 4. fo. 138
- 563 An presentatus post presentationem de eo factam possit vel  
debeat agere gratias presentanti absque labe simonię. art. 5. f. e.
- 564 An p̄ntatus possit aliqd t̄pale p̄ntatiōē dare, vel censum eccle-  
siæ imponenti soluendū p̄ntanti qualiter puniatur. art. 6. fo. eo.
- 565 Qui erunt effectus presentationis per quos presentatus pos-  
sit aliquid facere. art. 7. fo. eod.
- 566 Per p̄ntatiōē p̄ntatiōē an acqrat⁹ ius vt ad rē. art. 8. f. 139
- 567 Per presentationem contrahitur matrimonium spirituale de  
presenti vel sponsalia de futuro. art. 9. fo. 140
- 568 Quis fungatur maiori prerogatiua presentantis vel instituentis, &  
beneficiato plus iuris tribuat. art. 10. fo. eo.
- 569 An p̄ntatus non institutus possit administrare bona ecclesie  
& si administrat qua p̄ntatiōē puniatur: & presentim an puniatur  
p̄ntatiōē. c. auaritię. de ele. li. vj. & qua p̄ntatiōē puniatur clericus  
recipiens & laicus presentans. art. 11. fo. eo.
- 570 An presentatus ante institutionem vel post pendente lite  
mora contra presentationem vel appellationem aduersus

- institutionē possit administrare bona ecclesie. art. 12. fo. 140
- ¶ Conclu. declara. ampli. limi. exten. restr. quæ colliguntur  
ex ista. q. v. prin. & suis. xij. art. habentur. fo. 141
- ¶ In vj. q. prin. ij. partis. ij. Libri.
- 571 ¶ An habens instituere habeat acceptare presentationem  
seu admittere. art. 1. fo. eo.
- 572 An citationes speciales & generales per edictum. & sic dis-  
positio. d. c. si. de ele. li. vj. habeat locū in p̄ntatiōe. art. 2. fo. e.
- 573 An dispō. d. c. si. habeat locum in postulatione, collatione: or-  
dinatione: consecratione. & aliis prouisionibus. art. 3. fo. 142
- 574 An dispō. d. c. si. de citatione certa & edicto generali apponē-  
do habeat solum locum in dignitatibus: an vero de omnibus  
beneficiis curatis: simplicibus, hospitalibus, & presentim in  
illis de sacerdote in sacerdotem non requirentibus institu-  
tionem. art. 4. fo. eod.
- 575 Si vni personæ competit presentatio & institutio respectu  
diuersi modi qualitatis. an debeat apponi facere edictum &  
sic obseruare formam. d. c. si. art. 5. fo. eod.
- 576 An dispō. d. c. si. habeat ad quemcunque pertineat institutio:  
siue sit episcopus ordinarius, siue inferior prelatus. art. 6. f. e.
- 577 An immisso edicti possit fieri per existentem extra territo-  
rium suum. art. 7. fo. 143
- 578 An dispositio. d. c. si. habeat locum in concordia presentatiōē: &  
quare. art. 8. fo. eod.
- 579 Si sint plures presentati an debeant apponi plura edicta:  
& sic habebit locum dispositio. d. c. si. art. 9. fo. eo.
- 580 An quando certus presentatus vel oppositor debeat eē  
fieri citatio per edictum. art. 10. fo. eo.
- 581 Apposito edicto generali & non facta citatione speciali coram  
presentato: vel oppositori certis, an teneat institutio: & pre-  
sertim si tales fuerunt presentes. art. 11. fo. 144
- 582 An nō p̄ntatiōē citatiōē p̄ edictū semp̄ & particulari existētibus  
p̄ntatiōē certis institutio sequuta sit ipso iure nulla. art. 12. f. 145
- 583 Quid si cōstitaret cōpresentariū & oppositorē ius non habere  
maximē p̄cedētē proximam vacationē adhuc requiratur  
dicitē citationes, & presentim per edictum. art. 13. fo. eo.
- 584 An per consuetudinem loci posset tolli vt non ponatur edi-  
ctum post presentationem seu electionem. art. 14. fo. 146
- 585 An coelectus vel cōp̄ntatus qui nōdum electioni seu p̄ntati-  
oni cōsensit sit vocandus citatione speciali. artic. xv. fo. eod.
- 586 Si hñs instituere informauit se de his quæ eēt nemine opponēte  
debet ingredi: an teneat istō facta sine vocatiōē. art. 16. f. 147
- 587 Si habens instituere se informauit de his quæ etiam nemine  
opponēte debet ingredi, an teneat ille p̄ntatiōē si postea cō-  
firmat siue instituat sine vocatiōē: & an teneat electio vt p̄ntati-  
o, vel solum erit irrita institutio vel p̄ntatiōē. art. 17. fo. eo.
- 588 An in cassatione electionis seu p̄ntatiōē requiratur edictū,  
generale vel citatio particularis. art. 18. fo. eo.
- 589 An sufficiat habenti instituere facere mandatum de citando:  
vel debeant expediri verę citationes. art. 19. fo. eod.
- 590 Si requirantur plures citationes si expediantur aliquę: & ali-  
quę non, an institutio vitietur in totum vel solum quo ad  
non vocatos. art. 20. fo. eo.
- 591 An in huiusmodi citationibus necessaria sit appositio perem-  
ptorię. art. 21. fo. eo.
- 592 Quæ erit forma huius edicti generalis apponendi. art. 22. f. e.
- 593 In qua ecclesia & loco debeat fieri gūda seu citatio per edi-  
ctum. art. 23. fo. 148
- 594 Per quem affigi & tolli debeat edictum: & quanto tempore  
debeat manere affixum, & cui fiet relatio: & per quem illa  
scribetur. art. 24. fo. eod.
- 595 An teneat institutio facta j. terminū edicti. art. xxv. fo. eod.
- 596 An p̄ntatiōē post terminum edicti sit audiendus. art. 26. fo. 149
- 597 An verus patronus audiatur post terminū edicti etiam in pre-  
sentatione male fidei post institutionem sequuta. art. 27. fo. eo.
- 598 An ultra citationem generalē & specialem de substantia  
institutionis requiratur discussio presentationis. art. 28. fo. eo.
- ¶ Conclu. ampli. limi. exten. restr. & declara. quæ colliguntur  
ex supra scripta. vj. q. prin. & eius. 28. art. habentur. fo. 150
- ¶ In vij. q. prin. ij. partis. ij. Libri.
- 599 ¶ An p̄ntatiōē facta prima p̄ntatiōē possint variare & alterum  
p̄ntare, & qd in patronis clericis, & qd in laicis. art. 1. fo. 151
- 600 An possit a postulatione seu nominatione variari: & cur, se-  
cus in electione & in p̄ntatiōē patroni clerici. art. 2. fo. 152
- 601 Quid si p̄ntatiōē per p̄ntatiōē clericos nō sit perfectē facta: pu-  
ta qa absente p̄ntato vel p̄ntate, & adhuc non p̄ntatiōē: vt  
facta absente instituere habēte: vel facta in instrū: seu literas nō-  
dum instituere hñri: vna cum p̄ntando oblatum: vel oblatum  
possit alterum interim presentare. art. 3. fo. eo.
- 602 Quid si patroni clerici processerunt per viam scrutinij nunquā  
poterint

# Elenchus Quæst. & art.

- poterint variare publicato scrutinio; & quid in laicis. artic. 4. fo. eo.
- 603 Quid si patronus ecclesiasticus presentavit unum habenti ius instituendi; an poterit presentare alterum habenti ius instituendi. art. 5. fo. eo.
- 604 Quid si patronus ecclesiasticus iure vniuersali presentavit unum singulariter quod facere non poterat; an possit postea presentare alterum collegialiter. art. 6. fo. 153
- 605 Quid si patronus ecclesiasticus dixerit volo presentare, vel dixit episcopo presento vobis ad talem ecclesiam, & non dixit quem; & non ad quam ecclesiam; vel non dixit cui; vel dixit presentatio Titium sine cognomine; an possit postea canonicè & rectè alterum presentare. art. 7. fo. eo.
- 606 An patronus ecclesiasticus possit presentare plures simul vt instituatur quem elegerit habens instituere. art. 8. fo. eo.
- 607 Si patronus ecclesiasticus variat plures presentando, an puniatur in hoc vt ad superiorem deuoluatur prouisio. artic. 9. fo. eo.
- 608 Quid si patronus ecclesiasticus presentavit aliquem qui renunciauit presentationi, sed non legitime, & patronus presentavit alterum; & primus presentatus postea legitime renunciauit; an se cetera presentatio teneat ex quo facta tempore quo variare non poterat, reuocatur per sequentem legitimam renunciationem; & an patronus possit istam secundam presentationem reuocare & alterum presentare. art. 10. fo. eo.
- 609 An stante themate prox. arti. expectans apostolicus possit illud beneficium acceptare, vel episcopus illud alteri conferre. art. 11. fo. eo.
- 610 An procurator vel cessionarius patroni ecclesiastici possit variare quamuis principalis non possit. art. 12. fo. eo.
- 611 Si patronus ecclesiasticus & laicus habent commune ius pa. an ambo poterunt variare, vel neuter, vel solus laicus, & si solus laicus quis erit instituendus; primus presentatus ab utroque; vel presentatus in variatione; & an hoc vltimum habeat etiam locum in duobus presentatis à patronis laicis, vno variante, & altero non. art. 13. fo. 154
- 612 Si patronus ecclesiasticus primo contulit vel concessit ecclesiam postea presentando; an dicatur variare, vel teneat presentatio, & quid si dicat eligo talem vel eligo presentandum. art. 14. fo. eo.
- 613 Si patronus promisit presentare unum; an possit presentare alterum seu variare. art. 15. fo. eo.
- 614 Si patronus presentavit unum & iuravit non presentare alterum, an possit variare. art. 16. fo. 155
- 615 An sicut potest variare patronus laicus, ita possit variare eius procurator, & quid de compromissario. art. 17. fo. eo.
- 616 Si laicus est patronus ex prescriptione vel priuilegio, an possit variare. art. 18. fo. eo.
- 617 An si ius pa. spectat ad collegium seu vniuersitatem laicorum possit etiam collegium variare sicut particularis laicus. artic. 19. fo. 156
- 618 An primus legitime presentatus possit appellare contra ipsum patronum vt non presentet alterum. art. 20. fo. eo.
- 619 Patronus laicus quomodo variare possit, & plures presentare vnicò contextu plures presentando vel successiuis temporibus, an possit recedere à primo presentato, vel accumulatiuè presentare secundum art. 21. fo. eo.
- 620 Si patronus laicus presentat secundum & non dicat accumulando; an secunda presentatio valebit, & presumet accumulatiue facta. art. 22. fo. eod.
- 621 An patronus laicus possit variare totiens quotiens voluerit; an vero non possit vltra duos presentare. art. 23. fo. 157
- 622 Patroni presentant duos, & inter presentatos oritur lis, quia quilibet pretendit se esse instituendum, an hoc casu licita sit variatio aliquibus ex partibus presentantium. art. 24. fo. 158
- 623 An in variatione patroni laici habens instituere habet optionem seu gratificationem instituendi quem velit. art. 25. fo. eo.
- 624 Si scilicet presentatus est idoneior primo vel e contra, an habens instituere possit optare & instituere idoneum omisso idoneiore. art. 26. fo. eod.
- 625 Si patronus primo presentavit idoneum postea presentavit non idoneum vel indignum; an debeat puniri vt etiam idoneus presentatus non instituatur, sed quilibet extraneus quem voluerit episcopus; vel poterit optare alterum de duobus. art. 27. fo. 159
- ¶ Conclu. ampli. limi. exten. restri. & declara. quæ colliguntur ex supra scripta. vij. q. prin. & eius xxvij. art. habentur. fo. eod.
- ¶ In vij. q. prin. ij. partis. ij. Libri.
- 926 ¶ Quid si hñs instituere dicat non recipio vel non admitto presentatum; an p hoc videat ipsum repudiare. art. 1. fo. 160
- 627 Si patronus presentat & episcopus non admittit presentatum; an patronus teneatur de nouo alterum presentare. art. 2. fo. eo.
- 628 An presentans, & presentatus quilibet de per se, vel vterque simul possunt esse in iudicio pro petenda institutione & tuedis iuribus presentationis; & sic presentatus & presentari. art. 3. fo. eo.
- 629 An presentatus & presentatus possint in hoc iudicio petende institutionis per procuratores parere, & an pater pro filio, cõiunctus pro coniuncto cum cautione de rato. art. 4. fo. eo.
- 630 Quo iure institutio presentati petatur. art. 5. fo. eo.
- 631 An in petenda institutione requiratur libellus. art. 6. fo. eo.
- 632 An pro petenda institutione sufficiat talis qualis petitio; puta peto me ad presentationem per tales patronos de tali ecclesia factam institui. art. 7. fo. eo.
- 633 Quæ est forma libelli pro petenda institutione. art. 8. fo. eo.
- 634 Processus pro obtinenda institutione; an sit iudicialis vel extra iudicialis. art. 9. fo. 161
- 635 An institutio peti possit priusquam petatur cassatio alterius presentationis. art. 10. fo. eo.
- 636 Aliquo dictore non existente, an petita institutione requiratur discussio & inquisitio; tam circa presentates, quam circa personas presentati; & ipsam presentationem. art. 11. fo. eod.
- 637 Ista discussio institutio precedens seu inquisitio in quo loco, & quibus, per quem; & quomodo fieri debeat. art. 12. fo. eo.
- 638 Quid habet indagare & ingredi in hac discussione hñs instituere & an ipse possit opponere vt opponi facere presentates, presentatum, & ipsam presentationem, & quæ opponi poterit. art. 13. fo. eod.
- 639 Quæ habentur probare presentatus; & presentatus simul vel alter ipsorum institutionem petens in hac discussione. art. 14. fo. eo.
- 640 An habens instituere teneatur admittere & instituere; & admittere presentatum nisi aliud ipse obiiciet & probet contra eorum personas & ipsam presentationem. art. 15. fo. 162
- 641 Presentatus sine causa ab habente instituere malitiosè non admittitur, an habeat aliquod ius contra ipsum; & quæ remedia intentare possit. art. 16. fo. eo.
- 642 An habente instituere nolente hoc facere possit adiri superior vt eum compellat instituere vel ipse instituat si prefixo sibi termino hoc non fecerit. art. 17. fo. eod.
- 643 Quis teneatur probare malitiam episcopi non institutis primus presentatum vel illa presumatur. art. 18. fo. eo.
- 644 An hæc malitia non institutis consideretur circa primum presentatum non admissum, an autem circa secundum admissum. art. 19. fo. 163
- 645 Quo episcopo compelletur providere primo presentato spreto petiti; & an requiratur libellus & iudicialis ordo. art. 20. fo. eo.
- 646 Quid si duobus litigantibus in curia super ecclesia patronus ecclesiasticus hoc sciens presentat alterum infra tempus facti à iure ad ipsam ecclesiam dioecesano qui sciens ipsum in ea instituit nunc quid alter litiganti pro quo lata est sententia in curia habeat actionem contra patronum & dioecesanum. art. 21. fo. eo.
- 647 Si vnus ex duobus presentatis, vel alius pro impetratione illius ecclesie vacantis accedit ad curiam Romanam; & interim patroni variant seu de nouo presentant & episcopus instituit, & accedens ad curiam impetrat literas à papa non facta mentione de presentatione vel variatione cum illam ignorauerit, an tales literæ valeant in præiudicium instituti. art. 22. fo. eo.
- 648 Qua poena puniatur instituere habens si sine causa resurauit presentatum & malitiosè illum non instituit. art. 23. fo. eo.
- 649 An etiam patronus agere possit contra episcopum non instituentem presentatum ab eo. art. 24. fo. 164
- 650 Quo hñs instituere dicatur spernere presentatum. art. 25. fo. eod.
- 651 Si episcopus admittit clericum ad ordines & ad beneficia tanquam idoneum si presentatur ad beneficium iuris pa. an possit episcopus eum repellere ex defectu scientiæ. art. 26. fo. eo.
- ¶ Cõclu. ampli. lim. exten. restri. & declara. quæ ex supra scripta. vij. q. prin. & eius xxvij. art. colliguntur. habentur. fo. eo.
- ¶ In ix. q. prin. ij. partis. ij. Libri.
- 652 ¶ Cõparente virtute edicti seu specialis citationis aliquo dictore vel presentatore alterius pars quæ primo presentavit & presentatus ab ea; an velut certi sint citandi speciali citatione; & iterum apponendum sit edictum pro incertis. artic. 1. fo. eod.
- 653 Si presentatus vno sit presentatio alterius absentis existens in Romana curia vbi iste accumulatus habeat citari; & quomodo certus absens citabitur si est nimium distans. art. 2. fo. 165
- 654 An opponi possit presentati, & presentati quæ p simoniam data pecunia vel altera re seu debito remisso facta sit presentatio. art. 3. fo. eo.
- 655 Quæ opponi poterunt contra presentantes presentatum & ipsam presentationem remissiue. art. 4. fo. eo.
- 656 An opponi possit presentationem factam esse per meritum. art. 5. fo. eo.
- 657 An opponi possit presentacionem fuisse factam impetuose seu calore iracundiæ seu ebrietatis. art. 6. fo. eo.
- 658 An apponi possit contra presentacionem illam esse factam clandestine, & an fieri possit clandestine. art. 7. fo. 166
- 659 An



# Tertiæ partis, Secundi Libri.

- 659 An patronus possit admitti contradictor etiam si non præsen-  
tauerit & vsque ad quod tempus art. 8. fo. eod.
- 660 An admittitur extraneus ad opponendum contra præsentationem pro impedienda institutione. art. 9. fo. eo.
- 661 Si contra præsentatum seu præsentandum opponitur exceptio notorii defectus ad impediendam institutionem: an opponentem possit pœnitere: & ab exceptione recedere. artic. 10. fo. eod.
- 662 An populus opponere se possit contra præsentatum potius de facto quam de iure: an inuitis eis sit instituendus si de scan-  
dalo dubitetur. art. 11. fo. eo.
- 663 An in causa harum præsentationum & contradictionum p-  
cedendum sit ordinarie: vel summarie: simpliciter: & de pla-  
no: sine strepitu & figura iudicij art. 12. fo. eo.
- 664 An in isto iudicio contradictorio institutionis summario re-  
quiratur libellus admittantur exceptiones dilatorie, & neces-  
sario interuenire debeat litis contestatio. art. 13. fo. eo.
- ¶ Conclu. remissiuè habentur. fo. eod.
- ¶ In x. q. prin. iij. partis. ij. Libri.
- 665 ¶ An in ista causa institutionis stantibus contradictoribus sit  
dandus terminus utrique parti ad ponendum, & probandum  
art. 1. fo. eod.
- 666 An in hoc iudicio institutionis stantibus contradictoribus sit  
ponendum per ipsas partes articulandum & excipiendum. ar-  
tic. 2. fo. eo.
- 667 An in isto iudicio institutionis stantibus contradictoribus sit  
præstandum partibus iuramentum de calumnia seu de veri-  
tate dicenda. art. 3. fo. eod.
- 668 Qualiter probetur ius pa. antiquum & articuletur. artic. 4.  
fo. eod.
- 669 Qualiter probetur ius pa. modernum & articuletur. artic. 5.  
fo. 168
- 670 Qualiter articuletur & probetur quasi pos. iuris pa. seu præ-  
sentandi. art. 6. fo. eod.
- 671 An ius pa. seu eius quasi pos. vel præsentandi possint probari  
per instrumenta præsentationum & institutionum præterita-  
rum vel per literas ordinariorum eorum sigillo signatas ab-  
sque notario & testibus. art. 7. fo. 169
- 672 An probato vno fructu iuris pa. puta honoris vel utilitatis sit  
probatum totum ius pa. seu quasi pos. ipsius iuris pa. seu præ-  
sentandi. art. 8. fo. 170
- 673 An ius pa. probetur per literas incisas antiquas in marmoreis  
seu aliis lapidibus: siue in campanali. art. 9. fo. eo.
- 674 Quid sit ponendum in exceptionibus pro excludendo dicen-  
tem se patronum iuris par. antiqui vel moderni, seu dicentè  
se existere in quasi. pos. & alium huius iudicij art. 10. fo. eod.
- 675 Que poterunt opponi: & de quib. excipi contra personas præ-  
sentantium: præsentati, & ipsam pntationem. art. 11. fo. 171
- 676 An patronus pro compatrono, consanguineus, & familiaris,  
possint esse testes in probationibus iuris pa. seu quasi pos. ip-  
sius: & aliorum huius iudicij. art. 12. fo. eo.
- 677 An facto tali processu requiratur ipsius publicatio. artic. 13.  
fo. eo.
- ¶ Conclu. remissiuè habentur. fo. eo.
- ¶ In xj. & vlt. q. prin. ij. part. ij. Libri.
- 678 ¶ An in isto iudicio institutionis summario poterunt testes  
reprobari: & sic fieri debeat processus repulsæ testium respec-  
tu personarum: & dictorum per eas. art. 1. fo. eo.
- 679 An in isto iudicio summario institutionis requiratur de ne-  
cessitate conclusio: & si fuit facta: an iudex possit admittere  
articulos & alias probationes. art. 2. fo. eo.
- 680 An in ista cā institutionis summaria regatur snā in scriptis  
& in ea fieri debeat condemnatio expensarum. art. 3. fo. 172
- 681 An institutio sapiat naturam seu habeat vim sententiæ diffi-  
nitivæ vel interlocutorig. art. 4. fo. eo.
- 682 An à sententiā institutionis appellari possit. art. 5. fo. eo.
- 683 An à sententiā institutionis transeat in rem iudicatam si non  
appellatur, seu si appellatio prosequuta non fuerit, & quid  
de aliis causis beneficiabilibus. art. 6. fo. eo.
- 684 Si in cā instōnis interuenit pcurator vel pūcta psona i cuius  
psona ipsorū vel dñi erūt verba snā picipiēda. art. 7. fo. eod.
- 685 Si contra vnum ex patronis lata est sententiā & alius obti-  
nuit: vtrum obtinenti totum ius accrescat. art. 8. fo. eo.
- 686 An sententiā lata contra præsentantes noceat præsentato &  
econtra. art. 9. fo. eo.
- ¶ Conclu. declara. exten. restri. & intelligen. quæ ex supra scri-  
ptis tribus quæstionibus principalibus & earum art. colligū-  
tur habentur. fo. eo.
- ¶ Finis tabulæ quæstionum prin. & art. ij. partis. ij. Libri.

Tabula quæstionum principalium po-  
sitarum cum suis art. in hac iij. parte huius. ij. Libri  
operis, secundum ordinem quo iacent annotato.  
A parte anteriori numero articulorum continuato  
à principio operis. Et in medio annotato numero  
ipsarum quæstionum principalium & articulorum  
particularium. A parte vero posteriori annotato  
numero chartarum in quibus principia articulo-  
rum sunt posita, vt infra.

¶ Continuatio huius. iij. par. ij. lib. operis ad ij. par. fol. 174

¶ In j. q. prin. iij. partis. ij. Libri. Quid sit institutio, qui instituatur:  
& in quibus beneficiis cadat.

- 687 ¶ Quid sit institutio. art. 1. fo. eo.
- 688 Si patronus pntat episcopus quid faciet confirmabit vel insti-  
tuet: conferet, vel quid aliud faciet: & ita qualiter differant, &  
quod istorum plus iuris tribuat. art. 2. fo. eo.
- 689 Quis pnt instituere: & an solus eps de iure cōi. arti. 3. fo. 175
- 690 An eps habeat instituere cū cōsensu capl. vel solus. art. 4. fo. eo.
- 691 An vicarius generalis episcopi sine speciali mandato instituē-  
di instituere possit. art. 5. fo. eo.
- 692 An potestas instituendi committi possit per episcopum ali-  
cui specialiter maximè antequam vacet ecclesia. art. 6. fo. eo.
- 693 An caplm sede vacante seu cū vicarij possint instituere. art. 7. f. e.
- 694 Si ecclesia est in confinibus duarum dioecesum: quis ex istis  
episcopis instituet. art. 8. fo. 176
- 695 Si papa delegat alicui vt ad præsentationem eius quem noue-  
rit patronum ordinet ecclesiam. an talis delegatus possit in-  
stituere vel ille ad quem ius instituendi spectabat, & hic mul-  
ta de præiudiciis tertij. art. 9. fo. eo.
- 696 An ius instituendi ex iure speciali priuilegij vel præscriptio-  
nis competere possit inferioribus prælatis & simplici clerico,  
& quid de iure destituendi. art. 10. fo. 177
- 697 An ius instituendi possit competere laico ex priuilegio pape.  
art. 11. fo. eo.
- 698 An ius instituendi ex antiquissima præscriptione cuius initij,  
tij & c. competere possit laico. art. 12. fo. eo.
- 699 Patronus ecclesiasticus qui sibi retinuit dominium & custo-  
diā rerū donatarum ecclesie de cōsensu epi, an possit ad illa  
tēporaliter ponere: & deponere presbyterum. art. 13. fo. eod.
- 700 An patronus laicus possit habere ius constituendi institutum:  
& quid si hoc sibi reseruat in fundatione. art. 14. fo. 178
- 701 An laicus possit habere ius instituendi gubernatorem scho-  
larem, vel priorem in hospitali, collegio scholarium, oratorij  
priuatis & similibus. art. 15. fo. eod.
- 702 Si ius pa. venit aliquo legitimo titulo ad religiosos exemptos  
in eos transeat etiam ius instituendi: vel tantum ius præsentā-  
di, & ius instituendi remaneat apud episcopum vel alium in-  
feriorem qui hoc ius habebat. art. 16. fo. eo.
- 703 An institutio competat abbati in ecclesiis sibi subiectis ple-  
no iure. art. 17. fo. eod.
- 704 In quib. ecclesiis & beneficiis institutio fiat. art. 18. fo. eo.
- ¶ Conclu. ampli. limi. exten. restri. & declara. quæ colliguntur  
ex supra scripta. j. q. prin. & eius. xvij. art. habentur. fo. eo.
- ¶ In ij. q. prin. iij. partis. ij. Libri.
- 705 ¶ An institutio fieri possit antequā fiat pntatio. art. 1. fo. 179
- 706 An institutio facta sine præsentatione patroni illo spretio re-  
maneat ipso iure iure nulla vel irritanda: & quomodo conua-  
lescat per superuenientem consensum. art. 2. fo. eo.
- 707 An institutio facta p epm spretio psona: vtr possit reuocari  
p eis gñalē vicariū, & p illū pntatio psoni admitti. art. 3. f. 182
- 708 An institutio per habentem instituere possit fieri post mor-  
tem præsentantium. art. 4. fo. eo.
- 709 An & quā pntatio fieri possit p psonū post instōnē. art. 5. f. 183
- 710 An instituere hnti sit pfixū tps semestre ad instituēdū sicut  
collatori ad conferendū: & ibi q̄ vbi non est à iure pfixum  
tps præfigat superior: vt apparet de negligentia. art. 6. fo. eo.
- 711 Si institutio spectat ad episcopum an archiepiscopus possit il-  
li statuere terminum ad instituendum & illo elapso ipse sup-  
plere negligentiam. art. 7. fo. 184
- 712 Prouisione deuoluta ex negligentia patroni ad habentem in-  
stituere: & ex negligentia habentis instituere ad superiorem:  
an habebunt semestre ad prouidendum. & sic an c. ij. de concef.  
præb. in omnibus habeat locum vnde epō deuoluatur ad ca-  
pitulum & ad alios superiores. art. 8. fo. eo.

# Elenchus Quæst. & art.

- 713 An institutio fieri possit die feriato. art. 9. fo. eo.
- 714 An institutio fieri possit in quocunque loco ecclesiastico vel seculari. art. x. fo. 185
- 715 An institutio fieri possit extra territorium seu diocese. habentis instituere. art. ij. fol. eod.
- 716 An per solam admissionem presentationis factam per superiorem sit facta institutio absque eo quod exprimat verbum instituo. art. 12. fol. eod.
- 717 An institutio facta per errorem vel non canonicè teneat, vel institutus debeat amoveri. art. 13. fol. eod.
- 718 An institutio facta per metum valeat, & an vitiet spontaneam electionem seu presentationem. art. 14. fol. eod.
- 719 An institutio facta impetuosè calore iracundiæ seu per ebrietatem teneat. art. 15. fo. eod.
- 720 An institutio facta per simoniam teneat. art. 16. fol. eod.
- 721 Si pñtatus est forensis qualiter institui poterit. art. 17. fol. eo.
- 722 An semel institutus possit iterum institui: & tit. multiplicari. articul. 18. fol. eod.
- 723 Si ille qui habebat instituere efficitur patronus vel iure deuolutio habebat providere ecclesiam: an vnico actu fiet per ipsum presentatio & institutio vel diuersis vicibus & diuersa habeat tempora ad id agendum. art. 19. fol. 186
- 724 Qualiter debeat ad institutionem procedi. art. 20. fol. 187.
- ¶ Conclu. ampli. limi. exten. restri. & declara. quæ colliguntur ex supra scripta. ij. q. prin. & eius. xx. art. habentur. fol. eod.
- ¶ In iij. q. prin. iij. part. ij. Libri.
- 725 Quis presentatus institui debeat ad beneficium patronatum post presentationem. art. 1. fol. eod.
- 726 An sit instituendus is qui pñsumptiuè fuit canonicè institutus, puta quia diu presentatus mansit: & fuit in quasi possessione beneficii, & sic an titulus pñsumatur. art. 2. fo. eod.
- 727 An nulliter presentatus vel indignus possit institui, & instituenti illum puniatur. art. 3. fo. eod.
- 728 An presentatio facta à patrono excommunicato sequuta institutione teneat. art. 4. fo. 188
- 729 Si presentatus tempore presentationis factæ per patronum erat indignus, & tempore quo venit ad ordinarium vt exequere pñtationem erat effectus dignus, an possit institui, & qd tempus attendatur pñtationis vel institutionis. art. 5. fo. eod.
- ¶ Conclu. remissiuè habentur. fo. eod.
- ¶ In iij. q. prin. iij. part. ij. Libri.
- 730 An si plures sint presentati à patronis sit instituendus ille qui à maiori parte ipsorum est presentatus, vel requirantur omnes, vel saltem duæ partes. art. 1. fo. eod.
- 731 Ad hoc vt valeat presentatio facta à pluribus patronis requiratur quod sint plures respectu omnium, an vero respectu minorum partium. art. 2. fo. eod.
- 732 An in presentationibus sit facienda collatio: non solum numeri ad numerum: sed etiam zeli ad zelum: & meriti ad meritum: sicut in electione. art. 3. fo. eod.
- 733 Si bonus à maiori: & meliori à minori parte patronorum presentantur quis in institutione preferatur. art. 4. fo. eod.
- 734 Si bonus & dignus à minori numero, nõ bonus seu indignus à maiori numero pñtetur qñ institui debeat. art. 5. fo. eod.
- 735 An in pñtatione requiratur p institutione habenda qd sit facta nõ solũ à maiori numero: sed et à saniore parte. art. 6. fo. eod.
- 736 Duo sunt patroni ex vno nascitur vnus, ex altero nascuntur tres, ille vnus pñtat. B. duo ex illis tribus pñtat. F. ille tertius ex tribus pñtat. G. vel nullum pñtat vel concurrat cum presentante. B. quis ex istis institui debet. art. 7. fo. 190
- 737 An presentatus à maiori parte patronorum si non potest admitti sine scandalo sit instituendus. art. 8. fo. eod.
- 738 An patroni discordes possint compelli per episcopum ad concordiam quod alteris vicibus presentent. art. 9. fo. eod.
- 739 An persona presentata si est patrona computabitur & faciet numerum cum presentantibus & illi augeat. art. 10. fo. eod.
- 740 Patrono variatè & accumulatiuè duos successiuè pñtante: an vnus sit instituendus vel ille què optauerit eps. art. 11. fo. eod.
- 741 Si duo habent ius instituendi in solidum: & vnus presentatur coram vno: & alter secundo loco coram alio: an primo presentatus debeat institui. art. 12. fo. eod.
- ¶ Conclu. ampli. limi. restri. & declara. quæ colliguntur ex supra scripta. iij. q. prin. presentis. iij. par. habentur. fo. 191
- ¶ In v. q. princ. iij. part. ij. Libri.
- 742 ¶ Si patroni diuidunt vota sua in pari numero duos presentando quis erit instituendus. art. 1. fo. eod.
- 743 Si patroni in pari numero diuidunt vota sua duos presentando: quorum vnus est idoneior altero: quis institui debet: & an episcopus habeat optionem. art. 2. fo. eo.
- 744 Si ex duobus in pari numero presentatis æqualis idoneitatis vnus est pauper alter diues, quis erit instituendus, & quid si diues sit idoneior. art. 3. fo. eod.
- 745 Si ex duobus in pari numero presentatis, vnus est de linea seu de sanguine patronorum: alter extraneus, quis preferatur in institutione: & an episcopus optabit. art. 4. fo. 192
- 746 Si ex duobus in pari numero presentatis, vnus est illius loci seu ciuitatis: alter forensis & idoneior: quis erit instituendus: & an episcopus habeat optionem. art. 5. fo. 193
- 747 Si ex duobus in pari numero presentatis, vnus idoneus est de genere patronorum: alter extraneus sed idoneior, quis erit instituendus. art. 8. fo. eod.
- 748 Si ex duobus in pari numero presentatis vnus est de genere patronorum, alter extraneus, an compatronus preferatur extraneo in institutione. art. 7. fo. eod.
- 749 Si ex duobus in pari numero presentatis vnus erat ordinatus ad titulum illius ecclesiæ, alter non: an intitulatus data paritate in reliquis debeat preferri in institutione. art. 8. fo. eod.
- 750 Quid si ex duobus in pari numero presentatis vnus est nobilis: alter ignobilis quis erit instituendus, & an episcopus habeat optionem. art. 9. fo. eod.
- 751 Si ex duobus in pari numero presentatis vnus est potentior altero vel industriosior quis erit instituendus, & an episcopus habeat optionem. art. 10. fo. 194
- 752 Si ex duobus æqualiter presentatis vnus est doctor alter nõ: an iste doctor preferatur altero: & an episcopus habeat optionem: & quid si doctor sit plebeius. art. 11. fo. eod.
- 753 Si ex duobus in pari numero presentatis, & data paritate in reliquis: vnus tamen est canonista: alter theologus, quis erit in institutione preferendus. art. 12. fo. eod.
- 754 Si ex duobus in pari numero presentatis, vnus est senex, alter iuuenis, vnus in dignitate constitutus: alter non: vnus maioris ordinis, alter minoris, vnus primo receptus, alter posterius: & quid in episcopo, & quid in doctore posterius receptis in canonicos quis preferatur. art. 13. fo. eod.
- 755 Si ex duobus à pari numero presentatis, vnus fuit semper bonus, alter peccator: sed postea reductus, quis preferatur in institutione. art. 14. fo. 195
- 756 Si ex duobus à pari numero presentatis vnus patiebatur defectum in natalibus, & cum eo fuit dispensatum etiam ad curam, alter vero fuit semper legitimus quis preferatur in institutione. art. 15. fo. eo.
- 757 Duobus æqualiter presentantibus, an pñtatus ab eo qui magis contulit in deducendo ecclesiam ad esse sit preferendus in institutione presentato ab illo qui minus contulit: & quid de presentatis ab hæredibus inæqualiter institutis, & quid si vnus ipsorum esset de familia fundatorum. art. 16. fo. 193
- 758 Si laicus & clericus sunt patroni: & æqualiter diuidunt vota eorum, vel erit locus gratificationi. art. 17. fo. eod.
- 759 Quid si patroni presentantes duos, vnus ipsorum est nobilis: seu in dignitate constitutus, siue doctor: siue senex: siue pubes, alter est patronus ignobilis, seu non in dignitate constitutus: siue indoctus, siue iuuenis, siue impubes: quis instituetur: vel erit locus gratificationi. articul. 18. fo. 196
- 760 Quis sit instituendus ex duobus presentatis à duobus patronis æqualia iura habentibus masculo scilicet & foemina: puta à fratre & à sorore. art. 19. fo. eod.
- 761 Si ex decem patronis, quatuor presentant vnum: tres alterum: & alij tres alium cassata presentatione quatuor: quia facta de indigno: an illi duo presentati dicentur esse in æquali presentatione: vt locus sit gratificationi. art. 20. fo. 197
- 762 An patroni discordes duos presentantes possint conuenire vt ambo presentati instituantur. art. 21. fo. eod.
- ¶ Conclu. ampli. limit. exten. restri. & declara. quæ colliguntur ex supra scripta. v. quæstio. princip. & eius. xxj. art. habentur. fo. eo.
- ¶ In vj. q. prin. iij. par. ij. Libri.
- 763 ¶ Si in iure pat. pupilli, tutor & pupillus casu quo potest presentant diuersos quis institui debeat: & an sit locus gratificationi. art. 1. fo. 198
- 764 Stantibus tribus filiis patroni pupillis: & matre tutrice presentante vnum: & alio filio pubere presentante alterum quis instituetur: & an erit locus gratificationi. articul. 2. fo. eod.
- 765 In iure p. vxoris concurrentibus vxore & viro diuersos presentando: quis ipsorum institui debeat: & an erit locus gratificationi. art. 3. fo. eod.
- 766 Si concurrant in presentatione patronus laicus, & procurator diuersos presentando: quis institui debeat: & an erit locus gratificationi. art. 4. fo. 199
- 767 Duobus pcuratoribus à prono laico datis ad presentandum si diuersos

# Tertiæ partis, Secundi libri.

- si diuerfos præsentat quis instituetur: & an erit locus gratificationi. articulo. 5. fo. eo.
- 768 Si concurrunt possessor bonæ fidei: & possessor male fidei diuerfos præsentando quis institui debeat: & an sit locus gratificationi. articulo. 6. fo. eo.
- 769 Si concurrunt verus patronus & possessor bonæ fidei diuerfos præsentando quis institui debeat: & an erit locus gratificationi. articulo. 7. fo. eo.
- 770 Si concurrunt male fidei possessor & proprietarius qui non est in possessione: quis instituetur: & an erit locus gratificationi. articulo. 8. fo. eo.
- Conclu. remissiuè habentur.** fo. eo.
- ¶ In. vii. q. prin. iij. partis. ij. Libri.
- 771 ¶ An ecclesia patronata commendari possit per ordinarium sine patronis. arti. 1. fo. eo.
- 772 An habens instituire possit conferre beneficium patronatum sine patronis propter euitanda scandala. articulo. 2. fol. eod.
- 773 Si patroni priuantur iure præsentandi quia præsentauit indignum an superior instituet sine patronis. artic. 3. fo. eo.
- 774 Si patroni non præsentant infra tempus iuris: an solus superior conferat ecclesiam. art. 4. fo. eo.
- 775 Si lis super iure pa. non finitur infra tempus iuris: an superior conferat ecclesiam. art. 5. fo. eo.
- 776 An collatio facta per superiorem infra tempus datum ad præsentandum conualidetur si patroni non præsentant vel taceant. art. 6. fo. 200
- 777 An solus ordinarius possit instituire in permutatione beneficiorum patronorum sine patronis. arti. 7. fo. eo.
- 778 Cum ex duobus præsentatis superior habet optionem: an datur conferre beneficium. arti. 8. fo. eo.
- 779 An episcopus sine præsentatione possit instituire ipsummet patronum egenum. art. 9. fo. eo.
- 780 Quando habens instituire confert propter litem iuris patrono non finitam: quia euincens poterit præsentare alium quam illum cui superior beneficium contulerat. art. 10. fo. eo.
- 781 Quando ad superiorem ex culpa vel negligentia patronorum deuoluitur potestas conferendi beneficium: quis intelligitur superior ordinarius vel inferior habens instituire. articulo. 11. fo. eo.
- 782 Si ius pa. cesserit in totum an cõferetur beneficium sine præsentatione. arti. 12. fo. eo.
- 783 Superior ad quem deuoluta est potestas conferendi ecclesiæ ex aliqua causa legitima: an debeat illam conferre iuxta institutionem & naturam beneficii vel illis spretis ad sui libertum articulo. 13. fo. eo.
- ¶ **Conclu. remissiuè habentur.** fo. eo.
- ¶ In. viij. q. prin. iij. partis. ij. Libri.
- 884 ¶ An legatus de latere possit disponere de iure pa. patroni ecclesiastici: & illius beneficium reseruare & cõferre sine patroni præsentatione. arti. 1. fo. 101
- 785 An legatus à latere possit de iure pat. laici disponere seu illius beneficium conferre absque eius præsentatione. articulo. 2. fol. eod.
- 786 An legatus à latere possit disponere de iure pat. acquisito per laicum nõ ex edificatione vel dotatione ecclesiæ: sed ex præscriptione vel priuilegio. arti. 3. fo. eo.
- 787 An legatus à latere possit disponere de iure pa. cõmuni ecclesiastici & laici. arti. 4. fo. 202
- 788 An legatus à latere possit conferre beneficium patroni ecclesiastici situm in sua prouincia quamuis patronus non sit illius prouinciæ. arti. 5. fo. eo.
- 789 Si facta est præsentatio per patronum ecclesiasticum cum institutione non sequuta: an legatus possit illud beneficium alteri conferre in præiudicium præsentati. art. 6. fo. eo.
- ¶ **Conclu. ampli. & limi. quæ colliguntur. ex hac. viij. q. prin. & eius. vj. arti. habentur.** fo. eo.
- ¶ In. ix. q. prin. iij. partis. ij. Libri.
- 790 An papa possit præiudicare iuri pat. patronorum ecclesiastico: & beneficium illius reseruare: & sine eorum præsentatione conferre. arti. 1. fo. 202
- 791 An papa possit prouidere de beneficijs patronatis laicorum sine ipsorum præsentatione. arti. 2. fo. eo.
- 792 An præsumatur papa velle præiudicare patronis laicis in eius literis & gratijs beneficiorum. art. 3. fo. 203
- 893 Si papa mandat prouideri ad cuiuscunque prouisionem: seu ad cuiuscunque concessionem: siue collationem: seu ad cuiuscunque ordinationem: seu ad cuiuscunque institutionem spectantem: an comprehendatur beneficium spectans ad præsentationem laicorum. art. 4. fo. eo.
- 794 Quid si papa scribat motu proprio pro aliquo beneficiando: an censetur apprehendere beneficium iuris pa. laicorum. articulo. 5. fo. eo.
- 795 Quid si in literis papæ mandetur prouideri alicui de beneficio etiam si ad alicuius præsentationem spectaret: an intelligatur de præsentatione competente patrono laico. art. 6. fo. eo.
- 796 Quid si papa mandat alicui prouideri de beneficio ad præsentationem quorumcunque spectante: an includat. ius pa. laicorum. articulo. 7. fo. 204
- 797 An sub prouisionibus papæ includatur beneficium iuris pat. clerici non ratione ecclesiæ: sed ratione sui patrimonij. articulo. 8. fo. eo.
- 798 Si præsentatio pertinet communiter ad clericum ratione ecclesiæ & ad laicum suo iure: an per derogationem papæ intelligatur derogatum vtrique vel neutri. arti. 9. fo. eo.
- 799 Quid si in literis papæ dicatur nõ obstante iure pa. laicorum: & non obstantibus statutis ecclesiæ si essent aliqua statuta particularia concernentia in indiuiduo beneficium de quo scribitur. requirente certas qualitates in persona prouidenda: an includatur sub dictis literis. arti. 10. fo. 205
- 800 An autem literæ apostolicæ derogantes expressè iuri pa. laicorum comprehendant ius pa. Ducum: Marchionum, Principum Regum: seu Imperatorum. arti. 11. fo. eo.
- 801 An permutationes beneficiorum patronatorum factæ in curia valeant non facta mentione de iure pat. ipsorum laicorum. arti. 12. fo. eo.
- 802 An beneficia patronata laicorum dicantur vacare in curia: & sic impetratio illorum teneat non facta mentione de iure pa. ipsorum. arti. 13. fo. 206
- 803 An literæ apostolicæ saltem includant beneficia laicorum patronorum nõ ex fundatione: cõstructione: seu dotatione ecclesiæ: seu ex priuilegio papæ. arti. 14. fo. eo.
- 804 Quid si appareat de certa scientia papæ de quo beneficio scribitur: an intelligatur esse derogatum iuri pat. laici: licet non exprimat illud esse de illo iure. arti. 15. fo. eo.
- 805 An in reseruatione extraneæ. execrabilis Io. xxij. includantur etiam beneficia patronata laicorum. arti. 16. fo. eo.
- 806 Non quid literæ apostolicæ ad hoc vt noceant patronis ecclesiasticis debeant de eorum iure patro. expressam mentionem facere vt illis præiudicet. artic. 17. fo. eo.
- 807 An literæ apostolicæ noceant patronis laicis religiose viuentibus & portantibus habitum religiosum: seu gaudentibus priuilegio fori ecclesiastici: vt sunt benigne: fraternitates disciplinatorum: fratres & sorores tertij ordinis sancti Francisci: operarij fabricæ ecclesiæ: hospitalarij poenitentes: Iesuati: vniuersitas scholarium in qua sunt plures clerici quam laici: licet expressam mentionem non faciant de eorum iure pa. ar. 18. fo. eo.
- 808 Quid si literæ apostolicæ disponant de beneficio non quidem vacante. sed de proximo vacaturo: & in quibus imminerat patronis laicis spes præsentandi: puta in beneficio vacaturo promotionem ad episcopatum: an teneat reseruatio non facta mentione iuris pa. laici. articulo. 19. fol. eo.
- 809 Si beneficium olim fuisset de iure pat. laici: hodie vero patroni ecclesiastici: an comprehendat sub literis apostolicis si nõ fiat mentio expressa de ipso iure pat. olim laici. articulo. 20. fo. eo.
- 810 Quid si sit beneficium in quo patronus laicus habet omnes fructus iuris pat. excepto fructu præsentationis vt est in ecclesia collegiata: an in literis apostolicis de illo prouidentibus sit facienda mentio illius iuris pa. laici. art. 21. fol. 207
- 811 Quid si in supplicatione petatur derogari patronis laicis: licet de iure pat. eorum clarè non constet: & postea patroni non probant tempore impetrationis clarè constare de eorum iure pat. an dicatur eis derogatum quantumque hodie doceant ad eos verè spectare. artic. 22. fo. eo.
- 812 Quid si aliqui essent patroni: non tamen in quasi possidentibus sit facienda mentio in literis apostolicis. art. 23. fol. eo.
- 813 Quid si patroni laici de quibus in impetratione apostolica nõ est facta mentio scientes impetrationem tacuerunt per quatuor menses: an validetur impetratio. artic. 24. fo. eo.
- 814 Quid si sit ius pa. acquisitum per laicum ex præscriptione: an de eo in literis apostolicis facta sit expressa mentio. art. 25. fo. 208
- 815 Si patroni inter se conueniunt q. alternis vicibus præsentent derogatio expressa per papam: an præiudicet illis qui solum habebat præsentare illa vice vel erit in præiudicium omnium. articulo. 26. fo. eo.
- 816 Si præsentatio spectat ad duos non simul sed successiuè: & per papam scribatur vt prouideatur alicui de beneficio spectante ad præsentationem duorum: an possit prouideri de tali beneficio. articulo. 27. fol. eo.
- Quid

# Elenchus Quæst. & Art. Tertiæ partis, ij. libri.

- 817 Quid si in casu precedentis art. qñ ambo non exprimuntur, sed alter rantum, an tale beneficium includatur. art. 28. fo. eo.
- 818 Quid si scribatur p papam q alicui provideatur de beneficio spectante ad præsentationem alicuius: & ille habet pñtare de cõsensu aliquorum an includat in illis literis. art. 29. fo. eo.
- 819 Quid si Papa mandat conferri beneficium spectans ad institutionem episcopi nunquid comprehendat beneficium ad q fit præsentatio maximè per laicum. art. 30. fo. eo.
- 820 Si papa mandat providei de beneficio spectate ad pñtationem alicuius an derogetur habenti instituere. art. 31. fo. eo.
- 821 Quid si conuenerunt patroni laici de pñtando. B. illum eligo: & antequam eum pñtassent executor Pape datus ad providendum in illa diocce. confert illam ecclesiam: si postea patroni præsentant cui debebitur beneficium prouiso vel præsentato. art. 32. fo. eo.
- 822 Si vnus ex duob. pñtatis vel alius pro impetratione illius beneficii vacantis accedit ad curiam romanam: interim patroni variant: vel de nouo pñtant: & episcopus facit institutionem iste impetrans literas à summo pontifice non fecit mentionem de pñtatione vel variatione ex quo illum ignorabat: an tales literæ valeant in præiudicium instituti. art. 33. fol. 109
- 823 Si ius pa. spectat ad collegium an sufficiat facere mentionem de personis singularib. illius vel debeat fieri per verbum collectiuum. art. 34. fo. eo.
- 824 An rescriptum per q mandatur providei alicui de beneficio spectante ad prouisionem talis episcopi extendatur ad beneficium iuris pa. tunc laico spectan. sed post datam donari ipsi episcopo. art. 35. fo. eo.
- 825 An sufficiat ad effectum, vt bñficiu cadat in gratia expectantis quod ante gratiam fuerat fundatum: licet cõsensu episcopi superueniat post datam gratiæ. art. 36. fo. eo.
- ¶ Conclu. ampli. limi. exten. restri. quæ colliguntur ex ipsa. ix. q. prin. & eius. 3. 6. art. habentur. fo. 210
- ¶ In. x. q. prin. iij. par. secundi Libri.
- 826 ¶ An religiosi penes quos est dominium rerum tpalium ecclesie parrochialis ex vi iuris pa. vel ex alia causa habent: & illa dioccesano præsentare clericum instituendum: & teneantur illi assignare competentem portionem reddituum pro ipsius victu & alijs iurib. perfoluendis. art. 1. fo. eo.
- 827 Pñtatione facta per istos religiosos de clerico dioccesano: an dioccesanus debeat illis statnere terminum competentem infra quem habebant præsentato cõgruam portionem assignare ex qua possit viuere: & iura episcopalia soluere. art. 2. fo. eo.
- 828 An dispositio ele. j. hoc titu. in eo q mandet dioccesano procedat in inferiorib. ad quos spectat institutio aliquo iure particulari. art. 3. fo. 211
- 829 Quid si dioccesanus admittet præsentatum per religiosos nõ assignata portione congrua: quia fecit contra inhibitionem. d. cle. j. an teneat. art. 4. fo. eo.
- 830 Que est ratio q patronus laicus non debeat assignare portionem præsentato sicut isti religiosi patroni ecclesiastici. art. 5. fo. eo.
- 831 Quid si tales religiosi præsentant per procuratorem pcuratori vel istis religiosis terminus assignabitur. art. 6. fo. eo.
- 832 Si prædictus terminus non fuit præfixus per dioccesanum an per eum possit suppleri. art. 7. fo. eo.
- 833 Quid si in præsentato reperitur aliquod impedimentum an priuentur patroni pro illa vice iure præsentandi: & dioccesanus solus providebit. art. 8. fo. eo.
- 834 Quid si infra terminum præfixum per dioccesanum religiosi non assignant debitam portionem pñtato: an præsentatus amoneatur vel dioccesanus illam assignabit. art. 9. fo. eo.
- 835 Si lapsa termino & assignatione nõ facta ad dioccesanum deuoluitur assignatio: quid habebit ipse prius facere assignare portionem: & postmodum instituere vel cõtra. art. 10. fo. eo.
- 836 In casu precedenti an dioccesanus possit ipse talem portionem assignare: vel pñtates ad talẽ assignationem cõpellerẽ. artic. xj. fo. 212
- 837 Qui sunt isti prelati ecclesiarum qui hñt pñtare & portionem assignare ipsi religiosi vel eorum vicarij. art. 12. fo. eo.
- 838 Quid si sit contentio sup ista portione infra terminum pñctum vel post: vt qa dicitur patroni vel pbyteri excessum esse in pluri vel in minori vel antiquam portionem sufficere vel auctam esse epõ hoc denegante: & an appellari possit: ex quo onerata est cõscientia episcopi. art. 13. fo. eo.
- 839 In qb' rebus assignabitur hæc portio in possessionibus vel in redditibus: & quõ dietim: mensatim: vel annuatim. art. 14. fo. eo.
- 840 Que & qualis portio sit assignanda presbytero præsentato & quale onus sibi reputandus per ipsos religiosos: seu per episcopum in casu deuolutionis. art. 15. fo. eo.
- 841 Quia portio debet esse sufficiens etiã pro oneribus episcopalibus soluendis quæ sunt ista onera episcopalia p ipsos perfoluenda & an præscribi possint. art. 16. fo. eo.
- 842 Si ipsi religiosi subeunt aliqua onera: & aliqua præsentati quæ portio dabitur præsentatis. art. 17. fo. 213
- 843 An episcopus in facienda compulsionem de qua in d. cle. j. peccat cã cognita & iuris ordine seruato vel summarie & de plano sine figura iudicij. art. 18. fo. eo.
- ¶ Conclu. remissiuè habentur. fo. eo.
- ¶ In. xj. & vlti. q. prin. iij. partis scõi Libri.
- 844 ¶ Qualiter institutio actualis fiat & de eius verbis: & an sit eadem cum inuestitura. art. 1. fo. 214
- 845 In institutione actuali an requirantur personæ publicæ: & de substantia regatur scriptura. art. 2. fo. eod.
- 846 An ista institutio seu inuestitura pbari possit per testes & scripturas: & præsertim literas ordinarij. art. 3. fo. eo.
- 847 An quis inuestiri possit pñs vel absens per aliu: siue alius pro eo cum mandato vel sine. art. 4. fo. eo.
- 848 Nunquid iste qui recepit inuestituram pro absente possit esse laicus. articu. 5. fo. eod.
- 849 An per institutionem seu inuestituram transferatur corporalis possessio bñficij in institutum seu inuestitum. art. 6. fo. 215
- 850 An institutus seu inuestitus possit administrare ante installationem seu inductionem in corporalem possessionem. art. 7. fo. eo.
- 851 Quæ possessio bñficij p institutum acquirat. art. 8. fo. eo.
- 852 An possessio bonorũ beneficij transeat in institutum p solam institutionem vel adaptionem possessionis beneficij sine traditione & apprehensione rerum particularium. art. 9. fo. eo.
- 853 An possessionem beneficij adeptam per institutum, vt supra ipse institutus retineat si forte per tyrannum ab ipso beneficio expellatur. art. 10. fo. eo.
- 854 Si constat clericum per episcopum institutum: sed non constat præsentationem præcessisse nisi per literas episcopi illam narrantium an præsumatur præcessisse: & valeat institutio. articu. 11. fo. eo.
- 855 An institutio valider præsentationem inualidam. art. 12. fo. eo.
- 856 An institutio facta clandestine teneat. art. 13. fo. eo.
- 857 Cuius expensis præsentatio totus processus cum institutione fiant præsentantium præsentati vel ecclesie. art. 14. fo. eo.
- 858 De forma literarum ordinarij facientium fidem de præsentatione & institutione. art. 15. fo. 216
- ¶ Conclu. remissiuè habentur.
- ¶ Finis tabu. q. prin. & arti. tertiæ par. secundi Libri.

INCIPIT SECVNDVS LIBER  
TRACTATVS DE IVRE PATRON. BASILICA  
HIERONYMI LAMBERTINA NVNCVPATI, EDITI  
per eundem Reuerendum patrem I. V. D. dominum Casarem Lambertinum Canonicum &  
Archipresbyterum Trañ. Dei & Apostolica Sedis gratia Episcopum Infulanum.

¶ Liber Secundus, ecclesie patronate ordinatio.

¶ Diuisio huius Libri Secundi.

- 1. *Libri secundi ad primum continuatio.*
- 2. *Libri secundi quid continet, quomodoque appelletur.*



**X**peditus de primo libro huius tractatus Basilice Hieronymi Lambertine, qui vocatur iurispa. acquisitio, deueniendū est ad Secundum Librum, quem appellauimus supra in diuisione totius operis, ecclesie patronate ordinatio, quia igitur supra in d. lib. late vidimus qualiter iura pat. creentur, qualiter acquirantur, qualiter ad heredes descendant, & quibus titulis ad extraneos transferantur. & demum in quibus ecclesiis & locis cadat ius pat. merito nunc in isto 2. lib. tractandum est, qualiter ipse ecclesie patronate ordinentur: quæ eadem ordinatio consistit in primo ipsius iurispa. factu: qui est presentatio, quæ ad ipsius perfectionem ordinarij institutio nō requirit. Pro facilliori ergo intelligentia, visum est mihi hūc secundum librum in tres partes principales diuidere. ¶ Prima secundum ordinationis ecclesie patronate preparatio: in ipsa enim tractabimus, qui possunt presentare, & qui non: & quid de existentibus in quasi possessione presentandi: in quibus ecclesiis: & an, & quando presentario cadat, qui possunt presentari, & qui non: & de eorum qualitatibus, quæ omnia sunt preparatoria ipsius ecclesie patronate: & ideo eius primam partem appellabimus, ordinationis preparationem: vt modo diximus.

¶ Secunda vero pars principalis appellabitur ordinationis ecclesie patronate actualitas, quia in ea tractabimus de ipsa actuali presentatione. ¶ quantum tempus presentatio ipsa fiat: quomodo fiat: coram quo fiat: de variatione presentantium: quid iuris competat presentato: de actibus successiuis in ipsa presentatione, de discordia presentantium: & de toto processu vsque ad institutionem exclusiue: & ideo dicitur ordinationis actualis. ¶ Tertia autem & vltima pars principalis appellabitur Ordinationis ecclesie patronate perfectio, in ea tractabimus de institutione presentatorum: quis institui possit, & quomodo: in quibus ecclesiis institutio cadat: qui possunt instituere: presentati in discordia quomodo instituantur: de actuali institutione: quando ordinarius instituit sine presentatione: quis de legato & latere: & quid de summo pontifice, & quia huiusmodi institutio tribuit perfectum ius presentato: & non ipsa presentatio, & sic ecclesie patronate ordinatio perficitur ex ipsa institutione: ideo ipsa tertia pars dicitur, Ordinationis perfectio.

¶ Prima pars secundi libri ordinationis ecclesie preparatio.

- 1. *Patrono iuris patronatus ecclesia, que, & quot competant.*
- 2. *Patronus vergens ad inopiam, de bonis ecclesie alendus est.*
- 3. *Ecclesie fundatio potissima est causa remissionis peccatorum, & cultum diuinum procurat.*
- 4. *Ex iure patronatus salus oritur.*



**V**t proxime diximus, modo tractandum est de presentatione, quæ fit per patronos, fructus proueniens ex ipso iure pa. ideo præmitto, patronis, qui tot & tanta pro deducenda ecclesia ad esse & bene esse fecerunt, competere aliquo fructus, & secundum summistas hoc tit. & maxime Gof. de Trano in §. competit. ¶ patrono dicendum est tria patrono competere: videlicet ius honoris, utilitatis, & oneris, & declarat ista: videlicet honorem consistere in presentando rectores in ecclesiis non collegiatis in collegiatis vero præstando assensum electioni iam factæ, alleg. cap. nobis, hoc tit. ¶ Dicit etiam consistere hunc honorem: quia primus in processione incedit: & prealio honoratur, d. c. nobis, & c. pie mentis, xvi. q. 7. & c. frigidus, q. 7. ¶ Utilitatem vero consistere: quia si vergat ad inopiam alendus est de bonis ecclesie, xvi. q. 7. c. filius, & c. quicunque, & d. c. nobis. Et subdit onus consistere, quia tenetur defendere ecclesiam ab omnibus oppressionibus: & omnia ista dicit notari duobus verbis.

videlicet patrono debetur honor, onus, vtilitasque: presentat presentat, defendit, aletur egenus. ¶ Hoc idem sequitur ibi summa Host. hoc tit. in j. col. ver. quid comperat. & gl. in d. c. pie mentis. In hac rub. in ver. ex iure pa. autem, & ibid. Abb. in c. nobis, in 2. col. & ibi omnes Archi. in c. 2. in 1. col. hoc tit. lib. 6. d. Car. in hac rub. in j. q. summa directio iuris, hoc tit. §. vij. ¶ Et voluit prædicta Gay. in repe. c. si de elect. lib. 6. in 15. col. cum quatuor seq. & late ibidem in 23. col. & seq. vbi addit vnum, quod non solum ¶ prædicta competunt patrono, quæ respiciunt temporalia sed etiam proueniunt de iure pa. aliqua spiritualia, quæ à doc. admittuntur: nam etiam prouenit ex iure patro. quia fundatio ecclesie est potissima causa remissionis peccatorum: & prouenit Et ex eo cultus diuini augmentum, & illius honor: propter quæ patronus satis de iure meretur: vt ibi per eum. Et adde ¶ prouenire etiam ex iure pa. salutem, vt cito de purgatorio examinat, c. animæ defunctorum, cum pluribus iuribus ibi. ¶ Et q. competant supra scripta patrono. f. honor vtilitas, & onus, tenentur apud Pau. de cit. in hoc tract. in vi. par. in tribus primis questionibus, & per discursum, & do. Roch. similiter in hoc tract. in verbo, honorificum in verbo, onerosum, in verbo, & vtile, & faciunt quæ diximus §. in j. part. i. lib. in j. q. prin. in jact. dem loquuti fuimus de diffinitione iurispa. & ista est communis opinio doc. sententia. & supra scripta omnia veniunt late discutienda in hoc 2. & 3. lib. in isto primo lib. erimus tractaturi, vt §. diximus de vno fructu honoris, qui consistit in presentatione, & sic in ordinatione ecclesie.

¶ Prima questio prin. j. partis. ij. Libri.

- 1. *Presentatio, quid.*
- 2. *Presentatus presens esse debet.*



**V**ero primo in genere, de declaratione huius fructus iuris presentationis: & ex hoc oriuntur j. scripti art. ¶ Et primus erit de diffinitione presentationis: quia de ea primo querendum est: vt late diximus §. in j. q. prin. in j. par. lib. in iac. dum tractauimus de diffinitione iuris pa. ¶ sic quid sit ista presentatio: & dicit, presentatio est exhibitio quadam facta de clerico presente sensibus corporis, illius, cui fit presentatio, ita Abb. in c. ea noscitur, in 2. no. de his, quæ sunt à prela. sine consensu capituli, alleg. gl. bonam in cle. dudum. in verb. presentari, de sep. ult. quæ approbant ibi communiter doctores. Idem Abb. in c. cum parati, in j. col. de appel. vbi etiam do. Propo. & do. me. Corse. ¶ & ex hoc inferunt Abb. & doc. prædicti presentatum debere esse presentem, & absentem non posse presentari etiam per nuncium, vt vult etiam Im. in c. ea noscitur, de quibus dicemus. ¶ in presententi lib. in ista par. in xi. q. prin. in eius art. sequitur prædicta do. Roch. in hoc tracta. in eius principio dum declarat terminos in j. char. ante fi. 4. col. in ver. tertio quarto.

¶ Secundus art. j. q. prin. j. partis. ij. Libri.

- 1. *Presentatio an sit ius, & n. 3.*
- 2. *Presentatio dicitur effectus iuris patronatus, & de fructus iuris patro. n. 4.*

**E**t ideo Secundus erit articulus: ¶ an presentatio sit ius, istum art. format. d. Roch. in hoc trac. in verbo, ius, in 3. q. & dicit credere, quod non: quia presentatio est actus facti. nam vt diximus in præced. art. in eius diffinitione, presentatio est quadam exhibitio de clerico presente facta & c. ¶ & dicitur effectus iuris pa. vt dicit gl. in c. i. hoc tit. seu fructus ipsius: vt per Abb. & alios in c. consultationibus hoc ri. & per gl. fin. in c. cum Bertoldus, de re iud. & sepius diximus §. in ii. art. 8. q. princ. & in 3. art. x. q. prin. 2. par. 1. lib. ¶ Nisi dicamus, ipsum presentari, esse bene facti: sed presentationem, prout est annexa spiritualitati. i. institutioni, dici ius: vt sentit Abb. in c. quanto, in 2. col. de iudi. vbi dicit quod presentatio est ius annexum spiritualitati, & clarius hoc decidit in c. super eo per illiū rex. de of. dele. ¶ Vel dicas, presentatio antequam sit deducta ad actū, est ius: postquam deducta ad actum, est factum: vt in simili dicit doc. lo. Lambert. de iure patron. a de ana



# Cæsar Lambertinus Episcopus

de ana. & alij Mod. de accusat. in rub. de accusat. & alij de bo. poss. in rub. C. qui admit. Et q̄ presentatio sit fructus iuris patr. videnda sunt omnino, quæ circa hoc accumulatur do. Felj. in c. cū olim. in j. col. de ma. & ob. vbi inter cætera attingit, an in dispositione faciente mentionem de fructib. cõprehendatur presentatio. Et vide de prædictis Phi. decium in c. super eo. in j. nota. de offic. deleg.

## ¶ Tertius art. j. q. prin. j. partis. ij. Libri.

- 1 Presentatio an sit donatio & n. s. 10.
- 2 Presentatio viam provisioni parat.
- 3 Presentatio dat ius ad rem, non in re.
- 4 Institutio dat plenum ius in iure patronat.
- 6 Beneficij collatio, dicitur quadam donatio, & quid de presentatione. nu. 8.
- 7 Collatio quare non transeat ad Capitulum sede vacante.
- 9 Donatio proprie est quædo nulla viget donandi necessitas, sed sola liberalitas.
- 11 Institutio quo casu dicatur potius donatio, quam presentatio.
- 12 Libellus valet, in quo dicitur sibi competere ius donandi in ecclesia.

**Erit** Tertius art. tan presentatio sit donatio. & dic Abb. in c. fi. in pe. no. de concess. præb. dicere per illum tex. presentationem patroni, posse dici donationem. nam ille tex. ibi nõ loquitur de collatione: quia illa non cadit in patronum, maxime laicum: vt in c. fi. hoc ti. ideo debet intelligi, dicit ipse, de presentatione: & dicitur donatio: quia presentatus si est idoneus, debet consequi omnino beneficium. c. decernimus. 16. q. 7. & hoc idem voluit ibi Hofst. & Io. An. & post eos. d. Car. in 2. no. q. dicunt. ideo dicit presentationem donationem, quia per eam paratur via provisioni. alleg. c. pastoralis. hoc tit. sequuntur prædicta Imo. But. & omnes do. Car. Et voluit prædicta in c. ea noscitur. in fi. 6. opp. in 2. col. de his quæ fiunt à præla. & Gay. in re. p. c. fi. de elect. lib. 6. in 19. col. vbi dicit ex iure pat. non competere patrono, vt possit conferre, Et si esset clericus. vnde si primo vni conferat, & postea alium presentet, non obstante appellatione primi, potest secundus recipi: vt ibi per eum & ideo dicit in xlv. col. esse aduertendum, presentatum dici donatum, & presentantem donatorem: quia presentatio est donatio. allegat Fran. id est Car. in c. ea noscitur. in 3. col. & subdit istud obtinere beneficium habere originem à patrono presentante, & sic illi plus tenet, q̄ instituenti. alleg. l. j. ff. de orig. iur. pendet tamē ex officio instituentis. cle. 2. de offi. ord. quasi velit, ex quo originē habet à presentante, q̄ ille dicatur donare. ¶ Et quamuis presentatio det ius ad rem, & non in re: vt no. in c. cum Bertoldus. de re iudi. ¶ & institutio dat plenum ius. c. ex frequent. de insti. reg. j. de reg. iur. lib. 6. tamen ex quo institutus omnino tenetur instituere presentatum à patrono: & si secus faceret, non teneret presentatio. d. c. decernimus. 16. q. 7. ideo liberalitas donationis potius attribuitur presentanti, q̄ instituenti. ¶ Et ex hoc dicit presentationem dici donationem eo respectu: quia poterat reuera presentare illum, vel illum, & tamen presentavit istum vnde videtur potius voluisse donare isti, quam alteri: & in hoc consistit liberalitas donatoris, quamuis omnino teneatur presentare. ¶ Sicut in simili dicimus, q̄ quamuis episcopus omnino non beneficium vacans teneatur conferre, tamen illa collatio dicitur quadam donatio: vt in c. fi. de off. vic. lib. vj. vt iur. enim prælati quadam liberalitate in eum conferendo: vt in c. relatum. de præb. vnde cõputat inter fructus episcopus. q̄ vñ qdam fructus habere hæc præminentiã, conferendi cui vult. ita Ab. & doc. in locis. s. alleg. & in c. cū olim. post gl. ibi in 2. col. de maio. & ob. & Ab. ante fi. 2. col. in c. veru. de foro cõp. vbi dicit hanc eorõnē, quare collatio si transeat in capm sede vacante, sicut alia iuris dõa lia: vt id. c. cū oli. & voluit Et ibi do. Fel. in 2. col. in ver. iqtu. Ab. assignat nouã rõnē, vbi Et dicit presentatiõnē esse fructu iuris par. alleg. gl. in d. c. cū Bertoldus. & diximus. s. in euidentia. sicut ergo collatio dicitur donatio: ¶ p̄ prædicta: ita Et presentatio dicitur posse dici donatio ead. rõnē. ¶ Est bñ veru. Ab. quæ sequit̄ do. i. d. c. relatu. d. p̄b. in pe. nota. dicere vñ. f. gl. in §. fi. 23. q. 6. velle ep̄m dici dare p̄bē q̄d, si cutē dõare. nã pprie dõatio, Et q̄ nulla necessitas viget donandi, sed solū liberalitas. l. j. ff. d. don. in collatiõne vero & Et in presentatione: ¶ Et necessitas i. conferendo & presentando: sed nõ respectu cui. iõ nõ pot̄ dici vera dõatio, sed quasi dõatio: q̄a pot̄ isti. q̄ illi donat: vt pxime diximus. ¶ Dicitur bñ vñ. q̄ si patronus presentaret vñ, & postmodu presentaret alium, accumulando, q̄d facere pot̄. c. q̄d aut. hoc ti. cū isto casu optio sit ordinarij, quæ velit instituere. c. cū aut. hoc tit. q̄ eo casu potius institutio, q̄ presentatio dicat̄ dõatio: ex quo ordinarij vsus ē dõatione, q̄a magis vñ, q̄ alteri gratificari vult, vt in iurib. s. alleg. ¶ Nisi dicas nõ eē presentatio in posse: p̄ ius ordinarij gratificari: ex quo debet gratificari idoneiori: vt in d. c. cum aut. vnde Et si ex malitia distulerit insti

tuere primum presentatum, vt fieret sc̄da presentatio, & institueret sc̄do loco presentatum, teneat, puidere primo presentato de alio simili beneficio: vt in d. c. pastoralis. hoc ti. nõ dici possit, q̄ oĩno dicat̄ dõatio respectu presentantis, habito respectu ad institutum, quo t̄po poterat presentare illum idoneu, seu aliū magis idoneu: Et t̄p presentatio potius vñ, q̄ aliū: & licet postea vñ presentasset alteru, non ita idoneu, ex quo ordinarij habet oĩno instituere idoneiorē, videtur illi donasse: sed ista nõ sunt alicuius utilitatis, quia reuera vt s. diximus, nõ est propria donatio, sed quasi donatio. ¶ Et ita Et reperi do. Roch. in prin. huius trac. in fi. 1. col. 2. char. dicentē presentationem posse dici largo mō donationē, alleg. c. ex insinuatiõne. & idem Abb. hoc tit. ¶ Ex hoc infer, q̄ si patronus in libello diceret sibi cõpetere ius donandi in ecclesia, p̄ hoc n̄ vitaret libellus. ita dicit decidere Abb. in c. 2. hoc ti. & ita est tenendum.

## ¶ Quartus art. j. q. prin. j. partis. ij. Libri.

- 1 Patroni eligere ne dicantur.
- 2 Presentatio non transfert ius in presentatum nisi tantum ad rem, non in re.
- 3 Libellus, in quo dicitur quod patroni elegerunt, sustinetur. n. 10.
- 4 Patronus ex vi iuris patronatus an consequatur potestatem ecclesiam concedendi, vel proprium rectorem eligendi.
- 5 Presentatio proprie non electio pertinet ad patronum in iure patronatus, si- cut proprie institutio ad episcopum spectat non confirmatio.
- 6 Patronus debet actualiter presentare.
- 7 Patronus quibus verbis vti debeat, cum aliquē instituendū presentat episc.
- 8 Presentatio facta per personam ecclesiasticam ratione ecclesie, & non patronij, dicitur electio & n. 9
- 11 Quasi possessio iuris patronatus acquiritur per actualem presentationem institutione sequuta.
- 12 Presentatio, large dicitur electio.
- 13 Electio & presentatio quid differant.
- 14 Libellus, in quo dicitur, peto ecclesiam meam sustinetur, & exponitur, id est, ius patronatus.
- 15 Libellus vt sustinetur, verba impropriantur.
- 16 Iuriloquentia de electione, plerumque in presentatione procedunt.

**Quaritur** Quarto, tan patroni dicantur eligere: & vt dicendum, q̄ sic: put est text. in c. 2. ibi, antequã vñ eligant presbyteru. & in c. 3. ibi, plurimorum eligitur, & approbatur assensu, & in c. nobis. ibi, vnus presbyter à patrono eligitur. hoc tit. tñ Ab. in d. c. 2. in 4. nota. in p̄ illo verbo, eligat, notat q̄ patroni dicuntur largo mō eligere presbyteru, non tñ strictē est electio: ¶ q̄a p̄ presentationem n̄ transfertur ius in presentatum, c. quod autem. hoc tit. nisi tñ ad rem, non in re: vt notatur in c. cū Bertoldus. de re iud. sed p̄ electionē sic, no. gl. in c. q̄to. l. xiiij. dist. vnde pprie presentatio & non electio spectat ad patronu, & subdit ipse, q̄ p̄ t̄to p̄soni dicuntur eligere: q̄a ante presentatiõnē debent vñ eligere ex oib. & illu presentare. ¶ vñ (Et ipse) nõ vitari libellu: si dicatur, patroni elegerunt. & remittit se ad id, q̄d legitur & notatur in c. nobis. hoc ti. & iõ do. Car. ibi apostillat tex. eligat, id est, presentant: vt ibi p̄ eū. & hoc vult Ab. in d. c. nobis. in fi. j. col. in ver. nota ibi, à p̄sonis eligatur, vbi dicit, q̄ largo mō dicit̄ patronum ibi eligere: & d̄ electionē, q̄ prius j. se facit eligēdo vñ ex plurib. & postmodum illu presentant ep̄o, si tñ esse ppria electio, d̄ qua iura tractant, & p̄ hoc facit ille tex. in d. c. nobis ad literã. dū dicit, vnus presbyter à patrono eligi: & p̄ institutione habēda ep̄o loci presentatur. loquitur ergo ille tex. dū vitatur verbo, eligi, de elec. quæ sit inter se eligēdo vñ ex plurib. & postmodum est faciēda presentatio loci episcopo: vt clarē loquitur ille tex. fm quē alij tex. s. allegati intelligi debent, cū sit illorū declaratiuus. & istud etiam Ab. in c. fi. in 3. no. hoc ti. vbi dicit, q̄ p̄ patronus ex vi iuris pat. nõ consequitur presentatiõnē ecclesiam cõcedēdi, neque ppriu rectore eligendi, sed presentandi instituendū ep̄o loci: vnde ppria vocabula q̄bus vti debemus in hac materia sunt ista, fm cū. prout ex illo tex. ¶ dicit colligi patronu proptie nõ eligere sed presentare & ep̄m pprie nõ confirmare: sed instituere, p̄ quo facit q̄d d̄ idē Ab. & ibi oēs in c. autoritate. d̄ inst. ¶ vbi ponit has differētiã. ¶ Et subdit ibi Ab. referendo Io. An. patronum n̄ releuari, si j. quadrimestre vel semestre sibi à iure cõcessum, solū eligi presentandū. nã d̄ Et realiter & actualiter presentare, vt ibi p̄ eū. ¶ Vnde Et subdit in istis interuenire quãdã electionē improprie dictã: q̄a p̄sona primo in mēte eligi, v el Et simplici verbo, vt electu presentet ep̄o, nõ. n. possit presentare nisi p̄ eligeret presentandū: vnde iura dicētia p̄sonum posse eligere, debet intelligi improprie. d̄ elec. p̄dicta. ¶ ¶ D̄t ergo doc. practica, vt ipse refert in presentatiõis actu. non. n. d̄t dicere p̄sonu presentato vobis clericu, cui ecclesiam concessi, seu t̄uli: sed d̄t dicere, hūc clericu elegi vobis presentandū: & sic cū presentato, quē p̄ vos institui, peto & c. hæc Ab. vbi s. tenuit Et p̄dicta idē Ab. in c. querelã. per illum tex

illum tex. in pe. no. in 2. col. de elec. faciunt dicta Archi. in c. de. cernimus. in j. col. 16. q. 7. & idem voluit Gay. in reper. c. fin. de elec. lib. 6. in 19. col. ¶ Io. And. vero in additionibus Spec. hoc tit. in 3. col. in vers. tenet. vult etiam prædicta: sed dicit nunquã se elegisse præsentandum, sed tantummodo præsentauit. dicit tamen non sufficere illam electionem esse factam infra tempus, nisi fecerit actualem præsentationem: vt supra diximus. ¶ Io. Cal. vero in conf. 8. incip. an. ca. auaritiz. in tit. de electio. in fol. 9. videtur tenere patronos eligere: tamen nihil firmat, vt est ibi videre. ¶ Do. Abb. autem in d. c. cum autem. in 3. not. dicit vnum, præsentationem patroni ecclesiastici ratione ecclesiæ non ratione patrimonij (secundum Inno. ibi) habere vim electionis: quia quemadmodum electores variare nequeunt, vt in c. publicato. de elec. ita nec patronus clericus, cui cõpetit præsentatio ratione ecclesiæ, vt ibi. & sic videtur velle post Inno. illam præsentationem, posse dici electionem. & idem tenet ipse Ab. in c. pastoralis. in vit. no. hoc tit. sequitur latè do. Fel. in ca. cum Bertoldus. in 3. col. in ver. & aduerte, q. licet. de re iud. vbi ex isto dicto infert ad aliquos effectus, vt alias in hoc libro erimus dicturi, dum tractabimus de differentiis inter patronum ecclesiasticum & laycum. ¶ Tu vero pro isto dicto vltra allegata per eum adde Lap. alle. 4. do. nofer Pap. in v. col. ver. sed nunquid. & Dom. post Archi. in c. 2. in 4. col. de præben. lib. 6. & in c. 2. in j. col. in fi. 2. opp. de elec. e. lib. & in c. quam sit in j. resp. in princ. fi. col. eod. tit. & lib. & in c. scient eundem. in fi. col. in ver. in fi. gl. e. tit. & lib. & diximus. §. in j. libr. in 9. q. princ. in 3. artic. vbi tractauimus de beneficiis, quæ procedunt de sacerdote in sacerdotem. ¶ & sic patet per prædicta, q. licet præsentatio quæ fit per laycum, dici non possit electio: præsentatio tamen, quæ fit per personam ecclesiasticam, ratione ecclesiæ, & non patrimonij, potest dici electio, p. prædicta. ¶ Sed ad vnum aduerte, quod dixit Abb. in d. c. 2. hoc tit. in fi. quarti notabilis, libellum non vitari, si in illo dicitur patronos eligere: quia patroni etiam dicuntur eligere, sed large, vt ibi per eum: nam si libellaretur per aliquem petentem institui, & dixisset se fuisse electum per patronos, ex quo non dixit se fuisse præsentatum, tenere non procedere illum libellum: vt instituat ipse, & non alter: quia esset incertus, & nõ concludens: potuit enim esse patronos eum elegisse inter se, & non præsentasse: & sic non posset petere se institui, ex quo non fuit præsentatus: vt per eundem Abb. in c. si hoc tit. Et hoc idem dicerem, si libellus fieret ad hoc, vt patroni demonstrarent se in quasi pos. iuris. & ideo dicerent se semper elegisse, nisi illud verbum impropriaretur, & interpretaret. id est præsentasse, secundum quod fecit do. Card. in d. c. 2. ita ibi illud verbum, interpretando: ¶ quia non per solam electionem, quæ fit per aliquos, inter se acquiritur quasi possessio in iure patro. sed per actualem præsentationem institutione sequuta: vt late dicitur in c. consultationibus. hoc tit. & dicitur latè. §. in hac parte. q. princ. in suis artic. vnde aduertendum esset circa istam saluationem libelli, qualiter fieri possit. Sed pro Abb. vide Fed. conf. c. ij. nobilis quidã. in 2. col. in ver. non obstat, q. libelli filius pubes. vbi dicit q. si patronus fuit vocatus ad eligendũ, nõ potest dicere non fuisse vocatum ad præsentandum: quia præsentatio largo modo loquendo dicitur electio: & vnum capitur pro alio. & Gay. in reper. c. fi. de elec. libro 6. in 2. char. in 3. col. in vers. itera nota ex dicto Io. And. & in 16. col. dicit præsentare, & eligere, esse terminos synonymos. Et hoc idem tenet Paul. de cita. in hoc tract. in 3. parte. in 3. 2. q. prime causæ. in 3. 2. col. ¶ Reperi postmodum do. Roch. in hoc tract. in eius principio. in 4. q. dum ponit differentias inter præsentationem & electionem, in 4. different. vbi etiam tenet præsentationem posse dici electionem. & adducit Barb. in conf. 33. incip. psalmista. in pe. col. in 2. vol. & dicit, quod supra diximus de saluatione libelli. allegando pro illo dicto etiam Abb. in c. post electionem. ¶ in gl. in verbo institutione. & adducit etiam, q. si patronus dicat in libello, peto ecclesiam meam, sustinetur libellus, & exponitur, id est, ius pa. ita Abb. in c. pro illorum. in j. not. de præb. & remittit se ad autoritates allegatas per do. Fely. pro hoc in c. auditis, in 2. col. de præscr. & ad multa similia relata per eundem Fel. in c. examinata. in v. col. ¶ nam verba impropriantur, vt libellus sustinetur. l. si olei. vbi notat Bart. C. loca. l. sed si possessor. §. item si iurauero. vbi Bar. & Mod. ff. de iure iur. ¶ Et plerumque que iura ¶ loquentia de electione, procedunt in præsentatione. & alleg. Lap. vbi supra. & Fede. in conf. suo. 133. incip. super puncto. & ita tene: vt supra diximus.

¶ Quintus art. j. q. princ. j. partis. ij. Libri.

1 Præsentatio & Electio, in quibus & quot differant, per discursum n. 3. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26.

2 Electio non potest fieri nisi p. personas ecclesiasticas. Secus in præsentatione.  
4 Canonicus non dicitur habere successorem.  
12 Electi vox computatur in numero eligentium. Secus in voce præsentati.  
27 Præsentatio & electio in quibus conueniant.

1 **Quæritur Quinto**, ¶ quia proxime diximus præsentationem, vere non esse electionem in quibus differant præsentatio & electio, & in quibus conueniant, & summatim hæc conclusiue dic in multis differre, & in multis concurrere. Et primo differunt in origine: nam præsentatio prouenit ex iurepa. acquisitio per patronum ex illis causis, pura foundatione, constructione, vel donatione: vt diximus §. in j. parte. primi lib. in 2. q. princip. in 2. art. electio vero prouenit ex iure canonico collato. c. cum ecclesia. de elec. xvj. q. vlt. congregato c. 1. de elec. & per totum. & bona gl. in c. quamquam. de elec. lib. 6. super verbo, deuoluatur. circa medium in vers. vt igitur. & istam diff. videtur sentire do. Abb. in c. j. in fi. primi nota de elec. & etiam Io. An. in mercu. in regu. quod alicui gratiose. de regu. iur. lib. 6. & aliquid sentiuimus. §. in j. part. j. libr. in 9. q. princ. j. arti. in ver. 6. pro ista par. adducitur. & voluit id, quod de canonicis est dictum, excellentissimus. I. V. D. dominus Boniacobus scorus patavinus, qui postmodum monachus sancte Iustine effectus, appellatus est dominus Theophilus in suo elegant. tract. de præstantia canonicorum ecclesie cathedralis ciuitatis Padue in 2. parte in 28. præstantia. ¶ Secundo differunt: quia præsentatio potest fieri per laicum, & per clericum: vt dictum est supra in j. q. princ. j. par. j. lib. in v. art. c. vnico. hoc tit. & in processu. j. sepius dicitur: electio vero fieri non potest, nisi per personas ecclesiasticas: vt est dictum in proxima prece. diff. & in c. messana. & in c. sacrosancta. de elec. per eundem dominum Boniacobum in d. tracta. de præstantia canonicorum. in j. par. in 6. q. quia ius canonie non cadit in laicum: imo etiam si in limine foundationis apponeretur ista conditio, q. patronus laicus eligat cum canonicis prælatum, non teneret: vt late diximus supra in j. parte primi libri in 9. q. princ. in primo arti. in 7. limita. tertie conclusionis. ¶ Tertio differunt: quia præsentatio ¶ cadit in muliere etiã respectu præsentationis rectoris masculi, qui est capax huius iuris: vt per hoc. in c. nobis. hoc tit. & in ca. fi. de concess. præben. & diximus §. in 2. artic. 7. q. princ. j. part. primi libri. mulieres etiam seculares & religiose non possunt eligere, nisi in electionibus mulierum in monasterijs, non autem vitorum. in c. indemnitatibus. & per totum. de electio. ¶ Quarto differunt: quia ius præsentandi transit titulo successione, permutationis, & etiam venditionis: vt notatur in ista rub. per doc. & per gl. in c. p. e. mentis. xvj. q. 7. & multis etiam aliis titulis: vt late diximus §. per totam secundam part. primi libr. hoc tamen non est in iure eligendi: quia non transit cum successione hereditatis: imo beneficium ecclesiasticum non debet deferri successioe pluribus de eadem domo, ne videatur delatum, potius ex successione, quam ex canonica institutione. c. ad extirpadas. de filiis presby. Abb. in c. venerabilis. de elec. in v. col. imo ¶ canonicus non dicitur habere successorem: vt vult Abb. in c. reatum. el. 2. de resta. & in c. quoniam Abb. de offi. deleg. nec q. potest sibi eligere successorem. c. accepimus. de pact. Vnde nec alij contractus super canonie fieri possunt: nec etiam cum vniuersitate temporali ius eligendi transire potest: vt diximus supra in 11. art. v. q. princ. 2. p. irt. primi libri. vbi ponitur ratio differentie, quare ius pa. transit eũ vniuersitate vendita, ius eligendi vero non. ¶ Quinto differunt: quia ad hoc, vt ¶ clerici habeant ius eligendi, oportet eos esse in ecclesia, vt collegium, & nõ vt singulariter beneficiati, bonus tex. cum gl. in c. delicta. de excess. præla. Abb. in c. i. in 2. no. de elec. & non possunt aliter eligere, vt ibi, patroni vero præsentant etiam vt singulares: vt per Abb. & omnes in c. 3. in vlt. col. hoc tit. voluit hæc differentiã etiam do. Roch. in hoc tract. in princ. in 4. q. in 2. differen. p. qua allegat Abb. in c. auctoritate. de insti. Sexto differunt: quia præsentatio ¶ nititur gratia. ca. 3. hoc tit. & diximus late supra in j. q. princ. prime part. j. libr. in 4. art. electio vero innititur iuri cõmuni. c. j. & per totum. de elec. gl. in d. ca. quamquam. de elec. lib. 6. super verbo, deuoluatur. circa medium. Et istã diff. ponit Abb. in d. c. 3. post princ. secunde col. hoc tit. vt ibi per eum & Io. And. in c. 2. super gl. fi. in pen. col. de integ. rest. sexto differunt, quia ¶ pinguius ius habent electores, q. præsentantes: vt colligitur ex gl. 63. dist. c. quanto. iuncto. c. quod autem. hoc tit. & voluit Abb. in d. c. 3. post princ. 2. col. sensit hoc Roch. in d. 4. q. in j. diff. ¶ Septimo differunt, quia per ¶ electionem tribuitur ius prælature, & administrandi saltem in habitu: vt not. gloss. in c. quanto. 63. distin. & plenè per do. Fel. in ca. cum Bertoldus. I. 2. col. de re iud. per præsentationem vero tribuitur ius ad rem, id est, ad beneficium consequendum: vt late per Abb. & Lambert. de iure patron. a 2 post eum

# Cæsar Lambertinus Episcopus

post eum per d. Fel. in d. c. e. Bertold. & per Ab. in c. querelam. de electio. & in c. 2. hoc tit. & in aliis iuris alleg. in præced. artic. & de hoc suo loco in præfenti libro dicitur. ¶ Sequitur hæc diff. d. do. Roch. in d. 4. q. in 1. disse. allegat Ab. in c. nobis. hoc tit. & in c. auctoritate. de instr. & an. & quando electio tribuit ius electio. dicitur tradi per d. An. & alios. & maxime per Fran. Arretinum in c. super his. in 2. nor. de accus. ¶ Et ex hoc sequitur octava differentia. nam per electionem fit initium matrimonium spirituale: ut in c. cum inter canonicos. de electio. & c. si. de tralatio. præla. sed per præsentationem non fitur aliquid vinculum spirituale. ita Abb. in d. c. querelam. de electio. in 2. col. in pe. notab. ¶ Decima est differentia: nam electio est ius mere spirituale. c. messana. c. sacrosancta. & per totum. de electio. præsentatio vero non est ius mere spirituale. sed annexum spiritualitati. c. quanto. de iudi. ubi plene Abb. & omnes. notat In. in c. qd. sicut. de electio. & ita voluit etiam do. Ab. in d. c. querelam. in pe. nota. & dicitur. j. Deo duce. in 3. lib. in eius loco. ¶ XI. differunt in præsentatione admittitur accumulatio. quia patronus accumulatiue duos præsentare potest. c. cum autem. & c. quod autem. hoc tit. clem. 2. eo. tit. & tamen in electione est fecus. c. publicato. de electio. voluit Lap. alleg. 8. præsentatus patronos. hoc tit. fol. 3. in j. col. & dicitur. j. in 2. par. huius libri. in 7. q. prin. in 2. art. ¶ XII. differunt: quia pupillus præsentat. ut in hac par. dicitur. j. in 2. q. prin. in 9. art. & tñ non eligit. cle. ut hi qui de era. & quali. sicut & dicimus pupillum sponsalia præhere posse. de iur. impu. c. literas. sed non matrimonium. c. unico. eo. ti. li. vj. Lap. d. allegatio. 8. fol. 4. i. col. ¶ XIII. differunt: nam vota alteri natiua in electionibus non admittuntur: in præsentationibus vero sic. secundum Lap. in d. allega. 8. fol. 4. col. 1. & dicitur. j. in 2. par. huius libri in 3. q. prin. in 8. art. ubi de hoc. ¶ XIV. differunt: quia in electione persona electa computatur in numero eligentium. c. humana. cum in iure. de electio. in præsentatione tamen vox præsentati non computatur. Gasp. cal. conf. ix. an persona præsentata. hoc tit. fol. lxj. & dicitur late infra in hac prima par. huius libri in 3. q. prin. in 8. art. ubi late. ¶ XV. differunt: quia circa electionem data est forma per canonem. c. quia propter. de elec. quæ tamen non est seruanda per patronos laicos in præsentationibus eorum. Lap. in d. allega. 8. in fol. 3. in 1. col. & de hoc dicitur. j. in 2. par. huius libri. in 2. q. prin. in xvij. art. ¶ XVI. differunt: quia nam patroni quibus præsentat & non impediti. constitunt procuratores ad præsentandum: ut no. Fed. eod. c. xix. & tamen hoc fieri non potest in electione. c. si quis iusto. de elec. lib. 6. & c. quia propter. §. illud. eod. tit. voluit etiam Lap. in d. alleg. 8. fol. 3. in 1. col. & dicitur. j. in hac par. huius libri. in 4. q. prin. in 2. art. in versu. verum est advertendum. ¶ XVII. differunt: quia electio non potest fieri per literas in d. c. si quis iusto. de elec. lib. 6. & d. c. quia propter. eo. tit. & tamen præsentatio potest fieri per literas. quod quomodo procedat dicemus. j. in præfenti 5. parte in 4. q. prin. in 16. art. ¶ XVIII. differunt: nam omnes eligentes debent insimul conuenire. & inter se pacisci: ut vna vice decem altera vice alij decem eligant: quia electio debet fieri a maioriori parte. d. c. quia propter. cum concor. & tamen patroni possunt conuenire: ut vna vice præsentent vnus: alia alter: late diximus 3. in 2. par. primi libri. in 2. q. prin. in 36. art. ¶ Et ex ista sequitur. 19. disse. q. licet eligentes debeant conuenire in vnum locum. d. c. quia propter. tamen præsentantes quando non præsentant: ut collegium. non debent conuenire in vnum. Abb. in d. c. 3. hoc tit. & dicitur. j. in secunda par. huius libri in 2. q. prin. in 8. art. ubi hæc quæstio. cadit. ¶ Sequitur etiam & 20. differentia. nam licet possit agi de contemptu in electionibus a canonico non vocato. c. q. sicut. et in c. bonæ. de electio. cum similib. tamen in præsentatione. & maxime. quando non fit. ut a collegio de contemptu per patronum non vocatum agi non potest. Abb. in d. c. 3. in fi. verbis. licet ibi et dubitet agi non posse de eod. temptu. quamuis fiat præsentatio per collegium de quo dicemus. j. in 2. par. huius libri. in 2. q. prin. in 8. art. ¶ XXI. differunt. 26. nam maior pars canonicorum compromittunt electionem. non obstante prædictione minoris. c. cum in iure. de electio. cum si. quod tamen fieri non potest per patronos in præsentatione rectoris. de quo j. in 2. par. huius libri. in 2. q. prin. in xvij. art. ¶ XXII. differunt: quia in electionibus non admittuntur vota alternatiua. conditionalia. vel incerta. c. 2. de electio. lib. 6. & tamen vota alternatiua in præsentatione admittuntur ut dicitur. j. in 2. par. huius libri in 3. q. prin. in 8. & seq. art. ¶ XXIII. differunt: quia electio fieri potest de præsentante. arg. c. si tibi absentis. de præb. lib. 6. cum ibi notatis. & tamen præsentatio non potest fieri de absentente: cum necesse sit præsentati esse presentem: ut in c. ea nec dicitur. de his. quæ sunt a præl. & dicitur. j. in hac par. in fi. q. prin. in 1. art. ¶ XXIII. differunt: quia in electione multa sunt a iure statuta in c. quam sit. de elec. lib. vj. quæ tamen de necessitate

non habent locum in præsentatione: ut dicitur. j. in secunda par. huius libri in v. q. princ. in secundo art. ¶ XXV. differunt: quia in electionibus alia sunt statuta per c. auctoritate. de elec. lib. 6. quæ tamen per omnia non habent locum in præsentationibus: per ea. quæ dicitur. j. in 2. parte huius libri in v. q. princ. in 1. art. ¶ XXVI. differunt: quia in electionibus. cathedralium ecclesiarum ad eligendum datur tempus trimestre. c. ne pro defectu. de elec. in ecclesiis vero inferioribus. semestre. c. 2. de præb. & p. Ab. in d. c. ne pro defectu. in notabilibus. in præsentationibus vero patronis laicis semper datur quadrimestre patronis vero clericis semestre: ut est tex. in c. eam te. hoc tit. & in c. vnic. eod. tit. lib. 6. & dicitur late. j. in 2. par. huius libri. in j. q. prin. in j. art. ¶ XXVII. differunt: quia tempus præfixum electioni non currit impeditis: vnde non est opus petere restitutionem in integrum. si impedimentum durauit vltra tres menses. tex. & ibi omnes. & maxime Abb. in v. nota. & in c. ne pro defectu. in j. col. de elec. & tamen tempus patrono statutum ad præsentandum. currit ipsi patrono impedito vel ignoranti. doctores. & præsertim Ab. in c. 2. & in c. cum propter. hoc tit. de quo late dicitur. j. in 2. part. huius libri. in 1. q. prin. in 8. art. ¶ XXVIII. differunt: quia si fuerit inter præsentantes assentes (c. patronos. & non finitur j. tempus datum ad præsentandum. episcopos confert. c. cum vos. ubi orones de offic. ord. & tamen si est quæstio super electione. non inuenitur tempus limitatum pro terminanda lite electionis. Ita pulchre Io. An. post Host. in c. 2. super gl. fi. in pe. col. de in integrum rest. & dicitur. j. in 2. par. huius libri. in j. q. prin. in 9. & 1. art. ubi de primo dicto tractabimus. ¶ XXIX. differunt: quia in electione si equiritur pro forma substantiali verbalis electio. vnde non sufficit factum eligentium electionem tacite importans. Abb. per illum text. in cap. ecclesia vestra. in 2. notab. de electio. in præsentatione vero hoc non requiritur pro forma: sed sufficit præsentantem quibuscumque verbis vti. ut diximus 3. in hac. q. prin. in 3. art. dum tractauimus. an præsentatio sit donatio. & latius in 4. artic. dum tractauimus an patroni dicantur eligere & dicit. j. & præsertim in 2. par. huius libri. in 3. q. princ. in 1. art. dum tractauimus quibus verbis vti debeat præsentans. ¶ XXX. differunt: quia in electionibus fit collatio numeri ad numerum. vel ad zelum. & meriti ad meritum: ut est tex. in c. cum mana. de electio. ubi Abb. & voluit idem Abb. in c. quia propter. eo. tit. & doct. in c. si quando. e. tit. lib. 6. quæ tamen non sunt in præsentationibus: ut late dicitur. j. in 3. par. huius libri. in 4. q. prin. in 3. art. ¶ XXXI. differunt: quia lite mota super iurepa. existens in quasi possessione præsentandi. licite præsentat. & institutio sequi debet. & hoc non habet locum in electione: quia in statu sequi non debet. secundum Ioan. An. post Host. in d. c. 2. super gl. fi. in pe. col. de in integ. restit. de quo dicitur. j. in hac parte in 3. q. princ. in 4. art. dum tractabimus de quasi possidente præsentante. ¶ XXXII. differunt: quia per electionem factam per procuratorem consumitur ius eligendi. non tamen per præsentationem factam per procuratorem consumitur ius præsentandi: ut dicitur. j. in hac par. in 4. q. prin. in 6. art. in ver. advertendum est etiam. ¶ XXXIII. differunt: quia electionem sequitur confirmatio: præsentationem vero sequitur institutio. Abb. in c. auctoritate. de institut. & habetur in tit. de elec. & de iure patr. per totum & dicitur. j. in vltim. art. præsentis. q. prin. & ista pro 27. nunc sufficiant. ¶ In quibus vero concordat electio & præsentatio. patet & ex prædictis. arg. §. actionum. instit. de actio. & gl. in c. cum venerabilis. de exce. ¶ Sed tamen dicas electionem & præsentationem concordare in appositione edicti. iuxta dispositionem. c. si. de electio. lib. 6. qui tex. loquitur de electio. & tamē gl. 2. ibi vult illum etiam habere locum in præsentatione: ut late dicitur. j. in 2. par. huius libri. in 6. q. prin. in 3. art. ¶ Concordant etiam. quia decretalis. ut quis duas. de electio. lib. 6. habet locum etiam in præsentatione: ut vult Lap. allegatio. 8. fol. 3. ubi plures concordantias & discordantias ponit: vide ibi. ¶ Possunt etiam plures alię concor. & discor. colligi ex processu huius tractatus. quæ accumulare esset porius laboriosum. quam subtile: ideo omitto: & prædicta sufficiant.

¶ Sextus art. j. q. prin. j. partis. ij. Libri.

- 1 Patroni an dicantur ordinare ecclesiam.
- 2 Ordinatio tradit omne ius.
- 3 Patronus laxo modo dicitur ordinare ecclesiam. & n. 6.
- 4 Ordinatio ecclesie pertinet ad episcopum. non ad patronum.
- 5 Ordinationem pro institutione poni.
- 7 Intellectus ad c. ex infirmatione. extra de iure patron.
- 8 Ordinandum offerre episcopo. quid.
- 9 Ordinatio diuiditur in tres partes.

1 Successiue Sexto quæro. an patroni dicantur ordinare ecclesiam. & dic quod tex. in c. ex infirmatione. hoc



tionem. hoc tit. videtur velle patrono competere ordinationem ecclesiæ: tunc ergo maius ius, quam præsentare, cum per ordinationem tradatur totum ius: vt in c. 2. de supplen. negli. prela. & in c. cum vos. de offi. ord. & clare in c. cam te. hoc tit. vbi cū episcopus cōfert ecclesiā iure deuoluto, dicitur illam ordinare: vt ibi. tamen per præsentationem datur ius ad rem, & non in re: vt in c. cum Bertoldus. de re iudi. quomodo ergo ille text. dicit patrono competere ordinationem ecclesiæ: ideo Ab. in d. c. ex insinuatione. metu huius contrarij, colligit ex illo text. qd̄ patronus largo modo dicitur ordinare ecclesiā: & hoc respectu præsentationis, quam facit de rectore. & propter hoc idem Ab. in c. 4. suggestum. hoc tit. statim ante ver. in gl. si dicitur ordinationem ecclesiæ spectare ad episcopum, non autem ad patronum. allegat. c. nouerint. x. q. 1. nam ordinatio ecclesiæ, etiam se extendit ad videndum rationem de fructibus, quod quidem non competit patronis laicis: sed patronis clericis. c. cum & plantare. de priuile. & notatur in c. in lateranen. de præb. vel ad ep̄m. d. c. nouerint. Ergo non poterit dici laicum ordinare ecclesiā. & ideo Io. And. in d. c. ex insinuatione. post Philip. exponit ibi verbum, ordinandas, id est, quo ad præsentationem. non ergo, qd̄ sit mera ordinatio: & qd̄ ordinatio ecclesiæ spectet ad episcopum, & non ad patronum: voluit Gay. in repeti. c. si. de elect. lib. 6. in prin. 16. c. 5. vbi dicit ordinationem poni pro institutione. allegat Car. in c. super eo. de offi. dele. & dicit hoc etiam sentire Host. in summa huius tituli in resp. secundo. in §. qualiter. post princ. & in §. quid iuris. in prin. & Spec. in hoc tit. in forma præsentationis. & doct. in c. 3. hoc tit. ¶ Do. Philip. de sarrā. vero in d. c. ex insinuatione. solum refert Abb. dicentem patronum largo modo dici ordinare ecclesiā. ¶ Et eodem modo facit do. Roch. in hoc tracta. in prin. in præludijs. in 4. q. in ver. alibi largo modo. vbi ad 6 dit ex hoc inferri, qd̄ si patronus in libello diceret sibi competere ius ordinandi ecclesiā, per hoc non vitaretur libellus: quia largo modo ordinari dicitur. alleg. Abb. in c. 2. hoc tit. & eundem Abb. in simili in c. post electionem. in glo. in verbo insit. de cōcessio. præb. ¶ Et ego in hoc puncto dicerem illum text. in c. ex insinuatione. habuisse respectum ad præsentationem patroni, vt canonicam institutionem episcopi securam: ex quibus duobus simul iunctis, ecclesiā patronata canonicè ordinatur: nam ex sola ordinatione episcopi sine præsentatione patroni, ordinatio est irrita: vt vult text. in c. decernimas. xvi. q. 7. & ideo ille text. dicit. qd̄ facta oblatione præsentati per patronos, quia episcopo offerat ordinandum in ecclesia, & illud offerre, non est aliud, nisi actualiter præsentare: vt in cle. dudum. de sepul. iuncta gl. ibi. & post hoc per episcopum instituitur, vt ibidem habetur. & ideo dicit in si. ille text. c. ex insinuatione. quos ipsi fundatores condignos elegerunt ordinari: & sic in ecclesia patronata non est perfecta ordinatio, nisi concurrant præsentatio præcedens, & institutio sequens: & hæc dicitur perfecta ordinatio: & ideo hunc secundum librum appellauimus, ecclesiā patronata te ordinatio, & ipsam ordinatioem subdivisimus in tres partes. Prima est, quæ continet preparatoria ordinationis ecclesiæ. Secunda, quæ continet actualem præsentationem. Et tertia, quæ continet perfectionem ordinationis: & sic institutionem, cum qua perficitur ordinatio: vt diximus. §. in diuisione huius libri in sui principio & sic dico hæc voluisse considerare text. in d. c. ex insinuatione. ¶ Sed huic considerationi obstat videtur verbum, libere, appositum in illo text. & sic qd̄ non requiritur aliud, quam ordinatio patroni: ad quod ego responderem debere intelligi libere, scilicet, vt nil coactum præcedat: & sic præsentationem debere esse liberam: & non, qd̄ voluerit tollere institutionem: quia contradiceret iuri. l. c. j. de reg. iur. lib. 6. & in c. ex frequentibus. de institu. sed debemus dicere, iuristatorem, cui omnia iura sunt nota, taliter loqui, vt iura non discordent, sed concordent. c. cum expediat. cum simi. de elect. lib. 6. nam præsentans dicitur vt liberalitate in quem præsentando, sicut & collator in cui conferendo, non necessitatur à principio: vt late diximus. §. in 3. art. cū tractauimus, an præsentatio sit donatio. ¶ Post test dici etiam illud verbum, libere, ibi appositum fuisse à iuristatorem, vt excludat quodcunque impedimentum occupantium: quia ecclesiā ibi erat occupata: quod demonstrat illa verba, mentione præmissa, opellas. igitur vult ibi text. occupatores compelli ne molestent patronum, sed permittant illum libere præsentare. nota istos intellectus ad d. c. ex insinuatione. in verbo, libere, quia sunt subtiles & veri, & sic concludendum est patronos non dici ordinare ecclesiā proprie, sed largo modo. salua rerum tamen eorum præsentatio, quamuis fieret sub verbo, ordinatio: vt supra dictum est.

¶ Septimus art. j. q. prin. j. par. ij. Libri.

1 Patroni an dicantur conferre ecclesiam & n. 2. & n. 5. 6. 8. 11.

2 Collatio proprie ad patronum non pertinet.

Limit. in patrono illiterato, & quando aliter constat de mente patroni. Et etiam, quando patronus dicit, Confero & præsto. & n. 7. 9. 10.

4 Patronus quando petit clericum in ecclesia institui per episcopum, dicens se sibi contulisse ecclesiam, eo ipso posse repellere eum ab episcopo.

12 Patronus conferens ecclesiam, an sit excommunicatus & collatio teneat. remis.

1 Et ex hoc Contingit septimo loco dubitari: an patroni dicantur conferre ecclesiā. & videtur text. in c. illud. & in c. nullus. hoc titu. patronum non posse conferre ecclesiā monasterio vel canonicis, sine consensu episcopi: ergo cum eius consensu sic. ¶ Tamen hoc non militat: quia text. in c. si. hoc tit. decidit contrarium, vbi est casus, quod si patronus etiam clericus, prius contulit beneficium: ex quo collatio non tenet, poterit præsentare: quia patronus præsentatio, & non collatio seu concessio spectat, vt ibi habetur. ¶ Et text. c. illud. & c. nullus. §. allegati loquuntur vt verbum conferre intelligatur, id est donare vt omnes ibi illum text. intelligunt de donatione: nos t̄ vero non loquimur de donatione, sed de collatione, quæ fieri nō potest per patronum: per d. c. si. qui text. ad litteram dicit, qd̄ cum ex vi iuris pat. non concessio (& sic collatio) sed præsentatio pertineat ad patronum & c. tanto magis, quia ibi erat patronus ecclesiasticus: & tamen non potuit conferre: nec eius collatio habuit effectum præsentationis. & ideo necesse fuit iterum præsentare: nam si habuisset effectum præsentationis nō potuisset iterum præsentare cum patronis clericis non liceat variare, iura sunt clara: & tamen admissus fuit ad præsentandum: ergo prima collatio nulla. & ita tenet ibi Innoc. post antiquos doctores. & Io. An. dicit Boa. dixisse, qd̄ si non vidisset illum text. putasset contrarium. & ideo dicit ibi: post Pet. & Ab. antiquum ipse Io. And. qd̄ quando patronus petit clericum in ecclesia institui, per episcopum, dicens se contulisse sibi ecclesiam, eo ipso episcopo posse illum repellere: per d. c. si. & subdit ibi iug gl. secunda. patronum non posse vti his verbis, concedo, do, tra do, dono, hanc ecclesiam: poterit tamen dicere, concedo vt habeas hanc ecclesiam: & tunc ponitur concedere, pro consentire, vt ibi per eum. ¶ Do. Car. vero in d. c. si. in notabilibus. dicit etiam prædicta. tamen in prima opp. tenet Boati. dicentem, qd̄ si non vidisset illam decretalem, aliter putasset male cogitasse, & dixisse: quia illa reg. si non valet, quod ago, vt ago & c. habet locum, quando actus continet plura in effectu. c. pastoralis. de donatio. c. inter dilectos. §. ceterum de fide instr. sed collatio non continet in se præsentationem: ideo sunt distincta. c. cum in illis. de præb. lib. 6. ¶ Et in secunda op. Car. plus dicit illum cui facta fuerat collatio à patrono, non posse appellare à sequenti præsentatione: quia sua non intererat ex quo nō fuerat præsentatus, sed solum sibi facta erat collatio, quæ fieri non poterat, & erat nulla. & prædicta omnia etiam refert & sequitur do. Abb. in d. c. si. & ibi omnes. & hoc idem voluit Dom. in c. j. de præb. lib. 6. in 2. col. in ver. quæro an patronus, per text. ibi. & in d. c. si. ¶ Et sic ex illo text. c. si. habemus, patronum etiam clericum t̄ non posse conferre, sed præsentare: & conferendo, si adhuc sumus infra quadrimestre, si est laicus vel infra semestre, si est clericus poterit adhuc præsentare, collatione nulliter facta, non obstant etiam, si per illum, cui facta est collatio, appellaretur: vt ibi. facti ultra dictum. c. si. c. cum laici. hoc tit. sequitur Gay. repet. c. si. de cle. lib. 6. in xix. col. vbi etiam alleg. Host. in summa huius tit. quid competat. & Arch. in c. cum in illis. in vers. præsentationem. de præb. lib. 6. ¶ Sequitur prædicta non tamen ita late do. Roch. in hoc trac. in verbo, honorificū. in xliij. q. q. limitat hanc conclusionem procedere, nisi patronus dicat, confero & præsentatio, t̄ quia tunc vtile per inutile non vitiat. alleg. Card. in d. c. si. in pen. col. allegantem hoc idem tenere ibi Host. vt etiam nos supra retulimus ipsum dominum Card. in prima op. ibi ex cuius verbis hoc idem percipitur. ¶ Et hoc dictum corroboratur: quia si patronus, qui contulit, potest ex intervallo infra tamen tempus datum à iure ad præsentandum: vt t̄ diximus præsentare. per d. c. si. & videtur corrigere primum errorem, quanto magis corrigere poterit incontinenti, cum dicit, confero & præsentatio, nam quæ incontinenti sunt videntur inesse. l. lecta. ff. si cer. pet. cum si. & ideo potius permittitur correctio incontinenti, quam ex intervallo vulgaris iuribus. ¶ Aduerte tamē quod si est patronus aliquis illiteratus, & dicat, confero seu concedo tibi vel tali tale beneficium videtur tenere loco præsentationis: vt voluit Roch. in hoc tracta. in præludijs in 4. q. cum quærit, quid differant præsentatio & electio, dum dicit non vitari libellum, si aliquis dicat sibi competere ius conferendi quæ debet intelligi, id est, præsentandi, inferendo quod si sicut patronus largo modo dicitur ordinare ecclesiā: ita largo modo & conferre. allegat Abb. in c. 2. hoc tit. & in simili in c. post electionem Lambert. de iure patron. a 3 novum

# Cæsar Lambertinus Episcopus

in gl. in verbo, in situ. de concess. præb. & latius hoc tenet  
idem Roch. in verbo, honorificum. in d. xliij. q. vbi contra con-  
clusionem supra formatam dicit facere tex. in c. si. de concessi.  
præb. vbi notant Abb. & Imol. quod largo modo donatio vel  
collatio potest sumi pro præsentatione: & sic videtur, quod  
si patronus dicat, confero vel dono ecclesiam istam: verba ha-  
bere vim præsentationis, & sic hoc videtur contra conclusio-  
nem supra formatam. dicit Roch. nescire aliter soluere, nisi cõ-  
siderandam esse mentem patroni. ¶ Et ideo secundo modo li-  
mitat conclusionem supra scriptam, procedere, nisi ex aliis cõ-  
iecturis possit percipi mentem patroni fuisse præsentare, nõ au-  
tem conferre: quia potius esset consideranda mens, quam ver-  
ba. c. quanto. de priui. c. intelligentia. & ibi gl. allegans concor-  
de verb. sig. & istam limi. dicit firmare do. And. Barba. conf. 3. 4.  
scriptis psalmista. in pe. col. in 2. vol. vbi dicit, quod si restator di-  
cat, volo colla. spectare ad hæredes meos illud verbum, colla-  
tionem, accipitur pro præsentatione: quia secundum eum ver-  
ba debent intelligi, prout congruunt materiæ & personæ: & fa-  
ciunt quæ diximus supra in 3. & 4. art. huius. q. ¶ Ego circa hanc  
limi. considerarem, vt in principio huius passus dixi procedere  
in patrono illiterato dicen. confero seu concedo tibi, vel tali ta-  
le beneficium, & ad episcopum accedente: quia videtur posse  
sustentari, quod accedendo ad episcopum vadat ad præsentan-  
dum: & sic intelligatur præsentare, cum mens sua non sit iuri  
ria, per notata per Host. in d. §. quid competat. & per Car. in c. di-  
lectus. & c. ex tenore. de concess. præben. & in c. ea noscitur. de  
his, quæ fi. à præla. & in ca. illud. hoc tit. vbi Abb. & alij. sequitur  
Gay. in d. repet. c. si. de elect. lib. 6. in d. 19. col. qui vltra prædic-  
ta allegat notata in l. stipulatio ista, habere licere. ff. de verb. ob.  
vnde secundum eum, secus si patronus conferret beneficium,  
& non ageretur de accedendo ad episcopum pro inf. conseq.  
quia tunc videretur vere conferre, quod facere non posset per  
notata per Ross. in materia iuris patro. in §. nunc videndum. in-  
fra quod tempus. vt ibi per G. y. quod etiam voluit Pau. de cita.  
in hoc tract. in 3. par. in 3. 2. q. 1. causa post medium. 2. col. ¶ Di-  
cendum est etiam patronum non posse conferre mero iure,  
per d. c. si. sed ex priuilegio summi pontificis bene potest con-  
ferre, etiam secundum quod est ius mere spirituale. ista est glo.  
aurea. xvj. q. 7. in summa in fi. quæ loquitur de rege nostro Apu-  
lic ex priuilegio habente beneficiorum collationem. & glo. 1.  
in fi. & in c. imperium x. dist. de quibus gl. euangelista regnico-  
la do. An. de isernia facit festum in præludijs constitutionum re-  
gni. in 3. col. & Io. And. in spe. in tit. de leg. in §. nunc tractemus.  
in ver. sed nunquid legatus. vult etiam idem Io. An. Per. de anc.  
& Dom. loquentes de Rege Francia, Vngaria, Apulia, & Ang-  
lie in c. 2. de præb. libro sexto. & plura accumulata Fel. in c. dile-  
cto. in prin. de testib. & in c. causam, quæ. in 3. col. in ver. dum di-  
cit Abb. priuilegia. de præsc. & dixi §. in prima parte primi libr. in  
x. q. prin. in secundo art. & ista etiam est limitatio ad d. c. si. huius  
tit. quod similiter voluit Gay. in d. repeti. c. si. in xliij. col. de ele-  
ctio. lib. 6. ¶ An autem patronus transferens ecclesiam, sit ex cõ-  
municatus & collatio reneat: & quomodo clericus recipiens  
puniatur: dicitur infra in secunda parte huius secundi libri. in  
v. q. prin. in pluribus art. quia ibi melius cadit.

¶ Octauus art. j. q. prin. j. partis. ij. Libri.

- 1 Patrono non competit ecclesie collatio, sed presentatio tantum & nu. 2.
- 2 Patronus si dicat, presento istum ad ecclesiam: concedendo ei patronatum, an propter hoc faciat eum patronum.
- 4 Presentatus non acquirit ius patronatus, sine institutione.
- 5 Concessio verb. improprie accipitur pro presentatione iuxta mentem con-  
cedentis.

**Sequitur** viij. querere ex prædictis, an patronus dicatur  
concedere ecclesiam. & licet hic articulus sit  
decisus ex supra scriptis ex quo cõcessio dicitur collatio. & tex.  
2 in d. c. si. hoc tit. ¶ dicat ad literam quod ex vi iuris pat. non con-  
cessio, sed presentatio pertineat ad patronum: & interpretetur  
concessio pro collatione: vt diximus post principi. præced. art. er-  
go sicut patronus non potest conferre eodem modo, nec con-  
cedere ecclesiam: & ideo omnia, quæ diximus supra de collatio-  
ne, habebunt locum in concessione. ¶ Et propterea do. Fel. in  
c. cum venerabilis. in prin. quærit in fortioribus terminis, pone  
3 ¶ quod patronus dicat, presento istum ad ecclesiam conceden-  
do ei patronatum: an propter hoc faciat eum patronum. & de-  
cidit quod non: quia per ista verba, dat tantummodo ius peten-  
de institutionis. allegat Domin. in c. primo. §. primo. in fine. de  
usu. lib. vj. qui tamen hoc non dicit. idem dicit do. Fel. in c. exa-  
minata. in v. col. extr. de iud. sequitur prædicta do. Roch. in hoc  
tracta. in verbo, honorificum. in xlv. q. vbi comprobat hanc de

cisionem, quia non est in facultate patroni, in alium transferre  
ius patro. sine consensu episcopi, nisi transferat in locum reli-  
giosum: iuxta tex. & ibi plenè notata per Abb. & doc. in c. illud.  
hoc titulo ergo non est mirum, si per dicta verba ius patro. nõ  
transferat. ¶ Ego ex his dictis ifero ad principale intentu nostri  
art. nam sicut ius patro. donari non potest sine consensu epis-  
copi: ¶ ita nec sufficit præsentare sine institutione canonica, vt  
4 præsentatus acquirat beneficium seu ecclesiam: regu. j. de regu.  
iur. lib. 6. c. ex frequentibus. de instit. si ergo per verbum, conce-  
do, non transfertur ius patro. ita nec per verbum, concedo, di-  
5 cetur facta presentatio, nisi fieret coram episcopo petendo in  
stitutionem: ¶ quia verbum concessio impropriaretur iuxta  
mentem concedentis, & intelligeretur pro presentatione: vt  
clare de isto verbo, concedo, improprio loquitur Roch. in  
prin. tract. in præludijs in 4. q. & in verbo, honorificum, in xliij.  
q. vt supra retulimus in præcedenti articulo, vnde omnia ibi di-  
cta hic repetita censeantur.

¶ Nonus art. j. q. prin. j. partis. ij. Libri.

- 1 Patrono competit oblatio.
- 2 Offerre idem quod presentare.
- 3 Appellatur verbo, & factio, & quid utrumque.
- 4 Offeritur verbo, & factio, & quomodo idipsum.

**Oritur dubium** Nonum, ¶ an patronus dicatur of-  
ferre clericum: & videtur dicen-  
dum. quod sic. per tex. in c. decernimus. xvj. q. 7. sed supra in 6. ar-  
2 ti. hoc declarauimus cum tractauimus de verbo ordinare: ¶ ver-  
bum offerre non esse aliud, quam presentare: & tanto magis,  
quia presentandus debet esse presens in presentationis actu.  
3 gl. in clem. dudum de sepul. Abb. & doct. in c. ea noscitur. de his,  
quæ fiunt à præla. vnde cum presentandus sit presens, & offer-  
tur ordinario, tacitè presentatur: ¶ quia factio presentatur, &  
non verbo: sicut dicimus appellari verbo cum quis dicit, appel-  
4 lo: & appellari factio, cum arripit iter accedendo ad superiorem  
vt late per do. Propo. & Moder. in rubr. de appel. ¶ sic presenta-  
tur verbo dicendo presento talem: & presentatur factio cum  
offerro illum instituendum.

¶ Decimus art. j. q. prin. j. par. ij. Libri.

- 1 Patronus clericum potest commendare.
  - 2 Commendare, idem est, quod laudare.
  - 3 Pontificis solum est, dare in commendam.
- Et ex** hoc quero. x. ¶ an patronus dicatur commendare  
clericum. & dicendum est, quod sic: vt in c. monaste-  
2 rium. xvj. q. 7. ¶ nam idem est commendare, quod laudare: non  
autem intelligas commendare, id est, dare in cõmendam: ¶ quia  
hoc solum spectat ad papam, vt dicitur. j. in vlti. art. huius qua-  
3 stionis. & istud commendare, & sic laudare, fit eodem modo,  
quo fit oblatio de clerico, quæ loco presentationis habetur: vt  
in proxi. præceden. arti. diximus. nam cum commendatur clericus  
presens ordinario: iuxta gl. in d. cle. dudum de sepul. & patro-  
4 nus dicit illum esse idoneum ad tale beneficium vacans: & ideo  
esse instituendum tacitè ipsum presentat: & sic dicendum, vt in  
præceden. artic.

¶ Vndecimus artic. j. q. prin. j. par. ij. Libri.

- 1 Petitiõ seu ius presentandi, an & quando competit compatrono, & n. 2.
- 2 Petitiõ, an, quæ, & quando presupponat presentationem.
- 4 Petitiõ facta à patrono, vel non patrono, quid importet & sunt quinque dif-  
ferentia, an fiat à patrono vel non, quæ patent per n. 5. 6. 7.

**Sequitur** Decisus ex præcedentibus. xi. ar. ¶ an patronus  
competat ius presentandi: & in hoc est dicendum  
Arch. & doc. in c. hortamur. 7. dist. cõclusisse parrochianos nõ  
fundantes, construentes, vel dotantes ecclesiam, nõ posse præf-  
scribere ius presentandi, sed petendi sic: vt late diximus §. in j. par.  
1. lib. in x. q. prin. in v. art. presentem in fi. & ideo. d. Roch. in hoc  
tract. in prin. in præludijs, in fi. 4. q. quæres de hoc re remittit ad  
Arch. I. d. c. hortamur. ¶ Et quod hoc ius petendi clericum, possit ha-  
berit, & præscribi per parrochianos, vel alios et non patronos,  
diximus similiter §. in 2. par. primi libri in 8. q. prin. in 3. art. dum  
tractauimus, si ius pa. competit parrochianis, quos presentat, loca-  
2 tor, vel conditor domus: & ibid. quod in iure petendi. ¶ Et sic ex præ-  
dictis apparer et non patronum posse hñe ius petendi. ¶ Et ideo  
in hoc passu concludo, quod aut loquimur de iure petendi quod in  
stitui, & nulli dubium est petere patrono: & et presentato, quia  
tamen

tamen presentatione. Et pro hoc faciunt, quæ dicunt doctores. in c. cum vos, de offi. ordina. dñi tractat de lite pedere inter presentatos & presentados, & inter presentatos, dicunt litē verti, quia ambo petunt se institui: inter presentantes verò dicunt litē posse esse duplicem, vel sup ipsò iure patrona, vel etiam sup institutione net obtinenda, & sic p eos petita, & huiusmodi petitionē nulli dubium est p̄supponere presentatiōē: vt supra dictum est. ¶ Aut loquimur de petitione, quæ faceret patronus instituēdi aliquē nulla presentatione p̄uita: & dicēdum est habere vim presentationis: quia petendo illum institui, factō seu tacitē eum presentat: vt diximus de offe. & cōmēdante in p̄ximis duobus p̄ceden. articu. ¶ Aut istad ius petendi competit non patronis, vt in locis p̄ximē allegatis. & tunc nō habet vim presentationis: quia p̄fer. ratio saltē tribuit presentatio ius ad rem: vt notatur in c. cum Bertoldus, de re iudi. Petitio verò, quæ fit p non patronos, nullum penitus ius tribuit: vt per Arch. in d. c. hortamur. & iste duæ petitiones in hoc primò differunt. ¶ Secundò differunt: quia petitio patronorū facta à maiori parte, necessariæ inducit institutionē, si est facta de habili. c. j. & ij. hoc ritu. petitio verò non patronorum, non inducit necessitatem institutionis: vt colligitur ex dictis Arch. in d. c. hortamur. ¶ Tertio differunt, quia abiq; presentatione & petitione patronorum, collatio ordinarij est nulla. c. de cernimus. xv. q. v. collatio verò ordinarij, quæ fieret abiq; petitione, non patronorum habētū petere, teneat: vt colligitur ex dictis Arch. in d. c. hortamur. ¶ Quarto differunt, quia in petitione patronorū est p̄cedēdū edictum. c. fin. iuncta glo. de electio. libro sexto. qui text. non se extendit ad petitionem non patronorū, vt ibi patet. ¶ Quinto patroni habēt p̄sentare, & petere infra stabilitum tempus à iure. c. eam te. ca. quoniam in quibusdam. & ca. cum propter. cum simi. hoc titu. in petitione verò non patronorum nullum reperitur tēpus stabilitum, vt de se patet. & sic semper possunt petere, donec per ordinarium fiat prouisio, & multa alia adduci possent, quæ quilibet de per se considerare poterit.

¶ Duodecimus art. j. q. prin. j. partis. ij. Libri.

- 1 Prouisio, verbum est generale, continens modos, per quos ecclesia prouidetur.
- 2 Prouisio, verb. potest spectare ad inferiores eligendo, & ad superiores confirmando.
- 3 Postulatio, quotuplex, & quid significet. & nu. 4.
- 5 Postulatio & electio in quibus differant. Et in quibus conueniant. nu. 14.
- 6 Postulatio nullo modo patrono competit. Limit. nu. 15.
- 7 Nominatio quotuplex, quid importet, Et quid electio. & nu. 8. 9. 10. 11. 12. & 13.
- 16 Publicatio sit, post scrutinium electionis. Et an illa sit necessaria. nu. 18.
- 17 Publicatio non est necessaria in presentatione, nisi presentatio ad collegium spectet.
- 19 Presentatio, quid importet. Quid commendare & quid perpetua administratio. Et quid coadiutoria. Et quid institutio, & quotuplex & quibus modis capiatur institutio. & nu. 20. 21. 22. 23. & 24.
- 25 Institutio quandoque capitur pro collatione libera.
- 26 Institutio & confirmatio in quibus differant.
- 27 Admittere, verb. quid significet. & quid collatio. & nu. 29.
- 28 Instituire, verb. quomodo accipiendum.
- 30 Collatio & electio in quibus differant.
- 31 Inuestitura quotuplex sit. Et quid importet, & eius effectus. & quid donatio. Et quid acceptatio. & nu. 32 & 33.
- 34 Executor quibus verbis utatur conferendo beneficium.
- 35 Recipere, quid. Et quotuplex. Et quid significet. Et quid assignatio. Quid tē ordinatio. nu. 36. & 37. Quid committere. Quid disponere. nu. 39. & 41.
- 38 Patronus dicitur large ecclesiam ordinare.
- 40 Committere & conferre, quid differant.
- 42 Particularia omnia specificari non possunt.
- 43 Prouisionis ecclesie patronate deuolutio, an fiat ad episcopum, an ad habentem instituire.
- 44 Installatio verb. importat veram & realem possessionem.
- 45 Promotio, quid. Et in quo ab electione differat.
- 46 Optio, quid.
- 47 Ex collatione, electione, presentatione, postulatione, electione, institutione, & confirmatione quodnam ius transferatur.
- 48 Presentatio solum, patrono spectat. limit.
- 49 Collatio, verb. largē sumptum, presentationem & electionem includit.

**Pro clara** intelligentia huius termini presentationis, quæ vt magis lucide eius intelligentia haberi possit. ¶ Et dic primò, tñō habere in iure terminum prouisionis: & hoc verbum, prouisio, esse generale, continens omnes modos, per quos eccle-

siæ prouidetur: & de eo sunt plures tex. maximè in c. vt circa. in 2 principi. de electio. libro sexto. vbi glo. in verbo, electiones. ¶ dicit hoc verbum prouidere, posse spectare ad inferiores eligendo, & ad superiores confirmando. & hoc idem vult glo. in verbo, prouisionem. per illum tex. in c. primo. & idem in c. quorundā. ibi, prouisionibus. & in c. constituto. & in ca. si eo tpe. vbi etiam glo. eodem titu. & libro. de quo verbo etiam ponit Domi. in d. c. j. in primo respon. in. iij. colum. & in d. c. vt circa. post glo. in verbo, electionis. & in c. eum, cui. in vlti. nota cod. titu. & lib. & in c. si pro te. de rescrip. libro sexto & domi. Feli. in c. cū Bertoldus. in. ij. colum. de re iudica. Et ideo quarens verbum prouisio spectat ad inferiores, potest dici prouisio, presentatio, & econtra. & sic patronum prouidere vna cū ordinario instituire testitur diximus supra in vj. articu. de verbo, ordinare. ¶ Habe mus etiam postulationem: & ista est duplex. Quædam minus solemnis, per cuius admissionem non consequitur postulatus ius prælatuæ, sed habilitatur, vt possit eligi: pura cū postulatur laicus, vt faciat se promoueri ad ordinem sacrum, ad effectum, vt eligi possit, vel postulat monachus ab abbate, similiter vt possit eligi. ¶ Alia est postulatio solemnis, per cuius admissionē consequitur postulatus plenum ius: ita quod admissio facta per superiorem habet vim electionis & confirmationis: & ideo in ista secunda postulatione seruanda est forma. c. quia ppter. de elec. de quibus p Abb. in d. c. quia propter. in j. respon. in 3. col. & in c. j. de postula. præla. ¶ Et in quibus differant postulatio & electio, habetur in glo. in verbo, vera postulatio. in c. vnico. de postu. præla. libro sexto, & p summistas in titu. de postu. præla. & per abb. & docto. in ipsa rubrica. ¶ Et iste postulationes nullo modo possunt competere patrono nec per eum fieri: quia patronus debet idoneum presentare. c. ij. de supplen. negligenti. præla. c. iij. hoc titulo. & c. cum vos. vbi omnes de officio ordi. ¶ Habemus in sup nominationem quæ est triplex: nam quædam nominatio est minus solemnis, quæ fit de aliquo eligēdo: vt quando aliqui præponuntur in collegio, tanquam boni viri, vt de eis fiat scrutinium: & per hanc nominationem nullum ius acquiritur nominatis, vnde poterit collegium, nemine istorum electo, ad alios transire: vt in c. quod sicut. in §. super eo. de dec. ¶ Secunda est nominatio, quæ fit in scrutinio electionis: & p talem nominationem, in veso ius non acquiritur nominato: arg. c. si tibi absent. de pben. lib. vi. sed nominans: si dignum nominauit: non poterit amplius variare, publicato scrutinio: licet antea sic. c. publicato. de elect. ¶ Tertia est nominatio solemnis, cum duo vel plures nominantur principi: & petitur vt ex illis eligat vnum. & ex hac nominatione etiam nō acquiritur ius nominatis: sed nominantes non possunt variare, ex quo illam nominationem presentauerunt superiori. ita Abb. palchre in d. c. quod sicut. de electio. in. ij. col. allegando Hosti. pro hoc vltimo in c. bonæ. el. j. de postu. præla. & Abb. in c. cum inter vaiuerfos. in. ij. col. & in c. auditis. in. ij. colum. de electio. Ioan. cal. & Butri. ¶ Et nominatio, largo modo potest appellari electio. nam is, qui nominat, aliquem eligēdum, quodammodo prius illum mente eligit: sicut diximus in presentatione, supra in iij. articu. ita do. me. in d. c. quod sicut. & in suo reperiario ad Abb. in verbo nominatio. & ista nominatio potest dici presentatio: vt voluit. d. Car. post Pau. & ibi omnes in cie. plures. in §. quibus. in. ij. nota. & dicemus infra in. ij. par. huius lib. in. iij. q. princ. in j. articu. ¶ Sed aduerte, quo ad primam nominationem: quia videtur esse eadem vel similis cū presentatione laici: quia per primam presentationem non vetatur iterum presentare accumulatiuè tamen: vt in c. quod autem. hoc ritu. Sed differunt quia in nominatione non accumulatiuè fit. ¶ Cōcurrit presentatio cum secunda nominatione, quando patronus ecclesiasticus presentat, qui non potest variare. d. c. quod autem. Sed discordant quia nominato non acquiritur ius: vt ibi presentato vero per patronum ecclesiasticum sic c. cum Bertoldus. cū ibi nota. de re iudic. c. cum vos. & quæ ibi notantur de offi. ordina. c. ij. de stip. neglig. præla. & de hoc vltimò dicemus Deo duce. infra in secunda parte huius lib. in v. q. princ. in. viij. articu. ¶ Concurrit presentatio cū tertia nominatione: sicut quando accumulatiuè plures presentantur, episcopus habet optionem cui velit institutionem dare. d. c. quod autem. & presentans non potest amplius variare: ita fit in tertia nominatione, quia nec nominatis, vt ibi, ius acquiritur. & in ista tertia nominatione est maior similitudo. ¶ Successiue habemus electionem, que proprie est, quando canonici alicuius ecclesie eligunt prælatum: & per eum transfertur ius in re: vt per doc. in c. cum Bertoldus. de re iudi. & glo. magistra. in c. quanto. l. xij. dist. & per Abb. & doc. in c. primo. & in c. transmissa. & per totum. de elec. ita Abb. in c. auctoritate. de insti. & quid sit ista electio. ponit Abb. in rubri. de postu. præla. & quod sit nomen verbale: & ideo habere duplicē Lambert. de iure patron. a 4 signifi

# Cælar Lambertinus Episcopus

significationem, actiuam. s. & passiuam. l. ij. ff. de duobus reis. po-  
nit Abb. in rubri. de electio. in fi. ¶ Et ista assimilatur in aliqui-  
bus presentationi. quando presentatio spectat ad collegium,  
quod uocatur illi de uniuersitate: & in eodē loco conueniūt,  
& agunt de contemptu: vt in c. iij. hoc tit. & dicemus latē infra  
in ij. par. huius libri in ij. q. princi. in pluribus articu. ¶ Differunt  
tamen in multis, vt ibidem: & presentatio quia forma data per c.  
quia propter. non habet locum in presentatione: vt ibidem dic-  
mus in xvij. articu. & multas alias differentias & conuenientias  
posuimus s. in v. precedent. arti. ¶ Large tamen dicuntur pa-  
troni eligere, quia prius eligunt presentandum: vt dicit Abb. in c.  
16 ij. finali huius tituli. & diximus s. in iij. pceden. arti. ¶ Succedit  
etiam publicatio, quæ fit post scrutinium electionis: nam facta  
electio per scrutinium, de necessitate publicatur di. c. quia  
propter. & c. publicato. de electio. quæ quidem publicatio non  
est necessaria in presentatione: quia publici. omnia fieri possunt p  
patronos: vt pulchre uult Gay. in d. repe. c. fina. de electio. lib. vj.  
in lvi. col. & nos dicemus latē infra in ij. part. huius lib. in ij. q.  
princi. in j. articu. ¶ Nisi presentatio spectaret ad collegium vel uni-  
uersitatem: & fieret p scrutinium: quia tunc in eo seruaretur,  
quod in electione seruatur: vt proximē diximus in electione &  
in loco ibi remisso. ¶ Est etiam presentatio electionis: nam publi-  
cato scrutinio & electione facta: electores quanto citius pote-  
runt, debent electionem electo presentare, & eius assensum pe-  
re: vt in c. quam sit ecclesias. de elect. lib. vj. ¶ Et huiusmodi pre-  
sentatio non cadit in presentatione patronorum de necessitate. sed  
presentatus debet acceptare presentationem: quia ad eū stat, si uult:  
& si presentatus, recusat: presentans non habebit aliud tempus  
ad presentandum: licet secus in electione. c. si electio. de elect. li-  
bro vj. & dicemus latē infra in ij. part. huius lib. in v. q. princi. in  
ij. artic. ex multis ibi adducendis. ¶ Vnde dicerem, ex quo pre-  
sentandus debet esse presentans. vt in clem. dudum. vbi glof. de sepul.  
non esse faciendam aliam presentationem presentantis ipsi pre-  
sentato, qui presentans esse debet. Nisi dicamus ipsum esse absentem:  
quia cognitum ordinario: per ea, quæ notantur p Abb. & doc.  
18 in c. ea noscitur. de his, quæ sunt à præla. ¶ Sed nec tunc dicerem  
necessariam huiusmodi presentationem: sed sufficere talem  
qualem notificationem. Nisi effemus in presentatione, quæ fieri  
ret per collegium vel uniuersitatem siue ecclesiasticam siue se-  
cularē: vt uult Ioan. an. Imol. & omnes in d. c. quam sit. in primo  
respon. volentes dispositionem illius text. habere locum  
etiam in presentatione ecclesiæ patronate: secus, si presentario spe-  
ctaret ad patronos singulariter, de quo erimus dicturi infra deo  
duce. in ij. par. huius lib. in v. q. princi. in ij. articu. ¶ Et ex præce-  
den. presentatione habemus acceptationem electionis, quæ fieri  
debet p electum infra mensem, postquam sibi presentata est ele-  
ctio: vt in text. d. c. quam sit. & proximē dixi. ¶ Ista etiam accepta-  
tio habet locum in presentatione. quando presentatio fit in ecclesiā  
patronata p collegium, siue ecclesiasticū, siue seculare: vt uult  
Ioan. and. & Domi. in d. c. quam sit. in j. respon. Quando uero pre-  
sentatio spectat ad particulares, quia presentandus est presentans, & ista  
tunc consentit, non cadit hæc sollemnis acceptatio: vt dicemus  
19 infra in ij. part. huius libri in v. q. princi. in ij. articu. ¶ Conde-  
scendo ad presentationem patronorum, quæ proprie ad patronos  
in patro. seu presentandi habentes spectat, nec p eam transfertur  
aliquod ius spirituale in presentatum, sed solum, si presentans est  
idoneus, institui debet p superiorem. xvj. q. vij. decernimus. ha-  
beret tamen presentatus ius ad rem, & nō in re: vt notatur in c. cum  
Bertoldus. vbi omnes de re iudi. & ita uult Abb. in d. c. autorita-  
re. de insti. & ista ueritas comprobatur in toto hoc opere. ¶ Di-  
cimus etiam esse aliam ordinationem ordinadorum, quæ fit de  
ordinandis habenti ordinare: vt in c. significasti. & in c. vt nostrū.  
de offic. archi. & ibi Butri. nam archidiaconus dicitur presentare  
ordinandos: sed ista presentatio est largo modo sumpta: & simili-  
ter illa presentatio electionis, de qua proximē diximus. Vera ergo  
presentatio est illa patronorum: vt p Abb. vbi s. ¶ Reperimus e-  
uam uerbum, offerre: vt in c. decernimus. xvj. q. vij. & idem est,  
quod presentare, vt ex dicto text. colligitur & diximus s. in ix. pce-  
20 den. arti. ¶ Inuenimus etiam commendare: & istud proprie est,  
cū aliquod beneficium datur in commendam perpetuam: & ista  
proprie datur per papam: vt per gloss. & docto. in c. nemo. in  
u. verbo. commendare. de electio. lib. vj. de qua dicemus infra in  
hac parte in vj. q. princi. in xiiij. articu. ¶ Alia est commēda, quæ  
fit de beneficio vacante, quando uacat sedes ordinarij: quod nō  
potest conferri per capitulum: & idēd commendatur alicui tā-  
quam economo, & durat, donec sedes sit plena: & illi beneficio  
uideat de rectore. Et ista est ad instar custodie ecclesiæ vacan-  
tis: vt in c. cum vos. de offi. ordi. quæ custodia potest compete-  
re patrono ecclesiasticō: vt ibidem h. f. & dicemus j. in ij. par. hu-  
ius lib. in j. q. prin. in xxix. arr. Alia est commēda, quæ alijs commē-

dauit, id est, laudauit aliquem habentem instituire. & idem est  
quod presentatio patronorum: vt in c. monasterium. xvj. q. vij. in  
21 si. & nos diximus. s. in x. pceden. arti. ¶ Est & perpetua admini-  
stratio, quæ p solum papam committitur: nam papa cum non  
uult ecclesiam conferre in titulum. ponit in ea perpetuam admi-  
nistratorem: & idem est quod commendate vt proximē diximus  
de commēda quæ fit per papam, remittendo uos ad d. xiiij. ar-  
22 ticu. ¶ Est etiam coadiutoria cū futura successione: & ista  
similiter fit p solum papam plato seni, uel ualutinario: de qua  
etiam dicemus infra in hac parte in vj. q. principia. in xx. articu-  
lo. Fit etiam p ordinariū, sine tamen futura successione: vt in  
23 titulo de clerico ægrotante, p totum. ¶ Confirmare uero, pro-  
prie fit de electione: nam quia ius est translatum p electionem  
in electum c. transmissa. de electio. vt supra diximus. sup. verbo.  
eligere. non est necesse superiorem conferre, uel instituire: sed  
tantum confirmare electionē iam factam: vt notatur in c. nihil.  
24 de electio. ita Abb. in d. c. auctoritate. de insti. ¶ Succedit in-  
stitutio, quæ est triplex. prima & propria est, quæ a iure sumitur, p  
translationem non libera iuris à superiore facta, quando scilicet  
presentatus p patronum instituitur. nam ibi ius plenum transfer-  
tur, cum patronus nullum ius spirituale transtulerit: & est illa  
translatio non libera: quia superior uelit noluit, renetur illud ius  
transfere in presentatum, idoneum tamen. & in hoc institutio  
differt à collatione: & idēd in confirmatione & institutione, quia  
non sunt libere, succedit capitulum sede vacante: & non in col-  
latione, quæ est libera: vt in c. j. de insti. libro sexto. & in c. cum  
olim. de maiori. & obediē. Et de ista institutione loquitur Abb.  
in c. post electionem. super gloss. in u. verbo. institutione. de conce-  
ssio. pben. & do. Roch. in hoc traē. in princi. in pludis. in v. q.  
vbi tractat de diffi. insti. ponit quid sit institutio, & quod duplex.  
Cuius dicta latē ponemus infra in ij. parte huius lib. in j. q. prin.  
vbi cadit diffinitio institutionis. ¶ Quandoq; institutio capitur  
25 p pro collatione libera prout capitur in c. ex frequentibus. de  
insti. vbi cum collatione confunditur, cōcordando cum c. om-  
nes basilicæ. xvj. q. ¶ Quandoq; uero capitur p institutione au-  
torizabili, quæ fit quo ad curam populi tantum: puta quia colla-  
tio spectat ad inferiorem platum episcopo: & p cura populi nō  
exēpti, recurrit ad episcopum: vt in c. j. de capel. mona. lib. vi. ¶ Quā-  
doq; & quarto institutio capitur p inductione in possessionē:  
& ista pertinet ad Archi. de iure communi: nam post translatum  
ius in beneficiatum Archi. habet illum inducere in corporalem  
possessionem. vt in c. ad hæc. & i. c. cum nostrum. de offi. Archi.  
26 Ira Abb. in d. c. auctoritate. ¶ Et quo ad primam institutionē,  
adde do. Roch. vbi s. in vj. q. quærentem quid differat institutio  
à confirmatione: & dicit secundum Abb. in c. nobis in v. no. hoc  
tit. proprie loquendo hanc esse differentiam: quia confirmatio fit  
de electo: & dicitur superior confirmare, quasi simul firmare:  
quia per electionem iam erat translatum ius: vt s. in confirma-  
tione diximus. Institutio uero tribuit plenum ius: subdit tamē  
se credere largo modo institutionem posse dici confirmationē  
illa ratione: quia dicitur presentatioē largo modo posse dici ele-  
27 ctionem. vt diximus s. in iij. pceden. artic. ¶ Dicimus etiā ad-  
mittere, quod uerbum, secundum Archi. in c. j. de insti. lib. vj. im-  
portat recipere & examinare: instituire uero id, qd approbare,  
& confirmare: & sic inter se hæc uerba differre. Sed ibi Ioannes  
mona. ut eum refert & sequitur Gemi. & similiter Phili. corac.  
tenent totum oppositum: & sic qd admittere sit cōfirmare: & ap-  
probare. Instituire uero sit in possessionē mittere do. Roc. in d.  
prin. sui tract. in vij. q. dicit se credere ueriorē esse opinio. Archi.  
in pposito nostro: quia dicere, qd instituire presentari, sit in pos-  
28 sessionem mittere, nō est accipere proprium sensum uerbi in-  
stituire: pat. intēdimus: licet instituire, quandoq; importet mis-  
sionem in possessionem. vt p Abb. in d. c. auctoritate. de insti.  
& p Hosti. Butri. Card. & Imo. in rub. de insti. & p Abb. in c. ij. de  
conſue. tamē proprie loquēdo institutio aliter sumitur: vt s. est di-  
ctum & quod admittere, non importet instituire: sentit Abb.  
in c. ex literis. in uers. quādoque mouetur. hoc tit. ¶ Tu dic opi.  
Archi. etiam procedere: nam omnis presentatio admittitur, sed  
adhuc institutio requiritur, vt patet in practica: nā facta presen-  
tatione per patronos per habentem instituire, sit admissio, si &  
in quantum hoc est respectu examinationis de ea faciēda: quia  
si reperitur bona est admissa: si uero non, secus: & sic proceditur  
in processu: vt in ij. parte huius lib. in loco suo latius dicitur: &  
demum fit institutio: vt similiter dicitur in iij. parte huius lib.  
29 ¶ Collatio uero seu concessio (quæ idem sunt. vt in c. si. cum  
ibi nota. hoc titu.) est, quando absq; alicuius electione uel pre-  
sentatione episcopus confert beneficium sua mera liberalitate:  
quia liberalitate utitur in cui conferendo: vt in c. fin. de offi.  
vicar. lib. vj. & in capit. relatum. de præben. & idēd in fructibus  
cōputatur: vt ibi p doc. & non transit, in c. sede vacante. & in d. c.



enim olim de maio. & obedi. & in c. vnico. ne sede vacan. libr. vi. & diximus s. in iij. præced. artic. & in hoc collatio differt ab institutione: vt s. diximus. Et vult Abb. in d. c. autoritate. & in rub. de insti. & q. collatio, & concessio, quo ad beneficia, sunt idem, patet etiam in toto tit. de concess. præb. in quo tractatur de collatione beneficiorum: & tamen vocatur concessio. ¶ **¶** Quid autem differat collatio & electio: vide Abb. in d. rub. de insti. & in c. autoritate. eod. tit. & in c. ij. de consue. ¶ Inuestitura autem est **31** multiplex: ¶ nam quoadq; sit ipsa inuestitura nulla præcedente collatione quia dicit superior forte capiendo anulum vel birretum, inuestitio te de tali beneficio: & tunc talis inuestitura idem est proprie, q. collatio: quia satis operatur, ex quo transfert ius in inuestitum: vt no. lo. and. in c. ex transmissa. de electio. ¶ **¶** Quoadq; prius præcessit presentatio vel electio: & tunc inuestitura censetur institutio vel confirmatio: quia idem importare videtur. Quandoq; prius si solum præcessit presentatio vel electio: sed etiam præcessit institutio, seu confirmatio: aut mera collatio: & sequitur inuestitura: puta per anulum, vel birretum, vel quid simile, & tunc si sit talis inuestitura in absentia illius rei, quæ inuestitur: & talis inuestitura est quasi confirmatio iuris præcedentis est relinquere quasi beneficium in suis manibus, nam videtur superior, quantum in eo est, illud beneficium in inuestitum transferre: vnde poterit apprehendere possessionem propria autoritate: sed per illam inuestituram non transfertur possessio corporalis: quia requiritur in apprehensione ipsum corpus, nisi aliud habeat consuetudo, iuxta ea, quæ habentur in c. ij. de consue. & per Inno. in c. c. u. literis. de reu. spolia. sed si sit in presentia beneficii, & nullus alius est in possessione illius, tunc per inuestituram transfertur possessio corporalis: arg. l. quod meo. ff. de acq. pos. & no. in d. c. transmissa. de elec. & in d. c. ij. de consue. Et ita Abba. concordat gl. contrarias in d. c. autoritate. & præsertim gl. in c. si quis deinceps. in verbo, inuestitura. xvi. q. vij. ¶ **¶** Habemus si militer ¶ donationem in beneficialibus quæ potest dici idem, quod collatio & presentatio: vt not. in ca. si. de concess. præben. & in c. si. de offi. vicarij. lib. vi. & consistit donatio in cui conferendo, vel in quem presentando: & hoc modo potest dici presentatio: donatio: vt diximus s. in iij. articulo. præced. ¶ **¶** Extat etiam acceptatio beneficii, quæ fit per expectantem apostolicum. de qua in c. j. in §. ex parte vero. & in §. e contra. de concess. præben. libr. vi. quæ quidem acceptatio potest fieri & ante vacationem **34** & post: & in casibus ibi assignatis. ¶ **¶** Notandum est etiam, q. quando per Papam scribitur executori de aliquo providendo, non debet dicere executor, recipio te ad talem præbendam seu ad canonicatum, vel in canonicum: sed debet dicere, confero tibi talem canonicatum vel præbendam: seu provideo te de tali canonicatu & præbenda. secundum Compositum in c. eam te. de referi. & lo. an. in c. si tibi absentis. de præben. libr. vi. super verbo, date. sequitur Domi. in c. cum aliquibus. in iij. col. & ibi Philip. corne. de referi. libr. vi. ¶ **¶** Sed cui mandatur aliquibus habentibus recipere canonicum, vt tunc in canonicum recipi: hæc verbum recipere, importat q. illum inter se in canonicum admittat: vt **35** est text. pulchre distinguendo in d. c. cum aliquibus. ¶ **¶** Et de isto verbo recipere, & quotuplex sit, & in quibus differat a collatione: est text. & Domi. ibi in c. cum in ecclesiis. de præb. li. vi. & Imol. in c. maioribus. in ij. col. de præben. Et quid differat a verbo eligere, ponit Card. in consi. c. iij. discutiam præmissa. ¶ **¶** Habemus similiter verbum assignare: & est diuersum à verbo conferre: aliud enim est conferre beneficium: & aliud assignare: quia vt diuersa ponuntur in c. susceptum. de descri. li. vi. tamen quoadq; assignare, ponitur pro conferre. vt est text. in ca. inter dilectos. in fi. & in c. grauem. de excel. præla. ¶ **¶** Quandoq; assignare idem est q. inuestire: vt no. lo. in c. proposuisti. de concess. præben. in gl. j. Ita Domi. in d. c. susceptum. in ij. no. sequitur ibi Philip. corne. ¶ **¶** Et prædicta non possunt patronis competere: cum non habeant recipere, assignare, conferre, vel inuestire: vt s. late in aliis similibus terminis diximus: qualiter autem differant assignare, & conferre, ponit Card. in c. referente. in vij. not. de **37** præben. ¶ **¶** Extat etiam ordinatio, quæ spectat ad ordinarium: & est verbum plenum: nam cum ecclesiæ provideat, dicitur illam ordinare: & ideo vere non spectat ad patronum, sed ad episcopum. Abb. in c. suggestum. hoc tit. statim ante vers. in gloss. fi. & alleg. c. nouerint. x. q. j. & ista ordinatio se extendit etiam ad videndum rationem de fructibus. ¶ **¶** Largo modo ¶ vero patronus etiam dicitur ecclesiam ordinare. vt in ca. ex insinuatione. in fi. hoc titu. & diximus s. in vj. proximo præceden. articulo. Sed do. Roch. in d. princ. operis in præludijs. ante fi. v. g. dicit institutionem, posse appellari ordinationem. alleg. d. c. nouerint. & c. decernimus. xvj. q. vij. sed re vera ibi ordinatio est accepta vna cum presentatio. & isto respectu patroni & episcopus dicuntur ecclesiam ordinare. vt late diximus in d. vj. articulo. ¶ **¶** Sumitur

etiam ordinatio pro collatione, vel beneficii assignatione. vt probatur in c. iij. hoc tit. & firmat do. Propo. in c. episcop. xxiiij. **39** distinc. ¶ **¶** Verbum committere vero importat provisionem ad tempus: puta quia committitur per religiosos ecclesiæ alicui ad tempus, cum hoc fieri potest, & differt à collatione, quæ fit vitæ illius durante, cui confertur: & ideo vt diuersa ponitur. Ita colligitur ex text. & gl. cle. vnice. in verbo, committere. de suppl. negli. præla. vbi do. Card. in iij. not. post Pau. ibi notat dictam **40** differetiam qui Pau. dicit ¶ committere proprie esse ad tempus: conferre vero perpetuum, allegat clem. quia contingit. de relig. domi. in verbo, vt autem. & q. ibi not. in gl. si intelligeretur, & dicit esse simile de statu monachorum, c. cum ad monasterium. vers. tales. & in c. monachi. §. priores. eod. tit. & dicit idem tenere Zenzel. & Mar. licet Lau. dicat in casu d. clem. prædicta idem esse, vt ibi per eum. quem ibi Card. in iij. no. refert & ponunt **41** dicta ibi Anch. & Imo. ¶ **¶** Verbum, dispositio, comprehendit omnem modum reformandi beneficium, secundum Lau. per illum text. in clem. vnica. de suppl. negli. præla. alleg. in arg. c. licet. in prin. de præben. libr. vi. & hoc Lau. dicit verum, etiam **42** si omnia non sint specificata: non enim possunt omnia particularia specificari c. qui ad agendum. de procu. lib. vj. §. sed & si. §. quæsitum. ff. si quis cautionibus. Sufficit ergo clausula generalis: scilicet, si non apponeretur: quia tunc venirent solum specificata c. cum in illis. §. cum autem. de præb. libr. vi. ¶ **¶** Et licet hæc dicat Lau. tamen videtur sibi ipsi contradicere: nam ultra prædicta subdit verbum dispositio, comprehendere omnem reformationem: maxime vbi generalis clausula, sine plenario, sine vniuersali præcedit: arg. c. solite. de maio. & obe. & ponit licet, ibi dispositio nem, id est ordinationem: arg. c. super eo. de offi. deleg. ¶ **¶** Sed primum dictum verum, & probatur in text. d. clem. vnice. quia dicit ad eorum dispositionem non adiecto termino aliquo generalis: puta omnem vel quauis: & prædicta vera in dispositione non odiosa. Sed in odiosa, vt in impetratione, verbum, dispositio, est species distincta à collatione d. c. cum in illis. de præben. libr. vi. pro hoc c. deliberatione. de offi. deleg. eo. lib. vj. vbi ponuntur pro distincta: tamen si etiam in dispositione restringibili apponeretur solum verbum dispositio, posset inducere omnem modum reformationis: & etiam electionem. per id q. tenet gloss. in verbo quauis. in fi. in clem. j. de præben. licet hoc non affirmet. ¶ **¶** Sed Card. ibi prædicta referens in ij. no. dicit ita tenere Rotam Romanam: sed re vera quo ad dispositionem & determinationem d. clem. vnice. ex quo per electionem non perficitur actus text. in prædicta clem. vnica. non facit comprehendere sub verbo, dispositionem, electionem, nec presentationem: vt Card. ibi in i. opp. & in vj. q. ex ratione in ea contenta, sed in aliis bene sub isto verbo dispositione includitur electio & presentatio, quando sit dispositio per habentem potestatem disponendi super iure patro. puta patroni ecclesiastici per legatum vel Papam: patroni laici vero per Papam solum. c. cum dilectus. hoc tit. c. dilectus. de offi. leg. & **43** Abb. in c. iij. hoc tit. ¶ **¶** Ad quem autem fiet deuolutio provisionis ecclesiæ patronate, ad episcopum, vel ad habentem institueri? habetur per Card. ibi in j. opp. in vj. q. & late dicitur j. in ij. part. **44** de huius lib. in v. q. prin. in ix. arti. ¶ **¶** Verbum vero, installatio, importat veram & actualem possessionem. vt ponunt Abba. & doc. in c. transmissa. de elect. & in ca. cum in vij. col. de consuet. & per do. Feli. in c. cum Bertoldus. in ij. col. de re iudic. **45** ¶ **¶** Quid autem importat verbum, promotio, & in quo differat à verbo, eligere. Colligitur ex verbis Abba. & aliorum in c. omnipotentis. de accusa. & quod verbum promotio se extendit non solum ad dignitates, sed etiam ad ordines, habetur de **46** tempore. ordi. per totum. ¶ **¶** Vltimo pro nunc habemus optionem, quæ fit per canonicum antiquum de canonicatu nouiter vacante alteri collato: vt dimisso suo accedat ad istum canonicatum nouiter vacantem: seu illius præbendam: quæ optio locum habet, cum consuetudo loci hoc habeat: vt est text. & ibi docto. in c. si. de consue. libr. vi. ¶ **¶** Optat etiam episcopus cum patronus variando duos presentat: de qua dicemus j. in ij. part. ij. lib. in vij. q. prin. in xxv. articulo. ¶ **¶** Optat etiam episcopus vnum ex presentatis instantibus suffragiis vel iuribus presentantiu æqualibus: vt dicemus infra, in iij. parte iij. lib. in v. & vj. quæstionibus **47** prin. ¶ **¶** Quod autem ius transferatur ex collatione, electione, presentatione, postulatione, electione, institutione, confirmatione, & similibus, habetur per Feli. in cap. cum Bertoldus. in j. & ij. col. de re iudica. & de elect. & consir. etiam traditur per doct. vbi Franc. aret. in cap. super his in ij. not. de accusa. licet ex supra scriptis late pateat. ¶ **¶** Ex quibus etiam patet qualiter differant collatio, presentatio, & institutio: de quibus etiam habetur per text. & doc. in d. c. c. u. illis. §. c. u. autem. de præben. li. vi. ¶ **¶** Declaratis etiam omnibus ibi terminis. dicit etiam quod licet presentatio **48** tatio tamen ¶ spectet patrono: tamen largo modo plura de prædictis Lambert. de iure patron. a 5 continet

# Cæsar Lambertinus Episcopus

fundatur: nam vt s. diximus pñtatio pñt appellari donatio vel collatio. c. fin. de conceſſ. pben. vbi Inno. & Abb. & Barba. confi. xxxij. ſcripſit pñtatio in pe. col. in ij. vol. vbi pulchre loquitur, qñ iura loquentia de elec. habeant locum in pñtatione: & vt s. diximus qñ pñtatio pñt dici ordinatio d. c. ex inſinuatione. & diximus s. in preced. vj. arti. Et ideo Roch. in prin. trac. in prelu. dijs. in iij. q. inſert qñ ſi patronus in libello, dicat, ſibi competere ius eligendi, conferendi, donandi, vel ordinandi eccleſiam, nõ per hoc vitaretur libellus. alleg. Abb. in c. ij. hoc tit. & in c. poſt electionem. in verſi. gl. ſuper verbo electione. de cõceſ. p. aben. Et ſi patronus dicat, peto eccleſiam meã, ſuſtinetur libellus: & exponitur iſte ius patr. qñ in ea habet. Ita Abb. in c. pro illorũ. in j. not. de præb. & vltra ad auctoritates s. allegatas, adducit etiam de hmõ. ſaluatione libelli Bar. in l. ſi olei. C. locati. & in l. fed. & ſi poſſeſſori. ſ. itẽ ſi iurauero. vbi Alexã. & oẽs maxime Moder. ſ. de iure iuran. Subdit etiã plerũq; iura loquentia de electione pcedere in præſentatione. vt pulchre habetur per Lap. in allegatio. viij. incip. pñtaturus. & Fede. de ſenis. c. xxxij. incip. ſuper pñtatio. adde qñ voluit Domi. vt s. retuli in c. iij. de præbend. in j. pñtatio. circa med. ij. q. lib. vj. verbũ qñ collatio, large ſumi, & include re præſentationem & electionem: intellige tamẽ accedendo ad ſuperiorẽ: vt s. dixi in vii. pceden. artic. Et ideo dixit Rota. cccc. lxxxvj. in nouis hoc tit. Iſta verba prouiſio, pñtatio, & electio obliquari vt gratie ſortiriũ effectũ. ¶ Et de verbis impropria. dis p ſaluatione libelli, vide Feli. in c. auditis. in ij. col. de præſer. & in c. examinata. in v. col. de iudi. Et per iſta habes iſtos terminos declaratos: & hanc materiam explanatã melius quam alibi. ¶ **Concluſio.** Amplia. extẽſio. limitatio. reſtrictio. & declaratio. quæ ex omnibus ſup. aſcriptis in pñtati. q. princ. & eius duodecim articu. poteris in eis part. te videre: quia iſta colligere: eſſet iterum ſupraſcripta trãſcribere: & ideo omitto.

## ¶ Secunda quæſtio principalis. j. partis. ij. Libri.

- 1 Ius præſentandi eſt prohibitorium.
- 2 Præſentare quilibet poteſt, niſi prohibitus.
- 3 Iuris patronat. edificium eſt prohibitorium. & n. 4.

**¶ Varo.** Secũdo principaliter quis pñtate poſſit in eccleſiis patronatis. ¶ Et dic breuiter ius pñtandi eſſe ius prohibitorium: ¶ vt omnes cenſentur permiſſi & admittantur ad pñtandum qui non reperiuntur prohibiti: cum ſimus in materia permiſſiua: prout eſt iſta. nec nõ. ſ. q. eis. ff. ex quib. cau. maio. cap. inter corporalia. circa mediũ. vbi gl. no. de tranſla. epi. & habetur per gl. in c. ex literis. hoc titũ. & faciũt quæ diximus s. in j. parte j. lib. in vij. q. princ. in j. artic. vbi diximus ius patr. eſſe edictũ prohibitorium: ¶ vt omnes præſentantur eſſe patroni qui non ſunt prohibiti: & eodẽ modo dicimus quilibet poſſe pñtari, qui non eſt prohibitus: vt argumentatus eſt do. Roch. in hoc tracta. in verbo honorificũ. in iij. q. in ii. col. in verſi. p eadem cõcluſione. & dicitur j. in hac parte in vij. q. prin. in j. articu. ¶ Vnde cõcluſio qñ oẽs patroni p eccleſiarũ vel exiſtẽtes in quaſi poſſeſſione iuris præſentandi, qui nõ ſunt prohibiti, poſſunt pñtate c. piemẽtis. & qñ ibi nõ. xvi. q. vij. & in c. j. c. iij. & c. nobis. hoc tit. & per totũ. & de quaſi poſſeſſore in c. cõſultationibus. & in ea. ex literis. eod. tit. ¶ Sed dubitatur de aliquibus in ſpecie, qui ſunt patroni vel exiſtẽtes in quaſi poſſeſſione pñtandi, an poſſint pñtate: & ad pñtandũ admittant, de quibus in infraſcript. articulis.

## ¶ Secundus articulus. ij. q. prin. j. partis. ij. Libri.

- 1 Patronus excommunicatus an poſſit præſentare, & eius præſentatio teneat ante abſolutionem. & n. 2. 7. 11. 12. 14.
- 3 Iuris patronatus exercitia, & munera.
- 4 Excommunicatus executor prouidere poteſt beneficium acceptandi.
- 5 Excommunicatus poteſt beneficium acceptare.
- 6 Acceptare, quid.
- 8 Executor ſimplex eſt miniſter.
- 9 Excommunicatus canonicus retinet canonicatũ: inhabilis tamen ad eligendũ.
- 10 Præſentatio eſt actus legitimus à lege dependens.
- 11 Excommunicatus an poſſit cum alijs eligere.
- 13 Excommunicatus an poſſit eligere.
- 15 Excommunicatus poteſt ius patronatus in alium tranſferre titulo permiſſo.
- 16 Excommunicatus an poſſit cum alijs eligere.
- 17 Excommunicato nõ ſunt interdici actus facti.
- 18 Præſentandi actus licet ſit facti: iſta tamen præſentatio eſt iuris.

**¶ Et ſic.** Queritur, an pñtatio teneat ante abſolutionem. ¶ Et

videretur dicendũ. Primo qñ: quia ex quo excõicatus acquirat ius par. ex fundatiõẽ, cõſtructione, ſeu dotatione eccleſie, & efficitur illius patro. vt late diximus s. in j. par. j. lib. in. vij. q. prin. in x. arti. & patroni pñtanti, vt proxime diximus: ergo excõicatus: quia patronus ſeu exiſtẽs in quaſi poſſeſſione pñtandi, poterit pñtate. & admitti debet: ſicut & in iure patron. admittitur, vt s. eſt dictũ. ¶ Tamẽ doc. in c. nobis. hoc tit. tenent cõ. ter. qñ licet excõicatus acquirat ius pa. tamẽ exercitiũ eius qñ non poterit, & ſic pñtate, pceſſionaliter pñtatori, & in egeſtate alimẽtari: quia iſta ſunt eius exercitiũ, & fruãtus. vt vult gl. in d. c. pie mẽtis xvj. q. vij. & ſic pñtatio nõ cõſequitur patronus excõicatus, donec erit in excõicatione, & nõ fuerit conſequutus abſolutionẽ. Ita vult Ioã. and. Barri. & Cardi. in d. c. nobis. in ij. col. in v. q. & Abb. in fin. j. no. in j. col. & cõ. ter. oẽs. hoc tit. p quo dicto: dicitur facere, qñ no. in ſimili in c. veritatis. de dolo & contuma. & in c. decernimus. de ſenten. excõi. lib. vj. in nouella per Io. and. & ita tranſeunt: tamẽ aduerte, qñ Rota. cxxvij. executor excõicatus in ritu. de ſenten. excõi. in antiquis, ¶ vult executorem excõmunicatum poſſe prouidere beneficium, maxime ſi ille ignorat exequutorem excõicatum: quia non inſpicitur perſona, quæ prouidet, ſed cui acquiritur prouiſio: argu. l. ſi legatũ. ff. quib. mod. vſufruc. amit. l. cog. ſ. hi. qui ſolum. ff. ad treb. l. fin. ff. de leg. ij. l. j. ſ. ſed ſi legatum. ff. ſi quis aliquẽ teſta. phi. ¶ Rota etiã cxxvj. excõmunicatus poteſt beneficium acceptare. in ritu. de ſenten. excõi. in antiquis, tenet excõicatum poſſe beneficium acceptare: licet ſibi non poſſit prouideri. & mouetur: ¶ quia acceptare, eſt actus pparatorius iuris, & eſt declaratio voluntatis: & non eſt actus ſpiritualis, nec iudicialis: ſed extraiudicialis: vnde argumentatur ibi excõicatum etiam poſſe optare. Cum is qui præſentat, eſt perſona, quæ prouidet. Item pñtatio eſt actus pparatorius: & eſt actus extraiudicialis: vt plene per Gay. in repe. c. ſi. ante fin. vt. col. de elec. lib. vj. & eſt etiam declaratio voluntatis pñtantis: quia vult illum inſtitui, & nõ alium: & inſuper nõ eſt actus ſpiritualis. ca. quanto. de iud. nec iudicialis. vt s. ergo fieri poterit p excõmunicatum, per dicta Rote vbi proxime. ¶ Tamen Rota in ſpecie quærendo de quæſtione noſtra, vtrũ patronus excõmunicatus poſſit pñtate, determinat qñ non elix. patronus excõmunicatus. hoc tit. in antiquis: & dicit hoc maxime ſi ſit clericus, quaſi idem, ſi ſit laicus: & ſubdit iſtam eſſe veritatem. ¶ Licet videretur contra: quia per pñtationem pñtanti nihil acquiritur: imo magis ab eo aliquid decreſcit, quare videretur dicendũ eum poſſe pñtate: arg. notatorum per Archi. in c. pia. de excep. lib. vj. ſup. verbo, excludunt. ad qñ l. ex facto. ſ. ſi quis rogatus. ff. ad Treb. & hoc idẽ tenet Rota ccccxxvij. patronus excõmunicatus. in antiquis. quæ decifio fuit antea Rote. ij. hoc ritu. in antiquioribus: quæ ſimiliter ita incipit, vbi diſputat quid ſi facta pñtatione à patrono excõmunicato, & eſt ſequuta inſtitutio, teneat. de qua erimus tractaturi. j. Deo duce in ij. parte huius ij. lib. in iij. q. prin. in iij. art. & quæ ibi dicentur, facient ad propoſitũ pñtatis artic. ¶ Nec obſtant. s. adducta de exequutore: quia ibi illud fit ppter intereſſe illius, qui impetrauerat, ne deluderetur: nec poteſt ita dici in præſentando: quia ille nullũ ius habebat ſicut impetrans vt de per ſe patet. ¶ Itẽ exequutor eſt ſimplex miniſter: pñtans vero omnino eligi ſeu pñtate, quem vult: nec eſt actus pparans ſicut in acceptatione: nam pparat nec eſt ſtatutue: quia ille omnino eſt inſtituendus. c. decernimus. xvi. q. vij. & hoc tit. per totum, nec eſt mera declaratio voluntatis: cũ ſit actus diſponens. quia præſentat omnino inſtituendum: & licet non ſit ſpiritualis: eſt tamen annexus ſpiritualitati d. c. quanto. arg. c. tranſlato. de conſi. & ideo iudicandũ de eo, vt de ſpirituali: & ita dicit Rota prædicta ccccxxvij. ¶ Nec obſtat, quod ſit actus extraiudicialis: quia de hoc in proceſſu ij. partis huius lib. erimus tractaturi. ¶ Nec etiam obſtat dictũ c. pia. quia omnino eſt vtile, & commodum ipſi præſentanti, præſentare quẽ vult: qñ eſt contra d. c. pia. & d. c. intelleximus. de iudi. Et per iſta tenerem cũ Rota vbi s. de qua miror: qñ non allegauerit in terminis Ioan. an. Card. & Abb. vbi s. Et hoc idem videretur voluiſſe Do. e. vnico. in s. vero. in iij. col. hoc tit. lib. vi. poſt Spec. per eum allegatum: dum dicit ementem villam ab excommunicato, poſſe præſentare, quaſi velit dicere: licet venditor præſentare non potuiſſet: vt diximus de iſto articu. s. in ij. parte j. lib. in ij. q. prin. in xxvij. artic. videtur etiam iſtam partem tenuiſſe Pau. in trac. de ſede vacan. in ij. parte in v. q. in ij. col. & alleg. Rota de qua s. ¶ Quibus adde, qñ ſicut canonicus excommunicatus tenet canonicatum, & tamen eſt inhabilis ad eligendum: vt eſt tex. in c. cum inter. R. vbi loquitur de ſuſpenſo & de excõmunicato. in c. illa quotidiana. de elec. & in c. cum dilectus. de conſuetu. & per Abba. in d. ca. illa. in ca. fin. de procura. & plene per Firma. in tract. de epiſco. in j. lib. in ij. parte in xxxj. quæſt. Ita nec patronus

patronus excommunicatus quamuis sit patronus: tñ nō p̄t p̄re  
 10 sentare, nec ad p̄sentationem admitti debet. ¶ Facit etiā, q̄a  
 p̄sentatio est actus legitimus a lege dependens. c. 3. hoc ti. &  
 p̄ totum: & isti actus sunt p̄hibiti excommunicatis. c. intellexi-  
 mus. cū sua materia. de iud. ergo bene exercitium p̄sentationis:  
 p̄cessionis, & vtilitatis: cum sint extra ecclesiam illis communi-  
 cari non possunt. d. c. intelleximus. & de sent. excom. p̄ totum:  
 possent multa adduci, quā excommunicatis p̄hibita sunt exer-  
 ceri: de quibus me remitto ad remissiones datas in d. 7. q. princ. j.  
 11 partis. j. lib. in x. art. ¶ Ad vnum tamen aduerte: q̄ nos loqui-  
 mur de excommunicatione maiori, à iure vel ab hoie illata, nō  
 autem de excommunicatione minori, quā p̄bitur p̄ participi-  
 um: sicut et dicimus de canonico excommunicato excommuni-  
 catione maiori, q̄ non p̄t eligere: sed excoicatus excoicatio-  
 12 ne minori, bene p̄t eligere. Ita & in casu nostro licet patronus  
 excommunicatus excoicatio. ¶ Maiori nō possit p̄sentare: tamen  
 excommunicatus excoicatioe minori bene poterit p̄sentare:  
 non obstat q̄ sit cū peccato mortali per arg. à maiori: cum ma-  
 ius sit electio, q̄ p̄sentatio. vt diximus in p̄ximè p̄ced. j. princ.  
 q. in 4. & v. art. Et sic et in p̄sentatione p̄cedunt, quā dicunt  
 in d. c. illa. de elec. & maximè p̄ Abb. & in c. si celebrat. de ele. exc.  
 minist. iūcto. c. nobis. de exce. & istā puto veritatem: & hoc idē  
 13 plenè p̄ Firma. in trac. de ep̄o. in j. l. in 3. par. in 3. q. ¶ Vbi plus  
 dicit ¶ Requiritur et excommunicatum esse publicatum, ad hoc  
 vt non possit eligere: & sic in casu nostro p̄sentare. alleg. Bal.  
 in mar. in ver. excommunicatus. in ver. j. & idem dicit de suspē-  
 14 de quo dicemus in p̄ximo art. ¶ Ego dico dictum Firma. p̄-  
 cedere, vt requiratur publicatio ad effectum annullationis ac-  
 tus sed si p̄sentantem excommunicatum p̄ aliquem oppone-  
 retur, & p̄baretur illū esse excommunicatum, repelleretur ab  
 ipsa p̄sentatione: p̄ tex. claros in d. c. pia. & in d. c. intelleximus.  
 ¶ Dicerem etiā vnum: q̄ si patronus est excommunicatus,  
 ex quo habet quadrimestre vel semestris ad p̄sentandum, si nō  
 p̄sentat, debet expectari, q̄a forsan faciat se absolueri: & post  
 modum valide p̄sentaret: quia beneficium legis nemini & c. iu-  
 ribus vulgari. & hoc voluit rota p̄dicta. 327. patronus exco-  
 municatus. in si. in antiquis hoc tit. alleg. c. quia diuinitatem.  
 de concess. p̄b. ¶ Dicit etiā ipse Firma. in d. 3. par. in 3. q. q̄  
 existens in peccato mortali, p̄t eligere. alleg. c. p̄petuā. & ibi gl.  
 de elec. li. 6. & adducit illud euangelij: qui sine peccato est & c.  
 Io. 8. c. ergo fortius & p̄sentare. ¶ Qui Firma. ibidē in 2. par.  
 2. princ. 3. lib. dicit excommunicatum: & irregularem confirma-  
 15 ri non posse, ita nec institui: in 20. q. ¶ Aduertendum est ad  
 aliud quod. s̄. terigini: licet excommunicatus non possit p̄-  
 sentare: poterit tamen in alium ius pa. transferre, titulo p̄misso.  
 vt vult gl. in c. vnico. in ver. semestris. hoc tit. li. 6. & ibi omnes.  
 & Io. An. & Car. in c. si. de concess. p̄b. & dicemus. j. in hac par-  
 te in 4. q. princ. in 2. art. dum tractabimus, an patronus possit an-  
 tequam vacet ecclesia, alteri committere actum p̄sentationis  
 faciendū: Et faciunt quā diximus. s̄. in 2. par. j. lib. in 2. q. princ. in  
 16 28. art. ¶ Et an excommunicatus cum aliis eligere possit, &  
 sic p̄sentare p̄ponit Firma. in d. 3. par. j. lib. in 3. q. & do. Abba. in  
 d. c. illa. de elec. & tandem Firma. nihil concludit: nihilominus  
 in electione magis communis opinio est: q̄ nō possit: quia parti-  
 cipat cum aliis. & idem diceret si p̄sentatio spectaret ad col-  
 legium: sed si p̄sentatio spectaret ad particulares: quia quilibet  
 p̄t p̄sentare de perse, p̄sentatio excommunicati non  
 vitaret alias p̄sentationes: & hæc distinctio p̄t colligi ex dic-  
 tis per Abb. & doct. in c. 3. hoc ti. & ex multis dicendis in 2. par.  
 huius lib. vbi tractabimus de p̄sentationibus, quā sunt p̄ col-  
 legium: vel per singulares. ¶ Reperi postmodum do. Roch. in  
 hoc tract. in ver. competens alicui. in 8. q. vbi tractat, an excom-  
 municatus possit acquirere ius pa. & concludit cum doct. s̄. al-  
 legatis: q̄ possit acquirere ius pa. sed non eius exercitium: & sic  
 17 q̄ non possit p̄sentare. ¶ Pro opinio. tamen, q̄ possit p̄sentare  
 adducit: quia actus facti non sunt excommunicatio interdici-  
 ti. vt p̄ multa cōcludit Ab. in c. veritatis. in pe. col. de dol. & cōt.  
 sed p̄sentare, videtur quid facti: vt de se patet. igitur, & c. ¶ Ta-  
 men dicit contrariam opinionem magis placere, pro qua addu-  
 cit Lap. alle. 8. inc. p̄sentans. circa medium. vbi dicit, q̄ si p̄-  
 18 sentans vel p̄sentatus est excommunicatus, p̄sentatio est  
 inualida: & respondet ad motiuum proximè factum: q̄ licet ac-  
 tus p̄sentandi si facti: tamen ipsa p̄sentatio est iuris: quia d̄  
 ius annexum spiritualitati id est institutioni. vt declarat Abba.  
 in c. quanto. in 2. col. de iud. & diximus. s̄. in p̄ced. q. princ. in 2.  
 art. & ita est tenendum. ¶ Reliqua circa hanc materiam, vide s̄.  
 in j. part. j. lib. in 7. q. princ. in x. art. dum ibi tractauimus, an exco-  
 municatus possit acquirere ius patron. Et j. in hac parte in 9. q.  
 princ. in 1. articulo. dum tractabimus: an excommunicatus possit  
 p̄sentari.

## ¶ Tertius articulus. ij. q. prin. j. partis. ij. Libri.

1 Patronus suspensus an admittatur ad p̄sentandum. Et: quid de suspensio. &  
 m. 2. 4. 5. 8. 9.

6 Suspensus à beneficio. suspensus est etiam ab eius fructibus.

7 Canonicus suspensus à beneficiis, quare eligat, patronus vero suspensus non  
 p̄sentet.

1 Et ex Hoc, tertio loco dubitari p̄t, ¶ an patronus suspē-  
 sus admittatur ad p̄sentandum? Et v̄ dicendum q̄  
 sicut non admittitur patronus excommunicatus: vt in p̄cedenti  
 art. dictum est: ita nec suspensus: cum ista duo æquiparentur:  
 vt c. j. de sent. exc. li. 6. & sicut excommunicatus non p̄t eligere:  
 vt in d. c. illa. de elec. ita nec suspensus. vt in d. c. cum inter. R. de  
 2 elect. in si. vnde ¶ eodem modo, sicut excommunicatus nō p̄t  
 p̄sentare: ita nec suspensus: p̄ ea quā s̄. diximus in p̄cedenti art.  
 iunctis dictis iuribus. sc. d. c. cum inter. R. cum d. c. illa. ¶ Tamen  
 in isto art. est aduertendum, q̄ suspensio est quādam ecclesiasti-  
 ca censura, qua interdicitur aliquod officij vel exercitium cō-  
 petens certæ p̄sonæ ecclesiasticæ, aliquando à p̄sona, aliqñ à iu-  
 re prolata: vt elicitur ex gl. in c. ad reprimendam. de of. ord. & in  
 c. cupientes. de p̄oe. vnde cum ius pa. p̄petat laicis: vt de iure pa.  
 p̄ totum. nescio quomodo possit esse suspensus, cum hoc ex-  
 ercitium competat laico, & nō p̄sonæ ecclesiasticæ: & ideo v̄  
 superflū. de isto art. querere: nisi dicitur posse esse patronos et  
 personas ecclesiasticas: vt in c. ex literis. vbi quādam abbatissā,  
 & alie p̄sonæ ecclesiasticæ erant patrone. & in multis aliis iu-  
 ribus huius ti. & isto casu cum alicui p̄sonæ ecclesiasticæ com-  
 petit ius pat. ratione alicuius ecclesiæ: cum sua p̄sentatio laico  
 modo dicatur electio, & habet vim electionis: vt dicit Inno. &  
 post eum Abb. in c. cum auctoritate. in 3. no. hoc ti. cū aliis alle-  
 gatis. s̄. in p̄xima p̄cedenti. q. princ. in 4. arr. in ver. dominus ab  
 3 bas vero. sicut ¶ igitur suspensus p̄hibetur eligere, vt in d. cum  
 inter. R. de ele. eodem modo & p̄sentare ratione ecclesiæ: cum  
 illa p̄sentatio habeat vim electionis. vt s̄. ¶ Et plus dico, q̄ si  
 ue illa p̄sona ecclesiastica, quā habet p̄sentare ratione ecclesiæ,  
 sit suspensā ab officio, siue à beneficio, non poterit p̄sentare: q̄  
 si officio tñ est suspensus p̄hibetur eligere: & p̄ consequē-  
 4 vt s̄. p̄sentare. vt in d. c. cum inter. R. de elec. vbi Abb. colligit ex  
 illo text. no. q̄ electio, seu potestas eligendi inhæret officio, vt  
 ibi pereum in vlt. no. Et latè per eundem in c. cum dilectus. in  
 4. col. super gl. in ver. à suspensis. de consue. vbi d̄r suspensum ab  
 officio, esse suspensum à potestate eligendi, conferendi, confir-  
 mandi, instituendi, & similibus iurisdictionalium, ergo eo mo-  
 do & p̄sentandi. ¶ Si vero est suspensus tantum à benefi-  
 ciis, ex quo debet posse canonicus suspensus à beneficiis, elige-  
 re. c. cum Vintoniensis. iuncto. c. cum in cunctis. de elec. & vo-  
 5 luit Ab. in d. c. cum dilectus. de consue. in v. col. ¶ Ego tamē  
 tenerem, q̄ non possit p̄sentare: quia quando illa p̄sona ec-  
 clesiastica ratione alicuius sui beneficii habet p̄sentare: & illud  
 beneficium habet ius pat. quia negari non p̄t, quin p̄sentare, sit  
 fructus illius iuris pa. & sic illius beneficii habentis ius pa. cū  
 Bertoldus. & ibi gl. & Mod. de re iud. c. consultationibus. & c. ex  
 6 literis. vbi gl. hoc ti. & suspensus à beneficio, est ¶ etiam suspē-  
 sus ab eius fructibus. vt voluit gl. allegata in d. c. ad reprimen-  
 dam. de of. ord. & in d. clem. cupientes. de p̄oenis. & in d. cum di-  
 lectus. & ibi omnes de consue. ergo d̄r etiam suspensus ab ex-  
 ercitio p̄sentationis, p̄ p̄dicta. ¶ Et p̄t assignari rō diuersitatis  
 7 ¶ quare canonicus suspensus à beneficiis, eligat: & patronus su-  
 spensus nō p̄sentet: quia si canonicus est suspensus, à benefi-  
 ciis, v̄ suspensus ab aliis q̄ exercitio electionis: licet electio di-  
 cat fructus canonicatus: q̄a magis inhæret officio, q̄ beneficio:  
 vt s̄. est dictum sed p̄sentatio quā inhæret officio ex quo v̄ iu-  
 risdictionalis vt s̄. est dictum: tamen etiam specificè inhæret be-  
 neficio habenti illud ius pa. cum sit p̄sentatio: tñ cogita circa i-  
 sta: quia difficilia. ¶ Si vero est suspensus ab vtroque. cō officio &  
 beneficio, non est aliquod dubium, q̄ p̄sentare non possit:  
 vt in d. c. cū dilectus p̄ Abb. & doc. ad quos etiam est recurren-  
 dum circa p̄dicta: quia latè hæc ibi materia tractatur: & licet  
 nihil dicant de p̄tatione: tñ ex eorū dictis p̄t colligi s̄. scriptæ.  
 8 & alie decisōes. ¶ Sed aduerte ad vnum p̄dicta p̄cedere, q̄ si  
 aliqua persona ecclesiastica habet ius pa. & p̄sentandi ex rōe ec-  
 clesiæ, seu alicuius ecclesiastici beneficii: sed si habet ratiōe sui  
 patrimonij, quo casu censetur laicus: vt dicunt doc. in c. illud. &  
 in c. ex insinuatione. hoc ti. non possum videre qualiter possit  
 cōphendi sub suspensioe officij nec beneficii, cū ab officio non  
 dependeat: quia etiam si esset laicus illud habere posset: à bene-  
 ficio similiter minime, cum non ex eo, sed ex patrimonio p̄ce-  
 dar. Quid ergo dicendum? certè dicerem eum p̄sentare posse, q̄a  
 p̄ suspensionem quis non prohibetur communicare cum aliis  
 vt in gl. s̄. allegatis: nisi specialiter ex aliqua cū ab illo exercitio  
 p̄sent

# Cæsar Lambertinus Episcopus

presentandi suspēderetur: quo casu potius diceretur quedam prohibito q̄ vera suspensio, quod ē fieri posset q̄ laicum: & nō esset in patris termini suspensionis, s̄m eius declarationem quā s̄. retulimus. ¶ Aduerte ē ad aliud p̄dicta p̄cedere casu, quo procedunt in suspensione maiori, plāta à iure, vel ab homine. & ita loquitur tex. in d. c. cum inter. R. & in d. c. cum dilectus. de consue. sed in suspensione minori, quæ puenit, vel ex aliquo peccato mortali. vt i. c. q̄ situm. de cohob. cl. & rōul. vel ex participatione cū excoicatis non hēnt locum p̄dicta: quia bene talis suspensione suspensus sicut p̄t eligere: vt p̄ Abb. in d. c. cum inter. R. in vlt. no. & in d. c. illa. de elec. & in d. c. cū dilectus. de cōsue. sup. gl. in ver. à suspensio. p̄ tex. in d. c. si celebrat. de cler. exc. ministr. ita & multo magis presentare. Et faciunt quæ latē dixit Firm. in tract. de ep̄o. in j. lib. in 3. par. in 3. q. Et in specie de suspensio ibidem. 4. 2. q. Et plenius ibid. in 59. q. Et faciunt quæ diximus in proxime p̄cedenti articulo.

## ¶ Quartus articulus. ij. q. prin. j. partis. ij. Libri.

- 1 Presentare an possint heretici, credentes, defensores, fautores, receptatores hereticorum, apostatae infames simoniaci & similes.
- 2 Presentare an possint qui ex malè partis ius presentandi sibi acquisuerunt.

**Quæro** Quarto in genere, an irretiti aliis criminib⁹ vel virtis, s̄puta heretici, credētes, defensores, fautores, & receptatores hereticorum, schismatici, apostatae, infames in fama iuris, vel facti, symoniaci, & h̄mōi p̄ssint presentare: quia satis abunde. s̄. in j. part. j. lib. in 7. q. prin. in q̄ plurib. art. ibi appositis tractauimus: an p̄dicti sint capaces acquisitionis iuris pat. & conclusimus in aliquibus q̄ non. in aliquibus vero p̄fic: sed tamen durante crimine vel censura illos carere exercitio iuris pat. & sic non posse presentare: sup̄fluum esset illa hic trā scribere: ad ibi dicta ergo me remito. ¶ Et idem dicendum de illis, qui acquisuerunt ius pat. ex malè factis, an possint presentare: an ipsi, vel qui presentabunt. diximus latē. s̄. in d. j. part. j. lib. in 8. q. prin. in x. art. cum seq. nolo ibi dicta hic transcribere videatis ibi: vbi etiam in d. 8. q. prin. in vj. 7. 8. & 9. art. habetis: de aliis acquirentibus ius pat. aliorum nomine, qui habeant presentare, videte ibi latē: licet aliqua in specie de istis vltimis in sequen. articulo dicemus.

## ¶ Quintus articulus. ij. q. prin. j. partis. ij. Libri.

- 1 Presentare an possint filij in ecclesia patronata vacante patre patrono viuente
- 2 Patris & filij vox eadem reputatur.
- 3 Paternum amorem nullus vincit.
- 4 Paterna potestas pietate potius quam acerbitate constat.
- 5 Filius non potest amicum prastantiorē habere suo patre.
- 6 Filius non potest carnem suam odio habere.
- 7 Filius tenetur patrem alere, & econtra.
- 8 Filius quicquid querit, patri querit. hodie tamen quo ad vsum fructum, & numer. 17.
- 9 Filius quodammodo dicitur habere dominium in bonis paternis.
- 10 Iniuria filio facta, patri videtur facta.
- 11 Procurator non admittitur in causa capitali, fallit in patre pro filio.
- 12 Index non admittens patrem pro filio in crimine capitali, facit litem suam & tenetur in syndicato.
- 13 Filius patre viuente nullum ius habet in iure patronatus patris & ideo presentare non potest patre viuente. Limita, quando presentat vt patris procurator, vel quando est patronus, vt vnus de ciuitate. & n. 14. 15.
- 16 Pater & filius censentur vna persona.

**Et ideo** Quinto loco q̄ quæro, an patre patrono viuente, filij eius possint presentare in ecclesia patronata vacante? Et primo videretur dicendum q̄ sic: quia ex quo pater est patronus, & filius sit eadem p̄sona cū patre. 3. 5. q. 3. §. hac autoritate. & l. si. C. de impub. & aliis substi. ergo filij videtur esse patronus: sicut & pater: & ideo eo viuente ē poterit presentare: & p̄ maximè hoc p̄cedit p̄ maximam cōiōnem, quæ est inter patrem & filium: t̄nā ex patris & filij, eadē reputat: vt in st. de inur. st. i. §. ei. q. hinc ē est, q̄ magis veretur pater de filio, q̄ de se ipso. 1. isti quidem in si. ff. quod me. cau. t̄ nullus n. amor vincit amo rem p̄num. C. de cura fur. l. si. in prin. hinc ē dicitur affectionis sanguinis rationem habē. tam esse l. 2. ff. de recep. & l. gratis. ff. solu. matr. t̄ paterna. n. potestas potius in pietate, q̄ in atrocitate consistit. l. diuus. ff. de parri. t̄ Et ideo nō p̄t filius habere meliorem amicum patre suo. vt no. gl. in l. quidam cōsiliū. ff. de h̄red. inst. pater. n. videtur in filium eius naturam conseruare. 6. l. liberorum. ff. de verbo. sign. & ibi no. in gl. nec t̄ p̄ ideo carnem suam odio habere. d. l. 2. ff. de recep. lō ē d̄ q̄ respuere auxilium paternum valde esset iniquum. l. si. C. ad macedo. t̄ pp

que omnia voluit lex naturalis filij debere alere patrem. l. si qs. §. liberis. in prin. & §. si impubes. ff. de libe. agno. & l. j. C. de alen. lib. & ecōuerso voluit patrem debere alere filij. l. j. §. solent. C. de rei vx. act. & in auct. vt li. ma. & aui. §. sin aūt. & filium debere succedere patri. vt l. cum ratio. C. de bo. pos. & ecōuerso pater debere succedere filio. vt l. nam & si paren. ff. de in off. test. t̄ & quicquid filius acq̄rit, patri acq̄rit: vt l. placet. ff. de acq̄. h̄er. quod hodie limitatur, quo ad vsum fructum tantum remanente p̄prietate apud filium. l. cum oportet. & l. cum non solum. in prin. C. de bo. que libe. t̄ & ecōuerso filius dicitur habere quodammodo dominium in bonis paternis: vt l. in suis. ff. de lib. & p̄sthu. & tenetur filius patrem offensum adiunare: & si esset in p̄culo, ne occidatur pater, & filius negligit ipsum adiunare: tanquam occisor tenetur p̄ca barridij: vt l. vnū. ff. ad leg. Pō. pe. de parri. & econuerso si filio fiet iniuria, patri p̄mittitur agere. l. sed si vnus. §. filiofamilie. & l. seruo. §. filio. & l. pater. ff. de in iu. & inst. de iniur. §. patitur. ff. de pact. l. in personam. & l. non fo 10 lum. §. si pater. ff. de procura. t̄ quia iniuria quæ fit filio videtur fieri ipsi patri. l. j. §. ff. de iniur. & d. §. si patri. t̄ hinc etiam dicitur, q̄ licet in capitali causa non admittatur procurator. c. veniens. de accusa. l. pen. §. ad crimen. ff. de pub. iudic. tamen pater pro filio admittitur. Ita Barto. in d. §. ad crimen. & ibi omnes. & Bald. in l. reos. C. de accusa. & omnes in d. ca. veniens. & maximè Ana. post antiquos. & Barthol. capol. in con. suis criminalibus conf. 4. 5. cum multis sequentibus multorum aliorum doctorum. & conf. 20. & conf. xij. & conf. 7. 5. vbi dicitur viginti doctores, ita obseruatum fuisse, & in isto conf. 7. 5. dicitur hoc etiā 12 habere locum in patre iudeo. t̄ Et dicunt etiam iudices, si nō admiserit, facere litem suam, & teneri in syndicato. Et idem voluit Aug. de arimino in addi. ad Ang. in tract. malef. in gl. qui iudex videns, q̄nquisiti non parentes in sua contumacia p̄st̄t. in 3. col. in si. ad di. in c. quæro an talis bannitus tali banno. Et p̄dicti consules dicunt istam esse communem opinionem omnium, & idem ē Maria. soc. in sua aurea repeti. d. ca. veniens. de accusa. in 3. q. prin. 2. par. prin. in lxx. col. ¶ Cum igitur sint tantæ communioes inter patrem & filium, merito dici p̄t etiam viuente patre, posse filium, sicut & pater presentare: prout vnus pro alio facit. vt §. vidimus. Ita & in isto casu dici debet filium p̄ 13 patre posse presentare. ¶ Tamē istis non obstantibus. Mat. in cle. 2. hoc ti. quem ibi refert & sequitur d. Card. in 6. col. in 8. dicit filium patre viuente nullum ius habere in patronatu patris: cum etiam patre defuncto non transeat in filium, nisi cum h̄reditate, vt ibi p̄ omnes: & ideo patre viuente filij non possunt presentare: sed tantum eo defuncto & ipsi h̄redibus, vt ibi. Sequitur ibidem Anc. & hoc idem tenuit Fede. de sen. conf. exj. q̄o talis est. in 6. col. in ver. p̄terea si filius esset. & pulchre Gasp. cald. conf. 1. 9. concessum est. in finalibus verbis, hoc tit. fol. 6. 2. & ita vident omnes cōcludere. Sequitur do. Roch. in hoc trac. in verbo, competens alicui. in 7. q. in si. vbi dicit hoc esse dubi- 14 tatum. ¶ Tu aduerte, q̄ aut pater est patronus tanquam p̄sona priuata, & singularis: aut r̄a quam vn⁹ de vniuersitate: aut de parrochia, q̄ esse p̄t. vt latē diximus. s̄. in j. par. j. lib. in 7. q. prin. in vlt. art. & in 8. q. prin. in v. art. ¶ Primo casu, q̄n pater est patronus tanquam p̄sona priuata & singularis, & tunc aut filius vult presentare nomine patris, & nulli dubium est eum posse: sicut & quemlibet procuratorem & personam coniunctam: vt dicemus. j. in hac parte in 4. q. princ. in 17. artic. ¶ Aut vult presentare proprio nomine, & non est dubium eum non posse: quia patre viuente non est patronus, & ita procedunt dicta doctorum. s̄. Mat. Card. Fed. & aliorum. ¶ Secundo vero casu principali, q̄n est patronus, vt vnus de vniuersitate: vel de parrochia: & tunc si fieri presentatio p̄ omnes: & non p̄ aliquos electos, ex quo per capita parrochianorum presentat: vt j. dicitur latē in 2. parte huius. 2. lib. in 2. q. princ. in 9. art. quia & ipse filius etiam est patronus, bene presentat patre viuente: & sic videtur velle. Fe 16 de. in d. conf. 1. 1. in versic. p̄terea & c. de qua dicemus in sequ. ¶ Non obstant modo. s̄. in contrarium adducta: quod pater & filius censentur vna & eadem p̄sona: & alia multa similia denotantia cōiōnem inter eos, & c. quia re vera censentur vna persona fictione iuris, sed in veritate sunt diuersæ: vt dicit Ab. in c. consuluit. hoc tit. in alio p̄posito. Nec p̄ hoc sequitur, q̄ possit presentare patre viuente: quia h̄c esset maxima seruitus ecclesie, quæ p̄mittenda non est ar. c. significauit. de test. & certe omnia illa adducta sunt à s̄ogē: sed hic accumulare volui potius, vt videretur reducta materia patris & filij, quam q̄ stringeret. ¶ Ad vnum tamē aduerte, quod si filius familias acquisierit 17 ius pat. erit aduertendum, an illud acquisierit ex bonis paternis, q̄ tū patri acquisiuit, & ipse pater deberet presentare: aut de bonis castrensib⁹, seu quasi, vel de aduentitiis: vt in illis, in q̄b⁹ pater habet vsum fructum, pater presentat: q̄bus vero, si presentabit filius: vt





# Cæsar Lambertinus Episcopus

o. q. multo fortius non debet uti tali iure pat. ratio, quia melius est ius clerici eligendo: quam patroni in presentando: cum primum sit de iure. c. j. de elec. & per totum: secundum vero de gratia. facit. qd. no. Inn. in c. 2. in si. vlt. gl. de noui ope. nun. Cum tractat q. sint vocandi in electione. & in c. si. in p. tit. ne clericus vel monachus. dum dicit, q. cum ad vniuersitatē spectet electio, maiores. 14. ann. sunt vocandi: & tutores minorum. 14. ann. ut ibi per cum: malitia. n. in hoc non supplet ætatem, nec in monasterio, vt in præallegata decretali ex eo. ¶ Præterea videmus: & in spiritualibus, b. n. f. lib. 6. & dependentibus. ab eisdem impubes non agit, nec excipit nec potest in iudicio comparere: ergo nec presentare cum sit quodammodo actus iudicialis. ¶ Præterea, pupillus in sui præiudicium nihil agit sine tutore. C. de auct. præstan. l. clarum. nisi tñ in sponsalibus. 1. 5. q. 3. de causis, de restit. spol. c. ex parte: sed presentando potest sibi præiudicare si videlicet presentat indignum: quia priuatus est suo iure ea vice, vt no. per Hoff. & alios in e. cum vos. de offi. ord. & vt casus in auct. C. de episc. & cler. §. si quis oratorij domum. ex quo non habet priuilegium de iure canonico. vt patet in c. j. & 2. de noui ope. nun. & c. lege. circ. fi. x. dist. ergo admitti non debet. ¶ Et si in aliis admittitur pupillus, tamē cum tutoris auctoritate admittitur: multo ergo fortius hic, cum sit ius: sed de gratia. d. c. 3. hoc tit. arg. xlij. dist. e. disciplina. de elect. vbi periculum lib. 6. vnde vt q. impubes non possit presentare sine tutore. arg. ff. de edil. edic. l. 2. §. 3. Ista sunt quæ adducuntur p. hac parte disputatiua p. Pau. de eleaza. in q. sua. 4. patronus ecclesie. in 2. col. d. qua. j. ¶ Præterea facit, qd. dicitur in minoribus sportulas ¶ decurionibus accipere suffragium: tamen inter alios non afferre. l. spurius. §. minores. ff. de decurio. & si princeps det veniā ætatis minoribus, non videtur concessisse: q. sine decreto alienent, vel citra pfectā ætatē liberā administrationē habeant. C. de his q. ve. gra. imp. 6. leos. ¶ Ista. n. accusare non possunt nec testificari. 2. q. 1. prohibetur. 4. q. 3. c. 1. nec testamenta facere. 2. q. 3. §. definitiua. vt oia ista pro hac parte adducit gl. in verb. suffragium. in d. c. ex eo. de elec. lib. 6. ¶ Præterea pupillus hæreditatem adire non potest etiam lucrosam sine tutore, in si. de aucto. tuto. §. sed nec. Item persona pupilli est in potestate tutoris. inst. de tute. §. est autem fortius ergo res & iura. 12. q. 1. c. precipimus. vnde dicitur dominus rerum pupilli, vt §. dictum est: ergo presentare non poterit sine tutore sicut nec prædicta explicare. Ista adducit Domini. p. hac parte in d. c. ex eo. in 2. col. sup. gl. in verbo, suffragium. de elec. lib. 6. ¶ Et istā partem tenuit quidam Guil. doctor antiquus: & do. Fede. de senis consil. c. ij. nobilis quidam in primo dubio. vbi dicit presentationem non debere celebrari a pupillo sed a tutore: quia pupillus non habet discretionem, nec maturitatē consilij, quæ in eligendo requiritur: merito talia non per eum, sed per tutorem debent expediri. adducit ad hoc qd. nota in d. c. ex eo. de elec. lib. 6. & qd. no. Inn. & Hoff. in d. c. 2. de noui ope. nun. Et subdit, nõ ob stare, si dicatur tales pupillos nec eorum tutores habere vocem in eligendo. per d. c. ex eo: quia voces illorum remanserunt penes alios compromissos puberes: sicut est in d. ca. ex eo. nec eorum loco alter admittitur: nam responderet illud obtinere, cum quis habet eligere iure collegij, secus, si ratione patrimonij: in isto. n. casu tutor ad quem pertinet tutio personæ, & bonorum administratio, istud ius exercebit pro pupillo: sed in collegio si aliqui sunt excoicati, suspensi, impubes, vel alias inhabiles, ius & voces illorum recidunt in alios, vt in c. bonæ. & c. congregato. de elec. & c. vnic. ne sede vac. lib. 6. cum simil. & omnibus est notum, alias sequeretur, q. si omnes. essent pupilli, ius presentandi deuoluere ad superiores: & sine culpa ipsorum fieret eis præiudicium. ¶ Nec obstat etiam subdit ipse si dicatur talem presentationem debuisse fieri per curatorem vel procuratorem si maiores erant septennio & non per tutorem, vt in d. c. si annum de iudi. in 2. resp. lib. 6. nam responderet, qd. illud. c. loquitur in iudicio causæ spiritualis: nos vero loquimur in actu spirituali extra iudicium, quæ satis sunt diuersa. vt patet in c. j. de cura. in j. resp. de elec. si quis. §. qd. ergo. lib. 6. Ita Fed. vbi §. & istā partem etiam tenuit idem Fed. c. lxxv. infra scriptæ quaestiones. in v. q. 2. col. vbi hoc idem firmat non pupillum, sed tutorem presentare. ¶ Contrariam partem, & q. pupillus prius dummodo sit maior septennio, possit presentare: etiam sine tutore: & eius presentatiōem admitti debere, tenuit Barr. brixien. in q. sua dominicali inci. tutor cuiusdam: & mouetur, q. sine tutore potest pupillus suam conditionem facere meliorem: inst. de aucto. tuto. in prin. facit. 8. q. 1. licet. & filius p. p. reponitur. 2. q. 7. quaest. & pupillus in iudicio esse potest sine tutore. de restit. spol. ex parte. ¶ Et q. pupillus habens discretionē possit presentare, & adducitur arg. de matrimonio carnali ad spirituale, qd. est validum in iure. c. sicut abfens. 7. q. 1. c. 1. & 2. & per totum de transla. episcopi. & est gl. pulcherrima in c. cum. n. in ca. nuptia. 7. quaest. 1. & in cap. accedens. de præbend. & in c. penult. de rap-

tor. cum similib. ¶ sed pupillus contrahit sponsalia post infan-  
tiam. cap. accessit. & cap. literas. de despon. impuber. cum similib.  
& sic contrahit vnum de illis tribus, quæ sunt in coniugio, videlicet sponsalia matrimonij, & copula, 2. o. quaestio. 1. c. no-  
strates. 2. 7. q. 1. cum nunciatur, vbi de hoc: & similiter in con-  
iugio spirituali sunt tria, c. inter corporalia. & c. vltimo. de trans-  
la. episcopi. per presentationem enim non contrahitur matri-  
monium spirituale: quia nullum vinculum spirituale connectit,  
sed eo pseruante acquiritur ius ad rem: presentatio. n. est futuri iuris promissio sicut sponsalia dhere. Et per hoc patet aliud esse in electione: nam per eā cū consensu electi dicitur matrimonium. de elect. c. cum inter canonicos. Inter. n. diligentes & electi. ¶ Et si presentatio non est actus, qui fiat in figura iudicij: sed sit omni tempore, & nullo aduersario citato secū-  
dum quod no. pro. porrectione libelli. sed videtur q. præscripta & facta statim potest ius suum prosequi presentatus. c. cū Bertoldus. de re iud. ea aut. quæ non sunt in figura iudicij, potest impubes exercere sine tutore: vt notatur in Spe. hoc tit. in prin. licet in specie ego non inuenerim. & C. qui admi. ad bonorum poss. l. 1. & l. bonorum. & de iure deliberandi. l. si infanti. ergo presentare potest. ¶ Nec ob. id. quod dicitur de testamentis & aliis al-  
legatis pro parte dicitur: quia loquuntur de his, quæ sunt in figura iudicij, vel de his, quæ sunt voluntatis testatoris. sed presentatio est necessitatis: nec sunt similia, presentari, testari, & alia: etiam presentando pupillus utitur tali re, quæ seruando seruari non potest. l. lex quæ tutores. ff. de administ. tut. hæc Barth. Brixien. vbi §. quem refert Pau. de eleaza. in d. iij. q. patronus. in penult. col. ¶ Postmodum ipse Pau. distinguit, concordando has duas opiniones contrarias, quod aut pupillus habet tutorem, aut non. Primo casu, si tutor vult consentire infra tempus legitimum, satis videtur, quod cum eo debeat presentare: & sic loquuntur (dicit ipse) l. supra allegate pro par. Guliel. ¶ Si vero non habet tutorem, vel habet, sed non vult consentire, hoc casu, si est doli capax, hoc est maior septennio, sit vera opinio Bar. Brixien. & Tanere. rationibus §. allegatis. ¶ Et sic vt vides etiam Paul. de eleaza. videtur velle pupillum posse presentare sine tutore eo non habente tutorem, vel habente, & nolente consentire: & sic videtur tenere opin. Bar. & Tancredi: moderata tamen secundum quod dicit Ioann. Andr. vt §. dicitur. ¶ Et istam part. Tancre. & Bar. tenet etiam aperte Archi. in c. decernimus. in prin. xvi. q. vij. ¶ Et Ioann. Andr. in d. c. ex eo. de electio. lib. vi. super gloss. in verbo, suffragium. in ij. col. licet dicat honestum modum presentandi esse, pupillum presentare autorizante tutore: & sic videtur velle idem, quod Paul. vbi supra. ¶ Et ibidem Domin. in 2. col. sequitur opin. prædictam: quam dicit sequi Paul. in dict. quaest. per eum disputata, ea maxime ratione: quia nullo iure cauetur tutorem administrare spiritualia: ergo nec presentare, cum sit spiritualitati annexum. dict. cap. quanto. de iudi. ¶ Et loquuntur omnes docto. prædicti, dummodo pupillus sit maior septennio, si verominor, concordant tutorem presentare. vt dicitur in proximo sequent. articulo. ¶ Istam etiam par. intellexit, vt §. tenuit Lap. alleg. lxxv. fol. xxvij. in tit. de election. in vltim. col. casus talis est. & ca. potissima ratio: quia potest sponsalia dhere, licet non mat-

non matrimonium, ut ibi per eum. ¶ Istam etiam partem tenuit Butr. in conf. 30. visis puncto. in ult. dubio. & Pet. de Anc. conf. 35. visis puncto. in ult. dubio. quod consilium est in omnibus, & per omnia idem cum cōs. proxime alleg. Butr. ¶ Hinc partē etiam tenuit Rot. 32. no. gl. 10. And. hoc ti. in antiquis. & rot. 422. fuit dubitatum hoc tit. in nouis, in vltimis verbis, & Abb. in c. fi. in fi. de concess. preb. dum volunt præferendum esse præsentatum à pupillo maiore septennio præsentato à tutore: ergo volunt pupillum posse præsentare sine tutore. & hoc idem tangit: sed non decidit Abb. in c. j. in ver. quid autem si competit. hoc ti. ¶ Hanc eādem par. tenuit Gaspa. Cald. in cōf. 9. populus ecclesiæ. hoc tit. fol. lxj. & Paul. in tract. de sede vacā. in 2. par. in. v. q. in 2. col. ¶ Quam etiam partem videtur tenere Gay. in repe. c. fi. de elec. lib. 6. in 4.4. col. licet remissive loquatur. ¶ Reperi postmodum hunc art. tractare Pau. de cita. in hoc tracta. in 6. par. in 3. art. in xl. q. Et tandem concludentem pupillum posse præsentare sine tutore etiam inuito tutore, vel curatore: ut etiam voluit ibidem 17. part. in 13. q. ¶ Reperi similiter postmodum d. Roch. in hoc tract. in verbo, competens alicui. in 3. q. volentem & concludentem cum communi: & allegantem etiam Bal. in conf. clxv. inc. ordinatio testamēti. in 4. vol. subicientem 15 ibi, q. licet ius pa. hospitalis ꝑ competat impuberibus & pupillis: tamen secus est in regimine ipsius hospitalis, quia si cōmittitur, nisi discretis & idoneis. ¶ Et expressius hunc artic. tractat Roch. ibidem in 4. quæ. & tandem allegatis aliquibus de supra scriptis concludit, demum pupillum posse præsentare sine tutore: & ista videtur & est communis omnium docto. sententia. ¶ Tu circa hunc art. aduerte ad vnum, q. Bart. Brixien. Tancr. Io. Andr. Pau. maxime de eleaza. & alij videntur velle istam partem esse veram, ea potissima ratio. quia ius pa. est spirituale seu 16 spiritualitati annexum, super quo spirituali ꝑ operatur nec patria, tutoria, nec curatoria potestas: ut in d. c. si annum. de iud. lib. 6. Vnde si est maior septennio tanquam exercens actum extrajudiciale poterit præsentare: ut s. latē fuit dictum: sed pondera q. tex. in d. c. si annum. loquitur de spirituali procedente aliunde, quam à patrimonio: ut vult ibi gl. in verbo, eiusdem: & magis clare gl. si. ibi dum dicit, habet enim locum illa reg. in patrimonialibus &c. & gl. in verbo, eiusdem. dicit non enim de patrimonialibus tractamus &c. Sed ius pa. est patrimoniale ut voluit apertē Feder. in d. conf. 102. nobilis quidam. in j. dub. quia si aliter diceremus, esset necesse dicere, q. nunquam tutor possit præsentare etiam cum pupillus est minor septennio: quia dabitur sibi curator ab episcopo: ut dixit ibi Feder. & dicitur latē. j. in seq. art. & q. sit patrimoniale, patet, quia transit cum hereditate ut diximus latē supra in 2. par. j. lib. in 2. q. prin. in omnibus eius arti. ergo non possumus dicere tex. in d. c. si annum. posse allegari pro hac parte q. pupillus non sit sub tutore, quo ad ius pa. vel sub patre: si forsan aliunde, quam ab eius hereditate illud habuit, cum ius pa. sit de patrimonio: & ideo secundum illud regulabitur, sicut similiter dicitur ius pat. etiam tit. oneroso transire cum vniuersitate bonorum: ut diximus latē. s. in d. 2. par. j. libri in 3. s. 8. & 10. quæstioib. principalibus, & in eorum art. ¶ Vnde dicerem meliorem rationem concludentem esse pro 17 hac communi opi. quia ꝑ pupillum maior septennio, contrahit sponsalia, & per præsentationem contrahuntur sponsalia, & valere arg. de matrimonio carnali ad spirituale: ut s. est dictum: cogita super ista mea noua consideratione: quia certē concludit, 18 ¶ Ex prædictis omnibus inferas multo magis patronum puberem, licet minore xxv. annis, posse præsentare sine autoritate curatoris, cum pupillus maior septennio: & sic impubes possit præsentare sine autoritate tutoris, & per tex. in arg. optimum. in d. c. si annum. de iud. lib. 6. An autem pupillus possit acquirere ius pa. & quid de infante ex fundatiōe ecclesiæ: & aliis causis diximus. s. in j. par. j. libri. in 7. q. prin. in. 14. art.

¶ Decimus articulus. ij. q. prin. j. partis. ij. Libri.

- 1 Pupillus tutor an possit præsentare in ecclesia patronata pupilli distinguui. n. 3
- 2 Pupillus sine tutore an sponsalia possit contrahere.
- 4 Pupillus maior septennio, licet possit præsentare: non poterit tamen litem prosequi, que oritur in iure patronat. sed eius tutor.

1 Et ex isto precedent. artic. resultat decisio decimi articuli. videlicet: ꝑ an tutor pupilli patroni possit præsentare in ecclesia patronata pupilli vacante. Et ut vides omnnes doct. s. allegati, & etiam Feder. in d. conf. c. j. nobilis quidam. in j. dubio videntur velle & concludere tutorem posse præsentare esse bene verum, eos in hoc discrepare: q. si pupillus præsentat sine tutore, potest, & eius præsentatio preualeat: ut dicitur. j. in 3. par. huius lib. j. 6. q. prin. in j. articuli. ¶ Sed vnum turbat i-

stam conclu. quod habetur in d. c. si annum. de iud. ex quo tex. appareat q. siue pupillus sit maior septennio, siue minor, nunquam tutor pro eo vel pater agit seu aliquid facit: sed curator datus ab episcopo, vel procurator ab eo constitutus, authorizante episcopo in causis spiritualibus: ut ibi est tex. fed. ius pat. est tale, ut colligitur ex c. quanto. de iud. iuncto. ca. translatio de cōf. ergo &c. ¶ Nec valet sol. si dicamus illud procedere in actibus iudicialibus: secus in extrajudicialibus: prout est præsentatio: quia licet re vera ista sol. possit procedere attenda litera. d. c. si annum. tamen attenda ratione tex. quia in spiritualibus pater non habet se intrromittere, & sic nec tutor, que procedit, ita in iudicialibus, sicut in extrajudicialibus: ipsa solu. non est bona. ¶ Vnde melior est sol. illa quam s. posuimus in proximo precedent. art. in fi. illum tex. loqui in spiritualibus habitis aliunde per pupillum, quam ex patrimonio: sed ius pa. quod habet ut ex patrimonio & hereditate, tutor datur ipsi principaliter, & bonis in consequentiam, sicut in consequentiam transit ipsum ius pa. cū hereditate: ita & eius administratio transit in consequentiam cum hereditate in ipsum tutorem: sicut etiam in simili transit pœnes cōducentem ad magnum tempus, & ad emphyteotam ville. c. ex literis. & c. cum seculum. hoc ti. ¶ Nec ꝑ ob. si diceretur, ergo si hoc esset verum, sequeretur ex eo, q. etiam pupillus maior septennio, qui nō habet administrationem bonorum, non deberet posse præsentare: sed tamen ipse tutor: respondens aliam esse rationem in præsentatione, quam in aliis bonis hereditatis: sicut etiam dicimus tutorem habere tuitionem persone pupilli: tamen sine tutore cōtrahit sponsalia. d. ca. literas. cum concord. de despon. impube. & ista est vera ratio, ut s. dixi in proximo precedente. arti. quia alias ego non possem videre quomodo pupillus sine tutore possit præsentare: & ideo Lap. Abba. doctor optimus proxima dicta solum ratione fuit morus in suis allegationibus in d. proximo precedent. art. allegatis. ¶ Et q. tutor possit etiam præsentare tenent omnes doct. allegati in precedent. art. & signanter dom. Roch. in verbo, competens. in d. 4. q. & Pau. de cita. in 6. par. in 3. arti. in 40. q. & in 7. parte in d. 13. & 14. q. in qua dicit idem posse dici de omnibus 3 aliis personis que sunt sub tutela vel cura. ¶ Vnde in isto articulo dicerem: q. aut pupillus est patronus ratione patrimonij p̄ni: & tunc semper tutor potest præsentare: siue sit maior septennio, siue minor. ¶ Est bene verum, q. si pupillus præsentat potius præsentatus à pupillo maiore septennio admitretur, quam præsentatus à tutore, stante tamen idoneitate præsentati à pupillo: ut suo loco dicitur. ¶ Si vero est minor septennio tutor præsentabit, & non ipse: & si bene ipse præsentaret prefereret præsentatus à tutore, cum ipse infans careat ratione, & ignoret quid diuidat. l. j. in fi. C. de falsa moneta. ¶ Nisi malitia suppleat gratem: quia tunc forsan possit attentari præsentatum à minore septennio debere admitti, & præferri: arg. c. iuuenis. de spō. s. & eorum. quæ dicit Io. And. & Dom. in d. ca. si annum. in s. si vero, super gl. in verbo, infante. de iud. lib. 6. ¶ Si autem pupillus habet ius pat. aliunde, quam à patre: & non habet patrem: & dicendum: ut in proximo precedent. membro dictum, & cōclusum est. ¶ Si autem habet patrem, pater præsentabit sicut tutor: arg. l. cum oporteat. & l. cum non solum. de bonis, quæ lib. & videtur velle tex. in d. c. si annum. in fi. iuncta gl. pe. in prin. et noua mea ponderatione ad illum tex. c. quia ius pa. censetur patrimoniale, ut in fi. precedent. arti. dixi. Et pro hoc faciunt quæ diximus. s. in 7. proximo precedent. artic. ¶ Adde vnum, quod omni si dicere in proximo precedent. artic. quod licet pupillus maior septennio possit præsentare: tamen si lis oriatur in illo iure pa. non poterit ipse illam prosequi: sed eius tutor: arg. d. ca. si annum. de iud. cum vertatur lis super ipso iure patro. quod de patrimonio censetur: ut latius dictum est.

¶ Vndecimus articulus. ij. q. prin. j. partis. ij. Libri.

- 1 Præsentare nun possit religiosus sine licentia sui abbatis.
- 2 Religiosus non habet nec nolle nec velle: & eius vox sine illa dicitur.
- 3 Religiosus nec civiles actiones, nec spirituales habet actus.
- 4 Monachus non habet liberum arbitrium, nec agere potest pro iniuria sibi illata, nec de aliis negotiis disceptare, nec laicorum consortio uti.
- 5 Monachus non potest esse testamentorum executor: nec compromissum vel arbitrium in se recipere.
- 6 Religiosus ab electione non est excludendus.
- 7 Religiosus quos actus possit exercere.
- 8 Religiosus an possit esse amicus compositor.
- 9 Excommunicatus si quid suo nomine imperat, nullum est: Secus si pro alio.
- 10 Facere dicitur, qui per alium facit.
- 11 Mulier admittitur pro aliis in extrajudicialibus.
- 12 Religiosus potest aliquem obligare absque sui abbatis imperio.

# Cæsar Lambertinus Episcopus

- 23 Filiusfamilias non cogit pro se, sed pro aliis.
- 24 Monachus possit ne resignari.
- 25 Mors civilis naturali non equiparatur, nisi in expressis in iure.
- 26 Monachus proprio nomine agere non potest, alieno potest.
- 27 Religiosus, verbum, quot modis capiatur.
- 28 Religiosi appellatione, venit clericus in favorabilibus.
- 29 Religiosus an et quando possit presentari.
- 30 Monachus seruo equiparatur in multis.
- 31 Religiosus, cui data est potestas eligendi à patronis, hoc potest etiam sine superioris licentia.

**Quæritur** Vndecimo, an religiosus possit presentare sine licentia sui abbatis. Et aduerte, qd Pau. de eleza. formauit hanc questionem in strictis terminis: videlicet et quando datur religioso à patronis laicis potestas ad eligendū, & presentandū, qui absque sui superioris licentia elegit, & presentauit idoneum: an talis presentatio valeat: & sic ille religiosus non erat patronus. ¶ Et pro parte nega. qd talis si possit presentare: nec eius presentatio admitti sine licentia sui superioris adducit scriptura: ¶ videlicet, qd religiosus non hēt nec velle nec nolle: cum certum sit eum, neque literas, nec quicquam aliud dare vel accipere posse sine sui superioris licentia. 12. q. 1. c. non dicaris. Item funesta est vox ipsius, & mūdo mortuus est: adeo ¶ qd nec civiles habet actiones, nec spirituales habet actus. 2. q. 7. c. placuit. & 16. q. 1. c. j. & c. qui verē. & de elect. quam sit. & c. religiosum. lib. 6. & de sepul. c. religiosi. & in ipso ingressu corpus, & animam, dedicauit Deo. aut. hanc consil. interpret. p. i. c. oblit. coll. vj. & c. de sac. san. eccle. auc. ingressi. 17. q. 1. c. si quis.

¶ Item cum monachus dicatur seruus, non habet liberum arbitrium. 54. dist. c. multos. Item non potest agere pro iniuria sibi illata. no. de sentent. excommu. c. parochianos. in d. de iniur. §. seruus autem. Item non debet esse disceptator aliorum negotiorum. 16. q. 1. c. monachi. & c. de personarum. & l. repetita. C. de epis. & cle. Item à consortio laicorum debet esse absens. aut quomodo oporteat monachos. §. j. de off. ord. c. quanto. 16. q. 1. c. placuit. el. 2. Item sine imperio sui prelati nihil potest. 16. q. 1. c. monachi. & de postulando. c. 2. ¶ Item non potest esse executor testamentorum, nec executionem suscipere etiam in relictis ad pias causas absque sui prelati licentia. de testam. c. si religiosus. lib. 6. ibi ex quo voluntas tertij expectatur. Item cōpromissum vel arbitrium in se recipere non potest. ff. de arbi. l. item si vnus. §. si. & no. i. Spe. de arbi. §. si qui. ver. sed quid de monacho. & Host. in summa de arbi. §. quis possit. ver. si. Cum igitur iura prohibeant hæc fieri, vt s. probatum est, ergo quod contra ius fit debet pro infecto haberi. l. non dubium. C. de leg. x. d. f. c. vide. & sic eius electio vel presentatio nō valet, quemadmodum nec valeret sententia: arg. c. dilecti. de arbi. & c. e. t. l. vltim. & sic talis presentatio tanquam nulla non debet per superiorem admitti. ¶ Pro contraria vero parte, qd dicta presentatio valeat, & teneat etiam facta à religioso nomine patronorum, adducit idem Pau. certum esse ¶ religiosos ab electionibus non esse excludendos. Imo vocandos & eorū vocem, consilium, & consentium requirendam, 63. dist. c. obcurtibus. de concess. preb. c. nulla. in fi. de elect. c. ne pro defectu. & c. cum inter. in prin. ¶ Item religiosus & monachus eos actus, qui pertinent ad pietatem & misericordiam exercere possunt: etiam vt videtur sine abbatis imperio & beneficio iuris communis; vt tutelam miserabilium personarum gerere, aduocare & similia agere. 85. dist. c. vlt. & argu. 88. dist. c. j. & c. eps gubernationem. & sufficit à iure semel fuisse cōcessum. c. quia in causis. de procura. & de iureiur. c. si xps. in fi. de gra. & qualita. ca. accepimus. §. licet. in verbo, super abundantiam. & postulare potest pro miserabilibus personis, secundum Vinc. & no. per Ab. in c. precipimus. de postulan. & maximē in his quæ pertinent ad pacē. arg. c. vlt. de transact. de mutuis peti. c. j. de simo. c. querelam. Item non sufficit religioso inimicitias tallorum exerce re. nisi eas extinguere studuerit. xj. q. 3. iniustum. Item videtur, qd arbitrator seu amicabile compositor esse potest. quod approbat Dy. & hoc per auc. vt differentes iudices. §. si vero contingit. colla. 8. ff. pro socio. l. si societatem. §. arbitrorum. Item, monachus vel canonicus regularis comparatur seruo. 54. dist. ca. multos. 12. q. 1. ca. non dicaris. Sed seruus potest pro alio imperare: licet pro se non possit. C. de prec. impera. offeren. l. in vniuersis. sic & in casu nostro licet non habeat velle, nec nolle: vt agere possit suo nomine, si facit aliquid pro alio, videtur va

lece: arg. de re iud. c. cum l. & A. de accusa. c. olim. ¶ sic etiam dicitur de excoicato qui si impetrat suo nomine, nullum esse ipso iure. c. pro iure, de resc. li. 6. tamen si pro alio impetrat valet impetratio, secundum Ber. vt no. de procu. ca. consulti. & idem videtur sentire Io. mo. in c. pia. de excep. lib. 6. & Compo. in c. super literis. de resc. Item, hic videtur tantum considerari debere

personam eius, qui mandauit: & cuius contemplatione illud factum est: quia ille dicitur facere, qui per alium facit. ff. de adm. tuto. l. ita tamen. §. gessisse. 16. q. 1. c. consuetudo. in fi. de sen. excommu. c. mulieres. in fi. & de reg. iur. c. qui per alium. lib. 6.

¶ Item mulier admittitur pro alio in extraiudicialibus: vt potest ad impetrandum: quæ alias ad iudicium non admitteretur. ff. de reg. iur. l. j. C. de proc. alienam. sic ergo erit dicendū in re

ligioso. Item religiosus ¶ potest aliquā obligare absque sui abbatis imperio, licet non sibi tamē alteri epō vel ecclesiæ etiam non sac. ca. insinuante. qui clerici vel vouentes. & est expressum in c. dudum. de conuer. coniug. vbi fuit quesita actio & exceptio non solum episcopo, sed vxi ex stipulatione illorum religiosorum, quorum non intererat singulariter. & hoc esse videtur propter ius publicum, quod consistit in sacris, & sacerdotibus. 50. q. 1. c. ius publicum. facit. c. quanquam. de vsur. lib. 6.

Item adducitur aliud simile ex sponsalibus cōtrahitur publicæ honestatis iustitia licet matrimonium non teneat, quia cōsensum non habet: & ita valet quo ad alios: licet non quo ad se. c. j. de sponsa. lib. 6. ¶ Item filiusfamilias non agit pro se, sed pro alio: quia eius personam gerit. l. cum non solum. C. de bonis, quæ liber. ff. de procura. l. j. c. non iniuste. & c. qui generaliter. de procura. ¶ Item ad hoc adducitur: quia ob dictam electionem & presentationem in nullo detrahitur iuri & dominio abbatis, nec in aliquo venit contra cōfessionem: ergo potest simpliciter quemadmodum quodlibet aliud, quod pietatē vel religionem aspiceret. de consecra. dist. 1. c. vlt. Expressē ergo innuitur hæc & similia posse: ex quo non egreditur obedientiam sui abbatis. ¶ Item ¶ & testificari potest. ca. nuper. de test. & de iureiur. ca. & si Christus. ¶ Item rebellionatus officium exercere potest in negotio hæresis. de hære. c. vt officium. §. hoc ac conscriben. lib. 6. & cetera potest quæ ipsius expresse non sunt prohibita, vt euagari, vt secularium vel ecclesiasticarum litium vel negotiorum disceptatores esse: vt extra ne clerici vel mōachi. c. j. de simo. c. j. de offi. ord. c. quanto. & de elect. ca. quorundam. lib. 6. ¶ Item cum idem religiosus iam quesierit ex electione personam approbandam per epm: & sibi subditam sine aliqua transgressionē, potest episcopum adire, cum ei subdit: & sit tabecrus. arg. ad hoc. 16. q. 1. c. qui verē. & 2. q. 7. c. cum pastoris. multo fortius petita licentia, qd possit adire etiam sine expressione, vt presentaret, & valebit presentatio. ¶ Item dici non potest, qd electio & presentatio non valeat saltem ex eo, quia nō potest egredi monasterium, ad hoc, vt faciat presentatio ius querere. c. cū Bertoldus. de re iud. quia sine licentia abbatis nō potest egredi monasteriū ad presentandū epō electo, hoc faciet per literas vel instrumentum publicum, quod fieri potest. de his quæ fiunt à prela. sine consensu cap. ca. noscitur. & argum. 54. dist. c. j. 2. & 3. vel alteri permittat presentationem cum omnia possit, sine quibus actus expediri non potest. c. pariter ea. de offic. deleg. & quæ sunt vicina mandato. l. ad rem mobilem. & l. ad legatum. ff. de proc. c. in causis. de elect. Et sic non obstant iura in trium allegata quæ loquuntur cum datur religioso materia vagandi vel veniendi contra suam professionem & obligationem: & sic etiam intelligitur. c. si religiosus. de test. li. 6. & quod dicitur suam esse eius vocem, intelligitur, quo ad premissa: ¶ quia civilis mors non equiparatur naturali: nisi quatenus est expressum in iure: vt notatur. 16. q. 2. c. placuit. el. 2. ¶ Nec obstat, quod dicitur religiosum agere non posse: quia verum est nomen proprio: sed alieno sic. d. c. cum l. & A. de re iud. Ista sunt que in hac materia adduxit Pau. de elea. in d. sua cōli. q. loquitur. qd patroni voluerunt religiosos pro eis presentare. que quidem quæstio Pau. incipit à patronis. ¶ Tu aduerte, qd querendo ita generaliter, an religiosus possit presentare, est difficilis responsio propter eius generalitatem: vnde est sciendū hoc verbum, religiosus, capi largissimē, vt de omni christiano. c. p. humani. de homi. lib. 6. Large de christiano honeste viuente: quia qui impendit Deo debitam religionem, potest dici religiosus. tex. in c. ecclesia sanctæ Mariæ. de const. Strictē, & tunc intelligitur de illis tantum, qui promittunt tria substantialia regula, vide licet paupertatem, castitatem, & obedientiam. Ita noratur in rubri. de regula. per Io. Andr. lo. de ligna. Butri. Abb. & omnes. & per Abb. in d. c. ecclesia sanctæ Mariæ. de const. & ibi per d. Fel. in prin. & latē per d. me. Corfe. in suo deuoto tract. de fratribus ieiunatis in 2. q. & in j. q. latē etiam tractauit de verbo religiosus. v. 18. de ibi. & in d. 2. q. dixit ¶ in favorabilibus appellatione religiosorum venire clericos seculares. alleg. gl. i. c. præfens. in verbo, religiosus. 9. q. 3. & tex. cum gl. in verbo, religiosi. in c. nullus. 19. taque. j. q. j. cum multis aliis allegatis ibi. ¶ Hoc sic premittimus, qd si nos loquimur de religiosis largissimē & largē sumptis, & et de clericis secularibus, siue sint patroi ipsi, & sic velint nomine ipsorum presentare, siue nomine alieno, & et clericis



nomine suarum ecclesiarum forsan patronatum, dummodo alias sint legitimi presentare possint. & in hoc non est dubium, quia censetur & sunt ut alij christicolae patroni laici & clerici. ¶ Si vero loquimur de religiosi stricte sumptis: & tunc si volumus querere, utrum possint proprio eorum nomine tales religiosi presentare: & dicendum est quod non: quia proprium habere non possunt, nisi in communi: ut de regu. per totum. & quæ notantur in c. in presentia. de prob. unde quicquid faciunt monasterio acquirunt. d. c. in presentia auct. ingressi. C. de sac. san. eccl. in prin. c. cum ad monasterium. de sta. regu. & in hoc æquiparatur seruo, qui quicquid acquirit, domino acquirit. l. placet. ff. de acq. hære. & insti. de his qui sunt sui vel alieni iur. in prin. & in multis aliis seruo æquiparantur. de quibus late per do. me. in ll. do. Marcum Anto. Bauriam Bononien. in l. j. seruum q. in fuga. ff. de acq. poss. unde cum ius pa. quod forsan ipse habebat, transeat in monasterium, & sit monasterij, & ipse non habeat nec velle nec nolle: & sit in potestate superioris: cuius est regimen monasterij: ut dictum est §. in allegationibus factis. pro prima par. non est dubium religiosum non posse presentare, sed superiorem. ut dicitur in inferioribus articulis, nisi esset casus, quod aliquis religiosus haberet proprium, quod est impossibile in stricte religioso. unde dicunt docto. quod ut late hoc proficitur do. Fel. in prin. d. c. ecclesie sanctæ Mariæ de consi. quod isti fratres & sorores tertij ordinis, non dicantur stricte religiosi: ex quo habent proprium: unde secundum prædicta possunt presentare, & de istis me remitto ad loca §. allegata. ¶ Aut voluit religiosi pro alio presentare, & ut vides Pau. de eleaza. vbi supra concludit eum posse presentare. ¶ Tu vero considera, quod quando patroni vellent aliquem religiosum stricte constituere procuratorem ad presentandum, nullo modo ipse religiosus, casu quo posset esse procurator, constitui poterit sine licentia superioris. & de hoc tractabimus. j. in hac par. in 4. q. prin. in 7. artic. vbi erit materia de presentationibus, quæ fiunt per procuratores. ¶ Aut vero patroni, qui habent presentare, concordant in vno, ut ille presentetur, qui eligitur à tali religioso, & presentatur, & tunc tenentur cum Pau. religiosum hoc facere posse: cum sit mera electio personæ commissa, sicut dicimus de fratre minore posse eum esse exequutorem, quando solum personarum electio est faciendum, cum nullo litigium, nulla pecuniarum exactio, seu dispensatio vertatur: prout voluit Bar. in tract. minorarum, in 3. lib. in 4. c. unde cum hic sic commissa à patronis sola electio presentandi, & etiam presentatio: cum forsan religiosus melius noscat idoneum, quam patroni, cum forsan habeat in confessione eligendos: ut dicit ibi Bart. merito hoc fieri potest, & eius electionem poterit episcopo per literas notificare. prout dicit Pau. vbi §. Bene verum tamen est, quod si ipse vellet accedere ad episcopum, & actualiter presentare, non posset sine superioris licentia, cum non possit egredi monasterium ex quo non habet nec velle nec nolle. ¶ Adde quod post prædicta reperit do. Fede. de sen. cons. c. iij. primo queritur in 3. & 4. dubio tenentem contra opinionem Pau. imo concludentem, quod si est datus religiosus ad eligendum vel presentandum sine licentia sui superioris, non potest eligere nec presentare: imo plus, quod si presentauit, non tenet presentatio, per multa late per eum ibi dicta. sed certe opinio eius non videtur bona, quantum

2. ¶ ad electionem: quia religiosus cui data est potestas à patronis eligendi, ac presentandi, bene hoc facere potest, etiam sine sui superioris licentia, per ea quæ dixit Bartol. vbi §. presentare autem, quod non possit, cum non valeat egredi monasterium, tenerem cum Federico licet in veritate Federicus videatur vel le in d. 4. dubio, quod in illo casu religiosus fuerat constitutus procurator ad presentandum. & ideo concludit eius presentationem esse factam, non tenere, ut ibi per eum: quæ eius dicta erunt discutienda in d. 4. q. prin. in 7. arr. vbi tractabimus, an & quomodo possit presentare procurator, & ideo non discederem à supra formata distinctione.

¶ Duodecim art. ij. q. prin. j. par. ij. Libri.

- 1 Abbas solus potest disponere de his, quæ pertinent ad cultum diuinum, vel utilitatem monasterij.
- 2 Abbas potest presentare cum consensu maiorum, et sanioris partis eius capituli. Limit. n. 6. & 16.
- 3 Ecclesia collegiata si habet presentationem, presentabit prelati de consensu Capituli, vel maioris vel sanioris partis. & n. 4.
- 5 Verbanarratiua dispositionem inducunt.
- 7 Presentatio facta ab abbate sine consensu capituli, est ipso iure nulla.
- 8 Consiue, maius quid est, quam consule. & n. 11.
- 9 Cap. nouit. de his, quæ fi. à prel. quare requiratur consilium tantum capituli: & c. ea noscitur. eod. tit. requirit consensum. & n. 10.

- 12 Consensus capituli in gestis vel geuendis à prelato an in dubio interuenisse presumatur. & n. 13.
- 14 Solemnitas extrinsecam, nunquam presumitur interuenisse, ideo probanda est.
- 15 Abbas si presentauerit per quadraginta annos, sine consensu collegij, nun possit prescriptionem allegare.

Quia In præced. art. est dictum, an & quando religiosus potest presentare: sequitur duodecimo loco querere quando presentatio pertinet ad monasterium, vel ad aliquod collegium, an presentatio possit fieri per solum abbatem, vel superiorum, & caput collegij: an vero requiratur consensus conuentus, monasterij capituli, vel collegij: & quid etiam quando pertinet ad monasterium monialium. ¶ Et videtur prima facie fore dicendum sufficere presentationem fieri per abbatem superioris collegij vel abbatissam: & non requiri consensum conuentus monasterij, collegij, vel capituli. ¶ Nam ea, quæ pertinet ad cultum diuinum, vel ad utilitatem monasterij, disponitur per solum abbatem: unde tota potestas monasterij est penes abbatem. tex. est in c. nulla. 18. q. 2. & fac. quod no. lan. in c. porrectu. de reg. sed presentare, pertinet ad cultum diuinum: quia presentatus insequitur diuino cultui. c. 1. 2. & 3. hoc tit. Item ad utilitatem monasterij. arg. c. ex literis. c. consultationibus. & c. nobis. hoc tit. & quia ad monasterium pertinet ius pa. dicitur de potestate monasterij: ergo solus abbas vel abbatissa, seu caput collegij, hoc facere potest. Et hoc videtur tex. apertus in c. ex literis. hoc tit. vbi sola abbatissa presentauit, & nihil dicitur de consensu capituli sui, seu monialium: ergo idem etiam in abbate qui habet sanioris intellectum, cum sit masculini sexus. & hoc colligit ibi

2 Abb. ex illo tex. in vlti. nota. ¶ Amen circa hoc non est instandum, cum sint iura aperta, debere presentare abbatem cum consensu maioris & sanioris partis eius capituli. & idem multo fortius in abbatissis: ut de hoc est tex. in c. nouit. in c. quanto. de his quæ sunt à prelato. & rex. ad literam de hoc in c. ea noscitur. eo. tit. vbi habetur clarissime, quod ecclesia collegiata habet presentationem, presentabit prelati de consensu capituli, vel maioris & sanioris partis: & loquitur in individuo de presentatione, videlicet quando ecclesia seu collegium habet ius patro. in aliqua alia ecclesia, ut prius ipsi de collegio vel monasterio eligant inter se presentandum, & electus à maiori & saniori parte presentabitur per abbatem. & ita concludunt omnes doc. ibi & videtur velle etiam d. Card. in cle. j. §. abbatem in j. op. de stat. mona. & ideo dicit Pau. de cita. in 6. par. in fi. j. q. site in 3. artic. posse sperni ab ordinario presentacionem factam ab abbate, vel alio prelato sine consensu capituli, vel maioris partis, quando tale ius presentandi spectabat ad ecclesiam: ut in c. nouit. c. quanto. & in c. ea noscitur. vbi per Abb. late, de his quæ sunt à prelato. nisi priuilegium vel consuetudo aliud suadeat: ut ibidem per Abb. ¶ Contraria non procedunt: quia bene prelati seu abbas disponit de monasterio: sed tanquam dominus gubernans in alijs tamē: quam in presentacione, quæ pertinet ad collegium seu monasterium: ut est ibi tex. & bene ipse presentacionem explicat, sed secundum voluntatem conuentus. ¶ Nec etiam obstat. d. c. ex literis. hoc tit. quia illa sunt verba narratiua, quæ non inducunt dispositionem. Vel & melius licet dicatur ibi abbatissam presentasse, non negatur quin illud fecerit ex consensu maioris & sanioris partis eius capituli: maxime cum hoc præsumatur. d. c. ea noscitur. & j. dicitur. & sic non est insistentium vbi est casus legis. ¶ Aduerte modo ad plura pro declaratione prædictorum. & primo hoc esse verum abbatem presentare cum consensu sui capituli, quando presentatio pertinet ad collegium insimul cum abbate: quia tunc fiet presentatio: ut §. sed si pertinet presentatio ad collegium tantum, tunc non presentabit abbas de consensu collegij: sed syndicus electus per capitulum ad istum actum. ita Inn. in d. c. ea noscitur. vbi apponit contra illum tex. est tex. in l. ff. quod cuiusque vnuer. nom. & est tex. in c. edoceri. de referi. & soluit ut §. videlicet: iura prædicta habeant locum cum presentatio pertinet ad collegium tantum sine abbate, sequitur prædicta d. Card. ibidem in t. col. in 1. op. ¶ Aduerte secundo do. Ge. ff. de Tiano conciuem meum tenuisse vnam opi. quod si in casu d. c. ea noscitur. prelati solus presentaret sine consensu capituli sui, presentacionem esse ipso iure nullam & exponit tex. in d. c. ea noscitur. ibi vacuari, id est, vacuum pronunciari. & pro ista sua opi. adducit tex. in c. nouit. eod. tit. vbi institutio facta ab episcopo sine consilio sui capituli, est ipso iure nulla, ergo idē in casu nostro. ¶ Hof. vero tenet §. Goff. videlicet quod requiratur sententia: & mouetur, quia euacuatio fit ratione contemptus capituli, nisi ratificet. de elect. c. quod scitur. §. si autem. Et ad c. nouit. respondere debere exponi secundum d. c. ea noscitur. alleg. c. qualiter. de elect. & hoc etiam sentire dicit gl. antep. in d. c. ea noscitur. ¶ Do. Car. in d. c. nouit. tenuit in Lamberr. de iure patron. b casu

# Cæsar Lambertinus Episcopus

caſu illius. c. nouit in ſtitutionem eſſe ipſo iure nullam, in vlt. q. ibi, ſed non ita eſſe in caſu. d. c. ea noſcitur, quia ille tex. loquitur quãdo de iure ſpeciali ſpeſtabat præſentatio ad collegium. quo caſu procedit, quod ibi dicitur, ſi prælatus ſolus præſentet. præſentationem tenere, licet perſonã de capitulo poſſint agere de contemptu: non enim potest dici facta contra legem. ſed, c. a. nouit. loquitur de iſtit. quã de iure cõi ad prælatum cum conſilio capituli: & ſic ſi omittat, ſit ð ius: ideo ſunt nulle per. l. non dubium. C. de legi. & ita vult gl. ibi in d. c. nouit. in verbo caute.

¶ Tu pondera magis eſſe conſenſum quam conſilium, & magis iuris habere hñtem conſentire, quam habentem conſilium præſtare: qui conſenſus omnino eſt habendus, & ſequendus, conſilium vero ſufficit periri: & illud ſequi quis non cõpellitur. iſta probantur per c. cum in veteri. de elect. & per c. cum olim. de arbi. & late ſentit Abb. in c. quanto. in 3. no. de his, quã ſunt à præla. & voluit glo. aperte in c. vnico. in verbo, cum conſilio. ne ſed. vacan. lib. 6. cum multis aliis, quã ad hoc poſſent adduci.

¶ Hoc ſic ſtante neſcio videre rationem, quare potius teneat actus factus non habito conſenſu, quam actus non habito conſilio, cum omni iure totum ðrium eſſe deberet. & ideo teneat eum Goff. concie meo & exponetẽ text. vt ipſe facit, cum huiusmodi expoſitio ſepe ſepius in iure fiat: vt multa ſimilia adduci poſſent, quã breuitatis cauſa omittit: cõſidera circa hæc: quia credo procedere, quicquid dixerint Hoſt. & Card. ¶ Aduerte tertio doc. multum inſtare cur in caſu. c. nouit. requiratur tantũ conſilium capituli: & in caſu. d. c. ea noſcitur. requiratur conſenſus, & ſic ſentiant conſenſum eſſe pluſquam conſilium. & do. Card. ind. c. ea noſcitur. in 2. col. in 7. opp. ſoluit, dicendo alias eum eſſet ſcholaris, ſe dixiſſe rationẽ diuerſitatis eſſe: quia collatio concernit canonicos, tanquam corpus. d. c. nouit. præſentatio vero concernit eos, vt ſingulos, competit enim illis: quia ð bonis illius eccleſiã fuit fundata alia eccleſia. c. 3. de ecl. ð dif. & ſic fuit facta alienatio bonorum eccleſiã, quã concernit illos de capitulo, vt ſingulos: quia de ſingulorũ præiudiciõ agit. p. hoc d. c. nouit. Subdit tamen, quicquid hoc videatur ſubtile dictũ: ramen nimis reſtringit d. c. ea noſcitur. potest enim præſentatio ſpeſtare collegio, ð dato qd de bonis eccleſiã non fuerit illa fabricata: vt quia collegio patronus donauit ius patro. illius. c. vni. co. hoc ti. lib. 6. nec ðt eſt verum alienationem concernere ſingulos: quia alias vnũ ðdictio vitaret. reg. in re cõi. de reg. iur. lib. 6. c. cum omnes. de conſt. cum ergo ſufficiat conſenſus maioris partis capituli: vt d. c. ea noſcitur. & in c. j. de his, quã ſunt à maio. par. capitu. ergo non ſunt prædicta dicenda. & ideo ipſe do. Car. non itat huius ſue rationi fabricata, per eum dum eſſet ſcholaris. ¶ Sed tranſit ad aliam ſol. videlicet dici poſſe ðt in collationibus debere interuenire conſenſum capituli in hoc, vt procedatur ad collationem: ſed in eligendo perſonam, cui fiat collatio, prælatus expediet hoc cum conſilio capituli: arg. d. c. ea noſcitur. iuncto cum d. c. nouit. Sed ipſemet d. Car. dicit iſtam ſol. eſſe diuinatoriam: nec habere multam rationem. Tu dicimõ, nullam habere rationem: nam ſi conſenſus capituli haberet interuenire in collatione, ab ipſo capitulo eligeretur: vt ſit in d. c. ea noſcitur. vnde non eſt dicendum eligi perſonam cum conſilio ðc. vt ipſe dicit. ideo ipſe do. Car. tranſit ad tertiam ſol. ſeu rationem: vt dicit. D. c. verius. q. tex. in d. c. ea noſcitur. loquitur quando aliqua diſpoſitio pertinet ad collegium iure ſpeciali, ſi cut præſentatio, nam de iure communi pertinet ad collegium: ſola electio principalis prælati. de elec. c. j. & facit pro hoc quod dixit ipſe in c. cum eccleſia. de elec. in 3. q. & in d. c. ea noſcitur. præſentatio competit collegio iure ſpeciali: vt probatur ibi, dũ dicit tex. collegia ius habent præſentandi. & hoc caſu prælatus expediet de conſenſu collegij: vt ibi. & hoc non ſolum in præſentatione, ſed etiam in collatione vel alia diſpoſitione, quã ſpeſtat collegio iure ſpeciali: & idem eſſet etiam, ſi ſpeſtaret de iure communi dummodo eſſet tale quod poſſet expediri prælato viuente: quia licet in iudicio ſolus prælatus agat, & conueniatur pro talibus, c. edoceri. de reſcrip. & quod ibi notat Inn. tamẽ in extraiudicialibus ſecus: quia debet facere eum conſenſu collegij: vt in d. c. ea noſcitur. videtur tamen male poſſe exemplificari de tali diſpoſitione extraiudiciali competente collegio de iure communi. nam communia iura concedunt admiſtrationem ſoli prælato: vt notatur in d. c. edoceri. ſed caſu quo eſſent aliqua alia, procederet quod ſupra eſt dictum. ſed quando iure ſpeciali, potest multipliciter exemplificari. Vnde dic per iſta, qd ex quo diſpoſitio fuit acquiſita collegio, debet collegij requiri, non acceſſorie tantum, puta vt conſulat, ſed etiam vt conſentiat. ſecus in collationibus quã de iure cõmuni ſpeſtant ad prælarum cum conſilio capituli. d. c. nouit. & dicit iſta eſſe notanda ſingulariter. nam ex his inferet, qd quacũque diſpoſitio extraiudicialis competente collegio, expediri debet de aſſenſu prælati

quod dicit facere ad multa: & cum iſta vltima ratione tranſeunt omnes. ¶ Ex quo colligitur magis eſſe, conſentire, qd conſulere: & maius præiudicium verſari circa actum: qui habet fieri cõ conſenſu, qd cum conſilio. Et ideo forſificatur mea cõſideratio ð. formata, potius debere eſſe nullam præſentationem ſine cõſenſu collegij, qd collationem ſine conſilio ipſius: arg. optimũ in c. decernimus. 16. q. 7. negari. n. non potest, veros patronos. i. ipſũ collegium non præſentare. cogita circa hoc. ¶ Aduerte quarto doc. fuiſſe varios: an iſte cõſenſus præſumatur interueniſſe, vel non, & gl. 3. in d. c. ea noſcitur. videtur velle, per illum tex. in dubio præſumi conſenſum capituli interueniſſe: licet poſſit probari ðrium: aliqui doct. ibi aliter, vt late proſequitur ibidem do. Car. in 3. col. & ſeq. in ver. quãro de intellectu literã in plurib. opp. ſeq. & poſt eum ibi do. Abb. in pen. & ſi. col. ſed p. oſequi 12 eorum d. ita, eſſet examinare illum profundum articulum: Jan in geſtis ſeu gerendis à prælato in dubio conſenſus capituli præſumatur interueniſſe. de quo ibi per doct. late & per Archid. & d. Propo. in c. diaconi. lo vlt. xcij. di. & fa. Rot. xix. vbi præſentatio. de præb. & Rot. j. de his, qd ſi. à præl. in ant. & eſſet ðt examinare illud chaos, an & qñ ſolẽnitã extrinſeca præſumatur interueniſſe in actu. de qua ðt p. doc. in c. ea noſcitur. & p. doc. pleniffime, maximẽ p. d. Fel. in c. ſicut. in 12. col. cũ. 7. ſeq. de re iud. & dixim? late ð. in j. par. j. lib. in 2. q. prin. in 7. ar. & in 2. pr. j. lib. in j. q. prin. 13 in 8. art. ¶ Ideo quo ad caſum noſtrum omiſſis omnibus dictis doctorum, quia poterunt in lo. ð. all. videri, ſequendo. d. Abb. in d. c. ea noſcitur. in ſi. dic breuiter, qd aut cõueniatur ðdicti præſentationi allegando ſe nunq̄ cõſenſiſſe, & tunc in dubio (dicit ipſe) puto onus probandi incumbere prælato: vt ſenſerunt doct. antiqui in d. c. ea noſcitur. dummodo ðdicant debito tẽpore iuxta ea, quã dixit ipſemet Abb. in c. 2. de his, quã ſunt à præla. & ridiculum eſſet dicere oppoſitum. nam ſemper prælatus diceret capitulum conſenſiſſe, & difficile eſſet probare ðrium: arg. c. quoniam ð. de prob. & 6. q. 2. c. ſi tñ. & c. placuit. ¶ Si vero ðdicatur ab extraneo: & tunc ſi ante executionem actus, credo (dicit ipſe) onus probandi incumbere abbati, ð ſi ſit actus, in quo ſufficit tacitus conſenſus: quia non debet abbas vagari cum iactura illius, cuius intereſt. nam actus de ſe eſſet nullus, ſi non interueniſſet cõſenſus. ergo is, cuius intereſt, potest inſtare, vt doceatur de conſenſu. arg. c. cauſam. de iud. & eius quod notat gl. in c. j. de electio. lib. 6. facit lex prætor edixit, ff. de iur. iur. ¶ Sed ſi non opponitur, præſumitur conſenſus tacitus: & ſic dicit poſſe intelligi illum tex. cum gl. in d. c. ea noſcitur. Sed vbi requiritur conſenſus expreſſus, nunquam ego præſumerem (dicit ipſe) pro conſenſu: quia eſt ſolemnitas extrinſeca, quã nunq̄ præſumitur: vt in l. quicũque. §. ſi. ff. de publ. & text. in l. ſciendũ. ff. de verb. obl. cum ſim. alias iura fruſtra requiſiſſent ſcripturam in quibusdam caſibus: vt in c. j. de his, quã ſunt à præla. & eſt gl. in c. j. de cenſ. lib. 6. & per hoc, ſubdit ipſe, obuiatur multis fraudibus, quã poſſunt euenire. vnde cũ in caſu noſtro nõ requiratur conſenſus adeo expreſſus, vt neceſſaria ſit ſcriptura, ſiarem in hoc vltimo caſu in glo. vide tamen Rotam quam ð. allegauit n. 19. & male, quia reuera eſt. cv. quã incipit, ibi præſentatio, in ti. de collatio præb. in antiquis. quã dicit, tutius eſſe abbatem, qñ præſentat, dicere ſe præſentare de conſenſu capituli: & hoc eſſe vtile ipſi capitulo pro conſeruatiõne iurium ſuorũ: vt ibi. & ita tene, prout ð. eſt dictum per Abb. ¶ Aduerte quinto & vltimo tex. in d. c. ea noſcitur. in ſi. velle tunc in præſentationibus requiri conſenſum capituli, qñ prælatus non haberet ðrium antiqua & approbata conſuetudine, vel aliquo priuilegio diſponentibus ipſum ſolum ſine collegio poſſe præſentare: & ſi ſi præſcripſerit ð priuilegium in hoc, qd ſine eius conſenſu præſentare poſſit. & hoc omnes doct. ibi ſequuntur: cum ſit tex. expreſſus & clarus: imo dicit ibi Car. in 4. col. in verſi. oppono. ad iſdem in eo quod dixi poſt. Hoſt. qd ſi abbas præſentauerit ð per quadraginta annos ſine cõſenſu collegij, potest allegare ſe præſcripſiſſe, ne teneatur requirere conſenſum collegij. & hoc nõ eſſe absurdum, cum ius approbet iſtud, & imputabitur collegio negligentĩ, qui tñ ſiluit, allegat. c. eumana. de electio. & c. cum eccleſia ſutrina. & c. cum olim. de cauſa poſſet. & proprie. ¶ Reperi poſtmodum Pau. de cita. in 6. parte in 3. art. in l. j. q. tenetẽm in dubio ius patro. videri conceſſum eccleſiã: & ideo ſine ſit cathedralis, ſiue non, habebit ipſe præſentare eum conſenſu capituli. alleg. c. ſignificati. & c. ſi. hoc titu. ¶ Reperi ðt do. Roch. formantem hunc articulum, in verbo, competens alicui. in 1. r. q. quarentem de hoc articulo, & cludentem, qd ſi præſentatio competit collegio, vel monaſterio, illa debet fieri à prælato cum capitulo vel maiore parte capituli, niſi conſuetudo præſcriptio vel priuilegium aliter ſe habeat: per d. c. ea noſcitur. & p. Rotam vbi ð. ſed fore aduertendum præſentationem debere fieri per abbatem vel prælatum tanquam caput collegij, cura conſenſu

consensu tamen capituli vel maioris partis, secundum Inno. in c. ea noscitur. & Rota ubi proxime.

¶ Decimus tertius art. ij. q. prin. j. partis. ij. Libri.

- 1. Ius patronatus quando capitulo & conventui, conuersi, nouitij, vel non professi, an habeant vocem & presentare possint.
- 2. Capituli appellatione, conuersi, non comprehenduntur.
- 3. In episcopi electione qui nam vocem habeant.
- 4. Canonici soli ob excellentiam comprehenduntur in statuto vel lege faciente mentionem de capitulo.
- 5. Presentare possunt qui habent vocem in capitulo, collegio, conuentu, vel monasterio.

**1 An quando** Ius patronatus competit conuentui vel capitulo conuersi, nouitij, vel non professi habeant vocem, & presentare possint. Ab in c. j. in fi. de procu. videtur concludere quod non: quia tales quæsi laici indubitanter in spiritualibus non admittuntur cum aliis clericis: puta in electione prelati per c. ex eo in fi. de elect. lib. 6. ubi clare dicitur nec professo nec conuersos habere vocem in electione. ¶ Et si diceretur, presentare non est mere spirituale, sed annexum. c. q. ro. de iudi. imo transit eum spiritualibus. & cum successione spiritualium. c. 3. c. ex literis. c. eum secularium. hoc tit. & dicitur de patrimonio. & diximus. s. in fi. 9. & in x. art. p. xime præced. nec valere argumentationem de elec. quæ est mere spiritualis. c. messina. c. sacrosancta. de elec. ad pntationem cum in multis differant: vt diximus. s. in proxima præce. q. prin. in v. art. ¶ Respondetur prædictis non professo seu conuersos esse in spiritualibus non admitti: quia appellatione capituli, non comprehenduntur quæsi laici. est in c. & si Christus. in fi. de iur. iur. iuncta s. seriptione. ubi est Ab. hoc notat, & hanc partem sequitur dom. Roch. in d. verbo, competens alicui in 2. q. qui pro hac conclusionem in simili dicit facere, quod decidit gl. approbata in c. pen. de clerici. non res. in verbo, alicuius. quæ dicit capellanos & alios beneficiarios in ecclesiis collegiatis non vocari ad communes tractatus, nec esse de corpore collegii canonicorum, subdit prædicta esse conclusionem tenere Ang. in s. hoc. in 2. col. in auth. de alienatione & emphy. ¶ Tu adde simile, nã solum canonici ecclesiarum cathedralium, s. etiam alij inferiores necessario sunt vocandi ad consilium prouinciale. ita H. in lo. Au. Bur. Abb. & in in c. si per illum tex. de his quæ sunt à maiore parte. ca. & voluit Ab. in sua disputatione. incip. episc. & quidam rector. in 3. dubio. in v. col. & Propo. & c. canones. 15. dist. col. 3. & do. Bon. Iacobus scotus paralus in tract. de præf. canonicorum. in xvij. præf. ¶ Qui est voluit in 28. præf. tantum solos canonicos ecclesiarum cathedralium habere vocem in capitulo, ad eligendum episcopum, & similia faciendum, & non alij inferiores et si sint archiepiscopi, archidiaconi, presbyteri, vel similes. alleg. gl. & doct. in c. pen. de clerici. non res. & Ab. in c. auditis. col. 2. de elec. & in c. cum olim. col. 3. de re iud. & Gem. post alios in c. si. de præb. col. 3. in 6. & idem Gem. & Propo. in c. sacrorum. s. ex his. 6. dist. & doct. in c. cum ecclesia. de causa pos. & prop. & doc. in cle. de elec. ¶ Hinc idem Bon. Iacobus in 29. præf. tantia, voluit, quod vbiunque in lege vel statuto vel alia dispositione sit mentio de capitulo, tunc soli canonici ob excellentiam comprehenduntur: & non archiepiscopi, archidiaconi, presbyteri, decani, & similes. istud probat tex. in c. eam te. & in c. ex parte decani. & ibi Batr. & Im. notant de rescri. & in c. bonæ. el. 2. in s. seriptione, ubi prescripto, & capitulo. de postu. s. la. & in c. cum inter vniuersas. ibi ad decanum & alios canonicos. de ele. notat Ab. in c. auditis. col. 2. de elec. & in c. dilecti. in prin. & ibi Fel. de maiorita. & obed. Abb. in c. cum olim. col. 3. & ibi Fel. col. 4. de re iud. Abb. in c. post electio. col. 2. de conc. præ. & Gem. post alios in c. si. col. 2. de præb. lib. 6. & Im. post antiquos in cle. j. col. 6. de reg. & Fel. in proœmio Greg. col. 12. & in c. cum. M. col. x. de s. li. ¶ Ex oib. igitur s. seriptis concluditur si ius patronatus competere alicui capitulo, conuentui, collegio, vel monasterio, non solum conuersos laicos, non professo non habere vocem, nec posse presentare, sed si competit capitulo, nec archidiaconus, archiepiscopus, vel presbyter, vel prescriptus, & similes poterunt presentare: sed solum canonici, & sic concludendum illos posse presentare in casibus s. seriptis, ¶ Qui habent vocem in capitulo, collegio conuentu, vel monasterio: & non illos, qui vocem non habent, & ista est bona & tuta reg. in materia.

¶ Decimus quartus art. ij. q. prin. j. partis. ij. Libri.

- 1. Capitulum an & quando sede vacante, possit aliquem presentare in beneficio iuris patronatus sui episcopi, vel prelati defuncti. & n. 16.
- 2. Infirmio plus quidnam est, quam profectatio. Limer. n. 14.
- 3. Capitulum potest sede vacante instituire presentatos, in locum defuncti episcopi, & an presentare. n. 6.

- 4. Capitulum non succedit episcopo in collationibus beneficiorum.
- 5. Ius in re, maius est, quam ius ad rem.
- 6. Capitulum sede vacante in iurisdictionibus, episcopo succedit. & n. 11.
- 7. Beneficiorum collatio, est quedam donatio, & quid de presentatione. nu. 10.
- 9. Ratio ubi eadem ibi idem ius.
- 12. Capitulum sede vacante an succedat episcopo, quomodo sit accipiendum. & nu. 17
- 13. Capitulum episcopo non succedit, nisi in casibus a iure expressis.
- 15. Intellectus ad § cum vero. c. 1. extrane sede vacante.
- 18. Episcopum esse suspensum, & sedem vacare, equiparantur.

**1 Contingit** Dubitari. 14. ¶ an capitulum sede vacante possit presentare aliquem instituendum ad beneficium iuris patronatus sui episcopi, vel prelati defuncti. ¶ Et prima facie videretur, quod sic per reg. vulgata & tritam capitulum sede vacante succedere episcopo in ius, quæ sunt iurisdictionis et per se exercendo rex. in c. cum olim. de ma. & ob. & diximus late. s. in j. par. j. lib. in 2. q. prin. in 9. art. in ver. his sic præmissis: sed presentare est iurisdictionis arg. notatorum in c. transmissa. de elec. & diximus s. in hac. q. prin. in 3. art. ergo in hoc capitulo sede vacante succedet. ¶ Et secundo pro ista parte facit, nam plus est institutio, quam presentationem: quia plus iuris confertur per institutionem quam per presentationem, vt apparet ex c. cum Bertoldus. de re iud. iunctis no. per doct. & maximè per Abb. in c. autoritate. de insti. & est tex. in c. cum dilectus. hoc tit. & in c. dilectus. de offi. deleg. & dicitur late. j. deo duce. in 3. par. huius lib. in x. q. prin. in v. art. & diximus in 1. proxi. præce. q. prin. in vlti. art. sed capitulum sede vacante potest instituire presentatos in locum episcopi defuncti: quia in hoc ei succedit, vt hodie est tex. apertus in c. i. de insti. lib. 6. si potest facere id quod est plus: ergo multo fortius & presentare quod est minus. arg. auct. multo magis. C. de episc. & cler. cum vulg. ¶ Nec habet obstare id, quod dicitur capitulum non succedere in collationibus beneficiorum: vt in d. c. j. de insti. & in cilla. ne sed. vac. & in c. vnico. eo. ti. lib. 6. quia ibi illud est speciale, nam in conferendo, prelatatus vtitur quadam liberalitate in cui conferendo: vt notatur in c. relatum. de præb. & tribuit omne ius: vt per Abb. in d. c. autoritate, sed in presentatione non est mere liberalitas: quia parum facit patronus presentando, aut nihil, & nullum ius perfectum tribuit presentato: sed tamen quoddam preambulum & ius ad rem: vt notatur in d. c. cum Bertoldus. de re iud. ¶ Nec obstat etiam, quod si hoc esset, ex quo capitulum potest instituire, presentaret sibi presentatos: quia idem est in electione & confirmatione: vt patet in c. cum olim. de maio. & obed. & isto casu admissio ad possessionem habebit vim presentationis & institutionis: vt probatur in c. cum aliquibus. de rescrip. & in c. cum in ecclesiis de præb. lib. 6. facit consilium do. Car. quod refert in cle. ga contingit. de relig. do. & ita videtur sentire, licet non firmiter, sed potius teneat dominum Pavinus in tracta. de sede vac. in loco j. al legando, pro secunda parte huius art. ¶ Tamen his non obstantibus contrariam partem tenuit Guliel. in Spec. in ti. ne sede vac. circa med. ubi dicit, quod sicut capitulum sede vacante non potest conferre beneficia, vt ibi per eum: sic nec ad ipsa beneficia presentare: quia non per presentationem ius acquiritur presentato, sicut per electionem vel collationem. c. cum dilectus. hoc tit. & plus dicit quod si episcopus talem presentationem admittit, aliquid non prodest admisso, nec institutio eius, ex quo presentatio nulla. c. 2. ne sede vacante. & c. cum inter vos de re iud. prope si. ita formaliter Spec. ubi s. ¶ Istam etiam partem tenuit Archi. in c. vnico. in prin. de insti. lib. 6. sequendo Spec. ubi proxime quæ in vno datur: quia dicit presentationum consequi ius in re, & hanc dicit esse rationem: & hoc non esse verum, cum tandem consequatur ius ad rem perendam: vt in principio. c. cum dilectus. vt & in c. pastoralis. hoc tit. quasi velit dicere Archi. non esse bonam rationem Speculatoris: quia presentatus acquirit ius ad rem, vt s. ille vero, cui est facta donatio, vel electus, acquirit ius in re, quod est plus: vt vult Ab. in c. autoritate. de insti. dum ponit differentias inter ista verba. & Abb. in c. 2. in 4. nota. hoc tit. & diximus late s. in proxima. j. q. prin. in 4. & 5. art. in 7. & et 8. differen. & late ibid. in vlti. art. Sed Archi. ubi s. ita intellectus non assignat aliquam rationem ad dictum Spec. sed tamen simpliciter transit, vt s. Et similiter facit ibi dominicus ante finem, ex quo solum se remittit ad Archi. nil aliud dicendo. ¶ Istam partem etiam Spec. sequitur d. Car. in cilla. ne sed. vac. statim post nota. & apostillationes tex. cum declarat gl. finalis ibi, quæ vult quod sicut capitulum sede vacante non potest conferre beneficia spectantia ad collationem episcopi: ita nec eligere. & subdit do. Car. nec presentaciones exercere. & allegat Spe. ubi s. ac dicit facere quod notatur in c. scriptum. super gl. quæ incipit hoc ideo. de elec. & ita simpliciter transit. ¶ Superuenit postmodum Pavinus in tract. de sed. vac. in 2. par. in v. q. prin. in j. col. in ver. sed an capitulum, sed. vac. & relato Spec. ubi s. subdit hoc videri sensisse gl. in d. c. illi. secundum quos Lambert. de iure patron. b 2 dam. &

# Cæsar Lambertinus Episcopus

¶ **Cæs. & lo. And. in d. c. scriptum super gl. in verbo hoc ideo, refe-  
redo Host. ibidem hoc tenere. & dicit pro hoc facere: quia præ-  
sentatio est fructus: & fructus esse referuados successor. c. quia  
sæpe. de elect. c. u. concord. lib. 6. ¶ Et addit idem videri dicendum  
vbi electio vel presentatio est facienda de prælato per alium iu-  
respeciali de prælati consensu: vt dicit notare gl. super verbo  
consilio. in c. j. in si. ne sede vac. lib. 6. ¶ Subdit etiam tunc non  
currere tempus habentibus eligere, & presentare per eius con-  
sensu tanquam impeditis. per c. si. de elect. & per c. quia diuersi-  
tatem. de concess. præb. Et sic concludit capitulum sede vacan-  
te non posse presentare, sicut nec conferre: quia hoc non est iurisdic-  
tionis nisi voluntaria licet in trium faciat: quia iuris & c.  
c. cum dilectus. hoc tit. & c. dilectus. de offi. deleg. ¶ Et in ratum  
dicit ista procedere, q̄ poteris facere talem conclusionem, vt  
vbi cunque succedit in collatione capitulum sede vacante suc-  
cedat, & in presentatione et vbi præscripsisset aliquos habentes  
res, tunc privilegium aut ius conferendi vel presentandi, & et  
vbi alias periculum esset in mora ¶ Et in si. subdit, & q̄ capitulum  
non possit presentare: probat tex. in c. ea noscitur. de his que fi-  
unt a prælati. iuncto. c. fin. de regula. lib. 6. cum ibi nota. in simili.  
¶ Interponit etiam ibi Pauinus aliqua facientia pro parte tria,  
respondendo vni tacite objectioni, prout s̄. retulimus in si. par.  
affirmatiue. licet videatur magis inclinare in hanc partem, imo  
per ea concludere. ¶ Tu in ista materia dic latius, & premitte  
vnum, q̄ licet sede vacante capitulum in iurisdictionibus episco-  
po succedat. c. cum olim. c. is qui. de maio. & obe. cum simili. tñ  
in collationibus beneficiorum, quæ pertinent ad ep̄m tñ licet  
sint iurisdictionis: vt no. in c. transmissa. de elect. & ponit Ab. in  
d. c. cum olim. in 2. col. non succedit capitulum. text. est nota. in  
c. 2. ne sede vacan. & in c. vnico. eo. ti. lib. 6. & licet per antiquos  
doc. multe fuerint assignate rationes: tamen vera ratio est: quia  
collatio beneficiorum, est quedam donatio: vt in c. si. de offi.  
vica. lib. 6. vtitur enim prælati quadam liberalitate in cui con-  
ferendo: vt in c. reletum. de præb. vnde computatur inter fruc-  
tus ep̄atus: quia videtur quidam fructus habere hanc præminen-  
tiam conferendi cui vult: vel late dicunt Moder. & maxime do.  
Fely. in d. c. cum olim. in 2. col. in ver. in quantum Abb. assignat  
de maio. & obed. ideo voluerunt iuristam liberalitatem non  
transire in capitulum, sicut nec libertas dispensandi fructus pro-  
uenientes sede vacante. d. c. quia sæpe. de elect. lib. 6. ita formaliter  
do. Abb. in d. c. cum olim. post gl. ibi. in 2. col. & idem Ab. in  
c. verum ante si. 2. col. vbi omnes Moder. de foro compet. & in  
d. c. illa. & do. Fel. late in d. c. cum olim. in 2. col. in d. ver. in quan-  
tum Ab. assignat hoc sic præmissio. ¶ Facio regulam & c. vbi  
est eadem ratio ibi debet esse eadem iuris dispositio. l. illud. ff. ad  
l. Aquil. l. a Titio. ff. de verb. obl. c. inter ceteros. de rescrip. cum  
simi. sed eadem est ratio in presentatione, quæ est in collatione  
ergo idem ius, sed in collatione, ius vult, vt non succedat capi-  
tulum sede vacante: ergo dicendum non succedere in presen-  
tatione. ¶ Quod modo sit eadem ratio probatur: nam ita præsen-  
tatio dicitur donatio, sicut & collatio dicitur donatio illo so-  
lo respectu: quia vtitur liberalitate in cui conferendo, & sic in  
cui presentando. ita voluit Ab. in c. si. in pe. no. de concess. præb.  
& late diximus s̄. in prox. q̄ prin. in 3. art. ite ita dicitur presentatio  
fructus iuris patronatus, sicut & collatio fructus collationis  
prout est gl. in c. cum Bertoldus. de re iudi. & ideo non transit in  
illud, cui villa, in qua erat ius pa. fuit pignorata: vt est ibi text. &  
voluit Abb. in c. ex literis. in j. col. hoc tit. & diximus late s̄. in 2.  
part. j. lib. in 9. q̄ prin. in 2. art. ex quo fructus hñt restitui, & q̄ i-  
ta fructus æquiparetur, voluit aperte do. Fel. in d. c. cum olim. in  
2. col. in ver. in quantum abb. de maio. & obe. vnde eum iste fru-  
ctus habeat restitui sicut ille, idem dicendum est de vtroque. &  
ita probata est hæc minor, & ista est vera ratio dicti Spe. & non  
illam, quam ipse ponit bene impugnata per Arch. & hanc ratio-  
nem in isto proposito sensit licet non ita aperte Pauinus vbi s̄.  
¶ Et quod ista duo collatio & presentatio tanquam fructus con-  
ferendi & ius presentandi equiparentur, adducitur Nota 575.  
vtrum sicut. in antiquis, quæ vult q̄ sicut presentatus per existen-  
tem in quasi possessione presentandi, & institutus non potest  
amoueri, non obstante, q̄ constat de proprietate alterius. c. cõ-  
sultationibus. hoc tit. ita & in collatione facta ab illo qui est in  
quasi possessione conferendi: licet appareat de proprietate alte-  
rius illius iuris. ¶ Secundo pro ista pr. adduco reg. q̄ capitu-  
lum sede vacante succedit ep̄o in his, quæ sunt necessaria iurisdic-  
tionis, & sic vbi fieri non potest, quin ille actus fiat. tex. & gl.  
in cle. j. in verbo, capituli. de hære. & Abb. in d. c. cum olim. in ij.  
col. & ibi omnes Mod. & diximus s̄. in j. par. j. lib. in 2. q̄ prin. in  
p. art. in versi. 3. adducitur. sed presentare, non est iurisdictionis  
necessaria, sed voluntaria: quia non currit tempus secundum  
pauinum vbi s̄. ergo in ista iurisdictione capitulum non succedit**

¶ Tercio potest adduci ratio pro ista par. q̄ in casibus dubiis, aa  
12 capitulum sede vacante succedat episcopo, si vel ne, semper  
debemus iudicare q̄ capitulum, secundum Abb. in c. 2. in 2. not.  
ne sede vac. sed iste casus saltem dicitur dubius: ergo iudican-  
13 dum q̄ capitulum. ¶ Potest adduci & quarto ratio, quia capi-  
tulum non succedit ep̄o nisi in casibus à iure expressis: vt est tex.  
quem omnes ibi ponderant in d. c. 2. ibi. cum nusquam inuenia-  
tur cautum ne sede vacante. & diximus s̄. in j. par. j. lib. in 2. q̄ prin.  
in 9. art. post prin. sed iste casus non inuenitur permissus à iure:  
imò videtur expressum oppositum per argumetum a collatio-  
ne ad presentationem: vt s̄. diximus: ergo q̄ capitulum. ¶ Vnde  
cum pro ista par. fiat rationes prædictæ, & faciat tex. in d. c. ea no-  
scitur. iuncto. c. si. de reg. li. 6. à simili. & sint autoritates tantorū  
doctorum nec reperitur aliquis trius, merito pro ista par. est  
concludendum. ¶ Nec obstant tria, quia ex supradictis sunt re-  
soluta, & etiam est resolutum illud de institutione maioris po-  
tentia, quam presentatio. nam illud ibi procedit, quia est iurisdic-  
14 tionis necessaria. ¶ Itē licet maius ius conferat institutio, tñ  
ex parte conferentium plus est presentare, q̄ instituire: vt dixit pul-  
chredo. Fel. in c. cum venerabilis in 12. col. & in prin. 13. de ex-  
cep. & dicitur. j. in 3. par. huius lib. in d. 9. q̄ prin. in v. art. & ideo  
non militat in trium adducta. ¶ Aduerte tamen ad vnum, q̄  
videtur voluisse Pauinus, vbi s̄. dum dicit q̄ vbi cunque succe-  
dit in collatione capitulum sede vacante, succedit & in presen-  
tatione, subdit et vbi præscripsisset aliquos habentes privile-  
gium vel ius conferendi, vel presentandi: & et vbi alias periculum  
esset in mora. nam videtur velle Pauinus, q̄ vbi ep̄o spectat ius  
conferendi vel presentandi iure speciali: puta præscriptione seu  
privilegio q̄ sede vac. capitulum in illis sibi succedat. & sic vide-  
tur sequi opin. lo. And. qui hoc voluit in c. quantum de elect.  
lib. 6. quem sequitur. d. Abb. in d. c. illa. in 1. col. licet in d. c. cum  
olim. teneat s̄. lo. An. & sic sit sibi trius de quo ibi per do. Fel. la-  
te in 2. & 3. col. de maio. & obed. de quo quidem dicto tractauit  
mus. j. in 3. par. huius lib. in j. q̄ prin. in 7. art. vbi melius dicit. vn-  
de in hoc dic. vt ibi: quia iste punctus est subtilis & multum du-  
bius. sed aduertere, q̄ Pauinus tenet hæc dictum lo. And. vt appa-  
ret ex s̄. scriptis. ¶ In quantum vero ibidem dicit Pauinus ista ver-  
ba, & etiam vbi alias periculum esset in mora. pro eo facit dictū  
c. ne sede vac. lib. 6. in vltimis verbis. & secundum illum tex. ex-  
plicare hæc pauca verba Pauini, q̄ vbi vacatio sedis esset nimis  
longa: & periculum immineret ecclesie vacanti, quæ ecclesia  
vacans habebat conferri vel presentari per aliquem alium in-  
feriorem cum consilio ep̄i, tunc poterit ille hñs conferre vel pre-  
sentare capitulum. ¶ Sed certe hoc vltimum non probatur  
in illo tex. quia in illo casu qui habet presentare, vel presentari nos,  
presentare, poterit sine illo consilio presentare, vel presentari, quan-  
do periculum immineret: & ideo si ita voluit loqui Pauinus, vi-  
delicet q̄ isto casu capitulum succedat, male loquutus est. ¶ In  
super verba Pauini non possunt adaptari ad casum dicti tex. q̄  
si bene inspicantur eius verba. Pauinus, loquitur, q̄ ep̄s habet  
presentare vel presentari, & non alius cum eius consilio, secundū ca-  
15 sū dicti tex. ¶ Vnde exemplificarem dicta verba Pauini, vbi  
alias periculum esset in mora, secundū casum c. vnico. in § cū ve-  
ro. ne sede vac. videlicet: quando collatio seu presentatio spectaret  
ad capitulum cum consilio, non deo consensu, pp̄ gl. in ver. cum  
consilio, in § vbi vero ib. & ideo dico cum consilio ista capituli  
certum est, q̄ capitulum non poterit conferre nec presentare  
sede vacante: vt ibi est casus. & exceptio quæ est in illo tex. non  
potest verificari sede vacante: vt patet. & vult ibi gl. in verbo, ni-  
si. tamen si hoc casu esset periculum in mora: quia tantū requi-  
rebat consilium ep̄i, capitulum sede vac. poterit presentare, vel presentari,  
sicut possit aliquis priuatus hñs ista iura exercere cum consilio  
ep̄i, & non cum consensu. & hoc per tex. in d. § vbi vero. in si. & gl.  
in verbo. cum consilio. & gl. si. ibi in si. Et secundum hunc intel-  
lectū Pauini nota pulchrū intellectum ad d. § cum vero. q̄ licet  
ibi ponantur duo casus: videlicet cum est sedes vacans. vel ep̄s  
suspendus. & ad istum vltimum casum de ep̄o suspendo ponatur  
vna limitatio: videlicet, vt capitulum possit conferre et sine con-  
silio vel consensu ep̄i, qui requirebatur in collatione q̄ ipse ep̄is-  
copus est in mora faciendi se absolueret, tñ ex text. § sequentis,  
in si. ponitur alia limitatio ad partem primi casus: videlicet: vt  
cum capitulum habet conferre cum consilio ep̄i, non dico  
consensu: & sedes vacat, si periculum cum est mora vacationis ec-  
clesie inferioris, quæ conferri habet: poterit capitulum illo non  
expectato conferre: per tex. in d. § vbi autem. in si. cū sit eadem  
ratio in vtroque casu secundum Pauinum, vbi s̄. in illis paucis  
verbis ita intellectis, & nota prædicta ad intelligentiam, d. tex. c.  
vnico. ne sede vac. lib. 6. quia nona & forsā ibi per aliquem non  
facta. ¶ Vnde pro vera intelligentia prædictorum distinguerē  
16 sic: tñam ex quo ex s̄. scriptis apparet, q̄ sicut capitulum sede



vacante non confert, ita nec presentat, & quotiescunque potest conferre, potest et presentare: per late s. deducta, maxime per Pauinum, cum reuera in utroque casu sit eadem ratio, per claram meam demonstrationem. ¶ Possimus dicere, quod presentatio spectabat ad episcopum solum, aut ad episcopum, & capitulum in simul, aut ad capitulum cum consilio, vel consensu episcopi: aut ad aliquem inferiorem prelatum similiter cum consilio vel consensu episcopi. ¶ Primo casu, quando presentatio spectabat ad episcopum solum, non est dubium, capitulum sede vacante in hoc ei non succedere, sicut nec in collatione: vt in c. v. de insti. li. 6. & in c. illa. ne sede vac. & in d. c. vnico. in prin. eo. tit. lib. 6. & ita loquitur Gulielm. in Spe. & omnes eum sequentes & iste casus est clarus. ¶ Secundo vero casu, quod presentatio spectabat eodem modo ad episcopum, & capitulum, & tunc similiter non est dubium, capitulum ei succedere, sicut & in collatione, quare ad eos eodem modo spectat: siue ista communio sit, quia episcopus habebat interuenire: vt canonicus, siue vt prelati. per tex. nouum in d. c. vnico. in prin. & ita et voluit Io. And. in addi. Spe. in tit. ne sede vac. in verbo, vacauerint. & iste casus et est clarus. ¶ Tertio casu, quod presentatio spectabat ad capitulum, cum consilio vel consensu capituli, & similiter non est dubium eam non transire ad capitulum sede vac. sicut nec in primo casu. ¶ Est bene verum, quod in vno horum casuum: videlicet cum spectabat presentatio ad capitulum cum consilio episcopi, si periculo esset in mora ob longam vacationem, tunc non expectato consilio successoris, sed sede vac. poterit capitulum presentare: secus vero, si haberet presentare cum consensu episcopi: per ea, quae diximus, s. in ver. vnde exemplificarem dicta verba Pauli 17 ni. ¶ Quarto & vltimo casu, quod presentatio spectaret ad aliquem alium inferiorem prelatum vel priuatum aliquo iure speciali cum consilio vel consensu episcopi, tunc in hoc in nullo succedit capitulum. Sed si iste inferior habebat presentare cum consilio episcopi, & similiter periculum esset in mora, poterit presentare sine illo consilio, nec tenebitur adire aliquem loco episcopi pro tali consilio: per tex. in dict. s. vbi vero. Aut habebat presentare cum consensu episcopi, & tunc omnino est expectandus successor in episcopatu, qui consentiat: nec poterit sine tali consensu ille presentare: nec capitulum loco episcopi consentire: arg. gl. ibi in verbo, cum consilio, & ita aperte voluit Pauinus vbi. s. dum dixit, quod idem. s. q. non succedat capitulum sede vacante, videtur dicendum, quando presentatio facienda est de prelato pro alio iure speciali, de episcopi consensu, & alle. gl. in d. verbo cum consilio. ¶ Et aduerte me posuisse in hac distinctione istos casus praecedentes: remanere videtur alter casus, videlicet, quod presentatio spectaret ad prelatum cum consilio vel consensu capituli, & hunc casum non posui, quia si presentatio spectabat ad episcopum cum consilio capituli, hic casus includitur in primo casu, vbi diximus, quando presentatio spectat ad episcopum solum, ex quo, quod ad episcopum solum, semper intelligitur cum consilio capituli. iuxta c. nouit, & c. q. de his quae fi. a prelati. si vero presentatio spectabat ad episcopum cum consensu capituli, includitur sub secundo casu, quod presentatio pertinet eodem modo ad episcopum & capitulum: arg. c. ea noscitur, de his quae fi. a prelati, & eorum quae diximus, s. in prox. praeced. 12. art. ¶ Vnde non omittam, quod omnia ista proxime dicta, sicut habet locum sede vacante, sic et habebunt locum sede plena, & episcopo suspensio: per tex. in d. c. vnico. ne sede vac. lib. 6. vbi fit quasi praedicta distinctio: & aequiparant haec duo, sed e vacare, & episcopum esse suspensum: vno tamen addito, quod hinc in d. s. cu vero. vt ibi patet. ¶ Reperi postremo Pauli, d. cita. in hoc trac. i. 6. par. in 3. q. simpliciter sequitur Speculatorum, vbi s.

¶ Decimus quintus art. ij. q. prin. j. parti. ij. Libri.

- 1 Capella vel altare si edificetur in ecclesia patronata, ius presentandi cui competat cum construente & dotante. c. n. 3. 7. 9. 10.
- 2 Contentum sequi naturam continentiae.
- 3 Patronus non potest disponere de rebus vel bonis datis ecclesiae, sed episcopus seu rector.
- 4 Presentationis fructus.
- 5 Patronus ecclesiae, in dubio iudicari debet patronus ecclesiarum.
- 6 Rector ecclesiae prima presentat in capella vel altari fundato in fundo proprietatis ecclesiae patronatae, vel de eius bonis.

**Quaeritur** xv. quia s. in j. par. j. li. in 8. q. prin. in 6. art. fuit conclusum, quod si fiat capella vel altare in aliquo ecclesiam, ecclesia illa rone soli collati, erit et patrona cum constructore & dotare, vt ibi. ¶ Merito hic quod dicitur, si edificatur capella vel altare in ecclesia patronata, quod presentabit cum constructore & dotare an rector ipsius ecclesiae, intus quod est capella fundata. ¶ Et antequam ad inferius dicenda descendam, considera vnum, quod post hunc de derauit do. Fel. in c. cum venerabilis. in 12. col. in ver. considera se

cundo. de exce. esse tres casus. Primus est, quod vna ecclesia dotata aliam, vel capellam de bonis ipsius. Secundus, quod vna capella fundata in vna ecclesia, vt est titulus articuli nri. Tertius quod vna ecclesia seu capella fundatur in fundo proprietatis alterius ecclesiae. Circa quos casus doctores sunt varij. Alij n. volunt in istis tribus casibus ecclesiam vel capellam rone constructi spectare ad totalem institutionem prelati primae ecclesiae: patet voluit Butr. in c. quod ecclesia. & in c. quod rone in 3. col. de elect. alij vero volunt presentacionem ecclesiae vel capelle nouiter fundatae, spectare ad primam ecclesiam, & ista par. tenet do. Fel. vbi s. vt ibi per eum late. ¶ Hoc si praemissio, restat dubium in casibus praemissis, quod presentabit propria prima ecclesia, rector seu prelati eius, an presentatus ipsius? & die q. Rot. cl. viij. incip. vbi abbas dicit, hoc rit. vult, quod vbi abbas dicit se presentari alicuius ecclesiae, si j. ecclesiam edificat capellaniam, videtur pertinere ad abbatem quodrum ad ius pa. in dubio. quia ex quo abbas est presentatus ecclesiae, sequenter vult esse presentatus ipsarum capellaniarum vt conuenitum sequat naturam continentis: arg. l. ad restitu. s. si ff. de testa. cum lege ad eos igitur insulti. ff. de acq. re. do. & l. q. sicut. de peccis, & comodo rei vendi. & facit quod non p. Inn. in c. cu venerabilis. sup verbo, autoritate. in gl. si. de exce. & facit. c. ad audientiam. d. eccle. edifi. & c. postulasti. hoc ti. cu ibi nota. p. Inn. in gl. pen. & quod no. lo. An. in c. 2. de insti. lib. 6. & p. Archi. in c. presbyter. in 2. gl. circa fi. de cap. mona. & dicit quendam dnm pro hoc allegare. c. 3. circa prin. de cap. mon. & p. hoc facere. c. qm. de deci. & in ista opinio fuisse maior pars dno rum, licet faciat quod nota in c. ad hac. p. Ber. in fi. gl. 2. de fil. presb. ita formaliter Rota vbi s. ¶ Et idem in terminis voluit alia Rot. de c. lxxij. inci. in ecclesia quod spectat, in antiquis. vbi et concludit quod capellas fundatas in ecclesia presentantes ad presentacionem abbatis ex rebus extrinsecis, cuius fundatores non retinuerunt sibi ius pa. totum illud ius pa. prinere ad ipsam abbatem: quia ius patris abbatis se extendit ad illa, quae sunt j. ecclesiam. arg. ff. de dam. infec. l. dani. s. si is, q. vicinus. do. Abb. vero in c. 3. in 3. col. in ver. sed dubitatur de q. de. d. eccle. edifi. solum dicit ipsam primam ecclesiam esse presentam cum edificante & dotante: sed non praesupponit in prima ecclesia alium hunc ius patro. nec dicit, quod pro capitulo rector vel patronus ipsius si habet patronum, sed id est Abb. in d. c. cu ecclesia. in fi. pe. col. de elec. dicit aperte rector rem ipsius ecclesiae pro ea presentare cum constructore: & dotante capellaniam in capella intus eam fundata rone iuris pa. acquiri ex collatione soli. est bene verum, ipsum abbatem nihil dicere, si prima ecclesia habebat patronum vel ne. ¶ Do. Fel. aut in d. c. cu venerabilis in 12. col. statim post principium eius: & et in ver. limita, nisi ecclesia. & seq. solum refert Rot. in loc. s. all. alio tamen numero, & dicta doctorum, de q. b. s. & nihil eligit: sed potius vult sequi Ab. ita simpliciter loquentem vt s. retulimus. ¶ Ego vero tenere presentacionem in ipsa capella pertinere ad rectorem primae ecclesiae, & non ad patronum ipsius, & moueo isto fundamento: certum est patronum de rebus vel bonis datis ecclesiae, imo et de ipsa ecclesia, postquam fuit ad esse deducta, nihil posse disponere, sed oia esse in dispositione episcopi seu rectoris. rex. est in c. j. & ij. & in c. nouerint. x. q. j. quasi per totum, vnde tamen habebit illa tria honorem: omnis & utilitate. vt not. gl. in c. praesentis. 16. q. 7. & illa utilitate. s. q. in casu in opinio sibi prouideatur habet de manu rectoris: vt not. in d. c. praesentis. & in c. quicunque. eadem ca. & q. one. & in c. nobis. hoc tit. de fructibus aut ecclesiae patronus non se habet impedire, nisi tamen videre, ne dilapidentur: vt no. p. Ab. in c. nobis in 2. col. in ver. & vltra, hoc tit. & dicitur j. deo duce. in 3. libr. in 2. q. prin. in 2. art. & quod non possit hunc de fructibus probatur aperte in c. praesentis. el 2. hoc tit. vnde illorum administratio pertinet ad rectorem ipsius: vt ibi patet, & notatur in c. praesentis. de offi. ord. & facit tex. in c. nullus. 18. q. 2. & hoc est clarissimum. ¶ Si ergo fundatur capella intus, vel in solo alicuius ecclesiae, licet patronatae, non fundatur super aliqua re patroni: sed ipsius ecclesiae, cuius rei administratio pertinet ad rectorem ipsius: vt s. ergo dicit fundata capella super solo ecclesiae, & non patroni: & ipsi ecclesiae acquisitum esse ius pa. & ita loquitur. Ab. vbi s. & diximus in j. par. j. lib. in 8. q. prin. in 6. art. presentatio tamen aut, quae ex illo iure pat. prouenit, est eius fructus: & sic ipsius ecclesiae. c. consultationibus. hoc tit. & in c. cum Bertoldus. de re iud. vnde s. in prox. praeced. art. diximus post Pauinum ista ratione capitulum sede vacante non posse presentare in iure pa. solus episcopus cum ille fructus presentacionis sit sibi referuandus, sicut & alij fructus episcopi: per ea, quia saepe de ele. lib. 6. si ergo presentatio est fructus: & fructus non sunt patroni ecclesiae, sed rectoris. quomodo poterimus dicere patronum habere in iure pat. adquisito per ecclesiam, cum qua circa eius bona nihil habet eodem modo, & non potius rectoris, cuius de iure sunt fructus ecclesiae. Certe nescio videre quomodo hoc fieri posset: & ista sola ratione inconuincibili tenere hanc opinionem, quicquid dixerit Rot. vbi s. quae quidem saluari potest in suo casu: vt j. dicitur. ¶ Non obstat modo Rot. praedicta & iura per ipsam alleg. Lambert. de iure patron. b 3 quia vt

# Cæsar Lambertinus Episcopus

¶ quia vt. ex eorū verbis apparet, loquitur, qñ reperitur ecclesia vel capella: qñ in dubio patronus ecclesie præsumitur & iudi- cari debet patronus capellarum. & ita apte loquitur Rot. præd. c. a. cl. viij. vt. ex eius verbis clare colligitur. & pro hoc facit quod dicit do. Fel. in si. d. ver. Considera secundo in d. 1. 2. col. in p. cum venerabilis. de excep. qñ in dubio præbenda, quæ sunt in ecclesia præsumuntur dotata de bonis ecclesie, cū ipsa ecclesia. ¶ Ro- ta verò. de c. lxxij. videtur loqui et qñ edificata ecclesia, & ea hñ re rectorum ab aliis fuerunt edificata capellæ, vt ex eius thema re apparet: vnde illi non vñ rñsum. sed pōt dici, qñ forsan ibi vna cum ecclesia, quæ fiebat ab abbate, fiebant capellæ ab aliis, qui noluerunt esse patroni: vnde cū ipse capellæ erāt in ecclesia, pa- tronus ecclesie debuit esse et patronus capellarū: & certe si bene intueantur eius verba, ita videntur loqui. Nec obstant iura p. eas alleg. quia loquuntur in aliis terminis, vt in eis patet & di- cta Inn. per ip. alleg. & tex. in d. c. postulasti. hoc tit. loquitur, qñ patronus ecclesie erat et patronus præbendarum in illa exi- stentium: si vis intelligere, qñ in vna ecclesia erant plures tituli: sed reuera ille tex. loquitur in pluribus ecclesiis parochialibus & sic nihil facit. ¶ Nec aliquid facit tex. in d. c. 3. de eccl. ædifi- catione. quia ille tex. potius facit qñ, cum ibi referretur ius patr. ecclesie, & eius rectori, de cuius bonis dotatur alia ecclesia nouiter cōstru- ctas: ita debet esse, & in casu nostro ex datione soli: & certe in ca- sibus Rot. non erat qñ inter patronum & rectorē vt hic, sed in- ter patronū & ep̄m. nam si fuisset casus n̄r, ibi forsan aliter exti- sisset decisum: ex quo. n. nihil. ibi dicebatur p̄ rectorē satis fuit iurisperiti d. e. idere p̄ patronis ecclesie principalis. ¶ Et hoc modo intelligi poterit Abb. in c. vj. casus sup. quo. in j. col. ver. præterea. & 4. in 2. vol. vbi dicit post Io. An. in c. nobis. hoc tit. cō- struentē ecclesiam effici patronum: & in c. consequentia hñe præ- sentationē, nō solū principalis rectoris: sed et capellanorū in si- tuendorum in capellis. nam debet intelligi illud dictū cū capel- læ fuerint fundatæ vna cū ecclesia. quo tpe adhuc solū erat pa- tronus principalis ecclesie: sed post q̄ fuit ipsius ecclesie p̄stitit rector capellanos in capellis in ipso solo ecclesie fundatis vna cum p̄struente & dotante. Et pro hoc faciunt, que diximus 3. in j. par. li. in 3. q. prin. in 1. 7. art. cū tractauimus, an si p̄struatur ca- pella vel altare in ecclesia patrona alicuius illius patroni et re- quiratur cōsentus vltra cōsentum diocessani, & diximus qñ d. ¶ Et vide et, que diximus in d. 3. q. prin. in 1. 6. art. dum ibi tracta- uimus, an in iure prælato ecclesie possit in illa construi capella vel altare, & requiratur illius cōsentus. ¶ Et aduerte prædicta omnia, et militare, qñ aliqua capella vel ecclesia esset fundata in aliquo fundo proprietatis ecclesie patrona, vel de eius bo- nis: quia adhuc presentabit rector, & non patronus, cū sit eadem ratio: faciunt dicta per do. Fel. in d. c. cū venerabilis. in 1. 2. col. in ver. considera. 2. de excep. & diximus 3. in j. par. i. lib. in 3. q. prin. in 6. art. & faciunt que diximus ibi. in 7. art. ¶ Aduerte et, qñ si primus patronus in limine edificationis principalis ecclesie si- bi referuauit ius, vt si fiat in ea aliqua capella ratione soli, ipse habeat esse patronus, & non rector futurus: quia si hanc reserua- tionem sibi fecit de consensu ordinarij si postmodum in ipsa ec- clesia fiat capella, primus patronus ratione soli erit patronus capelle: & non rector. probatur hoc in d. c. præterea. el. 2. hoc ti. & voluit Inn. in c. postulasti. hoc tit. relatus ab Arch. in c. hortamur. post prin. pe. col. lxxj. di. dū dixit clericos posse hñe electiones & collationes præbendarum & dignitatum et in ecclesiis collegiariis: quia sic p̄struatur fuit a principio, intellige cū cō- sensu ep̄i, dixi 3. in j. par. i. lib. in 9. q. princ. in j. art. in 2. amplia. 3. conclu. & in 3. artic. in secundo motiuo. ¶ Reperi postmodum do. Roch. in hoc tract. in verbo construxit. in 7. qu. tangentem hunc articulum, & dicentem, qñ si ecclesia p̄ parochialis edificat in fundo suo, vel intra corpus ipsius ecclesie, vna capellam vel altare seu aliam ecclesiam, tunc prælatus maioris ecclesie erit prælatus vtriusque. allegat Abb. in c. cum ecclesia vulterana. in vlt. col. de elec. & do. Fel. in d. c. cum venerabilis. in 1. 2. col. & eos moueri per gl. singularem in c. eā re. in verbo, pendeant. de eta. & qualiter & intelligunt hoc procedere, dummodo ecclesia sibi edificauerit ecclesiam vel capellam in sui adiutorium ppinnu- merositatem populi: secus, si edificauit, vt esset beneficium per se stans: quia tunc de necessitate debet ibi presentari ppetuus rector, intelligendo per rectorem primæ ecclesie: si in fundo ec- clesie fuit fundata vel de eius bonis constructa seu dotata: & Abb. vbi 3. alleg. Inn. in d. c. eam te. & dicit do. Roch. facere, quæ dixit. d. Fely. in c. ex parte. 3. in j. col. de rescrip. vbi multa pulchra accumulata de istis altaribus & capellis: & multa que potest fa- cere rector ecclesie sine patrono: ponit Roc. in verbo, honori- ficum in 3. q. maxime in 2. co. in ver. item poterit rector. de qui- bus deo duce. j. in 3. lib. & suo loco dicitur. Et sic tenuit. d. Roc. opinionem, quam 3. conclu. quā apertius tenet ibidem in ver-

bo, ecclesiam fundauit, in x. q. licet reuera non in omnibus tan- gat casum arti. nostri. qñ prima ecclesia et habebat patronum.

## Decimus sextus art. ij. q. prin. j. par. ij. Libi.

- 1 Altare si quis construxerit & dotauit in ecclesia cum episcopi consensu & au- toritate, adiecta conditione quod sacerdos presentetur ad dictum altare p se et Titium, vel per alios, quos edificans duxerit pro libito voluntatis eligen- dos, deinde ipse edificans vna cum dicto Titio presentauit sacerdotē, qui fuit institutus, nunc imminet tertia presentatio faciendā, & edificans iuncto sibi alio, & excluso Titio, vult presentare, an id possit, & n. 3. 5. d. 1. 2.
- 2 Alternatiue sufficit alteram partem esse veram.
- 4 Episcopi auctoritas necessaria est in creando iure patronatus.
- 6 Interpretatio largi faciendā est in fauorabilibus.
- 7 Alternatiua sonat in coniunctam in fauorabilibus & n. 8. 1. 4.
- 10 Patronus, cui variare permittitur, semel & non vltra variare potest.
- 11 Ecclesiam si quis edificat, simpliciter, & permittit ordinariū prima vice conferre, videtur declarasse suam voluntatem esse, ecclesiam fore liberam, secus si prima vice presentauit.
- 13 Episcopi est spectare qualitates volentis esse patronum.

**Quæro** xvj. de quodam casu, in quo cōsuluit Pe. de Anc. vt j. dicitur quidam construxit & dotauit alta- re in ecclesia cū episcopi auctoritate, adiciendo qñ sacerdos præ- sentetur ad dictum altare per se & Titium, vel per alios, quos ip- se edificans duxerit pro libito voluntatis eligendos: deinde ip- se edificans vna cum dicto Titio bis presentauit sacerdotem, qñ fuit institutus, nunc imminet tertia presentatio faciendā, & ipse edificans iuncto sibi alio, & excluso dicto Titio, vult præsentare, an possit, hoc facere. hic casus accidit tpe Pe. de Anch. super quo ipse consuluit, & eius consilium incipit, quidam edificauit & est positum inter consilia Calda. hoc tit. nu. 20. fol. 62. ¶ Qui pro par. affirmatiua, qñ alter debeat admitti ad præsentandum, & Titius excludi adducit istam rationem: ius pa. acquiritur altero de tribus modis, videlicet ex soli collatione, constructione, vel dotatione: vt no. in c. p̄sentatis. 1. 6. q. 7. & late fuit dictum 3. in j. par. i. lib. sed iste Titius nihil horum fecit: sed ille principa- lis. ergo cum nunc velit alium admittere non potest conqueri Titium, qui vere non est patronus. ¶ Secundo pro ista parte ad- ducit formam positam in edificatione, in qua referuauit sibi alios nominare, quæ forma seruanda est. c. Eleutherius. 1. 8. q. 2. c. significatum. de præb. c. significauit. de testib. vnde excludendo Titium, videtur declarasse alium voluisse esse patronū. c. ex ore. de his, quæ s̄. à maio. par. cap. 1. 1. q. 3. c. extimant. & quod vtro- bique notatur. ¶ Tertio mouetur, natura alternatiue est, alte- ram partem verificari. c. inter ceteras. de rescrip. reg. in alterna- tiuis. de reg. iur. li. 6. cum igitur fundans alternatiue constituit patronos, sufficit Titium vel alium elegisse, cum ergo voluerit alium admittere, & Titium excludere sufficit ei. ¶ Pro contra- ria par. vero qñ Titius sit patronus & non possit excludi, nec ille alter presentare adducit Pet. de Anch. clarum est patronū crea- ri in edificatione & dotatione beneficii facta approbatione per ep̄m. x. q. j. c. nouerint. & c. regenda. & c. decretum. nam auto- ritas ep̄i est necessaria in iure pa. creando a clerico vel laico: vt in d. p̄sentatis. & in c. nobis. hoc tit. & dictum fuit 3. in j. par. j. libri. in 2. q. prin. in v. artic. & hoc vt possit examinare, & videre quis erit bonus patronus, quæ erit dos, qualiter sit gubernanda ecclesia, & similia: vt in auth. de monachis. §. illud. colla. 1. & de conse. dist. 1. c. nemo. cum igitur in creatione dicti beneficii fue- rit nominatus Titius, & ep̄s cōsenserit, vñ acq̄situm per eum ius pa. vel saltem ius presentandi, & non per alterum non no- minatum, qui nec per ep̄m videri potuit, an expediret ecclesie illum esse patronum. & hoc maxime probant duæ presentatiōes factæ per ipsos, quæ declarauerunt voluntatem ipsius edifican- tis. d. c. ex ore. de his quæ s̄. à maio. par. capi. maxime, quia dictæ presentatiōes factæ per Titium nō fuerunt facte iure precario sed suo nomine & habuerunt etiam suo iure ipsum Titium ef- ficere possessorem seu quasi ipsius iuris. c. querelam. de elect. c. cum ecclesia. de cau. pol. & propt. ex qua etiam possessione bo- nefidei, adhuc cessante proprietate, ius presentandi compete- ret, donec legitime euinceretur. vt d. c. querelam. & c. consulta- tionibus, hoc tit. & plenius. & notatur in regu. quod alicui. de reg. iur. lib. 6. in mercuria. ¶ Præterea pro ista par. adducit: nam aut fundator non erit patronus, eo volente alium nominare in patronum: aut si est similiter, & Titius erit cum eo. & tenet in hoc consequentia: quia in isto iure presentandi rectorum, illi qñ constitutus fuit per episcopum, fuit institutus in personā vtrius- que, & re & verbis, ergo vtriusque par est ius: & per retentionē alterius alter retinet. sicut in usufructu dicitur. ff. de usufru. acere- scendo. l. j. §. idem ait. & ff. de lega. 3. l. re coniuncti. si igitur iam fuit pa

fuit patronus Titius, ergo sine facto suo illo iure privati non potuit. l. id. quod nostrum. ff. de reg. iur. & reg. sine culpa. eod. tit. lib. 6. ¶ Præterea & tertio in talibus dispositionibus fauorabilibus certum est debere largam interpretationem fieri. ca. cū dilectus. de don. & maxime si eum qui disposuit. vt in reg. si eū. de reg. iur. li. 6. hinc est. q. in thmōi dispositionib. alternatiua sonat in cōiunctam. vnde si testator dixit, ille aut ille sit haeres vel tutor, vterq; haeres erit, vel tutor. C. de verb. sign. l. pen. & l. generaliter. & C. de instir. & subit. sub cond. fac. l. pen. vbi not. Bart.

6 in dispositione fauorabili, & priuilegiatiua, verba alternatiue prolata esse coniunctiue intelligenda, & sic dictio, vel & aut, ponitur pro & vt notatur in c. ex parte conuenticenis. de rescrip. ad hoc bene facit quod dicit lex de auo, qui stipulatus est sibi aut nepoti sine dorem reddi: vtrique stipulatum esse intelligi. ff. solut. matrim. l. Cayo. item illi vel illi debes soluere. nam etiam altero inuito vtrique seu alteri potest soluere. ff. de leg. 3. l. ille aut ille. nisi sit alternatiua ordinis. c. mandante. de præb. in secundo resp. li. 6. vnde cum hic fuerit, illa alternatiua, vel, sufficit alterū admittendo. ¶ Nec obstat dicit ipse Titium non dotasse & c. quia ex voluntate edificantis & de autoritate episcopi censeri debet dotasse vel edificasse: & sic Titius prædictus vellet nollet edificans debet præsentare eū eo: & ille alter non debet admitti nec eius præsentatio. ita Pet. de Anch. vbi s. ¶ Tu circa prædicta dic nolum esse dubium Titium non debere excludi, & alium non debere admitti. & ad hoc dicendum me mouent verba constitutionis iuris patro. dum ipse edificans voluit præsentationem fieri per ipsum, & Titium vel per alios, quos duxerit eligendos: quæ quidem electio debet fieri quam primum præsentat: & non omni vice, vt euitemus infinitatem, sicut dicimus, q. patronus laicus cui de iure variare permittitur, accumulatiue tamen poterit semel, & non vltra variare: vt dicemus j. in 2. part. huius se cundi libr. in 7. q. prin. in 2. 3. art. sicut et diximus. s. in 1. par. 1. lib. in 9. q. prin. in 2. art. in ver. nec dicatur, q. licet ex pacto in limine fundationis appositio patronus possit mutare capellanos p libito voluntatis, intelligitur semel & non vltra vt euitetur infinitas. ¶ Quod autem dicta electio de Titio vel de alio, debeat fieri quam primum cadit præsentatio, apparet ex his, quæ diximus s. in j. par. j. lib. in 2. q. prin. in 4. art. in vers. est bene verum, ¶ q. si aliquis edificat ecclesiam, & nihil dixit de iure par. & per mittit ordinariū prima vice conferre, videtur declarasse voluntatem suam fore ipsam ecclesiam esse liberam: si vero prima vice præsentatur, videtur declarasse illam esse patronatam. ita p. chredo. Ab. in consi. vj. casus super quo. in finalibus verbis. 2. col. & in prin. seq. & diximus late in d. 4. art. eo. modo & in casu nostro, licet referret sibi ius pat. & præsentandi & Titio vel alteri quem velit eligere, & tempore electionis. s. cum præsentat elegit bis Titium, illum admittendo ad præsentandum proprio nomine institutione sequuta, ille intelligitur electus, & non poterit amplius variare, cum reseruauerit sibi eligere Titium vel alium, & elegit Titium, adimpleta est reseruatō, per supradicta.

12 ¶ Nec dici potest fundatore velle admittere alium in sui præiudicium: quia verteretur etiā præiudicium ipsius titij. diximus late de iure accrescendi. s. in j. par. j. lib. in 4. q. princ. in v. art. ¶ Et per maxime prædicta procedit, nam si aliter diceremus, sequeretur, quæ alter esset patronus sine consensu ep̄i, cum ep̄s consenserit Titio, vel alteri eligendo & admittendo Titium in præsentatione titius fuit electus: & sic in illo consensus episcopi cōsummatus: & sine consensu episcopi q̄s non potest effici ecclesie patronus: vt s. est dictum ergo & c. ¶ Sequeretur etiā aliud absurdum: quia episcopus qui habet videre qualitates volentis esse patronum: vt s. est dictum in omni præsentatione, & mutatione, haberet videre hmoi qualitates. quod certe qualiter pcedere possit, non video, vt illud de quo est disceptandū in principio actus, disceptetur in quolibet fructu ipsius actus, ac in omni tempore, & in infinitum. ¶ Aduerte tamen ad dicta do. Pe. de

14 Anc. vbi s. nam tertium eius motiuum pro hac pt. q. alternatiua sonat in coniunctā. per iura per eum allegata, concludit q. si solum Titius esset admittendus. sed & alter eligendus: & tamen ipse concludit oppositum. s. sufficere Titium non excludere, & alium non debere admitti. vnde p. eius opi. potius cludunt motiua mea. Aduerte et ad vltima dicta Pe. de Anc. q. retulim⁹ s. in ver. nec obstat dicit ipse. nā vult tertium nō fundantē, q̄struētē, vel dotantem admitti in iure pat. ex voluntate edificantis, & de autoritate episcopi censeri debere dotasse vel edificasse. Tu die melius, edificantem acquirere ius pa. & volendo tertium esse patronum secum, vt in casu nostro, vel in totum tacite donare illi tertio illud ius pa. per se acquisitum in partem, vel in totum de consensu ep̄i: vt late diximus. s. in j. par. j. lib. in 4. q. prin. in x. art. & in pluribus aliis locis ibi adductis. vbi vide omnino. ¶ Reperi post modum do. Roc. in trac. in verbo, ipse vel is, a quo. in fi. 17. q. in

ver. sub oritur et alia q̄ querentem de articulo nostro, & allegantem consilium vltimum Cald. quod dicit esse Pe. de Anch. pro illius decisione: & tadem subdit sibi placere prædictam decisionem eo fundamento: quia fundans admittendo dictum titium bina vice eum satis elegit: & sic seruari suam dispositionem factam tempore fundationis.

¶ Decimus septimus art. ij. q. prin. j. partis. ij. Libri.

- 1 Presentare ne possit curator furiosi vel prodigi.
- 2 Argumentum a minori ad maius, valeat affirmatiue in iure.

1 **Si patronus** Est furiosus, & prodigus, vel alias habens curatorem, an curator possit præsentare. Pau. de cita. in hoc tract. in 7. par. in 14. q. dum in præced. q. quæ fuisset, an pupillus vel minor possit præsentare inuito tutore vel curatore: quærit in 14. q. de art. nostro. & dicit similiter posse rñderi de omnibus aliis personis, quæ sunt sub tutela, vel cura: vt furiosi habentes dilucida interualla, prodigi, & similes, vt ita concludatur in eis, sicut conclusum est in pupillo, & tutore, seu curatore: vt late diximus. s. in x. proximo præce. art. arguendo à fortiori, vt si hoc est in pupillo, in quo non est tantus sensus, quanto fortius in alio in quo militat maior ratio auth. mul to magis. C. de sac. san. eccl. & ita residet Pau. vbi s. qui pondera uit dilucida interualla in furioso, vt eo tempore præsentare possit: si vero in totum esset furiosus, non est dubium eius curatorem solum præsentare, & aliter hic non insisto: sed me remitto ad s. late dicta in dicto. x. arti. præsentis quæstio.

¶ Decimus octauus art. ij. q. prin. j. partis. ij. Libri.

- 1 Legatarius iuris patronatus an & quando possit præsentare ante approbationem talis leg. ui factam per episcopum. & n. 2.

1 **Quæro** xvij. tan ille, cui factum fuit ab aliquo legatarij iuris patro. possit præsentare ante approbationē talis legati factam per episcopum. & in hoc breuiter concludo, certum enim est ius pa. transferri in alium sit. legat. vt diximus s. in 2. part. 1. lib. in 6. q. prin. in j. art. certum est et ita demum ius pa. transferri tit. legatū in laicum, si interuenit consensus episcopi. siue, si legatur ecclesie: quia tunc nō requiritur: vt diximus in d. 6. q. prin. in 2. art. & in j. q. prin. d. 2. par. 1. lib. in 2. art. est bene verum talem consensum posse interuenire ex post ante tamen mortem testatoris. vt diximus in d. j. q. prin. 2. par. j. lib. in 17. art. istis sic statibus hic, cui fuit legatum ius pa. ante episcopi approbationem, nihil habet, vt ex supradictis apparet: & ideo præsentare non potest sicut diximus de eo, qui donauit ius pa. alteri sine consensu ep̄i q. adhuc p̄ntare poterit: vt in d. j. q. prin. 2. part. 1. lib. in 19. art. & ita in terminis soluit Gaspar. cald. conf. 6. an valeat hoc tit. fo. 61. ¶ qui dicit rōem esse quia tale legatū non tenet ante approbationem de eo factam per episcopum. arg. de presb. si tibi absentis. lib. 6. & de refer. si p. te. eo. lib. & late de hoc dicto posuimus s. referendo et do. Roch. in d. j. q. prin. 2. par. 1. lib. in 17. art. in ver. hanc et par. vt tenere Gaspar. & faciunt quæ diximus ibi. in 18. art. dum tractauimus de legatario donante ius patroni alicui ecclesie ante approbationē legati, & de herede donante illud alteri ecclesie, vide oīo ibi. & præsertim in d. 17. art.

**Ex omnibus** dictis in hac ij. q. princ. & eius xvij. art. collige conclusionem, ius præsentandi esse ius prohibitorium, vt omnes censentur permisso, & admittantur ad præsentandum, qui non reperiuntur prohibiti: vt s. in 1. art. Declara primo hanc conclusionem, q. patronus excōdicatus donec est in excōdicatione, caret exercitio excōdicationis: vt dictum est. s. in 2. art. Intellige primo hanc declarationem esse verā in excōdicato excōdicatione maiori à iure, vel ab homine lata, non aut excōdicatione minori, quæ dñitur p. participium: vt in d. 2. art. in ver. ad vnum tñ aduerte. ¶ Intellige secdo dictā declar. pcedere, dum mō excōdicatus sit et publicatus: vt in d. 2. arti. in ver. vbi plus dicit. ¶ Restringe hanc intelligentiā, nisi opponatur p. partem de excōdicatione p̄ntantem: quæ repelleret quīs non publicatus: vt ibid. in ver. ego dico dictū Firma. ¶ Intellige tertio. d. declar. q. quāuis excōdicatus patronus non possit p̄ntare, expectabitur tñ p. totum quadrimestre, vel semestre, si forsan absoluatur, vt ibid. in ver. dicerem et vnum. ¶ Intellige. 4. d. declar. nam licet excōdicatus nō possit p̄ntare: poterit tñ in aliū ius pa. transferre titulo permisso, vt ibi. in ver. aduertendum est ad aliud. ¶ Intellige quinto hanc declar. q. si præsentatio spectaret ad collegium, & interueniret excōdicatus, vtriusque p̄ntatio, non tamen si p̄ntatio p̄ntaret ad particulares, vt ibid. in vers. & an excommunicatus. ¶ Declara secundo hanc cōclusionem, q.

# Cæsar Lambertinus Episcopus

sicut patronus exhereditatus non potest presentare, ita nec suspensus: ut diximus. §. in 3. art. ¶ Intellige primo. d. de cl. pcedere in personis ecclesiasticis personis: quia in illis cadit suspensio, non autem in patronis laicis: ut in d. 3. art. in ver. tñ in isto art. ¶ Intellige. 2. d. de cl. pcedere in personis ecclesiasticis rōe ecclesiæ vel beneficii, quia suspensio ab officio vel beneficio poterit presentare, & non in clericis rōe patrimonij personis: quia censentur laici quo ad illud ius pa. ut ibi. in ver. sed aduerte ad vnũ. Intellige. 3. hanc de cl. pcedere in patronis suspensio suspensioe maiori à iure, vel ab hoie. p. lata, non aut suspensioe minori quæ oritur ex pctō mortali vel ex participio: ut ibi. in ver. aduerte et ad aliud. ¶ Declara tertio d. conclusionē, ut nec presentare possint irretiti aliis eriminib. vel vitis, vel q. acquisierit ius pa. ex male acquisitis: ut diximus. §. remissioe tñ in 4. art. ¶ Intellige hanc de cl. plurib. modis, q. colligi pnt ex locis, ad quos me remisi in d. 4. art. ¶ Declara. 4. hanc conclusionem, q. p. p. patrone viuente filius non poterit in ecclesia psonata patris vacante presentare, p. dicta §. in v. art. ¶ Restringe hanc de cl. pcedere, si filius vellet presentare noie proprio: sed si vellet presentare noie p. r. s. bñ admittere t. ut pcurator seu vt con iuncta psona sicut & extraneus & alia cōiuncta psona fm eam distinctionē & dicitur. j. in ista par. in 4. q. prin. in xvij. art. vbi de hoc. Restringe. 2. dictā declarationem pcedere, qñ pater esset patronus, vt psona priuata sed qñ vt vnus de vniuersitate seu parrochia, de qua et vniuersitate vel parrochia eēt filius: ga cen tetur patronus vt pater et patre viuente presentabit: vt in d. v. & 6. art. secundum meam. d. dist. Restringe. 3. nisi filius familias acquisierit ius pa. de bonis castrensibus seu quasi: quia tunc ipse presentabit & non pater: vt diximus in fi. d. v. art. & latius in 7. art. ¶ Amplia hanc de cl. q. filius familias viuente patre non possit presentare, et si filius familias acquisierit ius pat. ex bonis patris, v. f. ius, aduentitius tñ, in qbus p. haberet vsufructum, p ea quæ diximus in fi. d. v. art. in 7. art. latius. ¶ Declara. v. d. conclu. q. si ius pat. competit parrochie vniuersitati vel populo, filius familias, & et foemina virgines & vidue de parrochia vniuersitate vel populo admittuntur ad presentadum, vt dictum est. §. in 6. & 8. art. ¶ Restringe hanc de cl. pcedere, qñ ius pa. competet populo, sed si cōpeteret facientibus domos, tñ facientes domum admittentur filii familias foeminae vidue & virgines non facientes domũ vero, non admittentur vt diximus ibid. ¶ Declara 6. d. conclu. quod etiam pupillus si est patronus potest presentare sine tutore: & eius presentatio est admittenda vt dictum est. §. in ix. art. ¶ Amplia istam declarationē, vt multo magis possit presentare patronus pubes, licet minor viginthaque ann. et sine autoritate curatoris: vt in d. 9. art. in fi. ¶ Amplia ij. ipsam de cl. pcedere, et si pupillus sit in aliqua vniuersitate spali vel parrochia psona: q. admittitur cum aliis ad presentandum, de quo tñ dicitur latē. j. in 2. part. huius. 2. lib. in 2. q. princ. in 13. art. ¶ Amplia tertio. d. conclu. intñ pcedere, q. si pupillus presentat vnũ, & tutor aliũ, potius institui, det presentatus à pupillo, q. à tutore, per ea quæ dicemus. j. in 3. parte huius. 2. lib. in 6. q. prin. in j. art. vbi de hoc. ¶ Limita mō dictā de cl. pcedere in pupillo maiore septennio. sed in pupillo minore septennio est locus: quia non pot presentare, sed tutor, curator, vel alter, ad hoc deputatus, vt dictum est. §. in 9. & 10. art. Limita secundo. d. de cl. pcedere de mero iure: sed cautius est & honestius pupillum presentare, cum autoritate tutoris: vt dictum est in d. 9. art. ¶ Declara septimo. d. conclusionē, q. et tutor: seu curator pupilli, seu minoris pot presentare in beneficio iuris pat. pupilli seu minoris: vt diximus. §. in x. art. iuxta dist. ibi positam. ¶ Declara octauo. d. conclusionē, q. id, qd diximus in pupillo & minore, & in eorum tutore & curatore est dicendum et in aliis adultis ex aliqua cā curatore habentib. vt in furioso habente dilucida intervalla in prodigo, & similib. p. dicta. §. in pen. art. ¶ Declara nono. d. conclusionem q. religiosus non poterit presentare, nec admittetur ad presentandum, cum non habeat velle, nec nolle: vt dictum est. §. in 1. art. ¶ Restringe primo istam de cl. pcedere in religioso stricte sumpto, qui proficetur tria substantialia regulæ, non aut de religio. lo large & largissime sumpto: vt ibi. in ver. tu aduerte, cum seq. Restringe secundo. d. de cl. pcedere in religioso stricte sumptis, cum vellent nomine ipsorum presentare: quia non poterunt, sed alieno nomine: puta quia patroni conuenerunt, vt electus à tali religioso presentetur, bene pot religiosus eligere, & electum superiori notificare: vt dictū est ibid. in ver. aut vero patroni. De cl. a decimo. q. qñ presentatio p. innet ad aliquod monasteriũ virorum, vel monialium: vel ad collegiũ et seculare: presentatio non debet fieri p abbatē vel abbatissam seu p prælaturam solum: sed debet interuenire consensus sui monasterij & collegij, seu maioris & sanioris partis: vt dictum est. §. in 12. art. ¶ Amplia j. istam de cl. intantum pcedere, q. si fieret presentatio p abbatem, sine cōsensu sui capituli, presentatio esset ipso iure nul-

la, secundum Goffr. sed secundum Host. annullanda. vt ibidem dictum est in ver. aduerte secundo. ¶ Amplia secundo. d. conclu. intantum pcedere, q. licet collationes & institutiones debeant facere prelati cum consilio sui capituli: tamen presentationem debet facere cum consensu sui capituli, & non cum consilio: p. dicta ibid. vbi ponitur rō diuersitatis in ver. aduerte tertio. ¶ Amplia tertio. d. de cl. pcedere, q. si prælatus solus presentat, & capitulum dicit, non presentatur de consensu capituli presentasse: vnde ipsi abbati incumbit onus probandi interuenisse consensus secundum quandam dist. in. Ab. p. dicta ibid. in ver. aduerte quarto. ¶ Restringe primo. d. de cl. pcedere qñ presentatio p. innet ad collegiũ simpliciter, & sic intercluso abbate: ga tunc presentabit abbas cum consensu capituli: sed si spectaret presentatio ad collegiũ sine abbate, tunc non presentabit abbas, sed syndicus à collegio ad hoc creatus per dicta ibid. in ver. aduerte modo ad plura. ¶ Restringe secundo. d. de cl. pcedere de mero iure: sed si ex aliquo priuilegio, consuetudine, vel prescriptione approbatus abbas haberet hoc speciale, vt possit sine consensu collegij presentare, solus presentabit. p. dicta ibid. in ver. aduerte quinto & vitimo. ¶ Declara vndecimo capitulũ, sede vac. non posse presentare aliquē beneficiandum ad beneficium iuris pa. prælati defuncti. vt diximus. §. in 14. art. ¶ Amplia primo. d. de cl. pcedere, et si presentatio non pertineret ad ipsum prælaturam sed ad capitulum, cum consensu tamen vel consilio prælati: quia capitulũ sede vac. presentare nō poterit: per dicta ibid. in 3. casu. ¶ Restringe istam amplia. pcedere, quando capitulum haberet presentare eum consensu prælati: sed si cum consilio eius, & periculũ esset in mora, posset capitulum presentare, illo non obstante: p. dicta ibid. in d. 3. casu. ¶ Amplia secundo. d. de cl. pcedere etiam si presentatio spectaret ad alium iure speciali de prælato consensu vel consilio: quia capitulum ex eius parte non poterit nec consentire, nec consilium prestare: quia si consilium & periculum est in mora, absque illo fiet presentatio, si consensus expectabitur nouus episcopus: per dicta ibid. in 4. casu. ¶ Limita modo istam de cl. pcedere, quando presentatio spectat ad episcopum solum: sed si ad episcopum communiter cum capitulo, bene capitulum sede vacante presentare poterit. ¶ Amplia modo omnia supra scripta in presentati declaratione, vt non solum habeant locum epō mortuo: sed et epō suspensio: p. dicta ibidem in fin. in ver. vnum non omittam. ¶ Declara duodecimo. d. conclusionem, q. quando presentatio spectaret ad monasterium, capitulum, vel collegiũ monachi professi canonici, & collegiati admittentur, nō aut quæsi nouitij & non p. fessi, nec canonici, nec collegiati, quamuis sint archidiaconi, archipresbyteri, & in aliis dignitatibus constituti, vel inferiores clerici. vt diximus. §. in 13. art. ¶ Declara decimotertio, quod si ius patro. competit alicui ecclesiæ patronatæ in capellis intus eam fundatis ratione soli collati cum constructore, & dotate, rector & non patronus primæ ecclesiæ presentabit: per ea quæ pulchre diximus. §. in xv. art. ¶ Amplia primo. d. de cl. pcedere, etiam quando aliqua capella esset fundata in fundo proprietatis ecclesiæ patronatæ, vel de eius bonis: quia adhuc presentabit rector, & non patronus primæ ecclesiæ, per ea, quæ diximus ibidem in pri. versu finem, in ver. & aduerte predicta. ¶ Limita primo. d. de cl. pcedere, quando capella edificaretur post ecclesiam patronatam, fundatam, & rectori assignatam: sed si fundaretur cum ipsa ecclesia, & ante ipsius assignationē patronus principalis ecclesiæ, & non rector futurus erit patronus capelle ex soli collatione: vt diximus ibidem post Rotas in ver. rota vero. ¶ Limita secundo. d. de cl. pcedere quādo capella fundaretur intus aliquam ecclesiam patronatam tempore rectoris: vt §. & hoc sciebatur: sed si reperitur constructa capella in dubio presentatur constructa cum ecclesia: & à patrono ecclesiæ: & ideo ipse & non rector presentabit in ea. vt ibidem diximus post rotam in ver. non obstant. ¶ Limita tertio. d. conclu. pcedere, nisi patronus in limine foundationis principalis ecclesiæ sibi reseruasset ius: vt si fieret in ea capelle ratione soli, ipse efficeretur patronus, & non rector, & interuenit consensus episcopi: quia tunc ipse presentabit, & non rector: vt diximus ibidem in ver. aduerte etiam, quod si patronus. ¶ Declara. 14. q. si fundator altaris cum consensu episcopi reseruauit sibi, & Titio, ius presentandi vel aliis, quos elegerit si presentauit cum Titio sequuta institutione cum Titio presentabit, & non cū alio: per late dicta. §. in xv. art. ¶ Declara decimoquinto, quod si alicui factum fuit legatum iuris pa. non poterit presentare ante approbationem episcopi, si ecclesia vacauerit: sed presentabunt hæredes fundatoris. vt diximus. §. in 18. art. ¶ Alias declarationes poteris peipere à late dictis in j. part. j. lib. in 7. & 8. questionibus principalibus in earum artic. Et in his quæ dicemus in 2. parte. 2. libri. in 3. q. princ. in eius articulis.







# Cæsar Lambertinus Episcopus

In si. j. dubij. in 2. vol. ¶ Et d. Fede. de fenis conf. exj. quæstio talis est. in 6. col. post eius prin. ¶ Tenuit etiam prædicta Bald. in c. in literis. ante si. j. col. de rest. spolia. ¶ Et Alex. latè in subscriptione quadam incipiente: sed his tamen non obstantibus post eip' conf. 75. inc. visis ponderatis & narratis. in 4. vol. vbi postquã prædictam conclusionem reulit cum suis rationib. post principium dicte subscriptionis, refert d. Ant. in d. c. consultationibus. hoc tit. ¶ dicentem, cautum debere esse aduocatum. si vult concludere præsentationem esse validam non sufficere cõcludere. q' talis credebatur & habebatur vt prõn: nisi cõcludat eũ esse in quasi possessione iuris pa. vt ibi p eum. Sequitur et ista cõclusionem & eius rõnem doctor mod. Paul. de monte pico in sua soleni reperi. §. titia cum auheret. l. titia cum testõ. ff. de lega. 2. in 3. r. char. in j. col. in 3. q. prin. ¶ Tenuit et istam conclusionem Oldra. conf. 3. 12. thema qõnis est tale. in 2. col. in ver. & dato sine præiudicio. vbi dicit in ista materia vnum mirabile. q' licet aliq' aliq' possiderent. & modo in immediate præced. præsentatione alter pñtuit. & sic possidet. illa quasi possessio vltima põderat. & non pcedens. ad hoc. vt habeat locũ dispositio. d. c. cõsultationibus. all. de causa possel. & pprie. cum ecclesia furrina. & ff. de vfuca. l. is qui. §. si quis bona fide. & ff. p emptore. l. qui fundum. §. qui bona fide. vt ibi latè p eum. ad quod adde Bal. in d. c. ecclesia furrina. in pe. col. in ver. oppo. vltimus. & d. me. Corfe. in suo reposito. in ver. possessio. in 8. col. in ver. ad possessionem p bandam. quod dictum. est maxima declaratio ad istam materia: prout eam ordinabimus in si. huius quæstionis. ¶ Reperi postmodum Pau. de cita. in hoc tract. in 6. par. tractantem hanc materiam latè. intricatam tamen modo. & quæ ipse dicit. oia dicuntur in pcessu huius qõis: firmat tamen cõclusionem s. scriptã. quam etiam tenet in 8. part. in 2. q. ¶ Reperi etiam d. Roeh. in hoc tract. in ver. competens alicui. in 14. q. vbi ponit quis dicatur quasi possidere. de quo. j. suo loco dicemus. ¶ Et prædicta etiam voluit Phil. decius in conf. cxvij. diuino & c. & pro tenuit. in 2. col. & in conf. 134. viso puncto. in j. col.

## ¶ Secundus articulus. 3. q. prin. j. partis. ij. Libri.

- 1 Institutus ad præsentationem male fidei possessoris. confitio de malafide. & euicto iure patronatus per patronum. an moueri debeat. & n. 15. 18.
- 2 Possessor male fidei non facit fructus suos. & n. 4.
- 3 In possessione sua tuendus est etiam predo.
- 4 Præsentatio facta a possessore bona fidei. pualet facta a malefidei possessore.
- 5 Possessor bone vel male fidei quis dicatur. & n. 7. 9. 11. 13.
- 6 In possessionem missus auctoritate iudicis. præsumitur in bona fide. modo iudex iuris ordine seruato hoc fecerit.
- 10 Iustitiam cuiuslibet ministrari. R. et publice. interest.
- 12 Possidens iure reluctante. præsumitur in mala fide.
- 14 Bona vel malafides an & quando præsumatur in incorporalibus.
- 16 Hofpes turpius ciuitur. quam non admittitur.
- 17 Iuris beneficium. nemini est auferendum.
- 19 Conseruare videtur etiam in sui præiudicium. ille qui iussus loqui. tacet. & numer. 20.
- 21 Edicti sola affixio. an faciat sequi confirmationem.

**Et quia** supra dictum est de possessore bonæ fidei & illũ valde pñerare & institutum ad eius pñtatione amoueri non posse. et iure pa. euicto a vero patrono. ¶ Merito secundo loco quærendum est. quid si possessor male fidei pñtat. an eius pñtatio teneat. & sequuta institutione. & iure par. euicto p verum patronũ. an institutus amoueri debeat. Et breuiter dic secundo gl. pe. in d. c. consultationibus. & clarius per Inn. ibi & in c. 2. de in integ. rest. quasi pos. etiam malefidei iuris pa. præsentare: sed eo euicto per verum patronum institutũ esse remouendum ex ratione adducta in proximo præcedẽ. arti. ¶ Nam quemadmodum possessor male fidei non facit fructus suos: vt in d. c. grauis. de rest. spoliat. Ita nec ille. qui in malafide est in quasi pos. præsentat: cum præsentare sit fructus iuris pa. d. c. consultationibus. hoc tit. & d. c. cum Bertoldus. de re iud. & p hoc all. Inn. in l. certum. C. de rei vend. & ff. de rei ven. l. si nauis. Sequitur prædicta do. Car. in d. c. consultationibus. post alios in j. & clarius in 2. q. & ibidem Abb. in j. col. in ver. & ex his inferitur ad decisionem. & in c. ex literis. in vlti. col. hoc tit. & in c. 2. in pe. & si. col. de rest. in integ. & in d. c. cum ecclesia furrina. ante si. v. col. & in conf. cvj. casus super quo. ante si. pen. col. in si. j. d. g. b. j. in 2. vol. & Pau. de monte pico in d. sua reperi. §. titia cũ nu beret. l. Titia cum testamento. ff. de leg. 2. in 3. q. in 2. r. char. in j. col. & Alex. in d. subscriptione inc. sed his tamen non obstantibus. quæ est posita post conf. 75. visis ponderatis. & narratis. in 4. vol. & Abb. in d. conf. 54. casus contingentia. post princ. 2. col. in j. vol. & Petr. de Ancha. in d. conf. xx. hoc tit. posito inter

conf. Cal. fol. 62. q. quidam edificauit. dũ Abb. & Petr. requirunt bonam fidem possidentis: ergo secus in existente in malafide. & similiter videtur velle Rot. 575. vtrum sicut. ate si. hoc ti. in antiquis. dum requirit bonam fidem. & Rot. eo. modo inducitur. cxlj. possessor bonæ fidei. hoc tit. in nouis. Rota vero. 268. collatio seu præsentatio. hoc tit. in nouis. magis latè loquitur in hac materia: & dicit q' præsentatio facta per possessorem. et violentum. de cuius violentia seu mala fide non cõstat. valet & tenet: ¶ quia predo et in possessione tuendus est. c. in literis. de restit. spoli. Sed si constaret de hmoi violentia & mala fide. cassaretur collatio & pñtatio p eos facta: q' pñtare est fructus possidentis. d. c. consultationibus. sed malæ fidei possessor nõ facit fructus suos. imo tenetur de extantibus. rei vendicatione & de consumptis. cõditione sine cã. C. de rei ven. l. mala. & ff. de rei ven. l. si nauis. alias si qs. §. si. inst. de off. iud. §. sed si in rẽ. & §. illorum. & all. Inn. pro istis cõclusionibus in d. c. in literis. in prin. in ver. sitem no. q' si quis est. & no. per eundem Inn. in d. c. consultationibus. & sic vt vides. ista Ror. vult aperte. q' donec constet de malafide & iure alterius. teneat præsentatio facta et in possessore malæ fidei: vt dixi in prin. huius articuli. Et istam rotam sequitur Alex. in d. subscriptione in si. pe. col. ¶ Vbi dicit in hac materia aliud. q' si reperitur facta vna præsentatio ad possessorem malæ fidei. & facta a possessore bonæ fidei. præualet illa. quæ est facta a possessore bonæ fidei. all. quod no. Inn. in vlt. gl. in c. nihil. de elec. quam videtur sequi Gay. in rep. e. fi. de elec. li. 6. in li. col. & Pau. de cita. in hoc tract. in 6. part. in 3. q. & ista conclusio est communis veritas omnium doct. ¶ Sed circa hos duos art. restat vna maxima difficultas pro vera intelligentia ipsorum. quã do quis dicatur in possessione bonæ fidei vel malæ fidei. Inn. multum instat. in d. c. consultationibus. & postremo Pau. de cita. in hoc tract. in 6. par. in 3. q. præferim. in 2. col. ¶ Sed tu generaliter & clare dic. sequendo dicta Abb. in d. c. consultationibus. q' habens conscientiam reialiene dicitur in mala fide: in bona fide vero dicitur ¶ esse. qui possidet cogitatione domini vt puta: quia putat se esse dominum seu patronum. vt probatur in ca. si virgo. 44. dist. j. & istam conclusionem volunt ibi omnes doct. & maxime Pet. de Anch. post Inn. & Card. in 2. col. in 3. q. & Alex. in d. subscriptione de qua. 3. in suis consiliis: & volunt omnes in locis. j. allegandis. quæ conscientia probari poterit. quando constat de aio. vt in d. c. si virgo. & per Abb. vbi. s. ¶ In dubio vero alia ponitur conclusio secundum Inn. in d. c. consultationibus. q' aut auctoritate iudicis fuit missus in possessionem. & præsumitur ¶ in bona fide. dummodo iudex iuris ordine seruato hoc fecerit: alias secus: adducit pro hoc quod legitur & no. in l. iuste possidet. ff. de acqui. pos. & in l. si. C. si per vim vel alio mo. & in c. conquerente. de rest. spoli. & in c. cum causam. de of. del. & subdit Abb. vbi s. hoc dictum esse bene notãdum. auctoritate iudicis non excusare. si non seruauerit iuris ordinem: & ideo illum teneri ad restitutionẽ omnium fructuum. ac si propria auctoritate accepisset. Sequitur do. Car. ibi in d. 2. col. in 3. q. & omnes & Alex. in d. subscriptione in vlt. col. ¶ Si autem iudex legitime interposuit auctoritatem: & tunc aut ille erat in bonafide. & clarum est dici in bonam fidem: maxime autore prætoro. d. iuste possidet. & in hoc etiam non est dubium. ¶ Aut ¶ ferat ille in malafide. & videtur primo gesta per illum possessorem ppter iudiciariam auctoritatẽ tenere. arg. l. barbarius. ff. de of. prætor. & facit quod de prælato not. in cap. nihil. de electio. & in l. j. ff. de falso tutore. Contrarium vero dicit Abb. concludere ibi Inn. dicit enim. aliud esse in patrono. aliud in prælato: nam patronus non habet auctoritatem ex publico. nec ininitur auctoritate publica. sed priuata: prælatus autem habet auctoritatem ex publico. & iuri publico ininitur. Ideo tenent gesta per eũ collata: secus autẽ in patrono. quod dicit Abb. esse bene notandũ: & adducit simile de gestis per excommunicatum. vt teneant illo tolerato. quæ facit ratione publici officij: sed in his. quæ facit iure priuato non. Ita Abb. post Inn. vbi s. quem sequitur ibi Pe. de Anch. & Alex. in d. sua subscriptione in vlt. col. subdens Ancha. ipsa verba Inn. esse bene notanda memorie pro auctoritate: quod scilicet sententia iudicis non purgatur mala fides illius. p quo talis sententia lata est vel auctoritas interposita. sequitur et Inno. ibi d. Ant. ¶ Dom. Card. vero in d. c. consultationibus. in 2. col. in 4. q. in opp. illius quæstiois. & etiam in c. ex literis. hoc titu. magis clare in 3. oppo. in 2. col. in hac materia dixit dictum Inn. non procedere indistinctè: sed etiam si patronus sit male fidei. tamen ex quo habebatur pro possessore bonæ fidei: nec alius se opposuit. debeat præsentatus institui. nec debet postea remoueri etiam si quis modo diceret illũ fuisse male fidei possessorem: nam ex quo institutus est ad præsentationem possessoris autore prætoro: & institutio habet vim diffinitiuẽ: & in ea locũ habet dispositio. c. si. d. ele. li. 6. vt no. i. gl. 2. quãdã vlti dicere Car. quod

Card. q̄ ex quo fuit appositum edictum: & nemo cōparuit, nisi ille, qui possidebat autore p̄tore, & p̄sentatus ab eo fuit institutus, nemine d̄dicente, non debet amplius remoueri: vnde subdit Card. vbi. s̄. secus si aliquis se opposuit & c. quasi velit distinguere d. Car. aut ille, qui erat in mala fide, & possidebat autore p̄tore, p̄sentatus: & nemine d̄dicente fuit institutus: & tenebit institutio: aut aliquo cōtradicante: & nō tenebit: & isto casu procedat dictum Inn. vbi. s̄. ¶ Tu adde ad illud, quod dicit. l. 10. ¶ Barbarius. non habere locum in gestis iure priuati quod latē ponit d. Fel. in e. rodulphus. in vlt. col. de rescr. adde etiam: nā ad hoc vt habeat locum. d. l. barbarius. sufficit q̄ agatur & inter sit vnus t̄tūm: & dicitur agi de publica vtilitate: q̄a interest rei publice cuiuslibet iustitiam ministrari. Ita Inn. in l. quidam consulebant. in 4. col. in ver. & aduerte. ff. de re iud. & latē per d. Fel. & do. me. Corfe. in e. cum dilecta. de rescr. in 2. col. in ver. lex barbarius. vbi per d. Fel. plures declara. inuenies ad. d. l. barbarius. que seruierit in casu nostro, p̄ quas potest dici in hoc casu habere locū. d. l. barbarius. Sed illis omisiss, q̄a ibi videri poterūt, q̄sidera vnum q̄ licet patronus p̄sentet iure priuato: tamen non sua p̄sentatio deducit homines in errorem, q̄ ille possit p̄sentari: sed autoritas iudicis, p̄pter quam ille patronus possidet, que autoritas prouenit ex iure & officio publico, & n̄ priuato. Sed teneid, quod dicit Car. propter suam bonam cōsiderationem. vt latē. j. dicemus. ¶ Alia est conclusio que traditur per doct. in 12. hac materia, q̄ in dubio possidēs r̄sistente iure p̄sumitur in mala fide: pro hoc. l. quemadmodum. C. de agricol. & cens. lib. xj. & in reg. qui contra iura. de reg. iur. lib. 6. nisi longo tēpore possideat vel possessionem p̄babilibus cōiecturis acquisierit. Ita Inn. in d. c. 2. de restit. spolia. & rota. 268. collatio. hoc tit. in nouis. refert & sequitur Abb. in d. c. consultationibus. in vlt. col. vbi dicit ex hoc dicto esse notandas illas duas exceptiones, que originaliter sunt Inn. in d. c. 2. de rest. in integ. facit. ca. cum ecclesia iurrina. & q̄d ibi ipse dixit de causa pos. & pprie. ¶ Aut non possidet iure existente: & tunc in dubio p̄sumitur in bona fide. Sequitur p̄dicta Alex. in d. sua subscriptione. in pe. col. in ver. p̄ confirmatione. & quando sit iure resistente, exemplificat post Inn. quando extrinsecus a capitulo veller interesse electionis: tunc sola possessio non sufficit: vnde in dubio p̄sumitur in mala fide: & sic non teneret p̄sentatio, nisi aliter iustificaretur ex iustitia tituli vel probationibus probabilibus. l. cum igitur. §. j. in liberis. §. ff. de libera. causa. vel nisi ista possessio iustificaretur per longinquitatem possessionis. ¶ Et ex istis notatiam conclusionem in materia: q̄ in dubio possessor sine ti. p̄sumitur in mala fide, maximē in rebus spiritualibus, vel quasi. & istam conclusionem ponit Alex. in d. sua subscriptione in hac p̄prie materia, in pen. col. in ver. p̄terea videtur. pro qua alleg. Bar. in l. si. c. vnde vi. & in l. celsus. ff. de vltica. vbi dicit bonam fidem p̄sumi, si p̄cedat titulus verus, vel putatiuus: q̄ cum titulo acquisitionis iuris pa. sint r̄ fundi collatio, cōstructio, vel doctatio, si nō sit aliquis tit. istorum saltem putatiuus, quia putatur quasi possidentem aliqui istorum fecisse, nō p̄sumit in bona fide: vel secundum enim, ex successione, donatione, vel aliis habitibus tit. de quibus. s̄. in 2. par. j. lib. per discursum latē dictū fuit: & istam puto optimam reg. in hac materia: q̄ quando possidens habet tit. creationis iuris pa. puta quia fundauit, construxit, vel dotauit ecclesiam: seu alium ti. puta successione, & similia, de quibus s̄. vbi proximē, si ille tit. sit putatiuus, in dubio p̄sumendum est illum quasi possidentem esse in bona fide, donec aliter expresse constat de eius mala fide. & istā reg. semper tenerem, q̄ quotidie obseruari vidi eū iura pa. sint antiquissima & difficilis p̄bationis: & ideo p̄batur quasi possessio cum aliquo ti. de quibus s̄. puta, quia hæres talis qui similiter dū vixerat, erat in quasi pos. iuris pat. & sic obtinetur. ¶ Diceres ne p̄ hoc non habentem aliquem titulum, p̄sumi in mala fide, put vult Alex. vbi. s̄. nā sicut acceptamus partem ipsius conclusionis posse p̄ eum debemus acceptare aliam partē. Ego hoc nō diffinio: q̄a si vellemus transire ad istam materiam, r̄ an & q̄n in incorporalibus p̄sumatur bona vel mala fides, esset lōga discordia: & extra prin. nostrum p̄positum, de qua esset recurrdum ad ea, quæ plenē dicit Ab. in c. si diligenti, in 3. col. sup. gl. in ver. bona fide. de rescr. p̄ plures col. seq. & ibi latē dom. Fel. in 2. col. in ver. in quantum Abb. concludit, q̄ in incorporalibus. Et idē Abb. in e. si. in fi. eo. ti. & ad Bar. in l. j. ff. de itinere actuque priua. & in l. celsus. ff. de vltica. & ad alia loca allegata p̄ eos in s̄. dictis locis ex quibus poterunt colligi secundum accidentiam facti, quando quasi pos. est in mala fide & quādo in bona: iuxta reg. 13. & doctrinas ibi positas. ¶ Tu in fi. huius. 2. art. considera vnū: doctores omnes concludere p̄sentationem factam p̄ quasi pos. iuris pa. seu p̄sentandi, donec non constat de mala fide, admitti debere: & p̄sentatum institui: sed cōstituto de mala fide, & iure al-

terius illū institutum debere remoueri: sicut remoueri debet p̄sentatus ab illis, qui credebantur p̄soni, & nō erāt cōstituto de nō iure ipso: vt in vlt. par. d. c. cōsultationibus: & dixim⁹ in prox. p̄ced. art. Ita oēs doc. in isto art. vt s̄. vidistis: nam ex eorū dictis habemus quasi possidentem et mala fide posse p̄sentare: & eius p̄sentationē admitti: & illam superioris institutionē sequi debere p̄supponimus et in hoc existentem in mala fide possidere: & ex quo fuit sequuta institutio. fuit d̄ se oppositū & dictū, & nullo cōparente & d̄dicente fuisse factā institutionem. iuxta. c. si. iuncta gl. 2. de elec. lib. 6. & ex istis institutum legitime fuisse institutum: & ipsam institutionem quantum ad eius personam habere vim diffinitiuā: vt in d. c. si. de elec. lib. 6. & voluit Car. in d. c. ex literis. hoc ti. in 2. col. in 3. opp. & in d. c. cōsultationibus. in 4. & 5. q. in 2. col. licet postea constet de mala fide quasi possidentis p̄sentantis. Cur debet illa mala fides p̄iudicare instituto omni iuris ordinē seruato: & maximē alio non cōparente j. terminum edicti, cum p̄ eo sit sn̄a diffinitiuā: certe nō video, quō hoc fieri posset: maximē quia ipsi doc. vidētur velle institutum posse remoueri, q̄c unq; constat de mala fide, quasi possidentis: & sic et extra tempus quadrimestri datum a iure p̄sonis ad p̄sentādū. & si tu diceres, isti, q̄ credebant esse patroni & existētes in quasi pos. cum mala fide, æquiparantur: & in illis hoc est statutum d. ca. consultationibus. in fi. ergo vt idem esse in istis. Respondeo negando p̄dictos æquiparari: quia illi, de quibus in d. c. consultationibus. non erit quasi possessio, sed tantū credebatur patroni: sed isti erant in quasi possessione cū mala fide tñ: & alter non cōp̄ruit. & p̄sentatus institutus fuit, aliās certe daretur eā, vt delictum illius existentis in mala fide, magis noceret instituto, qui p̄cessit simpliciter credēs illum patronum q̄ sibi: cum si remoueat maior verecundia erit instituit, q̄ p̄sentantis. arg. c. quemadmodum. de iur. iur. turpius feliicitur, q̄ non admittitur hospes: & q̄ multum differat esse aliquē in possessione: & aliquē non esse, sed credi esse: vult gl. si. quā ibi Ab. ponderat in 6. col. circa med. in e. nihil. de elec. aliud esse gerere se pro p̄tato: & esse in possessione p̄tatoris: & aliud credere quem esse p̄tatum, & non esse in possessione. & ibi Abb. Ita intelligit d. c. consultationibus. ergo sic in casu nostro. ¶ Et si diceres, possessor mala fidei nō facit fructus suos vt s̄. dixim⁹ in ratione huius conclusionis: & si hoc esset, faceret fructus suos. dic isto casu non puenire hoc ex fructu p̄sentationis mala fidei possessoris: sed pot⁹ hoc esse vigore sn̄a diffinitiuā, videlicet institutionis superioris. ¶ Dicerē tñ, q̄ cōstituto de mala fide p̄sentatis & de iure alterius, ille q̄ est verus p̄onus, vel possessor bonæ fidei, iterum repræsentabit institutum, & non q̄ amoueat. arg. c. si vero. hoc tit. ¶ Dicerem et aliud, q̄ facta institutione si ante tñ lapsum termini appellatorij cōpareret aliq̄s, & appellaret ad dictā institutionem cōstituto de mala fide possidentis, amouebitur institutus: & ita vt velle Car. in d. c. consultationibus. in 2. col. in v. q. ¶ Et maximē hoc p̄cederet ante lapsum quadrimestri: nam isto casu posset attentari: q̄ et si esset facta institutio & lapsus terminus appellatorius & opponeret se patronus vel bonæ fidei possessor cōstituto de eorum iuribus, amoueret in 17. institutus: quia beneficium t̄ iuris nemini est auferendum, vulgatis iuribus. Nec obstaret terminus edicti p̄pter malā fidem p̄sentantis: nam terminus edicti ponderatur: cum apponitur ad instantiam veri patrōi vel bonæ fidei possessoris aduerfus alios cōpatronos: vt colligi pot̄ ex d. c. si. de elec. li. 6. loquente de habitibus. eligēdi: & sic mala fides possidentis in hoc casu p̄p̄cederet ante comparitionem patroni j. terminum edicti. Ita ego ex me cōsideravi: & aperuit mihi viam d. Car. vbi. s̄. ¶ Pro qua mea opinione facit gl. in ver. his amotis. in c. hæc quippe. in fi. 3. q. 6. que aperte dicit sn̄am latam d̄ p̄sentantem nō nocere p̄sentato absentī, vt ibi videtur velle etiam hanc opi. Inn. in c. Cumana. in vlt. col. ante fi. de elec. vbi dum dixisset electionem factam a bonæ fidei pos. tenere: a mala fidei vero possessore nō. subdit elegans verbum: hæc autem vera videntur in illis possessoribus mala fidei, quorum factio non ruetur cōfirmatio, vel aliter. vt no. de iure pa. c. cōsultationibus. & sic vult expresse vigore cōfirmationis confirmatum, & sic etiam institutum nō fore amouendum: & vide quæ. j. dicam in v. art. huius 3. q. princ. & istam opinio. tenet etiam aperte Bald. in c. in literis. in fi. col. in ver. quæro, aliquis est intrusus. de restit. spolia. & ita vidi seruari in practica. ¶ Et si tu diceres, quid plures habebit possessor bonæ fidei, die se habiturū plures: quia siue ab institutione sit appellatum, siue non, siue post quadrimestre, siue ante constet de iure alterius, institutus nō remouebitur. vt in d. c. consultationibus. Item, quia si sola p̄sentatio est facta, p̄p̄solam oppositionē alterius ante litem cōtestatam non retractabitur institutio. de quo tamen dicitur. j. in hac q. 3. in 4. articulo. vbi videmus qualiter hoc procedat, quæ non militat in possessore mala fidei. ¶ Et de eligentibus

# Cæsar Lambertinus Episcopus

eligentibus existentibus in mala fide. vide plenè p. Firma. in tra.  
de epo. in j. lib. in 3. par. in 4. q. ¶ Reperi postmodum d. Ro.  
in hoc tract. in ver. competens alicui. in 2. q. in ver. sed hic ca.  
d. quæstio accessoria. quærentem de huiusmodi difficultate in  
proptis terminis meis. pone q. iste præsentans malefidei nullū  
habet aduersarium, sed solus præsentat: & ad eius instantiam  
proponatur edictum publicum, vt moris est: & nemo com-  
pareat, & sequatur istitutio: an si postea veniat verus patronus  
vel possessor bonæ fidei, & petat reuocari institutionem, offe-  
rens se. p. baturum malâ fidem præsentantis, an erit audiendus?  
& concludit q. non: & ita dicit decidere Gem. in c. 2. de of. vic.  
lib. 6. in 2. col. dicentem, q. si eps instituit aliquem ad petiti-  
onem eius, qui asserit se patronum emisso edicto publico. p. illa  
vice præiudicatum erit patrono vero: alleg. no. in c. 2. de his, quæ  
sunt à præla. vbi lo. An. & Abb. dicunt: q. si contempti non d-  
dicunt: j. tps edicti, non possunt amplius d. dicere. & alleg. etiã  
Card. in d. c. consultationibus. in 4. q. in fin. & in seq. & in d. c. ex  
litis. in 3. contrario. adducit etiã d. Fel. hanc conclusionem  
firmantem in c. cum Bertoldus. in 4. col. in ver. quid autem si  
ordinarius. de re iud. & mouetur Fel. inter cætera: quia quando  
aliquis est iustus loqui, si tacet, v. consentire etiã ad sui p-  
iudicium. l. de ætate. s. qui tacuit. ff. de interrog. ad. c. 2. de con-  
fess. lib. 6. no. Inn. in c. j. de his quæ fi. à maio. par. ca. Si ergo p-  
sisto edicto verus patronus non comparuit sibi est imputandū.  
¶ Et respondet Roch. ad iura & autoritates, s. allegatas, q. con-  
sentus tacitus veri patroni, qui non comparuit in termino, æ-  
dicti confirmavit illam præsentationem, & subsequenter insti-  
tutionem, & præiudicauit sibi pro illa vice: & ideo postea non  
auditur, petèdo reuocationem. ¶ Ex qua rōe inferi Roch. idē  
esse, q. si ille, qui præsentat, nullo mō fuisse possessor, & cū mala  
fide: q. si psonus non comparuit j. terminum edicti sibi impu-  
ter: & hoc et dicit esse de mente doctorum vbi s. ¶ Faterur tñ  
Roch. psonū in futurum recognosci debere ab instituto ver-  
baliter: vel per instrum. fm. d. An. in c. ex literis. hoc ti. vel petē-  
do se representari ab illo. iuxta c. si vero. hoc ti. ¶ Postmodum  
dicit Roc. aliquem subtilis ingenij posse instare contra hanc cō-  
clusionem: & dicere cur doct. in d. c. consultationibus, maxime  
Abb. in vlt. no. indistincte dicunt institutionem factam ad præ-  
sentationē eius, qui nō est psonus, nec bonæ fidei possessor, re-  
uocari debere: & tñ ipsi sciebant verisimiliter dispositionem. d.  
c. si. cum gl. 2. licet q. in præsentationibus pponatur edicta: ergo  
sentiant, q. nō obstare edicto sit faciēda dicta reuocatio. ¶ Ad  
hoc respondet Roc. Abb. & cæteros doc. fuisse loquutos fm tps  
d. c. consultationibus. quo tpe edicta nō ponebatur: & nō erat  
in obseruantia dispositio. d. c. si. & ita d. Car. in c. ex literis, in ter-  
tio p. in intellexit. d. c. consultationibus. ¶ Demū ipse Roc.  
limitat prædictam conclusionem, vt non pcedat, quādo eps in  
stituit vel contulisset beneficium sine alicuius præsentatioe:  
q. si j. tps debitum cōpareret psonus, & vellet aliquem præsen-  
tare & peteret institutum amoueri deberet audiri: quæ limitatio  
dicit colligi ex verbis Gem. in d. c. 2. in 2. col. de of. vicar. lib. 6. &  
dicit posse esse rōnem: q. tunc non est, quid impueter psonus,  
ex quo non fuit citatus nec emanauit edictū. in collatione eū  
beneficiorum non pponitur edictū, secundum Hof. quæ refert  
& sequitur Abb. in c. 2. de his quæ fi. à præla. alle. not. in d. c. si.  
de elec. li. 6. p. qua limi. Roc. dicit esse text. in c. decernimus. l. 6.  
q. 7. & se declarasse in ver. honorificū. in j. q. & ita residet Roc.  
vbi s. ¶ Certè placuit mihi cum reperi Roc. tenēre opi. meam,  
qui tamen in vno discordat: nā q. quod diximus in instituto ad  
præsentationem malefidei possessoris, voluit et habere locum  
in instituto ad præsentationē illius, q. nunq. fuit in possessione: sed  
tñ credebatur psonus. iuxta 2. p. d. c. consultationibus. & mouē-  
tur illa porissima rōe: q. verus psonus vel bonæ fidei possessor  
fuit citatus p edictū, & non cōparuit: imp. atq. ergo sibi. ¶ Nos  
vero. s. in instituto præsentato ab eo qui credebatur patronus di-  
ximus oīno habere locum dispositionem. 2. partis. d. c. consul-  
tationib. & sic illum institutum debere reuocari p. sito de iuri-  
bus patroni vel bonæ fidei possessoris, quibus fuerit appositū edi-  
ctum: & allegauimus gl. & doct. in c. nihil. de elec. ¶ Et p. hac  
mea opin. Roch. in hoc adduco: nam sublata ratione citatio-  
nis edicti absque dubio, aliter erit dicendum in instituto ad præ-  
sentationem malæ fidei possessoris, vt non remoueat: & ali-  
ter erit dicendum in instituto ad præsentationem illius qui erede-  
batur patronus. & nunquam fuit in possessione: cū differat ista  
duo, vt s. est dictum. Non ob. ratio d. Roch. de edicto: q. quam  
uis emanauerit edictū, emanare debuit ad instantiã illius q. cre-  
debatur patronus: cū non esset nec in possessione fuisset: & iō  
patronus aduertēs illum nunq. p. baturum, nec p. priatē, quasi  
p. iuris pa. seu præsentauit n. curauit nec p. parere: sed voluit gau-  
dere beneficio legis, p. quod quadrimestre cōceditur ad p. tan-

dum, nec illa institutio debebat fieri non confitto de p. priate  
vel quasi pos. p. sentantis. vt colligitur ex dictis doct. in d. c. p. sul-  
tationibus. & in c. si. de elec. lib. 6. nam sola affixio p. d. i. facit  
legi cōfirmationem: & in casu nostro institutionem: sed debe-  
re etiã p. stare, saltem de quasi pos. eligentium & p. sentantium:  
in instituto vero ad p. sentationem malefidei possessoris, potuit  
constare saltem de quasi pos. ipsius p. sentantis: & de mala fi-  
de non fuit oppositum: & merito canonice sequuta fuit insti-  
tutio: vnde quicquid dixerit Roch. tenerem cum opinione, de  
quæ s. vt nō amoueat institutus ad p. sentationem malæ fidei  
possessoris, etiã confitto postmodum de mala fide: sed bene  
deberet amoueri institutus ad p. sentationem illius q. nunquam  
fuit patronus: nec in quasi pos. iuris pa. sed credebatur patronus.  
Nota omnia ista: quia noua & subtilia. Et hæc sufficiant pro i-  
sto art. Et vide quæ dicentur in seq. art.

## ¶ Tertius articulus. 3. q. prin. j. partis. ij. Libri.

- 1 Possessor violentus, vel inuasor, an possit presentare, & eius presentatio ad-  
mitti. disting. m. 4.
- 2 In possessione sua quisque tuendus est, vel etiam prædo.
- 3 Gesta per illum, qui gerebat se pro tali an valeant et teneant, perinde ac si es-  
set talis. & n. 5.

1 Dubitatur Tertio loco, tan inuasor vel violentus pos-  
sessor possit presentare: & eius presentatio ad-  
mitti. Et dic breuiter, q. de inuasore format qōnem Arch. in c.  
eum qui. de præb. li. 6. in ver. inuasor. & tandem dicit quosdam  
tenere: q. si talis inuasor pacifice possidet, & ab ecclesia toleratur,  
p. presentare: alias non: & remittit se ad no. in summa. 24. q. j.  
& p. Inn. in d. c. nihil. in vlt. gl. de elec. & p. eūdem in c. si vero, in  
gl. hic colligitur de snia excōicariōis. Tu adde hoc idē velle gl.  
in c. hanc. in s. nemo in hæresi. j. q. j. De possessore verò vio-  
lentus, de cuius violentia vel mala fide non constat, ponit Inn. in c. in  
litis. in prin. in ver. item nota q. si quis. de rest. spolia. & in d. c.  
consultationibus. & Rota. 268. collatio seu p. sentatio. hoc ti. in  
nouis: quæ post Inn. concludit expressè collationem seu p. sen-  
tationem factam p. possessorem et violentum, de cuius violentia  
seu mala fide non constat, valere, & tenere: q. et prædo in  
sua possessione tuendus est. alleg. d. c. in literis, de rest. spolia. Sed  
si constat de h. m. o. violentia & mala fide, cassat collatio, seu p. sen-  
tatio p. eum facta: q. presentare est fructus possessionis & c. Et al-  
leg. Inn. vbi s. & in h. refert dictum Arch. de inuasore proximè  
deductum, Sequitur et Inn. de violento possessore Car. in d. c.  
consultationibus. in prin. 2. col. in prin. 2. q. hoc ti. sequitur etiã  
prædicta: & maxime dictum Rot. & Arch. Alex. i. d. subscriptione  
inc. sed his tñ non obstantibus. in fi. 2. col. in ver. p. confirma-  
tione. quæ subscriptio est posita post conf. 75. inc. vixit p. dera-  
tis. in 4. vol. & idem à simili de elec. tenet Firma. in tract. de epo.  
in j. lib. in 3. par. in 4. q. ¶ Et idem de intruso pacifice possidente,  
donec constat de eius intrusione, vide f. sentire Rota prædic-  
ta in sui sine per eius verba fm ea quæ all. ¶ Tu considera q. ex  
quo Archi. & alij de istis se remittunt ad no. in c. nihil. de elec.  
& ad alia iura de quibus. s. videntur se remittere ad illam lon-  
gam materiam: an gesta per illum qui gerebat se p. tali, valeat  
& teneat, ac si esset talis? de qb. in dictis lo. & maxime p. Abb. in  
d. c. nihil. in 6. col. de qua materia hic differere omitto: quia lō-  
ga esset historia: sed casus noster est: an p. sentare possit violentus  
possessor, inuasor, vel intrusus: puta quia ius pa. habebat vna ec-  
clesia in aliam: vel quis inuasit aliquam villam: vel in ecclesia parro-  
na se intrusit. Et deciditur hic art. per dicta. s. in proximè præc.  
4 art. ¶ Nam præfari ex quo sunt violenti possessores, inuasores,  
vel intrusi, sunt in malafide. Vnde sic distinguerem, aut isti pos-  
sident pacifice, & tolerantur, ac de eorum iniusta causa, violentia,  
inuasione, vel intrusione non constat: & volentes præ-  
sentare admittuntur: sicut & illi qui sunt malefidei possessores:  
est bene verum quod confitto de prædictis, institutus ad eor-  
um presentationem est remouendus. secundum quod dicunt  
omnes in possessore malæ fidei: licet ego in hoc distinguerem  
propter institutionem sequutam præuio edicto: sicut nouiter  
distingui & consideravi in proximo præceden. articulo. in ver. tu.  
in fin. huius. 2. articulo. & c. vsque ad fi. ¶ Aut vero iste violentus  
ingressor, inuasor, vel intrusus non possidet, sed tamen pacifice  
reputatur: & communiter tenetur patronus: & similiter alio  
non p. parente, admittitur eius presentatio, & presentatus in sti-  
tuitur: sed confitto de non iure ipsius, & de eius violentia, inua-  
sione, & intrusione singula singulis referendo, cassatur eius p-  
sentatio, & etiã institutus remouetur indistincte: sicut dicim<sup>9</sup>  
de illis, qui non possident, sed tantum reputabantur patroni:  
per text. apertum in dicto capitul. consultationibus. & diximus  
lat. & s. in

latè. s. in j. præced. art. & per ista mea dist. aut possident vel non facit similiter diuersitas casuum posita per Abb. in c. nihil. super gl. fi. in 6. col. de elec. ubi quærit, an gesta per illum, qui gerebat  
 5 ¶ se pro prælato, valeant & teneant nam casu quo valent, potius valent, si gerens se p. prælato possidebat, q. si non possidebat. vt et latè dixi in fi. p. c. art. ubi clare hæc mea dist. in c. est probata: & ita intelligere Arch. rotæ: & alios ubi s. c. iste art. dependat à distis in præced. duobus art. ¶ Et de materia intrusorum vide late d. Fel. in c. in nostra. in 7. & 8. col. in 2. correla. de resc. & de possessore colorato ibidem in 22. col. in 36. corre.

## ¶ Quartus articulus. 3. q. prin. j. partis. ij. Libri.

- 1 Possessor vel quasi bonæ fidei ius patronatus an possit presentare mota sibi lice super ipso iure pat. vel presentandi in ecclesia vacante, & an influentio debeat sequi. c. n. 9. 10. 11. 12. 13. 14.
- 2 Lite pendente non potest quisquam prohiberi vti sua possessione, sicut prius.
- 3 In possessione qui est, potest fructus colligere.
- 4 Possessio litigiosa non sufficit ad hoc vt qs interim fructibus vtatur. c. n. 5. 7.
- 6 Matrimonium contrahendo quis quodammodo alienat personam suam.
- 8 Fructus non subiacent restitutioni, nisi à tempore litis contestate.
- 15 Fructus percepti dicuntur à bonæ fidei possessore, quoquo modo sint à terra separati, siue per se siue per alium suo nomine, etiam si casu ab alio, nō suo nomine.
- 16 Presentans quis est in quasi possessione iuris patronatus, bonæ fidei, & vacat ecclesiæ, presentat aliquem ad illam, sicut presentatio, cōparet quis dicens se proprietarium, & fatetur illum esse in quasi possessione, presentans debet institui. Et quid si lra fuit super institutione. nu. 21. 22. Idem si mouetur sibi controversia ante presentationem, non autem lite contestata. Et quid lite contestata n. 17. 18. 19. 20.
- 23 Saluis æternæ nemo præsumitur inmemor.
- 24 Litē mouere super possessio impediatur presentationem, nō est verisimile.

**Q**uia Proxime in præc. art. est dictum quasi poss. iuris pa. in malæ fidei: ¶ Restat quere quarto loco, an mota lite seu controversia quasi possidenti super ipso iure pa. seu presentandi in ecclesia vacante, an ipse quasi possessor possit presentare anteq. lis finiatur, & si poterit presentare, an debeat seq. institutio: & dubium facit (vt j. dicitur late) quia ex quo sibi mouetur lis ante presentationem, vt cōstitutus vel incipit institui in malæ fidei: & sic videtur non posse presentare: quia de ea incipit apparere ante presentationem. ¶ Aduerte q. de hac materia loquitur multe glose. Sed magis plenè loquitur gl. pe. lo. in c. hæc quippe. 3. q. 6. & gl. Ber. sin. in c. cum venissent. de rest. i. in integ. & similiter gl. fi. in c. ex literis. hoc tit. quæ quidem gl. intricate loquuntur: & maxime principalior illarum in d. c. ex literis. nam primo arguit q. existens in pos. non possit presentare lite mota. Deinde dicit contrarium secundum quosdam: & sunt Vinc. Tanc. & Goffie. vt ibi dicitur. deinde gl. ibi. sed litera recedit ab hoc per litteras illius tex. postea ibi: vel si dicatur adhuc valeat: dicit q. etiam si presentare possit, presentatus non instituetur: & tandem multis variationibus interpositis in fi. concludit illum nō presentare, vel si presentauerit, sup. p. dicit institutionem: vt ibi est videre: gl. vero fi. in d. c. cum venissent. de rest. in integ. quærit de eligendis in quasi poss. eligendi, existentibus, & de presentantibus. ¶ Sed res referas apertius opi. doct. & dicas in hac materia primam opin. fuisse in d. gl. pe. c. hæc quippe, distinguens: aut reus est in pacifica poss. eligendi, seu presentandi, licet moueatur sibi cōtrouersia sup. iure pa. duntaxat: puta quia actor nō negat reum esse in quasi poss. presentandi seu eligendi: sed dicit ius eligendi seu presentandi pertinere ad se: & tūc poterit possessor eligere seu presentare: sed differetur institutio seu confirmatio in eventū litis. ¶ Aut mouetur quasi possessori quæstio sup. possessiōe iuris presentandi vel eligendi: vt quia negatur illū esse in possessiōe: & fortè agitur interdicto vti poss. iure dicebat lo. reum nō debere eligere siue presentare lite pendente, ex quo non constat q. de sua quasi possessiōe: sed si eligeret vel presentaret, electio eius, vel presentatio erit in pendente: non n. debet superior illas cassare: q. fortè erat in possessiōe: & de hoc est contentio, an sit in possessiōe. ¶ Ad istā opi. lo. d. Abb. in d. ca. cū venissent. sup. gl. fi. in v. col. de rest. in inte. addit ad primum eius membrum rationem illius dici posse esse: quia pendente lite non pot. aliq. phiberi vti pos. sua sicut prius. vt in c. j. vt lite pend. Confirmatio vero vel institutio differetur: quia cum electio seu presentatio sint quasi quidam fructus iuris eligendi seu presentandi: vt no. in c. quere lra. de elec. & in c. cōsultationibus. subiacet. n. restitutorio: à tpe litis contestationis: vnde sicut possessor, q. succubuit in dñio fundi, debet restituere oēs fructus pceptos à tpe litis contest. vt in l. certum. C. de rei vend. & no. in ea. grauis. de rest. spo.

lia. Ita electio seu presentatio subiaceat quodammodo restitutorio, si fuit facta post litē cont. Ideo nō debet fieri cōfirmatio vel institutio: q. si illa faceret, & possessor succuberet in pprietas nō possent amplius illi fructus restituere: q. n. dēt electio seu presentatio cassari, ex quo fuit sequuta confirmatio seu institutio: vt in d. c. quere lra. & in c. cōsultationibus. differet ergo confirmatio: vt possessor succubente saluum sit ius ipsi actori, vt possit eligere seu presentare, & sic habere illum fructū, qui p. cip. post litē cont. ¶ Ad scdm vero membrum lo. addit Abb. ex illo inferri posse notabiliter, q. si tu negas me esse in possessione alicuius fundi, & moueas mihi quæstionē sup. possessione, ego autē lite pendente p. cepi aliquos fructus, iudicem lite pendente non debere mihi p. cipere vt restituam illos fructus: q. hoc p. dēt à q. d. prin. nam t. si sum in possessione, possūm colligere fructus: & dicit ad hoc facere quod ipse dixit in c. significate. de appei. ¶ Et istam opi. lo. & dist. sequitur quia sibi placet d. Ant. in d. c. cum venissent. de rest. in integ. & in d. c. ex literis. hoc tit. ¶ Tu aduerte q. fm istam illationem quam fortificat Ab. videtur vel le opi. lo. q. et si litigatur sup. iure pa. solum possit fieri presentatio: sed non debere sequi institutionem: & tamen eius verba in d. c. hæc quippe. videtur velle esse debere sequi institutionem: sed si agatur sup. possessio: tunc non possit fieri presentatio: & si fiat, institutionem retardari: & ita intelligunt lo. Tanc. Vinc. Gof. & alij antiqui: put omnes refert & sequitur Archi. in d. c. hæc quippe. & d. Car. in d. c. cōsultationibus. in 2. col. in op. 2. q. 6. & in vlt. q. in fi. col. hoc tit. & in d. c. ex literis. in pen. col. in 1. q. dum dicit primum verius, valere presentationem & institutionem sequi: nisi inducatur q. d. super hoc: an possideat vel non, quo casu differret institutio: quia t. possessio litigiosa non sufficit, vt quis interim vtatur fructibus & remittit se ad id quod plenius dixit hanc partem tenendo in d. c. cum venissent de in integ. rest. & subdit ita intelligi id, quod no. in d. c. hæc quippe. 3. q. 6. & sic opi. lo. ibi posita. & quod voluit idem lo. in d. c. cum venissent. & ita intelligi gl. fi. in d. c. ex literis. ibi quosdam: & sic non videtur lo. voluisse etiam in primo membro retardari institutionem: put ipsum declarauit Abb. vt s. diximus. ¶ Secunda fuit opinio B. giofatio. nostri in glosis. s. allegatis, qui indistincte tenuit, q. qualiscūque pendeat lis sup. iure eligendi seu presentandi, non debet reus eligere seu presentare pendente lite, ne ptingat postmodum cassari: sed si de facto elegit vel presentauit, talis electio, vel presentatio stabit in pendenti: vt in d. c. cum venissent. de rest. i. in integ. & p. ista opi. v. tex. in d. c. ex literis. hoc tit. & tex. in c. fi. de m. rimo. contrac. p. inter. eccle. & tex. in c. 2. de noui op. a. nun. ¶ Superuenit tertio loco Inn. in d. c. cum venissent. & in d. c. cōsultationibus. quem et ibi refert d. Car. i. j. col. in j. q. & primo v. dicit ipse possidentem in omni casu, donec fuerat in iustā, presentare posse, si est in bona fide: licet tamen est sibi mota lis ante presentationis actum, quia remanet possessor: vt in c. j. & in c. laudabilē. vt lite pendente, & remanet bonæ fidei, quo ad fructus & vfucapionem. l. si post acceptum. ff. de rei ven. l. c. licet sit mota sibi q. d. si non intelligit se habere in iustā cam: & in litigando, nō esse malæ fidei, ideo presentare pot. & presentari ab eo institui debet. ¶ Postmodū Inn. recedit ab ista opi. & tenet rimum q. primo est malæ fidei post lit. cont. & inter ip. p. scr. l. certum. C. de rei ven. l. nemo. C. de acqui. pos. vnde concludit Inn. indistincte fore tenendum: siue vnus sit in pos. pacifica: & sic p. ip sum agatur sup. iure pa. siue duo cōtendant se esse in possessiōe, quilibet posse eligere seu presentare p. dēt lite: nec fore reuocandā electionem seu presentationem pp. litis pendentiā p. tex. in d. ca. cum venissent. Sed postmodū electio vel presentatio illius confirmabitur vel instituetur que obtinebit in cā pprietas vel possessiōis. adducit in arg. d. c. cum venissent. & l. j. ff. vti poss. fide. ¶ Non obstant modo iura adducta per B. qui tenet de directo contrariam opinio. Et primo. ca. ex literis. hoc tit. quia ille tex. non probat presentationem seu electionem non debere fieri lite pendente: sed solum probat a contrario sensu, q. nō debet fieri institutio seu confirmatio: & hoc dicit Ab. potuit esse p. p. rationem quam ipse adduxit ad primum membrum opinio. lo. Ita Inn. vbi s. ¶ Ad tex. t. vero in c. fi. de matrimonio. cōtrac. contra interd. eccle. Respondet Inn. ibidem esse speciale in matrimonio vt non contrahatur lite pendente super alio matrimonio. & dicit Abb. in d. ca. cum venissent. in vlt. col. putare rationem specialitatis esse: quia cōtrahendo quis matrimonium, quodammodo alienat personam suam: quia non dicitur amplius habere potestatem sui corporis. vt in c. non debet. de cōsan. & affini. & sic alienaret rē quodammodo vel iugiosam. Item ibi versatur periculum: nam cōmitteretur adulterium cū scda, si postmodum p. nunciaretur p. matrimonio. ¶ Ad. ca. vero. 2. de noui oper. nuncia. Respondet similiter Inno. esse etiam speciale in denūciatione noui operis: vt nihil debeat edificari post nouum



# Cæsar Lambertinus Episcopus

nouum opus nunciatum. Itē dicit ibi nō posse ædificari sine p̄iudicio aliterius, si denuntiatio est iusta. ¶ Et istam opi. Inno. sibi placere dicit do. Abb. in d. c. eū venissent. in princ. fina. col. (vbi omnia prædicta refert) quia ex quo quis p̄ndit se esse in possessione, nō debet phibere sua posses. vti, ex quo nō subest ali-  
7 quod scandalum nulli. n. s. it̄ p̄iudicium si ambe partes p̄ cōseruatione iuris ipsorum eligunt siue p̄ntant: satis. n. est differri cōsumationē seu institutionē. sed si subessent scandala, fateor (dicit ipse) iudicem posse phibere vtrique parti ne eligant seu p̄sentent, vt in l. equissimū. ff. de vsufr. & quod nor. lo. de lig. in cle. 2. de re iud. ¶ Tu adde ad hoc, quod habet in c. j. & 2. hoc ti. & quod latē de hmōi scandalo dicitur. j. in 2. par. huius li. in j. q. prin. in vlt. art. ¶ Et subdit Abb. post medium si. col. d. c. cum venissent. do. Ant. sentire ibi vnum dictum, quod nō sibi satis placet: dicit. n. q̄si p̄sentatio fuit facta à bonæ fid. poss. ante litem motam, debet fieri confirmatio seu institutio: licet ante institutionem sit litem mota super iure seu p̄prietate iuris eligendi v̄ ipso iure pat. seu p̄sentandi: & dicit Abb. rationem posse esse  
8 iudicio suo: quia ex quo p̄sentatio fuit facta ante litem, motam nō subiacet amplius restitutioni per contestationem post ea factam: nam scilicet fructus percepti non subiacent restitutioni, nisi à tempore litem contestate vt s. est dictum. Ita nec virtus istius electionis seu p̄sentationis iam p̄sentate superiori ante lit. conte. debet impediri per contestationem superuenientem: & sic dicit ipse hoc limitat multum illum rex. & ita refidet Abb. ¶ Et istam opi. Inn. de qua. s. tenet et Alex. in dicta subscriptione in c. sed his tamen non obstantibus. in 2. col. in ver. p̄prietate dato et, quæ subscriptio est post conf. lxxv. vltis ponderata. in 4. vol. ¶ Superuenit Host. in d. c. cum venissent. qui dicit si bi non placere opi. lo. de qua. s. quia dat locum figmentis. nam de facili aduersarius volens impedire electionem, seu p̄sentationem, diceret reum conuentum non esse in possessione eligendi seu p̄sentandi. Sed in materia distinguit, quod aut est p̄tentio sup iure p̄sentandi aut sup iure eligendi, primo casu si poterit lite pendente fieri p̄sentatio: & sic poterit intelligi. c. ex literis. hoc tit. ratio q̄a non multum p̄iudicat patrono si non p̄sentat j. t. p̄a à iure statuta ad p̄sentandum: nam si nō deciditur lis j. p̄dicta tempora, p̄t̄ eps ecclesia p̄uidere: vt in c. q̄m. & in c. eam te. hoc ti. ¶ Scd̄o casu si est cōtentio de iure eligendi, cū non sint determinata t̄p̄a ad litem decidendam, arg. c. dudum. c. cōgregato. de elect. poterit fieri electio lite p̄dente: & ita p̄cedat. d. c. cum venissent. in fi. & pro ista diueritate facit: quia patronus inicitur gratie. c. 3. hoc ti. capitulum vero iuri cōi. vt in c. j. de elec. ¶ D. Ant. non placet ista diueritas, quam ponit Host. nec et Abb. in d. c. cum venissent. circa med. fin. col. quia de iure non probatur: & ad d. c. ex literis. respondetur vt s. per Inn. arg. à contrario sensu p̄cedere, ibi quo ad institutionē: & non quo ad p̄sentationem: vnde ille rex. declaratur p̄rex. in d. c. cum venissent. secundum Abb. ibi. ¶ Sed re vera ego vidi Host. in summa huius ti. in §. quid iuris. in ver. sed si vacante ecclesia quæstio moueatur: & tamen videre meo non distinguit, prout s. diximus, secundum relationem Abb. sed videtur tenere opi. lo. declaratam, prout eam intellexit Car. vt s. retulimus illam addendo in vno casu. ¶ Dicit ergo aut quæstio mouetur vacante ecclesia super proprietate tantum iuris pat. & tunc alter. f. possessor nihilominus p̄sentabit, & alle. d. c. consultationibus. & in arg. l. vbi. ff. de aqua quoti. & æsti. & sic in isto membro ex quo allegat dicta iura, & maximē. d. c. consultationibus. i. vel le. q̄ fiat p̄sentatio, & sequatur institutio prout fuit in d. c. consultationibus. nam ibi non retardabatur institutio, prout dixit  
9 Abb. voluisse lo. vbi. s. ¶ Aur̄ mouetur q̄d non solum super p̄prietate, sed etiam sup possessione, vel sup possessione in qua quilibet p̄ntat & quilibet dicit se habere ius: & ait fore distinguendum: q̄ aut ista q̄d est inter clericū & laicū, vel inter clericos: & tunc cā est terminanda j. sex mēses. c. eam re. hoc tit. c. 2. in fi. de suppl. negli. p̄æla. e. ad audientiam. el. j. de eccl. ædifican. ¶ Aur̄ est q̄d inter plures laicos: & tunc cā est decidenda j. quatuor mēses. c. cum pp. hoc tit. quibus mēsis vel quatuor elapsis, & cā non decisa poterit episcopus ecclesia ordinare saluo iure illius q̄ attē debet, iuxta iura. s. allegata: vt ille q̄ postmodum obrinebit institutum p̄ ep̄ scopū p̄sentat. c. si vero. hoc ti. ¶ Quasi velit sub istis verbis Host. ex quo in isto secundo membro figurauit casum sup possessione, & quilibet p̄ntat, ambos posse p̄ntare: & sic fm̄ opi. lo. in j. membro: & Inn. in dist. q̄ p̄cedat in isto casu. ¶ Videtur velle et Host. institutionem esse pendente: quia dicit quid iuris si lis non deciditur j. tempus: quasi velit dicere: q̄ si deciditur secundum illam sit institutio: & sic secundū lo. & Inn. qui in hoc concordant. ¶ Sed quid, si nō deciditur j. tempus p̄fixum: hic casus non ponebatur: nec p̄ loā nec per Inn. & Host. cum ponit: & dicit q̄ p̄uidebit eps, & ordinabit

ecclesiam: cum hoc tamen, vt sit saluū ius vincētis, vt illum in stitutum per ep̄m representet: & sic isto casu p̄sentationes factæ non habebunt locum: sed eps instituet aliquem alium, quē velit iure tamen suo, & n̄ ex p̄ntatione. ¶ Et certē in summa Host. bene loquitur: habui postmodum ipsius litem in d. c. cum venissent. in §. nos igitur. in pe. col. inueni eum distinguentem vt s. rerulim̄ post Abb. sed rectius & clarius loquutus fuit in summa, vt p̄xime vidistis. ¶ Rot. cxlj. possessor bonæ fidei, hoc ti. in nouis fuit in vna p̄opinione motionē litem iudicialis non impedire possessionem in p̄sentando: nisi lis sit super ipso iure pa. seu possessionem p̄ntandi ei mota, & lis cōtestata esset: q̄a post hmōi cont. mala fides inducitur: & sic nō facit differentiā inter litē p̄prietatis & possessionis: sed vult in vtroq; casu ante litem cont. posse p̄ntare possessore, post vero nō: & alleg. Inn. in d. c. cum venissent. & in d. c. consultationibus. & in c. in literis. de rest. spol. qui re vera ita nō loquit, vt s. est dictum. ¶ Bal. aut in d. c. cum venissent. de rest. in integ. dicit vni verbū in hac materia, 1 electioes bñ posse fieri in p̄dictio. possessorū: q̄a possessio n̄ nemi est auferenda nisi cū modis & t̄p̄ibus licet interim neutra confirmabitur, donec sit discussum de iure: & adducit simile. ff. de excusa. tut. l. diximus. ¶ Et sic Bal. non tangit primum membrum: videlicet q̄n agitur de p̄prietate iuris pa. & vnus tm̄ possidet: an ille possit p̄sentare: sed solum tangit secūdū mēbrū quodam litigatur sup possessione: q̄a ambo dicunt se possidere. ¶ Do. Abb. vero in d. c. ex literis. in pe. col. sup gl. fi. hoc ti. postquam recitauit opi. gl. ibi dicit se velle in hac materia latius loqui, q̄ ali. colligēdo aliqua dicta d. Ant. & declarando ipsam materiam ampliando terminos gl. & distinguit sic. ¶ Aur̄ quis est in possessione sine aliqua p̄trouersia: & tunc potest p̄sentare: & institutus non debet remoueri et iure pa. euicto, si est in bona fide: secus, si in mala: & allegat rōnes repetendo ea quæ dicitur in d. c. consultationibus. & nos diximus latē. s. in p̄ximis p̄ced. tribus art. ¶ Aur̄ p̄sentans erat in possessione bonæ fidei: & mota fuit sibi lis seu controuersia ante p̄sentationem: & tunc aut lis est mota super possessione, q̄a negatur ipsum possidere: & non debet admitti p̄sentatio, q̄a super hoc p̄t̄er q̄d: & sic debes intelligere (dicit ipse) d. c. cum venissent. de integ. resti. & ita vult gl. ibi: & in d. c. hæc quippe. 3. q. 6. ¶ Quandoque mouetur controuersia non super possessione: sed super p̄prietate iuris pa. vt quia alius dicit ipsum esse patronum: licet reus sit in possessione: & iste casus est dubitabilis de quo p̄prie loquitur gl. ibi secundum eum, & p̄: p̄sentare, sicut & alios fructus colligere: sed p̄sentatio non debet admitti per superiore, ita vt instituat p̄ntatum: sed poterit admitti simplr̄ & differri institutio in euentū causæ: & rationem esse dicit: q̄ possessor tenetur restituere oēs fructus quos p̄cepit post litē contestatā: vt dicit  
2 se dixisse in d. c. grauis. de rest. spol. Sed si institueretur p̄sentatus lite pendente & succumberet, p̄sentato in p̄prietate si possit restituere illum fructum: q̄a legitime institutus remoueri non debet: & ideo pp̄ impossibilitatem restitutionis fructus dēt differri institutio. ¶ Et adducit simile: q̄si quis dilapidat fructum post  
3 litis p̄ contestat. nec est soluēdo fructus sequentranter: vt dicit se dixisse in c. si. de seq. pol. & fru. ¶ Sed in rebus prophanis potest possessor p̄cipere fructus, & vni libere possessione sua lite pendente: q̄a potest eos restituere vel estimationem ipsorum, q̄d quidem fieri non potest in fructu annexo sp̄t̄alitati p̄sumpto, & inestimabili: ita Ab. vbi. s. ¶ Tu circa ista eius dicta aduerte ad plura. Et primo ad sc̄m suum membrum: dū vult q̄si p̄trouersia est sup possessione: q̄a ambo dicunt se p̄sentare ex quo ambo possident si p̄trouersia fuit sibi mota ante p̄ntationē nullū p̄sentare: nam in hoc est sibi p̄rius Abb. ex quo in d. c. eū venissent. in prin. si. col. est sequit̄ opi. Inn. & dixit illā sibi placere q̄ est in isto casu ambos posse p̄sentare: quia quilibet tuendus est in possessione sua: licet institutio differatur: & tamen hic voluit contrarium cum velit nullum posse p̄sentare. ¶ Aduerte secundo Abb. dicere in isto membro. Ita velle gl. in d. c. hæc quippe. & sic lo. & tamen est p̄rium cum lo. velit isto casu posse fieri p̄sentationem: vt s. diximus in eius opinione. ¶ Aduerte tertio in isto membro Abb. debuisse clarius esse loquutum, & subdistingueret: videlicet aut possidet bonæ fidei p̄sentauit ante motā sibi p̄trouersiam, sed non fuit sequuta institutio: aut post: vt in primo casu p̄sentatio teneat: & institutio sequi debeat, non obstante controuersia mota, fm̄ d. Ant. vt s. diximus. ¶ In secundo casu dicere, vt dixit ipse: & certē ista fuit mēs sua: licet postmodum defecerit: quia vt vides ponderauit informationem dicti mēbri litem fuisse motā ante p̄sentationē. ¶ Aduerte quarto in tertio eius membro rōnem assignatam p̄ eum. s. quia fructus p̄cepti post litē contestatā sunt restituēdi & c. (quæ s. sæpe adduximus) non concludere in omni parte dicti: nā ista ratio concludit post litem cōtestatam: dictum vero loquitur, q̄ mota lite



mota lite super proprietate, potest possessor presentare: sed presentatus non debet institui: & sic non loquitur post litem contestatam, sed lite mota vnde generalius est dictum eius ratione. ¶ Ego in hoc dicerem sicut dixi do. Ant. vt §. retulimus. q. si presentatio est facta ante motam litem: licet postea lis mouetur, sequi debet institutio, non obstante lite mota super proprietate: quia ille fructus presentationis non subiaceret amplius restitutioni, secundum Abb. post do. Ant. vt §. diximus. ¶ Eodem modo dicere possumus, q. si presentatio est facta ante contestationem litis, & sic etiam lite mota, sed ea non contestata, omnino debet sequi institutio etiam lite contestata super proprietate: quia ille fructus non est restituendus, ex quo non fuit collectus post litem contestatam: sed ante per supra dicta: & pondera ista quia sunt verissima & certe procedunt. ¶ Et adde non obstat, q. ante litem contestatam non fuerit facta institutio: quia sufficit factam fuisse presentationem ad hoc: vt ille fructus dicatur collectus: & ad hoc adduco simile quod dicit Bart. in l. ex diuerso. in 2. col. in ver. sequitur alia diuisio ff. de rei vend. 15 q. 1 a bonafidei possessore dicuntur fructus percepti, quoquo modo sint in terra separati: siue per se: siue per alium suo nomine, etiam si casu ab alio, non suo nomine: vt ibi per eum & per omnes. Ita in casu nostro per solam presentationem dicitur ille fructus collectus, licet per institutionem dicatur consumptus: vt voluit doct. in d. c. consultationibus. hoc tit. nota ista quia

16 noua & vera. ¶ Vnde pro clara intelligentia istius materie ego formare plures casus. Primus erit, quando aliquis est in qua si poss. bo. fide. & vacat ecclesia, & ipse presentat aliquem clericum ad illam, qua presentatione facta comparet dicens se proprietarium, & faceret illum esse in possessione: sed vult probare se proprietarium: & isto casu ex quo agitur petitorio, ille presentatus debet institui non obstante protracta mora, ex quo ille fructus presentationis collectus fuit ab illo, qui erat possessor bonafidei & non subiaceret restitutioni: & ita procedat solenne dictum do. Ant. §. relatum quod sequitur Abb. in d. c. cum venissent. de integ. restit. licet alij doct. hunc casum non tegerint: & sentit etiam Abb. in d. c. ex literis. in secundo membro sue distinct. cum ponderauit presentationem fuisse factam post litem motam. ¶ Secundus est casus, quando similiter aliquis est in possessione bonafide, & vacat ecclesia, & mouetur sibi controuersia ab aliquo similiter super proprietate ipsius iuris pat. & actor faceret illum possidere: & adhuc non est lis contestata: sed sunt in dilatoriis que preponuntur ante litem contesta. c. pa. floralis. de exce. & adhuc ille possidens bonafide potest presentari: & eius presentatio institui debet: quia adhuc dicitur in bonafide, ex quo non est lis cont. & iste fructus ex eo, quia non est collectus post litem contesta. sed ante, non venit restituendus. d. l. certum. C. de rei vend. & no. in d. ca. grauis. de rest. spolia. secundum meam nouam considerationem quam retuli. §. in ver. ego in hoc dicerem. & plus dico q. si non esset sequuta institutio possessoris sequi etiam post litem contest. quia per presentationem, iam ille fructus fuit collectus vt ibi diximus. ¶ Nec ob. q. in c. consultationibus. ponderetur presentatum a bonafidei possessore fuisse institutum, ad hoc, vt non remoueat & c. quia ibi loquitur rex, quando ius pat. est euictum proprietario: nam ad hoc, vt non remoueat, requiritur q. sequuta fuerit institutio: sed in istis duobus casibus per litem motionem, imo nec per litem contesta. ius pat. non dicitur euictum: sed tantum dicitur sic te possessorem constitutum in malafide: quare facta malafides non habet impedire, vt presentatus a possessore cum erat in bonafide non instituitur, vel vt remoueat: quia ad remotionem requiritur totalis euictio, & vera malafides: vt in d. c. consultationibus. imo non sufficeret malafides, vt diximus in si. p. aecedent. art. & simile dicemus. §. in hac. 3. q. princ. in 6. art. in primo casu.

18 ¶ Tertius est casus, quando possidens bonafide mota sibi controuersia super iure pa. & sic proprietate: & similiter actor faceret illum esse in possessione: vel hoc probatur, & est lis contestata, & tunc ex quo incipit esse, seu est in malafide facta: vt dicunt Bar. & alij in d. l. ex diuerso. ff. de rei vendi. in pe. col. potest presentare, & presentatio debet simpliciter admitti: sed retardabitur institutio, ex quo ille fructus est restituendus vsque ad finem litis si lis decidit infra semestre vel quadrimestre: vt §. dicitur: & ita procedat opinio Inn. Abb. & aliorum: & sic debet intelligi opin. Io. licet videatur velle debere semper sequi institutionem: cum sit est super proprietate: vt §. dixi: nam illa suam opinionem & sequitur intelligit in duobus casibus precedentibus: in isto vero vt retardetur, vt §. & hoc casu finita lite infra dictum tempus ille instituitur, qui fuit presentatus ab illo, qui obtinuit in proprietate: & ratio huius dicti est illa, quam §. sepe retulimus post Abb. & alios: & ita intelligi potest Bal. in d. c. 2. de rest. in integ. ¶ Sed ego multum miror de hac

decisione: nam in veritate ille possidens est in bonafide, licet dicatur sic esse in malafide ob contestationem litis, hoc sic statuatur: certum est, etiam q. si lis non finiat in infra semestre vel quadrimestre episcopus possit providere, vt sibi videbitur: vt dixit Host. vbi §. & j. d. cetum: & poterit esse illum actorem succumbere: & quia non erit lis finita infra illud tempus episcopus conferre illud beneficium ad sui libitum: & possessorem sine causa pro ista vice esse fraudatum presentatione: & possit adduci fraus in hoc: nam episcopus possit submittere aliquem q. nunquam fuit patronus vt litem moueat: & illam differat vltra tempus presentatum, ad hoc, vt ipse conferat ad sui libitum, quod quidem non est permittendum, sed potius istis vt alius fraudibus obuiandi. c. sedes. cum vulga. de resc. vnde putarem magis veram opinio. Ioan. Vincen. Taner. & Goffr. quam etiam tenet Io. An. in d. ca. consultationibus. & Host. prout ipsum §. retulimus. ex quo alleg. d. c. consultationibus. quam ibi approbat do. Card. in vlt. q. in vlt. col. & in d. ca. ex literis. vt §. dixi. quam istam, & certe potius debet illa dici communis quam ista cum pro illa sint plures doct. & numero & auctoritate: cum pro ea videatur otinis schola antiquorum doct. Sed saltem ego dicerem pro euitanda hac absurditate quare emanare possit ab huiusmodi fraude: q. si lis finiat in infra dictum tempus, differatur institutio vsque ad finem dicti temporis: & tunc ille instituitur qui fuit presentatus ab eo, qui obtinuit vt §. Sed si infra dictum tempus lis non est finita, potius fiet institutio in personam presentati ab existente in possessione, quam fiet prouisio per episcopum solum: sed lite terminata poterit fieri representatio: arg. c. si vero hoc tit. Nec ob. malafides: quia non est vera malafides, sed facta: nec etiam obstat restitutio facienda illius fructus & c. quia ille fructus amplius seruando seruari non poterat: & sic sibi non poterat restitui: quia si non institueretur presentatus a possessore, fieret collatio per episcopum: cogita super hoc: quia prima consideratio: & ita concedatur opinio Ioan. Inn. & Abb. & pro ista mea consideratione possent multa adduci, quare permituntur, quare alias non permitterentur in his quare seruando seruari non possunt: sed breuitatis causa ea omitto. ¶ Vnde hunc tertium casum ita formare vt §. addedo litem fuisse decisam infra tempus datum ad presentandum: nam debet institutio retardari vsque ad illud tempus: & postea debet institui ille, qui fuit presentatus ab obtinente. ¶ Sed quartus est casus, quando vacat ecclesia lite mota & post litem contestatam sit presentatio a possessore: & lis erat super proprietate, vt §. Et vt diximus litem decisa retardatur infra tempus semestre, cum patroni sunt ambo clerici, vel vnus clericus, & alter laicus: vel infra quadrimestre, cum ambo sunt laici: & tunc licet presentatio facta institutio sit retardata vsque tunc: tamen quia lis non est finita, instituitur presentatus a bonafidei possessore. vt §. diximus in precedent. casu: & hij quatuor casus loquuntur & locum habent quando lis est mota super proprietate. ¶ Quintus casus est quando possessor est in bonafide: & ante quam sibi moueat, iam ille fructus super possessione presentat: & alter comparet: & dicit se possidere, vel mota lite super possessione presentat: & tunc licet aliqui dicant eum non posse presentare: tamen vera est opinio Inn. & Abb. in d. c. cum venissent. de rest. in integ. & Inno. in d. c. consultationibus. licet Abb. aliud videatur sensisse in d. c. ex literis. hoc tit. q. ambo possunt presentare: quia quilibet tendens est in possessione sua, vt §. dictum est. Sed presentatio simpliciter admitti debet: & institutio retardari vsque ad finem litis: quare si decidit in infra tempus, de quo §. prout fuerit decisum, fiet institutio, si vero non decidit in infra dictum tempus episcopus, providebit ad sui libitum vel de vno presentatorum: non tamen ratione presentationis: sed iure ordinario vel de alio secundum Host. in summa §. allegatum & late dicitur. §. in isto. 2. lib. in 2. par. in 2. q. in 1. artic. ¶ Et si tu diceres: cur ista diuersitas inter precedentem casum & istum? Respondeo: ibi constare quis ipsorum litigantium vere quasi possideret per confessionem actoris agentis super proprietate: & ideo presentatus ab illo debebat institui. Sed in casu isto ex quo ambo dicebant se quasi possidere, non constabat de vero quasi possessore. Et ideo non immerito Host. vbi §. de ista prouisione facienda per episcopum quando lis non terminatur infra tempus, nihil dixit in primo casu, seu membro, quando agebatur de proprietate: sed in secundo quando agebatur de possessione sic. Ista enim duo sunt diuersa & nihil habent commune. In naturaliter, §. nihil commune. ff. de acqui. poss. Et in istis terminis iuris pat. dixit Arch. & ibi Ioan. And. & Dom. in c. vnic. hoc tit. lib. 6. & vide de hoc ea quare dicemus §. in 6. art. presentis. q. ¶ Et per ista hec materia habetur clarissima vltra omnes, & maxime Modernorum: nam Gay. in repe. c. fi. de elec. lib. 6. ante fin. 17. col. paucis remissionibus est contentus, nihil eligendo nec concludendo, vt ibi per eum

# Cæsar Lambertinus Episcopus

per eum: & similiter facit ante fi. 39. col. ¶ Idem facit Firma. in trac. de episcopo. in j. lib. in 2. par. in l. ij. q. ¶ Reperi etiam Pau. de cita. idem facientem in hoc trac. in 6. par. in 3. q. in 2. col. & in vltimis verbis vbi indistinctè videtur concludere, possessorem mota lite non posse præsentare etiã si fructus non venient restituendi. ¶ Reperi demum. d. Roch. in hoc trac. in verbo. competens alicui. in 2. q. tractantem hunc articul. latè, & referentem opiniones, & dicentem primam esse q. lite mota possit fieri præsentatio, & illam Abb. in d. c. ex literis. dicere communiter sentire doctores. pro qua etiam adducit Bal. in l. 2. in vltimo. 22. col. C. de serui. & aqua. ¶ Secundam opinionem dicit esse lite mota non posse præsentare: & si fiat, debere retardari institutio vsque ad exitum causæ. & illam opinionem tenere d. Alex. in conf. 7. v. v. in pe. col. in 4. vol. adducit etiam Rotam primã in c. possessor. hoc ti. in nouis. volentem q. licet quando mora est quæstio super castro vel villa, in qua sit ius pa. possit pendere lite per possessorem fieri præsentatio: secus est quando lis moueretur super iure seu possessione præsentandi est lis contestata. alleg. etiam Felin. in ca. cum Bertoldus. in vlt. col. de re iud. ¶ Pro tertia opinione ponit opinio. Io. supra relatam. ¶ Quartam opinionem ponit Inno. in ca. 2. de rest. in integ. quam dicit sequi Abba. vt supra retulimus. ¶ Quintam ponit opinionem Host. in d. c. cum venissent. ¶ Et sexto loco ponit opi. do. Card. in d. c. ex literis. demum dicit sibi placere tertiam opi. quæ fuit Io. velur comprobata meliori fundamentis. & illam sequi Archi. in d. c. hæc quippe. & Host. in summa huius tit. in veris. quid iuris. in fi. & in secundo membro distin. prædicte. l. quando est mota quæstio super possessione, vt tunc non debeat admitti præsentatio, & concordare etiam cum Rota & Card. supra relatis. & tenendo hanc conclusionem dicit non obstat quod dixit Host. in d. c. cum venissent. dist. Io. dare locum figmentis: quia si dicamus q. mota quæstio super possessione non possit fieri præsentatio, q. ad impediendum præsentationem semper aduersarius diceret alterum non esse in possessione: ad hoc respondet, non esse verisimile, quem dicere alium non possidere: & eum super hoc ad iudicium trahat, quando sciet eum possidere propter iuramentum calumnie, quod præstatur in iudicio. 23. tiam spiritali hodie: per ca. j. de iur. calum. lib. 6. ¶ nemo enim præsumitur immemor salutis eterne. l. fi. Cad. l. iul. rep. ¶ Item non est verisimile, propterea q. agens vel litigans temere bene cogitare potest se in expensis esse condemnandum, l. eum, qui temere. ff. de iudic. l. proferendum. §. si autem alterutra. C. de iud. c. finem litibus. de dolo & contuma. ¶ Præterea dicit nõ 24. esse verisimile quem mouere ¶ litem super possessorio ad esse eum impediendi præsentationem: quia in themate huius articuli præsupponitur litem fuisse motam antequam euenisset casus præsentationis faciendæ: & sic præsupponitur ecclesiam vacasse lite pendente: vnde cessare videtur fundamentum vel absurdum, quod dicebat Host. militare. Quando autem ecclesia iam vacante oriretur lis vel inter patronos, vel inter episcopum, & patronum, vel inter præsentatos, remittit se ad ea, quæ dixit in verbo, honorificum. in 24. q. Et demum ipse Roch. refert dicta Abb. post d. Ant. & ita residet in hoc passu. Tu tamen nõ recedas ab his, quæ s. conclusimus: quia reuera rectè procedunt, Et de hoc artic. vide Phil. Dec. in consil. 127. plura dubia. ¶ Aduerte tamen ad vnum: quia modus fraudis, quæ committi potest per episcopum, quem posuimus. §. in 3. casu, i. ver. sed ego multum inuor, q. possit submittere aliquem, qui nunquam fuit patronus vt litem moueat & illam differat vltra tempus datum ad præsentandum, ad hoc vt ipse episcopus conferat ad sui libitum. nam hæc fraus committi posset, quando lis moueretur post ecclesiam vacantem, & titulus articuli nostri est, sed quando moueretur ecclesia adhuc non vacante posset dici absolute id, quod conclusimus in ipso tertio casu non habito respectu ad distinctionem, quam ibi posui pro euitanda illa absurditate: nam dicta Roch. de quibus. §. militant & in illo casu.

¶ Quintus art. 3. q. prin. j. partis. ij. l. libri.

1 Possessor bone fidei, & possessor male fidei, si concurrant in presentando, vter præferatur. & n. 2. 3. 4.

3 Possessoribus duobus existentibus, altero bone, altero male fidei, si alter vnum, alter alterum præsentauit, & præsentatus a male fidei possessoribus fuit ab ipso institutus, confitit de mala fide, institutus remoueri debet.

1 Quæro Quinto, si concurrunt possessor bone fidei & possessor male fidei in presentando, quia quilibet præferatur vnum, quis præferatur in institutione? Et certe iste articulus esset ponendus j. in 3. part. huius secundi libr. vbi tractabimus, quando præsentationes fiunt in discordia, quis

preferatur, &c. sed vt tota materia quasi possidentiũ sit vnita, vobis hic de eo querere. ¶ Et dic breuiter Innoc. in d. c. consultationibus. formasse hunc articulum & concludisse fore preferendum præsentatum à bonæ fidei possessore: quia si malæ fidei possessor non debet admitti: imo si est admissus, confitit de eius mala fide, institutus est remouendus. multo fortius debemus dicere, esse præferendum præsentatum à bonæ fidei possessore, & repellendum præsentatum à male fidei. poss. & hoc idem voluit ibi omnes & maxime do. Ant. & Car. in 2. col. in v. q. & Alex. in d. subscriptione. inc. sed his tamen non obstantibus. in prin. fi. col. quæ subscriptio est posita post consil. 7. v. vis ponderatis. in 4. vol. & ista est veritas, maxime cum præsentatus à bon. fi. poss. præferatur præsentato à proprietario: vt dicitur in proximo seq. art. quod est plus. ¶ Sed certe hic articulus haberet parum dubietatis ideo Inno. in d. c. consultationibus formauit eum in fortioribus terminis: puta, q. malæ fi. poss. præsentatum à bon. fi. poss. alium. dicit Inno. q. licet episcopus admittat præsentatum à j. poss. ma. fi. pp. incertitudinem, id est, quia certum non erat de mala fide: & ideo sit tuendus in possessione. c. 2. de rest. in integ. tamen quando cunque postea constabit de veritate remouebitur præsentatus ab eo & præferetur præsentatus à bon. fi. poss. pœnes quem est fructus iuris pa. alle. c. cum Bertoldus. de re iud. ¶ Quod dictum Innoc. dom. Card. in d. c. consultationibus in 2. col. in v. q. dicit esse notandum & intelligendum præsupponendo vnum. l. ab institutione fuisse appellatum, alias haberet vim diffinitiuæ: vt dicit se dixisse in d. c. ex literis. in tertio contrario. & sic dicit ipse ex facto sequenti non venit retractanda: quasi vellet dicere do. Card. imo ita dicit, q. si fuit institutus præsentatus à ma. fi. poss. quia credebatur esse bone fidei, & ab illa inst. non fuit appellatum: licet postmodum de ea constet, ille institutus non debet remoueri. quia institutio transfuit in re iudicatam, & ideo non venit postea retractanda. & sic tenet opinionem quam ego. §. tenui in 2. proxi. præced. art. in vers. tu. in fi. huius secundi art. & quæ ibi dixi vsque ad finem, instituit præsentatum à ma. fid. poss. si non fuit appellatum, non debere postea remoueri confitit de mala fide in eius præiudicium: vt ibi latè dixi vbi pro mea opi. do. Car. allegauit. ¶ Sed miror: qualiter possit procedere iste casus formatus p. Inno. si ambo erant in possessione, & putabantur ambo bonæ fi. poss. q. episcopus magis vnum ex præsentatis, quam alium voluerit instituire. ¶ Nisi dicamus, q. ex quo isti ambo erant in possessione, & credebantur bonæ fidei possessores, videbantur compatroni, & ex via gratificationis vel ratione maioris meriti, episcopus potius instituit vnum, quam alterum: iuxta no. in c. 3. hoc ti. & j. in 3. par. huius secundi libr. per discursum latè dicitur. ¶ Et ita reperiri postmodum do. Roch. in hoc trac. in verbo competens. in 2. q. formantem hunc articulum. q. si duo sunt quasi possessores iuris pa. vnus bonæ fidei, & alter malæ fidei, vnus præsentat vnum, & alter alium, episcopus instituit præsentatum à mal. fi. poss. an talis institutus debeat remoueri: & concludit q. sic. per rationes de quibus diximus supra in secundo articulo.

¶ Sextus arti. 3. q. prin. j. partis. ij. Libri.

1 Patronus verus si præsentauit vnum, & existens in quasi possessione bone fidei, alium, vter prior sit in possessione. & n. 2. 4. 5. 6. 9. 10.

3 Proprietas absorbet causam proprietatis.

7 Præsentatus à proprietario curare debet litem suam agitari ab ipso.

8 Præsentatus à bonæ fidei possessore curat se cito instituendum.

1 Quæro Successiue. 6. ¶ pone q. verus patronus præsentauit vnum, existens in possessione bo. fi. præsentauit alterum: quis illorum sit potior in institutione? Et huius art. etiam hic non esset locus, sed alibi, vt dixi in præced. arti. ¶ Et similiter dic breuiter q. Inno. in d. c. consultationibus. hoc tit. p. illum tex. quem ibi omnes sequuntur. & maxime Abb. in vlti. col. & idem Inno. in d. c. cum venissent. de rest. in integ. & in ca. cumana. de ele. tenet eẽ potiozem præsentatum à bo. fi. poss. quia ipse sunt fructus, vt latè fuit dictum in j. præced. arti. huius q. prin. & idem vult do. Ant. in d. c. consultationibus. quem refert & sequitur Alex. in d. subscriptione. inc. sed his non obstantibus posita post consilium. 7. v. vis ponderatis. in 4. vol. vbi etiã alleg. Inno. in c. eum ecclesia. de elect. melius dixisset de causa pos. & proprie. voluit etiam Abb. in c. cumana. in pen. col. super gl. fi. de elect. & Bald. in c. in literis. ante fi. prime col. de rest. spolia. & Gay. in repe. c. fin. de elect. lib. 6. in ij. col. qui ita intelligit debet. & hoc idem voluit Lap. allega. 8. 9. in Dei nomine factum, super quo. in 8. col. in ver. item si litigat. vbi dicit q. si litigat præsentatus à patrono vero, & præsentatus à non vero, sed à putatiuo, præferatur præsentatus à putatiuo. & allegat. d. c. consultatio

fultationibus. istam etiam par. tenuit Abb. in conf. 54. casus contingente. post prin. 2. col. in j. volu. sequitur Et prædicta Pau. de monte pico in sua solemniter repet. 5. Titia cum nuberet. l. titia cū testamento. ff. de leg. 2. in 2. char. in j. col. in 3. q. princ. ¶ Do. Abb. vero in d. c. consultationibus. in fin. col. dicit se intelligere prædicta vera, quando fuit processum ad institutionem & ante quam constaret de iure proprietatis: secus autem, si prius confiteretur de proprietate: ¶ quia proprietatis absorberet causam possessionis: ut in c. dilectus. de caus. poss. & proprie. ¶ Sed tu aduerte, q̄ secundum verba Lap. in d. conf. Pau. de monte pico, & aliorum in locis. s̄. alleg. videtur, q̄ ista conclusio procedat, etiam si non est processum ad institutionem: quia tunc queritur quis p̄feratur, et non institutio sequuta. & præsupponunt etiam cōstare de proprietate illius cum formant questionem quis p̄feratur præsentatus à proprietario vel à bo. fi. poss. & sic dicta Ab. non videtur procedere. ¶ Tamen lmo. in d. c. cumana. in vlti. col. circa med. de elect. format hunc artic. quando aliquis dicebat se esse in possessione, & aliquis se esse proprietarium, sed nō in possessione: & de nullo istorum constabat: sed ambo cū protestatione fuerunt admissi: q̄ si postmodum constat amboꝝ dicta esse vera. illum esse in possessione, & alium esse proprietarium, vox erit possessoris: quia eius debet esse cōmodum. & sic ista considerantur ante institutionem seu confirmationem: licet actus præsentationis seu electionis fuerit factus antequam constaret de proprietate: institutio vero postquam proprie cōstitit & hoc dictum Inn. facit ad ea quæ diximus. s̄. in 4. arti. in j. & 2. casu. & sic etiam Inn. in parte videtur contra Abb. vbi s̄. qd̄ dicendum. ¶ Tūdic posse esse casum huius articuli pluribus modis primus est, quando possessor præsentauit, & postea p̄paruit proprietarius, dicens se proprietarium, & præsentat alterū: & vltimus non profectur causam ipse: sed est lis inter præsentatos: & licet ambo probent intentionem præsentantium, quia præsentatus à possessore probat illum esse in possessione, præsentatus vero à proprietario probat illum esse proprietarium. & isto casu, ex quo præsentatio fuit facta à possessore bonæ fidei, ille est institutus. & ita procedat dictum Inn. in d. c. cumana. de elec. ¶ Nec obstat. q̄ non constat de proprietate: quia nō debet repelli præsentatus à possessore bonæ fidei. Sed si tu dices ad quid ergo ponderatur institutio, ad hoc vt remoueat in d. c. consultationibus. hoc tit. & in c. querelam. de elec. & resp̄detur, in dictis iuribus magis ponderatur præsentationem fuisse factam à possessore bon. fi. quam q̄ fuerit facta institutio. Vel melius responderetur illum tex. loqui, quādo patronus ipse proprietorius euicit ius par. quo casu debebant sibi restitui fructus, qui extabant iuxta materiam. c. grauis. de rest. spo. & l. ex diuerso. per Bar. ff. de rei ven. nisi fructus fuerint consumpti, vt ibi: vñ ideo in illo tex. ponderatur institutio: quia per illam ille fructus præsentationis videtur consumptus: sed nos loquimur, quando nō fuit lis inter possessorem & proprietarium, sed inter præsentatos: quo casu res acta inter illos, non debet præiudicare possessori, vt fructus etiam qui extant, restituat, vulgata reg. res inter alios acta. de regu. iu. lib. 6. & considera hunc casum: quia pato verissimum, & secundum eum, loquitur ibi Inn. nam tractat quæ vox erit p̄putanda in numero, vt electus à maiori parte confirmetur: & sic inter electos erat questio. & ita etiam Abb. eum refert & sequitur in d. c. cumana. in pe. col. super gl. fi. de elect. ¶ Secundus casus est, quando possessor bo. fi. præsentauit vnum, & postea proprietarius comparuit, & præsentauit alterum, & mouit litem possessori super proprietate: & tunc si ille præsentauit ante litem motam, vel ante litem contestatā, instituetur & p̄feretur præsentato à proprietario: quia ille fructus nō subiacet restitutioni, iuxta late dicta. s̄. in 4. art. iuxta primum & secundum casum. & isto modo possunt etiā intelligi doc. s̄. allegati. ¶ Tertius est casus, quando possessor bo. fi. præsentauit vnū, proprietarius alterum, quæ præsentationes fuerunt facte, siue ante, siue post litē contestatam: sed ex negligentia fuit retardata institutio, intantum quōd constitit de iure proprietario, & tunc p̄feretur præsentatus ab illo. Sed si præsentatio à possessore fuit facta ante litem contestatam, vel litem motam, & sequuta fuit institutio, antequam esset cognitum de proprietate, illa præualet: si vero fuit facta post litem contestatam, expectabitur eūtus litis: vt diximus. s̄. in d. 4. art. in tertio casu. & in isto casu procedat opinio Abb. requirentis fuisse processum ad institutionē, antequam constaret de iure proprietatis. & ita poterit saluari ista, quæ apparet contrarietas doctorum. ¶ Quartus possit esse casus, quādo facta præsentatione per possessorem, & institutione sequuta, constaret de proprietate alterius, & tunc ille vellet p̄ferentur: quia adhuc supererat tempus, vel non. & iste casus est clarus q̄ non admittatur cum non remoueat præsentatus à bo. fi. poss. institutione sequuta: vt est casus in d. c. consultatio

nibus. & nota ista quia noua & certe procedunt. ¶ Sit igitur cautus presentatus à proprietario, vt litem agitari faciat ab ipso proprietario: & ipse compareat, & assistat pro interesse suo, vt euitet dicta in primo casu. ¶ Et econtra sit cautus presentatus à possessore bonæ fidei, vt quam citius poterit, institui se faciat, vt euitet dicta in 2. & 3. casu. prout ex eis colligi potest. ¶ Reperi postmodum do. Roch. in hoc trac. in verbo, cōpetens. in xix. q. quærentem de hoc art. & dicentem præferri præsentatum à poss. bo. fi. allegando Abb. in d. c. consultationibus. & in consilio 54. christi. circa prin. in 1. vol. & Bal. in l. 2. in vlti. col. C. de ser. & aqua. Rotam quintam. quidam. in tit. de præben. & Fel. in trac. suo quando li. apo. no. patro. in pe. col. in vers. limitatur. ix. ¶ Postmodum limitat hanc conclusionem, vt non procedat quando ante institutionem factam constaret de proprietate: quia presentatus à proprietario, esset institutus vt s̄. diximus. Et pro hoc dicit facere, quod decidit Io. An. in c. dilecti. in prin. de arbitris, q̄ si homines vnus castri sint in quasi possessione pacuendi infra limites alterius, & postea oriatur contentio inter homines dictorum castrorum ex eo, quia pacua non sufficient vtrifque, tunc p̄ferentur domini illorum pacuorum. arg. c. suggestum. de decimis. cum aliis p̄ eum alleg. quem refert & sequitur Rom. in sing. incip. communitas. char. 18. col. 4. ¶ Secundo limitat ipsam conclusionem non habere locum in ma. fi. poss. de qua dicemus in seq. art. In si postmodum dicit esse aduē redum Inn. in c. in literis. quem sequitur Ab. in c. cum ecclesia Sutrina. de cau. pos. & p̄. tenere contrarium. selectionem possessoris esse p̄ferendam electioni proprietarij, & illam esse potius confirmandam p̄supponendo. q̄ de iure proprietarij constat: vt etiā nos s̄. ponderauimus. & sic videtur recedere à limitatione: ideo tu conclude, q̄ diuersificationē casuū: vt s̄. fecimus. Et vñ Ph. dec. conf. 117. diuino & c. & p̄. tenui. in 2. col. & in conf. 129. diuino & c. & p̄. tenui. ante fi. 3. col. & in conf. 134. viso puncto. in j. col.

¶ Septimus arti. iij. q. prin. j. partis. ij. Libri.

- 1 Presentatus à mala fidei possessore, an à proprietario, qui non est in possessione ne sit preferendus in institutione. & n. 2. 6.
- 3 Possessor male fidei nullum fructum debet consequi.
- 4 Possessione pelli quis non debet sine iudicio. & n. 5.
- 7 Fructus pertinent ad proprietarium, nemine possidente, vel possidente, sed mala fidei.
- 8 Institutus ad presentationem veri patroni, licet non sit in possessione presentandi, remoueri non debet, ex quo alius non est in possessione.
- 9 Presentatus à possessore male fidei, de cuius mala fide non constat, p̄feratur in institutione presentato à proprietario.
- 10 Presentatus à proprietario male fidei, de cuius mala fide non constat, p̄feratur in institutione presentato à proprietario.
- 11 Proprietarij est curare, vt statim constet de mala fide possessoris, antequam procedatur ad institutionem. & quid agendum male fidei possessori. m. 12.
- 13 Presentatorum à male fidei possessore, & à proprietario, litigantium inter se vter p̄feratur.

**Dubatur** Septimo: ¶ quis p̄feratur si duo fuerint presentati vnus à ma. fi. pos. & alter à proprietario, qui non est in possessione. & istius articuli etiam locus non erat hic: sed hic collocauit ex causa assignata. s̄. in prin. quinti art. & dic breuiter hunc articulum formasse Abb. in fi. d. c. consultationibus. hoc tit. & ibi dixisse isto casu tenere presentationem factam p̄ proprietarium. & sic dicit notare Inn. qui quotide ad hoc solet allegari in d. c. cumana. de elec. ¶ Sed postea dicit prius & verius tenere eundem Inn. in c. in literis. de restit. spol. nam patronus non poterit p̄ferentur. cū non esset in possessione, nec licet p̄pria autoritate spoliare etiam inuaforem: vt in d. c. in literis. nulla ergo presentatio possessoris: quia erat in mala fide, neque proprietarij: quia nō erat in quasi possessione & dicit fore addenda quæ ibi Abb. dicit in c. ex literis. hoc tit. & ita residet in hoc art. Abb. vbi s̄. ¶ Aduerte eundē do. Ab. hunc art. latius fuisse profectum in d. c. cumana. in pe. col. super gl. fi. referendo dicta Inn. primo. quid quando cōcurrunt p̄ presentatus à pos. bon. fi. & à proprietario, postmodum quid, quando concurrunt presentatus à poss. ma. fi. & presentatus à proprietario, vbi reuera non loquitur de presentatione, sed de electione, & dicit quōd quando concurrunt isti duo in electione sic in presentatione pos. ma. fi. & proprietarij secundum Inn. ibi valebit suffragium proprietarij: quia vbicunque nemo ¶ est in possessione vel aliquis est: sed mala fide, omnis fructus rei, pertinet ad proprietarium: quia possessor male fidei nullum fructū debet consequi: vt l. mala fide. C. de condi. ex lege. & dicit Abb. nota bene hoc dictum Inno. quia non videtur ex toto placere domino Antonio. nam ¶ non debet quis expelli à possessione sine iudicio: & subdit Abb. profecto se non videre quomodo Lambert. de iure patron. c

# Cæsar Lambertinus Episcopus

possit valere vox proprietarij alio existente in possessione, cum antequam declaretur per sententiam iudicis, eū esse possessorem male fidei, ad ipsum spectavit perceptio omnium fructuum: nec debet interim ex velle: cum & predo sit in sua possessione tuendus: vt in d. c. in literis. de rest. spol. ¶ Nec dicit ob stare. d. l. ma. si. quam allegat Inn. quia loquitur, qñ p̄prietarius conuicit possessorem male fidei in iudicio: tunc enim priuatur possessore commoditate prouentus: sed ante sententiam non debet priuari ex officio priuato: vt in d. c. in literis. & subiungit ipsum met lu noc. in d. c. in literis. hoc dictum d̄rim sentire, dum dicit, nunq̄ valere electionē p̄prietarij alio existente in possessione mala si desed oportebit possessorem prius delicti p̄sententiam iudicis. Et istam par. videtur sequi Gay. in repe. c. si. de elec. lib. 6. in l. j. co. ¶ Tu aduerte ad hæc dicta abb. in c. cumana. q̄a non sunt ita rigida sicut ea, quæ dicitur in d. c. consultationibus, & in aliquibus videtur sibi d̄dicere: nam in d. c. consultationibus. videtur concludere, q̄ et confitio de mala fide possessoris, nulla sit sua p̄sentatio p̄p̄ malam fidem, & eo casu etiam nullam esse p̄sentationem p̄prietarij, quia non est in possessione: & sic vtroque casu esse nullam: vt ibi apparet in c. cumana. vero videtur velle p̄sentationem possessoris male fidei p̄ualere, donec de mala fide constet: sed si constaret de mala fide, & super ea fuerit iudicatum valere p̄sentationem p̄prietarij: & sic d̄ id, q̄ dixerat in d. c. consultationibus. nullā valere. ¶ Aduerte etiam t̄ meliorem esse suam opinionem in d. c. cumana. quod iudicato de mala fide teneat p̄ratio p̄prietarij, q̄ illa sua opinio in d. c. consultationibus. quæ est, nullam ipsarum p̄ntationum valere isto casu, nam nullo iure ipsa p̄batur: sequeretur. n. ex eo, q̄ nullo existēte in possessione: quia p̄prietarius et nō esset in possessione, p̄tare non possit, cum idem sit nullum esse in possessione, & esse sed mala fide: & sup̄ eo iudicatum. & tñ istud inconueniens sequeretur ex illa opinione Abb. q̄ expulso ma. si. poss. nec. p̄prietarius admittatur: quia non est in possessione: & esset d̄ reg. for. maram p̄ Inn. & omnes, t̄ q̄ nemine existēte in possessione vel aliquo existente cum mala fide fructus rei p̄tineant ad p̄prietarium, imo d̄ id, quod colligit idē Abb. in d. ca. consultationibus. ¶ pe. no. vbi dicit, t̄ q̄ institutus ad p̄sentationē veri patroni licet non sit in possessione p̄sentandi, non debet remoueri: ex quo alius non est in possessione. & addit hoc tenere Inn. in d. ca. cumana. ex quo dicit inferri fructus fundi p̄tinere ad d̄m, licet nō sit in possessione, ex quo nullus alius est in possessione. Et ideo Pau. de monte pico. in repe. §. Titia cum nubere. l. titia cum testa. ff. de leg. 2. in xxj. char. in 39. q. in 2. col. in ver. vnum tñ nota. dicit dictū Abb. in d. c. consultationibus. de quo. §. esse mirabile: sed sibi non placere, & d̄ illud tenere Alex. in conf. lxxv. visis p̄o gerasis. in vlt. col. in 4. vol. dicentem ita tenere d. An. in d. c. consultationibus. cum Inn. & ideo remittit se ad Abb. in d. c. cumana. quasi vult dicere Abb. ibi corrigere dictum suum. Tu aduerte dum Pau. allegat. d. conf. Alex. eum voluisse allegare subscriptionem Alex. quæ est post. d. conf. & incipit, sed his tamen nō obstantibus post. p̄n. si. col. ¶ Aduerte. 3. abb. in d. c. cumana dicere do. An. tenere d̄ Inn. & tñ Alex. in d. subscriptione. de qua. §. dicit do. An. tenere cum Inn. ¶ Dic tu latius p̄ concordia doctorum, diuersificando casus, & primus casus erit, qñ possessor etiam male fidei, de cuius mala fide adhuc non constat, p̄sentat vnum, & p̄prietarius p̄sentat alium: & dicit se p̄prietariū, licet ille sit possessor, sed est male fidei: & tñ de eius ma: a fide nihil cōstat, sed reputatur bonæ fidei: & si iste fuerit ante litem contestatā, p̄sentatus à possessore et male fidei: de cuius mala fide non constat: sed p̄sumitur esse in bona fide, debet institui, & p̄ferri p̄sentato à p̄prietario: si vero hæc fuerit post litem contestatam, retardabitur institutio, secundum late dicta. §. in pxi. p̄ced. 4. & 6. art. & si facta institutione constat de mala fide p̄sentantis, fiet vt dictū est §. in d. 4. art. & hoc ideo est: quia ex quo de mala fide non constat, nisi quia ita dicit ille, qui vult aduersari, reputatur bonæ fidei: vt de possessore bone fidei iudicari debet: & hoc mō p̄ceder dictum Abb. in d. c. cumana. q̄ donec de mala fide indicabitur, erit tuendus in possessione sua. & ita loquitur Inn. in d. c. in literis. ¶ Secundus est casus, qñ male fidei possessor p̄sentat vnum, & p̄prietarius alium: & incontinenti constare facit d̄ mala fide possessoris, & isto casu p̄fertur p̄sentatus à p̄prietario in institutione, & ille institueretur. & ita p̄cedat opinio Inn. in d. c. cumana. reiecta opi. Abb. in d. c. consultationibus. volentis nullā p̄sentationem valere: quia valebit illa p̄prietarij, ex quo nullus alius est in possessione: & constat existentem in possessione, et si in mala fide. ¶ Et ideo sit cautus p̄prietarius, vt antequam p̄cedatur ad institutionem, statim faciat constare de mala fide possessoris. ¶ Et sit cautus possessor, q̄ faciat statim cum p̄sentat, cōstare de possessione sua: quia licet postea compareat p̄prietarius & p̄sentat alium, antequam lis cōtēstetur, instituetur

13 p̄sentatus ab eo. ¶ Tertius est casus, quando pos. ma. si. p̄sentat vnum, p̄prietarius vero alium, & amplius se non impediūt: sed p̄sentari inter se litigant, quis ipsorum instituentus sit: & de mum constat de mala fide pos. p̄sentantis vnum, & de p̄prietate p̄sentantis alium: & isto casu ex quo constat de mala fide possessoris, antequam p̄sentatus ab eo fuerit institutus, instituet p̄sentatus à p̄prietario. Nec obstat, si dicatur, sicut diximus. §. in pxi. p̄. ar. in primo casu, q̄ res inter alios acta & c. quia ibi eramus in casu, in quo p̄bata fuit bōa fides, quo omnino faciebat fructus suos: nec obstat proprietas: quia non fuit deducta ad hoc, vt priuaret possessorem fructibus. sed in casu nostro p̄bata fuit mala fides: quo casu p̄sentatio p̄ ipsum facta non tenuit: & q̄ illa non teneat, iudicatur: sed quia ille alter p̄bavit intentionem suam. si p̄sentantem cum esse proprietariū, instituetur: & si bene ponderentur verba Inn. in d. c. cumana. in isto p̄prio casu loquitur, qñ elegerunt possessor male fidei, & p̄prietarius, & erant in cōfirmatione obtinenda: & dubitabatur cuius suffragium numerari deberet. & dicit ibi Inn. suffragium p̄prietarij. & per ista omnia sunt concordata. nota ea, quia ita dilucidata non inuenies. nam doctores confuse loquuntur. ¶ Reperi postmodum do. Roch. in d. verbo, cōpetens alicui. in 19. q. in ver. secundo limita tangentem hunc passum, & tenentem neutram p̄sentationem valere, allegando Inn. & Abb. vbi. §. & lmo. in d. c. cum ecclesia Satrina. de causa pos. & p̄prietaria. in vltimis verbis. subdit tamen do. An. ibi voluisse hoc casu p̄sentationem veri patroni tenere. & ita residet ibi Roch. sed tu tene, vt §. diuersificando casus: quia alias veritas haberi non potest. & vide Phil. deei. in conf. cxvij. diuino & c. & pro tenui. in 2. col.

## ¶ Octauus art. 3. q. prin. 1. part. 2. Libri.

- 1 Presentatus à vero patrono eo non possidente vel alio, instituentus est.
- 2 Paria sunt, nullum esse in possessione, & esse aliquem in mala fide.

1 **Quæro** Octauo circa prædicta: t̄ pone, q̄ verus patronus p̄ntat, & tamen nec ipse nec alius sit in quasi possessione, an p̄sentatio sit nulla tanq̄ facta à non possessore. d. Roc. in ver. competens alicui. in xx. q. format hunc arti. & dicit ex dictis in p̄ced. q. concludi p̄sentationem tenere: quia vbi constat aliquem esse verum patronum, poterit p̄sentare, licet non sit in quasi possessione. & ita dicit p̄bati in d. c. consultationibus. à d̄rio sensu, put ibi notauit Abb. qui et ad hoc allegauit Inn. in c. cumana. de ele. inferendo p̄ hoc fructus fundi p̄tinere ad dominum, licet non sit in possessione: ex quo nullus alius est in possessio: & subdit hoc nullam habere dubitationē. & ideo vltimus non esse infitendum. ¶ Tu aduerte nos §. scripta dicta Abb. retulisse in p̄ced. art. in ver. aduerte etiam meliorem esse & ibi p̄ntem articulum fuisse decisum p̄ argumentum à fortiori, nam si in aliquibus casibus p̄sentatus à p̄prietario p̄feratur in institutione p̄sentato à ma. si. pos. vt ibi diximus quanto magis institui debet hic p̄sentatus à p̄prietario nullo alio possessore existente. Certe multo magis, maxime, stante illa reg. q̄ nemine existente in possessione fructus rei spectant ad p̄prietarium, vt ibi diximus. ¶ Sed ad aliud est aduertendum. nā do. Roch. in fi. d. sue. xx. q. omnis dicit hoc nullam habere dubitationem: & tamen paulo ante hoc est ibidem in 19. q. in ver. secundo limita, tenet oppositum in fortioribus terminis: videlicet cum t̄ concurrunt p̄sentatus à ma. si. pos. & p̄sentatus à p̄prietario, non possidente, neutrum ipsorum esse instituentū & tamen idem est, nullum esse in possessione, & esse aliquem in mala fide: vt diximus in p̄ced. art. in ver. aduerte etiam meliorem. & sic apparet de cōtrarietate ipsius do. Roch. in minori spacio medietatis vnus col. tamen concludere, vt proxime in isto art. diximus, cum reuera non est dubitatio in hoc.

## ¶ Nonus art. 3. q. prin. 1. partis. 2. Libri.

- 1 Presentatus à vero patrono possidente, an p̄feratur in institutione p̄sentato à putatiuo patrono composidente. & n. 4.
- 2 Presentatis duobus, an & quando locus sit gratificationi.
- 3 Possessio absorbetur à proprietate.
- 5 Institutus à bone fidei possessore, non debere amoueri etiamsi constet postmodum de iure proprietarij.
- 6 Presentatus à putatiuo patrono, bona fide possidente, et institutus non debet remoueri ad instantiam veri patroni composidentis, vel per eum p̄sentati. & nu. 7. 8.

1 **Pone** Nono duos esse in quasi possessione iuris part. t̄ & vnū esse verū patronū, aliū vero putatiuum, & ambos duos diuersos p̄sentare: q̄ ipsorū duorū p̄ferri debeat in institutione. do. Roch. quærit de hoc in d. verbo, competens alicui.



alicui. in xxi. q. & dicit hanc. q. formasse Bal. in d. l. 2. in vlt. col. C. de ferui. & aqua. & decidisse fore pferendum pntatum à vero patrono. in tantum qsi pntatus à putatio. instituitur. poterit alter pntatus à vero patrono illum facere remoueri. & rationem esse secundum eum. quia pntatus à vero patrono. fuit pntatus à iusto possessore. alleg. Inn. in d. c. consultationib. què dicit Roch. sibi hoc non dicere: licet dicat pntationem factam à iusto possessore. & sic à possessore bonæ fidei tenere: sed in casu nostro ita potest esse possessor bonæ fidei putatus patronus. sicut verus. casum dicit esse. Iuncta gl. in verbo possidebat.

2 in d. c. consultationibus. quare ipse Roch. credit. q. si pntatus patronus et possideret bona fide. institutus ad eius presentationem. non deberet remoueri: quia hoc casu quantum ad ipsam presentationem factam. pnde est. ac si esset verus patronus: p ea q dicit se dixisse ibi in 4. q. vbi ipse nō tractauit de hoc: sed potius debuit se dixisse in 14. q. vbi posuit de pntatione. quæ sit p quasi possidentem: & cum duo fuerint presentati. vt præsupponit in themate articuli. fuit locus gratificationi. c. cū aut. & ibi not. hoc tit. ¶ Arbitratur tamen Roch. decisionem Bal. posse saluari in casu. qñ ante institutionem constaret de proprietate veri patroni. non pp ipsius fundamentum: quia non concludit vt s. ipse

3 Roch. dixit sed ex eo: quia tunc non consideraretur possessio ex quo pntatus illam absorbet. c. cum dilectus. de causa poss. & pntic. hoc enim casu bñ verum est. presentatum p verum pntatum. possessorem esse facere remoueri presentatum p putatum patronum. quantumcumque pariter possessorem p fundamentum. d. c. cum dilectus. & satis dicit esse de mēte Abb. in d. c. consultationibus. in fi. ¶ Et subdit fore notandum circa prædicta de patrono putatio. q. vbi talis patronus non est in quasi possessione. pntatio p eum facta indistincte nihil valeret: vt dicit esse casum in d. c. consultationibus. & ibi Abb. colligere in ij. no. subiiectem p hoc esse limitandā. l. Barbarius. ff. de of. præf. & adducit rōem: quia pntatio est fructus & c. de qua late diximus. s. in j. art. & p hoc dicit Roch. esse dicendū pntatum p talē pntatum putatiū. non possidentem. & instituti posse remoueri. qñ cum que comparet verus patronus vel legitimus possessor. & ita residero. Roch. vbi s. ¶ Tu aduerte. qñ nos loquimur de pntato putatiū non possidente. habemus casum de eo in d. c. consultationibus. in 2. sibi part. de quo diximus. s. in j. art. huius qōnis. & ita loquitur Roch. in isto eius sine. ¶ Aut loquimur de patrono putatiū solo possidente. & tunc dicendum est de eo. vt de quo cuoque possessore. pnsiderando bonam fidem. & malam fidem. & an de ea constet vel ne: & quid si lite mota vel contestata. cū concurrat cum pntario. & sic in omnibus. & per omnia. vt s. in præced. art. huius. q. prin. diximus. cum tractauimus de bo. vel ma. si. poss. concurrente cum pntario. ¶ Si vero nos loquimur de patrono putatiū non solo existente in possessione. sed possidente vna cum pntario. & reuera hic est casus Bal. in d. l. 2. & iste casus in specie non est tactus hucusque. & expresse. sed bene includitur in dictis in præced. art. à fortiori. nam nos habemus. c. consultationibus. vbi t̄ concluditur institutum à bo. si poss. non debere amoueri. etiā q constaret postmodū de iure pntario. Idem dicendū in hoc casu. nā à pntio ibi colligitur. q. si esset pntatus à pos. ma. si. supueniente. pntario. & pbante d iure suo. amoueretur pntatus & institutus. Si igitur hoc est in pntario supueniente. q nō possidebat nec pntauerat tpe. quo pntauit possessor. quanto magis hoc esse debet in pntario si militer possidente. & presentante tpe. quo pntauit ille cōpossessor. quo casu non cadit cōtumacia emanans ab edicto: vt diximus in fi. secundū art. s. & sic in isto casu cessat ratio ibi posita: & tanto magis pntatus à possessore male fidei putatiū pntato. venit amouendus ad instantiam pntarij. vel pntati ab eo: & ita debemus dicere loquutum fuisse Bal. magis legis. & canonum. cum allegat Inn. ita loquentem. ¶ Difficultas remaneret. quid si ille pntatus putatiū & possessor vna cum pntario fuisset in bona fide an pntatus ab eo & institutus possit remoueri ad ipsius pntarij. vel pntati p eum instantiā. secundū casum Bald. & dicendū videtur. q non. p d. c. consultationibus. tñ casus diuersificari possit: quia si bene pnsideretur. casus. d. c. consultationibus. loquitur ille rex. quando solus possessor bone fidei q possidebat. presentauit. & sequuta fuit inf. d. & postea supuenit pntarij. q non possidebat: & cōstare fecit de iure suo. merito non erat reuocanda institutio: maxime. quia de buit pntarij. in casu vero nostro nil istorum fuit. nam patronus verus erat in possessione. presentauit tpe. quo pntauit cōpossessor. & ante quam esset institutus pntatus à possessore. non fuit in contumacia edicti. stante hac maxima diuersitate. cur dicendum dispositionem. d. c. consultationibus. habere locum et in hoc casu. certe si nos volumus intelligere dictum Bald. indistincte. & fuisse lo-

quū de pntato putatiū cōpossidente sine bo. si. sue ma. si. eius autoritas esset p hoc casu. Nisi p prædicta diceremus ipsas diuersitates assignatas non militare: quia ille non fuit rationes finales decisionis. d. c. consultationibus. cum rationes illius sint: quia possessor bone fidei lucratur fructus: & ille fructus fuit consumptus p institutionem: & ideo non potest amoueri institutus: q quidem rōnes et militat in casu nostro: nā licet ambo fuissent in possessione. ambo collegerunt fructus: quia ambo pntarunt. pntarij possidens. & patronus putatiū cōpossidens bona fide: sed quia ius pat. apud oēs pntos siue. puenientes ex diuersis causis. siue ex vna. est insoludū: vt no. gl. in c. j. hoc tit. & diximus late. s. in j. par. 1. lib. in 3. q. p. in. in j. art. cum plurib. seq. q. l. ber. in solidum collegit fructus suum: tñ quia vnus erat institutus. & non duo. & successit gratificatio episcopi iuxta c. cū aut. cum ibi notatis hoc tit. & voluit gratificari pntato à possessore. in illo solo fuit consumptus fructus. & sic militat rationes. d. c. consultationibus. in hoc casu: alie ergo diuersitates. quæ non sunt rationes finales. d. c. consultationibus. licet militent in hoc casu. non sunt in consideratione. ¶ Accedat ad hoc in presenti casu esse maiorem rationem. q in casu. c. consultationibus. quia hic patronus verus pntauit cū cōpossessore: quæ ipse patabat eum pntatum. tanta erat bona fides possidentis fornicata p admisionem factam p ipsum verum pntatum. q tanto minus poterit petere remotionem instituti etiam comitito de iure possidentis. & p hoc facit qd dicemus. j. in hac. q. prin. in 2. art. de pnto no admittente nō possessorem ad pntandū tecū. in c. vero. consultationibus. pntarij nō admittit tecum possessorem bo. si. tñ minus sibi præiudicauit: & nihilominus non amouetur presentatus à possessore. institutus multo magis nō debet amoueri in casu nostro. p pxime dicta. ¶ Vltius corroborantur prædicta: nam ista diuersitas quæ v̄ esse inter hunc casum: & casum d. c. consultationibus. videtur consistere in hoc: quia hic nō solus possessor. qui est in possessione. sed et verus pntatus. at ibi solus possessor est in possessione: ista diuersitas nihil concludit. nam aut volumus considerare ius pa. diuisibile. quæ quidem non est. aut indiuisibile: si diuisibile qd dispositū est in toto: & sic in vno possidente debet habere locum in parte: & sic in possidente in parte. l. q. de toto. ff. de rei vend. c. pntalis. s. item cum totū. de off. del. ii. dicemus illud indiuisibile: put vere est quilibet est pntatus in solidum: vt s. dictam est. Ergo vnus presentatio. quæ sequitur institutio est consideranda. & non alia reiecta per eo q notantur in d. c. iunctis not. in d. c. cum aut. hoc tit. Et certe hec est pulchra & noua t̄ ampliatio ad d. c. consultationibus. vt non solum procedat in presentatione. que fieret p quasi possidentē absolute pntario non possidente nec pntante: sed etiā in pntatione. quæ fieret p possidentē vna simul cum pntario possidente. institutione sequuta. et pntario eodem tpe alij pntante considerata bona fide vel mala fide illius possidentis inere. secundum dispositionem d. c. consultationibus. & eorū quæ ibi dicuntur per doct. nulla habita consideratione de citatione edicti. ¶ Et pro complemento huius noue & nunquam in specie tacite difficultatis. est aduertendum. qualiter in hoc casu pcedat. quæ diximus. s. in 4. art. quando esset lis mota inter ambo possidentes: quorum vnus est pntarij. alter non. vt in casu nostro: quia cum ambo possideant. & ambo pntauerint: & sic v̄ fuerint eorum quasi possessione. & fructum collegerint: licet lis sit inter eos sup. pntarij. quia sup. possessione esse nō potest. cum pntarij vtriusque possessio. & hic casus non fuit consideratus in d. 4. art. vnde dicerem. qñ lis fuit mota. siue ante vacationem ecclesiæ. siue post sup. pntarij considerationem: si an lis sit contestata vel ne. que si est contestata. retardabitur institutio. si vero non est contestata. non retardabitur: p ea. quæ diximus in d. 4. art. ¶ Sed in hoc casu pnsidero vnum: videlicet huiusmodi distinctionem esse sup. suam. nā iuxta thema huius articuli. vt sæpius dixi. constat ambo esse in possessione. & in solidum: & succedere gratificationem ep̄ iuxta c. cum aut. hoc tit. ergo statim poterit fieri gratificatio non expedatata contestatione litis. Nisi dicamus litem fuisse contestatam ante vacationem ecclesiæ: quo casu licet constet de possessione vtriusque: tamen quia p contestationem litis videtur apparere mala fides possidentis: vt diximus in d. 4. articulo. merito dicendum est ep̄ non posse gratificari: & ideo fore diuersificandos casus. vt fecimus in d. 4. art. præsertim in 3. & 4. casu. quæ omnia ista. quia sapient. & nunquam fuerunt tacta à patribus nostris.

¶ Decimus art. 3. q. prin. j. part. 2. Libri.

1 Iuris patronatus seu presentandi quasi possessio. qualiter acquiratur. Et quæ requirantur in eius acquisitione.

2 Possessionis seu iurium incorporalium acquisitio quæ requiratur. Remiss.

Lambert. de iure patron.

c 2

3 Iuris pat



# Cæsar Lambertinus Episcopus

- 3 Iuris patronatus quasi possessio acquiritur presentatione clerici seu rectoris, facta domino sciente & non contradicente, & patiente, & n. 4.
- 5 Scientia vel nescientia domini, unde colligatur.
- 6 Incorporalia si vacant, ut quia nullus ea possideat, non est necesse habere scientiam vel patientiam in acquisitione quasi possessorum.
- 7 In acquisitione quasi possessionis iuris patronatus requiritur q. presentatus sit admissus per ordinarium, & institutus, & postea habitus tanquam rector illius ecclesie, ad quam est presentatus, & q. sit effectus sequutus. nu. 8. 9. Et quod presentatus sit in bona fide, & credat se vti iure suo, non alieno. 10. Et unde colligatur quem vti suo iure, vel alieno, in illa presentatione. nu. 11. 14. 15.
- 12 Predo & possessor male fidei, est restituendus, nisi constet in iudicio de furto, rapina, & bona fide.
- 13 Presentare vti quis possit, & admitti debeat presentatio, imo & institutio sequi, quid requiratur. & nu. 17.
- 18 Quasi possessio acquiritur & confirmatur etiam per consensum, qui prestat per patronum in permutatione.

**Et quia** supra late tractauimus, in & quando possessores vel quasi iuris pa. seu presentandi possunt presentare, merito decimo loco est videndum: qualiter ista quasi possessio iuris patr. seu presentandi acquiratur, & quæ requirantur in acquisitione ipsius. ¶ Et certe Inn. in c. in literis. in p. col. de rest. spol. late tractat, quæ requirantur in acquisitione possessionis, seu quasi iurium incorporalium: cuius dicta prosequi longa esset historia, poterunt ibi videri: quia ipse & alij scribentes ibidem late prosequuntur. ¶ Ista similiter materia ponitur late p. eundem Inn. Abb. & alios in c. bonæ. el. 2. de postu. præla. & in c. eumana. de ele. & in c. conquirente. de offi. ord. & in c. 2. de rest. in integ. & in c. cum ecclesia Sutrina. de caus. poss. & pprie. & in c. dilectus. de cap. mona. & p. Cald. in consiliis. j. allegandis. rãgitur etiam aliquantulum hæc materia p. Gay. in repe. c. si. de ele. in 6. in 3. 8. 9. & l. col. & dicit p. vnicum actum pntationis institutione sequuta, acquiri quasi pos. pntationis, de quo à simili d. acquisitione quasi pos. eligendi p. Firma. in trac. de epō in j. lib. in 3. par. in 16. & 3. 6. q. qui quidem doctores omnes variè loquuntur, & multa ponunt: quæ regrantur in acquisitione quasi poss. iuris pa. & presentandi seu eligendi. ¶ Nos vero vt magis clare & ordinate procedamus, quodlibet requisitū de p. se discutimus cum omni possibili veritate. ¶ Primum igitur requisitum ē, vt quis presentet cum ecclesia cuius iuris patr. quasi pos. acquirere vult, vacat, clericum seu rectorem in illa, sciente domino, & nō d. dicente vel patiente: q. in istis incorporalib. ista patientia multum operabitur, vt in l. 2. C. de serui. & p. Inn. in d. c. bonæ. el. 2. d. postu. præla. & in d. c. conquirente. de offi. ord. & in d. c. in literis. in prin. vlt. col. de rest. spol. & in d. c. 2. de rest. in integ. & in d. c. cum ecclesia Sutrina. de caus. poss. & pprie. ¶ Hoc idem voluit Ab. post alios in d. c. bonæ. ante fi. 3. col. & ibid. Bal. & in p. col. in ver. pone imperator. vbi dixit in hac materia, q. si aliquis d. quos preferibitur, scit illum p. possidere, & aliquis non, d. scientem in sã preferibitur, & non d. nescientem. vide ibi. ¶ Voluit et prædicta idē Abb. in d. c. conquirente. in fi. verbis, & allegat pro hoc. l. 1. & 2. C. de ser. & aqua. vbi dicit, illius requiri scientiã, cuius est res, quæ possideri vult, & hoc idem vult ibi late Bal. in p. col. plura exempla adducens, & Gasp. cald. cons. 6. incip. quæ requirantur, in tit. de cau. posses. & pprie. & in cons. 12. similiter in ci. quæ requirantur. hoc ti. ¶ Voluit et Bar. in l. j. C. de itinere æt. que priua. & idem Ab. in d. c. 2. ante fi. de restit. in integ. & in d. c. cum ecclesia Sutrina. in v. col. in ver. secundo principaliter requiritur scientia. vbi plus dicit, q. scientiã vel nescientiam dñi p. arbitrabitur bonus vir ex multiplicatione actū, vel ex qualitate ipsorum, & aliis circumstantiis. de quibus per Ian. in d. c. bonæ. ¶ Idem do. Abb. in d. c. in literis. de rest. spol. in 7. & 8. col. v. velle et, q. non requiratur ista scientia, nisi ad validandum actū factū ex ipsa possessione, non aut. q. iste non sit possessor, vt restituitur, & Et ad hoc, vt donec de nescientia domini cōstet, admittatur tanquam possessor: quia si predo admittitur, vt dixim⁹ s. in 3. art. fortius iste, licet ibi Ab. non firmat pedes in mere corporalib. ¶ Hoc idem voluit do. Roch. in hoc trac. in verbo, compens alicui. in l. 4. q. in ver. 4. & vlt. requiritur. vbi dicit secus esse in rebus corporalib. alleg. l. fi. & quod ibi notatur. C. de prælongi temp. & pulchre declarare Bal. in l. i. & 2. in 1. col. in vers. 4. oppono. C. de serui. & Bar. in l. j. 2. in 3. col. ff. de itinere æt. que priua. ¶ Et subdit aduertendum q. esse circa prædicta, q. si incorporalia vacant, quia nullus illa possideat, tunc non est necesse habere scientiam vel patientiam alicuius in acquisitione quasi poss. illorum. ita dicit concludere Abb. in d. c. in literis. in 3. col. de rest. spol. & allegare Inno. in d. c. bonæ. ¶ Tu dic circa hoc requisitum, q. quando nouus possessor presentat cum aliis compatronis, & fuit admissus: vt proxime dicitur: ex quo admif-

sio & institutio non fit, nisi postro edicto. c. si iuncta gl. 2. de elec. l. 6. psumitur scientia eius, quo ad hoc, vt illa presentatio cum institutione efficiat illum possessorem: quia debuit sciuisse ex quo edictum emanauit ecclesia vacante, & de rector est p. uita. ¶ Secundum requisitum est, q. ille, presentatus sit admissus per ordinariū, & institutus, & postea habitus sit tanq. rector illius ecclesie, ad quam est presentatus. ita Inn. in omnibus locis s. allega. & Abb. in d. c. bonæ. in 3. col. in aliis locis pxime adductis. & ibi Bal. & omnes alij doct. & vltra eos hoc et voluit Gasp. cald. in præalleg. cons. 6. de caus. pos. & 12. cum tribus seq. hoc tit. & Alex. cons. lxxiii. viso puncto. in vers. & p. hoc potest dici. post princ. 4. col. in 4. vol. & Abb. in cons. 54. casus contingenti. post prin. 2. col. in 1. vol. & in hoc omnes doc. concordat vt non dicatur q. quis in quasi poss. iuris patr. & pntandi. licet pntauerit, nisi sit sequuta institutio in pntato, & confirmatio in edicto: q. alias q. liber pntaret, vt acquireret quasi poss. vnde requiritur institutio, vt appareat, qd. ex quo illa pntatio fuit admissa, & sequuta est institutio, vere sit in possessione iuris patrona. & pntandi, & hoc est clarum, voluit hoc et do. Roch. ibi. in d. 4. q. in ver. 2. requiritur. adducendo do. Car. in c. ex literis. in 2. oppo. hoc tit. & Abb. in cons. vj. incip. casus. in pen. col. in 2. vol. dicens sequuta institutione quæ dicit in quasi possessione, & non prius. adducit et Bal. in cons. 22. quidam nobilis. in fi. in 3. volu. vbi dicit q. si quis non est admissus, neque repulsus, vel est appositus cōditio, de cuius veritate incertus sumus, p. talem pntationē non dici quem possidere. & hoc idem dicit velle Butr. in reper. c. si. in vlt. col. de caus. pos. & pprie. ¶ Ego fortius dico ait Roch. et necesse esse institutionem vel confirmationem fuisse sequutam effectum. vnde secus esset si ab institutione fuisset appellatū: & in causa appellatiōis fuisset cassata ipsa institutio, vel confirmatio: quia tunc talis institutio vel confirmatio nullum p. duceret effectū: arg. e. qd. autem. in fi. hoc tit. de quo dicemus j. in hac. q. in 13. arti. ¶ Dicit et Roch. principaliter requiri, & p. tertio, & principali requisito ponit, q. institutus habitus fuerit tanquam rector vel capellanus in possessione rectorie vel capelle: vt et nos diximus in pnti. requisito. alleg. Cal. vbi s. allegātem notata p. Inn. & Hof. in d. c. 2. de rest. in integ. & p. Io. And. in c. consultationib. hoc tit. & fatetur hoc requisitum videri in effectu idem eum pcedenti: ex quo est effectus institutionis, merito ergo posui p. eodem requisito. ¶ Tertium principale requisitum in hac materia est, presentatem esse in bona fide, & credere vti iure suo, & non alieno, vnde si p. carid. hoc facit, vel nomine alieno, non acquirere quasi poss. iuris patr. & pntandi. ita Inno. Abb. Bal. & omnes in locis s. alleg. & maxime Abb. in d. c. cū ecclesia Sutrina. in v. col. Cal. & Abb. in consiliis. s. allegatis. ¶ Aduerte primo ad vnum qd. dicit do. Abb. in d. c. cum ecclesia Sutrina. in v. col. q. quando quis vtratur in illa pntatione iure suo vel alieno, colligitur ex cōiecturis & ex qualitate actuum, s. m. quod iudicabit bon⁹ vir, poterit et inspici verba ipsius pntationis, vt si dicat expressè, se velle vti iure suo: vel quia fuit prohibita: & nō obstante prohibitione exercuit actum. alle. c. abbate. & quod ibi notatur, de verb. sig. & quod notabiliter ponit Inn. in c. 2. de restit. in integ. vbi etiam Abb. in fi. ¶ Aduerte secundo ad aliud, quod dicit Abb. vbi s. nam ibi quaerit, an sufficiat quod intendebat vti tanquam iure suo: an vero sit necesse, quod credebatur vti iure suo, ita q. requiratur bona fides, & refert Inn. notabiliter dicentem, q. quo ad acquirendam possessionem, vel quo ad effectum agendi possessorio recuperandæ, si spoliaretur, non refert, an intenderet, vel crederet vti iure suo, non faeit vim an sit in bona fide, cum etiam p. do. sit restituendus. e. in literis. de restit. spol. & c. seq. quæ verba dicit Abb. fore multum notāda quo ad duo. ¶ Primum q. acquiritur quasi posses. in istis incorporalib. etiam cū mala fide, & metu interueniente. ¶ Secundum, q. p. do. & possessor male fidei sit restituendus, nisi cōstet in iudicio esse p. donem, quod dicit esse notandum p. limitatione. c. in literis præallegati. & dicit facere. e. ad decimas. de restit. spol. & quod notat Inn. in c. pntatus. de filiis presbyteror. & prædicta etiam pulchre voluit Io. And. in nouella, in d. c. bone. sup. gl. 3. in 3. col. ¶ Subdit postmodum ipse Abb. primum dictum esse limitandum & dicendum, non esse vim, an bona fide vel mala acquisierit, scilicet quo ad acquirendam possessionem, vel quo ad agendum interdicto recuperandæ: & illud ita procedat. die secus tamen esse, quo ad validitatem electionis, seu pntationis, vel alterius actus: quia si est in mala fide, non valet presentatio, vel electio: ex quo possessor male fidei non facit fructus suos: ita nec iste valide exercet, cum presentare. sit fructus & c. quando cunq. ergo consistit de iniqua possessione 14 cassabitur presentatio seu electio. ¶ Aut quæritur quo ad facultatem agendi interdicto retinendæ, & tunc dicit ipse, si d. tertium, non est vis, an intenderit vti iure suo, an vero crediderit vti iure

vet iure suo: sed quo ad illud à quo habuit possessionem: oportet quod non adquisierit possessionem vi. clam vel precario: nam tunc facit inmeret, & est in illo interdico vt possidetis: vt in l. i. in si ff. vt posside. secundum Inn. & subdit. aduerte tamen, quod sola mala fides in acquirendo non impedit: quo minus possit agi interdico vt possidetis: vt dicit notabiliter Inn. in c. 2. de in integr. restit. & facit. d. c. in literis. sed vt agatur interdico de irine. actusque p. iur. vel de aqua quond. & etia. requiritur bona fides: & sic quod credebatur vt iure suo. & hoc probabitur ex aliquibus coniecturis: vt ibi per eum. ¶ Et quod sufficiat ipsum vt tanquam iure suo. sentit Bald. in d. c. conquirente. in p. col. in ver. & nota quod d. de officio ordina. & apertius idem Bal. in d. c. cum ecclesia Surrina. in p. col. in ver. & ponitur quod isti clerici. ¶ Et adde ad p. dicta eundem Abb. similiter distinguere in hac materia in 15 d. c. bonæ. in 3. col. ¶ Ex quibus eius dicitur circa omnia ista tria requisita considerata, ea esse piusquam tria: sed in tribus principalioribus deducta. Nam primo requiritur, quod presentet. Secundo, quod presentet sciente primo possessore & patiente. Tertio, quod sequatur institutio vel confirmatio. Quarto, quod ab institutione non sit appellatum. Quinto, quod confirmatus seu institutus teneatur, vt institutus vel confirmatus. Sexto, quod sit in bona fide, & sic quod credatur vt iure suo: vt omnia ista d. diximus. & ita separata ponit Cald. in d. c. confilii. sed vt vidistis, sub istis tribus omnia includuntur: & sic tria sunt requisita, secundum Abb. in si. d. c. 2. de in integr. restit. ¶ Tamen ego considero ex d. c. Abb. pro xime relatis, quod aut non loquimur quo ad acquisitionem possessionis iuris patr. vel presentandi, vt presentatio, quæ fit per eum vel fieri habet. in futurum, admittatur: & si illo iure spolietur, restitatur: & quantum ad hoc, quo ad acquisitionem iuris patr. & presentandi, non requiritur aliud nisi presentatio, & institutio semel facta: vt dicitur in seq. art. & de necessitate non requiritur patientia aduersarij, nec bona fides: nec quod presentatus sit habitus: pro rectore & c. quia vt vidimus s. in ista. q. prin. in 2. 16 qua: uor seq. ar. quo, ad hoc vt aliquis possit presentare, & admitti debeat presentatio, imo & sequi institutio, sufficit esse in possessione, quamuis sit in mala fide, vel violentus predone seu intrusus: & etiam mortalis ante tamen litis contest. & etiam si concurrat cum bonæ fidei poss. vel proprietario, donec de mala fide vel predictis constet: vt ibi plene diximus: quia satis est, quem esse in quasi posses. que quidem quasi posses. acquiritur ex presentatione, sequuta institutione: & ibi non est bona fides, nec in violento possessione predone, vel aliis patientia domini, & reliqua: & tamen vi s. est dictum presentatio admittitur, & dicitur possessus: & si eo spoliatus, restitui debet. iuxta. c. in literis de restit. spol. vbi plene per Inn. & alios & pro hoc adduco id quod dicit Abb. in d. c. consultationibus. in vlt. nota. post Innoc. in d. c. 2. de restit. in integ. quod licet presentatio facta à non possessore. s. institutione sequuta, non teneatur: tamen acquirit illi quasi possessus in futurum. ecce, quod ibi secundum terminos illius ultimi notabilis, ille presentabat, qui non erat in possessione, & sciebat se non esse, sed solum credebatur esse patronum: & tamen ex illa presentatione sequuta institutione acquirat quasi possessus in futurum. & ideo tenerem cum Abb. in locis s. alleg. sufficere presentantem intendere, vt iure suo, licet non credatur: & sic fit in mala fide. ¶ Si vero nos loquimur, quo ad effectum, vt presentatio & institutio teneatur, & habeat alia priuilegia, quæ habet presentatio facta à bonæ fidei poss. iuxta tex. & doct. in d. c. consultationibus. & diximus late s. in 1. v. & vj art. presentis quoniam. & etiam quo ad hoc, vt prescribat contra dominum, bene requiruntur omnia alia requisita s. adducta: vt late diximus s. in 2. parte primi lib. in vlt. col. prin. in 1. art. & si bene aduertatur, ita loquitur maior pars doct. s. allegatorum ¶ Et adde quasi possessus facit vi & conseruari etiam per consensum qui presentatur per patronum in permutatione: vt nouiter dicemus s. in 1. part. 2. lib. in 6. q. prin. in 6. art. in 4. dubio. in ver. ideo dicit s. ¶ Do. Roch. vero in d. 14. q. in 1. requiritur, indistincte tenet requiri bonam fidem, non adducendo supra scripta: nec ad ea aduertendo: sed transit ad aliam difficultatem: an sufficiat vnica presentatio sequuta institutione: de qua dicemus in proximo seq. art. Et de istis requisitis vide Phi. Decium in conf. cxvii. diuino & c. & pro tenui. in 3. col. & in conf. cxliii. placet mihi. in 1. col. & quod mala fides noceat. ponit ipse in conf. cxlix. diuino & c. & pro tenui circa medium. 2. col. & de isto art. etia ipse ponit in conf. 134. in 1. & 2. col.

¶ Undecimus art. 3. q. princ. 1. partis. 2. Libri.

- 1 Quasi possessio iuris patronatus acquiritur vnica presentatione, & institutione sequuta.
- 2 Presentatio est de illis actibus, qui non fere conceduntur ratione amicitia.
- 3 Quasi possessio seruientis probatur, si probatur quem semel vsu.

- 4 Quasi possessio iuris patronatus acquiritur per consensum presentium per patronum in permutatione beneficij, institutione si quita.
- 5 Actus vnicus sufficit ad acquirendam quasi possess. eorum, quæ non fere conceduntur ratione amicitia, sed tantummodo conceduntur bis, qui habent ius id faciendi.
- 6 Quasi possessio licet acquiratur ex vnico actu presentationis, institutione sequuta, non tamen dicitur vere patronus.

**Et existis** Sequitur vndecima dubitatio, seu articulus. ¶ Tan quasi poss. iuris patr. leu presentandi acquiratur ex vna presentatione, & institutione sequuta, an vero requirantur plures. & dic breuiter sufficere vniam: per text. in d. c. cum ecclesia Surrina. de causa pos. & proprie. vbi Bal. dicit illos clericos fuisse verbosos, dicens se bis elegisse. & etiam videtur tex. in d. c. consultationibus hoc tit. iuncto vlt. no. Abb. dum dicit, per vnica presentationem factam à non patrono, acquiri posses. in futurum. & ita etiam Innoc. in d. c. 2. de restit. in integ. & ibi Abb. ante si. vbi ponendo supra scripta tria requisita, dicit requiri presentationem & institutionem, & sic vnica & idem Abb. in d. c. bonæ. el. 2. in 3. col. de postul. prela. & latius idem Abb. in d. c. cum ecclesia Surrina. in 4. col. ¶ In xime, cum iste actus presentandi sit de illis actibus, qui non solent de facili concedi ratione amicitia: prout ibi dicit etiam de electione, ad iudendo gl. 3. & Innoc. ibi. & dicit sentire Bar. in l. i. in § hoc interdico. ff. de in actusque priu. & subdit in si. nisi hoc probari in l. j. § quæstus. ff. de aqua quoti. & etia. ¶ vbi ad probandum quasi pos. seruientis, sufficit probare quem fuisse semel vsu. & ad idem adducit c. cum de beneficio. de preb. lib. 6. ¶ Prædicta etiam vult Innoc. in d. c. in literis. de restit. spol. & in d. c. 2. de restit. in integ. & facit tex. in c. quærela. de elect. & in c. cum olim. de cau. pos. & proprie. ¶ Et hoc etiam vult Abb. in confil. 54. casus contingentia. post prin. 2. col. in 1. vol. ¶ vbi plus dicit, quasi pos. acquiri etiam per consensum presentium per patronum in permutatione beneficij, institutione sequuta, ex quo habetur loco presentationis: & presentantem dici esse in quasi pos. presentandi: vt ibi per eum, quod est summe notandum. ¶ Et voluit exp. esse Alex. in conf. lxxiii. viso puncto. in ver. & per hoc potest. in 4. col. in 4. vol. & Bal. in c. j. § si vero vasallus. in tit. quæ sit inuest. in vlt. fe. ¶ Sentit etiam hanc par. G. p. Cald. in d. conf. 12. quæ requiratur, & in seq. apertius acquiratur hoc tit. & Pe. de gñch. in c. sil. xx. post. inter consilia Cal. quidam edificauit. circ. med. hoc tit. fol. 62. ¶ Hoc idem sentit O. d. conf. cccxij. thema quæstionis. ante si. pen. col. hoc tit. vbi dicit vltimo loco presentantem dici in pos. licet in præced. presentationibus alij presentauerint: & sic videtur velle ex vnica presentatione, sequuta institutione, acquiri quasi posses. ¶ Et voluit etiam G. y. in repa. c. si. de elect. lib. 6. ante si. 39. col. ¶ Do. Roch. tenet etiam supra scriptam opinionem in d. verbo. competens alicui. in 14. q. in primo requisito. quam dicit sentire gl. & Abb. in c. si vero. hoc tit. & clarius idem Abb. in c. j. in ver. & hæc faciunt. de relig. dom. & illam firmare Cald. in c. ex literis. in 2. col. in 2. oppo. hoc tit. & pulchre Bal. in conf. 22. quidam nobilis. in si. in 3. volu. & Bald. in l. i. in 1. col. C. de iurim. & Bar. in d. l. i. § hoc interdico. dicens. ¶ quod in his, quæ non solent concedi ratione facultaris, vel amicitia, sed tantummodo permittuntur his, qui habent ius id faciendi, vnicus actus sufficit ad acquirendam quasi posses. & exemplificatur ibi per eos: quam doctrinam ponit etiam Bar. in l. licenti. § si quaeratur ff. si serui. vendi. do. Car. voluit etiam in conf. 3. sub tit. de caus. posses. & proprie. & hanc etiam conclusionem tenuit ibidem Roch. in princ. 15. & 16. q. ¶ R. operi etiam Paul. de cita. in hoc tracta. in 6. par. in 17. q. hoc idem tenentem licet multum intricata, & dicentem, quod licet presentatur quasi posses. ex vnico actu presentationis, institutione sequuta: non tamen dicitur vere patronus: vt ibi per eum. & ista est communis omnium doct. sententia in hoc passu, quam tenet Phil. decius in conf. 124. placet mihi. in j. col. & in conf. 126. in c. d. Francis. in 2. col. & in conf. 127. in j. col. & in conf. 134. viso puncto. in j. col.

¶ Duodecimus art. 3. q. princ. 1. partis. 2. Libri.

- 1 Tutor si quem presentauit nomine proprio vna cum pupillo in ecclesia iuris patronatus pupilli, eo sciente & patiente, & cuius presentatio fuit admiffa & sequuta institutio mortuo tutore eius filius & heres vacante ecclesia iterum presentauit cum dicto pupillo eff. eto pubere: reclamantibus tamen alijs precedentibus se esse patronos. quæ reclamatio non obstante se quita fuit institutio, an sit acquisita quasi possessio dicti iuris patrona. & presentandi ipsi tutor & eius filio & n. 2. 15. 17.
- 2 Presentationis quasi possessio iuris patronatus acquiritur per vnico actum.
- 3 Taciturnitas nocet, vbi possum prohibere, & non prohibeo. & nu. 1. 1.
- 4 Actus quoriscumque sit à duobus quorum al. er habilis, alter inhabilis. pro Lambert. de iure patron. c. 3. per hab

# Cæsar Lambertinus Episcopus

- per habitum sustinetur actum. & n. 14. Limit. n. 20.
- § Instrumentum confectum à duobus notariis, altero bone, altero male fidei, si fuerit propter notarium fidelem.
  - 6 Domesticus potest testificari in casu habente commissionem commodi & incommodi.
  - 7 Præsentatio facta à non possessore, nec patrono, licet sequatur institutio, non per hoc videtur facta à possessore. & n. 8.
  - 8 Plura ubi requiruntur ad formalem essentiam actus, deficiente vno, actus corrumpit. Limit. n. 10. 25.
  - 9 Taciturnitas cum scientia & patientia tum demum nocet, quando ultra taciturnitatem interuenit actus positiuus.
  - 10 Mercator recipiens literas cambij, & subinde non contradicens, videtur eas acceptare.
  - 11 Discipulus sui præceptoris opinionem sequi debet.
  - 12 Quasi possessio iuris patronatus & præsentandi acquiri vnico actu, sequitur institutione.
  - 13 Consensum tacitum non presumi ex taciturnitate, quomodo sit accipiendū.
  - 14 Taciturnitas cum scientia & patientia non nocere sine aliquo casu positiuo, in quibus habeat locum.
  - 15 Præsentatus per quasi possessorem male fidei, & institutus, reuocatur quandoque confitendo de mala fide præsentantis, fallit, ubi est præsentatus etiā ab vno ex patronis veris, vel à bona fidei possessore. & n. 22.
  - 16 Possessionem acquirere etiam eum, qui sit in mala fide, quomodo sit accipiendum.
  - 17 Ad possessionem quasi acquirendam iuris patronatus vel præsentandi, multa requiruntur.

**Ex istis** Duobus proxime præced. art. apparet decisio 12. de quodam casu, qui in factio Trani accidit in quo consuluit d. me. Cor. dum Padue legeret rogatus à quibusdam scholasticis meis conciuib. & est talis: ¶ Si aliquis tutor præsentauit proprio nomine vna cum pupillo in ecclesia iuris patr. pupilli, sciente & patiente pupillo: & eius præsentatio fuit admisa & sequuta institutio, ac mortuo tutore ipsius filius & hæres vacante eadem ecclesia iterum præsentauit cum dicto pupillo effecto pubere: reclamantibus tamen aliquibus aliis præsentantibus se etiam esse patronos: & ipsa reclamatione non obstante sequuta fuit institutio, an sit acquisita, quasi poss. d. iuris patr. & præsentandi ipsi tutore, & eius filio. & iste casus fuit in persona quondam magnifici domini Franci. filingerij mei affinis tutoris nobilis Rafaldini de cunio in ecclesia sanctæ Mariæ annunciate campi longobardorum dictæ ciuitatis Trani: & pretendentes se patronos, fuerunt nobiles de domo castaldorum: & filius dicti domini Francisci fuit quondam dominus iacobus filingerius. & do. me. consulendo in hoc casu: vt s. dicit q. prima facie videtur dicendum, tutorem & eius filium adeptos fuisse ius præsentandi: & effectos esse quasi poss. ¶ Et primo pro hac part. adducit: nam p. per vnicum actum præsentationis quis adipiscitur quasi poss. iuris patr. & allegat aliqua ex adductis in proximo præced. art. sed tutor ipse semel præsentauit: & similiter eius filius, & sequuta est institutio, ergo acquisuerunt quasi poss. d. iuris patr.

¶ ¶ Secundo mouetur ista ratio: nam ubi per prohibitionem meam possum prohibere, quod sit, ne fiat, & taceo, tunc tacetur n. 1. q. 3. c. quando. de re iud. c. pe. l. Cai. ff. de pig. act. & notatur in c. nonne. de præsump. ergo cum patroni veri qui potuissent prohibere, non prohibuerunt: imo pupillus dum esset pupillus, & etiam pubes effectus cum eo, & cum filio præsentauit tacite, imo potius expressè permissit: ex quo non prohibuit. ¶ Tertio adducit reg. q. vbi in que actus sit facta duobus, quorum alter est habilis, & alter inhabilis, sustentatur actus propter habitum. & adducit ad hoc quod voluit Bal. in l. imperator. ff. de statu hom.

¶ ¶ vbi dicit q. si duo notarij sunt rogati de eodem instrumento & vnus est probatæ fidei, alter vero est damnate opinionis, & conficiunt instrumentū, nihilominus sustentatur instrumentū propter fidelem notarium, facit ad hoc notab. tex. in l. si quis ex argentariis. §. i. ver. quid enim si inutilis. ff. de edend. & text. not. in l. si communem. ff. quemad. serui. amit. & quod voluit Per. de Anch. in e. super eo. de testi. dicens q. vbi commodum & incommodum sunt adinuicem admissi, potest domesticus testificari pro domestico per illum tex. quod dictum dicit esse aureum. & limitare mirabiliter legem etiam. C. de testi. & multa alia de mira stura adducit, quæ adduximus. §. in 1. par. 1. l. in 1. q. prin. in 6. ar. vbi multa nos etiam adduximus. Vnde cum facta fuerit præsentatio per pupillum, & etiam postea per eundem puberem verū patronum: licet cum tutore non patrono, & eius filio, actus valebit, per prædicta. ¶ Postmodum ipse do. me. dicit istis & aliis in d. rium facientibus nō obstantibus contrariam partem putat de iure fore, & esse verlorem. ¶ ¶ Et mouetur primo: quia præsentatio facta ab eo, qui non est in poss. nec patronus, licet sequatur institutio, nō per hoc videtur facta à possessore, ita dicit col

ligere do. Ab. per illum tex. post alios doct. in d. c. consultationibus. hoc it. vnde cum ipse tutor non esset patronus, nec in qua sit poss. licet præsentauerit: & sequuta fuerit institutio, non per hoc fuit facta à possessore. ¶ Secundo mouetur: nā ille qui non est verus patronus, & mala fide præsentat, sciens ius præsentandi non ad se, sed ad alium spectare, nō constituitur in quasi poss. iuris præsentandi. Ita no. do. omnes post gl. in d. c. consultationibus. & clarius Inn. ibi in 2. de restit. in integ. vnde cum iste tutor præsentauit mala fide, sciens ius pat. spectare ad pupillum, non acquisiuit quasi poss. nec filius, cum fuerit proclamatum p. alios patronos. ¶ Tertio pro ista par. adducit consilium sextum, quæ requiruntur. Io. Cald. de caus. pos. & proprie. vbi ponuntur multa, quæ requiruntur ad acquisitionem quasi poss. iuris patr. se. q. possessio sit iusta: licet ex postfacto fiat iniusta: & ad hoc vt sit iusta requiritur primo quem præsentasse, & præsentationem esse admissam, præsentatum institutum & habitum pro rectore, scientia illius cui præiudicatur, bona fides præsentantis: & q. per dicit se vt iure suo. & allegat iam adducta. §. in x. art. vbi nos late prædicta adduximus: vnde cum in casu illo in tutore non fuerit bona fides, nec credidit se vt iure suo, licet alia interuenierint non dicitur esse in possessione iuris præsentandi. ¶ ¶ Quarto, p. hoc adducit: nam vbi in que plura requiruntur ad essentia for malem alicuius actus, omnia debent interuenire: imo vno deficiente, corrumpit ille actus. l. tutor, qui reperiuntur. §. pecuniaz. el. j. ver. si euidenter doceatur. ff. de adm. tut. & ff. de tutel. & ratio. distrahent. l. j. §. præterea, ibi vtitur, & c. & l. si. ff. de diuor. l. j. hoc autem ff. de itin. actuque priua. voluit Bar. in cons. 1. 1. 3. processum est. Cum ergo in casu nostro requirantur plura, & non in tenuerint principaliora. s. bona fides, & q. crediderint vt iure suo, ergo actus corrumpit, cum nihil dicatur actum, cum aliquid sit perest ad agendum. l. cum Syllaniamum. C. ad Syl. l. i. vnus. C. de testa. c. maiores. de baptismo. & c. nihil. 7. q. j. ¶ Nec ob. dicit do. 10. me. §. in contrarium adducta, vnicum actum esse sufficientem ad acquirendam poss. seu quasi: quia illud negatur maxime in casu nostro: vt notant doct. in d. c. cum ecclesia Sutrina. ¶ Præterea posito casu, q. sufficeret, tamen ad hoc, vt ille actus valeret, requiritur bona fides: vt s. est dictum, que hic non interuenit, ergo & c. ¶ Nec ob. se. cundum. s. vbi possum prohibere, & non prohibeo, taciturnitas nocet & c. q. iura hoc non est verum, cū tacens non præsumatur esse sentire in actu sibi præiudicali: vt est celebre dictum Inn. in c. cum in genesi. de elect. & notant doct. in c. nonne. de præsumptio. leg. & no. in l. qui patitur. ff. mandat. per Roma. & alios in l. 2. §. voluntate. & in l. post dotem. ff. solu. 12. matri. ¶ Præterea tunc taciturnitas cum scientia & patientia nocet, quando ultra taciturnitatem interuenit actus positiuus. tex. est bonus in clem. j. de procura. vbi si scierit quis recipit instrumentum, quo constituitur procurator, videtur tacite se obligare ad illud officium. & hoc ideo quia ultra taciturnitatem interuenit actus positiuus. Ad idem facit c. sane. de his, quæ sunt à maio. parte capi. & tex. singula. in l. cum ostendimus. §. si. ff. de facta. tuto. secundum Roma. in l. 1. ff. de verb. oblig. & no. Bar. in l. quo enim. ff. rem raram habe. & in l. Titius Scio. ff. de constit. pecu. & ad hoc facit bonus tex. in l. si filiusfamilias. la. 2. & ibi An. 13. ge. ff. ad macedo. quem tex. inducit ibi pro literis cambij: q. si mercator recipit literas cambij, & continuo non dicitur, videatur eas acceptasse. & hanc partem tenet Abb. in c. non iniuste. in gl. 2. in 3. col. de proeu. & ibidem do. Ant. post Inn. & Abb. in e. ad petitionem. licet ergo verus patronus sciuerit, & passus fuerit: non tamen fecit aliquem actum positiuum per quem videatur consensisse: ergo ei non præiudicat. ¶ Vel tertio & melius, respondeo, dicit ipse, q. licet scia & patientia sibi præiudicasset, per notat. per Inn. in c. 2. de rest. in integ. & Io. cal. in præal. consilium tamen ex quo in tutore nō fuit bona fides, nec etiam in eius filio, non fuit in eis constituta possessio iuris præsentandi, adeo vt in futurum eadem facere possit per no. in d. c. consultationibus. 14. bus. ¶ Nec ob. vltimum q. actus factus ab habili & inhabili sustentetur per habitum: quia fateor dicit ipse, illam præsentationem fuisse validam quo ad illum actum tantum: sed opin. futurū ius acquiratur filio tutoris: negatur: vt dixi propter malam fidē per iura præallegata: & sic per consequens concludendum tutorem vel eius filium nō acquisiuisse ius pat. nec possessionem, eius seu, quasi ratione prædictarum præsentationum factarum in mala fide. Ita residet do. me. in d. consilium in primo dub. quod cō filium incipit, in nomine sancte & indiuidue & c. ponderato d. filinger & accurate & c. quod condidit Padue dum ordinariam libiuris pontificij legeret in anno. M. cccc. xix. quo tempore 1. sego non accesseram Patavium: ¶ sed etiam in patria à qua discessi, vt ad illius gymnasium me conferrem studēdi causa in anno dom. M. cccc. xiii. xij. in d. die 16. Octob. & ibidem applicui die 15. Nouem. ¶ Quid igitur in isto casu dicemus certe ex quo ira

consuluit & conclusit do. me. vt s. est dictum, deberem ego & eius opinionem sequi: quia discipulus sui præceptoris opinionem sequi debet. iuxta l. 3. §. ff. de cond. ob. caus. & late diximus in 1. par. 1. lib. in 9. q. prin. in 3. art. in ver. tamen cum iureconsultus. nihilominus quia illud præcedit, quando opinio præceptoris sapit veritatem: quia alias sequitur: iuxta illud, Amicus Plato, amicus Socrates, magis amica veritas: vt ibidem diximus. & ego nimium dubitem de ista conclusione do. mei in hoc casu illam discutiamus. ¶ Et primo circa eam considero in titulo articali. nam vt patet ex eius themate, ipse querit, an sit acquisita possessio, vel quasi iuris pat. & præsentandi per dictum tutorem, & eius filium: & sic non videtur querere, an sit acquisitum ius pat. quæ quidem sunt diuersissima, an sit acquisita possessio, & an sit acquisita proprietas: iuxta l. naturaliter. §. nihil commune. ff. de acqui. poss. & per Arch. & doct. in c. vnico. hoc tit. lib. 6. quæ qui

17 dem consideratio seruiet ad. j. dicenda. ¶ Secundo considero primum motiuum factum p parte tutoris, esse verissimum: vt late diximus supra in proximo præce. art. & nullus discrepat. sed est communis opinio, per vnicuius actum præsentationis acquiri quasi possess. iuris pat. & præsentandi, sequuta institutione: vt late per Abb. in d. c. cum ecclesia Sutrina. & ibi per omnes. ¶ Et ex hoc sequitur malam fuisse solutionem datam per ipsum do. me. ad dictam primum motiuum, illud negando. & allegando doctores in d. c. cum ecclesia Sutrina. cum ibi hoc firmeret: vt s. est dictum. ¶ Nec eam tenet secunda sol. data ad dictum primum motiuum hic non fuisse bonam fidem: vt j. dicitur: & ita remanet inconcessum primum motiuum. ¶ Considero tertio, secundum motiuum pro parte tutoris esse validum, quia probatur iuribus in eo allegatis. ¶ Nec obstat solutiones per do. me. ad illud datas. & prima, q. ex taciturnitate non præsumatur consensus in actu præiudiciali & c. nam fateor non præsumi consensus: negari tamen non potest, quia affuerit scientia & patientia: & ista in casu nostro requiruntur, & non consensus: vt diximus late. §. in x. art. huius quæstionis principalis in primo requisito. ¶ Similiter nec obstat secunda sol. taciturnitatem cum scientia &

19 patientia non nocere: sine aliquo actu positiuo: quia illud est in casibus in quibus requiritur quid ultra scientiam & patientiam vt in iuribus p hoc ibi allegatis, sed ex quo in casu nostro requiritur tantum scientia & patientia, ad quid ergo requiremus ultra actum positiuum, certe superfluum est. ¶ Et ideo ipse do. me. hoc considerans (& sic se non posse negare sufficere solum scientiam & patientiam imo ex aliquibus causis illa præsumi, vt diximus §. in x. p. i. art. in primo princ. requisito: quanto magis in casu nostro vbi de ea apparet: quia tutor præsentauit cū pupulo: & eius filius præsentauit cum eo pubere factis scilicet aliis, qui prædebant se patronos: & reclamauerunt: non tamen aliquid concludens pbarunt) transiuit ad tertiam sol. dato q. esset ibi scientia & patientia, tamen defuit bona fides: & ideo non valet. & ad hanc soltu. respondebimus. j. & sic restat roboratum secundum motiuum partis tutoris & filij. ¶ Considero quarto

20 tertium motiuum partis tutoris, q. actus factus ab habili & in habili, sustentatur p habilem & c. non concludere quo ad principale intentum tituli quæstionis à themate extracti. san ipse tutor, & filij acquisierunt quasi poss. & c. sed ad hoc, videlicet, an actus præsentationis esset reuocandus, & concludit q. non, etiam consilio de mala fide: & etiam dato q. esset vera opinio doctorum, q. quando eoque constaret de mala fide præsentantis, præsentatus licet institutus esset remouendus, quam ego non tenui §. in hac. q. prin. in 2. art. in fi. & hoc firmat idem do. me. in solutione huius tertij motiuum: dum fatetur actum iam factum, esse validum: licet neget acquisiuisse quasi poss. in futurum. ¶ Et ex isto motiuo iuncta sol. do. me. colligo vnum, quod puto verissimum & omni dicere. §. in d. 2. art. q. data p vera opinione doctorum ibi posita, præsentatum p quasi poss. male fidei, est institutum, esse reuocandum quando cunque consilio de mala fide præsentantis: vt s. tamen hoc est verum, quando esset institutus ad præsentationem solius possessoris male fidei: sed q. si esset præsentatus à quasi poss. male fidei, ab vno ex veris patronis vel ab vno alio quasi poss. bone fidei, & sequuta esset institutio, licet postmodum constet de mala fide illius præsentantis, non remouebitur institutus: quia remanebit ex vi præsentationis factæ p vno ex veris patronis vel p vnum ex quasi poss. ma. fi. p p. unionem seu misturam, ac est alia ratione: quia ex quo ipse solus patronus vel bonæ fidei quasi poss. comparuit, & præsentauit infra iuris terminum, vel edicti, & alij veri patroni non iste comparens in hoc casu habet omne ius pro ista vice, q. alij non comparuerunt: vt, j. dicitur in 2. par. huius secundi lib. in 6. q. prin. in 4. art. vnde licet præsentauerit etiam ille quasi poss. male fidei, tamen non reuocabitur institutus: ex quo fuit institutus etiam ad præsentationem vnus veris patroni, vel bo. fi. poss. quia omne ius habebat pro ista vice, ex

quo alij non præsentarunt. & nota hoc dictum: quia sæpe accidit in factis, & est maxima declaratio ad opi. illorum tenentium institutum ad præsentationem male fidei, quasi poss. consilio de mala fide, fore remouendum: quia non præcedit, q. cum eo præsentauit vnus ex veris patronis, vel bo. fi. quasi poss. ¶ Considero quinto primum motiuum do. me. p partem tutoris non p. bare. scilicet: q. præsentatio facta ab eo qui non est in possessione, nec p. nus, non videtur facta à possessore: licet sequatur institutio: vt dicit colligere Abb. in d. c. consultationibus. nam responderetur verum esse, & ita ibi colligere Abb. qui tamē ibidem dicit aliud in vlt. not. q. licet non videatur facta à quasi poss. tamen p illa præsentationem acquiritur in futurum quasi poss. vnde cum titulo articali nostri sit, an tutor p illam præsentationem acquisierit quasi poss. in futurum p. d. doctri. Abb. est concludendum eum acquisiisse quasi poss. & illa doctrina est in terminis, vnde acquisita quasi poss. in futurum p ipsum tutorem eo mortuo multo fortius potuit illa continuare eius filius. & ita illud primum motiuum est magis pro tutore, & filio, q. d. ¶ Considero sexto, nec secundo motiuum tutorum concludere: nam in illo dicitur scientem ad alium spectare ius pat. esse in mala fide: & ideo non possidere, nec in quasi possessione, constitui: sed tutor fuit huiusmodi ergo & c. responderetur enim hoc esse falsum. Nam quauis quis sit in mala fide, acquiri nihilominus possessionem, cū mala fide tamen: & quasi possessor dicitur: vt diximus late. §. in x. art. præsentis quæstionis. vnde cum titulus præsentis articali sit, an ille tutor vel eius filius acquisierit quasi poss. dicendum est, q. sic. licet cum mala fide, tamen possessor dicitur, quid tandem obstat mala fides? obstat solum vt institutus remoueret secundum opinionem doctorum §. relata in quarta consideratione, non tamen obstat quo ad hoc, vt non dicatur acquisiuisse quasi possessionem: vt j. latius dicitur. ¶ Vel secundo responderetur, q. licet hoc præcedat in ipso tutore, tamen filius erit in bona fide: vt j. dicitur. & p ista restat sublatum est secundum motiuum factum p tutorem. ¶ Considero septimo tertium motiuum. p partem tutoris similiter non procedere. nam licet plura

24 requirantur ad acquirendam quasi poss. iuris pat. vel præsentandi, vt in eo tamen omnia concurrunt, nisi bona fides in tutore: vt ibi patet. quo fit, q. ex quo bona fides necessario non requiritur ad acquisitionem possessionis, licet requiratur quo ad validitatem actus: vt diximus late. §. in d. x. art. merito. d. tertium motiuum non p. edit. ¶ Sed dato, & non concessio, q. bona fides requiratur, licet defuerit in tutore, tamen dedit causam acquirendi ius pat. in futuro iuxta doctri. Ab. in d. c. consultationibus. vnde cum superuenierit eius filius, eo defuncto, & inuenerit patrem p proprio nomine præsentasse, voluit & ipse præsentare nec per hoc est constitutus in mala fide: quia tanq. hæres dicitur esse in bona fide, nec p solam reclamationem aliorum affectum se patronos: vt in themate dicitur, constituitur in mala fide: vt per Inn. in prin. c. 2. de restit. in integ. Item q. p sola litis contestatione, & ex fictione iuris q. constituitur in mala fide: iuxta l. certum. C. de rei vend. & diximus late. §. in 4. art. præsentis q. post doc. in d. c. consultationibus. vbi cū hic solū fuerit pclamatum nec aliter ad vltiora processum, nec de non iure illius pbatū p clamantes: quod apparet, q. si ad vltiora processum extitisset præsentatus à dicto filio tutoris, & ab illo patrono pubere nō fuisset institutus: vñ apparet apte illos solū simpliciter pclamasse: quo casu possessor non impeditur: vt diximus late. §. in d. 4. artic. p. h. q. nis. ¶ Et ex ista consideratione cessant omnia, q. dicuntur, tutore, & filium fuisse in mala fide p. pria: quia mala fides nō nocet quo ad acquisitionem quasi poss. iuris pat. sed quo ad reuocationem p. h. tati & instituti: vt diximus in d. x. art. ¶ Secundo, q. licet tutor fuisset in mala fide. si tamen eius filius: vt s. diximus. vnde sequitur saltem filium acquisiuisse quasi poss. ¶ Et ex istis et resultat octaua consideratio

25 ad quartum motiuum, q. vbi cū q. plura requiruntur ad essentiam formalem alicuius actus, vno deficiente: corrumpit ille actus, non mutatur: quia bona fides non requiritur ad essentiam formalem acquisitionis possessionis, sed ad essentiam formalem non remotionem p. h. tati instituti: vt diximus §. in d. 1. 2. art. ¶ Vel secundo responderetur bonam fidem adfuisse, si non in tutore, saltem in eius filio. & sic patet conclusio do. mei nō p. cedere: sed tutore vel saltem eius filio p præsentationem prædictam acquisiisse quasi poss. p. h. tati in illa ecclesia. ¶ Nec p. dici d. me. forsitan voluisse intelligere illos si acquisiuisse ius pat. & sic p. p. tate: quia certe de hoc non quæbatur: vt diximus §. in j. consideratione. nec erat lapsus in ipsos, vt filius tutoris potuisset præscribere, vnde vera conclusio sit, de qua s. contra do. me. submittendo me semper eius correctioni.

¶ Decimus tertius art. 3. q. prin. 1. par. 2. Libri.

1. Quasi possessio iuris præsentandi, an acquiratur per aliquem præsentantem Lambert. de iure patroni. c. 4. confirm



# Cæsar Lambertinus Episcopus

*confirmata presentatione in causa principali, et postea cassata in appellationis. q. 2. 7.*

- 3 Appellatio confirmationem presentationis suspendit.
- 4 Presentationis pars, est confirmatio.
- 5 Appellatio an et quando extinguat vel suspendat pronuntiatum.
- 6 Presentantis mala fides non debet nocere instituto per diffinitivam, nisi ab illa institutione fuisset appellatum infra terminum appellatorum.

**Dubitatur** Decimotertio, tan quasi poss. iuris presentanda fuit presentatio in causa principali, & postea cassata in causa appellationis. ¶ Istud art. posuit Gasp. cal. in c. 13. an acquirat hoc i. fo. 61. vbi supra in isto casu posuit, & concludit quod non: quia ad hoc ut possit requiratur, acquirat confirmationem habuisse effectum: ut patet in c. eumana. de elec. n. actus caris effectum, hoc non inducit, illud. c. cum laici. c. iuggesti. & c. si hoc tit. ¶ Secundo per hoc adducit: quia talis non potest dici possessor bonæ fidei: ergo presentandi ius non acquirit. probatur hæc illatio in c. cum Bertoldus. de re iud. & in d. c. consultationibus. hoc tit. & d. elec. dudum. el. 2. post prin. & alleg. Inn. in locis. s. alleg. in x. art. Et quia talis dicitur possessor malæ fidei, patet (ut ipse) quia non possidet autoritate iuris vel prioris. l. iustæ à priorio. ff. de acq. poss. & no. p. l. in d. c. consultationibus. Imo nec bonæ fidei est presumi in hoc casu: & allegat plura iura. ¶ Et subdit non obstante si dicitur: quia talis presentatio semel fuit confirmata in causa principali: ergo ex illo unico actu acquisita fuit possessio. d. c. cum ecclesia Surina. de c. poss. & ppr. quia si dicitur dicta confirmationem fuisse cassatam in causa appellationis. Cõstat tamen quod pendente appellatione, si quis presentavit, non ducebatur possessor, cum presentatio suspensa fuisset confirmatio. c. venientes. de iureiur. c. fape. & c. oblationes. de app. & facit optime quod non. Host. in c. cum literis. in si. magnæ gloriæ. d. resti. in integ. nec est dicitur per secundum Cald. quod constituitur cum in possessione, ipsa presentatio per eum facta, cum confirmatio sit cassata: quia illa presentatio sumpta, nec sibi nec alteri tribuit aliquid ius. d. dilecto. de p. b. c. ex frequ. ibi dicitur in reg. i. d. reg. iur. lib. 6. effectus. n. est confirmatio. vt no. l. in c. eum supra. de c. poss. sine qua confirmatione talis possessio siue reiectio facti poenā meret: & inducit. c. nosti. d. ele. c. qualiter. & c. avaritiæ. eo. ti. lib. 6. talis. n. presentatio, cum non sit presentata, non tribuit ius sine confirmatione iuris. tamen confirmatio sit pars presentationis. c. postquam. de ele. & c. nihil. & quod non. p. lo. An. in c. publicato. c. xi. & p. Inn. in c. cum dilectus. de consuetu. & in c. dilectus. el. 2. in gl. incip. iste. n. de præb. & c. 2. de rest. in integ. Et ita est tenuit Roch. in hoc tract. in verbo, cõpetens alicui. in 14. q. in si. 2. requisiti. vt diximus. s. in x. p. præced. art. in si. 2. requisiti remittendo nos ad hic dicenda. & alleg. Cal. vbi. s. & dicit hoc esse factis de mente d. Alex. in præalleg. conf. l. lxxv. visis. in 4. vol. ¶ Tu adverte aliter non posse dici. q. Gasp. cal. concludit illa potest esse: nam inter doct. magna est altercatio tan appellatio extinguat vel suspendat pronuntiatum, cum aliqua iura velint quod extinguat, aliqua vero quod suspendat. de qualitate per doct. in d. c. venientes. de iureiur. & amplissimè per Barb. in c. pastoralis. in §. p. tercia. in 2. col. in ver. nota, et ex eodè verbo. cum sex col. seq. de offi. del. & p. præposi. & alios: & presentim do. me. Corfe. in rub. de appel. in i. char. & p. Bal. Ang. & Mod. in l. tale pactum. in §. q. provocavit. ff. de pac. & in pluribus aliis locis. ¶ Et aliqui ex eis deludunt pronuntiatum extingui, aliquid suspendi, aliquid vero (putat vni ex eis fuit in d. c. pastoralis. in §. p. tercia. & do. me. in d. rub.) distinguunt: putat ex nunc extingui, putat ex tunc suspendi: suspendit. n. si prima sua confirmatur: si vero infirmatur, extinguit: vt ibi per eos. Cum igitur ad hoc, ut acquiratur quasi poss. iuris presentandi, requiratur fieri presentatio, & sequi institutionem: vt diximus. s. in x. art. in 2. requisito. Et in casu nostro fuerit facta presentatio, & sequuta confirmatio seu institutio in prima sententia, & appellata ab ea, subito institutio fuit extincta: putat ex nunc: & suspensa, putat ex tunc: sed sequuta sententia reuocatoria prime fuit illa suspensio reducta in extinctionem: & sic pronuntiatum videlicet in nunc extincta & cassata non dicitur facta presentatio, & institutio sequuta: nec est institutus habitus est per rectore: putat omnia ista in acquisitione iuris quasi possess. requiruntur: vt diximus. s. in d. x. art. merito sine dubio dicendum est in hoc casu non esse acquisitam quasi possess. ¶ Et pro hoc hoc ego adduco in terminis do. Car. imo loquentem in fortiori casu in c. ex literis. in 2. col. in 3. opp. & in d. c. consultationibus. in 4. & 5. q. in 2. col. hoc tit. quæ retulimus. s. in 2. art. huius. q. prin. in ver. tu. in fine huius art. nam cum ibi tractaretur, an presentatus à male fidei possessor: & institutus constituto de malafide presentantis, debebat remoueri: & doct. dixerint quod sic: Car. in locis. s. allegatis tenuit quod non: quia malafides presentantis non debet nocere instituto per diffinitivam, nisi ab illa institutione fuisset infra terminum appellatorum appellatum: quia tunc si in causa appellationis constaret de malafide, virtute illius appellationis, quæ suspensa est pronuntiatum, & sic institutionem, constituto de malafide præ-

sentantis, debet institutus remoueri: ecce qualiter sumus in fortioribus terminis: nam non tunc ille presentans acquirat quasi poss. sed iam acquisierat, & erat in quasi poss. & sequuta institutio istius nouæ presentationis in prima causa: sed ab ea postmodum appellatum: & tamen virtute illius appellationis causa reuident, & constituto de malafide remouebitur institutus: quæ ergo magis hoc debet esse in casu nostro, vbi ille presentans non erat per antea in quasi poss. sed nunc acquirat quasi possessor. & sequuta fuit institutio in prima causa, & cassata in causa appellationis. Certe multo magis. ¶ Sed adverte: nam aut ista cassatio institutionis fuit facta ex defectu presentantis: puta, quia in causa appellationis constituit de non iure, vel malafide eius: & casus est clarus illum non acquisiuisse quasi possess. nam si iam in ipsa quasi possess. extitisset, constituto de prædictis, & super illis iudicato, quasi possess. amitteret: & hoc est clarum. ¶ Aut vero institutio, quæ fuerat facta in prima causa fuit cassata, in secunda ex defectu presentati, vel alio defectu, & tunc esset dubium, an per talem cassationem non acquireret quasi possess. Et certe in hoc casu dicerem eum non acquirere quasi possess. cum nunc intendebat illam acquirere: & tamen non est sequuta institutio cum effectu, quæ quidem requiritur ad illam acquirendam: nescio quomodo possumus dicere, quod acquisierit: cogita tamen super isto casu: quia est diuersus à casu seq. cum in illo presentans iam per antea fuerat in quasi poss. & illam acquisierat: & ideo si eius presentatio cassatur ex alio defectu, non iuris, vel non possessionis sue, non debet eius possessioni iam acquisitæ nocere. Cogita, quia forsitan possidet ei contrarium, sed ego semper tenerem quod dixi.

## ¶ Decimusquartus art. 3. q. prin. 1. part. 2. Libri.

- 1 Quasi possessio iuris presentandi, an amittatur presentacione cassata per patronum facta, qui erat in quasi possessione iuris presentandi.
- 2 Quasi possessio quibus modis acquiratur: quibus item amittatur. et nu. 7.
- 3 Quasi possessio iuris presentandi amittitur cassata presentacione per sententiam cum ius presentandi alteri adiudicatur.
- 4 Ordinarius puniatur non admittendo presentatum sine causa.
- 5 Quasi possessio iuris presentandi perditur cassata presentacione ex defectu persone presentate, et presentantis: vel facta extra tempora.
- 6 Quasi possessio iuris presentandi amittitur cassata presentacione, eo quia constitutus presentem non possedisse, vel mala fide possedisse, antequam facta esset institutio.

**Condescendo** Igitur ad decimumquartum art. tamen si cassatur presentatio per patronum facta qui antea erat in quasi poss. iuris presentandi, an per talem cassationem perdat quasi possess. ¶ Istud art. ponit similiter lo. Cald. in cõf. 14. cassatur presentatio. hoc tit. fol. 62. & distinguit quod cassatio est facta simpliciter: & non per hoc ille, qui quasi possidebat, perdat quasi possess. ¶ quia sicut sunt certi modi acquirendi quasi possess. in corporalium, sic & amittendi, de quibus dicit notari per Inn. in c. in l. teris. de resti. spol. & ille modus non videtur de illis: ergo & c. Et ita etiam argumentatur in c. petrus. de homi. & in c. cum venerabilis. de excep. adde & in §. actionum. instit. de act. ¶ Aut cassatio est facta: ¶ quia ius presentandi per sententiam alteri adiudicatur, vel in alium translaturum est: & ideo cassatur presentatio illius, qui erat in quasi possessor: & tunc per talem sententiam ille, contra quem est lata, perderet quasi poss. ex quo transisset in rem iudicatam: quia est actus prius est. facit quod non. Host. in c. cum ecclesia. de causa poss. & ppr. & quod non. Inn. in c. 2. de resti. in integ. in prin. magnæ gl. & de conce. præb. cum nobis. Ita residet lo. cal. vbi. s. ¶ Tu circa eius dicta adverte: & primo circa primum membrum distinctionis dum dicit: aut cassatio est facta simpliciter, & non perdidit quasi possess. & c. quia cassatio nullo modo fieri potest simpliciter & sine causa, ex quo tamen sine causa non admitte-retur, puniretur ordinarius: vt per glo. 1. & ibi Abb. in c. pastoralis. & in gl. in verbo, malitiosè. hoc tit. & Inno. & Abb. in c. cum autem. eo. tit. & j. dicitur in 2. parte huius. 2. lib. in 8. q. princ. in 16. art. & seq. cum causa ergo cassatio presentacionis fiet. ¶ Illud deo melius dicerem, aut presentatio cassatur ex defectu persone presentate, & presentantis: puta, quia presentatio facta fuit de indigno, vbi est culpa vtriusque, quo casu pro illa vice amittitur presentandi. vt j. dicitur similiter in hac parte in x. q. prin. cip. in 4. art. vel extat facta presentatio extra tempora, & similiter pro illa vice non admitte-tur. vt j. etiam dicitur in d. 2. parte huius lib. in 2. q. prin. in v. art. & in istis casibus non perdit quasi poss. nullo modo: & ita intelligi potest primum membrum distinctionis lo. cal. ¶ Aut cassatur presentatio simpliciter alio respectu: puta quia constituit illum non possedisse, vel mala fide possedisse, antequam esset facta institutio, & ideo cassata fuit presentatio, licet non sit iudicatum ius patronatus alteri compare





# Cæsar Lambertinus Episcopus

electioni interesse potero, quia sum in possessione interessendi puta si fieret noie capituli quia si suo noie, sed capituli dicitur possidere: & ideo possessio non amittitur, cum rem aneat poenes capituli. & ita est in hoc capitulo lo. And. in d. querelam. in ij. col. & in e. bonæ. el. de postula. præla. ¶ Quarta erit conclusio. quod si essent plures, qui non ut canonici, sed ex diuersis iuribus deberent interesse electioni, si illi qui utuntur vno iure, excluderent eos, qui utuntur alio iure, amittunt poss. & ideo agitur interdicto recuperande: & si censetur quatum ad hoc vnu capitulum: licet quatum ad electionem. censentur vnum: & in hoc est eoncordat lo. An. & alij in locis s. all. ¶ Quinta erit cõcl. quod si vnus est in possessione, vt solus eligat, & eligat alter: & ille electus est reputatus, & habitus p. electo, existens in possessione non eligens, amittit quasi posses. sequitur lo. An. Bald. & alij in locis. s. allegatis.

¶ Sexta erit conclusio, que clare ex dictis Inn. non elicitur: sed tantum Inn. ipse dicit vnum verbum de ea, vt j. Sed ex dictis lo. An. in d. querelam. ipsa clare apparet, quod si aliquis singulari iure est in possessione eligendi, cum alijs, si illo iure, vt vnus ex canonicis vel de capitulo: eo ipso, quod non eligit, amittit poss. quia non est idem, sicut quando spectat sibi, vt canonico, nec videtur retinere in animo, si patitur electum ab alijs reparari, & haberi pro electo in illa dignitate, Ita lo. Andr. aperte in d. ea querelam. in ij. col. in ver. si vero est extraneus. & hoc idem videtur velle dicere Inn. ibi, dum dicit illa verba: videlicet, sed cum debeat interesse electioni: quia electio non fit nomine cuiuslibet singulariter, sed nomine capituli, &c. quasi velit aliud esse, si nomine cuiuslibet singulariter: & sic quod sunt plures singulares, & non vnus tantum: vt in prece. proxima conclu. nec vt noie capituli: vt in 3. conclusione. ¶ Ista sunt, quæ volunt Inn. lo. An. & quasi omnes in s. dictis locis, quid dicendum in hac materia, redudendo illam ad casum nostrum. s. patronorum si presentantur. ¶ Et ommissis primis duabus conclusionibus, quia non faciunt ad materiam nostram, vt s. diximus, dico omnes quatuor alias conclusiones verificari posse in patronis ecclesiasticis, & secularibus presentantibus: & ideo quæ dicta sunt à docto. in locis. s. alle. de habentibus eligere circa retinendam vel amittendam poss. possunt extendi ad habentes presentare, & sic ad patronos, ad retinendam vel amittendam poss. nam dicta Inn. in d. locis: & alibi in materia electionis, semper trahuntur ad presentationem: tam in acquirenda poss. quam in retinenda, & amittenda poss. vt late patet in art. precedentibus rotius huius. 3. q. prin. & ideo idem dicendum fore videtur in presentatione. ¶ Tertia igitur conclusio, quod quando spectat electio ad aliquem, vt canonicum ex non electione, non amittit poss. potest verificari, quando presentatio spectaret ad aliquod collegium vel vniuersitatem ecclesiasticam, vel secularem, ad quod, vel ad quam spectare presentatio: vt diximus late. s. in j. par. in 7. q. prin. in xv. art. dñ. querimus ibi: an ius pa. competere possit vniuersitati vel collegio, & in 8. q. prin. in j. art. dum tractauimus de populo seu plebe patronis: & in isto casu per dicta Inn. Io. Andr. & aliorum in supra allegatis locis vnus de vniuersitate, collegio, populo, vel plebe ex non presentatione, cum alijs non amittit poss. iuris presentandi, vt in iterata presentatione presentare non possit: quia presentare poterit sicut canonicus poterit eligere: & ille casus est clarus, & nullus in hoc vertitur dubius: quia iura & rationes loquentia, & loquentes in electione competentis capitulo, habent locum et in presentatione competentis alicui collegio, vel vniuersitati proxime dicta. ¶ Quarta conclusio, quod si essent plures, qui non ut canonici, sed ex diuersis iuribus deberent interesse electioni, quilibet, qui utuntur vno iure, excludunt videntes alio iure, non eligentes. Mihi vñ hoc posse verificari in isto casu: licet tactum ab aliquo non inuenim. s. quod fuerit tres, qui ecclesiam deduxerunt ad esse, & ad bene esse: quia vnus dedit fundum, alter construxit: & tertius dotauit vno iure, vel diuersis epibus cum consensu tñ ordinarij, qui omnes sunt patroni in solidum ex diuersis iuribus, quod quidem esse potest: vt late diximus. s. in j. par. j. lib. in 3. q. prin. in j. cum quinque seq. art. & in 6. q. prin. in 1. 3. 4. & seq. art.

¶ Nam descendentes ab illo qui dedit fundum, utuntur vno iure: descendentes ab illo, qui construxit, utuntur alio iure: descendentes vero ab illo, qui dotauit, utuntur alio iure. Si ergo descendentes ab illo qui construxit, non presentantur semel, excluduntur à presentantibus utentibus alijs iuribus: licet agere possint interdicto recuperande: sicut diximus. s. in d. 4. conclusio. ¶ Quid dicendum in hoc passu? certe omni iure videretur ita esse concludendum, quando isti tres separatim fecerunt prædicta, & habetur vera notitia, quemlibet suo iure poenitus separatim venisse ad presentationem: sed quando non haberetur vera notitia: quia censendum est omnes venire ad ius pa. vno iure vel ex tribus iuribus confusis: tñ quia omnes in simul fecerunt illa tria, non debemus dicere tunc fore dicendum: vt dicitur. s. in d. 4. cõcl.

Cogita tamen circa hoc: quia est pulchrum dictum, & à nemine quem viderim, ita in specie deductum, quod mihi vñ verissimum, p. dicta Inn. Compo. lo. An. & aliorum in locis. s. alleg. & faciunt quæ diximus. s. in j. par. j. lib. in 3. q. prin. in 8. art. in ver. & circa primum membrum, quod quidem dictum si est verum, vt ego tenemus, est maxima limitatio ad ea, quæ habemus concludere. j. in 6. conc. ¶ Quod licet, quando sunt plures patroni non presentantes vna vice, non amittant quasi poss. quia presentantes non presumuntur habere animum spoliandi compatronos, vt ibi dicitur: hoc tamen non procedat, quod patroni ex diuersis iuribus presentant: & omnes presentantes vno iure non conueniunt nec presentant: puta habentes ius pa. ex constructio: quia habentes ius pa. ex soli collatione, & ex dotatione, viderentur habere animum spoliandi illos qui veniebant illo alio iure, per supra dicta: & hoc videtur velle expressè Abb. in conf. 54. casus contingentia. & in j. vol. in vlt. col. dum ponit pro constare, quod vbiunque ius presentandi prius ad plures simul, tunc presentatio vnus, non nocet alteri: quasi velit secus esse, cum spectat ad plures non simul: sed ex diuersis causis. ¶ Bene tñ dicerem vnum, quod ad hoc dicendum, vt lo cum habeat, necesse erit oēs illos, qui veniunt ex illo iure constructionis, si presentasse ad effectum, vt venientes ex illis alijs duobus iuribus soli collationis & dotationis, videantur habere animum spoliandi eos: quia si aliqui ex illis presentantur, si viderentur exclusi non presentantes: quia presentantes ex illo iure sustinebunt ius non presentantium, ex quo ad excludendos venientes vno iure necesse est neminem ipsorum interfuisse: vt clare videtur velle text. in c. Cumana de ele. vbi ponderatur omnes illos, qui veniebant, certo iure non eligisse &c. vt ibi: & hoc est vñ velle Ab. in 1. præal. conf. 54. in vlt. col. ¶ Idem dicit, ex presentatio vnus ex patronis ex parte patris conseruari possessionem oim patronorum inde puenientium: vnde vnus conseruat possessionem oim. Cogita circa ista, quia noua & intacta: & credo pcedere. ¶ Quinta conclusio, si vnus est in possessione, vt solus eligat, & alter legit, & electus reputatur: & habetur pro electo, qui susebat in possessione, amittit poss. ¶ verificatur hæc conclusio expressè in vno patrono vel existente in poss. quod si alter presentat, & presentatus habetur pro legitimo presentato, & instituto, qui prius erat in possessione, amittit possessionem: & illam acquirit ille alter, qui presentauit, & hoc expressè probatur in tex. in c. consultiōibus, hoc ti. vbi p. vnicam presentationem tex. vult possessionem acquiri: & p. consequens possidendum amitti: per plenè dicta. s. in proximo præced. xj. art. dum ibi queritur, an quasi poss. iuris patr. & presentandi acquiratur vnica presentatio: & concluditur, quod sic. Ita & p. habentem eam amittitur quoad, si habes est solus patronus, vt dicitur hic: & expressius dicitur in seq. conclusione: vnde omnia allegata in d. xj. art. hic allegari poterint. & hoc expressius vult Fed. in conf. c. ij. nobilis quidam in vlt. dubio. vbi dicit Inn. in terminis voluisse in d. querelam. ¶ Quod si aliquis sit solus in possessione eligendi, & permittit alij eligere, amittit suam posses. & licet Inn. loquatur in electione, & tamen Fed. dicit in terminis eum loqui in presentatione. & idem vñ velle Abb. in d. conf. 54. casus contingentia. in j. vol. & in d. querelam. in fi. dum allegat Fed. in d. conf. Et ad prædicta et faciunt, quæ diximus late. s. in proximo præced. xij. art. dum tractauimus ibidem de tutore presentante semel cum pupillo, qui tutor nūquā fuit patronus. & et faciunt, quæ diximus. s. in immediate præced. art. alleg. Io. cal. in conf. xv. duo bis presentant. fol. lxx. vbi etiā hoc expressè videtur velle: & in hoc non est infundendum. ¶ Expediatis igitur istis quinque conclusionibus, nulla illarum (vt ex illis clare apparet) tangit nostrum art. Sed ea dicta sunt ad maiorē enucleationem art. nostri, ac presentis materie. Ideo sequitur

¶ conclusio, que verè tangit casum nostrum. ¶ Et quia conclusio dicit: quod si aliquis singulari iure est in possessione eligendi, cum alijs non ex iure, vt vnus ex canonicis, vel de capitulo, eo ipso quod non eligit, amittit quasi poss. per dicta Io. Andr. expressè: & tacita Inn. in d. querelam. ¶ Ista conclusio verificari potest in presentatione patronorum, qui reuera non collegiali iure, sed singulari utuntur. Vnde respondendo formiter presentij art. esset dicendum secundum illam conclusionem, quod aliquibus patronis presentantibus, & aliquibus non, si presentantes amittunt posses. seu quasi: quia non est idem, sicut quando spectat ad eos, vt ad collegium. vt diximus. s. in 3. conclusio. ¶ Sed circa hoc aduerte: quia Feder. in d. conf. c. ij. nobilis quidam. in vltim. dubio. vbi est casus: nam cum essent quatuor fratres patroni, tres pupilli, & vnus pubes, & mater tutrix ipsorum trium, vocari fecisset fratrem puberem, vt veniret ad presentandum vna cum ipsa tutrice: & pubes nolisset comparere, & illa presentasset: & sequuta fuisset institutio, querebatur in vltimo dubio: an ille pubes amississet quasi poss. presentandi? Et dicit Fed. quod prima facie videretur dicendum quod sic: quia illi tres pupilli videntur esse soli

esse soli in quasi pos. presentandi, e. pe. de causa pos. & pprie. c. consultationibus. hoc ti. Sed tamen dicit ipse, veritas est in contra- rium: quia noluit esse in vno actu, vel est negligens: seu cotu- max, non vult esse in alio, nec renuñciare eidem, alle. c. cū olim. de test. & c. 2. de dolo & cotu. lib. 6. & Inn. & Host. in c. ec- clesia vestra. de elec. & in c. dilectus. de of. dele. & in c. 2. de sup. negli. prela. ¶ Postmodum subdit istum art. tangi quasi ad lire- ram, per Inn. & Comp. in d. c. querelam. de elec. ex gl. ipsoru

21 dicit colligi: quod si aliquis ¶ habet ius eligendi cum aliis, dato quod vna vice condemnetur, vel negligat eligere, non tamen amittit proprietatem, nec possessionem. ¶ Præterea addit ipse, ad hoc,

22 vt quis amittat quasi pos. requiritur ¶ spoliandem habere animu spoliandi: sed cum compatronus nō habeat animu spoliandi, sed vtendi iure suo, merito nō presentas nō amittit quasi pos. quod q̄ maximè apparet, ex quo iurix requisit illum, vt veniret ad presentandum eum ea. Et ista dicit ¶ cludi ex dictis glosarum Inn. & Comp. Ita Fed. in c. de quo §. ¶ Hoc idem ex- pressè tenuit et confulendo lo. cal. in consil. 17. duo bis presentant. fol 62. de cuius casu latè diximus in proximo preced. art. & mo- uetur per rationes Fed. licet ipsum non nominet: qui etiam all. Inn. in d. c. querelam. quem dicit ita intelligi debere: & eundem Inn. in c. bonæ. el 2. de postula. prelato. ¶ Hanc eandem senten- tiam tenuit similiter consulendo d. Abb. in §. allegato conf. 54. in vlt. col. qui licet etiam esset argumētatus p̄ prima part. put fecit Fed. tamen contrarium tenet in vlt. col. & facit conclusionē:

23 ¶ vbi cunque ius presentandi pertinet ad plures patronos sim- ul, licet appareat aliquos ex eis tñ presentasse, & ad eorū pres- entationem presentatum institutum fuisse: tamen ex quo nō apparet expressè illos patronos presentasse animo spoliandi alios sua quasi pos. nō fit præiudicium aliis patronis in sequen- tibus. nec circa proprietatem, nec circa possessionem: quia negli- gens in vno actu &c. Et hoc aperte dicit colligi ex subtiliter ta- ctis per lan. & Comp. in d. c. querelam. & clarius in terminis nostris posuisse Feder. in conf. 117. in vlt. art. sed debuisset alle- gare in consil. eij. vt §. diximus. ¶ Et addit plus dicere, per pres- entationem vnius ex patronis ex parte patris conservari pos- sessionem omnium patronorum inde puenientiu: vt dicit colligi ex locis §. allegatis. Ista sunt quæ præallegati doct. dicunt in hoc passu quid dicendum: vt tu vides Fed. lo. Cal. & Abb. vna- nimitè videntur hoc concludere. per dict. Inn. & Comp. in locis præallegatis: & §. diximus in ipla. 6. conclu. lo. And. in d. c. querelam. in 2. col. in ver. si vero est extraneus. videntur tenere contrarium in hoc casu. Et hoc idem videntur velle Inno in d. c. querelam. in illis verbis, dum dicit, sed cum deo interest. ele- ction: quia electio nō fit noīe cuiuslibet singulariter, sed noīe capituli: vnde certè non video, vbi hoc dicit Inn. nam licet §. al- legata verba Inn. non confirmet opi. lo. And. re vera, quia illa expressè nō dicunt: & ideo lo. And. vt vides in d. ver. si vero est extraneus. ipsum non allegat: tamen nec opi. Fed. verba Inn. p̄- bant: sed melius illam p̄bant eius verba in d. c. bonæ. el 2. de po- stula. ¶ Sed negari nō potest lo. And. tenere §. Fed. nisi dica- mus illa verba lo. And. venire continuatiuè ad præcedentia: nā cum prius dixisset habentem eligere: vt canonicus nō eligen- do vna vice non amittit possessionem: postea cōtinuat aduersa- tione dicendo, si vero extraneus est, qui non vt canon. vt in præ- ced. casu est dictum: sed singulari iure eligit, amittit pos. &c. q̄ d. quia eligit cum canonicis, non iure capituli, sed singulari: vt si aliquis Abb. haberet interuenire cum canonicis in capitulo, & sic sicut in casu. 4. conclusionis: & non in casu huius. vi. conclu- sionis. Et ita intelligendo lo. And. non videtur facere conclusi- onem nouam, vt diximus: sed eandem cum illa. 4. conclusionē: & sic non habendo contrarium expressum opinio Fed. lo. cal. & Abb. tenenda est, maximè cum rationes eorum militēt. Pro quibus etiam faciunt ea, que diximus §. in x. præcedē. arti. dum sibi queritur qualiter quasi possessio iuris p. acquiratur: & inter- alla requiritur animus spoliandi, & scientia spoliati, quæ hic cō- curre non possunt: cum nec presumatur talis animus in com- patrono, sed potius vtendi iure suo: nec scientia in compatro- no, cum non possit scire illum velle aliud facere, quam vi iure suo: & hoc potius presumendum est, quam velit aliud facere: vt vult etiam Abb. in d. consil. 54. & ita ego etiam concluderem in hoc passu. ¶ Vnum tamen nota: nam Fed. in d. consil. eij. ponit magnum verbum: vt etiam si cōdemnaretur alius, pro vna vice, nō amittat possessionem: nā si ita ruditer intelligeretur, sequeretur quod demnatus et circa possessionem, retineat possessionē, quod quidem non p̄cedit: vnde intelligēdum est illud verbum, si cō- demnaretur ex aliqua alia causa. ita quod pro illa vice non presen- tauit: vt latè diximus §. in 14. præceden. artic. dum tractauimus ibi: an per cassationem presentationis factæ perdat quasi pos- sessio: & distinximus ex quo capite fiat cassatio. ¶ Aduerte ad

aliud circa istam conclusionem Fed. nam licet in casu cōsiliij sui videatur conclusionem procedere: quia ille compatronus fuit vocatus: quo casu videtur apparere compatronos non habuisse animum spoliandi compatronum, ex quo ipsum vocabant: quod tamen Fed. non ponderat: sed videtur velle hoc p̄cedere siue fuerit vocatus, siue non. Et hoc expressè videt tenere Abb. in d. consil. 54. cum non ponderet ibi aliquam vocationem: sed magis expressè hoc videtur velle lo. cal. in d. consil. xv. cū exp̄- f

25 sè dicit compatronum non esse requirendum, vt ibi. ¶ Iudici- stinè ergo est tenendū, quod aliquibus patronis presentantibus, & aliquibus nō, nō p̄stantes nō amittunt quasi pos. quia p̄ntā- tes conseruant quasi pos. nō p̄stantium. Et ista sufficiunt quan- tum ad prædicta, quæ sunt valde trutinata. ¶ Collige tamen ex omnib. prædictis: quia seruient ad multa, §. dicitur doct. §. alle- gatos adducere iura loquentia de electione in materia p̄ratio- nis: & sic iura disponentia in electione, habere locum in presen- tatione. quod plenè p̄batur in c. fi. de ele. li. 6. vbi oēs R. ceteri post modum d. Roc. in hoc tract. in verb. competens aliquid. in 17. quærentem. de hoc art. & concludentem: vt §. conclusimus p̄ au- toritates Abb. Fed. & Cald. in consil. 3. deducis: non tamen il- la d. sciendo, vt §. fecimus. ¶ Et p̄missa et conclusionē di- cit facere tex. in l. cōis seruus. ff. de acqui. pos. ¶ vbi p̄batur quod si vnus possit leat eōdem, ab omnibus p̄ncipiis possideri intelli- gitur: & p̄ea dicit ibi nota. Bart. quod si plures sunt hæredes. q̄ ha- beant bona cōia. & vnus solus administrat, & fructus p̄cip̄ di- cuntur & alij possidere: quia ille qui administrat iuratum, & gēf- fisse iure familiaritatis, & communi nomine: & ita dicit transire alios doct. ibi referre & sequi d. Alex. ibidem qui legit illam legem cum. l. qui iure familiaritatis præcedente: & hanc conclu- sionē et sententia lo. An. & Gem. in c. vnic. in fi. hoc tit. li. 6. post Rose. in quæstionibus suis in q. 18. & sic refidet Roch. vbi §.

¶ Decimus septimus art. 3. q. prin. j. partis. 2. Libri.

- 1 Patroni si admittant secum in presentatione aliquem non patronum, an hoc illis præiudicet, & illo admisso acquiratur ius patronatus, vel quasi posses- sionem ipsius. c. n. 2. & latè n. 4. l. 1. 2. 3. 4. 16 18. 19. 20. 21. 22.
- 3 Capitulum an possit admittere in electione episcopi quempiam qui de iure vel consuetudine electioni ipsi interesse non potest.
- 5 Bonafides necessario non requiritur ad acquirendam quasi possessionem.
- 6 Quæ si possessio acquiratur ex vicia presentatione & institutione sequuta.
- 7 Tutor presentans vna cum pupillo, patrono patiente, quæ si possessionem præ- sentandi acquirat.
- 8 Donationis natura.
- 9 Ecclesia non expedit plures habere patronos.
- 10 Ecclesiæ semel liberam seruitutem inuoluerum non admittit.
- 15 Ad presentandum cum patrono admittitur an & quando sit in malafide.
- 17 Causa limitata limitatum eff. eum parit.

**Quia** Supra diximus qualiter compatroni presentantes conferuā proprietatem & possessionem compatro- norum non presentantium, merito decimo septimo teon- tingit dubitari, quid si patroni admittunt cum eis in presentatōe aliquem nō patronum: an eis præiudicet, & ille admittus acqui- rat ius pat. vel quasi pos. ipsius. ¶ Circa materiam electionis de isto art. quærit Firma. in suo trac. de episcopo in 2. lib. in 3. part. in 50. q. qui licet corrupte loquatur ex defectu inpressorum: tamen videtur concludere patronos nō amittere quasi pos. licet alium cum eis ad presentandum admittent: vnde in alia ele- ctione poterunt eligere. Ita dicit firmare Florja. in l. si sit consti- tuta. ff. quem admo. seru. am. vta. & Inno. in d. c. querelam. de e- lec. quia nō solum ipsi ad iussu, sed vna simul eligentes vel exi- stentes in quasi pos. eligēdi, & nō electores admitti eligere po- terunt. Et demum ipse Firma. remittit se ad dicta p̄ eum in præ- allegato tract. in 2. lib. in 3. parte in 2. q. vbi dum quærit, an cle- rus vna cum canonicis debeat interesse electioni ep̄i post p̄- ura dicit, bene aduertant canonici, ne pariantur alios eligere ep- iscopum: quia patiendū, perderent quasi pos. iuris eligēdi: que tamen non perditur si semel non eligat ipsi, ad quos pertinet p̄- eligendi, si alii non eligant. alle. Flo. & Inn. vbi §. in quibus om- nibus dictis Firma. ¶ vt vides solum videtur concludere admittentes non habentem ius eligendi ad eligendum nō amittere quasi pos. nisi si cum illis ipsi nō eligerent: quia tunc bene amit- teret quasi pos. vt in proximo præced. art. diximus: & maximè in v. & vi. conclusionē. ¶ Et sic, vt vides in istis locis Firma. tan- tum tangit, an isti admitti acquirant quasi pos. ¶ Bene verū est, quod istum art. videtur formare idem Firma. in d. lib. in d. 3. par. in 3. quæstio. vbi quærit, an capitulum possit admittere in e- lectione episcopi aliquem, qui de iure nec de consuetudine ipsi electioni interesse non potest: & responderet quod sic, allegando

# Cæsar Lambertinus Episcopus

allegando tex. in c. scriptum. de ele. quod dictum modificat dū modo vnus de capitulo non dicitur ut ibi. ¶ Et certe nec in ista q. Firma videtur decidi art. nosker: nam potest esse, capitulum posse aliquem non habentem eligere in electione vna cū eis admittere ad eligendum, & non intelligeretur acquisiuisse quasi pos. in electionibus futuris. quem pūctum non tangunt qōnes Firma. ¶ Ego hunc art. videlicet an extraneus admissus acquirat quasi pos. eligendi vel presentandi, non reperi ab aliquo in specie tactū: sed ex dictis in x. & seq. art. huius 3. q. prin. Considero istum admissum acquirere quasi pos. quia in ista admissione ad eligendum vel presentandum interueniunt oīa requisita in acquisitione quasi pos. de qbus. §. in d. x. art. nam ista presentatio, quæ fit cum aliis, fit cum ecclesia vacat, & patronis scientibus: & non solum non d. dicentibus, sed et volentibus ex quo admittunt ad eligendum vel presentandum: vt hoc expressè videor tangere in d. x. art. in fi. j. requisiti interuenit et institutio superioris: quia hoc in themate art. præsupponere debemus: & quousque bonafides de necessitate non requiratur ad acquirendam quasi pos. vt diximus in d. x. art. Interuenit tamen bonafides admissi: quia cum videt se admitti putat vel se habere ius in illa electione seu presentatione: vel q. admittentes velint sibi illud ius de nouo tribuere: vnde eum iste admissus habeat oīa requisita in acquisitione quasi pos. merito dicendum est eum acquirere quasi pos. ¶ Ad quod et facit id quod. §. diximus in xi. art. presentis, q. prin. ex vna presentatione & institutione sequuta quem acquirere quasi pos. vt ibi late. ¶ Et facit et, quod conclusi in xij. art. pntis. q. tutorem pntantem cum pupillo patrono acquirere quasi pos. pntandi plate ibi dicta, & facit et, quæ §. diximus in xv. art. pntis. q. vnde allegata in dictis loc. poterūt hic adduci. ¶ Vnum tamen est in hac materia, quod me turbat: nam §. in j. par. j. lib. in 2. q. prin. 2. art. posuimus tres modos ordinarios acquirendi ius pa. s. soli collationis, constructionis, & dotationis: & ibidem in x. q. prin. p. totum posuimus duos alios modos extraordinarios acquirendi ius pa. s. priuilegij & prescriptionis. In secunda vero parte. d. j. libr. posuimus omnes modos transferendi ius pa. de patrono in nō patrono: & tamen in nullo prædictorum modorum acquirendi vel transferendi ius pa. reperitur iste modus admissionis ad presentandum cum patronis, merito cum hie modus non reperitur scriptus, permitti si debet, cum simus in materia stricta, in qua laicus dicitur incapax: & ideo dicitur gratiose concessum illis, qui prædicta tria fecerunt, & non aliis. c. 3. hoc ti. & ideo non debet ad alios extendi, & maxima sit difficultas in modo transferendi: vt diximus §. in d. 2. par. j. lib. in prin. j. q. prin. ¶ Et si diceretur hunc modum includi sub modo transferendi ti. donationis, de quo diximus §. in d. 2. par. j. lib. in 4. q. prin. per totum. Responderetur hoc non militare: quia ista non est vera donatio: nam nō abdicat à se ius pat. & alteri dar: vt est natura donationis: vt ibi est dictū ex quo ipse et vult presentare, & presentat cum non patrono. Vel si bene esset donatio, vbi est consensus ordinarij, qui in donatione iuris pa. interuenire debet: vt diximus in d. 2. par. j. lib. in j. q. prin. in 2. artic. dicendum est igitur hunc modum admissionis, cum non reperitur in iure nō habere aliquid operari. ¶ Cōfirmantur prædicta: nam nō expedit ecclesiæ habere plures patronos: imo superior debet puidere, ne ex multitudine patronorum ecclesiæ grauetur: vt dicit Card. in clem. plures. ante medium 3. col. hoc tit. & maxime, propter alimenta in necessitate præstanda: vt late diximus §. in j. parte. j. lib. in 3. q. prin. in 6. art. dum tractauimus, an vno volente omnia facere, possit compelli alij admittere, & ius pat. est potius odiosum ecclesiæ particulari, quā fauorabile: vt diximus §. in j. parte. j. lib. in j. q. prin. in vlt. arti. sicut ergo est odiosum in totum, ita & in parte. cadendo non patronum patronis: arg. l. que de toto. ff. de rei ven. ¶ 10 & c. pastoralis. §. item cum totum. de offi. deleg. ¶ & in tantum est fauorabile ecclesiæ esse liberam, q. semel libera non recipit seruitutem. vt dicit Bald. in c. significauit. in j. no. & ibi do. Fely. de resti. arg. l. fi. C. de bonis liberto. & diximus §. in d. j. par. j. libr. in 2. q. prin. in 4. art. dum tractauimus de edificare ecclesiam, & nihil dicente. & latius etiam diximus de ecclesia libera non recipiente seruitutem. §. in d. j. par. j. libr. in 6. q. prin. in j. & i. artic. Si igitur ex ista admissione admissus efficeretur nouus patronus, essent multo plures patroni, & ecclesia magis grauetur in honoribus & alimentis: vt diximus §. in d. j. parte. j. lib. in 3. q. prin. in 6. art. & de proxima libertate ecclesiæ, nō ita cito operaretur: ergo dici deberet per electionem nō præstari ius admissio. ¶ Et ad prædicta etiam facit motiuum, quod feci. §. in 2. parte. j. lib. in 2. q. prin. in j. art. dum tractauimus an ius pat. solum transeat ad hæredes sanguinis: nam ibi in secundo, & tertio motiuo 3. parte, q. non transeat ad hæredes extraneos, induco fauorem ecclesiæ: vt citius efficiatur libera, eodem modo dicere debemus

in casu nostro: quia si ista admissio non operaretur, citius ecclesia efficeretur libera, p. ibi dicta maxime in 3. motiuo: cum istud esse patronum sit ex gratia & exorbitans: & ideo non est extendendum, vt admittere possit nō patronum: & faciunt etiam dicta ibi in 6. motiuo dictæ partis, & licet ibi teneatur pars contraria, ius pat. transire ad quoscunque hæredes dammodo sint hæredes: tamen responsiones date ad illa motiua in illo casu à iure permisso. s. successione, vt ibi patet non militat in isto casu admissionis, qui non reperitur à iure permisso. ¶ Quid dicendum in hoc passu? certe si ad verba arti. nostri aduertatur, §. scripta in oppositum adducta, non obstant. nam nos quærimus: vtum per istam admissionem ad electionem, vel presentationem extranei admittentes eum præiudicent sibi? & dicendum est q. sic: quia cum ipsi soli potuissent eligere vel presentare, modo vox eorum fuit diminuta, ppter admissum, prout dicit Ab. in c. cum Vintoniensis. & in c. scriptum de electione: & dicitur plenè. j. in 2. par. 2. lib. in 2. q. prin. in 16. art. dum tractabimus: an vnus patroni traditio operetur, vt non patronus ad presentandum non admittatur, tamen sibi non præiudicant: vt ipsi in futurum presentare possint: quia poterint presentare. vt §. est dictum post Firma. ¶ Aliud & secundum membrum art. nostri est: an ista admissi acquirant ius patroni, vel quasi possessione, & in quasi possessione est concludendum q. sic, per supra dicta. ¶ 13 Contraria non obstant, ¶ quia loquuntur in acquisitione veri iuris pat. in quo dicendum est admissum illud non acquirere: cum ista admissio non sit modus à iure introductus acquirendi ius patronat. presentim sine ordinarij consensu, per fortissimam motiuam rationis. & iura. §. allegata. ¶ Vnde ex prædictis infero duo ab aliis nūquam tacta, q. licet non patronus admissus ad presentationem cum patronis & institutione presentati sequuta acquirat quasi pos. & in seq. presentatione admitti debeat: tamen confititio eum non esse patronum, non deberet amplius ad presentationem admitti sicut nec alij quasi pos. iuris presentandi, de iure eorum non confititio: iuxta no. in c. consultationibus. hoc tit. & voluntatem compatronorum non operari aliquid in hoc, eū ordinarij indagare debeat, ne ecclesia pluribus patronis grauetur, quāto magis extraneis: p. solemne dictum Car. in d. clem. plures. ante medium. 3. col. cū aliis. §. adductis. vt etiam pulehre voluit Philii. Decius in conf. c. lxxix. in 2. dubio in 3. col. in ver. secundo respondetur. vbi loquitur de quasi pos. & dicit illam non acquiri p. admissum in iudicium ecclesiæ, qui in conf. 124. in prin. pe. col. dicit hoc non pcedere, cum habere talem patronum, quia tunc non esset præiudicium, sed vtile ecclesiæ. Et ideo hodie ponitur edictū non solum p. inter esse patronorum: sed etiam p. interesse ecclesiæ, ne forte sit libera vel non omnes presentantes patroni: & sic cognoscere habet de iuribus pntantium & meritis pntati: vt no. omnes in c. fi. de ele. lib. 6. vnde si ordinario hoc non cōstitit in prima presentatione, cū sibi confititio potuit hoc agere, vt §. d. cū est: & quia nos in hoc casu præsupponimus hanc admissum cū aliis patronis presentasse, & institutionem ad eorum presentationem sequutam fuisse, nō possumus dicere presentatum cōstito de nō iure pntantis, amonendum, facta distinctione bonafidei vel male fidei: vt diximus §. in hac. 3. q. prin. in primis art. Sed bene dicit p. q. si in secunda presentatione iste admissus solus pntasset, & alij veri patroni non, licet sequuta fuisset institutio, institutio esset remouendus, si ille admissus erat in male fide: si vero fuisset bonafide, non prout diximus de aliis quasi pos. bonæ vel male fidei, ¶ 15 §. in ista 3. q. prin. in dictis primis art. ¶ Et si diceretur, quomodo iste admissus posset esse in male fide, ex quo veri patroni admiserunt eum? deo hoc posse esse, quādo admissus sciret se nullo modo esse patronum, nec habere aliquam cōiunctionem cū illis, nec se alias presentasse. qui tū scire debebat de iure illos patronos solos ipsum patronum facere non posse, nō accedente cōsensu epi, cum ignorantia iuris, nō excuset eum vulgatis iuris. ¶ 16 ¶ Attentarem circa hanc primam illationem vnū, vt omnia hæc dicta procedant, quando ius pa. spectaret aliquibus, vt singularibus. iuxta no. in c. 3. hoc tit. sed si spectaret alicui vniuersitati, seu collegio, vt vniuersitati, seu collegio: tūc distinguere, quāt admittunt illum pro illa vice, & nullum acquirat admissus ius: nec in proprietate, nec in quasi possessione: Cum ¶ 17 ¶ limitata causa limitatum pariat effectum, vulgatis iuris. Si vero admiserunt eum in vniuersitatem vel collegium, & solum sit diminutio vocum ipsorum, vt §. diximus: & sicut erāt viginti facientes collegium, erant viginti vnus, & remanet sola vniuersitas, vel collegium patrona, vel patronum: & sic nō augetur numerus patronorum: & ideo non militat §. scripta nec dicitur patronus de per se: sed tanquam vnus de collegio iam patronus, merito supra scripta in eo locum non habebunt. ¶ Si vero illi de collegio vel vniuersitate admiserunt extraneum æque



extraneum & que principaliter, vt collegium vel vniuersitatē, augendo p̄sonos, vt sicut erat collegium solus p̄sonus, nūc essent p̄soni collegium, & extraneus admittitur, ex quo oīa s̄ scripta militabat ī ipso admisso: dicendū erit de eo, sicut modo dixim⁹

18 In ista illatioe extraneo admisso p̄ singulares p̄sonos. ¶ Et si diceretur in secundo membro huius distinctionis, cur nō requiritur cōsensu ep̄i, cum videatur illud ius p̄ a. trāferri in extraneum respondetur q̄ principaliter tunc non agitur de translatione iuris p̄. sed de aggregando extraneum in collegium, & in consequentiam venit, vt p̄sentet eum collegiatis: & ideo nō requiritur cōsensu ep̄i, arg. rationis assignate p̄ doc. in c. ex literis. & in c. cum seculum. hoc it. ¶ Aliud, quod ex p̄dictis in sero, est, patronum non posse admittendo extraneum ad p̄ntā dum dare seu donare ius p̄. penitus non patrono, eo q̄ patrono remanēte sine cōsensu expresso ordinarij: quia ille tacitus cōsensu ordinarij, qui v̄ adesse in instō re, q̄ facit, non sufficit ad faciendum illum patronum: licet sufficiat illa institutio post p̄sentationem ad faciendum ipsum quasi possessorem: quia illa institutio solum habet effectum instituendi, non consentiendi, vt de se patet. ¶ Et si tu diceres, cur tu. s̄. in j. part. j. lib. in 4. q. prin. in x. art. conclusisti, q̄ si fundans, construens: seu dorans ecclesiam, voluit illius ius p̄. esse commune cum altero, vel in totum alterius, qui nihil dedit, & videantur in totum, vel in partem donatū. & cōsensum ep̄i adhibitum in fundatione ecclesie, & acquisitionis iuris p̄. habere et vim cōsensu, qui requiritur in donatione, cur non sic in casu nostro: vt institutio ordinarij habeat vim & institutionis, & illius cōsensu, qui requiritur in translatione iuris p̄. facilliter respondetur: nam cōsenties in fundatione, requiritur ad effectum: vt cognoscantur qualitates volentium esse patronos: & tanq̄ causa efficiēs ipsorum: & sic p̄. habere locum in extraneo admisso in fundatione: vt diximus. s̄. in j. par. j. lib. in 2. q. prin. in v. art. & in 2. par. d. j. lib. in 2. q. prin. in 4. art. institutio vero nō habet creare patronum, nec in dagare qualitates eius: sed solum, an sit patronus: & an p̄sentatus sit instituendus. Vnde cum non habuerit intentionem p̄quirendi qualitates noui patroni, ipsa institutio non poterit se

20 extendere ad id, ad quod non habuit intentum. ¶ Et ex istis facio aliam pulchram illationem, vt admisso extranei cum cōsensu ordinarij, qui requiritur in prima fundatione, faciet illum extraneum patronū, si admisso est facta in limine fundationis: institutio vero hoc non operetur in admisso post fundationē: nota ista, q̄a noua & nunq̄ cogitata, nec dicta, & cerē p̄cedūt.

21 ¶ Dicerem bene aliud, quod et p̄nto venissimum, q̄ si iste admittitur esset in bonafide, q̄a putaret se admitti, tanquā patronū, vel si ipse erat in malafide, saltem successores ī bonafide existētes semper p̄sentantes spatio competenti ad p̄scribēdum, & vt verus patronus haberetur, & de non iure suo dicto tpe nō constaret, p̄scriberet ius p̄. & acquireret illud ex p̄scrip̄tōe, vt sit patronus cum alijs, vel solus, quod quidem fieri potest, p̄ latē dicta. s̄. in 4. par. j. lib. in xj. & vlt. q. prin. in j. & seq. art. & hoc vltimum exp̄tēse probatur in d. c. scriptū. de elec. dum ibi con

22 suetudo ponderatur. ¶ Est & aliud dicendū, vt hęc admissio non patroni ad p̄sentandum cum patronis fieri nullo modo possit vno ipsorum d̄dicere: quia admissio fieri debet nemine discrepāte, & non aliter ita Firma. in d. 2. lib. in 3. par. in 3. q. allegando Rom. in sing. suis, quod etiam voluit Abb. in d. c. scriptū. & in c. cum Vintoniensis, in j. col. de elec. & de hoc latē dicitur j. in 2. par. huius 2. lib. in 2. q. prin. in 16 art. vbi tractauimus, an patroni possint admittere non patronum ad p̄sentandum vna cum eis vno contradicente? Hic autem tractauimus, an admittitur acquirat quasi possessionem? Et hęc sufficiant.

¶ Decimus octauus articulus. 3. q. prin. j. partis. ij. Libri.

1 Presentatio facta à non patrono, etiam sequita institutione, & postea facta à patrono licet tenet, illa irrita est. c. n. 2. 3.

**Sequitur**

Modo decimo octauo loco dubitare, si sit p̄sentatio ab aliquo, qui non est verus patronus, nec est in quasi pos. p̄ntandi, & est sequita institutio ordinarij, si postea fiet p̄ntatio à patrono, vel ab existēte in quasi pos. p̄ntandi, an prima p̄ntatio & institutio sequita, sit ipso iure nulla, vel primus p̄ntas dicat esse in quasi pos. & iō scđa p̄ntatio nulla. Iam art. latē terigimus. s̄. in j. art. p̄ntis. q. prin. vbi retulimus dicta doctorum, sed quia ibi posita non videntur principaliter dicta, sed in consequentiam dicti primi art. ideo hic magis in specie formabimus hunc art. & dic breuiter cōcludendo, post Ab. & doc. in d. c. consultationibus. hoc rit. ¶ q̄ si aliquis non possideret, sed tū credebatur esse patronus si p̄ntauit, & sequita fuit institutio, & postea p̄ntat verus p̄sonus, vel existēs ī quasi pos.

p̄ntadi, cum p̄ntat illum primum p̄ntantem, nō esse p̄sonum, nec in quasi pos. p̄ntandi, p̄ntatio secunda tenebit, & prima erit nulla: & remouēdus est institutus. Ita tex. in d. c. consultationibus. & ratio decidēdi fuit in d. tex. in vltima sui par. nam ex quo p̄ntans nō erat in quasi pos. p̄ntandi, non potuit illum fructū facere suum: & ideo quemadmodum occupans possessionem alterius, tenetur restituere omnes fructus: vt in c. non licet. 12. q. 2. & in c. grauis. de rest. spo. & in l. si nauis. de rei ven. ita & iste fructus p̄ntationis subiacet restitutioni, quę fit p̄ remotionem instituti. Ita Abb. ad literam in d. c. consultationibus. quem et retulimus. s̄. in d. j. art. huius. q. prin. & oīa ibi p̄ nos dicta, hic adde, & maxime dictum Alex. ibi allegatum referentem d. Ant. in d. c. consultationibus. dicentem cautum debere esse aduocatū, si vult concludere p̄sentationem esse validam, vt non sufficiat concludere, talē credi, reputari, & haberi vt patronum, nisi cōcludat talem esse in quasi pos. iuris p̄. seu p̄ntandi. ¶ Et ad ibi dicta, adde intātum hoc esse verum, talem p̄ntationem factam à non patrono, nec ab existēte in quasi pos. licet sequatur institutio, non p̄ hoc v̄ facta à poss. sc̄ore: & sic actus retro non trahitur: vnde licet acquirat quasi pos. in futurū. vt diximus latē s̄. in px. p̄ced. art. tamen prima p̄sentatio non v̄ facta à poss. sc̄ore: quia non reuocaretur: vt fit in d. tex. c. consultationibus. Ita Abb. & oīs ibi hoc rit. vbi et in 2. no. dicit solum errorē cōmunem absque possessione nō sufficere, vt actus p̄gestus à non possessore valeat: & sic debere limitari reg. l. Barbarius. ff. de ob. p̄ntis. eum vulga. ¶ Et ad p̄dicta adde et, quod dicit idem Abb. & ibi oīs in ca. cum Bertoldus. in 3. col. in ver. q̄nq; p̄ntatio. de re iu. vbi dicit p̄ illum tex. aureum in hac materia, q̄ si p̄sentatio est facta p̄ eum, qui nō est patronus, nec in quasi pos. p̄sentadi, & p̄sentatus instituitur ab ep̄o, putante p̄sentatorem esse patronum, si postmodum p̄sentatur alius p̄ patronum existentem in quasi pos. vltima p̄sentatio tenet, prima non cassata, nec aliter irrita, nec nunciata: & p̄ntatio acquiritur ius ac si nulla alia p̄sentatio p̄cessisset, & potest agere contra primo institutum, vt remoueat: & sua p̄sentatio admittatur, & instituat, p̄ illum tex. vnde colligit ibi primam institutionem esse ipso iure nullam: & tex. in c. illud. hoc tit. dicentem esse irritandam debere intelligi: id est, irritam declarandam vt ibi p̄ eum. ¶ Et sic: ex d. tex. c. illud. colligitur etiam q̄ talis p̄sentans non acquirat in illa p̄sentatio, quasi pos. vt s̄ diximus. Et hoc etiam voluit doc. allegari d. j. art. hui⁹. q. prin. & Spe. in reper. suo aureo hoc tit. in 2. col. in ver. si credatur. & seq. & hoc etiam sequitur Pau. de cita. in hoc trac. in vj. par. in fi. 6. q. & in 17. q. & plenius ibidē in j. & 2. col. in 3. q. ¶ Ego ex s̄. dictis concludo talem p̄sentantem non acquirere quasi pos. in illa p̄ntatione, & eius p̄sentationem esse nullam: an vero sit nulla ipso iure, vel annullanda, hic non est locus differere: dicemus. j. de hoc in loco magis congruo: quia hic tantum tractamus de acquisitione & admissione quasi pos. p̄ntandi. Sufficit ergo hic concludere p̄ p̄sentantē non acquirere quasi pos. in illo actu: licet si non apparet de iure p̄. seu quasi pos. illius acquireret quasi pos. in futurum: sed cū apparuerit de patronatu, vel quasi pos. alterius, p̄ntatio prima est nulla, & scđo loco facta tenet: vt s̄ p̄dicta oīa p̄firmantur, p̄ ea, quę diximus. s̄. in 14. & 15. art. huius. q. nā si aliquis obtinuit in prima causa, & in secūda fuit institutio cassata, non acquirat quasi pos. & idem, q̄n cassatur p̄sentatio vt ibi multo fortius hoc esse debet in casu nostro, cū hic nunq̄ fuerit quasi pos. & ibi dicta faciunt ad propositum p̄sentis articuli.

¶ Decimus nonus art. 3. q. prin. j. partis. ij. Libri.

- 1 Patronus iure suo possitue vti, etiam non citato nec aliter priuato. 2.
- 3 In re sua quilibet tuendus & defendendus est.
- 4 Intellectus ad c. cum Bertoldus. c. consultationibus. c. illud. de re iud.
- 5 Patronus proprietarius potest donare ius patronat. quod habet altero possidente, dummodo concurrant alia, quę requiruntur, possessore non citato, nec aliter priuato.
- 6 Presentatus à possessore p̄fertur presentato à proprietario.
- 7 Patronus proprietarius potest presentare possessore non citato, nec aliter priuato.
- 8 Possessor malafidei & proprietarius si concurrant, an & vtra presentatio teneat.

1 **Et ex** Supradictis succedit decimus nonus art. ¶ an patronus vti possit iure suo, et possessore non citato, nec aliter priuato? Hunc art. ponit Firma. in repero. suo in ver. p̄sonus. in ver. 79. vbi conclusiue & affirmatiue dicit patronum vti posse iure suo etiā quasi possessore non citato, nec aliter priuato. & alle. Inn. in c. de multa. de p̄bē. dic in 2. col. in verbo, conferat. & Bald. in sua margarita, in verbo, patronis. in versic. secundo

# Cæsar Lambertinus Episcopus

2. secundo. vnde ex hoc dici potest, quod licet alius quasi possideat ius pa. verus patronus poterit presentare: quia dicitur vti iure suo quasi possessore non citato, nec aliter priuato. p. s. dicta. Ad quod facit tex. in d. c. cum Bertoldus. de quo in primo præce. art. vbi verus patronus presentauit, quasi possessore non citato, qui iam presentauerat: & presentatus ab eo institutus fuerat ab ordinario: nec illo priuato, vti ibi: & tamen ecclesia illa adiudicata fuit presentato a vero patrone: & idem vñ factum in c. ex literis. & in c. consultationibus. in 2. sui par. & in c. illud. hoc tit. ¶ Sed tu aduerte, quia vidi Inn. in d. c. de multa. qui vñ dicere in omnibus, & p. omnia dñum: nam cū ibi sup. ver. conferre, colligat ex illo tex. quod licet is, ad quem pertinet collatio, est alio possidente, offerre potest beneficium illud ab alio possessum: & dicat hoc esse speciale à iure inductum in illo casu, cum generaliter secus sit, p. tex. in c. cū nostris. de concess. præb. postea Inn. dicit non credere verum esse, quod s. erat dictum fore speciale in ecclesia, vel beneficio: quia imo generaliter est verum, ecclesiis & alias omnes res nostras vel ad nostram collationem seu ad ius pertinentes, nos posse vendere, & donare, & quocumque alio t. ius quod in eis habemus, in alios transferre. all. totum tit. C. de hæred. vel actione vend. & ff. de contrah. emptio. l. qui tabernam. demum ipsemet Inn. ibi opponit fortiter de. c. cum ecclesia. de causa posses. & pprie. vbi dicitur non valere electionem factam à canonicis, ad quos de iure electio spectabat, contemptis his qui possidebant: eodē modo non debet valere collatio, donatio, vel veditio alicuius rei, quam alius possidet, quamuis collator ius conferendi habeat in ea. soluit ipse veritatem fore, quemlibet tuendum esse in possessione sua, & ratione possessionis cum colligere fructus. all. c. ex literis. & c. consultationibus. hoc tit. & ideo ille qui est in possessione eligendi, & p. illa iura in possessione presentandi tuendus est in possessione sua, & in collatione fructus, quod est eligere, vel presentare: vnde quādiu ille, qui est in possessione eligendi, vel presentandi de iure eligere vel presentare habet. p. iura. s. allegata: & si alius elegerit, ad quem non pertinet accipere fructum, qualis est ppriarius, non valebit electio, vel presentatio eius: & ita dicit loqui. c. cū ecclesia. sed dare alteri ius eligendi, non est dare fructus possessionis. & ideo non pertinet ad possidentem ius eligendi, alteri illud donare, nec impedire illum, ad quem pertinet, quo minus alteri conferat: vti ibi late p. eum. ecce. q. Inn. ibi expressè vult patronum non posse vti iure suo, & sic presentare possessore non citato vel priuato. Ad hæc eius dicta faciunt quæ diximus. s. in 6. & 7. art. presentis. q. d. quando concurrunt in presentando ppriarius & possessor, quis præferatur: ergo Inn. dicit totum oppositum eius quod dicit: & ad quod ipsum all. Fir. ma. vbi. s. ¶ Et licet iura, quæ s. allegauimus. s. c. cum Bertoldus. de re iud. & c. consultationibus. in vltima sui par. ad c. illud. in si. hoc tit. videantur pbare intentionem Firma. tamen illa iura pbant intentionem Inn. quia c. cum Bertoldus. c. consultationibus. & c. illud loquuntur, quando nullo modo ille erat in possessione presentandi, sed tantum credebat patronus, nam tunc non erat citandus: vt aperte vult Abb. in d. c. cum Bertoldus. sed quando illa præsupponunt aliquem possessorem, illum præferunt ppriario, vt ibi patet. & vt pulchre ibi dixit Inn. & est in d. c. de multa. de præb. quid ergo dicendum circa hoc. ¶ Ego facterera hos casus: nam aut iste patronus ppriarius vult donare ius pa. quod habet, & alter possidet: & sic illo suo iure vti. s. de re sua disponere: & dummodo alia concurrant. s. consensus epi, nulla simonia, & similia, non est dubium cum hoc facere posse, vel aliter licite disponere, non citato nec priuato possessore: & ita loquitur clare Inn. in d. c. de multa. & hoc est indubitate verum: & idem facere potest conferens: quia potest conferre beneficium: licet alter illud possideat: quia ipse dat illi, cui confert ius ex eius collatione, & præsupponitur neminem esse in possessione iuris conferendi: quia aliter diceretur, vt j. dicemus. sed bene alter erat in possessione beneficii: quia illud aliter habuerat, vt ibi patet: & in hoc nullum est dubium. ¶ Alter est casus, quia aliquis est in possessione presentandi, eligendi, vel offerendi, & ppriarius prædictorum vult presentare, eligere, vel offerre in beneficio, in quo nemo est in possessione: & vt vidistis Firma. vñ velle nullam requiri citationem vel priuationem possessoris. Inn. vero videtur velle oppositum, vel quod præferat possessor: & hoc casu est aduertendum: nam aliud est dicere, quis præferatur presentatus à possessore, vel à proprietario: & in hoc dico præferendum presentatum à possessore, habita consideratione bone, & male ipsius fidei, vt late diximus. s. in 6. & 7. art. presentis q. & hoc vñ velle Inn. in d. c. de multa. s. fore præferendum presentatum à possessore: & in hoc non est insistendum. ¶ Aliud vero est dicere, an ppriarius volens presentare antequam pertinet. habeat citari facere possessorem, siue sit bone, siue male fidei: & illo citato & cuius iure pa. poterit presentare, & non aliter: & hoc non vñ dice-

re Inn. sed potest quilibet posse presentare, & presentationem possessoris preferri: & in hoc casu dicere nullo iure reperiri: & ppriarius antequam presentet, prius habeat citari, & priuari facere possessorem. Sed videmus in oibus iuribus. s. all. in d. c. consultationibus. in j. sui par. in c. illud. in c. ex literis. & etiam in c. cum Bertoldus. non requiri citationem, illum tex. sic inducenda: nā si pars, quæ succubuit, fuisset in possessione, fuisset præclara ppriario: & tamen ppriarius presentauerat esse possessore non citato, nec priuato: put similitur fecit in d. c. ex literis. & in c. consultationibus. non ergo requiritur quod antequam presentet, habeat citari, vel priuari facere possessorem: presentabit ergo ppriarius, etiam possessore non citato nec priuato: sed de eius presentatione habebitur illa ratio, quæ habenda erit in institutione cedenda, vel in institutione retractanda: vt in d. c. cum Bertoldus. & in aliis iuribus. s. all. quæ ita velle videtur: & hodie sic in practica obseruatur: nā tam ppriarius, quam quasi possessor presentant: non facta citatione alicuius ipsorum: sed solum fit citatio generalis p. edictum, iuxta dispositionem. c. si iuncta gl. de elec. lib. 6. & in si ille instituitur qui est presentatus ab habente priora iura, secundum iuris dispositionem: & hoc modo potest intelligi dictum Firma. & Bal. in marg. vt s. diximus: & concordabitur cum Inn. vt s. ¶ Reperi postmodum d. Roc. in d. ver. c. competens alicui. in xix. q. in ver. secundo limita premissam conclu. vbi vult, quod si concurrant possessor male fidei & ppriarius, neutra ipsarum presentationum teneat malæ fidei: quia est in mala fide ppriarij: quia sibi non licet ppria autoritate reassumere possessionem: tamen dñum ipsemet dicit ibidem in xx. q. vult. n. verum patronum posse presentare: licet non sit in quasi possessione: vñ de eius dicitur diximus. s. in 8. art. nec dicitur ppriarium non posse propria autoritate reassumere possessionem: quia semper illam in mente habuit: & effectus eius dependet ab institutione. vt s. dictum est, quare tene quod s. conclusimus.

## ¶ Vigesimo art. 3. q. prin. j. partis. ij. Libri.

- 1 Quasi possessio iuris patronatus an acquiratur per exercitium alterius actus competentis patrono, quam presentationis.
- 2 Per exercitium vnus iuris seu articuli comprehensū sub vniverso, infertur ad possessionem iuris vniversalis.
- 3 Quasi possessio iuris patronatus, acquiritur presentatiōe facta, & institutione sequuta.
- 4 Ecclesia manere nequit sine rectoris canonice institutio.
- 5 Quasi possessio presentandi non acquiritur per exercitium alterius fructus iuris patronatus, & non presentationis.
- 6 Quasi possessio acquisita omnium aliorum fructuum iuris patr. non queritur quasi possessio fructus presentationis, in quo requiritur institutio.

**Quia** Supra in vndecimo art. fuit conclusum ex vnica presentatione concurrentibus aliis, de quibus s. acquiri quæ si potest iuris pa. Quærit vigesimo, tan p. exercitium alterius actus competentis patrono, acquiratur dicta quasi possessio? vt puta quia honoratur quis in ecclesia, & tractatur vt patronus iuxta tex. & ibi notata in c. nobis. hoc tit. Fed. de senis in conf. suo. 224. sup. primo puncto. in pe. col. in si. decidit quod sic: & mouet, quia isti sunt actus: vt cui debetur vnus, debetur in reliquis: quia ex eodē fonte procedunt, vnde concludit illum qui in aliis actibus competens presentandi fuit in quasi possessione, etiam presentandi esse in quasi possessione presentandi: & hoc idem clare firmat Io. An. in c. qd alicui gratiosè. in si. de reg. iur. lib. 6. in mercuria. vbi formaliter dicit p. exercitium vnus actus competentis presentandi, esse quasi possessorem iuris pa. hanc eandem conclusionem aperte sentit Abb. p. illum tex. in c. j. ver. & hæc faciunt. de relig. do. vbi dicit, quod si non potest ius pa. pertinere ad alium, præsumendum est pertinere ad illum, qui exercuit vnus ius competentis patrono: tñ: & ibidem in vlt. no. in prin. dicit esse mentem tenendum, & satis notandum: quod p. exercitium vnus iuris seu articuli comprehensū sub vniverso, infertur ad possessionem iuris vniversalis. ¶ Contrarium tñ tenet Ludo. Roma. in conf. suo. 368. presentens consultatio. vt eius dicta retulimus. s. in 2. part. j. libr. in vlt. q. prin. in 4. art. ¶ Do. Roch. vero in d. verb. competens alicui. in xv. q. dicit hunc art. esse notabilem, & de facto perunque contingere posse: & relatis s. dictis duabus opinio. dicit præcedentem opinionem magis sibi placere: & p. illa Ludo. aliqua ex prædictis fundamentis adduxisse: & quis postea tenendo dñum illis respondeat: tamē ille responsiones dicit non tollere ipsa fundamenta in opposito nostro. Subdit tamen præfatos dicit Firmam in d. c. conf. sentire. d. conclusionem non procedere: vbi apparet alium presentasse: & sic esse in quasi possessione illius actus, quod dicit esse satis notabile: & ad hoc facere plura similia, quæ accumulato d. Fel. in c. auditis

auditis. in 8. col. in ver. secunda declaratio. de pfer. ¶ Et ratio potest esse, secundum eum: quia tunc cessat psumptio, quæ oriebatur in fauorem illius, quæ est in quasi pos. aliorum actuum, vel aliterius actus p presentationis. ¶ Dicit et ipsam conclusionem limitari p pñctos, vt non pcedat, quando quis pbarer quasi pos. circa primordia actus: quia tunc non diceretur pbarre quasi pos. actus. alleg. tex. vt ibi illum Abb. declarat in 8. no. ca. Cumana. de elect. ¶ Et subdit quando que fecus esse: vt dicit esse tex. in l. si partem. in prin. ff. quemadmo. serui. amitra. quem no. d. Fran. de are. in l. 3. in prin. ff. de acqui. pos. & demum ad pmissam quæstionem, dicit fore omnino videndum d. Ant. de bu. in rep. c. fi. col. 2. 9. & seq. de causa possel. & pprie. & fore concludendum, vt ibi p eum: quia plene loquitur post alios per eum allegatos.

¶ Tu considera quò pñcti esse possunt pp j. scripta: nã quasi possessio iuris pa. seu pferandi, acquiritur p presentatione facta, & institutione sequuta: & hoc est magis necessarium requisitum q sequuta fuerit institutio: vt in tex. c. consultationibus. hoc ti. & diximus latè. §. in x. arr. pñctis. q. prin. nec est tex. dicens quasi possessio acquiri institutione. In aliis igitur fructibus iuris pat. q p presentationis, nò cadit institutio, vt de se patet: quomodo ergo ex exercitio alterius fructus, quam p presentationis, in quo nò cadit institutio: quia illa solum requiritur in fructu p presentationis, poterit acquiri quasi possessio in fructu p presentationis. ¶ Insuper quomodo poterit considerari diuersitas casuum, quæ sit p tex. & doct. in d. c. consultationibus. an fuerit sequuta institutio, vel nò sequuta, an pñctans sit in bona fide vel in mala, an pñctatio sit facta mora lite vel non: an ante litè contestatam, an post: iuxta ea quæ diximus. §. in pluribus art. pñctis. q. Ideo nescio videre qualiter p exercitium alterius actus, & fructus iuris pat. possit acquiri quasi possessio in fructu p presentationis. ¶ Insuper hoc pbarur isto medio: ¶ nam ecclesia non potest manere sine rectore canonice instituto: reg. j. de reg. iur. li. 6. c. ex frequētib. de inst. tunc sic aut loquimur de ecclesia libera: & illi pro uidetur p ordinariu. c. 2. & per totum. de concol. pñct. nec ad dit. q. laicus se immisceat, cum nec contra libertatem illius pro iure pa. acquirere pñctibere possit: nisi spacio tanti temporis, cuius initij &c. & tunc potius ex psumptione, q illa fundauerit construxerit, vel dotauerit ecclesiam, q ex pñctatione dicitur patronus: vt latè diximus. §. in j. par. j. lib. in x. q. prin. in v. art. Vnde cum sit clarum illam ecclesiam esse liberam, & illi p uideat p ordinariu. non cadit alium posse acquirere quasi pos. pñctandi: cum absque pñctatione illi p uideatur. ¶ Si vero loquimur de ecclesia patronata: & tunc necesse est q appareat de institutione vltimi rectoris, p cuius cessum vel decessum ecclesia vacat, ad cuius pñctationem institutus fuerit: & sic semper apparebit alius, qui pñctauerit iuxta limitationem datam p Fe de. quã. §. retulimus post Roc. nisi appareat alium pñctasse &c. & si bene fuerit sequuta pñctio illius ecclesie, nò p viam pñctationis: sed q ordinariu. illam contulerit, dicitur ipse esse in quasi pos. pferendi: iuxta no. p Inn. in c. de multa. de pb. quã. §. retulimus in pximo pñct. art. Ergo non est dare casum, q qs possit acquirere quasi possessionem pñctandi p exercitium alterius fructus iuris pa. & non pñctationis. ¶ Autoritates vero. §. allegate loquuntur in pñctatione iuris pa. quæ non acquiritur p vnicum actum. de quibus latè diximus. §. in 2. part. j. lib. in vlt. q. prin. in 4. art. ad quæ ibi dicta me remitto. Et sic concludo, q ¶ acquirita quasi pos. omnium aliorum fructuum iuris pa. non est acquisita quasi possessio fructus pñctationis, in quo requiritur institutio. Et ad hoc adduco pulchrũ conf. Phil. decij. 149. in causa iuris pa. in 2. dubio in 3. & 4. col. volentis quasi pos. iuris pñctandi, non acquiri nec pbari p mandatum factum de pñctando: imo nec pñctationem factam, institutione non se quata ex aliquo defectu: & illum actum non pñcticare com pñctanti, nec acquiri, nec probari, quia consenserit commẽ de factæ per Papam de beneficio patronato, vbi expressè dicit quasi pos. acquisitam in commenda: & sic in vno actu non habere locũ in pñctatione sicut in alio actu: vide ibi omnino.

¶ Vigessimus primus art. 3. q. prin. j. partis. ij. Libri.

- 1 Presentans vltimo pferitur in quasi possessione iuris patronatus pñctandi antea pluribus vicibus. c. n. 6. 10.
- 2 Electores ad hoc vt dicantur constituti in quasi possessione eligendi, an necesse sit electum vixisse per tempus xl. annorum.
- 3 Eligendi ius an quis habeat, vbi dubitatur, sufficit probare quod dederit vocem in proxima pcedenti electione.
- 4 Possessio inior clandestina psumitur.
- 5 Possessio vbi apparet antiquior, nouus possessor in mala fide psumitur.
- 7 Presumptio vna aliam elidit.
- 8 Clandestinitatis psumptio tollitur per Iudicis institutionem.

- 9 Presentatio acquiritur per presentationem pferentem vnicam, si institutio ordinarij sequuta fuerit.
- 11 Possessor vltimus pferitur illi, qui erat in possessione in pluribus anterioribus quasi possessionibus.

**Circa** Prædicta quæro vigesimo primo, de sape occurrenti art. pone q Titius pñctauerit pluribus vicibus rectorè ad ecclesiam: vltimo loco Sempronius pñctauerit, q vltorum dicatur in quasi possessione, & sic qs erit potior in pñctatione de nouo facienda diuersos pñctando p allocatione institutionis. ¶ Hic art. tangit Fed. de senis in §. allegato conf. 2. 2. 4. incip. sup. primo puncto. in pen. col. ¶ & tandem decidit in possessorio obtinere illum, qui vltimo loco pñctauerit. alleg. tex. in c. cum ecclesia sutrina. ibi vlt. & immediate de causa pos. & p pñct. c. alius p eum adductis. Idem tenet Oldr. in conf. suo. 3. 12. thema qõnis. circa fi. & Card. in c. ex literis. in 2. opp. hoc tit. & Io. An. quem ibi refert & sequitur Abb. in 7. col. in d. c. cum ecclesia sutrina. vbi dicunt non esse necesse electum vixisse p tps xl. annorum ad hoc ¶ vt electores dicantur constituti, in quasi possessione eligendi: & sic sufficere vltimum, & vnicum actũ. f. vnicam electionem, & vltimam eandem pñctationem facit do. Fel. in c. cum accessissent. in antep. col. de conf. allegando Fed. in §. allegato conf. dicunt tamen Fe. j. & Fel. in dictis locis: fecus esset, vbi ageretur petitorio: quia possessio non pñctata legitimo tempore non tolleretur pcedentem pñctatam. all. no. in c. c. de beneficio. de pñct. lib. 6. hoc idem sentit Bart. in l. j. §. 2. ff. de itinere actusque priua. dum dicit, ¶ q si dubitetur, an aliquis habeat ius eligendi sufficit pbarre, q dederit vocem in proxima pceden. electione. & pro ista opinione faciunt omnia per nos adducta. §. in 1. 1. artic. pñctis. q. prin. dum tractauimus: an pro acquirenda quasi possessione iuris pñctandi sufficiat vnica pñctatio institutione sequuta: an vero requirantur plures? & conclusimus sufficere vnã ergo vltimam, vt ibi latè. ¶ Cõtra tamen pñctam pñctationem ¶ facit reg. quæ vult in iorem possessionem, psumi clandestinam. c. licet causam. vbi Inn. & alij: pñctim Ab. in x. no. de pb. hinc dicit Bart. in l. celsus. in v. col. ff. de vlt. q. vbi possessio antiquior appareat, nouus possessor psumitur in mala fide, & debere vincere probantem antiquiorem possessionem: & idem Bart. pñctam firmat in l. si duo. in prin. in pe. col. ff. vt i. pos. videtur ergo illum esse pferendum, qui prius fuit in quasi pos. posteriori in pñctatione de nouo facienda. ¶ Sed ad hoc morium pot. responderi, fm Io. An. (licet Abb. sibi contradicat) in d. c. licet causam. qui Io. And. alleg. notata in c. j. hoc tit. vbi dicitur ius pat. & alia iura incorporalia esse apud plures in solidum, & hoc idem in pposito sentit Bart. in d. l. celsus. in v. col. ergo quasi possessio iuris pat. poterit esse licite apud eum, qui vltimo loco pñctauerit. ita soluit d. Roc. dum tractat de isto art. in sape dicto verb. competens alicui. in 16. q. ¶ Tu vero dichanc sol. esse ¶ conclusionẽ §. formaram. §. enim est conclusum pferendum esse illũ, qui est in vltima quasi pos. illi, qui erat in pluribus quasi possessionibus anterioribus in noua pñctatione. In ista vero sol. cludij ambos esse admittẽdos, eum simus in iuris incorporalib. q possunt esse apud plures in solidum. Et ideo d. Roc. trãsiit ad aliam solutionem, q est, q in terminis nostris quasi possessio inior pferretur: quia antiquior possessor fuit priuatus quasi possessione sua pñctando & nò pñctando vltimo pñctati: iuxta nor. p Inn. in d. e. 2. de in inte. rest. in sua gl. mag. & clarius p Bal. in l. j. in vlt. col. ver. tu ad intelligentiam horum. C. de ser. & aqua. & p. d. Car. in d. c. ex literis. in 2. pñctio. hoc tit. nisi enim scia & patientia primi possessoris interuenisset, vltimus possessor non acquisiisset possessionem: vt sæpius dictũ est, maximè §. in x. art. pñctis qõis. & p Cal. in conf. suo. xv. inc. duo bis pñctant. hoc tit. de quo latè diximus. §. in xv. art. pñctis. qu. ¶ Et nec ista sol. mihi placet: nam reg. §. in pñctum adducta, vult in iorem possessionem psumi clandestinam de iure: si psumitur clandestina de iure: quò psumemus scientiã & patientiam primi possessoris in re pñctum pta clandestina à iure, ¶ notata in c. is qui fidem. de sponsa. cum h. ¶ Nisi diceremus huiusmodi psumptionem si esse iuris & de iure, put est in d. c. is q fidem. & ¶ iõ recipe pbarionem in pñctum. iuxta no. in c. quia verisimile. de psum. & tanto magis hodie cõ facta pñctatione apponã edictũ, vt oibus in notefcar: iuxta no. in c. fi. de ele. li. 6. & sic vna psumptio elidit aliam: iuxta no. p Abb. & doc. in c. eum inter. R. de elec. in 2. col. & in c. mulieri. in j. col. & hoc modo potest saluari hæc scda solutio, quã ex prædictis credo procedere. ¶ Sed quia do. Roch. dubitabat de ea ad prædicta nò aduertens, trãsiit ad tertiam sol. & dicit illam reg. q inior possessio psumitur clandestina, esse verã, sed tolli ipsam psumptionem: quia in casu nostro psumptio nã vltimũ pñctantẽ fuisse in bona fide, & eius pñctationẽ fuisse con

# Cæsar Lambertinus Episcopus

fuisse confirmatam per iudicem, ad quem spectat confirmatio seu institutio: & alia cōcurrere necessaria, ad legitimam acquirendam ipsam quasi possessionem: quæ dicit se enumerasse in d. verbo, competens alicui, in 14. q. in ver. sed pro intelligentia.

8 ¶ Tu aduertere ¶ circa hanc tertiam sol. q. si nos diceremus illā præsumptionem clandestinitatis tolli per iudicis institutionem, bona esset solutio, nisi forsitan & ipsa institutio fuerit clandestina, puta, quia esset facta absque oppositione edicti: quo casu nō solum ipsa institutio dicitur clandestina, sed etiam nulla, vt vult doct. in d. c. fi. de ele. lib. vj. de quo latè dicemus ¶ in 2. part. huius secundi lib. in 6. q. prin. in 12. art. & sic ad euitandam præsumptionem clandestinitatis, magis operatur oppositio edicti, quam institutio, cum illa possit esse clandestina: edictum vero non. ¶ Imo plus dico, q. absque oppositōe edicti hic vltim⁹ possessor nō acquiuisset quasi possessionem: quod probatur: nam ita demū quasi possessio acquiritur per præsentationem præsertim vnicam, si sequuta fuerit institutio ordinarij, alias secus: vt latè diximus. § in j. & xi. art. præsentis, q. princ. & clarum est, vt proximè diximus, institutionem sequutam, esse nullam ipso iure, non preiudicat edicto: ergo illa vltima præsentatio fuisse sine institutione, cum idem sit, non sequutam institutionē: & sequutam, tamen ipso iure nullā. ¶ Quo vero ad aliam partem tertiaz sol. dum Roch. dicit in casu nostro præsupponi debere præsumi vltimum præsentatorem fuisse in bona fide propter institutionem, tenendo suam opinionem bonam fidem requiri de necessitate in acquisitione quasi poss. quod quidem nos non tenuimus. § in x. art. præsentis, q. prin. in vlt. requisito. maxime, cum non sequatur id, quod dicit Roc. sequuta est institutio: ergo præsumitur bona fides in præsentante: quia poterit se qui institutio præsentati per malæ fidei possessorem: vt præsupponit tex. cum ibi notatis, hoc esse posse in c. consultatōibus.

10 hoc tit. ergo malum præsuppositum d. Roch. ¶ Et q. ¶ pro quasi possess. attendatur vltima præsentatio & institutio, voluit pulchredo. Phi. dec. in conf. clix. in causa iuris pat. in prin. secund. dub. & alij per eum ibi alleg. & in conf. 117. diuino & c. p. tenui, in prin. 3. col. & in conf. 126. in causa domini Francisci, in 2. col. vbi tractat an præualeat vltima collatio præsentati: vi de ibi. & in conf. 129. diuino & c. & pro tenui, in 2. col. & 3. & in conf. 134. viso puncto in prin. ¶ Demum do. Roch. in fi. 16. q. de materia regulæ, q. possessio iunior præsumatur clandestina, remittit se ad Bar. Imol. & doct. in l. si de eo. §. fi. ff. de acqui. pos. & ad Alex. in apo. ad Bar. in d. l. si duo. & ad do. me. Barthol. soci. quem appellat excel. doctorem ætate nostra in sua repe. l. rem, quæ nobis, in 4. q. & aliquid in secunda. ff. de acqui. pos. Et tādē concludit eum, qui vltimo loco præsentauit præferri in præsentatione de nouo faciendā aliis, qui antea etiam plurib. vicibus præsentauerant: & sic residet ipse do. Roch. ¶ ¶ Quid dicendū in hac difficultate? breuiter ego concludo cum s. scripta cōclutione, nisi in pen. præsentatione ambo præsentassent: quia tunc primus non amitteret quasi poss. licet secundus solus in vltima præsentatione præsentasset: quia effemus in casu consilij. xv. lo. cal. de quo latè diximus. § in xv. art. præsentis quæstionis prin.

## ¶ Vigessimus secundus art. 3. q. prin. j. partis. 2. Libri.

- 1 *Possessio alia patris, alia filij.*
- 2 *Quasi possessio patris seu antecessoris dicitur possessio filij seu hæredis successoris.*
- 3 *Iuris patronatus proprietat sicut transferuntur in hæredes, & quoscumque habiles successores, ita & possessio.*
- 4 *Quasi possessio iurium incorporalium transit in successores hæredes absque exercitio actus, per quem inducitur quasi possessio.*
- 5 *Auctor testis fuit in matrimonio serenissime domine Bone Sforcia cum rege Pollonie.*
- 6 *Possessionem probare debet, qui allegat se spoliatum.*
- 7 *Quasi possessio iuris pat. est ius incorporale.*

**Quæritur** Modo. 22. loco, si pater meus præsentauit seu quilibet meus antecessor, & sequuta fu it institutio, adeo q. est in quasi pos. præsentandi, an ego hæres vel alter successor in ipso iure patronatus & præsentandi, licet nūquam præsentauerim, seu quis successor præsentauerit: quia casus vacationis non accidit, dicemus esse in quasi poss. sicut dicebatur esse in quasi pos. noster prædecessor? ¶ Et primo videretur dicendum q. non: quia alia est possessio patris, alia filij, seu alterius successoris. Nec obstat id quod no. p. doct. in l. in suis. ff. de lib. & posthu. patrem & filium dici eodem tempore possidere, & hoc ex vi suitatis: quia hoc non procedit in iure patronatus: quia patre patrono viuente filius in ecclesia iuris patronatus patris vacante præsentare non potest: vt latè diximus. § in 2. q. prin.

huius prime par. secundi lib. in v. art. & ideo videretur dicendū nos successores nō esse in possessione nisi p. nos fiat præsentatio, & sequuta sit institutio. ¶ Tamen contraria pars est veritas, q. quasi pos. patris seu antecessoris dicitur possessio filij seu hæredis successoris. ¶ Et p. hoc primo adduco verba diffinitionis iuris patronatus, de quibus. § in j. part. j. lib. in j. q. prin. in j. artic. dum dicitur ibi, ipse vel is à quo causam habet. Cum ergo nos habeamus patronum & quasi possessorem idem censeri: vt diximus. § in prin. præsentis. 3. q. prin. ¶ Ergo sicut in hæredes & quoscunque habiles successores transfertur proprietat iuris patronatus: vt § latè dictum est in 2. part. j. lib. p. totum. ita transferri dicitur etiam quasi possessio iuris patronatus, & præsentandi in hæredes, & legitimos, ac habiles successores. ¶ Secundo p. hoc adduco in terminis Fede. in conf. cij. nobilis quidam, in vit. dub. v. bi figurat casum, de quatuor filiis, & sic fratribus, vno pubere, & tribus pupillis succedentibus patri: & sic in iure patronatus patris mortui: & matre tutrice trium filiorum pupillorum, ecclesia prædicta vacante, præsentante, & institutione sequuta fratre pubere etiam vocato præsentare nolente, an pp. hoc ipse amiserit quasi pos. præsentandi: & concludit Fede. q. non: quia præsentatio tutricis & sic fratrum conseruant quasi possessionem puberis non præsentantis: ecce qualiter hic pubes nunquam præsentauerat post mortem patris: & tamen dicitur esse in quasi possessione præsentandi eo modo, quo erat pater illi succedēdo, & quāuis in prima vacatione ecclesiæ post mortem patris, tutrix fratrum pupillorum præsentauerit, & non ipse, nihilominus ipse nō amiserit quasi possessionem, quam habebat à patre: ergo continuatur possessio de patre in filium: & idem dicerem in quocūque successore, pilla verba diffinitionis, ipse vel is à quo causam habuit, de quo casu Federici diximus. § in 16. art. præsentis quæstionis prin. in ver. sed circa hoc aduertere. ¶ Tertio p. ista par. adduco, quod pulchre voluit Bald. in reper. l. in suis. ff. de lib. & posthu. in prin. quasi possessionem iurium incorporalium trāsire in successores hæredes absque quo ipsi successores exerceant actum, p. quem inducitur quasi possessio: quæ quidem autoritas Bal. cum d. cōf. Fede. p. buerunt mihi maximum honorem Neapoli in sacro regio Cōsilio. nam cum Neapolim petiissem cum illust. domina ducissa Mediolani domina Isabella de Aragonia, & serenif. domina Bona Sforcia eius charissima filia pro contrahendo matrimonio cum serenif. Sigismundo rege Pollonie p. obsequiis ipsarum dñarum in quo quidem matrimonio, ¶ vt vnus testis rogatus fui, cum quampluribus aliis reuerendissimis dominis prælati, reperi magnificos dominos Baldasarem saluatorem & Laurentium de Alexandro fratres domine sororie mee, litigantes cum nobilibus sedilis seu platee portus dicte ciuitatis Neapoli: qui egerunt velut spoliati honorib⁹ dicti sedilis: & in calculo ferendæ sententiæ domini de consilio mouerunt dubium: quia trāsferens se spoliatum debebat p. bare suam possessionem: & dicti actores nullam quasi possessionē honorum dicti sedilis in eorum psonam p. bauerunt, & sic se quasi possidisse. & ideo dicebatur fore repellendos à dicto iudicio: quia non p. bauerunt substantialia iudicij, & facti mihi tali dubio & viso p. cessu, quia in eo reperi ipsos p. baste patrem & alios antecessores eorum quasi possidisse honores dicti sedilis, dixi talem quasi possessionem extendi ad eos, cum simus in iuribus incorporalibus: & sic ipsos etiā esse quasi possessores: & ex hoc p. baram fuisse eorum intentionem, allegando dictum consilium Fede. & doctrinam Bal. de quibus §. pp. que ipsi excellentes doct. sacri consilij declarauerunt in fauorem dictorum meorum affinium: & sic fuerunt restituti in honoribus dicti sedilis, velut nobiles dicti sedilis: put nūc sunt, & erunt. sic & in casu nostro dicendum est de quasi pos. iuris pat. ¶ cum sit ius incorporale, q. transeat ad successores & c. & vltra tunc allegata hoc vult expressè. Rota. cxlj. possessor bo. fi. hoc tit. in nouis, q. translato iure pa. in aliquo cum villa, etiam q. adhuc non præsentauerit, dicitur esse in quasi pos. iuris præsentandi. ita ergo etiam translato iure pat. cum hæreditate vel alio titu. habili, & quod voluit Rota voluit etiam Card. in c. ex literis, per illum text. in j. col. in j. opp. hoc tit. & Gay. in rep. c. fi. de elec. lib. 6. in fi. 17. col. quorum dicta reulimus. § in primo art. præsentis quæstionis. in ver. & Rot.

## ¶ Vigessimus tertius art. 3. q. prin. j. partis. ij. Libri.

- 1 *Quasi possessio quibus modis amittatur.*
- 2 *Quasi presentatio alicuius quando fuit cassata per sententiam, & ille p. m. sit ea transire in rem iudicatā, an tunc p. dat quasi possessionē quæ habebat.*
- 3 *In quasi possessione iurium incorporalium retinenda nō semper sufficit animus.*

**Quia** Supra satis est dictum de effectibus quasi possessionis de modis acquirendi, & conseruandi eam merito modo



1. modo 2. loco querendum est, quibus modis amittatur quasi possessio iuris pat. & licet ex scriptis pateant aliqui modi, tamen dicitur genere secundum Cal. in consilio 15. duo his presentant, hoc tit. fol. 62. quem perdere quasi poss. quando apparet eum spoliatum, p. ita quia voluit presentare: & non fuit admittens: vel quando non presentat, quia credit ad se non pertinere ius presentandi, quo d. possidebat, vel quando non est ausus presentare contra voluntatem eorum, qui dicunt ad se tunc spectare ius presentandi: & sic quando per aliquem actum extorem appareat eum amisisse ipsam quasi possessionem. all. l. 3. §. in amittendo, & l. quemadmodum, & l. clam possidere. §. qui ad mundinas. ff. de acq. p. s. ¶ Et idem Cal. in cons. 14. hoc tit. dicit, quod quando presentatio alicuius fuit cassata per sententiam, & ille postea sit eam transire in rem iudicatam, tunc perdet quasi possessionem, quam habebat. De quo dicto late diximus §. qualiter procedat in l. 4. art. presentis q. ¶ Et quod ille perdet quasi possessionem, & etiam aliorum iurium incorporalium, qui excluditur ab exercendo actum, & actus ille exercetur a pat. pbar. et tex. in c. cum ecclesia Sutrina, & ibi not. Abb. in l. col. de cau. pos. & p. r. & ibi dicit Abb. esse notandum, quod in retinenda quasi possessione iurium incorporalium, non semper sufficiat animus, de quibus est per Inn. in c. ex literis. de rest. spol. & in c. 2. de resti. in integ. vbi est Abb. & do. Flor. in l. servitutes. la. vlt. ff. de servit. sequitur praedicta do. Roc. in hoc trac. in ver. competens alicui. in l. 8. q. reliqua quo ad hunc art. poteris colligere §. in 10. l. 3. 14. 15. 16. & 17. art. huius quaestionis.

¶ Vigesimoquartus art. 3. q. prin. j. partis. ij. Libri.

1. Ius patronatus an dicatur possideri vel quasi.
2. Verba laicorum crasso & vulgari modo accipienda sunt.
3. Verba impropria ut actus valeat.
4. Incorporalia quaedam ut nomina debitorum, non possunt possideri. Et quid ita.
5. Possideri vel quasi nihil potest, nisi certus sit locus.
6. Possidere, est sensu sentire se possidere.

**Q**uia saepe diximus de existente in possessione quasi iuris pat. & presentandi, merito 24. & vlt. loco expedit videre ius pat. an dicatur possideri, vel quasi possideri, hunc art. format Bal. in c. quanto. in fi. de iudi. qui poss. gl. ibi dicit ius pat. possideri, sed p. Bal. dicit debere exponi, i. quasi possideri, & all. ff. de re. domi. l. servus. §. incorporales. vnde subdit, quod si testis dixerit se vidisse talem possidere ius pat. exponetur, i. quasi possidere. all. ff. de iurei. l. sed & si poss. ff. §. sed si rerum. vbi est text. 2. no. ¶ Verba laicorum debere intelligi grosso & vulgari modo: vt not. Cy. in l. si cum ante. C. de don. ante nupt. ¶ Barb. vero ibi in fi. 8. col. sequitur dictum Bal. cum eius illatione, p. qua ad iur. cit. rationem, ¶ Nam verba impropria ut actus teneat. alleg. tex. & gl. in l. & puto. ff. fam. er. l. & Proculus. ff. de v. s. l. si pater. ff. de vul. & pup. c. constitutus. de reli. do. l. pater Severinam. §. conditionum verba. ff. de cond. & dem. addit et text. in c. examinata. de iudi. in ver. ius pat. ecclesiae possidebis. & tex. in c. consultationibus. in ver. possidebas. hoc tit. vnde si Pap. qui est iuris summiator, vtitur illo verb. possidebas, multo fortius nos, qui sumus riuiuli, poterimus libellando vti illo modo loquendi. ¶ Et addit ideo Bal. in c. j. qui seu. da. pos. in vlt. feu. in l. 3. col. in ver. extra quaeritur. dicere etiam imperatorem fuisse loquutum grosso modo, & non subtili. all. no. in l. ff. de ser. fug. & de mum. p. expositione ¶ facit Bal. ad d. gl. in c. quanto. adduxit tex. cum f. a. gl. n. e. conquestrus. de fo. comp. in ver. quasi possessionem ¶ Adde ad omnia praedicta eundem Bal. in c. quarelam. de cle. in 3. col. in ver. item cum populus dicere incorporalia, proprie non possideri, sed quasi possideri: quia non plene nec corpora liter possidentur. alleg. ff. de rer. domi. l. servus. §. incorporales. §. 3. all. & l. sequitur. §. si viam. ff. de v. s. ¶ ¶ Subdit et esse quaedam incorporalia quae quasi possideri non possunt: vt sunt nomina debitorum obligatorum. & l. ff. quor. bon. & dicit esse rationem: quia nihil possideri vel quasi potest, nisi locus sit certus. l. locus. & l. 3. §. incertam. ff. de acq. poss. sed nomina debitorum nullum habent locum circumscribentem ea, vel circumscribunt ab eis: quia non respiciunt certi loci facultates: nec subiacent alicui rei corporali, qua mediante possunt quasi possidere. vt ff. de iudi. l. si de commissum. §. tractatum. l. si. C. de praes. long. tempo. ¶ Item omne possidere, est sentire sensu se possidere: sed nomina debitorum non sunt hmoi: quia non sentiuntur. & naturaliter patet et ex diffinitione possessionis seu quasi ergo. Item quasi possessio incorporalium non acquiritur nisi per patientiam aduersarij, vt C. de ser. & aqua. l. 2. sed in nominibus debitorum non reperitur acquisitio per patientiam, sed per praestationem: vt per se patet ergo, & c. In iure pat. vero omnia praedicta reperiantur.

quia est locus certus, scilicet ecclesia, capella, seu beneficium: & locus corporalis sentitur possessio seu quasi possessio eius quasi possessio acquiritur per patientiam aduersarij, vt diximus §. in x. art. huius q. ergo licet non dicatur possideri, dicitur tamen quasi possideri: vt per Bal. vbi §. ¶ Adde et p. dicto Bal. de quo §. q. ius pat. dicatur quasi possideri, tex. apert. in c. quarelam. vbi oes. de elec. ibi populus in quasi possessione presentandi clericum existebat: ecce ille rex. vult ius presentandi quasi possideri. & tex. in c. cum ecclesia Sutrina. de cau. pos. & p. r. ibi in causa quasi poss. vbi electio dicitur quasi possideri. Et gl. ibi dicit quia incorporalia quasi possidentur: & quia praedicta omnia sunt clara, non est aliter insistendum. & per ista sit expedita discussio materiae, quae si posses. patronorum iuris patronar. & presentandi, imo & esse iurium iuris eligen di melius, vbi ato quam alibi.

**M**odo vt omnia discussa in §. scriptis 24. art. clare pateat, facies conclusionem generalem, quod non solum verum pat. sed et existentes in quasi possessione iuris pat. seu presentandi valide presentant: & eorum presentatio est admittenda: & institutio sequi debet, per dicta §. in 1. art. vbi de roe dubitandi & decidendi. ¶ Declara hanc conclus. p. r. vbi dicitur existere in quasi possessione iuris pat. & presentandi & non in possessione: ex quo est ius incorporale, p. dicta §. in vlt. art. ¶ Restringit istam declar. procedere, nisi est in dicto testis deponens talem possidere ius pat. quia eius dictum interpretari debet, i. quasi possidere: & si vitiabitur, p. dicta §. in d. vlt. art. ¶ Amplia modo primo d. conclus. procedere non solum in quasi possidente ius pat. sed et in inuasore violento possessore, tolerato vel intruso, p. dicta §. in 1. art. in ver. & praedictam omnia et vult. & in 3. art. p. rot. ¶ Amplia iij. d. conclus. procedere et in patrono pat. tatio possidente, p. dicta §. in 9. art. in ver. aut loquimur de patrono. ¶ Amplia iij. d. conclus. intm. procedere, quod in literis apostolicis gradus est facienda mentio. Ita de quasi poss. iuris pat. vel presentandi alicuius, sicut de vero patrono, & iure pat. alicuius p. dicta §. in j. art. in ver. & ide. Car. in cons. ¶ Amplia iij. d. conclus. intm. procedere, vt cautius sit concludere, presentantem esse in quasi poss. iuris pat. vel presentandi, quod esse verum patronum quia est facilioris probationis quasi possessio, ¶ proprietati p. dicta §. in 1. art. in ver. praedictam et conclusionem, & et proprietati praefertur: vt j. d. cetur. ¶ Amplia v. d. conclus. intm. procedere, quod attenditur vltima quasi poss. ex vltima presentatione institutione sequuta acquisita, & non praecedens quasi poss. p. dicta §. in fi. 1. art. & in fi. xj. art. & latius in xx. artic. quis iunior possessio dicatur violenta: quia non habet locum in hoc casu vbi. ¶ Restringit hanc ampliam nisi in penult. presentatione presentauerit alter cum ipso vltimo loco presentante: quia quis iste alter in ipsa vlt. presentatione non presentauerit adhuc dicitur esse in quasi possessione: vt in d. 20. art. in fi. & latius in 15. art. ¶ Amplia vj. d. conclus. intm. procedere, quod solum vnicam presentationem institutione sequuta quis dicitur esse in quasi poss. presentandi: & illam acquirit ad effectum conclus. §. scriptae p. dicta §. in x. art. ¶ Amplia vij. d. conclus. intm. procedere, quod si tutor presentauit vnicam vice proprio nomine cum pupillo vere patrono, dicitur esse in quasi poss. presentandi. & tanto fortius si postea filius & haeres tutoris presentasset cum pupillo effecto pubere institutione sequuta: quia fortius dicitur esse in quasi possessione, vt in casu filingeriorum, de quo §. in 12. art. ¶ Restringit modo has duas p. r. proced. ampl. vt p. vnam presentationem institutione sequuta acquiratur quasi possessio, primo procedere, nisi in causa appellationis institutio & presentatio sit reuocata: quia non dicitur acquisiuisse quasi poss. p. dicta §. in 13. art. ¶ Restringit modo istam primam restrict. procedere, si est cassata institutio in causa appella. ex defectu non iuris, vel non quasi poss. vel malae si quasi poss. sed si cassatur alio defectu presentantis vel presentati, pntans non amittit quasi poss. p. dicta in d. 13. art. in ver. sed aduerte, quod aut ista. ¶ Restringit iij. d. duas ampl. & ipsam conclus. procedere ipsa vnicam presentatione, & institutione sequuta in pedib. existere: sed illa cassata ex quacumque causa, non dicitur illum acquisiuisse quasi poss. presentandi, cum non fuerit sequuta institutio, p. dicta §. in 14. art. & faciunt, quae diximus §. in 2. 1. art. in ver. imo plus dico. ¶ Amplia viij. istam conclus. & restrict. p. r. factas intm. procedere, quod existens in quasi poss. presentandi, illam non amittit: & vacante ecclesia valide presentat, et si bis cassata fuerit eius presentatio, non ex defectu quasi poss. vel ad iudicationis alteri factae: sed ex aliis defectibus. nam nihilominus valide velut existens in quasi poss. presentabit, cum iterum vacare contigerit ecclesia, p. late dicta §. in xv. art. ¶ Amplia ix. d. conclus. intm. procedere, quod presentantibus aliquibus in quasi poss. existentibus, & aliquibus non, ex non presentatione eorum non presentantes, non amittent quasi poss. quando iura collegij patroni presentare habent, p. dicta §. in 16. art. in ver. tertia erit conclusio. & in ver. tertia igitur conclusio.

# Cæsar Lambertinus Episcopus

¶ **Amplia. x. prædictam conclu. & præcedentem ampl. intantū** procedere, q̄ ex habentibus præsentare iure singulari, si aliqui præsentant, & aliqui non, non præsentantes non amittunt nec proprietatem, nec quasi poss. vt in casu Fede. de sentis. de aliquibus fratribus præsentantibus, & aliquibus non: vt diximus s̄. in 16. art. in 6. conclu. in ver. ista conclusio verificari potest. ¶ **Amplia. xi. prædicta conclu. & præced. duas ampl. intantum** procedere, q̄ aliquibus patronis vel quasi poss. præsentantibus, & aliquibus non, non præsentantes non amittunt quasi poss. etiam si vocati essent ad præsentandum, & nollent accedere vel non essent vocati: nihilominus non amittunt quasi poss. vt in d. 16. art. in ver. aduerte ad aliud. ¶ **Restringe modo primo** istas tres prox. præced. ampl. vt aliquibus præsentantibus, & aliquibus non, non præsentantes non amittunt quasi poss. nec proprietatem: quia comparati vel compos. non videntur habere animum eos spoliandi, quando præsentatio spectat ad plures iure collegij vel iure singulari ex vna causa: sed q̄n existentes patroni ex diuersis iuribus præsentant: puta solidationis, aliq̄ constructionis, & aliq̄ solidationis, si omnes habentes præsentare ex vno iure, puta constructionis, non præsentant, & alij præsentant non præsentantes amittunt quasi poss. licet agere possint interdico recuperandē p̄ meam nouam considerationem, de qua s̄. in 16. art. in ver. quarta conclusio, q̄ si essent plures. ¶ **Restringe primo istam primam restri.** quando omnes habentes præsentare vno iure puta constructionis non præsentant: quia amittunt quasi poss. vt s̄. sed si aliqui ipsorum præsentant cum alijs: licet aliqui alij ipsorum non præsentent, non præsentantes non amittunt quasi poss. p̄ nouiter etiam dicta per me in d. 16. art. in ver. bene tamen dicerem vnum. ¶ **Declarā istam restri. vt locum habeat,** q̄n habetur vera notitia tales esse in quasi poss. ex vno iure, & tales ex alio. sed quando ista notitia non haberetur, illud non est dicendum: sed omnes vno iure venire per similitur nouiter dicta p̄ me. in d. xvj. art. in ver. quid dicendum in hoc passu. ¶ **Restringe ij. prædictas tres vlt. ampl. pcedere** in casibus, de quibus s̄. sed si vnus, qui nunquam fuit in quasi poss. præsentat, & præsentatus habetur p̄ præsentato, existens in quasi poss. qui solus præsentare habebat hoc patiendo amittit quasi poss. p̄ late dicta s̄. in d. 16. art. in ver. quinta conclusio, q̄ si vnus. ¶ **Amplia. 12. d. conclu. intantum pcedere,** q̄ si patroni vel existentes in quasi possess. admittant cum eis in præsentando aliquem nō patronum non amittunt ipsi quasi poss. p̄ dicta s̄. in 17. art. ¶ **Restringe istam ampl. pcedere,** vt non amittant quasi poss. in totum, sed bene illa minoratur & debilitatur: quia admissi acquirunt quasi poss. & sic sunt plures numero: & minor est pars cuiuslibet, p̄ ea, quæ dicitur in d. 17. art. in ver. ego hunc articulum, distinguendo tamen vt ibidem in ver. quid dicendum vsque ad fi. ¶ **Et ex ista restri. colligitur. 13. ampliatio ad d. cōclu. vt nō solum dicantur esse in quasi poss. præsentantes, ad quorum præsentationem sequuta est institutio, sed etiam admissi cum patronis ad præsentationem institutionem sequuta, dicuntur etiam esse in quasi poss. ita vt eorū præsentatio postea p̄ dicta s̄. in 17. art. in d. ver. ego hunc art. ¶ **Restringe primo istam ampl. pcedere** in quasi poss. quia p̄ talē admissionem admissus illam acquirir, non tamen in vero iure pat. quia illud non acquirir p̄ admissionem solum p̄ nouiter dicta & cōsiderata p̄ me p̄ rationes vrgentissimas in d. 17. art. in ver. vnum tamen est quod me turbat, & in ver. quid dicendum, & in ver. aliud quod ex prædictis. vnde cōstito de non iure admissi, amplius admitti non debet, vt ibi dicitur. ¶ **Restringe modo istam restri. q̄ licet non habeat locum in acquisitione iuris pat. tamē si pharedem admissi tpe debito continuaretur, ex quo essent in bona fide, bene acquirerent etiam ius pat. ex præscriptione p̄ dicta s̄. in d. 17. art. in ver. dicerem bene aliud. ¶ **Restringe. 2. d. ampl. pcedere,** q̄ admissus cum alijs patronis ad præsentandum acquirat quasi poss. quādo fit eo modo quo fieri potest, ab omnibus patronis nemine ipsorum discrepante: quia aliz vno cōtradictione fieri nō potest admissio, nec facta tener, per dicta in xvij. art. in ver. est & aliud dicendum. ¶ **Amplia. 14. d. conclu. intantum pcedere,** q̄ si nullo modo existens in quasi poss. præsentauit & sequuta fuit institutio: quia credebatur patronus, si superuenit existens in quasi poss. amouebitur præsentatus ab illo qui credebatur esse in quasi poss. etiam prima præsentatione non cassata nec irritata, p̄ dicta s̄. in 18. art. ¶ **Amplia. 15. d. cōclu. quam maxime pcedere** in existente in quasi poss. bona fide: quia tunc præsentatus ab illo & institutus: licet postea cōstet de non iuribus præsentantis: & ius pa. euacuetur ab alio: nihilominus institutus non remouebitur: quia ille fructus est acquisitus bon. fi. quasi poss. p̄ late dicta s̄. in 19. art. & in fi. 6. art. in 4. casu. ¶ **Amplia. 16. d. conclu. & proxime pced. ampl. intantum pcedere,** q̄ ad effectum proxime dictū sufficit aliquem esse in quasi poss. bo. fi. in sequentiam, puta, q̄ bona fide possidebat villam, in qua erat ius pat. licet nunquam****

in iure patr. illo præsentasset postquam villam habuit, quia non vacauit ecclesia, p̄ singulare dictum Rote in d. j. art. in ver. & rota. ¶ **Amplia. xvij. d. cōclu. & proximas pced. duas ampl. intantum pcedere,** q̄ si vnus est præsentatus ab existente in quasi poss. præsentanti di principaliter vel in sequentia bona fidei: vt s̄. & alius a proprietario præsentat, & institui debet præsentatus a bo. fi. quasi poss. & non præsentatus a proprietario, p̄ dicta s̄. in 6. art. p̄ totum maxime in quarto & vltimo casu. ¶ **Amplia. xvij. d. cōclu. & proxime pced. tres ampl. & maxime immediatam intantum pcedere,** q̄ si existens in quasi poss. bo. fi. præsentauit vnum, & dicens se proprietariū præsentauit alium: & aliter ipsi non p̄sequuntur litem: sed p̄ sententiæ & ambō probant intentionem præsentantis, & q̄ institutio non fit facta præsentato a bo. fi. quasi poss. illi & nō præsentato proprietario fieri debet, p̄ dicta s̄. in d. 6. art. in ver. tu die p̄ potest esse. ¶ **Amplia. xix. d. conclu. & proxime pced. quatuor ampl. intantum pcedere,** q̄ si existens in quasi poss. bo. fi. præsentauit vnum, postea proprietario comparuit & præsentauit alium, & mouit litem possessori sup̄ proprietate: & præsentatio fuit facta ab existente in quasi poss. bo. fi. ante litem motam vel ante litem contest. institui debet præsentatus ab existente in quasi poss. bo. fi. p̄ dicta in d. 6. art. in 2. casu. ¶ **Amplia. 20. d. cōclu. & proxime pced. quinque ampl. q̄ si aliquis est in quasi poss. bo. fi. & vacat ecclesia, & ipse præsentat aliquem clericum in ea, qua præsentatione facta comparer dicens se proprietariū: & fatetur illum esse in quasi poss. sed vult se p̄bare proprietariū: nihilominus ille præsentatus ab existente in quasi poss. bo. fi. debet institui non obli. p̄trouersia mota: ex quo ille fructus præsentationis collectus fuerat ab illo, q̄ erat in quasi poss. bo. fi. & non subiaceret restitutioni, p̄ dicta s̄. in 4. art. in ver. vñ p̄ clara intelligentia in primo casu. ¶ **Amplia. 21. d. cōclu. & proxime pced. 6. ampl. intantum pcedere,** q̄ si aliquis est in quasi poss. bo. fi. & vacat ecclesia, & mouetur sibi cōtrouersia ab aliquo similitur sup̄ proprietate illius iuris patr. & ille fatetur ipsum quasi possidere: & lis adhuc non est contestata: sed sunt in dilatorijs exceptionibus, quæ pponuntur ante litem cōtest. præsentatus ab eo institui debet: quia adhuc est in bo. fi. ex quo non est lis contest. vnde ille fructus non venit restituendus, per dicta s̄. in d. 4. art. in secundo casu. ¶ **Amplia. 22. d. cōclu. & proxime pced. 7. ampl. intantum pcedere,** q̄ si bene lis mota sup̄ quasi poss. quia vnus se quasi possidere dicit, & alter idem, q̄ præsentatio viuusq̄ admittenda est, p̄ dicta s̄. in d. 4. art. in v. casu. in fi. ¶ **Restringe primo, proxime pced. ampl. pcedere** quo ad actum præsentationis & admissionis ipsius tantum, sed non quo ad institutionem: quia illa in casu prædicto retardabitur vsque ad finem litis: vt ille instituat, qui fuerat præsentatus a vere existente in quasi poss. siue lis fuerit contestata, siue non, p̄ dicta s̄. in d. 4. art. in d. quinto casu, in fi. vbi ratio diuersitatis inter istam ampliam & duas proxime pced. assignatur. ¶ **Restringe ij. prædictas 8. pced. ampl. pcedere,** vt in eis est dictum nisi existens in quasi poss. bo. fi. præsentet vñ & proprietarius alium. quæ præsentationes siue sint factæ ante, siue post litem cōtest. ex negligentia tamen fuit retardata institutio intantum quod constitit de iure proprietarij. nam tunc instituitur præsentatus a proprietario, p̄ ea, quæ diximus in d. 6. art. in tertio casu. ¶ **Restringe. 3. prædictas prox. pced. 8. ampl. pcedere,** vt institutus ab existente in quasi poss. bo. fi. iure pat. euictio, non remouetur, vt alter ibi præsentetur: sed bene iure patro. euictio p̄ proprietarium illum institutus ex tunc in antea: in patronum recognoscet, & non illum qui eum præsentauit: & in quasi poss. erat: cum ex euictione cesset eius quasi possessio, p̄ dicta s̄. in 1. art. in ver. dicit etiam do. Card. ibi. ¶ **Amplia. 23. d. conclu. etiam pcedere** in patrono putatiuo quasi possidente bo. fi. vna cum patrono proprietario, & diuersos præsentantes eodem tempore sequuta institutione in personam præsentati a patrono putatiuo bo. fi. quia amoueri non debet: sed omnia in eo habebunt locū, quæ dicta sunt in 8. pced. ampl. p̄ ea, quæ diximus s̄. in 9. art. præsertim in ver. difficultas remanet. ¶ **Amplia. 24. d. conclu. intantum pcedere,** quod etiam existens in quasi poss. mala fide valide præsentat: & sequitur institutio, p̄ dicta s̄. in 1. 2. & 3. art. & in x. art. in 3. requisito. in ver. aduerte secundo ad aliud. ¶ **Amplia. 25. d. conclu. & proxime pced. ampl. intantum pcedere,** quod in præsentatione præferretur existens in quasi poss. ma. fi. proprietario non existente in quasi poss. p̄ dicta s̄. in 7. art. ¶ **Restringe primo, proxime pced. duas ampl. pcedere,** quando adhuc de ma. fi. existens in quasi poss. non constat, & ipse præsentat vnum, & proprietarius alterum: quia præsumitur esse in bona fide. & ideo præferretur proprietario: & præsentatus ab eo instituitur. Sed si de eius mala fide constaret, vel mota lite post contestationem illius præsentaretur: secus esset, quia præferretur, & institueretur præsentatus a proprietario: vt diximus s̄. in d. 7. art. in 1. 2. & 3. casu. ¶ **Restringe. 2. dictas duas pced. ampl. pcedere** quo ad actum præsentationis, & etiam in casibus suis, quo ad actum institutionis, sed non quo ad**

quo ad actum deffonis: quia licet quis sit presentatus & institutus, si postea de mala fide presentantis ostendatur, remouebitur presentatus: & alter ab eueniente ius p. presentabitur: & instituetur, per late dicta § in j. & latius in ij. art. ¶ Extende modo j. istam i. restrie. etiam procedere, si constaret de mala fide presentantis & de bona fide alterius in quasi poss. existentis non presentantis: quia remouebitur presentatus ab existente in quasi possel. ma. fi. institutus: & existens in quasi poss. bo. fi. presentabitur alii, & instituetur, vt diximus § in v. art. vbi habetur, quomodo hoc esse possit. ¶ Extende secundo, d. secundam restrie. etiam procedere, quod si patroni admittant ad presentandum cum eis non patronum, licet admissus acquirat quasi poss. tamen cum apparebit de non iuribus suis, & sic de mala fide, non admitteatur in alia presentatione, per nouiter dicta § in rz. art. in ver. vnde ex predictis: & si non esset illud, quia cum aliis presentauit, in totum amoueretur, vt ibi. ¶ Restringe modo primo istam secundam restrie. & ipsas duas eius extensiones procedere, quando ad solius existentis in quasi poss. presentationem, fuit facta institutio: quia constituto de mala fide presentantis, fiet institutio a motio, sed quando esset aliquis presentatus a ma. fi. quasi poss. & ab vno ex veris patronis vel aliquo existente in quasi poss. bo. fi. & sequuta esset institutio: licet constet de ma. fi. alterius presentantis, non remouebitur institutus: sed habebit vires in institutio a presentatione aliorum, videlicet proprietarii, vel existentis in quasi poss. bo. fi. per singulata dicta § in rz. art. in ver. si. & ex hoc motiuo. ¶ Restringe. 2. d. secundam restrie. procedere, vt § sed si patroni admississent cum eis non patronum ad presentandum, licet appareat de ma. fi. admissi: nihilominus non remouebitur institutus: sed remanebit ex virtute presentationis aliorum, per dicta pulchre, & nouiter in 17. art. in ver. & quos in hoc casu. ¶ Restringe. 3. istam secundam restrie. procedere quando sequuta fuit institutio in presentatione existentis in quasi possel. mala fid. & sumus infra quadrimestre adhuc quia sic institutus remouebitur: sed si extra quadrimestre vel ante, edicto posito non debet remoueri per nouam considerationem, de qua § in 2. art. in ver. tu. in fi. huius secundi. vsque ad si. licet aliqui contrarium teneant, vt ibi. ¶ Restringe. iij. istam secundam restrie. procedere, quando ab institutione facta ad presentationem existentis in quasi poss. ma. fid. fuit appellatum: quia tunc remouebitur institutus, constituto de ma. fi. presentantis: sed si a proprietario vel existente in quasi poss. bo. fi. appellatum non fuit cum institutio sapiat naturam diffinitive sententiae, trā fire dicitur in rem iudicatam: non remouebitur amplius institutus, similiter per meam nouam considerationem, de qua in d. 2. art. in ver. tu. in fi. huius secundi art. vsque ad si. & pulchre etiam in v. art. in ver. quod dictum Inno. do. Car. & c. ¶ Amplia 26. d. conclu. & tres p. ampli. intantum procedere, & multo fortius, vt omnia dicta in eis circa ma. fi. possel. habeant et locum in putatio patrono ma. fi. possel. etiam presentante vna simul, diuersos tamen cum proprietario: & eodem tempore si instituat presentatus a putatio: multo magis amouebitur, per dicta § in 9. art. in ver. aut loquimur de patrono. & in ver. si vero nos loquimur. ¶ Declara modo primo has duodecim proxime p. ced. ampli. incipiendo a quindecima cum earum restrictionibus, extensionibus, & aliis supra scriptis, loquentes & loquentibus de existente in quasi poss. bo. fi. vel ma. fi. q. habens conscientiam rei aliene, & sic iuris pat. vel quasi poss. alterius, dicitur in mala fide. In bo. fi. vero dicitur esse, qui possidet cogitatione domini, puta, quia credit se esse patronum: vt diximus § in 2. art. in ver. sed circa ista duo: ¶ Declara. 2. dictas ampli. & omnia § dicta, q. in dubio an quis dicatur esse in bo. vel ma. fi. est aduertendum, quod si auctoritate iudicis fuit missus in poss. seu quasi alicuius rei seu iuris, presumitur in bona fide: dum modo iudex iuris ordine seruato hoc fecerit: vnde in dicto casu, quando iudicis auctoritate possidet seu quasi, si vere erat in bo. fi. presentatus, & institutus ad eius presentationem nūquā amouetur: vt diximus § in xv. ampli. per late dicta § in d. 2. art. in ver. in dubio vero. ¶ Declara. 3. dictas ampli. & omnia §. scripra, quod si aliquis iudicis auctoritate fuit missus in aliquā poss. seu quasi alicuius rei iuris ordine seruato, licet presumatur possidens seu quasi in bo. fi. tamen est aduertendum in casu nostro, cum patroni non vtantur vera iurisdictione ex publico, quod ille qui iudicis auctoritate iuris ordine seruato possidebat seu quasi erat in mala fi. & presentauit nemine d. dicitur: & fuit institutus: & tenebit institutio: aut non nemine d. dicitur, & non tenebit per dicta § in d. 2. art. in ver. aut erat ille in mala fi. & in ver. do. Car. vero. & ista declaratio facit pro illis duabus restrictionibus per me nouiter datis ad secundam restrie. p. ced. xxv. ampli. de quadrimestre elapso, vel nō: & de appellatione interposita vel non, de quibus ibi. ¶ Declara. 4. dictas ampli. & suprad.

ta per aliam conclusionem, quae est, quod in dubio possidens resistente iure presumitur in mala fide: & idem in quasi possidente, nisi longo tempore possideat seu quasi, vel possessione, seu quasi p. probabilibus coniecturis acquisiuerit, si vero non possidet iure resistente in dubio presumitur in bo. fi. per dicta § in d. 2. art. in ver. alia est conclusio, quae traditur, vbi remissive ponuntur exempla, quando quis dicatur iure permittente possidere, seu quasi, vel non: ¶ Declara quinto dictas ampli. & predicta omnia per aliam conclusionem, quae est, quod in dubio possessor seu quasi sine tit. presumitur in ma. fi. maxime in rebus spiritalibus, vel quasi: & in annexis, siue sit titulus verus, siue putatiuus: vt puta: quia dicatur quasi possidentem ecclesia dedisse fundum illi constructurisse vel dorasse ipse vel is a quo eam habet: & sic quod putetur aliquod predictorum a predictis factum fuisse, per late dicta § in d. 2. art. in ver. & existis nota alia conclusionem vbi etiam additur idem esse, si habet titulum successione, donationis, & similibus de quibus § in 2. part. primi lib. quod etiam si aliquis titulus ex predictis sit putatiuus in dubio presumendum est, quasi possessorem esse in bo. fi. donec aliter constet expresse de eius ma. fi. vt ibi late vbi etiam remissive, quando requiratur titulus in incorporalibus, & quando non. ¶ Amplia. 27. d. conclu. intantum procedere, quod quasi poss. praedecessoris, qui presentauit, transit in successorem, quamuis adhuc successor non presentauerit: quia ecclesia non vacuit, per ea quae nouiter diximus § in 22. articulo. ¶ Extende hanc ampli. intantum procedere, quod si praedecessor presentauit, & sequuta fuit institutio, & post mortem ipsius possessoris vacauit ecclesia, & aliqui ex heredibus presentauerunt, aliqui non, adhuc non presentantes sunt in quasi possessione dependente a quasi possessione praedecessoris conseruata per presentationem coherendum, per pulchrum consilium Fed. de quo in d. 22. articulo. ¶ Extende. 2. hanc ampli. intantum procedere & continuari quasi poss. praedecessoris in successorem in iuribus incorporalibus, quod si successor egerit interdicto recuperandae seu spolio, & nullam suam quasi possel. probauerit, sed praedecessoris sui, restituetur in quasi sua poss. in qua suus praedecessor fuerat, tanquam si probasset suam quasi poss. vt in casu dominorum de Alexandro de Neapoli de quo diximus in d. 20. art. in ver. 3. pro ista part. ¶ Istitis ampli. cum suis restrie. extent. & decl. expeditis transeo ad limitationes huius principalis limitationis, & limito primo ipsam & omnia § scripta procedere, dum modo existens in quasi poss. dicatur vere existere & existat in quasi poss. sed si tantum credebatur esse patronum, vel in quasi poss. qui tamen nunquam fuit, & ideo ad ipsius presentationem sequuta fuit institutio, constituto quod nunquam fuerit patronus nec existisset in quasi poss. amouebitur indistincte institutus: quia nulla presentatio & institutio, per dicta § in 1. art. in ver. & ex his dicit ipse. & plenius in 18. art. ¶ Limita. 2. d. conclu. & omnia § scripta procedere, dum modo existens in quasi poss. acquisiuerit illam per requisita a iure, de quibus § in x. art. alias non censebitur verus quasi possessor, vt gaudeat supra scriptis omnibus prerogatiuis, vt ibi late. ¶ Restringe tamen dicta. 2. limi. procedere, vt praedicta omnia acquirantur ad effectum acquirendi verum effectum presentationis & institutionis: & sic quod institutus non amoueat amplius, sed quo ad effectum acquirendae quasi poss. vt possit cum vacauerit ecclesia presentare, sufficit presentatio, & sola institutio sequuta: vt diximus in d. x. art. in ver. tamen ego considero. & in 12. art. in ver. si. considera & septimo. ¶ Limita. 3. d. conclu. & omnia § scripta procedere in acquirente quasi poss. presentandi: sed si quis acquisiuerit quasi poss. aliorum fructuum iuris patro. puta honoris, processionis, oneris, & vtilitatis, in quibus non cadit institutio non se extendet ad fructum presentationis: & ideo non admitteatur eius presentatio, per dicta supra in 20. articulo. ¶ Limita. iij. d. conclu. & omnia supra scripta procedere, dum modo existens in quasi poss. presentauerit antequam aliqua lis sibi mota fuisset a proprietario super ipso iure pat. vel post ante ramen litē contēt. quia sequi debet institutio: & eo existente in bo. fi. non remouebitur institutus: vt § sed si lis esset mora, & contestata, non debet sequi institutio, sed expectari euentus litis, propter malam fidem, & illius fructus restitutionem, per dicta § in 4. articulo. in ver. tertius est casus. ¶ Restringe modo istam quartam limit. procedere, vt § quod retardabitur institutio vsque ad finē litis, si lis moueretur, & esset contestata, & presentatio fieret per existentem in quasi poss. & illa non terminaretur infra dictum tempus, institui debet presentatus ab existente in quasi poss. & non extirpabitur euentus litis, vt instituat presentatus a proprietario, cum hoc esse non possit ex quo sumus extra tempus, nec ab episcopo fiet collatio, vt fraus euitetur, per nouiter dicta & Lambert. de iure patron. d. 2. confide

# Cæsar Lambertinus Episcopus

considerata, per me in d. 4. art. in ver. sed ego multum miror. & in ver. sed quartus est casus. ¶ Limita. v. d. conclu. & omnia supra scripta pcedere, quo ad omnia p̄dicta, quæ fieri possunt per existentem in quasi pos. sed non tamen, q̄ p̄prietarius non citato existente in quasi pos. non possit vti iure suo, & presentare cum vacat ecclesia: licet postea instituendus sit ille, qui de iure institui debet p̄ dicta s. in 17. art. ¶ Limita. 6. supra scriptam conclu. & omnia p̄dicta, pcedere, nisi existens in quasi pos. illa amiserit certis modis, quibus amitti p̄r, de quibus s. in 23. art. quia tunc non poterit presentare, nec iustitio sequi, vt ibi. ¶ Declaro modo primo omnia supra scripta, q̄ quamuis in nō patrono sequitur quasi possessio, alias ad presentandum non admittitur, vt s. in patrono tamen proprietario etiam non existente in quasi possidendum est admitti ad presentandum, nullo alio in quasi possid. existente, p̄ dicta s. in 8. art. ¶ Declaro secundo supra scripta omnia, q̄ quamuis aliquis sit potius patronus, tamen si non existit in quasi possid. presentandi, eius presentatio est nulla, p̄ dicta s. in 9. art. in ver. & subdit fore notandum. ¶ Et per ista omnia tacta in omnibus s. scriptis viginti quatuor art. & sic in tota presentati. 3. q. princ. sunt breuiter & ordinate deducta magis congrue & clare quam alibi inuenire poteris.

## ¶ Quarta princ. q. primæ partis. 2. Libri.

- 1 Patroni an ecclesia vacante presentare possint per patronum.
- 2 Presentare, est dare votum.
- 3 Patronus vel existens in quasi pos. presentandi, potest presentare per procuratorem in ecclesia vacante, vel pro illa vice alicui cedat ius presentandi. Et num. 6.
- 4 Presentandi ius habens, potest presentare clericum per literas.
- 5 Procurator datus ad eligendum substituitur potest.
- 6 Canonici absentes possunt vices suas alteri committere. Et n. 9.
- 7 Prohibitus cedere, vel eligere, vel procuratorem suum constituere: potest tamen simplicem procuratorem constituere.
- 8 Electio tribuit ius electio in re, presentatio ad rem.
- 9 Permissum censetur, quod non reperitur prohibitu in materia maxime permissua.
- 10 Electio fieri potest per procuratorem.



**V**aro Quarto principaliter: quia s. visum est, patronos vel existentes in quasi pos. presentandi, vt late dictum est. s. merito querendum est, an isti tales debeant presentare se ipsos, an possint presentare p̄ alia media: ex qua questione oriuntur infra scripti art. ¶ Et primus fuit, an ecclesia vacante poterit presentare p̄ procuratorem. ¶ Et potest prima facie dici q̄ non: quia presentare, est dare votum: vt p̄ totū hunc titulum, & maxime p̄ doc. in cle. plures. hoc tit. & vox p̄prie significat clamorem & aeris vberationem secundū denuatores, & voluit Io. cal. in conf. 17. presentato vno. hoc titu. fol. 62. vnde ipse patronus presentare deberet & non p̄ procuratorem. ¶ Tamen contraria pars est verior, patronum, vel existentem in quasi pos. presentandi, p̄ procuratorem presentare posse: vt de hoc est text. secundum glo. & omnes ibi in c. ea nō scitur. de his, quæ sunt p̄ prela. vbi Ab. & Imo. post Car. & alios ex illo text. colligit in 2. not. ibi, aut p̄ literas habentem ius presentandi p̄ posse presentare clericum p̄ literas: quia p̄ eas constituitur procurator, & sic à maiori, si p̄ literas, ergo & per procuratorem. Sed clarior text. est in c. si de concess. p̄. vbi prohibetur constitutio procuratoris ad presentandum bñficiū vacaturum rōne voti captandæ mortis, & fraudis. Ergo p̄rium in bñficio iam vacante, vt non militet illa ratio: & hoc omnes doc. ibi volunt s̄ntem à p̄rio sensu: vt s. & p̄ferim Inn. Io. An. Card. Abb. & Imo. ibi & videtur tacite voluisse Abb. in conf. 76. inuocato, plura sint examinanda. in 3. dub. in 2. vol. & expressius voluit Lap. allega. 8. presentatus p̄ patronos, in 1. col. vbi dicit expresse patronos constitutere procuratores ad presentandum, etiam si sint presentes, vel nō impediti: vt dicit notare Fed. de sen. conf. xcix. quod quidem consilium non reperit: sed forsitan voluit allegasse cōsiliū. lxxv. scriptæ q̄ones. in si. quinti dubij. & in 7. hoc idem voluit Rota. ccxj. non sufficit patronis. hoc tit. in nouis. voluit et Abb. vbi Præpo. in 2. col. vbi etiam do. me. Corfe. in c. constitutus. el. 2. de ap. & Pauli. in trac. de sed. vacan. in 2. par. in v. q. in vlt. col. in ver. quinimo. & pulchre Gay. in repe. c. si de elec. lib. 6. in xlix. col. post prin. vbi et vult talem procuratorem posse presentare substituentem: vt in d. ver. quinimo. de quibus tamē j. dicemus latius in isto primo lib. in hac j. part. in 8. q. prin. in x. art. p̄ cuius dicto facit glo. quæ loquitur in electione, in verbo, de certa. in c. penul. in §. porro. ¶ Quæ vult, procuratorem datum ad eligendum, posse substitue re, quam gl. b̄ sequitur Io. And. sed Dom. post alios ibi distin-

6 quit: ita & tu distinguere poteris in hoc casu. ¶ Et ista est veritas, quæ pcedit in beneficio vacante: quia tunc constitui p̄r procurator ad presentandum, & etiam substitui: vt si institutus habuit potestatem substituendi, p̄ ea, quæ dixit Paulinus in d. trac. de sed. vac. in v. q. in vlt. col. in ver. quinimo. & in beneficio vacante loquuntur omnes doc. allegari in locis s. scriptis, quid autē in vacaturis, dicitur. j. in seq. art. ¶ Et ita reperit tenere Paul. de cita. in hoc trac. in 6. par. in 3. q. & in hoc nulla est difficultas, cum omnes concordent. & ita transeāt & in practica seruetur.

7 ¶ Verum est aduertendum, q̄ absentes canonici p̄t possunt vices suas alteri committere. c. scriptum. & ibi gl. c. quia pp. & ibi glo. c. cum nobis. & c. congregato. de elec. sed multa in eo requiruntur. Primum, q̄ abens sit iuste impeditus, vel iniuste, dū modo presentes consentiant: vt p̄ doc. in d. c. scriptum. Item, q̄ sit abens in loco in quo citari non debeat, d. c. quia pp. Item, q̄ committat vocem vni de capitulo, & non extraneo, inuitis canonicis. d. c. quia pp. c. congregato. c. si quis iusto. & ibi docto. hoc tit. & p̄ Præpo. post Abb. in c. constitutus. de ap. vt omnia ista plene ponit Firma. in trac. de ep̄o. in j. lib. in 3. par. in 14. qu. Nihilominus ista non requiruntur in patrono constituyente p̄ curatorem: quia non debet habere consensum compatronorum, non est adstrictus compatronum constituere: nec requiritur absentia ipsius: sed etiam si est p̄sens, hoc facere p̄t: & quoad est abens, nō requiritur causa iusta, vel ne, vt apparet ex dictis s. scriptorum, qui indistincte loquuntur. Et facit ratio, quia nō sumus in actu electionis, qui tribuit ius electio, & ideo multum sunt differentie inter meram electionem & presentationem: de quibus s. in p̄xima p̄ced. j. princ. part. in v. art. vbi vide. ¶ Aduertendum est etiam ad aliud quod dixit idem Firma. in trac. de ep̄o. in 3. lib. in j. part. in xx. q. vbi dicit, q̄ facta electione p̄curatorem: confirmatur ius eligendi, sicut quando fit p̄ principalem. allegat. l. in argumentum, si is qui Stichum. & ibi Bar. ff. de pec. vbi dicit fore videndum, qui tamen Bart. ibi nil aliud ponit nisi solum summariū, videlicet, electio facta p̄curatorem ita q̄ sumit ius eligendi, sicut si facta esset per dominum: & ibi apostilla dicit, q̄ p̄ illam. l. Bar. in l. si stipularis fuerim illud. de verb. obl. ponit pulchrum dictum, q̄ prohibitus cedere vel eligere, vel procuratorem in rem suam constituere, poterit tamen simplicem procuratorem constituere: & gesta p̄ eum consummabunt factum, sicut si gesta forent p̄ ipsum constituentem, & alie. d. l. si is qui Stichum. & p̄ istorum confirmatione facit quod dicit Lap. alleg. 2. an sufficit. in 6. char. p̄ canonice contentempus ratificando electionem factam de vno, non potest de con tempu agere p̄ electionem factam de alio: quia iam consumptus suum eligendi, vt ibi: & sic consumptio actus est magni affectus. Hoc non potest esse in procuratore constituto ad presentandum, nam non consummabit ius presentandi: quia ex quo si ipsemet patronus presentaret, posset variare & alium presentare, accumulando tamen: vt in c. quod autem. & in c. cum autem. & in c. cum pp. hoc tit. & erimus dicturi. j. in 2. par. huius secundū lib. in 7. q. prin. in 17. art. & melius. j. in hac. 4. q. prin. in 6. art. & sic ius presentandi non est consummaturum, eo modo non dēt esse consummaturum quādo presentat p̄curatorem, quia ipsemet patronus poterit alium presentare: vt expresse vult Card. in d. c. si in j. q. de concess. p̄. ibi dum dicit, nam & si ipse, p̄curator presentasset, ipse. l. patronus alium presentare posset, vt ibi. & idē clarus vult Io. And. ibi post summariū, sup. verbo, non vacanti bus, nam dicit q̄ vacantia posse p̄mitti, non tamen ita q̄ p̄missio officiat, nam & si iam presentasset, p̄curator vel ipse posset alium presentare, allega. quod autē. & c. p̄ alt. talis. hoc tit. quan to magis si solum p̄miserit presentare: & in hoc etiā differet electio à presentatione: illa est ratione, quia electio tribuit ius electio in re: presentatio vero ad rem. c. cum Bertoldus. vbi Abb. plene de re iudi. & dictum est s. in j. q. prin. huius par. in v. art. ¶ Ad p̄dicta adde, q̄ nō solum p̄ patronus p̄t constituere procuratorem ad presentandum, sed etiam potest cedere vel concedere alicui p̄ illa vice ius seu potestatem presentandi alicui in ecclesia, tamen iam vacante: vt pulchre coneludit Rota prima. patronus clericus. in 2. dubio. hoc tit. in antiquioribus. ¶ Reperi postmodum do. Roch. in hoc trac. in verbo, honorificum. in v. q. quærentem de hoc art. & concludentem, vt supra. & adducentem p̄ hac conclu. Fel. in c. cum venerabilis. in prin. de excep. in vno verbo. & adducit etiam in arg. tex. in c. accedens. de p̄xib. vbi abens potest inuestiri de beneficio p̄curatorem, dicit et hoc p̄bari, quia non reperitur prohibitu: ergo. c. entē p̄missum, ex quo materia est p̄missua. l. ne quando. §. q̄ eis. ff. ex quib. caus. ma. c. inter corporalia. circ. med. vbi pulchre gl. de trans. epi. & subdit hoc arg. vsum fuisse in hac materia constitutionis procuratoris Abb. in d. c. constitutus. de ap. & dicit etiam facere text. per locū à speciali in c. quia propter. §. illud. vbi hoc notatur de elec.



de elect. alleg. etiam L. p. allegatione. lxxix. in Dei nomine. in 4. col. volentem etiam patronum non impeditur id facere posse. & L. p. alleg. 129. facti, super quo possitum petitur. in 17. col. & Abb. in c. ex infuinatione. in fi. hoc tit. Pro hoc et dicit facere, quia electio potest fieri p. procuratorem. l. si is, qui stichum. ff. de procur. & litem eorum. §. i. ff. q. cuiusque vni. no. & meliorem dicit esse tex. in p.posito nostro in c. pen. de elect. lib. 6. & sic residet. d. Roch. tu vero dic vt s. dictum est. ¶ Et adde, quod si aliquis simpliciter presentat. in dubio proprio nomine p.tra re dicitur: vt voluit Phi. deci. in consl. 124. placet mihi. in 2. col.

¶ Secundus art. 4. q. prin. 1. par. 2. Libri.

- 1 Promissio directa vel indirecta facta a patrono de beneficio vacaturo, non tenet.
- 2 Patronus alicui committere nequit presentacionis actum, nec procuratorem ad presentandum constituere, antequam ecclesia vacet, Limit. u. 8. 9. et 10.
- 3 Excommunicatus non potest dare procuratorem ad exercendam actionem suam in tempore excommunicationis, quo illum per se exercere non potest.
- 4 Leges transgredi licet ex magna causa.
- 5 Collator non potest promittere beneficium vacaturum, nec etiam dare cuiquam potestatem conferendi beneficium vacans.
- 6 Iurisdictione vel potestas qua habitu habetur, an et quando possit demandari et prosequi.

**Quia** supra conclusum est patronos vel existentes in quasi potestati presentandi, posse constituere procuratores ad presentandum, vel alicui pilla vice cedere ius presentandi, dummodo ecclesia vacet. Secundo loco est querendum, an patronus possit antequam vacet ecclesia, constituere procuratorem ad presentandum, vel committere actum presentacionis faciendam. ¶ Ille articulus terminatur p. expressum in c. si. de concess. p. b. vbi habetur q. directa vel indirecta, promissio facta a patrono de beneficio vacaturo, non tenet. Et ideo ibi colligit Io. Andr. post do. eius Marcellum q. non posse alteri patronum committere actum presentacionis: nec procuratorem ad presentandum constituere, antequam ecclesia vacet, quasi illud exercitium demandare non possit, nisi ex quo vtiliter poterit: & sic dicit ipse, habet potestatem legitimatam. alleg. c. pastoralis. de rescrip. & q. ibi hoc tenebat do. su. in secundo responso. & adducit simile, q. nec hoc potest elector. c. quia p. de elec. nec collator. c. constitutus. de concess. p. b. & dicit bene facere c. p. in 2. r. ff. de off. leg. lib. 6. & bene facere. c. Romana. §. i. de off. ord. eo. lib. 6. & c. bonae. el. 2. ad fin. de elect. & quod ibi dicitur post Vin. sup. verbo tractatum. & allega. l. obseruare. in fi. ff. de off. p. con. & dicit esse rationem huius decisio nis, fraudem vacaturarum. nam ad petitionem meam committeret nunc patronus actum presentacionis faciendam. cum vacaret ecclesi. sanguineo, vel intimo amico meo, de quo bene confiderem: & sic vult dicere, q. daretur causa captandae mortis. ¶ Et hoc modo subdit ipse responderetur ad id, quod notatur in d. ca. pastoralis. in vlt. glo. de rescrip. vbi habetur, q. delegatus datus cum clausulis generalibus committere potest & c. pcedit, quia ibi cessante timore fraudis, responderetur & aliter: nam licet generaliter iurisdictionem q. prescriptum habet demandet: non tamen possit specialiter demandare sup. rem, vel personam nondum expressam. ¶ Ad ducit postmodum simile: nam videmus excommunicatum non dare procuratorem ad exercitium actionis suae tempore excommunicationis, quo illum p. se exercere non potest. c. si. de p. u. Et tamen potest addendo, illum in alterum transferre: vt notatur in c. vnic. hoc tit. lib. 6. sic patronus exercitium presentacionis non demandat tempore, quo illud exercere non potest. s. quia non vacat. poterit tamen ius pat. in alium transferre his modis qui notantur in c. cu. seculum hoc tit. vt etiam diximus. §. in 2. part. primi lib. in 2. q. prin. in pen. ar. gu. Non obstat etiam, addit ipse, id, quod dicitur papam suam executorem legatum, qui referauit dare vel committere alteri potestatem circa conferendum beneficium nondum vacans. na responderetur illud speciale: quia in illis casibus non reprobatur via ad vacatura. ita formaliter Io. An. vbi s. ¶ Quae omnia ad li teram sequitur do. Card. in d. c. si. & in d. c. pastoralis. in §. quoniam am. de rescrip. vbi etiam hoc vult ibi dom. me. Corfe. ficulus.

¶ **¶ Quia** tamen dom. me. ibi ponit singulare dictum a nemine, quem viderim considerare, per quod maxime limitatur ista conclusio Io. And. & communis. patronum non posse constituere procuratorem ad presentandum ad beneficia vacatura, vt illa pcedat, nisi ex iusta causa haberet se absentare in longinqs & temotis partibus: quia tunc auctoritate ordinarii interueniente, poterit aliquem ponere loco sui, vt presentet ad vacatura. arg. c. quoniam. hoc tit. & c. vnic. ne sede vac. & c. nihil. de elec. & p. A. ch. in c. reatina. 63. di. & dicit etiam facere tex. in arg. in l. si hominem. ff. manda. vbi habetur q. ex magna causa licere leges transgredi. Ad quam. l. foler in focium allegari singulare

dictum Inn. in c. i. de consti. vbi p. do. Fel. in l. i. de off. & seq. plura accumulatur pro honoratu dicti Inn. & in d. l. si hominem. quae omnia faciunt ad allega. dictum do. me. p. cuius. l. si hominem etiam ornatu, plura dicit idem do. Fel. in c. nonnulli. in prin. in 6. col. in ver. limita hic. de rescrip. ¶ Quod dictum do. me. licet non inuenerim ab aliquo positum, illud tenerem. nam vt s. diximus, ratio tex. d. c. si. & doctoru. ibi est vt fraus dicitur. sed in casu nostro cum absentare habet patronus in partibus longinqs ex iusta causa, & ponit aliquem in locum suum est auctoritate ordinarii, omnis fraus cessare videtur p. interuentum iudicis, per iura vulgata: sicut dicimus de consensu ordinarii, qui interuenit in translatione iuris pat. quia facit cessare omnem suspicionem simoniae: vt diximus §. in secunda parte primi lib. in §. q. prin. in 4. art. & sic tenerem. cogita tamen super eo: quia 6 nouum. ¶ **¶ Do.** Ab. modo in d. c. si. de concess. p. b. colligit ex illo text. in vlt. not. q. sicut collator non potest promittere beneficium vacaturum: ita nec dare alicui potestatem beneficium conferendi antequam vacet, allegat. c. i. & c. constitutus. de concess. p. b. sic & patronus non potest promittere presentacionem alicui nec dare in specie potestatem presentandi, cum vacabit: quae ratio, quae est in collatione, militat in presentacione. nam sperans presentandum, desideraret mortem pximi, & si possit dari potestas presentandi, p. uraretur fraus: quia daretur amico hec pias: & sic indirecte fieret, promissio vacaturi. & hanc dicit fuisse rationem decidendi in illo tex. c. si. ita ibi Abb. nil aliud dicit & vult etiam ibi Ino. & Ro. a prima patronus clericus. in 2. dub. hoc tit. in antiquioribus, dum dicit, q. bene potest cedi potestas presentandi, p. illa vice in beneficio vacan. Ergo non in vacaturo, vult et hoc expressè L. p. d. alleg. 8. co. 1. hoc tit. simili litera p. no. sentu. & expressius Pau. in trac. de s. d. vac. in 2. par. in v. q. & in 2. & in vlt. col. in ver. quinimo & G. y. in repe. c. si. de elec. lib. 6. in xlvij. col. & Fed. cons. lxx. infra scripta quaestiones. in 7. sub. & Pau. de cita. in hoc trac. in 6. par. in 4. l. q. & ista 7 veritas, quae non habet angulum. ¶ **¶ Et** an, & quando iurisdictione vel potestas, quae habetur in habitu, possit demandari vel prosequi, longe tractatur p. do. Fel. in d. ca. pastoralis. §. quoniam. de rescrip. vbi est videndum. ¶ **¶ Dicerem** q. & aliud pulchrum. d. c. clu. pcedere in beneficiis vacaturis p. mortem, sed in beneficiis vacaturis p. renunciationem de pximo faciendam, vel p. pmutationem accessu, vel alia causa: ex quo in illis cessat fraus captandae mortis: quia necessario in pmutatione est facienda presentatio: & in renunciatione non cadit votum captandae mortis, poterit patronus constituere procuratorem ad vacatura ex causis p. iuris: & p. hoc videntur expresse facere dicta doct. & maxime Gem. in c. si. ante si. de offi. vic. & in c. pen. in §. phibem. 9 de of. leg. lib. 6. & nota hanc limi. quia nouam ad d. c. si. ¶ **¶ Potest** etiam limitari, d. conclusio, vt pcedat, quando alter quam eps esset, qui constitueretur procurator, vel cui daretur potestas presentandi ad vacatura in specie: sed si eps daretur huiusmodi potestas, non haberet locum. d. c. si. sed valeret potestas: quia in eo non presumitur fraus: vt volunt doct. in c. significasti. hoc tit. sed cum vnum intellectum. de quo nos plene dicemus. §. in ista. 1. part. huius secundi lib. in 7. q. prin. in 24. art. in v. intellectu. vbi vide. & hic intellectus facit p. dicto do. me. Corfe. de quo s. vt 10 auctoritas eps faciat cessare presumptionem fraudis. ¶ **¶ Vnde** plus dico, quod in omni casu, in quo cessaret fraus & votum captandae mortis, cessaret dispositio. d. c. si. d. concess. p. b. cum cesset eius ratio finalis: & ideo possit patronus constituere procuratorem ad presentandum etiam ad vacatura beneficia. ¶ **¶ Reperi** postmodum do. Roch. in hoc trac. in verbo, honorificu. in v. q. prin. in 2. col. in ver. limita modo istam conclusionem, tenentem conclusionem praedictam. vt non possit constitui procurator ad presentandum ad vacatura beneficia, allegando pro ea etiam L. p. allegatio. c. xix. in xvij. col. & L. od. rom. in consl. cccclxv. in re praesenti. & nihil aliud dicentem.

¶ Tertius art. 4. q. prin. 1. part. 2. Libri.

- 1 Procurator an et quando possit restitui ad presentandum in ecclesiis vacaturis. Et qua requirantur vt valeat constitutio. & n. 2. 1. 1.
- 2 Intellectus ad c. constitutus. de prebend.
- 3 Dispositio generalis, quae complectitur omnes species, aequae operatur atque specialis.
- 4 Libellus in quo petitur hereditas, valet, secus si petantur bona.
- 5 Taciti et expressa est conditio.
- 6 Patronus an possit vni dare potestatem conferendi in genere. & n. 8. 10.
- 7 Collatio et presentatio differunt.

Et ideo Tertio loco dubitatur, quid si patronus vel existens in quasi pot. presentandi constituit genere Lambert. de iure patron. d. 3. ralem

# Cæsar Lambertinus Episcopus

1. **galem procuratorem ad presentandum in omnibus ecclesiis**  
in quibus habet ius pat. fan valeat, licet sint ecclesie vacature  
& quid si vnica tantum est ecclesia, in qua constituens habet  
ius pat. ¶ Hanc difficultatem primo mouit quidam dominus  
2. **Guido, qui tempore Io. An. fuit episcopus Mutinen. & exami-**  
nando presentem articulum, & concludendo vt. s. dixit. ¶ illa  
conclusionem veram esse, scilicet qd nec cedi auctoritas pre-  
sentandi ad vacatura, potest per patronum nec per eum ad pre-  
sentandum procurator constitui, cum sit specialis commissio,  
vel datur specialis procurator, & specialis ecclesia, vel benefi-  
cium antequam vacet: sed si patronus dat generalem procura-  
torem ad presentandum in omnib. ecclesiis, in quib. habet ius  
pat. putat valere dationem pcuratoris. alleg. notata in c. consti-  
tutus. de conc. præb. & in c. fi. e. ti. lib. 6. Ita reuerendus do. episcopus  
Guido relatus a Io. An. in d. c. fi. de concess. præb. ¶ Qui  
Io. An. dicit dictum Guido. tunc maxime verum, quando con-  
stituens habet iustam causam constituendi: puta quia se ad stu-  
dium vel longinquam peregrinationem absentat, & subdit, qd  
adhuc minus presumetur fraus si illum omnium negotiorum  
suorum, pcuratorem constitueret, cui illam committeret, his  
concurrentibus vt valere, dato qd vnica presentationem ha-  
beret. ita Io. An. vbi s. f. in d. c. fi. de conc. præb. cuius dicta sunt  
summe notanda. ¶ Superuenit do. Car. ibi qui in 3. q. refert om-  
nia dicta do. Guidonis & partem dictorum Io. an. qd minus pre-  
sumeretur fraus, si illum constitueret pcuratorem generalem  
ad omnia negocia. ¶ In quarta vero q. refert aliud dictum ex-  
tensiuum Io. An. f. etiam si haberet vnica presentationem, qd  
occurreret omnia supradicta. si iusta causa absentie de longin-  
quis partibus: & constitutio procuratoris ad omnia negocia: &  
ita reuera loquitur Io. An. ¶ Sed ¶ subdit, qd si constitueret p-  
curatorem ad omnes presentationes, cum non habeat nisi vni-  
cam, videat idem, ac si specialiter de illa dixisset: nam præsup-  
posito qd mandatum comprehendat etiam futura, de quo dicit  
ipse Car. se dixisse in c. fi. de refer. tamen si contingeret alias pre-  
sentationes obuenire sibi, ille et comprehendere in man-  
dato: & sic cessaret dispositio. c. constitutus. de concess. præben.  
quæ procedit, quando specialiter conceditur potestas confe-  
rendi primum vacaturum, tamen nec decisio Guido. procede-  
re potest, vt ipsemet Car. in seq. q. seu tria dicit. ¶ Nam et si cõ-  
stituitur patronus procuratorem ad presentandum in omnibus  
4. **ecclesiis suis, non debet valere sicut nec in specie, ¶ quia pari-**  
ter operatur dispositio generalis quæ cõplectitur omnes spe-  
cies: sicut specialis. c. ex parte. de offi. deleg. vnde petinde est, ac  
si constituitur procuratorem specialiter ad presentandum in  
qualibet sua ecclesia de per se. & ideo dicit ibi Card. quod vide-  
tur standum huic trio. & dictum Guido. non procedere: sed di-  
ctum Io. An. sic. quia quando constituitur procurator, omniū  
negociorum species non sunt expresse sub genere, sicut quan-  
do constituitur ad omnes presentationes. nam vltimo casu nõ  
est proprie procurator generalis: sed est ad plures species, sub  
3. **quodam termino generali singulariter cõprehensas. ¶ quod**  
dicit multum referre, sicut & alias ponit valere libellum, si pe-  
titur hæreditas: & non valere, si petantur bona omnia alicuius:  
vt in c. cum ad sedem. de restit. ipoliat. ¶ Quibus Card. ipse  
non contentus in alia seq. op. iterum opponit contra etiam di-  
ctum Io. an. & dicit, quod etiam constituitur procurator genera-  
lis ad negocia, non comprehendit presentatio. alleg. p hoc  
c. fi. de offi. vica. lib. 6. & subdit qd Io. cal. volendo contrariū sol-  
uere, stat ipsi contrario: & sic non esset dare modum, per quem  
possit potestas presentandi transferri ante vacationem. sed Io.  
cal. hoc considerans, dicit do. Car. voluit valere generale man-  
datum, in quo fuit expressum aliquid requirens speciale mada-  
tum, sequuta clausula generali: & tunc cõprehendere present-  
tationes. & alleg. d. c. fi. & quod ibi no. de offi. vica. ¶ Adde-  
ndum procedere, præsupposito patronum habere plures præsen-  
tationes: sed si haberet vnica, non veniret in verbis generali-  
bus: arg. eorum quæ notantur in cle. si dignitatem. de præb. in  
gl. in ci. de ista. Item quia adhuc fraus militaret. d. c. constitutus.  
6. **c. 2. & c. fi. de concess. præb. adducit etiam aliam rationem, ¶ quia**  
taciti & expressi equa est conditio. c. dilecto. de præb. Pro præ-  
dictis dicit etiam facere, quod dicimus de episcopo, quod non trãf-  
fert potestatem cõferendi beneficium vel beneficia in aliquẽ,  
nisi constitueret eum vicarium: vt notatur in c. deliberatione.  
in gl. antep. de offi. leg. lib. 6. & in c. statutum. in gl. fi. de præb.  
eo. lib. ex quibus omnibus concludit ipse volentem transferre  
potestatem presentandi in alium, debere constituere procura-  
torem generalem ad negocia modo proxime dicto. ¶ Subdit  
demum pro dicto Guid. facere, quod ipsemet Car. dixit in c. cõ-  
stitutus. de concess. præb. solum prohibere translationem pote-  
statis conferendi primum vacaturum in specie: quia tunc vide-

tur magis fieri fraus concilio, & sic. c. 2. de concess. præb. quam  
quando sit translatio in genere: licet difficile sit, secundum eũ,  
hoc sustinere, p supradicta: vnde dicit melius esse seruare mo-  
dum supradictum. & sic Io. cal. per ipsum relatu. hæc sunt quæ  
do. Car. late dicit in d. c. fi. de conc. præb. quasi de verbo ad ver-  
bum. ¶ Ex quibus videtur reprobare in totum dictum Guido.  
f. vt etiam generalis constitutio procuratoris ad presentandũ  
ad vacatura non valeat. & videtur dictum Io. An. intelligere &  
restringere, vt procedat quando constituitur procurator ad  
omnia negocia, cum speciali mandato alicuius rei requirentis  
speciale mandatum: & cum subsequenti clausula generali: &  
dummodo habeat ipse patronus plures presentationes. ¶ Et  
sic, vt vides, restringe dictũ Io. An. primo, quia vult, vt non fiat  
specialis mentio de presentatione facienda. sed qd includatur  
in mandato per expressionem rei requirentis speciale manda-  
tum & clausulam generalem sequentem. ¶ Secundo, qd non pre-  
cedat, quando habet vnica presentationem. ¶ Tertio qd li-  
cet Io. An. tenebat dictum Guido. sed dicebat, illud maxime  
cedere, quando constituerat procuratorem ad negocia in ca-  
su absentie. do. Car. post Io. cal. in totum recedat a dicto Gui-  
donis. ¶ Do. Abb. vero in d. c. fi. de concess. præb. videtur sequi  
Guido. & Io. An. dicit enim doctores habere dicere in gene-  
re, posset dari hæc potestas presentandi maxime secundum Io.  
An. quando subest causa: vt quia patronus vult se absentare  
in longam peregrinationem: & presentim versatur suspicio, vbi  
constituit illum generalem procuratorem omnium honorũ:  
& pondera bene (dicit ipse) quia doct. per illas dictiones maxi-  
me & presentim, quæ abundant, sentiunt, qd patronus potest  
7. **vt dare potestatem ¶ presentandi in genere: licet in episcopo**  
dicamus vt soli vicario generali hoc possit cõmittere: vt dicit  
se dixisse in c. constitutus. de conc. præb. & subdit posse esse ra-  
tionẽ diuersitatis: quia patronus maxime laicus non hẽt vica-  
rium: ideo oportet, qd possit sibi consulere per constitutionem  
sui procuratoris, cum illud officium sit valde necessariũ huma-  
no vsui. l. j. ff. de procura. ¶ Sequitur etiam Guido. & Io. An. qd  
sufficiat generalis constitutio procuratoris, etiam si vnica man-  
beat presentationem: vt s. retulimus. Paul. in suo trac. de sede  
vac. in 2. par. in v. q. in 2. col. in ver. & qd non possit presentare.  
& in fi. col. in ver. quinimo. vbi plenius. ¶ Sequitur etiam opi-  
8. **Io. An. Pau. in hoc trac. in 6. par. in xij. q. Et in xliij. quod dicit, ¶ si**  
¶ patronus est ecclesiasticus, non potest constituere genera-  
lem procuratorem ad omnia negocia: & etiam ad generales pre-  
sentationes faciendas, nisi suo generali vicario soli. Ita dicit pe-  
nere Abb. in d. c. fi. & in d. c. constitutus. super gl. 2. de concess.  
præb. per c. deliberatione. §. prohibemus. de offic. leg. lib. 6. &  
ibi gl. in fi. per. c. fi. de offi. vica. & ibidem dicere Abb. legatũ in  
genere non posse alteri dare potestatem recipiendi resignatio-  
nem beneficiorum, & illa cõferendi, quam soli suo vicario: qd  
dicit facere ad limitationem. c. fi. de offi. vica. & ad extensionẽ.  
d. §. prohibemus. & ita residet. ¶ Reperi etiam postmodum do.  
Roch. in hoc trac. in verbo, honorificum. in v. q. in fi. prime co-  
lum. in ver. sed hic suboritur. formantem hunc articulum, alio  
modo: videlicet nunquid debeat constitui procurator specia-  
lis ad presentandum: an vero sufficiat procurator generalis: &  
dicit procuratorem debere esse specialem, & casum esse singu-  
larem: prout refert do. Fel. ibi ponderasse do. suum in c. dilecto  
de testi. & esse rationes secundum eum, quia presentatio est  
quædam donatio: prout diximus. s. in j. q. prin. huius part. in iii.  
art. sed ad donandum requiritur speciale mandatum. c. fi. de of-  
fic. vica. lib. 6. l. contra iuris. §. si filius. ff. de pac. adeo qd non suffi-  
ceret secundum eum procurator vniuersalis eum libera. addu-  
cit etiam Pau. de Cas. in conf. l. vij. venerabilis vir. circa med. ha-  
bentem mandatum ad conferendum beneficium, non ¶ posse  
9. **presentare, cum aliud sit conferre, aliud presentare. c. cum in il-**  
lis. de præb. li. 6. de quo in proximo art. dicemus. postea Roch.  
refert dictum Io. cal. de quo. s. & tandem tenet cum Io. An. &  
abb. & eorum opinionem dicit communiter teneri. ¶ Aduer-  
te ad dictum Pau. de cit. volentis patronum ecclesiasticum nõ  
posse demandare presentationem nisi solo eius vicario gene-  
rali, vt illud procedat in tali ecclesiastico, qui haberet generali-  
tatem causarum, & constitueret vicarium. nam Abb. vt ipsum  
s. retulimus. in ver. dominus Abb. vero loquitur in episcopo:  
quia si non esset talis patronus ecclesiasticus, qui solitus esset,  
& posset habere vicarium generalem, conferetur vt priuatus  
patronus. ¶ Aduerte etiã ad thema articuli. d. Roc. vt requira-  
tur speciale mandatum in presentatione ecclesia iam vacante:  
quia tunc sine dubio exprimi potest patronum talem consti-  
tuere ad presentandum in tali beneficio vacante: vt diximus  
s. in 1. art. & sic de necessitate esset exprimentum: & hoc est  
notandum. & ita reuera loquitur do. Fell. post do. suum vbi s.  
tota difficulte

rota difficultas est, quomodo constitui potest procurator ad vacatura. ¶ Ego in illo passu considero dom. Car. motum esse optimis rationibus & voluisse opinio. Quid nullo modo procedere, nec opt. lo. An. nisi cum illa modificatione lo. cal. quam post Car. 3. retulimus. & sic vtm mandato nullo modo exprimitur potestas presentandi: sed sufficiat expressio alicuius rei requirentis speciale mandatum, cum clausula generali, sicut a simili dicitur, qd licet ius pat. de per se vendi non possit. c. de iure. hoc tit. & diximus s. in 2. part. primi lib. in v. q. prin. in j. art. tñ cum vniuersitate vendita bene transir. c. cum seculu. & not. in c. ex literis. hoc titu. & diximus in d. v. q. in 2. j. art. hoc proce. dit si non exprimat ius pat. quia si exprimeretur ius pat. non transir. vt late diximus in d. 5. q. in 20. art. & sic ne videatur in re prohibita principaliter de iure pat. d. ponere: & ideo, quia negari non potest, quia expressa videtur habere animum ad pñ rationes, ac induceretur vorum captanda mortis, ac fieret fraud. d. c. si de conce. preb. cum do. Car. & cum lo. cal. & ideo sapienter do. me. Corte. in d. c. pastoralis. in §. quoniam. vt procederet mandatum, voluit requiri consensum ordinarij ad fraudes evitandas. ¶ Vnde si nos volumus tenere opinionem Guido. vel lo. Abd. dicerem illas tenendas, quando consensus epi interueniret. & sic casum do. me. extendere ad omnia mada tñ generalia, de quo dicto do. me. fecimus mentionem. s. in proximo proceden. artic. in vcr. qui tñ do. me. ¶ Sed quia vt vidistis Abb. & alij communiter tenent non solum opt. lo. an. sed et Guido. nescio, quomodo possim ab illis recedere. ¶ Licet in veritate hoc vnum negari nō potest, saltem ordinarij habere potestatem examinandi, & videndi, si interuenierit aliquis fraud. & illa reperta, non admittendi procuratorem. ¶ Et tenet opt. Guido. maxime cum circumstantiis requisitis per lo. Abd. tanto fortius procederet, si obseruaretur dictum lo. cal. 10 quod s. retulimus post Car. vt exprimat ius in mandato aliqua causa requirens speciale mandatum, sub sequuta clausula generali: quia tunc abique dubio pcederet. ¶ Sed vnum est quod turbat hoc dictum lo. cal. & Car. volentium nullam fieri mentionem de pñtatione, nam consilij procuratoris, de qua p eos non est tantu effectus, quanti constitutio procuratoris cum libera: vt de se patet. & tamen d. Fran. Aret. quem ibi refert & sequitur do. Fel. in d. dilecto. in 2. col. in vcr. alij exponunt de testibus. colligit ex illi tex. (si verbum donatione appositum in illo tex. exponitur. i. pñtatione, prout vere exponi debet. & vt loquitur. c. si de conce. p. q. vbi est tex. de eodem facto cum illo) casum singularem, qd procurator vniuersalis etiam cum libera, non videtur habere mada iam ad presentandum clericum in beneficio, quia ad donandum requiritur speciale mandatum: vt s. diximus. hoc idem vult esse Pau. de Ca. in d. consilij. venerabilis in 2. dub. in antiquis. in j. par. & in 4. dub. vult eodem modo fore faciendam expressam mentionem de pñtatione, sicut de collatione. & alleg. d. c. si de offi. vica. lib. 6. de quo consilio dicemus. s. in 13. art. ergo esse non poterit, qd non fiat mentio de pñtationibus: vnde dicerem debere fieri mentionem de dis. sed si esset vnica, tenerem qd nullo modo valeret expressio nisi in vacatibus, in quib. diceret esse necessariam: vt s. diximus post Roch. in vacatibus etiam dicitur necessariam esse, sed in retentione non potest: vt s. ergo nulla cautela bona etiam lo. cal. cogita. quia pcedit motum: & quamuis. s. dixerim post Roch. do. Fel. & eius praeceptorem in d. dilecto. & Pau. in d. consilij. loquutos fuisse in vacante, dico illos etiam fuisse loquutos in vacatibus pñtatione idem esse in vacatibus. c. Fel. & Ato. illud colligat ex tex. de dilecto. de testibus, qui est pars decretalis. c. si de conce. preb. quae loquitur in vacatibus. & Pau. etiam in d. conf. loquitur de presentandis ex potestate data in arrendamento: & sic in futurum vacauit. tamen tunc beneficium, & sic implicite comprehendunt casum vacationis de presenti. vt s. dicitur: post Roch. ergo vt rursus casum comprehendunt.

¶ Ent igitur cautela illa exercenda in procuratore dando ad presentandum ad vacatura, vt sint causae absentiae, & generalitas negotiorum, & expressio ad presentandum: sed fieri etiam eam consensu episcopi: vt omnes iste dubietates cessent: quam cautela affumpsi a dicto do. me. de quo supra.

¶ Quartus art. 4. q. prin. 1. partis. 2. Libri.

9 Potestas data presentandi, non includit potestatem conferendi.  
 10 Argumentum de minori ad maius affirmatiue non procedit.  
 11 Procuratorem constituens, si potestatem tantummodo habet presentandi, tunc mandatum de conferendo, intelligitur de presentando.

**Succedit** Quarto dubitare, tan data alicui potestate conferendi beneficia, intelligitur data potestas presentandi in ecclesiis in quibus suus principalis habet ius patronij. Illud articulum formauit Pau. de ca. in conf. 57. venerabilis vir. in 2. dub. in j. part. antiquorum, qui videtur velle non obstat, qd in procuratorio sit clausula ad conferendum beneficia inhiominus procuratorem non posse presentare: cum aliud sit conferre, aliud presentare: vt et diximus. s. in j. q. plenius partis, in 7. & 12. art. p. c. cum in illis. de pñ. lib. 6. vnde cum de presentacione non sit facta mentio in instrumeto: ergo non venit all. in arg. c. si de offi. vica. lib. 6. & d. c. cum in illis. & sic videtur tenere Pau. de Ca. ibi. ¶ Quid dicendum in hoc casu p concl. Pau. de cast. videtur facere doctrina Sp. in tit. ne sed. vac. circ. med. 2. vbi dicit, qd sicut capitulum se. vac. non potest conferre beneficia, sic nec presentare potest, qd doctrinam sequitur Arc. Dom. & alij in c. i. in pñ. de insti. & Car. in c. illa statim post no. in app. stil. tex. cum declarat gl. si ne sede vac. & Pavinus in tract. de fe. va. in 2. par. in v. q. princ. in 1. col. in ver. sed an capitulum. sed si datur potestas conferendi, bene poterit & presentare, cum videatur eade potestas. ¶ Ad quod et facit reg. qd ponit Pavinus, vbi s. tñ dicit, posse fieri regulam, qd vbi que succedit in collatione capitulum, sede vacante succedit & in pñtatione: et vbi pñtatione pñtatio est de donatio. d. c. si de conce. preb. ben. vt diximus. s. in j. q. prin. huius partis in 3. & 7. art. & demōstratur hoc fundamentum clare. s. in 2. q. prin. huius par. in 14. art. in ver. facio reg. tritam. ¶ Facit et p pñtatis, quod dicit Rota. 575. vtrū si quis, in antiquis vbi equi paratur pñtatio & collatio: vt diximus in d. 14. art. Ergo data facultate conferendi debet dici data et potestas pñtandi, cum et part. pcedant non obstant modo consilium Pau. de Ca. quia Pavinus mouerit ibi hac ratione tñ sed et alius dicit maxime quia illa clausula ibi erat apponita, s. et pñtandi beneficia in congruo: vt ex pced. & seq. in instrumeto illius casus dicit apponere. Item, quia illa clausula erat in instrumeto procuratoris, & virtute illius non poterat presentare ex rationibus alleg. sed tñ virtute vicariatus: & tamen vicariatus erat reuocatus, vt ibi: Ex quibus omnibus, ita concluditur ibi Pau. & non ex illa sola rōe: qd debebat exprimi de pñtatione, quia facta expressione collationis, qd est donatio, videtur et facta pñtationis, quae similiter est donatio. ¶ Possit tamen dici vnum, qd praedicta omnia allegata se. qd pñtatio & collatio a pari pcedant, retorquetur qd vna Pau. vt sententia s. a pari pcedatis. c. si de offi. vica. ita debet fieri mentio de pñtatione alias non comprehendatur, sicut aliter nō comprehenditur pñtatio: vt voluit Pau. de Ca. in loco alleg. in pced. art. & certe ista rō videtur stringere. Et ad adducta in priam pot respōdendi, qd loquuntur in dedicationibus iuris & non in commissionibus vt de se patet.

¶ Ego circa ista aduertent hunc casum nō posse succedere in patrono laico, cum non possit habere potestatem conferendi: & ex quo collatio est mere ipi alia. 2. de conce. preb. & per ea que dicunt doct. in e. autoritate. de insti. & diximus late: s. in j. q. prin. huius par. in 7. & 12. art. qd ius mere ipiale non cadit in laicum: & messana. & c. sacrosancta. de elect. sed in patrono ecclesiastico, qd potest habere potestatem conferendi aliqua beneficia saltem ex pñtatione, quamuis non esset in dignitate constitutus: per c. cum contingat. de foro comp. vt late diximus. s. in j. par. j. lib. in 9. q. prin. in 3. art. in ver. his igitur sic pmissis facio mihi regulam. vbi late hoc probauimus, qd quamuis non sit in dignitate constitutus: & sic potestatem etiam presentandi: vt de se patet: vnde si constituit aliquem eius vicarium generalem cum potestate expressa conferendi beneficia: & sic donandi: & sumus in vicario generali, dicendum est illum posse etiam presentare. quod omnino videtur minus: & hoc procedit maxime: qd vt proxime dixi Pau. de Ca. ibi non se fundat sup hoc solum: sed sup aliis: imo videtur velle, qd si vicariatus non fuisse reuocatus, arrendator potuisset pñtare, faciunt quae diximus. s. in 2. q. prin. huius par. in 14. art. ¶ Sed circa proximē dicta est aduertendum ad duo. Primum, qd id, quod diximus casum huius articuli posse cadere in patronum ecclesiasticū, habent et ius Lambert. de iure patron. d. 4. conferen

1 Potestas conferendi beneficia in capiam concessa, amittit collationem etiam concessam presentandi, vnde c. n. 5. 6. 7.  
 2 Capitulum sede vacante non presentare, nec conferre beneficia potest.  
 3 Capitulum vbi que succedit sede vacante in collatione, succedit etiam in presentacione.  
 4 Regula, vbi ratio eadem, ibi idem ius.  
 8 Ex dictis non inferitur...

# Cæsar Lambertinus Episcopus

conferendi, vt vicarius per eum constitutus, qui dedit potestatem conferendi, possit et presentare, pcedat qd ius p. sibi competere ratione ecclesie, non autem ratione patrimonii: quia tunc non dicitur patronus ecclesiasticus, sed secularis, & de eo censetur, sicut de patrimonio: vt no. in c. vnic. hoc ti. lib. 6. non includitur ergo sub vicariatu per eum concessio ratione ecclesie: sed ista includeretur, si ratione ecclesie haberet ius pat. & plus dico illius ecclesie, in qua constituit vicarium, & non alterius, nisi illum constitueret ad omnes eius ecclesias, cum ex diuersis non inferatur. l. Papinianus exuli. cum vulga. ff. de min. ¶ Sed eundem, ad quod aduertit debet, est qd bene tit. art. nostri possit cadere in laicum, si laicus ex privilegio haberet ius conferendi, & ex iure pat. suo haberet ius presentandi: nam tunc etiam in patrono laico caderet difficultas huius art. cum haberet exercitium illius iuris. Collationis, & presentationis, & alicui generali suo procuratori demandaret potestatem conferendi: an includeretur potestas presentandi, vt proximè discussimus: & qd laicus ex privilegio possit habere ius conferendi, probat gloss. summa. 16. q. 7. loquente de rege Apalie: & doctor. in c. 2. de prob. libr. 6. loquente de pluribus regibus, de quibus diximus §. in 1. part. 1. lib. in 10. q. prin. in 2. art. ¶ Non omitram vnam conclusionem firmatam non conuerti: nam data potestate presentandi, non includitur potestas conferendi, quæ est maior: nam de minori ad maius non procedit arg. affirmatiue: vt not. per Abb. in c. cum in eundis. in 2. col. in ver. multo fortius. de elec. & per doct. in auth. multo magis. C. de fact. sanct. eccl. & per gl. & doct. in l. 1. C. de neg. gest. & in l. ex diuortio. §. si. ff. sol. mar. & in l. 1. §. consulto. ver. quoniam. ff. de his, quæ in testam. delent. & in l. non debet. la. 1. ff. de reg. iur. & qd maius sit conferre, quam presentare, diximus §. in 1. q. prin. huius partis in 7. & 12. artic. ¶ Adde & aliud quod dicit Imol. in c. si. de con. 1. cef. præben. in prin. ¶ qd si constitutus procuratorem, haberet tantummodo potestatem presentandi, tunc mandatum de conferendo, intelligeretur de presentando: quia aliter intelligi non potest, quamuis esset vera illa opinio: quod mandatum de conferendo, non se extendit ad presentandum. Quam ipse Imol. tenet ibi. in d. c. si. & sic cum Pau. de Cast. & pro hoc dicto Imol. facit quod diximus §. in 1. q. prin. huius partis, in 7. art. verba patroni dicentis, confero, debere intelligi, id est presentato, sic si non habet potestatem conferendi, si constituit procuratorem ad conferendum, debet intelligi, id est ad presentandum: licet vera sit opinio, quam tenuimus, quod mandatum de conferendo, se extendat ad presentandum, quam opin. tenuit Ioann. Andr. in d. cap. fin. quicquid dixerit Imol. & Paul. de Cast. vbi §. quos sequitur dom. Roch. in verbo, honorificum in §. quæst. prin. post princ. 2. col.

## ¶ Quintus art. 4. q. prin. 1. part. 2. Libri.

¶ Procuratores duos si dati fuerint in solidum ad presentandum, si vnus ipsorum presentat, & presentatus presentati renuntiet, an alter possit secundo presentare, & presentatio teneat. 3.

¶ Occupans primus quis dicatur in materia postulanda confirmationis, vel in materia electionis.

¶ In solidum, verb. quid operetur in constitutione duorum procuratorum.

¶ Dubitatur Quinto, ¶ si sunt dati duo procuratores in solidum ad presentandum, si vnus ipsorum presentat, & presentatus renuntiet presentati, an alter possit secundo presentare, & eius presentatio teneat? ¶ Istum art. formauit Lap. alleg. 22. an sufficiat hoc tit. qui dicit illum alterum procuratorem non posse presentare, nec eius presentationem tenere: quia presentati actus fuit præoccupatus per primum, ex quo dati sunt sine clausula. Nec hoc casu exigitur lit. conte. quia non sumus in actu iudiciali. c. si duo. de proc. libr. 6. alleg. ad hoc Io. An. in c. si quis iusto. in verb. occupantis, de elec. eo. lib. Ita residet Lap. vbi §. ¶ Io. An. veto in d. c. si quis iusto, in verb. occupantis, aperte dicit, qd in materia postulanda confirmationis, vel in materia electionis, ille dicitur ¶ primus occupans, qui primo comparet cum procuratorio, & postulat se admitti: & dicit aliter sumi in d. c. si duo. de proc. quia si velit dicere: qd cum ibi sumus in actu iudiciali, requiritur litis conte. sed in illo casu electionis, qui est actus extraiudicialis, nõ requiritur litis conte. & sic videtur ipsum allegare Lap. in casu presentationis. ¶ Ad quod est addendum tex. in l. si pluribus. in ff. de lega. 2. vbi in re legata duobus, vel pretio, valet occupatio quo ad electionem: & sic non expectatur litis conte. secundum Io. An. post Io. de fan. & ibidem Dom. in gl. super verb. lit. conte. in d. c. si duo. de proc. libr. 6. quod idem vult ipse Io. An. in c. pen. in j. resp. in ver. qualiter dicatur primo occup. de elec.

lib. 6. ¶ Vult & aliud ibi Lap. qd si esset clausula in procuratorio, qd non sit melior conditio occupantis talis alter procurator: licet alius presentauerit, & presentatus renuntiauerit, poterit ille alter procurator datus in solidum, si adesset clausula prædicta presentare alium. & facit tex. in c. pen. & ibi gl. in ver. dum taxat. de elec. lib. 6. quod confirmari potest: quia patronus constituit illos procuratores in solidum ad beneficium vacans, cum dicta clausula: vnde licet vnus ipsorum presentauerit, & ille renunciauerit, dicitur adhuc vacare prima vacatione: quia non erat acquisitum presentato ius in re, sed ad rem. c. cum Bertoldus. de re iudi. Ideo cum vacet eadem vacatione ille alter procurator, ex quo in procuratorio est eadem ratio, poterit presentare. ¶ Vel saltem istud dictum Lap. procedere potest alia ratione. Nemo negare potest patronum laicum posse variare, & presentare duos accumulando: vt in ca. quod autem. c. cum autem. c. cum propter. & j. dicitur in 2. part. huius 2. lib. in 7. q. prin. in 2. artic. merito alter procurator presentare poterit, & eius presentatio admitti, vt admitteretur presentatio principalis, si variaret: & ille renuntiando institui deberet, si alias esset idoneus presentatus ab illo altero procuratore, qui remaneret, cum ille alter hoc facere possit virtute dictæ clausulæ, qd non sit melior conditio occupantis. ¶ Aduertit Ioan. Andr. & post eum Dom. in d. c. si duo. in 1. col. in ver. quæro an procedat iste tex. & in 2. col. super gl. j. volentem prædicta procedere, non solum, quando dantur duo procuratores in solidum, & apponitur verbum, in solidum, sed etiam si non apponitur verbum in solidum, sed simile illi. ¶ Subdit etiam Dom. in d. c. si duo. in 2. col. in ver. quid si dicatur, post Rot. ibi alleg. prædicta non solum procedere, si diceretur in solidum, cum verbo, quemlibet: puta quemlibet eorum in solidum: & sic cum dictione distributiva: sed etiam si diceretur solum, in solidum, sine illa dictione distributiva. Reliqua in hac materia dic. vt in d. c. si duo. quia ibi dicta hic seruiunt: & maxime, qd si sunt dati duo procuratores diuersis modis, & quid si in diuersis institis? dic. vt ibi Dom. post alios: quia nolo illam materiam transplantare.

## ¶ Sextus art. 4. q. prin. 1. part. 2. Libri.

1 Patronus an & quando possit presentare, & eius presentatio teneat, si constituit procuratorem ad presentandum, vel alicui presentandi potestatem concessit. dist. 11. n. 3. q. 5.

2 Potestatem dans alicui actum faciendi, non primatur illa potestate.

1 Potest Dubitari sexto loco, ¶ si patronus concessit alicui potestatem presentandi: vel ad presentandum alicuiquem procuratorem constituit, an ipse et poterit presentare, & presentatio teneat? Hunc art. posuit Gem. in c. lex est. 2. di. qui pp. gl. ibi expresse vult, vt non obstante mandato, in quo patronus concedit procuratori, vel alicui ius seu facultatem presentandi, potest etiam patronus presentare, cumulando iuxta. c. eum autem. hoc ti. & ita dicit se dixisse in facto: refert & sequitur do. Fel. in c. cum venerabilis. de excep. in j. col. qui multa ibi ponit de hoc verbo, concedere. sequitur etiam ibi d. me. Corf. in j. char. qui allegat Bal. in l. non ambigitur. ff. de leg. & similiter ibi multa dicit de verbo, concedere. ¶ Tu adde Gem. idem dicere in c. dudum. in fi. j. col. de prob. in v. vbi ponit hæc verba: nam colligendo ibi ex illo tex. not. ¶ qd licet quis tribuat alteri potestatem actum faciendi, per hoc non exiit potestate illa, & maior remanet: dicit postea illum tex. semel allegasse: & non dicit vbi debuit esse in d. c. lex est. 2. dist. ¶ qd licet procurator patroni laici presentauerit vnum, per hoc non excluditur patronus à potestate accumulandi alium, cum penes eum remanserit: vt dicit etiam ille tex. Et hoc idem voluit Phil. Dec. in conf. 129. diuino, & c. & pro tenui. in prin. 3. col. ¶ Sed vt hæc materia clarior habeatur, distingue, qd aut est datus vnus procurator tantum ad presentandum, & tunc aut primo presentat patronus, & procurator non poterit presentare: quia patronus presentando videtur ipsum reuocare, cum ipse patronus consumpsit presentationem, per text. in l. si is, qui Stichum à contratio sensu. ff. de proc. & diximus §. in j. art. presentis q. prin. in ver. aduertendum est etiam. Nec dici potest in isto casu procuratorem admittendum Et accumulando, vt ibi dicitur in patrono, quia patrono remanet ius: vt est text. in d. c. dudum. secundum Gem. ibi: & ideo accumulando hoc facere potest, quod tamen ius procuratori non remanet, si principalis expedit ea, quæ sibi mandata erant. ¶ Aut primo presentat procurator, & postea potest etiam presentare patronus accumulando: & ita proprie loquitur Gem. in d. c. dudum. nam præsupponit ibi procuratorem prius presentasse: & querit, an poterit etiam patronus: & dicit qd sic accumulando: & ita pcedat quod dix



quod dixi in d. i. art. in ver. aduertendum est etiam. ¶ Aut sunt dati duo procuratores in solidum & tunc aut eū clausula, q̄ non fit melior conditio occupantis, aut sine ea. ¶ Si cum clausula, & tunc aut prius presentauit patronus, & neuter ipsorum presentare poterit, cum iste casus ceteri debeatur, sicut primū membrum distinctionis, quando fuit datus vnus procurator, & patronus prius presentauit: vt proxime diximus. ¶ Aut presentauit prius vnus procurator, & postea alter: & tunc quia ambo presentare possunt, ex quo datur cum clausula, vt diximus in proximo preced. art. & tunc si primus presentatus renuntiavit, vt in casu d. preced. art. quia vna videtur remanere presentatio, possit dici etiam patronum accumulando posse presentare, per d. c. cum autem. hoc tit. ¶ Si vero primus presentatus non renuntiavit, ex quo facta est per ipsos procuratores bina accumulatio, & vtra duos quis variando presentare non potest: vt dicitur late j. in 2. part. huius iij. libr. in 7. q. princ. in 2. j. art. videtur consumptum totum ius presentandi, & ideo succedit dispositio d. l. si is, qui Strichum. & eius quod diximus s. in d. j. art. in ver. aduertendum est etiam. & ideo patronus vltra ad presentandum non admittitur. ¶ Si vero fuerunt dati plusquam duo procuratores, cum illa clausula, q̄ non fit melior conditio occupantis, & tunc duo ipsorum accumulando presentare poterunt, vt s. & non vltra: quia vt proxime diximus vltra duos non admittitur variatio, vt infinitas euitetur. ¶ Aut presentauit vnus ex illis duobus seu tribus procuratoribus, & postea patronus accumulando presentauit, & admittitur eius presentatio: iuxta decisionē Gemi. in locis s. allega. & alij remanentes procuratores, postea presentare non poterunt, cum per primum procuratorem, & patronum sit facta bina presentatio: & consumptum pro illa vicer totum ius presentandi, per s. dicta. arg. d. l. si is qui Strichum.

¶ Intelligit omnia predicta procedere, nisi si patronus constitutus in constitutione iurasset non presentare alium quam presentandum a constituto procuratore: quia tunc in nullo predictorum casuum alium presentare posset: & si presentaret, non admitteretur eius presentatio tanquam facta à peccatore, per celebre conf. Pau. de Cast. 57. venerabilis vir. in 3. dub. in j. part. in antiquis. de quo dicitur j. in hac q. princ. in 14. art. Et ista distinctio pro meo videre est verissima.

## ¶ Septimus art. 4. q. princ. 1. part. 2. Lib.

- 1 Religiosus datus procurator ad presentandum, vel etiam ad eligendum, possit sine superioris licentia presentare vel eligere.
- 2 Monacho in quot & quibus necessaria sit superioris auctoritas & licentia.
- 3 Compromissarius ad eligendum dicitur procurator.
- 4 Prohibita fieri, facta tenent.
- 5 Presentatio facta à religioso sine superioris licentia procuratore constituto, non valet. & num. 6.

**Cadit** in ordine septimus art. ¶ nunquid religiosus datus procurator ad presentandum, vel eligendum, sine licentia superioris, possit presentare vel eligere? & si presentat vel eligit, an teneat presentatio vel electio? ¶ Istum art. forma vit Fed. de Sen. in c. 6. l. 10. 4. in c. primo quæatur. in 3. & 4. dub.

¶ & dicit q̄ non: nam monachus sine licentia sui superioris non potest consentire electioni: non potest esse fideicommissarius: non potest eligere sepulturam: non potest esse iudex, assessor, aduocatus, procurator, nec p̄ esse arbiter: vt omnia ista p̄bentur de electione, c. si religiosus. de testa. c. 2. de sepalt. c. si. 16. q. 1. c. monachi. c. l. 2. c. qui vero. c. presentium. 2. q. 7. c. nullus. & vt omnia concludam, dicit ipse, nihil agere potest. l. 1. q. 1. c. non dicatis. l. 6. q. 3. §. 1. & plene p̄ Spe. in tit. de arbi. in tit. de proc. & de aduoc. & c. ex parte. de postu. dicit etiam canonem appellare monachum seruum. c. multos. 54. dist. & seruus non potest esse arbiter: nec compromissarius. 3. q. 7. §. tria. vers. seruus ¶ & compromissarius ad eligendum, dicitur procurator. c. quia propter. de elec. & c. pen. e. ti. lib. 6. ¶ Postea Fed. ipse in 4. dub. tran. sit ad ij. partem art. videlicet p̄supposito talem religiosum sine consensu superioris elegisse, vel presentasse, an teneat presentatio, vel electio? & primo videtur velle q̄ sic: ¶ quia multa prohibentur fieri: quæ tamen facta tenent. l. patre fuio. ff. de his, qui sunt sui, vel alij. iur. c. ad apostolicam. de reg. c. pia. de except. libr. 6. & quod not. in c. 1. in gloss. in verbo, intelligis. de iudi. libr. 6. & ff. de proc. l. filius. §. veterani. & lita demum. cod. titul. tamen valet iudicium habitum cum procuratore monacho, donec opponatur: vt not. Host. in c. in nostra. de procura. ergo tenet presentatio: quia ope exceptionis non fuit exclusus, sicut etiam dicimus, q̄ facit sibi commatrem & contrahitur. sicut etiam dicimus, q̄ facit sibi commatrem & contrahitur. & multa similia alia adducit, per quæ videtur probare presentationem vel electionem factas tenere. ¶ Postea in verfic. item pone, ¶ q̄ aliqui honesti. vsque ad finem, adducit multa, quæ hic transferbere superfluum esset, per quæ concludere videtur talem presentationem vel electionem factas non tenere, per d. text. in d. c. si religiosus. de elec. nam si non potest consentire electioni de se factæ quanto magis nec alium eligere: & etiam quia si presentat coram episcopo, vt facere debet, & mandatum apparet inualidum: quia sine licentia superioris non admittitur presentatio, quasi velit dicere: & sic facta casus, quod presentet, non potest euenire: quia ordinarius expellet eum. Ita post multa residet ibi Feder. quem omnino videt: quia pulchra ibi accumulatur in materia. ¶ Ego possem hic piura addere, quæ facere religiosi possunt, vel saltem facta teneant: & quæ non, sed quia esset potius laboriosum, quam subtile omitto. ¶ Vnum dico quod transire in hoc articulo cum opinio. & conclusione Feder. per d. c. non dicatis. l. 2. q. 1. & per c. quorundam. de electio. & per c. si religiosus. eod. titul. libro sexto.

¶ Per quem text. plus dico talem presentationem vel electionem esse ipso iure nullam: quia illa verba, ipso facto iuribus euacuetur, omnino apposita in illo text. important ipso iure, vt ibi omnes: vbi plus dicit Domin. quod si ille superior consentiret, ex post non sufficeret, propter canonem late sententiarum, & clausulam decreti. Ita Domi. ibi in 1. col. in verficul. quæro quid si illa consentiret. & sic idem est in casu nostro: arg. reg. gloss. in clement. 1. in verbo, eligatur. de electione. Cogita quia nemo dicit.

## ¶ Octauus art. 4. q. princ. 1. part. 2. Lib.

- 1 Presentatio si est facienda cum alicuius consilio, an sine illo, valeat.
- 2 Iuriloquentia de electione, sibi etiam locum vendicant in presentatione.
- 3 Mandati si res sedulo custodiendi sunt.
- 4 Collationem factam per canonicos contra papa mandatum, valere.
- 5 Ad impossibile nemo tenetur.
- 6 Consilium vbi habet adesse, debet intervenire ante & post.
- 7 Patronus si mandat requiri consilium alicuius inhabilis persone ad consentiendum, non est requirendum.
- 8 Consilium contra ius quomodo requiri, sequi, & expectari debet.

**Sequitur** Octauo dubitari, ¶ si alicui mandatur, vt presentet cum consilio talis, si presentat sine illo, an teneat presentatio? & in hoc est aduertendum ad id quod diximus s. in 3. quæst. princ. huius partis, in fin. 16. artical. ¶ quod iura loquentia de electione, habent locum etiam in presentatione: prout illa allegant omnes docti. ibi allegati: & maxime docti in c. querelam. de elect. & apertius text. cum gloss. & docti in c. fin. de elect. libr. 6. hoc stante pro vero: prout est, nos habemus text. in c. cum in veteri de elect. vbi habetur, quod si mandatur habentibus eligere, cum consilio talis eligentes debent illud requirere: & congruo tempore expectare responsum, alias electio non tenet: & ita omnes concordant: ergo idem in presentatione: & aliter pulcher text. in c. cum olim. de arbi. vbi omnes: & text. & ibi similitur omnes: & maxime Modern. j. allegandi. in c. ex parte. de constitutionib. post Vincen. ibi: & Ioan. Andr. in c. ne sede vacan. libr. 6. ¶ diligenter enim fines mandati sunt attendendi. c. cum dilecto. de rescrip. l. diligenter. ff. manda. & adeo hoc procedit: quod si habens actum expedire cum consilio alicuius, & eius consilium non requisit, & actum expediuit, si ille talis non habebat ex eius officio actum expedire: actus erit ipso iure nullus: licet non sit clausula decreti, si hoc à iure iubetur, vel si ab homine: & vltra non processit, annullando actum: pulchra dicta sunt Innocen. & Abb. in d. c. ex parte. de constitutionib. allegantes gloss. singul. & optimam in clement. 1. de iure patron. in verficul. inhihentes. Pro qua dicit Abb. bene facere text. in c. distictus. de prebend. vbi valuit ¶ collatio facta per canonicos contra mandatum Papæ, licet ipsi p̄nantur: vt late de hoc loquitur dom. Felin. in d. c. ex parte. in 3. colum. in verficul. secunda limitatione. de constitutionib. Ad cuius dicta recurrere poteris. Vnde cum talis procurator non habeat actum expedire ex officio, sed ex sola potestate mandati, multo fortius consilium requirere tenetur: & non requirendo, actus quem expediret, esset ipso iure nullus, per p̄dicta. ¶ Est & aliud principale in materia ista dicendum, tale consilium expectari debere, per text. in dict. c. cum in veteri. & videtur etiam velle text. & ita gloss. & docti in d. c. cum olim. de arbitr. & tenet Specul. & ibi Ioan. Andr. in addit. in tit. de instrum. edit. in verficul. nunc vero aliqua. & in verficul. quid si dixit sic. vbi iuffert, heredem debere requirere consilium Titij: & expectare congruo tempore, Lambert. de iure patron. d. 5. anteq.

# Caesar Lambertinus Episcopus

antequam soluat legata, quae testator solui iussit de consilio Titij & etiam infert ad alias quaestiones, ut ibi. Bene verum est, ex quo praesentatio est facienda infra quadrimensem vel semestre, & non ultra, si talis expectatio esset periculosa, talis procurator etiam responsione non expectata, nec requisitione facta, si absque periculo temporis, requirere illum non possit: ut si presentatio iura conservaret, quae praesentando conservantur: ut diximus. §. in 3. q. p. in huius partis in xv. art. quasi pos. conservari per praesentationem, procuratorem praesentare posse consilio non requisito, nec expectato, per dicta Abb. in d. c. ex parte. de constitu. per tex. in c. si ne sede vacan. lib. 6. quem tex. dicit non esse alibi secundum do. Card. in clem. j. in v. q. de supplen. ne gligen. praetorium. de quo tex. meminit etiam Rota. 2. hoc it. in antiquioribus. & de eo late per do. Fel. in d. c. ex parte. in 2. col. in vers. recipit praedicta conclusio. de constit. vnde in casu nostro, si procurator datus ad praesentandum, videret tempus datum a iure sibi, & non posset non solum expectare, imo nec requirere consilium illius, debet praesentare per conservationem iurium sui principalis: & non obstat transgressio mandati: quia ad utilitatem domini hoc facit: & ad impossibile nemo tenetur. faciat homo. 2. d. si in c. imo si principalis hoc scivisset, ita fieri mandasset, dicta necessitate urgente. ¶ Et licet dicatur, quod cum requiritur consensus alicuius, requiratur omnino, licet consilium non, ut late per do. Fel. in d. c. cum in veteri. tamen in casu necessitatis dicerem, quod si bene requireretur consensus alicuius ex forma mandati, qui omnino intervenire debebat: ut not. in d. 2. cum in veteri. si tamen interveniret periculum pro conservatione iurium principalis, dicerem bene posse praesentare absque illo per ea, quae late diximus. §. in j. part. j. lib. ix. q. princ. in j. artic. in 6. limitatione. 3. conclu. ibi posita. ¶ Est & aliud in hac materia dicendum, quod si sumus in casu, in quo consilium intervenire potest, non sufficit illum intervenire: sed debet intervenire ante actum glo. in d. c. cum in veteri. vbi Abba. in 7. not. & docto. de elect. ¶ Advertendum est etiam, quod si patronus mandat requiri consilium alicuius persone inhabilis ad consentiendum, non requiretur, nec est exequendum eius consilium secundum Bartol. in l. i. §. si plures. ff. de exercito. & ponit exemplum de fratre sancti Facisci. Et pulchre hoc posuit Firma. in suo elegan. tract. de episcopo. in 3. libr. in j. part. in xlv. q. ¶ In materia huius artic. de consilio & consensu requirendo, & sequendo ac expectando, vel non, multa possunt dici de quibus per Abb. & docto. in d. c. cum in veteri. de elect. in c. cum olim. de arbit. in c. ex parte. de consti. & in aliis iuribus §. allegatis: sed quia proprie materia nostra non est, & esset transplanare iura docto. in locis praedictis, remitto me ad dicta per eos ibi: & maxime per dom. Fel. in d. c. ex parte. in j. col. cum quatuor vel quinque seq. & ad Firma. in d. suo tract. de episcopo. in 3. libr. in j. part. in xlv. q. cum duabus seq. vbi multa addidit licet copiosius do. Fel. vbi §.

## ¶ Nonus art. 4. q. prin. j. partis. ij. Libri.

- 1 Longobardorum statuto et iure stante quod mulier non possit contrahere sine consensu propinquorum vel mundualdi. An mulier patrona possit constituere procuratorem ad praesentandum sine consensu vel propinqui vel mundualdi. §. n. 2. 7. 10.
- 2 Consensus propinquorum requiritur in constitutione procuratoris faciendae per procuratorem. §. n. 6.
- 3 Statutum prohibens contrahere cum bannito, comprehendit contrahentem per procuratorem.
- 4 Statutum prohibens loqui cum bannito, comprehendit mittentes literas.
- 5 In dote constituta per maritum non requiritur iudicis decretum, quamvis sit de rebus stabilibus.
- 6 Vacatio periculosa & damnosa ecclesiis.

**Et sic** Successive nonus est artic. si mulier patrona vult constituere procuratorem ad praesentandum stante statuto, quod viger per Italiam, ut mulier non possit contrahere sine consensu propinquorum, vel ratione iuris Longobardi, sine consensu mundualdi, qui idem est, quod propinquus, an habeat in constitutione procuratoris intervenire dictus consensus? Hunc agri ab aliquo non reperi tactum in istis partis terminis: sed dici potest primo dictum statutum non habere locum, quando mulier constituerit procuratorem, quia non habet intervenire consensus propinquorum, ex quo eo casu mulier vult contrahere, & non vere: & ideo dictum statutum non extenditur ad casum si dicitur. l. 3. §. haec verba. de neg. gest. & ita sentit Bartol. et non affirmet in h. p. n. l. ul. an. §. si. ff. ex quibus cau. in post. ea. Et prob. hoc facit textus in l. si quis in legatione quem ibi ponderat Bal. ff. de iud. ¶ Contra iura tenet Fran. arc. in l. si nulla. in

3 pe. col. de acqui. h. re. §. quod ad hoc ut mulier vel minor possit constituere procuratorem, requiritur quod in ditione procuratoris interveniat consensus propinquorum. Ad idem allegat doctrinam Bart. in l. 2. §. si qui pe. turo. per illum text. & in l. 3. in prin. ff. rem. rat. hab. ad idem facit dictum Bart. in l. 2. §. liberis. ff. de leg. preli. vbi dicit, quod statutum loquens & prohibens dhere cum bannito, comprehendit etiam eum qui contraxit cum bannito per procuratorem: & ad idem possent adduci notata per Roma. & Alex. in l. j. in prin. ff. de verbo. obliga. ¶ vbi dicunt, quod si statutum prohibet loqui, vel punit loquentem cum bannito, comprehendit mittentes literas bannito. Et ita tenet d. me. in ll. dominus Christophorus Albericus Papien. in quodam eius tract. quem Padue legens edidit: quod mulier non possit contrahere sine consensu propinquorum, quod quem posuit in l. tranactionem. C. de tranfactio. in xix. limit. de quo tamen per Alex. in l. quae sumus. ff. de ius. vocand. & per alium d. me. in ll. do. Marcum Antonium Bauariam Bononien. Padue. de sero legens in simili tract. statuit, quod mulier non possit contrahere sine consensu & c. quem posuit in l. 2. §. voluntate. ff. col. mari. in 1. limit. qui tamen tenet contra Albe. quem quidem artic. hic dissentire non intendo: nam inolevit practica: quod in procuratoris seu mandatis expediendis per mulierem requiratur consensus mundualdi, seu propinqui. ¶ Sed quaeritur in specie in casu praesentis artic. & est dicendum, quod si bene virtute statuti vel iuris Longobardi requireretur consensus propinqui seu mundualdi in constitutione procuratoris, quae fit per mulierem: tamen in casu nostro nullo modo requiritur, cum sumus in materia spualitatis annexa: & sit contrahendum magis cum praesentando, & sic clerico, quam cum procuratore: & sumus in citando rectorem ecclesiae, quae omnia sunt sub foro ecclesiastico, cap. quanto. de iudi. ca. de iure. hoc tiru. vnde ipsa tenet mulier potest praesentare: & procuratorem ad praesentandum constituere sine consensu mundualdi seu propinqui: per ea, quae late dicuntur per docto. & maxime Moderna. & praesertim do. Fel. in c. ecclesia sanctae Mariae. de consti. & maxime in fia. xxviii. col. in vers. quareus casus est, quando statutum seu consuetudo: & in sequent. col. in vers. bene facit quod notat Bald. vbi magis in specie dicit, quod non obstante tali statuto mulier poterit donare ecclesiae seu clerico, sine illa solemnitate: & allegat plura de quibus ibi nec circa ius pat. statutum laicorum disponere potest. d. ca. quanto. sicut etiam dicimus de pupillo, qui sine consensu tutoris praesentat: ut late §. in aliquo. prin. huius partis in ix. art. & in 17. artic. de aliis curatoribus indigentibus sine illo praesentantibus: sicut etiam dicimus quod in dote, quae constituitur per minorem, non requiritur decretum iudicis, quamvis sit de rebus stabilibus: de quo diximus §. in v. quae. prin. j. lib. in v. artic. & in 7. q. prin. in 14. artic. vbi de pupillo vel infante fundare ecclesiam: nam omnia dicta in praedictis locis, faciunt etiam ad hunc articulum. vide ibi. ¶ Et praedictis adde quod voluit Bald. in l. generaliter. in pen. & si. col. C. de episc. & cleri. & in aut. casta. C. de sac. sanct. eccle. dictum statutum non habere locum, cum mulier vult contrahere in favore ecclesiae: praesentare enim vel procuratorem ad praesentandum constituere, clarum est in favorem ecclesiae esse ne diutius vacet: quod curi vacatio sit periculosa ecclesiis: ut per totum ne sede vacante. & in c. vbi periculum. de elect. Solet enim vacationem multum esse damnosam ecclesiis. & facit etiam a simili quod vulg. ipse Bald. in l. si sponsus. ff. de donat. inter viros & vx. & in aut. omnes peregrini. in 3. bo. C. communia de success. & faciunt quae voluit gloss. & Moderna. e. verum. de condi. app. & voluit etiam praedicta d. me. Albi. in d. c. in j. fallent. Et notabiliter concludit Phil. Decius in cons. 174. placet mihi: in 3. col. statutum laicorum non comprehendere ius pa. ¶ Conclude igitur mulierem posse praesentare: & procuratorem ad praesentandum constituere absque consensu propinquorum, vel mundualdi, non obstantibus, vel lege Longobardi, dicta articulis mulierem non posse dhere sine consensu praedictorum.

## ¶ Decimus art. 4. q. prin. j. partis. ij. Libri.

- 1 Procuratores plures constitui possunt ad praesentandum.
- 2 Procuratoribus pluribus constitutis ad praesentandum, si discordent, quid agendum.
- 3 Patronus si commisit vires suas procuratoribus in solidum, melior erit conditio occupantis, nisi sit clausula, quod non sit conditio occupantis.

**Quaeritur** Decimo, an patronus possit plures procuratores constituere ad praesentandum, & quid si inter se discordent: Et circa primam par. huius artic. non est dubium patronum posse constituere plures procuratores ad praesentandum.

2 ad presentandum: vt diximus. §. in ista. 4. q. prin. in v. art. ¶ Cadit ergo dubitatio in 2. p. art. quid si discordet in presentando: & in hoc ego dicerem, licet nullus tangat, quod stante regula pro vera. de qua diximus §. in fi. 8. art. huius q. q. iura loquentia in electione, locum habeant in presentatione. per text. in c. fin. de elect. lib. vi. iuncta glo. & voluit clare Lap. alleg. 8. in 2. colū. quæ incipit presentatus per patronos esse recurrendum ad electionem text. c. pe. in j. respon. de elect. in 6. in partibus in quibus est eadem ratio. ¶ Et ideo dicerem quod si patronus commisit vices suas pluribus procuratoribus in solidum, melior erit conditio occupantis, nisi sit clausula: quod non sit melior conditio occupantis: vt limitat illum tex. glo. ibi in verbo, dumtaxat. quia tunc patrono nullo modo presentante, ex quo permittitur variatio. presentatio vtriusque procuratoris admittitur: vt diximus §. in vi. art. presentis q. princ. in pulchra distinctione ibi posita. ¶ Si autem non esset illa clausula, & nullus occupator, sed ambo simul concurrunt, tex. in d. c. penult. vult: quod admittatur ille in materia electionis, quem capitulum vel maior pars elegerit: & sic in casu nostro esset dicendum, quem alij patroni vel maior pars elegerit: de quo tamen dubitarem, cum patroni non presentent, vt collegium, sed vt singulares: vt in c. quoniam. hoc tit. & ideo in eis non seruatur forma. c. quia propter de elect. vt voluit Lap. d. allega. viii. in j. col. fol. 3. dicerem bene, quod si presentatio spectaret ad collegium, & patroni presentarent, vt collegium, haberet locum dispositio. d. c. penult. j. respon. vt sicutur illi quem maior pars elegerit. ¶ Si vero presentant, vt singuli: vel vt collegium, & non se concordant: & tunc si erit ordinem literæ, vt ille admittatur, qui primo in instrumento scribitur. ¶ Si autem non fuerint dati in solidum & non concordent se ad presentandum, neuter admitti debet: vt in d. c. pe. in j. respon. & ita dicerem illum tex. habere locum etiam in presentationibus cum modificatione, de qua §. licet non inueniunt aliquem illum tex. extendentem ad presentantes: tamen ex eadem ratione ita tene.

## ¶ Undecimus art. 4. q. prin. j. partis. ij. Libri.

- 1 Procurator habens mandatum à diuersis ad presentandum, an diuersos presentare possit, Et qualiter accipiatur habere mandatum à diuersis. c. nu. 2. 7.
- 2 Parrochiani presentantes vnum iure singulari, non possunt presentare alterum iure coll. gij.
- 3 Voces duas habens non potest eas duobus dare.
- 4 Legatus habens vices college, non potest duas sententias proferre.
- 5 Electoris est idoneiorem eligere.

1 Et ideo Querendum est vnde primo. ¶ an procurator qui à diuersis habet mandatum ad presentandum, possit diuersos presentare? Et hic art. etiam seruiet ad verū patronum ex diuersis iuribus habentem ius pa. pura ex successione illius, qui fundauit, & postea ē ex successione illius, qui dotauit, vel ex hereditate paterna, & ex hereditate materna, quia ambo patet & mater diuersis iuribus erant patroni, an possit voce, q. habet ex vna via, presentare vnum, & voce, quam habet ex alia via, presentare alterum? ¶ Et breuiter dic Lap. all. 2. 2. an sufficiat, fol. vi. dicere quod non. per. c. pe. in §. porro. de elect. lib. 6. quia eadem est ratio in presentatione, quæ est ibi in electione: & sic vult illum tex. loquentem in electione, habere locum in presentatione: & dicit facere quod voluit Io. And. in c. nihil agit. de elec. & ita resider. ¶ Ratio. n. disti. tex. est: quia qua conscientia tenetur meliorem eligere vno nomine, eadem conscientia alio nomine: quæ ratio militat etiam in presentatione: & ibi gl. in verbo, nihil agit. alleg. c. sicut non suo. xlvj. dist. adducit etiam simile de delegato, qui subdelegationem recipit à socio. c. si per q. stionum. 6. si vero. de of. dele. ¶ Et ideo ibi subdit Lap. quod si parrochiani presentauerunt vnum iure singulari, non poterunt presentare alterum iure collegij: quia hic conscientia repugnat. ¶ Vnde adducit disputationem Cald. volentis, quod si duæ electiones factæ fuerint in discordia, & aliquis canonicus in vtraque fait contemptus, si alteram gratificauit, non poterit prosequi contemptum. vtriusque: & idē videtur velle de elect. loquendo etiam Firma. in tract. de episcopo. in j. libr. in 3. part. in 14. q. ¶ Ad idem, quod dicit Abb. in c. cum olim. de re iud. in fi.

4 3. col. habentem ¶ duas voces, non posse eas dare duobus. per text. in d. ca. pen. §. porro. de elect. lib. vi. & idem vult Abb. in c. constitutis. lo. 2. de appel. & voluit Ludo. Roma. in singul. 78. scholaris &c. & in l. 2. in princ. in 6. colum. ff. de verbo. obli. ¶ Idem voluit do. Fel. in d. c. cum olim. in 3. col. in vers. dum dicit Abb. qui predictis allega. inferre de casu nostro de procuratore dato à patronis, quod non possit plures presentare: allegat Lap. vbi

5 §. & subdit etiam ¶ de delegato habente vices college, quod non potest duas sententias proferre. & alle. Abb. post Vincen. in c. quamuis de off. deleg. ¶ Et hoc idem vult Pau. de cita. in hoc tract. in vi parte ante fi. 12. q. ¶ Reperi postea do. Roch. in hoc tract. in verbo, honorificum. in 21. q. dicentem contra Lap. facere: quia tex. in d. c. pen. allegatus per eum loquitur in electione, in qua quis tenetur preferre idoneiorem: d. c. constitutis. de appel. & ideo ibi militat illa ratio de eadem conscientia: sed illa ratio cessat, quando quis teneretur preferre magis idoneum: quia tunc posset assumere vnum idoneum nomine proprio: & alium idoneum nomine alieno: vt dicit velle Abb. in d. ca. constitutis. sed in presentatione loquendo sufficit presentare idoneum secundum communiter omnes in c. 3. hoc tit. & probatur in c. monasterium. 16. q. 7. & dicimus la. 2. j. in hac p. in x. q. prin. in 3. ar. ergo poterit procurator compitronus presentare vnum idoneum nomine suo: & alterum idoneum nomine meo: tamen ipse Roch. dicit tenendo conclusionem Lapi istud obiectū nō obstat: quia non est verum quem teneri de substantia eligere idoneiorem, imo valere electionē factam de idoneo. all. gl. & dicit in d. c. constitutis est verum, quod vulnerat conscientiam, qui non eligit idoneiorem, secundum Abb. ibi & Fede. in conf. xv. super dubitationum art. in prin. & propterea Abb. in d. c. constitutis. dum dicit eligentem debere preferre idoneiorem: subdit verum esse quantum ad conscientiam, secus autem quantum ad validitatem electionis: sed hoc idem est in presentatione, secundum Fel. vbi §. ergo firma remanet conclusio Lap. Et ita ego ēe tenerem: nam ipse eligens vel presentans sua conscientia ducitur ad eligendum vnum magis, quam alterum, illa debet induci, tam nomine suo, quam alieno: siue sumus in electione: siue in presentatione: non enim tunc discernit idoneiorem: sed tantum sequitur conscientiam suam, quæ debet esse eadem in vtroque casu. ¶ Verum est iurium tex. c. pe. velle predicta vera esse, & procedere, quando non est mandatum de certo eligendo: quia tunc posset diuersos presentare, secundum diuersa mandata vel saltem vnum secundum mandatum, & alterum, secundum se, si nullus in mandato est expressus: vt vult ille tex. & Firma. vbi §. & Fel. similiter vbi §. quem sequitur Roch. in d. 2. 1. q. Et vide de isto art. Phil. decium in c. quamuis de of. deleg.

## ¶ Duodecimus art. 4. q. prin. j. partis. ij. Libri.

- 1 Procurator falsus an possit presentare, & eius presentatio valeat.
- 2 Dominus falsus vt non potest exercere actum suum, ita nec falsus procurator.
- 3 Vile per inutile non vitiat.
- 4 Procu. a. falsus quando non constat de falsitate sua potest presentare, sed vbi de ea constat presentatio nulla est, item & i. iustitio.

1 Poterit Duodecimo dubitari, ¶ an procurator falsus presentare possit, & eius presentatio valeat. Hunc articulum non reperi tactum in presentatione: sed in electione: per Firma. in tract. de episcopo. in j. libr. in 3. part. in 47. q. qui dicit non tenere electionem Ita dico. ego nec presentationem per reg. tri. 2. quod iura loquentia de electione, habeant locum in presentatione: vt diximus §. in 3. q. prin. huius partis in fi. 14. art. & alleg. Bald. in l. 2. in antepe. col. C. de ser. & aqua. sed in impressione hodierna est in si. pe. col. in verum sicut falsus. vbi Bald. expressè teneri falsum procuratorem non eligere. alleg. in arg. l. si is qui Stichum. ff. de serui. quem tex. videtur iudicio meo isto modo inducere: nam in illo tex. habetur, quod si procurator eligit, committit actum eligendi: adeo quod videtur dominum consumpsisse: vt diximus §. in j. artic. presentis quæst. prin. in vers. aduertendum est etiam. vnde cum Bald. §. in d. l. 2. esset ¶ loquutus: quod falsus dominus non potest exercere actum suum: ita nec falsus procurator: nam sicut valet argu. in d. l. si is qui Stichum. quod sicut consumere dicitur principalis actum eligendi: ita & procurator sic dici debet: quod sicut falsus dominus non eligit, ita nec falsus procurator. ¶ Sed in hoc aduerte: quod licet Bald. ibi concludat, quod nec iniustus, nec violentus, nec falsus preclarus eligit, & similiter nec falsus procurator, quod eius dicta nō militant: tamen etiam iniustus, violentus, intrusus, & similes bene eligunt & presentant, vt diximus §. in 3. q. priac. presentis partis in j. & 3. articulo. & successibus. ¶ Bene tamen verum est quod eorum presentatio nec electio admittitur, vt habeat eius effectum, & sic permanentis in institutionis, vel confirmationis: vnde dicitur Bald. quod est falsum procuratorem non eligere, intelligerem, id est quod eius electio seu presentatio non habeat effectum duraturum: vt diximus in proximis allegatis articulis. & sic presentatio falsi procuratoris: licet admittatur, si & in quantum & eius presentatio sortitur effectum: quia sequeretur institutio: tamen constitit de falsitate ipsius procurato

# Cæsar Lambertinus Episcopus

procuratoris, vel de non legitimitate ipsius, & de non domini voluntate, si institutio non est sequuta, sequi non debet. p. not. in c. consultationibus. hoc ti. Si vero est sequuta, debet institutus amoveri: ut ibi. nã si aliquis credebatur patronus: qui tñ nõ erat, nec in quasi possente à li, & pñraui: & eius pñsentatio fuit admilla: & sic quia institutio pñsita de non iure pñsentantis: nec de eius quali possente remoueri debet: nec ita pñsentanti acqñsita est quasi possessio: per text. in ca. cum Bertoldus. de re iud. vbi Abb. plenè & in d. c. consultationibus. in 2. sui parte: & diximus latè. §. in 3. q. princ. pñsentis partis in i. articulo. in ver. ficul. & ex his dicit ipse. ¶ Firma. in d. tract. de episcopo. in j. libr. in 3. parte. in §. 7. quæst. ponit de duobus procuratoribus, quorum vnus est falsus, & alter non quod vitetur electio veri propter falsum, quæ materia est brocardica. ¶ de qua habetur in regula vitale per inutile. de regul. iur. libr. 6. maximè per Io. And. in mercur. & per doctor. moder. maximè Barbar. & dom. me. Corfr. in c. quoniam Abb. de offic. delega. & de falso procuratore multa adduci possunt, quæ omittò cum non sint materiæ nostræ. ¶ Et sic concludit falsum procuratorem donec constet de falsitate sua, pñsentare: sed constito de illa, eius pñsentatio non debet effectum sortiri: imò si institutio est sequuta, non tenet: & ideo verus patronus valide pñsentat: sicut & in casu. dicit. c. cum Bertoldus. & in 2. part. d. ca. consultationibus.

## ¶ Decimustertius art. 4. q. prin. j. partis. ij. Libri.

1. *Presentandi mandatum, & iuratum non reuocari, vtrum possit reuocari.*
2. *Potestatem disponendi de rebus suis nemo potest sibi adimere.*
3. *Iuramento suo contrahere quis non potest.*
4. *Procurator constitutus ad presentandum, etiam iurato de non reuocando, poterit reuocari, licet constituens perirurus permaneat.*

**Contingit** Decimotertio dubitari, ¶ an dans possessorem seu mandatum presentandi, possit illam seu illud reuocare, vt ipse vel alter eius nomine pñsentet, & maximè si nõ reuocare iurauit: ¶ Hinc art. formauit d. Paul. de Cast. in consilij. in Christi. & c. venerabilis vir. in 3. dub. in j. par. in antiquis: & dicit quod sic: nam in his, quæ dependent ex mera voluntate vnius, nec sunt contractus vel quasi, nõ potest quis sibi legem ponere, à qua recedere non liceat: vt l. si quis, in pan. de leg. 3. sed confirmare vicarium seu procuratorem ad pñsentandum in mera voluntate constituentis, consistit ergo & reuocatio, facit ff. de pac. l. nemo. & quod not. in l. ea lege. C. de condic. ob. caus. vbi ¶ non potest quis sibi adimere potestatem disponendi de rebus suis, prout vult. ¶ Item (dicit ipse) dicunt quidam reuocare non possit: quia iurauit vel promissit non reuocare, & quantum ad promissionem, iura. §. allegata etiam procedunt, si promissit, vt ibi vult Pau. Quantum vero ad iuramentum, dicit ipse posse pñsentare, licet remaneat perirurus: vt no. per Io. & Io. An. in c. dilectio. de præb. sicut ille, qui iurat nõ reuocare testamentum. 1. 3. q. 2. c. vltima voluntas. & ibi not. per gl. & per Barto. in l. si quis, in prin. ff. de leg. 3. per Cy. in l. j. C. de iur. san. eccl. Spec. de leg. §. nunc tractemus. ver. sed si legatum, vt hoc etiam facit, ca. si in inter. de sponsa. & ca. mulieri. de iure iur. libr. 6. vbi licet quis iurauerit contrahere cum vna, poterit contrahere cum alia, licet remaneat perirurus. ¶ Nec obstant (dicit ipse) iura dicentia quem non posse venire contra suum iuramentum: vt in c. cum contingat. de iure iur. ca. quamuis. de pact. nam illud est verum in his in quibus necessarium est adire pretorem qui non debet quem audire contra proprium iuramentum nisi auctor periruri: secus in his in quibus non est necesse pretorem adire: quia in illis potest quis venire contra iuramentum: licet remaneat perirurus. Ita no. per Io. And. c. quod semel placuit, de reg. iur. libr. 6. in mercur. & probatur in d. c. mulieri. de iure iur. libr. 6. ¶ Subdit ipse nunc ad propositum si quis iurasset non reuocare nihilominus possit: quia in hoc non est necesse pretorem adire: sed si iurasset nullum pñsentare durante arrendamento secundum casum Pau. ibi vel non pñsentare alium quam pñsentandum à procuratore. Certum est non debere audiri: quia in pñsentando habet necesse superiorem adire. si instituire habentem qui non solum non debebit ipsum audire contra suum iuramentum: sed etiam tãquam perirurus repellere: quod est summe notandum ad cautelam pro euitanda variatione quam facere potest lateus. vt j. dicitur in 2. parte huius. 2. libr. in vij. q. prin. in xvj. art. vbi videbimus: an iste hoc modo iurans poterit accumulando variare. vbi etiam ponemus quod dicit Firma. in tract. de episcopo. in 4. libr. in 3. parte. in 13. quæst. post medium. 2. col. variationem non admitti in electione sepulchri si est iurata. ¶ Et p. predictis faciunt multi effectus iuramenti, qui accumulatur per domi. me. Corfr. in eius so-

lemni repeti. rubr. de iure iur. & per do. me. Baue. in rub. de verbo. obl. & vide quæ forsan dicemus in proximo allegato articulo. ¶ Erant perirurus possit pñsentare dicemus j. in hac parte. in 2. q. prin. in v. articulo. ¶ Et sic quo ad arti. nostrum concludit cum Pau. de Cast. quod si principalis patronus promissit & etiam iurauit non reuocare procuratorem constitutum ad pñsentandum poterit reuocare licet perirurus remaneat: & alium constituiere vel ipsum pñsentare: sed si iurauit alium non pñsentare quam pñsentandum per procuratorem, non poterit ipse, nec alter pro eo alium pñsentare.

## ¶ Decimusquartus art. 4. q. prin. j. partis. ij. Libri.

1. *Procurator constitutus à patrono ad presentandum, an ignorans possit reuocari. & n. 6. 7. 8.*
2. *Procurator ignorans reuocari potest quatuor concurrentibus.*
3. *Procuratore constituto ad manumittendum seruum, eo reuocato etiam ignoranter eius manumissio non tenet.*
4. *Presentandi actus est extrajudicialis, nec geri potest per vicarium, seu procuratorem sine expresso domini mandato. & n. 5.*

**Et ex** Hoc oritur occasio. 14. art. ¶ an reuocatio procuratoris constituti ad presentandum, vt teneat, & non presentatio principalis vel successini dati procuratoris, debeat deuenire ad noticiam reuocati vel saltem ordinarij, vt non teneat ipsius presentatio: Hunc art. formauit Pau. de Ca. in d. conf. 57. in Christi & c. venerabilis vir. in 4. & vltimo dubio, in j. par. in antiquis qui prima facie dixit seruandum esse formam cle. causam quæ, de elect. alias reuocationem non tenere. per text. ibi cum gl. si. coniuncta cle. cum illuso, de renunc. ¶ Tamen postea dicit contrarium, & pro eius opinione ducit notabilem regulam: nam ¶ quodcumque cõcurrunt quatuor, videlicet q. quis sit constitutus procurator ad actus extrajudiciales. Item q. actus, qui geritur per procuratorem, vel vicarium, sit talis, q. ga ri non possit sine expressa voluntate domini. Itè, q. reuocatio non de iure in damnum pecuniarium alterius tertij, nec ipsius procuratoris. Item, q. sit talis actus quem dominus de necessitate non habebat facere, tunc his quatuor cõcurrentibus potest quis ignorans reuocari, vee valet quicquid facit procurator post reuocationem, licet ignorans. Fallit in vno casu tantum: scilicet clem. cum illuso, de renun. ¶ Et dat exempla: nam si constituo procuratorem ad manumittendum seruum meum: deinde ipsum ignorantem reuoco, non valet manumissio facta per eum. ff. de manumif. vindi. l. si pater. hic enim illa quatuor concurrunt: nam iste actus est extrajudicialis, nec potest seruus meus manumitti sine voluntate mea. Item positò, q. non valeat manumissio, non damnificatur tertius: nec procurator: nec ego habebam necesse manumittere. Item, dicit lex, si rem aliquam procuratori meo tradidi, vt tibi donet: deinde ipsum reuoco quamuis ignorans: licet postea ignorans tradat, non transefertur in te dominum. l. 2. §. sed & si quis donatus. ff. de donat. nam & hic concurrunt omnia prædicta. Idem habetur. ff. si cert. pete. l. eius, qui. §. quam vero. ff. de acqui. hære. l. si quis mihi bona. §. pe. de spon. l. si penituerit. Secus, si deficeret alterum istorum: puta quia constitutus esset ad iudicia: tunc enim nõ solum in suam noticiam debet deuenire reuocatio, sed etiam iudicis vel aduersarij. C. de satisfando. l. j. ff. de procura. l. si procurator, c. mandato. eo. tit. Idem si poterat geri sine voluntate domini: puta si alicui mandauero, q. talè rem emat p. me, quod facere pòt sine mandato: nam tunc necesse est reuocationem sibi notificare, alias si emat, teneo sibi, ac si non reuocasset, ne in damno versetur. ff. man. l. si madassem. Idem si reuocatio redundaret in damnum alterius tertij: quia tunc necesse illi habeo intimare seu notificare: puta si constituo procuratorem ad exigendum debita: redundaret enim in damnum soluentium reuocatio, si valeret. ff. de sol. l. vero procuratori. §. j. instit. manda. §. recte. de exercito. l. sed si pupillis. §. pro scribere. Idem si tenebatur dominus illum actum facere: vt l. fundi. de acqui. posse. de publi. l. si quis prohibuerit. Ita traditur per doct. videlicet Dyn. Petr. Iacob. & Cyn. in l. mandatum. C. mand. ex quorum dictis dicit se Paul. ista collegisse. ¶ Sed in casu nostro concurrunt omnia quatuor prædicta: nam actus presentandi ¶ est extrajudicialis: nec potest geri per vicarium seu procuratorem sine expresso mandato domini. capitul. final. de officio vicar. nec damnificatur pecuniariter procurator seu vicarius, vel aliquis alius ex reuocatione: licet enim non valeat presentatio, non cõsequitur presentatus damnum, licet lucrum non sentiat. C. de cod. l. si. nec etiam tenebatur dominus constitutus illum facere, si nõ lebat. Sequitur ergo, q. poterit ignorans reuocare. ¶ Nec obstat clementin. cum illuso, de renun. cum ibi sit casus spe



casus specialis in procuratore constituto ad renunciandum ad ecclesiasticam personam, in quo licet omnia prædicta concurrant: requiritur tamen, quod ad notitiam procuratoris vel superioris deueniat, extra casum illum habent locum ea, quæ s. sunt dicta: & ita expressè sentit ibi gl. in duobus vel tribus locis, si bene inspicatur nos autem dicit ipse, sumus i. alii terminis: id est nihil ad propositum. ¶ Postea ibi Paul. vult moueri, quod etiã reuocatio in casu sui cõglij peruenit ad notitiam superioris: & ideo multo fortius sufficit in illo casu, vt ibi per eum. Quam eandem conclu. Pau. de prædictis requisitis videtur sentire Feli. in c. cum contingat. in 6. conclu. in v. col. in 2. l. mi. quæ est in 6. col. de rescri. allegando. d. cons. Paul. licet corruptè. ¶ Quod modo omnia ista concurrant, & maxime primum, factum præsentationis esse extraiudiciale probatur plene, j. in 2. par. huius 2. lib. in 2. q. prin. in 3. art. ¶ Secundum vero, quod præsentatio non potest fieri sine expresso mandato, probatum est. s. in 3. & melius in iij. articulo. præsentis. q. vbi dicitur: ita requiritur specialia mandatum ad præsentandum, sicut ad conferendum. Quod damnatum præsentantis non sequatur, de se patet. Quod vero dominus, & sic patronus non cogatur præsentare, patet etiam quia non præsentando fit deuolutio ad superiorem: vt dicitur j. in 2. part. huius. ij. lib. in j. quæst. princ. in j. artic. & sibi imputatur: ergo non compellitur. ¶ Vnde concludit cum Paul. de Cast. quia contradictorem in terminis non inueni sufficere patronum reuocare procuratorem per eum datum ad præsentandum, vt præsentatio non teneat: licet ad reuocati notitiam nõ deuenit reuocatio, per pulchram rationem Paul. quæ poterit ad multa deferri: ¶ licet tenerem cautius esse, si reuocatio deduceretur ad notitiam procuratoris, per ea, quæ vltimo loco ibi Pau. dicit, sed si præsentaret ipse met. patronus, reuocaretur tunc, vt diximus. s. in 6. articulo. præsentis quæst. in distinctio ne quam ibi posui. ¶ Imo dico aliud, quod teneo procedere esse necessarium reuocationem deuenire ad notitiam ordinarij, ne sequatur institutio: quia illa sequuta de reuocatione nõ consistit, nec procuratoris, nec ordinarij, nescio quomodo reuocari possit pro ornatu. d. clem. causam, quæ de elect. recur re ad plene dicta per do. Feli. in d. c. cõ. contingat. de rescri. in v. & vj. col. in vj. & vij. conclu. cum earum limitationibus. ¶ Et ex parte ordinarij. d. clem. cum illiusto. de renunc. vide eundem Feli. in ca. ex parte decani. in vij. & sequen. colum. in versic. excipiantur. de rescri. vbi etiam in j. col. & omnibus seq. plene de reuocatione procuratoris.

¶ Decimus quintus art. 4. q. prin. j. partis. ij. Libri.

- 1 Præsentatio an possit fieri à patrono per nuntium. & n. 4. 5.
- 2 Electio nec per literas nec per nuntium fieri potest.
- 3 Consensus præstari potest per nuntium, & per epistolam.

**C**adit modo. xv. arti. ¶ an patronus possit præsentare per nuntium? ¶ Hunc art. nemo in specie tangit in hac materia: sed Firm. in tract. de episcopo in j. lib. in 3. part. in 1. 5. q. post doct. in c. si quis iusto. de elec. l. 6. ¶ format eum in electione, qui dicit, nec per literas, nec per nuntium speciale canonice cum possit eligere, per tex. in d. c. si quis iusto. ¶ Subdit tamen quem posse præstare consensum etiam per nuntium, vel per epistolam. allegat gl. Imo. & doct. in l. si cum dorem. §. si patri. ff. sol. matri. & ibidem Ang. & Bar. in l. si quis mihi bona. §. iustitiam. ff. de acqui. hare. & in l. j. ff. de contrah. empt. & in l. filius. in ff. de don. & dicit notari in l. honores. ff. de decurio. & in l. titius. ff. de const. pecu. quod dicit esse verum, si nuntius sit specialiter ad hoc missus, non si generaliter. ¶ Ego ex supradictis colligo, ea quæ expediti possunt per literas posse etiam expediti per nuntium: vt ex 3. allegatis patet. & etiam expressius voluit Ab. & alij doct. in c. prudentiam. in j. respon. super glo. in verbo, certum. de offic. deleg. vbi concludunt, quod delegati ¶ dati cum clausula, quod si non omnes, causam impediendi & interesse non valentis, poterit per literas, vel saltem per nuntium condelegato intimare, vt ille solus procedere possit: hoc si stante in materia, puta præsentationis habemus, text. expressum in ea. ea noscitur. de his, quæ s. à præla. & j. in sequen. art. larè dicitur: ergo & per nuntium fieri poterit præsentatio, cum equiparentur. ¶ Et non obstat, nuntium in electione non admitti: quia ibi propter scrutinium requiritur procurator solemniter, & de collegio constitutus: vt in d. c. si quis iusto. & in c. quia propter. de elect. verum dico hunc nuntium debere specialiter destinari, & fidem principalis deferre, & exprimi ad præsentandum: vt diximus 3. in 3. & 4. articulo. Et in beneficio vacante, vt diximus 3. in j. & ij. articulo. præsentis quæstio. princ. in procuratoribus qui ad instar illorum procedant.

¶ Decimus sextus art. 4. q. prin. j. partis. ij. Libri.

- 1 Patronus an possit præsentare per literas vel per epistolam in ecclesia vacante. & n. 7.
- 2 Patronus potest præsentare clericum per literas.
- 3 Præsentatio facta per literas, vt valeat, quæ requirantur.
- 4 Ad præsentandum tempus currit etiam ignoranti & impedito.
- 5 Præsentatio fieri potest per literas, quibus si repugnetur, statuitur eis, donec contrarium probetur.
- 6 Procuratoris mandato statuitur cum cautione de rato, si de eo dabitur.
- 7 Præsentari posse absentem cognitum per episcopum.

**E**t ideo Decimosexto dabitur, ¶ an patronus possit præsentare per literas vel epistolam in ecclesia vacante? Hic artic. est clarus, & ideo non insitendum: nam de eo est tex. in d. ca. ea noscitur de his, quæ s. à præla. ibi aut per literas, per quem text. Io. Andr. Card. Abb. Imol. & omnes colligunt notabile, patronum ¶ posse præsentare clericum per literas, & adducunt rationem: nam & per eas constituitur procurator, clement. j. de procurato. & est text. & ibi gloss. in verbo literarum, & omnes in clem. vnica. in §. patronos. de excess. præla. & facit etiam tex. in c. post electionem. de concess. præbend. & pulchre voluit L. ap. allegat. lxxv. casus talis est, Tunc patronus in fin. 2. colum. fol. xxvij. & voluit Abba. in consil. lxxvj. in uocato &c. plura sunt exanimanda in 3. dubio. in 2. volu. qui dicit Card. dixisse in ca. sane. hoc titul. Ita contuluisse Io. Andr. Abba. antiquam: & Lap. de castel. hoc idem voluit Gay. in reperi. c. fin. de elect. lib. 6. in xlvi. colum. vbi dicit præsentationem fieri posse hoc modo: videlicet vt præsentandum actualiter præsentet coram episcopo cum literis patroni alleg. Fran. id est Card. in d. clem. vnica. de excess. præla. in verbo, patrona. in j. oppo. & Ioan. Andr. in c. fina. hoc titul. & ibi Card. in fin. & Arch. in ca. j. in verbo, præsentatos. de præbend. lib. 6. & Card. in clem. dudum. in §. ac deinde. in 1. 5. nota. de sepul. qui doct. & maxime Card. in locis. 3. allegat. declarant prædicta, vt non sufficant, nisi præsentandus illas literas præsentet: & sic per eas videtur præsentatio fieri: præsentato præsentante, cum eius præsentatio omnino requiratur: vt vult Abba. in dict. cap. ea noscitur. & omnes doct. 3. allegat: & de hoc vltimo dicitur larè j. in 2. par. huius. 2. lib. in 4. quæst. prin. in 2. articulo. ¶ Et prædicta etiam vult Paul. de cita. in hoc tract. in 6. parte. in 3. 2. quæst. dicit etiam prædicti doct. maxime Card. in dict. cle. non solum hoc requirit, sed etiam necess. esse talem præsentationem fieri infra tempus patronis à iure concessum, quadrimestre, vel semestrale: & sic non sufficere. j. dictum tempus scribere literas: nisi etiam fiat illa actualis præsentatio per præsentandum de dictis literis: & de se ipso habente instituere. ¶ Ad quæ dicta adde quod no. dicit Rota. 2. r. non sufficit patronis. hoc tit. in nouis, quæ vult non sufficere patronis literas præsentationis dare etiam præsentando: nisi infra tempus literæ præsententur, & per eas præsentandus præsens præsentetur superiori instituere habenti: & hoc fieret realiter, & cum effectu infra tempus à iure statutum: & postea dicit, quod domini Certan. & Benedictus remanserunt dubij, dicentes, si patronus tradidit literas infra tempus debent industriose & diligenti præsentari præsentando: de cuius diligentia merito præsumendum est, non debet reputari negligens, aut sibi aliquid imputari: argum. eorum, quæ leguntur & notant. in c. significante. de pigno. & per reg. quod per me non stat, hic non debet imputari, de eo qui mittitur in posse. 2. reg. quod per me. de reg. iur. libro 6. ad quæ per reliquos de Rota respondebatur patronum non fecisse quod debebat: quia licet sufficere præsentationem factam per patronum præsentato infra tempus, quo ad hoc: vt consentiat præsentationi de se factæ: tamen non sufficit illud quo ad superiorem, qui habet instituire præsentatum: argum. eorum quæ leg. & no. in c. quam sit. de elect. lib. 6. ¶ Nec ob. c. significante. quia licet ibi debitor à perituro excusetur per nuntij missionem, nihilominus remansit obligatus: at hic in arti. nostro, statim lapsa tempore fuit ius præsentandi deuolutum ad superiorem, nec postea poterit præsentare c. quod autem. hoc tit. & c. cum autem. c. sicur. de suppl. negl. præla. & c. cum vos. de off. ord. & ponit postea rationem, quare debet actualis præsentatio fieri infra tempus à iure statutum, de quo j. suo loco dicitur: & ita Rota ipsa concludit. ¶ Procuratoris conclu. faciunt ea, quæ dicunt. j. in 2. par. huius 2. lib. in 3. q. prin. in xi. arti. vbi tractaturi sumus de valida forma præsentationis: vnde si aliter fieret, quam vt dixit Rota, vbi 3. non obseruaret dicta forma, ergo merito dicendum, prout ipsa Rota concludit pro obseruantia ipsius formæ: argu. c. cum dilecta. de rescri. facit etiam pro ipsa Rota id, quod colligitur & nota. in capit. cum propter. hoc titulo. quod etiam impedito propter licentiam non

# Cæsar Lambertinus Episcopus

4 Item non finitam, sed pendentem currit tempus: ¶ & ibi dicitur tempus ad presentandum currere, etiam ignoranti, & imposito, de quo latè digemus. j. in 2. par. huius. 2. lib. in j. q. prin. in 8. arti. Si igitur impedito totaliter vel ignoranti currit tempus, quanto magis & illi qui non erat totaliter impeditus, & poterat providere per procuratorem? vt diximus. 3. in j. artic. huius q. vel per nuntium: vt in præceden. proximo art. quia igitur sibi elegit magis periculosam viam, scilicet literarum, sibi impunitur. ¶ Et in iuratum potest fieri presentatio per literas, quod si contradicatur literis, stabitur eis, donec contrarium, probetur. c. post cessionem. de proba. vbi latè Moder. & c. cum à nobis. de testi. vbi gloss. quam omnes sequuntur. & Card. ibi in 2. not. dicit singu. Abba. vero super dict. gloss. videtur illam intelligere stante sigillo. præsupponendo hoc esse virtute collegij habentis presentare, vt collegium: prout loquitur ibi text. Sed ego intelligerem in quocunque patrono, cum ibi glo. colligat nota generale per literas posse presentari, postea subdit, quid si de eis dubitatur? & dicit illis standum, donec contrarium probetur: vade illi generaliter loquenti starem. Verum si de falsitate opponeretur, & probaretur, esset secus. Dicerem tamen debere ordinario aliquo qualiter constare de literis, & sigillo, si non habet illas notas: sed magnum verbum est gloss. dicentis illis esse standum, à cuius dictis non recederem, tãquam à carrocio, vulgatis doctri. de glo. loquentibus. ¶ Pro quibus etiam facit: nam vt colligitur ex d. c. ea noscitur. de his, quæ s. à præl. valeat arg. de literis ad procuratorium, & contra: sed nos habemus, ¶ q. si dubitatur de mandato procuratoris, statur illi, cum cautione de rato. l. j. ff. de procur. & per Abba. in ca. coram. circa medium. 2. col. super glo. j. & ibi Barba. de offic. deleg. Ergo idem dicendum est de literis, donec contrarium cõstet vt s. ¶ Reperi post modum dom. Roch. in hoc tract. in verbo, honorificum. in vj. quæst. tangentem hunc articu. an per literas possit fieri presentatio, allegantem Rotam superscriptam corruptam: & dicentem illam voluisse sufficere literas esse presentatas episcopo, & ipsam presentatum se exhibere corporaliter in termino dato ad presentandum, & non requiri, quod tempore presentationis literarum presentatus sit præsens episcopo, quod dicit esse iudicium, & æquum, & arbitratur secundum hanc de cisionem esse limitandum, quod s. doctores dixerunt: & sic quod non requiratur, ita de necessitate vnico actu fieri presentationem literarum & presentati: & hæc opinio mihi placet, dummodo vtrunque fiat infra tempus datum ad presentandum: quia cum litere denentur in posse habentis instituire semper loquuntur: & sic semper presentant; & sic non solum, qñ recipiuntur: sed etiam qñ presentat se presentandus. ¶ Et in h. do. Roc. dicit aliud nota. ex mente Abb. in præalleg. consi. 76. quod quado episcopus admittet presentationem per literas de eo, qui se nõ corporaliter exhibeat: tunc valeat presentatio, quod dicit esse satis equum: & facere nõ. per Abb. & doc. in c. cum accessissent. de pñt. ¶ Dicit etiam cognitum per episcopum, posse presentari licet absentem: vt per Abb. in d. c. ea noscitur. de quo dicitur. j. in ista par. huius. 2. lib. in xj. q. prin. in 3. art.

¶ Decimus septimus art. 4. q. prin. j. partij. ij. Libri.

- 1 Pater an possit presentare pro filio patrono, frater pro fratre, coniunctus p. coniuncto, amicus pro amico, patronus præsertim cum promissione de rato. c. n. 4. 10. 14.
- 2 Presentare potest coniunctus pro coniuncto.
- 3 Agere potest sine mandato coniuncta persona pro coniuncta. Fallit in causis spiritualibus. n. 8.
- 5 Coniunctus vt possit agere pro coniuncto, quæ requirantur, & numer. 15. 23. c. 26. Et in quibus ille non admittatur. n. 6.
- 7 Presentatio speciale mandatum requirit.
- 9 Presentatio, causa est spiritualis, vel saltem spiritualitati annexa.
- 11 Persona coniuncta admittitur pro coniuncta, vbi cumque agitur de modico præiudicio, in causis etiam requiruntur speciale mandatum.
- 12 Gestæ per coniunctum non tenent, nisi sequatur inhabilitatio.
- 13 Presentatio facta per coniunctum patrono, ad hoc vt noccat, requiritur rati habitio.
- 16 Spiritualia estimationem non recipiunt.
- 17 Curia Romana stylus, vt quis admittatur cum cautione pona ad quam se adstringet vales agere, nisi dominus absens infra certum tempus ratificet per literas patentes.
- 18 Consanguineis multa permittuntur, alias prohibita, adeo vt infamis possit pro consanguineo postulare. c. n. 2. 1.
- 19 Religiosus potest aduocare pro coniuncto pro aliis minime. Lim. n. 20.
- 22 Amici qui possunt agere pro amicis, remif.

24 Paria sunt, non presentasse infra tempus, vel minus sufficienter presentasse infra illud.

25 Ratificatio quæ fieri debet in presentationibus factis à coniuncto vel amico, an & quando fieri debeat.

1 **Quæro** Igitur. 17. ¶ an pater possit presentare pro filio patrono, frater pro fratre, coniunctus pro coniuncto, amicus maxima amicitia affectus pro amico patronis præsertim cum promissione de rato? ¶ Hunc articulum nõ reperi ab aliquo in specie tactum: & licet firma. in dict. tract. de episcopo. in 1. libr. in 3. parte. in 54. quæst. in materia electionis videatur hanc quæstionem formare: cum quærit, an canonicus in electione possit dare vocem pro fratre filio: & respondet quod sic. & alleg. l. illud. in princ. & ibi Barto. ff. quod cuiusque vni. no. tamen secundum iura quæ allegat loquitur in electione passiva, scilicet an possit dare vocem pro fratre, id est, eligere fratrem, & non pro eo, & eius nomine eligere: vt hic quærimus, de quo dicemus j. in presenti parte in 2. quæst. princ. in v. articu. ¶ Sed respondendo ad articulum nostrum dico quod primo videtur dicendum coniunctum posse presentare pro coniuncto, maxime de rato. promittendo: ¶ nam coniuncta persona admittitur ad agendum pro coniuncto, sine mandato. l. sed & hæc. ff. de procur. & ad impetrandum etiam sine cautione. ca. nonnulli. §. sunt & alij. de rescript. & de vtroque notatur in ca. ex parte decani. eod. ti. & in gl. j. in c. coram. de offic. deleg. eod. modo; ergo dici debet coniunctum admitti pro coniuncto in presentatione. ¶ Et licet iura induta loquantur de coniuncto: idem tamen videtur dicendum de amico maxima amicitia affecto. vt eleganter dixit Cy. in l. exigendum. C. de procur. pro quo dicto Abb. in d. ca. coram. dicit facere gloss. i. ibi super qua idem dicit Barb. in 8. col. & in duabus sequen. plura adducendo facientia pro amicis maxima amicitia iunctis. de quibus ibi per eum. ¶ Tamen de hoc ego multum dubito propter sequentia: nam regulariter habemus quod ad hoc vt coniuncta persona possit agere p. coniuncta, requiruntur duo. Primum, quod casus non requirat speciale mandatum. Secundum, quod coniunctus caueat de rato. vt probatur in d. l. sed & hæc. ff. de procura. iuncta. l. Pomponius. in fin. ff. cod. tit. & l. patri. ff. de mino. Et ideo dixit Card. in clemen. vnica. in versu. quem etiam. prope finem. post Paul. de concess. præbend. text. in dict. ca. nonnulli. §. sunt & alij. de rescript. ponere casum speciale contra dict. regul. ¶ quod in requirentibus speciale mandatum non admittitur coniuncta persona pro coniuncta. & idem notant omnes in l. exigendum. C. de procura. per iura præallegata. vt latè dixit dom. Felin. in dict. cap. nonnulli. §. sunt & alij. in princ. 8. fallen. in 14. colum. ¶ Sed nos habemus, quod presentare, requirit speciale mandatum. vt volunt omnes: & maxime Card. in vltim. colum. in vltima opp. in ca. fi. de concess. præben. & Paul. de Castr. in cons. lvij. venerabilis vir. in 2. dubio in j. parte in antiquis. & diximus latè. 3. in fin. 3. & in 4. articu. presentis. q. Ergo licet de rato promitteret, & caueret coniunctus, nihilominus deficeret aliud requisitum. s. quia sumus in casu requirente speciale mandatum vnde non procedit regul. supra dicta. Imo est concludendum contrarium. s. non posse coniunctum presentare. ¶ Secundo mouet alia ratio: nam dicit Specu. in titu. de coniuncta persona. ¶ coniunctam personam non admitti in causis spiritualibus: quia in illis requiritur speciale mandatum, allegat dom. de Rota deci. 135 & Innoc. in d. c. coram. de offi. deleg. vbi dicit se dicturum: & hæc conclusio videtur quasi in terminis: nam negari non potest, quin presentare ¶ sit causa spiritualis, seu saltem spiritualitati annexa. e. quã to. de ind. c. de iure. hoc titu. cum simi. ergo in ea non debet admitti coniunctus, etiam cum cautione de rato, maxime etiam cum requirat speciale mandatum. ¶ Confirmantur prædicta: nam pro dicto Spe. non est sola illa ratio: quia cause spirituales requirunt speciale mandatum: sed etiam quia si ratificatio non fieret causa spiritualis, nõ reciperet estimationem: & sic cautio esset de vento, vt dicit Abb. Barba. & omnes in d. c. coram. super glo. j. que eandem videtur rationem allegare: sed ista presentatio seu ius pa. non recipit estimationem: vt vult text. in d. ca. de iure. hoc tit. & diximus latè. 3. in 2. part. j. lib. in v. q. princ. in viij. articu. & ideo dicitur, quod si fructus presentationis consumitur, non potest restitui: iuxta dispositionem. ca. grauis. de resti. spol. vt dicunt Abb. & doct. in c. consultationibus. & in ca. ex literis. hoc tit. & diximus latè. 3. in j. art. 3. q. prin. huius partis. merito est dicendum coniunctam personam non admitti in presentatione pro coniuncta. ¶ Ego certe, quia video cõiter obseruari contrarium. s. coniunctum admitti pro coniuncto in presentationibus cum cautione de rato, & si inuenio aliquem tangentem

rangentem hunc articulum & hoc dicentem, non possum concludere pro parte negatiua. ¶ Et ideo tenendo cum practica dici potest partem affirmatiuam esse verioris pro qua adduco text. in d. c. nonnulli. in §. sunt & alij. vbi requiritur speciale mandatum: & tamen admittitur coniuncta persona pro coniuncta: vt est text. ibi. & licet dicatur speciale esse in illo casu doct. & maxime lo. And. in c. constitutus. de rest. in integ. & ibi Ab. in v. col. ¶ 11 assignant ratione. quia ibi agit de modico preiudicio. ¶ Vnde dicunt ibidem doc. ex illo text. sunt & alij. Induci maximam limitat. ad d. l. patri. v. vbi curat agit de modico preiudicio admittitur coniunctus etiam in requiruntibus speciale mandatum. ¶ Ego allego aliam rationem. quia sumus in extraiudicialibus ad instar imperatoris beneficiorum: iuxta ea. que dicit glo. magna in d. §. sunt & alij. in fine. & late do. Fel. ibi in j. fall. ¶ 12 in 3. col. ¶ Item quia gesta per coniunctum nunquam tenent. nisi sequatur ratihabitio. l. j. C. quibus res iud. non no. nam licet lex permittat tales personas agere sine mandato. non tamen facit eos procuratores. text. not. in l. j. §. j. ff. iud. solui. not. Abb. in c. pe. in 2. col. de re iud. vt vult etiam pater doct. Fely. in d. §. sunt & alij. in 8. fallen. in 14. col. tunc sic cum iste rationes militent etiam in presentatione. cum sit modici preiudicii. & sim. in extraiudicialibus: vt vult Lap. alleg. 8. fol. 3. in vlti. col. Et dicemus late. j. in 2. part. huius. 2. libr. in 3. q. princ. in 3. artic. ergo &c. ¶ Et quod sit modici preiudicii. patet. quia ad hoc vt noceat presentatio facta per coniunctum patrono. requiritur ratihabitio: vt §. est dictum. vnde si ratificat. habemus intentionem quod non solum sit modici preiudicii. sed etiam quod proficiat. si non ratificat. non noceat. non dicemus ergo solum esse modici preiudicii: sed etiam vtile. ne labatur quadrimestre vel semestre & fiat de iudicio ad superiorem. c. cum propter. ea. cum autem. hoc tit. c. cum vos. de offi. ordi. agitur ille text. §. sunt & alij. in cuius casu requiritur speciale mandatum: & coniunctus imperat pro coniuncto. vt habeat ille beneficium: eadem ratione poterit coniunctus patrono pro eo presentare. vt conferat. & non amittat quasi post presentandi. ¶ 13 Ista absque dubio procedunt in patre & filio. cum censentur vna & eadem persona. l. si. C. de impube. & alij. sub. ff. maxime cum pater habeat legitimam administrationem in bonis filiorum: vt diximus. j. in j. part. lib. in 8. q. princ. in 9. art. & in hac parte in 2. q. princ. in 7. art. sicut etiam presentare ex hac causa potest tutor in ecclesia patronata p. p. v. vt diximus in d. 2. q. princ. huius partis in 2. artic. & presentat in iure patr. quod filius haberet fundato ex illis bonis filij. in quibus pater haberet vsum fructum. vt diximus in proximis alleg. ix. & vij. art. quia posset pater presentare pro filio. ¶ In aliis vero coniunctis idem dicerem. vero patrono ratificare. vel tempore ad presentandum elapso. & non reclamante: quia rem vtilem patrono fecisse videtur: & sic tanquam vtilis negotiorum gestor. ¶ 14 Ex istis responderetur ad contraria: & primo ad primum quod dicitur duo requiri ad hoc. vt coniunctus cum cautione de rato. agere possit p. coniuncto. sc. cautio de rato. & q. sit causa non requirens speciale mandatum: responderetur illud verum. nisi simus in causa extraiudiciali modici preiudicii: & que verum potest potius in utilitatem domini. quam in damnum. vt §. est dictum: & similiter hoc maxime procedere potest patrono impedito vel longe absente. p. ea. que dicuntur per doct. & maxime Card. in c. si. de conce. preb. de mandato dato ad vacaturam ex causa. vt diximus. §. in 3. art. presentis. q. ¶ Et per ista responderetur etiam ad secundum motum. quod est ad spiritualia non admitti coniunctum: quia requirit speciale mandatum: nam ad hanc rationem est responsum. §. ¶ 15 Ad illud vero. quod spiritualia non recipiunt estimationem. dico hoc non esse in consideratione: quia nulla estimatio est facienda. vt sufficiat patrono per. §. considerata: nam ex quo non nocet patrono nisi ratificet. si ratificat habemus intentionem: & non cadit estimatio: si non ratificat. non nocet ei. & poterit comparere: & presentare. si vero non presentat ipse & tempus labitur inuatur presentatione facta per coniunctum in continuatione presentationum. & sic non nocet: imo prodest: & facta est sibi res utilis. & si diceret. q. forsan curia vel aliqua pars aduersa presentare poterit estimationem vel aliquod interesse. respondeatur per Abb. super glo. j. in d. c. coram. in vers. in eadem glo. sibi estimabitur. dum colligit ex eo iuncto text. singulariter. quod in omni casu spirituali admittitur quis ad agendum cum cautione si dubitatur de mandato. licet cautio non sit omnino sufficiens: quia causam spirituales non potest quis estimare: sed prouidetur eo modo quo potest. sc. vt satisfaciatur in quantum ecclesia laica est in eo. quod absens non habet ratum iudicium vnde dixit Host. quod propter ibi nota. & in c. per tuas. de arbi. feruatur in curia Romana. vt admittatur quis cum cautione p. p. nae ad qua se stringet volens agere: nisi dominus absens j. cer-

tum tempus ratificet per literas patentes: & dicit hanc esse bonam prouisionem: vt ponatur taxatio p. p. & c. & ibi habetur respectus ad interesse ecclesie p. p. Vnde quanto magis hoc modo prouideri poterit parti. & curie in casu nostro. cum eis res spiritualis. seu quasi. vt fructus presentationis. qui domino restituendus fuisset. sed interesse tantum est dandum: certe magis. ¶ Et ita ego tenerem cum ille modus p. curiam. & ordinarium seruetur. que omnia confirmantur ex illa alia ratione: quia interest prop. in quorum conseruare ius par. prop. in qui esse possit ad eos transferri. saltem si hereditario: vt in glo. in c. pie mentis. hoc tit. de quo late diximus. §. in 2. par. j. libr. in 2. q. princ. ¶ 18 per totum. ¶ Multa enim consanguineis permittuntur. que aliis non: videmus enim infamem non posse postulare: & pro consanguineo non prohiberi: vt in l. j. §. ff. de postu. l. p. ar. o. 19. ne. ff. de addo. diuer. iud. ¶ Similiter dicimus religiosum non posse aduocare. e. 2. de postulan. & tamen pro coniunctis sic. c. si. eo. tit. & c. sacerdotibus. ne cle. vel mon. & not. Spec. in tit. de adu. §. j. ver. sed nua quid religio. & voluit Abb. in c. per venerabilem. qui filij sunt leg. & in c. sopite. de censu. & Bald. in l. placet. & Innocen. in c. cum. l. & A. vbi etiam Abb. & Fel. de re iudica. dicit tamen monachum posse esse procuratorem pro laico magno amico monasterij. & pro principe: vnde dicit idem Inno. in c. vnico. circa fi. de obli. a ratio. quod licet clericus non debeat aduocare pro laico. nisi in casibus enumeratis. in c. j. & si. de postulan. tamen potest semel in anno vniam causam pro laico accipere & aduocare: vt complacit vno amico. sequitur Ab. in d. c. 2. de postulan. & in c. in nostra. & in d. c. p. venerabilem. & in d. ea. sopite. licet collectarius damnauerit hoc dictum in d. c. j. de postu. & in d. dilecti. de arb. tamen do. me. Corf. in c. accedentes. in princ. de rescript. allegat pro Innoc. text. in c. 2. de postu. ibi susceptores litigij illum inducendo hoc modo nomen verbale non verificatur vna vice: sed in pluribus. text. iuncta doctrina Barto. in l. j. §. illud. ff. de tribu. & Abb. in c. j. in fi. de iud. & Dom. in ea. j. de vita & honest. clericor. lib. 6. Sed text. in d. c. 2. videtur illo nomine verbali susceptores: ergo non verificatur pro vna vice: & sic pro dicto Inno. c. communiter appro. ¶ 21 bato. ¶ Ista incidet sic dicta sint multa alia. que permittuntur consanguineis. accumulatur per excellen. dom. Matth. de afflictis de Neapol. in rubr. repetitionis. l. sancimus in paratoris Federici de iure pro homin. eos. que modo est impressa. ad 2. illa me remitto. ¶ Quid autem de amicis & quis sint illi amici. qui poterant agere pro amicis cum cautione de rato: & quid de consanguineis spuris: & in quo gradu debent esse consanguinei: & omnia circa hanc materiam. vide per Barba. in dicto c. coram. & plenius per Fel. in dicto c. nonnulli. §. sunt & alij. in vij. fallent. in 14. colum. cum sex sequen. ¶ Et multa privilegia coniuncte personarum. vide per Ludo. rom. in l. j. in 2. colum. ff. de in ius vocando. ¶ Reperi postmodum dom. Roch. in hoc tra. in verbo. honorificum. in 3. quaest. princ. in 2. colum. in vers. secunda quaestio mouetur. dicentem se credere. quod si quis 23 presentaret nomine alterius. tanquam negotiorum gestor. vel procurator generalis. seu tanquam coniuncta persona. si si. at postea ratificatio infra tempus datum ad presentandum presentacionem valere a tempore ratificationis. alleg. gloss. not. in simili in cap. quam sit. in verbo petere. de elect. libro 6. & facere optime nota. per doct. in dicto capit. acceden. dum concludunt: quod si quis acceptat beneficium nomine meo. possum ratificare. allegando pro ea Fel. in d. §. sunt & alij. in vij. col. i. quimmo etiam si nomine meo non esset facta presentatio. sicut postea illam ratam habere infra tempus. Ita dicit probari in ea. quod sicut. & ibi not. de elect. & ita decidere in terminis de presentacione dom. Barth. Bellenc. in apost. ad Abb. in c. cura per illum text. hoc titulo & subdit. si opponeretur non posse haberi ratum a me id. quod non est gestum nomine meo. dicit fore respondendum: vt per Abba. in capit. quod sicut. in 3. colum. de elect. & sic vult ibi Roch. duo negotiorum gestorem generalem procuratorem. & coniunctam personam posse presentare cum cautione de rato: tenendo practicam: & sequendo quod supra tenui. ¶ Vult & aliud hanc ratificationem fore faciendam infra tempus datum ad presentandum. quod etiam supra tetigimus: & sic non sufficere procuratorem presentasse infra dictum tempus: nisi infra illud fidem faciat de mandato: quia paria sunt non presentasse infra tempus: vel minus sufficienter presentasse infra illud. argum. l. quoties. ff. qui fatidare cogan. & ita dicit decidere Lap. in allegat. xxij. an suff. 25 ficiat. ¶ Ex quibus dictis domin. Roch. colligit omnino ratificationem esse faciendam in istis presentacionibus factis cum cautione de rato: quae conclusio si ita ruditer intellexeretur. destrueret machinam formatam supra. in presenti articulo. Ideo dicerem. quod aut loquimur de presentacione. quae fit cum

# Cæsar Lambertinus Episcopus

fit cum cautione de rato per eum, qui admitti potest sine mandato; potest esse coniuncta plura, & alij. de quib. s. & tunc præsentatio habebimus, quæ principalis patronus aliter. j. dict. ipsi non præsentet; quia tacite ratum habet: & ita præcedant omnia, quæ non diximus: aut loquimur de extraneo, qui non admittitur sine mandato: sed allegat mandatum, ut admittatur, cauet de rato: & tunc requiritur quod fiat ratificatio. j. ipsi datum ad præsentandum: quia præsentatio nulla erat: & id accipit vires à rpe ratificationis: & ita præcedit allegatio. Lap placet tamen mihi Roë, concurrere eum op. practices, de hac tamen ratificatione faciendâ vel non faciendâ. j. ipsi datum ad præsentandum, dicemus j. in ij. part. huius ij. lib. in 1. q. princ. in 2. i. art. unde ibi dicenda hic adde, & eod. ¶ Conclude igitur præsentandum vel amicium cum cautione de rato, admitti ad præsentandum pro coniuncto vel amico patrono, eo modo & forma quibus admittitur, in l. sed ad hæc. ff. de procur. & maximè patrono absente vel aliter impedito.

¶ Decimus octavus & ult. art. 4. q. prin. 1. part. 2. Libri.

1. Patroni, vel quasi existentes in quasi possessione præsentandi, an possint inter se convenire, ut alteris vicibus præsentent.
2. Feudatarij si non conveniant in regimine castri feudalis, sunt concordandi à rege, ut regant alteris vicibus.
3. Præsentatio an possit fieri per instrumentum in absentia superioris, præsentato instrumento ipsi superiori.

**Restat** Decimus octavus & ult. querere, an patroni vel existentes in quasi possessione præsentandi, possint inter se convenire ut alteris vicibus præsentent: & sic quæ vice beneficium vacando præsentet unus, alia vice alter. Hæc art. videtur dubitabilis, quia hoc casu unus dicitur alteri cedere facultatē præsentandi in beneficio vacaturo, quod est prohibitum in c. si de conc. præb. ut diximus s. in 2. art. præsentis q. princ. & ideo, quia eum alteris vicibus patroni præsentant, ut præsentans nomine suo & compatroni præsentare: videtur hic alter modus vltra modum p. procuratorem, p. nuntium, p. literas, seu epistolâ p. consanguineos, & coniunctos consanguinitate sanguinis & amicitia: & sic videtur quædam coniunctio quasi spiritualis, de qua in d. c. coram. de of. del. & p. Fel. in d. c. nonnulli. s. sunt & alij. in 8. fall. in 3. lim. ipsius in fi. r. 5. col. de rescr. sed ut rectius dicam, ex vera conventionione ad evitandas discordias: ut est text. clarus in cle. plures. in fi. hoc tit. Ideo visum est mihi de hoc in materia procuratorij mentionem facere. ¶ Pro quo facit à simili, quod dicitur per gl. sing. in c. licet. 16. q. 7. p. l. quotiens. ff. de usufr. q. si feudatarij non sunt concordati in regimine castri feudalis, sunt concordandi à rege, ut regant alteris vicibus. Sequitur Rom. in sing. in verb. feudum. in ver. vbi feudatarij. ¶ Sed quia de isto art. late diximus s. in 2. part. i. lib. in 2. q. prin. in 36. art. in ver. capio secundum membrum distinctionis, vbi querendo an & quomodo ius pat. dividit possit inter hæredes, tractavimus e. de hoc: & ibi dicta servimus hic in patronis quibuscuque est non simul hæredibus: sed ex diversis partibus puenientibus cum sit eadem, & maior ratio in illis, quæ in hæredibus: eum non habeant tantam cognitionem: argu. e. j. hoc tit. & arg. eorum quæ dicuntur in 1. part. j. lib. in 3. q. prin. in 1. art. & p. totam p. sam 3. q. & ideo ibi dicta hic non replico. ¶ Possit fieri hic queri, an præsentatio possit fieri per instrumentum in absentia superioris præsentato superiori in instrumento: sed quia hic art. melius cadit in 2. part. huius ij. lib. dum tractabimus de modo præsentationis faciendæ in 4. q. prin. in 3. art. vide ibi. & ista sufficiant pro ista 4. q. prin.

**Conclude** Ex omnib. s. scriptis patronum vel existentem in quasi possessione præsentandi, non solum posse p. se ipsum præsentare, sed et p. alia legitima media sine ipsius præsentia, p. ea, quæ diximus s. in princ. huius præsentis 4. q. prin. ¶ Amplia j. hanc conclu. int. p. cedere, quæ ecclesia vacante patroni poterunt cedere vel concedere alicui, quæ præsentat: ut diximus s. in ij. & vj. art. ¶ Amplia ij. d. conclu. int. p. cedere, quæ patroni ecclesia vacante poterunt constituere procuratorem ad præsentandum: & p. mediam personam illius præsentare, p. dicta s. in j. art. ¶ Extende j. has duas ampl. quæ licet ad hoc, ut canonice possit eligere per procuratorem plura requirantur: & præsentatio absentia ipsius & iustum impedimentum, tamen in patrono non requiruntur ista: quia est præsentans, & non impeditur potest præsentare per procuratorem. p. dicta s. in j. art. in ver. verum est aduertendum. ¶ Extende ij. has ampl. int. p. cedere, quæ si quis habet ius conferendi & præsentandi, si dat mandatum de conferendo, intelligitur et datum de præsentando. p. dicta s. in 4. art. ¶ Restringe hanc exten. habere locum in personis ecclesiasticis, in quibus potest cadere ius conferendi cum sint illius copaces, & habere et ius præsentandi, non in aliis non valentibus habere

re ius conferendi: ut in d. 4. art. in ver. ego circa ista. ¶ Restringe ij. d. exten. & suam restric. p. cedere, quando persona ecclesiastica haberet ius paratione ecclesiæ, ratione cuius habet et ius conferendi: quia confutendo vicarium cum mandato conferendi, intelligitur datum et ad præsentandum: v. s. sed si haberet ius paratione patrimonij, vel alterius ecclesiæ privata, dato mandato de conferendo, non includeretur mandatum de præsentando: ut in d. 4. art. in ver. sed circa p. xime. ¶ Restringe iij. d. exten. & p. dicta, ut præcedant in patrono ecclesiastico confutendo vicarium generale: quia illi dare potest potestatem conferendi, & includitur mandatum de præsentando: sed si constituerit procuratorem licet generale: quia non potest sibi dari potestatem conferendi, ita nec includitur potestas præsentandi: ut diximus in d. 4. art. coniunctis his, quæ diximus in 3. art. in ver. adverte ad dictum Pau. & in ver. & in 4. 2. q. ¶ Restringe p. dictas restric. p. cedere, ut solum habeant locum in persona ecclesiastica, nisi patronus laicus haberet et ex privilegio potestatem conferendi, ut in certis regibus, quia tunc si constituet aliquem procuratorem ad conferendum, intelligitur etiam ad præsentandum: ut diximus in d. 4. art. in ver. secundum ad quod. ¶ Restringe iij. d. exten. p. cedere, si data est potestas vel mandatum transferendi, intelligitur et data potestas præsentandi, sed non eod. quia data potestate præsentandi, non includitur potestas conferendi: ut in d. 4. art. in ver. nõ omittam. ¶ Declara istam exten. quæ si aliquis habet potestatem solum præsentandi, & dat mandatum de conferendo, improprie abuntur verba, & intelligitur de præsentando: ut in d. 4. art. in ver. adde ad aliu. ¶ Extende iij. dictas ampl. int. p. cedere, quæ non solum patronus poterit constituere unum procuratorem ad præsentandum, sed et plures in communi, vel in solidum: ut diximus s. in v. j. & clarius x. art. ¶ Declara hanc exten. quæ si sunt plures procuratores dati in solidum, sine illa clausula, quæ non sit melior conditio occupantis, melior erit conditio occupantis: & duo ex eis poterunt duos diversos præsentare: ut in d. x. art. in ver. & idem dicere. ¶ Declara ij. hanc exten. quæ si sunt plures patroni sine illa clausula creati à collegio, & discordant inter se præsentabit creatus à maiori parte, ut in d. x. art. in ver. si autem non esset. ¶ Declara iij. d. exten. quæ si sunt dati plures procuratores ad præsentandum, non ut à collegio, sed ut à singulis, & discordant, statur ordini literæ, si non est illa clausula, ut primo nominatus in mandato, admittatur primo ad præsentandum: ut diximus in d. x. art. in ver. si vero præsentavit. ¶ Declara iij. quæ si plures procuratores non sunt dati in solidum, & non concordant, neuter admitti debet: ut in d. x. art. in fi. ¶ Declara v. d. exten. quæ duobus procuratoribus in solidum datis vno præsentante: & præsentato renunciant præsentat secundus, p. dicta s. in 5. art. ¶ Declara vj. d. exten. idem esse si sunt dati duo procuratores non in solidum, sed cum clausula, quæ non sit melior conditio occupantis. nam in casu præced. declar. poterunt ambo præsentare, licet non sint dati in solidum: ut in d. x. art. in ver. vult & aliud. cum seq. ¶ Declara vij. d. exten. p. cedere, quæ possunt dari plures procuratores in solidum ad præsentandum: quia et si non sit verbum in solidum, sed simile, intelligitur et dati in solidum, ut diximus in d. x. art. in ver. adverte lo. And. ¶ Declara vij. d. exten. procuratores datos ad præsentandum, intelligi datos in solidum, et quæ non opponatur verbum, quemlibet illorum: ut in d. x. art. in ver. subdit et domi. ¶ Extende iij. dictas ampl. p. cedere int. p. cedere, quæ si vnus procurator est constitutus ad præsentandum à diversis vel patronus à patrono, vel vnus habet ex diversis iuribus præsentare, non poterit diversos præsentare, quia sunt diversa mandata, & diversa iura: sed ea conscientia qua inducitur ad præsentandum ex vno mandato, vel ex vno iure, debet induci ad præsentandum eundem ex alio mandato, vel ex alio iure. p. dicta s. in xi. art. ¶ Restringe hanc exten. p. cedere, nisi mandantes expriment præsentandum: quia tunc poterit diversos præsentare secundum diversa mandata: & non attendetur eius conscientia: ut diximus in d. xi. art. in fi. ¶ Extende v. dictas ampl. int. p. cedere, quæ non solum patronus poterit cedere ius vel constituere procuratorem ad præsentandum, sed et potest addere, quæ cessionarius vel procurator habeat præsentare, cum consilio talis, adeo quæ si non requirit, & congruo rpe expectat illud non potest præsentare: & si præsentat, quamvis non sit clausula decreti, adus est ipso iure nullus: ut diximus in 8. art. ¶ Restringe hanc exten. p. cedere, nisi mandans voluerit requiri consilium, & immineret necessitas: puta quia si requireretur & expectaretur, laboratur ipsi datu ad præsentandum: quia tunc sine illo poterit præsentare etiam non requisito nec expectato, ut in d. 8. art. in ver. bene verum est. ¶ Intellige hanc restric. p. cedere, non solum, si requireretur consilium alicuius, sed et si requireretur consensus: quia stante necessitate et sine consensu præsentare poterit: ut in d. 8. art. in ver. & licet. ¶ Restringe ij. hanc exten. nisi mandans voluerit requiri





# Cæsar Lambertinus Episcopus

**De re etiam in negotiorum gestore: quia poterit presentare cura cautione de rato: vt in d. 17. art. in ver. reperi postmodum.**  
¶ **Extende. 2. hanc ampli. intantum procedere. q. in coniunctis & amicis presentantibus & de rato cauentibus. iussit tacita rarihibitio. dummodo in fra tempus datum ad presentandum non p'dicatur: vt in d. 17. art. in ver. ex quibusd. i. c. i. ¶ **Extende. 3. d. amp. pcedere et in pecuratore p'tante. & mandatum non ostendit: & de rato cauente: & de penitus extraneo nomine patroni presentante: quia si in fra tempus datum ad presentandum pecurator ostendit mandatum habile. vel habentes ratificare. ratificanti. habebit vires presentatio à tempore ostensu mandati. & ratificationis facte vt diximus post Roch. ante si. xvij. art. ¶ **Refringe has tres p'ce. ampli. princi. vt per nuntium literas & cōiunctas personas fieri possit presentatio in ecclesiis vacantibus. nō aut aliiquid facere poterunt in vacaturis nisi tempore vacatiōis vt p'presupponitur in p'cedis. xv. xvi. & xvij. art. ¶ **Amplia. vij. & vii. dictam conclu. prin. vt patronus possit presentare. p' patrono et in vacaturis alternis vicibus. si ita inter se conuenerunt. per dicta. s. in 18. art. & in loco ibi remisso. & p'ista clara sunt omnia dicta in sup'ascriptis decem & octo art.********

## ¶ Quinta p'nc. quæstio primæ partis secundi Libri.

- 1 **Presentatio in quibus locis fieri possit.**
- 2 **Patronus existens in quasi possessione presentandi. an presentet in ecclesia collegiata. cum vacat. & si non presentet. an eligat vna cum clericis. vel quid faciat. Et quæ dicatur ecclesia collegiata. n. 13.**
- 3 **Ecclesia conuentualis idem est. quod collegiata.**
- 4 **Ecclesia collegiata quomodo probetur.**
- 5 **Collegia diuersa esse possunt in ecclesiis collegiatis. & non collegiatis.**
- 6 **Ecclesia collegiata dicitur etiam si vnus in ea tantum remanserit.**
- 7 **Ecclesia cathedralis. de iure sunt collegiatae.**
- 8 **Ecclesiam esse in possessione collegij quomodo cognoscatur.**
- 9 **Patronus an et quando possit presentare in ecclesia collegiata. & n. 12.**
- 10 **Eligere. verb. pro presentare.**
- 11 **Ecclesia conuentualis vnde dicatur. Et vnde collegiata. & n. 13.**
- 12 **Patronus an possit eligere rectorem in ecclesia collegiata vna cum aliis collegiatis.**
- 13 **Intellectus ad c. ceterum. c. nobis. extra de iure patron.**
- 14 **Laiicus non posse eligere in ecclesia collegiata. Et quid ita. n. 17. Lim. n. 19.**
- 15 **Patronus an de iure speciali possit eligere rectorem in ecclesia collegiata vna cum aliis collegiatis.**
- 16 **Patronus laicus non potest in fundatione reservare ius eligendi. sine consensu & Papa. privilegio. ius tamen presentandi poterit sibi reservare de consensu episcopi.**
- 17 **Electio & presentatio p'prescriptione non admittunt in ecclesia collegiata.**
- 18 **Privilegio quælibet. sunt quælibet & p'prescriptione.**
- 19 **Patronus tempore fundationis potest sibi reservare de consensu ordinarij presentacionem p'lati.**
- 20 **Clericus secularis an possit habere vocem in c. regulari. ex pacto in fundatione apposto. vel ex consuetudine. vel ex privilegio.**



**V**aro Quinto principaliter quia. s. vidimus quærentum. in quibus ecclesiis & locis patroni vel existentes in quasi possess. presentandi presentant.  
¶ **Et cū dicendum eos presentare in illis ecclesiis & locis. in quibus habent ius par. & cadit presentatio. vt in toto hoc tit. & late diximus. s. in j. par. j. li. in xj. & vlt. q. prin. p' eius articulos. & late ponit Pau. de cita. in hoc trac. in 3. par. in prin. 32. q. primæ causæ. vbi hanc materiam discurret. & idem replicat circa medium 2. col. d. q. & do. Roch. similiter in hoc trac. in verbo. in ecclesiis. ¶ **Dubitarunt tamen de infra scriptis articulis. Et sic magis in specie primo dubitatur. an patronus vel existēs in quasi possess. presentandi presentet in ecclesia collegiata cum vacat. & si non presentet. an eligat vna cū clericis. vel qd faciat. & antequam huic articulo respondeam tractabo. quæ dicatur ecclesia collegiata & quando p' collegiata habebitur. ¶ & in hoc est aduertendum idem esse. dicere. ecclesiam conuentualem. & collegiata. vt pulchre vult tex. iuncta gl. & ibi omnes in c. nobis. in §. ceterū. hoc tit. & ibi Ab. quem alleg. & sequitur Pau. de cita. in hoc trac. in 3. par. post prin. 2. col. 3. 2. q. 2. causæ. vbi vult ecclesiam collegiata tam cōuentum. capitulum. collegium. & vniuersitatem esse sy nonyma. de quibus etiam p' doct. in c. cū terra. de ele. & in c. capitulum sanctæ crucis. de refer. Et do. Roch. in d. ver. in ecclesiis. in fi. 2. q. querit. qñ ecclesia dicatur collegiata. & quæ sint signa ad cognoscendum eam. & se remittit ad declarationes doctorum in d. c. nobis post gl. & ad do. Card. in cle. vt hi qui. in prin. in 3. col. in 4. q. de ara. & quali. & ad Alex. in cons. lxxij. visō p'cto. in j. col. in 4. vol. & in seq. cons. & ad Fel. in c. accedentes. cix****

ea prin. de p'scri. ¶ **Hoc sic p'misso. gl. j. in c. nobis. in §. ceterum. hoc tit. querit de p'senti art. & soluit vt in ea. videlicet. q' requirantur ibi duo vel tres p'sona. ¶ **Sed dic' latius p' ecclesiam probari collegiata p' p'riuegia. quæ eam collegiata fecerint. l. 3. ff. de colle. illici. nā p'riuegio standū est si vero p'riuegiū nec ali qua ordinatio apparet. sed constat. q' in fundacione fuit ordinatū: vt ibi essent tres vel plures. & p' tot fuerit ecclesia dorata similiter habebitur p' collegiata. x. q. j. c. j. c. nemo. de conse. di. j. c. cum dilectus. de consue. de elect. c. j. de censu. q'ro. quod tamē est intelligendū si dos constituta sit pro ipsa ecclesia & nō pro aliis beneficiis in ea: vt j. dicitur: quia tunc poterunt esse plura beneficia in ecclesia. & p' hoc non dicitur ipsa collegiata: nam ¶ **etiam in ecclesiis collegiatis & non collegiatis possunt esse diuersa beneficia. c. fi. de concess. p' b. si autem constet fuisse ordinatum non haberi ius collegij in ea: sed patronus habere p'rtationem: vt ponit Ioan. An. fuisse Paduæ in ecclesia de arena. vt ibi tñ vnus seu duo clerici essent. tunc non censetur collegiata. & sic loquitur c. pie mentis. 16. q. 7. & c. vt quisquis. de vita & honest. cleri. ita Inn. in c. postulasti. & in d. ca. nobis. hoc tit. ¶ **Hoc. vero ibid. dicit. quasdam ecclesias iure communi habere collegium. vt cathedralis & regularis. quæ sunt sufficienter dorate: & in quibus viuunt clerici in communi: vt in c. ne p' defectu. de elect. & in c. cum dilectus. de consue. & in c. qm. de vi. & hone. cle. & tales possunt habere sigillum. arcam. & similia. de ap. significauit. vnde quod dilinxit Inn. vbi s. debet intelligi in inferiorib. ecclesiis. c. dilecta. de exco. p'la. & ideo in casu suo dicit Host. collegium vel quasi possessio ipsius cognosci p' sigilli ad vsum ipsius. & p' tract. communem in capitulo. c. tertio loco. de p' b. & p' arcam communem. ff. q' cuiusque vniuers. nomi. & p' refectorium. & dormitorium commune. c. quonia. de vit. & hone. cleri. de statu monachorum. c. cum ad monasterium: & p' cōm. fraternitatē & similia. c. inter. de don. & dicit hec non repugnare primis dictis Inno. ¶ **Subdit & aliud in ecclesia non collegiata non admitti collegij nisi patronus consentiat. & si admittentē plures clerici: q' hoc solū non sufficit. & requirit etiam. q' omnes consentiant q' leditur de h'ndi mutatio. ne status. c. monasterium. 16. q. 7. & c. rationis. & c. si quis vult. ¶ **Subdit et q' si in ecclesia collegiata nō remaneret nisi vnus adhuc remaneret collegiata: vt est gl. i. in d. c. nobis. & late in c. j. de elect. vnde ibi dicit Inno. q' si forte ad pinguiorē fortunā deueniret. vt iure collegij. hinc et dicitur. q' si ille vnus moritur. ep's eliget non nomine suo. sed nomine ecclesie seu collegij: arg. c. si forte. lxx. di. ¶ **Si vero non apparet qualiter ecclesia sit instituta. l. vt sit collegiata. vel alio modo. dicit Inn. q' tūc si clerici sunt in possessione faciunt tanq' clerici collegiati. defenduntur in ea: & si patronus est in poss. q' in ea faciat tanq' in nō collegiata. defendetur in ea. sicut tanq' in non collegiata: & ita in illa faciet quousque aliud probetur. c. cum venissent. de in in reg. rest. c. 2. de p'ba. c. ex literis. & c. p' sultat. onib. hoc tit. ff. de li berali causā. l. hic ordinata. ita late dixit do. Card. post p'allez. legatos doct. in d. c. nobis. in §. ceterum. hoc tit. in 2. & 3. col. si per gl. in verbo. in cōuentuali. quæ est prima illius §. plures op po. & quæstiones. ¶ **Abb. vero in d. c. nobis. sup. d. gl. magis cōclusiue pcedens. dicit. q' an sit ecclesia collegiata. vel ne. sepe solet contingere hæc disputatio inter episcopum & clericos ecclesie: q' ep's vult libere p' collationem p'uidere: clerici vero dicunt electionē ad eos spectare. cū ecclesia sit collegiata: & d' iure cōi electio spectet ad eos: vt in c. j. de elect. & ideo dat doctrinam qualiter cognoscatur post Inn. in c. postulasti. hoc tit. & Host. & Io. And. in d. c. nobis. & primo ponit p' conclusionē esse recurrendū ad ordinationē seu institutionē ecclesie. vt si fuerit ordinatū. q' ibi essent plures collegiati. tunc ecclesia habebit iura collegij. si vero fuerit institutū. q' ibi esset rector solus vel cū clerico. tunc nō habebit iura collegij: & ita d' posse intelligi. c. cum quisquis. de vit. & hone. cle. ¶ **Item p' ecclesie cathedrales & collegiata. de iure cōi sunt collegiata. ne p' defectu. de elect. c. 2. de sta. reg. ¶ **Si vero nō apparet d' ordine vel institutione. videndum est vtrum ecclesia habeat p'riuegium super iure collegij: si vero non constat. defendatur ecclesia in possessione sua: nā si est in possessione collegij. habebitur pro collegio. nisi p'rium p'betur: alias si non est in poss. tractabitur vt beneficiū simplex dat etiam ibi Abb. doctrinā q' quō cognoscatur ecclesiam esse in possessione collegij: & d' q' si exercet iura pertinentia ad solum collegium. vt puta. quia clerici p'ueniunt facere synodum. & p' eū iurare. dicuntur in possessioe collegij. l. i. ff. q' cuiusque vniuers. nomi. & in c. imperatorum. & in c. in p'petrandis. de iur. cal. vel q' habuit sigillū cōe. arg. c. significante. de app. Itē quia p'ueniunt eligere p'latū: vt in c. j. d' ele. & idem in simili: & postea remittit se de aliquibus in materia ad Fed. q' lxx. ¶ **Et subdit his cessantibus non sufficere in ecclesia esse p'ia**********************

esse plures clericos beneficiatos, ad hoc, ut dicatur collegiata: quia possunt esse singulares: ut est bonus tex. in c. dilecta. de excep. prela. & ita resideret Abb. ex quibus omnibus patent plures conelu. ad cognoscendum, que dicitur ecclesia collegiata, quem simpliciter referendo sequitur Paul. de cita. in hoc tract. in iij. part. in 3. q. i. causa. ante med. 2. col. ¶ Hoc sic præmissio, venio ad principale intentum huius art. ¶ Tan patronus possit præsentare in ecclesia collegiata, & an in ea eligat. & quid faciet & dico de patrono: quia est in ecclesia collegiata cadit ius pat. ut diximus s. in i. par. i. lib. in vlt. q. prin. in 3. art. ¶ Et dic hodie de hoc esse tex. apertum in c. nobis. s. ceteri. hoc tit. vbi habetur patronum non eligere in ecclesia collegiata: sed in capel. 10 la sic. & verbum eligere, ibi ponitur pro presentare: vel quia lat go modo idem est, vel quia patroni eligunt presentandum, ante qd presentent, vbi dicunt omnes. & maxime Ab. in 4. not. & di omus. s. in i. q. p. in. huius partis. in 4. art. Et sic hoc videtur ibi text. decidere, qd licet loquatur de ecclesia cõuentuali, idem est qd collegiata: v. s. diximus in prin. huius arti. & ideo ibi dicit Abb. post alios. in 3. notabil. quamlibet ecclesiam collegiatam post. d. c. conuentualium: licet de consuetudine hoc verbum referatur ad ecclesiam religiosorum: & dic hodie conuentualium. i. de non obseruatiã: sed de iure & ex vocabuli etymologia hoc 11 verbum proportionabile est omnib. ecclesiis collegiatis: ¶ nã dicitur conuentualis à queniendo quia ibi queniunt: & collegiata à colligendo: quia ibi colliguntur. & dicitur facere qd habetur 12 in c. j. xv. dist. ¶ Apparet igitur ibi casus expressus, qd patroni in ecclesia collegiata non presentant, qd idem colligunt ibi lo. And. Car. & omnes q. Car. in 3. no. d. s. ceteri. dicit, qd cum ipso qd scia sit conuentualis, iudicatur patrona, quo ad ius presentandi: & ideo dicit hoc fieri nõ posse eo dissentiente. & idẽ vult gl. j. in c. principalis. lxiii. dist. qd dicit in epãtu non cadere psonatũ. Et qd nõ cadat in ecclesia collegiata presentatio vult Alex. conf. lxiii. viso pũcto. in 4. vol. vbi vult hoc esse pcedere in ecclesia collegiata in habitu, licet nõ in actu p plura pulchra vbi ponit et late qd dicitur ¶ ecclesia collegiata, & quã nõ: qd in habitu, & qd in actu: 13 & voluit et summa directorij iuris hoc tit. s. 7. & idẽ ponit Gay. in repe. c. fin. de elect. libr. 6. in 18. col. vbi plus dicit, qd si aliquis erat patronus ecclesie, & pmissit illã esse collegiatam, amittit ius presentandi, qd habebat. alleg. Host. in titul. de capel. mon. s. qd iuris. in ver. illud dignũ. & Fran. idest Car. in c. suggestum. ad fi. hoc tit. & ita et voluit Abb. & Car. in rub. huius tit. in eius diffinitione: vt diximus. s. in i. par. i. lib. in i. q. prin. in i. art. dum damnauimus diff. Host. & et recitauimus diff. do. Car. & diximus et. s. in i. par. i. lib. in vlt. q. prin. in 3. art. & hoc idẽ simpliciter refert Pau. de cita. in d. 3. par. in 3. q. prima causa. post prin. 2. 14 col. ¶ Sed dubitari potest vt in alia parte pñtis art. dictũ est. an saltem patronus habeat eligere cũ aliis collegiatis rectorẽ in ecclesia collegiata. & primo videretur dicendũ, qd sic: p text. in c. 15 abbatem. xvij. q. 2. ¶ sed quia habemus text. clarũ, qd non. i. c. d. gl. in c. nobis. in s. ceteri. hoc tit. ideo secus dicendum est. & ad tex. in d. c. abbatem. respõdet quidã illud esse veteris iuris. sed secus esse de iure. d. c. nobis. vt ibi patet. qd solutio nõ placet. Car. ibi in 3. col. in 2. opp. ¶ Alia est solutio Taner. vt in illo tex. nõ dicitur eligere, sed qd postulat confirmari electionẽ. qd placet ibi dem do. Car. in d. 2. op. p illa verba tex. d. c. abbatem, monachorum electio possessionis dñs: & sic psonus postuleret. & c. vnde non ponitur psonus inter eligentes: vt alle. lo. And. ibi. & ita et concludit ibi Abb. & oes doct. s. alleg. psonum in ecclesia collegiata nõ posse nec eligere vna cũ clericis de collegio: quia eligere est mere spirituale: eadem in laicum non cadit. c. messana. & c. sacrosancta. cum simi. de ele. Et Pau. in d. xxxij. q. j. causa. in 2. 16 col. subdit ¶ laicum nõ posse eligere in ecclesia collegiata: quia esse debet libertatẽ ecclesiasticã. d. c. cũ terra. de elect. nisi sibi hoc in fundatione reseruauerit, vt cũ aliis possit eligere. alle. no. a. ra in d. c. nobis. & qd ideo laicus non potest eligere: quia electio fit à plurib. vocib. & patronus vnica habet: & licet essent plures patroni, non tamen laici dicuntur eligere, sed presentare, consentire, vel postulare. alleg. Host. in tit. de elect. s. in qbus. ver. vbi vero. & addit qd si queratur, cur non eligunt patroni laici, sicut presentant, dicit hoc pcedere ex prohibitione canonis nõ letis talẽ dignitatẽ ecclesie p laicum presentari: cũ forte in puidicũ ecclesie possent aliquẽ eligere, qd esset dicitã libertatẽ ecclesiasticã. alle. d. c. cũ terra. & adducit simile: quia videmus canonẽ prohibentẽ laicũ instituere. c. nobis. hoc tit. c. decernimus. xvj. q. vij. quia psonus nõ potest iura in episcopatu immutare, nec facere, quia canonica nõ habeat locũ in sua dispõne. c. tua. & c. req. vlti. d. ref. 17 a. l. nemo potest ff. de leg. j. ¶ Ta dic rationem esse: quia eligere est ius mere spuale, qd nõ potest cadere in laicum: vt s. dictũ est. & tribuit ius electio, qd fieri non potest p laicum. ¶ Sed restat dubium, 18 ¶ an de iure speciali poterit psonus habere ius eligendi: videlicet

et vna cum collegiatis. & gl. in d. c. nobis. per illum text. ibi dũ dicit, nisi aliter de iura iurisdictione & c. videt velle qd sic. aliquo iure speciali: sed postea de hoc dubitat, p dictã iura. c. Messana. & c. sacrosancta. de elect. & ideo videtur distinguere. ¶ aut loquimur in patrono ecclesiastico: & si hoc habet ex reservatione facta in fundatione, vel ex longa consuetudine poterit habere: eligendi cum clericis: quia est capax huius iuris, quã sit spirituale mere. Et ita dicit tenere Taner. & alleg. in arg. c. Eleutherus. 18. q. 2. ¶ Aut loquimur de laico, & nullo modo potest, nisi hoc sibi reseruauerit in limine fundationis de privilegio & cõsentio pape: & debere illud ostendere: alias sibi nõ cre datur, et nõ sufficere consensum episcopi, nec consuetudinẽ vel pscriptiõẽ: vt ibi p eam, quã est summe notanda. & sic videtur velle gl. tex. in d. c. nobis. vbi de sua iurisdictione, loquitur in patrono ecclesiastico, quẽ esset magna restrictio ad illũ tex. vt ibi Car. vel de laico, dũ modo sibi reseruauerit de licentia pape. ¶ Alia fuit sol. Vincen tii post aliquos alios antiquos in d. c. sacrosancta. ius eligendi nõ cadere in laicũ solũ & sic loquatur. d. c. sacrosancta. sed cũ aliis sic. & ita loquatur. c. nobis. alleg. c. p tuas. de arb. t. qd in lo. An. d. nõ pcedere. p. c. ex eo. de elect. libr. 6. & maxime et, quia in c. Messana. eligebant laici cũ clericis. & tñ nõ valuit. Ad c. p tuas. de arb. t. respõdet arbitrari nõ esse: ita mere spirituale, si aut eligere, et si sup spirituale feratur arbitriũ, cũ non paribitros, sed p illos p quos erit iudicatu, exercetur actus spiritualis: maxime et quia in arbitrio est necessaria autoritas superioris. d. c. p tuas. quã autoritas si interueniret in laicũ, eo modo quo debet scilicet p papam, possit et eligere: vt s. d. d. dictũ post gl. ibi. ¶ ideo sit transitus ad aliam sol. vt text. in c. nobis. loquatur quã ecclesia est facta collegiata sine consensu patroni, quã tunc ei nõ nocebit: vt notatur in d. c. nobis. in gl. in verbo, in capella. in fi. quia isto casu poterit presentare. quã sol. est vera in se: sed mihi non videtur pcedere: quia nõ sumus in casu illo, sed in casu vere ecclesie collegiata, & in vera electione: licet etiã ipã sol. teneat Pau. de cleaz. ibi lo. de ligna. & Card. in d. c. sacrosancta. & Car. in d. c. nobis. qd ita trãsit in hoc casu. ¶ Do. Ab. vero. in d. c. nobis. sup. d. gl. i. verbo, sua iurisdictione. in vlt. col. colligit ex ea nullum citra papam posse concedere laico psonõ, vt eligat prelatum vna cum clericis in ecclesia conuentuali. & al leg. c. 2. d. iudi. vbi habetur episcopus nõ posse disponere spiritualia iudicio laicorum. & allegat. d. c. Messana. & respondet ad d. c. p tuas. vt s. in d. lo. An. ¶ Postmodũ dat aliã sol. qd dicit fuisse in no. ex consuetudine vel iuramento episcopi, posse psonum interponere partes suas in electionis tractatu. & sic d. lo. quillũ rex. d. c. nobis. nõ aut vt eligat, vñ vox sua nõ presentabit suffragiũ electio. & licet fore videndũ, qd notat idẽ Inn. in c. qd sicut. d. elect. & ita trãsit et Abb. vbi s. ¶ Summa vero directorij iuris hoc tit. s. vij. distinguit cũ gl. Aut e psona ecclesiastica, aut laicalis. & alleg. iura s. allegata, sentit tñ psonã laicã posse interuenire tractatu i aut electioni, secundum dictum Ion. & Abb. ¶ Ana. in d. c. de hoc in 3. col. sup. gl. in verbo, regẽ. d. firmo. tenet laicũ hoc facere posse ex privilegio pape: in & non sufficere pscriptiõẽ. et itã episcopi, cuius initij & c. ¶ Et idẽ longe & late p multa per eam adducta: vult Ale. in d. c. 74. viso pũcto. in 4. vol. Vltimo ponã vnã sol. qd tacite sentit do. Car. i. d. c. nobis. in 3. col. i. 3. opp. hoc 20 ti. qd licet ius eligendi nõ possit reseruare laicus patronus in fundatione, sine consensu, & privilegio pape: tñ poterit sibi reseruare ius presentandi dõ consensu episcopi, quasi velit dicere in fundatiõẽ, vt in terminis reservationis, quã sit dõ consensu pape: qd qd addit vnũ in ecclesia facta collegiata sine suo consensu: & sic vt recedere ab his, quã ego dicebã: sed eius verba presentant mihi viã ad hãc sol. ¶ qd licet nõ possit eligere: poterit tñ presentare, qñ hoc sibi reseruauit cũ consensu ordinarij in limine fundatiõis. arg. c. cũ dilectus. d. qd c. & diximus late s. in i. par. i. lib. in 9. q. prin. in i. ar. vbi late. nã si talẽ apposuit conditionẽ dõ consensu dõ cõsentio, illa nõ dicitur verẽ ecclesia collegiata, cum non eligatur ibi Abb. vel rector: sed erit collegiata quo ad reliqua: nam ecclesia potest esse collegiata, etiam non habẽdo caput, cum ad esse collegiati, non requiritur ibi esset caput abbas vel rector. l. jff. quod cuiusque vnuer. no. Abb. in c. cum non ignores. d. preb. cogita tñ si per hoc: quã nouum: sed ego teneo hoc p firmo, cũ hãc dõ dõ appon poterit. ¶ Pro hac sol. facit id quod dixit Pau. d. cleaza. lo. de ligna. & Car. vbi s. qd si ecclesia sit collegiata sine consensu patroni, non nocet patrono: & sic adhuc presentat, ecce qualiter est dare ecclesiam collegiatam: & qd nihilominus patronus present in ea rectorem: ergo & multo fortius hoc poterit facere à principio patronus cum consensu episcopi: optinãnam patronus in principio in limine fundatiõis habet maiorem auctoritatẽ, quã post: vt satis fuit dictum. s. in i. par. i. lib. in 9. q. prin. in i. ar. & in hoc casu sufficit mihi dare ecclesiam collegiatam: & in ea cadere presentationem: vt in casu proxime pced. dicto hoc ergo Lambert. de iure patron. c. 2 non erit





nobis in §. ceterum. in i. opp. ¶ Do. Ab. circa hoc nihil dicit: & sic videtur tacite transire cum gl. licet in fi. quærat de remedio si patronus non vult consentire: vt j. dicitur. ¶ Et eodem modo pertransit summa directorij iuris hoc tit. §. 7. ¶ Glo. vero in verbo. & princeps. in c. de hoc de simo. tenet opinionem quã tenuit in d. c. nobis. & vult electionem non confirmari nisi ob tento consensu patronorum: & ideo si ille redimitur p pecuniã. vel ante electionem vel post. redimens committit simoniam. & sic demonstrat consensum fore necessariũ. & ius tribuere: quia committitur in eo simonia. ¶ Dom. Abb. ibi dicit hoc esse falsum. non confirmari electionem. consensu patroni non habito. si patronus non habet aliquã causam legitimã dicens: nisi hoc haberet de iure spali. & a solo papa. alleg. text. cũ gl. in d. c. nobis. & tex. in d. c. cum terra. & ad gl. & tex. in d. c. de hoc responderet in casu illius tex. patronus debebat cõsentire ex priuilegio papa. sicut auduit regem Frãciæ & alios princip. s habere priuilegium pferendi. & subdit qd de p̄suetudine vel p̄scriptiõne et ranti t̄pis. cuius initij memoria haberi non possit. hoc non haberet locũ. de quo diximus late §. in j. parte. i. lib. in x. q. prin. in 2. art. ¶ Ana. in d. c. de hoc sup d. gl. in verb. regem. in 3. col. de simo. relata opin. glo. & Ab. subdit esse considerandum qd gl. ibi habuerit bonum f̄ intellectum. qd ille patronus qd nõ habet iustã causam d̄dicendi. d̄r p̄sentire. l. dot. ff. solu. mati. & facit qd per illã notat Bal. in l. nã ita diuus. ff. d̄ adoptio. & ideo gl. intellexit d̄ illo. qd habebat iustã causam d̄dicendi. quã si nõ habuisset iustã causam. p̄sentire videbatur: vt in fi. ibi dixit Ana. ¶ Subdit et. qd si ex priuilegio apostolico hoc patronus laicus habebat omnino cõsentire. debebat. & aliter nõ valeret electio. & allegat ea qd dicuntur de Rege Frãciæ & aliis regib. habentib. p̄rãtẽ p̄ferendi postea. d̄r p̄suetudinẽ vel p̄scriptiõnẽ id facere nõ posse: vt ibi. ¶ Ab. vero in d. c. cũ terra. in v. not. in 1. col. vult expresse d̄bere regi p̄sensum patroni post electionẽ factã. & nõ ante alleg. d. c. nobis. hoc tit. subdit: bene. qd si p̄sona nõ vult p̄sentire sine cã rõabili. n̄ pp hoc cassabit electio: sed tã regretur p̄sensum. vt audiantur sue exceptiones legitime. si quas habet. & vt in posterũ nõ possit opponere: & d̄r qd si d. c. cũ secũ. possit sic intelligi ibi illum principem esse patronum: & sic eius p̄sensum esse requirendũ. ¶ Host. vero relatus à domino Car. in d. c. nobis. in §. ceterũ. in fi. p. col. in 7. q. hoc tit. dicit factã electione cautũ esse requirere assensum patroni. vt eius oppositiõne p̄ponat. & de eis ante cõfirmationẽ disse-ratur. Et sic v̄f habuisse in mente versum. d. c. quemadmodum. turpis eicitur. nã d̄r ipse opponere poterit electũ esse ipsius patroni inimicum capitã: & ideo ecclesia illũ non sustinebit. c. petitiõ. d̄ iureiu. cũ ista sit iusta cã. maxime cũ patronus sit princeps. qd habet ecclesiã defendere. 24. q. v. c. princeps. Potent et opponi illum esse suspectũ. nã nõ est d̄dandum in ep̄m. qd non diligitur. c. si forte. 63. dist. sicut nec debet in principẽ p̄ omoueri suspectus ecclesiã. ¶ Itẽ possit obicere patronus electũ esse p̄sodigum in honestum & malũ administratõrẽ: nam & post cõfirmationem potest talia denunciare. d. c. filijs. xvj. q. 7. & d. c. abbatem. xvij. q. 2. vnde fortius hoc ante facere potest. d. c. quemadmodum. de iureiu. ¶ Et demũ dicit. qd si solum dissentiat & n̄ rationabile apponat. non ex hoc vitabitur electio. alleg. d. c. cum terra. & in c. quod sicut. de elect. & Card. remittit se ad ea. quæ similiter dixit in d. c. qd sicut. in prin. in tertio p̄rio. ¶ Et Abb. et in d. c. qd sicut. videtur velle & sequi. quæ dixerat in d. c. cũ terra. de elect. ¶ Superuenit Gay. in repe. c. fi. de elect. li. 6. in prin. 18. col. & vult in electione faciendã nõ requiri p̄sensum patroni: sed ea factã patrono p̄sentari. vt siũ. si voluerit p̄sentire assensum. & quis dissentiret. n̄ irritabitur electio. nec p̄suetudo. seu abusus. poterit in p̄rium allegari. alleg. d. c. cũ terra. c. inter vniuersas. c. qd sicut. c. sacrosancta. & c. Messana. de elect. & d̄r hoc esset qd: f̄ in d. c. nobis. hoc tit. ¶ Reperi p̄ istmodũ hæc eadem verba ponere Pau. de cita. in d. eius tract. in 3. par. in 3. 2. q. 1. causa. post prin. 2. col. subdit t̄ ibi ta: t̄ petitionem cõsensum operari. qd patronus cũ ille petitur. poterit oēs exceptiones suas p̄ electũ opponere. & si non opponit. n̄ audietur postea. alleg. Ab. in d. c. nobis. & in d. c. cũ terra. & hanc partem et videtur tenere idem Pau. ibid. in 7. parte. in x. q. & in 3. par. in 1. q. in ver. secundo casu. ¶ Reperi et demũ do. Roch. in hoc tract. in verb. in ecclesiis. post prin. 2. q. dicentẽ simpliciter qd electio ni factã patroni postulabitur assensus de honestate iũ. & non de necessitate. vt sic possit d̄dicere ne p̄firmetur electus in iustã cãm d̄dicẽdi habeat. allegari dictã & no. in d. nobis. & in d. sacrosancta. ¶ ¶ Quare aut in ecclesia collegiata potius permittitur patronũ p̄sentire electioni iã factã. qd faciendã. Car. in d. c. nobis. in §. ceterum. in 7. q. d̄r idem hoc cẽ. ne videatur tolli libertas eligentiũ. & alle. d. c. cum terra. vbi de ista libertate plura adducit Pau. pulchra. ¶ Ego darem aliam rationẽ: quia ex quo pe-

titur assensus patroni. vt videtur possit de meritis electi: & ante electionem ignorabatur quis esset eligendus. frustra hoc fieret. cum esset vagari in incertum: & de meritis electi cognoscitur post electionẽ. vt p̄batur p̄ plura iura: & p̄sertim per c. si d̄ elect. lib. 6. vbi ad hoc ponitur electũ post electionẽ. vt cognoscitur post sit de iurib. ebḡentium & meritis electi. vt ibi. Tum in hac materia forma has dubitationes. Prima: tan istẽ p̄sensum patroni in electione faciendã de rectore in ecclesia collegiata debeat intervenire ante electionẽ. vel post. & tex. in d. c. nobis. & in d. c. cũ terra. cum omnibus §. alleg. volunt nullo modo hãcõ cõsensum requiri ante electionẽ. nisi aliud habeat de iura iurisdic-tione patronus. de quibus verbis late tractauimus §. in p. ecd. art. p̄sertim ex rationib. p̄xime adductis. ne impediatur libertas eligentium. & d. c. si de elect. lib. 6. & hoc est clarum. ¶ ¶ Secunda dubitatio est. an de honestate vel d̄ necessitate iste assensus. patroni post electionẽ factã in ecclesia collegiata debeat intervenire. & rex. principalior in materia. d. c. nobis. videt expresse velle esse petendũ de honestate. p̄ verbum ibi positũ. honestus & c. & idem v̄f velle tex. in d. c. cũ terra. cum dicit. & non prohibet peti & c. & licet gl. & aliqui doct. §. alleg. videãtur velle de necessitate fore petendũ & habendum post electionem. illa potissima ratione: qd patronus habet opponere p̄ personã electã. & gl. p̄dictã & doct. dicunt hoc etiam patronum facere posse post cõfirmationem per hæc verba dicerem. si hoc fieri potest post cõfirmationem. ergo non de necessitate ante cõfirmationem & post electionẽ esse petendum: vt tenuit Io. And. & Card. vbi. §. licet ego non tenerem absolute patronum post cõfirmationem posse se opponere p̄ electum. pro eius p̄teritis de meritis: ex quo habemus tex. in d. c. fi. de elec. lib. 6. p̄cludentem viam nõ cõparãtũ. j. terminum edicti. vt postea nõ aud.ãtur. ex illo capite poterit bene audiri patronus post cõfirmationẽ. denũciãdo ep̄o dilapidationem bonorũ ecclesiã. quam faceret confirmatus: iuxta not. in c. filiis. & in c. p̄mentis. xvj. q. 7. de quo dicemus. j. in 3. lib. deo duce. cõcludẽ ergo hmõi p̄sentium respectu petentium requiri debere d̄ honestate. nõ de necessitate. respectu vero ipsius patroni. videtur immineri necessitas: quia si nesciret electionem factã ante cõfirmationem. non possit ulterius audiri in eius oppositiõnib. nisi p̄ viam denunciationis. vt est dictum. licet hodie non possit p̄ d̄ aliqua ignorãtia p̄ patronũ: licet electores nõ poterãt assensum eius. qd poterit p̄ se patronus h̄re notitiã electionis ex appositione edicti. p. d. c. h̄. d̄. elec. lib. 6. ¶ ¶ Tertia est dubitatio. an nõ petito dicto assensu electio sit ipso iure nulla. & cõfirmari nõ debeat. ex quo d̄ eo nõ apparet. & in hoc cõcludẽ rẽ cũ Io. An. Ab. & aliis in locis. §. alleg. electionem non esse ipso iure nullã: imo patronus nõ se opponẽdo videtur dare assensum. & vult Io. And. in d. c. de hoc. d̄ simo. & p̄ hoc et facit qd dixit Io. And. & post eũ Car. vbi. §. qd ex quo nõ datur terminus ad p̄sentendũ. qd peteretur electio annullari post peti p̄sentendũ. & in hoc etiam videntur omnes cõcludere. ¶ ¶ Quarto dubitatur. si patronus se opponit. & d̄r aliqua d̄ quib. §. d̄ electum an debeat electio cassari. & est cõcludendũ qd sic. si d̄ illis cõstabit: & in hoc et oēs. §. alleg. doc. p̄cordã. ¶ ¶ Quinto dubitãt. qd si patronus vult p̄stare p̄sensum electo p̄ collegiatos: & c. es doc. cõcludunt cõter. §. allegati. & h̄n secũdũ Ab. in d. c. nobis. in fi. qd si sine cã d̄dicat. n̄ obstat d̄dictio: ex quo electio alias est legitime factã. & dicit facere. c. sacrosancta. d̄ elec. in fi. ¶ Sexto quæritur qd si ex aliquo statuto ep̄i priuilegio vel p̄suetudine p̄sonus habeat qd electio iã factã nõ teneat. nisi sequatur oĩno p̄sensum p̄soni. & p̄ tex. in d. c. nobis oēs tenet. & maxime Abb. in d. c. de hoc. de sim. oĩno eius p̄sensum eẽ petendũ. & habẽdũ vt ibi per eũ. ¶ Et nota omnia p̄dictã & hunc p̄sensum debere intervenire. & si de b̄nficio electio p̄sonato fieret. permutatio. quia adhuc vltra p̄sensum eligentium. d̄r interuenire p̄sensum patronorũ: vt nouiter dicemus. j. in j. par. 2. lib. in 6. q. prin. in 6. art. in v. dubio. ¶ ¶ Septimo dubitatur quid in aliis principibus. & regib. an eorũ requiratur p̄sensum ante electionẽ vel post. & an possit p̄suetudo hoc inducere. qd requiratur ante electionẽ vel ne: istud plene tractat Ab. in d. c. cũ terra. Abb. & doct. maxime mod. in d. c. sup h̄s. de accu. et abb. in c. fi. de p̄sue. et Abb. in d. c. quod sicut. de elect. vbi pulchre dicit post longam dist. quam posuit in d. c. cũ terra. Inn. ibi dicere simpliciter posse ex p̄suetudine introduci. vt motus plati nunciatur principib. et ab eo petatur licetia eligẽdi plati: ita qd electio aliter factã. nõ teneat: in teret enim principis ne aliquis eligatur. qui possit reuelare secreta regni sui. arg. l. oẽ delictum. §. exploratores. ff. de re milit. ¶ ¶ Vnde alibi dicit d̄xile Inn. (& fuit in d. c. se per his. de accu. regẽ posse p̄ electionẽ factã opponere se habere eẽ electũ suspecto ratione p̄dictã: & si poterit hoc p̄bare. debet electio irritari. ¶ Ex quo dicto singulariter notat Ab. vbi. §. ex cã p̄dictã Lambert. de iure patron. e 3



dicunt Bellamere de quo. s. & poterit etiam intelligi dictū Io. and. in c. postulasti. in fi. hoc tit. ¶ Reperi postmodū Pau. de ci. tra. in hoc trac. in vi. par. in xij. q. in versic. sexto. volentem s. scrip. tam conclusionem. s. patronum ecclesie collegiate posse p̄sentare ad p̄bendas illius. & idem voluit ibidē in liij. q. & in vij. par. 10 in x. quæstio. ¶ Reperi etiam postmodū do. Roc. in hoc trac. in verbo. ecclesiis. in 1. q. volentē. q. licet patronus non p̄ntet ep̄m in ecclesia cathedrali. p̄sentabit tamē clericos ad alia beneficia particularia. alleg. do. Propo. in c. impium. 10. dist. & idem Roch. ibidē in 2. q. dicit patronū p̄sentare ad beneficia inferiora existentia in ecclesia collegiata canonicos vel clericos in ecclesia collegiata. & p̄ hoc adducit etiam Abb. in cōsi. suo 57. in Christi & c. in 1. vol. in vlt. col. & Imo. in c. fi. in vlti. not. de conce. p̄ben. dicentē istā esse cōmunē opinio. adducit etiā Abb. in c. cū ecclesia Vulturana. in 3. col. de elec. & do. Propo. in c. j. in 21. dist. & remittit se ad dicenda p̄ eum. in verbo. dotavit. in vlti. q. vbi tractavit. an erigens p̄bendam. ex sola dotatione acquirat ius patro. de qua nos diximus in d. 1. parte primi lib. in 6. q. prin. in octavo artic. & demū ipse Roch. ponit rationem diuersitatis. cur patronus non eligat in ecclesia collegiata. sed p̄senteret de qua diximus supra. post docto. in c. nobis. & p̄ Abb. in c. postulasti. hoc tit. & ponit Abb. in c. sacrosancta. de electio. vbi etiā ponit quare electio p̄lati in ecclesia dicatur quid magis spirituale. quam p̄sentatio ad alia beneficia inferiora. & ad hoc faciūt norata p̄ Abb. & alios in c. quanto. de iudi. & ita refidet Roc. ibi.

¶ Quartus art. v. q. prin. j. partis. ij. Libri.

1 Patroni an debeāt p̄sentare in monasteriis monachorum & sic regulariū.

1 Succesive Quarto quæritur. an patroni habeāt p̄sentare in monasteriis monachorum. & sic regularium? & breuiter dic. s. in j. par. j. lib. in 1. & vlt. q. princ. in 4. arti. fuisse per nos dubitātū: an ius p̄. cadat in monasteriis monachorum. & fuisse cōclusum quōd sic. quō ad omnes fructus iuris p̄. p̄. erquam ad fructum p̄sentationis: quia in monasterio & conuentibus videtur esse collegium: vt diximus. s. in prin. primi arti. huius. q. prin. & idē in omnibus & p̄ omnia de monasterio & conuentu dicendum est: vt diximus in d. j. arti. de ecclesia collegiata patronū non habere in monasterio fœ conuentu. nec p̄sentare nec eligere. & ita pulchre expressē voluit Abb. in cōsi. 59. quidam dominus Iaco. in j. col. 2. vol. vt etiam diximus in d. 4. arti. vlti. q. prin. j. par. j. lib. ad quæ dicta potes recurrere. & hoc idem voluit do. Roc. in hoc tra. in verbo. in ecclesiis. in 3. q. concludit ergo in p̄senti artic. in omnibus & p̄ omnia. put cōclusimus de eccle. collegiata. s. in j. arti. p̄sentis. q.

¶ Quintus arti. v. q. prin. j. partis. ij. Libri.

1 Patroni monasterij monialium an possint p̄sentare in eo abbatissam vel priorissam.

2 Moniales constitunt collegium in monasterio.

3 Abbatissa per scrutinium eligitur.

4 Abbatissa iurisdictionem habet. & beneficiorum collationem. liberamque monasterij administrationem.

5 Abbatissa benedicitur non secus. quam abbas.

6 Patroni monasteriorum. an possint moniales p̄sentare in ipsis. & 7.

8 Mulier p̄sentata in monialem. non cogitur renūciare beneficio annalis probationis. Et quid de Abbatissa.

9 Moniales dicuntur habere canonicas & p̄bendas in monasteriis.

10 Patronus an possit p̄sentare mulierem etiam non professam. sed laicam.

11 Capellanus à patrono p̄sentatus in monasterio. potest recufari per moniales. si non fuerit idoneus.

12 Monialibus quis possit dare sacramenta. & eas absolvere.

1 Dubitatur Quinto quid in monasteriis monialium. tan monasterij monialium habeant p̄sentare abbatissam. si per abbatissam. vel priorissam. si per priorissam regitur monasterium. vel saltem moniales in ipsis monasteriis monialium. ¶ Et primo dicamus de abbatissa vel priorissa. & dic Fed. de se. in cōsi. 9. super dubitationem. in j. dub. & quasi per totum. videtur voluisse abbatissam fore p̄sentandam per patronam cum p̄supponat ibi p̄sentationem de abbatissa à patrona fieri: & idē quærit ibi quid si patrona potuerat p̄sentare magis idoneam in abbatissam & c. ¶ Tamen mihi hoc videtur durissimum: nam t̄ nemo negabit quin moniales in monasteriis faciāt collegium. iuxta illud beati Hieronymi ad Paulam & Eustochiū in sermone assumptionis virginis gloriosissimæ ibi: videlicet. vt habeat sanctum collegium vestrum & c. & idē in c. electio de abbatissa seruatur electio t̄ etiam p̄scrutinii & etiā

forma c. quia pp. de elec. vt in c. indemnitate. de elec. li. 6. in 4. §. sanc. vbi p̄ dicitur. in quo text. ponuntur specialiat̄ in electione abbatisse. nā abbatissam habet iurisdictionē. & p̄t̄ ē h̄e collationē beneficiorū. put p̄dicta habet abbatissa sancti Benedicti de euperfano in clericis laicis. & beneficiis terre castellanæ. & voluit Abb. c. cum dilectus. in 3. col. de cōsue. c. dilecta. & ibi not. de excel. p̄læ. c. dilecta. de maio. & obed. & d̄ h̄e dignitate. & esse caput monasterij. d. c. indemnitate. & Abb. in c. cū in cūctis. in 2. col. de elec. abbatissa ēr habet liberā administrationē monasterij sicut abbas. & p̄cedit cū cōsensu sui capituli. c. 2. de his. quæ fiunt à p̄læ. vbi Abb. colligit abbatissam disponere de rebus monasterij. nō obstatē sexu femineo t̄ abbatissa. ēr b̄ndicatur sicut abbas. licet b̄ndictiones habeant diuersos effectus c. meminimus & ibi Abb. & doc. de accu. gl. in cle. attēdēt. in verbo. b̄ndici. de statu reg. & in r̄tū d̄ h̄e collegiū monasterij q̄ mortua abbatissa. c. succedit in administratione. cle. ne in agro. §. abbate. de statu regula. sed si vacante ecclesia scandalū nascitur inter illos de collegio. ita q̄ suspecta sit earū administratio. tunc per superiorē dari debet monasterio administratione. cle. toridoneus. & ita intelligitur c. cū dilecta. de referi. & ibi Abb. circa princ. facit in argu. c. si de statu regu. imō abbatissa potest habere clericos seculares. sub se de iure sp̄ali. puta si habet capellas sub se ex priuilegio vel p̄scriptione pleno iure. c. is. que. & ibi Abb. & in c. dilecta. de maio. & obed. vt habet dicta abbatissa sancti Benedicti. ¶ H̄s sic cōsideratis dico. ex quo in abbatissam seu prioratu p̄ceditur p̄ electionē. & cadit in monasteriis monialium electio pillius capituli. & collegiū nō video causam. quare in eis nō p̄cedatur. sicut in aliis monasteriis virorū: & sic sicut in ecclesiis collegiatis. & per cōsequēs dō fore cōcludendū in illis nō cadere patronorū p̄sentationē: sed omnia ita militare in eis. sicut & in ecclesiis collegiatis. adeo q̄ nec patroni cū monialibus eligere poterūt: vt diximus. s. in j. art. p̄sentis quæstionis. sed bene p̄sentiet electioni iam facte vt diximus. s. in j. art. similiter p̄sentis quæstionis. ¶ Et adde vniū magis notādū. idē esse nō solū in monasteriis. in quibus sunt moniales viuētēs sub aliqua ex religionib. approbatis: sed et̄ in illis. vbi iuxta quorūdā puinciales p̄suetudines sunt mulieres q̄ nec p̄riis renūciāt. nec p̄fessionē faciūt regularē. sed viuūt vt in secularibus ecclesiis canonici seculares faciunt. vt etiā in eis hoc fit obseruandū. arg. d. c. indemnitate. §. supradicta. si quidem per iura & rationes. s. allega. qui tex. vult etiā eius dispositionem militare. ¶ Ista planē p̄cederent. si respōderemus ad d. cōsiliū Fede. ad quod licet videatur dura respōsio. tamē est leuissima. nā si bene aduertatur cōsiliū p̄dictū. videtur velle monasteriū sancti Bergiati fuisse p̄struātū à quadā muliere. que in limine foundationis apposuit qualdā cōditiones. p̄cta. & reueruones de cōsensu pape Ioānis: vt in d. cōsi. patet. Cuius Ioānis pape literæ fuerūt potestē ipsi Fed. & ex illis dubia colligit. vt in eo. quo casu vt vult gl. in ver. de sua. & ibi oēs i. c. nobis. hoc tit. p̄t̄ hoc fieri. vt in ecclesia collegiata p̄onus nō solū p̄ntet. sed et̄ eligat cū collegiatis rectorē illius ecclesie: ergo hoc fuisse videtur in illo casu: quia alias tradideret oibus iuribus mūtū. ¶ Cōclude ergo primā par. arti. n̄ si circa abbatissam vel priorissam eligēdā. vt in rectorē ecclesie collegiate diximus in j. & 2. art. p̄ntis. q. prin. ¶ Restat mō videre de alia p̄e huius arti. videlicet. an saltē p̄soni monasteriorū monialium habebūt p̄ntare moniales in ipsis f̄m facultates monasterij: iuxta ea q̄ iare diximus. s. in j. par. j. li. in 5. q. prin. in xij. art. dū tractauimus. q̄ dicitur dos cōp̄tēs cuiuslibet ecclesie. & in hoc reperio eūdē Fed. de d. cōsi. 9. in 3. dub. dicentē p̄sonū posse p̄ntare. quā voluerit idoneā. s. mulierē in locū deficiētis monialis in monasterio monialium. dū mō et̄ sit apta religioni. & recipi debet ad p̄fessionē: licet patrona potuerit p̄ntare magis idoneā: dū n̄ de ciuitate vel diocesi loci existat. alleg. c. hortatur. 71. dist. & c. vltimū. de cle. peregrini. & dicit facerē ad hoc. quod not. in c. significasti. hoc tit. & 1. q. 5. c. si quis ep̄orū. ¶ Subdit et̄ mulierē p̄sentatā in monialē. nō cogi renūciare b̄nficio annalis probationis. sic nec abbatissa c. ad apostolicā. de regu. dicit tamē in hoc esse differētiā: quia p̄sentata & nouitia p̄t̄ in fr̄ annū si sibi placet exire. & redire ad seculū: sed abbatissa in fine anni nō potest eā nō recipere ad p̄fessionē. si est idonea: si verō nō est idonea. p̄t̄ eā nō recipere. secūdū ea. quæ not. Io. and. in reg. decet. de reg. iu. lib. vi. in quæstione ibi posita. in nouel. in fi. ad hoc. 16. q. 7. c. decernimus. ita Fed. vbi. s. quæ simpliciter sequitur Gay. in repe. c. si de elec. lib. vi. post prin. 48. coi. dū vult patronum posse p̄sentare quem voluerit in locum deficientis monialis. ¶ Et certē licet posset dici in casu Fed. hoc esse ex priuilegio papæ: vt diximus in proxima p̄ceden. solut. tamen quia eum allegat simpliciter Gay. vbi. s. dicerem hoc esse etiā de iure cōmuni. Et si diceretur. auctoritatem Gay. non potesse ex quo Lambert. de iure patron. e 4 debet

# Cæsar Lambertinus Episcopus

debet intelligi (vulgatis iuribus) secundum doctrinam quam allegat. & sic Fed. dico hoc oīo esse tenendum, p ea, quæ diximus late in pximo pced. art. videlicet, patronū ecclesiæ collegiæ p̄ntare in canonicatibus, & p̄bendis, ac beneficiis existentibus in ecclesia ipsa collegiata, quibus in electiōe p̄lati ipsius interuenire nec p̄ntare possit: vt ibi diximus eodē mō sit in casu no. 9. Itā isse moniales dicuntur habere canonicas in istis ecclesiis & monasteriis, & p̄bendas circa earū vītū: vt pulchre vult Abb. in c. cū dilecta. sup. gl. si. in prin. vlt. col. de referip. vbi vult monialē, ex p̄missu & cōcessione abbaris: posse habere q̄ lam vītū, vt teneat ad vsūm p̄p̄riū, q̄b. si mortua abbatissa illa spoliatur: p̄t petere restōnem: sine expresso mōlaro, quem admodum ē. seruus spoliatus p̄t absente dño hoc facere: vt in l. i. p. gl. & Bart. C. si p. vīm vel alio mō. negari. nō potest ipsa vītū in vel vītū q̄ loco p̄bende h̄r. monialē à monasterio haberi: & sic à bonis datis p̄ patronū p̄nt monasterio: imo sic in dubio est p̄sumēdum: vt diximus in 3. pced. art. in ver. q̄b. adde. in ver. idē voluit. & in ver. sciēdum q̄ in dubio. & t̄: q̄ simpliciter patronis in capit. ecclesiæ collegiæ p̄ntatio & electio est p̄hibita, & nō p̄ntatio in mēbris: vt diximus in d. 3. pced. art. quia omnia ibi dicta hic t̄ militā. ¶ Credo bñ vnum, q̄ si patronus hoc sibi reseruet de cōsensu ordinarij, fortius ius haberet: per c. p̄terea. hoc ti. & c. cum dilectus. de cōsue. & p ea, quæ late diximus. s. in j. par. j. lib. in ix. q. p̄n. in j. art. vbi de reseruationib⁹, quæ sunt in limine foundationis beneficij monasterij vel alterius ecclesiæ: & faciunt q̄ ibi diximus in 3. cōclusionē. in v. amplidum diximus de cōditione, q̄ diuidatur reditus inter abbatem & monachos. ¶ Et cōsidera dicta Fede. ex quo loquitur de cōp̄fessione faciēda, patronū p̄ posse p̄ntare mulierē t̄ non p̄ntare, sed laicam: & sic non teneri p̄ntare monialē: q̄ monialis nō p̄t de monasterio discedere sine licentia: a g. a p̄rio. c. monasteriū. de vita & hō. cle. & ita in hac. 2. par. p̄ntis art. ego tenerem maxime, cum nō repe. iā p̄dictorem. ¶ Et ex decisione huius. 2. par. p̄ntis art. p̄t decidi aliud incidēs, de quo quaesuit idē Fed. in d. c. 9. super dubitationū. in 4. dubio, an patroni monasterij monialium possint p̄ntare capellanū, vt instituantur in monasterio p̄dicto. & videtur Fed. ibi p̄supponere q̄ sic. ¶ ¶ Dicit t̄ abbatissam moniales & p̄uentum posse recufare capellanū p̄ntatum per patronum, si non fuerit idoneus, & se opponere, ne instituantur: quia ipsarum interest, cū loco rectoris parochialis habeatur: & dicit allegādo Io. q̄ possit sibi opponere nīmū iudicium: & aliter loquēda arbitrio boni viri: vt not. 1. s. q. 2. c. q. religioſis. ¶ Subdit t̄ institutū & admissū capellanum abbatissam & p̄uentum non posse amouere, sed si indignus fuerit, poterit amoueri: amotio t̄ illius ex faciliōib⁹, causis fieri poterit, q̄ amotio rectoris parochialis ecclesiæ, & ipse poterit petere hāc amotionem ab illo, ad quem pertinet amotio patrono inuito: facit. c. ea que. de statu reg. & c. pen. & c. cum ex iniuncto. de here. Ita residet ibi Fede. ex cuius dictis colligitur patronū monasterij monialium posse ad illud p̄ntare capellanum p̄petuum, & illud institui facere ad eius reditus, ad instar canonicarū, p̄bendarū, vel alterius beneficij in ecclesia collegiata existentis: vt diximus in 3. pximo pced. art. & ita t̄ ego teneo. ¶ ¶ Tractat insuper ibi Fede. q̄s p̄t dare sacramenta monialib⁹, & à quibus debeant petere licētā sumendi sacramenta, & q̄s possit illas absoluerē & visitare: vbi videtur cum: quia nō est in materie nostre. ¶ Et omnia p̄ dicta faciunt ad casum nostrum. Nam cum quedam magnifica dña Antonia Palagina consobrina patris mei, fundasset ex eius patrimonio situm in Tranum in picaggio sancti Saluatoris p̄ra domorum mearum, quoddam monasterium monialium tertij ordinis sancti Fr̄cis: sub vocabulo sancti Ioannis, in quo hodie viget maximā sanctitas & religio: illud q̄ de dotasset amplā dotē, & postmodum mortua fuisset ab intestato, & in sua hereditate successisset genitor meus cum quibusdam aliis suis consobrinis, cum ius pat. competat fundanti etiam nihil dicenti, vt diximus in j. par. j. lib. in 2. q. p̄. in. in 4. art. & ius pat. cadat in monasterium: vt ibidem diximus in vlt. q. prin. in 4. art. & hic in pximo pced. art. & etiam in monasterio monialium: vt in seq. art. & ius pat. transit ad heredes, vt late dictum est. s. in 2. par. 1. lib. in 2. q. prin. per totum: ergo ius pat. dicti monasterij transiuit ad patrem meum, qui semper fuit in quasi pos. iuris honoris, in primo loco sedendo: & aliorum fructuum, & ab ipso trāsit ad me, & ad fratrem meum: licēt ad nos non spectet presentatio seu electio ministrorū, quæ fit de triennio in triennium: spectat tamen ad nos consentire electioni, quæ fit de ministris: & ne confirmari per ministrum provincialem opponere ista de causis presentare ad dictum monasterium sorores seu moniales, & capellanum per supra scripta, quæ ad hunc effectum sunt notanda.

¶ Sextus art. v. q. prin. j. partis. ij. Libri.

1 Patronus an possit presentare in ecclesiis mendicantium, vel saltem in capellis fundatis in earum districtu.

1 Contingit Sexto loco dubitari, an patronus possit presentare in ecclesiis mendicantium, vel saltem in capellis fundatis in earum districtu. Et antequam huic dubitationi respondeā, est aduertendum, nos. s. in j. par. j. lib. in xi. & vlt. q. princ. in 7. art. tractasse, an in ecclesiis & capellis mendicantium habeat locū t̄. de iure pat. & quamuis multi tenuissent q̄ non: tamen nos conclusimus q̄ sic, quo ad ius honoris. s. possessionis, & preeminentie. Ideo dico si ius pat. in ecclesiis & capellis mendicantium habet locum solum in p̄dictis: ergo in eis non cadit presentatio, & maxime: quia hodie videntur mēdicantes collegialiter viuere in qualibet earum religione: quia faciunt eorum capitula generalia, & provincialia, in quibus eligunt eorum p̄latos generales particulares cuiuslibet loci, & provinciales ad temp. s. vel ad vitam, iuxta eorum ordinationes. & sic ad instar ecclesiarum collegiarum: & idem in capellis fundatis in eorum ecclesiis: quia non habent proprios rectores, sed sunt pro ornamento ecclesiæ sub priore, vel guardianis illius loci: vt per Ana. in consi. lxxxvj. in Christi. & c. pro expeditione. & ibi Bologni. in addit. o. & Pet. de Anch. in c. 113. in christi & c. iura quæ loquuntur. in prin. & facit quod dicit Ab. à p̄rio in c. 59. quidam dominus Iacobus. in 2. vol. & diximus late. s. in d. vlt. q. prin. j. par. j. lib. in 7. art. & q̄ nullus presentetur in ecclesiis mendicantium, tenet etiam Roch. in hoc tract. in verbo in ecclesiis. in 3. q. post principium: & ante fi. 2. col.

¶ Septimus art. v. q. prin. j. partis. ij. Libri.

1 Patronus an et quando possit presentare clericum, qui iuret rectorem in diuinis, vlt. presentacionem rectoris in ecclesia parochiali.

2 Patronus, verb. quomodo accipiendum.

1 Dubitatur Septimo, an patronus in ecclesia nō collegiata pura parochiali vlt. presentacionem rectoris habeat t̄ presentare clericum, qui adiuuare debet rectorem in diuinis. Hic art. intricate per doc. ponitur in c. postulasti. hoc t̄, propter materiam intitulationis clerici, quæ ibi tractatur. de qua nos dicemus. s. in 3. lib. v. q. prin. in 6. art. Abb. clare loquens in d. c. postulasti. pcedit, distinguēdo: aut loquitur de presentatiōe ad ordines: & de intitulatione, & prosequitur: vt nos t̄ erimus dicturi, vbi. s. Aut de presentatiōe canonicorum in ecclesia collegiata, vt prosequitur: vt diximus. s. in 3. art. p̄ntis. q. Aut loquimur, quādo ecclesia nō est collegiata: & dicit in dubio patronum habere presentacionem rectoris: & t̄ omnium aliorum clericorum: & sic non vnum tantum. alleg. c. princ. lxxij. d. st. quod dicit esse intelligendum, quādo ipsi clerici instituendi debent esse perpetui, secus (dicit ipse) si rector vult sibi eligere vnum clericum, vt sibi ministraret in diuinis, nō dando illi beneficium in ecclesia: nam hunc poterit rector eligere ad libitum. alleg. in arg. c. vt quisquis clericus. de vi. & her. cler. & ita t̄ videntur velle omnes: & maxime Io. And. in d. ca. postulasti. & ibi Card. in vlt. col. in 6. q. & Pau. post eum Card. in cle. plures. in fi. 6. col. in 9. q. & ibi Pet. de Anch. in pe. col. in 3. no. & Imo. ibidem in x. col. in ver. glosa rectoris. & ibi Abb. in gl. suis in 3. ver. & reperit. aureo hoc tit. in prin. fi. col. qui alle. d. c. principalis. & Pau. in c. si de censu. & in c. cum vos de offi. ord. ¶ Ego dico in hoc non esse intelligendum: nam si patronus p̄t presentare in aliis beneficiis in ecclesia collegiata quod est plus: vt voluit Abb. in d. c. postulasti. & diximus. s. in 3. art. p̄ntis. q. multo magis poterit presentare ministros in ecclesia parochiali, & minori. ¶ Intellige tamen hāc conclusionem procedere eo modo & forma, quibus diuersificando casus diximus. s. in d. 3. art. videlicet an dōs illius clericatus emanauerit in fundatione vel post ab ipso patrono: secus si ab extraneo, vt ibi diximus. ¶ Intellige 2. presentacionem istam conclusionem procedere, quādo quis est p̄sona vestre ex fundatione, constructione, vel dotacione: secus, si ex p̄scriptione: quia non possit presentare, nisi in quantum p̄scriptum secundum omnes in locis. s. allegatis.

¶ Octauus art. v. q. prin. j. partis. ij. Libri.

1 Patronus hospitalis, an in eo possit rectorem presentare, vel capellanum perpetuum. Et quid in oratoris.

1 Posset Etiam octauo dubitari, an patronus hospitalis possit in eo rectorem presentare, vel perpetuum capellanum: Et quid in oratoris, an possit patronus presentare capellanum



capellanum: Et de istis duobus est recurrendum ad ea, quæ diximus in vlt. q. prin. j. part. j. libr. in xi. & xij. art. vbi tractauimus, an in istis cadat ius pa. & distinximus: An sunt religiosa vel publica, seu non: vt primo casu cadat ius patr. & eius fructus: & sic presentatio secundo casu non dicitur ibi.

¶ Nonus art. v. q. prin. j. partis. ij. Libri.

- 1 Patronus capelle ecclesie de se stantis, vel in alia ecclesia affixe, seu alicuius altaris affixi, an possit in eis capellanum presentare. Et quid de altari portatili n. 2.
- 3 Presentatio an in basilica cadat.

**Poterit** Dubitari nono loco, si an patronus ecclesie capelle de se stantis vel affixe in alia ecclesia seu altaris affixi possit in eis presentare capellanum? Et de istis est tractauimus §. in d. vlt. q. prin. j. part. j. libr. in v. j. & viij. art. quærendo, an in eis cadat ius pa. & conclusimus quod sic: cum cadat in eis dos, ideo cadit presentatio capellani. vt ibi late dictum est. ¶ Quid autem de altari portatili diximus §. in d. j. par. j. li. in 9. art. vbi conclusimus in persona ecclesiastica cadere ius pat. & fructum illius esse vsum ipsius altaris, dicitur ibi. ¶ Quid autem de basilica, an cadat in ea presentatio? Et de hoc est tractauimus ibidem in x. art. & conclusimus ius pa. cadere in illa, et ante consecrationem: & si similitur presentationem de quo etiam in d. j. par. j. lib. in 4. prin. in ix. art. cum ibi tractauimus, quando incipit curere ius pa. cum incipit edificare vel perfecto opere, seu post consecrationem: & magis communiter concluditur presentationem posse fieri dote data etiam ante consecrationem. Et ita communiter obseruari videmus, cum rare ecclesie consecrentur.

¶ Decimus art. v. q. prin. j. partis. ij. Libri.

- 1 Patroni preceptorie seu commende basilice, vel aliarum religionum, an in eis presentare possint.
- 2 Mulieres an sint religiose, vel seculares, vnde dignoscatur.

**Poterit** Enim successiue & decimo loco dubitari, si an patronus preceptorie seu commende bagliue vel hmoi religionis militum Hierosolymitanorum sancti Iohannis Baptiste, templi dñi, & aliarum religionum possit predictos in predictis locis presentare? Et quid in preno staurie? Et licet hoc non tangat ab aliquo: nihilominus quia predicta loca sunt religiosa, & facta ad instar hospitalium, quæ proxime dicta sunt de hospitalibus, in locis ibi remissis, referantur dicta in presenti art. vt cadat in eis presentatio, sicut cadit ius pa. nisi prouideretur illis ex consuetudine vel privilegio, seu alio iure presentatione: quia tunc conferuntur vt ecclesie collegiatis. ¶ De stauris vero similitur est aduertendum an sint religiose vel ne, vt in eis cadat ius pa. quia si sunt religiose, & non collegiatis, cadat in eis presentatio, sicut dictum est de hospitalibus: Si vero sunt seculares, & non religiose, dicitur tum est, vt in seq. art. quod si autem cognoscantur, an sint religiose vel seculares, diximus §. in j. par. j. lib. in i. q. prin. in x. art. vbi etiam late diximus de beguinariis, de fraternitatibus disciplinatorum, & de fratibus, & sororibus tertij ordinis sancti Francisci.

¶ Undecimus art. v. q. prin. j. partis. ij. Libri.

- 1 Patroni collegij scholarium, an possint scholares in eo presentare.
- 2 Scholarium collegium, dicitur quasi religiosum.
- 3 Collegium, vulgo del santo, situm in frontispicio S. Antonij de Padua, a quo constructum & dotatum fuerit.
- 4 Presentatio non habet locum in scabellis & banchis locatis in ecclesia.

**Possit** Etiam & vndecimo loco dubitari, si an patroni collegij scholarium possint presentare scholares in illo? Nos §. in j. par. j. lib. in vlt. q. prin. in 14. art. tractauimus, an in istis collegiis secularibus cadat ius pa. & conclusimus quod sic: & ideo cadit etiam in eis presentatio, vt ibi late diximus quibus ibi dictis si adde collegium scholarium, dicitur quasi religiosum, vt vult Pau. de Cain conf. 145. in Christi & c. in quest. 63. quæ vertitur vbi dicit, quod si testator dedit modum eligendi scholares, ille seruabitur: si autem episcopus habeat ibi rectorem & scholares eligere: quia ex quo pro victu scholarium pauperum est institutum, dicitur episcopo spectare, vt ibi late: si & loquitur de collegio quod est Padue in frontispicio ecclesie sancti Antonij ordinis minorum, quod vulgariter dicitur collegio del santo: & fuit fundatum, constructum, & dotatum a quodam Reueren. D. D. Pillico Car. Raven. qui commisit curam illius magnifico domino Paulo Aleone, & Reueren. do. Fran. de Zab. postea dignissimo

Car. de Floz. d. d. nostro famosissimo nobilibus Patavinis vt ibi: quod conf. vt refert Firma. in trac. de episc. in 4. lib. in 3. par. in x. q. ¶ Tu aduerte, quod si hoc collegium diceretur ecclesiasticum, sine dubio esset tenendum electionem non spectare ipsi patrono, sed illis de collegio. vt §. diximus de collegio ecclesiastico in j. art. presentis quod sed bene patronus poterit presentare scholares: vt de dignitatibus inferioribus, canonicatibus præbendis, & aliis beneficiis, diximus §. in 3. art. & de monialibus in v. art. presentis. q. princ. ¶ Si vero nos diceremus hoc collegium esse seculare, pariter est, licet primum respectu effectus: vt Pau. de Ca. dixit in præ allegato conf. & si fundator seu institutor illius voluit rectorem etiam presentari per patronum, ita obseruabitur. Et ita sentit Paul. ibi in d. conf. dum dixit, si testator dedit modum eligendi scholares, ille seruabitur: si vero voluit seruari electionem, poterit in electione patronus interuenire cum aliis collegiatis, cum sit collegium seculare, & de loco seculari, & non vero ecclesiastico, fm d. Car. in d. c. nobis. in §. ceterum in 4. opp. hoc tit. p. text. in §. si quis edificationem in aur. de eccl. ti. voluit. d. Roc. in hoc trac. in verb. in ecclesiis. in 2. q. in 2. col. in vers. tertio limita. vt eum retulimus §. in j. art. presentis. q. in ver. dicit etiam ibidem. & sic patronus hoc casu poterit presentare rectorem & scholares, vel in electione rectoris interuenire cum aliis collegiatis. ¶ Quid autem in scabellis & banchis, quæ sunt in ecclesia in quibus cadit ius pa. large seu largissime: vt diximus §. in d. j. part. j. libr. in vlt. q. prin. in vlt. art. an cadat in eis ius patr. & d. cend. est quod non, cum illud ius patroni non habeat aliquem fructum, nisi vsum illius scabelli: vt diximus in dicto ultimo articulo.

**Conclude** Ex omnibus §. scriptis quæstion. arti. & facias conclusionem: quod in ecclesiis & locis in quibus cadit ius pa. cadit presentatio. vt diximus §. in prin. presentis. q. ¶ Amplia primo hanc conclusionem tantum procedere, quod etiam cadit presentatio non solum in rectore ecclesie parochialis, & fiet per patronum ipsius: sed etiam ipse patronus presentabit clericum, qui adiuuare debet illum in diuinis: vt diximus §. in 7. art. ¶ Restringe hanc ampliam procedere, si patronus a principio, vel post dedit dotem proprio clerico: sed si dedit extraneus de consensu episcopi, ipse presentabit, & non patronus: vt diximus in d. 7. artic. ante finem: & in loco ibi remisso. ¶ Restringe secundo, d. ampliam procedere, si primus patronus erat patronus ex illis tribus causis: quia tunc presentabit etiam clericum, vt §. sed si erat patronus ex prescriptione, presentabit in eo tantum, quod presentabit: vt diximus in d. 7. art. ¶ Amplia secundo dictam conclusionem procedere, etiam in ecclesia siue capella de se stante, seu affixa alteri ecclesie, & in altari affixo: quia cum in illis cadat ius pa. per patronum fiet presentatio: vt diximus in 9. artic. ¶ Amplia tertio, d. conclu. procedere, et in basilica dorata, tñ licet non consecrata: quia cum cadat in ea ius pa. cadit etiam presentatio, quæ fieri debet per ipsum patronum: per d. §. in 9. art. in §. & in loco ibi remisso. ¶ Amplia quarto, d. conclu. procedere, etiam in hospitali & oratorio: quia cum in illis cadat ius pa. per patronum presentabit gubernatorem seu capellanum: per d. §. in 8. art. ¶ Amplia quinto, d. conclu. procedere et in preceptorie commenda bagliua religionis Hierosolymitanæ: quia cum in illis cadat ius pa. patronus presentabit, vt diximus in x. art. ¶ Restringe hanc ampliam, nisi ipse preceptorie & similia essent collegiatis: quia de eis dicendum est: prout de collegiatis ecclesiis, §. dicitur. vt diximus in d. x. art. ¶ Limita primo, d. conclu. procedere in aliis ecclesiis collegiatis: quia in illis cadit ius pa. & presentatio: sed in ecclesiis collegiatis, licet cadat in illis ius patr. non tamen cadit presentatio: sed electio quæ fit per collegiatis, & non per patronum: vt diximus §. in j. art. ¶ Extende hanc limitam, vt etiam procedat in monasteriis monachorum & sic regularium: quia in illis cadit electio: vt in eccl. collegiatis: & non presentatio patroni: per dicta §. in 4. artic. ¶ Extende tertio, d. limitam, procedere etiam in ecclesiis & capellis mendicantium: quia quamuis in eis cadat ius patro. nihilominus non cadit aliquis fructus illius, nisi solus honor in ecclesia: per dicta §. in vi. artic. ¶ Extende quarto, d. limitam, procedere etiam in monasteriis monialium etiam regule non approbate: quia quamuis cadat in illis ius pa. non tamen cadit in eis presentatio patroni, sed electio collegiatarum: per dicta §. in v. art. & de regula non approbata ibi in ver. & adde vñ. ¶ Extende quinto, d. limitam, procedere etiam in collegio scholarium, si est ecclesiasticum, & non seculare: quia quamuis cadat in eo ius pa. non presentabit patronus: sed eligent collegiatis: per dicta §. in xi. art. ¶ Extende sexto, d. limitam, cum eius extensio tantum procedere, quod nec patronus eligere poterit cum aliis de collegio: per dicta §. in j. artic. in vers. sed dubitari potest, & in vers. alia fuit solut. Vincenz. ¶ Extende septimo dictam limitam, & omnes prædictas extensio. procedere, vt patronus eligere non

Lambert. de iure patron.

e 5 possit

# Cæsar Lambertinus Episcopus

possit, etiã si hoc sibi reseruasset in limine fundationis ex priuilegio & consensu ordinarij; vt in d. j. artic. in vers. sed restat dubium. & idem in præscriptione vt ibi. ¶ Restringe hanc extensio. procedere, nisi esset patronus ecclesiasticus: quia possit sibi reseruare, vt eligeret, cum alijs: vt in d. i. arti. in vers. restat dubium. & in vers. considera etiam. ¶ Extende octauo. d. limi. cum eius extensio. procedere, etiã si patronus se vellet iuuare præscriptio ne tãti temporis, cuius initij memoria nõ exaret: quia adhuc patronus nõ possit eligere in ecclesia patronata, cum alijs: per dictã in d. i. arti. in vers. considera aliud. ¶ Restringe hanc extensio. nisi esset patronus ecclesiasticus: quia possit habere ius eligendi cum alijs, ex præscriptione seu consuetudine: vt in d. arti. i. in vers. sed restat dubium. & in vers. considera tu etiam. & in vers. considera aliud. ¶ Extende nono. d. limi. & eius extensio. procedere, non solum in ecclesia collegiata in actu: sed etiã in ecclesia collegiata in habitu, secundum cons. Alex. 3. allegatũ in i. artic. in vers. & quod non cadat. ¶ Extende decimo multo magis omnia prædicta procedere in ecclesia cathedrali: quia quãuis cadat in illius patro. non tamen cadit præsentatio patroni, sed electio: vt dictum est 3. in i. & 3. arti. ¶ Restringe primo d. limi. cum eius extensio. procedere, nisi patronus laicus in limine fundationis sibi reseruasset cum cõsensu, vel priuilegio Pape: q̄ possit eligere caput collegij cum collegiatis: quia licet hoc habere non possit ex præscriptione: poterit tamen habere ex priuilegio seu consensu Pape. per dictã supra in i. artic. maxime in vers. considera aliud, quod glo. & in v. artic. in vers. ita planè procederet. ¶ Extende hanc primam restrict. procedere, etiã si Papa concederet hoc priuilegium patrono non in limine fundationis, sed post quandocunq; quia adhuc quamuis laicus poterit eligere cum collegiatis: vt in d. i. arti. in vers. laicũ autẽm. ¶ Restringe hanc primam restrict. & eius extensio. procedere patrono producente priuilegium Pape: vt admittatur cum electoribus: quia tunc admitti debet: secus, si hoc allegaret, & priuilegium non produceret: vt diximus in d. i. artic. in vers. aut loquimur de laico. ¶ Restringe secundo hanc primam limi. & eius extensio. procedere in vera ecclesia collegiata: sed si fuisset ecclesia simplex, & facta collegiata, sine consensu patroni, adhuc patronus præsentaret: quia non potuit fieri collegiata in eius præiudicium: vt in d. i. artic. in vers. ideo fit transitus ad aliam sol. ¶ Restringe tertio d. limi. procedere, nisi patronus laicus ecclesie collegiate in limine fundationis disposuisset, q̄ non obseruaretur electio: sed etiam caput collegij præsentaretur per eum; quia procederet præsentatio, etiam in collegiata: vt in d. i. arti. in vers. vltimo ponam vnam solu. & in vers. reperi postmodum do. Roch. ¶ Restringe quarto d. primam limi. cum eius extensio. procedere, nisi quis reseruauerit sibi in limine fundationis de consensu ordinarij, vel de priuilegio inferioris à Papa habuerit q̄ possit interuenire in tractatu electionis sciendũ: quia in illa poterit interesse patronus, licet nõ possit eligere: vt in d. i. artic. in vers. postmodum dat aliam solu. & in vers. adde etiam q̄ sol. Inno. ¶ Restringe quinto d. limi. & eius extensio. procedere, nisi patronus esset conuersus, & ex cõsuetudine possit interesse electioni: quia poterit interesse, quãuis esset ecclesia collegiata: vt in d. i. arti. in vers. dicit etiam ibi do. Roch. ¶ Restringe sexto d. limi. & eius extensio. nisi fieret electio de rectore loci non ecclesiastici, sed secularis: quia quãuis ibi cadat electio, interuenire poterit patronus etiã laicus in ea. vt in d. i. artic. in fine in vers. dicit etiam ibidem. & in xj. articulo. ¶ Restringe septimo d. limi. cum eius extensio. procedere, vt patronus ecclesie collegiate monasterij, & aliorum locorum superiorum scriptorum, non possit eligere, habet tamen electioni consentire: per dictã 3. in i. art. & etiã in v. in abbatissa. ¶ Declara primo hanc septimam restrict. prædictũ consensum patroni debere interuenire post electionẽ, & non ante: vt in d. 2. arti. in vers. tu in hoc. ¶ Declara secũdo d. restrict. dictũ consensum respectu eligentũ illum potẽtiam debere interuenire de honestate respectu vero patronorũ de necessitate: vt in d. 2. arti. in vers. secunda dubitatio. ¶ Declara tertio d. restrict. q̄ defectus cõsensu patroni nõ facit electionem nullã: imo se non opponendo consentit. vt in d. 2. arti. in vers. tertia est dubitatio. ¶ Declara quarto d. restrict. q̄ petito cõsensu patroni per eligentes: q̄ si electioni se opponit, & iustã causam allegat, & probat, cassatur electio per superiorẽ: vt in d. 2. arti. in vers. quarto dubitatur. ¶ Et ex hoc sequitur quinta declaratio, q̄ petito cõsensu patroni per eligentes si patronus contradicat sine causa, nõ obstat eius cõtradictio: vt in d. 2. arti. in vers. 5. dudatur. ¶ Restringe prædictas declar. habere locũ, nisi ex aliquo statuto, priuilegio, vel consuetudine etiã ex priuilegio ordinarij cõsensu patroni in electione omnino non esset habendus: quia tunc nõ requireretur causa, omnino habendus esset: vt in d. 2. artic. in vers. 6. sequitur. ¶ Declara sexto in

electione prælati requiri cõsensum principis loci, etiã non patroni: distinguẽdo tamen, vt in d. 2. arti. in fine in vers. 7. dubitatur. ¶ Restringe octauo d. primã limit. eũ eius extensio. procedere: & esse veĩũ, vt patronus ecclesie collegiate nõ possit præsentare rectorẽ: seu prælatum nec in eius electione interuenire: vt 3. sed bene potest præsentare ad dignitates, canonicatus, præbendas, & alia beneficia existẽtes & existẽtia intus ipsam ecclesiam collegiatã: vt in 3. arti. ¶ Extende hanc octauã restrict. procedere, nõ solũ in ecclesijs collegiatis, sed in archidiaconatu, archiepiscopatu, & alijs dignitatibus & beneficijs etiam ecclesie cathedralis: quia similiter in illis præsentabit patronus: vt in 3. artic. in vers. & pulchre, in ver. vbi circa. & in vers. & in hoc. ¶ Extende secundo d. restrict. procedere etiã in monasterio monialium: vt patronus quãuis non præsentet abbatissã, præsentat tamẽ moniales: vt in v. arti. in ver. restat modo videre. ¶ Declara hanc extensio. q̄ quãuis patronus præsentet mulierẽ in monialem, habebat ipsa abbatissã annũ professionis: vt in d. v. arti. in vers. subdit etiã q̄. ¶ Extende tertio d. octauã restrict. patronũ in monasterio monial.ũ etiam præsentare capellanum perpetuum, eius redditus habentẽ, vt in d. v. arti. in vers. & ex decisione. ¶ Declara hanc extensio. q̄ si patronus præsentauerit capellanum nõ idoneũ, poterunt abbatissã & moniales eum recusare, vt non instituat: vt in d. v. arti. in vers. dicit tamẽ. Imo institutum possunt petere amoueri ex causa in totum, per superiorẽ: vt in d. v. arti. in vers. subdit etiã institutum. ¶ Restringe hanc octauã restrict. procedere, si ipse primus patronus fuit fundator & institutor beneficiorũ & præbendarum: quia tunc licet non eligat præsentabit tamẽ ipse, & similiter si post ecclesiam fundatã ipse patronus beneficiũ vel præbendam fundauerit, quia tunc ipse præsentabit: secus, si extraneus fundauerit de cõsensu episcopi: quia tunc ipse extraneus & nõ patronus præsentabit, vt in d. 3. arti. in vers. & ideo tu dic. & in vers. secũdus est casus. ¶ Declara hanc restrict. procedere, primo si iste extraneus post fundatã ecclesiam præbendam erigens, reseruauit sibi ius pa. de consensu episcopi: quia alias episcopus cõferet: vt in d. 3. arti. in ver. 4. erit casus. ¶ Declara secundo d. restrict. nam licet post ecclesiam fundatã aliquis fundat in ea beneficiũ vel præbendam, non primus patronus ratione solis: sed rector ipsius prime ecclesie præsentabit eum illo extraneo: vt in d. 3. arti. in vers. si per extraneos. & in vers. sed dubium remanet. ¶ Declara præceden. declara. procedere: cum per extraneum engitur beneficiũ, vel præbenda occupans locũ in ecclesia: quia tunc rector primã ecclesie, ratione soli præsentabit eum extraneo patrono: sed si non occuparet locũ rector primã ecclesie nõ præsentaret eum extraneo: vt in d. 3. artic. in vers. aut iste dignitates. ¶ Declara vltimo d. restrict. q̄ si sumus in dubio: an primus patronus fundauerit alia beneficia in ecclesia collegiata existẽtia vel ne, præsumendũ erit, primum patronum fundasse à principio: & sic ipse præsentabit: vt in d. 3. artic. in vers. item voluit Abb. & in ver. quibus adde. & in vers. secundum q̄ in dubio. ¶ Limita secundo d. conclu. nõ habere locũ in altar. portatili, quia quãuis in illo certo modo cadat ius pat. tamen non habet aliquẽ fructum illius, nisi solum vsum: & sic præsentatio nõ habet locum in eo: vt diximus 3. in ix. arti. & in loco ibi remiss. ¶ Limita tertio d. conclu. non procedere in sedilibus affixis in ecclesia: quia quãuis in eis certo modo cadat ius pat. tamen non cadit aliquis eius fructus, nisi illius vsum pro fructu: vt diximus supra in fine xj. articulo. Et per ista omnia sunt redacta plana.

## ¶ Sexta principalis quæstio. j. partis. ij. Libri.

- 1 *Præsentatio quando fiat per patronos, vel existentes in quasi possessione.*
- 2 *Præsentatio est semper pœnes patronum, habitu; non autem actu.*
- 3 *Præsentatio est pœnes patronum actu tempore vacationis.*
- 4 *Presbyter potestatem habet absoluedi in habitu: non tamen actu, nisi quando sibi conceditur à superiore.*

**V**aro Sexto principaliter: quia proxime vidi mus in quibus ecclesijs & locis præsentatio fiat. Modo videndum est, ¶ quando in ipsis ecclesijs, & locis in quibus ius præsentandi habet locum præsentatio prædicta per patronos vel existentes in quasi possessione fiat? ¶ Et dico primo istam præsentationem esse pœnes patronum semper in habitu, non tamẽ in actu: quia semper per patronum habilis est ad præsentandũ, ex quo ex iure pat. habet hunc fructũ præsentationis, vt in gl. hoc tit. & per totum. & in gl. in c. pie mentis. 16. q. 7. & diximus late 3. in j. part. j. lib. in j. q. prin. in j. art. dum tractauimus de diffinitione iuris pat. & in j. q. prin. huius pat. in j. arti. ¶ Tamen hoc exercitium præsentandi non habet in actu, nisi tempore vacationis e. illud. hoc tit. & expressius

expressus in c. fi. de conce. prab. & ibi Mar. Io. An. p. rector: & ipse Io. An. Car. Abb. & oes. & Rom. consil. 465. in re pnti. & diximus et late. s. in ista parte in 4. q. prin. in 2. art. dum tractavi mus patronum non posse constituere procuratorem ad pntandam, nec habentem eligere, vel conferre ad eligendum, vel conferendum, nisi ecclesia vacet: sicut etiam dicimus presbyterum habere pntem absolvendi in habitu, non tñ in actu, nisi sibi detur a superiore: vt no. plenè: maxime per repetetes post Abb. in ca. omnis. de peni. & remis. Et iste sit primus artic. huius vj. q. prin. ex qua etiam oriuntur infra scripti alij articuli.

¶ Secundus art. vj. q. prin. j. partis. 2. Libri.

- 1 Ecclesia vacare tum sic, tum vere, vt patronus possit presentare.
- 2 Ecclesia quibus & quot modis vacare proprie dicatur.

1 **Et sic** Secundus arti. est, ¶ quando dicatur ecclesia vacare ad effectum, vt possit patronus in illa presentare: Et dic, qd ecclesia sine locus dñ vacare dupliciter, vere & fictè: seu quasi: vt vult plenè Paul. in trac. de se. vacan. in fi. j. col. in 7. præ. ludio. ¶ Vere igit dñ vacare pluribus modis. Et ¶ primo p obitum: qd mors oia soluit. vt in aut. de nup. §. deinde. colla. 4. adeo qd si quis miraculose resurget: n̄ recaperaret ius pristinu. put not. Egidi. rom. in suo quolibeto: & Iac. Zochus in rub. de spō. sa. & Ab. in c. fraternitatis. in fi. de frig. & malef. & no. Bal. in li. ra. la. j. ff. de leg. & Lud. ro. in rub. ff. sol. ma. ¶ Hunc dixit Paul. vbi s. in prin. 2. col. quod quocunq; vacet ecclesia, pzelatus dicitur decessisse: sed largo modo. Proprie autem ista differunt inter se: vt patet in ca. susceptum. de refer. et in gratis deuenientibus in aliam. c. quamuis. el. 2. de præb. in vj. & ibi gl. in ver. decedentium. de quo remittit se ad c. si propter. de resc. lib. vj. Et de ista vacatione videtur loqui ti. de iure pa. & elec. & omnia iura, ad heredo magis proprie vacationis: & hoc idem videtur tenere Roc. in hoc trac. in ver. honorificum. in 5. r. q. in fi. dum præsup ponit verum modum vacationis esse per mortem. Et subdit gl. in d. c. si propter. in verb. vacabunt. ponere modos vacationis ecclesie, & in hoc non est dubium.

¶ Tertius art. vj. q. prin. j. partis. ij. Libri.

- 1 Ecclesia vacare dicitur per renunciationem vt patronus presentare possit.
- 2 Renuntians seu cedens mortuus potest dñci, quo ad beneficium illud cui cessit.
- 3 Beneficium vacare dicitur, item & ecclesia per renuntiationem.
- 4 Patroni consensus sufficit in renuntiatione ex causa permutationis.
- 5 Ecclesia vacare non dicitur renuntiatione facta per simoniam.

1 **Et ideo** Tertius est art. tan per renuntiationem dicatur vacare ecclesia, ita qd patronus possit presentare. ¶ Et hoc aduertere, qd ecclesia seu beneficium dicitur vacare et per simplicem renuntiationem, vel per renuntiationem ex cā permutationis: quia hic renuntians seu cedens pōr diei mortuus, quo fad illud beneficium, cui cessit. 7. q. 1. ecce in quibus. 3. 3. q. j. §. j. & 2. licet secus sit in materia strictissima, p. d. c. susceptum. de resc. lib. 6. & late hoc ponit idem Paul. in d. trac. de se. vac. in 7. præ. ludio. in 2. col. in ver. secundo per renuntiationem, vbi ponit de renuntiatione Pape, epi, & aliorum beneficiatoru, vbi plenè maxime in remissionibus ibi positis. ¶ Vnde cum p renuntiationem ecclesia vel beneficium dicitur vacare, & vacat merito patroni poterunt presentare, qñ per renuntiationem vel cessum vacat: & hoc voluit Roc. j. patronus clericus. in j. dubio. & per totu in antiquioribus hōctis. & L. ap. all. 2. 2. non sufficit fol. 6. & vñ facere tex. in c. 2. vt lit. pen. li. 6. nā ibi si non vtretur pntatio fieret in casu renuntiationis. ¶ A. de G. y. in rep. ca. fi. in 22. col. vers. similiter videtur. ¶ vbi vult sufficere in renuntiatione consensum patroni, quod dictum intelligere in renuntiatione ex causa permutationis, nō in simplici renuntiatione: qñ in illa requiritur vera pntatio, vt s. est dictum. ¶ Aduertere, qd si renuntiatio fiat p simoniam, nō vacat ecclesia, s̄m Inn. & alios in c. cum vnuerforum. de rerum perm. & ita debet intelligi. c. quod in dubiis. & cadmonet. de renū. ita Paul. vbi. s. ¶ Et qd per renuntiationem dicitur vacare ecclesia vt possit sequi pntationem, voluit etiam Roc. in hoc trac. in verb. honorificum. in 5. r. q. j. fi.

¶ Quartus art. vj. q. prin. j. partis. ij. Libri.

- 1 Presentatio prima facta a clerico patrono pendente, si secundus presentetur primo presentato renuntiante, an debeat admitti & institui secundus.

1 **Sed dubitatur** Quæto loco, si pendente prima pntatione facta a clerico patrono, pntetur

secundus primo presentato renuntiante, an debeat admitti & institui secus: Hunc ar. formauit Roc. j. patronus clericus, in 3. & 4. dub. hoc tit. in antiquioribus. vbi est pulcher casus in patrono clerico, qui presentauit. A. & antequam institueret, in manibus patroni renuntiauit: & si pntetur: presentauit. B. & antequam. B. institueretur. Iterum. A. renuntiauit in manibus epi, & sic fuit institutus. B. secundo loco presentatus: postea episcopus preterens presentationem & institutionem de B. factam non tenere: qd facta anteq renuntiatio esse facta ab A. in eius manibus, iure deuoluto contulit dñi beneficium. C. & postea hoc videt. D. expectans apostolicis acceptauit illud beneficium, vt tute expectatue: quærebatur quid iuris? & Roc. ibi determinat renuntiationem factam ab A. in manibus patroni, renuntiasse, vel illa qd fecit in manibus episcopi: & id ratificatur pntatio facta de B. & tenet institutio: & declarat C. & D. nihil iuris in dicto beneficio hñe: vt ibi plenè, nolo transcribere ipsam decisionem, videte per vos. ¶ Pro cuius conclusionem pntatio facere id, qd diximus. s. in 3. q. pan. huius part. in j. art. cū pluri. seq. institutionem sequitam operari, qd licet constet de ppropriate alterius patroni nō remouebitur institutus ad presentationem possessoris: p. c. pntationibus. hoc tri, quāto magis hoc operabitur hic ista institutio sequita ad pntationem veri patroni, licet non fuerit facta renuntiatio pntationis in manibus episcopi: sed in manibus pnti. qd ex hac causa pntauit, & facta alia renuntiatio in manibus episcopi sequita fuit institutio. ¶ Ex qua decisio colligitur vnum, qd ad effectum ¶ vt pntetur et ecclesiasticus dicat posse presentare, & non variare, sufficit primo loco pntatum i manibus suis pntationi renuntiare: quia illa renuntiatio sic facta in illo casu pōderatur per Rotam: verum dicere hoc constare debere episcopo: quia alias non admitteret ipsum patronu ecclesiasticu ad secam presentationem: qd videretur variare, qd facere n̄ licet.

¶ Quintus art. vj. q. prin. j. partis. ij. Libri.

- 1 Presentatio in quibus casibus possit iterum fieri.
- 2 Electio in quibus casibus possit iterari.

1 **Condescendo** Ad quintum art. ex proximè dictis ¶ videlicet an patroni possint iteru pntare, qñ presentatus nō pntent presentationi, vel qñ post pntentem renuntiauit, seu qñ mortuus ante institutionem, aut qñ non tenet presentatio pp crimen occultu presentati: siue ob aliam causam nō pcedentē ex culpa presentantis (qd si pcederet ex eius culpa, p illa vice nō posset vltierus presentare: vt dicemus j. in hac par. in x. q. prin. in 4. art.) ¶ Hunc art. in terminis nostris in materia pntationis non repertum, sed in materia electionis sic: p Firma in trac. de episcopo. in j. lib. in 3. par. in 3. q. qui pcludit, qd sic: dñ modo prædicta pntatione sine fraude: allegat. c. si electio. & ibi gl. & doc. de elec. li. 6. dicit Et Bar. in l. lex tum. ff. de vaca. mune. aliter tenere, qñ electus renuntiet. s̄ qd superiorem deuoluatur ius eligendū: sed ipse firm. dicit fore tenendū, quod dicit doct. in d. c. si electio. ¶ Tu dic Do. in d. casu electio. in fi. 3. col. vers. in eadem gl. ibi statuitur pte dicere idē per oia esse in patronis presentantibus, qui licet in principio dixerit primum exemplum. d. c. si electio. sed eo qui pntent electio: & renuntiauit non posse verificari in presentatioe, quasi voluisset dicere presentatos non hñe pntentē pntationibus de eis factis: a hñomius de hoc dicit. j. in 2. par. huius 2. lib. in v. q. prin. in j. art. Tangit Et Dom. super. d. gl. an habebunt ¶ iterum patroni quadri mēstre vel semēstre in casibus prædictis siue habent habentes eligere: & de hoc hic non sumus aliquid dicuri: sed dicemus. j. in d. 2. par. j. q. prin. in 17. art. ¶ Sufficit hic concludere, quod si ceteri eligentes in casibus prædictis possunt iterum eligere, sic & patroni iterum p. sentare: & hoc videtur firmari per Rotam. j. patronus clericus, hoc ti. in antiquioribus. in presentē art. deducam. ¶ Et facit ad hoc ista reg. quam s. pō sui in 3. q. prin. huius partis in 16. art. in fi. vbi diximus illa seruire ad multa iura loquentia de elect. habere locum in presentatione, quando militat eadem ratio: vt est gloss. in ca. final. de elect. lib. vj. Et ita concludere.

¶ Sextus art. vj. q. prin. j. partis. ij. Libri.

- 1 Patroni presentatio an requiratur in beneficioru permutatione. 36. 38. 39.
- 2 Beneficia vacare dicuntur per permutationem item possibilia, & proprietaria hñe. s. ij. & n. 3.
- 4 Actus autorizandi beneficioru permutationes, principaliter dependet ab epi.
- 5 Beneficia duo vnus potest habere de iure, & altero pntari ab episcopo, nisi accesserit dispensatio, que etiam pōmodum concessa sufficit.
- 6 Temporis tractus non firmari, quod ab initio non valde.

# Cæsar Lambertinus Episcopus

- 7 Causa episcopi facta de beneficio vacante spectante ad presentationem laici ipso sperto & irrequisito, irrita est. & n. 9. 1. 1. 2. 3.
- 8 Presentatio locum habet in non collegiatis beneficiis. Secus in collegiatis.
- 12 Episcopus potest unire & dividere beneficia & unum beneficium rem subtrahere, & alteri dare.
- 13 Alienare non dicitur, transferre rem ecclesie, de una in aliam.
- 14 Actus quilibet collegij factus a maiori parte, an teneat.
- 16 Iure suo priuari nemo potest.
- 17 Electoribus in eligendo liberum debet esse arbitrium, dummodo consentiant in idoneum.
- 18 In beneficii collatione licet non sit libertas in dando; est tamen in cui dando.
- 19 Renuntiatario primo fieri debet per valentem permutare.
- 20 Frustribus via precludenda est.
- 21 Renuntiatio dicitur actus voluntarius.
- 22 Permutationes odiose sunt.
- 23 Beneficium vacans non potest ordinari per episcopum, patrono iuuito.
- 24 Permutatio facta alio, quam permutare volentibus, nulla est, nisi legitime facta sit.
- 25 Patroni non possunt sine causa contradicere presentationi faciende, vel iam facte.
- 26 Permutatio beneficii patronati Neapoli fit de consensu patronorum.
- 27 Emphyteota non solvens canonem, est priuatus ipso iure.
- 29 Renuntiatio an requiratur libera in permutatione beneficii faciendæ, ut faciat beneficium vacare.
- 30 Beneficij proprietates & possessio vacat per permutationem.
- 31 In beneficii patronati permutatione an vocari debeant patroni.
- 32 Ecclesia si telus deseruitur per proprium prelatum, quam per vacarium.
- 33 Patroni tam ecclesiastici, quam seculares non vocati in permutatione faciendæ beneficii patronati, an possint agere de contemptu. & n. 34.
- 35 Patronus contemptus & non vocatus a compatronis, in actu presentationis, an agere possint de contemptu.
- 37 Restitutio libera ut requiritur in permutatione, ita & presentatio.
- 40 Patroni consensus praestitus in permutatione beneficii patronati, habetur per presentationem. & n. 41. 42.
- 43 Patroni consensus sine ecclesiastici, sine secularis an requiratur in permutatione beneficii patronati faciendæ, in quo cadit presentatio, Et quid in beneficio, in quo servatur electio.
- 44 Patroni consensus qui debet intervenire in permutatione beneficii patronati faciendæ, an possit intervenire post permutationem.
- 45 Patronus si non contradicit in permutatione ipsius beneficii patronati, intra quatuor menses, & ante lapsum ipsorum quatuor mensum moriatur, videtur consensisse, & heredes possunt contradicere vel consentire intra temporis residuum.
- 47 Patroni an possint compelli ad consentiendum permutationi beneficii patronati, vel ante, vel post faciendæ de beneficio patronato, & n. 48. 49.
- 50 Patroni laici non possunt compelli ad consentiendum permutationi beneficii patronati nec ante, nec post, nec per episcopum, nec per legatum, nisi urgente necessitate, & ecclesie utilitate.
- 51 Patroni clerici Largo modo eligere dicuntur.
- 52 Necessitas seu utilitas sunt causæ faciendarum plurimarum rerum.
- 53 Beneficij permutatio, an & quando teneat sine patroni consensu.
- 54 Permutatio facta de ecclesia patronata, an sit ipso iure nulla, vel annullata.
- 55 Permutatio facta de ecclesia collegiata per legatum cum consensu illorum ad quos electio spectat, vel collatio, non valet. Et idem iudicium de indignitatibus existentibus in ecclesiis cathedralibus & collegiatis.
- 56 Permutatio facta de beneficiis non collegiatis, patronorum ecclesiasticorum, auctoritate prelati, etiam sine consensu dictorum patronorum, valet. Et quid ita. Et quid in patronis secularibus habentibus ius patronatus ex privilegio vel prescriptione completa contra aliam ecclesiam.
- 57 Permutatio facta beneficii patronati patronorum secularium, vel mistim ex tribus causis, fundationum, &c. auctoritate legati, non valet sine eorum consensu.
- 58 Permutatio facta in beneficii patronati, auctoritate episcopi sine consensu patroni propter necessitatem vel utilitatem ecclesie, an & quando valet, & n. 59.
- 60 Permutatio beneficii facta sine consensu patronorum propter permutationem utilitatem vel necessitatem, auctoritate episcopi, non valet.
- 61 Permutatio ecclesie patronate facta sine patroni consensu, auctoritate episcopi ad sui libitum, an & quando valet, & n. 62.
- 63 Patroni non vocati & sperti in permutatione, beneficii facta, duobus remediis iuvantur.
- 64 Permutatio beneficii patronati facta patronis vocatis, & non comparentibus non est nulla, sed annullanda ipsis contradicentibus infra terminum. & n. 68.
- 65 Patroni vocati quando dicantur. Et qualiter fiat permutatio. & n. 66.
- 67 Vocatio continens preemptorium, est maioris virtutis, quam citatio per edictum.
- 69 Permutatio beneficii patronati facta sine consensu patroni, an quodquo modo validari possit.
- 70 Patronus non habet presentare in permutatione, sed consentire.
- 71 Patroni & episcopi factum requirunt ad plenum ius conferendi vel transfereendi in clericum.
- 72 Actus, ubi plura requirunt ad formalem sui efficaciam, uno deficiente, corrumpuntur.
- 73 Consensus quando in facto requiruntur, an & quando possit intervenire post factum.
- 74 Permutatione annullata ob defectum consensus patroni, an patronus possit alium presentare, vel primi beneficiati redire ad suum beneficium.
- 75 Permutatione annullata ab non consensu patroni propter culpam ordinarii, primi beneficiati redeunt ad sua beneficia. Secus, si culpa ipsius beneficiati, vel utriusque. & n. 77.
- 76 Puniri nemo debet sine culpa.
- 78 Permutatione annullata, quia patroni fuerunt sperti ob nullius culpam, primi beneficiati ad sua beneficia redeunt.
- 79 Emphyteota nesciens rem emphyteoticam vendens irrequisito domino, non incidit in penam l. si C. de iure emp. Et idem in herede. n. 80.
- 81 Permutantes beneficia qualiter intelligantur esse sine culpa.
- 82 Causa cessante, cessat legis dispositio.
- 83 Presentatio beneficii patronati sub conditione, si placeat domino, an valet.
- 84 Emphyteota vendens rem emphyteoticam salvo iure domini, vel sub conditione, si domino placeat, non evadit penam l. si C. de iure emp. & n. 86.
- 85 Clausula, nec aliter, nec alio modo quid operetur.
- 87 Consensus patronorum ubi requiruntur in permutationibus, an requiratur consensus omnium nullo disceptante, an vero sufficiat consensus maioris partis omnium.
- 88 Patronorum consensus in permutationibus habentur loco permutationis. Et ideo institutione sequuta, conservatur quasi possessio.
- 89 Patroni vacatio per edictum, est sufficiens in permutatione beneficii patronati.
- 90 Vocati per edictum, vocati dicuntur.
- 91 Edicti opposito, est de iure nouo.
- 92 Canonorum vocatio faciendæ ante electionem, ubi agi potest de contemptu, & n. 94.
- 93 Vocatorum ad eligendum varie vocationes.
- 95 Permutationibus recte providetur per edictum.

Et quia supra in tertio præceden. articulo fuit dictum, ecclesiam vel beneficium vacare, etiam quando vacat per renuntiationem ex causa permutationis. Ideo sextus est art. 7. an ecclesia seu beneficium, quæ vel quod permutantur, dicantur vacare per renuntiationem adeo quod patronus possit in eis presentare: & sic an in permutatione requiratur presentatio patroni: vel quid requiritur: & quod in permutatione dicantur beneficia vacare, apparet ex allegatis in d. 3. arti. & late per Paul. in d. tracta. in 7. & vltim. præludio in. 2. col. in vers. secundo per renuntiationem, & voluit text. in capit. j. de rerum permur. libr. 6. & in clemen. vnica, eo. titul. & Rota. 399. beneficia ex causa permutationis. & Rota. 863. si. A. & B. in antiquis. de rerum permur. ubi habetur, quod etiam dicitur vacare pro possessio, & proprietates beneficii per permutationem: & volunt omnes doctores, loquentes de hac materia in locis j. allegandis, dum omnes præsupponunt vacationem. Si ergo ecclesia vel beneficium dicitur vacare: ergo debet habere locum presentationis patroni, per dicta §. in 1. & 3. arti. ¶ Circa hanc materiam, an in permutatione beneficiorum requiratur presentatio patroni, an vero sufficiat consensus, & an contradicere faciat actum nullum, & similia, plures sunt opiniones, quarum aliquas referam: & postea dividam hunc articulum, in pluribus dubiis, & concludam. ¶ Dic ergo Rotam. 307. permutatio facta in titulo de rerum permur. in nouis velle permutationem factam per ordinarium de beneficio spectante ad presentationem laici ipso contempto, & non vocato, non esse nullam ipso iure, sed annullandam per sententiam, si ipse contemptum suum infra tempus datum ad presentandum prosequatur: & allegat Feder. de senis in tract. suo de rerum permur. in quest. 30. & Alexan. de lantilla in repet. capit. licet. de rerum permur. libr. vj. in iij. part. quest. 17. qui allegat capit. quod sicut. de elec. & capit. ea noscitur. de his, quæ fiunt à prelat. in quibus locis apparet contemptum. cap. non reddere actum nullum, secundum expositionem Hostii. & Ioan. Andr. super verbo, conuertit. alleg. etiam ea. cum ecclesiis. de præbend. libr. vj. ¶ Qui do. Feder. pro ratione allegat dictum Bald. in glo. j. de rerum permur. quod consensus istorum vocandorum, quorum interest, potest intervenire, & ante & post: & sic per hoc dat intelligere permutationem non esse nullam, sed annullandam: nam si esset nulla, ratificari non posset per. c. auditis. de elect. cum simi. ¶ Alex. prædictus vero allegavit aliam rationem: quia iste factus auctorizandi permutationes, principaliter dependet ab episcopo: ut in cap. questitum. de rerum permur. & nota in clemen. vnica.



vnica. e. ti. & licet debeat habere actum facere de consensu capituli vel collatio: si tamē causa nulla est eo ipso, et si ad ipsum non spectet collatio, cum si sit omnino defectus ex parte facientis, licet male faciat, tamenendo illos, quorum interest, ut in d. c. quod sicut, & quod sufficiat consensus illorum, & tempore ex post facto, inducit ipse Alex. quod dixerat in d. sua rep. in j. par. q. 7. l. q. post sum habere duo beneficia, & de iure, & tamen episcopus pro me altero priuare, nisi mecum per ipsum fuerit dispensatum, quare dispensatio si ex post facto interuenierit, sufficit: ut ibi declarat & inducit per hoc quod no. lo. an. in c. licet canon. de elec. li. 6. super gl. pe. & no. p. eundem in c. 2. de inst. e. lib. ¶ Melius tamen secundum Rota ibi faciunt no. per Inn. lo. mo. & lo. And. in c. 2. de reb. eccl. no. alie. eo. lib. ¶ Et facit ratio secundum ipsum Alex. quia licet iste consensus non interueniat in liminibus ipsius permutationis: non tamen cauetur in iure illum non posse postea interuenire, imo expressè cauetur contrarium: videlicet sufficere superuenientē consensus: ut in d. c. quod sicut, unde licet quod ab initio non valet, si firmetur ex solo tractu temporis: si ex nouo consensu superueniente bene firmatur: ut no. in reg. non firmatur. ¶ Respondet modo Alexan. ad omnia tria quae formari possent, & praesertim ad d. c. decernimus. 16. q. 7. qui tex. ut dicit Rot. ibi, est clarus in hac materia, ubi habetur irritam esse episcoporum collationem factam de beneficio vacante spectante ad praesentationem laici ipso contempto, & irrequisito: quod ille tex. loquitur in eo casu, in quo patronus debet requiri, in quo episcopus non habet collationem: sed in permutatione secus, licet cum alio. ¶ Vel secundum Rota, ibi per aliter responderi: videlicet. c. decernimus. lo. qui in collatione voluntaria: secus autem in necessaria, p. cle. vnica. de rerum perm. ¶ Postea Rota ibi dicit Alex. dicere. q. Lapis aliter sentiebat in addi. ad conclusiones Fed. & refert opi. Lapi. de qua ibi: sed ipsa Rota tenet cum Pau. q. ex quo potest interuenire consensus ante & post, non esse ipso iure nullam. Ita firmat ibi Rota cum dicit ipsam tenere cum Pau. & sic residet Rota ubi s. & dicit esse videndum, quod ponit in decisio. 331. supposito sub ti. de rest. & de praeb. in nouis. ubi idem videtur velle, p. ea, quae allegat: licet faciēdo quoddam motium ibi hoc dicat in i. co. in 3. motiu. ubi tamen videtur omnino velle tenere interesse patronorum eos vocari in permutatione: ut videant, an habeant personam residentem: quia melius deseruit ecclesiae per proprium prelatum, quam per vicarium, ut ibi pulchre. ¶ Lap. Abb. vero relatus ad Dom. in c. vnico. in fi. col. de rerum perm. lib. 6. distinguit in hac materia, quod aut permutatio fit per legatum, aut per ordinarium episcopum. Si per legatum: & tunc subdistinguit: quod aut sumus in beneficiis collegiatis, & tunc etiam si fieri per legatum cum consensu illorum, ad quos spectat electio, vel collatio, non valet: ut in d. c. vnico. per. c. pe. de off. lega. nam si dispositio illius. c. non comprehendit permutationem: tunc bene valet, et sine illorum consensu: per. c. dilectus. de of. leg. & p. c. si abbatem. de elec. li. 6. & per. c. j. de of. lega. e. li. & de hoc non loquimur, quia in eo non cadit praesentatio: ut diximus. s. in j. q. prin. huius partis in j. art. ¶ Aut sumus in beneficiis non collegiatis, in quibus cadit praesentatio: & tunc bene valet permutatio, etiam sine consensu illorum, qui haberent eligere, & praesentare in illis, si sunt personae ecclesiasticae: si vero sunt patroni laici, tunc non valet, si contradicunt: nec impediret praesentationem faciendam per eos: si autem non dicunt, valet: & dicit idem esse si sint simul patroni clerici, & laici: si consentiant vel dicant patroni laici tantum: licet patroni clerici dicant, ubi patroni laici consentiunt. alle. ea quae notan. in c. j. hoc ti. ¶ Capio secundum membrum principale, quando permutatio fit per ordinarium: & tunc aut fit cum consensu illorum, quorum interest: & tunc cum consensu capituli sui: & tunc tenet: alias est nulla dicentibus eis, quorum interest: ita quibusque alia cassatione vel declaratione poterit collatio, electio, vel praesentatio fieri: all. d. c. decernimus. & ca. cum Bertoldus. de re iud. ¶ Aut fit de consensu illorum, quorum interest, sed capitulum suum dicit: & tunc non est nulla, sed annullanda. all. c. ea noscitur. de his quae fiunt ad praeb. ubi per Host. licet Gos. ibi & Arc. 63. dist. c. fi. & de elec. c. fi. li. 6. & lo. An. in c. j. ne sede vacan. dicant, quod sit nulla. Si vero spectaret collatio, electio, vel praesentatio ad suum capitulum, vel coiter ad episcopum & capitulum, & tunc eis dicentibus, esset nulla: sicut si ad aliquos pertineret. ¶ Et subdit ibi Dom. praedicta procedere in permutatiōib. beneficiorum, ut beneficiorum & temporaliter, non autem in permutatione, ut in proprietate & perpetua: quia in illa & vnione si per episcopum fiat, requiritur consensus illorum, quorum interest, & sui capituli et expressis: ut ibi latè Do. quia adducit rationem: quod quia solennitatis obmissio in temporalibus est de iure priuato, cui renuntiarī potest: in perpetua vero est de iure publico, cui renuntiarī non potest. alle. c. si diligenti. de foro competen. & multa alia iura: ex quibus praedicta

colligi poterunt, ut ibi per eum: qui dicit ita etiam tenere Lap. in addi. ad tracta. Fed. de rerum perm. in 30. q. ¶ Archid. vero quem ibi sequitur Dom. in 4. col. in c. nemo. de elec. li. vj. diffinit in hac quaestione aliter: & dicit hanc distinctionem esse secundum Lapum: videlicet quod si patronus non vocatur in permutatione: & maxime laicus eo impugnantem illam, non valet permutatio: & poterit et ea non cassata vel reuocata alium praesentare: & hoc tenet pro constanti & ind. si in c. te. Sed eius distinctio procedit circa aliud: videlicet quod aut talis permutatio fuit facta patrono non vocato, & permutantes fuerunt in culpa, qui sciebant ecclesiam habere patronos, aut non fuerunt in culpa: puta quia hoc ignorabant primo casu, quod fuerunt in culpa patronis dicens: tunc poterunt ipsi patroni alios praesentare: nec permutantes habent illa beneficia: quia cum vacarunt, & patroni dixerunt, & voluerunt alios praesentare, ipsi in totum excluduntur. Secundo casu vero, quod non fuerunt in culpa, & tunc licet patronis dicens: tunc non teneat praesentatio: tamen non poterunt facere patroni, quin ipsi permutantes reuertantur ad eorum prima beneficia: & dicit facere. c. si beneficia. de praeb. lib. 6. & clem. j. de rerum perm. Ita residet ibi Arch. Lap. & Dom. ¶ Do. Car. autem in solemnī sua repet. c. quæsitum. de rerum perm. in fi. ix. col. in 36. q. & in opp. sequens per totam. x. col. refert quasi omnia supradicta: & subdit vnum ante fin. d. opp. quod quo ad eos quorum interest, duo requiruntur: ut vocentur. i. & consentiant: si ergo eis non vocatis, nec consentientibus, permutatio fit, dupliciter impugnetur: licet ergo ex eo quod non fuerunt vocati, habeat necesse agere de contemptu: ex eo tamen quod non consentierunt, sufficit quod dicant, etiam si non agant: & secundum hoc subdit Card. posse et episcopum non vocatis quorum interest, praesentare beneficium nepotem causa permutationis: quod quem si de contemptu ageretur, ipse posset se defendere de fructibus beneficii, quod esset eorum grauamen. ¶ Demum d. Car. ipse in fi. d. x. col. & in seq. in 37. q. videtur velle aliter distinguere: quod quando permutatio est vtilis ecclesiis, et inuitis illis, quorum interest, poterit per episcopum fieri: quia episcopopus potest maiora facere. s. vnire, diuidere beneficia, & subtrahere vni beneficio rem perpetuo, & dare alteri: all. de excess. prela. c. sicut. & cle. 2. de reb. eccl. no. alie. & c. constitutus. de relig. do. & c. 3. de eccl. edifi. Si vero non est ita vtilis ecclesiis, non poterit fieri patronis inuitis. ¶ Postea dicit Fed. tenere dicitur: & respondere ad iura. s. allegata illa locum habere in suis casibus. ¶ Respondet et non esse propriam alienationem, re vnus ecclesiae in aliam transferri. ca. cum apostolica. de his, quae fiunt ad praeb. & hoc in casu nostro non dicit esse. Dicit et posse consuli vtilitati ecclesiarum, aliter quam permutando. s. inuites remouendo, vt eligantur boni. ca. cum nobis. de elec. ¶ Postea opponit de cle. ne in agro. s. ad hoc. de excess. prela. & dicit Lapum tenere cum Fed. soluere ibi loqui de vnione: sed si episcopopus potest vnire per quam igitur de perpetuo praedictio collatoris, fortius debet posse permutare exigere vtilitate ecclesiae, in quo agitur tantum de praedictio temporalis. Ita Car. ubi s. qui vel corrupte est scriptus, & male loquitur: ut suo loco. j. dicemus. ¶ Idem tenet d. Car. in cle. vnica in 2. col. in 4. q. de rerum perm. videtur distinxisse post Host. & Pau. permutationem fieri posse causa necessitatis, & vtilitatis, non solum ecclesiarum, sed et personarum: sed quando fit intuitu personarum non posse fieri sine consensu omnium, ad quos spectat electio vel praesentatio: si vero fit intuitu ecclesiarum, sufficere consensum maioris partis quod idem dicit tenere lo. An. in c. vnico. de rerum perm. lib. 6. & adducit et quod no. Inn. in ca. cum omnes. de diti. ubi dicit in actu collegij, si fit in fauorem personarum, perinde esse, ac si actus perneret singulos, quod dicit fore notandum: subdit rationem se putare quod verius quemlibet actum collegij ad maiori parte factum teneri. c. j. de his quae fiunt ad maio. par. ca. 2. nisi requiratur expressum actum fieri debere, nemine discrepante, vel per duas partes: seu quid aliud: & remittit se ad dicta de hoc in d. ca. quæsitum. de rerum perm. ¶ Do. Abb. postmodum in sua dispu. Augerio. in 13. col. in ver. item apertius tenet cum Fed. permutationem beneficii patronati factam patrono non vocato, fore irritandam: collationem vero factam per episcopum patrono sperto, esse irritam: & in hoc casu loqui. c. decernimus. 16. q. 7. & assignat rationem diuersitatis, quam. s. retulimus post Alex. quam dicit Abb. esse Fed. quia permutandi auctoritas principaliter spectat ad episcopum. c. quæsitum. de rerum perm. col. latio non sic: & alle. Inn. idem sententem in c. cum Bertoldus. de re iud. in gl. in verbo memorato. i. ver. vel potes dicere. ¶ Gas. Cal. vero in conf. 2. an permutatio in titul. de rerum perm. 15. fol. 4. 3. quærit de ista quaestione in fortioribus terminis, videlicet licet an permutatio beneficiorum facta sine consensu illorum, ad quos spectat electio, etiam episcopo vel eius vicario eis hoc mandante, ut ipsi consentiant, valet: & dicit quod non, per reg. quod omnes de

# Cæsar Lambertinus Episcopus

omnes de reg. iur. lib. 6. & per not. in c. j. de rerum perm. li. 6. & in clem. j. eo. ti. & per dicta per Host. in c. quæsitum. de rerum p. iura. & in summa eo. tit. §. quis potest. ver. sed nunquid. per que iura dicit ipse. videtur probari supra scripta conclusio. ¶ Postmodum dicit hoc plures rationes suadere: & præsertim cum nemo possit suo iure privari saltem sine causa. lvi. dist. c. satis p. uersum. 1. 6. q. fi. c. inuentum. & de const. c. cognoscetes. Sed si ad mandatum epi seu vicarij electores vel patroni haberent ne cessario consentire. vel si non obedirent. epi hoc p se possent facere sine causa. ipsi presentare. vel eligere habentes. priuarentur iure eis competenti: ¶ qui in eligendo electoribus liberum debet esse arbitrium. dummodo consentiant in idoneum. c. cum terra. de elec. & facit. c. sacrosancta. eo. ti. & i. lem in presentare habentibus. c. decernimus. 1. 6. q. 7. & per hunc modum ipsi eligere vel presentare habentes. haberent in personam certam presentare: ergo sine causa priuarentur. vt supra. quod esse non debet. ¶ Postea subdit hoc dictum fortificari: nam licet in collatione beneficij non sit libertas in dando: est tñ libertas in cui dando: q. a libertate habet collator conferre di cui vult. dum tñ idoneo. c. relatum. & ca. inter cetera. de preb. idem ergo pari ratione in electoribus & patronis: vnde si diceretur pmutatione in casu nostro valere. potestas dictæ libertatis auferretur: ergo non dandum. ¶ Adducit etiam aliam rationem: nã si epi possent sic mandare: diceretur posse etiam beneficium auferre illis à iure processum quod esse non debet. p reg. indulg. de reg. iur. li. vi. ¶ Constat cñ pmutare volentem. primo debere renuntiare: & p consequens ante pmutatione vacare beneficium: vt in c. j. & ibi no. de reru permu. lib. vi. & in cle. j. e. tit. Sed quomodo vacat beneficium. electores eligere habent. & patronos presentare. item pus à iure statutum: & tempus p dictum eis subtraheretur. si mandatum epi eos astringeret: vt p se patet: ergo fieri non debet: & facit ad hanc rationem c. pmissa. in prin. de elect. li. vi. & cle. j. de rerum pmu. nam ibi patet facta renuntiatione debere sequi collationem: ergo eodem modo consentum eligere vel presentare habentium: & sic tolleretur eis ipsi à iure datum quod esse non debet: & dicit bene facere notata in p dicta reg. indulg. in fi. gl. ¶ Adducit etiam aliam rationem: nam si pmutatio diceret. esset aperta via fraudibus: epi enim vbi ad alios spectaret electio. vel presentatio. volens priuare rectores seu patronos electione vel presentatione pro prima vice ordinaret cum beneficiatis. vt dicerent eos velle permutare. & moneret electores vel patronos ad consentiendum: qui si consentirent. haberetur intentus: si non consentirent. terminum eis ab ipso statutum p se pmutationem tota liter expediret: & sic iura. quæ volunt eorum requiri consentum. viderentur quasi ludibria: id quod habetur in d. c. commissa. in §. porro. de elect. lib. 6. ¶ Et istis fraudibus est via precludenda. c. licet tuis. de simo. c. quanto. de diuor. c. sedes. de refer. cum simi. ¶ Et quam maximè dicit ipse prædicta procedunt: ¶ quia iste actus renunciationis est mere voluntarius. p quod mandatum epi non astringit. c. cum locum. de spon. ¶ & permutationes sunt odiosæ: quia contra concilium c. maioribus. de preben. Ideo sunt restringende: & ex hoc recurritur ad epi. mer. a si ad alium spectet electio vel presentatio. saluo tamen iure p dictorum: vt ipse si viderit expedire ex causa d. d. concilium dispenderit: & dicit sic intelligi. d. c. quæsitum. de rerum perm. vnde non est extendenda licentia. c. tua. de decimis. ¶ Addit etiam idem. si electores de quibus quæritur. essent laici qui haberent ius p. & sic eligere. largo sumpto vocabulo. vel pprie loquendo presentare. q non possunt p episcopum compelli ad consentiendum. vel dano q non consentirent. non possent p hoc epi. permutationem expedire. ita q teneret: quia ex quo. pcedit renuntiatio. & p consequens beneficii vacatio. ¶ beneficium quouis modo vacans p episcopum. & ordinari non potest. inuito patrono quouis modo: vt est expressum in d. c. decernimus. 1. 6. q. 7. c. cum dilectus. hoc ti. ergo concludendum pmutationem non valere. ¶ Addit etiam similiter non obstare cle. i. de rerum permu. quia verum est pmutationem factam aliis. quam pmutare valentibus non valere: nisi pmutatio sit facta legitime: & sic verba illius cle. intelliguntur civilis modo: facit c. 2. & c. cum adeo. & c. causam. de refer. & l. si cui. ff. de serui. alias sequeret q hodie non obstaret fraus. simonia. vel aliud vitium. quod dicit esse absurdum: & q ad hoc facit. d. cle. in principio ibi iure vt tribus: & quod ibi no. in gl. 2. quasi secundum formam iuris debere fieri: & c. j. de rerum pmu. ibi. sine fraude. Igitur cum p alia iura consensus electorum vel presentare habentium. sit necessarius. vt s. est probatum. hanc necessitatem non tollit. d. clem. iuxta illud. q non mutatur & c. l. precipimus. C. de appel. & l. sancimus. C. de testa. & de elect. constitutus. l. 6. Ita residet in hoc Gasp. cald. vbi. §. & lo. cal. in dictis cons. in ti. de rerum permu. cons. 4. duo canonici in 43. fol. etiam concludit consensus illorum quorum inter-

est. debere interuenire de necessitate in permutatione beneficio rum. vt ibi latè ¶ Gay. autem in sepe allegata rep. c. fi. de ele. lib. vj. tangit hunc art. in fi. xx. col. vbi voluit episcopum non posse permutare beneficia patronata absque patronorum consensu. illoque vocandos fore. all. Fran. i. Car. in d. c. quæsitum. & in c. cum dilectus. hoc tit. & in c. cum Bertold. de re iud. & ita ibi residet. Sed in 25. col. refert opinio. rotæ post Fed. & Alex. de qua s. l. si permutatio fiat. & patroni terminum contradicant. illa non esse nullam ipso iure. sed ant. ulladã: & hoc factu debere aduerti. an culpa permutantium patronos non fuisse vocatos. vel ne. ad hoc vt ad priora beneficia redire. vel ne possint. & alleg. dos. & maximè Pet. de Anc. in d. c. nemo. de elec. in fi. vt et doct. ibi retulimus. s. in ver. Archi. vero. ¶ Refert et ibi Gay. ro tam vbi s. tenere patronos sine causa permutationi faciede. vel iam facte contradicere non posse: & etiam solutiones quas rota dat ad d. c. decernimus. Quibus sic relatis. dicit se mirari de tali dicto: nam pone q patronus dicat. postquam beneficium vacat: & habet conferre iuxta nota in decisione Rotæ. 23. iam fuit dubitatum vtrum beneficium & c. Ego volo presentare non impediari. me iure meo. s. presentandi vti. nescio. videre (dicit ipse) quomodo superior dicit. assignes rationabilem causam contradictionis tue. Certe hoc non esset aliud. quam destruere tolerantiam. permissionem. & gratiam patronis factam: quia licet de gratia patronus habeat patronatum: tamen de iure est. vt irrequisito patrono non teneat institutio. d. c. decernimus. & c. illud. hoc tit. vbi dicit hoc dicere Car. in op. 8. ¶ Dicit et limit. & responsiones datas ad d. c. decernimus. per Rotam & alios. vbi s. sibi non concludere pp illud: quia ex quo vacant. ergo patronis competet presentatio: & sic sumus in casu. c. decernimus. licet sumus in permutatione. & superior necessitatur illis referre. per d. cle. tamen permutatio non est necessaria: nec et dicta decisio in fine videtur stare dicte limita. s. d. c. decernimus. limitari in casu pmutationis: quia dicit in fi. de consensu presentando tene d. Pau. q sufficiat. an ante. vel post interueniat. & an tacitus vel expressus rationes præmissas: & sic videtur residere dicit ipse op. doc. q patronus non astringatur consentire. & q tabula decisionum nihil dicit de tali limitatione. ¶ Postea subdit. q ratio d. Nic. & sic Abb. in c. cum dilectus. de iure pa. de vtilitate vel necessitate ecclesie. quam etiam posuit Car. in d. c. quæsitum. de qua s. diximus in ver. demum d. Car. dicit Gay. non videtur sufficere ad præiudicandum patrono & ad hoc facit gl. in c. nobis. hoc ti. in ver. capella. & quod no. Bar. in l. si nulla. ff. de ope. fundi. nam habens beneficium patronatum fingendo pmutationem. daret illud. cui vellent. & ille similiter alteri. & sic in in finitum: & p opterea dicit Gay. primis dictis. f. Rot. & aliorum si 26 affectio nec dissentio: cogitabis. (¶ Subdit tamen) Neapoli et seruari opinionem permutationem fieri de consensu patronorum quod tollit omne dubium. ¶ Dicit tñ fore notandum q si epi consentit in permutatione & patronus sciens. t. tempus quo potuit & debuit non dixit vt consentire collationi. allegat et Fran. i. Car. in cle. j. de supplen. negli. præl. in 14. & seq. col. & in c. 2. in fi. de concess. præb. & Host. in summa huius tit. ad fi. & ita residet in hoc passu Gay. vbi s. ¶ D. Fel. vero in suo tra. quando literè apostolice no parro. in vj. col. in ix. ampl. dicit Cald. in supra allegato consentire permutationem non vocato patrono esse nullam ipso iure: quod etiam dicit tenere Egid. de bellamera in c. clu. Rot. 177. in casu conclusionis. postea dicit communem opinionem esse in contrarium. & allegat plures quotas. ¶ Tamè idè Fel. in d. c. cum Bertoldus. in 6. col. in v. limi. de re iud. allegatis multis docto. tenentibus vtranque opinionem. dicit. q attenda auctoritate Rot. & Fed. in practica teneretur eorum opinio: licet ex prædictis. maximè ex cons. possent multiplicari in verbis. ¶ Et ibidem ipse d. Fel. dicit istam collationem. quæ fit in permutatione valere ipso iure. & non indigere reconualecentia. collationem vero quæ fieret non causa permutationis. esse ipso iure nullam. & requirere reconualecentiam ex approbatione tantum. & valeret: ¶ adducit simile. q emphyteota non soluens canonem. est priuatus ipso iure: dum tamen dominus non declararet eum velle habere. p priuatum: & illa non est sententia priuata: vt dicit notari in c. poruit. de locat. & late dixisse Alex. cons. 360. circa processum causæ. ad finem. miror certe de hoc dicto Fel. collationem factam in permutatione non indigere reconualecentia. teneat ipso iure: quia vt dicitur. in 9. dubitatione. huius art. & omnes doct. volunt: & in hoc concordant et illi tenentes collationem non esse ipso iure nullam. sed annullandam. tenet esse annullandam. & consensum superuenientem reconualidare illam ea potissima ratione: quia non est ipso iure nulla: quò ergo dicit Fel. non indigere reconualecentia. & collationem merè. quæ est ipso iure nulla reconualidari ex consensu patroni superuenienti. quod esse non potest: & simile suum facit pro illa opinione. quod col.

quod collatio permutatio sit ipso iure nulla facta declaratione patroni, quod nolit illam valere quare die de hoc ut dicitur in d. ix. dubio huius arti. ¶ Nouiter superuenit Paul. de cita. in hoc trac. in 6. par. in 9. art. in lii. q. vbi querit de ista questione: & recitat breuiter opinio. Abb. Card. Anc. & Host. in 5. allegatis locis: & demum concludit tales permutationes non posse fieri absque consensu patronorum: & quod si fieret sine eis, patroni possent expellere talem velut intrusum in eorum ecclesia patronata sine eorum consensu: & subdit ultra dicta doct. facere rationem indi recte fieri non debere id quod factum etiam via directa, non tenet, reg. cum quid vna via. de reg. iur. li. 6. Sed nullus sacerdos potest tenere ecclesiam patronatam sine consensu patronorum: & si teneat, potest per patronum reuocari, et quod fuerit per episcopum iustitiam, sine tamen presentatione patroni in scandalum ipsius episcopi. c. ex insinuatione. hoc ti. & d. c. decernimus. 16. q. 7. ergo non poterit quis per viam permutationis inuadere talem ecclesiam sine patronorum consensu. Et subdit quod ipso consensu non interueniente, dicitur beneficium vacare: & poterit in eo patronus presentare. Et ita residet ipse Paul. cuius rationem etiam adduxit Gay. in loco 5. allegato: ut proxime retulimus. ¶ Nouissime reperi d. Roch. in hoc trac. in ver. honorificum. in 3. q. in 2. col. 7. char. post medium. & ante finem ibi, nec autorizare: & ibi ultra accumulata vbi dicit episcopum non posse autorizare permutationis sine consensu patroni. Postea ultra allegata per alios alleg. Fel. in c. quoniam 28 frequenter. in princ. in 3. col. ut lite non eonte. & dicitur tamen communitate concludi collationem non esse nullam, sed annullandam: & ideo tenere quousque patronus contradixerit. In seq. vero col. in ver. & nota circa predicta. dicit in permutatione non esse necessariam permutationem patronorum de nouo, sed superiorem posse expedire sine alia presentatione. alleg. Abb. d. c. cum dilectus. hoc tit. & lo. de imo. in c. si de rerum perm. licet ipse imo. subiciat consuetudinem obseruare: ut in permutatione ne fiat resignatio beneficiorum: & hanc consuetudinem dicit probari in d. cle. j. & illa attendita patronum debere de nouo presentare. & ita residet Roch. vbi 5. ¶ Hæc sunt, quæ dicuntur in isto dubio & obfuro passu, licet per longissima verba, quæ quædam dicta nulla conclusionem firmant: nec aliqua dari poterit per ea lucida regula: & ideo ego non possum eorum dicta ita confuse profequi. Deceui igitur hunc art. cum plura habeat membra, in plures partes, seu dubia subdividere, & illa seu illa discutere & concludere cum magis copiosi. Ideo primo videndum est, an in permutatione beneficij faciendâ, dicatur requiri vera & libera renunciatio quæ faciat vere beneficium vacare: ¶ Secundo dubitatur, an patroni in beneficiis permurandis sint vocandi? ¶ Tertium erit dubium, an patroni non vocati in permutatione faciendâ possint agere de contemptu? ¶ Quartum an patroni in permutatione faciendâ de ecclesia patronata possint presentare? ¶ Quintum an patroni in casu precedenti habeant saltem consentire? Sextum an talis consensus possit interuenire post permutationem factam, & validet illam, & infra quantum tempus debeat interuenire? ¶ Septimum, an patroni ante vel post permutationem possint compelli ad consentiendum: & quando sine eorum consensu permutatio teneat? ¶ Octauum, an permutatio facta de ecclesia patronata sine consensu patroni sit ipso iure nulla, vel annullanda? ¶ Nonum, an talis permutatio facta sine consensu patroni, possit validari aliquo modo, & quo modo? ¶ Decimum, an patroni qui permutationi non consenserunt, & illam irritant possint presentare, vel primus presentatus redibit ad suum beneficium? ¶ Undecimum, an valeat permutatio beneficij patronati facta sub conditione si placeat domino. ¶ Xij. an requiratur consensus omnium patronorum, vel maioris partis: & an requiratur oppositio edicti? Istis. xij. dubiis expeditis hic 29 art. erit clarissimus: & dicta doctorum melius intelligentur. ¶ Capio igitur primum. scilicet in permutatione beneficij faciendâ dicatur requiri vera & libera beneficij renunciatio quæ faciat vere beneficium vacare: & in hoc non est in sistendum ex quo omnes doct. concludunt in permutatione beneficij faciendâ requiri liberam renunciationem, quæ facit vacare beneficia. Ita aperte concludunt omnes per tex. in c. 2. ut lite pendens. lib. 6. à contrario sensu, & tex. in c. vnico. de rerum perm. eo. lib. & in clement. j. eo. tit. & Rota 399. beneficia ex causa permutationis. & 30 Rota. 863. si. A. & B. in antiquis in tit. de rerum perm. t. vbi dicitur, quod etiam dicitur vacare possessio & proprietates beneficij per permutationem: & voluit latè Pau. in trac. de sede vacan. in 7. & vltimo præludio in 2. col. in ver. secundo per renuntiationem. & Roch. in hoc trac. in ver. honorificum. in 3. q. in 2. col. in ver. & nota circa predicta. & dixit latè 5. in princ. præced. art. & in 3. arti. huius. vj. q. prin. vbi in specie tractauimus, an per renuntiationem dicatur vacare ecclesia: & idem volunt omnes doct. 5. allegati: & j. allegati in hac materia, qui omnes præsup-

ponunt vacationem beneficij in causa permutationis, quæ vacatio procedit ex antecedenti renuntiatione, & sic concludimus in isto primo membro seu dubio in permutatione requiri beneficij renuntiationem, quæ facit illud vacare: an autem dicatur libera vel ne, dependet ex dicendis. ¶ In x. dub. huius. 6. arti. ¶ Deuenio ad secundum dubium: an patroni in beneficio permutando sint vocandi: & in hoc est non est in sistendum: quia omnes doct. volunt patronos, siue ecclesiasticos, siue laicos esse vocandos. Et hoc vult expressè Rota. 5. allegata. 307. permutatio facta. in tit. de rerum perm. in nouis. licet ibi disputet, an contemptus & non vacatio annullat actum ipso iure vel ne. de quo tamè. j. dicimus. hoc etiam vult Fed. in suo trac. de rerum perm. q. 30. dum ibi de hoc querit: & dicit agi posse de contemptu, sed disputat, an annullat actum ipso iure, vel per sententiam: vnde præsupponendo se contemptum: præsupponit esse faciendam vacationem patronorum. Et isto modo inducendo omnes doct. de materia loquentes hoc volunt expressè: & præsertim d. Alex. de lantilla in solemnibus rep. c. licet. de rerum perm. lib. 6. in 4. q. 17. & principaliter pro hoc facit tex. in c. decernimus. 16. q. 7. vbi habetur irritam esse episcoporum collationem factam de beneficio spectante ad presentationem laici ipso patrono contempto. & non requisito, & sic non vocato. Idem confirmat Lap. in addi. ad Fed. super d. 30. q. f. vocandos esse patronos, ipsum inducendo, vt 5. & similiter idem Lap. & post eum Dom. in d. c. vnic. de rerum perm. lib. 6. & pulchre Rota. 331. supposito in tit. de rescript. & de pben. in nouis in j. col. in j. motiuo. vbi omnino tenet interesse patronorum eos in permutatione vocari: vt videat 32 an habeant personam residentem: quia melius defenditur ecclesiam per proprium prælatum, quam per vicarium: vt ibi pulchre: & 5. diximus, eodem modo inducendo Arch. & post eum Do. Idem ipsi tenent in c. nemo. de elect. li. 6. in 4. col. & latissime do. Car. in d. sua solemnibus rep. c. quasitum. de rerum perm. in fi. 9. col. in 3. q. & in opp. seq. per totum. x. col. dicit, quo ad eos, quorum interest, duo requiri: vnum. scilicet vocentur: aliud quod consentiant: vt etiam 5. retulimus. & idem Car. hoc videtur velle in d. cle. vnica. in 2. col. in 4. q. de rerum perm. & Gasp. cal. in d. cõf. 2. an permutatio. in tit. de rerum perm. fol. 63. & Abb. in d. sua dispsu. Augerio. in 13. col. in ver. item a peritius tenet. & idem aperte vult Gay. in d. solemnibus rep. c. si. de elect. lib. 6. in fi. 20. col. vbi dicit patronos esse vocandos. & in 25. col. dicit permutantes esse in culpa, si patroni non fuerint vocati. & idem sentit Paul. de cita. in hoc trac. in vj. par. in 3. arti. in 62. q. vbi querit de ista q. permutationis & sic vt vides ex prædictis & ex dictis omnium doct. in materia loquentium, cum concludunt patronos, siue ecclesiasticos, siue laicos posse agere de contemptu, si non vocantur, vere præsupponit eos esse vocandos: licet quam plures doct. hoc expresse dicant: & maxime Rot. 331. in tit. de rescript. & de pben. in nouis in j. col. in j. motiuo. vbi allegat rationem. f. quia ipsorum interest: & ideo vocandi: quam rationem etiam sentit expresse Gasp. cal. in d. conf. 2. an permutatio. in tit. de rerum perm. dum allegat illam reg. quod omnes tangit & c. & in hoc nullum est dubium. ¶ Sequitur tertium dubium in ordine. scilicet an patroni, tam ecclesiastici, quam seculares non vocati in permutatione faciendâ de beneficio patronato possint agere de contemptu, quia non fuerint vocati? Et in hoc dubio etiam minimum est in sistendum cum omnes doct. in vnum concurrant: nam vt apparet ex dictis rotæ. 307. permutatio facta. in tit. de rerum perm. in nouis expresse vult, vt 5. eam retulimus, patronum contemptum, & non vocatum infra tempus datum ad presentandum, posse agere de contemptu, & profequi causam contemptus: licet ibi disputet, an per hoc permutatio sit nulla vel annullanda: de quibus. j. latè dicimus. & idem vult Fed. in d. trac. de rerum perm. in 30. q. & ibi Lap. in sua addi. & Alex. lantilla in d. rep. c. licet. de rerum perm. lib. 6. in 4. part. q. 17. quod dicit esse ad instar electionis, quando agitur de contemptu per canonicum non vocatum. tex. cum gl. in ca. qua propter. & in c. auditis. & tex. in c. ecclesia vestra. & in c. quod sicut. de elect. & pro hoc facit ratio, quam ego formo: iura de elect. loquentia. habere locum etiam in presentatione: & sic dispositum in electione: vt voluit doct. in c. querelam. de elect. & hodie est text. apertus cum gl. in c. si. de elect. lib. 6. & diximus latè 5. in presenti parte in 3. q. prin. in 16. art. maxime in fi. & in 4. q. prin. in prin. 8. art. Cum igitur, vt proxime diximus, per canonicum contemptum, & non vocatum in electione agitur de contemptu, ita & in presentationibus quæ ratio an procedat in omni presentatione, dicit latè 35 j. in 2. par. huius. 2. lib. in 2. q. prin. in 8. art. dum tractabimus, an patronus contemptus, & non vocatus à compatronis, in actione presentationis, agere possit de contemptu: de quo ibi: sed sufficit nobis in isto casu: quia actus non fit successiuus vt in aliis presentationibus: quia in permutatione incontinenti fit. Et ideo req

# Cæsar Lambertinus Episcopus

Ideo requiritur omnino vocatio: & non vocatus agere potest de contemptu: quia actus cito consumitur, & non fit successivus: ut in aliis præsentationibus: & ideo doct. concludunt in permutationibus beneficiorum patronorum patronos fore vocandos, & non vocatos, agere posse de contemptu. Et q̄ agere possint de contemptu infra tamen tempus ad præsentandum datur etiam volunt Dom. post Lap. in c. vnico. de rerum permu. lib. 6. & Dom. post arch. in c. nemo. in 3. col. de elect. eo. lib. & d. Car. in d. repe. c. quæsitum. de rerum permu. in ix. & x. col. in 3. 6. q. & in opp. sequen. & in cle. vnica. in 2. col. in 4. q. & Gasp. cald. in d. conf. 2. in cle. vnica. in 2. colum. in 4. quæst. & Gasp. Cal. in d. conf. 2. an permutatio. in tit. de rerum permu. fol. 43. & Gay. in d. repet. c. si. de elect. libr. 6. in 20. & 25. col. qui omnes videntur concludere patronos non vocatos in permutatione facienda de beneficio patronato posse agere de contemptu, & reclamare, dummodo hoc fiat infra tempus datum à iure patronis ad præsentandum: & sic tacite imo expressè volunt dicto tempore elapso eos non audiri: si contradicere vel agere voluerint de contemptu. & facit ratio: quia infra dictum tempus habent præsentare: ut dicitur infra in secunda par. huius secundi libri in d. 2. q. prin. in 8. art. merito infra dictum tempus debent conuadecere, & de contemptu agere, quæ loco præsentationis habentur: ut in sequen. dubio dicitur: & etiam in hoc non est insistentium: cum omnes concordent ¶ Condescendo ad quartum, si patroni ecclesiastici vel seculares in permutatione facienda de ecclesia patronata, possint & debeant præsentare? & istud est principale dubium presentis sexti art. & certe, ut diximus in principio ipsius, quia in permutatione cadit de necessitate renuntiatio, & sic vocatio: ut diximus etiam in primo dub. presentis art. ergo debet in ea habere locum præsentatio patronorum, per dicta. 5. in j. & 3. art. presentis. 6. q. princ. ¶ Tamen doctores in hoc variè loquuntur vt. j. subiciam. nam Abb. in c. cum dilectus hoc tit. super glo. 2. videtur indistinctè tenere requiri præsentationem, postea incontinenti dicit consensum pro præsentatione haberi, & alleg. glo. in cle. vnica. de rerum permu. ¶ Roc. vero in d. verbo, honorificum. in 3. q. in 2. colum. in ver. & notanda circa prædicta, videtur velle, q̄ ex quo hodie rex consuetudine & de iure per d. elem. vnica, requiritur libera resignatio in permutatione: ergo præsentatio vt ibi per eum, & 8. dixim⁹. sed vt apparet est dictis Rot. 307. permutatio facta. in titulo de rerum permu. & Rot. 331. supposito. in titu. de refer. & de præben. in nouis. Pan. in cle. j. de rerum permu. & Fede. in d. tracta. de rerum permu. in xxx. q. & Alex. in d. repet. ca. licet. de rerum permu. libr. 6. in 4. parte. in 17. q. quos omnes supra latè retulimus, videntur concludere, q̄ quamuis in permutationibus beneficiorum patronatorum cadat vacatio per renuntiationem: tamen patroni solum sunt vocandi, & eorum consensus est requirendus, non autem habent præsentare: prout præsentant, cum aliter beneficia vacant. & hoc, quia permutatio magis, præcedit ab episcopis, & ordinariis illam fieri facientibus, quam ab ipsis patronis: & etiam quia ex necessitate episcopo bene visa fit, & non ex libera voluntate. & ita solunt contrarium. c. de cernimus. 16. q. 7. pro contrario deductum ad illud propositum, vt ibi. ¶ Lapis vero Abb. quem ibi refert Dom. in c. vnico. de rerum permu. lib. 6. facta longè distinctione, quam 8. retulimus in hoc passu, videtur concludere, q̄ si fiat permutatio per legatum Pape de consensu habentium præsentare, sufficiat consensus, & non requiratur alia præsentatio: si vero patroni contradicerent, si sunt personæ ecclesiasticæ, non noceret, sed valeret permutatio: si laici, vel laici & clerici contradicerent, non teneret permutatio: sed debet præsentare. si vero fiat permutatio per ordinarium, & cum consensu patronorum, siue clericorum, siue laicorum, tenebit permutatio, cum distinctione vero non teneret. & ideo requireretur consensus vel præsentatio. ¶ Arch. vero què ibi refert Dom. in d. c. nemo. de elect. libr. 6. in 4. col. facit aliam distinctionem. si patroni consentiant vel contradicant: vt primo casu teneat permutatio, secundo vero consideretur, an permutantes fuerant in culpa, vel ne: vt primo casu patroni presentent, secundo, non: vt 8. etiam retulimus. ¶ Do. Card. autem in d. repet. c. quæsitum. de rerum permu. in fi. ix. col. in 36. q. & in opp. seq. & in x. col. multiformiter distinguit. & primo videtur indistinctè tenere omnino requiri præsentationem, ne patroni fraudentur indirectè eorum iure, postea vñ tenere 8. rium: quia si potest venire sine patrono, multo fortius & permurare: quia permutatio ad tempus omnino perpetuat, & sic ibi contradicit sibi, vel est corruptus: vt supra diximus. ¶ Iplè vero d. Car. in d. 3. cle. vnica. in 2. col. in 4. q. distinguit, an 7. permutatio fiat ex necessitate, vel utilitate ecclesie, vel permutarium, vt supra etiam retulimus. & in omnibus dictis distinctionibus videtur velle in effectu, quòd aut interuenit consensus patronorum: & non re-

quiritur præsentatio: & idem, quando fieri potest sine consensu eorum: aut non fuerint requisiti pro consensu, & tunc fiat præsentatio. ¶ Gasp. cal. vero in d. conf. 2. an permutatio. in tit. de rerum permu. fol. 43. & lo. cald. ibidem conf. 4. duo canonici. eo. fol. expressè concludunt in permutationibus beneficiorum patronatorum omnino indistinctè, & in omni casu requiri consensum patronorum: & sic tacite videntur velle illum consensum esse loco præsentationis: & sine eo non tenere permutationem, sicut nec institutio sine præsentatione patroni. d. ca. decernimus. 16. q. 7. vt 8. eorum dicta latè retulimus, eo modo inducendo dicta Gay. 3. relata in d. repet. ca. si. de elect. libr. 6. & Pau. de cit. in d. 6. part. in 3. art. in 3. q. qui & omnes alij in materia loquentes, videntur velle, & volunt consensum requiri, & eum esse loco præsentationis: nisi in casu, quo episcopus posset fieri facere permutationem sine consensu patroni: quia tunc tamen 9. præsentatio requiritur nisi fieret pro forma. ¶ Ideo dictis. 8. doctorum doctorum bene pensatis, ego sic distinguerè, quòd aut patroni interfunt permutatiõ, quia vocati vel ibi reperi & consentiunt: & in hoc vt supra patet omnes concordant, sine dubio permutationem procedere: & illum consensum haberi loco præsentationis. ¶ Dico bene vnum bonum esse talem consensum interponi sub forma præsentationis, vt patroni perseverent in præsentando: sed si bene præsentatio non fieret, sed patroni consentirent ¶ quia talis consensus pro præsentatione habetur: vt supra. 8. dictum est. adhuc dicitur patronos continuare eorum quasi pos. quia præsentare dicuntur, & sequi institutionem: iuxta. c. consultationibus. hoc ritu. de quo diximus. 8. in 3. q. prin. huius partis in j. art. & sequen. & hic modus dicitur etiam acquirendi quasi pos. quia idem est, sicut præsentatio & institutio, qui est addendus ad ea, quæ diximus in x. & xi. art. d. 3. q. prin. huius partis. ¶ Aut vero patroni in actu permutacionis vel infra tempus datum ad præsentandum, nolunt consentire, imo expressè contradicunt. Et tunc aut sumus in casu, in quo episcopus potest eos compellere, vt consentiant. & ita impulsu consentiunt, & est dicendum, vt in primo casu, illum consensum haberi loco præsentationis: & non esse querendū, an requiratur vera præsentatio, cum in hoc etiam præfati doctores concordent: & licet videatur differre à primo casu, qui hic compellus consentit, ibi voluntariè, tamen omnino consentit: & hic consensus loco præsentationis habetur: & quòd patroni compelli possint ad consentiendum in præsentatione, dicitur infra in septimo dubio presentis art. Aut sumus in casu in quo episcopus inuito patrono permutationem facere potest. & tunc similiter est clarum nullam requiri præsentationem. & ita procedat quod voluit Car. in d. elem. vnica. in 2. col. in v. quæstio. de rerum permu. & quando episcopus hoc possit facere inuitis patronis, dicitur etiam. j. in d. 7. dubio presentis arti. & 8. ¶ Considerem tamen patronis, vt etiam in istis casibus consentiant pro conseruatione eorum quasi pos. vt diximus proxime in primo casu. ¶ Aut 7. sumus in casu in quo contradictio patroni præualet: & tunc erit videndum an permutatione non habente effectum permutantes reuertantur ad eorum beneficia: & tunc si reuertuntur ad eorum beneficia, est clarum non requiri præsentationem, cum teneat prima præsentatio & institutio: & renuntiatio non admittitur irrita, & quando permutantes possunt reuerti ad eorum beneficia, & quando non dicitur. j. in x. dub. presentis art. ¶ Aut sumus in casu, in quo pnt permutantes reuerti ad eorum beneficia, sed illis sunt priuati propter eorum culpam commissam in permutatione, de qua dicitur in d. x. dub. & tunc patroni præsentabunt non in permutatione: quia illa locum non habuit, sed in vera vacatione, in qua alios quos voluerint, poterunt præsentare. ¶ Et ideo in veritate 4. 2. te 7. dicerem magis vere in permutatione requiri solum consensum patroni, qui loco præsentationis habebitur, nisi in casibus in quibus solus episcopus potest facere permutare, & nullam actualem præsentationem requiri: & sic esse superfluum hoc dubium, an in permutatione requiratur præsentatio patronorum, cum quando illa requiritur, sumus extra terminos permutationis. ¶ Et sic ex prædictis deciditur quintum dubium si an patroni siue ecclesiastici, siue laici, habeant solum consentire in permutationibus beneficiorum patronatorum, in quibus cadebat præsentatio: nam vt ex supra scriptis apparet, non habent actualiter patroni præsentare: sed solum habent permutationi faciendæ consentire, qui consensus loco præsentationis habetur & alium actum non facere, vt supra est dictum: possunt etiam contradicere: & an cum causa, vel sine causa, dicitur in x. dubio. & an poterint compelli ad consentiendum vel ne, dicitur in septimo dubio. ¶ Et quia diximus proxime patronos debere consentire in permutationibus beneficiorum, in quibus cadebat præsentatio, ego extenderem hoc dictum procedere etiam in beneficiis





# Cæsar Lambertinus Episcopus

omnia complectar, & opiniones concordent. Distingue ergo, aut permutatio fit per legatum, aut per ordinarium episcopo, si per legatum, & tunc aut sumus in ecclesia collegiata, & tunc et si fieri per legatum cum consensu illorum, ad quos spectat electio, vel collatio, non valet: ut in d.c. vnico. per c. pen. de offi. leg. put voluit Lap. relatus ad Dñico, vbi s. & idem dicit in dignitatibus exñib. in ecclesiis cathedralib. & collegiatis, cum p̄dicta iura in illis et locū habeāt, vt in eis patet, in quibus cadere potius pat. & p̄sentandi: vt diximus s. in 3. art. v. q. prin. p̄ntis partis. & quis in illis non cadat electio, habet tamē in eis locū. d.c. pen. vt ibi notat gl. & doct. Aut sumus in aliis beneficiis, q̄ collegiatis, & dignitatib. & tunc p̄sentant patroni habētes p̄sentare, sunt ecclesiastici, aut seculares, si ecclesiastici, & tunc permutatio facta per legatum, valet et sine consensu habentū eligere vel p̄sentare. & ratio huius mēbri est: quia legatus potest p̄iudicare patronis ecclesiasticis. c. dilectus. de offi. le. c. cum dilectus. hoc tit. & in hoc concordat et Lap. vbi s. si vero patroni sunt seculares, vel misti, ecclesiastici & seculares et, tunc aut habent ius patris. ex privilegio vel p̄scriptione completa p̄ ecclesiam liberam, casu quo potest. de quo late diximus s. in prima par. j. lib. in x. q. prin. in v. art. & sic non p̄ alium patronū habentem ius patris. ex causis fundationis, constructionis, & dotationis (quia si ille p̄ quem p̄scribitur, haberet et ius patris. ex privilegio vel p̄scriptione, idem conferretur, sicut si ipse p̄scribens haberet illud ex privilegio, vel p̄scriptione) & tunc quia habētes ius patris. ex privilegio vel p̄scriptione, quis sint laici, censentur vt ecclesiastici: vt diximus s. in d. x. q. prin. c. j. par. j. lib. in 9. art. de quo et dicitur j. deo duce. in 3. par. huius 2. lib. in 8. q. prin. in 3. 57 art. & tunc idem dicendū est, prout proxime est dictū. ¶ Aut sunt patroni, laici & est clarū eos esse patronos ex illis trib. causis. Vel ignoratur quō sint patroni, & p̄sumitur eos esse patronos ex illis tribus causis, potius quam ex privilegio vel p̄scriptione: quia ecclesia non nascitur, sed edificatur, & dotatur: vt etiam est dictum s. in 2. par. i. lib. in xj. q. prin. in 7. art. dum quæritur ibi, an ecclesia p̄sumatur libera vel patronata? & tunc siue sint omnes patroni laici, siue misti, laici & ecclesiastici, omnes reparabuntur laici, ad hoc ne legatus possit de eorum iure p̄disponere: vt vult late Fel. in suo trac. qñ litera apost. no. par. in 4. co. in 6. ampl. & dicitur j. deo duce. in 3. par. huius 2. lib. & et diximus late s. in j. par. j. lib. in j. q. prin. in 6. art. & isto casu, q̄a legatus nil pluris iuris habet. q̄ ordinarius, & sic ep̄s, in omnib. dicerem, vt dicemus j. in prox. seq. prin. mēbro, qñ permutatio fit p̄ ep̄m: & in hoc non occurro cū distinctione Lap. q̄ in laicis distinguit, aut p̄dicunt, aut no: vt s. retulimus, quia in isto casu abundantius distinguam, vt in permutatione, quæ fit p̄ ep̄m, vt proxime sum dicturus, ex quo censentur idem casus. ¶ Secundo membro principali, qñ permutatio fit auctorizante ep̄o ordinario, & tunc de. post. l. p. in d. c. vnico. de rer. permu. li. 6. in fi. col. videbatur facere distinctionem inter permutationem beneficiorum perpetuam, & sic de essentia illorū, & de permutatione ad tempus. i. quæ fit inter beneficiarios: ego non intendo tractare primum membrum de vnione seu permutatione perpetua: quia non est hic locus suus. de vnione. n. ecclesiarū & h̄mōi tractabimus in vltimo lib. huius tractatus deo duce, vbi magis p̄gruit. ¶ Ideo videtur mihi distinguendum alio modo, v. scilicet, q̄ si permutatio fit per ep̄m, & sic eo ordinario autorizare. ¶ Aut episcopus fieri fecit talem permutationem p̄ necessitate & vtilitatem ecclesie: aut p̄ necessitatem & vtilitatem p̄mutantium: aut ad sui libitum. ¶ Primo casu, qñ p̄ vtilitatem ecclesie, & eius necessitatem, Abb. in c. cum dilectus. hoc tit. & d. Car. in d. sua repe. c. quæsitum. in fi. x. col. & in seq. in 37. distin. quos s. retulimus, videntur tenere stante tali vtilitate & necessitate ecclesie posse fieri talem permutationem. & tenere et sine consensu patronorum, nisi ipsi allegent aliquā cōcludēs in dñū: quia talis vtilitas & necessitas operatur maius. i. vnionem perpetuam, multo magis debet posse operari minus. i. permutatio nem rectoris ad tempus. ¶ Gay. vero in d. repe. c. fi. de elect. lib. 6. in xv. col. tenet dñum talem necessitatem vel vtilitatem ecclesie non posse hoc operari in iudicium patronorum, & in destructionem gratiæ factæ a iure patronis, vt sustineantur in hoc iure: iuxta c. tertium. hoc tit. quia per istam viam semper patroni eorum iure fraudarentur. nam quilibet volens permutare, demonstraret aliquam vtilitatem vel necessitatem ecclesie & ep̄s hoc approbaret, & patroni non haberent p̄sentare, nec consentire. ¶ Et licet ipse Gay. non respondeat ad motiū do. Car. arguentis a maiori de vnione potest responderi primo: negando vnionem fieri posse ob necessitatem vel vtilitatem ecclesie absque consensu patroni, nec posse patronos compelli ad consentiendum: vt dicitur deo duce. j. in 3. lib. in 3. q. princ. in v. art. ¶ Vel poterit responderi, p̄ dato sed non concessio, vni-

onem posse fieri, dico esse aduertendum ad motiū: nam cū dicis, vniō est maius, cōcedo: permutatio beneficiorum est minus, similiter concedo: cum concludis ergo multo fortius poterit fieri permutatio: nego consequentiam: quia hoc non legitur: nam si vniō est maior causa et vnionis est maior: & ideo fit inuitis patronis: in permutatione aut non est tanta causa vtilitatis & necessitatis: ex quo potest aliter p̄ouideri. s. amouendo ab ecclesia beneficium & alium ibi p̄sentandum & in istu tuendum: & sic est facilis p̄uifio quæ non cadit in causa necessitatis & vtilitatis vnionis, quæ ideo fit: quia aliter p̄ouideri & mederi necessitati & vtilitati non potest ecclesiarum: hic ergo non debet procedere arg. a maioriore effectum: sed a maioriore caularum producentium effectus: & tunc procederet argumentum, quoniam potentior est causa, quare suus effectus. i. cum p̄tor. s. dulcissimos. ff. de leg. 2. l. si pater. in prin. ff. de adop. in aut. multo magis. C. de fac. san. eccle. cum ceteris. q̄ accumulatio do. Mari. fo. in conf. 24. visis ac diligenter & mature s̄ in ipectis. nota quia subtilis, pulchra, & vera responsio. ¶ Ideo ergo in hoc primo membro secūdi membri principalis huius distinctionis. distinguem, & cōcordarem opiniones istorum doct. quæ poterunt loqui in terminis, in quibus modo dicemus Quæ aut sumus in patronis ecclesiasticis, & omnis vtilitas vel necessitas ecclesie facit, vt ep̄s possit facere fieri permutationem et patronis inuitis sicut in electione: & p̄ eos compellere ad consentiendum: vt s. est dictū. Aut sumus in patronis laicis: & tunc aut est talis vtilitas vel necessitas ecclesie, cui sine illa permutatio aliter p̄ouideri non potest: pura quia bona ecclesie sunt occupata a aliquem potentem. a quo nemo posset illa recuperare, nisi talis p̄sona p̄mutans, q̄ est similiter potens, vel cui ipse occupans, voluntarie restitueret. put hęc multoties considerantur p̄ doctores: quando decime vel ecclesie tenentur occupate p̄ potentes. nā ius p̄mittit eos illas donare posse: vt late diximus. s. in 2. par. j. lib. in j. q. prin. in x. art. vel quia in illa parrochia erāt heretici: & non repiebatur alter rector theologus, qui possit consulere plebi, nisi ille p̄mutans q̄ nimium in hoc casu attenditur: per ea, quæ dicunt doct. in p̄oc. grego. de canonista & theologo concurrentibus in electione ep̄atus: & tunc quia iste sunt magnæ vtilitates & necessitates ecclesie: quibus ipsimet patroni p̄uidere deberent & tenentur & aliter p̄uidere non possent, q̄ eo modo, quo p̄uidet ep̄s: & eis inuis ep̄s hoc facere p̄t. & ita p̄cedat dictum Card. Ab. & aliorum, de quibus s. Aut est alia vtilitas vel necessitas ecclesie: non tanti momenti & aliter p̄ouideri posset: & tunc non est destruenda gratia facta patronis a iure p̄missa: & ideo non debet nec potest fieri permutatio sine consensu patronorum, & si fit, erit nulla. iuxta tamen distinctionem, quam faciemus in vltimo membro quædo ep̄s vult permutationem fieri p̄ sui libito. & ita procedat opi. Gay. Gasp. & lo. cal. ac Pau. de cita. in locis s̄ alleg. vt non p̄ omni vtilitate ecclesie vel necessitate patroni fraudentur eorum iure: & credo non reperiri alios casus, q̄ illos quos proxime formauimus in quibus veratur maxima vtilitas vel necessitas ecclesie: cui aliter p̄uideri non posset. ¶ Est tamen aduertendū vt ex relatione. s̄ facta de dictis Car. apparet. do. Card. primo videtur voluisse non requiri consensum patronorum in permutatione stante necessitate vel vtilitate ecclesie: postea dicit requiri consensum maioris partis: iuxta opin. Gay. & sic vel est corruptus vel videtur sibi dñis: vt s̄ diximus: & nec dicamus in parerū canonum, in eodē loco fuisse dñum, intelligerem eius dicta iuxta s̄ scriptam meam distinctionem, vt primum dictum loquar in maxima vtilitate vel necessitate quibus aliter p̄ouideri non potest, quam p̄ permutationem, secundum vero dictū loquar in minori seu minima vtilitate & necessitate: quibus aliter p̄ouideri potest. ¶ Secundo vero membro subdistinctionis s̄ quando episcopus vult permutationem fieri p̄ necessitatem, vel vtilitatem permutantium, & eorum intuitu: & dixerint quid velint Alex. lantilla in d. sua repe. c. licet. de rer. pm. li. 6. & Abb. in d. dispu. Augerio. & alij in locis s̄ all. dicentes, q̄ ex quo ep̄s est causa efficiens in permutatione, valebit p̄mutatio: & non est ipso iure nulla, sed annullanda. ¶ Et dicitur p̄ mutatio patronorum requiri consensum: vt vult do. Car. in locis s̄ all. dum distinguit si intuitu eccle. fiat permutatio, sufficere consensum maioris partis patronorum, si intuitu p̄sonarum, requiri consensum omnium. ita d. Car. p̄ me relatus s̄ in cle. vnica. in 2. col. in 4. q. de rerum pmu. & facit ratio: nam si legatus non potest p̄iudicare etiam in permutationib. et patronis laicis, tanto minus hoc poterit facere ep̄s, & magis deberet esse in consideratione auctoritas legati a latere representantis personam p̄p̄: propter quod debemus dicere ipsum moueri ex causa, quæ p̄ponderat vtilitatem vel necessitatem permutantium, quam non considerant etiam p̄dicti doct. Alex. Abb. & alij, sed solū considerant episcopus

scopus in permutatione esse eam efficientem. que consideratio tollitur per instantiam datam de legato maiore vilitate habente, & sic existente maiore causa efficiens: & q. legatus hoc non possit colligere ex dictis Lap. quem refert & sequitur Do. in c. vnico. in fi. col. de rer. pmu. lib. 6. vt s. retulimus. ¶ An modo si sine consensu patronorum fiat permutatio, sit irrita, ¶ 61 vel irritanda, est distinguendum: vt in proximo membro. ¶ Capio tertium membrum subdistingtionis. scilicet permutatio ecclesiarum patronatarum fit per episcopum ordinarium: quia ita fieri sibi videtur: & sic ex sui libito. ¶ Et tunc aut permutatio fit cum consensu illorum quorum interest: & est cum consensu capituli sui: & tunc permutatio: & in hoc non est dubium: alias illis, quorum interest, & sic patronis vel habentibus, eligere seu deferre dicitur, permutatio est nulla: & absque aliqua cassatione vel declaratione poterit per eos presentatio, electio, vel collatio fieri. & hoc p. d. c. decernimus. xvj. q. 7. & per ea que habentur in c. cu Bertoldus de re iud. & ita est vult Lap. & post eum Do. in d. vnico. in fi. col. de rer. pmu. lib. 6. & hoc per maxime per rationes adductas p. Gasp. Gay. & Pau. de cita. vbi s. qui dicit isto casu quando permutatio fieret sine consensu patronorum, patronos posse autoritate propria expellere illum, velut intrusum, & alium presentare, vt ibi. & prædicta tanto magis procedunt & sunt vera cum Barba. in conf. 23. scripsit propheta. in j. vol. velit nullo modo possit fieri permutationem sine consensu patronorum, cum hoc sapiat honestatem ad quam iura sunt trahenda. c. erit autem lex. 4. dist. & ita per Gregorium xi. fuisse obseruatum vt ibi p. eum: & cum etiam rationes eorum militent & maxime tex. in d. c. decernimus. q. a responsiones ad illum tex. date p. Alex. non pcedunt: vt pulchre Gasp. & Io. cal. ¶ Aut permutatio fit de consensu illorum quorum interest, sed capitulum suum dicitur: & tunc non est nulla, sed annullanda: p. c. ea noscitur. de his que sunt in prela. vbi per Host. secundum Lap. & Dominicum vbi s. ¶ Sed in hoc aduerte: quia istud membrum pcedit, quando seruaretur id, quod habetur in d. c. ea noscitur. scilicet in collationibus & hmoi requireretur de necessitate consensus capituli, put olim fiebat: sed hodie, vt alias late dicitur, ex genera iobseruata & consuetudine omnes epi prescripserunt capitula: & sic presentent & alia expediunt capitulum non regitro: & sine eius consensu: & ideo in hoc casu dicerem nec esse annullandam. Bene verum est, q. si spectaret presentatio, electio, vel collatio, ad solum capitulum, vel cõter ad episcopum & capitulum, & tunc eis dicitur permutatio esse nulla: quia dicitur ad capitulum pertinere sicut quando pertinet ad aliquos alios priuatos. ¶ 62 Vnde omnia ista membra erunt vnum, q. permutatio que fit patronis spretis, maxime laicis, fit ipso iure nulla: si vero non spretis, puta quia episcopus ignorabat ecclesias esse patronatas, tunc illis patronis dicitur, vel de contemptu agentibus, & cognito ecclesia esse patronatam, reuocabitur permutatio: & sic non erit ipso iure nulla, sed annullanda: per ea, que dicit Arch. quem ibi sequitur Do. in 4. col. in c. nemo. de elect. lib. 6. q. si spretis patronis permutatio fuerit facta: & sic illis non vocatis poterunt patroni illa non cassata nec reuocata alium in ipsa ecclesia presentare: ergo est ipso iure nulla. & cu hoc concordat id quod dixit Gay. in d. repe. c. fi. de elect. lib. 6. in 25. col. & s. retulimus. in ver. quib. sic relatis, se nescire videre quomodo possint prohiberi patroni quin facta renunciatione per volentes presentare non presentent, si non fuerint vocati sed spretis, & quomodo possit illis dici assignari rationabile causam dictionis. ¶ 63 ¶ Ex quibus & dictis s. in 3. dub. possumus dicere patronos spretos & non vocatos habere duo remedia: vnum agendi de contemptu: aliud vt presentent post renunciationem: quia prohiberi non poterunt: cum nulla fuerit permutatio ipsis spretis: ¶ 64 vt s. est dictum. ¶ Dicerem bene vnum, q. si ipsi patroni fuerint vocati, & non comparuerunt non esse nullam permutationem, sed annullandam ipsis patronis j. terminum recte dicitur, quia non possunt dici spretis, nec possent agere de contemptu: ex quo non fuerunt contempti sed vocati. & isto modo omnia dicta doctorum sunt concordata: & includuntur sub ista distinctione, que videtur tuta, dimissis disputationibus, doct. quia certe si aliter diceretur, destrueretur decisio d. c. decernimus. ¶ Aduerte notanter ad vnum circa præcedens dictum, vt pcedat quando patroni fuerint vocati peremptorie, & cum expressione causæ: quia videtur sibi datus terminus ad comparendum: & ideo non dicitur spretus, nec poterit agere de contemptu: vt in presentatione dicitur j. in 2. par. huius 2. lib. in 2. q. princ. in 8. arti. ¶ Sed circa hoc aduerte. nam vt ibi dicitur, patroni in presentatione non sunt vocandi nec agere possunt de contemptu, si presentent, vt singulares, nisi si presentarent vt collegium: vt ibi dicitur. & ideo dicerem j. omnem vocationem sufficere, quamuis non sit in ea peremptorium ad effectum, vt non dicantur spre-

ti nec agere possint de contemptu: & poterunt dicitur j. tempus datum ad presentandum, vt s. si vero fuerint vocati peremptorie, cum expressione causæ: quia videtur eis datus terminus ad comparendum, vt s. est dictum, dicitur hoc operari, q. si vocati, j. terminum non comparuerunt ad dicitur permutatio, sequuta institutione ordinarij, non audientur ulterius, est j. residuum temporis dati ad presentandum: quia ista vocatione fit ad instar citationis per edictum, q. fit in presentationibus iuxta notata in c. fi. de elect. lib. 6. ¶ Imo huiusmodi vocatione continens peremptorium, cum sit specialis, est maioris efficacie quam citationis, per edictum que est generalis: vt per doct. in d. c. fi. & per Bar. in extraua. ad reprimen. rebelles sicut ergo peremptorium seu prefixio termini in edicto generali, sequuta institutione, excludit patronos a presentatione in residuo tempus dati ad presentandum, vt dicitur in materia edicti. j. in 2. par. huius 2. lib. in 6. q. princ. in 2. r. & 26. art. multo magis peremptorium, & prefixio termini debet hoc operari in hac speciali vocatione institutione sequuta, vt non possint residuo temporis dati ad presentandum patroni sic vocati dicitur permutatio iam facta, cu eorum consensus expressus vel tacitus sit loco presentationis ¶ 65 vt late s. diximus presentem in 6. dubio, & sicut patroni presentem non comparentes pmittendo labi tempus datum ad presentandum, dicuntur consentire: vt diximus in d. 6. dubio. eodem modo & in casu nostro pmittendo labi tempus presentem, dicitur consentire. nota prædicta: quia in facta & vera. ¶ Ad allegata parte Fede. Alex. Rote & sequacium volentium permutationem non esse nullam: quia conualidatur per consensum patroni, respondetur: vt late dicitur j. in seq. dubio presentem art. quæ responsio validatur, p. quandam considerationem Abb. in sua disputatione. Augerio. in fi. 14. col. de qua j. prime. & secundum illam considerationem prædicta nulla & annullanda: annullanda. quia videtur teneri respectu ordinarij: nulla, quia non habet effectum: & patronus potest incontinenti presentare: ex eo quo permutatio non habuit effectum sine patrono: & ideo ille fretus autoritate sibi concessa in d. c. decernimus. xvi. q. 7. potest presentare. ¶ Bene tamen dicerem id, quod dixit Fel. vt s. eius dicta retulimus in d. c. cum Bertoldus. de re iud. in 6. col. in v. limi. licet ipse dixerit dicitur: vt s. diximus q. collatio facta in permutatione patrono non vocato fit ipso iure nulla: vt s. sed requiritur quia patronus dicat & declarat illam nolle valere, sicut est ipso iure priuatus emphyteota non soluens canonem per triennium: sed tamen requiritur declaratio domini: vt s. diximus. ¶ Et quod requiritur consensus patroni indistincte in permutatione, tenet Fel. in c. cum accessissent. in 7. col. in ver. idem si vult auctori- ¶ 69 zare. de constit. & per hæc clauditur hoc octauum dubium. ¶ Condescendo ad nonum. scilicet an talis permutatio facta sine consensu patroni possit validari aliquo modo: & quomodo: & dicendum hoc dubium decidi per dicta s. in 6. dubio dum ibi scribitur, an consensus patronorum possit interuenire post permutationem factam & validet illam: & ibi conclusimus q. sic & non solum expressus, sed et tacitus, dummodo interueniat. j. tempus datum ad presentandum: vt ibi late est dictum. Idem dicendum hic permutationem factam auctoritate superioris, que non valeret ex defectu consensus patronorum, posse validari, si postea patroni expresse j. tempus datum ad presentandum presentant vel taceant j. dictum tempus, vt consentire dicantur: & validatur permutatio. ita Rot. vbi s. & Car. in ele. j. de suppl. neg. pia in 14. col. & seq. & in c. 2. in fi. de concess. p. Host. in summa huius tit. ad fi. &clare G. y. s. relatus in d. repe. c. fi. de elec. lib. 6. in fi. 25. col. cu alijs dictis & alleg. s. in d. 6. dub. faciunt ad prædicta ea, que dicit Abb. in dispu. Augerio. in fi. 13. col. in ver. circa secundum. vbi loquitur de collatione facta spreto patrono, que conualidatur per expressum vel tacitum consensum patronorum. & idem in terminis nostris voluit Roma. cons. eccl. vj. in fi. ralem consensum posse interuenire post & conualidare permutationem, que sequitur do. Fel. in d. cu Bertoldus. in 6. col. ante fi. v. limi. Et licet talis decisio videatur destruere dicta in pced. dubio. s. permutationem esse nullam, quando patronus non consentit per d. ca. decernimus. nam videtur non esse nullam, sed annullandam: quia si esset nulla, non ratificaretur per superuenientem consensum patroni tacitum vel expressum: vt s. in d. rris fuit dictum. Potest responderi, q. imo non destruet ipsa dicta, sed illa pcedant: quia ista non est ratificatio sed expletio ipsius actus. in presentatione enim patronus non habet presentare, sed consentire & consensus est loco presentationis: vt late diximus. s. in 4. 5. & 6. pced. dub. vnde consentiendo expresse videtur tunc actum presentationis facere, consentiendo tacite, validatur non immediate ex ipso tacito consensu, sed mediate: quia non dicitur j. tempus datum ad presentandum: ex quo ecclesia vacauit per renunciationem, deuoluitur prouiso ad episcopum: ¶ Lambert. de iure patron. f 2 quia patro





vocatis permutando incidere in poenā: quia patroni possent alios ad ipsa beneficia presentare: vt diximus in prox. seq. dubio. & circa hoc licet non inuenerim tactum, moueatur, vt faciunt  
 84 doc. in l. v. C. de iure emphy. quando tempore vendit, & in instrō venditionis apponit protestationem saluo iure domini, vel conditionem si domino placeat. & dictum doct. emphyteotam pp hoc non euadere poenam illius legis: quia talis presentatio, reueratio, vel conditio non habet ipsū inuare: ex quo vendendo etiam cum illa clausula omnino puenit legi: quia irrequisito domino alienauit: put vult Bal. in l. vnic. in r. col. in ver. quare qd si prohibita est alienatio sub poena, quē ver siculum aliqui libri habent. in 4. col. C. de his quā poenā no. vbi dicit talem protestationem non tenere. & latius per eundē Bal. in c. i. §. si. in vlt. col. quā fuit prima causa benef. amit. in vlt. feudo. vbi loquitur, quando est processum ad traditionem, illa verba, non releuare non facta denunciatione domino: nisi ad iudicium alia verba: videlicet, nec aliter: nec alio modo: quia tunc videtur nihil actum fore: & non incidere emphyteota vel feudatarius in commissum: ex quo constat eos non intendere alienare nisi casu quo possent: iuxta nota. in simili. in l. si quidem. C. de excep. & in l. idem Labeo. §. si. ff. fam. erc. vt late p. d. me. Iaso. in d. l. si. C. de iure emph. in pen. col. in ver. 2. quare eod. modo dicendum in casu nostro, si pmutantes pmutantur cum conditione, si placeat patrono absolute: ex quo omnino ipsū  
 85 ppreuerunt qd cadere in poenam pcedentis dubij nisi dixerint se non aliter nec alio modo pmutare: vt virtus huius clausule eos excuset. ¶ Pro qua clausula vltra lat. sibi adducitur: nā licet confessio qualificata diuidatur: & acceptetur: quatenus facit p consentientem, quatenus vero facit pro eo repellatur: & sic tenebitur qualitatē probare, secundum Bart. in l. Aurelius. §. idem quā sū. ff. de lib. lega. & Abb. in c. cum venissent. de instr. Tamen si dixerit, cōstans nec aliter, nec alio modo confiteor, talis confessio qualificata non diuidetur: sed vel rota acceptabitur. & sic cum illa qualitate, adeo quod non tenebitur illam probare, vel tota repudiabitur: & sic confessio sibi nō nocet quia necesse erit manere cum qualitate, cum qua sibi non nocet. ita Fran. Are. p. Bal. in l. decem. in pen. col. in ver. tangit et hic Bal. ff. de verb. obl. & plene do. me. Iaso. in l. vt vim. in v. col. in prin. ff. de iust. & iur. de qua confessione que diuidi pot, loquitur et Abb. in c. ij. de fide instr. post prin. 6. col. & in c. 1. in 2. col. de postul. p. rala. & Lanfran. in c. quoniam p. in verbo, confessiones. in 4. col. in ver. 2. principaliter. de pb. vnde cōcludi de in hoc, qd cum pmutatio non teneat sine consensu patrono rum, vt late diximus. §. in 8. dubio si apposita est ista conditio, si placeat patrono, ad effectum euitandi poenam amissionis bñficii, nihil operabitur, nisi apposerit eam sic: videlicet, si placeat domino, & non aliter, nec alio modo: alias patronus poterit iterum presentare: vt §. est dictum. & ista adde ad Rotam vbi §. ¶ Dicerem bene vnum, qd si permutatio esset facta sub conditione, si placeat patrono, non vt patronum spernat, sed quia eius copia haberi non possit, ex quo fuisset in longinquis partibus: nam eo casu et si non apponerentur illa verba, nec aliter, nec alio modo: nihilominus pmutantes non dicerentur in culpa, quia appareret de causa quare patronos nō vocarunt: & sic non fuisset factum, vt spernerent eos: imo satis fecerunt apponere conditionem, si placeat patronis: cum enim cesset culpa, cessat & poena: vt §. sepe diximus. ¶ Imo quando imminet necessitas, & haberi non potest consensus alicuius, qui adhiberi debet, potest fieri sine illo: vt late diximus §. in j. par. j. lib. in ix. q. prin. in j. art. in 6. limi. tertie conclusionis prin. multo magis poterit operari, qñ actus sit sub conditione, si placeat patrono: cum eius consensus haberi non potest ad effectū euitandi illā poenam. f. vt possint reuerti ad eorum beneficia: vt hic: necessitas habebitur et respectu pmutantium vel voluntatis ep̄i, quia quod negat maxima necessitas quā hic non interuenit, concedit & pmittit illa conditio, quā reseruat consensus patronorum: ostendit enim pmutantes noluisse spernere patronos.  
 87 nota ista: quia quotidie poterunt accidere. ¶ Restat modo 12. & vltimum dubium p complemento huius materie, an quando requiritur in pmutationib. consensus patronorum, requiratur consensus omnium, nullo discrepate, an vero sufficiat consensus maioris partis omnium. Et istud dubium principaliter nemo tangit. Verum est, qd do. Car. quem §. retuli in 8. dubio presentis art. in ver. tu dicis patronorum in cle. vnica. in 2. col. in 3. q. de rer. pmu. distinxit, qd aut pmutatio sit intuitu ecclesie: & sufficiat consensus maioris partis patronorum: si vero fiat intuitu personarum, requiritur consensus omnium. hæc distinctio mihi nō placet. Nam vt sæpe §. diximus in plurib. locis p̄terim in 4. §. & 7. dub. p̄ consensus patronorum in pmutatione b. habetur loco presentationis: & ideo sequuta institutio

acquirat & conseruat quasi possessionem, sicut & presentatio: vt diximus in d. 4. art. Sicut ergo in presentatione quo ad obtinendam institutionem, suffiunt vota seu presentationes maioris partis omnium, non respectu minorum partium: vt p Abb. & doc. in c. 3. hoc tit. & dicitur late. §. in 3. par. huius 2. lib. in 4. q. prin. in 2. art. eodem modo dicendum est in casu nostro sufficere consensum maioris partis omnium patronorum singularium in pmutationibus, sicut & in presentationibus meris, cum a pari procedant: vt §. est dictum Et sic concludo, siue p̄o ni fiat vt singuli: siue vt collegium, eo modo, quo computantur voces in presentationibus meris pro facienda maiori parte, eodem modo computari debeant in presentatione consensuum, qui interuenire debet in pmutationibus beneficiorum patronatorum ex quo loco presentationis habetur. ¶ Non obstat autoritas d. Cal. quia vt diximus in d. 8. dub. in ver. est tamen aduertendum, aut eius lecture sunt corrupte, aut est sibi contrarius. ¶ Bene tamen dico vnum omnes patronos in quacunque per mutatione fore vocandos: quia alias possent agere de contemptu: vt §. diximus in 3. dub. presentis art. & ita intelligi possit d. Car. f. vt omnium consensus sit requirendus, & non a hñdus: sicut n. habere consensus maioris partis omnium: vt proxime  
 89 diximus: omnes enim sunt vocandi vocatione specialis: tunc ergo tene rem sufficere generalem per edictum etiam in pmutationibus: iuxta not. in c. si. de elec. lib. 6. & aliquid tetigimus §. in d. 8. dubio. in ver. sed circa hoc aduerte. ¶ Et licet maioris efficacie sit vocatio specialis, quam generalis per edictum maxime cum premporio & prefixione termini: vt ibi diximus: tamen in casu permutationis dicerem vtiliorem esse vocationem seu citationem per edictum, quam specialē: quia per specialē possent omitti, & non vocari aliqui patroni, qui postea agerent de contemptu: & sic rueret permutatio: Si vero essent citati citatione generali per edictum, ex quo omnes pprehenderet, & nemo posset allegare se fuisse omissum, & sic magis ruo tē pcederet pmutatio. ¶ Nam vocati dicuntur illi, qui vocantur per edictum: vt vult gl. in d. c. si. in verbo, inanes. ¶ Et si dice retur, hic requiritur specificalis vocatio, vt agere possit de eon tempore. iuxta c. quod sicut. quapropter, auditus, & ecclesia vestra. cum gl. de elec. Et tamen adhuc postmodum in electione requiritur edictum: vt in d. c. si. eo. ti. lib. 6. in casu vero nostro deberet sufficere, sola vocatione patronum, non vocatur agere possit de contemptu: & nullus doctor est, qui dicat appositionem edicti fore necessariam in pmutationibus. ¶ Pro intelligentia predictorum, considera plura. Primum appositione edicti esse de iure nouo. l. d. c. si. de elec. lib. 6. ¶ Secundum ex quo de iure antiquo non apponebatur edictum, multa requirebantur, quæ hodie non requiruntur: vt late diximus. §. in 3. q. prin. huius par. in 2. art. in ver. tu in si. huius secundi, & in ver. reperi postmodum. ¶ Tertio considera in electione habere locum contemptum alicuius canonici: vt in iuribus. §. allegatis. In presentatione vero non, nisi spectaret presentatio ad collegium, vt collegium: vt diximus. §. in 2. par. huius secundi lib. in j. q. prin. in 8. art. ¶ Considera. 4. cum agi potest de contemptu vocationem canonicorum esse faciendam ante electionem: & sic illorum de collegio (quādo ad collegium spectat presentatio) ante presentationem: vt in dictis iuribus. de electione loquentibus, quæ locum habent etiam in presentatione collegij: vt dicitur in d. 8. art. Considera. v. edictum fore apponendum post electionem & presentationem de necessitate, & non ante: vt habeatur noticia electi, vel presentati: vt p̄ eum possint fieri oppositiones: vt in d. c. si. de elec. lib. 6. in verbo nominatim. ¶ Considera. 6. tex. in d. c. si. loqui in omni vocatione beneficii electi patronati, vt ibi gl. ¶ Considera. 7. in pmutatione beneficia vacare, vt diximus. §. in j. dubio presentis art. ¶ Considera. 8. in pmutatione institutos esse certos: vt in 6. dub. & patronos vacandos fore non ad presentandum: quia non cadit vera presentatio: vt in 4. dub. sed ad consentiendum: vt in v. dubio. ¶ Et ex hoc sequitur ix. consideratio diuersas esse vacationes p̄ eligentium qd vocatur ad eligendū, & sic ante qd sit electus: & patronorum in pmutatione, in qua iam sunt certi instituendi, illa vocatio vt eligant, ista vt opponant vel consentiant: ideo cum iste vocationes sint diuersæ: & diuersos pariant effectus, ex vna non potest inferri ad aliam. l. Papinianus exuli. ff. de mil. cum vulg. & licet possint agere de contemptu: ita canonici pre tii in electione, sicut patroni sp̄eti in pmutatione: vt §. est dictum. hæc tamen non fiunt ex eadem causa: sed ex diuersis causis, & diuersis respectibus: vt §. pater. ¶ Considera. x. per appositionem edicti quæ fit post electionem non p̄ posse vocari canonicos ad eligendum, cum electio p̄cedat: vt proxime diximus. & ideo de necessitate eos esse vocandos, & ex hoc non vocati agere posse de contemptu, in pmutatione vero appo

# Cæsar Lambertinus Episcopus

sitionem edicti posse puidere circa omnia: cum oia in vno infati fiant. l. vocare patronos, & dicitores, qui habebunt dicitore vel consentire. ¶ Ex quibus omnibus considerationibus colligo non obitare solum s. formatum, appositionem edicti non sufficere in permutatione, sicut non sufficit in electione, vt agi possit de contemptu: quia in electione vocatio est necessaria, ex quo illi prouideri non potest per edictum, quod apponitur post illam celebratam. In permutatione vero cum appositio edicti fiat tempore, quo potest prouideri circa omnia, frustra sit vocatio: per clic. auditor. de rescr. circuitus. n. sunt vitandi, & frustra sunt per plura &c. vt ibi notatur. Dico et doctores fuisse loquutos in permutatione de patronis vocandis: vel quia adhuc si emanauerat prouisio. d. c. si. de elec. lib. 6. de edicto apponendo, vel quia per edictum etiam dicitur patroni vocari: vt vult 9 glo. in d. c. si. in verbo, inanes. & in verbo, que imo dico per edictum melius prouideri permutationibus, tum quia nemo potest dicere se omisium: vt s. diximus. tum etiam quia in vacationibus non solum sunt vocandi patroni, sed etiam omnes quorum interest, & se opponere vellent, & aliquod ius prætendere: vt in d. c. si. quibus. p. vocationem patronorum non prouideretur. ergo concludendum magis necessarium esse appositionem edicti etiam in permutationibus, quam solam vocationem patronorum, quæ non prouidet omnibus. nota prædicta: quia noua & intacta & vt putō verissima. & per ea sit expedita hæc materia permutationis: vt vidistis satis intricate per doctores posita quæ modo est clara, & in die san. & Clare expedita.

**Et vt** Clarius & sub compendio habeatur materia, fiat ex scriptis omnibus vera & generalis conclusio, quæ in permutationibus beneficiorum requiritur vera & libera renunciatio in manibus superioris beneficiorum permutandorum: adeo quod dicta beneficia dicuntur vacare, per dicta s. in j. dub. & quibus beneficia vacant: tamen si sunt patronata, patroni non præsentant, sed consentiunt, per dicta s. in 4. & 5. dub. ¶ Amplia primo istam conclusionem seu conclusiones, vt in permutationibus beneficiorum patronatorum requiritur consensus patronorum, quod siue patroni sint laici siue clerici sunt vocandi, vt consentiant in ipsa permutatione per dicta supra in 2. dubio. ¶ Extende hanc ampliam tantum procedere, quod dicta vocatio fieri potest & specialis & generalis per edictum: & hodie potius esse faciendam per edictum, per dicta s. in xj. & vlt. dub. in ver. bene tamen dico vnum. ¶ Extende. 2. hanc ampliam, patronos esse vocandos in permutatione siue ecclesiasticos siue seculares, quod non vocati & spreti poterunt agere de contemptu j. tempus tamen datum ad præsentandum, per dicta s. in 3. dub. ¶ Amplia. 2. dictam conclusionem tantum procedere, i. sufficere consensum in permutationibus beneficiorum patronatorum, quod non requiratur vera præsentatio, sed consensus pro præsentatione habitus per dicta s. in 4. dub. Extende hanc ampliam tantum procedere, vt consensus pro præsentatione habeatur, quod sequitur institutionem per illum acquiritur, & conservatur quasi possessio, sicut per præsentationem, per dicta s. in 4. dub. in ver. dico bene vnum. ¶ Restringe modo primo istam secundam ampliam, procedere, quando patroni fuerunt vocati in actu renunciationis & præsentationis, & comparuerunt & consenserunt: & sic effectum habuit permutatio. Sed si sumus in casu, in quo contradictio patronorum præualeat: puta quia permutantes sciebant ecclesiam patronatam, & patronos, & illos spreuerunt, & tunc patroni poterunt alios præsentare, & requireretur actualis præsentatio, per dicta s. in 4. & 10. dubiis. ¶ Declara hanc restr. nisi quamuis patroni essent spreti à permutantibus scientibus eos patronos, illud non reuocarunt sibi ad iniuriam: quia tunc poterunt redire permutantes ad eorum beneficia, per dicta s. in x. dubio, versus ii. in ver. aduerte tamen ad vnum. ¶ Restringe. 2. ipsam secundam ampliam, nisi patroni vellent præsentare, non quod non sufficeret eorum consensus ad validandam permutationem: sed pro maiori cautela ipsorum quasi possit, quia tunc poterunt actualiter præsentare permutantes, per dicta s. in 4. dub. in ver. si. ideo dictis doctorum bene p. n. fatis. ¶ Amplia. 3. d. conclu. in tantum requiri consensum patronorum in permutationibus, quod si secus fiat, permutatio est ipso iure nulla, & non annullanda, per dicta s. per discursum in 8. dub. ¶ Extende primo istam tertiam ampliam tantum procedere, quod permutatione non cassata patroni, & maxime laici spreti poterunt alios præsentare, per dicta s. in 8. dub. in ver. capio tertium membrum, & circa med. ver. vnde omnia ista membra. ¶ Extende. 2. istam tertiam ampliam, permutationem sine consensu patronorum esse ipso iure nullam, in tantum procedere, quod patroni possunt auctoritate propria expellere permutantes, velut intrusos, per dicta s. in 8. dubio, in ver. capio tertium membrum. ¶ Limita primo istam

tertiam ampliam, procedere, nisi essemus in permutatione ecclesiæ patronatæ ecclesiastici: & concurreret in ea necessitas, vel vtilitas qualiscunque ecclesiæ: quia poterit fieri per superioris sine consensu patronorum: & non erit ipso iure nulla, sed annullanda stante causa, per dicta supra in 8. dubio. in ver. dixerem vnum, quod si patroni. ¶ Declara hanc limitam, quod si in casu præcedenti patronus ecclesiasticus nollet consentire, non erit nulla, sed annullanda, vt s. Sed si hoc faciat sine causa, poterit per ordinarium compelli ad consentiendum permutationi, per dicta s. in 7. dubio. in ver. bene verum adderemus vnum. ¶ Restringe hanc declar. procedere, vt patronus ecclesiasticus ex qualibet necessitate vel vtilitate ecclesiæ poterit compelli ad consentiendum, nisi ipsi allegarent, & probarent maiorem esse vtilitatem vel necessitatem ecclesiæ permutationem non fieri: quia non possent compelli: & adhuc permutatio esset ipso iure nulla per dicta s. in 7. dub. in si. d. ver. bene verum adderemus vnum. ¶ Limita. 2. d. 3. ampliam, procedere quod permutatio facta sine consensu patronorum est ipso iure nulla, quando nec patroni consenserunt: nec capitulum ecclesiæ episcopalis, sed si patroni consenserunt, & capitulum contradixit, non erit nulla: sed annullanda, per dicta supra in 8. dubio. in ver. aut permutatio est de consensu. ¶ Restringe tamen hanc limitam, procedere, quando esset in obseruantia titulus de his quæ si. à prælat. quia tunc requireretur consensus capituli. Sed si per episcopum esset præscriptum contra capitulum, ne haberet locum dictus titulus, & defectus solius consensus patroni, faceret illam nullam ipso iure, & defectus consensus capituli non esset in consideratione, per dicta s. in 8. dubio. in d. ver. aut permutatio sit de consensu & seq. ¶ Limita. 3. d. tertiam ampliam, permutationem esse ipso iure nullam, procedere, si est facta patronis non vocatis, sed contemptis: sed si fuerunt vocati & noluerunt venire, sed postea infra tempus prædixerunt, non dicitur ipso iure nulla permutatio, sed annullanda, per dicta s. in octauo dubio. in ver. dixerem bene vnum. ¶ Restringe hanc limitam, procedere, si patroni simpliciter fuerunt vocati: quia poterunt infra tempus datum ad præsentandum contradicere: sed si fuerunt vocati, peremptorie, & cum præfixione termini, & infra terminum non comparuerunt, non poterunt etiam in residuo temporis dati ad præsentandum, contradicere, & se opponere, per dicta supra in 8. dubio. in ver. aduerte notanter & seq. ¶ Limita. 4. ipsam tertiam ampliam, procedere, quando permutatio fieret patronis spreti episcopo & permutantibus, vel saltem permutantibus scientibus ecclesiam patronatam, & illos patronos: & tamen eos spreuerunt. Secus, si ignorabant saltem permutantes: quia non erit ipso iure nulla, sed annullanda per dicta s. in octauo artic. in ver. vnde omnia ista membra, quæ ignorantia an cadere possit saltem in permutantibus, dicitur in x. dubio. in ver. vnum tamen est, quod me turbat. ¶ Limita. 5. ipsam tertiam ampliam, vt permutatio sit ipso iure nulla, procedere, si patronus qui non consentit, declarauit se nolle consentire pro contradictione: quia tunc erit ipso iure nulla ad instar domini directi declarans velle emphyteotam cecidisse in commissum, per dicta supra in 8. dubio. in ver. Bene tamen dixerem id, quod dicit ¶ Limita. 6. d. quartam ampliam, quod licet permutatio facta sine consensu patronorum, sit ipso iure nulla, procedere, ex se tamen validatur per superuenientem consensum infra tempus datum ad præsentandum expressum vel tacitum, non contradicendo infra dictum tempus, per dicta in 6. dub. in ver. vnde cum hoc sit clarum, & in 9. dubio per totum. ¶ Declara modum istam sextam limitam huius 3. ampliam, quo ad consensum tacitum procedere, quando tempus datum patronis ad præsentandum, fuit lapsum ipso patrono viuo, Secus, si moritur ante illius lapsum: quia tunc in residuo temporis hæres poterit contradicere: Verum si non contradicit, tacite consentit, per dicta s. in 6. dubio in ver. dixerem tamen vnum. ¶ Amplia. 4. d. conclu. quod in permutationibus requiratur consensus patronorum: alias erit nulla, in tantum procedere, quod si permutantes fuerunt in culpa: quia sciebant ecclesiam patronatam & patronos: & illos spreuerunt, patroni poterunt alios quam permutantes præsentare: & illi non poterunt redire ad eorum beneficia, per dicta s. in x. dubio. ¶ Extende primo istam quartam ampliam, in tantum procedere, quod non solum puniuntur permutantes, vt proxime dictum est: sed si ordinarius fuit etiam sciens de patronatu, & patronis, & auctori zavit permutationi, dicitur in culpa, & punietur, per dicta s. in x. dub. in ver. dixerem tamen vnum. ¶ Restringe modo primo ipsam quartam ampliam, cum eius exten. procederet, vt permutantes & ordinarius si fuerunt in culpa, puniantur: vt si quod patroni reuocant illam culpam ad eorum iniuriam: sed si de ea non curauerunt, & sic alios non poterunt permutantes redire ad eorum beneficia.

beneficia, per dicta §. in x. dubio. in versic. aduerte tamē ad vnum. ¶ Restringe secundo d. quartā amplia. q. poterunt patroni alios presentate: & sic punietur presentates, & ordinarius, procedere, si vere fuerūt in culpa: quia siebant vere ecclesiam patronatam, & patronos: sed si ignorabāt, non poterunt patroni alios presentare: sed pmutantes reuertētur ad eorū beneficia: nec ordinarius punietur, per dic. §. in x. dubio. in versic. quarto casu. ¶ Istā tamen restric. declara esse difficilis successus: quia pmutates sciunt ecclesiam omnino patronatā: sed posse habere locū in ordinario, qui poterit pretendere ignorantia, per d. §. in x. dubio. in versic. vnū est, q. me turbat. ¶ Restringe iij. d. quartā amplia. patronos posse alios quā pmutates presentare, & ordinarius puniri, pcedere, quando simpliciter permuatatur & nō sub cōditione, si placeat domino vel patrono: quia si sub ista cōditione, additis illis verbis, nec aliter, nec alio mō fiat permuatatio tunc euitant poenā, sine illis verbis vero incidunt in poenā, p d. §. in xj. dub. ¶ Declara istā restric. illam procedere, quando permuatates poterunt habere copiā patronorū, & de illis nō curarunt: quia tunc requiruntur illa verba nec aliter &c. sed si cōditionē apposuerunt: quia copiā patronorū habere nō poterūt, non incidēt in poenā, p d. §. in xj. dub. in fi. ¶ Amplia v. d. ccl. q. requiratur cōsensu patronorū in pmutatiōe, nō solū procedere in beneficio presentatiuo, sed etiā in beneficio electi uo: quia vltra cōsensum eligentiū requiretur etiam consensus patronorū, per di. §. in v. dub. in ver. & quia diximus proxime. Declara hāc ampl. vt iste cōsensu patronorū in permuatatione beneficij electiui non possint interuenire q̄cunq̄ue, sed solū, postquā interuenit consensus habentiū eligere: siue ille interuenierit ante pmutatiōē, siue post: p ea, quā nouiter diximus in 6. dub. in ver. aduerte etiā ad id. ¶ Amplia vi. d. cōclu. procedere intantū, q. pro cōsensu habendo omnes patroni sunt vocandi: nullo p̄terito, siue per vocationē specialem, siue p generalē. per edictum, & nō sufficit vocare maiorem partem: per ea, quā diximus in xj. dub. in versic. bene ramen dicere vnum. Restringe hanc ampl. habere locū, vt oēs patroni vocentur in pmutatiōē, & nō sufficere vocare maiore partē, quo ad ipsam vocationē: sed quo ad presentationem consensus sufficiet maior pars respectu omnium, non autem respectu minorū partiū, vt diximus in prin. d. xij. dubij. ¶ Limita modo j. d. cōclu. principalem eū omnibus ampliacionibus & §. scriptis. s. in pmutatiōib. requirit cōsensum patronorū omnino, nisi pmutatio fiat per legatū de beneficio patronato clericorū: puta poterit fieri sine consensu patronorum, per d. j. in viij. dub. post prin. in ver. aut sumus in beneficiis nō collegiatis. Extende istam limi. nō solū pcedere in pmutatiōib. beneficiorū patro. & ecclesiasticorū, quā sit autorizante legato: sed etiā in beneficiis patro. laicorū: quorū ius pat. fuit acquisitū priuilegio, vel p̄scriptiōe contra ecclesiam liberam: quia procedet sine ipsorum cōsensu ex quo legatus de eis disponit, per d. §. in viij. dubio. in ver. si vero patroni sunt seculares. ¶ Restringe modo istam primam limit. procedere, quando pmuta. fit de beneficiis iuris patro. ecclesiasticarum personarū mere: quia de illis disponit legatus, secus, si patroni essent misti, ecclesiastici & seculares: quia sine eorū consensu etiā legato autorizante, non poterit fieri pmutatiō per dicta §. in viij. dub. in ver. aut sunt patroni laici. ¶ Limita ij. principaliter ipsam conclusionem, vt requiratur consensus patronorū in permuatationibus, vt §. procedere, nisi pmutatio fieret per legatū vel ordinariū ob maximam vtilitatem, vel necessitatē ecclesie seu populi, iuxta exempla §. data: quia tunc siue patroni sint ecclesiastici siue laici, poterit pmutatio fieri etiam eis non vocatis, siue eorum consensu, imo inuitis, per di. §. in vij. dub. & in viij. in versic. aut episcopus facit fieri, & melius in versic. ideo ergo in hoc primo membro. & in iij. dubio. in versic. aut sumus in casu, in quo episcopus. ¶ Limita tertio principaliter ipsam conclusionem procedere. s. q. in pmutatiōibus requiratur cōsensu patronorum, nisi ipsi sine causa consentire nollent: quia tunc eorum consensus vel poterit omitti, vel poterunt cōpelli ad consentiendum per superiorē, per dicta §. in vij. dubio. ¶ Extende primo istam limi. quam maxime procedere, si necessitas vel vtilitas ecclesie maxima facit fieri pmutatiōem: quia tunc tam per legatū quam per episcopum poterunt etiam patroni laici cōpelli ad consentiendum: si vellent eorum consensum habere, per d. §. in vij. arti. in versic. in patronis laicis. ¶ Extende secundo ipsam tertiam limi. q. non solum in casu vtilitatis, vel necessitatis maxime, vt supra possunt patroni cōpelli ad consentiendum permuatatiōi: sed etiam si fiet sine necessitate patroni ecclesiastici, poterunt cōpelli per legatū, per di. §. in vij. dubio. ¶ Extēde tertio hanc tertiam limi. q. patroni ecclesiastici poterunt cōpelli ad consentiendum pmutatiōi, non solum, si fiat autorizante

legato, vt §. sed etiam si fiat autorizante episcopo, pro vtilitate tamen, vel necessitate ecclesie, etiam non maxima, per dicta §. in vij. dub. in versic. bene verum dicerem vnum. ¶ Restringe hanc extens. procedere, nisi patroni ecclesiastici allegarēt causam vtilitatis vel necessitatis ecclesie p̄ponderantem illam episcopi, & ideo dicant pmutatiōi nō consentire: quia tūc episcopus non poterit eos compellere ad consentiendum: vt diximus supra in vij. dubio. in versic. bene verum. in fi. ¶ Vltimo pro complēto totius materie permuatatiōis in beneficiis patronatis, restaret videre, an in pmutatiōe facta in curia requireretur consensus patroni. Sed quia de ea, tractabimus infra in tertia par. huius secundi li. deo duce in ix. q. prin. in xij. art. vbi dicemus, an in permuatatiōibus, quā fiunt in curia, sit faciēda mentio de iure patro. & quia ibi melius cadit, ad ibi dicēda me refero. & per ista remanent expedita omnia.

¶ Septimus art. vj. q. prin. j. partis. ij. Libri.

- 1 Presentatio an secundo possit prima non cassata, & nu. 4.
  - 2 Electio secunda facta an teneat prima non cassata.
  - 3 Electiones due si incontinenti sint facte, locum habet collatio numeri zeli & meriti.
- ¶ Sequitur Septimus art. ¶ an secunda presentatio facta teneat prima non cassata? Firma in suo repert. in verbo. presentatio clericorum. in ix. versic. format hunc art. & dicit Ioan. and. in e. auditis. ad fin. de elec. & in e. cum Bertoldus. de re iudi. tenere q̄ sic, si est facta prima & non habente ius presentandi. alleg. c. dudum. & c. considerauimus. de electio. & subdit idem esse, si prima est nulla: & remittit se ad trac. eius de episcopo, quem reperi ibi in iij. lib. in j. par. in xix. q. vbi quartit,
- 2 ¶ an si prima electio fuit nulla facta secunda, valeat prima non cassata? & respondet q. non: si vna post aliam ex intervallo facta est: & de effectu primæ dubitatur: sed si prima est euidenter nulla, potest fieri: puta, quia prima fuit facta ab excommunicatis vel suspensis, vel non vocatis vocandis: vel quia electus est ineligibleis: tunc prima secundam non impedit, secundum gl. in e. auditis. vbi omnes & vult etiam gloss. in e. congregato. de elec. & ita intelligi debere Bald. in sua margarita. in verbo electio. in versic. octauo. & subdit, q. si incontinenti facte sunt due electiones, habet locū collatio numeri, zeli & meriti. secundum glo. in dicto e. auditis. & vltra hoc subicit, q. sicut dictum est in electione, q. stante prima non possit fieri secunda, nisi vt supra idem in postulatione. & allegat glo. in e. in causis. de electio. & ita residet Firma. vbi supra nihil loquendo de presentatiōe. ¶ Tu dic. q. an secunda electio, collatio, vel postulatio teneat prima non cassata: nihil tamen de presentatiōe loquendo, late prosequitur copiosius distinguendo Ioan. and. & pulchre Abb. in d. e. auditis. in vlti. col. & ibi Bald. Card. & omnes & ad dicta per eos circa electionē me remitto: quia nolo eorū dicta transcribere, maxime cum principale inentum nostrum non sit differere de p̄dictis: sed de presentatiōe patronorū. ¶ Vnde loquendo de ea, miror de formante huiusmodi artic. in presentatiōe: quia in ea possunt fieri tot presentatiōes, quot sunt patroni, ex quo patroni non tenentur cōuenire in simul: & presentare vt eligentes: sed quilibet potest suum presentare, secundum Io. and. in ea. quoniam. hoc tit. & ibi videtur sentire Abb. sed expressius ibidem do. Card. & pulchre Domi. post Pau. in c. sicut. de elect. in ij. col. vbi dicunt quilibet patronum laicum posse presentare suum. Et idem Domi. ibidem in fi. j. col. a contrario sensu: dicit, q. quando patroni collegialiter habent presentare, tunc debent congregari, alias ergo non: vt late de hoc dicitur. j. in ij. part. huius ij. lib. in ij. q. prin. in viij. art. possunt ergo fieri in simul plures presentatiōes vel separatim, etiā altera ipsarum non cassata: ergo non congrue hic art. formatur. ¶ Pro veritate igitur & cōcordia viderit mihi dicendū, q. aut loquimur de presentatiōe faciēda per clericos: aut p laicos patronos. Si p clericos, & tūc aut sunt patroni rōe collegij: quia faciūt collegium talis ecclesie, & habent ius presentandi in aliqua alia ecclesia: & tunc quia presentatio clericorū dicitur electio: vt vult Abb. in e. cū aut. in iij. no. & diximus §. in j. q. prin. huius part. in 4. art. & tūc q. dictū est p doc. in d. e. auditis. de elec. in omnib. & p omnia debemus dicere in presentatiōe, quā sit p collegium ecclesiasticū, habens ius pat. de quibus in d. e. auditis. nolo hic transcribere. Aut presentatio spectaret ad personas ecclesiasticas, nō ratione collegij, sed ratione singulariū psonarum: puta quia rector talis ecclesie, & ad alterū vel rectorē alterius ecclesie, & cōsensum, prout dicemus, quando spectat ad laicos patronos singulares. Aut spectat presentatio ad laicos: & tunc aut collegiatos, aut singulares: si collegiatos: & tunc licet dici possit idem, q. quando spectat ad collegiū ecclesiasticū.

# Cæsar Lambertinus Episcopus

eclesiasticum: tamen quia collegium seculare non transfert ius  
p suam p̄sentationem, q̄ loco electionis h̄t, sicut p̄sentatio  
collegij ecclesiastici, quæ transfert ius, velut electio, est dicen-  
dū, q̄ prima existente euidenter nulla, et ea non cassata, poterit  
p̄cedi ad sc̄dam. ¶ Circa reliqua distinguendū in mēbris, quib.  
potest, vt j. in p̄sonis secularib. vt singularib. Et aduerte: q̄ ideo  
prima, & bene in dicto suo reperit. formauit hunc art. sub ver-  
bo, p̄sentatio clericorum, vt ibi est videre: & ideo in decisi p̄suis  
allegabat iura loquētia in electione: licet posset dici, q̄ ex quo  
Io. An. in vlt. verbis. e. auditis, de elec. al. c. 3. hoc ti. videatur te-  
nere, quod tenebimus in seq. memb. Aut ergo spectaret p̄sen-  
tatio ad clericos rōe ecclesiæ, non tamē collegij, seu rōe patri-  
monij: vel ad laicos iure tamen singulari: & tūc aut prima p̄sen-  
tatio fuit facta ab omnib. patronis insimul: aut à quolibet fuit  
facta sua p̄sentatio: primo casu, licet non cogebantur simul  
venire, p̄nor. in d. c. 3. hoc tit. tamen quia insimul venerunt, v̄  
censendum, quasi ac si esset facta iure collegij: ideo posset sub-  
distingui: Quod aut prima est nulla ex defectu p̄sonarum p̄sen-  
tantium: puta quia sunt excommunicati, vel h̄mōi: & tūc non  
possunt ad secundam p̄descendere, nisi sint purgati illo defectu  
adhuc ecclesia vacante: quia ex cōicati vel alias censurati p̄sen-  
tare non possunt: nisi sint absoluti, vt diximus s̄. in hac parte in  
2. q. prin. in 2. & 3. art. Aut est nulla p̄sentatio ob erimen p̄sentati:  
si: & tūc aut interuenit culpa p̄sentantium: adeo q̄ sunt priua-  
ti illa vice iure p̄sentandi: aut nō interuenit eorum culpa: & sic  
non sunt priuati. Si sunt priuati, non est dubium p̄ illa vice eos  
p̄sentare non posse, vt dicitur j. in hac part. in x. q. prin. in 4. art.  
Si vero non sunt priuati, & tūc non est dubiū, eos posse p̄sen-  
tare: & erit sc̄da valida: vt in seq. art. dicitur. Aut volunt p̄sentare  
variando accumulatiue, & clarum est patronos clericos, rōe  
ecclesiæ non posse variare, rōe patrimonij vero, vt laicos, pos-  
se variare. c. quod aut. & quod ibi not. hoc ti. & late dicitur j. in  
2. part. huius 2. lib. in 7. q. prin. in 1. art. & sic non requiritur ali-  
qua cassatio primæ p̄sentationis: quia secunda fuit accumulati-  
ue, vt ibi d̄r. Aut p̄sentant non eod. tpe, sed quilibet facit suam  
p̄sentationem, quod facere possunt, p̄ s̄. alle. & non est dubium  
plures posse fieri p̄sentationes, et primis non cassatis, sed cogni-  
to de cā, si in istō de p̄sentato ab habentibus potiora iura: quia  
nō faciunt p̄sentationes iure collegij, sed iure singulari: & hoc  
forfan voluit sentire Io. An. in d. c. auditis, de elec. dum all. d. c. 3.  
hoc tit. Imo vltra p̄dictas p̄sentationes poterunt clerici rati-  
one patrimonij & laici habentes p̄sentare, tam iure colle-  
gij, secularis tamen, quam iure singulari: & illi qui iure singula-  
ri vltra diuersas p̄sentationes per eos singulariter factas po-  
terunt, & alias accumulando facere primis non cassatis, cum li-  
ceat eis variare, per d. c. quod autem, & per ea quæ dicemus vbi  
proxime. Nota ista quia nouiter considerata & collecta.

¶ Oñia art. 6. q. prin. 1. part. 2. Libri.

- 1 Ecclesia vacare dicitur rectorē priuato.
- 2 Patroni an possint p̄sentare rectorē priuato.
- 3 Patronus p̄sentare potest ex delicto superueniente. Secus, si ex delicto, quo rector erat irretitus tempore p̄sentationis, noto tamen patrono.
- 4 P̄sentantis indignum pena. 6. 7.
- 5 Eligentes an & quando possint allegare nullitatem eorum electionis.
- 6 Crimina quæ collationem reddunt nullam, & quæ annullandam.

**Et existis** Deciditur s̄. art. an si rector alicuius ecclesiæ  
patronatæ priuatur rectoria pp̄ aliqua eius  
demerita, illa ecclesia dicitur vacare, adeo q̄ patronus alium  
ad ipsam p̄sentare possit? ¶ Et breuiter dic non esse dubium  
per priuationem ecclesiæ vacare: quia hic est vnus de modis  
vacationis beneficij, quando p̄priuationem. c. si papa. 4. 6. dist.  
ex gestis, de cle. non reli. c. 1. de schism. lib. 6. & c. ad apostolice.  
de reg. iur. eo. lib. c. alius. 1. 5. q. 6. c. ex literis. de exec. p̄æl. & per  
Abb. & doc. in c. ad petitionem. de accus. & hoc tenet late Pauj.  
in suo eleganti trac. de sede vac. in vlt. prelud. circa verbum, va-  
cante. in 9. fol. operis, in prin. 3. col. quem modum vacationis  
ponit p̄ quarto modo, vbi pulchre dicit ecclesiam vacare hoc  
mō in loco, vbi fit priuatio: & ad hoc multa accumulatur. ¶ Cir-  
ca vero ij. part. huius artic. an rectorē priuato possit patronus  
p̄sentare, clarum est, cum patroni possint p̄sentare in ec-  
clesiis vacantibus: vt late fuit dictum s̄. in j. part. j. lib. in diffinit.  
iuris pa. in j. q. prin. in j. art. & est dictum s̄. in ista vj. q. prin. in j. &  
seq. art. Cum ergo per priuationem dicatur ecclesia vacare, nul-  
li dubium est patronos posse in ea sic vacante p̄sentare. verum  
quia art. formatur tali modo, q̄ p̄supponitur rector esse re-  
ctorem: & sic alias fuisse p̄sentatum, & institutum, non vide-  
retur circa hoc aliquid considerandum: quia priuatio posset ve-

3 nire ex aliqua causa superueniente. ¶ Nihilominus ad ma-  
rem dilucidationem, Ego considerarem q̄ aut talis priuatus re-  
ctor est priuatus ex superueniente sibi delicto: & certum est pa-  
tronum posse p̄sentare alium, ex quo non est, quod sibi im-  
puteretur: quia tpe p̄sentationis & institutionis fuerat idoneus.  
Aut vero fuit priuatus ex delicto, quo ipse rector erat irretitus  
tempore p̄sentationis, & non fuerat cognitum de eo: imo  
ep̄s credebatur illum idoneum: & tūc est videndum, an eius de-  
fectus & crimina erant patronis nota, aut non: quia si erant no-  
ta, licet postea aliis paruisset, militaret contra eos id quod di-  
citur in c. cum vos. de of. ord. vbi late Abb. f. vt puniatur, q̄ non  
p̄sentent illa vice. de quo late dicemus j. in ista par. in x. q. prin.  
4 in 4. art. vbi de poena p̄sentantis indignum: & sic quia tūc  
non fuit punitus ex quo nesciebatur: modo ex eo sequuta pri-  
uatione dicerem patronos non posse p̄sentare: & certe cre-  
do hoc procedere, & aliter dici non posse: quia prima & secun-  
da censentur vna vacatio: & sic non admittentur patroni ad  
5 p̄sentandū, ex quo p̄sentauerat indignum. ¶ Et vt ista mea  
distinctio non videatur incongrua: licet s̄. adducta, illam pro-  
bent. dico pro ea facere similem distinctionem quam facit Ab.  
in c. innotuit. de elec. ante fi. 3. col. vbi ad effectum, an eligentes  
possint allegare nullitatem eorum electionis, distinguit: aut e-  
rant tempore electionis nota crimina electi eligentibus, aut  
non: si erant nota, non poterunt illam nullam dicere: cum non  
possint eam impugnare ex facto eis iam noto: arg. 2. nulli. de e-  
lec. lib. 6. & c. diuersis fallacijs. de ele. coniu. Aut non erant no-  
ta, & poterūt impugnare. vt ibi late. ¶ Sed aduerte, quia posset  
considerari contra hanc meam distinctionem: nemō enim po-  
test inficiari, vt late dicitur per Abb. & doc. in d. c. cum vos. de  
6 off. ord. ¶ patronum p̄sentantem scienter indignum priuari  
illa vice iure p̄sentandi, & sic in illa vacatione: & tūc ep̄s so-  
lus prouidet, vt ibi. Sed in casu nostro, si vera esset mea distinctio,  
patronus in p̄sentatione, in qua peccauit, non punitetur, sed  
in alia vice: & in alia vacatione, quia negari non potest: q̄ quā-  
uis sit facta p̄sentatio per patronos de indigno scienter, vt in  
membro distinctionis meæ: tamen sequuta institutione ordi-  
narij: vt in themate art. nostri ecclesia non dicitur vacare: sic  
p̄sentatio habuit effectum suum: & ille institutus dicitur re-  
ctor, vt p̄supponitur in themate art. Si postmodum de crisi  
habetur notitia, & p̄ceditur p̄sentatū, & institutū, de delicto  
in quo erat irretitus ante p̄sentationem: & p̄niam priuatā,  
7 ista dicitur alia vacatio: vnde si esset vera mea distinctio, patro-  
ni priuarentur iure p̄sentandi, non illa vice, qua deliquerunt:  
sed in alia vacatione: & sic in alia vice: & hoc dici non debet, cū  
non disponatur in d. c. cum vos. vt s̄. est dictum, & sumus in p̄e-  
nalibus, quare ibi dicta p̄ doc. sunt restringenda in casu suo. c. in  
poenis. cum vulg. de reg. iur. lib. 6. & non amplianda ad aliam va-  
cationem, cū stante casu huius art. illa vacatio q̄ oritur ex priua-  
tione, est alia, & non vna cum prima. Et certe ista p̄siderari vi-  
derur p̄cedere, nisi diceret, q̄ hoc v̄ esse, attentio iuris subtilita-  
re, sed attento effectu vna v̄ vacatio: quia primus institutus ad  
huc viuus fuit amotus ex primo delicto, & non dicitur institu-  
tus, qui non mansit institutus: nam non d̄ venisse, qui non se-  
rit. c. j. de iudi. cum si. Et hoc q̄ maxime debet dici, quia si patro-  
ni possent p̄sentare in secunda vice, delictum commissum in  
prima p̄sentatione remaneret impunitū. Nisi subtiliter p̄ con-  
cordia diceretur: q̄ aut iste p̄sentatus & institutus mō effectua-  
liter priuatur ex delicto, quod patrauerat ante p̄sentationem  
quod quidem delictum facit institutionē, & oñm collationem  
ipso iure nullam: vt in c. nisi cum pridem. de renun. & p̄ doc. in  
c. si clerici. s̄. de adulterijs. de iud. & per Inn. in c. cum nostris,  
de conc. p̄arb. & sic priuatio, quæ fit postmodum, non est vera  
priuatio, sed declaratio priuationis incurse ipso iure, seu nullita-  
tis institutionis: vt in c. cum secundum ll. de hære. libr. 6. cum si,  
& tūc quia adhuc d̄r ecclesia vel beneficium vacare: & in istō,  
quæ ipso iure fuit nulla, non est in cōsideratione. Et ideo d̄r ea-  
dem vacatio, indistincte tenerē, nullo pacto patronos, q̄ scienter  
p̄sentauerant criminofum, cum sint priuati illa vice p̄sen-  
tandi, post declaratam priuationem, quia censentur & erit  
eadem vacatio, posse p̄sentare: iuxta dispositionem distinctio-  
8 nis. doc. in d. c. cum vos. & hoc est clarum. Aut vero delictum p̄sen-  
tati, quo erat irretitus tpe p̄sentationis, non est tale quod indu-  
cat priuationem ipso iure, sed requirit inīam, de quib. et in d. s̄.  
de adulterijs. & alijs locis s̄. all. & tūc cum non sit eadem vaca-  
tio, sed noua, q̄ oritur ex sententia: quia alias tenebat, dicemus  
patronos in hac secūda vacatione posse p̄sentare, quibus scienter  
illū criminofum in prima vacatione p̄sentassent, licet illa vice  
aliū p̄sentare non potuissent: & tenuerit eorū p̄sentatio, pp̄ in-  
stitutionem, q̄ non fuit ipso iure nulla. ¶ Et ad ita distinguen-  
dum aperuit mihi intellectum do. Abb. in d. c. innotuit. ante fi.  
3. col. duna



3. col. dum concordat opin. circa illud dubium: an possit eps inuitis habentibus eligendi dispensare cum criminoso: & distinguit, qd aut erat tale delictum: & defectus qui non inducebat nullitatem electionis, vel collationis ipso iure, sed prestabat facultatem cassandi eas. & tunc indistincte sufficit dispensatio sequens episcopi, etiam illis, ad quos spectabat electio non vocatis, per ea, quae no. Inn. in c. cum nostris. de concess. praeb. & in c. nisi. de renun. Aut inducebat nullitatem ipso iure, & tunc subdistinguit: aut delictum erat electoribus, notum: & electores non poterant contradicere: aut non erat illis notum: & poterat contradicere, vt ibi per eum. & nos s. diximus in hac ij. subdistinctione. ¶ Sed certe ego absolute tenerem primam meam considerationem & distinctionem, vt patroni ex praesentatione facta de criminoso scienter poenam sentiant: quia alias non sentirent. ¶ Quae autem crimina faciunt collationem nullam, & quae annullandam: & quod delictum priuet quem ipso iure, & quod per sententiam: plene ponit do. me. Cor. in suo reper. ad Abb. in verb. beneficium. in pe. col. in ver. beneficij titulo clericus homicida. Et pro praedictis faciunt dicenda in seq. art.

¶ Nonus art. vi. q. prin. j. part. ij. Libri.

- 1 Beneficio vacante de iure non de facto, an patronus possit praesentare. & quid in electione. 5.
- 2 Episcopus qualiter potest conferre beneficium vacans de iure, licet non de facto.
- 3 Beneficium quando dicatur vacare de iure & de facto, vel quando de iure tantum.
- 4 Compilatio Sexti Decret. an fuerit tempore Innocentij.
- 6 Infructio quomodo hodie irritetur.
- 7 Beneficio si rector aliqui sit priuatus, patroni poterunt in eodem libello petere illum priuandum.

1 Et ex Praedictis successiue oritur 9. art. ¶ Quid si beneficium vacat de iure, non autem de facto, an patronus possit ad illud praesentare? Et breuiter dic. lan. loquendo tamen de electione, & non de praesentatione. in c. qualiter & quando el. 2. ante si. de accus. tenere non posse, nisi vocato priuato possidente: licet ibi multa dicat: tamen Lap. Abb. in sua alleg. 127. Anastasius. in ver. ad sextum & vlt. fol. 43. videtur tenere indistincte patronum posse praesentare et eo non vocato. Et principaliter mouetur per tex. in c. licet episcopus. de praeb. li. 6. vbi habetur, qd secundo beneficio curato effectualiter tadepto, primum consumile illius possessore irrequisito offerri potest. ecce qualiter episcopus potest conferre beneficium vacans de iure, licet non de facto. si collator potest offerre, ergo & multo fortius patronum praesentare quod est minus: & multa ad hoc, & p. ista part. adducit: vt ibi p. eum. ¶ Hunc etiam art. format Rot. 365. nunquid patronus, in antiquis. licet alias soleat allegari 8. sub hoc rit. & tenet cum opin. Lap. per Lap. in d. c. licet eps. sed in si. opponit de dicto Inn. vbi s. & soluit, licet corrupta sit littera: tamen solutio est ista: qd dictum Inn. intelligatur, quando priuatus per sententiam: quia tunc debet ille vocari: nos vero loquimur cum quis est priuatus ipso iure. Ita etiam vult Dom. in d. c. licet. in si. & Rom. ita etiam soluit cons. 363. in re praesenti. in si. pro quo dicto, & pro ista conclusio. Fel. in c. caeterum. de refer. in pe. col. in ver. s. restrict. circa med. vbi alleg. Rot. & plura in materia priuati, per delictum. alleg. Gem. in c. fundamenta. in § pen. de elec. lib. 6. q. vbi quis est priuatus ipso iure, potest eligi alius rector absque alia pronuntiatione super priuatione: sed vitra eum, hoc vltimum intellige, secundum ea, quae dicit Pet. de Anc. cons. 284. in si. & idem postmodum reperit tenere do. Roc. praedicta adducentem in hoc tract. in ver. honorificum. in § 3. q. qui in si. se remittit, quando beneficium dicitur vacare de iure, & de facto, vel de iure nisi: ad Abb. & doct. p. illum text. in c. cum nostris. de concess. praeb. & i. residet. ¶ Tu adde, qd do. Fel. in d. c. caeterum. in prin. pe. col. in d. ver. s. restrictio. dum ibi plene loquitur de priuato per delictum, ponit pulchra notata digna ad intelligeriam horum: & dicit vnum Inn. & Rom. vbi s. velle non sufficere solum latam esse sententiam super crimine digno priuatione, nisi sententia priuet, quando crimen de se non priuat ipsum ipso iure, & tali casu, non valere patronorum praesentationem. ¶ Tu aduerte, qd si bene consideretur, tit. huius art. loquitur qn beneficium vacat p priuationem ex aliquo delicto vel ex aliqua ca: & priuatio inducitur ipso iure: & ideo doc. inferunt p arg. a maiori, a decisione tex. c. licet eps. de praeb. in 6. vbi ipso iure vacabat beneficium p assequationem secundum: et de facto non vacaret: & credo Inn. nullum habuisse respectum ad illum tex. ¶ quia forsitan tpe suo non erat facta compilatio sexti. Et ideo ego dico arg. quod sit a maiori in isto ca

su nimum militare: nam vt est tex. iuncta gl. in c. fi. de elec. li. 6. Hodie facta praesentatione, omnino est apponendum edictum: & sic p edictum vocatur quorum interest: quod quidem non est in collatione. vt vult gl. & ibi doct. in d. c. licet eps. qn dicitur illum tex. declarare in collatione non habere locum. tex. in c. fi. de elec. li. 6. vnde si in collatione, in qua nulla sit vocatio, tenet collatio, qn beneficium vacat de iure, licet non de facto: ergo multo fortius det tenere praesentatio, q non tribuit ius, vt collatio. nec praeditur ad institutionem, q est iudicialis: & pleni iuris collatrix. c. ex frequen. de instit. nisi vocatis vocatis, & ex hac rōe: ita deducta dicerē indistincte posse praesentationem fieri, et possessore non vocato, qn beneficium vacat de iure: licet non de facto. ¶ Et ex hoc dicerem vnum, quod est plus, vt non praedat dictum Inn. in d. c. qualiter & qn. & Rom. in praal. cont. ac oim sequacum volentium patronum non posse praesentare in beneficio vacante de iure, & non de facto, nisi vacatio sit ipso iure, & ita priuatio, & non per sententiam: quia qn per sententiam non praesentare. vt dixit Fel. post eos vbi s. q. ego dicerem qd quatenus quis est priuatus per sententiam, est priuatus, & vacat beneficium de iure, licet non de facto: & poterit fieri praesentatio: sicut & in primo casu: & si opponatur de collatione priuati, replicabitur de iuridica priuatione: par dixi Lap. in d. alle. Anastasius. 127. in prin. vlt. col. & p hoc est bene facere l. si terminet. ff. de bon. poss. tab. cum concor. ibi in vlt. gl. & dicit facere e. p. humani. de hom. lib. 6. ¶ Sed ego miror Card. sicut tanta difficultas in hoc de vacatione, qn priuatio sit per sententiam in praesentatione: nam si dicimus de citatione, q sit in praecedendo ad priuationem: & ista de necessitate requiritur, et pastoralis. de re iud. cum si. Si vero dicimus, q vocetur antequam praesentetur, vel in praesentationis actu, nescio videre effectum huius vacationis: nam non poterit habere alium effectum: nisi vt iudicet, opponat, vel se defendat. d. ele. p. pastoralis. Sed iste effectus potest haberi et praesentatione sequuta: vt s. est dictum. & illa facta non sit vacatio eorum, quorum interest: vel per spalem citationem, vel per generalem, p edictum d. c. fi. de elec. lib. 6. Cur ergo sit tanta vis in ista vacatione, in praesentatione, q nullum ius tribuit, & quae omnino sit vacatio per edictum. Certe nescio videre, ad quid fiet tanta vis in hoc: & sic vacatio requiritur: dicerem potius debere requiri, quando beneficium vacat ipso iure, de iure, & non de facto, q quando vacat per sententiam: quia si per sententiam omnino priuandus aliqui fuit in praecedendo vocatus d. ele. pastoralis. & sic habuit aliquam notitiam, quando autem est priuatus ipso iure, nullam habuit: nisi quatenus eius conscientia iurium suum erimen: licet vt s. dixi, nunc magis clare loquendo, ista seruiunt de vetero: quia et quando priuatio est ipso iure facta sine sententia: & praesentatio sit, omnino citabitur, cuius interest ante quam fiat institutio, cum hoc sit hodie de substantia, alias insto est ipso iure nulla. vt in d. c. fi. de elec. lib. 6. quare concluderem indistincte tenendum beneficium vacante de iure & non de facto, siue per priuationem, quae est ipso iure, siue factam per sententiam, patronos posse ad illa praesentare, & possidentem de facto, cum vocabuntur vocandi iuxta formam d. c. fi. de elec. lib. 6. si se opposuerit audietur. ¶ Est bene dubitandum de alio, si qn beneficium vacauit de iure & non de facto, ex quo patroni ignorabant vacationem, qn incipit currere semestre vel quadrimestre de quo per Lap. all. 78 fol. 29. in Dei nomine, & c. vacante ecclesia S. Lauren. in 4. col. in ver. ad 4. q. de quo crimis dictum late suo loco. j. in 2. part. huius 2. libr. in 5. q. prin. in 3. art. ¶ Adde etiam vnum, qd si aliqui rector est priuatus beneficio, patroni, in eod. libello poterunt petere illum priuandum: quia potest petere hoc quando presbyter dilapidat, vel aliter est criminosus. gl. in c. pie mentis. 16. q. 7. Ab. in c. nobis. hoc tit. in 2. col. & qd etiam in eodem libello poterit praesentare aliquem sub conditione, puta & consulto de criminibus ipsius, & illo per sententiam priuato, & amoto, praesentato talem. Et ita vidi obseruare in facto in casu ciuitatis Andriae Tranen. prouinciae. de quo ad aliud propositum late dixi j. in j. part. j. lib. in 9. q. prin. in 2. art. quia talis praesentatio tenebit illo amoto: quanto magis poterit fieri praesentatio, quando aliquis est priuatus ipso iure, vel per sententiam.

¶ Decimus art. 6. q. prin. 1. part. 2. Libri.

1 Praesentare an possit patronus priuato rectore ecclesiae ipso iure, non sequuta sententia declaratoria. & numer. 2. 3. & 4.

1 Dubitatur Decimo, ¶ Quid si rector ecclesiae sit priuatus ipso iure, pp aliquod delictum: an patronus possit praesentare antequam id sit declaratum? Et Lap. in d. alleg. 127. Anastasius. in fin. dicit, q non, tali declaratione non Lambert. de iure patron. f 5 expect

# Cæsar Lambertinus Episcopus

expectata, sed est sibi prius, ut ibi patet in iure referendi: & qd non possit, tenet idē Lap. alleg. lxxviiij. in nomine domini &c. vacante ecclesia. in v. col. in v. ad quartā. hoc tit. quod etiā vā tene re in simili Barba. in c. 2. in 4. col. de feu. & facit qd dicit Bal. in l. eius qui delatorē. ff. de iure fit. & doc. illum allegantes: & maxime Mod. in l. si quis maior. C. de tranfac. & videtur tex. in c. pro humani. & ibi doc. de homi. lib. 6. & melior tex. in c. cū testidū leges. de hære. eod. lib. & glo. in cle. j. in verbo, donec. de decimis. ¶ Et quāvis p̄dicti ita dicāt: tamen idē Lap. in d. alleg. Anastasius. in fi. tener oppositum: & sic. qd possit fieri p̄sentatio, nō expectata aliqua declaratione: & idē tenet Geml. in d. c. fundamenta. in §. penul. de elec. lib. vj. licet loquatur de elec. quæ est plus & hoc idē tenet Roma. in sep̄e allegato q̄. 46 §. in re p̄sentati. in fin. vbi ita in terminis tenet, & mouetur, p̄ tex. in d. c. licet ep̄s. de præben. lib. 6. eum magis sit collatio quā p̄sentatio. & Fely. in d. c. eæterum. in prin. pe. col. de resc. videtur idē tenere, cū dicit statim. ¶ Et idē postmodū reperi tenere, p̄dicta allegando do. Roch. in hoc trac. in verbo honorificū. in q. 54. dicentē istā opinionē sibi placere p̄ fundamentū. d. c. licet ep̄s. fatetur tamē priuatū nō debere amoueri à possessione, nisi citaretur, p̄ d. c. licet ep̄s. & nisi ferretur sententia declaratoria contra eū, per doctrinā Bal. allegatam: vnū aliū addit, qd p̄dicto Lap. de eo, cui cōpetit ius referendi. alleg. Bal. in q̄. 123. quæstionis. in 4. vol. s. qd non regratur in collatione sententia declaratoria. & ita transit ibi Roch. ¶ ¶ Tu aduerte ad eius dicta: nā cū dicit sibi placere opi. vt nō requiratur declaratoria sententia. dicit se fateri vnū, vt nō debeat priuatus amoueri à possessione, nisi eo citato. per d. c. licet ep̄s. videtur p̄supponere, qd qñ aliquis est priuatus ipso iure. possit fieri p̄sentatio, & sequi institutio non citato possessore: nisi quando amouetur à possessione. & hoc est falsum, quia facta p̄sentatione nō debet sequi incontinenti institutio: sed debet apponi edictum, vt citetur, quorū interest. imō si alter est p̄sentatus. debet citari speciali citatione & nominatim: vt not. in d. c. si. de elec. lib. 6. quāto magis, quando alter est in possessione, alias institutio est ipso iure nulla, vt ibi: quomodo ergo poterit esse, qd fiat institutio sine aliqua citatione, & qd citatio requiratur, cū à possessione amoueretur? certē nescio videre hoc. ¶ Circa verō principale intentum p̄sentis artic. ego teneo cum opinione, qd non requiratur sententia declaratoria ad faciendam p̄sentationem: vt latē etiam dixi in proximo præceden. artic. quæ hīc replicata intelligantur: dico tamen bene non posse procedi ad institutionem in omni casu: nisi apposito edicto post p̄sentationem: vt ibi dixi per dict. cap. fin. de electio. lib. vj.

## ¶ Undecimus art. vj. q. prin. j. partis ij. Libri.

- 1 Patronus an possit p̄sentare, ipso patrono priuato de facto, non de iure. & numer. 3.
- 2 Vacare verb. p̄supponit veram vacationem.
- 4 Sententia vis tollitur vel certē suspenditur per appellationem.

**Potest** Et. xj. magis dubitari: ¶ Quid si aliquis non est priuatus de iure, sed de facto, suo beneficio, an patroni alium p̄sentare poterunt: puta esse priuatū de facto: quia ab ep̄o iniuste à beneficio fuit expulsus, vel alio modo? Et in hoc breuiter dicerem: qd ex quo p̄sentatio fieri non potest in beneficio, nisi vacet: & verbum vacare p̄supponit verā vacationē: & sic de iure, quia tūc vere vacat, vt diximus in pximo præceden. 8. artic. qd non possit fieri p̄sentatio, nisi vere vacet. ¶ ¶ Sed ego dicerem qd aut est facta expulsio per sententiā: & tūc omnino debet p̄sentare patronus: quia p̄sententia p̄sumitur, donec reuocetur. vt in c. cū inter. de re iudi. & in l. cū prolatis. & in l. p̄fes. ff. de re iud. & ideō facit ius inter partes: licet sit iniusta. vt in d. c. cum inter. & ibi Abb. & in l. re iudicata. ff. de re iudi. & in l. ingenuū. ff. de statu homi. & quia sententia lata reperitur p̄sumuntur omnia ritē. & rectē p̄cessisse p̄pter auctoritatē iudiciariā. vt in c. sicut. de re iudi. Inno. in c. bone, de elect. & in c. eū in iure. de offi. deleg. & Abb. in c. quoniam. §. de pb. & in d. c. sicut. Et qd p̄sententia p̄sumatur, ponit etiā latē Abb. in q̄. 74. in j. vol. Et hoc nisi conuēnatus & priuatus sua ecclesia per sniam appellauerit: quia nō debet interim spoliari, ex quo appellatione p̄dēte integer manet eius status: virtus enim sententia tollitur, vel saltem suspēditur p̄ appellationē l. vnica. ff. nil in noua. appel. pe. §. integer. & c. dilecti. de appel. Si verō priuatio seu spoliatio est facta de facto mere sine sententia, tūc quæ euidētissimē est nulla, dicerē patronū nō posse p̄sentare: tamē tu dic cautius esse, ne tps datū à iure ad p̄sentandū labatur: qd in omni priuatione vel amotione facta de rectore, patronus p̄sentat: quia si priuatio tenet, est in tuto: si non tenet, non per

hoc punietur: maxime cū non spectet ad eos quærerere: an iusta vel iniusta sit priuatio: & hæc cautelā semper teneas: licet si priuatio esset facta de facto, re vera non curreret tempus. Sed vt euitetur hæc disputatio, bonum est p̄sentare.

## ¶ Duodecimus art. vj. q. prin. j. partis ij. Libri.

- 1 Lite pendente vno mortuo, vel cedente liti ex electis, non potest alter eligi, qui sumat illius iura. Idem in presentatis à patronis ecclesiasticis.
- 2 Iura loquentia in electione an habeant locum in presentatione, maxime per personarum ecclesiasticarum.
- 3 Lite pendente, vno mortuo vel liti cedente post quadrimestre tempus datum ad presentandum, ex duobus presentatis à patronis secularibus, non potest iterum presentari. Secus si ante quadrimestre tempus. & n. 5. 14. 17. 18. 29. & 30.
- 4 Presentatis disceptent, nec questio decisa fuerit intra tempus datum ad presentandum, ad episcopum non fit deuolutio.
- 6 Casus in quo similis habetur pro expresso habetur.
- 7 Presentatio laice dicitur electio & n. 24.
- 8 Patronus potest accumulare intra quadrimestre tempus, viuo primo patrono Quid post, & quid lite pendente inter presentatos. n. 10. 11.
- 9 Iura loquentia de accumulatione, quomodo sint accipienda, & quando locum habeant.
- 12 Patronus quare variare possit.
- 13 Episcopus si malitiose insinuat tertium accumulatum, tenetur alteri ex liti datoribus, qui reportauit sententiam, actione de dolo, vel in factum, si sciebat litigium esse inchoatum ante tertiam presentationem.
- 14 Cap. 1. & c. ij. vt lite pend. lib. 6. quid discriminis, & vnde id habeant. & n. 15.
- 16 Legis est, extendere, non hominis.
- 19 Presentatio pura, & presentatio accumulatiua. & n. 21.
- 20 Accumulatio quando fit in vnum ex eisdem presentatis, & colligantibus, citius lis lopotur.
- 22 Ex electione renouata maiora litigia nasci, quam ex presentatione.
- 23 Patronis laicis non p̄iudicari, eo quod non accumulare solum ex tacita mente. c. 1. vt lit. pend. lib. 6. limi. n. 26.
- 25 Iura penalia non sunt extendenda.
- 27 Impedita vbi duo concurrunt, vno amoto, alterum nō censetur sublatis.
- 28 Legis auctoritate factum, penam non incurrit.
- 31 Actus plures qui facere potest ex diuersis officiis, vnde colligatur ex quo officio agat.

## Sequitur Duodecimus artic. an c. j. vt lit. penden. lib.

6. ¶ disponens, qd pendente lite inter duos electos, si contingat vnum illorum mori, vel liti cedere, non possit alter eligi, qui assumat iura illius, habeat locum in duobus à patronis presentatis litigantibus? Et dic lo. an. in d. c. j. vt lite p̄den. lib. 6. putare idem, quod in d. tex. dicitur p̄cedere in postulationibus & p̄sentationibus saltem clericorum, quibus cumulare non licet: vel etiam laicorum post tempus quadrimestre: & dicit facere, quod nota in gl. ante pen. in c. si electio. de elec. lib. 6. & in glo. 2. in c. si. eo. tit. & lib. & ita residet lo. an. putare. ¶ Ex cuius lo. an. dictis possunt elici tres conclusiones. Prima, qd tex. in d. c. j. loquens de electis litigantibus habeat indistincte etiam locum in p̄sentatis litigantibus, quando p̄sentatio fuit facta à patronis ecclesiasticis: quia eorum p̄sentationes censentur electiones: vt voluit Abb. in c. cum autem. in 3. no. & in c. pastoralis. in vlti. no. & in c. pastoralis. in vlti. no. hoc tit. & diximus latē sup̄rà in hac parte in j. q. prin. in 4. artic. in versic. do. Abb. vero. & in hoc concordant Lap. in d. c. j. & in alleg. 22. fol. 6. Domi. in d. c. j. & ibi Phili. fran. & lo. cal. cōf. j. vt lite penden. fol. 21. & consi. 18. hoc tit. fol. 62. & do. Roch. in hoc tra. in verbo, honorificum. in 23. quæstio. & hæc est communis opinio omnium: quia in hoc nullus discrepat. Pro quo faciūt, quæ diximus §. in hac par. in 10. q. prin. in fi. 16. artic. & in 4. q. prin. in prin. 8. artic. & in 6. q. prin. in 6. artic. in 3. dubio, qd iura loquentia in electione, habeant etiam locum in p̄sentatione, maxime personarum ecclesiasticarum: quia omnes rationes militantes in materia electionis, militant in indiuiduo in p̄sentationibus personarum ecclesiasticarum. vt p̄ Abb. in d. c. cum autē. hoc tit.

¶ ¶ Secunda est conclusio, quæ elicitur ex dictis lo. an. in d. c. j. vt lit. penden. lib. 6. vt ille tex. habeat etiam locū in duobus p̄sentatis à patronis laicis litigantibus, quando vnus ipsorum moritur, vel renūtiat post tps quadrimestre datū ad p̄sentandum: & in hoc etiā concordat oēs: & nemo discrepat, etiā illi, qui tenent habere locū ante quadrimestre: & in hoc d̄dicūt lo. an. vt dicitur in seq. conclusio. ¶ ¶ Tu ex ista conclusio lo. an. collige vnum, qd si quæstio est inter p̄sentatos, licet nō decidatur tps datū ad p̄sentandum, non fit deuolutio ad ep̄m: sicut qñ est quæstio inter patronos de iure pa. vt in c. cum p̄pter. hoc tit. quia hic

quia hic loquitur de lite, quæ est inter præsentatos, & rñ præsupponit illà durare vltra quadrimestre: & sic concordat cum pulchra distinctione, quæ fit per Ab. & doc. in c. vi. in vlt. col. de of. ord. quædo quæstio est inter præsentatos, & qñ inter patronos. & epm, vt ibi & in hoc et doc. s. allegati & omnes et occurrunt. ¶ Tertia est conclusio, quæ elicitur ex dictis Io. An. in d. c. j. qñ licet ille tex. c. j. habeat locum et in duobus presentatis à patronis laicis litigantibus, si vnus ipsorum moritur, vel renūtiat, seu cedit liti post quadrimestre, vt s. rñ si vnus ipsorum litigantium presentandorum moritur, renūtiat, vel cedit liti ante quadrimestre, non habebit locum dispositio illius rex. quia ex quo patroni laici possunt variare accumulando j. temp<sup>o</sup> eis datum ad presentandum. c. eū vos. cum simi. hoc ti. poterunt illi, qui presentantur mortuum renuntiantem vel cedentem liti, alium accumulare: & sic pñtare, q succeder in locum illius: & ideo non habebit locum dispositio. d. c. j. in hoc casu. & ita aperte tenet Io. An. ibi vt s. retulimus. Superuenit L. p. Ab. tam super d. c. j. quam in d. all. sua. 22. inc. an sufficiat. circa medium. in fol. vi. qui videtur velle et in isto casu. cū sumus j. quadrimestre habere locum dispositio. d. c. j. & hoc tenet expressè Lap. in d. c. j. motus: quia dispositio. c. cum autem permittens patronis laicis licentiam variandi accumulatiue, tamen non habet locum, nisi quando fit presentatio in concordia: nō autē quando de presentatione litigat: & ita tenet. Quem sequit Io. Cal. in d. conf. j. an capitulum. in tit. vt lit. pend. & mouet: quia hoc salte cōprehendit in d. c. j. vel ille tex. indistincte extenditur et ad presentationes: nec p hoc dñ. constitutio extendi nec progati: quia cum interpretatio legis præcedit, secundum ipsius intentionē. 27. q. j. nuptiarū. 28. q. j. sic enim. de bigamis c. dubium. ergo casus, in quo subest per omnia ratio legis, saltem tacite inclusus intelligit p s. nummularios. l. quædā ff. de eden. & l. si postulatuerit. s. rñ. de adul. & sic ista est potius declaratio vel electio, q̄ noui casus additio. c. si postquam. de elec. lib. 6. ¶ quia casus in quo similis habetur ratio, pro expresso habetur, gl. in ver. non solum. in l. gallus. ff. de libe. & posthum. & q̄ sit eadem ratio in presentatis litigantibus, quæ & in electis, pater nam rñ. d. c. j. est, ne ecclesia propter lites dispēda patiarur: & hoc dispensū sumitur, quando adhuc est querendum de iure defuncti: vt habetur in c. 2. e. ti. & ista rō per omnia et militat in presentationibus: quia non obstat presentatione facta de nouo, adhuc est de iure defuncti querendum: dicit enim q̄ respectu secundi possit superstes ius habere: & non respectu primi: possit et esse, q̄ respectu primi, & non secundi: & sic omni casu discutendum est de iure primi, & q̄ maxime q̄ non potest dici p mortē competitoris litem finitam, cū p mortem nō habeat superstes institutionem vel confirmationem: ergo ille tex. habet locum et in presentatione. ¶ Adducit et rationem, quia large sumpto vocabulo, pñtatio dñ. electio. c. querelam. de elec. c. 2. & ea nobis. hoc ti. & in c. si. cum gl. 2. de elec. li. 6. & gl. in d. c. si electio. de electio. Et subdit ipse Io. Cal. per prædicta pñtere respōsionem ad ea, quæ possunt opponi de casu speciali non prorogando vel extendendo: quia id verum, quando nō subest omnimoda rō: ita q̄ casus non est omnino expressus: nec in rōne inclusus: vel si specialitas esset priuilegium, seu ius esset omnino correctio-riū, vel constitutio esset pprie pœnalis, quibus casibus procedit, quod habetur in c. constitutionem. de reg. iur. li. 6. & in reg. quæ à iure: & in reg. quæ in pœnis. de reg. iur. li. 6. ¶ Nec obstat, dicit ipse Cal. quod possit opponi patronū laicum j. quadrimestre viuentē primo presentato posse accumulare: ergo multo fortius eo mortuo poterit alterum accumulando presentare: quia istud verum lite non pendente cū alio: sed lit. pen. cum alio non, per prædicta iura: & addit quia iura facientia j. mētionem de accumulatione habent locum: & loquunt, qñ presentatio facta est de vno tm: & non quando plures fuerunt à principio presentati: & adiuuicem litigant: quia tunc iura non dant potestatem accumulandi. Adducit p respōsione & aliud: nā licet posse quod habebat prius electores post mortem primi electi hodie p dicitur p litis pendentiam. p. d. c. j. Idē in presentatione p identitatem rōis. Item dicit planum esse, vbi non est locus gratificationi, non esse locum accumulationi. all. d. c. quod afit. hoc ti. sed vbi lis pendet altera parte viuentē, si accumulando alius pñtaretur, possit esse, q̄ gratificationi non erit locus propter interesse competitoris, q̄ maiorem partem habet respectu primi: licet non respectu secundi: vnde institutor non possit primo gratificari: q̄ stat enim q̄ pp expensas, quæ fiunt hinc inde multum interest competitoris litigantis cum primo: alium eo viuentē non presentari: ergo non cadit accumulatio. Et ipse Cal. idem tenuit in s. allegato conf. 18. an capitulum. hoc ti. fol. 62. cum querit de hac qōne: & se remittit ad dicta per eū in d. conf. j. in ti. vt lit. pend. ¶ Gem. vero in d. c. j. vt lit. pend. lib.

10. 6. in j. col. refert dicta Io. An. ibi quæ. s. retulimus: j. & colligit ex eis patronum laicū non posse accumulare alium lapsō quadrimestri et si lis pendeat solum inter ipsos presentatos per ipsum quadrimestre: & sic patet dicit ipse, pendente lite (sup presentatione, currere tēpus quadrimestre ad presentandum, alis non procederet illud dictum, & idem dicit referre Lap. Io. An. hoc modo: qui Lap. dicit Io. An. tenuisse pñm in ea. cum vos. de of. ord. in gl. nota, q̄ in c. 3. Postea dicit ipse Gem. Lap. concludere q̄ ppenden. lit. inter presentatos, siue infra quadrimestre, siue post, laicum non posse accumulare, per d. cap. j. vt lit. pend. lib. 6. & c. cum autem. hoc tit. non procedere lit. pend. & alleg. ipse Gem. Io. Cal. in d. conf. & eius rationem: ita transit ibi. ¶ Do. Phil. fran. in d. c. j. in 2. col. relatis dictis Io. An. dicit esse verum illum text. habere locum et in presentationibus: & hoc probat per tex. in c. 2. in verbo, presententur. co. tit. postea allegat L. p. & colligit lit. pnd. accumulationem etiam per patronos laicos fieri nō posse, & illum esse casum, in quo lit. pend. currit patronis tempus ad presentandum: & ita residet. ¶ Do. Car. in c. pastoralis. hoc tit. in vlt. q. ibi quarto quæro, vt tenere patronum laicum posse accumulando presentare tertium etiam lit. pend. & sic duobus litigantibus: dam querit solum si ep̄s instituit accumulatum: an vineens p. pñt. agere contra ep̄m, vt puniatur illom tex. c. pastoralis. ergo p. asupponit accumulationem factam de tertio lit. pend. inter duos tenere, vt ibi patet. ¶ Vltimo loco reperit d. Roc. in hoc tract. in ver. honorificum. in 23. q. qui de hoc art. tractat primo refert succinctè dicta Cal. in d. conf. j. vt lit. pend. & allegatis postmodum L. p. & Gem. vbi s. dixit ipse d. Roch. alias aduocando in contr. geuria facti se tenuisse contrarium, s. patronum laicum posse j. quadrimestre etiam lit. pend. inter presentatos accumulando presentare. Et fuisse motum primo propter generalitatem, d. ca. cum autem. Secundo per dictam Ab. in d. c. cum autem volentis patronum posse presentare in pñtatione presentati: ergo dato pñtatione presentati pend. lit. illud non debet esse in pñtatione. Tertio per id quod dixit Ab. in c. quod autem. hoc tit. in 2. no. posse patronum variare vsque ad institutionem: ergo et lit. pend. inter presentatos quando cōgunt: posse variare vsque ad institutionem, dum nō id fiat j. p. s. datū ad pñtandum. ¶ Quarto dicit se fuisse motum: quia ratio variationis permittit hoc casu esse, vt patronus possit corrigere errorem, si quem commisit primum presentando secundum Car. in d. c. cum autem. & Io. An. in c. cum vos. in vlt. col. de of. ord. sed hæc ratio militat, ita inter duos presentatos lit. pend. sicut non pend. Postea dicit, q̄ tenendo hanc partem respondebat ad auctoritates s. in pñtatione allegatas illas fundari super rex. d. c. j. qui nihil probare viderunt: nam ille tex. loquitur in electione: & vera ratio illius est, secundum Cal. in pñtatione conf. quia si lit. pend. liceret eligere lites protraherentur in longum, & ecclesia in multis pareretur, vt et ibi in text. probatur: sed ista ratio, dicit ipse, non militat in presentatione: maxime in casu qui tunc sibi occurrat, vbi plures patroni presentauerant in discordia: quia vna pars presentauit Reueren. fratrem Franciscum ex comitibus Mediolanen sem. altera pars dominum Cesarem ex eisdem comitibus pendente lit. inter dictos presentatos, aliqui ex patronis qui presentauerant dictum fratrem Franciscum, variarunt, & accumulando presentauerunt dictum dominū Cesarem, ex quo apparuit ipsum dñm Cesarem habere plures voces: & p̄ea ipse dicebat actū variationis fecisse: vt lis citius decideretur p̄ pluralitatem vocum, quæ ex variatione prouenit: & facit alium præferti. c. 3. hoc ti. & sic hoc casu non militabat ratio. d. c. j. vt lit. pend. li. 6. Fatebatur tamen ipse Roch. q̄ si militasset eadem ratio in presentatione quæ in electione deberet esse, idem ius: & dicit post ea se fuisse gauisum reparisse d. Card. in ea pastoralis. in vlt. q. hoc tit. tenentem hanc opi. per illum text. qui etiam mouetur: quia presentati primo loco: vt ceperunt litigare, debebant præuidere hūc casum potuisse euenire. s. q̄ alius presentaretur durante tempore quadrimestri: & sic videntur voluntarie fecisse expensas: vnde non poterunt de patrono laico queri, ex eo, q̄ variauerit. q̄ vsus est iure suo: & dicit ista esse verba formalia d. Car. vbi s. & ea in practica fore notanda, si casus iterum cōtingit. Dicit etiam d. Car. fateri ep̄iscopum, si malitiosè instituit 13. tertium accumulatum, teneri alteri j. ex litigatoribus, qui reportauit sententiam actione de dolo vel in factum, si sciebat litigium esse inchoatū ante tertiam presentationem. Subdit et se reparisse An. de bur. ibidem in fi. tenentem primam partem: & volentem et patronum teneri vineenti ad interesse actione de dolo: maxime q̄ considerata equitate canonica: & et patronum teneri crimine stellionatus, si ob eius variationem tertius instituitur obmissi primis litigantibus: & sic dicit Roch. istam opi. videri magis cōm. Postea subdit le cōsiderasse in hoc pñtatione posse sic

# Cæsar Lambertinus Episcopus

posse sic distingui, & opiniones concordare: quod aut presentatur tertio lit. pend. & tunc procedant auctoritates quæ fundantur super d. ca. j. & sic procedat opinio quæ ipse dixit dixisse videri magis communem. Aut vero presentatur vna ex personis iam presentatis, & litigantibus: & sic fit variatio circa eadem personas: vt in exemplo. s. formato per eum de fratre Fracisco & dno Cesare presentatis: & tunc procedat alia opinio: quod variatio teneat: quia hoc casu cessat ratio. d. c. j. quia lites per talē variationem factam circa eandem personas, et lit. pend. non protrahentur magis in longum: quoniam citius expedientur, vt s. declarauit: & dicit hanc esse veritatem: & suam opinionem in hoc puncto quotidiano. Et ita residet ipse. ¶ Quid dicendum in hoc passu? certe si procederem hoc longo filo esset materia multum confusa. ¶ Ideo primo dic. c. j. vt lit. pend. li. 6. nullo modo habere locum in duobus presentatis litigantibus: sed tñ in casu suo. ¶ In duobus electis litigantibus: & dico hunc art. decidi per tex. in c. 2. vt lit. pend. e. h. quicquid dixerint doc. vbi s. quis Phil. dicat. tex. in d. c. 2. ficere pro eo, quod c. j. habeat locum in presentatis litigantibus: vt s. retulimus. & induco, d. tex. c. 2. hoc modo clarum est, tam canonem. c. j. vt lit. pend. quam canonem. c. 2. e. tit. & lib. fuisse conditos ab eodem iuristatore. scilicet Bonifacio octauo: vt apparet ex s. descriptione. d. c. j. ibi Bonifacius octauus. & ex s. scriptum s. ne. c. 2. idem, scilicet Bonifacius octauus. ¶ Secundo certum est. d. c. j. disponere in vno casu. ¶ In duobus electis litigantibus, quorum neuter erat confirmatus, nec possessionē adeptus. c. 2. vero loqui in duobus beneficiis litigantibus: quorum vnus erat in possessione: & in hoc ipsa duo iura habent casus diuersos: vt ex tenore vtriusque litere apparet: & ita etiam diuersificat gl. in d. c. 2. in verbo possidere. quæ dicit hanc esse diuersitatem: ne vnum ipsorum iurium superfluum videatur, contra ea, que habentur in processu Gregoriano. Est et clarissimum iuristorem in d. c. j. expressè tantum loqui de electis litigantibus: & nullo modo vltra procedit ad presentatos, vel presentantes, vt in eo pater: & tñ in d. c. 2. procedit expressè. quod in casu illius. c. nec eligentes, nec referentes possunt procedere ad nominationem vel collationem: & subdit ibi iuristator: nec presentantes ad eorum presentationem: & sic extendit illum text. expressè ad presentatos litigantes: vt pater in illis verbis ibi nullatenus referatur: nec ad ea eligatur quispiam, vel et presentet: e. c. quod vult illi text. loqui in duobus presentatis litigantibus: & quod in casu illius text. non procedatur ad aliam presentationem. Si ergo est idem iuristator, & præsupponit casus dictorum duorum text. esse diuersos, ergo diuersas debet facere decisiones: & duas decisões facit: & vnā facit loqui de mera electione: aliam expressè extendit ad presentatos litigantes: & quod presentantes in illo casu non possint iterum presentare, ergo vñ expressè velle tex. c. j. loqui in electione pura. tex. vero in c. 2. habere locum in collatione, electione, & presentatione: quia si fecus iuristator voluisset, put in c. 2. dixit idem in presentatione: sic et dixisset in c. j. Imo diceret, quod cum sint duo casus, & ponit eadem poenā, poterat includi casus. c. 2. sub primo: sed pcessit iuristator ad decisionē specialē: tñ vt ois amo ueretur dubietas: tñ et, quia in secundo casu videbat sibi fore faciendā extensionē expressam ad presentatos & presentantes. Et ista mea inductio quæ maximè pcedit: quia extat rō diuersitatis, quare potius decisio. c. 2. quæ decisio. c. j. debeat extendi ad presentatos & presentantes, quæ est hmodi: quia c. j. loquitur in electis solū: & sic extenderetur in presentatis, debebat extendi ad presentatos tantum: lis erat inter existentem in possessione beneficii, & beneficium iam erat adeptus, & sic per collationem, confirmacionem, vel institutionem, & quendam alium: vnde in casu c. j. non erat lis inter duos: quorum vnus fuisset adeptus beneficium, sed inter duos electos tantum in casu. ca. 2. inter eos, quorum vnus erat adeptus beneficium: vt dicit ibi gl. in verbo, possidere. Sed quia in casu. c. j. si fieret extensio ad presentatos, præiudicaretur patrono, si illi intelligeretur derogatū. f. quia non posset alium accumulando representare: vt sibi à iure est permiffum, p. d. ca. cum autem, & patronis laicis non est præiudicandum: vt no, in c. 3. & in c. cum dilectus. hoc ti. & in c. dilectus. de off. le. in casu vero. c. 2. ex quo vnus ex litigatoribus fuerat adeptus beneficium: & sic nullum præiudicium poterat fieri patrono laico: quia præsupponebatur institutio, & possessio sequuta, quo casu non cadit representatio accumulatiua. d. c. cum autem. & c. quod autem hoc tit. Et ideo iuristator in casu. c. 2. cum ratione processit vltra ad presentationem in casu c. j. non processit vltra: quia rō erat in presentibus præiudicaretur patronis: ergo dicendum. c. j. non habere locum in presentatis: sed in electis tantum: put loquitur. c. 2. vero in electis & presentatis. Et ideo iuristator fecit duas rō decisiones. Vnam extensam ad presentatos, alteram non: quia secūda debebat extendi, prima vero non, si iuristator nol fecit: nec nos facere debemus. vt in lat. si qs. §. idem Labeo. el. 2. ibi,

cum in eis poena statuta non sit. ff. de rel. & sump. fune. & i aut. de non elig. secundo nub. ibi, non est lex tale qui dicens. & in c. j. ne fed. vac. ibi nusquam cautum reperitur. & gl. solēnis in c. fi. hoc ti. Et si diceretur, quod iuristator in casu. ca. j. non expressit, quia dispositio extendebatur ad presentatos ex sui rōe: vt dicit Io. Cal. in s. allegato quod dico idem fuisse in casu. c. 2. f. quod sub electione ne includebatur & presentatio. & tñ iuristator de hoc non fuit presentatus: sed processit ad expressionē circa presentatos: ergo ex necessitate expressit, & necessitas est rō diuersitatis. s. per me allegata: & ex ista mea rōne diuersitatis sequit: quod illa conclusio quæ fit p. doct. §. Io. An. c. cum autem. hoc ti. disponens de variatione laicis commissa accumulatiue, non habere locum in duobus presentatis litigantibus: per. d. c. j. ex quo. c. j. hoc non pbat, imo iunctum cum. d. c. 2. probat contrarium: & ideo potius est vera conclusio Io. An. volentis, quod et lit. pend. j. quadrimestre tantum licita sit patronis laicis variatio accumulatiua. ¶ Et pro ista mea inductione, & opi. adduco Car. in d. c. pastoralis. in fi. in vlt. q. qui in terminis tenet etiā lit. pen. inter duos presentatos patronos posse accumulando presentare alium. Et plus dicit ibi idem esse, si quod & lis pendeat in curia, & sic coram superiore: & non coram habente instituire, vt ibi præsupponit Car. Et istam opi. videtur tenere Ant. de bu. in fi. d. c. pastoralis. cum dicit, vincentem ex duobus presentatis posse etiam agere cum patronos: vt s. retulimus: ergo præsupponit accumulationem etiam de tertio, tenere: licet patronus accumulans puniatur, quamuis d. Roc. eum male referat, vt s. recitauimus, quia dicit tenere Butri. eum muni: quia non ita sentio quis But. in fonte non viderim. Et p. hoc facit id, quod latè dicitur. j. in 2. art. huius. q. prin. cum tractabimus: an in beneficio vacante in curia patroni presentent: quod non videtur de mente Papæ derogare patronis laicis, ne retrahantur à fundatione ecclesiæ: vt vult Ab. & doc. per illum tex. in c. cum dilectus hoc ti. & doct. in ca. dilectus. de off. lega. propter quam rationem Io. An. & omnes tenent in c. 2. de pb. lib. 6. qui text. etiam loquitur generaliter, sicut tex. in d. ca. j. in eo non includi beneficium patronatum laici illa ratione, ne retrahantur & c. Vnde in casu nostro cum Papa expressè non deroget patronis laicis. quomodo dicemus eos includi sub dispositione. d. c. j. vt lit. pend. lib. 6. & priuari potestatem variandi accumulatiue, quam habent cum eorum gratia: vt probatur in d. c. cum autem. iuncto. c. 3. hoc tit. Imo in casu. d. c. j. quia mortuo vnus ex litigatoribus presentatio quæ fit, dicit pura, non dicitur accumulatiua, cum non est qui accumulatur: vt nos. s. in presentibus. vj. q. princ. in 4. art. & melius in v. art. diximus: quod si moritur presentatus ante institutionem, patronus de nouo presentat: ergo non dicit vera accumulatio, sed presentatio simplex: & hic est verus fructus patroni laici, quem habet ex iure pat. vt inducit ad ecclesiæ fundationem. c. 3. & c. consultationibus. hoc ti. ergo non debet illo priuari, nisi expressè deroget sibi: vt s. est dictū. Et pro ista mea & subtili opi. adduco ea, quæ dicā. j. cum respondeo ad deducta in contrarium. Et ideo secundo loco dico adducta in contrarium per Cal. & alios, non militare: & sic illis resolutis firmior remanebit opi. mea. ¶ Et primo non obstat responsio facta per Cal. ad ea, quæ adduci poterat pro opi. mea. f. casum singularem. d. c. j. non esse prorogandum nec extendendum: maximè cum sumus in poenalibus & odiosis: nam Cal. dicit ad hoc responderi per prin. motiuum suum: quia predicta non habet locum, vbi tacita est extensio: & militat eadem rō, vt ipse latè dicit: nam salua pace, ex quo non militat eadem rō in casu. c. j. in electis & in presentatis. Et quis ipse Cal. nitā ostendere eandem rationem, & militare adducendo protelationem in longum litigiorum: Tamē ad hoc respondetur primo nullo modo esse eandem rationem in omnibus: nam in electione semper sunt maioriora litigia: maximè in casu. c. j. si de nouo fiat electio Nec aliter potest esse, nisi quod maiora sint litigia, in presentatis aut non semper hoc est: quia si noua fiat electio accumulatiua: vt in casu posito per d. Roc. quando accumulatio fit in vnus ex eisdem presentibus & litigantibus. lis citius terminat. vt ipse Roc. dixit. Et vltra illud casum pone duos presentatos litigare: quia & voces presentantium sunt in discordia dispartite, si modo omnes conueniant in vnus, non dico de duobus presentatis, sed in alium tertium: vt in casu d. Car. in d. c. pastoralis. hoc ti. nonne ista variatio accumulatiua, & accumulatio episcopi vellet gratificari, dicebat facta in concordia, & incontinenti fieret institutio? Certe sic, vt in d. casu Card. & sic lites citius sopirentur. Et vltra hos casus considera tertium: nā posset esse, duos presentatos litigare: quia opposuerunt alter alteri plura demerita: & debebat expectari finis decisionis oppositorum (que quidē demerita erant incognita presentantibus: nam alias non possent et accumulatiue pro illa vice presentare: iuxta no. per doc. in c. cum vos. de of. or.) si patroni vident litem presentatorum protrahi in longum, & variant alios, cui



alios, cui vel quibus nulla demerita poterunt opponi, presentant. Et ideo episcopus poterit incontinenti alteri illorum gratificari, & illi instituire, nonne citius prouidebitur ecclesie certe sic: & possunt plures siles casus, in quibus data variatione accumulatiua citius ecclesie prouidebit sine rā magnis dispendiis: ergo in illis non militat eadem ratio. Item quidam alia pulchram diuersitatem: nam in casu d. c. j. si pmittetur noua electio, illa esset faciendā p omnes de collegio, & oibus vocatis: vt in c. q. propter. in c. auditis. & in c. quod sicut. cum ibi no. de ele. & pof 22. et esse: q illi qui elegerūt superstitem, recederēt t ab electio ne illius, & eligerent alium: & sic uariarent, qd eis est vetitum. c. publicato. de ele. & no. in d. c. eū aut. & in cle. 2. hoc ti. in pnta tione uero non oēs concurrerent, sed illi solum, qui pntarunt deficientem vel liri eedentem, cum non oēs patroni simul habeant conuenire, sicut eligentes. vt per Abb. & doc. in c. 3. hoc tit. ergo merito dicendum maiora litigia posse uenire ex electione renouata, q ex presentatione. Et ideo iuriflator illi prouidere uoluit, & non presentationi: tanto magis, qā inducebat variationem i electoribus, quod est ius, vt proxime dictum est. Et si diceretur, posse dari casum pdictis d. rium: & sic in quo omnino militabit eadem ratio, potest responderi hoc esse impossibile: quia licet essent dispendia ecclesie rā in casu electionis, q in casu pntationis, non in p hoc potest dici patronos laicos iure esse pcessio, vt inducantur ad ecclesias fundādas, debere priuari, si pntate accumulandi, vt ecclesia non habeat dispendia: q hęc qūderatio n̄ est habenda hoc paruo tpe. s. quatuor mensium: q. quod ipsius non curauit ecclesiam par: vt in toto hoc tit. quia post illud tēpus non poterit fieri variatio d. c. q. qd autem iuxta opi. lo. An. s. ab oibus approbatam Nulli enim est dubium, vt s. firmauimus, variationem posse fieri: & d. c. j. indistincte habere locū in electione, in qua lis potest esse longior: & ad eligendum breuius tps datur. ca. ne pro defectu. de elect.

23 Nec t est dicendum omnia complectēdo, p iudicari laicis patronis, q non possint accumulare solum ex tacita mēre. d. rex. c. j. vt lit. pend. lib. 6. Cum iuriflator, qn uult patronis p iudicare, aperte praiudicet. d. c. 2. e. tit. & lex uia, que est Papa, n̄ uult intelligi patronis laicis esse praiudicatum nisi expresse praiudicet. c. eū dilectus. hoc. ti. & latē per d. Fel. in trac. quando lite. ap. stolice no. patro. per totum. Item respōdetur ad dicta Cal. ex eius ēr dictis: dicit enim ipse, qn argueretur de casu spali, nō prorogando, vel extendendo, id uerum in casibus per eum dictis, & p. xferri, si specialitas, esset priuilegium, vt ibi. Certe ne me negabit specialiter iuris accumulandi laicis pcessam, esse priuilegium. vt in d. c. cum aut. iuncto c. 3. hoc ti. nam clerici hoc non habent vt. s. in prima conclusione diximus. Et hoc ex gratia concessa patronis laicis, vt sicut minus tps habent. s. qua d. i. mēstre ad pntandum, & non semestre, vt clerici: ita ēr tōceditur eis variatio accumulatiua. d. c. cum autem. ergo stabilitus i. s. ppositiōni. d. c. j. & non fiet extēsiō vt ipsemet Cal. dicit.

24 ¶ Nec ēr obstat ratio per eum adducta presentationem largi sumpto uocabulo, dici electionem: & sic. c. j. loquens de electis, habere locum in presentatis litigantibus: quia salua pōce,

25 iura enim poenalia non sunt extendenda ad ea, quę includuntur largi sumpto uocabulo: vt in d. reg. in poenis. & in reg. quę a iure de reg. iur. li. 6. & t. p. opriē dē electio pntatio, imo in multis differunt: vt diximus s. in j. q. prin. huius partis in 4. & 5. art.

¶ Nec ēr obstant respōsiones factę per ipsum Cal. ad id quod adducebatur pro parte nostra, patronos laicos posse accumulare. d. c. cum autem. hoc ti. ergo. d. c. j. vt lit. pend. non habet locū in presentatis litigantibus: & ipse Cal. respondet j. c. cum autē. loquens de accumulatione, habere locum, quando presentatio est facta de vno, & non de pluribus litigantibus: a iura eius solutio non tenet: quia fundatur super. d. c. j. vt lit. pend. & rex. ille hoc non pbarot, vt s. dixi: ergo solutio Cal. non est uera, & sic obiectio stat in pedibus. Vel possumus dicere, q ista restrictio ad. d. c. cum autē. requiretur expressa, sed hoc nō est, sed simpliciter loquitur: ergo simpliciter intelligi debet, iurib. uulgaribus: vt dixit Roc. s. Nec ēr militat alia respōsio facta per Cal. q sicut electores posse, quod habebant prius, post mortem vnius ex electis litigantibus perdididerunt, per. d. c. j. simili modo debent perdidisse presentantes ex identitate rōnis. d. c. j. ista ratio non concludit: quia negatur eadem idēitas rōnis in utroque casu: quia, s. sunt ostēse multe diuersitates. ¶ Secundo

26 t minor de hmōi dicto: nam hoc posse, quod electores habebant post mortem primi ex electis, certe non est aliud, nisi qā illo mortuo poterant presentare alterum in locum sui, qui illi subrogaretur: pone modo q patronus esset in hoc casu: & non haberet a iure accumulationē, nōne habuisset hoc posse: certe sic: imo si d. c. j. nō fuisset a hęc ueniret casus mortis alicuius ex presentatis accumulasset plures pntando: & ulterius nō potuisset

set presentare: tñ dici posset patronū posse presentare alium & sic haberet illud posse, qd electores ex morte alterius litigantium posse: ergo habebunt uterque & eligēs & pntēs. & d. ca. j. facit vt ambo perdant eorum posse: & sic sunt in pari debent sufficere. Cur ergo dicemus, q pntantes laici, qui sunt magis priuilegiati. c. 3. & c. cum dilectus. hoc ti. pcedent duo posse: Vtū, quod habent vt electores: & ius accumulandi quod habent vt 27 tra eos: certe non dicendū. Et p hoc facit: nā t vbi sunt duo impedimenta, vno amoto, aliud nō v̄ esse sublatū. ff. de ser. vrbā. p. adio. l. si domus. de si. presby. c. 2. li. vj. de auct. & vsu pal. c. ex tuarum. de priuile. c. p. istoralis. vnde cū hic sint duo impedimēta, vñū. cōe cum electione. s. posse alium eligere: & alterū attributum patronis laicis tñ. s. posse variare accumulatiō dicitur esse sublatum illud cōe cum electione: & non alterū, qd patronus laicus habet ex maiori priuilegio. arg. s. affinitatis. iust. de nup. & isto motiō uia est Roc. in alio proposito. 3. 3. in ti. de refic. & de p̄ab. in c. supposito. in j. col. in ver. secundū motiū. Et sic non militat quod dicit Cal. presentantes in recompensam posse admitti per electores: per d. c. j. debere perdere accumulationem: quia iam recōpensata est facta de eorum posse: q etiam presentantes amittunt: ergo non debent amittere ius accumulandi, quod habent plures, q eligentes. Minime ēr obstat motiuum Cal. s. accumulationem: qbi cadit accumulatio vbi cadit gratificatio: sed in casu. c. j. non cadit gratificatio: ergo nec accumulatio: salua pace, quia vt late in loco gratificationis & accumulationis. j. dicitur in 2. & 3. par. huius. 2. li. hoc arg. non pcedit & dabuntur plures instātiō. Sed fortius respondeo, q vt ex exemplis s. formatis, apparet ēr in casu. d. c. j. vt lit. pend. in situ: tōe cadit gratificatio: ergo & accumulatio: & sic arg. retorquetur s. eum, vt elare patet in casu d. Card. in d. c. pastoralis. in fin. vlt. q. hoc tit. vt s. cerulimus. ¶ Tertium, quod agam erit. s. videre dicta d. Roc. postquam ipsum reperi, quomodo pcedant: & dic quatuor eius motiua, quę sunt pro opinione mea, non sicut concludere: & facilliter posse illis responderi per rationes Cal. & ideo de eis non curo, sufficit mihi, q cōcludat inductione mea. c. j. & 2. vt lit. pend. li. 6. cum eius diuersitas rōne. Item d. Roc. pōnit respōsionem ad motiua Cal. & respōsio sua se restringit ad casum suum quem habuit i factō: sed tō dic largiorem esse meam respōsionem, que se extendit ad multos: & quasi ad omnes casus. vt s. pater. Item ipse d. Roc. pōstea recitat dicta d. Car. & But. in d. c. pastoralis. hoc tit. de pōce ia ep̄i instituentis tertium presentatum duobus presentatis litigantibus: & ēr pōenam patroni presentantis illum tertium. Tō p nunc, dic non apparere rationem, quare ep̄iscopus puniatur in isto casu, ex quo instituit gratificando potius tertio presentato quam vincēt: nam gratificatio est pcessa a iure. c. quod aut. hoc tit. & donec illi duo n̄ erant pntati non occurrit gratificatio, imo vt in casu Car. apparet illi duo erant in curia: quia forsā p̄ uia appellatiōe alterius illorum causa erat deuoluta in curia: ex quo in curia litem esse p̄supponit Car. & facta accumulatiōe venit casus gratificatiōis: & sic ipse ep̄s uoluit gratificari illi tertio presentato: quō ergo poterit mereri pōenam: nā pōna que imponitur habenti instituire per. d. c. pastoralis. habet locum, qn malitiosē non instituit: sed in casu nostro ep̄s n̄ omisit instituire ex malitia: sed impeditus a lite quę uertebat inter pntatos: sed potius debet mereri cū facta accumulatiōe forsā a maiori parte ipse instituit: quō ergo malitiosē distulit 28 instituire: certe nescio uidere. ¶ Similiter dico, nec patronum accumulantiem, fore puniendum, ex quo illud facit lege pmittente. s. d. c. cum autē. ergo non meretur pōenam. l. Gracchus. C. de adult. cum uulg. ideo non est puniendus pōena stellionatus: vt ait But. presentem qā vt Cal. qūderauit, litigantes sciebant vt seire debebāt patronos habere ius accumulandi, imo p̄ eis, q hoc scientes expensas in litigis fecerūt. Et ista circa hoc sint dicta pro nunc: spero tñ in eius locū j. melius dicendum. Reuertor ad Roch. qui v̄ dicere postea illam opi. s. q. d. c. j. habeat locum etiam in presentatis a laicis litigantibus: & q nō sit locus accumulatiōi lit. pend. esse communem. Tamē salua p̄a 29. e. j. imo ego dico cōem opi. esse illam, quā tenuit lo. And. s. tex. c. j. lit. pend. non habere locum nisi post lapsum quadrimestre: & non ante ex quo ante sit locus accumulatiōi & gratificatiōi: vt s. diximus. Cum pro opin. quā ipse dicit esse communem non sint iura: p̄ nostra uero sic. s. d. c. j. & ij. cum inductione de qua s. Et est ēr hic auctoritas lo. An. a cuius auctoritate Bal. in c. cum olim. de re iud. nō uult recedere appellando ipsum fontem iuris canonici. & ita etiam ibi dom. Fel. post princip. est etiam auctoritas Cardinal. & Butri, & Roch. qui non firmat pedes, cum restringat se ad casum suum speciale: & sic in generali uidetur tenere contrariam partem: sunt etiam pro parte nostra rationes uirgētes: & pro illa parte solum est

# Cæsar Lambertinus Episcopus

autoritas Lap. & Cal. quia Ge. & Phil. Fran. solū sunt relatores: & in hoc nihil considerant. Demum ipse d. Roc. pro cōcordia, opinionum & iurium facit quandam distinctionem q̄ s̄ reulimus: aut accumulatio fiat in p̄ntatos & teneat: aut in non p̄sentarum, & non teneat. Certe nimū miror de sua distine, ex multis. Primo, quia ista distinctio restringit hanc materiā ad casum, quem habuit in factō, & non ad alios casus: & tñ rationes ēt mirant in multis aliis casib. vt s̄. explicauimus. Secūdo miror q̄ ipse Roc. dicit distinguere, vt p̄cedet opinionones doctorum: & tñ si bene aduertatur, communis op̄. q̄ p̄se cōem appellat, non restringit se ad illum casum, q̄n̄ tertius p̄ntatur, sed indistincte loquitur, verum est tamē, q̄ nō aperit q̄ si p̄ntetur vnus ex duobus litigantibus: vt in casu d. Roc. vnde non bene ponit in primo membro. Casus vero, qui ponit in secundo mēbro distinctionis. s̄. q̄n̄ accumulabatur alter litigantium, s̄m̄ quod ēt p̄cedere opi. Card. & lo. an. non includit sub dicitō Car. quia Car. loquitur, q̄n̄ p̄sentatur accumulatiue tertio separatim ad duobus litigantibus. vt s̄. diximus. & sic male allegauit Car. pro eo: ergo non potest p̄cedere eius opinio in secundo membro: sed in primo, quæ igitur concordia est facta p̄ cū nulla certe. ¶ Expeditus de dictis d. Roc. h. condescendo ad quartum quod in eadebā facere. s̄. dicam qd̄ tenendū: & dic q̄ in puncto iuris ego tenerem, d. c. j. non habere locum in p̄ntatis: nisi in casu quē j. subiciā: & accumulatiōem i p̄ntando in patronis laicis ēt in tertio p̄cedere. Quis lis p̄ndeat inter duos p̄sentatos: & hanc dicit cōem, q̄c̄ quid dixerit d. Roc. p̄ iura, rationes, & auctoritates tantorum patrum s̄. adducta & allegatas. ¶ Pro concordia tñ dicit, q̄ aut duo p̄ntari ligat, & sunt j. quadrimestre, & ambo viuūt, & nullus ip̄orū cessit lit. & omnes patroni vel pars ip̄orum poterūt p̄ntando accumulare alterum illorum litigantium: vt in casu d. Roch. vel quēlibet alium tertium extraneum Et ita p̄cedere opi. lo. An. Car. & sequacium, quam ego s̄. in p̄nto iuris tenui: ex quo ista est vera accumulatio: & rationes ibi allegatæ pro isto membro faciunt incōcussæ. Aut vero litigant duo p̄sentati, & illis viuūt, & litigantibus ac nemine ip̄orū liti cedente patroni nunq̄ p̄sentarunt accumulando: sed altero illorum mortuo, vel liti cedente patroni voluerunt accumulare. Et tñ vt opinionones cōcordē, non tamen in puncto iuris dicerem, q̄ siue sumus post quadrimestre, siue j. non poterunt patroni accumulare, sed seruabitur dispositio. d. c. j. quia videntur patroni hoc fecisse malitiosē, & in fraudem ip̄sius. c. j. & non causa accumulandi: & sic non iure accumulatiōis: sed iure posse antiqui, qd̄ habebant sicut eligentes: sed quia per dispositionem. d. c. j. tam eligentes quam p̄sentantes illud posse amiserunt, ex quo illud eligentes & p̄ntantes a iure habebāt, illud p̄diderūt p̄ dispositionem, d. c. j. licet non sic accumulatio habebant iure speciali: & p̄sumitur illud p̄sentare p̄ mortem, vel cessionem liti alterius litigantium patronos fecisse potius, vt posse eorum, quod amiserant vtrentur, q̄ iure accumulatiōis: quæ ex quo illo tpe hoc fecerunt. s̄. p̄ mortem vel cessionē liti ab eis p̄sentati: & arctati sunt ad illud tēpus, ne fiat fraus canonis p̄sumetur non illud fecisse causa accumulandi: quæ isto casu primo p̄ntato p̄ eos mortuo, vel liti cedente, non p̄ dicit accumulatio, sed noua p̄sentatio: per ea quæ latē diximus. s̄. in p̄nti. q. in 4. & v. art. & pro hoc facit id, quod latē dixit d. Fel. in ca. cum olim. in 2. col. de re iud. ubi loquitur de eo, qui potest facere p̄ plures actus ex diuersis officiis, vt cognoscatur, ex quo officio actum faciat, ex loco, tēpore, & qualitatis: vt de canonico & archipresbytero celebrante ubi latē nolo trāscribere, quia non est principale nostrum intentū: sic & in casu nostro q̄ p̄ntati expectarunt mortem vel cessionem liti p̄ntati p̄ eos ligatū, si alterum p̄ntat, non dicit facere hoc vt accumulet: sed vt de nouo p̄ntet in fraudem. d. c. j. vt lit. pend. & isto casu p̄cedat opinio Lap. Io. Cal. & sequacium: quæ vera sic citius p̄uidebitur ecclesiæ ex quo instituet remanēs litigator: & casus per me. s̄. formati in q̄bus diximus citius p̄uideri ecclesiæ, q̄n̄ accumulatio fieret duobus litigantibus adhuc existentibus in esse: vt in primo p̄ntati membro diximus. Sed ego non possum me restringere ēt ad hunc casum: quia d. c. j. nullo modo loquitur de p̄sentatis p̄ inductionem meam, & rōnem diuersitatis, de q̄bus. s̄. cogita super hoc membro: quia si est verū, restringit dicta. s̄. in v. art. p̄nti. q. prin. dum ibi tractauimus: an patroni possint iterum p̄sentare, q̄n̄ p̄sentatus non cōsensit, vel post cōsensum renuntiauit: seu mori aī institutionē: & cōclusimus q̄ sic: vt procedant in vno p̄sentato & non in pluribus litigantibus lit. pend. quæ est maxima restrictio: & ideo durum est illam tenere. Et per ista omnia sunt plana: & nota ea quæ proderunt tibi in disputādo, & in factō, & credo p̄cedere & maximē p̄pter nouam inductionē dicitōrū. c. j. & 2. vt lit. p̄d.

lib. 6. cum rōnibus diuersitatis, de quibus. s̄. & possum dicere illa, quæ est solitus dicere d. Barba. p̄dicta mihi inspirasse beatum Hieronymum, cui opus dicatum est. Cum non fuerint reuelata Abraham & p̄. bus nostris per secula. Et hæc dicta sufficiant.

## ¶ Decimus tertius art. vi. q. prin. j. partis. 2. Libri.

- 1 Cap. 2. vt lit. pend. lib. 6. locum etiam habet in p̄sentatione.
- 1 Cap. cum autem. extra de iure pat. habet locum vsque ad quadrimestre, & aliquando minus, sed vsque ad institutionem.

**Et ex** Suprascriptis patet decisio. 13. art. videlicet f̄an c. ij. vt lit. pend. lib. 6. disponens: q̄ si beneficiatus q̄ quæ super beneficio litigatur, cedit vel decedit, si alius lit. p̄d. cum superstitite fuerit electus nō valet electio, habeat locum in p̄sentatione vt illa non valeat. Et dicit breuiter illum text. habere locum ēt in p̄sentatione, cum ad literam hoc velit, ibi, vel ēt p̄sentetur: & hic non cadit disputatio de accumulatione: tñ quia in illo casu vnus ip̄orū beneficiū erat adeptus: & illud possidebat: vt ibi gl. in ver. possidere, & sic non cadebat accumulatio: f̄ q̄ 1. c. cum aut. loquens de accumulatione hoc ti. habet locū vsq̄ ad quadrimestre inclusiue, vt ibi: & aliq̄ minus, q̄ quadrimestre. s̄. vsque ad institutionem, & non post: ēt q̄ institutio fiat ante quadrimestre: vt dixit Abb. in c. quod aut. hoc tit. tum etiam, quia de hoc habemus casum expressum in d. c. ij. per verba expressa: & non per extensionem nō est amplius extendendum & sic nulla remanet difficultas. de ratione autem diuersitatis horum duorum iurium, scilicet d. c. primi & c. secund. di. vt lit. pend. lib. vi. satis diximus s̄. in proximo p̄ced. arti. in ver. quid dicendum. & in ver. & ista mea inductio.

## ¶ Decimus quartus art. vi. q. prin. j. partis. ij. Libri.

- 1 Ecclesia an dicatur vacare, in qua est perpetuus administrator vel commendatarius datus a Papa, vt patronus possit p̄sentare. & n. 5.
- 2 Commendatarius siue perpetuus administrator non habet beneficium in titulum, nec dicitur prelatum. & n. 6.
- 3 Commendatarius an comprehendatur appellatione prelatorum.
- 4 Ecclesia vacans per mortem si conceditur in commendam finita commendata, dicitur adhuc per mortem vacare.
- 7 Commendatario moriente in Curia, an beneficium dicatur vacare.
- 8 Iura loquentia de beneficiis vacantibus in Curia, accipienda sunt, quando moriens habet titulum prelatum.
- 9 Commendatarius dicitur habere solam simplicemque commendationem, & non titulum.
- 10 Commendatarius non dicitur possidere, & ideo non habet interdictum, vti possidetis.
- 11 Testator si disponat capellam construere, & pecuniam deponi apud campsorem, campsores non habet ius eam petendi. Et quid ita & quid sit deponere.
- 12 Capitulum sede vacante non potest conferre beneficium: potest tamen illud commendare.
- 13 Contraria duo non possunt in eodem subiecto subsistere.
- 14 Res eadem diuerso iure non debet censeri.
- 15 Commende natura. ij. Quæ item prelatum.
- 16 Beneficia perpetuo commendata, tanquam vacantia per mortem vel renuntiationem conferuntur per Curiam.
- 17 Srylus Curie obseruandus est, & attendendus. & n. 20.
- 18 Commendatarius vel perpetuus administrator potestatem habet fructuum percipiendorum.
- 19 Ecclesia quare detur in commendam.
- 21 Commenda temporalis durat per semestre.

**Dubitatur** Decimo quarto, f̄ an stante perpetuo administratore vel commendatario dato a Papa pro illa vice in ecclesia patronata, ecclesia dicatur vacare, vt ad eam patroni possint p̄sentare? Et circa hoc breuiter me expeditiam. ¶ Dic ergo primo, q̄ ex quo commendatarius seu administrator perpetuus non habet beneficium in titulum, nec dicitur verus prelatum: vt est glossa & ibi Io. And. Dom. & alij in ca. nemo. de elect. lib. 6. dicitur beneficium vacare. Hinc dixit ibi gl. super verbo, commendare appellatione f̄ prelatorum, non comprehendit commendatarium: quod ibi summe nō. pro priuilegijs & statutis: & ita etiam tenent omnes in c. dudum. el. 2. de elec. & q̄ dicatur vacare ecclesia, videtur ēt tenuisse Pan. in d. trac. de sede vacante in preludio, quod facit super verbo, vacare. in v. col. Et hoc aperte tenuit Phil. decius in conf. cxlix. in causa iuris patr. in 4. col. in ver. tertio in tali commenda. ¶ Tamen contraria pars est vera: q̄ licet perpetuus administrator vel commendatarius non dicatur prelatum, nihilominus non per hoc dicitur ecclesia vacare tali modo: vt illa p̄cna, ipso administra

administratore, seu commendatore viuentem, possit medio tpe ibi aliquid pntari nec eligi: vt voluit doc. in distis iurib. & Et Pauli in loco vbi s. & ideo Gal. reatus a Do. in d. c. nemo. in 4. col. dicit videri mirabile cum ecclesia commendata non dicatur habere praelatum, & non vacet: & ideo ibi Do. Phil. fran. & alij post Io. And. & antiquos dicunt: quod durante commenda ecclesia, vt plena: adeo vt ibi alter praefigi non possit, nisi commenda restituta. Et idem Io. An. dicit in c. quod ob gratiam. de reg. iur. li. vi. & ideo Et Do. in d. ca. nemo. ante fi. 4. col. refert Fed. dicentem in tract. permutationum. in q. xv. quod si ecclesia vacans per mortem conceditur in commendam, finita tunc commenda dicitur ad huc per mortem vacare: licet interim non poterit alter de illa puideri: & idem dicit de ppetuo administratore dato p Papam: vt illo viuentem non possit fieri electio: ergo nec praesentatio. p arg. pluries factum de electioe ad praesentationem. voluit hoc Et Firma. in trac. de ep. in. j. li. in j. par. in vlt. & xvj. q. & in 2. lib. in j. par. in 4. 3. q. ¶ Bene verum est, quod Rota. 27. vbi beneficium in tit. de concess. praeb. in antiquis, vult beneficium commendatum non dici vacare, vt currat tempus illis, ad quos spectat pro visio. alle. no. in d. c. nemo. Et idem dicit de beneficio, quod dicit de mensa, seu vnitum mense. all. Io. An. in c. quia regulares. sup verbo, de mensa. de sup. negl. praeb. & c. frequens: in verbo ad mensam. de excec. praeb. & remittit se ad Arch. & Io. An. in gl. & melius ad Inn. in c. constitutus. de accusa. & ad Host. in c. dudum. el. 2. de electio. ¶ Tu considera plura dubia. Primum erit, an beneficia data in commendam, ex quo non dantur in titulum, dicantur vacare? & dicendum est quod sic: secundum Fed. in d. trac. de rerum perm. in xv. q. quem sequitur Do. in d. c. nemo. de elec. li. vi. post gl. ibi quam sequitur ibidem Pet. de Anc. Et quod titulus & non commenda praesupponat praelaturam, pbat gl. in c. dudum. el. 2. in verbo, vtraque. circa medium. de elec. quem dicit titulum clericatus dei: dum quis praeficitur alicui ecclesiae: sed habere eius custodiam, non est praelatio: secundum gl. & doc. in d. c. nemo. quia custodia potest dici depositum. vt in l. j. in prin. ff. de pos. iuncta gl. in ver. si vero. in §. cum quida. ff. manda. Et quod commendatarius non habeat titulum in ecclesia sibi commendata, probat tex. in ca. qui plures. 2. 1. q. j. vbi dicit quod habes plures ecclesias: vnam habeat in titulum: aliam vero sub commendatione. Idem vult tex. in d. cap. dudum. in vlt. col. in ver. cum nullus ibi: vel vnam in titulum, & aliam commendatam & c. Et ideo gl. in d. c. sanctorum. dicit quod habens ecclesiam in titulum, si recipit secundam, similiter in titulum, per de primam: secus si recipit secundam commendatam: quia tunc non pder primam: ergo habens ecclesiam commendatam, non habet eam in titulum: quibus gl. in d. c. nemo. teneat drium. p. d. dudum. & d. c. qui plures. quia iura probant de eum: vt s. induximus. Et hoc etiam videtur fuisse de mente gl. in d. c. si plures. di centis commendatarius non dici praelatum, sed potius procuratorem: p. c. obitum. & c. Cathanien. lxx. dist. ergo non habet titulum in ecclesia commendata. Et ex hoc sequitur, quod dicta ecclesia non vacat p mortem commendatarii: sed durat antiqua & immediata prima vacatio: secundum Fed. vbi s. p. gl. in d. cle. j. v. l. pend. Et ex hoc et infert, quod si beneficium commendatum tempore commende vacabat in curia, cessante commenda et vacabit in curia. arg. d. cle. j. qd sequitur Do. in d. c. nemo. ¶ Et ex his secundum eum: an si commendatarius moriatur in curia dicatur beneficium vacare in curia, & refert L. p. Ab. in add. q. facti ad d. xv. q. Fed. dicere Io. An. sibi respodisse quod sic. p. no. in d. c. nemo. vbi apparet commendatarius habere titulum canonici. all. d. cle. quia regulare. de suppl. negl. praeb. vbi patet p mortem temporalis ministri positi in beneficio, dici beneficium vacare, secundum ipsam Lap. Sed Do. in d. c. nemo. per verbu credo. tener drium: nam iura loquentia de beneficiis vacantibus in curia, loquuntur quod moriens habet titulum praelature: vt in c. praesenti. §. i. de preb. li. 6. ibi beneficia obtinere noscuntur. & in §. sane. ibi ipsius beneficia. & in §. fin. ibi ad illorum beneficia: sed beneficium non potest dici suum: nisi habeat titulum praelature. vt dicit tex. in c. si tibi absentis. de praeb. li. 6. & in d. cle. j. in prin. ibi super beneficio sibi collato. apparet ergo, secundum eum, tunc beneficia vacare in curia, quod vacant p mortem illius, qui erat praelatus: ergo non per mortem commendatarii: & p Do. facit quod dicit Inn. in d. c. dudum. ¶ commendatarius: nihil aliud habere in beneficio, quam solum & simplicem commendationem: & sic non titulum. ¶ Imo commendator non potest possidere beneficium: secundum gl. no. in ver. commendata. in c. si constituit. de accusa. vnde si commendatarius spoliaret ecclesiam commendata, non posset agere interdicto vt possidetis, cum non possideat. Et dicit Ang. in cons. 35. commendatario nullus ius in rebus beneficii commendati sibi acquiri: sed simplicem gubernationem sibi concessam esse: & illam reuocari posse ad

libitum concedentis, & successorum eius. alle. Inn. in d. ca. dudum. idem fuit de mente Bal. in l. si ex verbo. C. de fidei. libert. ¶ vbi dicit quod testator mandauit haeredi vt construeret capellam, & deponeret quantitatem penes quemdam camporem: ipsum camporem non habere ius petendi ipsam quantitatem apud se deponi: quia deponere idem est, quod committere: & p consequens nullum ius habere in dicta quantitate. Et pro dicto Ang. facit gl. 2. no. in c. si constituit. de accusa. & in d. c. qui plures. 2. 1. q. j. Non ob. d. cle. quia regulares. quia secundum Do. ibi loquitur de veris praetatis, qui tamen non iurunt remouibiles ad nuu: & ideo beneficium dicitur vacare p ipsum mortem: sed commendatarius non est verus praetatus: vt dictu est, ergo & c. ¶ Facit ad praedicta quod dicit Ab. in c. illa. ne sede vacan. ¶ quod licet capitulum sede vacan. non possit conferre beneficia: p tamen illa commendare, donec p superiorem aliter fuerit prouisum. all. Inn. ibi. & Io. An. in c. j. eo. tit. lib. vi. & per consequens durat antiqua vacatio: vt dicebat Fed. Et ideo fructus beneficii commendati debentur illi, qui habet gratiam super fructibus vacantium beneficiorum: licet gl. in d. ca. nemo. reneat drium: & male in me: & j. allegandum doct. in suo conf. Secundum quem potest redargui Io. An. in nouella in d. c. nemo. qui vt ipsum refert & sequitur Pet. de Anch. ibi dixit commendam habere quandam amicitiam & affinitatem cum praelatura, p quam affinitatem ecclesia non dicitur simpliciter vacare, in qua habetur titulus commende, qui titulus est canonicus ad acquisitionem fructuum, p m. lo. mo. sequeretur enim ex verbis Io. An. dicentis, quod ecclesia commendata non dicitur simpliciter vacare: quod dicta ecclesia diceret vacare & non vacare: ¶ sed duo vria in vno: & eodem subiecto simul stare non possunt. l. j. C. de fur. reg. vbi repugnantia. ff. de reg. iur. vel diceret vacare quo ad quid: & quo ad quid non: quod esse non potest ¶ cum vna & eadem res non debeat diuerso iure ceteri. l. eum q. edes. ff. de vlt. c. cognoui mus. 1. 2. q. 2. c. cum in tua. de decimis. gl. in c. cum omnibus. de co. sti. igitur & c. ¶ Imo nescio videre quam affinitatem vel attinentiam habeat commenda cum praelatura: imo inter eas potius video diuersitatem & repugnantiam. Primo rone diuersitatis nominum: arg. l. si idem. cum ibi no. C. de codicil. Secundo rone diuersitatis nature: ¶ nam natura commende est, vt sit temporalis, nec egrediarur semestrem. d. c. nemo. natura vero praelature est, vt sit perpetua, id est, ad vitam praelati, secundum Inn. in c. de multa. de praeb. sequitur Martinus de laude in trac. de prin. sub rub. de dignitatibus. conclusionem. xj. facit. c. pastoralis. 7. q. i. iuncta. l. j. ff. pro socio. Nam praelatura aliquando requirit, quod quis sit in ordine sacerdotali, & hoc ratione tituli. c. licet canon. de cle. li. 6. & in d. c. de multa. de praeb. sed hoc de iure non repent necessarium in commenda, igitur & c. facit. l. illam. C. de coll. & §. consideremus. in aut. de trien. & semel. Quomodo ergo poterit dicere commendatarius hunc titulum in ecclesia commendata, & sic dicta ecclesiam p ipsius mortem vacare? ¶ Et p praedicta excellens & reuerendus doctor sua tepestate clarissimus domi. Troi. maluitus Bon. consuluit in quodam consil. casus talis est, vrbani spretus, quod reperi impressum post rep. l. quomonus. ff. de sum. d. me. las. vbi erat casus, quod quidam vrbani spretus mortuus erat extra curiam: & eius beneficia ordinarius praelatus Rogeno clerico: sed ante eum Papa dicta beneficia dederat in commenda cuidam cardinali ad illius vitam: quo mortuo papa eadem beneficia contulit cuidam Petro clerico, querebatur, an dicta beneficia deberent dicto Rogeno vel dicto Petro: & ipse Troilus volebat concludere, quod ex quo commendatarius non dicitur praelatus, nec verus rector, & beneficium vacauerit per mortem vrbani: & fuerit collatum p ordinarium, collationem fuisse in suspenso donec durauit commenda data p papam. vnde cum per cassationem commende non dicat beneficium vacare in curia: & attendat vacatio est p mortem vrbani: praecessit collatio facta p ordinarium Rogeno collationem facta p papam Petro, si praecessit, ergo illa tenuit: & sic posset ille casus esse verificari in praesentatione, quod fieret p personam, sicut in illo casu in collatione facta p ordinarium: quod quidem esset summe notandum. ¶ Tamen d. Troilus ibi dicit styli curiae praesentata non admittere, cum curia seruaret drium referendo beneficia ppetua commendatariorum: & sic fuisse seruatum in eius persona, quo ad renuntiationem: sed in puncto iuris esse veritate §. s. posuimus ¶ sed quia stylus seruandus est: vt p doc. in c. 2. de refer. vbi latissime d. Fel. ideo ipse d. Troilus in casu duo, distinguit in casu suo, cum ¶ distinctionem accommodo ad casum nostru: videlicet ¶ Aut loquimur in ppetuo administratore, aut commendatario: & sic in commendata ad vitam: & tunc quo ad percipiendum fructus, & illos distribuendos commendatarius dicitur habere praelaturam: nam Papa dando commendam perpetuo videtur voluisse commenda

# Cæsar Lambertinus Episcopus

commendatarium habere onus feruendi ecclesie: & per consequens omnimodam potestatem percipiendi fructus: vt in reg. qui sentit omnimodum. de reg. iur. lib. vi. & in c. cum secundum apostolum. de præben. & ita dicit ipse, intelligo & declaro Ab. in c. querelam. in j. not. de elect. volentem commendatarium facere fructus suos deductis expensis pro solito statu ecclesie: nam aliud procedit in commendatio perpetuo. Debet ergo attendi mens Papæ, licet verba aliud solent. tex. notab. in l. Labeo. §. idem Tubero. ff. de suppel. legat. facit c. intelligentia. & 9. præterea. de verbo. significat. ¶ Quo vero ad hoc vt commendata ecclesia dicatur vacare per mortem seu renuntiationem commendatarij: & tunc commendatarius non debet habere prælaturam: & sic titulum. nam ad alium finem Papa non dat beneficium in commendam perpetuam, nisi vt si commendatarius habet beneficium in titulum, alias incompitibile cum commutato, possit vtrumque retinere, vnum. s. in titulum, & aliud in commendam: & sic sine titulo. Facit. d. c. qui plures. & d. c. dudum. superius allegata, vel vt qui non est habilis ad titulum, sit habilis ad commendam: vt proxime diximus, alias Papa frustra vteretur hoc verbo commendam contra. l. secundam. C. commu. de leg. & c. si Papa. de priuil. lib. 6. & hoc est verum in puncto iuris: vt §. diximus, & ita procedunt omnia. §. adducta. quibus stylus curie obstat, vt proxime diximus. Vnde si ille non fuisset, præualuisset collatio ordinarij in casu consilij do. Troi. & si patroni potuissent presentare: & institutio sequi et in terminis illius casus. dic. consilij. si ecclesia fuisset patronata: 20 quod esset summe notandum: sed quia stylus curie obstat, qui attendendus est. c. ex literis. de const. ca. in causis. de re iud. c. quam graui. de crimine falsi, cum quampluribus alleg. per d. Fel. in d. ca. 2. de resc. in 7. col. in ver. stylus curie. Aut loquimur in commenda non perpetua, sed temporali, secundum eius naturam: vt in d. c. nemo. & tunc indistincte est tenenda opinio Feder. & Dom. contra opi. lo. Andr. & sequacium. s. per mortem commendatarij non dici vacare ecclesiam commendatam: sed durare antiquam vacationem: vt dicebat Fede. & sic patronos potuisse presentare à tempore prime vacationis, nec debere fructus ipsi commendatario, sed tanquam custos & depositarios debere eos deductis sumptibus conseruare in tempus finite cõmende arbitrio superioris disponendos, per iura & rationes superius allega. & hoc casu intelligit procedere gl. in d. ca. nemo. dicentem commendatarium non facere fructus suos, licet secundum eum, contrarium fiat de facto. de qua gl. mentionem facit Fran. Aret. in d. c. si constiterit. & sic concludit ipse Troi., cuius dicta volui hic apponere: quia prædictum eius consilij de facili non reperitur. ¶ Sed remanet dubium: ¶ quia huiusmodi commenda temporalis durat de sui natura per semestre: vt in d. c. nemo, & maiori tempore, prout placuerit commendanti tempus concessum patronis ad presentandum, quando incipit currere à die pure vacationis, & sic mortis, vel renuntiationis immediati rectoris: an vero à die, quo cessauerit commenda: quia hic non est locus suus, dicitur. j. in 2. par. huius secundi lib. in j. q. prin. in 8. art. nota prædicta in materia cõmendæ: quia bene accumulata.

¶ Decimus quintus art. vj. q. prin. j. partis. ij. Libri.

- 1 Beneficium patronatum, quod promotus habebat, an vacet per promotionem ad episcopatum adeo quod patronus possit ad illud presentare & n. 10.
- 2 Beneficium aliis renuntiare is videtur, qui promotus est ad episcopatum.
- 3 Beneficium primum vacat per ademptionem secundi.
- 4 Episcopus electus, priora beneficia non perdit, nisi possessionem fuerit adeptus. vel decurso tempore præfixo ad consecrandum.
- 5 Beneficia promoti ad episcopatum, vacant, quamuis postea non sit episcopus si sciens se inhabilem fecit se in episcopum consecrari.
- 6 Presentatio ibi, vbi vacatio.
- 7 Episcopus potest habere dignitatem annexam episcopatu, constitutione vel consuetudine sic stante.
- 8 Trani consuetudo est, vt episcopus possit etiam aliam dignitatem annexam episcopatu obtinere.
- 9 Cæsar Lambertinus, canonicus præbendatus & quo tempore fuerit promotus ad episcopatum Insulens. n. 14.
- 10 Iura adaptantur ad ea, quæ frequenter contingunt.
- 11 Beneficia plura quem posse habere, quomodo sit accipiendum.
- 12 Ecclesiarum cathedralium provisiones reseruatæ sunt Papæ.
- 13 In Curia promoti an vacent in Curia, an extra Curiam: si existendo in Curia recipit possessionem episcopatus per procuratorem.
- 14 Patronus statim presentet ad beneficium patronatum vacans promotione, habita, notitia beneficiati promoti.
- 15 Ad episcopatum promotus, an & quando possit conferre sua prima beneficia. & numer. 19.

20 Beneficia inferiora promoti ad cardinalatum, an vacent propter illum promotionem.

21 Episcopatum & archiepiscopatum an retineat cardinalis effectus & n. 22.

¶ Decimus quintus erit art. ¶ an per promotionem ad episcopatum vacet beneficium patronatum, quod promotus habebat: adeo quod patronus presentare possit ad illud? & in hoc est dicendum, ¶ quod per promotionem ad episcopatum videtur promotus aliis beneficiis renuntiare, secundum Inno. in c. in nostra. de ref. & no. in c. dudum. de elec. & voluit Bald. in sua mar. in verbo episcopus. verfi. 2. & doc. in c. non potest. de præb. lib. 6. vbi gl. & lo. de imo. in ca. ex literis. in prin. de prob. & in c. cum in cunctis. vbi etiam doct. de elect. & Fel. in c. in nostra. in 27. col. in 37. corre. in verfi. & adde. qd non valet, de referi. & in c. cum Bertoldus. in 6. col. in 6. & vlt. limi. de re iud. Et ideo beneficia dicuntur vacare. ¶ Et licet per ademptionem secundi beneficij vacet primum. gl. ord. in c. si quis iam translatus. 2. r. q. 2. c. de multa. de præben. tamen in episcopato non procedit, ¶ quia electus vel confirmatus non perdet priora beneficia, nisi ad prius sit possessio. sionem episcopatum secundum dictam gl. ord. in d. c. si quis iam translatus. per d. ca. cum in cunctis. de elect. & c. si quis episcopus. 2. 2. dist. & tenet gl. in d. c. de multa. quæ dicit non perdit priora beneficia nisi decurso tempore præfixo ad consecrandum episcopatum. per d. ca. si in cunctis. vel nisi perfecta translatione sequuta: per d. c. si quis iam translatus. & prædicta voluit etiam Pavinus plene in d. tractat. de sed. vac. in præludio verbi vacare in 2. col. in verfi. 3. p. translationem. & in 4. col. in verficul. 9. per lapsum temporis. ¶ Adde etiam, quod notabiliter dicit gl. in c. cum qui. de præben. lib. 6. quod etiam dicuntur vacare prima beneficia promoti ad episcopatum, quamuis postea non sit episcopus, si sciens se inhabilem fecit se in episcopum consecrari. sequitur Firma. in tractat. de episcop. in 2. libr. in prima par. in 2. r. q. in 3. col. 8. fol. operis. in verfi. vlt. nota. & in d. 2. r. q. multa accumulata in materia huius vacationis: vnde cum beneficia promoti ad episcopatum, & consecrati vel non: sed facientis labi terminata ad consecrandum vacant: ergo patronus poterit in illis presentare: quia ¶ vbi vacatio, ibi cadit presentatio: vt late in j. & sequent. art. presentis. vj. q. prin. est dictum. ¶ Bene verum est episcopum posse habere præbendam annexam dignitati episcopali, si talis est consuetudo vel constitutio, quæ tamen non dicitur vacare, c. ex literis, & ibi lo. de Imol. de proba. c. quod nostris. c. postulasti. de concess. præbend. voluit Firma. vbi §. in fi. d. 2. r. q. & ita est in hac ciuitate Trani præmia mea, vbi ex consuetudine antiqua tantum temporis, cuius initij memoria non exrat: ¶ & ex constitutione scripta, archiepiscopus est etiam canonicus præbendatus: & sic vnus de viginti quatuor canonicis præbendaris numeratis ipsius metropolitane ecclesie: iuxta tex. c. à collatio. ne. de app. lib. vj. de quibus canonicis ¶ ego etiam sum vnus, & hodie primus, tum ratione temporis receptionis, tum etiam quia doctor iuxta ea quæ ponit dom. Fel. in rub. de maio. & o. bed. & ibidem etiam sum archipresbyter. ¶ Dic etiam istam conclusionem, quod beneficia promoti ad episcopatum vacent, ita vt patronus possit presentare etiam tenere, late Rot. 3. 3. r. supposito facto. in tiru. de refer. & de præb. in nouis. cum præsupponat vacationem & patronos posse presentare: sed disputat ibi, an dispensatio facta vt promotus retineat beneficia patronata, valeat. de qua late erimus d. c. iuri. j. Deo duce. in 3. parte huius ij. lib. in 9. q. prin. in 19. art. ¶ Et ista conclusio est verissima. & de ea est text. apertus in d. c. cum in cunctis. Beneficia promoti ad episcopatum vacare post adeptam administrationem & consecrationem seu tempus datum ad consecrandum: vt late ibi per Inn. in 2. & 3. col. & per Host. ibid. in §. cum vero. & ibid. lo. Andr. in 3. col. & in penult. in ver. in gl. ante consecrationem. & ibid. Abb. in j. resp. in pen. & fi. col. & ibid. Bal. in pen. & fin. col. & Inn. in d. c. de multa. in 1. & 2. col. de præb. & ibid. Host. in §. his, quæ. in 2. col. & ibid. Ioan. Andr. in 5. & seq. col. in ver. in gl. of. 3. & d. Card. in d. c. de multa. in §. iis, quæ. in 3. col. in §. q. & seq. & Imol. in d. c. de multa. in 4. col. in ver. in ea. glo. ibi cum in cunctis. in seq. col. & ibi ipse Imol. in 5. col. in ver. vlt. tangit hic lo. An. quærit post lo. An. qualiter differant dignitates, personatus, & officia. ¶ Sed aduerte, quia his proximis diebus fuit dubitatum an per promotionem ad episcopatum vacarent omnia beneficia promoti: an solum curata, dignitates, & personatus: & quidam dicebant quod non vacarent simplicia beneficia, moti, per ea. de multa. cum sua materia. de præb. Tamen ego tenerem omnia beneficia vacare etiam simplicia. Tum quia litera in d. c. cum in cunctis generaliter loquitur. & ideo generaliter debet intelligi. ca. si romanorum. 19. dist. tum etiam, quia loquitur in plurali numero, s. beneficia: & plura beneficia est



beneficia curata dignitates vel personatus vnus habere non potest per d. c. de multa. extrauag. execrabilis lo. xxij. & si diceret, poterit habere ex dispensatione summ. pontificis: p. d. c. de multa. in 2. si. ista sunt de raro accidentibus: & iura adaptantur ad ea que frequentius accidunt. I. nam ad ea. ff. de leg. cum vulg. & ideo loquendo ille tex. de beneficiis, debet intelligi de curato cum simplice, vel de simplicibus: vt in illo text. in verbo, beneficia apostillat lo. And. dum ibi colligit, quem posse habere plura beneficia: nam intelligere debemus de compatilibus de iure. vt late ponit do. Car. in cle. gratia. in xix. q. de rescrip. & in cle. j. in j. opp. de offic. vicar. ¶ Tertio pro hoc adduco autoritatem in terminis do. Host. in d. c. cum in cunctis. in §. cum vero. vbi dicit. post prin. 3. col. electionem factam de episcopatu Tholo sano in personam decani Burgen. fuisse cassatam propter pluralitatem beneficiorum: quae ipse detinuit etiam promotus non obstante dispensatione sedis apostolice: in qua tacuerat quaedam beneficia simplicia: Vnde cum tacuit, illa subreptitia fuit dispensatio: & ad illa non se extendit, vt ibi per eum: & licet ibi in sua lectura sit scriptum simplicia officia, dico illam corruptam & debere dicere simplicia beneficia, vt proxime retulimus: ga. Inn. ibidem in verbo, beneficiis, apostillat, & dicit non officiis: & sic vult officia non vacare per promotionem ad episcopatum: vnde male dixisset Host. taciturnitatem simplicium officiorum vitia esse dispensationem, cum officia non vacent, secundum Inn. ibi Ne dicamus ergo errasse tantum patrem, dicemus lectionem corruptam vitio impressoris: & debere dicere simplicia beneficia. ¶ Quarto me mouet: quia sic vidi in facto seruari tempore felicitis memorie Iulij secundi. nam cum Renerendus pater Antonius lupachinus tunc archidiaconus andrius fuisset, promotus ad episcopatum vigilien. Tranen. puincie, & ex dispensatione apostolica fuisset sibi seruatus archidiaconatus, & non quandam capellaniam simplicem patronatam, & in ea patroni infra quadrimestre non presentarunt, tanquam vacans fuit impetrata: & certe beneficium simplex erat. ¶ Et ego cum promotus fui ad episcopatum Insulen. tempore supra scripti sanctissimi domini nostri felicitis memorie Iulij secundi: in anno domini. M. eccccc. viij. vij. calend. Martij pont. eius anno. 6. feci mecum dispensare vt potuissim retinere archiepiscopatum & canonicatum Tranen. & omnia beneficia simplicia que adhuc habeo & presertim de iure patr. laicorum & clericorum, quibus sum precipue beneficiatus. & ideo tanto magis teneor felicitis anime tanti maximi pontificis qui vere fuit restaurator ecclesie Romanae, & ipsius status. & ideo tenerem omnia beneficia et simplicia promoti ad episcopatum, per eius promotionem vacare. ¶ Et adde, quod voluit Abb. in d. c. cum in cunctis. in j. respon. in pen. col. in ver. sed quero nunquid, f. q. cum hodie omnes ecclesiarum cathedralium provisiones sint reseruate summ. pontifici, & illis papa prouidet ex officio, illam provisionem id est, cum aliquis pronunciat episcopus, habere vim electionis & confirmationis. vnde dicendum, q. post provisionem factam per papam non vacat immediate beneficia pronunciat sed debere expectari ascensionem administrationis & consecrationem: & quanquam hodie curia de facto hoc non seruet sed immediate conferat beneficia pronunciat, illa collatio non habet seu habere non debet effectum, nisi postquam predicta intercesserint: quia non debet quis perdere primum beneficium nisi plene sit secundum consecutus: vt in d. c. si quis iam translat. 2. q. 2. & in c. si quis episcopi. 2. 2. dist. ¶ Vtrum autem promoti in curia vacant in curia, an extra curiam si existendo in curia recipit possessionem episcopatus per procuratorem, ponit gl. nota. & singularis in cle. j. vt lit. pend. ¶ Adde & aliud notabile & in puris terminis art. nostri, q. sicut ille ad quem spectat collatio beneficij promoti ad episcopatum, debet illa conferre laterali, concilij. f. c. 2. de conc. preb. & j. lex menses, alias incurrit poenam d. c. cum in cunctis. quia deuoluitur collatio ad superiorem, vt ibi: eodem modo si beneficia que vacant per promotionem ad episcopatum, sunt patronata: patronus debet presentare infra tempus datum a iure ad presentandum, alias sit deuolutio ad superiorem. ita Host. in d. c. cum in cunctis. in §. cum vero. in 2. col. in ver. illis. de elect. post Inn. ibi. & dicit non requiri aliquam monitionem quin patroni incidat in dictam poenam, qui plus vult patronos incidere in poenam. c. de multa. quae est, vt vltra, quam deuoluatur collatio ad superiorem, debet restituere fructus perceptos illo medio tempore per ipsum primum beneficiatum: Et q. ca. cum in cunctis. habeat locum et in habente presentare, 17 vult ibi lo. An. in 3. col. ¶ Et ideo ego cōsulo patronis, vt ista tim habita notitia de beneficiato promoti ad episcopatum, presentet ad beneficium patronatum vacans per suam promotionem: & non expectet an fuerit consecratus: & non habuerit administrationem & c. iuxta dispositiones doctorum: vt prouideat sibi,

ne incidant in scriptas poenas: & presentatio habeat effectum ad praedictam administrationem, & consecrationem: vt §. quia si hoc facit papa, qui statim prouidet facta promotione de aliquo ad episcopatum de illius beneficiis, & eius possessio habeat locum post consecrationem: vt dicit Abb. quem proxime retulimus: & tamen papa non dubitet de incurfione poenae: multo fortius hoc facere debet patronus, q. incurrere potest dictas poenas. ¶ Non est etiam relinquendum episcopatum consecratum posse prima sua beneficia conferre, ante consecrationem vero non, sed bene poterit illa renunciare d. c. cum in cunctis. cum gl. vt ibi late p. Inn. Host. lo. And. Abb. & omnes, quo casu dicitur plenius translat. 2. 1. q. 1. c. si quis iam translatus. 1. 6. q. 1. ne p. cuiuslibet, voluit etiam Firma. in d. tract. de episcopatu. in 4. lib. in 4. 1. char. operis. post medium. 1. col. in ver. secundo quero, an episcopus. Quod est intelligendum, q. si esset episcopus loci, in quo erat beneficiatus, ille promotus beneficiis inferioribus, non autem si haberet ipsa beneficia in aliena dioecesi: quia illa vacando hoc modo dioecesanus illius loci conferret: & non episcopus, sicut hic diceret, q. patronus presentabit, & multo fortius dico, q. cum episcopus consecratus possit conferre sua beneficia prima, ita possit presentare, si ad episcopatum spectaret presentatio. Et per hoc faciunt ea, quae late diximus. §. in 4. q. prin. huius par. in 4. art. ¶ Adde et vnum ad praedicta p. promotionem ad cardinalatum non vacare beneficia inferiora ipsius promoti, secundum communem opinionem doctorum Host. lo. An. & Butr. in c. in ecclesia. el. 2. de elect. sequitur Firma. in d. tract. de episcopatu. in 2. lib. in 1. part. in 2. 1. q. in 2. col. in ver. ad cardinalatum vero. dicentem hanc opinionem esse veram: licet Siculus, id est, Abb. dicit, & male, cum sit loquutus ad emulationem, ex quo cardinalis esse cupiebat: & dicit ita seruare vsum curie Romanae. ¶ Imo plus subdit cardinalis retinere episcopatum, & archiepiscopatum quamuis cardinalis officium: secundum Host. & Butr. in d. c. in ecclesia. el. 2. de elec. licet ibi lo. de Imo. & Abb. dicit, & dicit facere gl. j. xciij. dist. Tu de hoc vltimo vide latissime do. Barb. disputantem hunc articulum & 22 concludentem quem posse retinere episcopatum vel archiepiscopatum et in titulum, quamuis ad cardinalatum promotus. in trac. de praest. card. in 12. & vlt. q. basilica p. me par. tract. ¶ Reliquas difficultates circa beneficia vacantia per promotionem ad episcopatum, vide in locis §. allegat. & ista pronunciant sufficere in hac materia.

## ¶ Decimus sextus art. 6. q. prin. 1. part. 2. Libri.

- Beneficium primum vacat per adaptionem secundi incompatibilis.
- Patronus presentare potest in ecclesia patronata, etiam altero instituto existente in beneficio, si ille accepit secundum, non facta dispensatione super primo.

**Et ex** supra scriptis deciditur, 1. 6. similis art. an si rector aliquis beneficij patronati obtinuit beneficium incompatible primae ecclesiae, dicatur adeo vacare, vt patroni possint in ea presentare: & breuiter dicendum p. adaptionem incompatible beneficij, vacare primum ipso iure. c. de multa. de pb. c. si beneficia. eo. tit. lib. 6. c. 1. de consue. eo. lib. cle. 1. & vlt. eo. tit. sed plene in extrauag. execrabilis lo. 2. 1. & quod not. gl. in d. c. j. de consue. & in c. vt qui duas. de elect. eo. lib. quia quadam iuris priuatione, seu tacita renunciatione censetur vacare. ita notatur in c. cum singula. & in c. quamuis. de praeb. lib. 6. & hoc quomodo que ad ipseatur possessionem secundi. c. si tibi cōcesso. de praeb. lib. 6. & idem est, si per eum stetit, quin ad ipseatur. c. licet. eo. tit. & lib. & hoc etiam si solum expectabat primum p. gratiam per cle. gratia. de rescrip. vt late ista ponit Paulinus in suo trac. de sed. vac. in pludio, quod facit super verbo. vacante. in 3. col. 9. char. operis. sed latissime hodie vltra Inn. Host. & lo. An. per Car. Abb. & Imo. in d. c. de multa. & p. Firma. in trac. de episcopatu. in 2. lib. in 1. par. in 2. 1. q. vnde cum beneficium primum vacet p. adaptionem secundi, in casibus tamen scriptis merito patroni possunt presentare alios in ipsis beneficiis sic vacantibus. vt in omni vacatione: vt §. est dictum. ¶ Et pro hoc in terminis adduco Pau. de cita. in hoc trac. in 6. par. in 3. art. in 56. q. dicentem patronum posse presentare in ecclesia patronata etiam altero instituto existente in beneficio, si accepit secundum, non facta dispensatione super primo. alleg. Inn. in d. c. de multa. per illum tex. in verbo, ferat. & ibi Panor. id est Abb. in gl. 2. super verbo, sed p. receptionem corporalem. vbi dicit ponere multas limitationes ad d. c. de multa. quae limitationes nascuntur à iuribus superuenientibus, vbi ad hoc, vt vacet primum, requiritur pacifica possessio secundi. ¶ Tu dic. Imo. in d. c. de multa, ponere quamplurimas limitationes vltra Abb. & praedicta praecedere, si ambo beneficia sunt curata, vel ambe dignitates seu personatus in eadem tamen ecclesia: iuxta notata in d. c. de multa. Lambert. de iure patron. g. ra. per su

# Cæsar Lambertinus Episcopus

ea. per supradictos doc. Secus, si essent unum curatum dignitas vel personatus, & aliud beneficium simplex seu simplicia, quia non vacaret primum: vt volunt ibidem ipsi doct. & clarissime do. Car. in cle. gratie. in xix. q. de rescrip. ¶ Et quia s. diximus ita vacare primum, si adeptus fuit possessione secundi, hoc est verum, nisi stetit per eum quia illa fuisset adeptus: vt volunt omnes in locis. s. alleg. & late Paninus in d. trac. de sed. vac. in prelu dio, ad verbum, vacare. in fi. 3. & in prin. 4. col. folij noni operis. & præsertim in d. 4. col. in ver. nono, per lapsum. ¶ Et in tantum dicitur vacare ipso iure, qd patronus poterit incontinenti præsentare, etiam eo non vocato: vt volunt ibi præfati doct. in d. c. de multa. & in c. cum in cunctis. de elect. vbi etiam Bal. & maxime hoc probat rex. in c. licet eps. de præb. li. 6. vt late diximus s. in ix. art. præsentis. q. prin. vnde concludit (non tractando materia. d. c. de multa. & aliorum iurium. s. alleg. quæ est copiosa & requireret alium tractatum de per se, & seruiret hodie nobis de vento pp crebras summorum pontificum dispensationes quæ sunt potius beneficiorum dispersiones) qd quotiescunq; p adeptionem secundi beneficii incompatibilis vera vacatio, vacat primum, patroni primi beneficii poterit ad illud alium præsentare: ex quo vacat de iure. & quid, quædo vacat de facto & quando de iure, diximus s. in 8. q. & 10. art. præsentis. q. prin. vide ibi. & per ista sit expeditus hic art.

## ¶ Decimus septimus art. 6. q. prin. 1. part. 2. Libri.

- 1 Beneficium primum patronatum an vacet, per præsentationem ad secundum beneficium patronatum. Et n. 5.
- 2 Patroni ratificatio vel consensus requiritur, ad hoc vt valeat acceptatio secundi, & vacatio primi.
- 3 Beneficio patronato an possit renunciare beneficiatus, sine patroni consensu. & num. 4.
- 4 Patronus si præsentat beneficium curatum, & institutio sit sequuta per episcopum, tunc licet patroni primi beneficii non præsentent ad primum, nisi post adeptam possessionem secundi.

**Et ex** Prædictis deciditur. 17. art. ¶ an p præsentationem ad secundum beneficium patronatum vacet primum etiam patronatum. hunc articulum videtur sentire Roch. in hoc tract. in verbo, honorificum. in 4. q. prin. in fi. 3. col. in ver. sed hic suboritur. & seq. vbi quærit, an stante aliquo beneficio beneficii curati, patronatus si præsentetur ad aliud hmoi, & sic curati, & patronatus vacet primum. & dicit videri dicendum qd non quia generalis dispositio non trahitur a beneficio patronatu laicorum, ne retrahantur a fundatione ecclesiarum. alle. Lap. in alleg. xcvj. beneficia vacantia. & do Fel. in suo tracta. qd literæ apostolice no. patro. in prin. postea subditur qd in vno verbo, decidere Car. in cle. si ab apostolice. in xv. q. de offi. ord. & idem sensisse Abb. in c. de multa. in 4. col. super gl. 3. in ver. additur. & alius casus. de præb. & dicit hoc credere verius: quia cessat isto casu ratio, ne laici retrahantur a fundationibus & c. cum patroni ratificatio vel consensus requiratur, ad hoc, vt valeat acceptatio secundi, & vacatio primi. & allegat Abb. vbi s. & dicit istam conclu. tenere Geml. in c. licet episcopus. in fi. d. præb. lib. 6. allegando Rotam & Lap. ¶ Tu aduerte titulum artic. nostri esse, an facta præsentatione in psonam alicuius patronos dicatur vacare primum beneficium patronatum: ita vt patroni primo patronati possint præsentare aliquem ad illud. & Roc. vbi s. disputat, an beneficiatus beneficio patronato possit illud renunciare sine consensu patroni? & videtur dicere qd non: per iura per eum allegat. & circa hoc eius dicta accedunt & facta conclusionem prout ipse facit, non posse beneficiatum renuñciare beneficio patronato sine cōsensu patroni, videtur concludere, qd nec possit acceptare secundum sine voluntate patronorum primi beneficii. Si non potest acceptare secundum ergo non est dubitandum, an vacet primum: quia ex quo per acceptationem secundi videtur tacite renunciare primo: & renuñciatio fieri non potest sine consensu patronorum, videtur concludendum, qd non possit præsentare in primo, sed volentib; patronis: & sic primi beneficii secundo acceptato vacaret primum, & tunc fieri posset præsentatio p patronos primi s. non vocato rectore: p d. c. licet eps. de p. b. lib. 6. vt late diximus s. in 9. art. præsentis quæstionis prin. & ita ordino & declaro dicta do. Roch. vbi s. vt faciant ad nostrum articulum. ¶ His pmissis cōclusiue pcedo, qd si quærimus an beneficiatus possit tacite vel expresse, puta liberis & apertis verbis renunciare beneficio patronato tacite per acceptationem secundi incompatibilis: vt in c. de multa. de præb. expresse, vt in c. quod in dubiis. & in ca. ad monet. de renun. & de hoc non sumus hic dicturi: sed deo duce. s. in 3. lib. in 3. q. prin. in v. art. cum in specie de hoc tracta

5 bimus. ¶ Sed dato titulo articuli nostri. f. an per adeptionem secundi, vacet primum incompatible, ita vt patroni primi beneficii possint præsentare, p supponitur patronos primi beneficii cōsensisse tacite renuñciationi facte de primo per acceptationem secundi: quia alias non quærent præsentare in eorum iure p. primi beneficii, quod præsupponunt vacare, Ideo discursus ad allegata p do. Roc. nō faciunt: sed sunt ab extra vnde est dicendum, qd si primum beneficium patronatum vacat p acceptationem secundi omnibus rite gestis, & concurrentibus, quæ requiruntur in d. c. de multa. f. puerit adeptus possessionem secundi, vel p eum stetit, vt non adipisceretur, de quibus in proximo præced. art. bene patroni primi beneficii poterunt præsentare. & ita debent intelligi dicta do. Roch. dum vult patronos posse præsentare ad primum, vt pcedat, qd beneficiatus acceptauit secundum, sequuta fuit institutio adeptio possessionis: & alia de quibus in d. c. de multa. & non requiritur citatio beneficiati detinentis possessionem primi beneficii: vt late diximus s. in d. 9. art. & ex hoc patet, qd p solū actum præsentationis, qui sit p patronos ad secundum beneficium non possunt patroni primi beneficii præsentare in illo, cum non sit sequuta institutio, adeptio possessionis, & alia de quibus in d. c. de multa. non dicitur vacare primum: si non vacat p solam præsentationem in psonam beneficiati factam, Ergo non poterunt primi patroni pro cedere ad aliam præsentationem, velur de beneficio vacante, cum non vacet: quia p præsentationem præsentatus non acquirit aliquod ius substantiale: vt no. in c. cum Bertoldus. de re iudic. & ita in terminis clare decidit do. Car. in cle. & si ab apostolice. in 15. q. de offi. ord. dum dicit post Lau. qd si patronus præsentat beneficium curatum ad aliud curatum, & institutio sit sequuta p eum tenet: licet patroni primi beneficii nō præsentent ad primum nisi post adeptam possessionem secundi: p d. c. de multa. & sic apte tenet solam præsentationem factam de aliquo ad secundum curatum, non facere vacare primum, vt patroni primi possint ad illud præsentare, nisi sit sequuta institutio, & adeptio possessionis: vt diximus p s. dicta: ergo sola præsentatio non sufficit: & ista est responsio præsentis art. ¶ Et q. d. c. de multa. de p. b. & c. cum in cunctis. de elec. disponens per adeptionem secundi incompatible vacare primū, habeat locum etiam in beneficiis patronatis diximus s. in xv. art. huius quæstionis post Inn. Hof. & Io. And. in ver. adde & aliud notabile.

## ¶ Decimus octauus art. 6. q. prin. 1. part. 2. Libri.

- 1 Ecclesia patronata vacante aliquo de modis inclusis in principali articulo, an patroni possint in ea præsentare.
- 2 Præsentatio habet locum, vbiunque, adest vacatio.

**Ex omnibus** Igitur prædictis deciditur. 18. art. generalis. ¶ nam ex quo Paninus in d. trac. de sed. vac. in prælu dio verbi, vacare p totam nonam, & quasi decimam char. ponit alios modos vacationis sc. p translationem epi p ingressum religionis, p violentam possessionem: & sic per intrusionem, p d. c. matrimonij, de p. b. p lapsum p. b. s. quod quis esset promouendus ad aliquem ordinem ex natura beneficii requisitum: & vbi ecclesia haberetur p derelicta per violationem sequetris: & p multos alios modos, vt ibi, an ecclesia patronata vacante aliquo de prædictis modis seu alio patroni poterunt ad illam præsentare: & dicit sic: quia vbi datur vacatio datur & præsentatio: vt est tex. & ibi doct. in c. si de concef. p. b. & s. diximus in j. art. præsentis quæstionis prin. dummodo vacet pfecte: vt dicitur ibi p Pauli. & sufficit vacare de iure licet non de facto: vt diximus in ix. art. prox. præce. & sub ista decisione multa includuntur, quæ si sigillatim examinarentur: longa esset historia, & esset transferbere, & tractare omnes istas materias, quod non est nostri propositi.

## ¶ Decimus nonus art. 6. q. prin. 1. part. 2. Libri.

- 1 Præsentatio an admittatur in ecclesia vacatura.
- 2 Procurator non potest constitui ad præsentandum beneficium vacaturum.

**Et ex** Istis deciditur. xix. art. videlicet: an patronus possit præsentare ad ecclesiam vacaturam? & in hoc non est facienda vis cum sit rex. clarus & ibi doct. in c. si de concef. præb. disponens præsentationem non posse fieri, nisi in actu ecclesia vacet: vt diximus s. in primo art. præsentis qd. & hoc vt eul tetur votum captandæ mortis: vt ibi nec potest patronus per mittere aliquem præsentare: vt in d. c. si de concef. p. b. & idem est in collatione. c. constitutus. de p. b. & ideo nec procurator in specie constitui potest ad præsentandum vacaturum beneficium: vt late trac

vt late tractauimus. §. in 4. q. prin. huius partis in j. ij. & iij. art. & ita conglutinat ista omnia Pau. de cita. in hoc tract. in 6. part. in 3. art. in 4. r. q. vbi refert Firm. idest Berthach. allegatam aliqua quæ non reperitur: vt ibi per eum. & idem voluit do. Roch. in hoc trac. in verbo, honorificum. in fin. 33. quæstionis. vbi dicit ad beneficium nullo modo vacans: † & sic ad vacaturum non posse fieri præsentationem: vt dicit sentire Dominos de Rot. deci. ccc. lxxv. alias octaua hoc ti. in antiquis. & notari in d. c. fi. de concef. præb. & firmare Ludo. Ro. in conf. ccc. lxxv. in re præfenti. & facere, quæ ipse dixit in d. verb. honorificum. in v. q. prin. in pen. col. & dum tractauit ibi de procuratore constituto ad vacatura. & hoc idem voluit ipse Roc. in verb. competens. in 28. q. remittendo se ad proxima dicta: & ista est veritas quæ non habet angulum.

## ¶ Vigefimus art. 6. q. prin. 1. part. 2. Libri.

- 1 Beneficia patronato an possit dari coadiutor sine patroni consensu. 4. 5. 7.
- 2 Coadiutorem dari sapit ordinationem status ecclesie.
- 3 Electionem & præsentationem à pari procedere.
- 5 Beneficium viuentis dari non potest.
- 6 Legatus an possit dare perpetuum successorem.
- 8 Coadiutorum materia remiss.
- 9 Venetorum duci francisco fuscayo in vita datus fuit successor.

**Et hoc** Vigefimus sequitur art. pone institutum esse se- nem valetudinarium, vel alias infirmum, adeo vt

- 1 dandus sit sibi coadiutor. † an possit dari sine consensu patroni
- 2 & in hoc est dicendum. † q. ex quo dare coadiutorem, sapit ordinationem status ecclesie: vt in c. tua nos. & in c. fi. de clerico egrotan. & in c. vnic. eo. tit. lib. 6. requirendum esse consensum patroni, sicut dicimus in permutatione, quæ etiam ex causa fit per episcopum: vt late diximus. §. in 6. ar. præfentis. q. Ego licet non inuenerim hunc articulum in specie tractum, tamē p. hoc q. requiritur consensus patroni, adduco tex. in indiuiduo hoc probantem in c. vnic. in §. verum. de ele. egro. lib. 6. hoc modo inducendo nam † negari non potest electionem & præsentationem à pari procedere: & ita dici interesse habentem eligere, sicut habentium præsentare: vt pulchre sepius diximus §. in d. 6. art. maxime post Lap. Rot. Car. & alios in eorum dist. ibi qñ vocandi sunt, quorum interest in permutationib. & appellant eos quorum interest tam eligentes, q̄ præsentantes, sed tex. in d. c. vnic. in §. verum. & ibi omnes volunt, q̄ in dando coadiutorem ep̄o ind. genti eo requiritur consensus capituli habentis eligere: sic & in casu nostro deberet requiri consensus habentis præsentare per §. dicta. † Et pro clariori intelligentia dicemus q̄ si loquimur de coadiutoribus, qui aliquando hodie dantur, & sunt futuri etiam perpetui successores in beneficio: & de istis non est querendum: quia eos nemo potest dare, nisi solus papa: † ex quo est dare beneficium viuētis quod dari non potest. 7. q. 1. nouarianus. & c. non furem. & c. eum qui. & c. audiuim⁹. 4. q. 1. & 2. q. 1. in primis. in c. denique. Solus ergo papa hoc facere potest. c. petiti. 7. q. 1. & est tex. in c. 2. de præb. in 6. & ibi gl. in verbo, vacauit. & ita voluit Firma. in trac. de ep̄o. in j. lib. in j. char. in 4. col. in 3. q. & hoc ne mors capteretur. c. ne captande. de concef. præb. lib. 6. Vnde si de huiusmodi coadiutoribus, & futuris successoribus loquimur, & papa illos concedit, & derogat expresse patronis laicis, quod facere potest. c. cū dilectus. hoc tit. & plene per do. Fel. in tract. quando lite. aposto. no. patro. per totum: alias si non derogaret expresse, dicerem non intelligi eis præiudicatum: vnde moriente illo rectore, patroni laici poterunt præsentare, nō ita dicerem de patronis ecclesiasticis, cum illis possit papa præiudicare, & etiam legatus. d. c. cum dilectus. & c. dilectus. de offic. lega. licet ego dubitarem
- 6 † an legatus possit dare perpetuum successorem. per c. dilectus filius. de præb. & gl. in c. 2. in verbo, vacaturi. de præb. lib. 6. sed de hoc hic nō sum tractaturus, sufficit concludere, q̄ si legatus posset hoc facere, idem esset dicendum. ¶ † Aut vero loquimur de coadiutoribus temporalibus, qui durant, donec viuūt ille, cui dantur: vt pulchre vult Abb. & omnes in d. c. fi. de cleric. egrotan. & doct. in d. c. vlt. eod. tit. lib. 6. & in istis dicerem requiri consensum patronorum: ex eo quia veritur interesse ecclesie, quam ipsi defendere habent. & diximus late §. in diffinitione iuris par. in 1. part. 1. lib. in 1. q. prin. in 1. art. in fi. & q̄ mor tuo illo, cui adiutor est datus, patroni poterunt præsentare, patet, quia similiter dicemus q̄ mortuo ep̄o, cui datus est coadiutor, administratio ad capitulum deuoluitur. Bar. in l. sollet. ff. de tutel. Ang. in l. j. C. qui perant tutores. & sic postea capitulum eligit alium ep̄o. vt de elect. per totum. ¶ Et q̄ requiratur consensus patroni, facit quod dicit Abb. in c. quæsi

tum. ante fi. j. col. de rer. permu. vbi exemplificat & à pari ponit pcedere permutationem, quam facit ep̄o. & dationem coadiutoris: vnde sicut ibi consensus patroni requiritur, sic & hic. ¶ Et de istis coadiutoribus pulchre Firma. ponit in suo tracta. de ep̄o. in j. par. j. libri in 4. col. prime char. in 3. q. vbi de duce Fracisco Fuscayo duce venetorum, cui in vita fuit datus successor in ipso ducatu. & in 2. part. 4. libr. in 13. q. in fi. 14. char. & in prin. 2. 5. operis vbi quando datur coadiutor propter furorē, propter egritudinem: propter senectutem, & similia, quæ non sunt transcribēda. de qua etiam materia coadiutoris est recurrendum ad ea, quæ dicuntur doc. in toto tit. de cler. egr. in antiquis. & in 6. & in decretis. in 7. q. 1. per totum. & ad doct. in c. grandi. de supplen. negli. p. æla. lib. 6. & maxime in solenni repe. quam ibi facit. d. me. Corfe. & ad repertorium ipsius d. me. ad abbatem in verbo, coadiutor. quia ista materia non est præfentis speculationis.

## ¶ Vigefimus primus art. 6. q. prin. 1. part. 2. Libri.

- 1 Beneficium patronatum habens, an possit sibi successorem eligere, vel saltem cum ep̄o & patrono in illo. & n. 7. 8.
- 2 Ep̄o non potest sibi successorem eligere.
- 3 Moses filios suos in principatu successores elegit, & constituit.
- 4 Papa successorem non potest sibi eligere, nisi amf. Cardinales id statuunt.
- 5 Ignatius in Antiochia sibi successorem elegit, cum Romanam peteret.
- 6 Petri successor in pontificatu fuit Linus, deim Clerus, proxime Clemens.
- 9 Papa potest præiudicare, expresse etiam patronis laicis.
- 10 Patroni possunt sibi eligere successorem, consuetudine stante. Et electio facta tenet.

**Et ex** istis resultat dubitatio. 2. 1. art. † an habens beneficium patronatum possit sibi eligere successorem, vel saltem vna cum ep̄o, & patrono in illo: & dubitatio præfentis artic. & proximi p. æced. prouenit ex his, quæ diximus. §. in 19. artic. vbi conclusimus non posse fieri præsentationem ad beneficium vacaturum, nec promissionem de præsentando: per c. fi. de concef. præb. ¶ Et ideo debreuit, q̄ si querimus, an beneficiarius solus possit sibi eligere successorem in beneficio patronato: & non est dubium non posse maxime in præiudicium patroni: quia sepius non potest patrono præiudicare, c. decernimus. 16. q. 7. multo fortius nec ipse beneficiarius, qui nullam habet auctoritatem disponendi in beneficio post suam mortem. c. accepimus. de pactis. & 7. q. 1. quasi per totum. ¶ Vnde dicitur ep̄o. viuentem non posse sibi successorem eligere, quamuis hoc fecerit Moyses, qui filios suos in principatu successores constituit: & fuit amicus Dei loquens eum eo de facie ad faciem. 8. q. 1. Moyses. cū hoc in aliis non permittatur, c. ep̄o. & seq. & c. apostolica. §. his omnibus. ea. cau. sa & quæstione. ¶ Et idem in papa, qui non potest sibi eligere successorem, et si cardinales hoc statuunt, secundum Pau. de eleaza. & Car. post alios in ele. ne Romani. de elec. vers. 4. & ibi omnes. Nec potest dici Petrum hoc fecisse, ergo alij hoc facere poterunt: quia quamuis Ignatius in Antiochia cum Romanam petiit, sibi successorem dimiserit: tamen hoc exemplum non trahitur ad alios, secundum gl. in c. si transitus. lxxix. dist. ita Firma. in trac. de ep̄o. in 3. par. 1. lib. in xl. q. & vltra dicit per eum hoc tenet Arch. in d. c. quid transitus. & gl. in d. §. his omnibus. & Abb. in ca. licet. vbi oēs. in fi. j. not. de elect. & in c. accepimus. de pact. sed reuera Ignatius nō fuit successor Petri generalis, sed solus in Antiochia dimissus ipso Petro adhuc papa remanente Romæ per viginti quinque annos, menses septem, dies octo, vbi ipse Firma. dicit in j. col. sui prodeimij, † successores ergo Petri fuit Linus & post Linum, fuit Cletus: & post Cletum, Clemens. ¶ Aut nos loquimur quia beneficiarius velit sibi eligere successorem, cum voluntate ep̄o: & similiter nō potest, et si ex pacto pcesserit. d. c. accepimus. de pact. quanto magis non poterit sine consensu patronorum, in beneficio patronato propter dispositionem. c. decernimus. 16. q. 7. † quia ep̄o. hoc facere non potest per prædicta iura nisi solus papa per. c. accepimus. ¶ Aut vero loquimur, quia papa dat licentiam alicui beneficiario: in beneficio patronato eligendi sibi successorem, & tunc aut dar istam licentiam simpliciter non facta mentione de iure patr. & maxime laicorum, & dicendum est non valere: vt in c. cum dilectus. hoc tit. & notatur in c. dilectus. de offic. leg. facta tamen expressa derogatione potest illis præiudicare, per dicta iura. ¶ Si vero non fecit de patronis laicis expressam mentionem, & illis non derogauit: & tunc aut dedit licentiam ipsi beneficiario, & intelligi debet de consensu patronorum & non aliter: vt diximus in permutatione §. in 6. art. pñtis quæstionis prin. vnde omnino requiritur eorum saltem consensus. ¶ Aut data est licentia beneficiario & ep̄o, & idem: & ratio Lambert. de iure patron. g 2 magis, si

# Cælar Lambertinus Episcopus

magis, si licentia datur beneficiato episcopo: & patronis, ut fieri possit electio successoris: per d. c. petisti. 7. q. 1. & dicta Abb. in d. c. accepimus. ¶ Aut papa dat licentiam beneficiato vel episcopo cum expressa derogatione iuris pat. laicorum, & valebit electio successoris: quia potest papa iudicare expresse etiam patronis laicis, iuribus s. scriptis, & late Fel. in d. tract. quando lit. ap. ost. noc. patro. per tot. ¶ Aut dedit licentiam papa omnibus, scilicet beneficiato episcopo, & patrono: & sic concurrere papa licentia, quæ est summum agens in hac materia, per d. c. petisti. 7. q. 1. & tunc poterit fieri electio successoris per beneficiatum de consensu patronorum, qui consensus loco presentationis habebitur: ut diximus s. in permutatione in 6. art. in 4. dub. & episcopus poterit instituire sub conditione, scilicet, illo decedente, vel reseruare institutionem post mortem beneficiati, ut reseruare confirmationem: ut in d. c. petisti. quem rex. allegat Abb. in d. c. accepimus. & in d. cap. licet. ¶ Bene dicerem vnum, q. si extaret consuetudo in loco, q. patroni cum beneficiato est in vita beneficiati possunt eligere successorē, tenebit talis electio successoris, et sine papæ licentia: quia ista consuetudo habetur loco privilegij: sed per privilegium potest fieri, d. c. petisti. ergo & per præscriptionem, ut late diximus s. in j. par. j. lib. in ix. q. prin. in 3. art. in 4. motiuo partis affirmatiue, in veris. potest et prædictis ob stare, cum in casu nostro fiat electio de successore, dum loquuti fuimus de hac consuetudine, quæ viget Trani in quibusdam beneficiis procedentibus de sacerdote in sacerdotem: in quibus beneficiatus eligit sibi successorem. Ad quæ ibi dicta me remitto: licet ibi non requiratur patronus: quia sacerdos est ibi patronus: & sic fungitur vice vtriusque scilicet rectoris & patroni.

## ¶ Vigessimus secundus art. vj. q. prin. j. part. ij. Libri.

- 1 Patronus an presentet in beneficio patronato vacante in Curia: & sic an ecclesia patronata vacet in Curia, adeo quod sint reseruata Papæ, sicut & alia beneficia ibi vacantia. & n. 11. 12.
- 2 Beneficia omnia officialium Curie & capellanorum Papæ, dicuntur vacare in Curia.
- 3 Patronus non habet ius in ecclesia.
- 4 Patronus laicus est de iurisdictione ecclesie quo ad ius patronatus.
- 5 Presentatio patroni ecclesiastici, electionis vim habet.
- 6 Beneficia patronata si conferrentur per Papam, laici auocarentur ab edificatione ecclesiarum.
- 7 Beneficia patronata laicorum non includit reseruatō generalis.
- 8 Odiosarestringenda.
- 9 Presentatio an includatur sub illis verbis: Conferre, Eligere, Prouidere, & Presentare.
- 10 Ab opinione gl. non recedendum.
- 11 Patronus presentare posse beneficio renunciato, nisi renuntiatio simoniace sit facta.

**Pro** Complemēto igitur huius, 6. q. prin. 22. erit articulus, an patronus presentet in beneficio patronato vacante in curia, & sic an ecclesia patronata vacet in curia, adeo quod sint reseruata papæ, sicut & alia beneficia ibi vacantia: & sic an c. 2. de præb. lib. 6. habeat locum in beneficiis patronatis: & etiam an regula cancellarie, que vult, ut omnia beneficia officialium curie & capellanorum papæ dicantur vacare in curia: & hodie est extrauagans Pau. secundi ad perpetuam & c. ad Roma. pontificum, q. est sub rub. de beneficiis acceptis, vult q. sint reseruata omnia beneficia omnium officialium curie collectorum, & subcollectorum, ac omnium familiarium papæ & cardinalium siue vinant cardinales, siue sint mortui: siue sint in seruitio vel officio, siue fuerint & nunc non sint: an in istis reseruatiōib. includantur vacationes beneficiorum patronatorum, & maxime laicorum. ¶ Et dic breuiter, q. gl. in verbo collatio in c. 2. de præb. lib. 6. querit de hoc: & in principio tenet illū tex. non comprehendere presentationes patronorum laicorum. postea in vers. sed eadem ratione, querit, an comprehendat beneficia quæ pertinent ad presentationem personarum ecclesiasticarum: & primo argumentatur q. non: postea dicit, q. per verbum, quacunque autoritate: & per verbum, prouisio, in tex. appositum dicit q. videantur comprehendendi prædicta: & intelligit ibi gl. ¶ De hoc etiam querit Arch. in d. c. 2. in vlt. col. vbi dicit illam constitutionem non extendi ad beneficia patronata vacantia in Ro. cu. si pertinent ad presentationem patronorum laicorum: ut ait quidam Io. cardinalis, qui ita seruari vidit: & potest esse rationem, secundum eum, quia illa constitutio de eo beneficio, quod ad patronum pertinet, nullam facit mentionem: sed tñ de electione prouisione seu collatione ad aliquem pertinentem iure ordinario vel delegate potestatis: ideo illud ius laicorum, si presentationem intelligitur non immutasse: sed eis reliquisse ius

sum, cum supradicta differant à presentatione. cap. cum in illis. s. cum autem. de præben. lib. 6. & c. dilectus. el. 3. de præben. ¶ Subdit tamen papam potuisse, si voluisset mutare, & etiam illa beneficia reseruare. c. cum dilectus. hoc ti. & rationem esse, quia patronus secundum veritatem non habet ius in ecclesia. canouerint. 9. q. j. sed tantum ex gratia sustinentur. 16. q. 2. si quis episcoporum. & c. 3. hoc tit. ¶ Et pro hoc vltimo addit aliam rationem: quia patronus laicus est de iurisdictione ecclesie quo ad ius pat. c. quanto. de iudi. cum simi. igitur si ipse papa, qui ipsam gratiam talibus contulit, vult de illis beneficiis disponere, poterit secundum eius beneplacitum, cum sit s. ius. c. p. p. s. ut. de concef. præb. postea ipse Arch. querit, quid de presentationibus patronorum ecclesiasticorum: & dicit primo comprehendendi sub illa constitutione, cum de presentatione nullam faciat mentionem, & presentatio differat à prædictis, scilicet electione, collatione, & prouisione, ut in iurib. s. alleg. ¶ Item illa constitutio est odiosa, ergo intelligenda in casu specialiter suo: sed tñ contraria pars sibi videtur verior: quia illa constitutio generaliter loquitur, ut ibi patet: cum dicit quacunque autoritate. & argu. c. dilectus. de offi. leg. & c. cum dilectus. hoc tit. quia presentatio patroni ecclesiastici vim habet electionis: ut no. Inn. in c. cū autem. hoc ti. & ita ipse Arch. pertransit vbi s. & sic videtur tenere cum dicta gl. ¶ Io. mo. ut cum refert Io. An. in d. c. 2. sup. d. gl. in 2. col. & est ipse Io. An. refert & sequuntur Arch. vbi proxime. ¶ Sed Gem. recitatis dictis Arch. Io. mo. & Io. An. in d. c. 2. sup. gl. in verbo, collatio. in fi. 2. & in 3. col. narrando opi. q. non extendat se dicta constitutio ad ecclesias patronatas laicorum post Zenzelinum, & Lap. adducit ibi rationem, quam ponit gl. pe. in ver. presentare. circa fi. in c. cum dilectus. hoc ti. q. si beneficia patronata conferrentur per papam, laici retraherentur ab edificatione ecclesiarum, & quam rationem non est verisimile papam venire in specie: ergo in suis generalibus verbis venire non intelligitur. c. cum in generali. de offi. vic. lib. 6. & ad id quod dicit Arch. papam hoc facere posse respondet hoc esse fatendum: sed hic non disputamus de posse papæ: sed de eius velle, quod in dubio non est dicendum ipsum velle ut ibi Lap. & Gem. ¶ Lap. Abb. vero ultra lecturam in d. c. 2. de hoc art. in specie querit in allegatione sua. 96. beneficia vacantia querendo de beneficiis vacantibus in curia, & reseruatis ex officio vel familiaritate: an in illis includantur beneficia patronata, & multū ample hoc disputat primo arguendo illa includi sub reseruatiōe, & dispositione. d. c. 2. p. pulchras rationes licet non concludentes postea in ver. veriorē rem puto adducit rationes pro parte negatiua. s. q. non includantur, & primo illam de qua s. quia retraherentur laici à fundatione ecclesiarum, & c. & ideo concludit beneficia patronata laicorum, non includi, quasi velit illa patronata clericorum, sic, ut prædicti Arch. Io. mo. Zenzel. Io. An. ipsemet. Lap. in lectura & Dom. voluerit ut s. est dictum addendo Lap. q. si aliter esset in patronatis laicorum attenta cupiditate platorum de facili laici eorum iure priuarentur, ut ibi per eum. ¶ Et prædicta sequitur Pet. de anch. in d. c. 2. ¶ Et demum do. Phil. francus ibid. in d. gl. in ver. collatio. in fi. 3. col. allegando prædictos doc. & Lap. in d. alleg. ex vj. & in alleg. lxxxiii. in 6. col. & facere gl. & ibi Io. An. in d. c. dilectus. de off. leg. & gl. in cle. j. de præb. in fi. & Spe. in ti. 2. s. nunc tractemus. ver. sed nunquid legatus, & car. in d. cle. j. de præb. in 6. ¶ q. dicit in generali reseruatiōe. d. c. 2. & in alia quacunque reseruatiōe non includi beneficia patronata laicorum, nisi fiat de eis specialis mentio. & allegat etiam ad hoc Rotam prædicta plene tractantem 331. supposito facto de p. b. in nouis. ¶ Subdit tamen dispositionem. d. c. 2. habere locum in ecclesiis de iure pat. ecclesiasticarum personarum: quia eorum presentatio habet vim electionis. alle. Inn. in c. cum autem. hoc tit. ¶ Et hoc idem q. dispositio. d. c. 2. & hmoi reseruatiōes non includant beneficia patronata laicorum, sed bene clericorum tenuit Car. in cle. 2. in 7. q. per gl. in verbo apostolicis. in cle. per literas. de præb. tenuit etiam Fel. late in prin. sui trac. quando lit. apo. no. patro. vbi alleg. s. scriptam rationem, ne laici retrahantur à fundatione ecclesiarum. & ibidem etiam late in lx. amplii. & in 2. simi. & tangit similiter ipse Fel. in c. in nostra. in 27. & in 38. corrolario de rescript. & faciunt quæ dicit Abb. & doct. in c. cum dilectus. in fi. hoc tit. & doct. & ibi Barb. in c. dilectus. de offi. lega. voluit etiam Alex. de imo in consi. lxxv. visis ponderatis. in 4. vol. & in seq. subscriptione. & Gay. in repe. c. fi. de elect. lib. 6. in fi. 26. col. & Roch. in hoc tract. in verbo honorificum. in 4. q. in iiii. col. in ver. an autem reseruatio. & plenus in verbo, competes alicui. in 24. q. & remissive Firma. in suo reperi. in verbo, patronus. in 6. col. in ver. 100. qui. d. Fel. & Roch. vbi s. dicunt hanc esse communem opinio. ¶ Tu aduerte, q. pro ista communis opi. est tex. in d. c. 2. illum ponderado, ut facit Arch. quia tunc sumus in



simus in materia pœnali & odiosa est restringenda dispositio. & tunc ibi non loquitur, nisi de beneficiis, in quibus proceditur per electionem provisionem, vel collationem, & sub istis non includitur presentatio. §. allegat. c. cum in illis. §. cum autem de pœnal. lib. 6. loquitur etiam de spectantibus ad aliquos iure ordinario vel delegato, & presentatio non competit isto iure sed ex gratia. c. 3. hoc tit. ergo nullo modo potest loqui de patronatis laicorum. Igitur ille text. potius est pro conclusione nostra, quam §. ¶ Secundo aduerte, q̄ attenda dispositione d. c. cum in illis. §. cum autem de pœnal. lib. 6. quæ facit differentiam inter ista verba ¶ conferre, eligere, providere, & presentare, & sub istis verbis nō includi presentationem: nec distinguitur de presentatione patroni laici vel ecclesiastici, & sumus in materia odiosa, nec patroni ecclesiastici includantur maxime cum etiam illi non habeant presentationem iure ordinario, nec de legato: sed similiter ex gratia. c. si q̄ episcoporum. 16. q. 7. & late diximus §. in j. par. j. lib. in j. q. prin. in iij. art. dum tractauimus an ius pat. sit ex gratia, an ex debito, & conclusimus esse ex gratia et ius patr. ecclesiasticarum personarum, tamen quia communis opin. omnium doctorum est in contrarium, non est discedendum ab illa. & posset responderi ad hoc motuum, q̄ licet ius patr. clericorum sit ex gratia, hoc est, quo ad alios fructus quā presentationis: quia quo ad fructum presentationis: ex quo illo fructu ecclesiastici patroni sunt capaces, nō dicitur esse ex gratia: vt diximus in d. 4. art. & de illo fructu, & non de aliis nunc agit. ¶ Tertio aduerte, q̄ d. Roch. in d. verbo, competens alii. in 24. q. dixit expresse gl. in verbo collatio. in d. c. 2. tenere etiam beneficia patronata laicorum includi. & Gemi. & alios tenere eam: sed aliquos, quos idem Gemi. refert tenere cum ea. Tu dic, q̄ salua pace do. Roch. nunquam Gemi. ibi dixit gl. tenere ius patr. laicorum includi in dispositione. d. c. 2. imo Io. And. referendo Arch. tenentem ius patr. laicorum non includi. dicit Arch. tenere cum gl. & sic alij faciunt. & ideo videtur vel le gl. tenere ius patr. laicorum non includi. & certe ita ipsa glo. loquitur, vt eam. §. retuli. nam gl. de duobus querit primo: an includantur in dispositione. d. c. 2. beneficia, de iure patr. laicorum, & respondit sepe in curia fuisse receptum, q̄ illa dispositio non extendatur ad patronata laicorum, & in hoc residet: & postea querit quid de beneficiis patronatis ecclesiarum, monasteriorum, & monachorum, & arguit pro §. & postea dicit illā dispositionem extendi ad prædicta non intelligi de iure patr. laicorum & ecclesiarum: sed ad prædicta, s. de iure patr. ecclesiarum monasteriorum & monachorum. & ita intelligit illam gl. Io. An. ibi cum dicit eam concordare cum Archi. qui Arch. ita voluit. ¶ Est bene verum, q̄ Barb. in quodam suo consil. quod est situatum inter consilia. do. Ale. de im. in n. 74. viso puncto. in pen. col. in 4. vol. dicit, q̄ gl. prædicta dicat oppositum sc. q̄ illa dispositio ¶ extendatur et ad beneficia de iure patr. laicorum: & ideo dicit cum ea tenendum, quia ab opinione gl. non debemus recedere. & allegat ibi plura de autoritate gl. & Io. An. tamen eius opinio non tenetur: sed omnes tenent oppositum: vt §. est dictum. Nec ipsa gl. tenet id, ad quod ipse eam allegat, sed prius: vt §. deduximus: cum ita eam intelligat Io. And. qui eam fecit, cum dicit illam tenere, q̄ Arch. & Arch. teneat in illa dispositione non includi beneficia patronata laicorum, sed solum clericorum. ergo ita et intelligitur illa gl. ¶ Quarto aduerte, q̄ omnia ea quæ subtiliter & nouiter induximus, & considerauimus. §. in 12. art. presentis. q. princ. per quæ demonstrauimus 11 ibi. c. j. vt lit. pend. lib. 6. loquens de electione non extendi ¶ ad presentaciones laicorum militant & deduci p̄nt pro corroboracione cōis opi. presentis art. ¶ Dic tamen talem cōem opi. pcedere in beneficiis patronatis laicorum, q̄ si laici sunt patroni ex aliqua ex illis tribus causis. s. quia fundarunt, cōstruxerunt, vel dotarunt ecclesiam, vt not. in c. pie mentis. 16. q. 7. non tamen in patronis ex priuilegio vel p̄scriptione: quia ad beneficia patronata illorum extenditur reseruatō. Ita Card. in d. elem. 2. vt lit. pen. & in consil. suo. de j. vacate. in ij. dub. & Fedē. consil. xv. j. scripturæ q̄ones. Barb. in d. consil. 74. viso puncto. in fi. col. inter consil. Alex. in 4. vol. & ibi. Ale. pulchre in seq. consil. & sic. 75. visis & ponderatis. & mouetur illa potissima ratione, quia cessat rō, de qua. §. ne laici retrahantur a fundacione & c. quia non acquisuerunt ius pat. ex illis causis: sed priuilegio vel p̄scriptione, in quibus non militat talis ratio. & ita plene do. Fel. in d. tracta. q̄ si lit. apost. no. patro. in 11. limi. & in d. c. in nostra. in d. 38. corrolario. de referi. & voluit et do. Roch. in d. verbo, competens alii. in 24. q. sed de hoc plene dicemus (de duce). j. in 3. part. huius j. lib. in 8. q. princ. in 3. art. vbi magis generaliter tractauimus, an laici patroni ex priuilegio vel p̄scriptione reputentur, vt laici, vel vt ecclesiastici, quo ad reseruatione papæ, & di

12 spositiones legatorum. ¶ ¶ Vnum adde pro ampliacione s. scri

ptæ communis opi. q̄ non solum beneficia vacantia de iure patron. laicorum, non dicuntur vacare in curia, si vacant vera vacatione: sed et si fieret p̄mutatio in curia de beneficiis patronatis laicorum, quamvis ex causa p̄mutationis dicantur vacare, vt diximus. §. in 6. art. presentis quæstionis prin. maxime in j. dub. non tamen dicuntur vacare in curia, nisi fiet mentio de iure patron. laicorum, & illi derogetur expresse per papam. Ita Lap. d. alleg. xvj. ad fi. & voluit pulchre do. Fel. in d. tract. quando lit. apost. no. patro. in 6. col. in 9. ampli. & ista sufficiant quia materia est clara.

**Ex omnibus** Dicitur in §. scriptis 22. articulo huius 6. q. prin. collige conclu. patronos seu existentes in quasi poss. presentandi semper habere ius presentandi in habitu, in actu vero nō nisi ecclesia vel beneficium vacet: vt in j. art. & vere dicitur vacare per mortem rectoris: vt in 2. art. ¶ Amplia primo d. concl. pcedere, vt patroni possent presentare cum ecclesia vacat, et si ecclesia vacat per cessionem, vel renunciationem, per dicta. §. in 3. art. ¶ Extende primo. d. ampli. pcedere, et si patronus ecclesiasticus presentet vnum, & ille renunciet etiam in manibus suis, quis non possit variare: poterit tamen presentare secundū hoc casu, p̄ dicta. §. in 4. art. ¶ Extende secundo. d. ampli. intantum pcedere, q̄ in casibus p̄scriptis non cadit collatio ordinarij, nec expectans apostolicus admittitur: sed patronus presentabit ibi. ¶ Restringe primo. d. ampli. q̄ beneficio renunciatō poterunt patroni presentare, nisi renunciatō sit facta p̄ simoniam: quia tunc non tenebit: vt diximus in fi. 3. art. ¶ Restringe. 2. d. primam ampli. q̄ beneficio vacante p̄ renunciationem patroni poterunt presentare, nisi renunciatō fieret causa p̄mutationis. quia tunc licet vacet beneficiū tamen patronus non presentat, sed consentit, p̄ late dicta. §. in 6. art. ¶ Amplia, limita, extende, restringe, & declara presentem restr. put nos fecimus in fi. d. 6. art. vbi omnia dicta ibi in 12. duobus reduximus. ¶ Amplia. 2. d. cōclu. & p̄ dictam primam ampli. vt vacante ecclesia possit patronus presentare in ius pcedere, q̄ si presentatus non consentit presentacioni illi renunciat, moritur ante institutionem, vel aliter non tener presentatio, poterit iterum patroni presentare, p̄ dicta. §. in v. artic. ¶ Restringe primo. d. ampli. pcedere, nisi essent duo qui litigarent sup̄ institutione habenda, iuxta casum. c. j. vt lit. pen. lib. 6. quia vno renunciente vel moriente, non possit alter presentare: vt diximus in fi. 12. art. dato tamen pro vero, q̄ d. c. j. habeat locū in presentacione de quo in seq. ampli. dicitur. ¶ Restringe. 2. hanc secundam ampli. nisi prima presentatio non esset cassata: quia ea non cassata, secunda non teneret. ¶ Declara primo hanc restric. vt pcedat quando presentatio p̄tinet ad clericos iure collegij: quia tunc prima non cassata non tenebit secunda: vt in d. 7. art. in ver. p̄ veritate secus si pertineret ad vnum clericum solum ratione ecclesie. quia tūc et prima non cassata tenebit secunda presentatio: vt in d. 7. art. in ver. aut presentatio spectaret. Declara. 2. d. restr. vt non pcedat, si presentatio spectaret ad laicos, siue vt collegium, siue vt singulares, quia adhuc prima presentacione non cassata secunda presentatio tenebit: vt in d. 7. art. in ver. aut spectaret. ¶ Declara tertio pced. declar. pcedere, nisi presentatio fuisset facta in simul ab omnibus. quia tunc cesseret tanq̄ facta p̄ collegiū: & iō prima non cassata non teneret secunda: iuxta dicta in prima declara. vt in d. 7. art. in ver. aut ergo spectaret. ¶ Declara quarto. d. restric. pcedere, nisi patroni laici vellent presentare, & variando accumulare: quia ambe presentaciones tenebunt, et vna ipsarum, non cassata: vt in d. 7. art. ver. aut volunt. Declara. v. d. restr. nisi fiat presentatio p̄ singulares patronos: quia quilibet potest face. re suam etiam alia non cassata, p̄ dicta. §. in d. 7. art. in ver. aut presentant. ¶ Amplia. 3. d. concl. & p̄xime pced. ampli. sed am̄ in fin. pr̄cedere, vt vacante ecclesia patroni presentent, q̄ licet ea j. vt lit. pend. lib. 6. velit, q̄ vno ex electis litigantibus moriente vel cedente, alter eligi non possit: tñ eius dispō non habebit locū in patronis: & iō vno ex presentatis litigantibus. cedente vel cedente ante institutionem poterunt patroni, qui presentarunt illum, alterum presentare: quia adhuc et vacare non obstantē dispositione. d. c. j. p̄ late dicta. §. in 12. art. secundum meam opinionem q̄ dico cōem. ¶ Extende hanc tertiam ampli. ideo pcedere, quia patroni laici possunt variare accumulatio in vno ex ipsis litigantibus. quia pcedet sine vllō dubio: vt diximus in d. 12. art. in ver. vltimo loco reperi do. Roch. eum plurib. seq. ¶ Extende secundo hanc ampli. & suam primam exten. vt possit fieri accumulatio Lambert. de iure patron. g 3 mulatio

# Cæsar Lambertinus Episcopus

culatio et duobus litigantibus. intrinsece procedere, quod ordinarius instituitur accumulatio, & non vincens, non punietur: ut in d. 12. art. in ver. item ipse do. Roch. ¶ Extende. 3. d. ampli. & proced. exten. ut duobus litigantibus possit fieri accumulatio in tantum procedere, quod non solum instituens accumulatio non punietur: sed nec patronus illum accumulans: ut in d. 12. artic. in ver. similiter dico. ¶ Restringe primo hanc tertiam ampli. ut vno ex presentatis cedente vel decedente patroni possint in eius locum alium presentare procedere, si hoc fiat infra quadrimestre: quia permittitur ex quo possit variare accumulando: sed post quadrimestre non poterunt presentare: quia si possit variare, in d. 12. art. in ver. secunda est conclusio. ¶ Restringe secundo. d. tertiam ampli. ut duobus presentatis litigantibus. vno cedente vel decedente possint patroni presentare, si sunt patroni laici: si vero sunt ecclesiastici, non: quia in eis habet locum dispensationis, ut lit. pen. li. 6. ut in d. 12. art. in ver. ex cuius lo. And. ¶ Declara predicta omnia secundum quandam meam dist. in fi. d. 12. art. apposita quam tamen ego similiter non tenco: ut tibi. ¶ Restringe 3. d. ampli. procedere, ut duobus litigantibus presentatis vno ipsorum cedente vel decedente patroni possint alterum presentare, procedere, nisi vnus ex eis esset in possessione beneficii, de quo litigatur. ut in casu. c. 2. ut lit. pen. lib. 6. quia tunc patroni non poterunt presentare: cum ille tunc habeat locum et in patronis laicis: ut diximus. §. in 13. art. ¶ Amplia. 4. d. conclusio. procedere, ut patronus possit presentare ecclesia vacante et si vacaret: quia rector fuisset priuatus illa pro eius demerita: quia adhuc patronus presentare possit: presentis, si ex delicto superueniente post primam presentationem, per dicta. §. in 8. art. ¶ Restringe hanc ampli. procedere, nisi ille rector fuisset priuatus ex delicto, quo irretitus erat ante primam presentationem: quia tunc non possit presentare: ex quo sciens presentari illum indignus: ut diximus in d. 8. art. ¶ Restringe hanc restri. procedere, si rector fuit priuatus ex delicto, quo erat irretitus ante primam presentationem, quoniam priuatio erat ipso iure: quia tunc non poterit presentare: secus, si erat per suam, quia tunc poterit presentare: ut diximus in d. 8. art. ¶ Amplia. v. d. conclusio. intrinsece procedere pro nos posse presentare beneficio vacante in tantum procedere, quod si beneficium vacat de iure, & non de facto patroni presentare poterunt et possessore non vocato: licet requiratur appositio edicti postmodum, ut diximus in 9. art. ¶ Extende hanc ampli. quod rector priuatus ipso iure presentari poterit presentare ad beneficium ita vacans, et non expectata sententia declaratoria, ut per dicta. §. in x. art. ¶ Extende secundo. d. v. ampli. ut rector priuatus ipso iure presentari possit, intrinsece procedere, quod patroni in eodem libello poterunt petere illum puniri: alium presentare: & presentari institui, ut diximus. §. in 9. art. versus fin. in versis. adde & vnum. ¶ Amplia. 6. d. conclusio. ut ecclesia vacante presentari possit presentare, et si vacaret, quia beneficiarius promoueret ad episcopatum: quia per promotionem vacans beneficia et patroni presentare poterunt, per dicta. §. in v. art. presentis in ver. adde & aliud. ¶ Extende primo ad sextam ampli. ut beneficia promoti ad episcopatum vacent, & patroni ad illa presentent, et quod non sint curata, sed simplicia, quia adhuc vacabunt, et patroni presentabunt ad illa: ut diximus in d. 15. art. in ver. sed aduerte quia. ¶ Extende. 2. ad sextam ampli. intrinsece procedere, quod vacante beneficio per promotionem ad episcopatum, quod si patroni non presentent in tempore datum a iure, incurrunt poenas quas incurrunt ordinarij non conferentes. de quibus in c. in cunctis. de elec. & in c. de multa. de preb. ut diximus in d. xv. art. in ver. adde & aliud. ¶ Declara tamen hanc exten. ut incipiat currere tempus patroni ad presentandum episcopo consecrato seu elapso tempore dato ad consecrandum, & non ante: ut in d. xv. art. in ver. & adde quod voluit. ¶ Extende. 3. d. 6. ampli. ut beneficia promoti vacent & patroni presentent, et si postea promus ex aliqua sui culpa non consecraretur episcopatum: quia adhuc patroni presentabunt ad eius beneficia: ut diximus in d. xv. art. in ver. adde et. ¶ Extende quarto d. sextam ampli. quod beneficia promoti vacent, & patroni poterunt presentare ad illa, intrinsece procedere, quod sicut episcopus consecratus potest conferre beneficia: si est episcopus oeci, in quo sunt beneficia, quare ipse habebat: ita poterit, & presentare ad illa, si ius pat. illorum spectabat ad episcopatum: ut in d. xv. art. in ver. non est et relinquendum, & in ver. si. quod est intelligendum. ¶ Restringe hanc sextam ampli. ut vacent beneficia promoti ad episcopatum: & patroni presentent ad illa, procedere in promotione ad episcopatum, non autem ad cardinalatum, quod per promotionem ad cardinalatum non vacant beneficia promoti, et si haberet episcopatum vel archiepiscopatum: ut in d. xv. art. in ver. adde et vnum. & seq. ¶ Amplia 7. d. conclusio. ut ad beneficia vacantia patroni presentent ad illa, procedere, et si vacaret priuatum beneficium per ademptionem secundi incompatabilis, possessione sequuta, vel si non steterit per eum, quin consequeretur illam, per ea quare diximus. §. in 16. art. ¶ Restringe hanc ampli. procedere in casibus suis. sed per solam presentationem ad secundum non vaca-

ret primum: si ambo essent patronata, nisi sequuta institutione & possessione adepta ut in ampli. p. dicta. §. in 17. art. ¶ Amplia 8. d. conclusio. ut ad beneficia vacantia patroni presentent, procedere in quibuscunque aliis vacationibus, quare de iure permittuntur. puta ingressus religionis, intrusiois dictus matrimonij de presentis: lapsus tempore promouendi: violationis sequeltri: & similia per dicta. §. in xvij. art. ¶ Amplia. 9. d. conclusio. intrinsece procedere, quod nec coadiutor, nec futurus successior perpetuus dari potest sine patrono: ut late dictum est in xx. art. ¶ Amplia. x. d. conclusio. ut ad beneficia vacantia patroni presentent, quod nec rector potest sibi successorem eligere sine licentia papae de rectoro patrono, vel cum consensu patroni: ut diximus. §. in xxj. art. ¶ Restringe hanc ampli. ut electio successoris fieri non possit in beneficio sine licentia papae, nisi hoc haberet consuetudo tantum tempore, cuius initij & c. quia tunc fieri possit sine illa licentia cum consensu tamen patroni: ut in d. 2. art. in ver. benedicerem. ¶ Amplia. xi. d. conclusio. ut solum ad beneficia vacantia patroni presentent intrinsece procedere, quod non poterunt patroni presentare ad vacatura beneficia: nec permittere alicui eum presentare ad beneficium cum vacauerit, per dicta. §. in 19. art. ¶ Amplia. 12. d. conclusio. ut patroni presentent ad beneficia vacantia, et si beneficia patronata vacarent in curia: quia adhuc patroni presentabunt ad illa, cum reservatio. c. 2. de preb. ben. li. 6. reg. cancel. & extrauag. de beneficiis affectis non includant beneficia patronata: ut diximus. §. in 22. & vlt. art. ¶ Restringe hanc ampli. procedere in beneficiis de iure patronatus laicorum, non autem in beneficiis de iure patrona. clericorum: quia illa includuntur sub dictis reservationibus apostolicis, & sic vacant in curia: ut diximus in d. 22. art. ¶ Limita modo primo. d. conclusio. ut patroni presentent ad beneficia vacantia, procedere, nisi beneficia vacarent de facto, & non de iure: quia patroni non poterunt ad illa presentare, per dicta. §. in xj. art. ¶ Restringe. d. limi. nisi aliquis esset priuatus per iniam iniquam, & in rem iudicatam transacta: quia quamuis beneficium non vacet de iure: sed potius de facto pro iniquitate sententia: quia adhuc patroni presentabunt: ut in d. xj. art. in ver. sed ego. & in ver. & hoc nisi. ¶ Restringe. 2. d. limi. procedere, nisi patronus vellet presentare ad cautelam, quia beneficit, ut diximus in d. xj. art. in ver. si vero priuatio. ¶ Limita secundo. d. conclusio. ut patroni presentent ad beneficia vacantia, procedere, nisi beneficia vacarent: & data essent ad commendam vel perpetuo administratori: quia licet in puncto iuris vacent: tamen ad illa non presentant patroni, nisi finita commenda: ut late diximus. §. in 14. artic. Et per ista omnia sunt reducta & plana.

## ¶ Septima prin. q. primæ part. 2. Libri.

1. Presentari qui possint in ecclesia patronata.
2. Permissum censetur, quod non est prohibitum.
3. Presentari possunt non prohibiti.
4. Christiani etiam laici, large religiosi dicuntur.



Via supra vidimus, qui possint presentare, & quod non. ¶ in q. ecclesiis seu beneficiis presentatio fieri possit, & in quibus non: & quoniam ecclesia seu beneficia dicantur vacare, ut in illis possit presentatio fieri. nunc est querendum, quod possint in istis ecclesiis & beneficiis patronatis vacantibus presentari: sed quod dicit tractare sub vna questione principali longa esset historia eam tractabimus sub tribus questionibus. sub prima quod possint presentari ad dicta beneficia religiosi vel non clerici vel seculares: & pone quod dubitatur ex aliquo incidere non criminoso. ¶ Sub 2. q. tractabimus, an ipsemet patronus vel alij ipsius personam representantes presentari possint. ¶ Sub 3. tractabimus de aliquibus personis de quibus dubitatur per aliquod incidere criminoso. ¶ Erat ergo. 7. q. prin. q. possint in ecclesia patronata presentari eum illa vacat, an regre tur, quod sint clerici seu alias religiosi vel laici, & quod aliqua qualitate si criminosa presentari non possint: & ex hac questione oriuntur 7. scripti arti. Et breuiter dic primo, quod cum sumus in materia permixta, put est ista, illud esse permixtum, quod non reputatur prohibitu. nec non. §. quod est. ff. ex q. cau. maio. c. inter corporalia. cir. med. vbi gl. de tralla. epi. & gl. in c. ex literis. hoc tit. ut et diximus. §. in j. part. i. li. in vij. q. prin. in j. art. oes esse permixtos acquirere ius pat. q. expresse non prohibentur ut ibi. Et idem diximus. §. in 2. q. princ. huius partis. in j. art. omnes patronos permixtos esse presentare, qui non prohibentur. ¶ Idem concludendum in hoc casu, ut omnes permittantur posse presentari, qui non prohibentur: puta in locis religiosis clericis: ut in toto hoc ti. & 16. q. 7. per totum. & laici in locis laicalibus cum ipsa loca large dicantur religiosa: & etiam laici Christiani, large dicantur religiosi: ut diximus in collegiis scholarium, & locis non consecratis, nec ecclesiasticis §. in j. par. j. li. in vlt. q. prin. in 14. art. de hospitalibus non ecclesiasticis ibi. in xj. art. & de oratorijs priuatis ibi. in xij. art. quæ etiam

etiam replicauimus. §. in v. q. princ. huius part. in 8. & 11. art.

¶ Secundus art. 7. q. prin. j. partis. 2. Libri.

- 1 Clerici primæ tonsuræ an presentari possint in beneficio patronato vacante. & nume. 9. 13.
- 2 Clerici qui possint appellari.
- 3 Clericales ordines, qui sint. Et quot. nu. 4. 5.
- 6 Tonsura prima, ordo est clericalis.
- 7 Clericus primæ tonsuræ gaudet etiam priuilegiis clericalibus, etiam si non incedat in habitu & tonsura, nisi fuerit monitus.
- 8 Clerici quamuis primæ tonsuræ bona patrimonialia gaudent immunitate, & priuilegio ecclesiæ, quo ad quædam.
- 10 Beneficium simplex potest habere septennis.
- 11 Clerici primæ tonsuræ possunt habere beneficium. remiss. & Quid de P'salmissa, an possit presentari in beneficio nu. 12.
- 14 Ad episcopatum eligendus, an debeat esse in sacris.
- 15 Laicus an eligi possit in episcopatum, vel saltem postulari. & nu. 16.
- 17 Ambrosius nondum baptizatus electus fuit in episcopum Mediolan.
- 18 Laicus ad beneficium ecclesiasticum presentari non potest.
- 19 Conuersi nō ordinati haud censentur idonei ad seruiendū ecclesiis in diuinis.

1 **Et ideo** Secundus erit arti. ¶ an clerici primæ tonsuræ presentari possint in ecclesia vel beneficio patronatis vacantibus? & dicas dubium facere: quia illi dicuntur seu possunt appellari clerici, qui ordinem aliquem clericalē habent: vt sunt ordines illi, qui nominantur in c. clericos, in versic. generaliter. 21. di. ¶ vbi rex. nominat istos. s. hostiariū, psalmistatū, lectoratū, exorcistatū, acolytatū, subdiaconatū, diaconatū, presbyteratū, & epātū. Sed prima tonsura nō nominatur ibi, ergo non est ordo. sed dic secundū doctores ibi primā tonsurā cōprehendi. & ideo maior est ratio dubitandi: nā cū in ecclesiis patronatis non possint presentari, nisi clerici, vt proxime dictū est: & clerici dicuntur, qui habent aliquem ordinē & psalmistatus seu prima tonsura nō dicitur ordo secundū theologos: vt per beatū Thomā in 4. sent. dist. 24. & ibi per seribē. maximē Richar. in 1. q. prin. vbi de prima tonsura, qui theologus voluit septē esse ordines clericorū: & nolunt primā tonsurā esse ordinē, vt ibi nec ē epātum: vt ibi dē in 5. q. p. Richar. ¶ & dicunt septē esse ordines. ppter septiformē spiritus sancti gratiā: cuius munere sua officia psequuntur. ita magister sentē. in quarto. dist. 24. c. 1. ¶ Canonistæ vero volunt nouē esse ordines: & sic includunt primā tonsurā ad epātum: & hoc ad instar & similitudinē ecclesiæ triumphantis: in qua nouē sunt angelorū chori seu ordines designati sub nouē generibus lapidū priorū: vt ait Gregorius transumptiue in c. quid ergo. de pœnit. dist. 2. vt etiā p Abb. in c. cū in cunctis. in §. cum vero de elect. & in c. ex literis. de excess. pla. glof. & doctō. in p. mio 6. hanc difficultatem non intendo discutere: quia non est ad nostrum principale intentū. Sed me remitto ad lo. an. & scribentes in dicto p. mio sexti sup gl. in verbo, ep̄s. & etiam de hoc notatur p. doc. in c. cum cōtingat. de etate & quali. in fi. ibi cū p. primam tonsurā iuxta formam ecclesiæ datam clericalis ordo feratur. facit etiā rext. in c. plectis 25. q. in versic. ad psalmistam, cum aliis similibus. ¶ Facit etiā p. hoc, ¶ quia non solum instituti in quatuor minoribus, sed etiam in prima tonsura gaudent priuilegiis clericalibus, rāquam clerici. s. priuilegium c. si quis suadente diabolo 17. q. 4. priuilegium fori. c. si diligenti. de foro compe. gl. in d. c. clericos. in verbo. generaliter. Butri. & alij in c. cum non ab homine. de iudi. & istam opi. dicunt cōmunem: vt pulchre & late psequitur do. Alber. tractus ferrariensis. in d. trac. de pfecto clerico. in 1. lib. in 2. dubio. vbi vult istos clericos primæ tonsuræ gaudere priuilegio clericali, etiam si non incedant in habitu & tonsura, nisi fuerint moniti vt ibi. ¶ Hoc etiam dicimus bona clericorum, quamuis primæ tonsuræ, patrimonialia esse immunia, & gaudere quo ad quædam priuilegio rerum ecclesiæ gl. in verbo. obligata in c. ex literis. de pigno. in c. fi. in verbo. facultates. de vita & hon. cleri. & gl. in c. similiter. 16. q. 1. & la. è do. Felx. in c. ecclesiæ sanctæ Mariæ. de consti. in princ. 4. colum. in ver-

9 sic. in gl. 2. in fi. post ipsam glof. ibi. ¶ Istis sic cōclusis cum presentandi debeant esse clerici: & clerici primæ tonsuræ veniant appellatione clericorum, est dicendū eos posse presentari. & ad hoc adducitur id, quod dicitur in c. ex ratione. & in c. indecorū de etate & quali. & in distin. Abb. in ca. sup. in ordinata. vbi Io. de 10 imol. Car. & alij de pben. ¶ etiam septennem posse habere beneficium simplex, quod tamen non habeat ecclesiā, vt ibi: & nihilominus septennis non potest habere nisi primam tonsurā: vt in c. in singulis & sequē. 77. distin. & q. clericici primæ tonsuræ possint habere beneficia, tenet etiam Abb. in d. ca. cū contingat. in 2. col. in versic. quid de psbytero. ¶ Dic ergo clericici primæ tonsuræ, & sic psalmistam posse presentari in beneficio si illius est capax. iuxta distin. Abb. in d. c. super in ordinata 13. puta iuxta etatem quam habet: & beneficium requirit. ¶ Diccerem bene q. si beneficium ex sui natura vel ex ordinatione fundatoris requireret maiorem ordinem, non posset clericus primæ tonsuræ presentari ad illud: sed ille qui ordinem requisitū haberet. c. significatum. de pben. c. cum in cunctis. §. inferiora. & c. dudum. de elec. c. licet canon. eo. titu. lib. 6. Attenditur igitur natura beneficij: iuxta notata in c. cum accessissent. de cōsti. nisi ep̄s cum patroni voluntate dispensaret: vt voluit singulare dictum Cal. in d. c. accessissent. de quo alias dicemus. ¶ Iussit nobis, quo ad hunc articulum clericum primæ tonsuræ posse presentari. ¶ Quid autem de eligendo ad episcopatum an debeat esse in sacris. vide Abb. & doc. in d. c. cum in cunctis. §. inferiora. & in d. c. dudum. de elec. & in d. c. licet canon. eo. titu. 15 lib. 6. ¶ Et an laicus possit eligi in episcopatum? die q. nō: sed bene postulari potest 61. dist. c. j. per c. innotuit de elec. licet per 16 maximam sanctitatem vitæ, ¶ quæ transcendat clericalem vitā quis eligi possit: vt accidit in beato Nicolao in episcopatū Miræ patrono ciuitatis Bari: cuius sacrum corpus in ipsa ciuitate quiescit: & mannam ex eius aridis ossibus distillat, quem Deus quotidie decorat innumeris miraculis vt oculis propriis vidimus, & manus nostre contractauerunt, cū in illo archiepiscopatu fuimus generalis puitor Reuerendissimi in Christo patris dñi Stephani gabrielis merini dignissimi Archiepiscopi Barefi. & episcopi legionensis. sanctis. & omnium virtutum cumulus. & hoc etiam accidit in beato Seuero, qui ex lanificio 17 fuit assumptus ad archiepiscopatum. & i beato ¶ Ambrosio qui nōdum baptizatus fuit electus archiepiscopus Mediol. 61. dist. c. h. auctoritatibus. & c. tequen. pulchre p̄dicta refert Firma. in trac. de episcopo. in 2. lib. in 1. par. in q. 15. in princ. 1. col. 8. fol. operis. Sed quo ad presentationem omiſsa disceptatione de vi 18 ro tate bonæ vitæ: cum isti hodie sint rarissimi. ¶ dicere nullo modo laicum posse presentari ad beneficium ecclesiasticū: vt dicemus la. è. j. in sequen. 7. articu. Sed debere prius fieri clericum saltem primæ tonsuræ: & postea presentari ad beneficium. tamen dummodo sit illo capax. Et pro hoc facit id, quod dicit Inno. Abb. & doc. per illum rex. quicquid dixerit ibi glo. fi. in c. 2. de instit. laicum non posse creari canonicum, & postea recipere primam tonsuram: quia cum creatur debet esse talis, qui de seruire possit ecclesiæ per ecclesiasticos ordines: & sic ordinandus est antequā creetur canonicus. Et ideo dixit ibi Abb. ¶ cōuersos non ordinatos non censi idoneos ad seruiendum ecclesiis in diuinis. Sic ergo dicendum in casu nostro: & ita semper obseruari feci: & alias in facto obtinui priuatos esse presentantes purum laicum scienter quamuis ipsū: postea ordinari fecerint ad primam tonsuram.

¶ Tertius art. 7. q. prin. 1. part. 2. Libri.

- 1 Clericus coniugatus an possit presentari in ecclesia patronata. Vide & nume. 11. 14.
- 2 Clerici coniugati, sunt clerici quo ad priuilegium canonis, si quis suadente diabolo. & num. 7.
- 3 Clericus coniugatus non potest esse vicarius episcopi.
- 4 Clerico coniugato non potest committi causa criminalis clericorū, ipsi etiā consentientibus, etiam ab episcopo. Et quid ita. nu. 5.
- 6 Clericus coniugatus non potest esse rector scholarium.
- 8 Clericus coniugatus non potest habere beneficia. Et quid ita. Incedens vero in habitu & tonsura, ex dispensatione potest. & nu. 12.
- 9 Clericus coniugatus quare non possit habere beneficium ecclesiasticum.
- 10 Clericus græcus matrimonio vti potest licite, etiam inter Latinos.
- 13 Clericus græcus potest filius illegitimis prouidere, maxime rōe alimentorū.

1 **Et ex istis** Deciditur tertius arti. videlicet ¶ an clericus coniugatus possit presentari in ecclesia patronata? Et primo videretur dicendū q. sic: ex quo habet primam tonsuram: & videtur venire sub appellatione clericorū: & licite potest coniugari cū vnica, & virgine. c. 1. de cleri. coniuga. & retinet Lambert. de iure patron. g 4 nomen

# Cælar Lambertinus Episcopus

omen, pp characterem ordinis impressum & indelebilem. Io. tansen de lign. in c. Ioannes. de cle. coniug. Et istos posse appellari mixtos, clericos & laicos simul: tamen quantum ad hoc vt gaudeant priuilegiis clericalibus, non dicuntur clerici: nisi quo ad priuilegium canonis, si quis suadente. 17. q. 4. quia iniicentes manus violentas in eos, sunt excubati ipso facto: & nisi quo ad priuilegium fori, pro criminibus Et ciuilitate intetatis: & hoc, dummodo incedant in habitu, & tonsura: & duxerint vnicam virginem. vt s. Et habetur in c. ilico. de cle. coniug. lib. 6. & Rot. 2. q. 2. & Abb. & doc. in c. r. in c. diuersis. & in c. Ioannes. de cle. coniug. Et ideo dicitur qd talis clericus coniugatus non potest esse vicarius epi. c. in nona. 16. q. 7. & no. in d. c. Ioannes. & voluit Abb. in prin. c. sane. e. ri. & voluit doc. in c. decernimus. de iudi. vbi omnes: & maxime Mod. Et ideo Et dicitur, qd tali clerico coniugato non posset committi aliqua causa criminalis clericorum, etiam ipsis clericis consentientibus, etiam ab ep: vt in d. c. decernimus. cõiter concludit: quia hoc surgit ex incapacitate cõingati, qui non differt à laico, nisi in illis duobus priuilegiis, de quibus s. & quia hoc fuit introductum in fauorem ordinis, non potest etiam de consensu clerici præiudicari. c. si diligenti. & c. significasti. de fo. comp. vt pulchre dicit do. Alb. in d. trac. de perfecto clerico. in 1. lib. in 3. dub. vbi etiam dicit clericum coniugatum non posse fieri rectorem scholarium: quia cum habeat ex illo officio iudicare clericos, & ipse nõ sit clericus, nisi ad illa duo, rector esse non potest: vt ibi per eum. Et sic ex prædictis colligitur clericum coniugatum esse clericum, non quo ad omnia, sed quo ad illa duo: & ideo dicitur eum nõ posse personaliter astringi per iudicem secularem, etiam in cõcepta coram eo ante clericatum: dum tamen incedat in habitu & tonsura, vt s. est dictum. & not. in c. vnic. de obl. ad rat. & vult Lap. alleg. 4. 1. ¶ Sed licet dicatur clericus in prædictis: tamen non potest habere beneficia. c. 1. & 2. c. diuersis. & c. Ioannes. de cle. coniug. Imo nec administratione rerum ecclesiasticarum. d. c. decernimus. de iudi. & in iuribus s. scriptis. vt plene Abb. in d. c. 1. quod inci. sane. & in d. c. nullum beneficium habere potest in titulum. vt in iuribus prædictis. Et quare clericus coniugatus non possit habere beneficium ecclesiasticum, sunt istæ causæ. Prima, quia non potest Deo perfecte famulari, cum non habeat ex toto sui corporis potestatem. Secunda quia amore filiorum, & coniugis, solet substantia ecclesiarum dilapidari: vt videmus clericos effici cæcos amore nepotum: fortius efficerentur omnino cæci amore filiorum: maxime cum essent legitimi & naturales. vt est glo. in c. peruenit. 1. q. 3. Tertia est causa, quia coniugatus reputatur immundus respectu obsequij spiritualis, cum intèdat carnalibus desiderijs. c. quod te. de cle. coniug. Et ista pulchre ponit Abb. in d. c. diuersis. in 1. col. eo. ti. & vide alias cõs per eundem Abb. in d. c. quod te. eo. ti. In c. clerico Graeco vero dicendum est licite eum matrimonio vti potest. Et inter Latinos. c. cum olim. de cler. coniug. ¶ Si ergo beneficia et stipendia habere non potest, nec illorum administrationem, ergo non poterit præsentari: quamuis clericus dicatur. ¶ Et bene verum, qd si clericus coniugatus incedit in habitu & tonsura, poterit ex dispensatione habere beneficium simplex. c. Ioannes. de cle. coniug. & fm communem opin. ibi. sufficit dispensatio epi. tamen Abb. dicit, qd disputando de rigore iuris teneret non sufficere dispensationem epi: sed requiri dispensationem Papæ, vt ibi per eum. Vel poterit habere beneficium, non in titulum, sed tõe dispendij: vt in c. e. ti. & per doc. in d. c. Ioannes. Et quando in aliquo ex dictis casib. haberet beneficium in titulum, vel in dispendium de rebus illius, poterit vxori & filiis, imo potius illis qd extraneis, si non hæt aliunde prouidere: vt no. in c. j. de coh. cle. & mul. Et ea. tõe põt filijs illegitis vitis prouidere, licet peccet illos percando: maxime tõe alimentorum. c. cum haberet. de eo, qui dux. in ma. q. pol. p. adult. & no. Abb. in d. c. 1. in si. de coh. cler. & mul. Vnde p conclusionem dicerem, qd si Papa dispensaret eum aliquo, vel retenta cõi opi. Et epi, vt possit habere beneficium simplex, qd patronis volentibus posset ad illud clericus coniugatus præsentare: & dico patronis volentibus, quia non põt epi in hoc patronis derogare. arg. c. decernimus. 16. q. 7. quia potius vellēt ibi præsentare clericum verum: nec Papa, nisi expresse deroget. c. c. dilectus. hoc tir. ¶ Sed stante dispensatione, & patronis volentibus, quia tunc non intelligeretur eis præiudicatum oibus in concordia existentibus, posset clericus coniugatus præsentari: p singulare dictum Cal. in c. cum accessissent. de consti. alias non. Et ita tenerem in hoc casu: licet non inuenerim frunc. art. hucusque ab aliquo tactum.

¶ Quartus art. 7. q. prin. 1. part. 2. Libri.

¶ Presentari an possint heremita, conuersi, fratres, monachi simplices & de-

1. not. Deo, fratres tertij ordinis S. Francisci. Et an illi veniant & comprehendantur clericorum appellatione. 10. 11. 12.
2. Heremita clericorum priuilegiis gaudent.
3. Heremita episcopo subsunt.
4. Heremita non ligantur castitatis voto: eoque possunt matrimonium contrahere.  
Heremita non ligantur paupertatis voto.
5. Heremitarum primus collobium suum reliquit testamento Anastasio episcopo Alexandria.
6. Heremita non potest ad Abbatiam promoueri.
7. Heremita sunt sine rege, non secus, quam locustæ.
8. Religiosi non videntur conuersi.
9. Conuersi ecclesie secularis possunt reseruare sibi bona, contrahere, testari, & alia facere, secus in conuersis professis.

¶ Contingit Quarto loco dubitari, an heremita, conuersi, fratres & monachi simplices, & Deo deuoti, ac fratres tertij ordinis S. Francisci, dicantur ita religiosi, vt veniant appellatione clericorum: & sic præsentari possint in beneficio patronato? & iura sunt tria: nã aliqua volunt eos non venire appellatione clericorum, cum in nullo ex nouem gradibus ecclesiasticis, de quibus s. in 2. art. reperiantur inclusi: & tanto magis, quia plura iura ponunt eos diuersos à clericis: vt in c. duo sunt genera. 12. q. j. & in c. non dubium. de sen. exc. & in c. per exemptionem. de priuileg. lib. 6. ¶ Aliqua vero iura videntur velle tria. nam quædam ex eis pbant tales posse dici personas ecclesiasticas, tanq̄ vocatæ sint in sorte domini, sicut clerici. tex. cum gl. in d. c. duo sunt genera. & gl. in d. c. duo sunt genera. & gl. in d. c. non dubium. per que iura aliqui tenent eos gaudere priuilegiis clericalibus, sicut clerici: vt late diximus s. in j. part. j. lib. in j. q. prin. in x. art. vbi dixim<sup>9</sup> tales, & maxime tertij ordinis gaudere priuilegiis clericorum in persona, & in bonis, p extrauagantia priuilegia, vt ibi diximus: vnde do. Alb. in d. suo trac. de perfecto cle. in j. lib. in 5. dub. j. part. dicit, quod quo ad illum effectum vt gaudeat priuilegiis hmoi clericalib. putat fore attendendum, an sint tales, qui ex toto Deo dediti sunt, & translati: vt quia tradiderunt se, & sua Deo, & ecclesie, ppriis renuntiando: vel sunt tonsurati & habitum mutauerunt: & tunc gaudebunt priuilegiis clericorum: & ita intelligit d. gl. & doc. procedere in d. c. duo sunt: aut non sunt ex toto Deo dicati, & translati: vt s. & tunc secus. De heremitis: sic ultra prædicta eos gaudere priuilegiis clericorum: & posse in epos eligi: vt vult gl. in c. qui vere. 16. q. 1. p. c. cum monasterium. de elec. & differt à monacho: quia ppriis bonis non renuntiat. fm d. gl. p. s. ed. 19. q. 3. secus in monacho, vt ibi. & in c. placuit. 16. q. 1. ¶ Pro hoc et facit, quia heremita subsunt ep: 93. dist. nulla rõe. xj. q. 3. c. si aut. & d. c. qui vere. & ibi gl. & voluit Gemi. in c. indemnitati bus. §. pen. de elec. lib. 6. & But. in const. 20. & ideo gl. in d. c. qui vere. dicit eos esse censendos ecclesiasticos: vt vult et gl. in l. 2. ff. de in ius voc. & Inn. in d. c. cum monasterium. de elec. & not. in c. 2. de excel. præl. ¶ In trium facit: quia heremita non ligatur voto castitatis: & ideo posset matrimonium phere. Roma. in suis sing. in verb. heremita. ver. heremita suat. vbi all. gl. in c. ex parte. de cler. coniug. Non ligatur et voto paupertatis, eum possit habere pprium: vt s. est dictum: & testari de bonis suis: vt fecit Pau. primus heremita, qd collobium suum, i. vestem sine manicis, qua utebantur olim virgines, & diaconi: & quæ hodie est dalmatica reliquit testamento Anastasio ep: Alexandria: tunicam vero reliquit beato Antonio, 19. q. 3. c. Paulus. & gl. in d. c. cum monasterium. & pulchre ista refert Firm. in trac. de ep: in 2. lib. in 68. q. in 2. col. 12. fol. operis. vbi et dicit heremita non posse vocari Abb. cum, non nisi professus, possit ad abbatiam promoueri. gl. in d. c. cum monasterium. per c. cau sam. de elec. Et intantum non videtur persona propria: qd dicitur eius loci, in quo moratur, secundum Bal. in l. in adoptione. in 2. col. C. de adopt. quod not. ad ea quæ dicuntur in l. 1. ff. ad munic. vbi tractatur qui dicantur eius. Et qd Pau. sit testatus: & idem facere possint heremita, dicit idem Firm. in d. trac. de episcopo. in 4. lib. in 4. part. in 3. q. post prin. 4. col. 3. fol. oper. Et ideo Abb. in d. ca. cum monasterium. tenet heremitam non gaudere priuilegio ecclesiastico respectu fori vel personæ. Et quamuis dicat Inn. in d. c. cum monasterium. heremitam debere promittere & seruare continentiam, hoc iure non probatur: vnde non probatur iure, quam vitam debet ducere heremita. Et ideo dicit gl. in d. c. qui vere. heremita esse sine rege, sicut locustæ. vt etiam cõcludit Abb. in d. c. cum monasterium. & pulchre de eis loquitur idem Abb. in c. 2. de foro compe. de quibus etiam est videndum quod dicit Arch. in c. vnic. de excel. præl. lib. 6. Card. Io. de Lign. Petr. de Anch. & doct. in clem. per literas. de præbend. Butr. & Barb. in d. c. 2. de foro compe. ¶ Conuersi



¶ Conuersi autem non videntur dici religiosi: quia retinent propria, & possunt testari. Bart. in auct. ingressi. C. de sac. sanct. eccl. in 1. q. & ideo possunt matrimonium contrahere vt ibi. & per Bal. in l. placet. C. de sac. san. eccl. vbi etiam dicit eos non esse personas ecclesiasticas, & tenet gl. in clem. 1. de relig. dom. & Firma. allegando conf. Bal. & Io. de Lig. in d. tract. de episcopo. in 4. part. 4. libr. post princ. vlti. col. 3. fol. operis. Et ideo quia non sunt vere religiosi, non sunt vocandi in electione: vt not. in c. ex eo. de elec. lib. 6. & Ang. in auct. de alie. & emphi. §. hoc etiam. eoll. 9. & per Inn. in c. cum M. Ferrar. de constit. & Io. an. in c. 1. de proc. cum multis aliis, quæ ponit Firma. in d. tract. de episcopo. in 3. part. 1. lib. in xj. q. quæ intelligit vera in conuersis ecclesiæ secularis, qui possunt referuare sibi bona, contrahere, testari, & alia facere: vt §. secus in conuersis professis: vt la te ibi, qui quis sint professi: tamen non possunt eligere cum canonicis, nec presentare: vt diximus §. in 2. q. prin. presentis part. in 1. art. ¶ De simplici monacho autem dicitur eos non posse testari, nisi cum licentia Papæ: secundum gl. Bart. & doct. in auct. si qua mulier. C. de sac. san. eccl. & Bar. in l. 1. C. qui test. fa. pos. & in auct. de monachis. §. illud quoque. & in auct. ingressi. vbi doct. C. de sac. san. eccl. 1. 9. q. vlt. c. nunc autem. & in Spe. de sta. mo. ver. 50. & ver. 53. cum seq. cum multis accumulatis per Firma. in d. tract. de episcopo. in 4. part. 4. lib. in 3. q. in 3. col. 3. fol. operis. ¶ Et quæ dicta sunt de prædictis, dicuntur etiam de Deo deuotis: vt per Alb. in d. tract. de perfecto cler. in 1. part. 1. lib. in 5. dub. & faciunt omnia, quæ diximus §. in 1. part. 1. lib. in 10. j. q. prin. in x. art. ¶ De fratribus autem tertij ordinis S. Franc. dic. quod Bal. in auct. nisi rogati. C. ad Trebel. in 1. col. conuersos, & fratres tertij ordinis S. Francisci non dici proprie Deo dicatos. Et ideo si aliqua soror vel frater prædictorum est grauata, seu grauatus fideicommissio, etiam q̄ intrauerit locum, & ecclesiam huius conuersionis, nihilominus succedit substitutus, & non ecclesia, seu contentus: quia non habentur pro filio, sicut alia monasteria: vt ibi etiam Barto. in fin. & Firma. in d. tract. de episc. in 3. part. 1. lib. in xj. q. in 3. col. 4. char. operis. de quibus, & de fratribus leuatis, plene diximus §. in 1. part. 1. lib. in 1. q. prin. in x. art. Tu pro concordia & dist. do. Alb. de conuersis, de qua §. dic. eandem dist. in effectu fecisse doct. in c. 2. de instr. vbi Abb. Dom. & alij post glo. ibi in c. ex eo. in verbo, conuersi, de elec. lib. 6. ¶ Et licet hic multa de prædictis sint accumulata, tamen ista faciunt pro & contra in hoc art. scilicet an prædicti possint presentari: quia in quantum videntur personæ ecclesiasticæ: & veniunt in portione Christi, videntur dici clerici, vt §. diximus. Sed in quantum habent multa cōmunia cum laicis: puta, quia possint matrimonia contrahere, & similia facere, videntur ceteri personæ laicales: & ideo omnia ista non 12 concludunt. ¶ Sed vt materia huius art. distinguatur est videndum, an huiusmodi personæ dicantur capaces beneficiorum: de quo plene habetur per doct. in c. quamuis. de deim. in c. 2. de instr. vbi Card. Abb. Im. & alij, vt in c. ex eo. §. fin. de elect. lib. 6. (Et ideo concludit ex mente doct. in p. gal. locis, q̄ isti sunt professi.) Possunt habere beneficia pro victu: iuxta tamen eorum professionem: & possunt eligere eorum prælatum: vt in d. c. ex eo. & si faciunt collegium de per se, possunt eorum syndicum eligere: vt dicit Dom. in d. c. ex eo. Et de istis, an possint presentari: dico q̄ cum eorum ecclesia sit regularis, & videtur collegiata, non habet locum presentatio: vt diximus §. in 5. q. prin. huius part. in 1. & 4. art. Si vero non sunt professi, sed ex fundatione est referuatum q̄ non presentetur in illo loco, nisi frater tertij ordinis, & heremita, & huiusmodi, & intercessit episcopi consensus, illa referuatio seruanda est, cum apponi potuit. c. cum dilectus. vbi gl. de consue. & late de huiusmodi conditionibus diximus §. in 1. part. 1. lib. in 9. q. prin. in 1. art. Si vero loquimur de ecclesia & beneficio simplici seculari, dicerem nullo modo heremitam, nec conuersum, nec Deo deuotum, nec simplicem monachum de per se stantem posse presentari: nisi sit saltem clericus primæ tonsuræ: quia tunc non vt heremita, sed vt clericus presentabitur: cum plures ex talibus reperiantur, non solum clericus primæ tonsuræ, sed etiam presbyteri: si autem non essent clerici, dico eos non posse presentari: nisi in loco, vbi ex fundatione appareret huiusmodi vitæ hominem requirere, cum consensu tamen ordinarij: vt vult à simili Host. quem ibi refert Dom. in d. c. ex eo. in fi. de elec. lib. 6. ¶ Et vt omnia vnico verbo concludam, dic prædictos ita demum posse presentari, si sunt capaces de iure: aut de speciali fundatorum dispositione vel Papæ, beneficij tamen simplici: vt diximus etiam in clerico coniugato §. in proximo preceden. articulo. alias vero non. Et quomodo & quando sint capaces, dictum est §. & in iuribus §. allegatis. scilicet in d. c. quamuis. de decimis. in c. 2. de instr. & in c. ex eo. §. fin. de elect. lib. 6. vbi per Dom. & doct.

& hæc consideratio facienda est in hoc casu.

¶ Quintus art. 7. q. prin. 1. part. 2. Libri.

- 1 Presentare an possint milites Hierosolymitani, templarij & huiusmodi.
- 2 Hierosolymitani an veniant & comprehendantur religiosorum appellatione. Et an possint testari. & numer. 3.

1 Et ex istis Deciditur 5. art. an milites Hierosolymitani S. Ioannis, templarij, & huiusmodi possint presentari: Et breuiter dicendum: q̄ aut loquimur in ecclesiis eorum religionum, in quibus cadit ius pa. vt late diximus §. in 5. q. prin. huius part. in x. art. & quia in illis cadit presentatio, fore presentandos illos eiusdem religionis, cum sint capaces illorum beneficiorum. Aut loquimur de ecclesiis secularibus, & data capacitate dictorum militum: puta quia non habent incompatibilia: iuxta c. de multa. de præb. & de eis dicendum est, vt de conuersis, & aliis in præced. art. positus. Distinguendo an sint clerici, vel ne: vt ibi diximus, cum laici aliter iudicentur: vt dicunt doct. in d. c. ex eo. & Abb. in d. e. quamuis. Et ideo non possunt habere beneficia, nisi pro sustentatione: vt ibi late. ¶ Et de istis militibus Hierosolymitanis, & similibus, videre Dom. 2 in c. 2. de reb. eccl. non alien. in 6. & doct. in rub. de reg. j. & an veniant appellatione religiosorum, est text. in ca. cum & plantare. de priuileg. vbi dicitur, q̄ non nisi sint translati in totum, 3 quo ad se, & omnia: & an tales possint testari: ponit Io. An. in add. Spec. in tit. de pecul. cler. in fi. respon. & Firma. de prædictis loquitur in d. tract. de episc. in 4. part. 4. lib. in 3. q. & præsertim in princ. 4. col. 3. chart. operis.

¶ Sextus art. 7. q. prin. 1. part. 2. Libri.

- 1 Presentari an possit mulier in ecclesia patronata. 5.
- 2 Mulieres an possint suscipere ordines diaconatus & presbyteratus.
- 3 Gradus præminentia ordinis non habet locum in femina.
- 4 Femina quæ sint prohibita, quæ item permessa.
- 5 Moniales presentari possunt in monasterijs per patronos.
- 6 Mulieres possunt esse canonice & seculares. Limit. numer. 8. Et quam sumens sate inde nascatur euentus. & numer. 9.

1 Deuenio Ad 6. art. videlicet, an mulier possit presentari in ecclesia patronata? Et in hoc aduerte: nam si loquimur de muliere seculari, dicendum est: vt j. de per sonis laicis, quando presentari possunt, dicitur si vero loquimur de mulieribus religiosis, & tunc primo videtur dicendum 2 eas posse presentari: quia mulier j. potest esse clerica, secundum Paul. ad Galatas c. 3. quia in Christo Iesu neque masculus, neque foemina differunt. Ita videtur facere tex. in c. presbyter. & c. mulieres. 3. 2. dist. in quibus fit mentio de presbytera. & 27. q. 1. ca. diaconissa. vbi dicitur diaconissam non debere ante annos 12. ordinari: ex quibus innuitur mulieres posse suscipere ordines diaconatus, & presbyteratus. ¶ Tamen in contrarium facit: quia foemina impediatur ordinari, & hoc sexu impediende ex constitutione ecclesiæ: adeo q̄ si foemina ordinetur de facto, non recipit characterem: nec executionem eius: glof. not. in d. ca. diaconissa. & tenent doct. in c. noua. de pœn. & rem. & ad hoc text. 2. 3. dist. sacratos. vbi text. q̄ foemina quantumque Deo sacratæ, & sanctæ, vasa & pallas sacras, quibus ministratur, tangere præsumere non debent, vel incensum circa altare offerre. & in d. ca. noua. redditur ratio. nam licet beatissima Virgo Maria dignior & excellentior fuerit Apostolis vniuersis, non tamen illi, sed illis dominus tradidit clauis regni cælorum: & ratio rationis est, quam ponit Richar. in 4. senten. dist. 2. 5. q. 4. & doct. in d. e. nolo. quia in sacramento requiritur res & signum. c. cum in arre. de celeb. miss. cum autem clericus, quando ordinatur per ordinem, tacite coniugatur ecclesiæ: tanquam sponsus sponsæ: hoc mysticum non potest cadere in foemina: quia sponsa est, & non sponsus. ¶ Item, quia in sexu foemineo non potest cadere gradus præminentie ordinis: cum ipsa foemina habeat in se statum subiectionis. Paul. 1. ad Timoth. & 2. c. ibi mulierem docere non permittas: nec in virum dominari: quia enim paritate male vsa fuit. Ideo fuit subiecta viri potestati. Gen. 3. c. ibi: & sub viri potestate eris. c. cum caput. 3. 3. q. vlt. & c. mulierem. vbi redditur alia ratio propter peccati originem: quod emanauit ab Eva: & quia ab ipsa præuariatio inchoauit: & ne iterum foemine facilius labantur. vt ista pulchre ponit do. Alb. de troctis in d. tract. de perfecto cleric. in 2. lib. in 2. requisito. in 2. 1. & vlt. chart. operis. & quæ sunt j. prohibita, & quæ permessa foeminis, late tractauimus §. in j. part. j. libr. in 7. q. princ. in 2. arti. dum ibi tractauimus: an mulier possit acquirere Lambert. de iure patron. g 5 ius pat. &

# Cæsar Lambertinus Episcopus

ius pat. & sic videtur ex prædictis mulierem non posse ordinari: ergo nec presentari. ¶ Nec obstat dictum Pau. ad galatas: quia respondetur per Ricar. ubi dicitur esse verum, quantum ad meritum in Deum per comparationem ad Christum, non est differentia inter masculum & feminam: est tamen quo ad officium. Similiter respondetur ad iura allegata: quibus disponitur mulierem posse esse presbyteram, & diaconissam, ut non obstant: quia ibi presbytere vocatur videtur seniores: non mulieres ordinatæ: & per diaconissam intelligitur abbatissa: secundum gl. ibi, vel appellabantur diaconisse ibi ille, quibus iniungitur legere homilias in maturinis cum aliquali benedictione: ut dicit gl. alia in d. c. diaconissa. & sic apparet ex scriptis, mulierem non posse habere ordinem, sic nec presentari: præsertim per rationem, de qua dicitur quia cum sit mulier, si presentaretur ad aliquam ecclesiam, videretur dari vxor vxori: quod esse non debet. ¶ Tu tamen pro concordia dic, quod aut loquimur, an mulier possit presentari ad titulum alicuius ecclesie secularis, & illam habere in beneficium: & tunc etiam si esset monialis, non poterit presentari: quia est inhabilis ad illam, per iura allegata, & dicimus in d. ij. artic. vij. q. prin. 1. par. 1. lib. Aut loquimur, an aliqua possit presentari in abbatissam ad aliquod monasterium: & tunc, quia monasterium monialium dicitur ecclesia collegiata, in qua presentatio non cadit: ut diximus latè. s. in v. q. princ. huius partis in 1. & v. art. & non poterit presentari, nisi hoc haberet patroni ex privilegio Papæ: per cõs. Fede. ibi allegatum in illo: & aliis casibus ibi positus, presentatio de aliqua muliere fieri possit in abbatissa, cum illa ecclesia sit mulierum. Si tamen verò loquimur de monialibus, quæ de iure presentari possunt in monasteriis pro patronos: ut diximus in d. v. art. v. q. princ. huius partis, huius poterit presentari, si quis ordinem clericalem non habeant: cum ipsarum ordo sit, esse sanctimonialis. Et idem dicitur de omnibus femininis religionis habentibus monasteria, ut ad illa presentari possint: per c. indēnitatis. de ele. li. 6. ut omnia ibi dicta extendimus. ¶ Nec obstat ratio, quæ videbatur facere in contrarium: quod videtur data vxor vxori: quia spõsus ipsarum est Christus, cum sunt dicite, & virginitate vouerunt: ut no. in d. c. in noua. de pœnit. & remis. & de huiusmodi matrimonio, diximus s. in 1. part. 1. lib. in 9. q. prin. in 2. art. in responsione, quæ facio ad septimum motiuum partis negative: ubi de matrimonio spiritualibus diximus. ¶ Et ut non nihil desit de materia mulierum, adde, quod mulieres possunt esse canonicæ seculares: ut est tex. formalis in c. dilecta. ibi canonicas suas & c. de maio. & obedi. & tex. melior de iure, in cle. attendentes. §. illas quoq; mulieres. quæ vulgo dicuntur canonicæ seculares & c. de sta. mona. & iste mulieres viuunt secundum ordinem & vitam canonicorum secularium, ut dicit gl. & ibi Archi. in c. virgines. 20. q. 4. & no. glo. pen. in d. c. dilecta. & no. in c. si. 12. q. v. & est tex. expressus in c. indemnitate. §. penul. de elec. lib. 6. & in d. clem. attendentes. §. illas quoq;. ¶ Et licet nomen canonicæ cadat in muliere: tamen tales nuncupate canonicæ approbate non sunt à sede apostolica: ut dicit tex. in d. c. indemnitate. §. penul. & d. clem. attendentes. §. illas quoq; & tex. in c. perniciosam. in 1. q. 2. & ad hoc optimè allegatur decisio Rote: vtrum canonicæ in tit. de sentent. excom. in antiquioribus, ubi determinatur tales canonicæ seculares esse adeo reprobatae, quod non gauderent privilegio c. si quis suadente diabolo. 17. q. 4. cum non sint verè ecclesiasticæ persone, licet subsint episcopo: ut dicit Domi. in d. c. indemnitate. §. penul. de elec. lib. 6. post Io. an. Et ista pulchre ponit recolende memorie dominus obferuandissimus, dominus Bon. Iacobus Scotus Patavus, V. I. D. Excellentissimus: qui postea religionem sancti Benedicti congregationis sanctæ lussinæ, quæ modo dicitur Cassinensium ingressus, dominus Theophilus fuit appellatus in suo solenni trac. de p̄stan. canonicorum ciuitatis Paduæ. ipis Reuerens. dominis dicato in 7. q. euidentialem, eiusdem, qui in monasterio Cassinensi cuidam infirmo seruiens ex epidemia morbo mortuus fuit, qui habuit eminentissimam scientiam, canoniam, & legum, & sanctissimam vitam, & ideo ipsum verè beatum prædicato. ¶ Et redeundo ad nostrum: licet iste appellatur canonicæ, non sunt approbate: quia eam vitam sepe malum habet finem, prout in d. c. indemnitate. §. penul. recitat Io. an. & post eum Domi. & alij quædam casum, qui accidit: dicit enim, ibi Io. an. quod ut plurimum iste canonicæ seculares habitant permittim. & remittit se ad nota p̄ eum in c. dilecta. de maio. & obedi. & postea subdit, quod cum quædam abbatissa duplicis monasterij requisita fuisset à quodam Principe de numero collegij, respondit canonicos esse viginti: & canonicas quadraginta: & cum princeps replicasset numerum debere conuerti: quia melius sufficeret viginti feminæ quadraginta viris, quæ equauerit, illa respondit quod salua eius reuerentia: nã illud fuerat ibi optimè ordinatum, ut videlicet pro viginti canonicis, essent viginti canonicæ: relique vero viginti canonicæ essent pro hospitibus: quo responso audi-

to latatus est princeps: & concessit illi gratiam quæ petebat: semper tigitur ex istis militibus expectatur pessimus euetus: quid autem de canonicis sanctæ Brigide, vide pulchrum cõs. 8. Abb. in 1. vol. ¶ Cui ergo iste canonicæ seculares non sunt approbatae, est dicendum, quod quatenus sustinentur, si sunt patroni habentes ius pat. in istis monasterijs, licet ibi non possint presentare abbatissas: possunt tamen presentare huiusmodi canonicas: ut diximus s. in d. v. q. prin. huius partis in v. ar. dicta in monialibus, habere locum etiam in istis, per d. c. indemnitate.

¶ Septimus artic. vij. q. prin. j. partis. ij. Libri.

- 1 Laici an presentari possint in locis patronatis. c. m. 6. 7.
- 2 Laicus non potest esse beneficiatus.
- 3 Canonicius spirituale est.
- 4 Laicus nec decimas nec oblationes potest habere.
- 5 Laicus potest habere præbendam separatam à canonicatu.
- 6 Laicus non est capax iuris spiritualis.
- 7 Laicus in quibus casibus potest presentari, debet actu esse clericus.

**Dubitatur** Septimo, tamen laici possint presentari in locis patronatis: ¶ Dubium facit: quia christiani quauis laici, religiosi appellatur large tamen c. duo sunt. 12. q. j. & p. Abb. in c. ecclesia sanctæ Mariæ, de cõs. ubi de religiosi plenè p. do. Felin. in j. col. ¶ Tamen in contrarium videtur: quia laicus non potest esse beneficiatus: & sic nec canonicus, cum non sit clericus, text. in d. c. ecclesia sanctæ Mariæ, de cõs. & no. gl. in verbo, receperint. in c. c. M. Ferrar. ubi Abb. & alij: & maxime do. Fely. in 2. col. eo. ti. & Abb. in c. tua nos, de simon. & no. in cle. 2. de eta. & quali. & not. Archi. Gemi. & Propo. in c. placuit. ante fi. 32. dist. in allegatis gl. in d. c. c. M. & in d. c. ecclesia sanctæ Mariæ. & hoc voluit idem Arch. in c. si quis obiecerit. j. q. 3. & Hosti. in summa de insti. §. q. institui. & Abb. pulchre in c. maio. de pben. ¶ Et ratio istius conclusionis: quia ius canonicæ est spūale: catus singularis in c. dilecto. & ibi nota. oēs doc. de pben. quæ tex. ad hoc exclamat Abb. in d. c. maioribus. & Card. in cle. si iusta. in 2. q. & ibi Mod. de pben. maxime Im. in 1. & 2. col. & idem Card. cõs. 13. 1. incip. sancti. ad fi. & doc. in d. c. c. M. Ferrar. quæ quidam spūalia non cadunt in laicos c. si quis eum cepit. 16. q. 7. c. Messana. c. sacrosancta de elec. & c. eam que de p̄scr. inst. de inur. st. pu. §. j. & §. sacra. c. simi. ¶ Tu adde pro ista ratione etiam facere: quia nullus laicorum potest habere decimas & oblationes: cum sint iuris spūalis, & ideo illius non sunt capaces, nec eis cõferri: nec cõcedi possunt c. quauis. & ibi Abb. in 2. no. de decimis. ubi etiam dicit ex hoc: & ex illo text. inferri ep̄m non posse cõcedere domino domus, ubi est scriptura alicuius sancti: ut de illis oblationibus disponat ad libitum. ¶ Est bene verum, laicum posse habere præbendam separatam à canonicarum: vel quia sit magister in ecclesia, vel ex alia simili causa remuneratione digna. Ita gl. in d. c. c. M. Ferrar. in verbo, receperint. & sequuntur doc. in locis præallegatis: & præsertim in d. c. cum M. Ferrar. ubi do. Fely. & Abb. in d. c. maioribus, dicit hoc intelligi quado præbenda non est annexa canonicæ: ut ibi per eum: & Card. & Imol. in d. clem. si iusta. & hoc idem sequuntur Gemi. in c. si eo tempore. ante fi. de rescrip. lib. vj. & Card. in d. consi. 13. 1. & Per. de anch. in repe. rub. de cõcet. præb. & rota penul. in tit. de rescrip. in nouis. & voluit prædicta pulchre idem do. Bon. Iacobus Scotus in d. tract. de præstan. canonicorum ciuitatis Paduæ in 6. q. euidentialem. ¶ Demum pro clara intelligentia huius artic. dicimus aut loquimur de laicis, prout capiuntur in c. ex eo. in §. in ecclesijs. de elec. lib. vj. & ibi Arch. & post eum Domi. in ver. quæro qui cõprehendantur: puta de templarijs, hospitalarijs, & huiusmodi, aut de puris laicis. Primo casu si de dictis replarijs, militibus, & etiam conuersis: de quibus in d. c. ex eo. & in d. c. quauis. de decimis. & in c. 2. de insti. & huiusmodi: & tunc est tunc dicendum in ecclesijs eorum omnino eos esse capaces: & posse presentari cum in illis cadat ius pat. ut diximus s. in 4. & 5. art. presentis. q. Aut in alijs ecclesijs: & tunc non, nisi sint clerici: ut in dictis art. diximus: & ecclesiæ, quæ istis dantur, dicuntur date potius eorum religioni quàm eis: ut dixit Abba. pulchre in d. c. quauis. de decimis. pro eorum sustentatione: & ibi facit deferuire per clericos & sacerdotes, sicut etiam dicimus, quando aliqua institutio est facta religionis pro subsidio terræ sanctæ: quia poterunt illi laici præfisse: & ecclesijs deferuire facere pro sacerdotibus: ut per Arch. Io. and. & Gemi. in d. c. ex eo. in §. ecclesia. in gl. in verbo. in clericis. Et idem dicendum de monachis: ut quauis sint laici, si tamen sunt professi, consentur ut clerici, & eligunt in eorum ecclesijs: & idem, si non sunt professi: & non sunt in regulari monasterio: ut plenè Abba. in d. c. 2. de insti. Si verò loquimur in puris laicis, & tunc si ius pat. est in

est in aliqua præbenda separata à canonia, potest dari, et laicis tanquam maribus, vel ob aliam remunerationem: vt diximus. §. per gl. in d. c. cum M. Ferrar. & non est dubium eos posse ad illam præsentari, cū in illa cadat ius pa. vt diximus §. in j. part. j. li. in vj. q. prin. in 2. art. & cadit et in eis presentatio: vt similiter diximus §. in v. q. prin. huius partis in 3. art. i. quibus locis loquuti fuimus de præb. sisten. in aliis ecclesiis. Aut loquimur de puris laicis tā maribus, quā feminis, circa talia beneficia. & non est dubium cum sint spiritualia eos nō esse illis capaces. c. sacrosancta. & c. Messana. de elec. cū aliis. §. all. & sicut non p̄t laicus ad illa institui. c. i. de inst. Ita nec p̄sentari, prout colligit Car. ex illo tex. in c. per vestras. in j. no. hoc tit. quia tex. ibi exprimit: q̄ ille patronus, qui volebat præsentare seipsum, erat clericus: & idem ibi ponderat Io. an. in prin. in verb. clericus. Si vero loquitur de aliquibus hospitalibus, in quibus laici præponuntur: vel in collegiis scholarium, in quibus laici possunt præsentari: vt diximus §. in d. v. q. prin. huius partis in 8. & 11. art. & tunc si reperiuntur huiusmodi loca: tam marium q̄ feminarum poterūt ad illa p̄tari, cum sint illis capaces, & sint loca secularia: & cadat in illis ius pa. large: vt diximus §. in j. par. j. lib. in xj. & vj. q. princ. in 11. 12. & 14. art. & ista sunt de mente Ab. in d. c. ij. de inst. Arch. Io. An. & Gem. in d. c. ex eo. in §. in ecclesia. de elect. li. vj. ¶ Extē de, que hic dicuntur, etiam si laicus esset etatis, in qua posset clericari: quia si non est actum clericus non poterit præsentari ad beneficium ecclesiasticum, quamuis postea in continentem clericetur: vt diximus etiam §. in fi. 3. art. præsentis q̄ & dicitur. j. in hac etiam q. in xxix. art. in fi. vbi vide: vbi tractabimus, an ad beneficium sacerdotale sufficiat præsentare etate idoneum ad sacerdotium: licet non sacerdos. Et sic omnia sunt plana.

## ¶ Octauus art. vij. q. prin. j. partis. ij. Libri.

- 1 Filius familias an præsentari possit. & n. 6.
- 2 Filius familias potest in episcopatum eligi: & liberatur patria potestate in favorabilibus. Secus in odiosis.
- 3 Filius fam. episcopus tenetur honorare patrem.
- 4 Filius fam. an solvatur patria potestate per dignitatem sacerdotalem, vel prælativam inferiorem episcopatu, & monachatu, vel dignitate militari, vel doctarali. remiss. & n. 5.
- 7 Filius familias quicquid acquirit patri acquirit, exceptis spiritualibus.
- 8 Pater verberans filium suum, in sacris constitutum, incidit in penam. c. si quis suadente diabolo 17. q. 4.
- 9 Pater non potest verberare filium in sacris constitutum.

**1 Sequitur** Octauus art. videlicet ¶ an filius familias possit præsentari? Hunc art. non inueni in specie tactum: sed bene reperi dubitationem, an filius familias possit eligi in episcopatum: quam ponit Firma in trac. de ep̄o. in 2. lib. in j. par. in 8. q. & dicit ¶ filium familias posse eligi in ep̄m, verū liberari à patria potestate: quia illam soluit dignitas ep̄alis: vt in aut. sed dignitas. & ibi doc. C. de ep̄is. & cler. & in aut. constituto, quæ de dignit. §. illud. & not. in ea. indecorum. de etat. & qualita. vbi gl. & per Bal. in l. sacrosancta. de ep̄is & cleric. & in l. si marit. C. de patria potesta. & Bar. in l. 2. & in l. patre. ff. de his, qui sunt sui vel alii. iur. quod dicit esse verum, quo ad fauorem, non quo ad odium: secundum Bar. in d. l. 2. in fi. & in l. patris. ff. de in ius vocan. & ibi adducit Bart. hoc inferentem ad q̄ statuti: & ad aliam illationem de iure deliberan. & ibi etiam ponit, q̄ filius ep̄s tenetur honorare patrem, & illum sibi preponere: imo etiam Papa, secundum Bal. ad Roma. in l. pretor ait. in fi. ff. de in ius voc. quod Firma. putat verum in his, quæ domi, non quæ foris sunt: & sic contra id quod ponit Bald. in l. senium. in v. col. C. q. testa. facere possunt vbi dicit maiorem esse auctoritatem magistratus ¶ q̄ parentum quanto magis ep̄i: vbi etiam querit, quid de dignitate sacerdotali, & prælatura ¶ inferiori ab episcopatu, an soluat p̄tiam potestatem, & et de monachatu: vbi similiter qd de dignitate militari, & doctarali? ¶ Et licet pater meus obseruantissimus me emancipasset à nexibus p̄tē potestatis, cum promotus fui ad subdiaconatum: & sic multo antequam fuisset ep̄s creatus, nihilominus semper sibi exhibui solitam reuerentiam et ep̄s, qui cū esset p̄sens in mea consecratione in ciuitate Trani, & et cum ab illa descendisset, vt ad ep̄atum meum accederem, petiit à me benedictionem: & cum ego de negassem, & ab ipso benedictionem petiissem, illā mihi p̄buit, & sic descendit: & amplius eum non vidi: nam mortuus fuit me in episcopatu existēte: vt iam prædixerat in meo desessu: dixit enim, perge fili, & ministerium tuum imple iuxta onus humeris tuis à Deo, & ab apostolica sede impositum: & de me viuo amplius non cures: sed de mea anima: quia ulterius amplius non me videbis, & vt percepi ab astantibus fide dignis, ad do-

minum migravit cum maxima sanctitate: & vltima eius verba hæc fuerūt: maria mater gratie: & cum dixit in hora mortis suscipe, exspiravit: & hic felix transit? est medela doloris mei: spero ipsum esse ciuem paradisi, & p̄ me deum orare. ¶ Redeu. do igitur ad casum nostrum, si filius potest esse sacerdos, eligi ep̄s, & consecrari, multo magis & beneficiari. quod etiam probatur in c. cum annum. in fi. de iud. li. vj. vbi p̄supponit filium familias habere beneficium. Facit. c. qui generaliter. de proc. e. lib. Si ergo potest beneficium habere, ergo & præsentari: & q̄ præsentari possit filius. aperte tenet in specie Host. in summa huius tit. & dicitur. j. in 8. seq. q. prin. in 12. art. dū queritur ibi, an pater possit præsentare filium: & dicitur doc. q̄ sic: ergo filius familias potest præsentari. Sed quia possit dici, q̄ forsan in casu illius art. fuerat emancipatus à patre: dico q̄ doc. ibi loquunt de filio familias, cum faciunt morium, illum acquirere patri: ¶ & sic p̄supponunt eū in patria potestate: & solunt in spiritualibus filium. nō acquirere patri: per d. c. cum annum. cum aliis allegatis in 12. art. seq. q. prin. ergo non est dubium filium p̄tari posse: & ita tene, quis sit sub patria p̄tate: quæ quo ad sp̄alia, est liber: vt diximus in d. 12. art. & hoc idem tenet Ab. & doc. in c. cum voluntate. super gl. fi. vbi dicit in spiritualibus filium clericum non subesse p̄tē potestati. ¶ Imo filius in sacris constitutus, non potest à p̄tē verberari, quin incidat in canonem, si quis suadente diabolo. 17. q. 4. vt vult ibi Ab. quicquid dixerint alij, & de prædictis etiam in c. cū indecorum. de etat. & quali. & qd̄ dixi de patria p̄tate. ponit etiam Ab. in c. cū desideres. in fi. vlt. not. de sent. excom. Et q̄ non possit pater verberare filium in sacris, tenuit etiam gl. fi. in c. j. de sen. excomm. sufficit ergo quod præsentari possit: reliqua de filiis. vide in x. seq. art.

## ¶ Nonus art. vij. q. prin. j. partis. ij. Libri.

- 1 Serui infideles præsentari non possunt.
- 2 Serui clerici esse nequeunt.
- 3 Serui eligi nequeunt ad episcopatum, sacerdotium & beneficium, & quid si sine manumissione ordinentur. n. 5.
- 4 Seruus index esse non potest.
- 6 Seruus præsentari non potest nisi sit clericus.

**Et quia** Similiter seruus est in potestate domini, dubitatur nono, an seruus possit p̄sentari in beneficio vel ecclesia patronata vacante? Hunc art. similiter non reperi in sp̄e tactum. ¶ Ideo dic, q̄ si loquimur de seruis infidelibus: quæ ultra seruitutem sunt et infideles: vt cōmuniter hodie sunt serui nostri: qui aut sunt mahumettani, aut Saraceni: & non est dubium eos nō posse esse clericos, nec p̄sentari: ex quo sunt infideles: vt dicitur. j. in ix. q. prin. i. vj. art. Aut vero loquimur de seruis Christianis: & cum non possit p̄sentari in ecclesiis & beneficiis nisi clericus: vt diximus §. in primis art. presentis. q. prin. 2. esset videndum, ¶ an serui possint esse clerici: & sic ordinari? & dicendum est nō illū seruum siue priuati, siue ecclesie, posse ordinari: nisi manumittatur prius. c. 1. 2. & 3. 54. dist. Et ratio prohibitionis, est seruis vilitas habito respectu ad clericalem dignitatem. c. arbitramur. eadem dist. & c. de seruatorum. de ser. nō ord. & est alia ratio: quæ debet esse immunis ab aliis, q̄ diuine aggregandus est militie. d. ca. j. 54. dist. ¶ Et ideo d̄r, seruum nō posse eligi ad episcopatum, sacerdotium, & beneficium. c. nullus. & c. nulli. 53. dist. ¶ nec mirum, quia prohibetur seruo esse index: quod est minus. i. seruus. C. de iud. nisi sibi preponere: per gl. nec potest esse tutor. instit. de tut. §. est autem. ibi capite lib. vt pulchre per Firma. in tract. de episcopo. in 2. lib. in j. part. in 64. q. post princ. 2. col. 12. char. operis. ¶ Quid autem, si de facto sine manumissione ordinetur? ponit plene do. Albe. de troctis in tract. de perfecto clerico. in 2. libr. in 3. requisito. in 22. char. operis. nolo transcribere, vbi ponit, quando remaneat clericus, & quando non. ¶ Conclude ergo seruum non posse clericari, nisi manumittatur: & nisi, si de facto ordinaretur clericus casu, quo potest remanere, ergo nec p̄sentari, nisi sit clericus. Nec dicerem ipsum posse p̄sentari in secularibus collegiis, cum non sit persona libera: quia non habet legitimam personam. d. l. seruus. C. de iud. & glo. pen. in l. pedius. ff. de arb. Reliqua de seruis vide in sequent. art.

## ¶ Decimus art. vij. q. prin. j. partis. ij. Libri.

- 1 Monachus an possit p̄sentari. & n. 14. 23. & 25.
- 2 Monachus seruo equiparatur, & seruus dicitur. n. 5. 13.
- 3 Seruus in arbitrium eligi non potest, nec in arbitratorem, & quid de monacho. nu. 4.
- 6 Seruo si fiat legatum, dominus potest solus illud repudiare.

# Cæsar Lambertinus Episcopus

- 7 Monacho legatum potest abbas repudiare.
- 8 Seruo si quid legetur alimentorum ratione censetur factum domini contemplatione.
- 9 Seruo mortuo non potest dominus hereditatem illi delatam adire, & quid monacho & monasterio.
- 10 Seruo magis æquiparatur monachus, quam filius familias.
- 11 Monachus quicquid acquirit, monasterio acquirit.
- 12 Seruus delinquens conueniendus non dominus & idem de monacho et monasterio.
- 13 Argumentum de filiofamil. ad monachum, an valeat.
- 14 Filius familias alimentandus est à patre, monachus monasterio.
- 15 Filius familias degens in studiis, potest agere sine patrie consensu: monachus sine abbatis licentia.
- 16 Pater potest hereditatem filio delatam adire, eo inuito.
- 17 Filius familias alimentandus est à patre, monachus à monasterio.
- 18 Filius familias an persona libera, & quid de monacho.
- 19 Filius familias testis esse potest, & item monachus.
- 20 Papa sine Imperator an possit aliquid concedere filiofamil. ne usufructus acquiratur patri.
- 21 Argumentum de seruo vel filiofamil. ad monachum an & quando sit validum.

**Ex duobus** Præcedentibus art. in quibus loquuti fuimus de existentibus sub alterius potestate, ex quo monachus æquiparatur seruo, potest etiam dubitari: an ipse monachus præteriri possit? Et licet hic art. possit dici su præteritus: quia videor de eo tetigisse. §. in 4. præd. arti. præsentis q. tamen re vera ibi loquuti fuimus de monachis simplicibus viuentibus, vel ut cremitis: hic autem loquimur de monachis existentibus in monasteriis sub potestate abbatis. Item ibi fiebat dubium, an essent clerici vel non: Hic autem oritur dubitatio, quia sunt sub aliena potestate. ¶ Dic ergo, q. prima facie vñ dicendum, monachos non posse præsentari illo potissimo fundamento: quia monachus æquiparatur seruo: vt proxime dictum est: sed seruus præteriri non potest, dum existit in potestate alterius: & sic nisi manumittatur: vt fuit conclusum in proximo præced. art. Ergo nec monachus, cum seruus censetur. ¶ Et q. monachus seruo æquiparetur primo glo. in l. cum hæredes. §. fin. ff. de acq. hæred. ¶ Secundo adducitur glo. pen. in d. l. pedius. ff. de arb. q. sicut non potest eligi in arbitrum seruus: eodē modo nec in arbitratorem: & idem ibi in monacho sine superioris consensu. ¶ Tertio adduco Bar. in l. j. in prin. ff. de stipu. seruo. vbi not. dicitur omnia, quæ traduntur in titu. seruo. habere locum etiam in monacho: quia seruus & monachus æquiparatur, quod idem voluit Bar. in l. j. §. si summarius. & in l. seruus testamentum. & in l. quod seruus. ff. e. & in l. cum fundū. §. seruum ruum imprudens. ff. si certum per. ¶ Quarto adduco Bart. in l. tutor. ff. de bon. poss. q. sicut dominus solus potest repudiare legatum factum seruo suo, l. legatum. ff. de leg. j. seu hereditatem. l. j. per seruum. ff. de success. edic. ¶ Ita & abbas solus potest repudiare legatum factum, seu hereditatem delatam monacho sui monasterij. Quinto adduco Bar. in l. cum iij. eum. ff. de trã. fã. ¶ q. sicut legatum alimentorum factum seruo, censetur factum contemplatione domini. l. si filio. ff. de conditio. & demonstratio. Ita & legatum alimentorum factum monacho, censetur factum contemplatione monasterij. ¶ Sexto adduco Bart. in l. is potest. ff. de acq. hæred. q. sicut seruo mortuo do. hereditatem sibi delatam adire minime potest. l. inde neratus. §. j. ff. ad leg. Aquil. Ita & mortuo monacho monasterium hereditatem illi delatam adire non poterit: quod tñ non erit in filio. d. l. inde neratus. ¶ Septimo adduco. l. si in l. cum præcor. ff. de iud. & ibi Bald. q. magis monachus æquiparatur seruo, quam filius familias. ¶ Octauo adduco rationem: nam quemadmodum quicquid acquirit seruus acquirit domino. l. placet. ff. de acq. hæred. in l. in l. de his qui sunt sui vel alie. iur. in prin. e. modo ¶ quicquid acquirit monachus, acquirit monasterio, aut ingressi. C. de sac. sanct. eccl. ca. cum ad monasterium. de statu regula. quod tamē non est in filiofamil. quia aduentitiorum castrensiū, & quasi castrensiū dominium sibi acquirit, & castrensiū est usufructum: vt in l. cum oporteat. cum materia. C. de bonis, que libe. ¶ Nono adduco: nam sicut seruus, qui deliquit, conueniendus est, & non dominus. C. de nox. l. pe. & si. Ita & monachus conueniendus est, & non ecclesia. l. 3. q. 3. c. 1. facit quod dicit Arc. in his terminis in c. quia sepe. quem ibi refert Dom. in fin. 2. col. de electio. lib. vj. ¶ Decimo adduco: nam monachus dñ seruus. 54. dist. multis. & not. gl. in c. nolo. xj. q. j. propter quam lo. And. quem ibi sequitur Dom. in d. ca. quia sepe. in fin. 2. & in prin. 3. col. dicit illud, qd de seruo dñ, & de monacho dici potest. Et per ista videretur dicendum, q. sicut seruus præsentari non potest: ita nec monachus, cum æquiparetur: & valeat arg. de vno ad alium. ¶ Contra modo facit, q. sicut dicimus filium

fa. posse præsentari, & non ob stare patriam potestatem: vt cō. eluimus. §. in 8. art. præsentis. q. Ita et monachus præsentari poterit, & non obstat potestas abbatis. ¶ Et pro hoc q. monachus æquiparetur filiofamil. ¶ & valeat arg. de filiofamil. ad monachū. adducitur primo doctrina Barto. in l. j. §. seruum, qui in fuga. ff. de acq. poss. ¶ vbi dicit, q. sicut filius fugitiuus acquirit possessionem patri, ita & monachus fugitiuus monasterio, quod tamen non est in seruo: vt ibi est tex. Secundo adduco gl. magn. in l. si longius. ff. de iud. ¶ q. quemadmodum filiusfam. degens in studio, potest agere sine consensu patris: ita & monachus degens in studio poterit agere, & omnia facere sine consensu sui abb. ¶ Tertio adduco Bar. in l. j. in 4. q. prin. ff. de vul. & pup. ¶ q. sicut filio recusanti adire hereditatem sibi delatam potest pater illam adire. l. si. §. fin. autem recusante. C. de bonis, quæ libe. e. modo & monacho recusante adire hereditatem, sibi delatam, monasterium poterit adire. ¶ Quarto adduco: nam quemadmodum filiusfam. debet alimentari à pte. l. si quis à liberis. ff. de libe. agnos. per totum. Ita & monachus debet alimentari à suo monasterio. c. ex parte. de accusat. & tamen sic non est in seruo: quia pro derelicto haberi potest. ¶ Quinto adduco: nam sicut filiusfam. est persona libera quamuis sit in potestate patris. inst. de his qui sunt sui vel alie. iur. in prin. Ita & monachus est persona libera: licet sit in potestate abbatis. l. deo nobis. C. de epis. & cleric. Imo quia Deo seruiunt regnare dicuntur. voluit Barto. in l. cum hæredes. §. j. ff. de acq. posses. ¶ Sexto adduco: nam quemadmodum filiusfam. potest esse testis, non obstante pte potestate. l. non tantum. §. vniuersitatis. ff. de rerum diuisio. inst. eo. §. vniuersitatem. Ita & monachus potest esse testis, non obstante monachatu, & potestate abbat. l. serui. ff. de testi. ¶ Septimo adduco, q. sicut summus Pontifex vel Imperator potest aliquid concedere filio, vt non acquiratur vsufructus patri. l. cum multa. C. de bonis, quæ libe. e. eodem modo prædicti hoc facere possunt in monacho, & non acquiratur vsufructus monasterio. Ita Vincen. in c. cum ad monasterium. de statu monac. ¶ De quo dicto satis dubito: quia videtur nimis durum: poterit tamen saluari per doctrinam Barto. in l. si alteri. ff. de hæred. inst. vbi querit, an possit legari seruo, vt non acquiratur domino: quod non potest fieri, vt sic intelligatur, q. proprietates non sit domini, sed dominus habet permittere, vt annuentibus oculis seruus vtatur illius rebus, & earum habeat gubernationem: eodem modo casu nostro: nā monasterium, seu abbas habet permittere annuentibus oculis, vt monachus vtatur illis rebus, & eas gubernet. ¶ Vnde cum monachus æquiparetur filiofamil. & filius familias potest præsentari, vt diximus in d. 8. artic. præsentis. q. prin. merito debet posse præsentari & monachus. ¶ Certe hoc plane procederet, nisi essent in oppositum dicta superius proximè allegata: quæ volunt, q. æquiparetur monachus seruo, qui præsentari non potest. ¶ Dicendum igitur est, p. concordia, vt dixit lo. an. in c. cum indēnitati. de iud. super gl. quem refert & sequitur Dom. in d. e. quia sepe. in prin. 3. col. ¶ quod arg. de seruo ad monachum, habet locum in materia, q. est vtrique taliter p. portionabilis: & ita in casibus scriptis. Sed si sumus in materia, quæ non est vtrique pariter p. portionabilis, non æquiparatur seruo, quod dñ patere: nam seruitus inducit magnam capitis diminutionem: qd non facit p. seruo: quia nullam capitis diminutionem inducit. l. Deo nobis. C. de epis. & cle. Et ita refert lo. An. & Dom. vbi §. ¶ Tu adde, q. eorum distinctio procedit in casu claro: Sed quid in dubio, qd non apparet proportionabilitas quō fiat argumentatio de seruo, vel de filiofamil. ad monachum: & Bal. in l. j. in 2. col. C. qui admittit. q. æquiparabimus monachum seruo vel filiofamil. prout erit melius ipsi monasterio: quem sequitur Cyn. in d. l. deo nobis. & Mod. in l. j. in 4. q. prin. ff. de vulg. & pup. & Rom. in l. hæres. §. neque filius. ff. de acq. hæred. pro qua doctri. facit tex. in l. cum personæ. ff. de relig. & sumpt. fun. ¶ Cum ergo in casu nostro materia sit p. portionabilis magis filiofamil. quam seruo, Imo magis proprium est, quod monachus præsentetur quam filius, quia monachus persona est religiosa, filius autem ex accidenti. l. ex clericatu est persona religiosa: ergo dicemus præualere argum. de filio ad monachum. Et si bene essemus in dubio, est magis vtile monasterio monachum præsentari quā non: quia illi acquirit d. c. eū ad monasterium. de sta. mo. & hoc casu etiam est fortius in monacho, quā in filiofamil. quia acquirit etiam personæ religiose, prout est monasterium: & ideo seruus in patre. vt diximus. §. in 8. & 19. art. præsentis. q. ¶ Et sic cō. clude monachum posse præsentari: vt volunt doct. in c. 3. religiosus. de electio. lib. vj. cum licentia superioris tamen, vt ibi: & in iuribus allegandis. j. in presenti. q. in xix. art. dum tractabim: an monachus possit præsentari in ecclesia parochiali: & quæ ibi dicuntur, sint hic allegata.

¶ Vnde cum



## ¶ Undecimus art. vij. q. prin. j. part. ij. Libri.

- 1 Presentari an possit illegitime natus, & an eligi. n. 2. 3. & 14.
- 4 Mulieres & spurij vsque ad decimam generationem in ecclesia Dei non admittendi. & n. 5.
- 6 Filius patris solet fere esse similis.
- 7 Illegitime nati corruptis fere sunt moribus.
- 8 Illegitime nato per ignorantiam ad aliquid promotus, an character imprimatur.
- 9 Matris an credendum de legitimitate filij vel eius illegitimitate.
- 10 Filij sacerdotum nati ex legitima vxore ante sacerdotium, possunt promoueri ad sacros ordines.
- 11 Papatum adepti filij presbyterorum.
- 12 Ioannes And. quo patre natus.
- 13 Legitimitas per subsequens matrimonium, vel per Papam, vel per Imperatorem, vel alium legitimitati potestatem habentem, an censeatur legitimus ad actus ecclesiasticos & seculares.
- 15 Illegitimi, etiam honestis moribus ac virtutibus predicti, non possunt promoueri, cum eis tamen dispensari potest.
- 16 Papa an tacite dispenset cum illegitimo, eum scienter promouendo, & an ille possit promoueri & effici monachus.
- 17 Illegitimus, in religionis ingressu efficitur legitimus.
- 18 Papa an possit dispensare cum illegitimo, vt fiat Cardinalis.
- 19 Illegitimum dispensatio qualiter fiat, & quae requirantur.
- 20 Illegitimum natus, est patris culpa, non nascens.

**2 Dubitatur** Undecimo, § an illegitime nati seu bastardi poterunt ad beneficia patronata praefertur. in tract. de ep. in 2. lib. in xlvj. q. dum quaerit, § an bastardus possit eligi? dicitur secundum tempora antiqua poterat bastardus eligi et ad episcopatum: & alleg. c. pe. lvi. dist. ¶ Sed contra hoc facit: quia etiam de iure diuino prohibentur illegitimi ordinari: si ordinari, ergo & eligi, & presentari: arg. c. accepim. de era. & qualita. nam habemus Deuterono. transumptiue in tex. ca. per venerabilem, qui fil. sint legitimi in filiis testante dno deuterono. & c. sic dicerem q. tex. in d. c. pe. lvi. dist. loquatur de filiis presbyterorum natis antequam ipse esset presbyter: & ita velle aperte ibi tex. gratiani sequens: licet aliud videatur sentire ibi gl. vt j. dicit. ¶ Dic ergo, q. omnes illegitimi quounque nomine censeantur, prohibentur ordinari, non solum ex dispositione legis canonice, sed etiam diuinae: per d. c. per venerabilem iure diuino prohibente manseres & spurios vsque in decimam generationem in ecclesiam Dei non intrare, licet hoc hodie non feruetur: nisi in personam ipsius illegitimi: vt in d. c. per venerabilem. & ibi plenè doct. & ratio prohibitionis reddit triplex per G. & H. sit. in summa de filiis presbyte. § quae sit cā. 3. Prima, nam cum dignitas clericalis sit magna in se, huiusmodi personis tanquam vilibus conferri non debet. c. inter dilectos. de excel. pra. ex incontinentia enim parentum quasi maculati & inhonestati censeantur, & fama promouendi in nullo debet vacillare. 3. dist. laici. & ex talibus ecclesia saltem de facto infamatur. c. unico. de oblig. ad rat. ¶ Secunda ratio est detestatio paterni criminis. c. vergentis. de here. quia tales solent esse imitatores paterni sceleris. ¶ Iuxta illud saepe solet filius similis esse patri: arg. lvi. dist. c. si gens anglorum. & l. quod si nolit. § si mancipia. ff. de adilit. edicto. ibi, praesumptum est enim quosdam peruersos fore: quia fuerunt nationis peruersae. ¶ Tertia ratio: quia experimento apparet tales, vt plurimum, non ita morigeratos esse, sicut legitimos, eo q. a parentibus non ita solite instruantur, sicut legitimi: quae ratio est Richar. in 4. dist. 2. 5. q. 3. qui sentit praedictas rationes, quas etiam ponit Alb. de troctis in d. tract. de perfecto clerico in 2. lib. in j. part. in j. requisito. & in hoc non est aliqua difficultas: cum omnis illegitimus ordinari non possit: si non ordinari ad ordines: ergo nec habilis ad beneficia: quia laici non possunt beneficiari: vt in ritu de clericis coniuga. quasi per totum. & diximus. §. in 3. art. praesentis. q. & in hoc non est insistendum. ¶ Bene verum est, quia dubitari potest, quid si per ignorantiam contingat illegitimum promoueri, an character imprimatur: & dicendum quod sic: vt habetur in c. si. de tempor. ord. ¶ An autem verbis matris credi debeat de illegitimitate vel legitimitate filij: est videndum quod habetur in c. per tuas. de prob. & in c. asserte. de praesumptio. vbi oēs doct. ¶ Tamen si sunt filij presbyterorum nati ante sacerdotium ex legitima vxore possunt promoueri ad sacros ordines: vt in c. ad hec. in c. ad extirpandas. & in c. ad abolendam. de fil. presbyt. & in §. coniuncto. §. si. & in c. osus. lvi. dist. 1. vbi enumerantur septem summi pontifices qui hoc modo nati. si filij presbyterorum ad Papatum assumpti fuerunt, & ita intelligitur & loquitur tex. allegatus per Firma. in c. pe. lvi. dist. quia ita intelligit illam auctoritatem ibi gratia. licet ibidem gl. 1. contrarium sentiat. ¶ Et Io. And. in addi. Spec. in rub. de filiis

presbyterorum. ponit se fuisse filium cuiusdam Andree ex vxore: & ea mortua ipsum Andream fuisse effectum sacerdotem: & habuisse quandam ecclesiam parochialem: & in eius domibus ipsum Andream habitasse, & studuisse: & sic vocatur Ioannes Andree, id est filius Andree: & non quod vtrunque nomen eius sit suum, vt ibi. ¶ Quod autem de illegitimo legitimitate per subsequens matrimonium, per Papam, aut Imperatorem, vel alium habentem potestatem legitimitate. De primo vide not. in c. per venerabilem. & in c. tanta. qui filij sint legitimi. & de omnibus ibi plenè per Abb. & alios: & hodie per maximè per do. Propo. Alex. & in d. c. per venerabilem. & habetur, an legitimus quo ad actus ecclesiasticos, censeatur etiam legitimus quo ad seculares, & contra: vide ibi Propo. plenè. & eundem Propo. in c. lege. x. di. & quae nos latè diximus post eum §. in 2. part. j. libr. in 2. q. princ. in xxix. articulo. vbi plenè tractauimus, an legitimus per principem secularem succedat in iure patr. ecclesie. sic. ¶ Et quod illegitimi hodie non possint eligi: maximè in episcopum, est text. in c. eum in cunctis. & ibi glo. & doct. & praesertim Abb. in cap. cum super eo. ca. cum nobis. & ca. in motuit. de elect. & ibi omnes. & Specul. in titul. de libell. concept. §. si. ad finem: & hoc etiam est clarum. §. ¶ Est tamen aduertendum, vt non ex hoc, quod aliquis sit illegitimus, sperni debeat: vt in ca. nasci. lvi. dist. & hoc, quia Dei manus est, quae operatur, ita in vno, sicut in alio. Et ideo text. dicit in c. vnde canque nascantur homines, modo parentum non imitentur errores, honesti & salui erunt: semen enim hominis est quocumque homine Dei creatura est: & eo male vrentibus male erit: non autem ipsum semen malum, propterea text. ibi sequens exhortatur: vt nunquam de vitiis erubescamus parentum, sed semper amplectamur virtutem. ¶ Et ideo licet praedicti illegitimi sit honesti & virtute praedicti merito iure promoueri non possint: nihilominus cum eis potest dispensari. d. c. innotuit. & ibi gl. Abb. & doct. quod dicunt fieri posse et post confirmationem. ¶ Per gl. ibi. per c. nisi cum pridem. de renunc. & maximè ex ipsius confessione. lvi. dist. c. apostolica. & c. quae simpliciter. & gl. in d. pe. dicit talem dispensationem non posse fieri per archiepiscopum: sed per Papam. & idem vult gl. in d. ca. innotuit. per ca. 2. de corpore vitiatis. ¶ Et Firma. in d. xlvj. q. ponit etiam, § an Papa tacite cum illegitimo dispenset ipsum scienter promouendo: & ibi an illegitimus postulari possit, & an possit effici monachus, & legitimus: & latè persequitur, an episcopus possit dispensare cum aliquo illegitimo ordinando ad sacros ordines: & de consensu, episcopi quantum ad ordines minores, & ad beneficia sine cura dispensare posse: ad curata autem dignitates, & sacros ordines solum Papam dispensare: vt hodie est text. clarus in ca. de filiis presby. lib. vj. vbi etiam habetur, q. si dispensatum fuit cum tali illegitimo, vt non obstante defectu natalium possit promoueri ad curatum beneficium praetextu illius dispensationis, non poterit ad personatum vel rectoriam assumi: ad quam per electionem procedi consueuisset: vt est text. in c. si. de preben. ¶ Et per ingressum religionis illegitimus efficitur legitimus, quo ad promotionem ad ordines, non ad prelationem de quo tamen latè per do. Alber. de troctis in d. tract. de perfecto clerico. in 2. lib. in j. part. in j. requisito. ¶ Et an Papa possit dispensare cum illegitimo, vt possit effici cardinalis: vide per Abb. in c. dilectus. de excel. pra. & per Firma. vbi §. in fin. de xlvj. q. v. ibi etiam dicit: quod legitimus simpliciter, non intelligitur legitimus ad R. dignitatem. alleg. Bartol. in spec. in ca. de fideicom. ¶ Et ne procedamus in hac materia longius: vide qualiter fiat dispensatio illegitimum circa beneficia & alia: & quae sunt exprimentia, iuxta materiam. d. l. eam quam. C. de fideicom. quae latissime ponit do. Fel. in ea. postulat. in 4. col. in versic. feruit etiam ad hoc. de rescript. cum pluribus consuequent. vbi pulehre hanc materiam tractat non est transcribenda: & doct. plenè in dict. ca. j. de filiis presbyte. vbi signanter Ioan. Andr. Gem. & Philip. fran. non solum ingredi talem materiam dispensationis. Sed concludit, tunc demum posse presentari illegitimum: & ad tale beneficium, quando secum est legitime dispensatum, quod possit clericari: & ad illud beneficium, ad quod est factus habilis ex dispensatione: iuxta dicta doc. ibi alias non praesertari. Et idem Firma. in d. tract. de ep. in 3. li. in 2. part. 2. par. prin. in 18. q. quaerit: an bastardus electus possit praesertari: & dicit quod sic dispensatiue: tñ: alle. gl. in d. c. innotuit. de elec. p. d. c. nisi cum pridem. de renunc. & dispensatio debet esse Papae: vt §. diximus. ¶ Non omitam vnum nasci illegitimum non esse culpam nascens: sed patris. vt vult tex. in ca. nasci. lvi. dist. vbi dicit nasci de adulterio si eius culpa qui nascitur: sed illius, qui generat. & hoc est dictum beati Hieronimi patroni nostri originaliter in epistola contra Rufinum penebris exemplum de seminibus sparatis in terra vt ibi. ¶ Reperi postmodum d. Roc. in hoc tract.

# Cæsar Lambertinus Episcopus

hoc trac. in ver. cõpetens alicui. in fi. 2. q. vbi quærit de hoc art. & breuiter concludit illegitimum non posse præsentari: quia talis nõ admittitur ad beneficia ecclesiastica sine dispensatione, vt ipse dixerat in d. 2. q. quod dicit probari in e. literas. & in c. fi. & p. totum de filiis presb. in antiquis: & vj. & ita refidet. tu tenet vt s.

¶ Duodecimus art. vij. q. prin. j. partis. ij. Libri.

- 1 Presentari an possint vitiatu corpore, vel ad ordines promoueri, vel beneficia habere.
- 2 Ordinari aliquem quæ prohibeant.
- 3 Corpore vitiatu qui dicantur.
- 4 Demoniacus eligi non potest.
- 5 Beneficia an amittantur defectu superueniente.

**Sequitur** Modo. 12. loco dubitare, ¶ an corpore vitiatu possint presentari? Et dic breuiter corpore vitiatu non posse promoueri ad ordines: vt de corpore vit. p. totum: ergo nec poterunt habere beneficia. vt i proximo præceden. art. diximus: & vt per Host. & Gof. in summa. d. c. de corpore vitiatu. & lv. dist. per totum. & xlix. dist. §. hic superna. & c. fi. & per Richar. in 4. dist. 2. §. q. 5. art. 2. & in summa pulana & similibus summis, in verbo, vitiatu corpore: & præsertim p. Archiepiscopum floren. in summa sua in 4. part. du. v. c. v. ¶ quæ autem sint ista vitia corporis quæ prohibeant aliquem ordinari, vide plenè in locis proximè allegatis. & per d. Alb. in tracta. de perfecto clerico. in 2. lib. in j. part. in 22. requisito. vbi quærit de multis defectib. corporis: & præsertim de existente sine manu, sine naso, de monoculo, de caræte testiculis: de claudo, de habente maculã in oculo, de gibboso, lunatico, vel non valente bibere vinum, & de vitijs corporis vetitis in veteri testamento: & quid si impedimentum superuenisset post ordinem assumptum: vide ibi plenè: & an ¶ mancus, vel aliter corpore vitiatu, possit eligi episcopus: & q. dicantur corpore vitiatu, vide plenè per Firmã. in trac. de episcopo. in 2. lib. in q. 24. Vbi et ponit q. castratus a medico, vel secatus pede in infirmitate p. eligi episcopus & consecrari, c. si quis. §. 5. dist. d. modo possit accedere ad altare sine baculo: quia si cum baculo, non procederet: secundum gl. ibi per c. nullus episcopus de conse. dist. j. quod accidit felicis mem. Angelo castaldo nobili Tranen. episcopo Insulano, meo immediato prædè castro, cui propter infirmitatem fuit tibia fracta: & post multos dies abiit ad dominũ: sed si vixisset, nõ potuisset accedere ad altare sine baculo. Et ibi etiam Firmã. quærit de episcopo manco, cæco, de laborante morbo epileptico: an possit celebrare: vide Firmã. in d. trac. in 2. lib. in vj. part. in 7. q. & an possit eligi. vide eundem in 2. lib. in j. part. in lvj. dist. ¶ & q. demoniacus eligi non possit, habetur. 3. 3. dist. c. maritum. c. communiter. & c. clerici. & per Firmã. in d. trac. in 2. lib. in j. part. in 57. dist. & concludit corpore vitiatu non valentem promoueri ad ordines, non posse presentari. ¶ An autem per superuenientiam defectus quis amittat beneficia iam quæ sita: & an de tur sibi coadiutor: ponunt doct. in supradictis locis. & in tit. de clerico ægro. Et hoc sufficiant.

¶ Decimustertius art. vij. q. prin. j. partis. ij. Libri.

- 1 Bigamus an possit per patronos ad beneficium patronatum presentari. 3.
- 2 Bigamia quot modis contrahatur. Et quis sit bigamus.
- 3 Bigamo de facto promotu character imprimitur.
- 4 Episcopus an possit dispensare cum bigamo.
- 5 Papa an possit dispensare cum bigamo.
- 6 Papa dispensare potest contra ius positum.
- 7 Bigamus potest monachi, non autem fieri rector scholarum.
- 8 Bigamus est priuatus omni privilegio clericali, etiam in foro seculari.
- 9 Bigamus non potest presentari, nec eligi, nec ordinari, nisi cum Papa dispensatione. c. n. 15.
- 10 Bigamum eligentes, an priuentur iure eligendi.
- 11 Ozias uxorem duxit meretricem.
- 12 Bigamus potest fieri episcopus, et etiam cum dispensatione cardinalis.
- 13 Irregularitas omnis est iuris positivi, excepta bigamia.
- 14 Cum bigamo dispensatum in ordine habendo, intelligitur dispensatum ad beneficium, et maxime curatum.
- 15 Bigami effecti monachi, possunt presentari in ecclesiasticis: beneficia regulariu. Limit. n. 19.
- 16 Bigami effecti monachi seu regulares, gaudent nihilominus privilegio ecclesiasticis, non obstante dispositione c. vici. de bigamis.
- 17 Monachus professus nondum clericus, non potest prouideri de beneficiis etiam regulari.

**Dubitat** Decimotertio, an bigamus ¶ possit per patronos ad beneficium patronatum præsentari.

¶ Et in hoc est primo aduertendum huc art. in hac. 7. q. prin. citari: & non in ix. quia bigamia non sonat in verum vitium, cum sit permissa: iuxta illud Pauli apostoli, nubat i domino. de quo in tit. & ideo est incidens non vitiosum: & sic cadit in hac. 2. q. ¶ Secundo est aduertendum & discutendum ¶ quantum modis bigamia contrahatur: vt sciamus quid sit bigamus: & quomodo ad eum clericandi, dicitur septem modis. ¶ Primus, cū qs successiue & diuersis tribus duas legitimas habuit uxores, & ambas cognouit. xxj. q. j. ¶ periant. & idem, si vnam habuisset ante baptismum: aliam vero post, vel vtrãq. ante. 24. dist. c. is qui viduam. & in 26. dist. per tot. & istis modis proprie, & discrete appellatur bigamus. ¶ Secundo modo, qñ diuersis temporibus habuit & cognouit plures, sed non legitimas: quia vnam de iure, aliã de facto, & ambas cognouit. c. nuper. de bigamis. & hic reputatur bigamus, non p. defectu, sed p. intentionis effectum cum opere subsequuto, vt ibi dicitur. ¶ Tertio modo qñ similiter habuisset plures uxores; & eas eodem tpe cognouisset. d. ca. nuper. & idem si corruptam de facto. ca. a nobis. eo. tit. ¶ Quarto modo, qñ contraxit quis cum vidua: hoc est ab altero marito cognita. 32. dist. seriatim. & 30. dist. maritum. Secus autẽ, si relicta fuisset virgo. 34. dist. c. fi. ¶ Quinto modo, quando contraxit cum corrupta a quocunque alio: siue contrahat scienter, siue ignoranter: & eam cognoscat. 34. dist. mirandum. & c. precipimus. ¶ Sexto modo quando uxorem propriam cognoscat scienter vel ignoranter: postquam cum cognita est ab alio. 34. dist. ca. si cuius. & c. seq. Imo etiam si coactus quodammodo cognosceret: vt quia vir accusasset uxorem de adulterio, & pendente accusatione ad præceptum ecclesiæ reddere debitum, s. m opinionem magis eõem, & maxime Theologorum. ¶ Septimo modo qñ aliquis in ordine sacro constitutus: vel post professionem in religione de facto dicitur cum corrupta. c. a nobis. d. bigamis. & 26. q. j. c. quotquot. ¶ Restat modo dubitatio pro octauo modo, qui est. l. qñ quis de forauit virginẽ: & postea eam duxit in uxorem, an dicatur bigamus quo ad effectum: vt repelli possit a clericatu? sunt opinionēs: quia aliqui volunt illum non esse bigamum ea ratione: quia verum esse dicere eum si diuissit carnem suam in plures: nec est illam d. e. debitum. ¶ Et ad iura quæ videntur requirere, q. sit virgo tempore, quo dicitur matrimonium. xxx. q. v. qualis respõdetur, q. debet esse virgo: id est ab aliquo non cognita: & ista v. magis communis: quia eam tener Ber. glossator in c. j. de ele. coniuga. & in c. debitum. de bigam. & in c. innotuit. de elec. & Io. glossator decreti in d. c. qualis. xxx. q. v. & in ca. nemo. 32. dist. & gl. Io. Andr. in c. vnicõ. e. tit. lib. 6. & Io. de ligna. & sequitur eam Abb. in d. ca. 2. ran. quã equiorem, & etiam ibi lmo. dicendo ipsam opinionem seruandam in practica propter glossarum auctoritatem: & etiam quia videtur de mente beati Thome: Richar. Vulg. Petri: & plurũ Theologorum: licet etiam opinionem multi eõ tra teneant. Inter quos Vgo. Gof. Host. Per. de anch. ac etiam Car. in d. c. 2. liceridem Car. in c. tanta. qui filij sint legitimi. teneat primam, de qua questione: & de eis moriis ad vtrancque partem est videndum per doct. in dictis iuribus: & præsertim in d. ca. 2. & in d. c. debitum. & per Butr. in c. 2. de bigamis. in 3. col. ¶ Tertio est premittendum quare sit introductum vt bigamus non possit promoueri: & quadruplex allegatur ratio. Prima, propter sacramenti defectum videlicet vnitate ipsius: quia non esset vnitus: ex quo diuissit carnem suam in plures. 26. dist. acuti. & d. ca. debitum. vbi vide latè & subtiliter declararam hanc rationem. Secunda propter ordinum dignitatem. 26. dist. c. vna. & c. vlt. Tertia & quarta propter signum incontinentie. lxxxij. dist. ca. proposuisti. quomodo ergo erit honorator viduitatis, qui ipsa coniugia frequentauit, vt ibi dicitur. & per Butr. in rub. de bigamis. & sic ista est quarta ratio vt honoretur viduitas. Quæ autẽ sit ratio quare ad inducendam bigamiam plus ponderetur incontinentia, seu integritas carnis per respectum ad mulierem, q. ad virum: quia si vir ante matrimonium, vel post tenuisset concubinam, non est bigamus, dummodo dicitur cum virgine: vt est text. in ca. fraternitatis. 34. dist. tres alie rationes communiter adducuntur. de quibus in d. ca. debitum. de bigam. vbi per Butr. in antep. q. ibi videt. ¶ Quarto est præmittendum quid si de facto bigamus promouetur, an imprimatur character: & an episcopus possit cum eo dispensare, vel saltem Papa? Et de istis tribus per Butr. in d. ca. debitum. qui quantum ad primum: an imprimatur character, concludit quod sic: ad quemcunque ordinem ordinetur. 50. dist. quicunque. & c. poenitens. quod dicit tenere Host. in summa illius tit. §. si licet subdat Butr. ibi non gaudere privilegio clericali. per c. vnicum. eo. tit. lib. vj. ¶ Quo vero ad secundum, scilicet cum eo episcopus dispenset, sunt varie opinionēs, de quibus ibi per ipsum Butrigar. qui tenet non posse episcopum dispensare: etiam si veller ali

vellet aliquis bigamus ad minores tantum ordines promoueri. & hoc maxime probatur per tex. in c. i. e. t. l. i. 6. ¶ De tertio vero, an saltem Papa possit dispensare, licet similiter sint opinionēs: illa tamen videtur tenenda quam sequitur ibi Butr. & appellat communem: & inter alios eam tenet Io. gl. in c. lector. 34. dist. & in ca. de illo. 32. dist. Tenet etiam beatus Thomas in 4. dist. 27. vbi dicit Papam posse dispensare illa potissima ratione: quia non est de substantia ordinis, & recipiens illos non fit bigamus. Paret, quia vt §. est dictum si de facto recipiatur à bigamo, character imprimitur, & recipitur verus ordo: test ergo hoc prohibitum de iure positio, contra quod Papa potest dispensare. c. per venerabilem. qui filij sint legit. & c. proposuit. de concess. præb. Est enim omnis irregularitas de iure positio: vt no. Inn. in c. si celebrat. de cleri. excommu. mini. & in c. nisi. §. persona. de renun. de his tamen latius est videndum per Butr. in d. c. 2. & in c. nuper. de bigamis. per Spec. in tit. de lega. §. nunc breuiter: in vlt. col. Et q̄ Papa possit dispensare cum bigamo, tenet etiā gl. in c. si quis viduam. 50. dist. quæ dicit semel fuisse dispensatū cum archiepiscopo Panormitano existente bigamo: q̄ offic. retur archiepiscopo. Et dicit Firma. in tract. de episcopo. in 2. li. in j. par. in 25. q. q̄ licet Car. non possit esse bigamus: tamen Papa cum eo potest dispensare: secundum Bal. in c. at si clerici. de iud. Et subdit ibi Firma. propterea do. Anto. rosellam monacham nostri temporis non potuisse obtinere cardinalatum sibi promissum ab Eugenio Papa quarto: quem do. Ant. defendit in concilio Basiliensi. quia Eugenius nolens fidem seruare, recusabat se non posse eum Cardinalem creare, quia bigamus: & cum requisitus esset de dispensatione respondit ipsi d. Ant. alleganti doctrinam gl. & Bal. de qua. §. se nolle dispensare: ex quo Spe. in tit. de bigam. dicit Papam non posse dispensare aliquem bigamum fieri episcopum: sed ego audiui alium dedisse responsum. scilicet promississet ipsum creare cardinalem, non tamen promissit eum eo dispensare in bigamia: propter quod d. Anto. indignatus composuit libellum contra prælatos: & ex curia aufugit ad studium Patavinum: vbi per multos annos publice legit. ipso Firmano audiente: & etiam genitor meus ipsum audiuit. Ego vero audiui dominum Ioannem baptistam rosellum eius nepotem: & ibidem ipse dominus Antonius obiit, & sepulchrum eius vidi in ecclesia gloriosissimi sancti Antonij. Et dicit ibidem Firma. audisse Io. de ligna. tamquam bigamum à cardinalatu repulsum. Et de modis prædictis bigamie ibi Firma. plura ponit: licet inordinate: & ponit etiam de multis quare sint ineligibiles: & dicit bigamum posse monachari: sed nõ fieri rectorem scholæ: vt per Bal. in aut. habita. pen. col. C. ne filius pro patre. & ibidem ponit an bigami sint in ecclesia iterum benedicendi: de quo in tit. de secundis nuptiis. per totū: & dicit bigamos esse de foro seculari. vide ibi plenē. ¶ Quanto est præmittendum id, quod proxime diximus omnino bigamos omni priuilegio clericali esse nudatos: & esse poenitus de foro seculari non obstante contraria consuetudine: nec esse permittendum, vt tonsuram vel habitum clericalem deferant: etiam si vellat: imo ne deferant, sub poena excommunicationis inhibitu est eis. text. est hodie clarus in ca. vnico. de bigamis. l. 6. ¶ Nunc istis præmissis: respondeo ad quæsitū art. nostri: & dico Firma. in repetit. suo in verbo, prætronus. in 2. col. in vers. 2. 2. quærere: & se remittere, an præsentans bigamum puniatur: & dicit q̄ non licet non teneat præsentatio: & remittit se ad ea, quæ dicunt doct. in ca. cum in cunctis. de electio. & in c. tam literis. de testibus. & ita residet ibi: & idem Firma. in tract. de episcopo. in j. l. in 3. par. in fi. 27. q. dicit Felgen res bigamum non priuati iure eligedi: etiam q̄ scilicet ipsum elegerint. & allegat iura prædicta. Idem vero Firma. in d. tract. in 2. lib. in j. par. in 7. q. dicit: q̄ quamuis ducens meretricem in vxorem non sit culpandus: ¶ quia hoc etiam fecit Ozias propheta. 32. q. j. ca. non est culpandus. Imo meretur hoc faciens: ex quo habet remissionem peccatorum. text. in c. inter opera. de spon. tamen ad beneficium ecclesiasticum eligi non potest. c. maritum. 33. dist. & idem expressius tenet ipse Firma. in d. 2. lib. in j. par. in 25. q. & alleg. c. fi. 2. dist. & c. j. 26. dist. & c. vlt. 28. q. vlt. & c. j. i. i. j. & c. i. i. j. & d. c. maritum. & ca. laici. 33. dist. tu pro hoc adde: q̄ ex quo lex loquens in electione habet locum in dispensatione. c. fi. de elect. libr. 6. iuncta gl. & sæpe diximus in hoc tracta. sicut bigamus eligi non potest. Ita nec presentari. Et dic hodie hoc esse clarissimum: nam vt diximus. §. in 7. arti. presentis. q. nos habemus, q̄ laicus presentari non potest. Et ideo est opus, q̄ saltem habeat primam tonsuram: vt ibi diximus & in omnibus præced. arti. & etiam dicemus. §. in 25. arti. presentis. q. post Phil. fran. in c. si p. clericis pauperib. de præb. lib. 6. in j. col. in 2. no. & est tex. in ca. vnico. de bigamis. volens quod non possit deferre tonsuram & c. vt diximus. §. in versic.

quinto est præmittendum. & tenet et Specul. in tit. de clericis coniuga. vers. bigami. & voluit Firma. in d. 25. q. 1. part. 2. lib. i. gitor clericari non potest: si non potest clericari, ergo nec presentari. per §. dicta: & ista est plura veritas quæ non habet angulum. ¶ Est bene verum, quod cum dispensatione possit clericari & dispensari cum mediante dispensatione, possit bigamus episcopus & cardinalis fieri: vt §. diximus. multo magis in inferioribus beneficiis, in quibus presentatio cadit presentari. Et per d. c. vnico. de bigam. lib. vj. dicerem solum Papam dispensare posse cum bigamo, quæ quid dixerit Butr. in d. c. 2. de bigamis. in 2. col. recitando opinionēs, cum sint de foro seculari: & prohibeatur eis tonsura, vt ibi: & non reperitur post dictum tex. episcopis talis dispensatio permittitur non dicitur esse concessa: arg. c. nuper. de senten. excommu. & ita voluit Io. And. post Fran. vercellen. in d. c. vnico. vt eum refert Butr. in d. c. 2. quod per illum text. hodie: nec in minoribus ordinibus episcopi dispensare possunt: & licet vt §. diximus in 4. euidentia. ¶ omnem irregularitatem esse de iure positio: tamen irregularitas procedens à bigamia est inducta à iure diuino: secundum Butr. per illum tex. in d. c. 2. in 3. nota. de bigamis. quia habet ortum à ritu apostolorum: vt ibi circa quod sol. Papa: & vt aliqui volunt ex suprema potestate dispensat. vt per doct. maxime Moder. in c. per venerabilem. qui filij sint legitimi. Et ita ego tenem: licet hæc non sit nostra mensuris. ¶ Sufficit concludere bigamum non posse presentari: sicut nec eligi nec ordinari: nisi cum eo dispensetur per solum Papam. ¶ Dicerem tamen q̄ si cum bigamo dispensaretur in ordine habendo non irregulariter dispensatum ad beneficium: & maxime curatum: nisi hoc nõ dicatur in dispensatione, cum illa non extendatur ad maiorem casum: vt latè ponit do. Fel. in c. postulasti. in fi. x. co. & pluribus seq. de referri. & sic dispensatio ad ordines non extendetur ad beneficia: & si ad beneficia intelligeretur ad simplicia, & non ad curata: vt ibi per Fel. & quod dispensatum in vno ex dictis generibus beneficiis non in curatis non extendatur ad simplicia. posui plenē §. in j. part. primi lib. in 9. q. prin. in 3. art. in quo tractauimus de beneficiis de sacerdote in sacerdotem in vltimo motiuo partis affirmatiue. in versic. & primo adduco quinque. ¶ Ad vnum tamen aduerte prædicta omnia procedere in beneficiis secularibus, in quibus presentari sunt clerici seculares, & bigami presentari nõ possunt: cum nõ possint esse clerici, vt supra. sed in beneficiis regularium ecclesiasticorum: in quibus presentandi sunt monachi vel regulares: vt diximus. §. in x. arti. presentis quæstiois princ. dicerem bigamos ad illa beneficia presentari posse: quia bigami ¶ effectus monachi seu regulares, gaudent nihilominus priuilegiis ecclesiasticis, non obstante dispositione. d. c. vnici. de biga. libr. vj. & ideo ibi text. notabiliter dicit clericalem nõ monachalem, nam sub generali nomine clericorum, non comprehenduntur monachi. 2. q. v. c. 3. vers. si quis monachus. & tollit omnem maculam irregularitatem: vt in aut. de monachis. in prin. & no. glo. in c. fi. x. q. 3. & id quod disponitur in monachis, habet et locum in irregularibus. per tex. cum ibi notatis c. ex parte. de postul. ita Guil. de mo. lau. & ibi post eum doc. & presertim Gem. & Phil. fran. in d. c. vnico. do. me. Corfe. in reper. ad Abb. in verbo, bigamus. in ver. bigamus priuatus. qui dicit ita se in facto reperisse cuidam priori venerabilis congregationis sancti Saluatoris Bononie. Et quod bigamus possit monachi, voluit etiam doct. in c. fi. de bigamis. & voluit Bald. in l. cui sub prætextu. C. de sacr. sanct. eccl. & Io. And. in regu. delictum persone. de reg. iur. in mercu. & Firma. in d. tract. de episcopo. in 2. lib. in j. part. in xxv. q. in 2. col. 9. char. operis. & ideo dicerem in talibus beneficiis regularibus: & eorum præben. in quibus monachi vel regulares presentari debent, posse bigamos regulares factos presentari per predicta: cogita quia intacta: & credo vera esse. ¶ Sed ad vnum aduerte, ne incidamus in errorem: tunc demum proxime dicta procedere, vt regularis possit presentari in beneficio vel præbenda regulari, quando esset tale, vel talis, quod vel quæ daretur monacho pro sustentatione: vt velut monachus inde viuat: quia sunt solita dari quibuscunq̄ monachis: sed quando esset beneficium seu præbenda, quod vel quæ debet dari monacho clerico: quia habet onus celebrandi vel quid aliud clericale agendi, & non possit ad illa presentari monachus bigamus: quia licet propter ingressum religionis habilitetur ad monachatum, & ad priuilegia clericalia: non tamen ad ordines: vnde tales monachi vel regulares bigami ordinari ad ordines non possunt sine apostolica dispensatione: quia etiam cum bigamis intrantibus religionem vere vel interpretatiue solus Papa dispensat quo ad ordines: vt per Rotam 445. item quodam. & voluit domin. Philipp. Franc. in dicto cap. vnico. de bigamis. qui ita limitat supradicta de bigamo, qui monachus

# Cæsar Lambertinus Episcopus

monachus effici potest: vt per iura. 3. alleg. & per Io. An. in ca. recollentes. de statu monacho. qd nō procedat quo ad ordines sine pontificis dispensatione: quod est valde notandum. Si ergo non potest ordinari: ergo nec habere præbendam requirentem ordinem, & meram spiritualitatem: nota ista, quia pulchra & nouiter considerata in hac materia. ¶ Et p. h. m. d. i. dist. vt monachus bigamus possit præsentari in beneficiis non requirentibus clericatum: secus in requirentibus: adduco quod pulchre proponit d. Propo. in c. fi. in vers. ceterum. ¶ vbi dicit, qd monachus professus nonndum tamen clericus de beneficio etiam regulari, non poterit prouideri, nisi prius fiat clericus. c. si monachus ad clericatum. xv. q. j. & alleg. quæ nō. Io. And. Abb. & Imol. in ca. 2. de inst. sed ad officia, quæ non dantur ad titulum beneficij bene possunt promoueri: vt habetur in d. ca. 2. de inst. maxime, cum ibi dicitur de præbenda, quæ etiam laicis dari potest. & ideo cellerarij in monasterio esse possunt, vt ibi per eum. & idē dico ego quando monachi essent præsentandi in monasterio: vt ibi viuāt, qd etiam bigami qui monachi esse possunt: vt 3. poterunt præsentari, non autem ad beneficia regularia clericalia, per 3. dicta. ¶ Reliqua de materia bigamie vide in 26. dist. & in 24. dist. §. quid ergo. vlt. que ad fi. dist. & 82. dist. c. qui quis. & 28. q. vlt. per totum. & in istis locis per Arch. Gem. & d. Præpo. recurrendum est etiam ad d. Alber. de troctis. in trac. de perfecto clerico. in 2. lib. in 7. requisito. in 3. i. char. & seq. & d. me. Corfe. in reperto ad Abb. in verb. bigamus. & ista sufficiant.

## ¶ Decimus quartus art. vij. q. prin. j. part. ij. Libri.

- 1 Neophytus, verb. non sonat in vitium.
- 2 Neophytus dicitur quasi nouus in fide.
- 3 Neophyti quare sint prohibiti promoueri ad sacros ordines.
- 4 Magistrum cum effici, miserum est, qui nondum norit esse discipulum.
- 5 Ad religionem receptus, vt statim non promoueat ad ordines in ea, cantele & consilium.
- 6 Nouitius an possit in abbatem eligi.
- 7 Neophyti an possint præsentari. Quod si præsententur ad ordines minores, poterunt etiam præsentari. & n. 9.
- 8 Neophyti non arcentur à minoribus ordinibus.
- 10 Beneficium ordinem sequitur.

**Dubitatur** 14. an neophytus possit præsentari? & hic articulus ponitur in hac questione: quia

- 1 verbum neophytus non sonat in vitium: ex quo non loquimur de istis temporis nostri, qui vocantur neophyti: & antecessores eorum sunt baptizati trecentum annis, & sunt hæretici.
- 2 de quibus dicemus. §. in 9. q. prin. in vi. art. ¶ Et dicit qd neophytus dicit à neo quod est nouum: & phytos quod est fides quasi nouus in fide. vt habetur. 48. dist. per totum. ¶ Et ratio prohibitionis ¶ ne huiusmodi promouentur ad ordines ecclesiasticos redditur, per Grat. in p. all. dist. §. j. ne videlicet secundum apostoli elatus ille, qd religio eo plurimum indigeat, incidat in superbiam & ruinam diaboli: inquam dicuntur h. incidere, qn putō, nondum discipuli, cupiunt effici magistri: vt inquit Inn. ¶ miserunt si eum effici magistrum, qui nondum nouit se esse discipulum: momentaneus. n. sacerdos nescit humilitatem: nescit personarum modos: nescit se contemnere. nō. n. icu nauit: non fleuit: non seipsum correxit prius: non pauperibus erogauit: hæc ille. ¶ & ideo cautum est, vt non statim quo quis receptus est in religione, promoueat in ea ad ordines: imo iure cautum habetur, vt non tonsurentur aliquo modo: nec tonsurari debeant, nisi priusquam biennium in conuersatione complauerint: vt hoc spacio vita mori & que eorū comprobari possint, ne quis ipsorum, aut non sit contentus quod voluit aut ratū non habeat, quod elegit. iste est text. in c. monasteriis. 16. q. 3. licet fm Gul. quem sequitur Host. non videatur necessaria expectatio illa biennij: sed possint tonsurari statim, quo sunt recepti ad professionem legitimam: & sic habiti tacite probatis. ¶ Et ideo doctores solent quærere, ¶ an nouitius possit eligi in abbatem? & dicunt qd non: ne fiat magister antequam sit discipulus: quia prius debet instrui per tres menses, saltem in regula, vt sciat officium exercere: Vnde si eligitur ante tres menses, debet cassari electio: quæ tñrum fieri poterit post tres menses. hæc habentur in c. officij. vbi doct. post gl. de elect. debet tamen effici professus post tres menses antequam eligatur. c. cum in magistrum. c. cum causam. & c. cum ad nostram. de elect. & facit quod habetur in c. i. & in c. sicut. cum gl. 48. dist. ita firma in trac. de epō. in 2. li. in par. in 39. q. vbi etiam alleg. §. neophytus. 48. dist. vnde multo fortius hoc obseruari debet in neophyto qui non erat xpianus, si obseruatur. Licet in maioribus terminis in Christo: nouitio ex eo solo, qd sit nouitius

in religione circa promotionem ad abbatiam. Et de istis etiam neophytis est rex. de eis loquens in c. neophyti. de conse. di. v. ¶ Sed de hoc, an nouitius possit eligi in abbatem: & an requirantur tres menses vel annus, vt videntur velle Host. & alij vide plenè per d. Prepo. in c. fi. 28. dist. vbi pulchre loquitur in materia. ¶ ¶ Veniendo igitur ad casum articuli nostri esset videndum, an neophyti in totum repellantur à clericatu? & dicendum est etiam in apostolis fuisse seruatum, vt non promouerentur apostoli neophyti, nisi bene in fide conuersi: vt laicè hoc profecquitur Propo. in d. 48. dist. in summa. ad quem est recurrendum: vbi tamē dicit, qd si neophyti essent sancte & approbate vite: vt fuerunt inter apostolos, non debet expectari terminus biennij, anni, nec trimestris: vnde cum reperirer tales neophyti, non prohiberentur clericali, vt ibi licet essent rara auis in terris. ¶ ¶ Adde etiam qd neophyti non prohibentur ab ordinibus minoribus. c. quicumque. 78. dist. bene tamen prohibentur promoueri ad sacros, & episcopatum ordines: vt in d. 48. dist. per totum. ita Hug. & Arch. & post eos Gem. & Propo. in ca. quoniam. eadem dist. ¶ Sed hoc intellige vt 3. nisi ille neophytus esset sanctæ & approbatæ vite: quia promoueri possit etiam ad sacros, & episcopatum ordines: vt factum fuit de apostolis. vt per Propo. in d. summa dist. sed quis erit hic & laudabimus eum. ¶ ¶ Conclude ergo neophytos non posse promoueri, nisi sint ordinati, si ergo ordiantur ad primam tonsuram, & minores ordines poterunt ad beneficia requirentia tales ordines præsentari. Si vero ob eorum sanctitatem promouerentur ad sacros ordines, similiter poterunt præsentari ad beneficia, quorum ordinati ad dictos ordines sunt capaces, cum ¶ beneficium sequatur ordinem: per ea que dicemus. §. in hac. q. in v. art. cum pluribus seq. dum tractabimus de beneficiis requirentibus aliquem ordinem in ad illa præsentari possit aliquis clericus non illius ordinis: & hæc sufficiant quo ad neophytos & nouitios.

## ¶ Decimus quintus art. vij. q. prin. j. part. ij. Libri.

- 1 Beneficiatus vnus beneficij an possit ad aliud in ea ecclesia, vel in ea præsentari. & n. 8. 1. §. 18.
- 2 Beneficia plura quis in eadem ecclesia de iure habere non potest, etiam cum dispensatione episcopi. & n. 7.
- 3 Canonicius residentiam non requirit per totam Italiam.
- 4 Beneficia plura non curata quis potest habere.
- 5 Consuetudo valet, quod quis habere possit plura beneficia non modo simplicia sed etiam curata. & n. 6. 2. 1.
- 6 Beneficiatus vnus beneficij etiam curati potest præsentari ad aliud, etiam si sit curatum vel dignitas.
- 7 Episcopus dispensare non potest, vt beneficiatus habeat aliud beneficium patronatum, si illud repugnat institutioni factæ à patrono, ex quo nascuntur due illationes. n. 1. 12. 13.
- 8 Fundator qua lege prohibere possit beneficium præsentari ad beneficium fundatum per ipsum patronum.
- 9 Beneficio patronato an renuntari possit sine patroni consensu.
- 10 Beneficia plura vt quis habeat, an quando, & per quem possit dispensari. & n. 19.
- 11 Beneficia in Apulia & terra laboris sunt tenuissima.

**Succesſiue** xv. loco dubitatur, ¶ si aliquis est clericus & habet vnum beneficium in ecclesia, an possit ad aliud in illa vel alia ecclesia existens præsentari? hunc articulum videtur firmare d. Abb. in consil. 96. Iesus Christus addit. in 2. dub. in 2. vol. Et dicit primo videri dicendum, qd non possit præsentari: per c. literas. de concef. præben. & cle. fi. e. tit. vbi patet per assecutionem secunde præbende in eadem ecclesia vacare ipso iure primam: & ideo dicit, qd cum illa beneficia, de quibus ibi, sint in eadem ecclesia, aut debet impediri præsentatio ad secundum, aut per assecutionem secundi vacabit primum ipso facto. ¶ Secundo adducit, ex quo ep̄s videt, qd iste præsentatus non valet deseruire in secundo beneficio, cum sit asstrictus primo, non debet illum instituere in secundo: arg. c. qa nonnulli. & c. relatum. de cle. non resid. ¶ ¶ Tertio mouetur non potest quis de iure habere plura beneficia præsertim in eadem ecclesia, 70. dist. c. sanctorum. & c. quia intantum. de p. eb. c. conuerente. de cle. non resi. vix enim potest quis adimplere vnum officium. non. n. debet sibi vendicare stipendia plurimorum. c. ad ea. & c. cum non ignores. de præb. cum si. ¶ Postmodum dicit contrariam partem arbitrari veriore, eum in illo facto sibi præsupponatur canonicatum illius ecclesiæ non exigere residentiam: ¶ sicut hodie communis consuetudo est per totam Italiam, vt ipse refert, quam consuetudinem dicit esse à iure approbatam: per tex. & gl. in c. cum omnes. de conse. & ibi sequi



& ibi sequuntur doc. & gl. in e. dudum. el. 2. de elec. in fi. & per Inn. per c. cū iam dudum. de præb. & gl. in e. gratia. de rescri. & c. gratia. eo. tit. lib. 6. ¶ De iure autē cōi dicit posse quem habere plura beneficia. sine cura: ex quo ambo residentiam non requirunt. d. c. gratia. & d. c. gratia. p. Inn. in d. c. cū iam dudum præsertim in isto casu in quo vnum beneficium per se non sufficit ad commodam sustentationem canonicū: ideo potest salua conscientia recipere secundum: not. gl. d. e. dudum. in fi. Inn. in d. c. cum iam dudum. ¶ & hodie habet generalis consuetudo, vt et in eadem ecclesia quis possit habere nedum duo simplicia beneficia: sed dignitatem & canonicatum: quæ quidem consuetudo valet: text. & glo. in ver. nisi vnicum. de consue. lib. 6. facit e. eam te. de rescri. nil ergo repugnat (secundum eum) quin illa. do. Ant. de quo in d. consil. consequatur altare, vt ibi. ¶ Et dicit non ob stare eum esse canonicum, ex quo ad residentiam rōe canonicatus si teneretur: Secus, si teneretur residere rōe canonicatus, & deseruire dicto altari: quia tunc licet illa sint beneficia sine cura: non tñ possit ea simul tenere: ex quo exigunt residentiam. no. in c. fi. de ele. non resi. gl. in d. c. gratia: possit tamen hoc casu eps dispensare: vt not. p. Fede. in cons. 115. sed in illo casu consilij Abb. non requiritur dispensatio: tum per consuetudinem generalem: tum etiam quia canonicatus non requirit residentiam. ¶ Respondet demum ad contraria: & primo ad c. literas. & c. fi. q. loquantur in duabus præbendis eiusdem ecclesie, quas quis habere non potest et ex dispensatione ep̄: nec valet consuetudo in d. rium. d. c. literas. vbi Io. An. profertur huius dicti rōem: secus in aliis: vt ibi not. præsertim cū beneficia sunt difformia, vt in casu nostro. ¶ Ad alia vero iura respondet q. loquantur in beneficiis requirentib. residentiam: vt in eis patet. & ita residet ibi do. Abb. in isto dub. ¶ Tu aduerte q. dubium p. Abb. in d. consil. de eum est restrictum ad casum suum: art. vero noster est generalis, sc. ¶ an beneficiarius vnus vel plurium beneficiorum, possit præsentari ad aliud in eadem vel alia ecclesia existens: & sic queritur de omnibus beneficiis curatis & non curatis, dignitatibus simplicibus, & similib. ¶ Et circa curata reperit d. Roc. in hoc trac. in ver. honorificum. in 4. q. prin. in 3. col. in ver. circa aliud. ¶ & concludit beneficium vnus beneficij et curati posse ad aliud præsentari: licet sit curatum vel dignitas. q. conclusio. ¶ dicit p. bari per tex. in e. de multa. de præb. vbi dicitur, q. habens vnum beneficium curatum vel dignitatem, potest aliud vel aliam obtinere: sed vacat primum vel prima. & adducit Car. in terminis ita decidentem post Lau. in cle. & si ab apostolice. in 15. q. de off. ord. & ita residet. Gay. vero in repe. c. fi. de elec. lib. 6. ante fi. 47. col. remittit se de hac q. ad Im. in cle. 2. ad fi. de off. ord. ¶ Pau. vero de eit. in hoc trac. in 6. part. in 3. art. in 56. q. dicit ad alium tamen effectum, quasi idem cum do. Roc. vt eum retuli s. in 6. q. prin. huius part. ante fi. 16. art. & demum ipse Pau. se remittit ad Abb. in d. c. de multa. de præb. ¶ Tu et aduerte, q. Gasp. Cald. in e. cum accessissent. de consti. dicit ep̄m non posse dispensare, q. habens vnum beneficium habeat aliud beneficium patronatum, si illud repugnat institutioni facte à patrono. quod sequuntur ibi do. do. & maxime Barb. & idem Barb. cons. 23. scripsit p. phera. in 8. col. & do. me. Corf. in suis sing. in ver. patronus. in ver. 5. ad iuco. & in suo reperit ad Abb. in ver. patronus. in xi. col. in ver. sine consensu. ¶ Et sic ex hoc possint fieri duæ illationes: vna q. beneficiarius vnus beneficij non potest ad aliud præsentari sine dispensatione ep̄i. ¶ Aliud ¶ q. ep̄s non potest dispensare, quando hoc esset in institutionem fundatoris q. vnus beneficiatus ad aliud beneficium præsentaretur. ¶ Sed melius illud dictum intelligi potest, q. ideo ep̄s non potest dispensare: quia fundator legem apponit, quæ quam ep̄s dispensare non potest. c. requi sisti. & c. relatum. de testa. & l. nemo potest. ff. de leg. j. ¶ Tamen veritas illius dicti est, q. ep̄s ad hoc vt teneat præsentatio de beneficiato ¶ ad aliud beneficium, requiritur dispensatio. & hoc potest intelligi in ij. vel iij. simplicibus beneficiis: vt in dictis per Abb. s. in præall. cons. in fi. ij. dub. & per eundem in c. de multa. in 5. col. de præb. sed stante lege fundatoris, etiam ep̄s dispensare non potest in præiudicium patroni & fundatoris: p. dicta per Cal. in s. all. c. cum accessissent. de consti. & dicemus late j. in præsentij q. in 3. art. dum tractabimus an lege à fundatore data q. præsentatus sit talis ordinis sacri, possit illa immutari saltem p. vna vice, q. præsentetur constitutus in minori ordine per patronum p. vna vice. ¶ Sed vellem scire, quæ possit esse lex p. fundatorem apposta, per quam phiberetur beneficium præsentari ad beneficium fundatum per ipsum patronum? Et respondetur posse esse: quia fundator hoc expresse apposit pro conditione in limine foundationis, quod alias beneficiatus non præsentaretur: & ista lex est seruanda, & apponi potuit: & quia est secundum iura, dicerem eam apponi posse, etiam sine con-

sensu ep̄i. de quo in gl. in e. cum dilectus. de consue. per late dicta s. in d. j. part. j. lib. in 9. q. prin. in j. art. in prin. & in j. conclusio. ¶ Vel possumus dicere, q. intelligatur à fundatore conditio illa apposta, si conditionem apposit, q. præsentaretur aliquis, qui haberet ibi residere, vel quid simile facere: ex quo possit comprehendī illum non posse aliud beneficium habere: vt in c. conquirente & per tot. de cler. non resi. nam hoc casu videtur conditio apposta, q. beneficiatus in illo beneficio ad aliud beneficium præsentari non possit, quæ conditio est seruanda: vt in gl. d. c. cum dilectus. de consue. & diximus late s. in d. r. art. 9. q. prin. i. part. i. lib. & ita intellige dictū Cal. de quo s. licet non reperies illud ita declaratum. ¶ ¶ Vitra prædicta aduerte: quia si loquimur de beneficio vnus beneficij patronari, an possit præsentari ad aliud beneficium patronatū, isto casu esset videndum, an beneficiarius possit tacite vel expresse renuntiare beneficio, in quo fuit præsentatus & institutus absque expresso consensu patronorum vere & expresse renuntiando: vt in tot. tit. de renun. & præsertim in e. admonet. & in c. quod in dubiis. e. tit. tacite vero per transitum ad aliud beneficium incompatibile: vt in c. de multa. de præb. & in c. cum in cunctis. de elec. cum fi. Et hunc art. tangit Abb. in d. c. de multa. in 4. col. in ver. additur & alius, & in dictis iurib. c. admonet. & c. quod in dubiis. de renun. & diximus aliquid s. in prox. præced. 6. q. prin. in 17. art. & latius dicitur j. deo dace. in 3. lib. in 2. q. prin. in 9. art. vbi tractabimus ¶ an per beneficiarium possit renuntiare beneficio patronato sine patroni voluntate: & ob hanc causam, & sic ea inspecta beneficiarius in illo beneficio patronato non possit ad aliud præsentari sine licentia primi patroni: vt in s. alleg. locis. Aduerte et, q. si nos loquimur quo ad actum præsentationis, est dicendum beneficium etiam beneficij curati dignitatis etiam incompatibile, posse præsentari: sed vacabit primum ad eptā possessione secundum si vel non: iuxta dispositionem extrauag. execrabilis Ioan. 22. vt late diximus s. in 6. q. prin. prox. præced. in 15. 16. 17. & 18. art. & in hoc casu videtur loqui dom. Roc. Gay. & Pau. de cit. in locis præall. ¶ Quid autem in pluribus dignitatibus in pluribus personatibus in pluribus simplicibus, in pluribus duobus, in requirentibus, & non requirentibus residentiam? ista discutere esset in longum protrahere hunc libellum, & non est materia nostra. sed est habendus recursus ad Abb. in d. c. de multa. & ad alios doc. ibi & maxime Im. ad Car. Im. & omnes in cle. 2. de off. ord. ad c. literas. de conc. præb. ad tex. & do. in c. si tibi concessio. & in e. cum qui. & in e. cum in singula. de præb. li. 6. & ad cle. vnic. de off. vic. & ad Firm. in d. tract. de ep̄o. in 2. lib. in 1. part. in 21. q. per ij. col. & ibid. in 67. q. & in 4. lib. in 2. part. in 49. q. 6. ¶ Et circa residentiam est recurrendum ad c. extirpanda. s. quia vero. de præb. & quando possit dispensari q. quis habeat plura beneficia per papam vel ep̄m, plene per Abb. in d. c. de multa. in 5. & in prin. 6. col. vbi et an circa pluralitatem beneficiorum quis sit tutus in foro conscientie? & ibid. in pen. & fi. col. quæ dicantur posse dispensari: quæ dignitates, quæ personatus, quæ simplicia, & h. m. d. vbi et plene per Imo. quia tamen pulchra ad prædicta facientia diximus s. in prox. præced. in 6. q. prin. in 15. 16. 17. & 18. art. ¶ ¶ Vnde p. conclusione est dicendum, beneficium ad vnum beneficium patronatum posse ad aliud præsentari, nisi lex fundatoris aliud disposuerit, & nisi primi patroni nolent beneficium ad secundum præsentari, vt vacet primum, si sunt incompatibilia: si vero non sunt incompatibilia, poterit præsentari ad plura beneficia simplicia in eadem vel pluribus ecclesiis, nisi in eadem ecclesia essent duo canonicatus: quia quis vtrūque habere non potest: & hoc et si vnus esset curatum ¶ aut dignitas: & plura simplicia: quia ex generali consuetudine hodie pp tenuitatem beneficiorum admittitur pluralitas in prædictis, & non requiritur residentia: & præsertim in terra Laboris & Apulia, vbi ¶ sunt tenuissima beneficia. vt dicit Dom. in e. quamuis. in 2. col. de præb. lib. 6. & ego cum sim Apulus sum testis: nam sum institutus in 37. beneficia quorum maxima pars est patronatorum laicorum, & clericorum, & eorum fructus non ascendunt ad summam ducat. in 30. de camera. Et q. quis ¶ possit habere plures canonicatus ratione dictæ consuetudinis in diuersis ecclesiis, ponit Abb. in præalleg. consil. 96. Iesus Christus nobis addit in 2. volu. vbi fidem facit de prædicta consuetudine.

## ¶ Decimus sextus art. 7. q. prin. i. part. 2. Libri.

- 1 Episcopus an possit ad beneficium patronatum presentari.
- 2 Beneficia priora vacat p. promotionem ad ep̄atum. Secus ad cardinalatum.
- 3 Insuper turpis est iuribus, quam non admittitur.
- 4 Cardinalis presentari potest ad beneficium patronatum.
- 5 Clerici appellatione, an veniant episcopi.

Lambert. de iure patron.

h Et secundum

# Cæsar Lambertinus Episcopus

**Et secundum** <sup>Supra scriptam conclusio. potest de-</sup> <sup>cedi xvj. arti. videlicet, tan episcopus</sup> vel habentes maiorem qualitatem, presentari possit ad beneficium patronatum? ¶ Et licet possit dici, q̄ ex quo in ecclesiis patronatis sunt presentandi clerici: vt diximus late 3. in primo & pluribus seq. art. & simus in fauorabilibus: vt in c. cū dilecti. de don. quia in beneficalibus in quibus largissima est faciēda interpretatio: vt ibi, & appellatione clericorum veniunt epi in fauorabilibus: vt in c. quam periculosum, de sent. exc. lib. 6. & ibi doct. & per tex. & doct. in c. statutum, de elect. eo. lib. & per ea quæ dicuntur per doc. & maxime Imo. & Moder. in rubr. de vita & hone. cler. & probatur etiam in c. per exceptionem, de priuile. lib. 6. & in c. cum tibi, de verb. sig. & per tex. cum gl. in c. cū non liceat, de præb. eo. lib. secus in materia odiosa, & stricta: vt ibi p̄ eos, & per do. Abb. plene in c. bonæ. el. j. de postul. præb. ¶ Tñ d̄rium decidit ex 3. scriptis: quia si per promotionem ad ep̄atū p̄ in cōpatibilitatē vacant priora beneficia ēt simplicia, & non potest illa retinere sine dispensatione papæ: vt late diximus, 3. in proxima præced. 6. q. prin. in xv. art. cum tractauimus, an p̄ promotionē ad ep̄atum vacent priora beneficia, multo magis non poterit presentari post adeptum episcopatum: ¶ quia turpius eicitur q̄ cum non admittitur hospes, c. quemadmodum, de iur. reur. vt patet ēt ex dictis in pxi. præc. art. ¶ Et ex ista ratione dico, q̄ ex quo p̄ promotionem ad cardinalatum non vacant beneficia: vt diximus, 3. in d. xv. art. præc. q. post Firma, in trac. de episcopo. in 2. lib. in j. par. in fi. 2. r. q. ¶ Et eodem modo poterit cardinalis presentari ad beneficia patronata: quia ex cardinalatu incompatibilitas non oritur: vt 3. est dictum, ¶ Et de illo 3. alleg. inciden. an appellatione clericorum veniant epi, & quid in fauorabilibus, & quid in odiosis. vide Alb. de troctis. in trac. de p̄fecto clerico. in j. lib. in 4. dub. ¶ Et quod diximus in episcopo, dicendum est etiam de aliis archiepiscopis, primatibus, patriarchis, & huiusmodi: vt per Firma. in d. trac. in 2. lib. in 1. par. 2. r. q. per totum, & maxime in fi.

## ¶ Decimus septimus art. 7. q. prin. 1. part. 2. Libri.

- 1 Presentari an possint duo ad vnum beneficium patronatū. c. n. 2. 9. c. 21.
- 2 Beneficij tam minoris, quam maioris est prohibita diuisio.
- 3 Beneficiorum quedam sunt maiora, quedam media, quedam minora.
- 4 Beneficij diuisio, vt fieri possit, quatuor requiruntur. c. n. 20.
- 5 Collegij totum corpus, representare personam vnius.
- 6 Papa duos constituere potest in vno episcopatu.
- 7 Pensio non datur in titulum.
- 8 Præbenda vna dybbus conferri non potest, vt illa vtantur annis alterius.
- 9 Beneficium duobus in solidum conferri non potest, etiam sub conditione. c. nu. 14. 16. 19.
- 10 Mulier duos maritos habere nequit eodem tempore. c. n. 18.
- 11 Argumentum procedit de matrimonio carnali ad spirituale.
- 12 Ius spirituale diuisionem non admittit.
- 13 Ecclesiæ vnanon debet habere plures prelatos.
- 14 Ad beneficium vnum hodie duofere presentantur c. instituantur.

**Econtra** tan patroni possint presentare duos ad vnum beneficium, & sic an duo presentari poterunt ad vnam ecclesiam, gl. in verbo, clericos, quæ incipit, arg. q̄ in c. si quis episcoporū, 16. q. 5. colligit ex illo tex. patronū posse plures ad eandem ecclesiam presentare. alleg. c. principalis. lxij. dist. Hugo. vt refert Arch. super d. gl. non tenet cum ea, remittendo se ad ea, quæ dixi sūt in d. c. principalis. vbi reuera loquuntur non de materia articuli nostri, sed de materia. c. postulat. hoc rit. quæ est, an patroni in ecclesia parochiali vltra p̄ rationem rectoris habeat ēt presentare clericum: de qua nos late diximus, 3. in prox. v. q. prin. in 7. art. & reuera sic loquitur glo. p̄ tex. quem alle. sc. p̄ncipalis. 63. dist. vbi patronus presentabat sacerdotē, diaconum, & subdiaconū, ordinandos in illa ecclesia, & sic illum tex. intelligit de aliis clericis in ecclesia p̄ntiādis, vel iuxta ea, quæ dicuntur in d. c. postulat. & nos diximus, 3. in d. 7. art. Aut quia patronus illos presentauerit, tanquam p̄bendarios illius ecclesie: iuxta ea, quæ diximus in d. v. q. d. princ. huius partis. in 3. art. & sic gl. illa nullo modo loquitur secundum titulum artic. nostri, qui est, an ¶ vacante ecclesia vel beneficio poterunt ad illam seu illud duo presentari per patronos singulariter, & in sigulum: & dicendum est q̄ non: quia fieret diuisio ecclesie seu beneficij, ¶ quia cū huiusmodi diuisio sit phibita in maioribus beneficiis: multo magis est phibita in minorib. per Turonen. cōcilium de quo in c. maiorib. de præb. qui tex. bene intuenti licet loquatur de præbenda non diuidenda: nihilominus regula eius est generalis in quibuscūque beneficiis: vt volunt ibi omnes doct. & præsertim Io. And. quem ibi sequuntur

4 Car. Abb. & Imo. ¶ dum dicit posse dici quædam esse beneficia maiora vt episcopatus: media vt abbatia & p̄onatus: minora vt præbenda & simplicia beneficia. & hoc idem vult tex. & ibi omnes in c. tue. eo. tit. de præb. & in c. cum dilectus. c. dilecto. & in c. vacante. c. ti. & licet tex. in d. c. vacante. videat velle oppositum, cum permittatur ibi q̄ ex vna præbenda fiant due: nihilominus non erant duo in vna præbenda: sed erunt duo in duabus præbendis ex vna cōfectis: vt volunt doct. & omnes ibi ita soluentes prædicta iura, quæ videntur adinuicem contrariari, ¶ quæ reuera non ¶ riantur, & vt fiat ista diuisio quatuor requiritur, de quibus ibi p̄ dictos doct. & eodem modo dicunt doc. ibi, si vacante vno canonicatu duo eliguntur, duo erunt canonici: & non duo habebunt vnum canonicatum, quia videntur vnum de nouo creare, cum spiritualitas ipsa diuidi non possit. ¶ Hinc Ab. in d. c. tue. in 2. notab. colligit vnam ecclesiam ¶ non posse conferri duobus: quod intelligit quādo essent ibi vt singuli: secus, si vt collegium: quia tunc non contingeret aliqua sectio: sed ipsum corpus collegij representaret p̄sonam vnius. arg. l. mortuo. ff. de fideiut. ¶ Et subdit ib. Ab. in fi. super gl. si. illam gl. non aperire q̄s possit in hoc dispensare. sed do. Ant. dicere solum papam posse dispensare: licet nihil alleget. ipse vero Ab. adducit pro hoc bonum tex. in d. c. dilecto. de præb. vbi expresse innuitur ēt legatum non posse in hoc dispensare cum sit ¶ concilium Turonen. de quo in d. c. maiorib. sed ¶ concilium nullus citra papam regulariter dispensat: vt notatur in c. dilectus filius. de præb. ¶ ergo solus papa dispensare potest, & subdit hoc papam facere posse: quia in vno episcopatu potest constituere duos: vt in c. non autem. 7. q. 1. fortius in vna præbenda vel simplici b̄nficio. & credit illum tex. ibi dicere hoc de rigore iuris, id est, secundum ordinem iuris. nā quandoque capitur rigor pro ordine: & tunc rigor est idem, quod vigor. & ita capitur in c. sup̄ literis. de rescrip. tenet ēt prædicta Io. de imo. in d. c. vacante. in 3. col. in ver. in ead. gl. in fi. sed certe vbi dicit illū tex. loqui, q̄ de vna præbenda fuerunt constitutē duo: & ideo toleratur quod ibi dicitur: sed q̄ non præcedente dicta constitutione duo eliguntur ad vnum beneficium, videtur illud esse ¶ ius: & sic episcopum non posse hoc tolerare de iure, nec consequenter sup̄ hoc dispensare, sed solū papam. & hoc ēt tenuis se do. Ant. in d. c. tuæ. super gl. si. & ex his colligitur nec habentem cōferre, nec habentes eligere posse vnum beneficium duobus conferre, nec ad vnum duos eligere, vt ambo confirmetur. ¶ Quibus adde ¶ nam pensio non datur in titulum, vt per omnes, & maxime. d. Fel. in c. ad audientiam. el. 2. de rescrip. & tādē si constituitur alicui per habentem constituere, non p̄t constitui p̄ pensione tertia vel quarta pars beneficij: & sic per modum quote, quia esset scindere beneficium: quod de iure p̄hibitum est. d. c. maiorib. de præb. & c. decetero. de transac. sed debet ordinari p̄ viam quantitatis pecunie, vel bladi: prout voluit Io. de Ana. in c. audiuimus. in 4. col. de collu. si ergo vñ beneficium non potest diuidi pluribus in titulum p̄ habentē conferre p̄ habentes eligere, nec ēt p̄ viam pensionis, & sic non tituli: vt similiter voluit Fel. post Ana. in d. c. ad audientiam. el. 2. ¶ Ergo multo fortius nec patronus poterit duos ad vnum beneficium presentare, & sic illud diuidere, cum patronus nullum ius habeat ad beneficium patronatum, nisi solum presentare: quæ presentatio tribuit ius presentato ad rem: & non in re. vt volūt omnes & præsertim do. Fel. in c. cum Bertol. de re iud. ¶ Et pro confirmatione prædictorum, adduco quod dixit Car. in d. c. tue. de præb. in 10. vers. quæro nunquid. vnam ¶ præbendam non posse conferri duobus, vt alternis annis illa vtantur: quia repugnat dispositio in illius tex. ex ¶ quo colligo vnum beneficium etiam duobus in solidum conferri non posse, cum idem sit conferre beneficium duobus, vt alternis annis illo vtantur, sicut si in solidum esset collatum: quia hoc modo in solidum collatum esse censeatur: quia nulla est facta diuisio beneficij, & nihilominus non re ¶ net talis collatio. & puto esse rationem, ¶ quia vno & eodem tempore vna vxor non potest habere duos viros: & sic secus fiet, monstrum esset. ergo nec ecclesia potest habere eodem tēpore duos rectores. Primum probatur, per totum titulum de sec. nup. vbi non conceduntur secunde nuptie: nisi vere primo coniuge mortuo. Secundum probatur: ¶ quia validum est arg. de matrimonio carnali ad spirituale. c. sic absens. 7. q. 1. c. 1. & 2. p̄ totum, de translat. epif. & est pulchra gl. in verbo, cū enim. in c. nuptiæ. 7. q. 1. cum aliis quæ allegauimus, 3. in j. par. i. li. in 9. q. prin. in 2. art. in 7. motiuo partis negatiue. Imo volūt doc. in d. c. tuæ. præsertim Abb. & Imo. post Ioan. And. quod cū vota eligentium debeant esse pura, & similiter votum habentis conferre, & non conditionalia: vt est tex. cum glo. in c. 2. de elect. lib. 6. quod idem seruatur in matrimonio carnali: vt in c.

14 verum. & per totum. de condi. appo. ¶ non poterit recipi nec eligi duo ad vnum beneficium: nec illud quibus conferri sub conditione: puta eligimus illum vel illi conferimus: & si noluerit acceptare, eligimus talem vel tali conferimus, quāuis in hoc non sit sectio beneficii. patet igitur ex prædictis quod cum nec diuisio, nec pensio constitutio diuidens: nec in solidum duo bene vel sub conditione prouisio per habentem conferre, vel eligere fieri potest: ergo multo minus nec per patronum minus ius habentem. ¶ Et per prædicta alias iudicauit in terra Casani dicece. Baren. vbi reperiebatur facta collatio de quodam beneficio duobus presbyteris in solidum per terro archiepiscopi: & primus nominatus fuit mortuus, dicebam secundum non remanere beneficium: & arguebatur à insufficienti partium enumeratione: nā aut volumus dicere huiusmodi collationem factam duobus, habere vim, vt illud beneficiū intelligatur diuisum inter ipsos duos: cum medietas cuiusque sit vnus, & altera medietas alterius. & hoc non est nec esse potest: tum quia repugnant verba in literis dicte collationis appositae: quia in illis dicitur, quod confertur dictum beneficium ipsis pro diuiso, que verba designant collationem noluisse diuidere beneficium. & doct. in d. maioribus, tue, & c. vacante satis ponderant quando apparet de voluntate & mente conferentis vel eligentis non esse diuidere beneficium seu præbendam, vt non intelligatur diuisum seu diuisa. vt ibi per Inn. Host. Abb. Imo. & omnes. & per doct. etiam in c. cum M. Ferrar. de const. & etiam quod non intelligatur diuisum obstat dispositio concilij Turonen. volētis beneficia maxime minima, prout erat illud beneficium, diuisi non posse et per ordinarium: & diuisio est nulla: scilicet ius spirituale diuidi non possit. vt in d. maioribus, tue, dilecto. & vacante. de præb. & si diceretur docto. & præsertim Imo. per d. c. vacante. velle electionem non esse nullam, & tenere diuisiōnem: sed episcopi debere supplere ex aliis præbendis pinguioribus, vel de suo in illarum defectu dicitur hoc ibi esse: quia ibi non diuiditur ius spirituale: sed præbenda quæ est temporalis: & de temporalibus suppleri potest. Secus in mero iure spirituali putat in casu nostro cum non sumus in præbenda quæ multiplicari potest: sed in mero beneficio singulari minimo & non sufficienti ad victum vtriusque. quo casu et si esset præbenda, diuidi non posset: vt in d. c. vacante. Sumus ergo in beneficio simplici, & tenui, in quo vere loquitur reg. generalis dicti concilij Turonen. c. maioribus. & si vltimus diceretur nonne in dictis iuribus probatur: vt ibidem omnes doct. volunt quod vacante vno canonicatu, si eliguntur duo, omnes erunt canonici. Respondetur doct. ibi distinguere, an numerus canonicorum sit iuratus: & apostolica autoritate confirmatus, & non tenebit electio: quia eligentes non possunt augere numerum. Aut non est numerus præfixus nec iuratus, & confirmatus: & eligentes eligendo duos, non diuidit ius canonicum, quod est spirituale & indiuisibile, sed creant aliud ius de nouo, quod vna cum episcopo facere possunt vt ibi: quia canonicatus multiplicari possunt: & ideo tenet electio quæ non est diuisio, sed noui iuris creatio, quod non potest cadere in diuisione vnus beneficij minoris: quia omnino esset diuisio, quæ nullo modo tenet, per d. concilium Turonē. & prædicta omnia expresse vult Host. in d. c. tue. in §. nos attendentes. de præb. vbi dicit, Sic ergo apparet, quod quæ præbenda diuiditur, quoddam ius de nouo creatur, alleg. c. dilecto. eo. tit. & licet ius apud plures esse potest, tamen reuera quilibet habet separatam ius & speciale. alleg. ff. quemadmodum. seruit. amir. l. aquam. nam licet fructus diuisiōnem recipiant, non tamen ipsum ius. quid enim esset dictum, quod vnus haberet mediam vocem in tractatibus communibus, & alius aliam, hoc esset absurdum: & ideo vnus canonicus debet esse vnus præbenda: vt in d. c. tue. & in c. cum non ignores. eo. tit. quæ omnes ibi sequuntur: & hæc sufficiunt pro enumeratione vnus partis. ¶ Aut diuisio dictam collationem factam duobus habere effectum vt eodem tempore ambo ipsi quibus collatum est beneficiū, sint simul, & in solidum illius beneficiati, & hoc est absurdum, vt dicit Host. in d. c. tue. in §. nos attendentes. vbi dicit, quod si eligentes vel conferens eligant duos ad beneficiū vel duobus conferat: siue diuidatur, siue assignetur vni in solidum reprobat electio seu collatio: nec conuenit quod annis alternis vtantur illo. alleg. ff. de vsuf. l. quotiens. quia non debet esse spirituale sine corporali. r. q. 3. si quis obiecerit. ca. cum secundum. de præb. ¶ Et idem tenuit Io. And. in d. c. tue. dum dixit duobus beneficium conferri non posse, siue vt fructus diuidant, siue vt alternis annis illis vtantur, quamuis in solidum sint electi, vel illis collatum. sequitur Car. in d. c. tue. in ver. quæro nunquid. ¶ Et pro hoc facit ratio, de qua. §. d. arg. à matrimonio canali ad spirituale. nam vt dicit Host. in d. c. tue. §. nos attendentes. vna ecclesia non debet habere plures prælatos: quia hoc monstrum

esset. de off. ord. quoniam in plerisque: sicut nec vnus prælatus plures ecclesias habere potest: quia nec satisfacere possit vtriusque. c. nonnulli. de cle. non resid. & si diceretur, cur vnus beneficiatus potest habere plura beneficia saltem simplicia: vt diximus in præced. xv. art. & sic plures uxores. responderetur vt ibi diximus post doc. ex generali consuetudine: quia non requirit residentiam: & quia per eorum tenuitatem non sufficiunt ad vitam vnus: & tunc omnia illa beneficia reputabuntur vnum: quia pro vno beneficio sufficiunt. hoc tamen non conuertitur, quod duo beneficiati reputentur pro vno pro assequendo illo paruulo beneficio: & hoc duplici ratione. Prima, quia redditus illorum non sufficiunt vni: Quomodo ergo poterit vnus ex illis conferri duobus. Secunda ratio est, quia plura beneficia paruula videntur insufficienter dotata, & ad effectum, de quo proxime. poterunt reputari vnum, vel habito respectu ad effectum. vel saltem hoc fingi poterit. Sed in casu nostro cum præsumatur beneficium habere potest pro vno, non poterit sufficere duobus: nec poterit fingi duos clericos esse vnum, cum sint due anime separate in duobus corporibus: que nullo modo vniri possunt & ideo monstrum est in duobus beneficiatis vnum beneficium habentibus, & non sic in vno beneficio plura beneficia habere. ¶ Aut intelligemus dictam collationem factam procedere non eodem tempore, sed successiuis temporibus, vt mortuo primo nominato in ipsa collatione succedat secundus, vt patet illum viuentem dixisse. & istud etiam minime esse potest: quia esse dare expectatiuam ad vacaturum beneficium: quod per ordinarium fieri non potest: vt est tex. in terminis in d. c. tue. vel dicemus illam collationem esse conditionatam, vt beneficium primo sit vnus, & eo nolente seu moriente sit alterius quod etiam esse non potest: quia huiusmodi collatio seu electio sub conditione, non tenet. vt voluit Io. And. Ab. Car. & Imo. in d. c. tue. vt §. retulimus. & licet prædicti loquantur in conditione appositae, si primus noluerit acceptare. Idem est & multo fortius, si conditio esset, si moreretur, cum magis vacent per mortem, quam non per acceptationem. vt late diximus. §. in prox. præc. 6. q. prin. in §. art. ¶ Et tanto magis hoc non procedit: quia esset dare successiōnem in beneficio, quæ per ordinariū dari non potest non solum per viam collationis, vt hic: quod est maius: quia concurrerēt duo specialia. scilicet dare successorem in beneficio, & illud conferre, antequam vacet, cum non possit facere id, quod est minus. scilicet facere expectatiuam pro vacaturo: vt proxime diximus & quod successor dari non possit in beneficium per ordinarium, diximus §. in d. prox. 6. q. prin. in 2. art. ¶ Et sic de primo ad vltimum huiusmodi collatio non potuit habere effectum pro amobus, sed pro vno in collatione ibi primo nominato: quia in eo perfecta fuit collatio: & finita: quo ad secundum vero fuit inutilis & nulla stante perfectione prime. Cum igitur mortuus erat ibi ille primus, iudicatur vacare beneficium, & per ordinarium posse conferri, nulla habita ratione de secundo, cum eius collatio fuerat facta beneficio iam non vacante, cum eo modo quo facta fuerat vtrique, non tenebat, cum non fuerit facta sub vni ea conceptione verborum: vt colligitur ex dictis Imo. in d. c. tue in 2. col. ¶ Et tanto magis non valebat ibi illa collatio: quia vnitas dicti matrimonij spiritualis videbatur diuidi. & tamen vnitas non recipit diuisiōnem. xxiii. q. j. loquitur. & notatur in d. c. maioribus. & voluit Host. in d. c. tue. in §. nos attendentes. quæ omnes ibi sequuntur. ¶ Et aduerte, quod ita demum diuisio præbendæ permittitur, si quatuor concurrant: alias non. Primum intentio diuidens: vt in c. dilecto. §. j. ver. propter quod. ¶ Secundum, quod fiat de communi consensu illorum, ad quos spectat & diceciani, & capituli sui: vt in d. c. vacante, & d. c. dilecto. §. j. ver. quanquam. & c. j. de reb. eccl. non alie. ¶ Tertium, quod fiat ex causa rationabili. c. vacante. §. nisi rationabili. ¶ Quartum, quod eo pinguis sit præbenda vt ex ea fieri possent due sufficientes: vt in d. §. nisi rationabili. quorum si vnus deficiat de prædictis ad minus, sectio non valebit. vt dicit Host. in d. c. vacante. in princ. ¶ Et Reduendo modo ad articulum nostrum, dico fore concludendum, quod aut loquimur de præb. existentibus in aliquibus ecclesiis, in quibus patroni habere possunt & habent ius par. & præsentandi vt diximus §. in prox. v. q. prin. in 3. art. & tunc concurrentibus quatuor, de quibus proxime diximus. scilicet expressa mente ipsorum patronorum diuidendi illam, ipsorum patronorum consensu eorum interfit, ac episcopi & aliorum præbendatorum & sic capituli rationabili causa & sufficientia fructuum: & fieri poterit diuisio: per tex. in d. c. vacante. generaliter loquentem, & sic tam in beneficiis liberis, quam in patronatis. ¶ Aut loquimur de aliis beneficiis: & tunc aut per fundatorem in limine foundationis est appositus modus quod duo præsententur in illo beneficio: quia videntur create due capellanie vel plures: & quemlibet illarum

# Cæsar Lambertinus Episcopus

habere suam capellaniam: & illa seruanda est, e. requisisti. de te  
sta. licet hoc modo non possit dici diuisio: sed potius creatas  
seu creata fuisse duas capellanas seu duo beneficia: & duos sin  
gulariter presentandos, cum sit secundum ius: & tanto magis diocæ  
iani accedente consensu: iuxta no. in c. cum dilectus. de cõiue.  
& c. præterea. hoc tit. & faciunt quæ dicunt doct. in c. postula  
sti. eo. tit. ¶ Aut non est data lex p. fundatorem, q. sint duo præ  
sentandi: & tunc in quolibet beneficio, vnus est presentandus, vt  
instituitur: q. quælibet vxor eodem tpe vnus debet hñe viri  
licet: accumulatiue possit presentare duos variando. ca. quod  
autem. cum simi. hoc ti. sed vnus instituitur, vt ibi, nec potest  
ep̄s dispensare, vt duo instituantur sed solus papa: vt s. dictum est.  
¶ 2. Quod hodie male seruatur: quia vt plurimum ad vnus be  
neficium duo presentantur & instituuntur: & quia huiusmo  
di institutiones sunt separati, primo vni, & postmodum alte  
ri, & non sub vna conceptione verborum: dicrem primam in  
stitutionem tenere, & secundam non: nisi fieret sub vna con  
ceptione verborum: quia tunc nullus ipsorum dicitur canoni  
ce institutus: vt volunt doct. in d. c. tue. & in d. c. maioribus. de  
præb. & nos diximus. s. in ver. & sic de primo ad vltimum.

¶ Decimus octauus art. 7. q. princ. 1. part. 2. Libri.

1. Presentari an quis possit inuitus. c. n. 8.
2. Episcopus an possit quis inuitus eligi.
3. Clericus an quis inuitus creetur.
4. Episcopus inuitum promouens, deponendus est.
5. Inuitus an quis sit promouendus.
6. Beneficium an & quando conferatur inuito. c. n. 8. g. 10. 11.
7. Beneficium, quid.
8. Rem suam vendere quis cogitur propter utilitatem publicam.

**Ex quo** In omnibus præced. art. f. visum est, clericos pos  
se & debere presentari ad beneficia patronata,  
modo r̄. loco dubitatur: an clericus alias idoneus inuitus tam  
en phari possit. & dic q. Firm. in d. trac. de ep̄o. in ij. li. in j. par  
te, in ix. q. ¶ Quærit, an quis possit in episcopus inuitus eligi. &  
alleg. no. in c. vbi. & in c. hortatus. & in c. gesta. lxxiii. dist. q. nō.  
& quod no. Bal. in l. nec emere. C. de iure delib. & eundem Bal.  
& Petrus Socinum patavinum in l. si ad ferbitum. C. de app. &  
notata in auct. quo. opor. episcopum, s. sed et. & c. ois. 7. q. 1. &  
Io. An. & Butr. in c. fi. de postu. præla. ¶ Subdit et idem esse in  
clerico, q. inuitus non creatur. lxxiii. di. c. j. & per tot. & melius in  
c. queris. de eta. & qual. imo. ¶ Tps. pmouens inuitu, & relu  
ctantē, debet deponi. lxxiii. dist. c. vbi. & gl. in c. nihil. de elect. li  
cet alias ep̄s promouens clericum inuitum, debeat per annum  
suspendi. lxxiii. dist. c. j. & addit, q. licet quis inuitus non pro  
ueatur: tamē quasi inuitus est pmouendus. 8. q. 1. c. qui ep̄atū.  
& c. in scripturis. gl. fi. in c. licet. de proc. lib. 6. & gl. in l. si quisq.  
& ibi doc. & præsertim Bal. C. de ep̄is. & cleri. vnde debet quis  
velle, vt coact. vt ambitio euitetur. d. c. qui episcopatium. & in  
scripturis. & tenet gl. in aut. quo. opor. ep̄i. in s. j. ita pulchre Fir  
ma. vt s. ¶ Tu dic hunc art. melius formasse gl. fi. in c. clericus  
el. 2. in verbo inuiti. de vita & hone. cler. que arguit pro & an  
beneficium conferatur in inuitum. & dicit esse arg. ibi q. bene  
ficiū ecclesiasticum conferatur inuito. & tamen hoc est s. s.  
¶ dicta & s. regulam: cum beneficium sit beneuolactio: gau  
dium tribuens capienti, non debet posse conferri in inuitum:  
vt in li. seu. in rit. quibus modis feud. amir. c. 1. & est tex. in l. in  
uirtu. ff. de reg. iur. vnde Ab. in d. c. clericus. soluit, prout facit gl.  
& Bar. in l. soluendo. ff. de nego. gest. sed melius et solite, q. res  
pectu voluntatis seu dum consulitur voluntati nunquam bñ  
ficiū potest conferri in inuitum: quia beneficium generaliter  
sumptum, est beneuolactio & c. vt s. sed respectu utilitatis  
potest beneficium conferri vt in inuitum: vt si te volente mit  
tere ignem vi cohibebo: vt est tex. in c. & qui emendar. xlv. di.  
vnde cum in illo tex. c. clericus consulatur utilitati clerici, & de  
cori totius ordinis clericalis, non hēbitur respectus ad utilitatē  
ipsius. ¶ Addit et Ab. de hoc esse recurrendum ad Bar. in l. ser  
uus. ff. de verb. obl. vbi habetur, q. aut beneficium seu commo  
dum non respicit inuitum & s. dicentem, & procedit reg. in in  
uitum, aut et respicit tertiam personam: & tunc ratione tertij  
conferatur et in inuitum, sicut dicimus in clerico, qui non pōt  
renunciare ne conueniatur coram ecclesiastico iudice: hono  
res similiter propter publicam utilitatem etiam inuitis confe  
runtur: vt in tit. de munc. & hono. per totum. & de materia re  
mittit se ad id, quod dicitur in l. si quis in conscribendo. C. de  
ep̄iseo. & cleri. & in l. non tm̄ ff. de appel. & de istis duobus lo  
quitur Card. in d. c. clericus, quod pro inuito appellatur: vt ibi  
per eum. ¶ Tu dic circa hanc reg. beneficium non conferitur in

inuitum, q. sit pro regula, lex inuito. ff. de reg. iur. ¶ Quæ tamen  
reg. fallit, primo fauore fidei suscepte. c. de iudeis. in fi. xlv. dist.  
¶ Fallit secundo, vbi agitur de correptione peccati: vt habetur  
in c. & qui emendar. xlv. dist. & in aliis allegatis in d. gl. d. c. cleri  
cus. el. 3. de vita & ho. cle. ¶ Fallit tertio, quādo hoc suadet vt  
litas vel necessitas ecclesie: vt in c. placuit. & c. consuluit. lxxiii.  
dist. vbi patet q. suadente vtilitate vel necessitate ecclesie: po  
test cogi clericus, vt promoueat ad sacros ordines. ¶ Fallit  
quarto fauore libertatis. l. j. & ij. ff. de lib. cau. vbi etiam quis pōt  
defendere libertatem alterius, qui tenetur tanquam seruus et  
eo inuito. ¶ Fallit quinto, quādo non directē sed per obliquū  
beneficium conferatur, vt si quis soluat debitum pro alio inui  
to: nam liberat ipsum inuitum. l. soluendo. ff. de nego. gest. &  
notatur in d. reg. inuito. ¶ Fallit sexto, quando per aliquem ap  
pellatur pro condemnato ad mortem. d. l. intm̄. C. de app. & sic  
iura reducuntur ad concordiam: vt facit Imo. in d. c. clericus. el. 3.  
de vita & hone. cler. ¶ Aduerte tamen, q. per omnia s. scrip  
ta nullam habemus conclusionem ad articulum nostrum. vnde  
dic latius secundum Ab. post Io. An. & Butr. in c. fi. in pe. & fi.  
col. de postu. præla. q. aut loquimur in ordinibus, & nullus in  
uitus potest clericali, nec ordinari: quia ad se clericandum ne  
mo cogitur: ex quo ista voluntarie fieri debent. c. vbi. c. hortat  
us. cum simi. lxxiii. dist. imo puniretur ep̄s ordinans inuitum:  
vt s. est dictum. & ita procedant omnia adducta per Firma. vbi  
s. ¶ Bene verum est, q. si alius iam esset clericatus, & p̄sertim ad  
sacrum ordinem promotus, & esset idoneus diaconari vel p̄s  
byterari, & nollet: & necessitas vel utilitas ecclesie requireret,  
vt ille promoueretur ad illos ordines, etiam inuitus promoue  
bitur: quia non potest retrocedere, cum sit iam in sacris consti  
tutus, & ita p̄cedunt iura. c. placuit. c. consuluit. lxxiii. dist. & quar  
ta fallentia s. data ad reg. beneficium cum conferatur in inuitū.  
¶ & voluit Im. in casu præalleg. ¶ Aut loquimur, an inuito pos  
sit conferri beneficium vel dignitas: & tunc subdistinguitur, q.  
aut quæritur de eo qui nondum est promotus ad dignitatem,  
vel beneficium: an possit ad istam vel illud presentari, aut de iā  
promoto, vtrum inuitus possit presentari: & ad alia ecclesiam  
vel dignitatem transferri: Primo casu, q. nondum est promo  
tus, dic post Butr. & Ab. in d. c. fi. de postu. præla. q. si est laicus  
non p̄t compelli: vt se faciat clericari, vt presentetur ad benefi  
ciū: per dicta s. in prin. membro. vt notatur in e. cum ad mona  
sterium. de elec. ¶ Si vero est clericus, poterit precise compelli  
per papam, & sic inuitus presentari: sed alius superior citra pa  
pam nō possit eum precise compellere, vt sic inuitus efficiatur  
prælatus. Bene tamen potest eum compellere, vt de nolente  
satis volens causatiue, puta p̄ excōicationem, vel alia remedia.  
allegat gl. que hoc tenet. 7. q. 1. scias. idem tamen quo ad primū  
sentit Pau. de elec. in repe. d. c. fi. D. Car. vero quem ibi refert  
Ab. tenet simpliciter nunquam aliquem posse precise compelli  
vt efficiatur prælatus: quia ad s̄hendum hoc matrimonium,  
requiritur consensus: vt in c. cum inter canonicos. de elect. ad  
ducit et quem nō possit compelli beneficium acceptare: vt in  
d. c. vbi. & c. gesta. 74. dist. & hunc articulum inducit ad quæstio  
nem, an episcopus ipsius translatus vacet à tpe acceptationis  
facte p̄ ep̄m in translatum: vbi dicit hanc quæstionē olim fuisse  
arduam in archiep̄o Florentino. ¶ Die tu in beneficiis cura  
tis maxime p̄ t̄ utilitate & necessitate ecclesie, quem et inui  
tum posse presentari, quando expectatur eū futurū vtilem & ne  
cessarium ecclesie, sicut dicimus permutationem et fieri in in  
uitos p̄ ep̄m: p̄ c. quæstio. de rer. perm. & ita videtur velle Ioan.  
And. Butr. & Ab. in d. c. fi. & Io. An. in c. si electio. de elec. lib. 6.  
& ibi Do. post eum, q. dicit peccare electū non acceptando di  
gnitatem ad q̄ eligitur: si non reperitur alius eque idoneus, per  
quem possit illi ecclesie consuli. Et plus dicit presbyterum pa  
rochiale posse inuitum transferri, dummodo sit causa suffi  
ciens: puta quia non potest priori ecclesie proficere, p̄p̄ davi  
tiā plebis, vel quid simile, & hoc ratione publice utilitatis. ¶ Si  
vero loquimur in ep̄o, casu quo ex sp̄ali priuilegio caderet in  
eō presentatio: & die eū compelli non posse: vt volunt doct. in  
d. c. fi. & præsertim Ab. illa potissima ratione: quia eū vere ma  
trimoniū spirituale s̄hatur inter ep̄m & ecclesiam. d. c. eū inter  
canonicos. de elec. c. nisi cum pridem. de renun. & c. cum inter  
corporalla. de transla. ep̄i. & diximus late. s. in j. part. j. lib. in 9. q.  
prin. in 2. art. in respōsione, quæ fit ad septimum motuum pat  
ris negatiue, & matrimonium de sui substantia requirit cōsen  
sum. c. sufficit. 27. q. 2. ergo inuitus q. non poterit ad ep̄atum  
p̄tari. & ita intelligi debet dictum do. Car. in c. fi. de postu. præ  
la. Et q. ex t̄ priuilegio cadat presentatio in ecclesia cathedrali. di  
ximus. s. in j. part. j. li. in x. q. prin. 2. ar. & in xi. q. prin. in ij. ar. ¶ Si  
vero loquimur in 2. membro subdistingtionis. f. de iam promo  
to, an possit transferri & de presbytero parrochiali iam s. dixi,  
quod sic



q. 10. sic, stante utilitate vel necessitate ecclesie sicut dicimus in permutacione: p. d. e. quæsitum. vt diximus late. §. in 6. q. prin. c. p. huius par. in 6. art. ¶ Si vero loquimur de trãsa. epi, dic vt p. Ao post alios in d. c. si d. postul. pla. q. hoc nõ cadit nec cadere potest in p.õnis: sed in solo papa, vt ibi. Bñ veni est, q. Ab d. in d. c. si de postu. pl. in c. lio. Pifano, cui p. fuit Ale. pp. imprudentiã quorundã summorũ p.õficiũ, fuisse statutũ, vt epi & abbates nõ possint trãsferri inuiri, nisi subit cã euidẽs, & rãabilis. vt ibi p. c. u. q. n. dixi nõ est materie nostre. Et q. pp. publicã utilitatẽ 2. q. 1. et v. d. e. re suã cogat, late tractat p. doctores & p. fertim d. me. las. in l. nec emere. C. de iure delibe. vbi p.õit plures fallent rias ad id, qd. d. r. quẽ nõ solũ vendere: inter quas, est illa de publica utilitate, ad ibi dicta est recurrendũ. ¶ Et certe nõ est circa istud insistendũ, cum hodie parũ deseruiat: ex quo nõ reperiuntur p.õnã. q. inuiri p.õnter: t. vel p. moucantur. verũ q. qui dam dñs Paulus de turculis. l. V. D. nobilis iuuenacien. ad p. res illustrissimi dñi comitis Iulij de aqua viua, & illustrissime dñe Catherine de vrsinis coniugũ genitorũ illustrissimi dñi Ducis Adriæ inuitus p. Paulũ secundũ pontificẽ Romã fuit p. motus ad Paulũ Cuperianẽ q. sanctissime vixit, & mortuus fuit, vere exẽplar oim. p. latorũ, q. cũ fuisset meus cõanguineus, ab eo p. mã tonsurã suscepit, & sic in isto art. amplius nõ est insistendũ.

### Ex omnibus

Dictis in s. scriptis decẽ & octo art. collige cõclusionẽ, edictũ de p.õntandis, dicitur p. missũ, q. quilibet admitti possit, dũmõ in ecclesia & locis p.õis sit clericus, in aliis locis iuxta qualitatẽ illorũ. ita habet in omnib. ipsis articulis & signanter in primo. ¶ Amplia p. mo. d. conclu. p. cedere, et si essent clerici prime tonsure: q. potest p.õntari in bñficiũ p.õnato, p. dicta. §. in 2. art. ¶ Restringe. d. ampli. p. cedere, si in actu p.õntationis est prima tõsura: q. tũc p.õntari poterit alias si bene esset etatis in qua clericari possit, & statim post p.õntationẽ fieret prima tonsura, non valebit p.õntatio: p. dicta. §. in fi. secundi. & in fi. 7. art. Declara hanc rest. q. licet quis nisi sit prime tonsure, p.õntari non possit, tamẽ ad epatũ postulari, & ex maxima sanctitate eligi p.õt maxime laicus: p. dicta. §. in 2. art. in ver. & an laicus. ¶ Restringe. 2. hãc primã ampli. vt clericus primã tonsurã p.õntari possit, nisi natura bñficiũ requireret maiorẽ ordinẽ: q. tunc non admitteretur eius p.õntatio, sed existentis in illo ordine: per dicta in d. 2. art. in ver. d. cerem bene q. si beneficium. ¶ Amplia. 2. d. conclu. vt clericus p.õntari possit, intũ p. cedere, q. debet esse clericus verus: & ideo clericus coniugatus p.õntari non p.õt p. dicta. §. in 3. art. ¶ Restringe primo hãc ampli. vt clericus cõiugatus p.õntari nõ possit, p. cedere nisi cũ clerico cõiugato dispensaretur: p. papam vel secundũ cõem opinionẽ p. ep. p.õnis volentib. q. tunc poterit p.õntari ad bñficiũ simplex: & illud obtinere et in titulũ: vt in d. 3. art. in ver. est bñ verũ. & in fi. Restringe 2. d. ampli. p. cedere, nisi p.õntaretur ad bñficiũ nõ in titulũ, sed rõe stipẽdij: quia poterit ad illud p.õntari: vt in d. 3. art. in ver. vel poterit habere. ¶ Extende has duas rest. vt clericus cõiugatus possit habere bñficiũ simplex in titulũ, vel ratiõẽ stipẽdij: vt §. in 1. in p. cedere, q. ex fructib. illius poterit vxori & filiis et illegitimis: imo potius illis q. extraneis p. uidere: vt in d. 3. art. in ver. & quãdo in aliquo. ¶ Amplia. 3. d. conclu. vt clericus p.õntari possit: & non alius intũ p. cedere, q. heremite, cõuerũ, fratres, & monachi simplices: & fr̃es tertij ordinis sancti Francisci quibus religiosi, vel professi, p.õntari non poterũt, nisi sint clerici: vt §. in 4. art. ¶ Restringe dictã ampli. vt §. scripti heremite & alij non possint p.õntari ad bñficia, p. cedere, nisi ex dispensatione apostolica essent capaces ad simplicia bñficia in titulum vel p. victũ: vel nisi beneficia essent fundata, cũ hoc, q. tales p.õntaretur: q. tũc ad illa poterũt p.õntari, p. dicta. §. in 4. art. in ver. sed vt materia. vsq; ad fi. ¶ Amplia. 4. d. conclu. vt vere clerici p.õntentur, intũ p. cedere, q. quis milites Hierosolymitani sancti Ioannis tẽpiorum & similib. dicantur religiosi, non poterũt ad bñficia patronata p.õntari, cũ nõ sint clerici: vt diximus. §. in xv. art. ¶ Restringe. d. ampli. p. cedere, nisi essent ecclesie eorum religionũ: quia quis p.õnata, poterit ad illa p.õntari. ¶ Amplia. v. d. conclu. vt clericus p.õntari possit, intũ p. cedere, q. si aliquis esset clericus: licet sit sub patria p.ãte, poterit tñ ad bñficiũ p.õntari, p. dicta. §. in 8. art. ¶ Amplia. 6. d. concl. vt clericus possit p.õntari, intũ p. cedere q. licet seruus non possit clericari: tñ si manumittatur, & clericetur, vel si de facto ordinetur, calu quo p.õt remanere clericus adhuc p.õntari, poterit: vt dictum est. §. in ix. art. in fi. ¶ Amplia. x. dictã conclu. vt debeat esse clericus p.õntandus, intũ p. cedere, q. quis monachus sit sub potestate abbatis, sicut filius sub potestate patris, & seruus sub potestate dñi: tñ si est clericus, poterit & p.õntari, p. d. §. in x. art. ¶ Restringe hãc ampli. vt monachus clericus p.õntari possit, p. cedere, si de licetia iob. p.õntet: q. sine eius licetia p.õntari nõ poterit: vt in fi. d. x. art. &

¶ in seq. xix. art. Amplia 7. d. cõcl. q. p.õntandus dẽt cõferri clericus, intantũ p. cedere, q. cum illegitime natus non possit esse clericus, non poterit p.õntari, per dicta. §. in xi. art. ¶ Restringe hanc ampli. p. cedere, nisi illegitimus de facto ordinetur vel ex dispensatione apostolica vel alia via, vt tunc p.õntari possit ad ea bñficia, ad q. est factus habilis ex dispensatione, vt diximus p. d. cõcl. in d. x. art. ¶ Amplia. 8. d. conclu. q. p.õntandus debet esse clericus, intũ p. cedere, q. corpore vitiat, qui nõ poterunt ordinari, nec poterũt p.õntari, p. dicta. §. in 12. art. ¶ Amplia. ix. d. conclu. q. p.õntatus debeat esse clericus, intũ p. cedere, q. bigamus ex quo ordinari non p.õnt, nec poterit p.õntari, p. dicta. §. in 13. art. ¶ Extende hanc ampli. q. bigamus p.õntari nõ possit, p. cedere, et si cũ eo dispensaretur p. papã q. ordinari possit, si non fuerit dispensatũ et ad bñficia, ad illa, maxime curata, p.õntari nõ poterit: vt in d. 13. art. in ver. dicerẽ tñ q. si. ¶ Restringe hanc ampli. p. cedere in bñficiis secularib. Sed in bñficiis regularib. si bigamus est effectus monachus, bñ p.õntari poterit: vt in d. 13. art. in ver. ad vnũ tñ. ¶ Restringe hãc rest. vt bigamus monachus p.õntari possit ad bñficiũ regulare, p. cedere, si bñficiũ est tale, vt à quocũque monacho deseruii possit: sed si esset tale, q. indigeret seruitio alicuius ordinis clericalis ex quo bigamus et monachus ad ordines promoueri non potest, non poterit p.õntari ad beneficium requirens ordinem licet regulare: vt in d. 13. art. in ver. sed ad vnũ aduerte. ¶ Amplia. x. d. conclu. q. p.õntandus debeat esse clericus, intũ p. cedere, q. neophytus do nec clericari non poterit, nec poterit p.õntari: sed cum dicabitur poterit p.õntari ad illud bñficiũ, q. requirit ordinẽ p. eum adeptum, per dicta. §. in 14. art. ¶ Amplia. xi. d. conclu. q. p.õntandus debet esse clericus, intũ p. cedere, q. si aliquis est iã ordinatus clericus, poterit et inuitus pp. utilitatẽ vel necessitatẽ ecclesie ad beneficium p.õntari & institui, p. dicta. §. in 18. art. ¶ Restringe hãc ampli. p. cedere in clerico ordinato, non aut in ordinando, vel q. p. cedere poterit ab ordinib. quia illi inuiti p.õntari non poterit: vt diximus in d. xvij. art. in nostra distinctione. ¶ Restringe 2. d. ampli. p. cedere, nisi patronus ex priuilegio possit p.õntare epm: quia cum de substantia regatur, eius consentus inuitus non poterit p.õntari, p. dicta. §. in 18. art. in ver. si vero loquimur in epõ. ¶ Limita modo primo. d. conclu. non p. cedere in muliere, que quis clericari non possit: poterit tñ p.õntari, vt monialis ad monasteria monialium: & ad congregationes canonicas: vt diximus. §. in 6. art. ¶ Limita. 2. d. conclu. non p. cedere in hospitalib. oratoriis priuatis, collegiis scholarũ, & similibus: quia quis sint laici & non clerici, poterunt ad illa p.õntari. cõclusio ergo p. cedit in beneficiis ecclesiasticis: per dicta late. §. in 7. art. ¶ Limita. 3. d. conclu. q. clericus debeat p.õntari, p. cedere nisi aliquis esset clericus & haberet bñficiũ incompatible: & patronus primi beneficii non let consentire, q. transiret ad secundũ: q. quis clericus non poterit p.õntari: vt diximus. §. in x. art. ¶ Restringe istã limi. p. cedere, cũ p.õntaretur quis clericus ad secundũ incompatible: sed si secundũ beneficium & plura beneficia essent incompatibilia: puta simplicia, & non requirerent residentiam; poterit bñficiatus ad alia p.õntari, vt cõclusimus in d. x. art. ¶ Restringe p. cedere, rest. p. cedere, nisi fundator in limite fundacionis apposuisset modũ, q. p.õntandus non possit habere alia bñficia: quia tunc et ad alia simplicia p.õntari non possit: vt diximus in die. 15. art. in ver. tu et aduerte. & seq. ¶ Limita. 4. d. conclu. que vult clericum posse p.õntari p. cedere, nisi quis vellet p.õntare ad aliquod beneficium epm, archiepãm, p.õntatem, patriarcham, & similes: q. quãuis sint clerici, tamen non poterunt p.õntari: q. et beneficia que habentur p. talem promotionem vacarunt: vt diximus. §. in 16. art. ¶ Restringe hanc limi. p. cedere in epis, & aliis, vt §. & non possint p.õntari: secus autẽ in cardinali: quia ipse poterit ad alia beneficia p.õntari: quia cardinalatus non est incompatible: vt in d. 16. art. in ver. & ex ista ratione. ¶ Limita. v. d. conclu. que vult clericum p.õntari posse, p. cedere, cũ vnus clericus ad vnũ beneficium p.õntatur: sed duo clerici, quis sint clerici ad vnũ beneficium, illud diuidendo vel in solidũ, seu saltẽ successiue, p.õntari non poterunt, p. dicta. §. in 17. art. ¶ Declara hãc limi. q. in caso ipsius primo institutus habebit beneficium: sed si fieret institutio vnicõ p.õntu verborũ, nullus esset beneficiatus: vt diximus in d. xvij. art. in fi. ¶ Restringe primo. d. limi. p. cedere in beneficiis patronatis: secus in p.õntanda patronata: quia quatuor concurrentibus bene de vna heri possent due: vt diximus in d. 17. art. in ver. redeundo modo. ¶ Restringe. 2. d. limi. p. cedere, nisi fundator beneficii disposuerit duos capellanos in beneficio p.õntari: quia censentur duo beneficia & p.õntari poterunt: vt in d. 17. art. in versic. aut loquimur de aliis. ¶ Restringe. 3. d. limi. vt duo in vno beneficio p.õntari non possint, p. cedere, s. vt instituantur, sed bene poterunt duo ac-

# Cæsar Lambertinus Episcopus

cumulative presentari, ut vnus tantum instituat: ut in d. 17. art. in ver. aut nō est data lex. & pista sunt expedita oīa dicta in præced. art. huius. 7. q. prin. tranſeamus ad xix. articulum ipsius.

## ¶ Decimus nonus art. 7. q. prin. 1. part. 2. Libri.

- 1 Monachus vel alias religiosus an presentari possit in ecclesia parochiali, seculari, patronata vacante. & n. 4.
- 2 Monachus, unde dicitur.
- 3 Monachum presbiteri posse ecclesia parochiali, ex dispensatione episcopi, cum licentia abbatis.
- 5 Iura prohibentia monachum habitare in capellis, de quibus monachis intelligantur.
- 6 Ecclesia parochialis per clericos seculares sunt gubernande.
- 7 Religiosus unde quis probetur.
- 8 Episcopus dispensare non potest contra concilium Lateranense, nisi ex magna necessitate vel utilitatis causa. & n. 9.
- 10 Regularis promovitur potest ad dignitatem episcopalem.
- 11 Monachus non potest promoveri ad canonicatum, vel aliud beneficium simplex ecclesia collegiata, nec episcopus potest in hoc dispensare, nisi ecclesia sit cathedralis. & n. 12.
- 13 Monachus an possit promoveri ad dignitatem ecclesia collegiata.
- 14 Monachus promovitur non potest ad dignitatem ecclesia non collegiata & non curate.
- 15 Monachus promovitur potest ad dignitatem ecclesia non collegiata curate: Et an possit promoveri cum socio, vel sine. & n. 17. 18. & 36.
- 16 Fieri posse non dicitur, quod per dispensationem fieri potest.
- 19 Monachus an possit promoveri ad ecclesiam secularem, sine superioris sui licentia.
- 20 Monachus acceptando parochialem ecclesiam sic prælaturam, ut presbit, non ut profit peccat mortaliter.
- 21 Monachus sine religiosus professus sue canonicus regularis, dummodo sit clericus, vel clericus seu sacerdos fiat, presentari poterit in ecclesia parochiali per patronos etiam sine episcopi dispensatione, solū petita, quamuis non obtenta abbatis licentia. amplius. & Limit. n. 32. 33. & 34.
- 22 Populus unde & quo nomine habeat rectoris presentationē in ecclesia parochiali.
- 23 Eligere, large pro presentare, ponitur.
- 24 Monachia an sint prohibita sacramenta, & alia, in quibus vertitur animarum cura.
- 25 Monachus in ecclesia parochiali ratione cure potest presentari, & per episcopi iussu, adhibita solum abbatis licentia, absque aliqua dispensatione.
- 26 Monachus electus episcopus an liberetur a sua regula. Et cui tum quærat.
- 27 Monachus effectus episcopus, dimisso episcopatu, an possit eundi ad alium episcopatum.
- 28 Frater mendicans an possit eligi. Et id accipiendū de fratribus ordinis predicatoorum, minorum, & heremitarum. Et quomodo sit accipiendum electionem fieri in discordia. & n. 29.
- 30 Monachus non potest eligi in discordia.
- 31 Religiosus an possit presentare ad ecclesiam parochialem.

**Modo** xix. loco contingit dubitari de alia qualitate presentandorum, de regulari pntando ad ecclesiam secularem, & e. & circa hoc expediemus aliquos ar. videlicet an monachus vel aliter religiosus profectus in ecclesia regulari possit pntari in ecclesia parochiali seculari patronata vacante. ¶ Ille arti. differt à x. arti. pntis. q. quia in illo fiebat dubiū ex quo monachus est sub pntate abbatis constitutus, & ut filiusfamilias & seruus, an possit pntari, vel ne. In isto aut art. dubitatur ex alio. scilicet quia monachus, & dubitatio absolute, quia monachus, die qd est aliquod monasteriū iuris patronatus aliquorum et laicorum, licet patroi nō possint pntare abbatē: quia in ecclesiis collegiatis non cadit pntatio. c. nobis. §. ceterū. hoc tit. vbi Abb. & oēs & diximus late. & in v. q. prin. huius partis in j. art. tamē poterūt ipsi pntari ad pbendas monachos vel moniales: ut late diximus in d. v. q. prin. in 3. & 5. art. & idē est dicendum, qd si in aliquo monasterio esset statutus terminus monachorum, iuxta eius facultates & ibi pntarentur monachi de iure, absque dubio possunt pntari monachi: Vnde ipsi & nō alij ibi poterūt pntari: & hoc ē clarū. ¶ Vnde ex alio dubitatur: quia monachus, si quia monachus debet eē in claustris: & sicut presbiter sine aqua & c. & ideo dicitur monachus, quia solus & tristis. c. placuit. xvj. q. j. ideo dubitatur hanc pntari possit in ecclesia seculari, ampliori modo hanc articulum formādo, qd. s. sit formatus. ¶ Et ut iste art. possit clare expediti, necesse est prius videre an monachus possit à monasterio eligi ad ecclesiam secularem de iure cōi: an vero ex dispensatione episcopi: & an oīno regratur licentia superioris & an debeat hñe sociū seculi si ad ecclesiam secularem instituitur: & ex dicēdis in pntatis decidetur articulus noster. ¶ Dic ergo quo ad pntatā d. eis loq. gl. in c. presbiter. lv. di. & gl. in c. p. tuas. de

voto. & in c. 2. in verbo parochialis. & in ea. qd dei timore. In verbo, regimen. d. sta. monac. cū plurib. aliis, qd vult omīssa relatione aliarū monachos posse pntari regimini ecclesiarū seculariū: licet olim ex dispensatione. alleg. d. c. presbiter. & alios dicere hodie ēt regimī dispensationē p conciliū Lateran. id est. c. 2. d. sta. mona. postmodū ipsa gl. d. t. olim monachos nō potuisse pntari nisi ex necessitate. d. c. presbiter. hodie vero possunt pntari utilitate sua dente. sed regulares possunt eligi ad regimē ecclesie causa utilitatis, & de iure cōi. alleg. d. c. p. tuas. de voto. & subdit in hoc c. se dīam inter monachos & canonicos regulares: quia monachus tenetur hñe sociū monachū sui ordinis. d. c. 2. de sta. mo. & c. pen. & vlt. de cap. mona. sed regulares ad hoc nō tenentur, nisi cōmode possint: ut in d. c. qd dei. licet litera seq. i. c. cum ad monasteriū. innuat pntari, qd putat tuti. ¶ Arch. vero in d. c. presbiter. in fi. sup. ipsa gl. ibi d. t. cum ea cōcordare Tanere. & Goff. & ipsorum prius fuisse opinionē: dicit ebāt. n. in decretali. monachi allegata in gl. contineri ius cōe ex dispensatione tamē episcopi cum pntari abbatis posse monachū pntari ecclesie parochiali. 16. q. 1. in parochia. c. doctos. c. cū p. utilitate. ca. si monachus. & d. t. hoc debere intelligi de pauperibus. & postea subdit aliqua alia verba. & nihil videtur pcludere nec firmare Inn. lo. An. Car. & alij multa dicit, & referit in d. c. qd Dei. qd tamen intricate pcedunt, poterūt videri p curiosum lectorē. ¶ Supetunit Fed. de senis in 2l. 139. factū tale est, qd format qdōne in puris terminis art. nostri. in pntatione facta p patronos de monacho Cisterciensis. ord. in ecclesia parochiali subiecta dicto monasterio que tamen per clericos seculares fuerat solita gubernari p xl. an. & vltra. & d. t. pntari posse monachū pntare ad ipsam ecclesiam parochialem: & episcopus teneri eū institueri: si alius est idoneus. & d. t. esse rōem: quia de iure cōi monachi & religiosi possunt pntari ad ecclesias parochiales seculares curatas, siue sint episcopales, siue non: & tunc sunt in totum absoluti à monasterio: & subsumt superiorib. ecclesiarum, qd pntantur. alleg. 58. q. c. 1. & 2. & 16. q. 1. ne p cuiuslibet. 18. q. 1. c. vlt. & qd nō. Ber. nar. in gl. in c. officium. de elec. & p Host. de sta. mona. qd Dei. d. t. hoc placere Io. An. in cle. j. de elec. in fi. ¶ Subdit ēt tales pntatos cure nō cogit hñe sociū sui ordinis: quia iura p prohibentia ne monachi soli habitēt in capellis, loquuntur de monachis claustralibus, qd possunt ad libitū superiorem ad claustrū reuocari. put no. lo. An. & Paulus in cle. 1. §. ad hæc. de sta. mo. & probatur pillū. tex. & per tex. in c. pen. & vlt. de cap. mona. al. le. & ipsam reg. monachorum sub rub. de monachis ad beneficia mittendis. & regulā canonicorum regularium sub rubrica. de mittendis. & ad beneficia per dom. papam Benedictum. 12. ¶ Postea ipse Fed. ibi responder ad dīa qd opponi potuissent. & primo d. t. non obstat. c. cum de beneficio. in ver. pntato. de pben. li. 6. qd hoc cibi iō accidit, ex quo hoc erat in impetratione. ¶ Nec obstat id, quod fortius vlt. obstat cle. i. ibi clericis secularibus. de sup. neg. præl. qd prout dicit Io. An. & Pau. ibi tūc demū monachus non potest habere beneficium curatū pntatū regi per clericum secularem, quādo beneficium est simplex: vel si est curatū, nō pōt hñe ipsum, ut claustralis: quia tunc debet sociari ab alio monacho: & sic alteruter, conditio & status beneficii, quod per se Abb. facere non potest: ut d. cle. j. §. ad hæc. de sta. mo. cum sua gl. alias sequeretur (ut ipse dicit) non esse verū qd primo loco dictū, religiosos posse pntari ecclesiis secularibus curatis, cū omnes ecclesie parochiales sint per clericos seculares gubernande: quod debet intelligi verū: ut §. est dictum. & ita Fed. in d. suo consi. concludit. ¶ Adde tamen, qd idem Fed. in consi. 129. casus talis est, testator in sua forma hñc art. in simplici capella: & dicit non posse religiosum presentari nisi ad curatū. subdens tamen qd si est dubium, an presentatus sit religiosus: & episcopus presentationem admisit: & non fuerit appellatum, non licebit de eius statu ulterius queri. ca. cum dilecti. in fi. de elec. & ibi late de habente institutionem & gerente habitū religionis, & qd sit religiosus, p institutionem fides fiat, vide ibi vbi dicit institutionem: & longā portationē habitus pbare aliquid religiosum. ¶ Successit postmodū Rot. eclij. in religioso pfecto hoc tit. in nouis. quæ format hunc articulum videlicet, an valeat presentatio facta per laicum de aliquo religioso profecto ad ecclesiam parochialem curatam. & dicit doctores fuisse varios, tamen maiorem partem dixisse ipsam presentationem non valere propter abdicationem proprietatis, & proprie voluntatis: & quia debent stare solitarij, & nec cure nec populo pntari: & maxime pp prohibitionē concilij Lateran. c. d. c. 2. de sta. mo. & quia antiqua iura phibēt monachis ecclesiasticas administrationes. 16. q. 1. si cupis. c. iuxta. ca. addicimus. cū trib. seq. & iō episcopi cū pntari abbatis dispensatione de parochialibus. ecclesiis id permittebat. c. cū utilitate. 16. q. 1. c. presbiter. lv. di. & sic apparet gēalem prohibitionem præcessisse pp dictā repugnantiā. ¶ Subdit ēt

Rota alia

Rota alias voluisse dicere dñm, per tex. c. quod dei timore. de sta. mona. qui tamen tex. loquitur in canonico regu. ad ecclesiam parochialis electo, qui ex quo inseruit regulę, latiori non comprehenditur sub prohibitione. d. concilij Lateran. vt ibi dicitur. quod tamen concilium loquitur in monachis qui licet olim per antiquos canones potuissent ad parochialis ecclesie regimen sumi dispensatiue. d. 16. q. 1. 6. doctos. & c. in parochia. & d. c. pñcis. vbi de hoc, tamen hodie propter officij predicationis, quod habet multa priuilegia, sine dispensatione, de consensu abbatis potest monachus pñfici per ep̄m ecclesie parochialis, etiam seculari, secundum Host. in d. c. 2. de sta. mo. & eo. tit. in summa. §. vtrum populum, qui alleg. ad hoc. 58. di. c. 1. & 2. & c. quorundam. 74. dist. & idem dicit in canonico regulari, vt ibi. & in c. per tuas. de voto. & alleg. etiam Fede. vbi. §. 10. An. & Pau. in d. c. 1. de elect. super verbo, secularium. quorū dictum dicit fuisse allegatum per vnum ex ipsis dominis Rot. licet Bern. in gl. & lo. de ligna. in d. quod Dei timore. dicant fore re esse tutius cum canonico per episcopum dispensari: sed ista dñt procedere in canonico: sed in monacho assumendo ad curā animarum dicit hodie, sicut olim necessariam esse dispensationem: & sic posse intelligi opinio. Ber. & sequa. in d. c. quod Dei timore. & forte papale: quia episcopus contra celebre concilium lateranen. dispensare non potest. 25. q. 2. c. institutionis. sicut nec dñ. de elect. quod dñt dicit tenere expresse Arch. vt ibi legitur & nor. in d. c. licet canon. de elect. lib. 6. ¶ Quod rota dicit intelligere verum, sine magna causa necessitatis, vel utilitatis, pp̄ quas cas̄ ep̄s potest dispensare dñ concilium generale. 1. q. 7. c. tali. & c. exigunt. & de cōces. p̄b. c. proposuisti. & h. d. feruari secundum. d. lo. de ligna. in c. at si clerici. de iud. & p̄ in. in c. dilectus. de temp. ord. vbi recitat casus permittos & prohibitos episcopis dispensari. ¶ Postmodum ibi Rota profecquitur, an p̄sentans monachum & sic indignum in ecclesia seculari puniatur, de quo sumus dicturi. j. in ista j. par. huius lib. in x. q. prin. in 4. art. & ita Rota ibi tenet. Et sic vt ex s̄. scriptis patet, ista difficultas est satis intricata, & si illam prosequi vellemus, disputando, longa esset historia & parui fructus. Recurrendū est igitur pro firma conclusione & clara intelligentia p̄dictorū & concordia iurum, quę videntur dñe loqui, ad plenam dist. quam formauit. d. Abb. in d. c. quod Dei timore. super gl. in verbo, regimen. in fi. 1. in 2. & in prin. 3. col. quam dñt refert do. Propo. super. d. c. pñcis. lv. dist. ¶ Quod aut querimus nunquid regulares possint promoueri ad dignitatem episcopalem, aut ad ecclesiam inferiorem. ¶ Primo casu, non est dubium. eum posse promoueri: vt est tex. in c. 1. 17. q. 1. & in cle. 1. de elect. & tex. apertus in c. si religiosus. & in c. quorundam. de elect. lib. 6. vbi eliguntur in ep̄os. si enim non possent eligi p̄ aliquam inhabitarem, non eligerentur, sed postulerentur. c. si. de postu. p̄el. vnde dñt abbates non obstant vinculo dignitatis, possunt eligi in ep̄os. c. si abbatem. de elect. lib. 6. quod conceditur pp̄ excellentiam ep̄alis dignitatis, nā ep̄s appellatur religiosus. c. ex multa. de voto. Secundo vero casu, quādo queritur, an possint promoueri ad ecclesias inferiores, sit subdistingtio q̄ aut ecclesia est collegiata, aut non. ¶ Primo casu, aut queritur de promotione ad canonicatum, vel ad aliud bñficiū simplex ipsius ecclesie collegiata, & promoueri non potest. c. super eo. de reg. adeo q̄ secundum Cal. etiam ep̄s non potest dispensare, vt religiosus sit canonicus in ecclesia seculari: cum esset hoc casu priuilegium curę, ratione cuius pmittitur promotio ad ecclesiam secularē: vt in d. c. quod dei. ¶ Quod dicit fore intelligendum, nisi ecclesia cathedralis esset regularis, nam tunc monachus vnus monasterij vt sit canonicus in ecclesia cathedrali, p̄moueri potest: & largo modo monachi in tali ecclesia possunt reputari, & appellari canonici, & sic dñt debere intelligi. c. quorundam. cum gl. 74. dist. & c. secundum. cum sua bona gl. 58. di. ¶ Aut queritur, nunquid possit p̄moueri ad dignitatē ipsius ecclesie collegiata: pura vt sit p̄positus: & in hoc dñt esse varias opiniones: quas ibi refert Abb. & concludit idem esse quod in ep̄i ¶ copo & j. dicitur de ecclesia parochiali. ¶ Secundo casu subdistingtionis, cum queritur de ecclesia collegiata: & etiam subdistinguitur, q̄ aut non est curata, & religiosus illam obtinere non potest: quia cessat ratio cure. ¶ Aut est curata, & dicit Ab. esse diuersas opiniones, vtrum dispensatio requiratur: & communiter tenetur de iure cōi posse promoueri. quod dñt tenere Host. lo. An. & Cal. dicentes non esse necesse ep̄m vt verbis dispensatiuis in promotione. & alle. dñt Fed. & Rotā vbi. §. quā dñt maiorem partem dñorum tenuisse dñm: vt s̄. retulimus. sed Ab. vult cōm opinionem esse in oppositum. Pro qua dñt videri tex. cum gl. in c. parochia. xvj. q. j. & sic p̄ntari posse regulare absque aliqua dispensatione in ecclesia curata. Adducit etiam tex. in arg. in d. c. q̄ Dei timore. dicitur. n. ibi monachos posse

16 promoueri & c. pondera verbum j̄ posse, nam id quod fieri potest per dispensationem, non dicitur fieri posse: vt no. Inn. in c. pastoralis. de cau. poss. & proprie. & facit tex. in c. faciat homo. 17 22. q. 2. ¶ Postea ipse Abb. vertit in dubium, an sine socio possit p̄moueri? & relatis quibusdam opin. doctorum, & maxime lo. An. in d. c. q̄ Dei. & plenius in c. si. de cap. mon. distinguens: aut monachus in totū absoluitur a monasterio aut nō, sed ad tps: vt ibi p̄ eū. & tñ Abb. dñt, q̄ licet ipse pluries fuerit sequutus dist. lo. An. nihilominus videtur mō sibi dñm illam tenere, p̄ tex. in d. c. q̄ dei timore. ibi. n. agebatur de p̄petua p̄mouione: & tamen papa allegat in dñm concilium Lateran. l. c. 2. de sta. mo. vbi dñt ponit monachos singulos nō p̄moueri & c. l. i. n. loquere tur illa, puissio in obedientiaris & sic n̄ p̄petuis, sed ad tps dicta allegatio concilij Lateran. n̄ fieret ad p̄positū. & frustra p̄a allegasset postmodum canones antiquos. ¶ Subdit dñt motuū lo. An. posse saluari, vt abbas non teneatur dare socium: sed tñ non tollitur phibitio iuris, vt aliter monachi non promouerentur. Si ergo ep̄s vult eum p̄mouere, p̄uideat sibi de socio. ¶ Quare ipse d. Abb. distinguit in hac materia q̄ si p̄mouetur in claustralem, non debet h̄re socii si est monachus: & si reditus ecclesie non sufficiēt, p̄ duob. dñt ecclesia vniri, vel teruari, q̄ dicitur in cle. ne in agro. §. ad hęc. de sta. mona. Si vero ecclesie non sunt mō p̄dicto subiecte monasterio & tñc de iure antiquo poterat solus monachus p̄moueri: vt in d. c. parochia. xvj. q. j. cū simi. Sed de iure nouo non debent singulariter p̄moueri: vt in d. c. ij. de sta. mo. & p̄ hoc facit litera. in d. c. quod Dei ibi. quascunq̄ parochiales & c. vnde pondera verbum, quascunq̄, ex quo colligitur exceptio. lo. An. iure non probat, eum includatur sub illa dictione vniri vel teruari quascunq̄. In canonico autem regula. dicit ipse Ab. potest dici posse h̄re socium, si commode potest: & in hoc erit differentia inter canonicum regularem & monachum: q̄ dñm aperte v̄t facere tex. in d. c. q̄ Dei. & ita Ab. residet ibi q̄ postea transit ad in c. de illius illius tex. qui sunt varij: & pulchra in hac materia dñt. ¶ Et in fi. postmodum querit nunquid religiosus possit p̄moueri ad ecclesiam secularē in casib. p̄missis, sine sui superioris licentia: & dñt, q̄ non alleg. c. si religiosus. de elect. lib. 6. & lxxij. dist. c. j. & ij. Imo nec in papā alleg. gl. in c. q̄ sit. 18. q. 2. & subdit pulchra dñt dñt: q̄ si abbas non vult consentire, & vilitas seu necessitas ecclesie suggerit, poterit cōpelli ad p̄sentendū: vel superior poterit licentiam dare. alleg. doct. in c. nullus. hoc ti. & hoc pp̄ bonum publicū: & adducit illud dñt ad q̄onem statuti Italie dictantis: q̄ mulier seu minor 26. ann. non possit h̄re: vel semaritare sine consensu duorū agnatorū: q̄ si illi sine cā nolent p̄sentire, poterit cōpelli ad p̄sentendū: vel superior p̄sentire. ¶ Tu de ista cōpulsione p̄ ornatu. d. c. nullus. vide que pie ne diximus. §. in 2. par. j. lib. in j. q. prin. in xx. art. vbi tractauimus de ordinario nolente p̄sentire translationi iuris pa. cōpellēdo: & ibi allegat hoc dñt Abb. Sequitur p̄dicta Prepo. in d. c. pñcis. relata distinctione Ab. sequēdo eōm opinionem. q̄ dispensatio nō requiratur, sed sola licentia abbatis. p̄ d. c. si religiosus. de elect. lib. 6. & p̄ ista par. dñt videri tex. cū gl. in c. in parochia. 16. q. j. & melius hoc p̄bati in c. sic viue. ea. cau. & q. ibi: q̄ si populus, vel ep̄s te clericum elegerit, age quę clerici sunt: & tñ nullam dispensationē requirit: adducit dñt in arg. tex. in d. q̄ Dei timore. pōderando verbum, pōt. vt s̄. retulimus post Abb. ¶ Est bñ verum q̄ Prepo. ibidem modificat p̄dicta & ea intelligere vera cū hoc: q̄ ep̄s habeat p̄siderare circūstantias: an magis expediat hunc monachū p̄fici cure animarū: an vero remanere in monasterio: vt cū tali p̄sideratione non absoluit monachus promouetur ad ecclesiam parochiale: vt dñt optime colligit ex text. d. c. in parochia. 16. q. j. ibi: & hunc postulat: & ibi q̄ subito fieri. Et dñt ita intelligi opinionē eorū, q̄ dixerunt requiri dispensationē: adducit tex. in c. noui. ff. si. 14. dist. Et p̄ hoc dñt dñt faceret: ga p̄sideratis circūstantiis ep̄s p̄t extrahere monachū a monasterio: & p̄ficere cure, vt exteri fortificet. Videmus dñt ep̄m posse extrahere monachū dñt inuito abbate in cubiculariū suū de monasterio, nō exempto existere in ciuitate vel dicece. sua. alleg. gl. in c. cū pastor. 2. q. 7. fortius ergo pp̄ curam animarū. 20 secundum Vincen. in c. si. 59. dist. ¶ Subdit dñt Prepo. q̄ si monachus parochialem ecclesiam seu p̄laturam accepit, non vt proficit, sed vt p̄sistat, mortaliter peccat: secundum gl. in c. monachi vagantes. 16. q. 1. & faciunt quę habentur in c. in scripturis. & in c. qui episcopatum. 3. q. 1. & ita residet ibi dom. Pro. 21 possi. ¶ Tu ex omnibus sup̄ascriptis collige tres conclusiones. Prima, quod religiosus, p̄fessus, siue monachus, siue canonicus regularis, dummodo sit clericus, vel qui clericus, seu sacerdos fiat. vt in c. in parochia. xvj. q. j. etiam sine episcopali dispensatione poterit per patronos in ecclesia parochiali p̄sentari: sola abbatis licentia petita, licet non obtenta: ga superior com Lambert. de iure patron. h 4 pellet abb

# Cæsar Lambertinus Episcopus

pellet abbatem consentire, vel ipse licentiam dabit. Ita colligitur ex scriptis. Et licet pro ista conclusione: quod regularis professus possit presentari in ecclesia parochiali aliqua, adduxerit do. Præpo. ego dico hoc probari per multa iura ultra alleg. per do. Præpo. & licet ipse alleget c. in parochia. 16. q. 1. tamen ego illum tex. induco ad probandam conclusionem indistincte in presentatione hoc modo: Nam si bene aduertatur, ille text. loquitur de ecclesia parochiali S. Laurentij, quæ vacauerat: & erat de iure pa. cuiusdam magnifici viri Theodori nominati, & hoc apparet: quia erat fundata in possessione ipsius Theodori: & sic ex fundo ius pa. acquisitum erat sibi. 18. q. 2. c. abbatem. & diximus s. in fi. j. art. j. q. prin. j. par. j. li. cum diffiniimus ius pa. & latius in 3. q. prin. in 1. & 2. art. d. j. part. & ex sola constructione ecclesiæ vel datione fundi, etiam quod nihil sit dictum ius patr. acquiritur. c. significavit. de testib. & etiam plene diximus s. in d. j. part. j. lib. in 2. q. prin. in 4. art. ergo Theodorus erat patronus: & tamē dicitur in litera, quod ipse patronus inuenit quendam Rufinum monachum quem ibi posuit: ecce qualiter presentavit monachum. Et si diceretur, illud fuisse ibi ex dispensatione papæ: dico salua pace: quia dispensatio & licentia fuit vt ordinatur extra tempora: & breviori tempore ad diaconatum: & post modum ad presbyteratum: & de hoc ibi quærebatur, vt ex litera apparet, non de admissione ad presentationem: quia ibi præsupponitur ibi facta: & tenet absque aliqua dispensatione: & sic in individuo in illo tex. probatur communis opin. docto. quicquid dixerint illi domini de rota, qui huiusmodi conclusioni contradixerunt: & quæ illi text. de ecclesia parochiali loquatur, voluit ibi gl. in verbo, diaconum. ¶ Adduco etiam pro ista communi opi. j. scripta iura hoc modo illa inducendo: nam clarum est populū non habere presentationem ꝛ rectoris in ecclesia parochiali, ex eo solo, quod ecclesia sit fundata in illius parochia, & eius finibus: sed ita demum si ipsi parochiani habent ius pa. ex eo quod ecclesiam fundauerint, construxerint, seu dotauerint: vt plene diximus s. in 1. part. 1. lib. in 8. q. prin. in 5. art. Cum ergo reperitur populū habere ius presentandi in aliquo loco, debemus intelligere illud habere, tanquā patronus. vt in proximo allegato loco diximus. ¶ habemus et quod aliqui, maxime largo modo, eligere ponitur pro presentare: vel pro electione, quæ præcedit presentationem: vt et diximus late. s. in ista. j. par. huius. 2. li. in j. q. prin. in 4. art. Tunc sic habemus j. scripta iura, quæ volunt monachum in ecclesia parochiali posse eligi ꝛ populū, & sic presentari, & de licentia abbatis, posse per ep̄m institui, si est clericus, igitur nulla requiritur dispensatio: monachus ergo presentari potest. Hoc vltimum probatur per text. in §. addicim. in §. ecce in hoc. 16. q. 1. ibi nisi à populo fuerint electi: & ab ep̄o cum consensu abbatis ordinati. Idem probatur secundo in c. nonnulli. in §. his omnibus. 16. q. 1. ibi, quod vero populi electione, ep̄orum institutione, & abbatis consensu monachi valeant exequi præter presbyteralem parochialium &c. & hoc vult sequens. c. sic viuē. ibi quod si populus vel ep̄s te in clericum elegerit, vbi vult monachum posse presentari ꝛ populū patronum, vel posse sibi per ep̄m ecclesiam cōferri: & hoc importat illa verba, si populus vel ep̄s. Et idem tertio loco vult tex. in c. si quis monachus. in fi. 16. q. 1. ibi, vel populi, vel ep̄i electione: quicquid dixerit ibi gl. quæ debet intelligi: vt. s. est expositum. Idem & quarto probat tex. in ca. si quem à clericatu 16. q. 1. in fi. ibi eligi poterit & ordinari, loquendo de monacho, qui antea fuerat clericus: & postea monachus effectus in parochialem ecclesiam electus. ꝛ per habentem eligere, vel presentare: & per ep̄m ordinato, id est instituto. Probatur & quinto ista communis opinio ꝛ tex. in c. monachi. ea. cau. & q. Et eodem modo sexto probatur in c. cum pro vtilitate. Et septimo loco in c. legi. ibi parent eligi: & ibi ad militiam clericatus eligantur: & clarus ibidem in §. his autem. ibi quod monachi qui sunt à populo electi: & ab ep̄is cum consensu sui abbatis ordinati, legitime potestatem suam &c. & sic monachos posse præfici ecclesiæ parochiali, presentatione præcedente, sequuta institutione ordinarij cum abbatis sui consensu: vt in iuribus prædictis clare patet: & diximus. ¶ ¶ Adduco & tertio pro ista opinione: nam nemo negare potest dare sacramenta, & alia, in quibus cura animarum vertitur, esse prohibita monachis. c. 2. de statu mona. c. placuit. cū aliis in d. xvi. q. j. & ista esse permisa presbyteris habentibus curam animarum vt ibi: sed hæc et permittuntur monachis quia habent ecclesias parochiales: & nulla sit mentio de aliqua ep̄i dispensatione: sed de sola ordinatione ep̄i: & consensu abbatis: vt in præced. iurib. ergo p̄nt ad ipsas ecclesias p̄ntari. & hoc etiam probatur in c. qui vere. 16. q. 1. & in c. doctos. & in c. si monachus. & in c. moderamine. in c. ex autoritate. & in c. sunt nonnulli. ead. cau. & q. & ibidem in c. nos aut. ibi, si opera vestra mater ecclesia desiderauerit, quasi velit, monachos

posse præfici ecclesiis parochialibus matre ecclesia illos volente: & sic sine aliqua dispensatione: sed sufficere illos esse ad propositum matris ecclesiæ: quæ mater ecclesia designatur ꝛ omnes habentes presentare, eligere, confirmare, institueret, cōferre, & similia agere. c. autoritate. de instit. & etiam prædicta probantur in c. monachi. & in c. cum pro vtilitate. Et ita est tenendum per omnia iura prædicta: & sic ex omnib. scriptis clare patet communem opinionem esse veram. f. monachum in ecclesia parochiali ꝛ ratione cure posse presentari, & per ep̄m copum institui solum de licentia abbatis, absque aliqua dispensatione. quam ultra prædictos doct. tenet Gay. in sape allegata repeti. c. fin. de elect. lib. 6. post medium. xlvij. col. vbi allegat Fe de. in conf. de quo. s. ¶ Istam et opinio. tenet Firma. in tract. de ep̄o. in 2. lib. in j. par. in fi. 39. q. statim ante. xl. q. alleg. gl. in d. ca. in parochia. & quod no. in d. c. cum pro vtilitate. 16. q. 1. & in c. p̄sulis. lv. dist. & notat. in c. quorundam. de elec. lib. 6. quod dicit fore semper intelligendum, cum licentia sui superioris: per c. si religiosus. de elec. lib. 6. Et in d. 39. q. quærit, an possit eligi ep̄s monachus? vbi concludit quod sic. & ponit limitationes. Et idem dicit de canonico regulari. Et ibi etiam quæritur, ꝛ an monachus electus ep̄s liberetur à regula sua: & etiam de religioso facto ep̄o: quoniam non possit vti rochetto: ꝛ tex. no. in c. si de vi. & hoc. cler. & idem dicit in eod. tract. in 3. lib. in j. part. in fi. in 14. q. & ibidem ponit, cui acquireret monachus effectus ep̄s: & etiā quærit, ꝛ an nouitius eligi possit: & an ep̄s factus monachus dimissio ep̄atu possit ad alium ep̄atū eligi? Et quoniam monachus possit præfici ecclesiæ parochiali: etiam tenet idem Firma. in d. tract. in 2. lib. in j. par. in 38. q. dum quærit vtrum monachus rector ecclesiæ parochialis possit eligi in ep̄m? Et idem Firma. in d. 2. lib. in 25. par. in 37. q. quærit, ꝛ an possit frater mendicans eligi: & concludit quod sic, in concordia: non autem in discordia eligentium. 29. q. quorundam. & ibi gl. & doct. de elec. lib. 6. ꝛ mendicantes ponit esse fratres ordinis prædicatorum, minorum, heremitarum, & similibus: & subdit fore intelligendum electionem in discordia fieri, siue due, siue plures fiant, siue vna tantū ꝛ dicentibus aliquibus ex his ad quos electio pertinet, secundum glo. in d. c. quorundam. per. c. cupientes. §. si vero. de elect. lib. 6. Et in d. 39. quæ dicit idem esse in monacho: vt in discordia, eligi non possit: sed opus esse omnnes concordare. alleg. glo. in d. c. quorundam. ad finem. de elec. lib. 6. & ibi doc. propter quod ego attentarem, si dici posset, quod quamuis monachus possit presentari, vt s. est conclusum: tamen presentatio debet fieri ꝛ concordia patronorum, alias stante discordia dicerem, quod sicut non potest eligi in discordia ita nec presentari. Sed de hoc art. dicitur in seq. ar. huius. 2. lib. cum tractabimus: an c. quorundam de elec. lib. 6. habeat locum in presentatione: nolo intricare hunc art. ¶ Istam opi. etiam quod religiosus ꝛ possit presentare ad ecclesiam parochialem, tenet Gemi. hoc ꝛ supponendo in d. c. quorundam in §. circa. in ver. quærit etiā lo. de sancto Georgio. de elec. lib. 6. Et do. Roch. in hoc tract. in verbo, honorificum. in 4. q. in j. col. tenet similiter hanc opinio. & alleg. Ab. in d. c. quod Dei. dicentem istam esse communem opinio. cōtra dominos de Rota: allegat etiam Bertachi. Firma. in reperto. suo in verbo, patronus. in 4. col. & gl. in d. c. in parochia. xvj. q. j. quam dicit esse expressam ad parochialem presentari posse: non autem ad beneficium simplex. alleg. etiam Præpo. vbi. s. dicentem istam esse communem. & Bal. consi. clx. quidā in morte. in v. vol. secundum nouam impressionem. Et pro ista concludit facere ultra. c. quod Dei. text. in cle. in fi. de elect. vbi potest religiosus eligi ad ep̄iscopatum: & etiam ad regimē alia 22. m. ecclesiarum secularium: secundum gl. & doc. ibi. ¶ Quærit et do. Roch. ampliat ipsam conclusionem procedere etiam, si sit religiosus nouitius: & etiam si sit mendicans. alleg. gl. in d. cle. j. in verbo, religiosus. quam ibi approbant Pau. de eleaza. & do. Card. in xxv. q. ¶ Postea subdit limitandam esse talem conclusionem. accedente licentia abbatis, vel alias superioris religiosi, per c. si religiosus. de ele. lib. 6. & Abb. in d. c. quod Dei. vt s. diximus. Et quod etiam in papa sine licentia superioris eligi non possit, per sape allegatam gl. in c. quam sit. 18. q. 2. & quod superiore non sere posset cogi. vt etiam s. rerulimus. Subdit & secundo religiosum posse præfici: & presentari ecclesiæ curatæ, quando est aptus ad prædicandum, alias secus: & dicit rationem esse: quia propter officium prædicationis: & sic propter bonū cure id sibi permittitur, quæ dicit esse verba Abb. in d. c. quod dei. quod tamen ipse non firmat pro nunc: quia in multis aliis consistit cura animarum, vt de se patet: & habetur in c. de multa. de præben. vbi per doct. & maxime But. & Abb. & per Butr. in ca. nonnulli. de cle. non residen. & ita in hoc residet ipse do. Roch. ¶ Tu circa hanc vltimam limitationem aduerte non esse attendendum vnum de tangentibus curā: sed esse aduertendū, an presentandus, &



das, & p̄ficiendus ecclesie parochialis sit utilis vel necessarius ecclesie: puta quia ipse bene inseruiret: & non reperiretur alter: iuxta ea, quae notantur in d. c. p̄fiscis. 55. distin. nam secundum variationes temporum p̄sonae idoneae non reperirentur: & ideo recurreretur ad claustrales, quae omnia episcopus p̄fabit: & ideo in versiculis est bene verum, quod p̄p̄o diximus post eum episcopum habere animaduertere: an monachus magis sit necessarius monasterio, quam extra, ut si magis monasterio non acceptet praesentationem: nec electionem de se factam: si vero magis extra secus. ¶ Et ideo attendatur aliud, ut quando reperiretur ita bonus & idoneus presbyter secularis, sicut monachus: quod monachus remaneat in monasterio & presbyter secularis praesentetur. & hoc p̄batur in d. c. p̄fiscis. in prin. ubi textus induxit, quod monachi praesententur in ecclesiis parochialibus propter temporum variationes: nam primitiua ecclesia non indigebat monachis, ut praesententur: postea quia ecclesiae patiebantur in bonis ministris fuit coelutum in illo textu, ut monachi ecclesiis parochialibus praesententur: ergo causa huius concessionis est indigentia ministrorum. & ita loquitur textus in c. cum p̄ utilitate. cum aliis iuribus s̄ allegatis 16. q. 1. quia imminente necessitate vel utilitate ecclesiae monachi ad ecclesias parochiales eligi debent: ergo deueniendum ad primum: an sciat praedicare tantum, vel nec, non requiritur: sed episcopus animaduertet omnia: & an requiratur alter, qui possit deseruire: & an melius sit monachum in monasterio remanere. In iudicio igitur episcopis ista remittuntur. arg. c. de causis de offi. deleg. & c. deus qui. de poenit. & remis. & quod si reperitur presbyter secularis idoneus non debeat praefici regularis, tenet Thomas fastoll in causa vltima. dubio vlti. circa medium. & ita tenerem in praedictis casibus. ¶ Restat modo duae aliae conclus. quae colliguntur ex dictis Abb. in d. c. quod dei timore. & do. p̄p̄o. in d. c. p̄fiscis. ¶ Et sic secunda erit in ordine ad beneficia simplicia, & sine cura nullo modo monachum nec alias religiosum professum posse praesentari absque saltem dispensatione. Ita praedicti ubi s̄. & alij ab eis allegati: & vltra eos Abb. in c. super eo. in versiculis. oppono contra text. de regula. & in consi. 59. quidam dñs iacobus in 1. col. in 2. volu. & firma. in d. trac. de ep̄o. in 2. lib. in 1. par. in 39. q. & Roch. in di. verbo, honorificum in 4. q. in prin. 2. col. & sic ista est alia differentia, quae fit inter beneficia curata, & simplicia: alias vide s̄ in 1. par. 1. lib. in 9. q. prin. in 3. articulo. in 4. motuo ptis affirmatiue & dicemus in 8. sequi. q. prin. in 2. articulo. in versiculis. & quam maxime ista mea. ¶ Tertia est conclusio ex dictis Abb. in d. c. quod dei timore. est quando regularis debet habere socium sui ordinis, & quando non: iuxta distin. Abba. ibi, cui ex quo nihil adderet: vltimus non insisto. Et ista sufficiant.

¶ Vigesimo art. 7. q. prin. 1. partis. 2. Librl.

- 1 Intellectus c. quorundam. de electione. lib. 6.
- 2 Ecclesia parochialis, dignitas dicitur, vel prelatura.
- 3 Disposita in prelaturis & magnis beneficiis habere locum in beneficiis curatis.
- 4 Praesentatio de monacho vel alias religioso professu facta an & quando debeat esse facta in concordia, vel discordia. c. n. 10.
- 5 Promissio, verb. praesentationem includit.
- 6 Iurium correctio euitanda.
- 7 Numeri maior pars in praesentatione. quomodo sit accipienda.
- 8 Regularis professus tam medicans, quam non mendicans, ratione religioso si se exponit litibus & ambitionibus.
- 9 Electionis titulus recessit ab aula.
- 11 Praesentatus a maiori parte respectu minorum partium, insitendus est.
- 12 Electio facta de mendicante quare requirat concordiam eorum, quorum est eligere.
- 13 Cap. quorundam. de elec. lib. 6. habet etiam locum in praesentatione.

**Cadit** Hic vigesimo loco ille articulus de quo aliquid tetigimus in praecedentibus. videlicet, ad hoc ut teneat praesentatio facta a patrono de monacho: vel alias religioso, professu requiratur quod facta sit a patrono ipsius in concordia, in discordia vero non teneat. Et sic an constitutio c. quorundam de elec. lib. 6. habeat locum in monachis regularibus: & alias religiosus et medicantibus a patrono praesentatis quamuis de elec. loquitur. ¶ Et antequam ad huius quaesiti decisionem deueniam, est praemittendum d. c. quorundam. loquitur: & ita intelligi debere quando aliquis religiosus eligitur (& dici possit) vel praesentatur ad aliquam dignitatem, seu prelaturam: non autem si fiet assumptio de religioso ad aliquod beneficium vel officium non sonans in dignitatem, vel prelaturam: puta si assumretur ad canoniam, seu officium: ut doct. exemplificat: quia in illis ille textus non habebit locum: sed statuitur iuri antiquo, secundum Pau. lo. an. Gemi. &

alios ibi. & Gemi. in §. circa. in versiculis. quid si isti religiosi in d. c. quorundam. quod dicunt ibi probari per arg. a contrario sensu: nam cum in illo text. disponatur de religiosi assumendis ad dignitates, seu prelaturas: ergo contrarium in aliis officiis, & beneficiis, ut ibi p̄ eos. ¶ Praesuppono & secundo aliud: nam ut ex supra scriptis in proximo praecedent. articulo apparet quod huiusmodi religiosi non possunt promoueri ad ecclesias seculares: nisi ad dignitates ecclesiarum parochiales, & curam habentes, non autem ad beneficia simplicia: & sic nec ad dignitates curam non habentes: quia ratione curae propter bonum publicum admittuntur: ex quo alias non admitterentur: ut diximus ibi. Et ideo esset dubium: 2. ¶ An ecclesia parochialis dicatur prelatura vel dignitas: ut in ea habeat locum dispositio d. c. quorundam. & in hoc concludere, quod sic: quia omnia disposita in prelaturis & magnis beneficiis: licet non habeant locum in beneficiis simplicibus & minoribus: tamen locum habent in beneficiis curatis: ut in remissionibus p̄ nos oppositis. s̄. in si. proxi. praecedent. articulo. in 2. coelutio. diximus. Et hoc in terminis tenet lo. de sancto georgio. Gemi. & Phil. fran. in d. c. quorundam. dum quaerunt de praesentatione. articulo. quid si monachus est praesentatus a minori parte patronorum ad ecclesiam parochialem, an habeat locum illa decretalis, ubi non facit dubium: an includatur ecclesia parochialis sub illa dispositione: quia p̄ constanti tenet: sed dubitat ex quo praesentatus a minori parte. de qua j. & ita ego etiam tenerem quod comprehendatur. ¶ Isti sic praemissis veniendum ad articulo. d. c. lo. de sancto Geor. ut refert Gemi. in d. c. quorundam in §. circa. in versiculis. quaerit lo. de sancto Geor. format quaestionem, de qua proxime: & respondet, quod in monacho praesentato a minori parte patronorum in ecclesia parochiali, si ad eum erit iuri communi: & sic quod non attendatur minor pars: ut si a minori perdat iura sua: ut disponit d. c. quorundam. Sed videbitur, quid iuris: a iura antiqua volebant monachum a suo patrono praesentatum, si est idoneus, admitti debere p̄ sui episcopi promissa: notata in gl. 3. in c. in parochia. 16. q. 1. Ita lo. de sancto Geor. ¶ Gemi. vero dicit contra eum facere text. in d. c. quorundam. qui prohibet electiones, nominationes, & provisiones: & sic includit quemlibet modum p̄ quem videtur de beneficio: nam verbum, provisiones, includit praesentationem: ut no. gl. in clem. si. no. ut. ergo videtur illum text. includere praesentationem patronorum: a minori parte numero factam. ¶ Nec ob. dicit ipse gl. in d. c. in parochia. alleg. per lo. de sancto Geor. & lo. an. quia illa loquitur de praesentatione facta a patrono: & sic in concordia: & ideo episcopo illam admittere debet. Postea distinguit, aut praesentatio spectat ad collegium: & in ea habebit locum ille text. Aut vero praesentatio spectat ad plures, non vtr ad collegium, sed ut ad singulares personas: & tunc sufficit habere maiorem partem, comparatione minorum: & non omnium. alleg. lo. an. in ea. quoniam. hoc titu. & in ecclesia de elec. & exemplificat si ex septem patronis: tres praesentarent, unum clericum religiosum non mendicantem: & duo praesentarent alium clericum, & vna praesentaret alium, & alius alium, vel nullum: quod tunc obtingeret religiosus: quia licet habeat maiorem partem totius numeri patronorum: habet tamen maiorem partem comparatione minorum: quod sufficit in praesentationibus: ut dictum est. Quare cum de iure antiquo, ista dicatur maior pars, licet respectu totius sit minor, valebit praesentatio: ¶ vtr correctio iurium in qua tum fieri potest, euitetur c. cum expediat. de elec. lib. 6. Dicitur non obstat, si dicatur d. c. quorundam. p̄bare contrarium: ex quo dicitur a minori parte numero. s̄. toto: & sic requiritur maior vel media pars totius: & sic videtur intelligi de numero respectu totius: nam ipse Ge. respondet minori parte numeri in praesentationibus intelligi, respectu maioris: non autem respectu totius: ut s̄. est dictum: ergo tenebit praesentatio. Itē dicit ipse, ista verba, a minori parte numero, praesentatio intelligi dupliciter vno modo a minori parte n. l. toto: & sic requiritur maior: vel media pars totius: & istud bene procedit in praesentationibus, quae sunt, & spectant ad collegium. Potest secundo modo intelligi a minori parte numero respectu partium quae essent maiores: & tunc est de iure antiquo, quo proceditur in praesentationibus laicorum, ad quos ut ad singulares personas pertinebat praesentatio: & isto modo intelligendo c. quorundam ille text. corrigeret ius antiquum quod non est dicendum. Ita residet Gemi. ibi in hoc passu. ¶ Tu aduerte, quod ista pulchra dicta Gemi. quae sub breuitate ibi. sequitur Phil. fran. non respondent ad omnes partes arti. nostri. Sed ex eis colligendum profundamento. j. dicendum est. d. c. quorundam. de elec. lib. 6. & eius dispositionem concernentes religiosos, regulares, professos, mendicantes, monachos, & alios non medicantes, (diuersimode tamē ut in illo text.) loquens de electione: & alia provisione habere locum etiam in praesentationibus beneficiorum patronorum: & in hoc nulla est discrepantia: Lambert. de iure patron. h. j. conclusio

# Cæsar Lambertinus Episcopus

conclusio apparet ex verbis Gemi. in q. supra scripta. dum pon-  
derat in ea p̄sentationē factam nō de medicatē ad effectū: quia  
nō loquitur in casu medicantium. qui est. nemine dīcente. qd  
nō est in monacho: ergo tam in monacho in casu suo. quam  
in medicatē in casu suo locum habet ille text. Et in p̄sentationi-  
bus. Et qd hoc sit verum. apparet etiā ex rōe tex. quæ est anima  
eius: nam t̄r̄ de religioſe regulares p̄fessi tam medicantes quā  
nō medicantes se exponunt litibus & ambitionibus: de qua in  
illo tex. ita militat in p̄sentatione sicut & in electione: quia ex  
vtraq; via maxime oriuntur lites: & maiores solent esse ex p̄-  
sentationibus. quā ex electionibus. vt experientia rerum magi-  
stra cōprobat: maxime hodie cum titulus de electione ab aula  
recesserit. ¶ Si ergo eadē rō idem debet esse eius. glōf. in d. c. j. in  
verbo eligatur. de elec. lib. vi. ¶ Ex isto igitur p̄supposito colle-  
cto ex dictis Gemi. & doc. p̄ clariori decisione huius arti. dico.  
10 ¶ Quod aut̄ sumus in religioſo medicatē p̄sentatō a patronis:  
& siue patroni sint vt collegium. siue vt singulares p̄sonæ. dī-  
ctio alicuius. vel aliquorū. & sic alium. vel alios p̄sentatium. li-  
cet non faciant maiorē partem. nec aliquam partē: tamē ad ef-  
fectū vt medicatēs nō exponāt se litibus. & multa mala ex hoc  
p̄ueniāt. nō tenebit p̄sentatio. nec acceptatio ipsorum. nec li-  
tem p̄sequi poterunt. iuxta dispositionem. d. c. quorundam. in  
j. sui parte. quod ille tex. extenditur saltē ex identitate rationis:  
licet etiam ex vi comprehensionis in sua dispositione: & hoc  
mēbrum est clarum. Aut loquimur in p̄sentatione. quæ sit de  
monacho. de canonico regulari. vel de aliis religioſis regulari-  
bus nō medicantibus. & t̄c aut sit p̄sentatio. quia ad p̄sentan-  
tes p̄tinet iure collegii. & requiritur qd fiat p̄sentatio a maiori  
parte respectu omnium: & nō respectu minorū partū. ex quo  
est ad instar electionis isto casu. Aut sit a patronis ad quos ſpe-  
ctabat collatio nō iure collegii. sed iure singulari: & tūc sufficit  
p̄sentationem fieri a maiori parte respectu minorum partū.  
p̄ rationes allegatas p̄ Gemi. vbi 7. Et vtra illos dico hoc com-  
prehendi ex ratione text. d. c. quorundam. in j. sui parte. iuncta  
gl. nam nulla alia fuit ratio in monacho p̄sentatio vel electio: vt  
ad validitates p̄sentationis vel electionis requiratur. qd sit p̄sent-  
tatis vel electus a maiori parte: nisi illa notorietatis non iuris  
partis adp̄tē. ex quo fuit electus. vel p̄sentatus a minori pte.  
vt ibi ex se patet: alia enim ratio assignari nō potest. quando er-  
12 ¶ go monachus est p̄sentatus a maiori parte patronorum etiā  
nō respectu omnium. sed respectu minorum partū. similiter  
apparet notorietas nō iuris aliorum p̄sentatorū a minoribus  
partibus: quia p̄sentatus a maiori parte respectu minorum partū.  
debet iure instigari vt p̄ omnes doc. in c. quoniam. & in c.  
nobis. hoc tit. Stante igitur eadem notorietate iniustitiæ aliorū  
p̄sentatorum. & iniustitiæ p̄sentari a maiori parte respectu mino-  
rum partū. idē debet esse: quia sicut se habet maior pars om-  
nium in electione: ita se habet maior pars respectu minorum  
partū in p̄sentatione: idem ergo debet esse ius. in vtroq; ca-  
su. & nota istam rationem: quia concludit. Et ex ista ratione ſe-  
quitur id qd dixit bis Gemi. in s. narratis eius dictis. siue fue-  
rit maior pars omnium. si medietas valere electionem nō esse  
verū: nec in tex. d. c. quorundam. p̄bati cum de medicatē oīum  
nullo modo loquatur: nec eius ratio in tali casu cōcludit: nam  
eū vota sunt in paritate tūc. quā maxime ex electione oriun-  
tur lites & discordiæ. vt de se patet: quia sicut comparationes  
zeli ad zelum. meriti. ad meritum. & similia. c. dudum. el. j. c. au-  
ditis. c. Cymana. c. congregato. c. in Genesi. c. ecclesia. v. lra. &  
c. publicato. de elec. ergo nō cessabūt lites: nec erit notorietas  
de nō iustis electi a medietate omnium: vnde nō est tenendum  
12 qd Gemi. dixit vbi 7. ¶ Est etiam pulchrum scire quæ fuit rō  
diuersitatis in d. c. quorundam. qd ad validitatem electionis fac-  
te de medicatē. requiratur totalis cōcordia habentium eligere:  
adeo qd alicuius. seu aliquorū p̄dictio illā inualidet. & in ele-  
ctionis facte de regulari nō medicante validitate. sufficiat qd sit  
facta a maiori parte. Et qd minor dīcat. & non requiratur tota-  
lis cōcordia: certe non reperit rationem scriptam: sed ex me cogi-  
taui vnam q̄ credo veram: videlicet quia ex quo medicantes  
vidētur magis renuntiasse bonis: & nō possit instare litibus: p̄-  
curatores & aduocatos p̄quirere: nec habent monasteriū per-  
manēs: nec diuitem. p̄ quod iste exp̄se fieri possent: vt latē in  
clemens. ex. j. de paradiſo. de verb. signi. licet ibi de fratribus mi-  
noribus tractetur: tamē omnes sunt medicantes. vt in d. c. quo-  
rundam. in monachis autē nō est sic: quia nec ipsi. nec eorum  
monasteria sunt in paupertate fundati. & fundata: & eorū cau-  
sas p̄sequitur de consensu Abbatis. vt de statu mona. & de re-  
gu. per totum. Ideo in mendicantibus nulla debet esse dīctio:  
vt nulla lis oriri possit: in aliis regularibus nō curatur de aliqua  
13 li lite quæ oriri poterit ex aliquorum cōtradictione. ¶ Et vt  
nil desit in hac materia aduerte: qd omnia dicta per gl. & doc. in

d. c. quorundam. maxime de contradictione in habiliū: vt per  
gl. ibi in verbo. discordia. & in aliis rebus. de quibus ibidem per  
alias gl. Io. an. Gemi. & doc. licet loquatur in electione: de idē  
esse in p̄sentatione si ibi signata p̄sentationi cōuenire poterint.

¶ Vigésimus primus art. vij. q. prin. j. partis. ij. Libri.

- 1 Presentari non potest per patronum. & per episcopum institui regularis remanente regulari ad ecclesiam solitam regi per clericos seculares nec episcopus potest in hoc dispensare. & nu. 6.
- 2 Regulares remanentes claustrales non possunt adsumi ad ecclesiam secularis consuetas regi per clericos seculares.
- 3 Regularis adsumptus ad ecclesiam secularem. debet viuere et officiare secundum ritum seclarium.
- 4 Regularis debet remanere in claustro.
- 5 Regularis p̄fessus ecclesia seculari. debet vt clericus presentari & institui. & in officio cum clericis secularibus confirmari.
- 6 Dispensans debet cognitionem premittere. & causam exprimere.
- 7 Nullum ab initio. tractu temporis reconualescere non potest.
- 8 Moysi dictum non arabis in hoc simul. & asino.
- 9 Officia diuersa non sup̄ collocanda in vna eademque persona.

**PRO. 21.** Articulus quæro de questione quam ponit Tho-  
mas fastoli cā vltima dubio vltimo. ¶ qd si vacat  
ecclesia parrochialis patronata alicuius laici. cōsueti regi p̄ cle-  
ricos seculares cuius contrarij memoria hominum nō extat:  
an modo patronus laicus possit ad illam vacantem aliquē ca-  
nonicum regularem presentari. & per ep̄m institui ipso canoni-  
co regulari remanente: & in suo claustro residente distributio-  
nes quotidianas: & partem prouentuum ipsius canonicatum tā  
gentem: vt vnus ex aliis canonicis iure suæ religionis & clau-  
stralitatis percipiat: an vero huiusmodi presentatio & insti-  
tutio non teneat. adeo qd impetrās apostolicus possit petere di-  
ctam ecclesiam. tanquam de iure vacantem. ¶ Et Thomas in  
dicto dubio dicit posse demonstrari regulares. in quantum re-  
gulares remanentes claustrales non posse adsumi ad ecclesias  
seculares cōsuetas regi per clericos seculares: vt no. per Io. an.  
in clemens. quia regulares. in gl. in verbo. seculares. de supplen.  
negli. præla. & ibidem per Pau. sup̄ dicto verbo. & per Pet. &  
Abb. in c. 2. eod. tit. in antiquis. & ad hoc adducit tex. in c. inter  
quatuor. de relig. domi. & in c. sup̄ eo. de regu. & hoc dicit no-  
tare Hosti. in c. possessiones. de rebus ecclie. non alic. & Vincē.  
in c. monachi. de statu reg. ¶ Et vltra prædicta adducit rationē:  
quia si secus diceretur. sequeretur quod idem esset. secularis &  
regularis: ¶ quia ex quo remanet in clauſtro. debet viuere se-  
cundum ritum regulariū: & ex quo assumitur ad ecclesiam regula-  
rem debet viuere & officiare secundum ritum seclariū quod  
esse nō potest: imo si præficeretur ad ecclesiam secularem. debet  
iuxta ritum seclarium. & non regularium celebrare & officia-  
re. vt no. in c. de monachis. & quali per totum. xvj. q. j. & ita vult  
ratio Inn. post Hosti. in c. quod Dei timore. de statu mona. vbi  
dicit Hosti. qd propter hoc vt seruiat ecclesia. extrahitur regula-  
ris a clauſtro. & absoluitur ab aliis. quæ commode seruare nō  
potest. & idem ibi Inn. & ad hoc dicit facere. c. constitutus. de  
electio. & cas. si quis iam translatus. 1. 7. q. 2. ¶ Adducit etiam ra-  
tionem: nam quisque de iure communi tenetur residere in sua  
ecclesia. & suum beneficium regere. c. conuenerunt. de cle. nō  
resid. & de reser. c. gratia. lib. 6. vbi per Gulic. & Io. An. sed re-  
manendo quis in clauſtro. non residere: quia aliquis eodē tpe  
in duobus locis esse non potest. l. naturaliter. §. nihil cōmune.  
ff. de acquirend. possess. & quod quis non possit esse clericus  
seclaris. & remanere in clauſtro. vult text. in c. nemo. xvj. q. 1.  
¶ Adducit etiam. nam qui vtrumque sibi retinet. vtroque de-  
bet priuari c. de multa. de præbend. Imo ipso iure vtroque est  
priuatus. per extrauagant. execrabilis. Ioan. xxij. & licet illa iu-  
ra loquantur in curatis beneficiis. Idem dicendum in aliis resi-  
dentiam requirentibus secundum Innocen. & doc. in cap. fina.  
de clerici. non residen. ¶ Adducit etiam. nam regularis natura  
liter requirit clauſtrum. c. placuit. ca. si cupis. 1. 6. quæst. 1. vnde  
eū vt regularis deberet remanere in clauſtro. quomodo pos-  
set regere ecclesiam parrochiam contra et extra sui naturam  
clauſtrum dimittere. & non assumere officium clerici secula-  
ris. vt tenetur. ¶ Adducit etiam. nam regularis quando præfi-  
citur ecclesia seculari. debet vt clericus presentari. & insti-  
tui. & in officio cum clericis secularibus confirmari. c. si mona-  
chus. & c. cum pro utilitate. 1. 6. q. 1. Cum ergo iste talis non as-  
sumpserit officium clerici secularis. imo fuerit presentatus & insti-  
tutus. vt clauſtralis. ergo cōtra iura p̄dicta: & sic nihil fecit for-  
ma non seruata. ¶ Subdit etiā qd si diceretur dispensationē ep̄i  
potuisse hoc operari: responderet dispensationem ep̄i non posse  
operari. quæ i clauſtro remanere: & iura clauſtralitatis vt antea  
percipere

percipere: & ecclesie seculari parochiali deferuire. elem. ne in agro. de statu regu. Dat & aliam responfionem: quia dispensatio epi: statum ecclesie sine consensu capituli & sine cause cognitione immutare non potest: iuxta nota per Io. An. in c. ex eo. de elect. lib. 6. & Hof. in d. c. quod dei. de statu mona. & per Arch. in c. j. de filiis presby. lib. 6. & in ca. licet canon. de elect. eo. lib. & per Inno. in c. veniens. de filiis presby. ¶ Tu ad hec adde: nam sola admissio epi non inducit dispensationem: arg. c. si Pa. de priuile. lib. 6. ¶ Et postea Thomas ipse vbi. §. ad principale intentum: adducit aliam rationem, quia quandiu possunt in ueniri seculares clerici non sunt ponendi in ecclesiis secularibus regulares: adducit p̄allegatum c. inter quatuor. de relig. dom. & nota. per Hof. in d. c. quod Dei timore. ¶ Postmodum ipse Thomas dubitans ne adducerentur litere episcopi continentes dispensationem, subdit dispensationem epi forsan exhibitam per partem aduersam, non valere, cum sint priuate scripture, & illis non est credendum, nisi super excommunicatione p̄sertim vbi laederetur ius partis: vt in casu formate quaestionis: nisi habeant subscriptiones: vt dicit Archid. in cap. placuit. vj. q. j. & in c. vt circa. super verbo publico instrum̄to. de elect. li. vj. vbi etiam Io. An. post eum. ¶ Adducit etiam contra dispensationem: & dicit illam non valere: quia ¶ qui disp̄tat, debet p̄mittere cognitionem, & causam exprimere: vt p̄ Inno. in d. c. veniens. de filiis presby. & per Arch. in c. cum de beneficio. de p̄ben. lib. 6. & in d. c. licet canon. de elec. eo. lib. ¶ Adducit etiam, quia dispensatio est iuris communis relaxatio. Sed si epi dispensaret, q̄ remaneret in claustris, & p̄ficeret ecclesie seculari consuet̄e regi per seculares, dispensaret q̄ omnia iura p̄dicta: & sic super duobus beneficiis incompatibilibus, l. vt retineret claustrum exercendo officium religiosi: & etiam officium clerici secularis, cum religiosus, quando p̄ficetur ecclesie seculari, debeat se conformare in officio fm̄ ritum secularium, & non regularium: & tamen ista epi facere non potest: quia tantum summus pontifexi reseruantur: epi enim in illis dispensare potest, quae sibi à iure permittuntur. c. decernimus. de iud. c. cum dilectus. de tempo. ord. ¶ Adducit & aliam r̄onem: nam quod ab initio nullum est, tractu temporis non firmatur. reg. quod ab initio. de reg. iur. cum simi. sed p̄sentatio & institutio de regulari, & claustrali facta de facto ad ecclesiam secularem consuetam regi per seculares, cum iure fieri nō possent, nec deberent: vt patet per iura p̄allegata sunt, & sunt cassae & inualide, tanquam de minus idoneo facta & per sequentem dispensationem validari non possunt. ¶ Subdit etiam non ob stare iura allegata per patrem aduersam. f. c. quod Dei. de statu mona. & c. p̄scis. lv. dist. regularem posse p̄ficere ex dispensatione epi ecclesie seculari: quia loquitur, q̄n abdicatur primo à claustris, & p̄sentatur & instituitur, vt clericus: & in illa est ecclesia, in qua non est completa p̄scriptio secularium ¶ regulares, sed in casu, de quo agitur fuit p̄sentatus vt claustralis, & ad ecclesiam, in qua completa erat p̄scriptio secularium. ¶ Respondet etiam ad alia iura, quae allegari possent pro alia parte. f. ad c. doctos: & ad ca. cum pro vtilitate. & ad c. in parochia. xvi. q. j. in quibus de iure communi regulares seruiunt ecclesiis secularibus: quia loquuntur, quando primo abdicantur à claustris: & p̄sentantur: & instituitur vt clericus, & assumunt officium clerici secularis. ¶ Respondet etiam dicta iura loqui in illis ecclesiis, quae quandoque consueuerunt regi per seculares, & quandoque p̄ regulares: & non in illis ecclesiis, in quibus est completa p̄scriptio secularium ¶ regulares: sed in ecclesia, de qua in quaestione completa est p̄scriptio secularium à tanto tempore, q̄ memoria hominum in ¶ trium non existit: quare cum ex p̄missis appareat p̄sentationem & institutionem p̄fatas non debet tenere, & sic vacat ipsa ecclesia, & per consequens p̄ferri expectans apostolicus. Et ita residet Thomas in d. dubio de quo §. ¶ Tu circa hec dicta: quia sunt plena, & elare p̄cedunt: & in formatione thematis huius art. sunt tot & tanta diuersa, quae simul stare non possunt. f. quae esse monachum, & clericum in claustris, & extra accipere fructus: & obventiones claustrales: & ecclesie curate eodē tpe vtrique seruire: & ex p̄scriptione tanti tps, ibi non posse p̄itari regulares, sed tm̄ seculares: & alia, de quibus §. omnia ista ¶ cludunt id, q̄ prohibetur, in c. in noua. xvi. q. 7. f. in vno eodemq; officio nō debere esse disp̄se professionē: quod et vt ibi d̄r in l. diuina. phibetur ¶ dicēte Moysē, nō arabis in boue simul & asino: id est homines diuersae p̄fessionis in vno officio simul non sociabiles. ¶ Ita nec et duo diuersae officia diuersarū p̄fessionū: & maxime ¶ ria non debēt in vna cadēq; p̄sona collocari: vt pulchre dixit in his terminis d. Card. post Marr. in cle. j. in v. not. de supplen. negl. p̄ael. & est tex. in c. cum causa. de elec. multa huiusmodi adduci possent, quae breuitatis causa omittuntur. Et in

hoc arti. non puto esse difficultatem: maximè stante p̄scriptione tanti temporis, cuius initij &c. Sed bene in sequenti.

¶ Vigefimus secundus art. 7. q. prin. i. partis. 2. Libri.

- 1 Monachi regulares an possint p̄sentari in ecclesiis parochialibus solitis regi per clericos seculares t̄to t̄pore, quo p̄scriptio sit induc̄ta. n. 2. 4.
- 3 Clericus secularis an possit p̄ficere ecclesie solite regi per regulares.
- 5 Beneficij natura potest semel mutari ab episcopo & patronis, iuxta cāst̄ate.

Et ideo Vigefimo secundo loco dubitatur de quaestione, quam ponit d. Fed. de senis conf. 136. factū tale est, videlicet ¶ abbas in capella in qua erat patronus, p̄ntauit plures clericos seculares, & per ep̄m fuerunt instituti, & rezerunt capellam spatio xl. annorum, & plus, an nūc abbas ipse ad illam possit p̄ntare monachū suum? ¶ Fed. vbi §. format istam q̄onem: & eius dicta retuli. §. in p̄sentis. 7. q. prin. in xix. art. in vers. superuenit Fed. de senis. qui in effectu concludit tenere p̄sentationem: & sic ad p̄scriptionem. xl. annorum, & plus, nullam haberi considerationem. Imo vt ibi retulimus: respondet ad c. cum de beneficio. de p̄ben. lib. vj. in verbo, con fucto. illud ibi fuisse: quia erat in impetratione. & ad clem. j. de supplen. negl. p̄ael. ibi, clericis secularibus respondet id habere locum prout ibi dicit Ioan. And. & Paul. tunc demum monachum non posse habere beneficium curatum cōsuetum regi per clericum secularem, quando beneficium est simplex: v̄ si est curatum, non potest illud habere vt claustralis, ne alteretur conditio, & status beneficij, quod abbas per se non p̄t facere: & in si ipse Fed. ponit r̄onem: quae si secus diceretur, vt id, q̄d primo dictum est. f. id quod diximus §. in d. xix. art. regularē p̄ se p̄sentari ad ecclesiam secularem parochialem, nunq̄ haberet locum: cum oēs ecclesie sint solite regi per clericos seculares. & ita residet ibi d. Fed. ¶ Qui vt ex eius dictis patet, v̄ concludere indifferenter in ecclesiis parochialibus regulares posse p̄sentari, & non esse in consideratione ecclesiam fuisse r̄tam à clericis secularibus tanto tpe, quo p̄scriptio sit induc̄ta: & tamen in proximo p̄ced. art. diximus Thomā fastidi in d. vlt. cā in vlt. dub. tenere oppositum: & p̄scriptionē esse in consideratione: verum tamen est, q̄ in casu suo illa p̄scriptio est tanti tps, cuius initij &c. hic autem. xl. annorū. ¶ Tu aduertere ¶ gl. in d. cle. j. de supplen. negl. p̄ael. in verbo, secularibus. ponit proprie illas responfiones, quas ponit Fed. vbi §. nam illa gl. cum primo dicat illum text. facere pro eo quod not. Pet. & Abb. qui dicunt, quod ad ecclesiam quae consuevit ¶ regi per seculares clericos, monachi regulares p̄sentari non possunt: dicit illud verum credere in non curatis: vel si p̄ntant illi, vt claustralem: in hoc puto corruptam literam gl. quia vult dicere: vel nisi p̄ntent illum, vt non claustralem: & isto modo gl. ponit responfiones, quae seruiunt sibi p̄ limitationibus ad dictū Pet. & Abb. & sic glof. ibi vult posse p̄sentari monachum ad ecclesiam curatam et solita regi per seculares clericos: & hoc ratione cure. & idem vult ibi Card. in j. respon. in v. not. & in 6. oppo. & etiam videntur velle doct. in d. c. cum de beneficio. de p̄ben. lib. vj. Et tamen contrarium videtur velle Thomas fastidi in d. dubio vltimo vltimae causae: vt retuli in proximo p̄ced. art. ¶ Quid dicendum in hoc passu? certe pro eius bona declaratione esset tractandus ille art. an & quando clericus secularis potest p̄ficere ecclesie solite regi per regulares, & quando regularis potest p̄ficere ecclesie solite regi p̄ clericos seculares: de qua plenē per doct. in d. ca. cum de beneficio. de p̄ben. lib. vj. & in ca. inter quatuor. de relig. domi. & in ca. super eo. de regula. & etiam per doct. in d. clem. j. in j. responso. de supplen. negl. p̄ael. & licet glof. & Card. in d. cle. j. (vt §. retulimus) videantur velle regularem debere p̄ficere regulari, & secularem seculari, in aliis beneficiis, quam in curatis, adeo q̄ sicut cura habet hoc p̄cipuum, vt illi possit regularis p̄ficere: Ita etiam hoc p̄cipuum sit, si est etiam solita ecclesia regi per seculares: tamen in specie non tangunt doct. quid si est facta aliqua p̄scriptio, q̄ in ecclesia nō p̄ficiatur nisi clericus secularis, p̄supposito et q̄ non sumus in casu in quo non reperit secularis qui ecclesie curate p̄ficeret: quia tunc omnino regularis esset p̄ficiendus. c. p̄scis. cum simi. lv. dist. sed in casu quo reperitur idoneus clericus secularis: & nihilominus patroni quaerunt ibi p̄ficere regularem, quo casu certe (vt diximus. §. in d. xix. art. p̄sentis. q. prin. in vers. subdit & secundo quod religiosus potest p̄ficere) potius est p̄ficiendus secularis quam regularis: imo regularis non est p̄ficiendus: nescio ergo videre quare consuetudo p̄scripta nihil debeat operari circa hoc. ¶ Et ideo dicerem, quod aut sumus in p̄scriptione tanti temporis, cuius initij memoria non extat quae hab

# Cæsar Lambertinus Episcopus

quæ habet vim tituli & privilegij, in qua bona fides præsumitur. vt in c. de præscriptio. li. 6. & in c. in quibusdam. de verbo. sign. & in l. quo minus. ff. de sum. cum simi. in quo casu ex quo titulus præsumitur debet præsumi in limine creationis beneficii fuisse appositam istam conditionem, seu hunc modum, vt nõ præsentetur ibi nisi clericus secularis: ex quo additio ista tenet: maxime quia præsumemus eam appositam cum consensu ordi. c. cum dilectus. de cõsue. iunctis notatis in c. sicut. de re iud. & nulli dubium est ecclesiam illam non debere aliter regi: ¶ p. seculares clericos. Verum q̄ in casu necessitatis posset p̄ ep̄m dispensari, vt ibi ponatur regularis. vt in d. c. p̄fiscis. lv. distinct. ¶ Quia ep̄s & patroni maxime stante causa possunt mutare pro vna vice naturam beneficii: per ea quæ dixit Cald. & post eum Abb. & alij in c. cum accessissent. de cons. & huiusmodi cõsue tudine stante, & necessitate non imminente, et in curatis seruanda est: quam maxime per rationem quam dicam. j. in seq. membro. Et in hoc casu loquitur Thomas fastoli quod apparet: quia ibi erat expectans apostolicus: & sic reperiebatur, qui p̄ficeretur: & sic etiam non obstante, q̄ ex multis aliis causis ad inuicem p̄iis. de quibus ibi per Thomam: & nos diximus in præced. art. in si præsentatio non tenebat: tamen ista etiam sola sufficiens erat stante interesse tertij. Expectantis, & hunc casum puto clarum. ¶ Aut loquimur, vbi præscriptio erat consuetudinis, non tamen tanti temporis, sed minoris: vt in ecclesia non præficeret nisi clericus secularis: & tunc subdistinguemus q̄ aut est cõsuetudo minoris temporis. xl. annorum: & illam non habet in consideratione: quia cum in imperratione de ea non habetur cõsideratio: vt p̄ doc. & præsertim Ge. in d. cum de beneficio. multo magis nec in isto membro: & hoc nõ facerem difficultatem, sed dicerem p̄tatione tenere. ¶ Aut sumus in casu consuetudinis præscripte. xl. annorũ: vt in casu Fed. Et tunc dicerem, q̄ habendo ipsa consuetudo substantialia. scilicet aliquem titulum & bonam fidem clericorum præscriptum, vt sit sup aliquo fundamento fundata, & non videtur oriri a generalitate, q̄ ponit Fed. in si. sui consilij. f. q̄ oēs ecclesie videtur secularium: sed habuit originẽ ex aliquo titulo aliquam specialitatem habente: vt in c. si. de præsc. cum simi. & tunc dicerẽ idẽ quod in cõseruandine tãti t̄pis, cuius initij & c. q̄a nescio videre quare talis cõsuetudo præscripta sua substantialia habens, non debeat suum effectum operari. Et p̄ hoc adduco r̄onem. nõ si ep̄s non potest aliter cõferre beneficia, q̄ collatio ad eum deuoluit ex negligentia inferioris, nisi s̄n sui naturã, puta regularibus vel secularibus. d. cle. j. de supplen. negl. prælati. qui tamẽ posset alterare eius naturam. cle. j. §. ad hæc. de statu reg. multo minus nõ debet hoc posse facere solus patronus: quia non habet in beneficiis præter aliquam, nisi quatenus à iure sustineretur. c. j. hoc tit. & ideo debent p̄ntare idoneos: iuxta hmoi præscriptiones. ¶ Non ob. modo gl. in d. cle. j. de supplen. negl. prælati. in ver. secularibus. & auctoritas Car. & doc. ibi vt s̄. allegauimus: quia multipliciter respondetur. ¶ Primo q̄ illa iura & auctoritates dantes talẽ preeminẽntiam beneficiis curatis, loquuntur stante necessitate: & in hoc iam sumus cõcordes: nos vero, q̄ nõ non imminer necessitas. ¶ Item & secundo loquuntur, q̄ nõ esset aliquis vsus, non tamen cõsuetudo præscripta tanti t̄pis, cuius initij & c. vel xl. annorum: cum titulo & bona fide. Sed in minoribus cõsuetudinibus, vel in vsibus simplicibus: & certe puto ita eos loqui. ¶ Item & tertio potest responderi illi gl. Car. & aliis, eos non loqui in patronis, qui vel leno præsentare regularem ad ecclesiam secularem: quia illi nõ possunt: sed in ep̄is q̄ hoc facere possunt r̄õe curæ habentes maiorem: & vltra patronos potestatem in ecclesiis q̄ poterunt præiudicare secularibus clericis: & nõ sic patroni: vt diximus in r̄õne. s̄ formata in si. vltimi membri. ¶ Et si diceretur, illam gl. p̄ p̄te loqui in præsentatione: aduerte eã non loq̄ de hmoi p̄tatione patronorum: sed de præsentatione q̄ fit p̄ monachos: de monacho ep̄o: vt ep̄s illi conferat ecclesiam secularem, nõ autem præsentatio fit p̄ eos vt p̄ patronos: vnde prouisio erat facienda per episcopum, & non erat sola institutio: vt dicit gl. ep̄m non posse, nisi in curatis, vt ibi. cogita r̄õ: quia credo prædicta procedere: licet per me nouiter considerata: & certe oēs doct. loquuntur in pura collatione, quæ fit p̄ ordinariũ, vt p̄ eos.

¶ Viginti tertius art. vij. q. prin. j. partis. ij. Libri.

- 1 Clericus regularis an possit presentari in capella vel altari fundato intra monasterium regularium & 4. 5. & quid in capella vel altari fundato in monasterio mendicanti. & n. 8.
- 2 Clericus regularis beneficiari non potest in ecclesia religiosorum, etiam abbate & monachis consentientibus. & n. 7.
- 3 Altare non fit deputari in monasterio, vt in eo secularis clericus instituitur.

6 In fundatione posse conditionem apponi etiam contra ius commune.

1 Et ex Prædictis e contra. 2 3. loco dubitari potest, ¶ an in capella vel altari, quæ vel quod est in monasterio regularium à patronis possit presentari clericus secularis: ¶ Istum art. tangit d. Abb. in consil. 59. quidam dominus Iacobus de rakaneto. in 2. vol. qui tenet q̄ non: & mouetur, ¶ an in ecclesia religiosorum nõ potest beneficiari clericus secularis: vt dicit probari non cauillando literam in c. fin. §. præcipimus. de statu reg. vbi d̄r. q̄ etiam abbate & monachis consentientibus non potest clericus secularis beneficiari: vt habeat titulum in monasterio: ergo multo fortius in illo casu monachis cõdicentibus: & subdit q̄ quãuis Host. in d. §. præcipimus. destruendo literam, dicat illud procedere, quando clericus secularis vult esse de corpore religiosorum, dando vocem in capitulo, & familia faciendo: sicut vnus de collegio. Vnde secus dicit si clericus veller esse contentus beneficio suo, & ecclesiam officiare, absque eo, q̄ sit de collegio monachorum: tamen ipsi Abb. tã in d. consil. quam in eius lectura super. d. c. si. §. præcipimus. non placet illud dictum Host. Imo dicit illud prorsus repugnare illi literæ. d. §. præcipimus. nam ibi prohibetur simpliciter quem recipi ad præbendam in ecclesia regulari, & respectu receptorum prohibetur, vt non immisceant se cõtibus monachorum: si enim hoc liceret: vt dicebat Host. non restrinxisset se ibi tex. vel receptos eos tolerando: sed hoc disposuisset respectu receptorum & recipiendorum: vnde sensus literæ fuit hic, si bene ponderetur: vt deinceps nullus recipiatur ad præbendam in ecclesia regulari: sed volunt ibi Papa receptos tolerare ne priuarentur iure iam quæsto, cum hac limitatione: vt non immisceant se cõtibus & congregationibus monachorum. adducit ibi Abb. simile in c. j. de relig. do. lib. 6. & hanc opi. ¶ Host. dicit se qui do. Ant. ibi: & se tenuisse eam semper legendo contra Host. tãtem quo ad casum. de quo in d. consil. vbi monachi resistunt: pro hoc vltra alios dicit adducere. c. dudum. 1 8. q. 2. vbi dicitur clericos seculares non debere aliquo modo attendere ad celebrandum in ecclesia regulari, nisi à monachis inuitentur: & etiam episcopum non posse in monasterio quamuis sibi subiecto celebrare monachis inuitis, ne per cõcursum populum monachi qui debent vitam solitariam ducere scandalizent. vt probatur in ca. liminoso. & c. 2. & 3. 1 8. q. 2. & ad idem dicit facere tex. in c. placuit. & in c. si cupis. 1 8. q. j. nec dicit credendum esse Host. cõtradixisse huic casui: ipse enim loquitur, quãdo abbas & monachi volunt aliquem recipi ad beneficium in eorum ecclesia: & nos loquimur, quando eis inuitis volunt isti presentare: & ius pat. acquirere in eorum ecclesiis: præsertim in altari maioris: quod dicit nullo modo fieri posse, vt ipse arbitratur: ne accessio secularium pariat aliquod scandalum: & ne eorum ecclesia patiat hanc seruitutem. & ita in illo casu Abb. ibi concludit. ¶ Idem vero Abb. in lectura in d. c. si. §. præcipimus. in 3. col. dum hunc passum dicit, damnat Host. vt s̄. & vltra hic dicta addit concludendo se putare clericos seculares non posse intulari in monasteriis regularium: & sic non posse deputari altari in monasterio: vt in eo clericus secularis instituitur, quod dicit fore notandum. Subdit etiam se fateari clericis secularibus posse deputari aliquod stipendium non in titulum: sed pro seruiendo monasterio: & si qua iura in contrarium reperiuntur: vt 1 6. q. j. ca. iuxta. procedunt secundum antiqua tempora, quando monachi non erant clerici: vnde putat ibi ipse Abb. in monasteriis posse perpetuo intulari: non tamen vt sint de consortio: & sic dicit intelligi. c. dilecta. de exce. prælati. ¶ Do. Roch. vero in hoc tract. in verbo in ecclesia. in 3. q. in i. & ij. col. incidenter quærit de isto artic. nam cum ibi quæretur: ¶ an in monasterio cadat ius pat. & presentandi: subdit quærendo. an in capella sita in monasterio possit presentari clericus secularis: & dicit q̄ non. allegando d. consil. Abb. 59. quidam do. Iacob. referendo eius verba: & verba etiam ipsius Abb. in d. c. si. §. præcipimus. de statu regu. & pro ista opi. etiam adducit do. Fel. in c. cum venerabilis. in 12. col. de excep. loquẽtem de capellis fundatis in ecclesiis mendicantium. ¶ Postea ipse do. Roch. dicit se putare fore dicendum, quod fundato, & dotato monasterio, & iure patr. nõ seruato inuitis monachis non possit in eo vel in aliqua capella ipsius presentari clericus secularis, sed eis volentibus sic: dummodo non fiat de congregatione ipsorum religiosorum: quia nihil est, quod repugnat. & dicit hoc esse de mente Ioan. Andr. post Hostien. in d. §. præcipimus. & sic etiam dicit esse de mente Abba. in d. consil. 59. & satis probare text. iuncta gloss. in verbo, clericos seculares. in dicto. §. præcipimus. dum dicit in eodem officio disparem non debere esse professionem: & sic prohibet clericum secularem in ecclesia religiosorum intulari: ita vt sit in eodem officio &



officio & congregatione cum religiosis, vult ergo à fr̄io, q̄ dū modo ipse clericus secularis non sit de illa congregatione, admitti possit: & ita d̄ se tenere: & posito q̄ quis vellet tenere partē d̄nam s̄ nullo modo clericum secularem in monasterio vel alia ecclesia religiosorum institui posse: tñ nihil repugnat, quominus ibi haberi possit ius pat. quantum ad alios effectus q̄ p̄ntationis & c. vt ibi p̄ eum. ¶ Tu aduerte, q̄ licet Abb. in d. consi. & in lect. in d. §. precipimus, videatur reprehendere Host. tñ in cons. volentibus monachis v̄f̄cludere cum Host. & in lectura v̄f̄ et eum eocludere, si non immiscerit se cerui monachorum: & iam ita Host. loquitur: & hoc vult ibi Ab. in vers. fateor tamen, solum v̄f̄ discrepare in hoc: quia Host. videtur loq̄ posse clericum habere capellam ē in titulum. Ab. vero vult in stipendium d. Roc. aut v̄f̄ velle q̄ ē in titulum, dummodo nō se immisceat cerui monachorum. ¶ Aduerte ē q̄ d. Roc. v̄f̄ face re differētiā: an in fundatione monasterij sit facta reseruatō iuris pa. vel ne: quasi velit de necessitate in fundatione ecclesie debere ius pa. reseruari: alias fundans illud non acquirat: & hoc est falsum. & d̄ no. in c. significauit, de test. vt latē diximus §. in j. part. j. lib. in 2. q. princ. in 4. art. ¶ Modo venio ad principale intentum: & dico pro clara intelligentia p̄dictorum concordia doctorum esse faciendam huiusmodi plenam dist. videlicet aut loquimur de capella monasterij necessaria pro cura animarum: aut de simplici capella: seu altari intus monasterium condita, vel d̄dito. ¶ Primo casu, siue sit capella fundata extra monasterium pro p̄standis sacramētis plebibus monasterio subiectis. vt de capel. mona. p̄ totum: siue sit capella fundata intus monasterium: similiter p̄ huiusmodi cura animarum exercenda, secundum vnum intellectum. c. j. de capel. mona. & non est dubium monachos habere p̄sentare clericum secularem: & ita demum regularem quando esset necesse pro cura animarū: vt in casu gl. ca. in parrochia. xv. q. j. & diximus §. in xix. p̄ximo p̄cedē. art. & hoc p̄ximē in capella omnino separata: quia nullo modo militat, quā dicuntur in d. ca. si §. precipimus. q̄ monachi non poterunt p̄ clericum secularem impediri. q̄ ē esse potest in capella sita intus monasterium: quia nihil clericus in ea instituendus habebit commune cum monachis, cum habeat dotem separatā pro hospitalitate seruanda: & p̄ ministris & aliis necessariis ecclesie parochialibus, & curam animarum exercebit: vt pulchre de huiusmodi capellis diximus §. in j. part. j. lib. in v. q. princ. in 2. r. art. in v. casu. ¶ Secundo vero membro, quando sunt capelle simplices, seu altaria simplicia dotes per se habētia: & tunc aut sunt fundata cum ipso monasterio, & eo tempore dos est data: & quia ipso facto est acquisitum ius p̄ patrono in monasterio ad oēs fructus iuris pa. excepto fructu p̄sentationis, quo ad abbatem: vt diximus §. in j. part. j. lib. in xj. & vlt. q. princ. i. 4. art. & in hac. j. part. huius 2. lib. in v. q. princ. in 4. art. quantum vero ad capellas, beneficia, p̄bendas, & alia etiam, quo ad fructum p̄sentationis. vt diximus §. in d. v. q. princ. in 3. art. quamuis fundans nihil dixerit: & sic ius pa. sibi non reseruauerit: per d. c. significauit, de testi. vt diximus in j. part. j. lib. in 2. q. princ. in 4. art. & patronus poterit in illis p̄sentare quē velit, verum erit inspicienda prima p̄sentatio: quia si in prima p̄sentatione patronus p̄sentauerit clericum secularem, v̄f̄ ita dispositus: & sic poterit obseruari: nā isto modo animi patronorū declarantur, quid obseruari velint. s. in prima p̄sentatione, vt diximus §. in d. 4. art. 2. q. princ. j. part. j. lib. & isto casu nullum p̄iudicium sit monachis: quia ille nihil habebit commune cum eis: sed erit, vt beneficiarius beneficij de per se stantis. ¶ Si vero prima vice patronus p̄sentauerit monachum, declarauit mentem suam: & sic continuandum erit, s. vt monachus p̄sentetur: vt proxime dixi in clerico seculari: & hæc p̄cedant, quando patronus solum fundauit monasterium cū capellis & illas dotauit de p̄se: & nihil dixit v̄f̄. Si vero in fundatione monasterij fundate sunt etiam capelle, & dotate, & de consensu ep̄i, apposita expressa conditio: q̄ in illis capellis p̄sententur clerici p̄ seruitio ecclesie: & absque dubio p̄sentari poterint ad eas clerici seculares etiam inuitis monachis: quia huiusmodi conditio potuit apponi in limine fundationis, & d̄ ius commune. gl. in d. ea. cum dilectus, de consue. & diximus §. in j. part. j. lib. in ix. q. princ. in j. art. in 3. conclu. & in hoc casu posset apponi conditio cum consensu ep̄i, etiam q̄ tales clerici haberent vocem cum monachis: quamuis sit d̄ prohibitionem d. c. si §. precipimus, quia huiusmodi datio vocis sit per capacē: & sic tollitur dubitatio, de qua in d. j. art. ix. q. princ. j. part. j. lib. in 3. conclu. in 13. amplia. & in 7. limi. & in p̄senti parte in v. q. princ. in j. ar. ¶ Aut vero loquimur in capellis vel altaribus, quæ fundantur in monasteriis, postquam monasteria fuerint fundata, & per monachos habitata: & tunc aut in fundatione fuit dictū, q̄ possint ipsi patroni in illa capella p̄sentare clericum,

etiam secularem: & de consensu ep̄i, abbatis, ac monachorum: & non est dubium huiusmodi conditionem tenere, etiam si adderetur, q̄ darent vocem cum monachis clericis p̄sentandi, ex quo sunt capaces iuris dande vocis: & sic poterint p̄sentari clerici seculares ad ipsas capellas. Et differt hoc membrum à p̄cedenti: quia in illo requiritur solus cōsensu ep̄i, hic vero abbatis & monachorum. Et ratio est: quia ibi monasterium adhuc non venerat in posse monachorum vt in isto casu: & ideo nō requiritur abbas, & monachorum consensus: hic vero sic. ¶ Aut t̄ est fundata capella de consensu ep̄i abbatis, & monachorum, & nihil dictum, an patronus velit ibi p̄sentare clericum secularem vel regularem ad illam: & tunc aut in titulum: & tunc nulli dubium est clericum secularem p̄sentari non posse: nisi abbate & monachis volentibus, maxime in casu consilij d. Abb. vbi testator legauerat quandam partem terre vt p̄sentaretur ibi clericus in altari maiori: certe monachis nolentibus p̄sentare non poterit: vt ibi Abb. ¶ Aut vult patronus p̄sentare clericum secularem in illa capella: per eum fundata: vt detur illi in stipendium, vt ibi deseruiat: & nullo modo se immisceat cum monachis: & hoc etiam poterit fieri etiā inuitis monachis si fuerint contenti, q̄ ille capellam vel altare ibi ædificaret: & nihil fecerunt exprimi: & de modo, p̄ quem illi deseruiretur, & poterit patronus postea declarare quomodo illi deseruiatur, etiam p̄ clericum secularem: & hoc modo p̄cedat opinio Host. quæ ē poterit habere locum in primis casibus, de quibus §. nota p̄dicta: quia bene considerata. ¶ Et de d. consi. d. Abb. §. quidam d. Jac. in 2. vol. quo ad reliqua in eo p̄nta. vide quæ dixi latē §. in j. part. j. lib. in 6. q. princ. in j. ar. d̄ tra ctauimus ibi: an dotans ecclesiam fundatam, constructā, & cōsecratam, acquirat ius pa. in 2. ampl. ¶ Aduertendum tamē est, ex quo talis distinctio est facta i genere, de capellis, & altaribus fundatis in ecclesiis regularium, videtur includere etiam capellas fundatas in ecclesiis mendicantium ex quo sunt regulares: tamen in illis non potest in omnibus cadere sup̄scripta distinctio: & ideo in capellis & altaribus mendicantium aliter est distinguendum. ¶ Dic ergo, q̄ aut in ecclesiis mendicantium sunt aliqui redditus qui erant prius: quia forte illa ecclesia erat secularis: & habebat suos redditus: & postea fuit cōcessa mendicantibus, & maxime fratribus minoribus, qui non possunt habere proprium, nec in particulari, nec in communi: vt est gl. in c. quorundam, de elect. lib. vj. loquens de omnibus mendicantibus, & de minoribus plenē in ele. exiui de paradiso, de verbo. sig. cum siml. vnde ipsi redditus remanent apud beneficium de per se stans collatiuum vel patronatum, prout erat prius: & nō est dubium illud posse conferri clerico seculari: vel ad illud p̄ patronos p̄sentari clericum regularis, vt prius: quia illud videtur separatum ab ipsa ecclesia mendicantium: nec clericus habet turbare fratres in aliquo: & sic non potest ad illud adaptari dispositio. d. c. si §. precipimus, de sta. mona. & hunc casum vidi sæpius accidere in ciuitate Trani in ecclesia sanctorum Geruasij & Protasij: quæ modo nuncupatur sancti Saluatoris, quæ prius conferebatur clerico seculari: & postea fuit concessa fratribus heremitanis sancti Augustini: & nihilominus beneficij conferretur vt prius. Idem ergo esset, si p̄sentatio spectaret ad patronum: quia posset p̄sentare clericum secularem: & ep̄s illum instituire: & hic casus est clarus. ¶ Aut vero non est beneficium in ecclesia quæ antea fuisse secularis: sed sumus in ecclesia mendicantium pro mendicantibus fundata: & tunc siue capella, seu altare fuerint fundata cum ipsa ecclesia, siue post, ex quo in illis non cadit dos: vt diximus plenē §. in j. part. j. lib. in xj. & si quæst. princ. in 7. art. nulla cadit p̄sentatio: vt in d. 7. artic. est dictum. ¶ Si vero fundatur capella vel altare in ipsa ecclesia mendicantium, siue in ipsa fundatione principalis ecclesie, siue post, & fundans voluerit illam dotare, vt ibi p̄sentaretur aliquis p̄ esbyter secularis, & apposerit istam conditionem in limine fundationis, si in limine fundationis ecclesie principalis ep̄o consentiente, si post ep̄o consentiente, & fratribus volentibus, vt §. diximus in ecclesiis monachorum in vers. si vero in fundatione. & in vers. aut vero loquimur, & ista dos possideatur per clericum p̄sentandum: adeo quod non erit dos ipsius ecclesie principalis, & per consequens non veniunt contra instituta mendicantium: sed illud sit, vt melius deseruiatur ecclesie: & poterit ibi p̄sentari clericus: sicut diximus in capellis monasteriorum, cum occurrat eadem ratio in vtroque casu: & ita vidi seruari Trani in capella nouiter fundata & dotata per quandam mulierem in dicta ecclesia sancti Saluatoris, ordinis heremitarum: in qua ego sum vnus ex quatuor capellanis. Bene tamen verum est, quod non poterit beneficiarius aliquam conuersationem cum fratribus habere: nec vocem dare in electione guardiani, seu prioris, nec apponi potest ista conditio

# Cæsar Lambertinus Episcopus

conditio: quia non sit electio de guardiano, seu priore per fræs illius loci: sed p. p. iuriam fm. in iura regulari cuiuslibet religionis mendicantium, cui prædicare non potest consensus ordinarij, cum regula sit approbata p. Papam: nec fratres illius loci prædicare possunt, cum hoc tangat totum ordinem seu religionem: & quod præmittit dixi, vidi observari in ecclesia sancti Francisci Padue. ord. minorum de observantia, intus quæ est fundata capella sub vocabulo sancte Mariæ de charitate, habes maximam dotem, quæ possidetur & distribuitur p. fratres laicos cum non sit de iure pa. alicuius. & prædicta s. sunt per me nouiter considerata, quæ sunt notanda, quia quotidie accidunt in facto, & de hoc art. & quæsiuit d. Roc. in hoc tract. in verbo, honorificum. in 4. q. in j. & in ver. an autem in monasterio. & remittit se ad dicta per eum in loco s. all. in verbo, in ecclesiis. in 3. q. postquam retulit conclusionem consilij Ab. de quo. s. Et hæc dicta sufficiant quo ad hanc materiam.

**Ex omnibus** Dicitis in proximis præced. 3. art. videlicet à xix. vsque ad 23. inclusivæ. Collige primam conclusionem: q. monachus & quilibet religiosus regularis p. fessus possunt p. patronos p. tati in ecclesia patronata. per dicta. s. in xix. art. & seq. ¶ Amplia primo. d. conclu. vt regularis p. sentari possit, p. maxime p. cedere in præbendis & beneficiis ecclesiarum regularium vltra abbatiam in quibus p. sentatio cadit: tam in monachis q. in monialibus. p. dicta. s. in d. xix. art. in prin. ¶ Amplia secundo. d. conclu. p. cedere non solum in monacho: sed et in canonico regulari: q. p. tati poterit p. patronos. p. ea quæ diximus latè. s. in d. xix. art. ¶ Amplia tertio. d. conclu. p. cedere et in religioso. p. fessio regulari medicante: quia p. sentari poterit p. patronos: p. dicta. s. in d. xix. art. in ver. qui etiam d. Roc. & in xx. & xxj. art. in fi. ¶ Amplia quarto. d. conclu. p. cedere et in regulari nō p. fessio, sed in nouito: quia p. sentari poterit ad beneficium patronatum: vt diximus. s. in d. xix. art. in ver. qui etiam do. Roc. ¶ Amplia quinto. d. conclu. vt possit religiosus p. fessus regularis p. sentari p. patronos. p. cedere. et si p. sentaretur ad ecclesiam secularem: per ea, quæ latè diximus. s. in d. xix. art. per totum. p. pulchra noua iura. ¶ Amplia sexto. d. conclu. & proximam p. cedere. amplia. in tantum p. cedere, q. regularis religiosus p. fessus potest et eligi: & vbi ex aliquo speciali iure cadit p. sentatio. p. sentari etiam ad ep. atum: per ea, quæ latè diximus. s. in d. xix. art. quasi p. totum: & maxime in prin. dist. Abb. ibi: & sic vt ex s. scriptis patet. ¶ Amplia septimo. d. conclu. & duas proximè p. cedere. ampl. intantum p. cedere, q. non solum ad ecclesias seculares in genere: & ad ep. opatum qui est culmen dignitatum: & ad quem de facili transeunt religiosi: sed etiam ad propositum & prioratum ecclesiarum seclularium religiosi p. dicti p. sentari possunt: & vbi cadit electio eligi: per ea quæ diximus in d. xix. art. in dist. Abb. in ver. aut quæritur, nunquid possit. ¶ Amplia octavo. d. conclu. & tres proximæ amplia, intantum p. cedere: q. non solum ad ep. opatum & dignitates quæ videntur sapere de regularitate quamvis sint ecclesiarum seculares: sed etiam ad ecclesias seculares curatas parrochiales regularis p. fessus p. sentari potest per patronos: per ea quæ diximus per abundè in d. xix. art. quasi per totum, & p. sentiam in ver. aut est curata. & in ver. tu ex omnibus supra scriptis collige. vbi adduximus plura iura hoc probantia: cum ista dicatur communis opinio. ¶ Amplia nono p. dictam conclu. cum suis quatuor proximè p. cedere. amplia, intantum p. cedere, q. non solum potest p. sentari & extrahi ipse à monasterio pro cura animarū ep. opatum & aliis: sed etiam potest dari sibi locus religionis, qui se cum maneat: seruata tamen dist. de qua per Abb. in d. ca. quod Dei timore, de statu mona. vt diximus in d. xix. art. in ver. postea ipse Abb. vertit in dubium. & in ver. tertia esset conclusio. ¶ Amplia decimo. d. conclu. cum supra scriptis suis amplia, intantum p. cedere, q. regulares religiosi p. fessio p. sentari possunt per patronos, etiam in ecclesiis seclularibus sine ep. scopi dispensatione, per ea, quæ latissimè diximus in d. xix. art. per totum. per iura clara & nouiter ponderata. ¶ Limita modo primo. d. conclusi. cum suis ampliat, & p. sentiam quinque proximè p. cedere. vt religiosus p. sentari possit ad ecclesiam seclarem, p. cedere, habita licentia seu consensu abbatis vel alterius sui superioris: quia licet nō requiratur ep. dispensatio: vt proximè dictum est: tamen bene requiritur sui superioris licentia seu consensus. vt diximus in d. xix. art. per totum. & p. sentiam in ver. & sic postmodum. ¶ Restringe istam limi. p. cedere, q. requiritur superioris licentia & consensus, si ille consentire vult: sin autem compelleretur p. superiorē, vel ipse superior consentiat: vt diximus in d. xix. art. in d. ver. & sic postmodum. & in ver. tu ex omnibus. ¶ Limita secundo. d. conclusi. & suas ampl. vt regularis p. sentari possit, & p. fessio ecclesie seclari,

procedere, quādo hoc suadet vtilitas & necessitas ecclesie curate: & ep. o vt consideratis cōsiderandis: quia alium clericum secularem ita idoneum & vtilem reperire non potest: sed si reperiretur clericus seclularis idoneus: & necessitas seu vtilitas ecclesie non imminuat: seu ep. o videretur regularem magis profecturū in claustris non poterit p. tati: & si p. tatur, ep. o potest illum non admittere: vt diximus in d. xix. art. in ver. est bene verum. & in ver. subdit & secundo, q. est religiosus. cum vers. seq. ¶ Limita tertio. d. conclu. & suas amplia. p. cedere in ep. opatu, dignitate ecclesie collegiate, & curatis beneficiis: non aut in beneficiis simplicibus curam animarū habentibus seclularibus: q. in illis regulares p. sentari non possunt: ex quo ad ea multi seculares & clerici idēi reperiantur, p. dicta. s. in xix. art. in ver. secundo casu subdit in d. cōcl. & ante. si. in ver. restant modo alie conclusiones. ¶ Limita quarto. d. conclu. & amplia. p. cedere in ep. opatu, dignitatibus collegiatarum ecclesiarum & curatis beneficiis. vt s. non autem in canonicatu ecclesie collegiate seclari: q. ad illum regularis p. tati non potest: vt in d. xix. art. in ver. primo casu, aut quæritur. & in d. ver. restat modo alie conclusiones. ¶ Restringe istas duas proximè p. cedere. lim. p. cedere, quando beneficium simplex vel canonicat' essent in ecclesia vere seclari: sed si canonicatus esset in ecclesia cathedrali, vel aliqua præbenda, vel simplex beneficium, quæ tamen ecclesia esset regularis, bene poterit p. sentari regularis ad dictum canonicatum, præbendam, vel beneficium: vt in d. xix. art. quod et fore intelligendū: & p. ea quæ diximus in locis allegatis. s. in j. amplia. ¶ Limita quinto. d. conclu. & et quartam amplia. p. cedere, quando p. sentatio fieret de p. fessio mendicante in concordia patronorum: siue sint patroni iure collegij, siue iure singulari, nemine discrepante, sed vno ex patronis d. dicentibus p. fessio mendicans non possit p. sentationē de se factam acceptare, nec tenebit p. sentationē. p. dicta. s. in xx. art. ¶ Limita sexto. d. conclusi. cum suis ampl. quando p. sentatio est facta de monacho, p. cedere, si est facta per patronos iure collegij à maiori parte respectu omnium: nam tunc valebit: & regularis poterit illam acceptare: Secus, si esset facta non à maiori parte collegij: quia tunc non tenebit: vt in d. xx. art. ¶ Limita septimo. d. conclu. & suas amplias. p. cedere, quando religio si p. fessio non mendicantes tamen, p. sentantur ad patronos ad ecclesiam seclarem non iure collegij, sed iure singulari à maiori parte: non solum omnium: sed etiam respectu minorum partium: quia tunc poterit p. sentari: p. sentatio acceptari & tenebit: sed si fieret à minori parte respectu aliarū partium nō tenebit p. sentatio et si iure singulari patroni p. sentent. vt in d. xx. art. ¶ Limita octavo. d. conclu. & suas amplia. q. poterit regularis p. sentari in ecclesia seclari p. cedere, quando omnino se abdicat à monasterio: sed si vellet esse in monasterio, & cenferi monachus: & tenere ecclesiam seclarem, non possit locum habere: vt diximus in xxj. art. & aliquid etiam in 20. ¶ Limita nono. d. conclu. cum suis ampl. p. cedere in ecclesiis seclularibus, in quibus non est facta p. scriptio tanti temporis, cuius initij & c. per clericos seculares q. in illis nō p. sententur regularis: quia si talis p. scriptio esset, non possit p. sentari regularis: vt in d. 2. r. art. & aliqua etiam in xx. diximus. ¶ Ex tende istam lim. p. cedere non solum in cōsuetudine p. scripta à tāto tempore, cuius initij & c. sed etiam illa. xl. annorum. habente tamē titulum & bonam fidem: quia similiter si per dictum tempus non fuit admittus regularis: sed seclularis tantūmodo non poterit regularis admitti. per dicta. s. in 2. 2. art. ¶ Ex tende ij. d. limitat. intantum p. cedere, q. stante p. scriptioe facta per clericos seculares in aliquibus ecclesiis, q. in illis non admittantur regulares: q. si fiat p. sentatio de regulari: & sequuta fuerit institutio, adhuc dicef illa ecclesia vacare, & expectans apostolicus illam obtinebit: per dicta. s. in 2. r. art. ¶ Restringe modo primo istam nonam lim. & eius extensio. vt cōsuetudo hoc operetur: vt in illis p. cedere in cōsuetudinibus p. scriptis à tāto tempore, cuius initij & c. vel à xl. annis. cum sit, & bona fide Secus in cōsuetudine etiam xl. annorum sine titulo, & bona fide, vel in minori, etiam cum titulo: & bona fide: quia in illis non procedit p. scriptio: & ideo ea non obstant poterit in tali ecclesia p. sentari regularis: vt in d. 2. 2. art. in mea dist. ¶ Restringe secundo ipsam nonam lim. cum suis extensio. p. cedere, quando reperiretur aliquis clericus seclularis, qui possit p. sentari: quia stante facilitate habendi clericū seclarem: & dictis cōsuetudinibus non possit p. sentari regularis: sed in casu necessitatis: quia clericus seclularis: ita profiguus haberi non possit ex ep. dispensatione, cōsuetudinibus p. dictis non obstantibus, etiam in huiusmodi ecclesiis regulari p. sentari poterit: vt diximus in 2. 2. art. in ver. sic. & ideo. Et per hæc sit expedita prima conclusio.

¶ Contra

¶ **Contrario modo fiat altera: & sic scda conclusio, q in ecclesia regulari nō potest clericus secularis præfici nec pñtari: p dicta 3. in proximo præced. 23. art. ¶ Amplia primo q maximè pcedere istam conclu. in prepositis ecclesiarū collegiarum regularium: qā debent esse eiusdem religionis: per dicta 3. in 23. art. ¶ Amplia secūdo. d. secūda conclu. intantū pcedere, q nec in capellis & altaribus maioribus regularium pñtari potest aliquis clericus secularis: vt in d. 23. art. ¶ Amplia tertio. d. scdam conclu. intantum pcedere, q nec in capellis & altarib⁹ etiam non maioribus ecclesiarum regularium clericus secularis præsentari potest: p dicta in d. 23. art. ¶ Limita modo primo istam ij. conclusio. pcedere in ipis ecclesiis & capellis regularium non autem in capellis monachorum extra monasterium fundatis pro cura animarum exerecnda: & ministrandis sacris populis monasterio subiectis: quia in illis capellis poterit, imo debet pñtari clericus secularis & non monachus: nisi in casib⁹, de quibus in præced. art. vt in præce. conclusio. amplia. & limita. est dictum. vt 3. in d. 23. art. in ver. primo casu siue sit. ¶ Ex tē de istam lim. pcedere non solum in capellis regularium curatis extra monasterium sitis: sed et in capellis curatis sitis in rus ecclesiis siue monasterium: quia similiter in illis poterit præsentari clericus secularis, imo præsentari debet: vt dixim⁹ in d. ver. primo casu siue sit. ¶ Limita secūdo istam scdā conclusio. cum suis duabus vltimis amplia. vt pcedant in capellis & altaribus sine cura animarū fundatis cū principalibus ecclesiis regularium, in qbus fundantes acquisuerūt ius pa. non tamen quo ad præsentationem, sed in capellis & altaribus, in quibus acquisuerunt ius pa. Et quo ad pñtationem & nihil dixerunt de qualitate præsentandi: an deberet esse regularis vel secularis attenditur prima præsentatio, vt si facta fuit de seculari: ita cōtinuabitur si de regulari similiter. vt dixim⁹ in d. 23. art. in ver. secūdo vero membro. ¶ Limita tertio. d. scdā conclusio. & suas ampli. pcedere, qñdo capelle & altaria sunt fundate & fundata eum principali ecclesia regulari: & per fundantem fuit statutum cū consensu ep̄i in eis pñtari clericū secularē: nam sic seruati debet quis sint in ecclesia regulari: vt in d. 23. art. in ver. si vero in fundacione. ¶ Ex tē de istam limi. intantum pcedere, q si in fundacione ecclesie principalis regularis, & capelle vel altaris statuerit fundans eum consensu ordinarij in capella vel altari præsentari clericum secularem: & illum habere vocem cum regularibus in electione abbatis, poterit ipse clericus vocem habere: vt in d. 23. art. in ver. si vero. ¶ Limita quarto. d. scdā conclusio. pcedere, nisi fundata ecclesia regulari de voluntate abbatis & monachorū, ac de consensu ep̄i in ea fundaretur capella, vel altare, & patronus fundans referuaret sibi ius præsentandi in ea clericū secularem: qā ille præsentand⁹ erit: vt in d. 23. art. in ver. aut vero loquimur. ¶ Ex tē de istam lim. intantum pcedere: q si in casu pximo præce. fundans capellā vel altare de cōsensu s. scriptorum vltra præsentationē clericū secularis statuerit et ipsum clericum habiturum vocem cum regularibus in electione abbatis: hoc similiter obseruabitur: vt in d. ver. aut vero loquimur. ¶ Limita quinto. d. scdā conclusio. pcedere, nisi post fundatam ecclesiam regularem fundaretur capella vel altare per patronos: & nihil sit dictū de qualitate præsentandi: nam abbate, & monachis volentib⁹ poterit et in titulum ad dictam capellam vel altare præsentari clericus secularis: secus autem eius nolentibus: vt in d. 23. art. ¶ Limita sexto. d. scdā conclusio. pcedere in casu pximo præced. nisi patronus veller non in titulum: sed in stipendium: vt ibi deferuatur præsentare clericum secularem: qā hoc casu fieri poterit et inuitis monachis dummodo eos i aliquo non impediatur. vt in d. 23. art. in ver. aut est facta. ¶ Limita septimo. d. conclusio. pcedere in ecclesiis medicantium, quando veller fieri pñtatio ad ipsas ecclesias: qā non possit: sed si ecclesia haberet reditus qui non fuerunt dati mendicantibus: sed de per se in beneficium remanserunt poterunt patroni clericum secularem ad illud præsentare: vt in d. 23. art. in ver. aduertendū tamē est. ¶ Limita 8. d. conclusio. pcedere, vt clericus secularis non possit præsentari in ecclesia regulari maximè mendicantium, nec ad eius capellas vel altaria, quā dorem non habet: sed si essent capelle fundate cum ecclesia, vel post quibus de consensu ep̄i date essent dotes separate à mendicantibus: & appositus modus, q ibi præsentetur clericus secularis velut in beneficio de per se stante bene præsentari poterit: vt in d. 23. art. in ver. aut vero non est beneficium. ¶ Restringe istam lim. pcedere, quoad actum præsentationis faciende de clerico seculari, non autem valeret appositio modi: vt ille clericus præsentandus possit cum fratribus vocem dare in electione guardiani vel prioris: quia id fieri non poterit etiam fratribus volentibus: quia non possunt præiudicare statutis religionum. vt in d.**

xx. art. in ver. bene tamen verū est. Et per ista omnia sunt clara.

¶ Vigessimus quartus art. vij. q. prin. j. partis. ij. Libri.

- 1 Presentari possunt peregrini, & non dioecesani, an dioecesani. & nu. 7. 33.
- 2 Episcopus eligi potest extra ciuitatem, capitulum & dioecesim, si idoneus reperitur in ciuitate, Capitulo, vel diocesi.
- 3 Episcopus eligendus, debet esse vnus de numero Canonicoꝝ, si in Capitulo idoneus reperitur.
- 4 Dioecanus an postulandus à suo ordinario. & n. 5.
- 6 Clericus peregrinus non potest institui, sine approbatione & literis dimissorioꝝ sui ordinarij. & n. 14. 15.
- 8 Clericus vnus dioecesis, non potest recipi in alia diocesi, sine literis sui proprij ep̄i, nec vt promoueatur ad ordines, nec vt sibi conferatur beneficium. & n. 12. 13.
- 9 Trahendas titulares, & alia beneficia, iure communi eadem ratione dimittenda esse.
- 10 Deus non acceptor personarum.
- 11 Papa potest eligi de quacunque natione, dummodo non sit infidelis vel hereticus.
- 16 Intellectus ad c. significasti. extra de iure pat. & n. 29.
- 17 Episcopus potest habere ius patronatus in aliena diocesi. & n. 22. 23.
- 18 Laicus non est capax iuris spiritualis.
- 19 Patronus quilibet etiam laicus potest hodie presentare clericum vnde cumque originem trahentem: siue presentatio sit facienda in sua diocesi coram inferiore prelato, siue extra, dummodo presentatus sit idoneus, & num. 21. 26.
- 24 Episcopus patronus siue ratione ecclesie, siue sui patrimonij, potest alienigenam presentare. & n. 27.
- 28 Beneficiorum natura est, vt illis per ep̄iscopum provideatur.
- 30 Episcopus effectus patronus, ex donatione patroni, est perpetuus patronus, ipse & successor, ex quo donatio facta est dignitari.
- 31 Presentatio facta per ep̄iscopum, in ecclesia ius patronatus habente, institutionis vim habet. & n. 32.
- 34 Presentatio non habet locum in ecclesia collegiata.
- 35 Regularis presentandus est in ecclesia regulari.
- 36 Presentandus sunt incogniti, disting.
- 37 Pape statuto stante, vt nullus alienigena possit beneficiari, sed beneficia personarum oriundis idoneis illius ciuitatis deferri, an ius beneficii patronatus possit alienigene presentari.
- 38 Dioecani per patronos sunt in beneficiis presentandi, & non alienigene, ampliationes patent per discursum.

¶ **Succedit** In ordine. 24. art. ¶ an ille, qui non est de diocesi de illa ciuitate de gremio illius ecclesie peregrinus vel incognitus presentari possit in beneficio vacante? & omnia ista conglutinando dico esse text. in ca. horramur. lxxj. dist. qui vult patronos in ecclesiis patronatus nō posse presentare presbyteros aliunde venientes, nisi sit de illa dioeci. vel nisi venerit eū literis commendatitijs sui ep̄i: vt ibi clare patet, & idem habetur in ca. nullum. eadem causa & qdōne. & quasi p. tot. ¶ Hinc vult text. in c. null⁹. lxxj. dist. vbi est pulchra & longa gl. ¶ non posse in ep̄m eligi aliquem extra ciuitatem, capitulum, & dioecesim, si idoneus reperitur in ciuitate, capitulo, vel dioeci, vt quilibet habeat fructum sue militie in ecclesia, in qua suam tranlegit etatem &c. vt ibi pulchre q. rex. pprie loquitur de ciuitate. & idem vult text. in c. sacrorum. 63. distinct.

¶ Hinc et dicimus eligendum in ep̄m debere esse vnum de numero canonicorum, si in capitulo idoneus reperitur, alias extra capitulum aliquis eligi potest & debet. c. ne pro defectu. & in c. cum inter canonicos. vbi doctor. de elect. Dyn. l. diuus Marcus. ff. de tut. & cur. dat. ab his. de quo per Firma. in tract. de ep̄o. in 2. lib. in j. part. in 16. q. & in 17. q. ibidem ¶ an ille, qui est extra dioecesim, sit postulandus à suo ordinario? & quid si ille non vult eum concedere, & an Papa possit eligi extra collegium cardinalium. & idem Firma. ibidem in 48. q. querit, an ep̄s possit eligi extra dioecesim? & alleg. que 3. diximus. de qbus per Abb. & doct. in d. c. cum inter canonicos. & in c. ne pro defectu. de elect. vbi, quid quando non est facta electio ¶ tempus à iure datum, & est facta deuolutio ad metropolitanum, an habeat eligere de gremio? & Abb. ibi tenet q sic. ¶ Hinc etiam dicimus clericum peregrinum non posse institui sine approbatione, & literis dimissorioꝝ sui ordinarij. ca. fin. vbi Io. And. & omnes. de cler. peregrini. ¶ Adducitur etiam pro hoc text. in c. si quis ep̄iscoporum. 16. qu. 5. à contrario sensu. nam ex quo ibi conceditur ep̄iscopis, vt possint in ecclesiis, in quibus habent ius pa. in sua vel in aliena dioeci, presentare quem vult, & sic cuiuscunque dioecesis fuerit: vt etiam per doct. in c. significasti. vbi omnes hoc ti. in 3. rium ergo est ius commune in patronis laicis, vt

# Cæsar Lambertinus Episcopus

laicis, vt solū possint præsentare de illa dioecesi clericos, & non alterius dioce. nisi cum literis commendatitiis. vt in d. c. hortamur. ¶ Hinc et dicit Abb. in c. ad decorem. de instit. q. vbi inde geniti essent idonei, non debent postponi pp extraneos: & dicit hoc esse valde honestum & fructuosum, vt quisquis in patria sua beneficietur: & vnū non occupare beneficia vel stipendia alterius: ne detur materia depauperandi beneficia: & etiam quia facilius inducuntur ad residentiam eius, quam extranei, vt ibi per eum. ¶ Hinc et dixit Abb. in c. significasti. de præb. potius præsentari debere non aduenas: & ad illos esse inclinandum, potius quam aduenas, cum per non aduenas magis pvideatur ecclesiæ, quam per aduenas. & satis naturale esse: vt primo nostrates pvideantur secundo loco aduene. d. c. ne pdefe. de elec. & facit c. non satis. 66. dist. ¶ Adduco et ad hoc id, quod dixit Fed. conf. 95. super dubitationum articulis. in 3. dub. patronum vel patronam habentes præsentare monialem in monasterio, posse præsentare, quem voluerit: dummodo præsentet idoneam & apra religioni, & debere recipi ad religionem: dum tamen de ciuitate & dioce. illius loci existat: licet patrona potuerit præsentare idoneiorem: vt ibi pulchre. ¶ Adduco et 8 tex. pulchrum in c. fraternitati. de ele. non resi. vbi clericus vnus dioce. non potest recipi in alia dioecesi. sine literis sui pprijs ep̄i, nec vt pmoueat ad ordines, nec vt sibi conferatur beneficium: quia possibile est in partibus suis esse notatum infamia, depositum, vel quid simile sibi accidisse: & ideo inde discessisse, & se ad alienam dioce. contulisse: sed si vellet ibi recipi, vt laicus, & non celebrare, nec beneficium habere, bene accipi possent: autem tali conferri posset præbenda sine literis commendatitiis: Bouagnius doctor dicit, vt ibi refert Abb. q. sic quia p hoc nullum ep̄o præuidetur infertur. quod dictum dicit Abb. ipse admitteret, quando præbenda conferretur illi in stipendium, 9 & non in titulum beneficaliter: quia de future cōi eadem est rō in præbendis titularibus, & in alijs beneficijs. alleg. c. sanctorum. 70. dist. & quod no. Inn. in c. si de ele. non resi. Et extendit prædicta ibi Abb. et in laicos: vt volunt ibi doc. & dicit videri text. in c. primates. 71. dist. quod ipse intelligit laicum non debere recipi in aliena dioce. sine literis commendatitiis. s. vt ad honores, vel ad ordines pmoueat: quia non debet ep̄s aliunde oriundum ordinare sine dictis literis, rōe, de qua s. ne in patria sua sit notatus aliqua infamia, quamuis in loco, in quo quærit se promoueri facere, habeat domicilium. ¶ Postea do. Abb. ibi limitat omnia s. dicta: vt j. suo loco dicitur. & sic videtur dicendum præsentandum debere esse de gremio de ciuitate, seu patria, vel saltem de dioecesi & cognitum: vt ex s. scriptis patet. ¶ Contra 10 tamen prædicta vñ facere text. in c. nouit. de iudi. vbi hñ j. apud Deum nullam esse acceptionem personarum: & sic quemlibet debere admitti, siue nobilē, siue plebeum, siue ciuem, siue externum cuiuscūque nationis sit: vt in apostolorū electione Christus fecit: quia duos tanquam apostolos ex nobilibus assumpsit, s. Paulum & Bartholomæum: & non curauit cuius nationis essent. text. cum ibi no. in gl. & p. doc. in c. venerabilis. de præb. 11 vbi et Abb. ¶ Hinc dixit Abb. in trac. de schismate. r. 3. col. f. ep̄m & et papam posse eligi de quacunque natione, dummodo non sit infidelis, vel hæreticus. Imperator vero debet esse Teuthonicus ex iure electionis, non ex iure successionis. c. venerabilē, & ibi gl. & doc. de elec. & pulchre prædicta ponit Firm. in d. trac. de ep̄o. in 2. lib. in 1. part. in 36. q. & pro hoc et est tex. in c. monasterium. 16. q. 7. vbi hñ, constructorem monasterij vel oratorij posse commendare illud presbytero, cui voluerit, dummodo malus non existat, cum institutione tamen ep̄i, quod etiam videtur pbare tex. c. decernimus. ea. causa & q. qui tamen videtur requirere idoneitatem. & hoc et sentit & dicit Ab. in confi. 59. quidam do. Ia. de ræa. ante fin. 1. col. in 2. vol. q. iura in hoc voluerunt patrono more gerere, vt præsentet, quē velit, dummodo alias sit idoneus: & allegat s. scripta iura. & ea. pastoralis. & c. cum dilectus. hoc tit. ¶ Ita et tenet do. Roc. ante tamen q. distinguat in verb. honorificum. in 4. q. post med. 2. col. qui vltra prædicta allegat & dicit in terminis hoc idem tenere Abb. in c. ea noscitur. in 2. not. de his quæ su. à præl. & in confi. 76. inuocato Christi auxilio. in 3. dub. in 2. vol. Tu circa hæc dicta p ista part. affirmatiua aduerte illa nullo modo ob stare dictis p parte negatiua. ¶ Et primo non ob st. id quod dixi de clericis cuiuscūque nationis præsentandis & admittendis cum alijs: quia 12 vt ex iurib. s. f. alle. potest apparere, in illis locis erant in eadem tamen ciuitate vel dioce. clerici diuersarum nationum: quia illam ciuitatem inhabitabant Latini, Græci, Illyrici, & similes: & dubitabatur an alij q. nobiles, & latini debuissent admitti in gremio illius ecclesiæ cathedralis: & dicitur q. sic: q. apud Deum nulla est acceptio personarum: non tamen q. illi essent diuersarum dioce. ¶ Vel secundo potest responderi, nam dato q. ibi

fuisent diuersarum dioce. venerant tamen cum literis ep̄orum locorum ipsorum: & hoc vt iura iuribus concordentur. c. cum expediat. cum ibi not. de elec. libr. 6. ¶ Secundum vero de illis iurib. s. c. monasterium. c. decernimus. cū alijs. & autoritas Abb. in præl. suo conf. patronos posse præsentare quem velint eadem rōe, vt iura non sint dña, debent intelligi, quem velint, s. illius capituli gremij ciuitatis dioce. & cogniti, non aut vnde: & que sint cum ita plene nec illi text. nec autoritas Abb. hoc 13 dicit. ¶ Alia vero autoritates Abb. in c. ea noscitur. & in cōf. 76. s. alleg. non loquuntur in terminis nostris in rei veritate. licet do. Roc. dicat Abb. in c. ea noscitur. clare loqui in terminis nostris: sed multum separatis ab istis, sc. quando patronus præsentauit absentem: quia debet admitti, si est cognitus. Non sequitur ergo, erat alienæ dioce. quia potest esse quis absens, & illiusmet dioce. & tamen ob nouitatem ordinarij, vel ob aliam causam non cognitus ep̄o: & ideo distinguitur ibi an sit cognitus vel ne: & non solum cognitus, sed bene meritus: quia potest esse de ciuitate, & non noti pontifici, s. discipuli Iesus, quorum licet aliqui essent ex iudæa, tamen non omnes erant noti pontifici, sed solus Ioannes, & sic non probatur intentio dom. Roc. nec ista pars affirmatiua. vnde dom. Roc. ipse procedit ad quandam dist. vt ibi per eum, in qua ipsemet in sua limit. primi membri dicit prædicta non habere locum, quando est alterius dioce. quamuis præsentatus sit notus pontifici: & sic in sua limit. vult non sufficere clericum alterius dioce. esse notum pontifici, nisi habuerit literas commendatitijs sui ep̄i. per text. in d. c. hortamur 71. dist. & in c. fraternitati. de ele. non resi. ¶ Et vltra quam p. e. do. Roc. in hoc sit sibi dñus, vt s. diximus, tenuit etiam d. doctri. Abb. in c. cum iam dudum. de præb. & in d. c. fraternitati. de ele. non resi. s. q. licet quis de aliena dioce. non debeat ad beneficium institui, nisi cum literis commendatitijs sui ep̄i, tñ hoc fallit vt ibi Abb. qñ instituentus est notus ep̄o: quia poterit institui ad beneficium, & promoueri ad ordines, ex quo bene est notus ipsi ordinario. quod Abb. ibi dicit satis bene sibi placere. Pro qua limit. ipse Abb. adducit tex. à rōe cessante. in c. duæ sunt. 19. q. 2. Adducit & alteram rōem: quia clericus secularis vel laicus non sunt ita subiecti ep̄o, quo minus possint transferre domicilium: & acceptare aliud beneficium sine licentia prælati sui. ¶ Adducit & iij. rōem. nam ex quo literas commendatitijs dicuntur, quia commendant mores proficiscens: & hoc in notis non requiritur, quia possunt promoueri et sine examinatione. 24. dist. c. 1. & c. constitutus. de appel. vbi et ipse Abb. dicit se dixisse: ergo literas commendatitijs non requiruntur. vnde d. Roch. sentit d. dictum Abb. ¶ Postea do. 15 Roc. illam limit. composuit in primo membro dist. suæ. c. nisi sit alterius dioce. quia tunc sine literis commendatitijs præsentari non poterit, quamuis sit notus: limitat ipse vt non procedat in ep̄o habente ius pa. in aliena dioce. quia habet priuilegiū præsentandi clericum quem voluerit coram ep̄o illius dioce. quasi sufficiat eius testimonium. & ista dicit esse verba Hosti. in sum. huius t. in ver. ex quibus puenit. per text. in c. si quis ep̄orum. 16. q. 5. & dicit idem velle glo. in d. c. hortamur. 71. dist. & 16 ita residet in hoc. ¶ Tu aduerte, q. pro veritate huius dicti habenda, est examinandus intellectus. c. significasti. hoc tit. quia hic ead. & ita fecit do. Paul. de cita. in hoc trac. in 6. part. in 3. art. in 51. q. nam cum ibi quæreret, an ep̄o competere possit ius pa. & præsentandi in aliena dioce. satis prolixè recitauit varios intellectus. d. ea. significasti. nullum alium intellectum dando. & eodem modo fecit conregnica meus do. Phili. de sarra. in lectura huius t. in d. c. significasti. recitando intellectus illius. c. nil aliud addendo. ¶ Tu vero sub breuitate recita illos: & vide, si vltra eos poteris alium magis congruum reperire. Dic ergo primum intellectū in isto ordine fore illum, quem ponit Inn. ad illum tex. nam cū opponeretur d. eum volentem quem habere ius præsentandi in ecclesijs: & tamen ad eum spectare ius instituenti. 16. q. 7. c. nullus. de ele. cum ecclesijs. de his, quæ su. à præl. c. nouit. darur intellectus ad illum tex. c. significasti. q. si patroni alicui ep̄o nomine ecclesiæ suæ concesserit præsentationem aliquarum ecclesiarum constitutarum in alienis dioce. ep̄i diocesani debent admittere præsentatos ab illo ep̄o, cui donatum fuit ius pa. & sic soluit dñum hoc casu non habere institutionem, sed præsentationem: quia est in aliena dioce. & sic ille tex. emanauit, vt decideret ep̄m posse habere ius patr. in aliena dioce. & q. tunc non habet instituire, sed præsentare: & de iure speciali posse habere ius præsentandi in aliena dioce. & fm hunc intellectum doct. ibi ponunt primum summarium. ¶ Iste 17 intellectus licet in se sit verus: quia potest habere ep̄s ius patr. in aliena dioce. tamen non procedit in illo text. Primo ex hoc, quia fm eum illa decretalis esset superflua, & de non dubio, d. proce. Greg. & c. si papa. de priuileg. li. 6. nam cum patrono etiam laico sit



laico sit concessum, ut presentare possit ad beneficia & nullo iure distinguatur, an sit in vna dioce. an in alia: multo fortius & episcopo vnde esset d. casu indubitabili illa decretalis, quod non est dicendum. ¶ Imo tu dic. vltra doctores ipsa decreta esse superflua: quia hoc ad litera est dispositum. in d. c. si quis episcopus. r. 6. q. 5. non erat. ergo casus dubitabilis est, & p. possit esse episcopus patronus in aliena dioce. dixi s. in 1. par. j. lib. in 8. q. 1. prin. in 2. art. ¶ Et vltra illum tex. est ratio, nam negari non potest, laicum ex se non esse capacem iuris spiritualis. c. sacrosan. & c. messana. de elect. c. 2. de insti. cum simili. nec annexorum spiritualitati. cap. quanto. de iudic. nisi ex gratia. cap. 3. hoc titu. si ergo laicus potest esse patronus ecclesiarum in omni dioce. in qua ecclesiam constituit, quomodo possumus dubitare de episcopo ecclesiam fundante ratione sui episcopatus per maxime de iure capacissimo: certe nulla poterat cadere dubitatio, cum in eo sit maior ratio quam in laico: & videmus etiam personas ecclesiasticas posse esse indifferentes patronas, sicut laicales: ut hoc tit. & maxime in c. vnic. hoc tit. lib. 6. & diximus in quam pluribus art. dict. 8. q. prin. 1. par. j. lib. & sic iste intellectus non potest adaptari ad illum tex. presentem cum nullo modo possit ibi considerari eum loqui de iure pat. existente in aliena dioce. cum verba illius tex. non possint adaptari ad hoc & istud dicere, esset diuinare ad illum tex. ¶ Et quia gl. videbat hunc intellectum non congruere, ideo accommodauit alium intellectum ad illum tex. & presupponit tex. illum habere in litera, episcopis: & sic eum expresse velle, q. quando episcopus est adeptus ius pat. in dioce. aliorum episcoporum, presentabit episcopis vel aliis inferioribus prelati, in quorum dioecesibus & parochiis ecclesia est fundata: & sic ex istis secundum Car. gl. videtur intelligi illud tex. loqui. sed in litera libri mei, & credo, aliorum habetur episcopi, & non episcopi: & sic si bene esset episcopi in litera qui presentarent in aliena dioce. litera illa inducit specialitatem, secundum Vgo. prout eum ibi refert gl. & in hoc est privilegium episcopi, ut presentare possit clericum cuiuscunque dioce. & non tantum sue, sed et alienae: ut est tex. in d. c. si quis episcopus. xvj. q. v. & per hoc videtur tolli obiectum de superfluitate, & de non dubio: nam tunc apparet r. dubitandi, quia clerici peregrini non possunt institui sine approbatione, & literis commendatitiis licentiarum episcoporum. c. si de cle. peregrini. & c. hortamur. lxxj. dist. ¶ Postea gl. v. recedere ab hoc quia litera. d. c. si quis episcopus. non dicit illud ad quod ea allegat Hugo. sed dicit ordines quos desiderat clericus ibi ponere, quasi dicat, & sic non dicit presentari: vnde adhuc videtur obistere tria. c. hortamur. & c. clericus.

19 lxxj. q. & c. fin. de cle. peregrini. & ita gl. ibi residet. ¶ Host. ¶ vero quem multi sequuntur, impugnat hunc intellectum: quia dictum procedens. privilegium episcopi, ut presentent quem velint, procedit de iure, sed de consuetudine hodie quilibet patronus etiam laicus potest presentare clericum vnde cunque originem trahentem. arg. c. eum deputati. de iudi. & c. ad decor. de insti. ¶ Et istud ad quod ea allegat Hugo. sed dicit ordines quos desiderat clericus ibi ponere, quasi dicat, & sic non dicit presentari: vnde adhuc videtur obistere tria. c. hortamur. & c. clericus.

20 episcopus a iure introducta non censetur specialitas: ¶ vnde concludunt de consuetudine hodie, siue sit episcopus, siue laicus patronus, siue presentatio sit facienda in sua dioce. coram inferiore prelatore, siue extra dioce. coram altero episcopo, presentatum fore institutum, dummodo sit idoneus: & eius bona vita, & idoneitas sit cognita: ut dicitur in d. c. ad decor. de insti. & omnis enim qui facti iustitiam, Deo acceptus est: ut ibi. nec ob iura s. alle. c. si de cle. peregrini. & c. hortamur. lxxj. dist. vbi habetur, quod institui non posse sine literis dimissoriis sui episcopi: quia illud procedit de iure antiquo, & de rigore: sed in episcopo presentante, est seculum & idem hodie ex consuetudine in quolibet presentante et laico. ¶ Tu aduerte ad hunc intellectum: nam si bene consideretur iste intellectus habet duo capita: vnum presupponendo episcopum acquisiuisse ius pat. p. suo epatu, fundando ecclesiam in aliena dioce. & in hoc casu est privilegium, ut presentare eum etiam extra dioce. ut proxime late est dictum. ¶ Aliud est caput dicti intellectus. scilicet episcopum acquisiuisse ius pat. nomine ecclesie sue in ecclesia existente in sua dioce. sed institutionem illius iure spali spectare ad inferiorem prelatum eius dioce. ut in hoc casu ipse episcopus effectus patronus, possit presentare quemcunque et extra eius dioce. existentem: quia illa eius presentatio approbat. ¶ Et licet hic intellectus sit clarus cum p. preced. notato intellectu: & sic videtur idem. ¶ Tamē Io. An. in d. c. significasti. ponit hunc pro alio intellectu: licet reuera fuerit gl. ibi. & dicitur intellectum pcedere: quia episcopus, quem presentat, approbat suo inferiori institueri habenti iure spali: quia in sua dioce. approbare potest arg. d. c. si de cle. peregrini. & sic Io. an. ponendo hunc intellectum, ut separatim a pcedenti, videtur velle tex. in d. ca. significasti. loqui in terminis

intellectus per eum positi, scilicet quando presentatio per episcopum sit in ecclesia, in qua acquisiuit ius pat. existente tamen in sua dioce. licet institutio illius iure spali spectet prelatore inferiori se. ¶ Nunc videndum est an isti duo, proxime immediate relati intellectus ad d. c. significasti. hoc ti. pcedent. & sic videbimus an in se veri sint. ¶ Capi igitur primum qui sit talis 21 videlicet episcopus, si acquisiuerit ius pat. ex donatione vel aliquo alio legitimo titulo a patronis in ecclesia existente in aliena dioce. & possit presentare quemcunque, etiam alienigenam: & fore admittendum ex privilegio episcopi non obstante prohibitione. c. si de cle. peregrini. cum simi. ¶ Ad hoc dico, ut prox. dixi in reprehensione primi intellectus dari ad d. c. significasti. quia non est verbum in illo tex. designans ecclesiam patronatam ibi fuisse in aliena dioce. & hoc dicere, est diuinare ad illum tex. ut et ibi do. Car. dicit. ¶ Et si bene hoc esset, nihil de nouo induceret, & esset superfluum & sine causa dubitationis: quia hoc erat iam dispositum in saepe allegato. c. si quis episcopus. r. 6. q. 5. l. episcopus patronum in ecclesia fundata in aliena dioce. possit presentare quem velit. & quamuis glo. in d. c. significasti. hoc titu. velit dicere illum tex. hoc non probare, ex quo ibi dicitur, episcopum posse ordinare quem velit, & sic non presentare. ista obiectio est nullius momenti: quia illud ordinare non potest intelligi, ad ordines, ex quo ibi non habet nisi presentare, cum sit mere patronus: & reliqua ad episcopum illius dioce. in qua ecclesia fundata est, spectant. c. transmissam. & ibi glo. de elect. c. conuerente. de off. ord. cum simi. Ergo in illo text. probatur ista intentio, & q. hoc et disponat. c. significasti. esset superfluum, 23 & sup. indubitabili: igitur non dicendum. Tertium ¶ vero intellectum, qui est membrum secundum, ut s. dixi. eodem modo reprobo. nam ille intellectus vult episcopum acquisiuisse ius pat. in ecclesia existente in suamet dioce. verum q. institutio illius spectat ad inferiorem prelatum: & q. ibi episcopus presentare potest quem vult et alterius dioce. quia videtur illum approbare. & hoc similiter est de indubitabili: nam sicut laicus presentare potest in ecclesia patronata, cuius institutio spectat ad inferiorem prelatum iure spali: eo modo & episcopus ad quem ius pat. est trauslatum vel p. acquisitum, cum maior sit ratio in episcopo capace, ut dixi in reprobatione primi intellectus. ¶ Et si diceres, de nouo inducere, ut possit presentare quem velit, & ab inferiore fore instituendum, dico, adhuc esse de indubitabili, cum de qualitate alienigenae seu peregrini fides facienda sit dioceano ordinario. d. c. hortamur. lxxj. dist. & d. c. si de cle. peregrinis. Vnde de ipso episcopo presentanti inferiori suo in sua dioce. non requiritur approbatio inferioris, sed ipsius ordinarii, q. presentat: ergo nulla alia fides est facienda: tum quia coram inferiore non requiritur: tum etiam quia si bene requireretur per ipsum met episcopum presentantem esset facienda: ergo nihil de nouo induceret illa litera. & p. sequens, intellectus ipsi non pcedunt.

24 ¶ Et istam attentarem vnum, quod credo verum, ut non solum quando episcopus est patronus ratione ecclesie sue, sed et ut priuatus, & sic ratione patrimonij in ecclesia sue dioce. in qua inferior prelatore iure spali habet institutionem, poterit presentare quem velit etiam alienigenam: quia ipse eum approbat ex scripta ratione. ¶ Vnum tamen mihi placet, q. Io. An. dando hunc tertium intellectum vult alios duos intellectus non pcedere. scilicet ecclesia esset fundata in aliena dioce. & etiam videtur velle, q. non possit per episcopum presentari, nisi existens de eadem dioce. ut in illo intellectu quem s. retuli apparet. ¶ Et ideo est deueniendum ad discussionem, ex quo intellectus presentati non conueniunt litera d. c. significasti. an saltem sint veri in se. ¶ Et dic primo episcopum habentem ius pat. in ecclesia alienae dioce. posse presentare episcopum alterius dioce. quem velit, quibus alienigenam, etiam sine literis commendatitiis. quod tenent s. dicti omnes doct. & etiam dom. Car. & non videtur discrepare, nisi gl. in d. c. significasti. quae non militat: ut s. dixi. tenet etiam Pau. de cita. in hoc trac. in 6. part. in 3. art. in 30. q. & clarus in 5. r. q. vbi dicit hanc esse communem opinionem. & Roch. similiter, in hoc trac. in verbo, honorificum in 4. q. in 2. col. in ver. circa aliud d. incognito. Abb. & Philip. de Sarrace. in d. c. significasti. & Gaye. in repe. c. si de elect. lib. 6. in fi. 4. 3. col. & in prin. seq. Et ratio specialitatis est, quia p. persona presentantis dignitatem credendum est ei: gl. in d. c. si quis episcopus. r. c. episcopus de loco. 8. q. j. sic etiam literis abbatis creditur, p. monacho ordinando. c. monachi. el. 1. r. 6. q. 1. & hoc idem vult Arch. post glo. in ca. hortamur. lxxj. dist. & ad c. hortamur. & ad c. fin. de cle. peregrini. respondetur illud esse de iure communi: scilicet in episcopo p. ter sui prerogatiuam: ut fateretur gl. in d. c. hortamur. quam sequitur Hugo. Ala. & Io. ibi. & hanc dicit esse communem opinionem Arch. in d. c. si quis episcopus. & voluit Host. in summ. huius tit. in s. ex quibus. aduerte tamen ad vnum, quod voluit Lambert. de iure patron. i Pau. de cita

# Cæsar Lambertinus Episcopus

**Pau. de eia. in hoc trac. in 6. part. in 3. arti. ante si. l. q. q. sicut in casibus in quibus dicimus episcopum patronum posse in alia diocce. presentare: ita etiam licebit collegio vel ecclesie presentare aliquem in alio collegio, vel in aliena ecclesia. & alle. Abb. hoc colligentem ex. d. c. significasti. in j. nor. pro quo dicit**  
**25** **Abb. & Pau. facere tex. in c. si. hoc tir. ¶ Eodem modo dicit ibi Pau. aliqua ecclesia potest sui ipsius esse patrona & libera, ut si patroni ius eis competes ipsi ecclesie remiserint, ut in c. vniuersitate. lib. 6. & tunc, si in eadem ecclesia plures sunt sacerdotes, puta quia collegiata, tunc inter se ipsos de seipsis presentantur: si autem esset vnicus sacerdos, tunc eps presentaret & cõ ferret: ad quem iure ordinario spectat prouisio ecclesiarum, c. omnes basilice. & c. nullus. 1. 6. q. 7. ¶ Tu aduerte ad hoc dictu Pau. nam videtur velle in ecclesia collegiata cadere presentationem, & hoc est falsum, ut diximus. s. in v. q. prin. huius partis in j. art. vnde non procedit eius dictum, nisi diceremus illud habere locum non in principali rectore ecclesie collegiate: sed in aliis dignitatibus canonicatibus & præbend. in quibus cadit presentatio: ut diximus in d. v. q. prin. in 3. art. ¶ Secundo non procedit dictum Pauli in eo, quod dicit, si patronus remisit, ecclesia efficitur patrona sui ipsius: nam si remisit, non donauit: & sic non transfuit ius pa. sed ecclesia efficitur libera: quia cessat ius patr. quod patronus in ea habebat: & non est aliter ecclesia gubernanda, nisi ut libera: ut voluit doc. quãdo patronus vendidit ius pa. ga illud amittit, ut ecclesia libera efficiatur. de quo diximus. s. in 2. par. 1. lib. in 5. q. prin. in 2. & 3. art. si vero donauit, tunc procederet, & posset fieri presentatio: quia ex quo ius pat. transfuit in donatarium, adhuc durat velut in habentẽ camã a patrono donante, iuxta diffinitionem iuris pat. ibi, ipse vel is a quo causam habet: ut in rub. huius ti. ¶ Aduerte etiam ad primum dictum Pau. & Abb. quia non clare loquuntur, an collegia & ecclesie possint presentare quẽ velint, sicut eps. Sed bñ dicerem, illud q̃ possint presentare, sicut epsi quẽ velint, debere intelligi hoc procedere, quando presentati sunt tales, de quibus credi possit collegio vel ecclesie, & eorum fidei stare: ut tunc possint presentari ut episcopi: cogita tamen quomodo hæc procedant. ¶ Tercia conclusio quẽ discutenda venit, an in se sit vera est, an procedat dictum Host. in d. c. significasti. hodie de consuetudine non solum episcopos patronos, sed et laicos in quacunque diocce. posse presentare quẽ velint quãuis sit alienigena: & dic vt volunt omnes in dict. cap. significasti. vbi Io. Andr. Card. Butr. & alij talem consuetudinem hodie hoc habere, secundum eos. ¶ Sed hoc dictum Host. est intelligendum secundum Butrium, & alios doct. ibi, dummodo presentandus clericus sit idoneus, & cognitus: vt s. diximus. & ple ne voluit Pau. de cita. in hoc trac. in 6. par. in 3. art. in 3. o. & in 5. 1. q. & q̃ hoc hodie sit commune tam ep̃o, quam laicis patronis, non de consuetudine, sed de iure videtur tenere Gay. in d. re. p. c. si. de electio. lib. 6. in prin. 4. 4. col. quia indistincte ibi loquitur: licet eius dictum posset intelligi de consuetudine. ¶ Sed ad hæc die vnum istud de consuetudine nõ reprobare secundum intellectum, opponendo q̃ nihil noui inducat, cum consuetudo hoc induxerit in omnibus patris. ergo nulla specialitas in episcopo. nam non sequitur hoc: consuetudo hoc induxit, ergo reprobat intellectus canonis ad idem dictãtis antequam inducãta esset consuetudo: certe satis mirandum est de doctõri**

**27** **bus hoc dicentibus. ¶ Tertia conclusio est discutenda, quæ procedit ex tertio intellectu s. posito. Can sit verum in se, ep̃m posse presentare quem velit ad ecclesiam existentem in sua diocesi, in qua ius pat. acquisiuit, cuius institutio spectat iure specialiter ad inferiorem prælaturam: & clarum est ep̃m posse presentare quem velit: siue habens instituire iure speciali, si prælatus inferior ep̃o subiectus: siue alterius diocce. hoc ius habens iure speciali in diocce. episcopi presentantis: quia in diocce. sua suo iure vititur per ea, quæ s. diximus: & in hoc non est dubium: & ideo reprobatur ille intellectus. ¶ Transeo igitur ad quartum intellectum. d. c. significasti. qui fuit Inn. videlicet ius patr. fuisse donatum ep̃o sine consensu alterius superioris. vnde videbatur non tenere, cum ipsemet nõ posset autorizare in facto proprio. cle. si vna. de reb. eccl. non alienan. cum simi. ¶ Tamen ipsemet Inn. dicit hunc intellectum non procedere. nam ponderanda est litera illius text. quæ innuit concessionem esse factam post promotionem ad ep̃atum: & sic videtur facta ecclesie, & eius intuitu, & non ep̃i, quo casu tenet, etiam sine cõsensu superioris. c. illud. hoc tir. & c. vnico. eo. ti. li. 6. Cum ergo teneat donatio, debet & tenere presentatio: & sic iste intellectus nihil de nouo inducit: & ideo non congruit illi literæ: & q̃ qñ donatur ius pat. pio loco a laico non requiratur superioris cõsensus, diximus s. in 2. parte primi lib. in 1. q. prin. in x. artic. ¶ Et quia prædicti intellectus nõ videtur procedere, Card. & alij in**

d. c. significasti, transeunt ad quintum intellectum, vide licet q̃ in illo tex. nõ fuerit donatum ius pat. sed fuisse translaturam in episcopum solam presentationem pro prima vice, quod videtur velle ibi tex. dum dicit presentaciones: & dubium erat, quia debebat distingui, an donatio iuris presentandi pro prima vice fuisset facta ante vacationem, vel post, an cum vniuersitate aliorum iurium, an sine: ut in c. si. de concess. præb. & tamen quia erat facta pro vna vice illa translaturam in episcopum, posset episcopus presentare quem vellet, non obstante dispositione. d. c. si. de concess. præb. & sic de nouo inducere, ut in episcopo non haberet locum. d. c. si. quod quidem est valde notandum, secundum Car. & doc. & diximus. s. in 4. q. prin. huius par. in 2. art. in ver. potest etis limitari. & ratio videtur in promtu: quia fraus, quæ presumitur & veratur in d. c. si. cessat, & non presumitur in episcopo, maxime cum res reuertatur ad naturam suam: ¶ quia de natura beneficiorum est, ut illis pvideatur per ep̃m. ca. omnes basilice. 1. 6. q. 7. Inn. per illum tex. in c. cum venerabilis. de exceptio. cõ simi. de facili ergo a patrono presentatio reuertitur ad episcopum, in quem fraus non presumitur. ca. ab exordio. 3. 6. dist. ¶ Dicunt etiam doct. in d. c. significasti. hunc intellectum inducere nouum, de quo proxime restringendo. d. c. si. de concess. præb. ducere, & aliud nouum: quia vult patronum posse cedere ep̃o ius presentandi sine vniuersitate rerum, cum qua fieri debet: per c. ex literis, & c. cum seculum. hoc tir. ¶ Certe licet nullus dicat, nimium miror de doctõribus hoc vltimum dicentibus. nam iste intellectus nihil habet commune cum materia c. ex literis, & c. cum seculum. hoc tir. ibi enim tractatur de alienatione iuris par. aliquo titulo prohibito, quod fieri non posset nisi cum vniuersitate, exemplum in venditione & datione ad firmam, ut ibi. Intellectus vero iste loquitur, quando cõceditur pro vna vice ius presentandi, qui modus est permissus, & nõ prohibitus: dummodo postquam ecclesia vacauerit, vel ante vacationem cum generali mandato ad omnia agendum. cum ista ergo generalitate loquitur. d. c. si. & hic intellectus facit hoc speciale in episcopo, ut possit sibi concedi ius presentandi antequam ecclesia vacet: & sine generali mandato cum cesset in eo presumptio captandæ mortis, de qua in dict. cap. 7. igitur non loquitur de vniuersitate rerum, de qua loquitur tex. d. c. ex literis, & d. c. cum seculum. & ideo in relatione ipsius intellectus, bene dixi, quod non distinguatur an ante vacationem vel post: & an cum vniuersitate iurium, dixi, vel sine: & nõ rerum habendo respectum ad generalitatem mãdatis comprehendentis omnia iura constituentis: vt per doc. in d. c. si. & sic ista nouitas non procedit ex isto intellectu. ¶ Bene dubito, an hic intellectus ad illam literam. d. c. significasti adaptari valeat: licet in se possit esse verus. & dico non posse adaptari ad illam literam, vt vna sit presentatio: quia si hoc esset, videretur facta intuitu personæ, & non ecclesie: ex quo concessio in persona episcopi consummaretur. si ille presentando: quo casu non cadit ponderare vt tex. ille faciat episcopum fuisse adeptum presentaciones pro ecclesia sua. dicit. n. post promotionem suam: & sic postquam est episcopus vt denotet concessionem fuisse factam ecclesie: & ad hoc vt ecclesiam concernat, opus est esse perpetuam, vt etiam possit & cum aliis successibus perpetuari: quia tunc videtur facta ecclesie: per ea quæ dicit Abb. in ca. quoniam abbas. de off. deleg. in 3. col. & in c. requisisti. in 1. & 4. col. de testa. & Bar. in l. annua. §. Titia. ff. de annu. leg. & Io. An. in reg. priuilegium. de reg. iu. li. 6. in mercuria. quia hæc est vna de circumstantiis. sc. vt transeat ad successores, quando donatio dicitur facta intuitu ecclesie: vt late diximus. s. in 2. par. 1. lib. in 1. q. prin. in 13. art. & sic cõ ille intellectus non cõsonet illi literæ, & per alia iura non probetur eius dictu, nõ est verum in se, nisi dicamus presumptionem, quæ est ep̃o, hoc facere. & illud dictum probari per autoritatem Car. & aliorum. ¶ Et sic videtur nullum dictorum intellectuum congruere illi tex. c. significasti. quamuis in se sint veri. & dicit ibi Card. ista esse subtilia potius, quam vtilia: vt ibi per eum. ¶ Et licet do. Car. dixerit ista esse subtilia, & non vtilia, ego dicerem ea esse vtilia & indaganda de necessitate: tum vt ex illo tex. c. significasti. habeamus aliquẽ fructum: tum etiam, quia turpe esset canonistis dicere illu text. nihil disponere, & esse superfluum in iure p̃ procemium Grego prianum. ¶ Vnde ego darem alium & sic sextum intellectum, qui videtur mihi, ni fallor, illi literæ optime quadrare: & antequam ad illum deueniam, præmittam aliqua. & primo aliud esse fieri deuolutionem ad superiorem ob negligentiam nõ diligentiu, vel non presentantium: & aliud esse donari ius patronario habenti instituire: & ex hac via ipsum hñe puidere ecclesie: & licet ista diuersificatio de se pateat: tñ magis clare illã de monstro. nã negari nõ potest pusionem omnium ecclesiarum spectare mero iure ad ordinarium, s. allegat. iuribus, s. omnes basilice. &

basilice. & c. nullus. hoc tit. 16. q. 7. & c. cum venerabilis. vbi in no. & Moder. de exce. quando ergo aliqua electio vel presentatio, & maxime presentatio spectat ad aliquos, & presentium laicos hoc est de iure speciali. vel ex gratia. vt in c. cum contingat. de foro compet. & in c. 3. hoc tit. cum ergo habens eligere vel presentare, est negligens in poena, cessat pro illa vice ius ipsorum: & ideo deuoluitur ad superiorem, & de superiore in superiorem: vt notatur in c. 2. de concess. prab. & in c. ne pro de facto. de electio. c. quoniam. c. si vero. & c. eam te. hoc tit. vnde iste superior hoc casu habebit ecclesie providere ex iure patronorum cessante, & eius iure reuoluitur: & sic hoc sibi spectat, vt ordinario, quando vero habet ius patr. vel presentandi ex donatione patroni laici, non habet illud ius iure suo reuoluitur: sed habet causam ab ipso patrono & non iure ordinario: sed velut habens causam a patrono, efficitur patronus, vt dicitur in diffinitione iuris patr. ibi, ipse vel is a quo causam habet. vt per doct. in hac rub. & nos diximus s. in j. art. j. q. prin. p. m. par. primi lib. vnde in omnibus presentat personam donatoris: quod non est in casu precedenti. Item si episcopus effectus patronus, ex donatione patroni, est perpetuus patronus, ipse & successor, ex quo est facta donatio dignitati. d. c. quoniam abbas. de off. dele. & habet semper providere indemnitati ecclesie, vt tenebatur patronus facere: vt similiter docto. in hac rub. dicunt. & gl. in c. pie mentis. 16. q. 7. sed quando est iure deuoluto, prouidet ex defectu & negligentia, & sic median te cura patroni, quando ex donatione sine culpa. ¶ Hoc sic premittis, dico intellectum ad illum tex. q. eps pro sua ecclesia ex donatione vel ex aliquo alio licito titulo adeptus est ius patroni in ecclesiis existentibus in sua dioece. & dubitatur, an vnico actu poterat expedire vtrunque. s. presentationem, quam habet facere, vt patronus, & institutionem quam habet facere vt ordinarius: & videbatur dicendum q. non: arg. eorum, quæ dicuntur in d. c. ne pro defectu. de elect. sed tamen papa in d. c. significasti. prius decidit: & sic si sola presentatio vel admissio quam eps facit de aliquo in ecclesia, in qua ius patr. est adeptum, habeat vim vtriusque. s. presentationis & institutionis absque aliquo alio facto. & hoc probatur ibi post promotionem suam: & sic apparet acquisiuisse ius patr. pro ecclesia sua: & quod quatur de ecclesiis existentibus in sua dioece. apparet, ibi: pro ecclesiis sibi commissis: & sic in ecclesiis sue dioece. quæ omnes sunt sibi commissæ: quia earum curam habet. d. c. nullus. 16. q. 7. nam eps est prelatum saltem mediatum cuiuslibet ecclesie inferioris sue dioece. & per eum ille sunt gubernande. x. q. j. c. regenda. & c. nouerint. & voluit Inn. in c. requisisti. de testa. & de cons. cum accessissent. & Abb. in c. 2. de insti. ¶ Et si aliquis diceret istum casum etiam esse de indubitable: quia decimus per doc. in d. c. ne pro defectu. de elec. cum sim. dico illum tex. hoc non decidere, sed potius oppositum. Verum decisiones hoc volentes ibi sunt doctorum, vnde necessaria erat ista decisio canonis. Vel dato, q. in illo tex. esset facta decisio, loquitur in eligere habentibus, & non presentantibus. ¶ Et si diceretur, ista duo à pari procedere, vt sepe diximus. & dispositum in vno haberet locum in alio: c. si iuncta. gl. de elec. lib. 6. ad hoc dico ibi fuisse decisum q. eligere, & confirmare, vel presentare, & instituere, spectabat ad vnico iure deuoluto ex culpa seu negligentia, & ad illum ad quem debebat: sed nos sumus in donatione iuris patr. facta habenti instituere in quo casu militat alia ratio: & sic videbatur casus dubitabilis, & necessaria erat hæc decisio. & ideo emittauit tex. in d. c. significasti. qui declarat hanc dubietatem & sic in d. c. significasti. est casus de hoc, quæ allegabo, dum discutiam illum articulum, an iure deuoluto vel hoc iure, de quo in isto intellectu eps presentationem & institutionem vnico actu expediat, de quo in isto 2. in lib. in 3. par. in 2. q. prin. in 19. art. ¶ Et secundum hunc intellectum possumus dicere illum tex. c. significasti. et pbare epm in illo casu posse presentare: & p. instituto habere quem velit quamvis alienigenam: dummodo sit idoneus vt

33 ibi vult tex. ¶ Pro clara ergo intelligentia omnium s. scriptorum, & concordia priorum s. deductorum, distingue in presentati art. q. aut nos querimus, an debeat presentari in ecclesia alii

34 quis de gremio & capitulo, an extra illud. ¶ Et dic. q. ex quo in ecclesia collegiata, non cadit presentatio. c. nobis. hoc tit. & diximus. s. in v. q. prin. huius partis in 1. art. in qua ecclesia collegiata solet esse gremium vel capitulo. vt ibi diximus, cum de clarauimus quæ dicatur ecclesia collegiata: & isto casu non habemus querere, an sit presentandus de gremio, sed an sit eligendus, quod non est materia nostre, nisi loqueremur de presentandis, in quibus cadit ius patr. licet sint in ecclesia collegiata: vt diximus in d. q. prin. in 3. art. ¶ Et dicerem, q. aut loquimur in ecclesia regulari, & non est presentandus, nisi regulatis illius ecclesie: p. ea quæ diximus. s. in presentati. q. prin. in 23. art. ¶ Aut

loquimur in ecclesia seculari: & tunc à fundatore in limine fundationis est data lex, q. non possit presentari, nisi existens de illo gremio & capitulo, & seruanda est: vt diximus s. in 1. parte primi lib. in 9. q. prin. in 1. & 2. art. & hoc est dicitur in omni membro, vt data ista lege à fundatore in limine fundationis ecclesie illa seruanda sit. & plus dicerem etiam si sit apposita sine consensu episcopi: quia non est contra ius commune, sed secundum ius commune. c. hortatur. lxxj. dist. quo casu non requiritur consensus episcopi. vt diximus in d. 9. q. prin. in 1. art. in 1. & 2. conclu. imo, si fecus fieret, dicerem non tenere. ¶ Aut nulla lex fuit apposita à fundatore, & honestius est dicere, q. presentetur clericus existens de illa ecclesia. arg. eorum quæ dicuntur in d. cap. hortatur. & in c. ne pro defectu. p. doc. de elect. vel dic vt dicemus in seq. dist. seu membro. ¶ Si vero querimus an sit presentandus de dioece. & an possit presentari existens extra dioecesim: & tunc aut est dubitatio: quia non habent literas dimissionarias, aut dubitatur, ex quo non sunt dioecesani. ¶ Primo casu dic q. aut loquimur, dubitari ex persona presentantis: & dummodo sit sibi cognitus: & non requiruntur literæ commendatitias, aut ex persona habentis instituere: & non debet admitti p. epm, nisi habeat literas commendatitias: vel alias sit sibi notus, per s. late dicta. & voluit Pau. de cita. in hoc trac. in 6. par. in 3. art. in 30. qu.

¶ Secundo vero casu, quando dubitatur, an possit presentari, ex quo non est de dioece. & dic de mero iure non posse presentari, donec in dioece. reperiuntur idonei: quando vero non reperiuntur idonei, tunc potest haberi recursus ad illos qui sunt extra dioece. & sic concordantur iura s. in prius adducta vt iura primo loco allegata procedant, quando in dioece. reperiuntur idonei. iura vero in prius adducta, quando in dioece. non reperiuntur idonei. Limitatur tamen ista conclusio, vt non habeat locum in episcopo habente ius patr. in aliena dioece. vel in sua: cuius ecclesie institutio spectaret ad inferiorem prelatum. nam ratio ne priuilegij episcopi poterit presentare et existentem extra dioece. Et ibidem, quando episcopo à patronis est data potestas presentandi pro vna vice, iuxta quantum intellectum: quia tunc etiam poterit presentare quem velit. ¶ Et idem, quando est effectus patronus in dioece. sua: quia vnico actu quem voluerit poterit presentare, & admittere, ac si esset actualiter institutus: quia vtriusque vim habebit: per ea, quæ diximus in 6. in ordine nouo meo intellectu. ¶ Restringe modo istam limitationem procedere, fm tempora antiqua: quia tunc erat priuilegium episcoporum: vt in c. si quis episcoporum. 16. q. 5. sed hodie ex generali consuetudine non solum episcopi: sed et alij patroni quamvis laici possunt presentare quoscuque et alienigenas: vt dicunt Host. lq. An. Butri. & alij in d. c. significasti. vt s. retulimus. quæ licet sit restrictio ad priuilegium episcoporum: est tamen ampliatio ad istam materiam.

¶ Et ideo cõclude hodie tam episcopos, quam alios posse presentare quoscuque ex consuetudine, dummodo sint idonei & cogniti: episcopi tamen non instituet, nisi habita notitia conditionis vite ætatis famæ & morum illo rum: vt similiter s. est dictum. & in hoc hodie omnia concluduntur. non est tamen denegandū honestis esse, vt reperiuntur idonei in dioece. illi presententur, & instituuntur. p. d. c. hortatur. lxxj. dist. cum aliis s. alle. ¶ Et ex istis deciditur aliud. d. an possint presentari incogniti: & dicendum est q. non: nisi vt s. proxime est dictum, habita morum & aliarum qualitarum notitia: quia alias irrationabilis esset consuetudo, debet ergo presentandi esse cogniti & idonei, vt sepe s. diximus post doct. ¶ Deciditur et aliud an non cuius possit presentari. & dic idem dicendum esse in eo, quod in non dioecesano s. diximus & distinximus, vt si reperiatur idoneus in ciuitate non debeat non cuius presentari: sed si presentetur p. patronum & p. epm instituatur, & sit cognitus & idoneus admittet: quia non reperio diuersitatem, in iure inter existentes de ciuitate vel dioece. imo omnia iura loquuntur de dioecesanis: quia tam ciuitatenses, quam dioecesani sunt sub vna & eadem cura & sic cogniti ordinario, cessat igitur in vtroque casu ratio, de qua s. per doc. alienigenam posse esse notatum in fama. & hoc in loco presentationis ignorari, cum omnes sint sub vno & eodem pastore: & bonus pastor noscat oues suas. ¶ Bene dicerem vnum, q. si presentatio est facienda ad beneficium requirens residentiam, & alienigena cum illo beneficio non possit reside re, non deberet posse presentari: per ea, quæ dixit Abb. in c. ad decorem. de insti. & s. retulimus. ¶ Dubium bene facit vnum quid si ciuitas habet priuilegium, vt nullus alienigena possit ibi beneficiari, sed beneficia omnia debeant conferri personis oriundis idoneis illius ciuitatis, & non exteris, & hoc priuilegium sit à papa concessum, an includat beneficia patronata maxime laicorum, qui virtute s. scripture generalis consuetudinis habent facultatem presentandi, quos velint: vt per priuilegium iuris habebant episcopi & videretur dicebndū. q. non: quia papa nunq. in-

# Cæsar Lambertinus Episcopus

colligitur derogare patronis laicis, nisi expresse eis deroget, ne retrahantur à fundatione ecclesiarum: vt habetur in c. cum dilectus. hoc tit. & in c. dilectus. de off. leg. & faciunt, quæ dicuntur late per do. Fel. in tracta. suo quando li. aposto. no. par. qua. si per totum. ¶ Tamen in hoc puncto nouo & à quoquã, quæ videri, h. tracto, dicitur fore inspicenda verba priuilegij: iuxta eex. in c. porro. de priuileg. vnde si in priuilegio papa prohibet conferri beneficia non ciuibus, non comprehendit beneficia electiua, nec patronata, sed obseruabitur in quantum sonat. d. c. porro. præsertim cum sumus in odio sis. regula, odia. cum con. cor. de reg. iu. lib. 6. ¶ Aut priuilegium papæ includit aliquos modos prouisionis, puta beneficia collatiua, electiua, & non dicitur præsentatiua: & sic non exprimit alios modos prouisionis, qui sunt diuersi. c. cum in illis. de præb. lib. 6. & nos diximus s. late in j. q. prin. huius partis. in 1. art. & dicerem includi beneficia patronata clericorum, ratione ecclesiæ: quia illi largo modo eligere dicuntur: vt in d. j. q. prin. huius partis. in 4. art. & non requirunt tantam expressionem, sicut in re patro. laicorum, dicitur iuribus. c. cum dilectus. hoc tit. & c. dilectus. de off. lega. & etiam includuntur sub generalibus prouisionibus: vt plene per do. Fel. in d. suo trac. quando lit. apo. no. patro. in 3. & 4. ampli. & in 2. limi. ¶ Aut vero priuilegium includit omnes modos prouidendi, puta quia nominat beneficia electiua, collatiua, & præsentatiua, licet non dicat de iure pa. laicorum, & quia patronus expresse non deroget: tamen quia istud priuilegium in aliquo non præiudicat essentia iuris pat. sed præiudicat iuri, quod consuetudo tribuerat patronis laicis, vt possent præsentare quæ velint, & sic restrinxit ius commune, secundum quod erant præsentandi de diocce. quando reperiebantur idonei: & sic priuilegium inducit patronos ad illud quod disposuerat ius commune. c. horramur. lxxj. dist. cum aliis. s. alleg. vnde cum non præiudicat essentia iuris pat. & eius priuilegij à iure patronis laicis concessis, sed solum tollit illam consuetudinem, quæ est s. ius commune: ergo militabit priuilegium, ex quo non derogat essentia iuris pat. cogita, quia credo pro firmo prædicta procedere, & sunt nouiter per me considerata. ¶ Limitarem bene hoc vltimum, quod dixi, nisi esset lex apposta in limine fundationis beneficij per fundatorem, quæ ibi præsentetur, presbyter sue cognationis, & non reperiatur nisi in alia diocce. quia præsentabitur ille, non obstante tali priuilegio papæ: ex quo licet possit derogari huiusmodi consuetudini, non tamen præsumitur, nisi expresse derogetur conditionibus & legibus apposis per fundatorem in limine fundationis. per ea, quæ pulchre dixit do. Fel. in suo trac. quando li. apo. no. pa. in 17. ampli. vide ibi, & quæ dicemus suo loco, cum illam difficultatem tractauimus. s. in isto. 2. lib. in 3. par. in 9. q. prin. in 1. q. art. ¶ Et licet ex supra scripta distinctione omnia videantur clara: tamen vt clariora se reddant: & sequar inceptum stylium, expediã, etiam prædicta in præsentati. p. cõclusionem ampli. limi. & similia solito meo more.

**Et ideo** Pono t̄ conclusionem quod diocesani & non alienigeni in beneficiis per patronos sunt præsentandi: ita probatur in iurib. alleg. s. in princ. huius. 24. art. ¶ Amplia primo istam conclusionem tantum procedere, quæ si reperiuntur idonei de illa ciuitate, illi erunt præsentandi: quia cum modius residere poterunt, per dicta. s. in primis allegationibus præsentis. 24. art. & in ver. bene dicerem vnum. ¶ Amplia. 2. d. conclu. intantum procedere, quæ si de eodem gremio vel capitulo, in quo est beneficium, præsentari possent, illi præsentari deberent, per dicta similit. s. in princ. præsentis art. ¶ Amplia. 3. d. conclu. intantum procedere, quod clerici peregrini & incogniti nullo modo præsentari nec institui possent, per dicta. s. in d. 24. art. ¶ Limita modo primo istam conclusionem cum suis ampli. pcedere, quando in illo gremio seu capitulo in illa ciuitate vel diocce. sunt clerici idonei, qui poterint præsentari: quia illi præsentari debent in diocesani, iuris rigore præcipiente in ciuib. & de gremio iuris honestate suadente. sed si in diocce. ciuitate vel gremio idonei clerici non reperiuntur: recurrendum est ad externos, & ita loquuntur iura adducta in principio præsentis articuli, & dicitur per totum. ¶ Limita. 2. quæ prima esse debebat, quod illud dictum præsentandum debere esse de gremio vel ciuitate, est de honestate, non de rigore iuris: vt s. dictum est in proxima præced. limi. ¶ Restringe modo istas limi. vt quando ad extraneos confugiendum est: quia non reperiuntur idonei in diocce. & loco extranei debent admitti, si habeant literas commendatitias suorum prælatorum, vel illi prelato, cui sit præsentatio, sunt cogniti: sed non habent dictas literas: vel non sunt cogniti, præsentari nec admitti debent: vt diximus in d. 24. art. in ver. 2. vero casu. ¶ Restringe istam restric. procedere respectu habentis instituire, qui habet hoc indagare, & non admittere non habentes literas commendatitias seu sibi incognitum:

sed respectu præsentantis hoc non consideratur: vt diximus s. in hoc art. in dist. in ver. primo casu. ¶ Limita. 3. d. cõclu. procedere in patronis aliis, quam in epis. Sed si episcopi sunt patroni in aliena diocce. & institutio spectat ad prælatum diocce. poterit locum illo præsentare quem velit: & cuiuscunque sit diocce. vel loci: vt diximus supra in secundo intellectu & quando disputauimus, an in se esset verus. in ver. & ideo est deueniendum. ¶ Extende primo istam tertiam limi. procedere, non solum, quando episcopus ratione sui episcopatus habet ius pat. in aliena diocce. sed et, si habet in sua in beneficiis tamen, quorum institutio de iure speciali spectat ad inferiorem prælatum sue vel alterius diocce. quæ tunc et poterit præsentare, quem velit, per dicta. s. in tertio intellectu, & in ver. tertia conclusio est discutienda. ¶ Extende secundo hanc tertiam limi. pcedere, non solum in casibus præmissis sed etiam si ipse episcopus haberet ius pat. iure priuato: & non ratione episcopatus in ecclesiis sue diocce. & in istõ p̄neret ad alium: quæ poterit præsentare quæ voluerit: per ea, quæ diximus. s. in hoc art. in ver. si. & p̄ ista vnum attentarem. ¶ Extende tertio hanc tertiam limi. pcedere, non solum in casibus præmissis: sed etiam si à patronis data esset episcopo pro vna vice facultas præsentandi: qui poterit præsentare quem velit: vt s. est dictum in quinto intellectu. ¶ Extende quarto istam. 3. limi. pcedere non solum in episcopo: sed etiam, quando collegium vel ecclesia acquisiuit ius pat. in alia ecclesia: quia poterit præsentare de collegio suo: & sic de alia ecclesia seu collegio, sicut & episcopus: vt diximus. s. in ver. aduerte tamen ad vnum, quod voluit Pau. ¶ Limita quarto. d. cõclu. de præsentandis existentibus de gremio & capitulo, procedere, quando sumus in ecclesia collegiata (circa præbendas & beneficia: quia circa caput non cadit præsentatio) regulari: in qua ita pcedi debet, vel in ecclesia seculari, vbi talis lex est apposta à fundatore, quæ in ea præsentetur de capitulo & gremio: quæ tunc est de necessitate, alias est de honestate: vt diximus. s. in 2. limi. & in primis verbis distinctionis appositæ in hoc art. ¶ Limita. v. d. cõclu. procedere de iure: sed de consuetudine generali hodie potest præsentari exterius à quocunque patrono, etiam laico, sicut ab episcopo: vt diximus in ver. secunda conclusio, quæ discutienda est, & per discursum. ¶ Restringe modo istam. v. limi. vt procedat dicta consuetudo, quando præsentati sunt idonei, & habent literas dimissorias seu cõmendatitias, quia alias non admittentur vt ibidem dicitur. Restringe istam restric. vt requiratur litera commendatitiæ quando præsentati sunt incogniti habenti instituire, secus, si sunt illi notii: quia non requirerentur illa litera: per ea, quæ diximus. s. in ver. & ultra quam ipse. d. Roc. ¶ Restringe omnia prædicta, vt requirantur litera cõmendatitiæ vel notitia ex parte instituere habentis, qui habet hoc indagare, sed non respectu præsentantis: vt diximus. s. in dist. in ver. si vero querimus. ¶ Declata prædicta omnia, vt quæ diximus in dioccesanis & non in dioccesanis, habeant etiam locum in ciuibus & non in ciuibus: vt diximus. s. in ver. deciditur etiam. ¶ Intellige hanc declarationem, nisi ciuitas habere priuilegiu à papa, quod ad beneficia non admitteretur non ciuis, quia tenor priuilegij seruandus esset: vt diximus. s. in ver. dubiu bñ facit. d. limguã do tñ, vt ibi: nolo repetere. & per ista omnia sunt clara.

## ¶ Vigesimo quintus art. 7. q. prin. 1. part. 2. Libri.

- 1 Clericus cuiuscunque sit etatis, an possit præsentari. Et an requiratur quod sit sacerdos.
- 2 Præsentatus debet esse eius etatis, quam requirit illud beneficium ex iuris dispositione.
- 3 Patroni an possint in ecclesiis collegiatis præsentare clericos.

**Quæro** 25. ¶ An quisquis clericus præsentari possit per patronos ad ecclesias & beneficia cuiuscunque sint etatis? & an requiratur quod sit sacerdos? & est dicendũ quod non requiratur, quod sit sacerdos: per tex. in c. cum dilectus. hoc tit. vbi fuit præsentatus subdiaconus: sed potest dici quantum ad bñficiã curata, quod seruetur c. 2. de insti. lib. 6. & dicitur. j. in 29. art. in ver. aduerte tamen ad vnum, quantum vero ad beneficia non curata, sacerdotalia tamen, dicitur vt dicitur. j. in 27. 28. 29. & 30. art. & dicit breuiter, quod patronus non potest præsentare aliquem ad beneficium, nisi habeat etatem, quam de sua natura beneficium, ad quod præsentatur, requirit: quia patronus non potest iura immutare, sed sustinetur ex gratia. c. 3. hoc tit. debet ergo præsentare illum clericum qui sit illius etatis quam beneficium illud ex iuris dispositione requirit: vt in c. cum in cunctis. de elec. & ordin. quos beneficia requirunt, attendendi sunt: & sic præsentandi debent habere etatem congruentem ad illos ordines de etate, & quali. per totum. cle. vt hi qui eodem tit. & d. c. cum in cunctis. cum simi. & plene de istis etate. per doct. maxime Abb. in c. sup.



in c. super inordinata. de præb. & per Gem. & doct. in c. si eo tẽ-  
pore. de refer. li. 6. & per Car. in d. c. super inordinata. & in cle. fi.  
de eta. & qual. in 3. q. & per Alb. de troctis in tracta. de perfe-  
cto clerico. in 2. lib. in 13. requisito. vbi plura. & dicitur aliquid  
j. in seq. artic. vbi de canonatu & beneficiis simplicibus & de  
ecclesia & capellania pro sestantibus. & pro istis faciunt. quæ  
dicit Abb. & doct. in c. iuggestum. & in c. postulasti. hoc tit. & in  
consilio 57. ex j. scriptis literis. in vlt. col. & Inn. in c. fi. de con-  
3 cef. præb. q. 7. possunt patroni præsentare clericos in ecclesiis  
collegiatis. & hoc etiam tenet Roc. in hoc trac. in verb. hono-  
rificum. in 4. q. in v. & vj. col. in ver. circa aliud de necessitate. v-  
bi plene. eius dicta in seq. art. distribuam. prout melius cadent:  
vnde alia etas requiritur in curatis beneficiis: alia in dignitati-  
bus & personatibus: alia in simplicibus & capellanis. secun-  
dum dispositionem iuris & fundato.

## ¶ Vigefimus sextus art. 7. q. prin. 1. part. 2. Libri.

- 1 Clericus septennis an possit presentari ad ecclesiam sine cura dignitate, vel personatu, habentem possessiones & redditus, quæ appellatur rectoria vel prioratus.
- 2 Rectoria conferri non potest minori quatuordecim annorum. Limit. nu. 5.
- 3 Beneficia principalia sine cura non possunt conferri minori quatuordecim annis.
- 4 Prioratus non confertur minoribus quatuordecim annis.
- 6 Beneficium simplex an potest tenere maior septennio: non tamen ad regimen & administrationem admitti ante quatuordecim annos.
- 7 Presentari non potest septennis ad ecclesiam habentem regimen requirens consilium maturum.
- 8 Ad beneficia infimi etiam gradus non sufficit etas annorum quinque.
- 9 Beneficia & ordines quam etatem requirant.
- 10 Infantibus & pueris, quæ permittantur, quæ item prohibeantur. Et quæ etas requiratur in omnibus officiis etiam secularibus.

Sed magis In specie. 2. 6. loco discedendus est articu-  
lus, quem plenè examinavit Gaye. in repe.

- 1 c. si de elect. lib. 6. in fi. antep. col. videlicet, ¶ nunquid possit per patronos presentari clericus septennis ad ecclesiam sine cura, dignitate, vel personatu, habentem possessiones & redditus, quæ appellatur rectoria vel prioratus? & licet iste articulus possit terminari, per ea, quæ dicuntur doc. in d. c. super inordinata de præb. tamen quia illum ponit & disputat Gaye. vbi. s. & sic in præsentia materia, vtili tractum relinquam, decreui cum hic apponere. ¶ Dicit ergo ibi Gaye. talem puerum ad prædic-  
3 ta presentari non posse: quia rectoria non potest conferri mi-  
nori quatuordecim annorum: vt in c. indecorum. de eta. & qua-  
li. & notat doct. & præsertim Car. in d. c. indecorum. & in c. 2. eod. ti. & in cle. si. similiter. eo. ti. & in d. super inordinata. de p. b.  
post Io. cald. vt eum ipse Card. refert ibi, quem etiam sequitur  
ibidem Abb. & Io. de lig. & pro hoc dicit facere, quia Domi. in  
c. si pro eo tempore. in fi. de refer. lib. 6. primo refert Io. cal. tene-  
3 re: ¶ minorem quatuordecim annis non posse habere bene-  
ficia principalia sine cura: quia cum talia habeant administra-  
tionem, illa non possunt minores. si impubes obtinere. d. c. in  
decorum. & ideo talibus regimen prohibetur, vt ibi late addu-  
4 cit etiam ¶ quia prioratus talibus non conferuntur: vt in cle. ne  
in agro. ver. ceterum. de statu mo. cum similib. ¶ Postea subdit  
in prium facere, & talem annorum septem esse idoneum ad ta-  
lia beneficia, quod not. 2. 8. di. c. de his. & in c. 2. de eta. & qual.  
in d. c. super inordinata. & ibi per But. & per Host. in summa de  
præb. §. cui. in prin. & no. in d. c. si eo tempore. & per gl. & Arc.  
de refer. lib. 6. & dicit idem velle Gul. de monte lau. in d. cle.  
fin. ¶ Demum ipse Gaye. dicit presentare fore dicendum bene-  
ficia simplicia & secularia talibus conferri: & illos ad ea præsen-  
tari posse, per auctoritates proxime dictas, nec non & ecclesia  
habens nomen rectorie tali septenni conferri posset, etiam si  
vulgariter appellaretur prioratus, vt præsupponitur in thema-  
te huius articuli: prout dicit expresse de vtroque tenere Fed. de  
senis consi. 4. 7. incip. domine Raynerie. & in consi. 12. 5. inc. ca-  
sus talis est, quædam est canonica. quod et dicit sequi do. Abb.  
cum hoc tamen, qd si teneatur septenni posse habere rector-  
iam: vt per eum in d. ca. super. non tamen administratio ipsius  
ecclesie committeretur tali minori annorum quatuordecim.  
5 vt in d. indecorum. quod facit pro gl. ¶ sic minor quatuorde-  
cim annorum post annum septimum posset in titulari ad talem  
rectoriam sine cura, dummodo non ad regimen: vt not. Io. an.  
in d. c. si eo tempore. in nouella. de refer. lib. 6. & ibidem Per. de  
Anch. inducens simile de. c. grandi. de supplen. negli. præla. & i-  
dem ibidem Io. cal. prout refert ibi dom. Subdit et ibi Gaye. qd  
cum R. Fran. id est Car. Ioan. Cal. voluit aliud, quam dixit Ioan.

And. dicit enim in suis additio. ad lecturam Io. An. in d. c. super  
inordinata sic, videlicet puto tamen equum & iustum vt ad re-  
gimen talis ecclesie nõ curate minor. 14. ann. non sit idoneus  
vel habilis: sed maior sic, quod bene probatur suo iudicio in d.  
c. indecorum. licet gl. intelligat in ecclesia curata: sed minor 14.  
annis dummodo sit maior infante, bene potest habere per iura  
in ipsa gl. allegata secundum eum: & sic vult maiorem septen-  
nio ¶ posse in titulari in beneficio simplici, non tamen ad regi-  
men & administrationem admitti vique ad annos quatuorde-  
cim. & in hoc vltimatim residet Do. vbi. s. post Io. an. & Io. cal.  
subdens sic firmare Io. cal. in d. c. super inordinata. vt ibi p. eum.  
Dicit ergo remanere cõclusionem talem ecclesiam de qua in  
themat. conferri posse septenni. licet do. Card. aliter voluerit  
non plene referendo do. Cald. & forte habuit ipsas additiones  
defectiuas: & propterea epi conferentes talibus beneficia seu  
illos ad presentationem patronorum instituentes, solent paren-  
tibus committere administrationem beneficiorum & bono-  
rum illorum. Pro hoc alleg. ipse Gaye. d. c. 2. de eta. & qua. licet  
Fed. sentiat ipsum habere etiam administrationem: sed prius dic-  
tum dicit sibi magis placere. & ita residet in isto art. do. Gaye.  
vbi. s. ¶ Quid dicendum in hoc? aduerte vt dixi in proxi. præce.  
art. locum huius materie, esse in iurib. §. alle. in d. c. super inor-  
dinata. de præb. & in d. c. si eo tempore. de refer. lib. 6. tamen quæ  
Gaye. eam terigit concludit cum domino Abb. in d. c. super in-  
7 ordinata. ¶ qd quando est ecclesia de per se stans, quæ habet  
regimen requirens maturitatem consilij non potest ad illam  
presentari septennis, sicut non potest illi conferri, nec minor  
quatuordecim annis: quia cum ignoret se regere, non poterit  
ecclesiam regere nec consilium dare vt ibi. & hæc videtur mi-  
hi pura veritas, quam etiam voluit Domi. in d. c. si eo tempore.  
de refer. lib. 6. & Inn. in d. c. super inordinata. in 2. col. & hoc idẽ  
in terminis reperi tenere Roch. in hoc trac. in verbo, honorifi-  
cum. in 4. q. prin. in vlt. col. quæ est secunda. 9. char. allegando  
Abb. in d. c. super inordinata. & in c. præterea. de eta. & quali. &  
Abb. & doc. in c. eum in cunctis. §. inferiora. de elec. vbi dicunt  
istam esse communem opinio. ¶ Et subdit ibi Roch. in simplici  
bus beneficiis, quæ ¶ dicuntur infimi gradus, sufficere etatem  
5 quinque ann. sed credo illum corruptum: quia vult dicere sep-  
tem annorum. ¶ Bene verum est, qd aliqui volentes iura de iur  
pare, tenent post gl. in d. c. qd si eo tempore talia beneficia pos-  
se dari in titulum septenni, & regimen alteri committi. quod  
tamen Abb. lucerna iuris, & doctor veritatis, dicere noluit. sed  
alij omnes dicunt. & sequitur hodie Phil. Fran. in d. c. si eo tem-  
pore. in fi. & Io. de imol. in d. c. super inordinata. in pe. col. tenet  
hanc esse communem opi. quam ego nunquam obseruarem  
9 in mea dioece. ¶ De etate autem ordinum & beneficiorum, vlti-  
tra §. allegata, recurro hodie pro bona remissione ad Finna. in  
trac. de epo. in 2. lib. in j. par. in 30. q. vbi ponit omnes etates epi  
& aliorum ordinum: & an sufficiat annum etatis esse inceptum,  
an verò requiratur esse finitum? ¶ Vbi etiam ponit, quæ pos-  
10 sunt committi, & quæ prohibeantur, & concedantur in fanti-  
bus, quæ pueris, & quæ minorib. & de dño. dnce. vel rege pue-  
ro, curatore indigente: & male euenire regno manente sub re-  
ge indigente curatore: & regem debere esse senem, vbi etiã po-  
nit, quæ etas requiratur in omnibus officiis etiam secularibus:  
puta doctoratu in existẽte de consilio in notariatu in magistra-  
tu, & in similibus vide ibi per duas columnas multa pulchra dic-  
ta: & in episcopo dicit requiri etatem xxx. annorum. ¶ Ego au-  
tem sui promotus ad doctoratum in anno. 21. mee etatis ad  
archiepiscopatu, in ann. 25. ad epatu in an. 33. & hæc sufficiant.

## ¶ Vigefimus septimus art. 7. q. prin. 1. part. 2. Libri.

- 1 Presentari an possit puer non sacerdos in capellania requirente tot missas celebrari in hebdomada. & n. 3.
- 2 Presentari debet puer in capellania, stante lege fundatoris quod missæ ibi celebrentur per presentandum.
- 4 Presentandus debet esse idoneus in beneficio.
- 5 Idoneus ad beneficium dicitur, qui possit & velit beneficio deservire.
- 6 Actus humani regulatur à duobus principiis, voluntate nepe & potestatiuo.
- 7 Presentatus puerum debet puniri.
- 8 Peccanda potest esse sacerdotalis tribus modis.
- 9 Sacerdotem presentari in capella, ex eo, quod fundator disposuerit missam ibi celebrari, an id dicatur ex prima constitutione.
- 10 Prebende sacerdotales non sacerdoti conferri nequeunt.
- 11 Ordo vt dicatur annexus, quæ requirantur.
- 12 Prebenda quomodo sacerdotalis esse dignoscatur.

Et ex Prædictis. 27. loco contingit dubitari, quid in capel-  
lania ¶ vbi tot missæ in hebdomada sunt celebrandæ  
Lambert. de iure patron. 1 3 per capella

# Cæsar Lambertinus Episcopus

per capellanum, an poterit ibi puer & non sacerdos presentari: ¶ Et quia hoc videtur beneficium simplex, & non ionans in dignitatem, non in ecclesiam de se se stantē: nec requirit maturitatem consilij, quæ circumstantie. videntur velle ad beneficium puerum presentari non posse: vt colligitur ex dictis doctorum. & præsertim Abb. in d. c. super inordinata. de præb. & Dom. in d. c. si eo tempore. de rescri. li. 6. videtur dicendum ad huiusmodi capellaniam puerum presentari posse. ¶ Tu aduer re, hunc articulum tetigisse plene d. And. Barb. in suo consil. 3. scripsit psalmista. in v. col. in ver. & ex istis infertur corrolariū. in 2. vol. & dicit eo ipso, quod ex fundatione testatoris, & lege data quibuslibet celebrentur per pntandū, sacerdos est pntandus, & non clericus: & præsertim, puer vel infans. & subdit in hoc casu non fore insistendum: vtrum pueri sint habiles ad beneficia simplicia, vt disputatur in d. c. super inordinata. & in d. c. si eo tempore. & in c. cum ex eo. de elect. lib. 6. & diximus late in p. xi. præced. art. quia cū in casu nostro fundator seu testator voluerit celebrari tot missas in hebdomada per presbyterum, excludit puerum presentandum, ex quo non est habilis ad illam capellam ex lege fundatoris, qui potuit hanc legem imponere in limine fundationis. & allegat gl. & doc. in c. cum dilectus. de consue. & cū hæc dispositio sit secundū iura dico in ea non requiri consentum ep: vt diximus. s. in j. par. j. lib. in ix. q. prin. in j. art. in j. & ij. conclu. cum ergo fundator voluerit missas ibi celebrari per presbyterū, excludit pueros. ¶ Quod ipse demonstrat optima ¶ vt dicit demonstratione hoc modo: videlicet, in beneficio idoneus est presentandus in d. c. super inordinata. de præb. c. cū in cunctis. de elec. c. 3. significasti. hoc ti. cum simi. ¶ & ille dicitur idoneus ad beneficium, qui possit & velit deseruire beneficio. tex. est valde singul. in d. c. super inordinata. qui formaliter dicit ille est idoneus ad beneficium qui sit & velit deseruire in eo: & sic duo debent concurrere velle & posse: & dicit esse rationē: quia omnes actus humani regulantur à duobus principiis. s. voluitio, & potestatio: vt probatur in l. 3. C. quomodo in ver. voluntatem legitimam. & hoc colligit ibi Bal. & probatur in c. cum super abbatia. de off. deleg. vbi Pe. de Anch. post alios allegat auctoritatem Boetij, sed puer non potest deseruire capellæ: ergo non habilis ad illam, & sic presentari non potest. ¶ Secundo dicit posse adduci. nam ad illum casum ad quem non potest adaptari intentio testatoris, seu fundatoris, & ad quem eius verba similiter adaptari non possunt, nec eius dispositio locum habebit. ita probatur in l. 4. §. toties. ff. de dam. in fec. l. quod constitutum. ff. de testa. mili. l. hos accusare. §. omnibus. ff. de accusa. l. ita autem. ff. de admin. tut. c. indemnitate. §. sed cum eas. de elect. lib. 6. sed ista verba idoneus non adaptantur ad puerum; ergo non adaptatur eius dispositio. & p. cōsequens sequitur nullo mō pupillum posse presentari, nec institui: vt ibi. Barb. cōcludit. ¶ Qui plus dicit presentantē puerum posse puniri: quia dicitur presentare indignum: vt ibi per eum in 6. col. in ver. capio modo aliam dubitationem. ¶ Tu aduer te, quod stāte huiusmodi formatione simplici huius art. prouocatur. l. si in fundatione est apposta additio, quod celebraretur missa in hebdomada per pntandū, videtur voluisse fundatorem ibi presbyterum presentari, vt celebratio fieri possit: & noluisse ibi non presentari non presbyterum celebrantem: & sic voluisse illā capellaniā esse sacerdotalem, vt non possit in ea nisi sacerdos presentari, est discutendum modo, an per hoc sacerdotalis dicatur talis capellania? ¶ Et in hoc est aduertēdū ad ea quæ dicunt lo. An. & alij & post eos Do. in c. si cui. post princ. 6. col. sacerdotale ¶ posse esse præbendā altero de tribus modis. ¶ Primo, quia dispositum est per statutum priuilegium seu primæuā ipsius institutionem, vel consuetudinem, non posse conferri nisi sacerdoti. ¶ Secundo quia motus ad illam, tenetur fieri sacerdos: & si non sit fructus non percipit. & adducit simile, quod notatur de non residentia post Inn. in c. si de cle. non re. & plene Do. post alios vbi s. in d. c. si cui. sup. gl. 2. ¶ Videamus ergo, si in casu nostro potest dici sacerdotalis ista capellania. & certe, vt in casu Barb. potest dici sacerdotalis ex primæua institutione, quia ita fundator illam instituit, vt in terminis. d. consilij, & dicemus. j. in seq. art. Sed in casu formato per me in isto art. vnde vt ita clara primæua institutio, vt faciat illā sacerdotale. Sed hoc assumitur ex verbis fundantis volentis pntandem celebrare ter missas in hebdomada: & sic voluisse illum esse sacerdotem celebrantem. & ideo motiua Barb. in dicto consilio posita, concludit et in isto casu nostro. ¶ Vñ ergo habemus pbare. san. dicatur ex primæua institutione inducū in capella pntari sacerdotē ex eo solo: quia per fundatorem fuerit dispositum ter missas in hebdomada per pntandum celebrari. & dico breuiter ex hoc apparere fundatorem voluisse capellaniā, esse sacerdotale. & hñe ordinem

sacerdotij annexum, quod probō. Nā clarū est, quod si sunt dignitates vel beneficia inferiora, & non curata habentia ordinē laicrum annexū ex priuilegio, consuetudine, vel statuto, huiusmodi dignitates seu beneficia requirere talē etatē, qualē requirit ille ordo sacer. ita gl. in d. c. si eo tpe. de rescri. li. 6. & gl. in c. cū in illis, in verbo, puideri. in fi. de præb. eo. lib. & licet lo. And. velit hoc habere locum in ordine sacerdotali, non autē in diaconali, & subdiaconali. tñ oēs doct. in c. si cui. de præb. lib. 6. tenent hoc hñe locū etiam in quibuscunque ordinib. & illud et, vt regatur etas illius ordinis, quæ habet annexū pbenda. vult Do. post alios in d. c. si eo tpe. in fin. 3. col. de rescri. lib. 6. & ibid. in fi. col. statim ante ver. quædam sunt beneficia alia principalia, dū et ibi hoc, dū tñ nō habeant sacrū ordinē annexū. & idē volūt doc. post Gul. in cle. si. de eta. & quali. & præsertim ibid. do. Car. in 3. q. in 4. col. & idem Car. in d. c. super inordinata. in fin. col. & ibidē videtur et velle Abb. suam dist. sequendo. & hoc est clarū, cum hoc sit tex. in d. c. si cui. de præb. lib. 6. ¶ præbendas sacerdotales non sacerdoti conferri non posse. voluit et hoc Abb. in ca. cū in cūctis. §. inferiora. in fi. col. de elec. alleg. Rotam tertiam, quæ est prima in tit. de præb. in nouis. & vult glo. in c. j. de filiis presby. lib. 6. & et hoc tenet Roch. in hoc trac. in verbo, honorificū. in 4. q. prin. in pen. col. ¶ Hoc sic stante habeo et ad hoc, vt dicatur ordo sacer annexus, sufficere esse datā legem à fundatore vel ex pacto, vt ibi missæ celebrētur per presentandum seu instituendum: vt de hoc est tex. clarus in c. significatum. de præb. vbi erat pactū, quod ille beneficiatus celebraret. & doctores & maxime Guliel. in d. cle. si. de etate & quali. quem ibi alij sequuntur. & præsertim do. Car. in 3. q. in 4. col. cum loquitur de ordine annexo. alleg. d. c. significatum. de præb. & ita et facit D. post Gul. in d. c. si eo tpe. in fin. 3. col. cū ergo ille tex. non expresse ponat legē, quod sit sacerdos: sed solū arctat illū ad celebrandū quoridie missam de sancta Maria. & ex hac lege ad celebrationis missæ ibi apposta, doctores allegando illum text. tenent illam præbendam ibi esse sacerdotalem. Sequitur ergo, quod ex sola lege in fundatiōe apposta, vt pntandus ibidem celebrer missam. licet non exprimat quod sit sacerdos, dicitur capellania sacerdotalis: & quia talis lex est seruanda: vt s. merito debemus dicere non posse pntari non sacerdotem. ¶ Et si diceretur, cur doct. & præsertim Car. & alij in d. c. super inordinata. damnant opi. dicentium in ecclesiis de pte stantibus non sacerdotem pntari non posse: quia ibi missæ sunt celebrandæ. & sic damnant illā opinionem, volunt in illis ecclesiis posse presentari non sacerdotem: & tamen sunt ibi celebrandæ missæ. respondeo, non sequitur, sunt celebrandæ missæ in ecclesiis vel altaribus, quia ad hoc fundantur: ergo sunt sacerdotalia beneficia cum aliud sit ibi celebrari missas, ex quo hoc est exercitiū, quod fieri debet in ecclesiis & altaribus, vt de celebratione missarum per totum: & aliud sit fundatorem dedisse illam legem in fundatiōe, quod presentandus habeat ibi celebrare missas: quia cū ex hoc videatur voluisse, quod sit sacerdos celebrans pntandus, vt illas possit celebrare videtur ¶ velle facere in primæua institutione beneficii capellaniā sacerdotalem. & hic est vnus modus cognoscendi sacerdotalem præbendam: vel capellaniā: vt s. est dictum. ¶ Fortificatur prædicta. nā si priuilegiū vel consuetudo potest inducere, vt pbenda sit sacerdotalis: vt p. doct. in c. si cui. de pb. lib. 6. & dictū est. s. quæ quæ pbenda cessante priuilegio vel consuetudine non potuisset nec esset sacerdotalis, quia forte ex se non habebat onus celebrandi annexū: quanto magis debet hoc posse facere virtus verborum fundatoris in limine fundatiōis legem ponentis, vt ibi pntetur talis, qui celebrat ter in hebdomada: & sic vt bonus conditor posuit legem, ne transiret sine suis: certe multo magis dicitur capellaniā hñe ordinē annexū & esse sacerdotale, quia illa ex priuilegio vel consuetudine. & ita ego tenerē per tex. in d. c. significatū. iuncta doctrina Gul. vbi s. cōprobatur hoc fundamētū per Rotā cccxv. item statutū, vt dicemus. j. in px. 29. art. in ver. certe ista theoricā. nota ista, quia noua & vera, iuxta quæ bis in facto obtinui in capella sancti Iacobi in archiepiscopale ecclesiā Tran. & in capellania sanctorum Philippi & Iacobi de iure patronatu meorū antecessorū in psona mea: & pl<sup>o</sup> obtinui, cōp. p. nos, quod pntarūt adolef. etē, fuisse priuatos per illa vice iure pntandi: ex quo sciētur pntarūt indignū: iuxta no. in c. cū vos. d. of. ord. & quod debet esse tpe pntatiōis psbyter, vidē Phi. Dec. in c. l. 29. & p. tenui. post princ. 3. col. & melius in fi. 4. col. & in prin. seq. & in vlt. col. in ver. nō obtāt allegata.

¶ Vigesimo octauo art. vij. q. prin. j. part. ij. Libri.

1 Sacerdos non actu celebrans an presentari possit in capella, stante dispositione testatoris, quod ibi presentetur presbyter seu capellanus idoneus, qui per se vel alium debeat celebrare tot vicibus in hebdomada.

2 Inuest

- 2 Inuestitura tenor, feudi qualiter ostendit.
- 3 Alius, dictio est similitum ampliativa.
- 4 Ius non considerat potentiam, neque habitum.
- 5 Actus act. uorum sunt in patiente bene disposito.
- 6 Presentia nō solum debet esse sacerdos tpe presentatiōis, sed et actu celebrans.
- 7 Idoneitas requiritur tempore collationis, remiss.
- 8 Sen, diffionis natura.
- 9 Presbyter, unde dicitur.

**P**atet Igitur ex præmissis clara decisio 28. articuli: videlicet, quid si testator vel fundator pro salute anime sue fundare fecit capellam ut presentetur in ea presbyter seu capellanus idoneus, qui per se vel alium debeat celebrare tot vicibus in hebdomada: an in illa possit presentari per patronos non sacerdos actu celebrans: ¶ Barba. in d. c. d. s. l. 3. scripsit psalmista. in 3. col. in versu. capio secundum. in 2. vol. format hunc ar. & primo adducit id, quod dici solet, quale sit feudum, ostendit tenor inuestiture: ut dicitur per barba. in c. si cui. de extraordi. capi. cor. in ver. tenorem verborum. quem tex. asserit allegare Bal. in prelu. seu. cum pluribus aliis iuribus hoc probantibus. de quibus ibi per eum. vnde cum ex verbis in temathe huius articuli. appositis liquido appareat mentem testatoris seu fundatoris fuisse presentandum esse sacerdotem celebrantem. nam cum iussit ipsum debere celebrare missam tot vicibus qualibet hebdomada, sequitur voluisse eum debere esse sacerdotem actu celebrantem, & non potentia & actu: quia celebrare non potest, nisi esset actu sacerdos. ¶ Subdit postea, si diceret, amice, testator dixit per se vel alium presbyterum debere celebrari: ergo sufficit eum celebrari facere per alium sacerdotem: & sic non est necesse ipsum esse actu sacerdotem. ad hoc respondetur, dicit ipse, testator per illa verba non voluisse suam dispositionem ampliare, ut presentandum ad illam non sit actu sacerdos: sed voluit ampliare duntaxat, ut si forte esset impeditus aliquo alio impedimento, tunc possit celebrari facere per substitutum: & hoc dicit ostendere verba testatoris: quia versus est verbo ampliativo, dicens per se vel alium: ergo presupponit presentandum ad dictam ecclesiam esse actu sacerdotem: quia dictio, alius, est ampliativa similitum l. si fugitivus. C. de ser. fug. c. sedes. de rescrip. cle. abbat. res. co. tit. stat. ergo conclusio, quod si presentandus debet celebrare per se vel alium presbyterum, ipse etiam debet esse actu presbyter celebrans. potentia tamen & habitus non est in consideratione iuris: ut voluit glo. que reputatur singula. in cle. 1. de privileg. dū dixit, quod si parrochianus habuit licentiam a suo sacerdote eligendi sibi confessorē, debet sibi eligere confessorē habentem animarum curam in actu & exercitio, non in potentia & habitu. vnde licet presentatus esset habilis ad recipiendum sacerdotium: tamen ex quo non est actu sacerdos, non poterit presentari. & hoc etiam probatur verbo themati huius articuli, presentetur presbyter idoneus: & sic requirit dictus testator tempore, quo fit presentatio, presentandum debere esse presbyterum. & ibi Barba. allegat Aristot. physico: ubi facile principem in secundo libro. de anima. factus actiuorum sunt in patiente bene disposito c. venerabilē. de elec. Cum ergo tempore presentationis requiratur, presentandus esse presbyter idoneus, sequitur, quod huiusmodi qualitas debeat adesse tempore presentationis. & adducit, quod voluit glo. in c. statutum. in prin. quod cum dicatur causam debere delegari canonico, necesse est esse canonico tempore commissionis. ita in casu nostro, cum requiratur ex dispositione testatoris, quod sit presbyter tpe presentatiōis, ergo sequitur, quod illa qualitas presbyteratus requiratur tpe presentatiōis, & per consequens requiritur, quod sit actu sacerdos. & ad hoc etiam adducit, quod voluit sapiēter glo. in c. licet cano. de elec. lib. vi. dū dicit, ex quo ille tex. loquitur de ecclesia parrochiali, & posset esse, ecclesia non esse parrochialē in actu, sed in habitu, decidit debere esse parrochialē in actu & exercitio. & idē voluit ibi Ioā. mo. vnde multo fortius, cum in casu nostro requiratur presentandus esse actu sacerdotem: ex eo quia testator fundans capellam. consideravit exercitium: voluit enim per presentandum missas celebrari, & sic in ea presentari, sacerdotem, propter exercitium celebrandi pro ipsius anime salute. ergo debet esse actu sacerdos. & per hoc dicit tolli id quod voluerunt doc. in c. de multa. de pben. & dicit facere id quod voluit Domi. in d. c. licet canon. vbi refert d. Ant. distinguens in proemio clem. Aut ius considerat actum aut exercitium tantum, aut habitum tantum: aut exercitium & habitum: ut ibi lazarē refert Domi. & quod voluit Ioānes de santu. in d. c. licet canon. Cum ergo iste testator consideravit exercitium dicendi missas ter in hebdomada, sequitur necessario, quod sit actu sacerdos tempore presentatiōis. & ita concludit ibi do. Barba. per prædicta. ¶ Tu ad ista dicta Barba. adde ea, que diximus in proximo præced. art. per arg. a maiori: quia si in casu præceden. vbi non fiebat expressa mentio, quod presentaretur presbyter: sed iniungebatur sola celebratio missarum, dicitur sacerdos: talis capellania. multo fortius in casu presentis

articuli, vbi fundator expresse voluit presentandum debere esse sacerdotem celebrantem: vnde omnia ibi dicta sunt hic reperita. Sed aduerte, quod vni magis habemus in casu præceden. art. nam quauis fundator dixerit, quod presentetur clericus, qui celebret, vel per alium celebrari faciat, quo casu videbatur non sacerdotem presentari posse, qui per alium faceret celebrare: nihilominus sacerdos est presentandus: per pulchra iura adducta per ipsum do. Barba. ¶ Aduerte tamen ad aliud pulchrum, quod non solum presentandus debet esse sacerdos tempore presentatiōis: sed etiam actu celebrans: per iura & rationes per eum allegata & allegatas. ¶ Ad que adde quod idoneitas requiritur tpe collationis. c. cum in illis. & c. si cui. de præben. lib. 6. & c. si eo tpe. de rescrip. eo. lib. & similitur in presentatiōe. c. 3. & c. significasti. hoc titu. & voluit etiam Abb. c. cum in cunctis. §. inferiora. in fi. col. de elec. vbi allegat dños de Rota: ut diximus in proximo præceden. art. voluit etiam glo. in c. 1. de filiis presby. lib. 6. & do. Roch. expresse in hoc tract. in verbo, honorificum. in 4. q. princ. in v. col. que est 1. 9. char. operis, vbi tenet expresse requiri qualitatem in presentando in huiusmodi beneficiis sacerdotalibus quod sit sacerdos actu celebrans: & de materia c. si eo tpe. plenē per doct. & maxime do. Fely. in c. eam re. de rescrip. in antepenult. col. in versu. tempus dare. & in c. super literis. eo. tit. & per Abb. & do. Fely. in c. capitulum. eod. tit. & per doc. in c. dilectus. el. 2. de præben. & per Gemini. & alios in d. c. si cui. de præb. lib. 6. ¶ Adde etiam ad id, quod dixit Barba. illa verba, quod celebret ipse vel alter, importare cum ipse fuerit impeditus, quod pro hoc est text. ad literam in c. significatum. et que dicunt ibi doc. de præb. ¶ Adde etiam id quod concludit Barba. vbi videtur etiam concludere do. Roch. in hoc tract. in verbo, honorificum. in 4. q. princ. in 3. col. in versu. an autē puer. remittendo se ad cōsil. Barb. prædictum: & sic tenet cum Barba. & idē tenet ibi in d. 4. q. princ. in v. col. vt §. retulimus. ¶ Vnum tamen non omittā, quod Barba. in d. consil. 33. in 6. col. in versu. ex istis sequitur. licet videatur ibi formare nouum dubium: tamen in veritate opponit contra dicta per eum. & soluit: nam dicit, ex quo enim testator in ipsa fundatione apposuit illa verba, quod presentetur in capella presbyter seu capellanus, tunc est natura illius dictionis, seu: & de ea plures remissiones ponit. videlicet glo. & doc. in c. bone. de postu. præla. Archi. in c. 1. de reg. lib. 6. & in c. ego Ludouicus. lxj. distin. Barr. in l. si quis ita. de auro & argen. lega. Abb. in c. inter cæteras. de rescrip. cum multis aliis coris, de quibus ibi: & conclusio doctorum est: quod quando dictio, seu ponitur inter res, stat copulatiue, sed quando ponitur inter personas, stat disiunctiue: vnde in casu nostro cum stet inter personas, vult stare disiunctiue. Ergo denotat diuersitatem. si possit presentari presbyter vel capellanus, et capellanus potest esse et non sacerdos, ergo & c. ¶ Ad hoc ipse respondet, quod licet in casu nostro stet disiunctiue: tamen non denotat diuersitatem: quia ponitur inter eadem: iuxta illud, quod dicit soler, Alexā. siue Paris: ita ibi presbyter siue capellanus, qui per se celebret, vel per alium: ergo ponitur inter eadem: cum idem importet, siue sit presbyter, siue capellanus: quia cum dicit, quod per se celebret, importat quod in propria persona celebret: iuxta illud, quod habetur in c. in criminali. in verbo, per se. & quod voluit ibi Domi. v. q. 3. & sic illa dictio, seu: idem importat, quod capellanus sit talis persona, que possit per se celebrare: ergo non potest esse non sacerdos: & sic super hoc dicit non esse aliquam difficultatem: & hæc est pura veritas. ¶ Maxime, quia vt ex locis per ipsum Barba. allegatis percipitur de natura dictionis seu, vel siue, est, quod quando ponitur inter appellatiua nomina volentia designare unam personam, que potest habere plura nomina appellatiua venit declaratiue, & non disiunctiue: puta si dicimus, talis capitaneus siue gubernator. ita hic presbyter seu capellanus, que verba sunt nomina appellatiua, ibi: presentandi, qui ab aliquibus vocatur presbyter, quasi præbendites: ab aliquibus capellanus, quasi capelle de missa seruientis: vnus tamen est presentandus: & sic declaratiue venit: videlicet vt presentetur ibi vnus, qui celebret, siue appellatur presbyter, siue, vt vulgariter dicitur, capellanus: & sic idem quod presbyter seu sacerdos, & non inferior, idoneus tamen, & sic qui actu celebrare possit: & ex his habes has tres declarationes additiones seu & siue: quæ sunt notanda: & ita tene.

¶ Vigésimus nonus articulus. vij. q. princ. j. partis. ij. Libri.

- 1 Presentari an possit etate idoneus ad sacerdotium sed non ad illud ordinem, ex quo habilis est ad sacerdotium promoueri.
- 2 Paria non esse, habere defectum in ordine & in etate.
- 3 Presentandus tempore promotionis duo debet habere.
- 4 Beneficia requirunt sacros ordines, illos non requirunt promotionis tpe, sed sufficit illos ad iura infra terminum iuris, nisi expresse aliud disponatur. Lambert. de iure patroni.

# Cæsar Lambertinus Episcopus

- 9 *Leges hanc appositae in fundatione ecclesie, quod presentandus temporaneus sit aetatis, vel sacerdos, semper ille ordo requiritur. & n. 7.*
- 6 *Etas & ordo eodem tempore, requiritur in capella vel capellania requirere sacrum ordinem annexum ex primeua institutione, privilegio, vel constitutione. Secus, si ex iuris dispositione.*
- 8 *Eligendus ad episcopatum, debet esse in sacris ordinibus constitutus.*
- 9 *Presentari quis non potest, nisi sit clericus, saltem prime consue, in beneficiis minoribus, & quid in requiruntibus sacrum ordinem.*
- 10 *Presentandus non dicitur idoneus, nisi sit clericus, in beneficio patronato.*

**Condescendo** Ad id quod. 29. loco dubitandum est, & pone q̄ quis esset ætate idoneus ad sacerdotium, sed nō ad illud ordinatus, vtrum presentari possit ad capellam sacerdotalem, ex quo est habilis ad sacerdotium promoueri. ¶ Hunc art. posuit Barb. et in d. c. c. 3. scripsit psalmista, in vlt. col. in 2. vol. & dicit q̄ gl. elegans in d. c. si eo tempore, de refe. lib. vi. in verbo idoneus. ¶ dicit non esse paria, habere defectum in ordine, & in ætate. Mouet ex text. ca. si pro clericis pauperibus, de præb. lib. vj. & sic voluit illa gl. q̄ si beneficium requirit ordinem sacerdotalem, sufficit habere ætatem idoneam ad illum ordinem. & idem dicit voluisse Guliel. in cle. generalem, de æta. & qual. & ita consuluisset Roma, post alios egregios doct. consulentes: vt ipse refert in conf. 3 2 i. in e. quo ad primum consultationis art. & ad hoc alleg. gl. in d. c. si eo tempore, & in e. cum in illis, de præb. lib. vj. & Guliel. in d. cle. generalem, qui alleg. in arg. ca. significatum, de præben. subdit tamen Io. An. istud limitare, quando beneficium requirit ordinem sacerdotalem: Secus, si alios inferiores ordines exigeret: quia tunc posse conferri præbenda non existenti in ætate legitima ad illum ordinem, & expectabitur legitime ætatis aduentus: vt deedit text. in e. ei cui de præb. lib. 6. ¶ Dicit etiam Lud. ro. in d. suo conf. loqui, quando constitutio requirit ordinem sacerdotalem ad beneficium adipiscendum: q̄ tunc sufficit habere ætatem idoneam ad ordinem sacerdotij: & sic videtur in casu suo fore concludendum, dicit Barba. sufficere habere ætatem idoneam ad sacerdotium. licet non sit actu sacerdos. ¶ Tamen in casu nostro (dicit ipse) prædicta nō militare indicio sup, ex eo, quia loquimur in dispositione laici apponentis legem in re sua tempore fundationis: quo casu p̄ huiusmodi legem apponere: & lex canonica approbat, vt habetur in glo. e. cum dilectus, de consue. etiã si sit contra legem, vt ibi quanto magis ista quæ est secundum legem: vnde Papa p̄ generales clausulas appositas in suis literis non intendit p̄dicare laicis, ne retrahant se a fundatione ecclesiarum, e. cum dilectus, hoc tit. ca. vnico, eo. tit. lib. vj. Ita dicendum in casu nostro, cum laicus disposuerit, q̄ assumatur actu sacerdos, qui celebret ter missam in hebdomada in illa capella: sequitur, non sufficere hñe ætatem idoneam ad sacerdotium: sed requiritur esse actu sacerdotem: & ad hoc adducit quod voluerunt dñi de Rota deci. 3 96. item statutum, quos refert & sequitur Do. in c. si pro clericis, vbi concludunt, si sumus in literis in forma pauperum concessis, requiri ad esse ordinem sacrum annexum: vnde nō sufficeret habere ætatem idoneam: sed requiritur ordo ille sacer: & dicit esse rationem: quia in talibus literis nō apponitur clausula, non obstante. Aut loquimur in literis gratiosis, in quibus apponitur, clausula non obstante: & tunc si est cōstitutio ecclesiarum: vt in casu Rot. & vñ derogatum: aut ex dispositione laici apponitur: q̄ habeat ordinem sacerdotalem: & tunc non derogatur: per id quod habetur in d. c. cum dilectus, hoc tit. illa ratione, ne laici retrahant se ab edificatione ecclesiarum. Ita dicit decidere dominos de Rota in loco s. allegato: cum ergo in casu nostro laicus apposuerit legem, vt promouendus ad capellam esset actu sacerdos: ergo sequitur p̄ presentandum duo debere hñe tempore promotionis, si idoneam ætate & sacerdotium: vt velit & possit deservire dictæ capelle: & sic gl. e. si eo tempore, & doc. præallegati loquuntur eo casu quo a constitutione ecclesie: vel ab hoie ecclesiastico apponitur qualitas, seu modus q̄ sit sacerdos: quia tunc sufficit eum esse in ætate idoneam, vt possit effici sacerdos: secus, si p̄ laicum disponat presentandum debere esse sacerdotem, qui missas celebret, vñ simili modo fuerit dictum: & sic cōcludit ibi Barb. isto casu nō sufficere ætatem, nisi actu sit sacerdos. ¶ Certe ista theoria de minoribus de Rota, q̄ reuocit Barb. vbi s. est semper menti tenenda: & facit pro fundamento, quod formauit. s. in 2 7. art. p̄ntis, q. prin. in si. in ver. fortissimo prædicta. vbi posui maiorem vim habere primeuam institutionem præbende vel capellanie, appositam p̄ fundatorē q̄ habeat consuetudo vel privilegium faciēs præbendam vel capellaniam sacerdotalem, vt ibi diximus pro eo tenet Rota: quam pulchre sequitur Barba. vbi s. ¶ Tu pro ista conclusione poterit et adducere omnia, quæ s. adduxim⁹

post Barba. in duobus proxime præcedē. arti. quia faciunt pro conclusione huius artic. ¶ Adde etiam quod dixit domi. & ibi Philip. Francus, & alij in d. c. si pro clericis pauperibus. in 3. not. vbi dicit q̄ de iure beneficia requirentia sacros ordines nō requirere ordines tempore promotionis: sed sufficere illos assumere infra terminum iuris quod dicit verum, nisi aliud disponatur expressē. alleg. c. nemo deinceps, de elec. lib. vj. ¶ Adde etiam Fed. conf. lxx. casus talis est, Bindus Petri clericus. in fin. 2. col. vbi vult, q̄ stante constitutione vel statuto, seu lege a fundatore apposita, præbendam requirere certum ordinem, presentandum debere esse in illo ordine constitutum, & non sufficere ætatem habere, vt ibi pulchre. ¶ Aduerte etiam dictam decisionem Rotæ hodie esse tertiam in nouis in tit. de rescript. gratiosis, quam auream theoreticam: & dist. Rotæ pulchre & latè ponit Philip. fran. in d. c. si pro clericis pauperibus. super glo. in verbo, prouidere, post Dom. ibi de præben. lib. vj. ¶ Et ex omnibus supradictis concludit, q̄ stante p̄ lege apposita in fundatione ecclesie, q̄ presentandus contemporaneus sit, ætatis, & sacerdos, vel privilegio, consuetudine, seu statuto, semp̄ requiritur ille ordo: & non sufficit ætas, nisi Papa aliud decedat ex gratia quod tantum locum habebit, quando ordo requiritur ex privilegio, statuto: vel consuetudine clericorum, & personarum ecclesiasticarum tantum, non autem laicorum: vel legis per laicos in fundatione appositæ: & ita intelligitur & loquitur theoretica prefata: & eam pulchre profecquitur Abb. in c. cū in cunctis, §. inferiora, in pen. & si. col. vbi vide omaino de elec. & Fel. in princ. e. nonnulli, in 2 6. col. in verb. & ex hoc, de rescript. & vide Fel. in ca. causam, el. 2. in prin. 3. col. de testi. vbi dicitur, q̄ etiam motu proprio Papa non dicitur derogare huic conditioni apposite in fundatione: & allegat plura conf. Petr. de Ancha, de quibus ibi. ¶ Aduerte tamen ad vnu: q̄ licet vt s. est conclusum in præbenda vel capellania requirente ordinem sacrum annexum, requiratur eodem tempore ætas & ordo, quando hoc requiritur ex aliquibus de supradictis causis, puta ex primeua institutione, privilegio, vel constitutione: vt per Io. An. in c. si cui de præben. lib. vj. & s. sæpe allegauimus: tamen si requireretur ordo ex dispositione iuris communis: puta q̄ ecclesia est parrochialis: vel sumus in archiepiscopatu: tu de iure requirere ordinem sacerdotij: in archidiaconatu de iure requirente ordinem diaconatus: vt in tit. de offi. archidia. & de offic. archiep. quasi per totum, iuncta cle. generalem, de æta. & qualita. & ea quæ dicuntur per docto. præsertim Abba. in c. super inordinata, de præb. & in c. si eo tempore, de refer. li. vj. sufficit presentandum per patronos habentes ius pa. in prædictis beneficiis & dignitatibus esse ætatis idonee, & poterit presentari ille, & infra annum ad illum ordinem promoueri, sine aliqua dispensatione: licet in collatione requireret dispensatio: vt in c. præterea, de æta. & qualita. per tex. singulari semper menti tenendum in c. 2. de inst. li. vj. vbi omnes illam magni faciunt: vt voluit Philip. fran. in d. c. si pro clericis pauperibus, super gl. post eam, in verbo, prouidere, de præb. lib. vj. hoc idē voluit do. Card. in e. nobis, in §. cæterum in si, hoc tit. per d. e. 3. de inst. lib. 6. & ibidem Io. An. & pulchre Im. in c. si de præb. & Roma, conf. 3 5, quo ad primum, in prin. & videtur text. in d. c. cum in cunctis, §. inferiora, de elect. vbi etiam Inno. quod etiam Abb. ibi dicit communiter obseruari: & idem vult Abb. in c. dudum, el. j. de elect. post multa: & istam opi. Car. in d. c. præterea, de æta. & quali. & in d. e. dudum, xj. contrario dicit esse cōmunem, & faciunt not. p̄ Gem. in ca. licet canon. & in ca. statutum, de elect. lib. 6. & d. An. per illum tex. in e. j. in 4. no. de cti. & qua. & hoc etiam reperi voluisse d. Roc. in hoc trac. in verb. honorificum, in 4. q. prin. in penulti. & si. col. quæ est. i. & ij. ix. char. Quod ibi est introductum, in c. 2. de inst. lib. vj. in fauorē patronorum, siue sint clerici, siue laici: quod est intelligendum secundum Philip. fran. post Dom. & alios ibi, dum tamen presentandus ad minus sit in minoribus ordinibus constitutus: quia tunc dicitur idoneus ad ecclesiam q̄ requirentem sacerdotiū de iure, quando quis est in minoribus ordinibus constitutus, & ætatis illius ordinis requisiti. alleg. c. 2. de inst. in antiquis, & not. in d. c. si pro clericis, de præben. lib. vj. ¶ Subdit etiam p̄ uidendum, non solum debere esse talis ætatis, q̄ possit p̄ rebus iuris ad ordines promoueri, quos ipsa ecclesia requirit: sed et q̄ tempore presentationis: siue ætatis requisitæ per conciliū, & alias idoneitates secundum Io. An. vnde debet esse. 25. annorum, id est, q̄ 25. annum attigerit, vt in ca. licet canon. de elect. lib. vj. Ita Philip. vbi s. post Dom. ¶ Eligendus autem ad episcopatum, debet p̄ esse in sacris ordinibus constitutus, e. a multis, de æta. & qual. & Abb. in c. cū in cunctis, in §. inferiora, in si. col. de elec. vbi etiam querit quid de aliis promouendis ad inferiores dignitates: vide ibi & But. in d. c. præterea, de æta. & qualita.



& Firma. in tractat. de episcopo. in 2. lib. in j. par. in 14. q. ¶ Adverte ad aliud, qd licet aliquis laicus sit ætatis requisitæ ad aliquod beneficium, puta simplicissimum & infimi gradus, in quo sufficit gr̄as. 7. annorum: vt patet in dictis per doct. in c. super in ordinata. de præb. & in c. si eo tempore. de refer. lib. vi. & in cle. si de æta. & qualita. & diximus. § in 26. proximo præcedē. artic. tamen præsentari non potest, nisi sit clericus, saltem j. tonsuræ in beneficiis minoribus: & in requirentibus sacrum ordinem, nisi sit in ordinibus minoribus constitutus: vt supra dictum est: nam omnino requiritur clericatus tempore præsentationis: & sic non sufficit post præsentationem laicum incontinenter clericari. c. si clericus. de præb. lib. vi. & diximus. § in fi. 2. & in ar. 7. præsentis q. prin. nã sicut laicus nõ est habilis ad impetrandum beneficia: & impetratio facta per laicum, & sic per nõ clericum, est nulla. & in c. cum adeo. & in c. ex literis. de transac. & si esset facta per eum, qui tñ haberet propositum se promoueri faciendum ad clericatum, cum omni casu necesse sit tempore præsentationis esse clericum, eodem modo in beneficio patronato, vbi est facienda præsentatio de idoneo, non dicitur idoneus: nisi sit clericus. c. 2. de instit. in antiquis. & ideo in impetrationibus attenditur tempus date, vt tunc sit clericus. c. si eo tempore. de refer. lib. vi. Vide nõ sufficeret, qd post impetrationem promoueretur ad clericatum, secundum gl. Io. An. & doc. in d. c. 2. de inst. licet Spec. in titu. de act. & petit. ver. sed nunqd propter. velit contrarium in hoc, & non bene: quia etiam si Papa scriberet ex certa scientia pro aliquo, qui non esset clericus: tamen promoueri non posset, antequam fiat clericus: secundum Io. de Imol. in d. c. ij. de const. Ita pulchre Philip fran. in d. ca. si pro clericis pauperibus. in j. col. in 2. not. eodem modo representari potest: & dicit ista fore menti tenenda. Tu pro hoc allegat. in c. per vestras. vbi hoc colligit d. Car. in j. no. h. et. & hoc idem ponderat ibi Io. An. in verbo clericus. ¶ Et ista est extensio ad ea, quæ diximus. § in 7. art. præsentis. q. prin. vbi concluditur ad beneficium ecclesiasticum laicum præsentari non posse: tu extēde hoc, etiam si esset eius ætatis, quod possit clericus fieri, & de proximo esset clericatus: quia præsentari non poterit, nisi actu sit clericus.

¶ Trigessimus art. 7. q. princ. 1. part. 2. Libri.

- 1 Fundatoris lege stãte, quod præsentandus sit talis sacri ordinis, an possit p̄ patronum immutari & eius hæredes. cum consensu episcopi. pro vna vice tantum: vt in illa præsentetur, non habens illum ordinem. & n. 2.
- 2 Episcopus etiam cum Capitulo, non potest immutare statum ecclesia patronata sine consensu fundatoris vel hæredis.
- 3 Episcopus potest permutare ecclesiam patronatam, necessitate urgente, etiam sine episcopi consensu.
- 4 Hæres persona, personam defuncti repræsentat.
- 5 Episcopus hæres patroni consentiente potest conferre beneficium non habenti qualitates in fundacione appositas.
- 6 Commissarius quod fecit, videtur factum per ipsam commissentem, & quo modo sit hoc faciendum. n. 14. 15.
- 7 Agendum pro ammissario, patet vna vice ex vili causa ad aliud expendi & postea ad solitum debitum redire.
- 8 Episcopus ex necessitate seu magna vtilitate potest beneficium conferre non sacerdoti etiam inuito patrono.
- 9 Episcopus potest facere pro vtilitate vel necessitate ecclesie, quod Papa potest.
- 10 Epi cum patroni consensu, vel patronus cum episcopi consensu, potest transigere ad capellaniam, seu præbendam sacerdotalem, non sacerdotalem. Quid cum hæredis consensu an possit. n. 12. 20. 25. & quæ requirantur 31. 33.
- 11 Possidere in ste intelligitur, qui autore prætere possidet, & quo intelligatur.
- 12 Testatoris vltima voluntas pro lege semper seruanda est.
- 13 Testatoris voluntas seruanda est in forma specifica.
- 14 Testatoris voluntas vbi est certa respectu causa, persona, vel loci, non potest per episcopum alterari.
- 15 Testator si mandat construi, hospitale, an possit hæres curare monasterium construi.
- 16 In patronatus quare institutum.
- 17 Abbas lucerna iuris canonici.
- 18 Capellania est beneficium simplex.
- 19 In patronatus regulatur vt obseruetur in præsentationibus dispositio iuris circa ætates, & ordines presentandorum.
- 20 Omnino, vt quid importet, & quomodo accipiendum. n. 27.
- 21 Patronus presentando in beneficio sacerdotali non sacerdotem, ex episcopi dispensatione, actualis dispensatio non requiritur.
- 22 Taciti & expressi iudicium.
- 23 Patroni prima pronisio inspicitur ad qualitatem cognoscendam beneficii patronati.
- 24 Patronorum maioris partis consensus requiritur in permutatione facta ex necessitate, & quid, si sine necessitate.

34 Beneficium licet sit curatum, poterit ibi presentari existēs in ætate sacerdotij.  
 35 Sacerdotum appellatione, veniunt consiliarii in sacris.

**Et quia** Vt præmissum est concluditur, qd si ex primeua institutione fundatoris capellania est sacerdotalis, daconalis, vel subdiaconalis, non possit transferri non constituto in illo ordine, quamuis sit ætatis requisitæ ad illum ordinem: Dubitatur. xxx. loco, tan ista lege à fundatore data, quod presentandus sit talis ordinis sacri, possit immutari saltem pro vna vice per patronum & hæredes eius, cum episcopi dispensatione seu consensu, vt in illa presentetur non illius ordinis requisitæ ex lege appositæ in fundacione? ¶ Hic art. est pulcher, & membrum illius quæstionis, quæ ponitur per doct. in ca. cū accessissent. de consuet. videlicet an & quando episcopus possit disponere de ecclesiis patronatis, & mutare eorum statum: & an requiratur patronorum consensus? de quo erimus latè dicturi deo duce. § in 3. libr. in v. q. princ. in j. articulo. vbi melius cadit: quia tractabimus de mutatione status perpetua, vt ibi. ¶ Sed pro isto membro illius quæstionis, quod hic bene cadit, dicas do. Abba. in d. ca. cum accessissent. de consuet. in 3. col. ponere dictū Cald. ¶ volentis episcopum etiam cum capitulo non posse immutare statum ecclesie patronatæ sine consensu fundatoris, vel hæredis: arg. ca. monasterium. 16. 17. quod dicit originaliter fuisse dictum Host per quod dicit Cal. se obtinuisse, episcopum non posse dispensare contra institutio nem beneficii, vel ipsam immutare: seu contra eam venire sine consensu patroni, quod dicit semper notandum. ¶ Et ex hoc dicit ibi do. Abb. qd si ex institutione beneficii collatio est facta da presbytero, non potest episcopus sine consensu seu licentia patroni dispensare, vt conferatur non presbytero: & ad idē adducit nota dictum Inno. in c. fin. de cleri. non residen. vbi dicit episcopum non posse contra statum beneficii dispensare: & dicit facere quod no. in c. ar. si clerici. in §. de adulteriis. de iud. ¶ Subdit et Abb. qd hoc limitaret nisi dispensatio esse facta da ex necessitate ecclesie, & patronus nollet consentire: & ad hoc adducit notabilia dicta Rotæ deci. 296. alias est 307. permutatio facta, in tit. de rerum permu. in nouis. vbi dicitur, ¶ qd si patronus sine causa non vult consentire permutationi beneficii, potest episcopus hoc facere necessitate urgente sine consensu patroni: quia patronus non debet impedire magnum vtilitatem ecclesie: & dicit facere. c. i. de his. que sunt à maio parte capi. & ita resider ibi do. Abb. ¶ Patet ergo ex eius verbis, qd licet ex lege per fundatorem in lumine fundacionis appositæ capellania esse sacerdotalis: possit tamen ad illam presentari non sacerdos per patronum, cum dispensatione episcopi: & sic in casu nostri art. possit hoc fieri patrono, & ep̄o volentibus: & ita limitari possunt omnia dicta in proximis præced. artic. & istud dictum illarum à dicto Cal. sequuntur: & de eo magnum festum faciunt ibidem inferentes: vt Abb. Butr. Imol. & Dom. & etiam d. me. Corfe. ibi in apostillis ad Abb. extendentes doctores prædicti illud dictum non solum in patrono: sed etiam in hærede, vt de eius consensu, sed ad eius etiam petitionem ep̄s possit dispensare: vt non sacerdos presentetur, & instituitur in capellania vel beneficio sacerdotali, & ordinem sacerdotij ex primeua institutione requirentis. ¶ Et reddunt rōnem, quia persona hæredis repræsentat personam defuncti: vt j. dicitur vbi do. Corfet. in dicta apostilla dicit se obtinuisse Bononiæ: vt pro vna vice possit episcopus consentiente hærede patroni dare beneficium non habenti ordinem sacerdotalem: licet à testatore appositum fuisse illud beneficium presentari sacerdoti: ita ipse in apostilla seu additione appositæ ibi super ver. venire. & idem vult ibidem in sua lectura in iii. char. vbi dicit in factis bis se obtinuisse: & ponit etiam hoc dictum Calder. Abba. & Host. ipse Corfet. in ca. cum venerabilis. de except. in sua lectura, in vj. char. & idem do. me. hoc ponit in suis notabilibus, in verbo, patronus. in versic. secundo adduco. & in suo reper. ad Abb. in verbo, patronus. in 1. col. in versic. sine consensu, quod dictum Cald. etiam magni facit Barba. in consi. 23. scripti propheta. in 3. col. in j. vol. et do. Roc. in hoc tract. in verbo, honorificum. in 3. quæst. solum illud referendo: & in 4. q. prin. in penul. colum. quæ est. 2. 9. char. in versicul. an autem episcopus possit admittre & latè in verbo pro eo, quod de dioeciani consensu. in v. quæ. licet ibi teneat contra Abb. & Fel. vi. j. dicemus. ¶ Dom. Fel. vero in d. ca. cum accessissent. in 7. col. in versicul. hac conclusionem ponit dictum Hostiens. de quo §. & quod ex eo inferit Cald. vi. §. diximus. & pro dicto Calder. plures decisiones adducit, in quibus probatur episcopi sine consensu patroni non posse disponere de ecclesia patronata, & eius statu, quæ dicemus, deo danre infra. in tertio libro in sexta quæstio. princip. in septimo articulo. ¶ Postea domin. Lambert. de iure patron. i 5 Fel. ibid

# Cæsar Lambertinus Episcopus

¶ Fel. ibidem in d. 7. col. in ver. ex hoc dicto Cald. infert hic Imo. ampliari illud dictum: quod si patronus esset negligens in pntan do, & deuoluta esset potestas ad superiorē, pilla vice nō posset aliter conferre q̄ eo modo quo institutio beneficij requirit: & pro hoc dicto multa ibi adducit. de quibus dicemus. 7. in 3. par. huius. 2. lib. in 7. q. prin. in 13. art. dum erimus tractaturi qñ ep̄s confert iure deuoluto ob negligentiam p̄sonarum. ¶ Sed ad duos effectus hic hoc commemoro. Primo, quia extendit dicta in proximis præc. art. p̄ntandum debere esse actū constitutum illius ordinis à lege apposita à testatore requisiri; vt procedant et qñ essent negligentes patroni, & iure deuoluto habet puidere ep̄s. nā non poterit beneficia p̄ferre, nisi constitutus in ordinib. requisitis p̄ legem fundatoris. ¶ Secundo, ad effectum quod sicut patronus potest p̄sentare non sacerdotē in beneficio sacerdotali cum dispensatione ep̄i: & ipsius patroni p̄sensu p̄ vna salte vice: vt s̄. e. dicitur. Ita, et si deuoluta est potestas prouidēdi ad superiorē, requiritur similiter patroni consensus ad faciendum, vt illud conferat non sacerdoti, quibus debuisset p̄ferri: deum ipse do. Fel. in d. ca. eū accessissent. in 8. col. eū declarat ibi late dictū Cald. in 2. restrict. et illud non p̄cedere, qñ patronus p̄sentaret vt ille p̄ditiones & modus per fundatorē appositi alterarentur: & sic vt p̄sentetur non sacerdos in beneficio sacerdotali, & natura fundationis: vt dicit oēs doct. hoc ibi sentit: & qd̄ vilius est, et ipse, idē dic. si hæres patroni p̄sentiat: vt expresse ibi dicit Abb. qd̄ est fin eum: & certe ita est bñ notandum q̄ restrictioem d̄ se consuluisse Ferrariz: & obrinuisse, et vt p̄ vna vice possit ep̄s hærede patroni cōsentiente, p̄ferre bñficiū non habenti qualitates in fundacione appositas. ¶ Subdit et ex illo dicto Abb. ibi p̄bati, idē esse, si ex toto vellet episcopus cum capitulo ex cautā istas conditiones auferre eum consensu patroni, vel heredis, qd̄ d̄ fore bene notandum. ¶ Subdit et non esse mirum hæredem venire p̄ factum defuncti: quia autore ep̄o hoc faciat, nō dicitur ei imputandū: arg. l. iuste pos fider. ff. de acqu. possit. ¶ Ad hoc addit, quod dicit do. me. Cor. fe. in d. c. cum venerabilis. in 6. char. de excep. huius dicti esse rationem: quia hæres patroni representat p̄sonā ipsius fundatoris, & videtur commissarij: nā fundator eis confidit illos heredes post mortē, & p̄consequens patronos instituendo: & qd̄ p̄ sit per cōmissariū, v̄ fieri per ipsum cōmittentē. Abb. in c. in causis. de elect. & Bar. in l. vnum ex familia. ff. de leg. 2. qd̄ dictum satis placet. ¶ Subsequitur ibidē do. Fel. ad hoc vltimū de herede, videri ob stare, quod notat d. Car. in ele. quia contingit, in prin. in v. q. de reli. do. & ibi Imo. in v. col. ver. hoc vltimum, vbi dicunt d. Lapum ibi: quod licet de p̄sensu eius qui ordinauit aliquid ad p̄m vsum, possit ep̄s legatū mutare: tñ secus de p̄sensu sui heredis: quia hie non agitur de vtilitate ipsius, cui hæres renunciare possit: sed de voluntate defuncti seruanda, facit quod no. Bar. in l. legatū. ff. de vsufru. lega. & in l. legatum. ff. de adm. rerum ad eij. pert. fm Inn. & dicit ibi do. Card. se pluries ita dixisse in c. nos quidem, de testa. dicit et ibi do. Fel. q̄s termini illi videantur aliqualiter diuersi à nostris: tamen v̄trobique videtur eadē ratio. ¶ Et propter hoc ipse d. Fel. ibi in d. c. cum accessissent. in 8. co. in ver. quapropter. considerabat duos casus, qui possunt in hac materia occurrere. ¶ Primus est, quando ep̄s de consensu patroni vult conferre beneficium aliter, q̄ eius natura dicitur: pura quia vult sacerdotale beneficium cōferre dispensando pro illa vice constitutus in minorib. & tunc videtur consensum heredis sufficere: & pro hoc adducit, quod not. d. Ant. in c. si ante medium, ver. Vincentius aut. de testi. et vbi dicit ex c. vili relicti pro annueratio, posse vna vice ad aliud expendi: & redire postea ad solitum debitum: & qñ ep̄s vellet dispensare in proposito ex causa necessaria ecclesie, hoc videtur posse, et inuito patrono: vt dicit. 7. se diciturum. ¶ Secundum dicit esse casum, qñ ep̄s vult in totum suppressere beneficium p̄sonatum, vel in totum tollere conditiones seu qualitates illi annexas: & tunc aut hoc non fit ex causa necessaria, & credit fieri non posse, et cum cōsensu heredis patroni per rationem tex. d. ele. quia contingit. & per dicta prædictorū licet aliud sentiat do. Abb. in d. c. cum accessissent. ¶ Aut ex causa necessaria: puta in casu doct. in d. c. cum accessissent, quando decreuerunt facultates, adeo q̄ sit opus illam dignitatem vel p̄bendam tollere vel nunc esse impotens ad illas cōditiones, & non reperitur per sona idonea, que velit eam sic conditionatam acceptare: & tunc dicit se credere procedere illam restrictionem: & sic opinioem & dictum Abb. adeo vt etiam inuito hærede forte fieri possit: & dicit se moueri, per id quod no. Inn. in d. ele. quia contingit. in v. col. in ver. Lapus hic limitat. vbi dicit illum tex. non procedere, quando legata conuerti nō possunt ad vsum deputatum: & idem dicit velle d. Anto. in d. c. si. de testa. in ver. hoc dictum quotidie contingit: & hoc quia cessantib. redditibus cessare debet

ordinatio testatoris: & dicit facere quæ ipse dicit in proxima sua sequent. restrict. reliqua eius do. Felyo. dicta non tangunt hanc difficultatem: sed de eis suo loco in dic. 3. libr. in 9. quest. 9. prin. in quin. artic. dicitur. ¶ Tu collige ex dictis Abba. quod etiam videtur velle do. Felyo. quod sitate necessitate, seu magna vtilitate ecclesie episcopus etiam patrono inuito possit dare beneficium non sacerdoti ad instar, quando facit permutationem pro magna vtilitate vel necessitate ecclesie: vt late diximus supra, in 6. quest. prin. huius partis in 6. artic. Quod dictum habet duo specialia: Primum, vt magna vtilitas vel necessitas ecclesie faciat episcopum non solum posse pro vna vice immutare conditiones per fundatorem appositas, quod Papa facere non intelligitur, nisi expresse hoc agat: vt late dicit do. Felyo. in suo tracta. quando literæ apostolicæ noceant patro. in vij. ampli. & nos tetigimus in proximo præc. 30. den. artic. et tamen in isto casu necessitas vel vtilitas ecclesie facit ep̄m posse, qd̄ papa: & est mirabile. Secundum sp̄ale est, vt propter magnam vtilitatem vel necessitatem ecclesie episcopus conferat beneficium, etiam sine p̄sentatione patroni: quia cum dicat Abb. episcopum suadente necessitate vel vtilitate ecclesie episcopum posse facere, hoc etiam inuito patrono, scilicet capellaniam sacerdotalem dare non sacerdoti, videtur istud fieri sine p̄sentatione patroni: & hoc est expresse contra tex. c. decernimus. 16. qua. 7. & licet Abb. alleget pro hoc, qd̄ dictum fuit in permutatione, ibi tamen est maior ratio: quia sumus in permutatione, in qua episcopus videtur habere maius ius: vt late diximus in 6. quest. prin. huius partis in 6. artic. Sed in p̄sentij casu sumus in casu, in quo esset faciēda mera noua p̄sentatio per patronos, & non ficta: vt in permutatione: & tamen episcopus confert eis inuitis: & sic magis p̄iudicatur decisioni d. c. decernimus, cui aliqualiter responderi potest in casu permutationis: vt est dictum in di. 6. artic. licet secundum me etiam in permutatione non viderim responsum accommodatum ad illum tex. vt ibi dixi. Sed in casu nostro non potest esse alia responsio: nisi vt sit speciale ratione fauoris magne necessitatis, vel vtilitatis ecclesie: & non cōcurrat hic fauor permutationis: nota prædicta, quia illa difficultas in fra. in 3. par. huius libr. in 2. quest. prin. in 2. artic. dum tangemus, an episcopus sine patrono possit ecclesie patronate providere: vbi tractabitur materia di. cap. decernimus. ¶ Alia est & principalior conclusio, quæ colligitur ex dictis Abb. in d. c. cum accessissent: videlicet episcopum cum p̄sentia patroni: & sic patronum cū dispensatione episcopi posse p̄sentare ad capellaniam seu p̄bendam sacerdotalem non sacerdotem. ¶ Et intelligendo istam theoreticam in vero patrono fundatore, qui ex sua conditione in primeua fundacione apposita fecit beneficium sacerdotale: iuxta ea, quæ dicunt Io. an. and. & doc. post glo. in cap. si cui. de p̄ben. lib. 6. & in proximis præceden. artic. sep̄ diximus: & in hoc nulla est discrepantia ad omnes: concurrunt cum illo dicto Cald. Abb. Butri. Imol. Domi. & aliorum supra allegatorum: & in hoc nulla est dubitatio: quia potest ipse fundator sibi ipsi p̄iudicare, & sic vult voluntati contrarietate. ¶ Difficultas ergo est in cauda dicte conclusionis Abb. & sic in alia conclusione quæ colligitur ex eius dictis: videlicet hoc, qd̄ dictum est in patrono fundatore, habere locum in eius heredibus: & sic in patronis descendentijs: & due pro hoc dicto allegantur rationes. ¶ Vna doctorum, quam posuit Felyo. vbi supra, quia cum hæres hoc faciat cum episcopo videtur episcopus hoc facere: & sic non impu tari hæredi. ¶ Certè ista ratio non militat: quia ex quo episcopus non potest immutare istas conditiones appositas per fundatorem in limine fundacionis, etiam cum suo capitulo, nisi de patroni consensu: vt vult Hostiē. Cal. & omnes in d. c. cum accessissent. Imo nec papa hoc agere p̄sumitur, etiam sub inuolucro verborum: puta si dixerit, non obstante iure patr. laycorū: & quaruncunq; constitutionum quia non includit istas appositas per patronū in fundacione: vt late per d. Fel. in d. suo tracta. quando literæ apostolicæ. in d. 7. ampli. Non debemus ergo dicere heredē excusari: quia autore episcopo facit, ex quo ep̄s hoc agere non potest sine ipso: ergo inualidus actus: & q̄ hoc agere, nec hæres potest: apparet per obiectionem: quā. 3. re. tuli denotatis in ele. quia cōtingit. de relig. do. per Car. & Imo. ¶ Igitur ista ratio omnino cessat. ¶ Et ad hoc adduci possunt, quæ solent allegari: nam licet dicamus illum qui autore pretore possidet. iuste possidere, intelligitur tamen quādo iudex iuris ordine seruato: & sic seruatis seruadis illud fecit: alias iudex etiā dicitur aliquem spoliare: & ille qui in possessionem ponitur, dicitur etiā de facto poni: vt habetur in di. l. iuste possidet. per doct. ff. de acquir. possessio. & in l. fina. C. si per vim vel alio modo. & in c. conquerente. de testi. in ca. cum causam. de offi. de

offi. deleg. & in e. consultationibus, hoc tit. & pulchre ad aliud  
 propositum diximus. s. in 3. q. prin. huius partis in 2. art. in ver.  
 in dubio vero. cum seq. versiculis, & sic ista ratio cessat. ¶ Alia  
 fuit ratio, quam adduxit do. me. Corf. in d. e. venerabilis de ex  
 cep. in 6. char. videlicet qd cum hæredes patronorum represen-  
 14 tent personam defuncti, & sint eius commissarii, qd fit per  
 commissarium, videtur factum p committentem. Abb. in c. in  
 causis de elec. & Bar. in l. vnum ex familia. ff. de leg. 2. vt s. retu-  
 limus. ista ratio etiam salua pace domini mei non pcedit: quia  
 illa regula p eum adducta. f. qd id qd fit p commissarium, videtur  
 15 factum p committentem, habet locum, quado committens  
 indeterminate aliquid commisit: puta distribuatis talia bona ad  
 pios vsus: quia si distribuunt commissarii in fabricam ecclesie,  
 videtur committens in testamento ad fabricam reliquisse, &  
 ideo non soluetur quarta: vt dicit Ab. in d. e. in causis. & p doc.  
 in d. l. vnum ex familia. & in locis ibi p doctores allegatis. Sed  
 in casu nostro fundans beneficium posuit legem seruandã per  
 suos hæredes, & patronos successores: & illa seruanda est, p di-  
 cta in d. cle. quia contingit. de relig. domi. per Card. & Imol. &  
 sic ista ratio domini mei non pcedit: & sic, vt vides, doctrina  
 Abb. est sine ratione: & sine iure aliquo, & tra se habet d. cle.  
 quia contingit. eum dicit Card. & Imo. ibi. put post Fely. s. la-  
 re retulimus. ¶ Quid dicendũ in hac difficultate: & vt vidistis  
 do. Fely. vt saluaret dictum Abb. formatit duos casus, de quib-  
 16 us. Et voluit illud dictum habere locum in primo casu. f. qd  
 eps vult de beneficio disponere aliter quã natura illius requi-  
 rit, cum patrono tamẽ vel eius hærede p vna vice tunc  
 possit, & pcedet doctrina Abb. vt beneficium etiã ex disposi-  
 tione fundatoris sacerdotale pntetur: & in illo instituitur nõ  
 sacerdos: & p hoc adducit dictũ do. Ant. de quo. s. volentis, qd  
 ex causa vtili relicto p annuuario possit vna vice ad aliud  
 expendi: & in hoc casu non habeat locum dispositio. d. cle. &  
 notata ibi p do. Card. & Imo. Secundo vero casu, quando epi-  
 scopus vult in totum tollere legem à fundatore appositã in li-  
 mine fundationis, tunc non sufficit hæredis cõsensu: & ita pce-  
 dant quæ dicuntur in d. cle. quia contingit. nisi fieret ex causa ne-  
 cessaria: quia tunc poterit etiã sine consensu hæredis patroni,  
 vel ipsius patroni. vt s. retulimus. ¶ Tu aduerte qd do. Fel. in pri-  
 mo casu dicit eo casu pcedere dictũ Abb. vt eum volutate hæ-  
 redis fieri possit: & hoc nõ pbat aliquo iure: sed allegat dictũ  
 do. Anto. quod quidem dictum etiam requirit causam vtillem,  
 vt ibi apparet. Ergo sine aliqua causa fieri nõ potest. eum cau-  
 sa vero est accedere ad secundum casum: in quo cum causa fie-  
 ri potest vt pxime diximus: & licet alleget causam necessitatis,  
 idem in causa vtilitatis, eum à pari pcedat, in finibus istas  
 causas æquiparantibus: & sic primus casu do. Fely. nõ pbat.  
 Et id quod adducit ad illum pbandum, concludit cũ limitatio-  
 ne secundi casu: ergo nulla est concordia: & dictũ Abb. reman-  
 et sine iure, & ratione: & diuersificatio casuum facta per Fel.  
 nõ est distinctio, sed idem casus. ¶ Reperi postmodũ do. Roc.  
 in hoc trac. in verbo, p eo, qd cum diceciani cõsensu. in 1. q.  
 in 2. col. 3. char. tenentẽ contra Abb. & Fely. & qd nec etiã p  
 vna vice hoc facere possit eps cum hærede patroni. Et mouet  
 16 ¶ primo, quia vltima voluntas testatoris est seruanda pro le-  
 ge. c. vltima voluntas. 1. 3. q. 2. §. disponat. in auc. de nuptis. Sed  
 episcopus nõ potest regulariter cõtra legem etiã dispõsando.  
 c. dilectus. de tempo. ordi. Io. an. post Hosti. in c. de supplen. ne  
 gli. præla. lib. 6. & eps nõ dispensat contra canones, nisi speciali-  
 ter sit sibi cõcessum. Abb. in e. ar. si clerici. in §. de adulteris. de  
 iudi. & ideo dicit ibi in 4. col. episcopus nõ posse dispõsare, nisi  
 maxima vrgente causa: ergo nõ potest dispõsare cõtra volunta-  
 tẽ testatoris, nisi ex causa. ¶ Secundo mouetur p ea quæ dicunt  
 17 Pet. de anch. & Imo. in c. nos quidẽ. de testa. ¶ voluntatem tes-  
 tatoris esse seruandam in forma specifica l. legatũ. ff. de vsufru.  
 lega. ergo nec p vna vice mutari potest. ¶ Tertio mouetur p  
 tex. d. cle. quia cõtingit. de relig. domi. dum dicit, quã ad certũ  
 vsum sunt largitione destinata fidelium, ad illũ debet nõ ad aliũ,  
 salua sedis apostolicæ auto. cõuertit. Et cum ille tex. indistincte  
 loquatur, ita est intelligendus: & etiã in melius nõ debet fieri  
 commutatio: vt dicit ibi Car. in 4. q. & idem dicit Abb. in e. rua  
 18 nobis. de testa. Quarto ¶ mouetur, quia doc. in d. c. nos quidẽ.  
 & præsertim Imol. ibi in antep. col. vtuntur verbo alterari: di-  
 centes nõ posse alterari voluntatẽ testatoris per epm: quibus  
 etiam verbis vtitur Bal. in l. si quis ad declinandã. in 3. col. C. de  
 epif. & cleri. dicẽs: qd vbi eunq; dispositio testatoris est certa res-  
 pectũ causæ. psonæ, vel loci, non potest p episcopũ alterari: &  
 eisdem verbis vsi sunt Bal. & alij quos ponit Alex. in d. l. legatũ  
 & sic sentiunt voluntatem testatoris, nedum in totum, nec in  
 partẽ alterari posse: ergo nõ pcedit dictũ Abb. nec Fel. præser-  
 tim, qd dictũ Fel. nõ pbat iure: ergo standũ dicitur: & ipsi rñderi

põr eos male fuisse loquutos: quia regulis stãdum est. Bal. in c.  
 1. §. iudices. in 4. col. de pace iuramen. firm. in vsibus feud. p tex.  
 in l. omnis diffinitio. ff. de reg. iur. & Bal. in l. 1. in 2. col. C. de fac.  
 sanct. ecclesi. & Abb. pulchre in c. salubriter. per Jo. and. in 1. q.  
 de vltis. & est bonus text. in c. sanẽ. versus finẽ 1. 5. q. 3. & me-  
 lior in c. 2. in fi. de coniugio leproforum. & dicit idem se tene-  
 19 re in eod. trac. in verbo construxit in 1. q. vbi tractat, fsi testa-  
 tor mandauit construi hospitale, an possit hæres construi face-  
 re monasteriũ? de qua nos diximus s. in 1. par. 1. lib. in 4. q. prin.  
 20 in 1. 4. artic. ¶ Ideo ego dicemus in hoc puncto, qd quando  
 hæres patroni in beneficio ex primeua fundacione sacerdotã-  
 li vult præsentare non sacerdoti em, cum dispensacione episco-  
 pi, omnino requiratur aliquis causa: vt hoc fieri possit: & vt  
 ipse do. me. Corf. in d. c. cum accessissent. in lectura. in 3. char.  
 dicit sufficere in hoc casu pro causa præsentandum esse de fa-  
 milia ipsius hæredis cui ipse vellet potius benefacere quam al-  
 teri, in reliquis tamen eo existente idoneo, per e. non satis. 66.  
 disti. cum simi. quia prius nostratibus quam alienis bene fac-  
 re debemus, vt ibi: & etiam quia est de genere fundatoris cum  
 quo facilius est dispensandum: vel quia licet non sit sacerdos  
 est persona multum docta & morigerata, & sic vtilis ipse eccle-  
 sia: arg. c. de multa. de præben. & eorum quæ dicit Abb. in c. du-  
 dum. in 4. no. de elec. ita do. meus vbi s. qui dicit hoc bis obtin-  
 uisse. ¶ Et in isto casu non potest procedere doctrina Card. &  
 Imo. in d. cle. quia contingit. ex quo loquuntur, quando fieret  
 sine aliqua causa vt ibi. ¶ Et in isto etiam casu clare nõ quirit  
 doctrina do. Ant. per dom. Fel. allega. in primo suo casu. in c. fi.  
 de testam. ¶ Si vero esset causa maxime vtilitatis & necessaria:  
 tunc posset attendari solum episcopum etiam inuito patrono  
 hoc facere posse: vt diximus s. in 1. conclu. p vna vice; & for-  
 san etiam in perpetuum: vt dicit do. Fely. in suo secundo casu:  
 de quo tamen hic non loquor, eum non sit locus suus: sed di-  
 cemus j. Deo duce, in 3. lib. 6. q. princ. in 1. artic. cum de mutã-  
 do statu ecclesie patronatã in perpetuum, tractabimus. ¶ Si  
 hoc igitur fiat cum aliquali causa, pcedit dictum Abb. ex ratio-  
 ne do. me. magis tamen fundata f. quia hoc quod facit heres pa-  
 troni velut commissarius videtur facere ipse committens: &  
 plus dico, qd sumus in casu, in quo ipsemet patronus fundator,  
 si vixisset p vna vice ex illa cã fecisset: nã si patronus fundator  
 videret in eius familia clericum idoneum, eerte mutasset p illa  
 vice legem, quam posuerat in sua fundacione: & pntaret illũ  
 de familia, vel alium doctum, & morigeratũ vtilẽ ecclesie, etiã  
 non sacerdotem. ¶ Et nõ habet locũ in hoc responsõ, de qua  
 s. q. Abb. in c. in causis. loquitur quado no est data lex commissã-  
 rio, quia tunc poterit facere, quod voluerit: & videtur facere cõ-  
 mittẽs: sed vbi esset data lex, nõ posset cõmissarius illam altera-  
 re: nam dico subtiliter, qd patronus fundando ecclesiam in con-  
 tinenti acquirit ius pa. transmissibile ad alios successores suos,  
 habentes omnia iura, & progatiuas, quas ipse patronus habe-  
 bat, vt dicit diffinitio iuris pat. ibi, ipse, vel is à quo causã habet,  
 & nõ transmittit ad hæredes, ad donatarium, & alios, vt diximus  
 s. in 2. par. j. li. per totum. Cum ergo acquirat hoc ius pa. ita trãf-  
 missibile succedit et successiuos patronos habere ex grãtia ius  
 pat. sicut primus habebat, p illa verba diffinitio nis, vel is à quo  
 causam habet, qui quidem habent puidere vtilitati, & indẽ-  
 nitati ecclesie, & conseruare familiã fundatoris: sicut ipse pri-  
 mus fundator: & ideo quemadmodum fundator ex causa illa  
 poterat illã legem p eũ appositã mutare: ita & ipsi, qui p tem-  
 pore erunt sui hæredes, & successiuo patroni ex tacita autorita-  
 te eis data à fundatore in cõse quẽstiam, cum illos facit patro-  
 nos iure pmittente: & ideo secundum tempora mutant ipsi,  
 pat mutasset fundator: arg. c. qd dilectio. & c. nõ debet. de eo q  
 cognouit consan. vxõ. lue. & voluit Abb. p illũ text. in c. cũ in  
 cunctis. in 4. no. in ætate episcoporum. in prin. de elec. & in c. in  
 noruit. eo. tit. & vt censetur iusta causa, qua mouetur hæres,  
 requiritur consensus epĩ, qui hoc cõgnoicit: & est sicut causa  
 efficiens, sicut dicimus in consensu episcopi qui requiritur in  
 acquisitione iuris pa. de quo diximus supra in prima parte j. li.  
 bri, in 2. quæst. princ. in quinto articulo. & in consensu, qui re-  
 quitur in translatione iuris patr. de quo diximus supra in secu-  
 da part. primi libri. in prima quæst. princ. in 4. articulo. in quibus  
 locis tractauimus, quã sit ratio interuentus horum consen-  
 suum: & sic non est illa lex itã appositã per primum patronũ,  
 vt suus successor non possit vtilitati ecclesie & suõrum puidere  
 re causa existente, quã moueret etiam fundatorem: si vixeret,  
 nam isto casu dicitur fundator facere, per s. dicta: & sic saluatur  
 dictũ Abb. Et hoc nõ dicendo, sequitur vsus ad dictã Car. &  
 Im. in d. cle. quã contingit, videlicet hæredes nõ disponere in his, q  
 tãgũt eorũ interesse, sed fundatoris: quã cũ hæredes sint in loco  
 fundatoris tãgunt eorũ interesse: sicut dicimus qd hæres in hæ-  
 reditate





facit, quod diximus. §. in d. 6. q. prin. huius partis in 6. artic. in 12. dubio. ¶ qd si pmutatio sit de necessitate, sufficit cōsensus maioris partis patronorum, si sine necessitate requireretur omnium consensus: verum quia ille consensus habetur loco p̄sentationis: & in p̄sentatione sufficit maior pars: vt in d. c. 3. hoc titu. omnes erunt vocādi: & maior pars sufficit: vt ibi latē diximus: hic vero nō sumus in casu p̄sentationis: vt maior pars sufficit: sed in casu alterationis dispositionis fundatoris quae cum fiat eius nomine debet fieri p̄ omnes, nemine discrepante eum representantes, ne videatur in se ipsum diuisus: iuxta illud euangeliū Luc. 11. c. si Satanas in se ipsum diuisus est, quomodo stabit regnum ipsius? Sic in casu nostro si voluntas testōris integra representatur per omnes hāeres & successores eius: & ideo possunt illā alterare: quia videtur fundator alterare, si voluntas hāerēdū erunt diuersa, & sic diuisa, quō representantur vōlūtatē defuncti: certē nō integrā, sed diuisā: nota praedicta, quia noua: & sunt secundū veritatē. ¶ Et vltra ista, adde aliud nouum: & a nemine tactū in materia: q̄ licet ex causa non nimis urgente possint successui patroni cū dispensatione ep̄i p̄sentare ad beneficium sacerdotale non sacerdotē, vel ex magna causa, etiam possit ep̄s eis inuitis illud beneficium non sacerdoti dare: dicerem tamen, nō posse ad illud p̄sentari: nec per ep̄i op̄i p̄uideri clericū primā tonsurē: nisi sit clericus saltem constitutus in quatuor minoribus ordinibus iuxta dispositionem c. 2. de institu. lib. 6. vbi habetur speciale in patrono: q̄ licet sit beneficium curatū, poterit tamē ibi p̄sentare existentē in aetate sacerdotij, vt ibi tamen omnes ibi cōcludunt illū debere esse in minoribus ordinibus constitutum: vt diximus §. in proximo praecedent. artic. in versu. quod ibi est introductum, ne beneficium requirens sacerdotium inuilescat, & dicit non solū nō existentē in factis, nec in quatuor ordinibus minoribus: quod non est dicendum, p̄ ibi dicta: & sic dicerem, q̄ quamuis possit p̄sentari nō habentem aetatem sacerdotij: quia non sumus in proprie curato, in quo omnino aetas requiritur: vt ibi per Io. an. sed in requirente sacerdotium: & patroni p̄sentantes non sacerdotē eum dispensatione ep̄i op̄i possunt, p̄ supradicta: & dicerem etiam non aetatis sacerdotalis: quia omnino p̄statu habet per alium deseruiri faceret: tamen nō dicerem eos nō posse p̄sentare constitutū in minoribus ordinibus, per supradicta arg. d. c. 2. de institu. lib. 6. Er ita semel, dum essem scholasticus audiens iura a meo genitore cum casu Melisici accidisset: quia vacauit beneficium sacerdotale ex lege fundatoris: & patroni volebāt p̄sentare constitutum in subdiaconatu nobilē idoneum pauperem: & de familia fundatorum, videlicet Iacobum de Excelsis: quidam doctores allegabant p̄ eo: q̄ p̄ appellatione sacerdotis, veniūt p̄stituti in factis: vt in c. 1. §. 5. q. 5. & p̄ Dom. post Io. an. in c. si cui, de praeben. lib. 6. cum simi. tamē ego tunc scholasticus dixi ep̄o dispensante eum posse p̄sentari, & institui: ex quo omnium patronorum accessit voluntas eū suprascrip̄tis causis: & miratus sum de illis antiquis doctoribus, qui non adduxerint dictum Cald. & Ab. in d. c. 2. c. 2. accessissent. ¶ Licet certe posset dici p̄ arg. d. c. 2. de institu. lib. 6. adhuc requiri aetate sacerdotij vltra minores ordines: & q̄ infra tēpus a iure statutum, & sic annū, p̄moueatur ad sacerdotium: tamē nō audeo hoc affirmare: cum hic nō sit tanta necessitas, sicut in cura animarum, p̄sentim eum p̄ doctores dicatur alterari p̄ illa vice natura beneficij: vt de sacerdotali fiat non sacerdotale: ergo non requiritur aetas. Cogita tamen, quia in hoc vltimo possent multa hinc inde dici: sed ego teneo, quod proxime dixi.

### Sit igitur

Conclusio ex istis proxime praecedent. 6. arti. collecta p̄sentandos p̄ patronos ad beneficia inter alias idoneitates debere esse constitutos in aetate & ordini bus requisitis a iure, & alijs dispōnibus ad ipsa beneficia, in quibus p̄sentantur: ita colligitur. §. ex 2. §. artic. ¶ Amplia istā conclusionem intantum p̄cedere, q̄ etiā septēnis p̄sentari potest ad beneficium simplex & sine cura: ex quo ad illud solus clericatus requiritur, & aetas septēnis est sufficiens ad ordinē primē tōsurā ad clericatum, & sic ad primam tonsuram: vt diximus §. in 2. 6. artic. ¶ Restringe primo istā amplia, p̄cedere in beneficiis simplicibus, & personatis: quia ad illa septēnis p̄sentari nō potest: p̄ dicta §. in d. 2. 6. artic. in versu, quid dicendū. ¶ Restringe secundo, q̄ quando bene non p̄cederet proxima praecedens restrictio: tamen illa ampliatio habet locum, vt etiā in istis capellis & ecclesijs de per se stantibus septēnis possunt p̄sentari ad titulum: non autem quo ad regimē beneficij: quia regimen alijs debet committi: p̄ ea, quae diximus §. in d. 2. 6. arti. in versu. bene verū est. ¶ Declara modo primo istam conclusionem, q̄ in capellanis sacerdotibus debet sacerdos p̄sentari, & nō inferioris ordinis, & sic in capellanis diaconalibus, & subdiaconalibus: per d. c. 2. in 27. & 28. artic. ¶ Amplia primo istam declara-

tionem intantum p̄cedere, q̄ si fundator apposuit conditionē vt p̄sentetur in ecclesia per eum fundata talis, qui habeat celebrare rotā in hebdomada per hoc onus celebrandi appositum capellania dicat sacerdotalis: p̄ pulchrā nouiter p̄siderata p̄ me d. 27. art. Amplia ij. intantum p̄ iam de cl. p̄cedere, q̄ si fundator i limine fundatiōis apposuit p̄dōnē, vt p̄ntād° celebret missam ipse vlt alter adhuc dicit sacerdotalis, & dēt sacerdos i ea p̄tari: per dicta §. in 28. artic. ¶ Amplia tertio ipsam declara. in capellanis praedictis debere p̄sentari sacerdotem intantum p̄cedere, q̄ est etiā necesse illum esse nō habitu, sed actū celebrantē: & sic solitum celebrare: per ea, quae diximus §. in d. 28. artic. ¶ Amplia quarto intantum in capellania sacerdotali debere p̄sentari sacerdotem: vt nō sufficiet p̄sentā sum habere aetate requisitam ad sacerdotium in actu p̄sentationis, nisi sit vere sacerdos ordinatus: per ea, quae diximus §. in 29. arti. ¶ Amplia quinto praedicta intantum in capellania ex dispōne fundatoris sacerdotali requiri p̄sentandū esse sacerdotem tēpore p̄sentationis: vt non sufficeret infra annum: imo etiam quod ista sim promoueatur ad illud: per dicta §. in 29. articulo. ¶ Amplia sexto intantum requiri p̄sentandū ad capellaniam sacerdotalem debere esse sacerdotem: quod patronus p̄sentans p̄nerum: & si non sacerdotem punitur velut p̄sentans indignū: & priuatur illa vice iure p̄sentandi: vt tetigimus §. post Barba. in 27. articulo. ¶ Limita modo primo istam declarationem, vt ad sacerdotalem capellaniam debeat sacerdos p̄sentari, quādo sumus in capellania sacerdotali ex dispōne fundatoris laici: & ita procedat supradicta sed si esset sacerdotalis ex dispōne patroni clerici: ex statuto, vel constitutione clericorū: vel priuilegio Papae bene possit p̄sentari ad illa non sacerdos: qui tamen esset aetatis habilis ad se promouendum: per dicta §. in 29. articulo in versu, & ex omnibus supradictis. ¶ Limita secundo ipsam declarationem p̄cedere in praebendis & beneficiis sacerdotibus: vt §. sed i beneficiis patronatis curatis sufficit quod p̄sentetur habens aetatem & promoueatur infra annum: siue patronus sit laicus: siue clericus: per dicta §. in 29. articulo in versu, aduerte tamen ad vnum. ¶ Restringe istam secundam limit. p̄cedere, dummodo p̄sentandus sit clericus in minoribus ordinibus constitutus: quia aliter ad curatum beneficium p̄sentari non possit: licet esset aetatis requisitū in sacerdotio, vt diximus §. in 29. articulo in versu, quod ibi est introductum. ¶ Restringe secundo istam secundam limit. dummodo p̄sentandus, quando p̄sentatur, sit aetatis requisitū ad sacerdotium: quia non sufficit infra annum venire ad illam: per ea, quae diximus in d. 29. articulo in versu, subdit etiā quod d. ¶ Restringe tertio istam secundam limit. & praedicta p̄cedere, quando clerici p̄sentantur: sed si etiam in beneficiis nō sacerdotibus & inferiorum ordinū esset aliquis aetatis requisitū ad ordinem annexum illi beneficio: tamē esset laicus, quāuis vellet incontinenti clericari nō poterit p̄sentari ad quodcunq; beneficium ecclesiasticum: vt diximus in dict. 29. articulo in versu, aduerte ad aliud. ¶ Limita tertio ipsam declarationē in beneficiis sacerdotibus ex dispōne testatoris debere p̄sentari sacerdotes p̄cedere: nisi ipsi patroni fundatores, ex quo constitutione beneficia sint sacerdotalia vellet ad illam p̄sentari non sacerdotem: quia cum ep̄i dispensatione poterit p̄sentari & admitti: per dicta §. in 30. arti. p̄sertim in versu, alia est conclusio. ¶ Extende modo ipsam tertiam limitam intantum p̄cedere, quod si ex negligētia patronum prouisio ecclesiae sacerdotalis esset deuoluta ad ep̄iscopum ipse nō possit illa conferri non sacerdoti sine consensu patroni, cum illo autem sic: per dicta §. in 30. articulo in versu, postea do. Fely. ibi: & sequen. ¶ Extende secundo istam tertiam limitam intantum p̄cedere: quod non solum ipse fundator ex cuius dispositione beneficium est sacerdotale: sed etiam sui hāeres donatarij & successui patroni cum dispensatione ep̄i potuerunt p̄sentare ad dictum beneficium non sacerdotē: per ea, quae diximus in d. 30. articulo in versu, difficultas ergo est, & per discursum ipsius per totum. ¶ Extende tertio d. tertiam limitam intantum p̄cedere, quod in supradicta dispensatione ep̄i nō requiritur actualis dispensatio, sed sufficit tacita stante scientia p̄sentantium & ep̄i beneficium esse sacerdotale: & nihilominus ad illum p̄sentant non sacerdotē: per dicta §. in 30. articulo in versu, vnum tamen ad doctoribus. ¶ Restringe modo primo istam tertiam limitam. & eius ampliam in hāeres patroni, p̄cedere alicui causa subsistente: quia tū poterit ad beneficium sacerdotale etiam hāeres fundatoris donatarij & similes eū ep̄i dispensatione p̄sentare nō sacerdotem: sed nulla eā subsistere hāeres fundatoris & successui patroni, etiā eū ep̄o hoc agere nō poterunt: per ea, quae diximus §. in d. 30. articulo in versu, ideo ego dicerem, cum sequen.

¶ Restrin

# Cæsar Lambertinus Episcopus

¶ Restringe. d. restr. & scdm exten. vt non sacerdos in beneficio ex dispositione fundatoris sacerdotali presentari possit cū dispensatione epi etiā per heredes & successiuos patronos. nisi fundator non solum disposuisset beneficium esse sacerdotale. sed etiam vltra pcessisse verbis & dictionibus prohibitiuis. & ipso iure actum annullantibus statuisset per suos heredes. & futuros patronos nullo modo presentari non sacerdos: quia etiam ex aliquali causa ipsi heredes & successiuo patroni nō poterunt mutare dispositionem fundatoris & non sacerdotē presentare. etiam episcopo dispensante: per ea quæ nouiter diximus in d. 30. artic. in versu. vnde pro veritate. cū sequen. ¶ Restringe secundo d. tertiam limi. cum secunda extensione de herede procedere omnibus heredibus. seu successiuis patronis volentibus: quia tunc cum epi cōsensu non sacerdos possit ad beneficium non sacerdotale presentari: sed aliquibus cōtradictibus etiam minori parte; & stante copia alterius sacerdotis hoc fieri nō possit cum requiratur omnium voluntas representans fundatoris voluntatē: per nouiter per me considerata in d. arti. in versu. ad aliud etiam est aduertendum. ¶ Restringe tertio ipsam tertiam limita. & eius 2. exten. habere locum. vt hoc fieri possit pro vna vice. non autem. vt immutetur in totū natura beneficii: per dicta s. in d. 30. artic. ¶ Restringe quarto predictam tertiam limi. q. poterit ad beneficium sacerdotale non sacerdos patrono. & episcopo volentibus presentare procedere. dummodo presentandus saltem sit in quatuor minoribus ordinibus constitutus: quamuis non habeat etatem requisitā ad sacerdotium alias presentari non poterit: per ea. quæ diximus in s. d. 30. artic. in versu. & vltra istud adde aliud nouum. ¶ Limita quarto ipsam declarationem ad beneficium sacerdotale fore presentandam sacerdotem procedere. quando nō subest maxima causa: sed causa maxime vtilitatis seu necessitatis beneficii suadente. poterit episcopus solus patronis inuitis dare beneficium non sacerdoti. & concurrent in hoc dicto specialia. vt diximus s. in d. 30. artic. in versu. tu collige. Et per ista omnia dicta in proximis preceden. 6. articu. sunt clara.

## ¶ Octaua questio prin. 1. partis. 2. Libri.

- 1 Charitas perfecta incipit à seipso. & nu. 12.
- 2 In beneficiis largissima sit interpretatio.
- 3 Presentator potest sibi ipsi possessionem tradere. & nu. 13.
- 4 Patrono indigenti pinguis est providendū ex redditibus ecclesie. & nu. 16.
- 5 Patronus tenetur quidare ecclesie. & videre ne bona ecclesie dilapidentur.
- 6 Patronus clericus non potest seipsum presentare ad ecclesiam vacantem. Et qua sit ratio.
- 7 Beneficium sibi conferre nemo potest. Itē distinctio inter datam & recipientem. Item inter baptizatum. & baptizantem. Inter item restitutum & venientem. nu. 9.
- 8 Ambitiosus repellendus ab electione.
- 10 Electionarius non potest seipsum eligere. & nu. 14.
- 11 Dare iussus cui velit. non potest pro se venire.
- 15 In spiritalibus requiritur omnis integritas.



**E**xpeditus De predictis articu. tendentibus ad dubietatem. an aliqui possint presentari. quia clericus vel nō: quia regularis ad ecclesiam secularem. & e contra: quia alterius diocef. & quia non ordinis vel etatis requisitorum: iuxta naturam & ordinem annexam ad beneficia. ¶ Restat modo octauo loco principaliter querere: an quis possit à seipso. vel ab aliis ab eo causam habentibus ex quo clericus presentari? Et ista questio habet infra scriptos articu. quorum primus venit discutendus: 1 an clericus patronus possit presentare seipsum. ¶ Et primo vñ dicē dū q. sic. p. regulā oīs pfecta charitas incipit à seipso. c. qui vult ordinare. de poeni. distin. 3. l. p̄fes. C. de ser. & aqua. ergo cū presentari ad beneficium sit beneficium & sic bonū c. cū dilec. de dona. 2 ¶ & ideo in illis sit largissima interpretatio: vt ibi. & in c. olim. de verbo. signifi. & in l. beneficium. ff. de testi. prin. Abb. in rub. de rescrip. & ideo d̄r q. est benenola actio gaudiū tribuēs capiēti: vt in c. 1. quibus modis feud. amitta. in versu. feudo. Abb. in c. nōnulli. §. hnt & alij. in gl. in verbo. restringēdā. & in c. ad audientia. el. 2. de rescrip. Cur ergo si oīs pfecta charitas incipit à seipso nō debeat hoc beneficium. qd̄ est bonū. & tribuēs gaudiū sibi ipsi potius. quam alteri dari cum ex eius presentatiōe incipiat ipsa datio. c. cum Bertold. de re iudi. quia epi sine patrono. illud dare non pot. c. decernimus. 16. q. 4. cum simi. ¶ Item ad idem facit: quia nos magis debemus eligere nos ipsos. quam alios. c. nisi. de auctoritate & vsu pal. & hoc tanto magis: quia factum patroni non ratificatur. & valet nisi p approbationem epi instituentis. c. quod autem. hoc tit. & quæ notan. in c. cum Bertol.

3 dus. de re iudi. & hoc non debet incongruum reputari: ¶ quia videmus etiam tutorē sibi ipsi possessionem tradere. l. filulas. §. fundum. ff. de trahen. emptio. ¶ Item pater & filius censentur vna & eadem persona. l. in suis. ff. de lib. & posthu. c. si. de cō se. distin. 4. & tamen pater presentat filiu: vt dicimus. §. in 12. proximo se q. articu. ita & patronus debet posse presentare seipsum. 4 ¶ Item nos habemus patrono indigenti pinguis ex redditibus beneficii esse subueniendum quam aliis. c. quicunq. 16. q. 7. c. no bis. hoc tit. cum simi. Cur ergo patrono existēte idoneo: & maxime indigente non sibi potius subueniatur de toto quam extraneo. ¶ Item patronus tenetur defendere ecclesiam. & pui dete. ne bona ecclesie dilapidentur. c. filius. 16. q. 7. c. simi. Cur ergo non poterit seipsum presentare. & habēdo titu. melius defendet. ¶ Item patroni debēt esse melioris conditionis. quā alij. & p̄ferri laici: vt tanto magis inducantur ad ecclesiarum fundationem gl. no. in c. cū dilectus & c. 3. hoc tit. Cur ergo nō poterit presentare seipsum. & dicetur peioris conditionis. cum alium presentare possit. & seipsum non: & certe si p̄mittitur presentatio patronis laicis. vt inducantur ad ecclesias fundandas: quanto magis inducerentur. si poterunt presentare seipso: & e contra quanto magis se abstinēbunt si phibentur presentare seipso: & sic restringatur eorum posse: & quando restringitur illud nos dicimus non esse de mente papæ. vt p gl. in d. cum dilectus. & plenē p doc. in c. 2. de p̄ben. lib. 6. Vnde cū ista ratio ne laici retrahantur à fundatione ecclesiarum in materia nostra sit potissima. debet etiam esse in casu nostro in cōsideratione. fortius dico. si enim patroni inducuntur ad ecclesias fundandas: quia possunt presentare alios quanto magis inducētur. si poterunt presentare seipso: per d. c. nisi. de auctoritate & vsu pal. & e contra citius retrahentur. si non poterunt presentare se ipso. ¶ Et licet ista satis videantur concludere. quæ quidem partim fuerūt p̄ doc. in locis §. allegadis deducta. partim p me nouiter cōsiderata: tamen quia contraria pars habet p se tex. expressum in c. p̄ vestras. hoc tit. non est multum insistendum: nam ibi text. vult q. patronus clericus ecclesie vacantis nō potest ad eā seipsum presentare. vt ibi ab omnibus cōiter summat. Et ratio huius de cisionis est. quia dēt esse differētia inter datam & recipientem: & sic inter presentatē & p̄ntatū. Ita tex. in c. si. de inst. §. vbi quis non pot. beneficium cōferre sibi ipsi: nec seipsum instituere: & reddat rationem. quia inter datam & recipientem debet esse distinctio psonarum & c. & ita etiā vult gl. in verbo. presentare. in d. c. p̄ vestras. hoc tit. p d. c. si. qd̄ incipit. ad nostrā. & adducit simile: quia inter baptizantē & baptizatū debet esse distinctio c. debitu. de baptis. & eius effect. ¶ Et hoc idem vult gl. 1. quæ red dit aliā rationē ex tex. collectā. ne incidat patronus seipsum presentans in vitium ambitionis: ¶ quia si aliter in illud vitium incidet eo ipso tanquā ambitiosus deberet repelli. s. q. i. c. in scri pturis. & i. q. 6. sicut is qui si. C. de epi. & cleri. l. si quāquā. & ff. de p̄cu. l. quæ omnia. quia nō ambitione. sed labore vñ quæ de ad honorē cōuenit puenire. C. de re milita. l. p̄ publicam. lib. 12. & c. 6. i. distin. mirantur. ad fin. ¶ Idē vult do. Goff. concius meus in summa huius tit. in fi. col. in versu. sed quid si clerici. vbi allegato d. c. p̄ vestras. p̄ decisio. huius art. & d. c. in scri pturis. addit presentare. vel eligere seipsum reprobari in multis iuris articu. & adducit simile: puta si quis se ingerat ad aliquod officiu. quia qui ad officium p̄urationis se ingerit. seipsum excludit. ex quo suspectus habetur d. l. quæ omnia. ff. de p̄cura. & qui sibi tutelā adscribit similiter suspectū se reddit. ff. ad legem cor. de fal. l. vxori. §. qui se neq. pot. quis sibi auctoritatem p̄stare: vt ff. ad T reb. l. i. §. fuit. & ad hoc addit. ff. de test. ture. l. ex sententia. & ff. de aucto. p̄stan. l. 1. ¶ Idē vult Host. in summa huius tit. in §. in quibus differant. in 3. col. in versu. illud autē omittē dum. p d. c. per vestras. & allegatis dictis p Goff. vltra eā. adducit simile debere esse distinctio inter electum & eligentem. c. qua liter. de elec. & debere esse differentiam inter instituentem & institutum c. si. de insti. ¶ Idem vult lo. an. post Inno. in d. c. per vestras. hoc tit. per iura s. allegata. & do. Card. ibi in 1. oppo. adducentem rationem text. quia quis non debet se ingerere in aliqua p̄latura: & alleg. ad hoc quendam dom. Goff. dicentem: q. licet ¶ debeamus nos diligere hoc verū virtualiter: vt §. responsiones ad contraria. dicimus hoc idem voluit do. Ab. in d. c. per vestras. qui ad hoc allegat gl. & Arch. in c. qui episco patum. s. q. 1. & Imo. ibidem: & Spec. hoc tit. in fi. pen. col. summa directorij iuris. hoc tit. §. 34. & frater Angelus in sua summa in verbo ius patr. §. 29. & Barba. consil. 33. scripsit p̄ salmista. in penult. col. in 2. vol. vbi dicit inter vestimentum & vestitum debere esse distinctio. & inter electum & eligentem. alleg. dict. cap. fin. de insti. & ibi pulchram gloss. ¶ Hoc idem voluit Pault. in suo tractat. de sede vacan. in secunda part. in 5. questio. in vltima colum. in versu. adde quod quis. & Gay. in repet. c. fi. de

e. si. de elec. li. 6. in fi. 4. q. col. ¶ Et idem voluit Firma. in tract. de epo. in j. libr. in 3. parte in 2. q. in 2. col. v. char. operis. dum ibi  
 10 querit: Pan electionarius possit seipsum eligere: & concludit qd non. & alleg. d. c. per vestras. & gl. in c. cum in iure. de elect. gl. in d. c. quia epatum. & multa ex supra scriptis, & ultra eam gl. in c. bone. el. j. de elec. & c. didicimus. 2. q. j. Alb. de rosa. in tract. statutorum. q. 174. & dicit notari in l. plane. & ibi Bar. ff. quod cuiusque vni. no. & facere, quæ dicunt Bart. & doct. post Martium doctorem antiquum in l. si mandauero. §. si. ff. mandati.  
 ¶ Postmodum reperi do. Roch. in hoc tract. in verbo, honorificum. in 4. q. prin. in 4. col. in ver. circa aliud. quærentem, de isto art. & concludentem eum decisione. d. c. per vestras. pro qua adducit quasi p. maiori parte iura. s. allegata. & præsertim tex. in d. l. si mandauero. §. si tibi centum. ff. manda. t. vbi qui iustus est dare, cui velit, non potest pro se retinere: & plus dicit, qd data alicui potestas eligendi non poterat seipsum eligere: imo, quod fortius est, si iuravit eligere meliorem, & ipse sit melior: non poterit seipsum eligere. alle. gl. quæ assignat rationem in d. c. cum in iure. de elect. quæ vult illum in quem tale compromissum est factum, non posse acceptare, nisi intelligatur de iure excepta eius persona: vt ibi et patet per do. & plenè Host. in summa de elect. in §. qualiter. in si. statim ante. §. quo tempore ibi, quid si videtur. & adducit ibi do. Roc. rationem, de qua. s. quia si quis præsentat seipsum, videtur facere iudicium de persona sua, & auctorizare sibi ipsi, quæ omnia sunt prohibita. arg. ele. 2. de reb. eccl. non alie. & in d. c. qualiter. de elect. prout et dicit Abb. & alij doc. in d. c. per vestras. & ita volunt omnes, & hæc est communis opinio quæ non habet contradicentem: quia pro  
 12 ea est tex. clarus. ¶ Non obstant modo rationes. s. adductæ quæ vident velle d. rium: & prima, quæ ois perfecta charitas & c. nam respondetur dictam regu. procedere: nisi sequantur in conuenientia de quibus. s. f. q. veritur qd reg. phibentem quem se ipsum ingerere, & sibi ipsi auctorizare: & licet nos debeamus diligere nos ipsos, hoc est verum virtualiter, id est fm virtutem c. charitas. ver. corpus. de penit. dist. 2. se autem ingerere, nõ est virtutis, sed vitij: ergo se ingerens nõ debet admitti. Ita d. Car. post quemdam d. Gasp. doct. antiquum in d. c. per vestras. in j. q. & ideo licet beneficium dicatur bonum, non debet habere locum cum vitio: quia non debet facere bonum p se p viam malam. c. quoniam ait L. oth. 14. dist. ¶ Ad illud verò de l. situ. las. ff. de contrah. emptio. respondet primo Gof. vbi. s. q. tutor non sibi ipsi tradit possessionem: sed egrediente familia pupilli tutor ingreditur. ¶ Host. vero in d. summa vbi. s. respondere aliud in spiritualibus, aliud in temporalibus: quia tpalia possunt emi, spualia vero non: quæ sol. declarat lo. An. in d. c. per vestras. aliud in tpalibus. s. in qbus habet locum successio: nec in additione requiritur iudicis auctoritas. ff. de acq. hæ. l. p. herede. aliud in spualibus in quibus: nec successio locum habet. ca. ex transmissa. de filiis presby. nec sine iudicis auctoritate acquiruntur c. ex frequẽ  
 14 tibus. de inst. & nota. in c. cum satis. de offi. archi. ¶ Miror t de ista solutione: nam quanto magis actus est explicandus cum auctoritate superioris, ex quo videtur ab illo actum habere effectum, tato magis quis debet seipsum posse præsentare, cum superior sit ille qui facit & pficit actum: vt argumentatur doc. in d. ca. p vestras. vnde melius tenet sol. Goff. ¶ Vel dicas solutionem Host. procedere ex illo capite: quia in tpalibus requiritur ois integritas: & sic vt nulla sit ambitio, q non tñ obstat in tpalib. Card. autem dicit in d. c. p vestras. vtramq; solutionẽ teneri posse: & remittit se ad ea, q dicit in d. c. cum in iure. de elec. ¶ Ad omnia alia, quæ. s. sunt adducta de patre, q pntare filium: & tñ consentur vna & eadem psona: respondetur illud nõ vere sed sicte pcedere: vt latè dicit. j. in ista. 3. q. prin. in 12. art.  
 16 ¶ Ad illud verò: q patrono in necessitatib. de rebus eccl. pinguius sit subueniendum & c. & q teneat defendere ecclesiã, quæ melius fieret, si ipse possit præsentari: & q denegata pntatione passiva patronis retraherentur a fundatione ecclesiaru: dic vnico verbo ista in hoc casu non esse in consideratione: quia pnalet regula, & ratio, quæ est in tex. d. c. p vestras. ne qs se ingerat in prælatura & c. & non potest dici laicos retrahi ab ædificãdo ecclesias pp hoc: quia iam eis concessum est ius pat. fm sui naturã, non dicit ergo transgredi regulas iuris in non expressis qto magis in hoc casu, in quo apte iuriflator in d. c. per vestras sic disposuit: & ideo propter tex. decisionem omnia fileant.

¶ Secundus art. 8. q. prin. 1. partis. 2. Libri.

- 1 Patronus clericus an possit seipsum presentare in beneficio simplicii. 3.
- 2 Presentare seipsum, & auctorizare in seipso prohibitum.
- 4 Legis ratio, anima legis est.
- 5 A legis dispositione an & quando recedendum.

- 6 Beneficia simplicia sunt tanta, vt inde clerici pauperes viuant.
- 7 Ambitio, quid.
- 8 Beneficium simplex, quid.
- 9 Beneficia veniunt in Apulia, & terra laboris. & n. 15.
- 10 In beneficiis simplicibus multa permittuntur, quæ non permittuntur in pluribus dignitatibus, personatibus, & aliis beneficiis pinguius.
- 11 Prætor de minimis non laborat.
- 12 Simonia maior in ordinibus committitur, quam in beneficiis.
- 13 Instituire seipsum nemo potest.
- 14 Institutio confert omne ius instituto: Presentatio vero nullum ius præsentato tribuit. & quid de electione.
- 16 Presentare seipsum poterit quis in collegio, dummodo non presentet se ad dignitatem, sed vt possit collegium ingredi ad capiendum ingenij cultum.

**Dubitatur** Secundo loco, an tex. d. c. p vestras. t. volens quem seipsum pntare non posse, habeat locum in omni beneficio: & sic et in bñficio simplici, in quo clericus est patronus: an autem ad illud possit seipsum presentare? ¶ Istum articulum videtur formare Abb. in d. ca. per vestras. in ver. sed quæro nunquid iste tex. & dicit videri illum text. non hñe locum in beneficiis simplicibus: & sic patronum posse seipsum presentare ad simplex beneficium, & mouetur quia Papa in responsione fundat se super prælatione: ergo secus in beneficiis simplicibus, in quibus non sunt prelati. postea dicit lo. An. tenere contrarium: quia illa ratio, quæ est in beneficiis magnis, est etiam in beneficiis simplicibus, & ipse Abb. ibidem adhuc vult tenere primam opinionem, & mouetur non esse ambitiosum pauperẽ clericũ emittere preces, vt sibi pvideatur de bñficio: vt in c. cum secundum apostolum. de præb. & in ca. tuam. de æta. & quali. no. gl. in c. si. de elec. lib. vj. & in d. c. tuam. ergo eodem modo poterit se presentare, licet non pcludat Abb. suum motiuum in idem Abb. ibi dicit suum motiuum posse solui, qd licet possit emittere preces, quia dignus est & indigens: tñ si sequit ex hoc posse pntare seipsum: quia tunc videret hoc ex opere ex debito, & facere iudiciũ de psona sua, & auctorizare in seipso: quæ omnia phibita sunt. arg. ele. 2. de rebus eccl. nõ alie. & c. qualiter. de elect. & c. si. de inst. & sic Abb. vñ pcludere et ad beneficia simplicia patronũ clericum non posse pntare seipsum: & sic in eis habere locum tex. d. c. per vestras. ¶ Tu aduerte primò, quia vidi etiam Car. ibi in si. qui non mouet hanc quæstionem, sed illam, de qua. j. in 4. proxi. arti. erimus dicturi, videlicet an id quod proxime dixerat episcopus motu proprio possit conferre patrono beneficium, quod est de iure pat. lo. habeat et locum in canonia, & in omni beneficio? & dixit Host. tenuisse qd sic, quia militat eadem ratio. & sic non loquimur casu nostro Abb. ergo hanc quæstionem mouet post lo. An. & videtur velle p beneficio simplici patronum posse effundere preces: sed nõ pntare seipsum, de huiusmodi precibus hie non loquor. sed in proxim. seq. arti. sufficit mihi Abb. tenere text. in d. ca. per vestras. habere locum etiam in beneficiis simplicibus.  
 3 ¶ Tu tamen dic qd videtur casus in contrarium in illo text. d. c. per vestras. hoc tit. illum ita inducendo. nam text. ibi ponit sui rationem sub istis verbis formalibus: Cum igitur nullus se ingerere debeat ecclesiastica prælationis officijs & c. decisionẽ verò ponit in istis formalibus verbis: Respondemus, q nullus se potest ad personam alicuius ecclesiæ se pntare, quantum cunq; idoneus sit, & c. tunc sic clarum est rationem legis, esse animam ipsius legis. C. de legibus. l. non dubium. vbi p Bald. & doc. reg. si. de reg. iur. lib. 6. & ibi p Dy. & doctores. & ideo sicut corpus regulatur ab anima: ita & ipsa lex regulatur a sui ratione: vnde dicitur quod verba legis restringuntur & ampliantur ad limites rationis ipsius legis. text. in l. cum pater. §. dulcissimis. ff. de lega. 2. & text. in l. pater filium. §. fundum. ff. de lega. 3. vnde si ratio est amplior dicto legis, lex & eius dictum ampliat ad terminos rationis legis, non solum expressè, sed etiam tacite, si alia ratio haberi non potest: vt vult gloss. in l. tale pactum. ff. de pactis. Si vero ratio expressa vel tacita est strictior ipsa lege, ita & ipsa lex restringi debet iuribus supra allegatis. Et ideo dicendum est ex prædictis, quod quando t ratio est maximè expressa, ampla vna cum ipsa dispositione legis, vel restricta, non est discedendum a dispositione ampliata vel restricta cum ipsa ratione in lege expressa. omnia ista probantur iniuriis supra allegatis. & plenè per Abbat. in capit. final. de rescriptis. tunc sic si in dict. text. capit. per vestras. est ratio limitata ad prælationem ecclesiarum: & dispositio similiter ad personatus ecclesiarum patronatarum: cur dicemus fore transgrediendum, & extendendum ad alia beneficia, præsertim simplicia, in quibus nullus est personatus, nulla auctoritas, sed potius sunt creata talia beneficia: t vt inde clerici & maximè pauperes viuant. cap. secundo. de præben. & voluit Abb. in c. quia tantum. in prin. co. tit. vbi vult quem possit esse beneficia

# Cæsar Lambertinus Episcopus

beneficium plurimum beneficiorum, quando ex vno viuere non potest: vt ibi. Certe non est dicendum maxime: quia hoc casu cessat ambitio, quæ fuit causa dictæ dispo. illius text. nam licet contra obtinentes plures ecclesias sit præsumptio ambitio: & ambitio sit proprie aspiratio ad dignitatem, procedens ad actum. tamen hæc præsumptio cessat, attendente qualitate beneficiorum, & personarum. nam si ecclesiæ essent ita tenues, vel personæ ita nobiles, & licite sine omni ambitione posset pati quem tenere plures ecclesias, secundum Abb. in d. ca. quia intantum. in primo not. & alleg. d. c. de multa. eo. tit. in fi. & c. j. q. 3. imo idemmet Abb. in d. ca. per vestras. cum ex illo tex. colligit nullum debere se ingerere ecclesiasticæ prælationi. dicit ex text. ca. quia episcopatum. 8. q. j. posse argui quod si aliquis mouetur ex seruire charitatis, vt aliis prosit, non peccat petendo: secus si vt præsit, & sic ratione ambitionis. & remittit se ad glo. in c. tuam. de æta. & qual. cum igitur ibi text. cum sui ratione sit restrictus ad personatum, à d. r. imo expressè videtur velle: secus esse in beneficiis simplicibus præsertim: quia cessat ambitio. ¶ Et vocarem beneficium simplex non solū sine cura, sed etiam personatum non habentem magnam & honoratam ecclesiam, nec magnos redditus: quia talia beneficia includuntur in d. tex. vel personatus, vel præminentia ali cuius: sed quæ sint beneficia simplicia & parui valoris, prout sunt in Apulia & terra Laboris, in quibus locis plurimum beneficia sunt tenuissima, vt dicit Gem. in c. 2. de præben. lib. vj. certe crudele esse dicere ex dispositione. ca. per vestras. quæ ad hoc non se extendit, & non est aliud ius hoc dicens clericum patroni idoneum, & præsertim pauperem non posse seipsum præsentare, & quam maxime hæc mea inductio, d. tex. & ista mea opi. procedit, quia multa permittuntur in beneficiis simplicibus, quæ non permittuntur in prælatis, dignitatibus, personatibus curatis, & ceteris pinguibus beneficiis, vt latè diximus ad quæ ibi dicta me remitto in j. par. j. lib. in 9. q. prin. in 3. art. in 4. motiuo partis affir. vbi pono accumulata dicta, quæ habent locum in simplicibus & minimis, & non in magnis, & præsertim à 26. dicto per totum. xxx. dictum: & sunt decisiones ad instar illius. ca. per vestras. & tamen non habent locum in minimis beneficiis: quæ de minimis non curat prætor, & ita in puncto iuris tenerè, licet esset difficile recedere ab opinione Abb. maxime quia allegat pro se Io. And. vt dixi. ¶ Et vt nihil huic articulo desit, adde si diceretur contra meam inductionem facere alia iura. allegat. quæ volunt negationem debere sibi assumere honorem & c. respondetur, quod tex. in c. quia episcopatum. & in c. in scripturis. 8. q. j. loquuntur de honoribus, & sic magnis beneficiis. & tex. in c. licet is, qui. 1. q. j. 6. similiter loquitur de huiusmodi beneficiis & ordinibus sacris, vt ibi: qui ordines sacri sunt maiores beneficiis: cum in illis detur maior spiritualitas, & ideo non debet quis sibi illud arroganter assumere: vt in 2. d. c. si is, qui. & ideo maior simonia in ordinibus committitur quam in beneficiis, nam in ordinibus est prohibitum committere simoniam, quia simoniacum: in beneficiis vero est simoniacum, quia prohibitum. gl. notab. in ca. ex parte. el. 2. de offic. delega. & similiter. c. qualiter. de elect. loquitur in honoribus & magnis beneficiis. ¶ Tota ergo difficultas est respondere ad 3. text. d. c. si. de inst. & vbi habetur, quem seipsum instituere non posse. & ratio est, quia debet esse distinctio inter dantem & recipientem: & quod plus est, ille text. loquitur in omni beneficio: imo in præbenda & in custodia ecclesiæ: & sic ratio eius est generalis & etiam decisio. vnde videtur omnia comprehendere etiam minima beneficia. ¶ Sed breuiter respondetur illum tex. non ob stare: quia institutio confert omne ius instituto. d. c. si. & c. ex frequentibus. & quæ not. in c. auctoritate. de insti. & reg. prima. de regul. lib. vj. presentatio vero nullum ius tribuit presentato: & si tribuit ius, tribuit ad rem, & non in re. text. est no. in c. cum Bertoldus. de re iud. & sic non est presentatio, sed dat beneficium: sed institutio seu collatio in mere beneficiis collatiuis: electio etiam tribuit ius electo. gl. no. in ca. quanto. 63. dist. Abb. & ibi Fel. in d. c. cum Bertoldus. & Abb. in c. querelam. de elect. & sic instituens, conferens, & eligens tribuunt ius prouisi: presentatio vero non. & ideo secus in d. ca. si. & in d. c. qualiter. & in aliis iuribus, non sic in presentatione ad simplicia beneficia. ¶ Nec ratio illius text. contrariatur nobis, quæ est quod inter dantem & recipientem debet esse distinctio & c. quia hic presentans non dat, sed ipse instituens, qui est alia persona. ¶ Et si diceres ista ratio militat etiam in presentationibus beneficiorum magne auctoritatis: ergo mala decisio. d. c. per vestras. respondetur in magnis beneficiis militare ambitionem & cupiditatem quæ prohibetur vt ibi. & in c. auaritia. de præb. 15. quæ non possunt esse in beneficiis simplicibus & tenuibus, vt sunt beneficia in partibus nostris tam parui fructus, & tam

magni seruitij missarum, vt potius sint onus quam honor & vtilitas: & solum acceptantur vt ex illo honesto seruitio clerici acquirat vicium: quia qui altari seruit & c. e. cum fm apostolu. de præb. Et sic tenerem vt dixi. quicquid dixerit Abb. cum ex prædictis sit etiam responsum rationibus per eum adductis. f. quia faceret iudicium in personam suam: quia parum aut nullum est iudicium in istis minimis, cæ quasi minima requiratur idoneitas, nec auctorizat in facto proprio: quia non est ipse, qui datus, sed instituens: vt dixi. ¶ Et hæc responsio potest dari ad omnia iura volentia differentiam esse inter dantem & recipientem. ¶ Adde tamen vnum, quod cum ius pat. cadat etiam in rebus & secularibus, vt sunt iste stantia, collegia scholarium, & similia. de quibus diximus. §. in j. part. j. lib. in 14. art. & in hac parte in v. q. prin. in 11. art. poterit quis in collegio presentare seipsum: dummodo non presentet se ad dignitatem: sed vt possit ingredi collegium pro disciplina acquirenda: quia in hoc non est ambitio, sed desiderium acquirendi doctrinam: quod est laudabile. & pro hoc facit quod diximus. §. in proxi. præced. art. in versi. non obstant modo rationes. cum recitauimus solutionem Host. ad l. fistulam. §. de contrahen. emp. in versi. ad illud vero. de l. fistulas. qui distinxit aliud in temporalibus, & aliud in spiritualibus, vt ibi: nota prædicta, quia noua, & credo ea procedere.

## ¶ Tertius art. 8. q. prin. 1. partis. 2. Libri.

- 1 Patronus an debeat precari & rogare eum, cui ius eligendi competit, vt sibi existenti idoneo & pauperi prouideatur de beneficio patronato. & quid in magno beneficio. n. 3. 6. & 7.
- 2 Clericus non dicitur ambitiosus emittendo preces vt sibi prouideatur de beneficio. n. 4. 9.
- 3 Plus qui potest, potest & minus.
- 4 In beneficiis patronatis nullum ius nec auctoritatem habet extraneus.
- 5 Simonia committitur non solum in spiritualibus, sed etiam in eis annexis.
- 6 Simonia quid.
- 7 Simoniacum an & quando preces inducant.
- 8 Sicut simonie metu an quis possit deservire alicui prælato, & ab eo beneficium sperare remiss.

**Offert** Se in ordine tertius art. f. an patronus clericus quæ non potest presentare seipsum, pp dispositione c. per vestras. hoc titul. possit saltem preces habenti, instituere porrigere, vt sibi beneficium conferat eo existente idoneo, & maxime paupere. ¶ Istum articulum videtur formare Abb. in d. c. per vestras. dum quærebat de præcedenti proxi. art. vbi dicit, vt §. retulimus, f. non esse ambitiosum, clericum pauperem emittere preces, vt sibi prouideatur de beneficio. & alleg. c. c. secundum apostolu. de præb. & no. in c. tuam. de æta. & qual. & ea, quæ not. gl. in ca. si. de concess. præben. lib. 6. & subdit ipsum credere posse dici quem posse emittere preces, ex quo dignus est & indigens: postea quærit, an episcopus possit motu proprio patrono beneficium patronatum cōferre: & in fine illius quæstionis dicit etiam putare posse attentari patronum non presentando se: f. sed preces emittendo posse assistere epō, vt sibi prouideat de illo beneficio, dummodo non sit curatum: & sic cuitet ambitio prælatiōis, & sit indigēs. & ita residet ibi Ab. & hoc et tenet Gaye. in rep. c. si. de elect. li. vj. in fi. 47. col. licet indistincte loquatur posse preces offerri, non distinguendo de beneficio simplici, vel non. ¶ Tu aduerte: nam reuera opinione de qua §. in proxi. præced. art. quæ vult patronum clericum posse presentare seipsum in beneficio simplici, & presentem sequi non est dubium esse etiam veram opinionem Abb. patronum posse assistere instituere habenti, & illi preces porrigere, vt ipsum in illo beneficio simplici instituat: f. quia qui potest maius. f. presentare seipsum, poterit & minus. f. preces pro se porrigere. aut. multo magis. C. de sacr. sanct. eccl. cum simi. vnde adducta in proximo præced. art. faciunt pro ista parte: & intelligantur hic repetita. ¶ Sed dubium restat, quid in beneficiis maioribus? & videtur dicendum patronum non posse fundere preces, vt ipse instituat: quia ostendit se ambitiosum. vt per Abb. vbi §. & etiam preces inducunt simoniam, vt in distinctione Abba. post gl. in d. c. tuam. post princ. 2. col. de æta. & qual. vbi in membro, quando quis preces pro se fundit pro beneficio obtinendo, dicit quod si illas porrigit, p se digno, & pro vilitate ecclesiæ, nō committit simoniam, nisi beneficium sit prælatura vt ibi, ergo videtur velle expressè simoniam committere. si preces fundat pro seipso in prælatura adipiscenda. ¶ Tamen videbimus, si poterit contrarium attentari: & ideo primo dico esse planum Abb. summum iuris canonici theoricum tenere in beneficiis simplicibus f. patronum posse porrigere preces pro seipso



pro seipso, ut ipse in beneficio patronato instituat, dummodo sit dignus & pauper: quia ambitio in eo non habet locum. ita Ab. in d. c. p. vras. Pro quo faciunt quæ dicit ipse Ab. in c. q. tantum. & in c. de multa. de præb. ut diximus in prox. præced. art. ¶ Secundo non est dubium, quod attentis deductis & allegatis in proxime præced. art. esse veram conclusionem per me ibi formatam. c. per vras. prohibens quem seipsum præsentare, hunc locum solum in prælaturis, honoribus, & magnis beneficiis: non autem in simplicibus, & parvis: ut in d. proximo præced. art. est dictum. ¶ Tertio, certum est Abb. post gl. in d. c. tuam. de era. & quali. cum voluit simoniam committi, quando quis dignus pro utilitate & necessitate ecclesiæ preces porrigit, licet pro aliis beneficiis hoc facere posset, si facit & porrigit pro prælatura, hoc non esse ex vi simoniæ, sed ex vi ambitiois, ut ambitio euitetur, (quia utilitas & necessitas ecclesiæ & dignitas porrigentis preces, tollit simoniam: ut ibi maxime cum multa possit utilitas & necessitas fieri facere, quæ alias fieri non possent.) & sic hoc fieri posset etiam in prælatura: sed quia prælatura est honor, ad cuiusdam ambitionem, prohibetur. c. in scripturis. & c. quia episcoporum.

8 q. i. cum simi. ¶ Quarto inficiari non poterit plus iuris esse patronum seu auctoritatem in beneficiis patronatis, quam extraneum in aliis, imo extraneum nullum ius nec auctoritatem habere: ut probatur in titulis de iure patr. de elect. de instit. & de concess. præb. & præsertim cum ut. s. diximus in præced. prox. art. patronum in parvis beneficiis & simplicibus posse præsentare seipsum: & iuxta opi. Abb. in c. per vras. hoc tit. pro ipsis beneficiis simplicibus posse preces effundere. ¶ Quinto concluditur & per gl. & Abb. etiam pro istis simplicibus dignum posse effundere preces: ut in d. dist. quam posuit in d. c. tuam. de era. & quali. & s. retulimus. ¶ Sexto in prælatura nihil obstat extraneo, quin possit porrigere preces pro illa obtinenda, nisi ambitio, ut diximus proxime in 3. dist. ¶ Septimo cum patronus habeat plus iuris seu auctoritatis in beneficio patronato, quæ extraneus in aliis, ut dictum est in 4. prox. dicto, debet in eius precibus plus posse operari, & potius sibi illas offerre permittere per d. auct. multo magis. ¶ Octavo ambitio non committitur per porrigentem preces pro se, si est dignus & indigens, quælibetque sit beneficium, dummodo non sit ultra quam sibi sufficiat ad victum, per ea quæ Abb. dixit in d. c. per vras. & Arc. in d. c. quia episcopatum. ubi est si excedit victum, dummodo hoc faciat pro bono publico, & animarum sibi subiectarum: ut idem Abb. in d. c. quia tantum. & in c. de multa. de præb. & in d. c. per vras. ¶ Non dico posse obtinere, et ne videatur posse præsentare se ipsum patronum: quia sibi ipsi autorizaret: & non esset differentia inter dantem & recipientem. d. c. si. de instit. quæ tamè ratio vere in patronis non militat: quia ipsi non dant nec autorizant, sed instituent: ut diximus late. s. ante si. proximi præced. art. ¶ Decimo & ultimo dico, quod si patroni habent plus iuris seu auctoritatis in beneficiis patronatis, quam alij in aliis beneficiis, & in simplicibus possunt porrigere preces, & ambitio non obstat: quia quilibet vivere debet, nec ipse sibi autorizat vel dat, sed solum preces fundit. unde si bene præteret, non diceretur sibi dare, ut quid pluris possint facere quam facere possunt alij in aliis beneficiis, maxime cessante ambitione & simonia: ut s. quod si patronus est idoneus, & dignus, & beneficium non excedit metam sui victus, præsertim etiam concurrente necessitate, vel utilitate ecclesiæ, & pro beneficiis non simplicibus, sed curatis personatis, & huiusmodi, poterit patronus preces porrigere habenti instituire, ut ipsum in illo instituat: quia alias esset equalis conditionis cum extraneo, & quod poterat in simplicibus facere præsentando incongruum esset non posse facere in maioribus precibus offerendo: cogita tamen quia retenta opin. quam tenui in prox. præced. art. posset & ista opin. teneri.

¶ Et quando prædicta concurrant, erit iudicis officio declarandum: arg. c. de causis. de of. del. ¶ Et pro prædictis facit, quod dicitur: nam licet simonia committatur non solum in spiritualibus. sed et in ipsis annexis, ut in iure præsentandi. c. præterea. c. j. de transac. superioris tamen auctoritas purgat hoc vitium: ut no. in c. nisi essent. de præb. & in c. cum pridem. de pæ. cum igitur in casu nostro nec præsentatio nec multo minus preces aliquid operentur in beneficiis patronatis: sed sola institutio superioris. c. cum Bertoldus. de re iudi. & in prox. præced. art. diximus illa institutio superioris est, quæ suam purgat simoniam in præsentationibus, quæ est plus cum dieatur hæreticus. quotiens. de simo. & j. q. i. p. totum multo magis ambitionem, quæ est minus: & pars seu

11 membrum simoniæ: quæ putat simonia diffinitur per Abb. & doct. in rub. de simo. est voluntas studiosa vel cupiditas emendi & c. & cupiditas comprehendit ambitionem. ¶ An autem & quando

12 præces inducant simoniam, videatur Ab. in c. p. inquisitione. de elect. in 2. col. & gl. & doct. in c. v. nostrum. ut eccle. bene. si

ne dimi. confera. & plene per gl. Abb. & doct. in d. tuam. de erat. & 13 qualit. cum simi. ¶ Et tunc quis sine metu simoniæ possit deferre alicui prælato, & ab eo beneficium sperare, est recurrendum ad tex. gl. & Mod. post Ab. in c. cum essent. de simo. ¶ Et de prælatis dantibus beneficia consanguineis, quod teneantur restituere fructus, ponunt doct. in c. si. de pecu. cle. ¶ Et quod parva res, puta palafrenum datum a nobili alicui cardinali, non inducat simoniam dicit tex. & ibi Abb. in c. si. quæstiones. de simo.

## ¶ Quartus art. 8. q. prin. 1. partis. 2. Libri.

- 1 Episcopus an possit motu proprio instituere patronum clericum in ecclesia patronata vacante. Et n. 2. 5. 9.
- 3 Subtilitas non est admittenda, ex qua sequitur perplexitas & absurditas.
- 4 Presentatio non est de substantia institutionis.
- 6 Capitulum sede vacante potest proprio motu conferre ecclesiam vacantem patrono clerico, sicut episcopus. Et hoc, quando capitulum habet institutionem.
- 7 Beneficiorum collatio spectat ad ordinarium.
- 8 Patronus non potest renunciare dispositioni c. decernimus. l. 6. q. 7.
- 9 Factum presenti & tacenti præiudicat.
- 10 Ordinarius potest invito patrono, & sine presentatione, conferre capellam sacerdotalem non sacerdoti.

1 **Condescendo** Ad quartum arti. videlicet quid si ecclesia vel prælatus proprio motu vocat patronum clericum & ei confert beneficium vacans, in quo ipse habet ius par. an obstat dispositio. d. c. p. vras. hoc tit. an vero tenebit collatio? ¶ Host. in summa huius ut. in §. in q. b. ante fi. 3. col. format hanc. q. & dicit quicquid dixerint alij, credere patronum posse consentire voluntati prælatis: quia non habet originem à seipso: alleg. in argu. c. cum in iure. de elect. & l. plane. ff. quod cuiusq. vni. no. & c. si. de sortil. l. t. allegat non t. de bere ipsius conditionem patronum deteriorē facere ex eo, quia est patronus, & ecclesiam fundavit, vel à fundatore descendit: imo melior conditio eius debet esse. c. nobis. in fi. hoc tit. c. cum in offi. de resta. c. sane. & c. veniens. de renun. & c. secundum. de fidei. ¶ Nec obstat secundum eum illud, quod ab aliquo. dist. si. quod videtur ecclesia ordinata sine consensu patroni, quod esse non debet. c. illud. hoc tit. imo nec potest. c. decernimus. xv. q. vij. quia hoc non est verum, nec interest utrum ab initio patronus consentiat collationi episcopi de beneficio patronato, vel ex post facto: quo ad hoc, ut sine consensu suo videatur ecclesia ordinata. c. cura. & c. suggestum. hoc tit. sed bene interest patroni quo ad institutionem faciendam in eius persona, ut fiat: put. dist. s. esse. p. batum. & ita in hoc puncto Host. residet ubi. s. ¶ Io. And. vero in d. c. p. vras. refert dicta Host. & dicit illa præcedere: quia talis patronus non se ingerit, iuxta prohibitionem. d. c. per vestras. per suam rationem sed vocatur à Deo ut Aaron. alleg. c. qualiter. de elec. ¶ Ad obiectionem aut. s. formatam, quod videretur ecclesia ordinata sine patrono, responderi primo, ut fecit ipse Host. postea dat aliam responsionem: videlicet non esse inconuenientem: quia interdum episcopus ordinat ecclesiam non præsentante patrono, ut in casu. c. 1. 2. & 3. c. cum aut. & c. cum propter hoc. & dicit facere quæ dixit ibi ipse. in d. c. 3. super verbo, plurimorum. quæ de veritate iuris habet episcopus beneficia confert. c. omnes basilice. 10. q. 7. licet de gratia toleretur patronum præterire. d. c. 3. hoc tit. ¶ Præterea dicit ipse, non obstat obiectio. s. formatam quæ de ipsius proprio fit consensu, ex quo collationi sibi facte ab episcopo consentit, nec est admittenda subtilitas ex qua sequitur perplexitatis absurditas. alleg. in arg. c. interposita. de capel. ad fi. ¶ Nec obstat dicit ipse, tex. in d. c. per vestras. quia habet locum, cum dicit primam originem à seipso, quod non est in casu nostro. ¶ Dom. Car. aut. in d. c. p. vestras. in 2. q. & in opp. seq. quærit de ista questione, & ponit ea, quæ posuit Host. & Io. And. ubi s. t. & ex illis dictis colligit unum. s. presentationem non esse de substantia institutionis in beneficiis patronatis: quia sine illa multotiens institutio fit, & sine substantia esset, non posset fieri sine ea. ¶ Postea in tertia & vlt. q. quærit, an quod dictum est, si episcopum posse motu proprio instituere patronum clericum in ecclesia patronata vacante, habeat locum in canonicatu vel alio beneficio vacante? & dicit Host. tenere quod sic, cum sit eadem ratio, & subdit ipse velle dicere Host. qualiacunque sint beneficia, episcopum posse patrono clerico conferre quod dicit sibi placere per ea que ipse dixit in prox. præced. q. & in c. de iure. de ele. & ita transit ibi do. Car. ¶ Do. Abb. vero in d. c. per vestras. est solum recitator suprascriptorum, & cum eis concludit. ¶ Quam conclud. etiam tenuit summa doctorum iuris in hoc tit. in §. 3. 4. & 3. 5. talem collationem tenere cum consensu ipsius patroni, ut ibi. ¶ Et idem tenet Fed. de fenis in tracta. de rer. perm. in q. 3. 2. in fi. ¶ Adde etiam Paninum in tracta. de fed. vac. in v. q. 2. part. Lambert. de iure patron. k in fi. & sic

# Cæsar Lambertinus Episcopus

6 In si. & sic in vlt. col. 3. char. operis hoc idem tenent, & plus dicentem idem posse facere capitulum sede vacante. s. conferre ecclesiam patrono clerico ex eius motu proprio, sicut & episcopus, quando capitulum habet institutionem, put de iure habet in c. j. de insti. lib. 6. & alleg. Fed. in d. tract. de sede vac. q. 32. & vere vt s. reruli. Fed. ibi nihil dicit de c. sed. vac. sed in genere de habente instituere: & sic quia capitulum in casu. d. c. j. de insti. lib. 6. habet institutionem. Poterit ergo conferre isto casu sicut & alij habentes instituere, & p hoc facit q. o. s. q. loquunt de episcopo habente instituere loquunt i. g. n. e. d. h. e. n. t. i. b. instituere: ergo gratia eorum dicta debent intelligi de omnibus instituere habentibus. & sic includunt etiam. c. sede vac. arg. c. solite. de maio. & obe. & c. si romanorum. xix. dist. ¶ Istam et partem s. patronum posse recipere collationem beneficii patronati ab episcopo & habente instituere, tenet Gaye. in repe. c. si. de elect. lib. 6. in fin. xlix. col.

7 ¶ In isto articulo non est insistendum. nam negari non potest ad ordinatum spectare collationem beneficiorum: vt in c. omnes basilice. 16. q. 7. vel ad inferiorem, ex prescriptione vel privilegio, c. cum contingat. de foro compet. c. si. de insti. vnde vt Io. And. dixit merito iure posset beneficia etiam patronata conferre, nisi facta fuisset gratia patronis, d. c. 3. hoc tit. ¶ Hibernus etiam posse per patronum renunciari dispositioni. c. decernimus. 16. q. 7. et dicitur collationi, quæ sit p ordinatum, vt late diximus. s. in materia permutationis in 6. q. prin. huius part. in 6. art. sicut ergo in permutatione episcopus confert, & patroni consentus sufficit: sic & in casu nostro, maxime cum ratio. c. per vestras. & aliorum s. allegatorum iurium cesset. s. q. se ingerat. q. episcopus facit, cessat ambitio: & ratio quia inter dantem & recipientem & c. igitur omnibus cessantibus sine dubio est concludendum, vt s. ¶ Et adde istam etiam conclu. tenere d. Fel. in c. cum Bertoldus. de re iud. in 4. col. in 2. limi. quam ponit pro vna limitatione ad d. c. decernimus. xvj. q. 7. f. quando habetur instituere, confert ipsimet patrono clerico proprio eius motu illo acceptante. & alleg. Io. An. & alios in d. c. p vestras. & quod notat Io. An. in reg. qui tacet. de re. iur. lib. 6. in mercuriali. & dicit hoc sequi Abb. in c. nonne. in 4. col. de presum. & ibi plura allegat de actu facto de re alicuius illo presente & consentiente, & videtur renunciare, & se obligare. vide ibi, quia nolo transcribere. ¶ Et q. patiens se presentari, intelligatur presentari presentationi. allegat Car. in c. si. in j. q. hoc tit. per cle. j. s. secus. de con. cef. præb. ¶ Et quando aliquid sit presente aliquo & taceat q. sibi prauideat, & videatur consentire, ponit ibidem Fel. in d. 4. col. in 3. limi. & p tora seq. col. ¶ Et non mirum, quia ordinarius potest inuito patrono & sic sine presentatione conferre capellaniam sacerdotalem non sacerdoti, non obstante. d. c. decernimus. vt diximus. s. in p. xima pced. q. prin. in vlt. art. in ver. tu collige ex dictis. & hoc vigente maxima utilitate vel necessitate ecclesiarum, vt ibi. ergo non est inconueniens non presentatio patroni. ¶ Non omittam vnum nouum in materia, quod alias habui in facto in ciuitate Meisiti. nam fundator de consensu ordinarij in limine foundationis beneficii apposuerat conditionem, quod beneficiarius eligeret seu presentaret sibi successorem, quæ conditio tenet: vt diximus supra in sexta questio. princ. huius part. in 2. i. articulo. per dicta. s. in ix. q. 0. prin. j. par. 1. li. in 1. art. in 3. conclu. & p ea, quæ diximus ibidem in 3. art. voluit et ipse fundator cum dicto consensu episcopi, q. si reperiatur presbyter de sua familia, ille presentetur seu presentatus intelligatur: si vero non reperiatur de familia: tunc prædecessor: s. eligat seu presentat quem velit, certe hoc non est verum ius pat. sed anomalum, seu heteroclitum, & patroni dicuntur ecclesiastici: & si prædecessor extate presbytero de familia eligeret alium non de familia, posset presbyter de familia cum sibi cõperat ex dispositione fundatoris se opponere, & digere nullam electionem factam per prædecessorem, & perere se instituere: & non dicitur ambitio: ex quo hoc fit ex dispositione fundatoris, quæ quidem dispositio scripta semper loquitur: & ideo dicitur presentatus & non seipsum presentare, & tenebit, sicut tenet ista collatio, quæ fit motu proprio p episcopo, p dicta in pnti art. ¶ Ad vnum tamen est aduertendum, q. omnia dicta in tribus p. xime pced. art. & in pnti. 4. art. intelliguntur & habent locum; quãdò vnus solus est patronus, & clericus, et nõ habet comparationis: quia tunc non potest presentare seipsum: & dubitatur an habeat locum in beneficiis simplicibus: & etiã an possit porrigere preces: & an habens instituere motu proprio, conferre possit: & concluditur vt s. sed si haberet comparationis in tribus primis art. erit dicendum, vt j. in p. xima, seq. art. dicitur in isto vero. 4. artic. non est dicendum episcopo solum posse conferre patrono clerico sine presentatione vel saltem consensu comparationis: quia licet vnus ex eis, cui fit collatio, sit patronus, & eius voluntas non faciat militare dispositionem. c. illud. in si.

hoc tit. & d. c. decernimus. 16. q. 7. tamen dispositio dictorum iurium adhuc militaret respectu aliorum comparationis, quibus episcopus derogare non potest, per prædicta iura. & ita ista sunt intelligenda.

## ¶ Quintus art. 8. q. prin. 1. part. 2. Libri.

- 1 Patronus presentari potest in ecclesia compatronata à compatronis.
- 2 In officio, aliquo si qui sint in aliquo officio, & eis incumbat puidere, de certis officialibus, nunquid possint vnum ex eis deligere.
- 3 Bonis aliquibus distribuendis ad pias causas si plures deputati sint, illi possunt ea distribuere in aliquem ex seipsis, dummodo egeat.
- 4 Eligere meliorem iussus, non potest seipsum eligere, etiamsi sit melior.

Et ex istis contingit dubitari. v. loco, si sunt plures patroni alicuius ecclesie, an dispositio. d. c. p vestras. hoc tit. habeat locum, vt nullus ipsorum ad illam ecclesiam presentari possit. ¶ & sic an patronus possit presentare compatronum in ecclesia communiter patronata. ¶ Istum articulum format gl. in c. consuluit. in verbo, concludunt, in fin. hoc tit. quæ quærit de hoc: & postea dicit se credere. q. sic arg. c. cum in iure. de elec. & sic videtur velle patronum posse presentare suum compatronum clericum in ecclesia communiter patronata. ¶ Hostien. in summa huius tit. in §. in quibus. in 3. col. in vltimis verbis. & in prin. seq. in illo ver. c. dicit, sed quidam d. dicitur et hoc sentit. patronum posse presentare compatronum clericum: sed ibi tractat, an eius vox computetur, d. quo crimus dicturi. j. in seq. 8. art. & idem eodem modo sentit Io. And. in d. c. p vestras. sup. gl. ibi. & clarius idem Io. An. hoc vult tenendo cum gl. in d. ca. consuluit. in si. super ipsa gl. q. dicit idem tenere Vinc. Goffr. & Host. & alleg. simile de decurionibus, qui vnum ex se debant tutorem. l. vbi absunt. ff. de tuto. & cura. d.atis ab his. & Spec. in hoc tit. in si. idem videtur tenere do. Card. in d. c. p vestras. in 1. opp. & in d. c. consuluit. in si. in 3. q. vbi alleg. simile de decurionibus. & Spe. vbi s. idem sentit Abb. in c. p vestras. sup. gl. & in d. c. consuluit. sup. gl. si. vbi d. communiter doct. tenere cum gl.

2 & dicit hoc facere ad quæstionem, q. si plures sunt deputati in aliquo officio, & habent puidere de certis officialibus, nunquid possint vnum ex eis eligere? & dicit q. sic. p arg. illius text. & c. cum in iure. de elect. & allegat. d. l. vbi absunt. & subdit, idem videtur in electoribus, qui possunt statum eligere ex seipsis: vt in c. ne p defectu. & in c. quia pp. de elect. & c. congregato. 16. q. vlt. idem voluit doct. in c. si. de insti. & in d. c. c. in iure. de elect. sentit etiam hoc summa directorij iuris. hoc tit. in §. 34. & 35. & idem tenuit Cald. conf. 7. hoc tit. & Barb. conf. 3. 3. scriptis: plamiffa in pe. col. in 2. vol. tenuit Pavinus in trac. de sed. vac. in 1. part. in v. q. in si. in vlt. col. fol. 2. r. & Firma. in tract. de episcopo in j. lib. in 3. par. in 24. q. & Roc. in hoc trac. in verbo, honorificum. in 4. q. prin. in 4. col. in ver. circa aliud, an qs. & frater Ang. in summa, in verbis pat. in §. xix. & ita tenent omnes doct. allegandi in seq. art. ¶ Et in hoc non est dubium: quia cessat ratio. d. c. p vestras. ex quo ipse nõ ingerit se, nec est periculum ambitionis: & est distinctio inter dantem & recipientem non enim ex se, sed à compatronis pcedit: & si aliter diceretur, esset peioris conditionis patronus, quam extraneus, quod dici non d. e. nec potest: vt dixerunt Host. in summa in pe. col. Io. And. & Car. in d. c. p vestras. & tenet et Gaye. in repe. c. si. de elect. lib. 6. post prin. 50. col. & hoc plene tenet Io. And. & Abb. post Io. in c. quia epatum. 8. q. 1. Host. Inn. & Comp. in d. c. cum in iure. super gl. j. vbi Abb. in 2. col. de elec. dicit istam esse communem opinionem. & eam tenere Accursium glossatorem iuris ciuillis in l. plane. ff. quod cuiusque vniuer. no. & Arch. in d. c. quia epatum. quam dicit probari per tex. d. c. cum in iure. & melius. c. cum in veteri de elec. & alleg. rationem, quia ex tria opinione posset sequi: fraus & absurditas, vt ibi exemplificat post Host. & etiam pp. illud: quia non dicitur oriri electionem: & sic in casu nostro presentationem à se, sed potius vocatus à deo, & à sociis, & dicit facere à simili ea, quæ notantur in l. c. ipse. C. de Hen. emp. ¶ Subdit et hoc facere in arg. q. plures deputati ad distribuendum plura bona ad pias causas, possint illa distribuere in aliquem ex seipsis, dummodo egeat. & se remittit ad ea quæ dixit in c. 1. & 2. de cohab. cler. & mulie. & inducit etiam ad id quod dixit in d. c. consuluit de pluribus officialibus. ¶ Est bene verum q. tam gl. d. c. cum in iure. in si. quam Abb. super ea, tenent q. quis iurasset eligere meliorem, & ipse esset melior, non posset seipsum eligere: quia videretur ambitiosus, & ideo repellendus: vt diximus s. in j. præced. artic. ¶ Et adde q. scriptam partem, quo ad casum principalem huius art. pulchre & late tenet idem Abb. in conf. 2. 5. quoniam de j. scriptis dubijs. in 2. col. in 2. vol. & voluit Bar. in d. l. plane. ff. q. cuius. vni. no. & Bart. Alex. & alij in l. omnibus

omnibus. §. j. ff. de leg. j. & tractat Gul. de cu. in l. ff. de offi. præto. & Pau. de elec. in repe. c. nullus. hoc tit. in 4. q. & Io. And. in reg. in toto. de reg. lib. 6. in mercu. & pulchre hæc conclusio. tenet Bal. in d. c. cum in iure. de elect. vbi illum text. inducit ad plures questiones vide ibi: & in hoc amplius nõ est insistenti.

¶ Sextus art. 8. q. prin. 1. part. 2. Libri.

1 Patronus clericus an possit seipsum presentare in ecclesia compatronata vna cum compatronis.

**Et ex** Hoc oris. 6. dubitatio, videlicet: si sunt plures psoni, & aliquis ipforum est clericus, & alij presentant eum tenet pntatio: vñ p. xime est dictum, tan & ipse possit eum seipsum presentare: & dici possit qd ex quo. c. p. vestras. hoc tit. nõ habet locum in compatronis presentantibus compatronum ipsum, posse eum alijs presentare: quia non pcedit ad seipso ipsa presentatio sed ad deo & locis: vt dixit Abb. post alios in d. c. cum in iure. de elect. ¶ Tamen conclusiue die esse totum oppositum, & ratione allegatam facere pntatio: nam ideo tenet presentatio compatronorum facta de compatrono: quia nõ p. considerari ambitio in electo, vel presentato: ex quo nõ est ipse causa, sed deus coelectores & compatroni: vt est dictum in proximo pced. art. sed si ipse cum illis presentationis actum faceret, non possit euitari ambitio, eum aperte apparet, quia ad seipso reciperet: & sic se ingereret, quod facere non debet: & et non esset dña inter dantē & recipientē: & sic militaret rōes & iura posita in d. c. per vestras. in c. fi. de insti. c. qualiter. de ele. in c. in scripturis 8. q. 1. & in c. scut. is. cui. j. q. j. & ita vult in specie Ab. post alios in d. c. cum in iure. in fin. col. cum ponit modum consentiendi. & Bal. & Io. An. ibidē. & aperte Abb. in d. conf. 2. 5. qm̄ de j. scripris dubiis. in 2. col. in 2. vol. & hoc videtur velle quasi oēs doct. alleg. in prox. p. ce. art. & hæc est veritas, quæ nõ habet angulū.

¶ Septimus art. 8. q. prin. 1. part. 2. Libri.

1 Electi vel presentati a electoribus vel compatronis est consentire electioni vel presentati de se facte. Et infra tempus ad eligendum vel presentandum datum & concessum. & n. 2. 3.

**Et propter** Hoc succedit alia & sic septima dubitatio in ordine, quid habebit facere electus vel presentatus a coelectoribus vel a compatronis: & die breuiter & conclusiue, qd habebit consentire electioni vel presentati de se facte, non tamen ante electionem vel presentationem: sed in ipsa electione, si fieri possit, in presentatione vero post. ita Io. An. Bal. Car. Abb. & omnes in d. c. cum in iure, vbi in fi. col. Abb. post Philip. ponit modum vt electus non dicat, eligo vel coeli go: & sic presentatus, presento vel compresento, vt principaliter disponat in seipsum, d. c. p. vestras. hoc tit. & c. fi. de insti. & c. qualiter. de ele. sed debet dicere, consentio electioni: ex quo adhuc nõ est pfecta cum nõdũ sit facta a maiori parte, & c. vt ibi & melius j. in seq. art. dicitur. ¶ Et subdit ibi Ab. consentium debere præstari cito vel saltem j. tempus datum ad eligendum vt ibi per eum: & sic ad presentandum. ¶ Tu die hanc esse communem veritatem, quam ponunt quasi omnes alleg. s. in prox. p. ce. 6. art. f. patronum clericum presentatum a compatronis, vel electionarium electum a coelectoribus, habere solum consentire electioni vel presentati de se facte. & ita late tenet Abb. in d. conf. 2. 5. in 2. vol. & fere omnes doct. alleg. in d. p. ce. 6. art. & in hoc non est discrepantia.

¶ Octauus art. 8. q. prin. 1. part. 2. Libri.

1 Coelecti vel compresentati consensus an faciat numerum. & n. 2. & 4. 6.  
3 Electioni de se facte vt quis consentire possit, quid requiratur.  
5 Compromissi & scrutiniij differentia.  
7 Patroni in iure patronatus succedunt per stirpes: & non per capita.

**Sed** Dubium est, & hic erit octauus articulus, tan consensus coelecti vel presentati a compatronis, faciat numerum & augeat illum, ita qd si vota sunt equaliter diuisa ad duos. s. q. vna pars accessit ad compatronum, & alia ad alium, vtrum consensus compatroni presentati augebit numerum cum presentatum, & ideo habeat præualere eius presentatio in institutione: ¶ Istum articulum format Gasp. cal. consi. suo. 7. an psona. hoc tit. fol. operis. lxj. qui formata questione in presentate, dicit de electione non esse dubium p. c. humana. & c. cum in iure. & ibi nota. de elect. tñ in presentatiõne adhuc nõ presentat dubiū vocem presentatiõne debere computari in numero, nec talē vocē si-

bi pdesse. c. fi. de insti. c. p. vestras. hoc tit. vbi dicit hoc est innuere gl. fi. imo, vt ibi vult gl. j. deberet repelli, vt ambitiosus. 8. q. 1. in scripturis eum concord. & ita refidet ibi Gasp. cal. ¶ Tu aduertere hunc articulum, tan electione fuisse ventilatum per Inno. Io. An. Compo. Bald. Abb. & omnes in c. cum in iure. de elect. & pp. multa requisita in electione. tex. in d. c. cum in iure. qui aperte dicit vocem electi facere numerum: & illi dantur plures intellectus, & lecturæ, ne illi dīcant forme date a iure in electione, & pterim forma. c. quia pp. & c. ecclesia. de electio. nihilominus omnino dispositio. tex. d. c. cum in iure. saluatur in hoc casu, scilicet, quando sumus in casu, in quo non est seruanda necessario forma. d. c. quia pp. nec electio fit per scrutinium: quia in istis casibus nunquam electio oritur ab electo, sed a coelectoribus: & ideo non habet locum ambitio, ex quo videtur se electum ab alijs: sed si processum fuisset p. formam scrutiniij p. uari, non possit ipse a principio consentire in seipsum, cum sciretur, & ipse ignorabat, an alij in eum consentirent: vt ibi late & clare post alios prosequitur Abb. in fi. 3. col. & in prin. fi. vñ. Et subdit per verbum, credo. qd si esset p. cessum p. scrutinium p. uari publicato scrutinio, licet in aliu in scrutinio ipse consentiret, possit vñ electione de se facta ab equali medietate recedere ab eo, in quem in scrutinio consentit, & accedere, & consentio electioni de se facte: & eius consensus augebit numerum: quia ex quo necessario non est seruanda forma. d. c. quia pp. potest augere numerum p. consensum suum: & dicit ibi, qd ad hoc vt quis possit consentire electioni de se facte, oportet vt vna sua vna cum alijs, qui eum elegerunt, constituat maiorem partem. secus si ad paritatem duntaxat p. lucat vota aliorum: & dicit qd hoc videtur sentire Philip. quia videretur ambitiosus, si consentiret electioni de se facte, ex quo electio non p. dicit ad maiorem partem vna cum consensu suo. ¶ Et ad hoc vt faciat numerum consensus electi. dicit Abb. in d. c. cum in iure. in fi. col. post Philip. non debet dicere, eligo, vel coeli go, me ipsum, ne principaliter disponat in seipsum: sed debet dicere, consentio electioni: ex quo adhuc non est pfecta, cum nondum sit facta a maiori parte, sed ab equali: & ex quo est in fieri, illi consentiendi augeatur numerus: vt p. Inno. in c. p. rater. de appel. & q. talis consensus debet interuenire saltem j. tempus datum a iure ad eligendum: vt l. bonorum. ff. rem ratam haberi. & dicit face regl. in c. quam sit, de elect. lib. 6. ista sunt aurea dicta Abb. post Philip. in d. c. cum in iure. de elect. ¶ Tu die, qd cum in presentatione non seruetur forma. c. quia pp. de elec. nec vota dantur in communi: sed quilibet singulariter presentat: vt p. Abb. in c. qm̄. hoc tit. & suo loco j. dicitur. & ideo nec est necesse discutere, an electio sit finita, vel in fieri, vel ne. indistincte dici potest, qd si presentatio fit p. singulos, & non concluderunt. vt fiat per scrutinium: cum nec per scrutinium sit faciendum: nisi orationibus psonis concordantibus, vt similiter dicitur suo loco. j. in 2. par. huius secundi lib. non est dubium, qd consensus compatroni presentati faciat numerum: cum eius consensus augeat paritatem per tex. loquentem in fortioribus terminis. in electione, que est plus, eum ius tribuat. multo ergo magis hoc dicemus in presentatione, in qua tales forme non requiruntur, nec tribuit ius: vt diximus in prox. 2. art. in ver. sed breuiter responderetur. cum de dimis responsum ad c. fi. de insti. ¶ Bene dico, qd non debet compresentare, sed consentire j. tempus datum ad presentandum ante institutionem: & tunc talis consensus operabitur, qd faciat maiorem partem: vt p. Abb. dictum fuit. s. in electione. ¶ Et per ista apparet Gasp. de cal. non bene fuisse loquutum in d. suo consi. 7. sed reuera bene consideratis verbis ipsius Cald. cum format questionem, an persona presentati faciat numerum: & in medio, dum dicit vocem presentati non computari in fin. eius ratione attentata propter ambitionem non facere numerum, sed repelli videtur innuere ipsummet presentatum presentasse seipsum: & ideo dicit eius vocem, que profertur in presentatiõne acti, ergo non loquitur ipse de consensu: & sic in casu suo concordat cum alijs, quod vt ambitiosus esset repellendus: quanto magis numerum non faciet. & ita volunt omnes in d. c. cum in iure. & ad hoc euitandum restringunt illum tex. in certo casu: vt diximus. sed nos loquimur, quando ipse non presentat seipsum: sed electioni de se facte consentit, qd eius consensus si superat vota partis aduersæ, faciat numerum. & ita concludunt omnes in d. c. cum in iure. ¶ Et quamuis gl. 2. in fi. c. per vestras. hoc tit. videatur tenere talem consensum non augere numerum presentantium post ambitionem, potest illi respondere, qd loquatur vt diximus de Gasp. cal. ¶ Sed rectius loquendo, qd illa glo. est reprobata per infra scriptos doctores, quia non videtur teneri per Host. in summa huius tit. ante fi. in ver. sed quidam dī dunt. & sic videtur loqui de ipsa gl. & tenet d. eam, & reprobatur eius opinionem qd in c. cum in iure. hoc fuerit ex forma com-

Lambert. de iure patron. k 2 promissi:

# Cæsar Lambertinus Episcopus

¶ Nonus art. 8. q. prin. 1. part. 2. Libri.

promissum: quia dicit fuisse iure, ut ibi per eum, & loquitur in presentatione. ¶ Eandem gl. reprobatur Jo. An. super ea, sequendo Hosti. & volendo hoc habere locum, quod non pcederet per viam serutinij: ut s. est dictum, & ibi loquitur et de presentatione. ¶ Et ibidem. C. in d. c. p. vestras. d. Car. in prima op. fac. edo. differenciam finter viam compromissum, & serutinij. hoc idem clare tenet Abb. ibidem sup. d. gl. ubi expresse dicit, quod ubi pceditur ad electionem (& hoc extendit ad presentationem) palam si quis videt se vocari à fratribus, potest consentire electioni, & sic presentati d. se facti, & alium non eligere, & sic presentare, & vox sua computabitur in numero: secus, ubi pcederet etiam seu p viam serutinij clandestini: quia tunc vox sua non computabitur, cum ipse ignoret vota aliorum: & si dicat, eligo me, tanquam ambitiosus esset repellendus: & sic dicit debere intelligi. c. cum ana. de elect. & quod ibi notatur. & in gl. seq. ff. d. c. p. vestras. ¶ Et idem super ea firmat & voluit plene idem Abb. in sepe alleg. cons. 2. 5. qm. de j. scriptis. in 2. col. in 2. vol. ubi pulchre & clare. ¶ Istud etiam tenuit Barb. in cons. 3. 3. scripsit psalmista. in pen. co. in 2. vol. ubi cum prius dixisset, quod respectu compatronorum & collegarum sustentabitur patroni presentati presentatio, credo, quod intellexerit de suo consensu, non de presentatione: quia esset id. quod diximus in 6. art. q. et eum aliis non potest seipsum presentare. & hoc ibidem. j. in d. pen. col. dicit expresse consentium augere numerum presentatum: & presentatum, secundum Phil. debere dicere, consentio presentati: ex quo adhuc non est perfecta & c. ut diximus. s. referendo Abb. post Phil. sequendo dicta Abb. de quibus s. & sic ibi Barb. aperte tenet hanc partem in pura presentatione. ¶ Et hoc etiam, quod faciat numerum. tenet Gaye. in d. repe. c. si de elect. in 6. in lv. col. & seq. & do. Roc. in hoc tract. in verbo, honorificum. in 4. q. prin. in 4. col. in ver. limita autem. & videtur sentire Firm. in trac. de ep. in j. lib. in 3. par. in 2. q. in 2. col. quinte char. operis. ubi allega. Barth. vero in suis cautelis. cautel. clxxvij. nota tu scholaris. quam etiam allegavit Roch. ubi s. ¶ Ultra predictos hoc idem tenent infra scripti doc. loquentes de electo: & sic multo magis in presentato: quia in eo est maior ratio: ut s. dixi. quod consensus presentati seu electi faciat numerum. Host. in summa de elect. in §. qualiter faciendi sit. in pen. col. in ver. quid si de duobus vel tribus. & in ver. seq. & Jo. An. in d. c. e. in iure. & in c. i. de fortileg. & in c. 3. in verbo, opponebatur. hoc tit. & do. Car. in d. c. cum in iure. in 3. op. & in 4. lectura. & pulchre hoc firmavit Bal. in d. c. cum in iure. & ibi Abb. & Firma. ubi s. & ista est communis opinio quam tenent gl. Bar. & legitur in d. l. plane. ff. de cuiusque vni. nomi. & Abb. in d. cons. 2. 3. in pen. col. in 2. vol. ¶ Aduerte tamen ad vnum, quod dixit Abb. post doc. in d. c. cum in iure. in prin. si. col. & s. retulimus ita demum consensum electi augere numerum, si numero ita aut fiat maior pars alius si non faceret maiorem partem: sed reduceret ad equalitatem, non augetur numerum, nec esset admittendus: sed ut ambitiosus repellendus: & sic oportet quod essent in equali sine eius consensu: & ille consensus postea faceret maiorem partem, ut per eum. ¶ Tu dic illud pcedere in electione: quia quilibet eligens habet vnam vocem & debent in simul conuenire, & eligere iuxta d. c. quia pp. sed quia in presentatione vnus patronus potest habere vocem pinguiorem, & duplicem, ut in casu sequentis exempli dicerem, quod licet non essent vota equalia, sed tamen vox consentientis, & sic patroni presentati reduceret ad equalitatem, & transcenderet, nisi lominus admittatur, & faciet numerum: & non repellatur, ut ambitiosus: quia in presentato non militat, que in electo, ex quo patroni in iure pcedunt per stirpes & non per capita cle. si plures. hoc tit. & secus est in electione: ut de elect. per totum. ¶ Pone ergo à fundatore successisse quinque filios, ad quos iure hereditario deuenit ius pat. videlicet A. B. C. D. & E. & postea moriatur. A. & instituat heredes. B. C. eius fratres, in quos transit ius pat. dicti A. ut in d. cle. si plures. & moriatur rector ecclesie patronatus ipsorum & B. sit clericus. & D. & E. presentent aliquem, puta R. C. vero presentat B. compatronum. certe. R. erit presentatus ab habentibus duo iura & suffragia integra, puta D. & E. & B. est presentatus ab habente suffragium suum iure proprio: & medietatem suffragij, quæ sibi obuenit ex institutione de eo facta per A. non potest dici presentationem esse equaliter diuisam, nihilominus consensus. B. deducet eam ad equalitatem ex portione, quam habuit ab A. & ex portione sua auget bit numerum equalitatis: & hoc procedere potest per d. c. si plures. licet non in electo: ut s. est dictum. ¶ Dicerem tamen hoc vltimum non habere locum in patronis ecclesiasticis, in quibus proceditur, ut in electione, quia electio dicitur: ut per Abb. in cap. cum autem. hoc tit. & diximus supra in 1. quaestione prin. cap. huius partis. in 4. artic. nota ista quia noua, & procedunt.

- 1 Procurator constitutus ad presentandum, an possit presentare constituentem. Et n. 5.
- 2 Facit is cuius nomine fit.
- 3 Capit. per vestras. extra de iure patro. ampliat.
- 4 Facere per se videtur qui per alium facit.
- 6 Donatarius an possit presentare donantem. remiss.

**Dubatur** Igitur. art. ix. ¶ an procurator constitutus ad presentandum, possit presentare constituentem, & si patronum vacante ecclesia? ¶ Istud art. in terminis ponit d. Car. in c. ex insinuatione. in si. hoc tit. ubi dicit, quod si patronus dedit alicui presentandi, non poterit presentare personam: ut voluit Vin. in d. c. per vestras. & alle. c. si de insti. & idem vult ibi Jo. An. & post eum Ab. quia si facit, cuius nomine fit. l. j. ff. de vi & vi arma. & in c. cum quis. de sen. exc. lib. 6. quod dicit Abb. ¶ fore notandum p ampliatione. d. c. per vestras. quasi dicat patronum non solum presentare seipsum non posse, sed nec data alicui presentandi vice presentandi ab illo presentari: ut ibi per eum. et hoc idem sequitur Gaye. in repe. c. si de elect. lib. 6. in xlviij. col. ¶ Tu adde pro hoc facere, quod dicunt Ab. et doct. in c. si de insti. cum distinguunt de collatore dante alteri presentati conferendi, quod aut collator transfert omnimodam potestatem in alium: et tunc potest ab illo recipere beneficium: quia tunc ille confert iure proprio aut transfuit, ut in commissarium suum, et tunc non valet ab eo beneficium recipere: quia ille repræsentat personam istius collatoris: per qui per alium facit etc. reg. qui p alium. de reg. iur. lib. 6. et licet ibi opponat de papa dante commissionem sacerdoti ipsam absoluendi, si ipse soluit ut ibi per eum. et hoc idem voluit ibi late Im. ¶ R. per tñ Pauinū in trac. de sed. vac. in 2. part. in v. q. in si. vlt. col. 2. i. char. operis allegant quoddam consilium, quod dicit dedisse Jo. An. cuidam suo nobili scholari. de quo per eum in c. constitutus. in si. de concess. pb. s. q. daret vicario presentem conferendi omnia beneficia: et postea per literas reuocaret seu restringeret, ut ibi, dicit postea Pauinus ibid. d. consilium debere intelligi, quod constitutus habet iustam causam: puta quod p studio vel longa peregrinatione abserrat, alias presumere tur fraus. minor tamen fraus, dicit ipse. presumitur, si negotiorum omnium illum constituat procuratorem, dato quod vnicam collationem vel presentationem haberet: secundum Jo. An. et alios in c. si de concess. pb. et de his allegat et se remittit ad c. si de insti. et ad c. dilectus de pb. et ad c. ne p defectu. de elect. et in c. i. de iure patro. lib. 6. et in c. per vestras. hoc tit. et in c. ex insinuatione. cum seq. hoc tit. et ad Jo. An. in re. q. in toto. de reg. iur. lib. 6. ¶ Tu aduerte, quod si nos loquimur presentatum dedisse presentandi alicui eius procuratore postquam beneficium vacauit: quia tunc spalem presentati dare potest, et non ante: per d. c. si de concess. pb. et diximus late. s. in hac par. in 4. q. prin. in j. art. et tunc non est dubium, quod quicquid facit procurator, facit nomine domini, et vltis facere: et ideo sicut dicit non potest seipsum presentare: per d. c. vestras. ita nec potest eum presentare suus procurator. et in istis terminis loquitur Jo. An. Card. et Ab. ubi s. dum dicunt presentatum dedisse potestatem conferendi vel presentandi: p illa vice vacante ecclesia: quia indistincte esset fraus censenda: et obstarer prohibito. d. c. per vestras. ¶ Aut nos loquimur de procuratore constituto ad presentandum beneficium vacaturum prima vice, cum vacauerit, et non est dubium hoc mandatum non tenere: quia dat occasione captande mortis: per c. si de concess. pb. et diximus. s. in d. 4. q. prin. in 2. artic. et isto casu non poterit personam nec alium presentare. ¶ Aut vero à patrono constitutus est procurator generalis ad omnia bona sua. et est ad presentandum. et ex causa: quia habet se absentare, vel alia iusta causa: et tunc cessante fraude potest habere locum et procedere mandatum et possit presentare: ut est sentit Pauinus per ea, quod diximus. s. in d. 4. q. prin. in 3. artic. l. huiusmodi presentatiorem procuratoris tenere. sed non per hoc dicerem eum posse presentare constituentem: quia negari non potest, ex quo ille non presentat, quin diceretur patronum seipsum presentare et sic vgniret prohibito: n. c. per vestras. hoc tit. et seipsum vocaret acceptando presentationem à procuratore suo factam: et ideo non discederet à conclusione Vinc. Jo. An. Car. et Gaye ubi s. ¶ Et postmodum reperiri hanc etiam partem incidenter tenent do. Roch. in hoc tract. in verbo, ipse vel is à quo. in 20. quodum ibi quærit, an donatarius possit presentare donantem.

¶ Decimus art. 8. q. prin. 1. part. 2. Libri.

- 1 Procurator substitutus an possit presentare procuratorem substituentem. 2.
- 3 Procurator substitutus non potest presentare patronum instituentem.
- 4 Procurator institutus & substitutus potest presentare seipsum in beneficiis simplicibus.



et simplicibus, & preces fundere pro illis obtinendis, vel acceptare illa ab ordinario proprio motu conferente, vel consentire.

1 Effer Bene maius dubium, & hic erit. x. art. in ordine, tan pro curatorem substituentem. Hunc articulum formavit Patinus in d. tract. de fed. vac. in 2. par. in v. q. in fin. in 4. col. 2. r. char. operis. & videtur concludere idem, qd in procuratore, & dno. s. vt cessante fraude & facta gñali substoe substitutus possit pñtare substituentem. ¶ Ego in hoc considero, qd si substitutus est gñaliter substitutus a procuratore instituto ex ea, & qd procurator erat discensus ex aliqua magna causa, si substitutus pñtat eū, cū non fiat fraus legi, & sic phibitioni. d. c. p. vestras. te neat pñtatio. Ille. n. tex. phibet pñonū pñtare seipsum, q. tamē hic non pñtatur. sed procurator, qui nō est pñonus. ¶ Et si diceret, tenet locū pñoni, dico sat mihi esse eū non esse patronum, nec militare aliquam fraudē: quia si militaret fraus, idem dico esse dicendum, quod in patrono: & certe credo non posse militare fraudem: si eā causa se absentavit: & in hoc casu esset necesse pñtandum esse notū ordinario, vt absens pñtari possit: qd alias pñtari non potest per ea, quæ dicit Abb. in c. ea noleitur. de his, quæ fiunt à præla. & dicemus. ¶ In hac. j. part. huius secundi lib. in xi. q. prin. in j. & iii. art. ¶ Dicerem tñ istum substitutum nullo modo pñtare patronum instituentem, sicut diximus nec illum posse pñtari per procuratorem per eum institutum, cum in eo et ibi dicta militent: & eo similiter eam habet, & suam representent personā. ¶ Et vt nihil desit in istis duobus art. dic & aliud, qd ex quo isti representant personam patroni, per reg. qui per alium s. alleg. sicut patronus possit presentare seipsum in simplicibus bñficiis, vel fundere preces p. illis obtinendis, vel illa acceptare ab ordinario proprio motu conferente, vel consentire pñtationi facte à compatronis: vt late diximus in proximis præced. art. ita etiam omnia ista facere poterunt procurator, & eius substitutus.

¶ Undecimus art. 8. q. prin. 1. par. 2. Libri.

- 1 Donatarius iuris patronatus an presentare donantem possit.
2 Donatio iuris patronatus facta, vt presentet vna vice, non est vera donatio.
3 Fraudibus obviandum.
4 Ius conferendi si p vna vice sit datum, an possit beneficium donatori conferri.

1 Et ex Istit deciditur alius ar. qui erit. xi. in ordine: videlicet, tan donatarius iuris patr. possit pñtare donatorem? ¶ Et Io. An. in d. c. ex insinuatione. post Vin. & ibi Car. & Abb. pulchre Imo. in d. c. si. post Abb. de insinuatione qd est facta per petua donatio iuris patr. per patronum alteri cum consensu ordinarij, quādo requiritur donatarius, poterit pñtare donatorē. & idem vult Gaye. post Car. in d. repē. c. si. de elect. lib. 6. in 47. col. quia eū sit vere donatarius. Ex quo ex toto sibi concessum his pa. & pprio nomine pñtat. poterit pñtare dōatorē: secus, si non esset vere donatarius: sed esset sibi cōcessum pro vna vice ius pñtandi. nā non poterit presentare donatorem seu concedentem: vt diximus in proximis præcedentib. duob. art. ¶ & qd donatio sit, vt presentet p vna vice, nō sit vera donatio, tenet Imo. in d. c. si. de insin. & ideo nō potest presentare ipsum donatorem. ¶ Tu considera, qd ant donatio iuris pa. fit per patronū alij cui, seruat seruantis, antequam ecclesia patronata vacet, nec est suspicio de vacatione: & non est dubiū donatariū posse presentare donatorem postea cum vacauerit: qd eū ipse sit effectus patronus, non dicitur subipsi presentare. ¶ Hoc tamen puto verum, si simpliciter & in totū donatio fiat: secus, si vt vna vice possit presentare: qd tunc non erit donatio: sed ad instar mandati, & non tenebit: vt s. quia de vacaturo, & similiter puto verum, quod s. dixi, nisi donator reseruasset sibi, qd non possit presentari sine consensu suo: quo casu videtur donasse ius pa. quo ad alios fructus, quam pñtationis, quod fieri potest: vt late diximus. ¶ In 2. par. j. lib. in 6. q. prin. in 4. art. & tunc esset idē, ac si ipse esset patronus, quo ad pñtationem. ¶ Si vero donatio iuris patr. fit per patronum, postquam vacauit ecclesia, vel in vacando, & tunc dicerem esse aduertendum, si sit facta donatio, vt donator presentetur & expresse: & est dicendū qd nō possit: quia hoc pactum seu conditio videtur sapere ambitionem fraudē & simoniam, & recipere temporalia p. spiritualib. i. reditus ecclesie: vltra spiritualia, pro ipso iure patr. donato, quod esse non potest: iuxta ea quæ diximus in d. 2. par. primi lib. in 4. q. prin. in 3. art. ¶ Et idem dicerem et, si hoc pactum non esset expressum in donatione: sed conciperetur ex hoc factam esse donationem, vt ipse presentaretur: quia fraudibus est obuiandū c. sedes. cum si. de refer. Et est tex. apertus in c. 2. de renun. lib. 6.

& pro hoc etiam adduco quod pulchre voluit do. Phil. Dec. in conf. cxxix. diuino & c. & p. tenui. in 4. col. qd cum presentatio spectaret ad operarios vnus ecclesie, qui pro tempore fuerint, & eps eum elegisset ante vacationem beneficii, vel post vacationem, huiusmodi electio videtur facta in fraudē, vt illi presentaret, quē eps veller, vt ibi per eū. vnde ne fiat fraus dispositioni. d. c. per vestras. & c. si. de insin. & et vt simonia nō eōmittatur, est dicendū, non posse presentare donatorē. Cogita quia credo ista pcedere, per ea quæ doct. dicunt in c. si. de concess. præb. huiusmodi fraudibus esse obuiandū. ¶ Reperit post modum. d. Roc. in hoc trac. in verbo, ipse vel is à quo in xx. qu. querentem de hoc art. & distinguēt an donatio sit facta in totū: & donatarius possit presentare donatorē, aut p vna vice & secus. & p hoc vlt. alle. Car. post Io. cal. in d. c. si. de insin. dicentes qd si p vna vice sit donatum ius conferendi, non poterit bñficiū donatori conferri. ¶ Subdit et Io. de imo. & quosdam alios in d. c. si. aliter fuisse loquutos, distinguentes, an concessio sit facta tanq. donatori, an tanq. donario, vt primo casu nō possit, secundo vero sic: & dicit hanc dist. esse de mēte Io. an. & Ab. ibi. Et esse rōnabilē: quia primo casu presentaret nomine dñi: secundo vero casu non. quod etiam dicit esse de mente Abb. post Io. An. in d. c. ex insinuatione in si. & spe. in hoc ti. & hoc idē vult ipse Roch. in verbo, honorificum in 9. q. prin. in ver. nota tñ circa principalem. vbi dicit cautelam esse ad impediendā variationē, vt inducatur patronus ad donandū exercitium iuris patr. si ipsam pñtationem quod fieri potest. & alleg. d. Ant. in c. illud hoc tit. & in c. constitutus. de concess. præben. tu tamen distingue, vt supra diximus.

¶ Duodecimus art. 8. q. prin. 1. part. 2. Libri.

- 1 Pater patronus an possit presentare filium clericum. & n. 1a. 17.
2 Pater & filius censentur vna persona. & n. 13.
3 Filius si quid querat, patri querit hodie saltem quoad vsum fructuum.
4 Pater dum possidet, filius dicitur possidere.
5 Filius presumitur dominus rerum patrum.
6 Filius talis, qualis pater.
7 Filij vox, vox patris.
8 Amor nullus paternum vincit. Et vnde dicitur.
9 Pater filium defendere tenetur, etiam in criminalibus.
10 Pater compellitur iudicis officio filium alimentare.
11 Filij & nepotes sunt pariformiter tractandi.
12 Episcopus potest conferre beneficium filio legitimo, vel nepoti, modo idoneo.
13 Clericus potest de redditibus suorum beneficiorum alere conuictos pauperes.
14 Permissum censetur quod non reperitur prohibendum in materia permissua.
15 Presentatio quando facta presumatur ex defectu carnali.

1 Contingit Dubitari. 1. 2. ¶ Tex quo pater & filius censentur vna & eadem persona, vt. j. dicitur, an pater pñonus possit presentare filium clericū, & successiue an cōsanguineū? ¶ Et vt primo qd non: per tex in c. quia clerici, & in c. consuluir. hoc ti. vbi videtur hoc expresse phiberi. ¶ Secundo pista opinione facit: quia pater & filius censentur vna & eadem persona. l. si. C. de imp. & s. q. 3. §. hac aut. eū simi. sed qd nō potest presentare seipsum. d. c. per vestras. hoc tit. ergo nec pater filium, nec eō, quia censetur presentare seipsum, eū ambo vna persona censentur. ¶ Tertio quicquid acquirit filius, acquirit patri, salis hodie quo ad vsum fructū. insin. per quas refer. nob. acq. l. cum oportet. & l. si. C. de bonis, quæ lib. & ideo tãro magis pater potest presentare, eum sibi acquiratur. ¶ Et pro prædictis facit: nam filius dicitur possidere, cum pater possidet: & eō. Barto. in l. 2. C. de legi. hære. per. l. si. C. de usufru. ¶ Item filius presumitur dominus rerum patris. Bal. in l. j. C. ad exh. & alibi dicitur esse quasi dominum bonorū patris eo viuo. l. in suis. de fut. is et leg. spe. in ti. de don. ver. quid si pater, et iō continuatur de patre in filium quasi possessio: vt pulchre diximus. ¶ In 3. q. princ. huius part. in 2. art. ¶ Hinc et dicitur qd filius est talis, qualis pater. Spe. in ti. de feu. §. 2. post ver. et itē est talis filius, qualis est pater, vbi et qd filius non est à pte separandus. ¶ Hinc et dicitur qd filius presumitur hñe eandē voluntatē et affectionē qd pater habet. Bal. in l. liber ti. 2. col. C. de ope. li. per. l. si. operarum. ff. e. ti. ¶ Dicimus et qd vox filij est vox patris. Spe. in c. de testib. §. j. in ver. itē qd est parens & in tit. de loca. §. 6. ver. 7. & in tit. de feu. §. 2. Dicimus et filium esse partempñi corporis. & iō est talis, qualis pater & mater. Spe. in d. ti. de feu. §. 2. post ver. & itē est talis filius qualis est. Quarto tex. in c. per vestras. phibet quē presentare seipsum, ne sit ambitiosus: & ne de se iudicium faciat, qd obcecaret ob suimet amorē: vt dictū est. in j. art. presentis. q. prin. post Abb. in d. c. per vestras. hoc idē potest esse in patre filium presentante: qd nullus amor superat pñnū: & iō filij dicitur à philos grece: quod est amor latine. Lambert. de iure patron. k 3 Bart. in l.

# Cæsar Lambertinus Episcopus

Bart. in l. liberorum. ff. de verb. sig. Bal. in l. maximū. v. col. C. de fil. præreri. ¶ Et ideo filius est in prima generatione ex viro & vxore. Bal. in d. l. maximū. in 3. col. & filij scia letificat cor p̄ris. auct. p̄stitutio. q̄ de dign. §. ḡaliter. Bal. in l. Macedoniani. C. ad Maec. ¶ Et iō p̄t̄ tenet defendere filiū. Spe. in ti. d̄ actore. post ver. itē q̄ est filius & defendit filius à p̄re. Spe. in tit. de feus. §. 2. post ver. 7. & et̄ in criminalib. admittit: vt late p̄ scriben. in c. veniens. de accu. ¶ Et iō d̄ in l. isti q̄ d̄ ff. q̄ d̄ me. cau. p̄res seu parentes magis teneri in filios. q̄ in seip̄os. vnde & p̄na pietas p̄ filio consiliū capit. l. nec in ea. ff. de adulte. q̄ n̄ est affectio. quæ vineat p̄noan. l. fi. C. de cur. furi. gl. in c. p̄ tuas. de pb. Hof. in c. 2. de p̄sump. & Abb. in c. j. de testa. ¶ Vnde t̄ p̄r̄ compelli tur iudicis officio alimtare filiū. Abb. in c. accedens. de proc. ¶ Et iō p̄ p̄t̄ impetrare literas ad b̄ficiū p̄ filio sine mandato. Abb. in c. ex ore. de his quæ sunt à maio. part. capi. & plene p̄do. Fel. & Mod. in c. nonnulli. in §. sunt & ali. de reit. ¶ Et q̄ d̄ dicitur de filiis. idē de nepotib. ex eis: q̄a filij & nepotes sunt à iure pariformiter tractandi. Bal. in l. maximū vitium. C. de libe. p̄re. & de hoc p̄ Bar. in l. liberorū. ff. de verb. sign. & p̄ Ab. & doc. in c. in p̄sentia. de p̄ba. gl. & ibi doct. in l. Gallus. §. institut. ff. de lib. & posth. & ibi Bal. & plene lo. An. in c. fundamenta. de elect. lib. 6. & in c. in q̄busdā. de p̄cen. Inn. in c. ad extirpandā. 2. de filiis p̄sb. cum si. ¶ T̄n̄ p̄r̄a partē tenet gl. in d. c. quia clerici. in verbo. filij. hoc tenet. quæ nihilominus loquitur p̄ verbū. credo. pat̄re patronū posse p̄sentare filiū. alleg. l. illud. ff. q̄ cuiusq̄ vniuer. nomi. & postea te remittit ad aliā eius gl. in verbo. auctoritate. in c. consulti. hoc tit. & d̄t̄ parentes posse p̄ntare. & sic p̄ filiū & auis nepotē. & mouet. n̄ licet sit prohibita p̄ntatio suūp̄sus. n̄ nō v̄r̄ phibita p̄ntatio filij: ò intelligitur p̄missa. q̄a nō phibita. alle. in arg. c. cū apud. de sp̄o. ¶ Idem voluit t̄do. Goff. p̄teraneus meus. in summa huius ti. in vt. col. in ver. sed opponitur. sequēdo gl. & r̄ndet ad motiū q̄d̄ fuit. §. secūdum in ordinē. p̄r̄ & filius censetur vna & ead. p̄sona fictione iuris. & non secundū veritate: et in hoc veritas. & nō fictio attendi det. ¶ Illa q̄oneim̄ est formauit Hof. in summa huius ti. §. in quibus differat. in pe. col. in ver. sed nunq̄d̄ filiū. vbi q̄rit an p̄r̄ possit p̄ntare filiū vel nepotē. & licet primo argumentetur q̄ non it̄ tenet q̄ sic. & ad motiū respondet vt Goff. postea opponit q̄ videtur sup̄ p̄ntare p̄r̄. c. ex aue. de pb. & c. j. vt b̄n̄. eccl. sine di. p̄fer. §. pen. & c. tuā. de era. & qual. in si. & c. cū clerici. de censibus. in tener d̄n̄. & d̄t̄ q̄ quis nō debeat ius pa. acquirere sub hac spe. p̄ rex. in c. q̄a clerici. & c. consulti. ibi. p̄na auctoritate. hoc n̄ p̄t̄ rep̄ntare licet nō institueret auctoritate p̄pria. & hæc est ratio ad dicta iura. §. in d̄n̄ adducta. & alleg. q̄ Hof. in d. l. illud. q̄ vox p̄ris. sit vox filij. & d̄t̄ r̄sonē. q̄a ex arbitrio ep̄i p̄der vt in ipsam admittat. ¶ Subdit̄ et̄ q̄ motus p̄r̄ tenet p̄ntare filiū pauperē. & idoneū. q̄ alij. arg. de cōhabitatione cleric. & mulie. c. j. & de c̄s̄. cū apostolus. §. in hibernis. ¶ Hoc idē tenet lo. An. in d. e. q̄a clerici. in apostol. & sup̄ gl. post Hof. & Vin. & in c. consulti. & in c. p̄ vestras. hoc ti. & do. Car. in d. e. q̄a clerici. i. j. q̄ post gl. 3. licet lo. tenuerit ibi d̄n̄. vt ibi ait Car. in Vin. Phi. Goff. & Hof. tenet pat̄r̄ posse p̄ntare filiū. & hæc v̄r̄ cōior. opi. & respōdet d. Car. ad d. e. q̄a clerici. vt §. fecit Hof. se. q̄a ibi ius pat̄r̄ fuerat illicitē acquirū. & auctoritate p̄pria p̄r̄ dabat. eccl̄ia filio. & idē Car. in d. e. consulti. respōdet ad illū tex. vt §. & refert opp. & sol. q̄ facit Goff. ¶ Dar̄ et̄ sol. ad id. q̄ d̄ d̄n̄ fuit. §. in 2. motu pars negatiue. q̄ illud habet locū in acquisitis iure priuato. & nō publico. ff. de auctorita. tutorū. l. j. sed si. in eccl̄e. hasticis aut̄ filijfam. censetur maior. c. vltimo. de iud. & c. qui generaliter. de p̄cur. lib. 6. in 2. resp. & idē tenet ibi Inn. sub p̄ntus. & voluit Spe. hoc tit. ad fin. ¶ Et hoc p̄cedit. d̄m̄ d̄n̄ si idoneus filius. vel nepos. vt p̄ eos vbi §. q̄ licet et̄ tenuit do. Ant. in d. e. q̄a clerici. q̄ d̄t̄ ira de p̄t̄itudine obseruari. & ibi Abb. h. d. super gl. hanc esse cōem opi. & idē do. Ant. in d. e. consulti. & idē Ab. ibi. & in conf. 96. Iesus Christus adit. in 1. d̄b. in 2. vol. & c. Ab. in c. si. de insti. & in c. ex ore. de his q̄ sunt à maiori part. 14. c. vbi et̄ dicit hanc esse cōem opi. ¶ Et iō Ab. in d. c. 96. & in d. e. q̄a clerici. dixit licite posse ep̄m̄ cōferre beneficia filio. legitimo vel nepoti. dummodo sit idoneus. q̄a charitas. in primis exercenda est erga domesticos. c. nō satis. 65. dist. c. oino. 3. l. di. fin. & est tex. expressus in c. dilecto. de p̄rb. vbi Car. de quo. i. bi. cōt̄ulit̄ canonicatū nepoti suo. quod et̄ dicit Ab. in c. vt sup. de reb. eccl̄. non. al. vbi tenet res eccl̄ie posse alienari p̄ p̄ia. tum ita in sanguinē. sicut in extraneū. in casib. in quib. alienatio rerum eccl̄ie permittitur. ¶ Facit et̄. quia clericus de reditibus suorum beneficiorum potest licite alere coniunctos. pauperes. gl. in e. omnino. 3. l. di. Abb. & doct. in c. j. de cōhabitatione. cler. & mulierum. qui fortius in si. dixit p̄latum vel clericū de reditibus beneficiorum posse alere etiam filios spurios. & dotare filiam vel sororem pauperes. ita Butr. & Abb. in c. p̄cur

nit. de arbit. ¶ Sequitur s̄. scriptam conclusionem et̄ Gaye. in re. pe. c. fi. de elect. lib. 6. post prin. 50. col. d̄m̄ modo pater non moueatur amore carnalitat̄. ¶ Illam etiam quæstionē ponit Pat. de eita. in hoc tractat. in 6. part. in 3. ca. vbi late exorditur de ista quæstione. & refert aliqua de p̄dictis: & remittit se ad Abb. in d. c. consulti. & apostillat istam Corle. & sic domini mei q̄ credo potius esse bellencini. ¶ Hanc quæstionem etiam late prosequitur do. Roc. in hoc tract. in verbo. honorificū. in 4. q̄ prin. ci. in pen. col. q̄ est prima octaue char. operis. in ver. circa aliud. qui plura de p̄dictis allegādo dicit pro hoc facere rationem 16 ad fundamentum: videlicet illud censetur p̄missum. quod non reperitur prohibitum in materia p̄missua: prout est ista l. nec non. §. quod eis. ff. ex quibus causis maio. c. inter corporalia. circ. med. vbi gl. de transla. episc. & per gl. in c. ex literis. hoc ti. Cum ergo non reperitur prohibitum patrem posse p̄ntare filium. ergo poterit illi p̄ntare: & licet ipse dicat hoc esse suum fundamentum: tamē reuera fuit gl. in d. c. consulti. 17 vt s̄. retulimus. & ista est communis veritas. ¶ Ad argumenta s̄. formata iam doctores p̄allegati respondent. vt s̄. patuit. & etiam Abb. in d. consi. xcvj. ¶ Ad vltimum vero de affectioe patris. respondetur ex ista limitatione. nam conclusio p̄cedit. quando filius est idoneus: si vero pater non consideraret idoneitatem. sed moueretur ex carnalitate. & ex eius affectu. secus est dicendum: vt per Hof. in summa vbi §. & Card. in d. e. consulti. & ibidem Abb. & Gaye. in d. re. c. fi. col. 50. & idē tex. in d. c. quia clerici. vult patrem acquirentem ius pat. vt p̄r̄ 18 sentet filium. debere illo priuari. vt ibi per eum. ¶ Quando autem p̄sentatur facta p̄sentatio ex defectu carnali. ponit abb. post Ioan. de ligna. & alios in c. j. de cler. non relecten. ¶ Et ita tene. & sepius pater meus in ecclesiis de iure patron. ipsius me p̄sentauit. & sui admittus.

## ¶ Decimustertius art. 8. q. prin. 1. part. 2. Libri.

1. Compromissarius an & quando possit patrem patroni p̄sentare. Et an & quando pater compromissarius possit filium p̄sentare. vel eligere. Et numero 2. & 3.

**Restat** in materia. 13. art. de quo querit Card. in c. consulti. in 2. q. hoc ti. videlicet. quid si factus ad quem spectat p̄sentatio vel electio. compromittit in patrem patroni. forte legitimi facti clerici. puta etiam quia filius est extra p̄t̄iē ius pat. habebat. ¶ Et circa electionem dicit ipse Car. Hof. in c. quia propter dicere q̄ sic: q̄ tale compromissarium non est: & q̄ dicit d̄n̄m. det ius expressum. ff. de proba. l. ab ea parte. sed t̄ de fraude vel ambitione constat. non valet electio. & idem v̄r̄ dicendum in dubio. licet dicat sibi. videri papam fore s̄ulēdam. ¶ Et pro hoc. q̄ electio cessante fraude valeat. facit quod d̄ d̄n̄ est in prox. p̄ce. art. de patre p̄sentate filium. & sufficit hoc nō esse prohibitum. cum edictum de eligendo sit prohibitivum. sicut edictum de matrimonio d̄ndum. c. cum apud. de sp̄o. 2. sa. ¶ Ad hoc t̄ etiam adducit q̄ si pater esset canonicus in eadē eccl̄ia cum filio. filius possit eum eligere. & c̄. ¶ Postea subdit Card. fore dicendum in vtroque quæsto. tam electionis quam p̄sentationis nō posse compromissarium eligere nec p̄sentare compromittentem. siue sit filius. siue alius. & hoc de eligente tenet lo. An. & idem in p̄sentante eadem ratio: quia facit vt procurator compromittentis. & sic ipse compromittens videtur hoc facere. sepe allegata reg. quip̄r̄ alijm̄ facit. de reg. iur. l. 6. hoc autem ipse non potest. c. si. de insti. & ca. per vestras. hoc ti. ergo nec compromissarius & ita refert ibi 3. Car. ¶ Tu die hunc articulum esse intricate formatum & decessum. vnde clarius loquendo. dic q̄ si est compromissarium in patrem de eligendo vel p̄sentando aliquem: & filius non est patronus. non est dubium patrem compromissarium posse suum filium p̄sentare. sicut si esset patronus. vt in prox. p̄ce. art. diximus. ¶ Si vero est canonicus filius. idem. si autem est canonicus. & compromissarium est factum ab omnibus canonicis. poterit filium eligere: quia non reperitur prohibitum: imo permissum. per c. cum in iure. de elect. ¶ Si vero filius est patronus et compromittitur in patrem. et ipse filius est clericus. et tunc aut est solus patronus. et non est dubium patrem non posse p̄sentare filium: sicut nec procurator mandantem. vt in articulis proxime p̄ce. est dictum. ¶ Aut habet compromittens. qui oēs compromittit: et tunc sicut patroni possunt p̄sentare patronum: vt diximus. §. in v. p̄x. art. ita et p̄ compromissarius vel ex per sonis compromittentem: vel q̄ p̄t̄ p̄sentare filium: si ipse esset solus p̄onus. q̄to magis ex compromisso oīm̄ p̄onorū in eum factum.

**Ex omnibus** igitur s̄. scriptis. 13. ar. fiat conclusio p̄sentare. quia ambitiosus iudicaretur. per ea quæ late diximus. §. in j. 17

in j. art. ¶ Amplia primo ipsam conclusionem non solum procedere vt patronus non possit presentare seipsum, q̄ imo nec procurator ipsius poterit presentare ipsum patronum dominum constituentem, p̄ dicta. §. in 9. art. ¶ Amplia. 2. d. conclu. & precedentem ampl. non solum procedere, vt patronus nō possit presentare seipsum nec procurator mandantē, sed imo nec etiā substitutus procurator poterit presentare ipsum patronum, p̄ dicta. in x. art. ¶ Amplia. 3. d. conclu. & ampli. intantum procedere, q̄ nec substitutus poterit presentare procuratorē substituentem, si in fraudem vt ipse presentaretur fuerit facta substitutio, p̄ dicta. §. in d. x. art. ¶ Restringe tamen dictam ampliam. vt procurator etiam substitutus non possit presentare: vt §. nisi essemus in simplicibus beneficiis, & in porrectione preum, & in acceptatione institutionis facte, pprio motu, & in acceptatione presentationis comparationum: quia ista poterit fieri p̄ procuratorem vel substitutum eo modo, quo poterat facere ipse patronus: vt diximus in d. x. art. ¶ Amplia. 4. d. conclu. intantum p̄cedere, q̄ nec pater compromissarius filij patroni poterit ipsum presentare: p̄ ea, quae diximus. §. in 13. art. ¶ Restringe istam ampli. p̄cedere, quando filius clericus patronus compromittens in patrem, esset solus patronus: Secus, si haberet alios compatronos vna cum eo compromittentes: quia bene poterit presentare filium: vt diximus in d. 13. art. ¶ Amplia. 5. d. conclu. non solum procedere in patrono, & p̄curatore: sed etiā nec in donatio: quia si hoc pacto expresso vel tacito donatio iuris patr. fuit facta, vt presentetur donator quamuis donatio sit p̄perua, donatarius si poterit presentare donatorem: vt diximus in 11. art. ¶ Restringe istam ampli. p̄cedere in casibus suis: Sed si effectus facta donatio iuris patr. antequā ecclesia vacaret, sine pacto, bene poterit donatarius presentare donatorem: vt diximus in d. 11. art. ¶ Limita modo primo §. scriptam conclusionem habere locum in beneficiis platuram sapientibus, personatibus, seu curatis, & magnis, non aut in simplicibus: parvis beneficiis: & p̄sertim ipso patrono clerico existente paupere: quia poterit seipsum in hmoi beneficiis presentare, p̄ ea quae diximus. §. in 2. art. ¶ Limita. 2. d. conclu. nō p̄cedere quando presentatio esset facienda in collegio scholarium vel in aliis locis secularibus, non tamen sapientibus praeminentiam, prelaturā seu caput: quia patronus poterit seipsum presentare: p̄ ea quae diximus in d. 2. art. in fi. ¶ Limita. 3. d. conclu. vt patronus clericus non possit presentare seipsum, p̄cedere quo ad actum presentationis: sed bene poterit porrigere p̄ces habenti instituere, vt illud sibi cōferat, si ipse est idoneus & pauper: & non habet sufficientem victum, iuxta eius conditionem: vt diximus in 3. art. ¶ Extē de modo istam. 3. limi. p̄cedere non solum in simplicibus beneficiis, p̄ quibus obrinendis clericus p̄t p̄ces effundere, imo se presentare: sed et in beneficiis magnis, & curatis si ante idoneita. & paupertate, patroni porrigentis illas similiter: p̄ ea quae diximus. §. in d. 3. art. §. Abb. ¶ Limita. 4. d. conclu. vt quis patronus non possit presentare seipsum, bene tamen poterit sibi beneficium patronatum p̄ habentem instituere motu pprio conferri, & p̄ patronum acceptari, plate dicta in 4. art. ¶ Extēde mō istam limi. vt non solum ep̄s habens instituere possit beneficium patronatum p̄fero conferre motu pprio: sed et quilibet inferior platus iure sp̄ali institutionem h̄ns & capitulum sede vacante poterit pprio motu p̄ferre, & patronus acceptare: vt diximus in d. 4. art. in ver. adde et pauini. ¶ Limita. v. d. concl. p̄cedere, nisi ex dispositione fundatoris p̄decessor haberet sibi eligere successorem presbyterum de familia, & p̄decessor eligeret extraneū: quia poterit p̄sbyter de familia se offerre, & institutionem petere: vt nō videri diximus in d. v. art. in ver. nō omittā vnum. ¶ Limita. 6. d. conclu. p̄cedere, quando ipse patronus clericus esset solus patronus, quia non poterit seipsum presentare: sed si haberet cōpatros, poterit ab illis presentari: vt diximus in d. v. art. ¶ Restringe. j. istam limi. p̄cedere, nisi vna eum compatronis ipsemet patronus clericus veller presentare: quia adhuc non poterit, nec admitteretur: p̄ ea, quae diximus in 6. art. ¶ Restringe. 2. istam limi. p̄cedere, nisi quis non presentet patronus clericus cum compatronis, tamen declararet mentem suam in scrutinio, vel aliter ante presentationem de se factam: quia adhuc non valebit eius declaratio, ex quo videtur ambitiosus: vt dictum est in 8. art. ¶ Limita. 7. d. conclu. vt patronus non possit presentare seipsum, nec cum compatronis in casibus restrictionum proxime p̄ceditum: sed tamen si compatroni presentent ipsum patronum clericum, bene poterit ipse consentire presentationi de se facte, p̄ dicta in 7. art. ¶ Extēde talem limi. intm. p̄cedere, q̄ talis consensus augebit numerum presentantium ipsum patronum clericum: vt diximus in 8. art. ¶ Extēde istam exten. et si non essent in pari presentantes: sed vox clerici patroni presentati esset ita pinguis, q̄ deduceret ad aequalitatem & superaret,

iuxta exemplum p̄ me positum in d. 8. art. in ver. aduerte tamen. Restringe modo istam exten. pximam p̄cedere in patronis laicis: secus in patronis clericis: p̄ ea quae diximus in d. 8. art. in fin. ¶ Restringe ipsam prin. exten. p̄cedere, dummodo non simus in scrutinio secreto, vel quando patronus presentatus acceptaret antequam esset presentatus: quia adhuc videretur ambitiosus: vt diximus in d. 8. art. ¶ Restringe. 2. ipsas pximas exten. p̄cedere, si talis consensus patroni presentati adhibeatur ante lapsum temporis dati ad presentandum: secus, si post, similiter per ea quae diximus in d. 8. art. post doct. ¶ Limita. 8. d. conclu. p̄cedere, vt patronus non possit presentare seipsum, quando vere seipsum presentaret: secus, si fictione iuris videretur seipsum presentare. & ita non esset, sicut dicimus de patre presentante filium: & cō nepotem vel consanguineum: quia illos presentare poterit: vt diximus in 12. art. ¶ Extēde primo istam limi. p̄cedere, non solum, si pater esset patronus & presentaret filium, sed etiam si pater non esset patronus: sed compromissarius aliorum patronorum: quia adhuc poterit presentare filium vel nepotem: vt diximus in 13. art. ¶ Restringe modo istam. 8. limi. & eius exten. p̄cedere, quādo pater moueretur ex idoneitate & virtute filij ad eum presentandum: non autem si mouetur ex amore & obcecatione carnali, quia tunc secus: per ea quae diximus. §. in 12. art. in ver. ad vltimum vero. & per ista est ornata decisio. d. c. per vestras. & materia. c. quia clerici. c. consuluat. & c. ex insinuatione. hoc tit.

## ¶ Nona prin. q. j. part. ij. Libri.

- 1 Excommunicatus nec eligi, nec presentari potest.
- 2 Excommunicatus non potest admittere titulum dignitatis spiritualis.
- 3 Iura loquentia de electione, locum habere in presentatione.
- 4 Eligi plus est, quam eligere presentari, quam presentare.
- 5 Excommunicatus monachi potest.
- 6 Excommunicatus non potest in Imperatorem eligi.
- 7 Excommunicatio minor, quid. Et quomodo contrahatur.

**R**estat modo non loco principaliter quærende circa materiam presentandorum, de tertia eorum specie: & sic de illis personis clericalibus, de quibus dubitatur ex aliquo certo incidente in eorum existente crioso, & sic, an criosi presentari possint: ex qua quædam quæ scripti art. veniunt discutendi. ¶ Et ideo primus art. erit, de quo dubitatur, an clericus excommunicatus possit presentari ad ecclesiam patronatam? ¶ Et dic, de excommunicato late esse dictū. §. in j. par. j. li. in 7. q. prin. in x. art. vbi tractauimus, an excommunicatus possit ius pat. acquirere. Et in hac j. par. huius. 2. lib. in 2. q. prin. in 2. art. vbi diximus, an excommunicatus possit presentare. Modo in hoc art. q̄ritur: an excommunicatus possit presentari? Et omnis pluribus q̄ dici possent d̄ excommunicatus, q̄ qb. me remitto ad ea, q̄ diximus in scriptis locis. ¶ Die breuiter q̄ sic: excommunicatus nō possit eligi, ita nec presentari, & q̄ non possit eligi, h̄t in c. illa. & in c. per inquisitionē. de elec. vbi gl. & in c. cū dilectus. vbi etiam ad doct. de p̄seruandine. & ita tenet Spe. in ti. de libelli p̄ceptione. §. si ad finē p̄ ele. postulati. de clerico excommunicato ministrare. & hoc idē voluit gl. & doc. & maxime Phil. fran. in c. p̄stituti in p̄sentia. d̄ ap. Arch. in c. nullus. lxij. dist. gl. & doct. in c. si forte. de elect. li. 6. in prin. ¶ Hinc dixit Bar. in l. Barbarius. in x. col. ff. de offic. p̄s. ¶ Excommunicatus non recipere titulum dignitatis sp̄alis. & Bal. in margarita, in verbo, excommunicatus, in ver. secundo d̄ hoc ē esse, si est excommunicatus excommunicatione minori, q̄ se parat a facere: quia eligi nō p̄t, licet eligere possit. p̄ gl. in d. c. illa. & ibi hoc apte tenet Abb. sup̄ ea in fi. col. de elect. & voluit Firma. in trac. de ep̄o. in 2. li. in j. pt. in 4. q. & idē in j. li. in 3. par. in 3. r. q. vbi latius: cū ergo nō p̄t eligi, ergo nec presentari: p̄ illā vulgarā regulā: q̄ iura loquentia in electioe, habēt locū in p̄sentatione. c. si iuncta gl. d̄ ele. li. 6. cū si. ¶ Et in p̄sentatione pprie loquēdo, idē v̄ velle d. Roc. in hoc trac. in verb. honorificū. in 4. q. prin. in 3. col. cū se remittit de excommunicato excommunicatione minori, ad c. si celebret. de clerico excommunicato ministrare. vbi doc. ita d̄cludit. ¶ Et p̄ hoc facit: nā nemo negare p̄t plus eē eligi, q̄ eligere: vt not. in c. illa. & ibi Ab. de elect. cum aliis. §. alle. & dixi §. in hac part. in 2. q. prin. in 2. art. vbi dicitur excommunicatum excommunicatione minori, eligi nō posse: & tamen eligere potest, vt ibi. Eodem modo plus est presentari, quam presentare, arg. d. c. h̄ de elect. li. 6. iuncta gl. vbi ab electione ad p̄sentationem arguitur: cum ergo sit clarū patronū excommunicatū nō posse presentare: ergo multo minus nec presentari, p̄ §. dicta. ¶ Et licet hoc arg. p̄cedat in excommunicato excommunicatione maiori p̄ excommunicato excommunicatione minori: facit tex. in d. c. si celebret. d̄ clerico excommunicato ministrare. iū d̄ illa regula, q̄ dispositū in electioe, h̄t locū in p̄sentatione: ita ē tenent Lambert. de iure patron. k 4 dum ¶ Et

# Cæsar Lambertinus Episcopus

dum. ¶ Et pro isto art. pro & contra faciunt, que diximus post Rotam ibi allegatam in d. 2. q. prin. huius partis in 2. art. An autem possit presentari excommunicatus: ponit Firma. in d. trac. de epo. in 2. li. in j. part. in 4. q. & nos dicemus. j. deo duce, in 3. parte huius. 2. li. dum tractabimus, an excommunicatus possit institui? 5 Et ibidem dicit Firma. excommunicatum posse monachari. all. Bal. C. de fac. san. eccl. & lo. An in reg. delictum personæ. de reg. iur. li. vj. 6 in mercuria. ¶ Et ibidem dicit excommunicatum non posse eligi in Imperatorem. allegat quæ notā. in c. venerabilem. de elec. vbi per doc. ¶ Que autem sit excommunicatio minor, & quomodo presentari: ponit Abb. in d. c. si celebret. de clerico excommunicato ministrante. & i. d. c. postulasti. e. ti. sed plenissime recurritur est ad summam sententiarum. de censuris. d. Ant. florentini in tit. de excommunicatione minori. in 3. l. c. & in tit. in quibus casibus cum communicatur cum excommunicato, incurrat minor excommunicatio. in c. li. j. & in tit. de effectibus excommunicationis minoris. c. 3. & in tit. de absolutione ab excommunicatione minori. c. 54.

## ¶ Secundus art. 9. q. prin. 1. partis. 2. Libri.

- 3 Clericus suspensus an requiri possit vt presentetur, eligatur, vel postuletur.
- 2 Argumentum de electione ad presentationem procedit.
- Beneficium datur propter officium.
- 3 Suspensio à beneficiis habitis non extenditur ad habenda.

**Et ex hoc** Oritur secundus art. ¶ an clericus suspensus possit presentari? ¶ Et de suspensio est. 3. in hac parte in 2. q. prin. in 3. arti. tractauimus, an possit presentari & sic active: vbi plenè de suspensio diximus. ¶ Sed quo ad hunc art. dicit suspensum presentari non posse, & hoc ex capite: quia 2 de electione ¶ ad presentationem, licet argumentari. c. si iuncta gl. de elec. li. vj. Sed ego habeo suspensum non posse eligi: imo nec postulari. vt volunt gl. & doc. in 3. allegato. ca. illa. vbi Ab. de elec. & no. in c. cum dilectus. de p. sue. vbi et gl. ergo nec presentari, & q. non possit suspensus postulari nec eligi. no. in c. j. cum gl. de postula. praela. & in c. si de exec. praela. q. irregularis censetur: vt in proximis iuribus. ¶ Et ita et voluit Firma. in trac. de epo. in 2. lib. in j. part. in v. q. vbi dicit hoc dictum debere intelligi, siue sit suspensus ab officio, siue à beneficio: vt in c. per inquisitionem. cum gl. de elec. siue ab officio. vt in d. c. cum dilectus. secundum gl. in d. c. per inquisitionem. p. c. cum bone. de atate & qualitate. vbi etiam habetur suspensum non posse eligi, ergo nec presentari: siue sit suspensus ab officio, siue à beneficio, per supradicta. Et multa pulchra de suspensio, vide p. Firma. in 3. allegato loco: & que diximus in d. 2. q. prin. huius partis in 3. art. ¶ Tu circa hanc materiam dic clarior loquendo, & sequendo dicta Abb. in d. c. cum dilectus. in 4. & 5. col. de consuetu. & in d. ca. si celebret. de clerico excommunicato ministrante, q. aut loquimur de suspensio minori suspensione, quæ est eadem cum minori excommunicatione, quæ dicitur ex participatione cum excommunicato: & illa licet non prius potestate eligendi, & sic presentandi: prius tñ eum, q. eligi & sic presentari non possit: vt est tex. clarus in d. c. si celebret. de clerico exc. min. & diximus. 3. in proximo præced. art. ¶ Aut est suspensus ab officio, & tunc aut in genere: & quia ¶ ppter officium datur beneficium. c. si de refer. lib. vj. nā pp diuina officia, ecclesiastica beneficia constituta fuerunt. 1. 2. q. 2. concessio. & xvj. q. j. c. generaliter. not. gl. in c. si de offi. vica. non poterit presentari. ¶ Si vero suspensio est facta ab officio, id est, ab ordine, & tunc si est ab ordine presbyterali, & non poterit presentari ad beneficium sacerdotale: si ab ordine diaconali, non poterit presentari ad præbendam, vel beneficium diaconale, & sic de singulis: & ita videtur velle Abb. in d. c. cum dilectus. quando dicit quæ suspensum ab ordine pontificali: & latè dominus Archieps florentinus in trac. de censuris. in tit. de suspen. qui est quartus in ordine, in 93. c. vbi clare ponit suspensum ab vno ordine, non intelligi suspensum ab alio. ¶ Si vero est suspensus à beneficio, & tunc quia est suspensus et ab habitis beneficiis, multo ergo magis, & ab habendis: quia videtur inhabilis ad beneficia: & sic presentari ad beneficium non potest: & ita videtur velle et ibi 4. Abb. quando talis ¶ suspensio esset facta expressè à beneficiis habitis: quia non extenderetur ad habenda: sed deberet restringi. ¶ Si vero est suspensus ab officio & beneficio, idè dicendum. e. u. presentari non posse. quia ea durante dicitur inhabilis ad beneficium: rum ex quo est suspensus ab officio propter quod datur beneficium: vt 3. tum et quæ est suspensus à beneficio: ergo non poterit ad beneficium presentari. p. ea, quæ no. in c. is. cui. de sent. ex. li. 6. ¶ Aut ab omnibus ecclesiis, puta indiffinitè, & non poterit presentari: quia vt suspensus ab ingressu vniuersalis ecclesiæ: & sic nulli ecclesiæ deseruiri poterit: ergo non beneficiandus. Ita colligitur ex dictis Abb. in d. c. cum dilectus. in si. col. & colligitur et pla-

ne ex dictis domini Archiepi florentini in d. trac. de censuris. in tit. de susp. in 92. c. & latius in c. 95. circa medium. & de istis suspensionibus etiam ibi plenè in c. 93. & in c. 94. & ita tene.

## ¶ Tertius art. ix. q. prin. j. partis. ij. Libri.

- 1 Presentari an & quando possit interdicitus. & n. 10.
- 2 Interdictum ecclesiasticum similitudinem habet cum excommunicatione.
- 3 Censura ecclesiastica appellatio, continetur excommunicatio suspensio & interdictum, & quo casu prædicta tres censura conueniant.
- 4 Cum suspensio & interdicto participari potest in omnibus, exceptis sacramentis & diuinis officiis.
- 6 Irregularis an & quando non efficiatur celebrans in ecclesia interdicitus.
- 7 Interdictus ab aliquo actu respiciente diuina, dicitur ab omni alio actu, qui in eo includitur, interdicitus: vel ab eo qui sine eo actu interdicitio exerceri non potest.
- 8 Interdictus vel prohibitus à maiori, non intelligitur prohibitus à minori.
- 9 Interdictum non seruans pena, & n. 1. 1. 2.
- 13 Clericus celebrans in ecclesia interdicitus speciali interdicitio à iure inducso, irregularitatem non incurrit.

**Resultat** Ex suprascriptis decisio. 3. art. videlicet ¶ an illaqueatus censura interdicitus, presentari possit ad beneficium patronatum? Firma. in d. trac. de epo. in 2. lib. in j. part. in v. q. cum prius dixisset suspensum presentari non posse, vt ibi subiunxit, idem & si interdicitum non seruat: fm d. gl. in c. per inquisitionem. de elec. p. c. j. de postu. prela. vbi no. & tener gl. in d. c. illo. de elec. & ita residet Firma. vbi 3. ¶ Tu latius circa hoc aduerte: q. interdicitum ecclesiasticum habet cum excommunicatione similitudinem: nam separat quæ à certis factis ecclesiæ, ab ecclesiastica sepultura, & ab omnibus diuinis officiis, sicut & excommunicatione: vt habetur in ca. cum locū. de sponsa. & in c. q. d. in te. de sent. ex. ¶ Item sub nomine censuræ ecclesiasticæ ista tria comprehenduntur, excommunicatione, suspensio, & interdictum. & interdicitum, ad laicos & clericos potest extendi: suspensio tamen respicit tantum clericos communiter: & secundum Host. ista tria in pluribus conueniunt: vt per ipsum in sua summa in tit. de sent. ex. & per Archiep. florentinum in trac. de censuris. in tit. 3. de interdicit. eccl. in c. 89. operis. & inter reliqua ibi posita ponit tertium ¶ casum, in quo conueniunt iste tres censura: quia ligati aliqua snia ex prædictis, nec eligere, nec eligi possunt: ita nec presentari: ponit ibi & quartus casum: quia nullus ligatus aliqua prædictarum censurarum debet celebrare diuina: alias efficitur irregularis: ergo non potest presentari, quædo beneficium, ad quod presentari intenditur, requirit celebrationem missæ: vt diximus in proxime præced. art. & maxime, qn institutio beneficij requirit pntadum actu celebratè, quæ isti actu celebrare non pnt, non poterunt presentari: vt latè diximus de hoc, quando requiritur q. presentandum sit actu celebrans. 3. in hac parte. in 7. q. prin. in 27. 28. & 29. art. ¶ Differunt autè he tres censura in aliquibus, vt ibidem in d. trac. de censuris. in 84. ca. inter quos primus est casus: quia excommunicatio & suspensio proprie feruntur contra singulares personas: excommunicatione quidem contra clericos, & laicos: suspensio vero contra clericos tantum: interdictum autem fertur contra loca propria: vel contra vniuersitates & collegia: fertur et hoc interdicitum (non tamen ita proprie) contra singulares personas: vt ibi habetur post Io. Cal. in suo trac. de interdicit. eccl. ¶ Secundus casum ponit: quia cum suspensio & interdicto participari potest in aliis omnibus, exceptis certis sacramentis, & diuinis officiis: cum excommunicatio vero in nullo participari potest: quia participans incidat in excommunicationem minorem, quæ ex participio contrahitur: vt nota. in c. si celebret. de clerico exc. ministran. ¶ Et propter primum casum, in quo differunt iste censura, quem proximè retuli, est etiam aduertendum, q. interdicitum fertur à iure, & ab homine & ab vtroque: & quandoque interdicitum est generale, quandoque speciale & quandoque singulare. Ita Archi. floren. in d. trac. de censu. in tit. de interdicit. in 85. cap. operis. & exemplificat interdicitum generale, quod fertur contra regnum, prouinciam, ciuitatem, castrum, vel villam, vniuersitatem, vel collegium, & huiusmodi: & ibi ponit in quibus casibus interdicitum generale fertur à iure: interdicitum vero speciale exemplificat ibi in 86. ca. operis. eum interdicitur aliqua ecclesia: ac etiam eum interdicitur omnes ecclesiæ vnius ciuitatis vel prouincie: quia & si non in illis ecclesiis: tamen in aliis locis illius ciuitatis extra ecclesias possent celebrari diuina, & audiri ab hominibus illius loci: & ibi ponit casus, in quibus reperitur à iure latum hoc interdicitum: puta propter effusionem sanguinis, vel feminis virilis in ea facta, & hmoi: & in sine declarat, q. qn ecclesia ex istis causis 6 ¶ est inter



¶ est interdicta, celebras in ea non efficitur irregularis: quia non reperitur hoc iure cautum: sed tamen si ecclesiam ex aliqua causa episcopus interdicit, bene celebrans in ea irregularis efficitur, ut ibi per eum post Io. Cal. & sic quando ecclesia est interdicta ab homine speciali interdicto, & non à iure. ¶ Interdictum vero singulare in d. tract. in 37. c. operis. exemplificat, cum interdicuntur alicui persone singulari diuina officia, & ecclesiastica sacramenta, vel vniuersaliter, vel particulariter: quo ad aliqua ipsorum sacramentorum, vel officiorum: ut in c. ex literis. de of. de leg. & c. j. & c. eportu, de priuile. li. vj. & de temp. ordinar. c. non est, & c. literas. & 30. dist. c. placuit. & de cor. viti. e. significauit.

7 quod interdictum potest etiam dici suspensio. ¶ Subdit ibi et quod interdictus ab aliquo actu respiciente diuina, intelligitur interdictus et ab omni alio, qui includatur in illo, vel quod sine illo actu interdictio exerceri non potest. c. sollicitudinem. de ap. vnde interdictus ab officio sacerdotali non debet exercere officia, quod proprie competunt sacerdoti: secus, si solum altaris ministerium sit ei interdictum & interdictus à sacerdotali officio non potest exercere pontificale officium: quia pontificale sine sacerdotali exerceri non potest. c. ex literis, de concess. preb. & eodem modo interdictus ne promoueat ad sacerdotales ordines inferiores non potest promoueri ad maiores, vel interdictus, id est suspensus ab exercitio inferioris ordinis non potest exercere actum superioris, qui sine exercitio illius inferioris exerceri non potest: secus, si sine illo exerceri potest: sic e contra interdictus, vel prohibitus à maiori, non intelligitur prohibitus à minori: quia in illo minori non includitur maior: hoc probatur 95. dist. c. illud. & 13. q. 2. c. quæsta. ut latè in d. tract. in d. c. 37. opus. & ita intelligitur quæsta in proximo preced. art. ¶ Est et aduertendum, quod interdictum generale, speciale, & particulare, potest etiam ab homine inferri. & latè in d. tract. in c. 38. & in ca. 39. latissime contra quem feratur, ubi dicitur posse promulgari contra mares, & foeminas clericos, & laicos, religiosos, prelatos, & rectores nobiles, & plebeios cuiuscunque sint ætatis, secundum quam sunt capaces poenarum, contra etiam collegia, vniuersitates, ecclesias, villas, castra, ciuitates, & regna: ubi etiam latè: quod interdictum non sublatum: vel verbo saltem relaxatum: tam preterens illud, quam superior eius, quam etiam inferiores illud non seruantes efficiuntur irregulares: ut etiam hoc latè dicitur: quod non seruans interdictum, efficitur irregularis in d. tract. in xc. c. operis. & clarissime ibidem sub eodem. xc. c. ubi ponit rub. de poena non seruantis interdictum. ¶ dicit, quod clericus interdictum non seruans, puta quia scienter celebrat in loco interdicto, vnde decumque sit irregularis, efficitur & est suspensus. ca. postulasti. §. illi. de clerico excom. ministran. & ca. is, qui. eo. tit. libr. vj. ubi etiam dicit talem non posse eligi, nec eligere: ut in d. ca. is. qui. de clerico excom. mini. libr. vj. & c. dilectus. de consuet. nec potest postulari. ca. j. de postu. præla. & eodem modo debemus dicere eum non posse presentari, nec presentari. ¶ Si vero sunt religiosi regulares, vel alias religiosi, & non habent ordinem, & non seruans interdictum: licet non incurant irregularitatem, aliter puniuntur: sunt tamen actiue & passiue ineligibiles. allegat ca. debitum. de bigamis. ut puniatur illa poena, qua sunt capaces: ut ibi per Io. Cal. ¶ Si vero interdictum violans est purus laicus, quamuis irregularitatem non incurat, vel suspensionem, grauius tamen peccat: & puniendus est per iudicem ecclesiasticum poena arbitraria: cum tale peccatum sit ecclesiasticum. c. c. grauis. de sent. excom. Et redeundo ad clericos, non seruantes interdictum, dico illos aliquando incurere irregularitatem, aliquando vero suspensionem: ut latè in quibus casibus incurant irregularitatem: & in quibus suspensionem, profertur Archi. floren. post Io. Cal. in loco proxime allegato.

10 ¶ Istis igitur breuiter sic præmissis pro clariori intelligentia §. dicendorum, dicerem, quod si nos loquimur de interdicto generali vel singulari in quantum afficit laicos, non est querendum, an laicus interdictum seruans, vel non seruans, possit presentari: quia non potest laicus ad beneficium ecclesiasticum presentari: ut latè diximus. §. in hac parte in 7. q. prin. in 7. articulo. nisi loqueremur de laicis prepositis hospitalibus, collegiis secularium, & similibus locorum, in quibus presentari possunt: ut diximus in d. 7. art. & de istis dicendum est, id, quod proxime diximus de religiosis non habentibus ordinem: quod licet non incurant irregularitatem: tamen ut puniantur in eo, in quo possunt puniri: iuxta. c. debitum. de bigamis. ex quo isti censentur quasi personæ ecclesiasticæ, cum presentantur hospitalibus, & huiusmodi, aliquam spiritualitatem annexam, tamen habentibus, & subsunt circa eorum officia episcopi: ut diximus latè. §. in 7. q. prin. huius partis in 4. art. dum loquuti fuimus de heremita, & latius §. in j. par. i. libr. in j. q. prin. in x. art. quod ut dictum est de illis religiosis non habentibus ordinem, ut si non obseruauerint interdictum,

non possint eligere: nec eligi: ita nec isti laici quasi religiosi: arg. c. quanto. de iud. ubi quasi spiritualia vel spiritualibus annexa, censentur ut spiritualia: & hoc ut proxime diximus, si interdictum non seruauerint: sed si illud seruauerint, & medio tempore caderet electio, vel presentatio, poterunt eligi vel presentari in eorum hospitalibus, vel collegiis: cum ista agere non sint prohibiti tempore interdicti: sed poterunt presentari: sicut & alia agere, quæ sacra vetita, & diuina officia non tangunt: ut §. est dictum. ¶ Aut loquimur de clericis: & tunc si sumus in interdicto generali vel speciali, clerici illud seruantes in nullo possunt puniri: imo ut §. est dictum alibi celebrare poterunt, vel in ecclesiis non interdictis, & aliis locis, quod in ecclesiis interdictis: ut in interdicto speciali dictum est, ianuis tamen clausis & aliquibus diebus apertis eos celebrare posse: ut in c. alma mater. de sent. exc. libr. vj. & per Archie. flo. in d. tract. in xc. ca. operis. & sic eligere, & eligi presentari & presentari possunt, cum et diuina peragant, quæ sunt maiora. ¶ Si vero loquimur de clericis non seruantibus interdictum generale vel speciale, si sumus in casu, in quo incurunt irregularitatem, non est dubium eos, nec presentare, nec presentari posse: ut latè dicitur: ut latè dicitur in seq. art. an irregulares presentari possint. ¶ Si vero sumus in casu, in quo ex non obseruatiâ interdicti, non incurunt irregularitatem, sed suspensionem: ut §. est dictum: sicut nec eligere, nec eligi presentari: ita nec presentare nec presentari poterunt, quod est per: & in hoc occurrunt istæ censuræ, suspensio, interdictum, & excommunicatio: ut proxime in plurius diximus. ¶ Aut loquimur in interdicto singulari, puta quod alicui sit interdictum officium, beneficium, talis ordo, vel quid simile, hoc interdictum durante & illo per clericum obseruato, presentari vel non potest cum illa distinctione quam §. posuimus in suspensio in proximo preced. art. quia tale interdictum esset ad instar suspensionis ab officio beneficio, vel ordine. & ideo supra diximus hoc interdictum singulare posse dici suspensionem. ¶ Si vero loquimur in non obseruatiâ huiusmodi interdictum: quia celebrando & vel actum faciendo contra interdictum in diuinis officiis, efficitur irregularis, sicut excommunicatus vel suspensus ab ordine ordinem exercens: ut in toto tit. de clerico excom. ministran. & §. est dictum, non poterit presentari nec presentari, sicut nec irregularis presentari: ut in seq. art. dicitur. ¶ Si autem loquimur in non obseruatiâ interdictum à beneficio: quia in illo se immiscuit: licet sit dictum. §. in proximo preced. art. quod suspensus à beneficio, quando intelligitur et à futuris, non possit presentari durante suspensione illa, sed ea finita sic: tamen non seruans huiusmodi interdictum, presentari non obseruationem cessante interdicto in habendis beneficiis bene poterit presentari: quia talis poena non reperitur in iure: ut à simili. §. diximus de celebrante in ecclesia interdicta speciali interdicto à iure, ut non incurat irregularitatem: arg. glo. nor. in ca. fina. de iure par. quod ubi non reperitur poena à iure imposita, non dicitur incurri. Et ita reperi velle Firma. in d. tract. de episcopo. in j. part. 2. li. in v. q. post Bald. in sua margarita, in verbo, suspensus. versu. quinto. ¶ Et ad prædicta addere clericum celebrantem in ecclesia interdicta speciali interdicto à iure inducto, non incurere irregularitatem: ut §. Ita etiam dicerem illum non esse ineligibilem, nec presentabilem actiue vel passiuè: cum hoc non reperitur à iure expressum: & ita in hoc passu dicerem: & nota omnia prædicta, quia ab aliis non considerata: & credo ea preedere, & necessaria fuerunt præludia. §. posita, & sic non ab re pro intelligentia prædictorum. ¶ Et vide omnino Fede. de senis. 147. quidam de ciuitate Tuderti. ubi vult clericum de ciuitate & populo Tudertino interdicto receptum in familia rem per episcopum Ameliensem, non posse ad ordines promoueri sine licentia episcopi Tudertini, & ordinatus non presentari, cuius verba consilij profertur ad vnguem dō. P. illi. de fara. in ca. cum autem. in char. 355. operis, in ver. ciuitas quædam puta Botontina. hoc tit.

## ¶ Quartus articulus. 9. q. prin. 1. partis. 2. Libri.

- 1 Irregularis an possit presentari, & eligi. Et nu. 8.
- 2 Irregularitas, quid. Et quibus modis incuratur. Et nu. 3.
- 4 Irregularitatis due sunt species. Et nu. 5.
- 6 Irregularitates ex homicidio & mutilatione membrorum manantes, coercent quem ab altaris ministerio.
- 7 Irregularis est, qui excommunicatus celebrat.
- 9 Irregularis, ineligibilis est actiue & passiuè.
- 10 Irregularitas contracta ante baptismum, & per baptismum deleta, non impedit quem clericari & presentari.
- 11 Irregularis quis in dubio censeri debet, ut cesset à diuinis. Secus ad poenam.
- 12 Beneficia instituta sunt propter diuina officia.
- 13 Irregularis quis censendus est, ut non possit presentari.
- 14 Ius querendum facilius abdicatur, quam quæstum.

# Cæsar Lambertinus Episcopus

**Et ex** istis sit data decisio. 4. art. 7. q. est, an irregularis possit presentari ad beneficium patronatum? Et Firma. in d. trac. de ep. in j. part. 2. lib. in v. q. dum ibi querit, an suspensus possit eligi? & dicit q. non addit, quia irregularis censetur. alle. notata in c. j. de postu. prela. & in c. fi. de excessi. prela. ¶ Tu latius dicit irregularitatem posse incurri pluribus modis, & ex pluribus causis: sumendo irregularitatem, prout generaliter eam describit, & sumit Spec. in titu. de legato. §. iusta. in princ. & Io. An. in c. j. de iud. li. 6. quæ irregularitas test nota seu impedimentum canonicum ex defectu seu ex facto pueniēs, quæ q. prohibetur ad ecclesiasticos ordines promoueri, & in eisdem ministrare. ¶ Vel aliter: sicut in c. ad audientiam, de homic. irregularitas est ius impedimentum promotionis vel executionis ordinis à iure diuino & canonico introductum, propter aliquod effectum, inobedientiam, negligentiam, vel factum. ¶ Aduertendum seu est irregularitatis duas esse species, Vna est quæ prouenit seu trahitur in homine ex aliquo defectu in casu, seu in personam eius à natura ipsa proueniente sine facto, & culpa sua: vt quæ natus sit ex illegitimo matrimonio vel aliqua sit natura foemina, & non vir, seu aliquis sit natus seruus, & non liber, defectiuus in membris, vel aliter vitiatu corpore, q. sit in ætate infantili vel adhuc non uenienti: q. sit nondum baptizatus, vel adhuc neophytus: tales enim oēs pnt dici irregulares, hoc est extra regulam illorum positi, qui promoueri possunt, cum sint prohibiti isti à lege canonica, sic phibente, & sic irregulares, & irregulares hac prima specie irregularitatis pueniente à natura sine facto aut culpa aliqua ipsorum. ¶ Alia est irregularitas, quæ dicitur non à natura, sed ex facto aliquo nostro, duxit in illa, quæ dicitur ex hoc: quia quis duas successiue duxit uxores, vel vnā non virginē: ex quo facto possit dici bigamus, vt d. diximus in 7. q. prin. huius partis in 1. 3. art. vel ex eo, q. se ligauerit vinculo matrimoniali: vel alio vinculo seu obligatione aliqua alia incompatibili, vel non conuenienti simul eū ordine clericali: vt per totum de querisione conjugatorum: & de obligatis ad ratio. Potest et exemplificari vltra prædicta, q. similitur dicitur ex facto nostro tam illicito, q. et aliquo licito: & p. q. reditur inhabilis q. ad ordines: vt est illa irregularitas, quæ dicitur & causatur ex homicidio, vel mutilatione mēbri, seu illa, q. dicitur ex inobedientia, vel violatione celsuræ ecclesiasticæ: vt de homicidio, per totum, & in c. is, qui de sent. excom. li. 6. & prozum illum n. & de istis plenè per d. Ab. tractum in trac. de per factio clerico in 2. lib. in j. part. in 14. requisitō: & ista irregularitas etiam dicitur, licet factio nostra, tamen sine culpa & peccato: vt in iudice iustitiam faciente hominem necando vel mēbrum mutilando: & in eius apparitoribus. §. 1. dist. c. j. ¶ Et irregularitates 2. maxime ex homicidio & mutilatione mēbri pcedentes, sunt tante potentie, q. coercent quæ ab altaribus ministerio. Abb. & doc. in c. presbyterum, & in c. decetero, de hom. ¶ Et ideo ex dicitur celebrans ipso iure irregularis effici, Abb. in c. clerici de clerico exc. minist. & cum irregularis non possit ordinari, nec ordinari ad alios ordines promoueri, nec in illis ministrare: vt d. est priuatus beneficiis. c. presbyterum, vbi Ab. in prin. ne clerici vel mona. & de multiplici irregularitate magis latè per Archid. floren. in d. tract. de censu. in v. tit. in 96. ea. operis vique ad si. in quibus locis patet irregularitatem maxime ex facto nostro in plus se haberi, q. excommunicatio, suspensio, vel interdictum: quia ex istis censuris deuenitur ad illam in maiorem poenam: vt in d. c. is, qui de sent. excom. lib. vj. & diximus in proximo præced. art. ¶ Vnde concludendo, si non potest eligi excommunicatus, suspensus, vel interdictus, vt in proximis præced. tribus art. diximus: ergo multo minus nec irregularis, maxime quia etiam habetis beneficiis venit priuandus: vt in d. ca. clericos, de clerico exc. minist. multo igitur fortius nec presentandus, arg. e. quemadmodum, de iureiur. turpius enim eiicitur, q. non admittitur hospes: vt ibi, & de hac c. q. est tex. iuncta gl. pe. fi. in d. c. is, qui de sent. excom. lib. 6. ¶ Volens irregularitatem esse ineligibilem actiue & passiuè: vt ibi vbi est hoc vult Io. An. Dom. & omnes: & doc. in c. ne pro defectu, de elect. ¶ Itē irregularitas prohibet quem ab ordinibus ecclesiasticis, vt d. est dictum: & non potest quis presentari, nisi sit clericus, ca. 2. de inst. & diximus, §. in 7. q. prin. huius partis, in 7. art. vbi de laico: ergo non poterit presentari, & hoc est clarum. ¶ Bene dicere in vnum, q. si est talis irregularitas, q. fuit dicta ante baptismum, & p. baptismum deleta, adeo q. ille possit clericari, poterit etiam talis presentari: p. ea, quæ sūt pulchre Ab. in c. presbyterum, de hom. vbi p. Mod. quæ irregularitates p. baptismum deletantur. ¶ Aduerte ad aliud: nam cum habemus q. in dubio vt quis cesset à diuinis, potius debet iudicari irregularis, q. non: quia vbi maius periculum, ibi cautius & c. c. vbi periculum, de elect. lib. vj. cum vulga. Sed si ad poenam imponendam age-

retur, secus: quia tunc non debet iudicari irregularis in dubio: vt est tex. in ca. significauit. el 2. de homic. etiam innocens non debet puniri: vt alter nocēs relinquatur impunitus: vt nota. dicitur in l. absentem. ff. de poenis. & Abb. in d. ca. significauit. in fi. j. col. de homic. q. ex quo consideratur celebratio in beneficiis instituta. c. concessio. 12. q. 2. & ca. generaliter. xvj. q. j. & gl. in c. fi. de offic. vica. & ideo dicitur propter officium datur beneficium. vt in ca. fi. de reser. lib. 6. & diximus in ista. ix. q. prin. in 2. ¶ 13. arti. ¶ Ergo vt cautius in isto periculo agatur, debet iudicari in dubio irregularis, idem debet fieri in casu dubio, quando agit de eo presentando: quia debet iudicari irregularis. ¶ Et si dicat, prædicta dicitur illis, quæ p. xime secundo loco diximus, q. q. sumus ad effectum puniendi aliquè: vt poena euitetur, debet in dubio q. non censeri irregularis. Rñdeo, q. hic nō sumus ad euitandam poenam, prout esset, q. ageretur ad quæ priuandū beneficium iam habito: quia tūc puniretur ex priuatione: sed sumus in casu, in quo tractatur de clerico idoneo presentando ad beneficium non quæritum, qui cum ad hoc, vt cesset à diuinis, debeat in dubio reparari irregularis, non vñ idoneus ad beneficium obtinendum: ex quo non potest illi deferri: & nō idoneus non dicitur, vt esse debet. c. 2. de inst. c. 3. & c. significasti. hoc ti. cogitatur: credo hanc meā considerationē pcedere, & p. hoc facit illa 14. reg. tria facilius abdicat à nobis ius querēdū, q. q. in c. gratia. de reser. & l. qui aut. ff. que in frau. cre. cum simi. Facilius ergo non admitteretur in presentatione beneficii acquirendi, q. priuè beneficium iam quæsitum. ¶ Et id quod dixi potius in dubio ad euitandam poenam, quem debere iudicari non irregularem, q. irregularem, tenet etiam Ab. in c. ad audientiam in 2. no. de ho. & Barba. in c. j. in 26. col. de iud. & alias. §. diximus.

## ¶ Quintus artic. 9. q. prin. 1. partis. 2. Libri.

- 1 Degradatus vel depositus an possit presentari.
- 2 Degradatio duplex est.
- 3 Degradationem qua crimina uoluerant.
- 4 Degradatio verbalis quibus casibus incurritur.
- 5 Degradatio, vltimum supplicium est in foro canonico.

**Et ex** prædictis apparet decisio. v. art. ¶ qui est, an depositus seu degradatus possit presentari ad beneficium patronatum? Et dic breuiter eum non posse presentari: nam maior est poena depositionis & degradationis, quam illa, quæ infligitur ab aliis censuris: vt apparet in c. ar. si clerici. §. de adulteris, de iud. vbi tex. iuncto principio cum. d. §. hoc de mōstrat. maxime circa suspensionem, depositionem, censuram maiorem. vt ibi, sicut ergo dictum est in istis censuris censuras non posse presentari, ita & fortius, nec depositos. ¶ Et est aduertendū degradationem esse duplicem: Vnam verbalem, quæ dicitur vere & proprie de positio: alteram actiualem, quæ est ipsa vera degradatio, de quibus est pulcher tex. in c. cegradatio, de poenis. lib. vj. de quibus per doct. in d. §. de adulteris, & plenius in c. cum nō ab homine, de iud. & per Abba. & doct. in ca. non potest. de re iud. & in ca. nouimus, de verbo. signat. ¶ Quæ sit potestas digna depositione, plenè ponit Barba. in d. ca. ar. si clerici. in xxv. col. sed plenissime de hac materia per Firma. in tract. de ep. in 4. part. 4. libr. per totum. vbi ¶ accumulatur casus verbalis depositionis, qui in iure reperitur: & latè loquitur in quibus casibus fiet actualis degradatio, & quomodo fiat, & an degradatus gaudeat priuilegio canonis, si quis suadente diabolo. 17. q. 4. & an possit conficere sacramentum. post gloss. & doct. in dict. capit. degradatio. Et sic est concludendum depositum vel degradatum nullo modo presentari posse, cum sit vltimum supplicium in foro canonico. vt per doct. in d. §. de adulteris. & in d. c. cum non ab homine, & in locis. §. alleg. & in hoc non est dubium.

## ¶ Sextus artic. ix. q. prin. j. partis. ij. Libri.

- 1 Hæretici an possint presentari, & n. 12.
- 2 Hæresis absolutio Papæ reseruatur.
- 3 Excommunicatus minori excommunicatione potest eligere, non eligi.
- 4 Hæreticus spoliatur suis bonis, non sequens, quam committens crimen læsæ maiestatis.
- 5 Hæretici ab honoribus arcentur.
- 6 Hæretici nihil potestesse baptismum, elemosinam, martyrium, nec quoduis aliud bonum.
- 7 Hæreticus institui non potest in bonis spiritualibus.
- 8 Hæretici vrbe, & regno pellendi.
- 9 Hæreticus clericus degradari potest sine solemnitate.

10 Hæretici sepulture honore carent.
11 Hæreticos & eorum filios usque ad secundam generationem nullum ecclesiasticum beneficium vel officium adipisci posse quomodo sit accipiendum.

Dubitatur Sexto, q. 3. in j. art. huius. ix. q. prin. 2. clu-
mus excōicatum non posse p̄tari, & hæ-
reticus est excōicatus. c. excōicamus. c. ad abolendam. cū simi. de
hæret. & 24. q. i. c. j. & p. Archie. floren. in trac. de censu. in ca. 4.
1 ¶ An modo hæreticus p̄tari possit in beneficio p̄onato?
2 ¶ Et dicendum q̄ nō: tū q̄a est excōicatus. vt s̄. p̄cius absolu-
tio referuat Papæ: in p̄cessu. v. ferie maioris hebdomade: vt d̄r
in d. c. 4. in si. tum. et, q̄a est extra ecclesiam. c. j. c. excōicamus. &
c. vergentis. de hæret. cum simi. vnde non admittitur ad acquirē-
dum ius pa. vt diximus latē. s̄. in j. part. j. lib. in 7. q. prin. in 4. art.
cum ergo minus sit esse patronū. & p̄sentare, q̄ p̄tari, sicut
diximus de eligere & eligi: p̄nam excōicatus excōicatione mi-
nori, potest eligere, & non eligi: vt diximus. s̄. in j. artic. p̄ntis. q.
prin. Ergo cū non possit hæreticus habere ius pa. & p̄tate, qd̄
est min⁹, sic nec poterit p̄tari, quod est maius, vulgatis iuris.
3 ¶ Imo habens ius pa. si hæreticus efficiatur, priuat bonis suis:
sicut committens crimen lesæ maiestatis: & plus, cū in hoc of-
fendatur maiestas diuina. c. vergentis. de her. & et iure pa. priua-
tur. vt dicitur. j. in 3. lib. deo. duce. in 2. q. prin. in v. art. multo er-
go magis non poterit p̄sentari. ¶ Accedat et ad hoc nam
hæreticus prohibetur omnes honores & actus publici. c. excōi-
camus. cum si. de her. imo sunt infames. d. c. vergentis. & clerici
hæretici deponunt, degradantur: & curia seculari traduntur. d. c.
vergentis. & beneficis priuantur, seu priuati sunt, & eorum bo-
na ecclesiis, quibus p̄fuerunt confiscantur. c. excōicamus. s̄.
damnati. de her. Si ergo depositi vel degradati non possunt p̄-
tari: vt in p̄ximo p̄ced. art. diximus, quō poterit p̄tari hære-
ticus, qui est priuatus iam habitis beneficiis, multo magis erit
inhabilis ad habēda. d. c. quemadmodum. de iureiur. cum simi.
¶ Accedat et infideles non possunt habere ius pa. vt latē de iu-
diciis & infidelibus diximus. s̄. in j. part. j. lib. in 7. q. prin. in 3. art.
& hæreticus est infidelis. ca. j. & ca. firmissime. cum aliis, de hæ-
ret. cum itaque in plus se habet p̄sentari, q̄ p̄sentare, vt s̄. est
dictum: & infidelis non potest non solum p̄sentare, sed nec
esse patronus: vt in d. j. art. diximus ergo nec p̄tari. ¶ Accedat
6 etiam, nam hæreticus p̄test ita damnatus: vt sibi non proffit bap-
tismus, elemosinas, martyrium: nec quodcumque bonū: quo-
modo ergo poterit p̄sentari, qui habet seruire ecclesie, cum
7 eius bona non proficiat? ¶ Item hæreticus non potest institui
in temporalibus bonis. c. si quis. & seq. de hæret. ergo multo ma-
gis in beneficio, quod est sp̄iale. Item hæretici debent p̄ repel-
li ab vrbe; ciuitate, vel regno. c. ad abolendam. & c. excōicamus.
s̄. moneant. alias dñi & rectores locorum puniuntur, vt in die-
bus iuribus: imo si per annum permittunt eos ibi manere: & sic
p̄manent in excōicatione censentur, & ipsi hæretici: quō ergo
volunt p̄fici & p̄tari ecclesiis: & cum et epi debeant eos ex-
pellere: quō ergo eos instituent, cum illos non puniendo ipsi
puniantur. d. c. excōicamus. s̄. adicitur. ¶ Item astricti quocūq;
debito hæretici sunt liberati illo debito. c. si. de hæret. quō ergo
hæreticus poterit p̄tari, cum fructus ecclesie ab eo exigi, & si
bi dari nō possint, p̄ prædicta. ¶ Et idem dicendum in suspecto
de hæresi, si se non purgauerit. d. c. ad abolendam. & d. c. excōi-
camus. s̄. qui aut. vnde vt ibi d̄r est excōicatus: & si in ea manet
9 per annum, censetur hæreticus. ¶ Item p̄ tantum degradari
potest clericus hæreticus, q̄nt eo non requiritur solemnitas:
de qua in c. degradatio. de p̄enis. lib. vi. sed solus epi potest eū
10 degradare. c. j. de hæret. lib. vi. ¶ Item hæreticus non solum vi-
uus, sed etiam mortuus debet esse extra ecclesiam; & cadauer
non traditur ecclesiasticæ sepulture: et de hære. cod. lib. quō
ergo in ecclesia p̄sentari poterit? ¶ Sed non incedendo per
mendicata suffragia: Firma i. trac. de epi. in j. par. 2. li. in 45. q. de
cidit hoc, cum expressè dicat, cum assensu electionem factā de
hæretico, non esse canonicam. & d. Felix. c. 2. de refer. eū qua-
rit, an collatio facta p̄iurō, sit ipso iure nulla: ante finē illius
q̄onis, & sic in 3. col. dicit electionem vel collationē factā hæ-
retico, esse ipso iure nullam: imō hæresim priuare quē ipso iure
beneficio, allegando Per. de arch. cons. 238. inc. vltra alia so-
lemniter. ¶ Sed dic melius non esse incedendum per mendica-
ta suffragia: cum hodie de hoc sit rex. clarus in ca. 2. in s̄. hæreti-
ci aut. de hæret. li. vi. vbi ap̄erte d̄r hæreticos & eorum filios p̄-
que ad secundam generationem nullum ecclesiasticum b̄fici-
um vel officium adipisci posse. quod hodie est intelligendū:
de secunda generatione p̄ lineam patris, de filio & nepore: sed
per lineam maternam non: nisi ad primum gradum, & sic ad fi-
lios: vt in c. statutum. el. 2. de hæret. lib. 6. & et nisi emendati tales
hæretici essent reingorporati ecclesie, & parati ad p̄nitentiā

peragendam: vt in d. c. statutum. ¶ Imo plus vt dicunt Io. And.
& alij in d. c. statutum. illa p̄na extenditur et ad filios illegiti-
mos. vt ibi plenē Dom. & Phil. fran. & plus dico, q̄ si quis vt ec-
clesiastic⁹ ad p̄ces hæretici dignitates p̄onat⁹, & q̄: si quis; alia ec-
clesiastica beneficia sciēter fuerit adept⁹, illis ē priuac⁹ ipso facto,
& inhabilis ad similia: secus si ignorauerit: quia tunc solum
erit priuatus habitis, & non inhabilis ad habēda. vt in d. c. 2. in
s̄. ad hæc quoscunq; de hæret. lib. vi. vbi etiā omnes doc. addo
et ad prædicta: q̄ hæretici & eorum filij, & nepotes sunt priuati
di iam habitis beneficiis. vt in ca. vt commissi. in s̄. priuandi. de
hæret. li. vi. cum consilio tamen epi qui beneficia contulit q̄si
ignorando illos hæreticos contulit: secus, si sciēter: q̄ tunc
eius consilium non requiritur: imo talis sciēter cōferens puni-
tur, vt ibi. ¶ Et ratio huius punitionis est secūdam Arch. lo.
An. & Dom. ibi in fine: quia sciēter talibus conferens benefi-
cium videtur esse fautor illius hæretici. allegant in arg. c. decre-
uit. ibi seq. ¶ Tu ex ista ratione tenta dicere ex idēitate ipsius
pos. dici p̄sentantem hæreticum sciēter cōferri fautorē il-
lius, cum sit eadem ratio. arg. gl. in cle. j. de ele. in ver. eligatur. &
sic cum esse excommunicatum: & si per annum non se emen-
dauerit esse hereticum. c. excōicamus. cum aliis de her. no. hoc
quia nouum. Et sic cōcludē hæreticū filios & nepotes ex filiis
12 ex p̄ parte patris hæretici, ex matre autem tñ filios non posse
p̄sentari, nisi redierint ad gremium ecclesie: & idem in iustis
cto de hæresi non se purgante: & de istis hæreticis diximus. s̄.
in j. par. j. lib. in 7. q. prin. in 4. art.

¶ Septimus art. ix. q. prin. j. partis. ij. Libri.

- 1 Hæretici credentes eorum receptores fautores & defensores, dicuntur
excommunicati, & eo non possunt p̄sentari. c. nu. 2.
3 Hæreticorum fautores, credentes, & defensores qui dicuntur.

Succedit Clara decisio. 7. art. 7. q. cum credentes, rece-
ptores, fautores, & defensores hæreticorū
sint excommunicati: vt in d. c. excōicamus. s̄. credentes. & in c.
ad abolendam. de her. cum aliis. s̄. all. & puniantur eadē p̄na,
qua hæretici: & proxima dicta in hæreticis, militēt similiter in
credentibus, & huiusmodi, qui et non possunt esse patroni: vt
diximus. s̄. in j. par. j. li. in 7. q. prin. in v. art. Ita nec p̄tari p̄fer-
tim cum rex. d. c. credentes. c. 2. s̄. in hibemus. cum seq. c. vt pro-
missi. s̄. priuandi. cum seq. & rex. c. statutum. el. 2. de hæret. li. 6. di-
sponentes hæreticos esse inhabiles ad beneficia cum filiis & ne-
potibus, vt s̄. extendant se, imō clare loquantur, Et in creden-
tibus, receptoribus, fautoribus, & defensoribus eorū: vt in illis
p̄ter: ergo oīa dicta in p̄ced. art. de hæreticis eorum filijs &
2 nepotibus, q̄ p̄tari nō possunt, habeant et locū isto art. vt
credentes, fautores, receptores, & defensores eorū: nec ipso-
rum filij vel nepotes et illegitimi: nec filij tantum nisi h̄riticæ
3 p̄sentari possint. vt s̄. ¶ Qui autem dicantur fautores, cre-
dentes, receptores, & defensores hæreticorū: habent p̄ doc.
in locis. s̄. all. & per summistas in tit. de hæret. & per Arch. s̄. b̄-
ren. in d. trac. de censu. in c. v.

¶ Octauus art. ix. q. prin. j. partis. ij. Libri.

- 1 Schismaticus an possit p̄sentari vel eligi.
2 Schismaticus dicitur excommunicatus, atque etiam hæreticus.
3 Schismaticus an possit in Papam vel imperatorem eligi, remiss.
4 Schismatici conuersi & ab initio schisma electio, an confirmari possit
per legatum cum dispensatione.
5 Schismaticus quondam electus, an potest confirmari.
6 Schismaticus quadrupliciter dicitur.
7 Dispensatio requiritur in p̄sentatione passiva.

Sequitur Modo octauo loco dubitari, p̄an schismatic⁹
possit p̄sentari ad beneficium patronatū?
& die breuiter quōd nos habemus rex. in ca. quia diligentiā de
elect. volentem schismaticum nō posse eligi: nisi fuerit cor-
uersus ad vnitatem ecclesie; & tunc potest confirmari ex disp̄-
satione ecclesie. ¶ Ex cuius rex. dispositione colliguntur duo.
Primum schismaticum nō posse eligi, ergo nec p̄sentari:
per c. si. de elect. lib. vi. cum ratione. s̄. sape allegata: quōd di-
sposita in electione habeant locum in p̄sentatione: & hoc
2 videtur clarum: p̄ quia schismatici sunt excommunicati, imo
hæretici: vt per Abb. & doct. in rub. de schisma. & ibi plenē A-
na. sed proxime p̄cedens. 7. articul. latē diximus excommuni-
catum vel hæreticum nō posse p̄sentari: ergo nec schima-
ticum ex quo excommunicatus & hæreticus. ¶ Secundum
quod habetur ex dispositione dicti textus est, schismaticum
etiam cen

# Cæsar Lambertinus Episcopus

etiam conuersum eligi non possit & sic nec pñtari, & electione  
& sic presentationem esse nullam: nisi sequuta epi dispensatione,  
vt ibi. & est gl. not. in e. nos p̄suetudinem. xij. dist. & ita vt  
Abb. post alios, in d. e. quia diligentia. & plenè Firma in trac. de  
epo. in j. par. ij. li. in xlv. q. vbi Et pro hoc alleg. Bal. in trac. schis-  
ma. in 13. eol. dicentem electionem schismatici non dici cano-  
nicam: ¶ & ibi ponit an schismaticus possit eligi in Papam: & an  
in Imperatorem, & idem vult ipse Firma in e. trac. in 3. part. ij. j.  
prin. 3. lib. in 4. & vlt. q. vbi querit: an schismatici ¶ queri & ab  
iurantis schisma electio confirmari possit p̄ legatum cum dispensa-  
tione: & dicit q̄ sic. p. d. c. quia diligentia. & alia iura. s. alle. &  
Spe. in tit. de lega. s. 4. in ver. electionem quoque. & hoc Et vo-  
luit idem Firma in 3. lib. in 2. part. 2. prin. in 3. q. vbi similiter qu-  
rit an electus, quondam schismaticus possit confirmari: & respō-  
det q̄ sic. si non fuit ordinatus à schismatico, & electio fuit iole-  
lemniter celebrata, alias nō: & allegat iura prædicta: & sic vult  
electionem tenere cum illa tñ limitatione: nisi fuerit ordinat⁹  
à schismatico vt s̄. est dictum: ergo eodem modo & presentatio.  
¶ Tñ aduerte latius materiam amplectendo schismatici dici  
quadrupliciter, largissime. l. oēs p̄stitutos in peccato mortali:  
large excommunicatos: stricte eicientes ep̄m de ppria fede:  
strictissime diuidetes se ab vnione ecclesie: & istos dici dupli-  
citer schismaticos: primo modo, sapit hæresim: secōdo modo, fi-  
vt per Abb. & doc. in d. rub. de schismati. & late diximus. s̄. in j.  
part. j. lib. in 7. q. prin. in 6. art. in prin. ¶ Dic modo plenè, q̄ si lo-  
quimur de primo genere schismatici. s̄. de existentē in peccato  
mortali: an possit pñtari non est hic locus: sed. j. in ista. ix. q. 6.  
prin. in x. art. dicemus, dum tractabimus: an existens in peccato  
mortali, possit pñtari? ¶ Si vero loquimur de aliis generibus  
schismaticorum, an existentē in illis pñtari possint? & dico q̄  
aut querimus de schismatico: an possit pñtari? & dicendum est  
ex quo est excommunicatus vel hæreticus: sicut diximus in p̄-  
ximis præced. art. excommunicatū, vel hæreticū non posse pñ-  
tari: ita nec schismaticum existentem in tali schismate, p̄ qd̄ est  
excoicatus vel hæretic⁹: & in hoc occurrit dispositio tex. d. e. q̄  
diligentia. & volunt oia iura: & doc. s̄. all. q. loquunt in schisma-  
tico querō: & sic negant totaliter existentē in schismate pos-  
se presentari: & in hoc non est dubiū: nec cadit dispensatio. ¶ Aut  
querim⁹, an possit pñtari q̄ fuit in p̄dictis tribus generib⁹ schis-  
maticis: & tñ est querens, & dicendum est, q̄ non: nisi cū dispen-  
satione, saltem epi: vt in d. e. q̄ diligentia. licet schismaticus qu-  
uersus possit esse p̄onus: vt in d. 7. art. 7. q. prin. j. par. j. lib. & sic  
possit pñtari sine dispensatione, q̄ a dispensatio requiritur in pñ-  
tatione passiuā. ¶ Hoc tñ nō habet locum, cū schismatic⁹ qu-  
uersus recipit ordines ab ep̄o schismatico: quia tunc Et cū dispensa-  
tione pñtari nō poterit. vt s̄. diximus post Firma. ¶ Intellege tñ  
ista dicta in schismatico querō, qui fuit i schismate sapere hæ-  
resim, si in schismatico sc̄di generis. s̄. in excoicato: quia ille sine  
dispensatione postq̄ fuerit absolutus ab excoicatione, poterit  
pñtari: vt diximus. s̄. in j. art. p̄ntis. ix. q. prin. q̄ durante excoica-  
tione impeditur presentatio de excommunicato. An autem  
schismaticus amittat ius pa. & conuersus illud recuperet? dice-  
sur. j. deo duce in 3. lib. Et per ista omnia sunt plana.

¶ Nonus art. ix. q. prin. j. partis. ij. l. ibid.

- 1 Apostatarum plura sunt genera.
- 2 Apostasia, quid.
- 3 Apostasie species, et n. 5.
- 4 Apostata an dicatur i. q. intrat aliud monasterium, et an dicatur excoicatus.
- 5 Apostata an presentari possit. et n. 8. 9.
- 7 Apostata an possit doctor creari, sicut nec infamis vel Iudeus.

**Successive** patronato pñtari possit: ¶ Et est aduertendū  
dum plura esse genera apostatarum: quæ diffinitur per summi-  
stas esse temerariam à statu fidei inobedientiam: vel religio-  
nis recessum, inde dicta quasi post actio. i. retrogradatio, q̄ tri-  
plex dici pot̄ p̄ predicta. ¶ Prima à fide: sc̄da à religione: tertia  
ab obedientia: et quæcunque ex istis repellit ordinandum. Vn  
de prima. s̄. à fide p̄bat cū ois apostata à fide: hæreticus d̄ &  
infidelis: & ipso iure excommunicatus, c. ad abolendam. de hæ-  
re. ¶ Secunda à religione: & ista incurrit p̄ temerariam habitus  
desertionem, cum assumptione secularis vite: & tales similiter  
sunt excommunicati ipso facto: vt est tex. cū gl. in c. 2. ne cleri-  
ci vel mona. li. vj. & tex. in c. si. de apostatis. vbi de monacho in  
a postasia ordinato ad sacros ordines, vt nunq̄ possit illos mini-  
strare deinceps sine dispensatione papali: & intelligit Dom. ibi  
post Lap. & Host. etiam si retineat & portet habitum religio-  
nis, dummodo possit dici fugitiuus: & est extra licentiam seu  
obedientiam abbatis. ¶ Et ibi per doct. etiam de illo qui in-

trat aliud monasterium in casu non cōcesso: vt quia transit ad  
laxiorem regulam, an dicatur apostata, & excommunicatus ip-  
so facto: quia de hoc sunt opinio. vt ibi per d. Ant. & per eun-  
dem Dom. plenè in s̄. apostata. 50. dist. Et videtur inclinare in  
partem negatiuam, vbi etiam ponit, quid si non dimittit in to-  
tum habitum religionis, sed partem habitus: vt quia deferat ha-  
bitum religionis absconsū, & exterius habitum clericorum  
secularium: & concludit, q̄ si est monachus claustralis incurrit  
excommunicationem ipso facto, allegat ad hoc gl. in cle. 2. in  
veibo, extrinsecus. de vita & hone. clerico. & per lo. An. in ca.  
si. de re. iur. lib. vj. in mercu. Aut non est monachus claustralis,  
sed translatus ad ecclesiam parrochiale, & tunc extrinsecum  
habitum mutare potest: non tamen ex toto dimittere. de quo  
etiam per lo. de ana. in d. ca. si. de apostata. & per eundem in rub.  
causdem tit. vbi format quæstionem: & concludit tales portan-  
tes habitum ex toto absconsū esse excommunicatos. referē  
do Dom. Ita tenere possit d. Ant. lo. An. & Pet. de Anch. licet ali-  
liqui alij contra: & ibi etiam de portante sub habitu vestes pro-  
hibitas religiosi: puta vergatas vel paritatas, & breues: itaque  
exterius non appareant: & concludit propter hoc eos non in-  
currere excommunicationem: & idem etiam concludit de va-  
tente tali veste in domo domestice, vt aliquando fit: puta in stu-  
dio, vel simili loco priuato, allegando Pet. de anch. hoc tenen-  
tem in cle. quoniam per illum tex. in verbo, publice. de vita &  
hone. clerico. plus tenet idem in illo, qui portaret vestē hmōi  
prohibitam non cōtinuè, nec causa p̄prij vsus: sed ex alia cā,  
& per momentū tēporis, propter festum socij: vt ibi plenè de  
prædictis per eum. ¶ Tertia est apostasia recessus ab obedientia  
simplici: & ista non facit incurrere excommunicationem ipso  
facto: sed tñ vt per illam possit quis excommunicari, & p̄ eam  
infamia incuratur, & à testimonio repellatur. 3. q. 4. ca. si quis  
à suo. & 2. q. 3. c. si autem vobis. vnde sequendum in obedientiā  
commisiam p̄ respectu, q̄ quem committitur, & animum cō-  
mittentis: & penitentiam sequuntur, vel non sequuntur: putatē  
talem inobediētē repellendum vel nō. ¶ Potest dici & quarta  
apostasia recessus ab iordie clericali: puta q̄ q̄ succēperet  
primum ordinem: puta primā tonsuram: & postea eam dimit-  
teret: hoc est, quia nec coronam, nec habitum semel assumptū  
portaret: & de isto est dubium: an ipse interim quo sic incedit  
sine habitu & tonsura possit ad alium promoueri: an vero re-  
pellī quasi apostata: & an talis gaudeat priuilegio clericali: &  
maximè fori & canonis si quis suadēte. 17. q. 4. & quia in hoc  
multa dicuntur: recurrendum est ad not. in ca. v. de apostata. vbi  
plenissime per lo. de ana. vlt. alios: & in summa in ver. apostata.  
& in c. si. de vi. & hone. cler. & in ca. ex parte. de priuile. & ali-  
quid in c. tue. de apostata. vbi de huiusmodi constitutis in mino-  
ribus, an possunt cogi ad portandum habitum & tonsuram, &  
conclusio est q̄ non precise, sed causatice sic: pura si vult habe-  
re beneficium, & vti priuilegijs clericalibus, vt ibi: & maximè  
per Mod. in d. c. tue. de apostatis. & in d. c. si. de vi. & hone. cleri.  
¶ Istis sic premissis deuenio ad art. nostrum: an apostata pñ-  
tari possit? & dic q̄ Firma. in trac. de ep̄o. in j. par. 2. lib. in 3. q. 5.  
querit an apostata sit eligibilis: & nō distinguēdo de qua apo-  
stasia loquatur, & dicit q̄ non. Et per Papam ignorantem: sed p̄  
scientem sic: quia v̄ cum eo dispensare. all. Bar. in l. Barbarius.  
in j. col. ff. de offi. præto. ¶ T̄ Dicit Et ibi Firma. apostatam non  
pos. creari doctorem: sicut nec infamis vel iudeus. alleg. Bar. in  
j. constitut. C. s̄. his qui necessario. licet ibi Bal. contrarium teneat  
(dicit ipse) quia doctoratus non est proprie dignitas: de quo se  
remitit ad Bartol. in j. constitut. s̄. forum, & in l. ex eo. de testa-  
mento mili. & in c. quanto. de magist. & idem vult ipse Firma.  
in d. trac. in 3. lib. in 2. part. 2. prin. in 2. & vlt. q. allegando Bar.  
vbi s̄. vbi dicit q̄ non est confirmandus apostata Et electus, nisi  
Papa, cum eo dispensaret. ¶ Tu ad illud de apostata non doct-  
orando, adde Ioan. de ana. & docto. in rub. de apo. & ibi vide  
plura de eis: & q̄ non sunt capaces aliquius dignitatis: vt ibi per  
eum: vnde tales apostate non possunt eligi in abbates, arg. j. q.  
7. c. si quis omnem, & voluerunt Lau. Ala. Pet. & alij. in c. vt pe-  
riculosa. ne cle. vel mona. lib. vj. dicentes tales non solum inell-  
gibiles, sed electos eicientes: secundum Archi. & post eum a-  
lios ibi voluit Et hæc Arch. floren. in trac. de censuris. in ca. lv.  
vbi multa de apostata. & an & quādo liceat eis habitum dimitte-  
re sine censura excommunicationis. vbi etiam in. 7. 4. c. in ver.  
quæcunque in monasterijs. ponit esse excommunicatos recipi-  
entes apostatas ordinis prædicatorum in eorum monasterijs:  
vt ibi per eum. ¶ Tu in hac materia concludit apostatam à fi-  
de, ex quo sapit hæresim, non posse pñtari: sicut nec hæretici:  
vt diximus. s̄. in 6. art. p̄ntis. q. princ. ¶ In aliis apostatis qui non  
possunt clericari: vt in s̄. apostata. 50. dist. vt s̄. diximus in prin.  
dicendum est similiter presentari non posse: cum non possint esse



Ante esse clerici: & clericatus in presentatione requiratur: ut diximus s. in 7. q. prin. huius partis in 1. & 7. artic. ¶ Et idem dicendum est in apostatis, qui sunt excommunicati, ut pñtari non possunt, sicut nec excommunicari: ut de eis edelucimus s. in 1. arti. pñtis. q. ¶ In apostatis vero, qui solum peccatum mortale committunt, dicendum est, ut j. dicemus in 17. art. pñtis. q. dum tractabimus, an pñt adus debeat esse sine peccato mortali. ¶ Et ista sint dicta de apostatis existentibus in apostasia: sed de conversis dicitur: q. si sumus in apostasia a fide, dicendum sit, ut in schismatico heretico converso: q. etiã quæritur sine dispensatione pñtari non possit. In aliis vero apostatis aliarum apostatarum quæritur & absolutus, dicitur similiter, ut in schismaticis quæritur, qui tãtum erãt: excõiciati, q. pñtari possint: ut in pxi. pcedẽ arti. diximus. ¶ Et de istis apostatis per do. Albe. troc. in trac. de pñec. cler. in 2. lib. in 1. par. in 16. reg. s. r. & in 2. part. in 1. reg. s. r. & p Arch. flo. in d. trac. de censu. vbi s. & per Ioan. de ana. in rub. & per totum de apostatis: & in summis in hoc verbo, & in locis s. alle. maxime in 30. dist. de qbus etiã apostatis, an acquirere possint ius pa. diximus s. in 1. par. 1. lib. in 7. q. prin. in 7. artic.

¶ De iure art. 9. q. prin. 1. partis. 2. Libri.

- 1 Simoniacus, dicitur hereticus.
- 2 Simoniacus an presentari possit.
- 3 Simonia notata interdicitur beneficii administratio, etiam causa pendente.
- 4 Simonia, dicitur heresis.
- 5 Simonia dicitur peccata. Et gravius est delictum, quam homicidium.
- 6 Homicidium presentari non potest.
- 7 Simoniaci dicuntur infames.
- 8 Simonia in vno ordine an suspendat quem ab aliis ordinibus.

1 **Et quia** ¶ Simonia dicitur hæresis e. quoties. de simo. & per consequens simoniacus hereticus, dubitari potest 10. an simoniacus possit presentari: & est aduertendum q. Firma. in d. tra. de epõ. in 1. par. in 1. q. quæritur: an ille q. facit aliquod pactum cum electoribus, ut eligeretur, possit eligi: & ibidem in 1. 3. q. quæritur an q. per simoniam possit eligi ad epatum. & in 3. lib. in 2. par. 2. prin. in 19. q. quæritur, an electus per simoniam, possit confirmari: Et licet omnes iste quæstiones tangant artic. no strum; tamen artic. noster est generalior: & sic an q. simoniacas, siue ppter illud beneficium, siue ppter aliud possit presentari, & per consequens, tan simoniacus sit ita criminofus q. possit ad presentationem repelli sicut hereticus & similes. de quibus in proximis artic. diximus: Et hunc artic. ita in genere non reperit adum. ¶ Tamen dicerem ex quo habemus simoniacum esse suspensum ipso iure ab officio, saltem, e. accusatum. de simo. hinc etiã dicitur, q. licet accusato pro quocunq. crimine non interdicitur administratio beneficii: tamẽ accusato de simonia interdicitur administratio à beneficio, etiã causa non finita, sed pcedente. ut in d. c. accusato. & nos habemus suspensum, maxime ab officio, presentari non posse: ut late diximus in 2. artic. presentis. q. prin. ergo nec simoniacus presentari poterit. Item ¶ Simonia dicitur hæresis: & sic simoniacus hereticus. d. e. quoties: & c. sicut simoniaca. de simo. & hereticus presentari non potest: ut diximus s. in 6. artic. presentis. q. princ. ergo nec simoniacus presentari potest. ¶ Item simonia dicitur peccata. d. c. si q. simoniaca. & ut ibidem habetur per doc. & maxime per Abba. ¶ Est maius delictum quam homicidium: ¶ & homicidium presentari non potest: ut j. dicitur in hac. q. prin. in 14. artic. quia irregularitatem inducit, quæ facit aliquem inhabilem ad presentationem: ut diximus s. in 4. artic. presentis. q. prin. ergo simoniacus presentari non potest. ¶ Item simoniacus est deponendus d. c. sicut simoniaca & c. de hoc & idem in infamato de simonia, qui se non purgat: vel se purgare non potest d. c. de hoc. vbi Abb. & doc. & in c. infamatum. & qui deponitur, non potest presentari, ut diximus s. in v. arti. presentis. q. prin. ergo nec simoniacus pñtari potest. ¶ Immo simoniaci dicuntur infames. ut late psequitur Abb. & ibi doct. in c. ex diligenti. in pen. col. de simo. quõ ergo infamis admittetur ad presentationem, eum collatio facta infami non teneat. reg. infamibus. de reg. iur. lib. 6. l. 2. C. de dignita. lib. 12. Abb. in c. quærelam. in 2. col. de iure iur. & est priuatus ipso iure beneficiis. Per. de anch. c. si. 23 s. vltra alia solemniter quem refert Fely. in c. 2. de rescrip. in 3. col. ante finem illius quæstionis, an collatio vel electio facta periuro, sit ipso iure nulla: & expressius voluit Arch. flo. in suo tract. de cõsuris. in situ. de irregularitate, qui in rub. de irregularitatibus enormibus & medioeribus criminibus contractis, dicit simoniam esse crimen enorme: & ideo impedire pmouendum, & deicere pmotum est post poenitentiam: ut ibi p. e. ergo presentari non potest: imo etiã electio simoniaca facit deponi pñtum ab officio

& beneficio d. c. de hoc. de simo. vbi Ab. in prin. & e. nobis. hoc tit. ¶ Dicerem ergo, q. si aliquis simoniacus in ordine, siue sit publicus, siue occultus, est suspensus quo ad se, & quo ad alios: si vero est simoniacus ex beneficio, si est occultus, est suspensus solum quo ad se: sed si est notorium, seu pbatum in iudicio, q. a acta notoriũ faciunt, est suspensus quo ad se, & quo ad alios, lia pulchre Abb. in d. c. accusatum. & in c. tãta in fi. & in c. p. tuas el 2. de simo. & in c. tua nobis. de decimis. & in c. per tuas. el 3. de simo. vbi pponitur, an simonia in vno ordine commissã, suspendat quem ab aliis ordinibus: & in dictis locis late p. alios doct. vnde concluderem in simoniaco: idem quod conclusimus in suspensio: q. sicut potest vel non potest suspensus presentari: ita & simoniacus: siue in illo beneficio, siue in alio: & quam maxime, si fuerit simoniacus in ordinibus: & pñtari facris.

¶ Undecimus articu. 9. q. prin. 1. partis. 2. Libri.

- 1 Simonia committitur per presentantem et presentandum facientes pactum, & promissiones iuratas.
- 2 Simonia admittitur tam in spiritualibus, quam carnalibus.
- 3 Simonia cadit etiam in presentatione.
- 4 Simonia committitur si quid detur donanti ius patronat.
- 5 Simonia ut inducatur, an pacta & promissiones debeant intervenire ante vel post presentationem & an requiratur iuramentum.
- 6 Per simoniam an possit quis ad episcopatum promoveri.

1 **Et ex** istis succedit alius, & 11. in ordine articu. tan presentandus & presentans facientes pacta & promissiones maxime iuratas, committant simoniam: & ut diximus in pxi. artic. pceden. artic. Firma. loquens in electione. ponit hæc quod nem in trac. de epõ. in 2. lib. in 1. par. in 1. q. & tenet talem non posse eligi, vel ad simoniacum. per c. per inquisitionem. de elec. q. dicit verũ, si dictũ pactum est iuratum, & factum antequam fiet electio: secus, si post: per d. c. 1. & 2. Sed dicit Bal in lab Anastasio. C. manda. tenere pñtariũ. pñtatum committere simoniam, etiã si post electionem donat pmouenti: quod dicit credere esse falsum. per no. in d. c. 1. & 2. & facere p. pontifices summos qui ut eligantur. promittunt & iurant dñis Cardinalibus maria & montes: & similitur p. alios pñtatos. ¶ Et ex pñdictis dicerem idem esse in presentando: presentatoribus promittente aliquid cum iuramento: ut sit simonia per vtrumque pñta, curã presentatio sit ad instar electionis: ut sapẽ in hoc opusculo: & presentatio in ista parte diximus: ¶ Et etiã quia simonia cadit tã in spũalibus, quam in annexis spũalibus: ut voluit omnes doc. diffinientes simo. quos refert lo. de ana. in rubri. de simo. & est tex. in c. pñtarea. el 2. de transac. vbi omnes: et sic etiam in pñtatione consideratur simonia: ut ibi dicitur in pxi. artic. pceden. artic. et ideo sicut cadit in pñtatione et collatione quæ respiciunt beneficium electiuum vel collatiuum. Ita et in institutione quæ respicit pñtionem beneficii patro. c. auctorit. vbi Abb. de inst. et per totum: et q. eadã in institutione simonia, est tex. in c. intantum. et in c. non satis et in c. adiutimus et in c. v. Dei. de simo. vbi Abb. et alij: et faciunt quæ diximus s. in 2. par. 1. lib. in 4. q. princ. in 3. artic. vbi tractauimus: tan donari ius patr. si donatur aliquid committatur simonia: et dicitur q. sic: ut ibi. et per c. ex insinuatione. de iure parr. vbi Ab. in 1. not. hoc colligitur: gigitur licet presentatio sit fructus iuris p. qd est annexum spũalitati: ut in c. cõsultationibus. et in c. ex literis. hoc ti. de j. et de 2. q. sit annexum est tex. in c. quanto. de iud. et simonia cadit ita in annexis spũalitati, sicut et in ipsis spũalibus, per supradicta. Merito sequitur q. sicut simonia committitur in electione: ut in c. per inquisitionem. de elec. quæ electio est fructus iuris eligendi c. quærelam. de elec. Ita et in presentatione, quæ est fructus iuris annexi spũalitati. ¶ Pro hoc etiã adduco, nulli dubium est, maiorem spũalitatem esse in ipso actu presentationis, quam in ipso iure patr. cum ipse actus dirigatur in clericum: et non potest dirigi in laicum, ut diximus s. in 7. q. princ. huius par. in 1. et 7. artic. iuspa. vero quasi possidetur per laicos, ut de iurepa. per totum. Sed nos habemus iuspa. de per se consideratum vendi non posse: et in eo simoniam committi. e. de iure hoc titu. cum ibi nota. et diximus s. in 2. par. 1. lib. in 5. q. princ. in 1. et pluribus sequent. artic. Sed circa difficultatem, de qua s. an pacta et promissiones debeant intervenire, ante, vel post presentationem ad inducendam simoniam: et an requiratur iuramentum vel ne, ex dictis per doct. in locis pñallegatis colligerem: q. aut pacta fiunt ante electionem vel presentatiõẽ, et quod promittitur, datur, et ad esse simoniam, non requiritur iuramentum: q. promissiones sunt exequutur: aut sicut promissiones q. sunt exequutur post: et videtur requiri iuramentum: promissiones exequuntur

# Cæsar Lambertinus Episcopus

exequuntur post actum perfectum: & est sicut si ante fuissent exequute: licet fuerint: vel non fuerint iurate: aut donatur aliquid post quod primus non erat, & non erit simonia: & ita concordatur opinio Canonistarum cum Bald. vide in dictis locis.

## ¶ Duodecimus articulo. 9. q. prin. 1. partis. 2. Libri.

- 1 Ambitiosus an possit presentari vel eligi. & nu. 4.
- 2 Ambitiosus quis dicatur.
- 3 Episcopatum qui desiderat ut proficiat, non ut proficiat, bonum opus desiderat.
- 4 Episcopatus & aliqua dignitas an possit quoquomodo appeti.

**Formatur** Ex precedentibus 12. artic. videlicet, quia simonia & lex iulia de ambitu æquiparatur: ut p. doc. in rub. de simo. in prin. & p. l. in Ana. qui dicit materiam iure de simonia haberi in l. vnica. C. & ff. ad l. iul. de ambit. ¶ An ambitiosus possit presentari & breuiter dicendum Firm. formare hanc q. in 2. li. in 1. par. in 69. q. & dicere ambitiosum non posse eligi in episcopum. alleg. 1. q. 1. nullus itaque. 1. q. 6. si. n. l. si quauquam & ibi Bal. C. de epi. & cle. t. & dicit illi dici ambitiosum qui desiderat præesse & non pdesse: nam qui desiderat episcopatum, ut p. sit, non ut præsit, bonum opus desiderat. c. qui episcopatum. 8. q. 1. Et adducit sanctum Hieronymum dicentem: ut ferit tunc fuisse laudabile episcopatum appetere, quando dubium non erat p. hunc ad martyrii gloriam puenire. Et ibidem ipse Firm. in sequen. q. quæ est 79. dicit episcopum volentem meliorem episcopatum quam illum, quem habet ex ambitione: & similiter si causa ambitionis ad alium episcopatum transferre se facit. videtur ibi plura: & pulchre p. eundem de ista ambitione in d. tract. in 3. lib. in 1. par. in 14. q. quando querit, an electus qui cum p. in ironizatur, sit ut ambitiosus de tali p. p. puniendus, vide ibi: & in loco allegando in sequen. artic. c. si igitur ambitiosus eligi non possit nec presentari p. congruentiam rationis. ¶ Tu die ista conclusionem. Ambitiosum presentari non posse, p. bar. per ut. exp. prestum eius ratione at. ita in c. p. vestras, hoc tit. vbi ph. b. tur quem scriptam presentare ut euitetur ambitio: ex quo ambitiosus presentari non potest. ut ibi late p. tex. in c. in scripturis. 8. q. 1. de quibus late diximus. §. in p. xima p. ceden. 8. q. prin. huius par. in 1. artic. & sequen. p. totam q. & sic p. d. rex. c. p. vestras. & per dicta doc. in locis allegatis in d. 8. q. prin. concluderem: non solum ambitiosum non posse eligi in episcopum: imo nec etiam presentari in beneficiis magnis seu curatis, vel p. larata, seu personatum habentibus: per ea que diximus in 2. artic. d. 8. q. prin. ¶ An autem episcopatus & dignitates ecclesiasticæ possint aliquo modo appeti: vide Alber. de p. c. t. de hoc quæretem in tract. de p. c. t. clerico. in 2. li. in 18. requisito. ¶ Et an ambitio patris noccat filio, diximus in d. 8. q. prin. huius partis in 12. artic.

## ¶ Decimus sextus articulo. 9. q. prin. 1. partis. 2. Libri.

- 1 Presentari an possit is, qui presentationi consensit antequam presentaretur. & nu. 3.
- 2 Eligi non potest, qui antequam eligeretur, consensit electioni.

**Et per** Prædicta deciditur 13. artic. ¶ An ille possit presentari qui antequam presentaretur, p. rationem consensit: ista q. formauit in electione Firm. in d. tra. de ep. 12. li. in ipsa 1. par. in 61. q. ¶ qui dicit, non posse eum in episcopum eligi, qui ante electionem fuerat requisitus & consensit electioni de se faciendæ: imo debet electio postea facta cassari. alleg. c. post. de elec. qd dicit intelligi secundum gl. pen. & si. ibi: ut non sufficiat requisitio ipsi, nisi accesserit consensus: & ponit rationem cur consensus requiratur, ut electio non teneat, q. v. facta de ambitioso: & si solum fuisset requisitus, non diceretur ambitiosus: nisi consensisset: non consensus indicat eius ambitionem, & non requisitio consensu non præstito. alleg. c. p. laycos 16. q. 7. c. cum aliis allegatis in dictis locis. Ponit & alia rationem, quia p. cessus electionis esset inordinatus: cum post electionem requiratur consensus electi, & non ante, c. cum post. & c. cum inter canonicos. de elec. ¶ Et p. ista ego dixerem idem in p. ratione: quia licet non militet ex toto ista secunda ratio, ex quo non reperitur ita præcise statutum, ut sic ordinate procedatur in p. ratione: sicut in electione: tamen huiusmodi ordo est naturalis: ut quis prius presentetur, & postea acceptetur: ut plura similia ponit ibi Firm. in dato q. ista ratio non militaret: nonne militat alia, scilicet ambitio: quæ euitat, idem esset dicendum: certe sic p. §. affinitatis. in d. de

nup. nã vt prox. diximus in p. c. d. art. sicut in elect. phibetur ambitio, & ambitiosus repellitur. Ita et in p. ratione. p. c. per vestras. hoc tit. & p. rationem c. in scripturis. 8. q. 1. quæ etiam militat in p. ratione: ut proxime diximus. Et ista sufficiant, quoad simoniam & ambitionem.

## ¶ Decimus quartus articulo. 9. q. prin. 1. partis. 2. Libri.

- 1 Homicida an possit eligi vel presentari.
- 2 Homicidij mandator an ab episcopatu possit remoueri & turbari.
- 3 Homicida clericus an & quando suspendatur ab altaris administratione.
- 4 Homicidij an & quando irregularitate inducat. Et quotuplex sit homicidij.

**Dubitatur** Decimo quarto, ¶ an homicida possit presentari? Et Firm. in d. tract. de ep. in 2. lib. in ipsa 1. par. in 36. q. querit, an homicida eligi possit: & dicit q. non. alleg. c. vlt. §. 1. distin. & c. si quis viduam. vers. similiter. 50. distin. vbi dicit hoc esse verum, siue factio, siue p. silio, siue auxilio sit tali crimine irreuerus. 2. §. distin. c. si. c. 1. distin. c. 1. & c. si. de temp. o. din. & ibi late ponit, an homicida possit p. Papam p. moueri in episcopum: & an eum eo videatur dispensare, quem scilicet p. mouit: & ibidem an iuste retineat beneficium, vel dignitatem homicida, donec deponatur: & ibi eum quid de medico chirurgo: & quid de dante venenum? vbi similiter ponit: an mandator homicidij debeat t. deponi ab episcopatu: & an in statuto mandans habeatur p. homicidam: quæ omnia omitto, quia non sunt p. t. speculationis: sed me remitto ad adducta per eum: & ad loca p. ipsum allegata. ¶ Tu circa hunc art. die nulli dubium esse homicidam vel membrum mutilatum esse irregulariter: ut in c. 1. per doc. & in c. sicut dignum de homi. 50. distin. p. totum etiam si occisus vel mutilatus sit paganus 50. distin. c. clerici. t. & diximus late §. in 4. p. ceden. articulo. huius q. sed irregularis presentari non potest: ut in d. 4. articulo. ergo nec homicida, seu mutilator m. b. r. per ibi dicta. Nisi homicidij esset necessarius: & in aliis casibus ele. vni. ca. de homi. p. t. p. sui defensione, ex quo non habebat alium modum euidendi, quo casu poterit incontinenti celebrare: ut ibi multo fortius & presentari: & ita alias in facto Manfredoniae quæ est noua si pontus, in quodam monacho aggresso a sororio illius interficiente p. sulo. ¶ Et de multiplici homicidio: & quando inducat irregularitatem: & quando non: puta de volitario, casuali & similibus: plene per do. Alber. de t. r. c. t. in suo elegan. tract. de p. c. t. clerico. in 2. lib. in 14. requisito per totum vbi multa pulchra ponit: & q. homicida eligi non potest, ponit etiam glo. & doc. in c. si sane, de elec. lib. 6. ergo & presentari: vt sæpe diximus.

## ¶ Decimus quintus articulo. 9. q. prin. 1. partis. 2. Libri.

- 1 Periuirus an presentari possit, vel eligi. Disting. nu. 7. 11. & 12.
- 2 Periuirus priuandus est beneficio ecclesiastico. Et an sit priuatus ipso iure, numero 3.
- 3 Periuirus collatio facta ipso iure nulla est. Et quid ita. nu. 5.
- 4 Periuirus dupliciter dicitur.
- 5 Periuirium non infamat nisi appositum in contractu.
- 6 Collatio electio, confirmatio, & institutio facta periuuro, ut teneant, restitutio requiruntur.
- 7 Debitor, qui promisit soluere vsuras cum iuramento in contractu appposito, licet efficiatur periuirus: tamen infamiam non incurrit.
- 8 Animarum cura, ars artium est.

**Dubitatur** Successive. 1. §. ¶ an periuirus possit presentari ad beneficium patronatum? & die breuiter periuirus non posse eligi, nisi poeniteat. firm. glo. in c. rusticus. §. 5. distin. tra. nec presentari, per sæpe allegatam c. ouenientia quæ est inter prædicta, & ideo Firma. hoc tenendo in d. tracta. de episcopato. in 2. lib. in 1. part. in 34. q. dicit ita debere intelligi glossam in c. si forte, de elec. lib. 6. quæ dicit periuirum non posse p. moueri: nam intelligitur de periuuro, quem non poenituit. & nota in cap. vltim. §. 1. distin. in prin. & pro hoc etiam adducit: quia periuirus debet priuari beneficio ecclesiastico. alleg. Bald. in leg. 1. in 2. col. C. de reb. ered. & iureiur. per l. quotiens. C. de dignitat. lib. 12. & ideo periuirus non potest regere ecclesiam. c. quærelam. de iureiurand. & gloss. in capi. fina. eod. titul. lib. 6. ergo nec eligi: & sic nec presentari, & ibi plene ponit Firm. an periuirus admittatur in testem, si non poeniteat? ¶ Tu aduerte inter doct. esse maximam alterationem, an periuirus sit priuatus ipso iure beneficio vel priuandus: de qua late p. Abb. post antiquos: & ibi etiam per d. Fel. & Mod. in c. quærelam. de iureiur. & plenius per eundem Felin. in capit. 2. in prin. de rescript. vbi querit, an collatio periuuro vel electio de eo facta sit ipso iure nulla, quicquid tamen sit, communiter concludit

concludunt per iurum rōe iusti interpositi in dōto iurato esse infamem, p. auc. si quis maior. C. de trans. & per do. in d. c. que rel. vbi Ab. & d. meus Corfe. & p. eundē Ab. & doc. in ca. testimonium. de test. & per Legistas in d. aut. si quis maior. & collatio facta infami, est ipso iure nulla. reg. infamibus de reg. iur. li. 6. l. 2. C. de digni. li. 1. z. c. inter dilectos. de excel. prelato. & Ab. in d. c. querelam. & collatio est modus prouidēdi aliquem de beneficio: imo de principalioribus modis. e. z. & per totum. de concef. prab. iuncto. c. omnes basilice. xvi. q. vj. & maius ius tribens q̄ p̄tatio, cum tribuat perfectum ius, vt in dictis iuris. p̄tatio vero ius ad rem: & non in re. c. cum Bertoldus de re iud. vbi omnes: & praesertim Fel. & pulchre Abb. in c. super eo. de elec. Igitur cū minus ius tribuat, citius annullat: & sic multo magis praesentatio de periuro, est ipso iure nulla: ergo piurus praesentari non potest. ¶ Et pro ista argumentatione, & q̄ collatio facta piuro, sit ipso iure nulla, aducitur in terminis Fed. de senis cōf. 4. s. d. Car. Ab. & alij: & signāter d. meus Corfe. in d. c. querelam. de iure iur. per tex. in c. proposuit. de cleri. ex. com. min. & d. me. ibi adducit rationem diuersitatis: cur t̄ collatio facta periuro, sit ipso iure nulla: & secundum magis communem opinionem periurus nō sit ipso iure beneficio priuatus, quā est, quia facilius abdicatur a nobis ius querendum q̄ quā situm. l. si iponus. §. si maritus. ff. de don. inter virū & vxor. cum simi. ¶ Et licet d. Fel. in d. c. z. in 3. & seq. col. de refer. d. m. quārit, an collatio facta piuro, vel de eo electio, sit ipso iure nulla, vel annullanda: concludat collationem esse ipso iure nullā: de electione vero esse opinionem, q̄ quid sit, omnino concluditur electionem si tenere: ergo ita nec praesentationē. ¶ Quid dicendum in hoc passu: nam vt vides Firma. per iura p̄ eū allegata, vult periurum esse ineligibile, si non poeniteat: & sic si poeniteat, esse eligibile: & nō distinguit de periuro infamatio, vel non: vt distinguit Ab. in locis. j. allegandis: & si nos loquimur de periuro infamatio, nō video, quō poenitentia possit tollere infamiam: nisi sequuta restitutione principis. vt C. de his, qui nō. infā. per totum, & per doc. in c. eum te. de re iud. & in l. 1. §. de qua. ff. de postu. & per Bart. in l. infamem. in si. ff. de pub. iud. ¶ Vnde pro concordia omnium: dicerē duplex esse piurium: vnum, quod est d̄ dōtum iuratum, vt in aul. si quis maior. C. de trans. & istud infamat. vt s̄. diximus fm̄ communē opinionem: aliud d̄, iuramentum asseritorium, quod nō infamat: vt per Arch. in c. auctoritatem. xv. q. ij. & sic extra d̄ dōtum & de p̄nti: vt ista ponit Ab. in saepe allega. c. querelam. in prin. 2. col. & plenius in ca. testimonium. de test. vbi d. Fel. & alij. ¶ Si ergo sumus in periuro qui venit d̄ iuramentū asseritorium, & nō poterit eligi: & sic nec praesentari: nisi poenitentiam egerit: & ita loquuntur Firma. & iura p̄ eum allegata: & p̄ hoc facit: ga negari non potest periurum ex hō. periurio posse priuari beneficio: vt oēs concludunt in d. c. querelam. imo etiā secundū aliquos p̄ solā fidē vel simplicē poenitionē nō obseruatā, vt ibi plene do. Abb. ¶ Aut sumus in piuro piurio infamatio: puta quia venit contra iuramentum appositum in cōtractu, qd̄ periurum infamat: & dicerē nō sufficere solā poenitentia ad faciendū eū eligibile, sine restitutione famē: quia regula, in infamibus: et alia iura s̄. allegata volentia collationem factam infamibus, esse ipso iure nullā. pōderat infamia quā poenitentia nō tollitur: sed p̄ principis restitutionem. p̄ supradicta, considera se praescripta: quia credo illa. pcedere: & ita posse concordari, & saluari hos patres, qui adiuuicē cōtrariari videntur. ¶ Possent ad p̄dicta addi effectus, & virtutes iuramentū: & q̄ licet variatio in praesentationibus laicis sit concessa, qd̄ autem, & c. eum aut. si simil. hoc tit. tamē patronus qui praesentauit cum iuramento nō poterit variare. vt j. dicitur in 2. par. huius 2. li. in 7. q. prin. in 16. artic. ¶ Aduerte tamē ad vnum, quod ponit do. Fely. in d. c. testimonium. de test. in 6. col. in versu. idem beatus Thomas in sua 3. cōclu. post eundem beatum Thomam in 2. 2. q. 89. articu. 3. circa medium: q̄ licet in iuramento asseritio periurus non sit infamis: & ideo sufficit poenitentia: vt s̄. diximus: tamen si sit lata sententia diffinitua contra eum in causa accusationis erit infamis: & ideo censetur de eo sic de periuro, qui venit contra iuramentum permissorium. ¶ Aduerte etiam poenitentiam non sufficere in iterum periuro ad vomitum redeunte: quia non videtur poenitens. vt per Abb. in d. c. testimonium. in 1. col. in vlti. not. & in sequen. versu. vt dicemus latē in perseuerante in aliquo peccato mortali in 16. artic. praesentis. q. prin. ¶ Item est aduertendum: nam licet sit communis opinio periurū nō infamare, nisi sit cōtra iuramentum appositum in cōtractu: vt voluit etiam doc. in d. c. testimonium. vbi plene do. Fely. in 8. col. per auc. si quis maior. C. de trans. tamen negari non pōt iuramentum permissorium: & sic de futuro non inducere infamiam canonicā: iuxta Ab. in c. testimonium. & ibi Fely. circa me-

diū 7. col. quā infamia canonica indiget restitutione: vt dicitur in pximo sequē. artic. & ponit Abb. in d. c. testimonium. in 4. col. quādo est pleueraria in illo delicto. Cum ergo nō sumus circa collationē, electionē, seu praesentationē, siue institutionē, quā omnia sunt de iure canonico, nescio videre quō possit piurus etiā ex iuramento permissorio eligi, cōfirmari, praesentari, institui, vel beneficiū sibi conferri: nisi facta restitutione illa per canones inducā. s̄. nisi sit liberatus ab ipsa infamia canonica. ¶ Aduerte ad aliud: quia in infamia facti omnino requiritur restitutio, vel obliuio infamiae, & in infamia iuris omnino actus restitutio: vt p̄ Abb. in d. c. testimonium. in 4. col. de testi. ergo omnino ad hoc, vt collatio, electio, confirmatio, praesentatio, vel institutio, de periuro, teneat, requiritur restitutio. ¶ Non praemittam vnum: nam licet debitor qui p̄misit cū iuramento soluere vsuras, in cōtractu quo casu incurritur infamia: p̄ d. d. c. si quis maior. non soluēdo incurrat periurū, vt in c. de debito res. de iure iur. tamen non efficitur infamis, quia dolus creditōris excusat eum ab infamia, ita doc. in c. 1. de iure iur. & do. Fely. pulchre in d. c. testimonium in 7. col. in versu. sed inquam cōmunis opinio: & idem in piuro iuramenti temerarij, vt ibidē p̄ Abb. & p̄ do. Fely. in 6. col. in 3. conclu. & sic in istis casibus praesentari poterit piurus, cū omnino omnis cessat infamia. ¶ Vltimo aduerte in quantum supra est dictum p̄ poenitentiam tollit iuriurium, adeo q̄ periurus iuramentū asseritorium praesentari poterit, ex quo ibi non est infamia, q̄ nihilominus debet constare de confessione & de exploratione seu satisfactione poenitentiae. de quo tamē latē p̄ Fely. post Hosti. in d. c. testimonium in 11. col. in versu. sed dicit hic subtiliter: Hosti. vide ibi. ¶ Vnum dico q̄ si in d. c. testimonium. tantū disputatur de piuro, an possit esse testis in causa civili, vel criminali, & pmoueri ad beneficiū, requirit maiorem idoneitatem, cum saepe saepius habeat iurare beneficiandus: & maxime habendo curam animarū, quā est ars artium, multo magis debet inspicere an sit pmouendus piurus, quocunq; piurio ad beneficiū: & sic an sit praesentandus. & ideo sicut in d. c. testimonium. vt omnes doc. ibi dicunt piurū etiam piurio non infamatorio non admitti in testē idē dicere in praesentatione. cogita tamen, & vide doc. in d. c. testimonium.

## ¶ Decimus sextus art. 9. q. prin. 1. partis. 2. Libri.

- 1 Infamis an possit praesentari. c. m. 10.
  - 2 Infamia est triplex. Et quae.
  - 3 Infamatus infamia iuris, & facti, non pōt ad aliquā dignitatē pmoueri.
  - 4 Collatio facta infamibus infamia iuris vel facti, etiam canonica, nō valet.
  - 5 Infamia an quem repellat ab electione actiua.
  - 6 Infamia iuris notatur solum per Principem restituatur.
  - 7 Infamia facti non potest per aliquem abluui.
  - 8 Infamia canonica tollitur per poenitentiam, & ab solutionem ab excommunicatione remiss.
  - 9 Infamia an causetur ex crimine probato per exceptionem.
- Et** ex istis quasi deciditur. 16. ar. videlicet: an infamis possit praesentari ad beneficiū p̄onarū? & breuiter dicendū est triplex esse infamiam facti, & canonica: vt pulchre ponit Abb. in d. c. testimonium. de test. in 4. col. & ibi sequitur cōs. & maxime Fely. ¶ Et dicit infamia iuris illa, q̄ rogata poenitentia, vel ipso facto, in casibus in quibus iure cauet. iustitiae qui bus est rex. & bonagi. i. §. porro. 3. q. 7. & in Lathletas. §. caluina tor. cū. §. seq. & in l. 1. ff. de his, q. nō. infā. & datur in hoc reg. vt oēs infames secundū leges, sicut infames secundū canones. e. cōs. vero. 6. qd̄. 1. Inno. in c. qualiter & q̄. el. 2. de accu. ¶ Infamia facti autem est illa, quā apud omnes maxime bonos aliquos facit tenere infames: vt in 1. improbum scenus. C. de his, q. nō. infā. & in d. c. porro. 3. q. 7. & Abb. vbi s̄. ¶ Infamia canonica vero est illa, quā causatur ex quolibet peccato mortali: vt in c. in famas. 6. q. 1. & ibi per gl. & data in ea perseuerantia, est mala, & sequuta sententia possit effici infamia iuris tanquam irrogata a sententia: vt pximē in infamia iuris diximus. ita Ab. in d. c. testimonium. in 4. col. de testi. gl. Dy. & Io. an. in reg. infamibus. de reg. iur. lib. 6. idem Abb. in c. p̄ inquisitionē. in viti. col. & in c. sup. eo. in 2. col. de elec. & in c. cū te. vbi do. Fely. & alij de re iudi. ¶ Et dicēdo vt vult tex. & glo. in d. c. infamibus. & ibi Io. an. in merc. t̄ q̄ si q̄ est infamatus infamia iuris & facti, nullo modo pōt pmoueri ad aliquā dignitatē, & accipitur dignitas isto casu p̄ quolibet beneficio: vt p̄ Abb. & doc. in d. c. querelā. de iure iur. & sub isto vocabulo pmoueri, includitur collatio, electio, & praesentatio: vt pulchre vult Abb. i. d. c. sup. eo. de elec. i. col. maxie, q̄ ibi q̄redo, an dispō illi? capituli se extrēdat ad collationē, & p̄tationē: vt velle oīno infamē praesentari non posse, sicut nec eligi. & tāto magis, quia ibidē Abb. in 2. col. conat p̄bare, q̄ facilius q̄ phibet praesentari, q̄ eligi, & facilius eligi, q̄ praesentari.

# Cæsar Lambertinus Episcopus

beneficium offerri: & facilius sibi beneficium offerri, quam habito beneficio privati, per illam reg. facilius abdicat a nobis ius querendum, quam quæ sit. I. si sponsus, si maritus, si de don. inter virum & vxor. & per illam aliam reg. turpius elicitur, quam non admittit hospes. c. quæ admodum, de iureiur. ¶ Et quod non teneat collatio facta in famibus infamia iuris vel facti, & est canonica, ultra doctores in d. reg. infamibus, voluit legisse de duabus infamiis in l. 2. C. de digni. li. 1. 2. & Inn. in c. inter dilectos, de exec. præla. Abb. in d. c. quætelā. & in d. c. super eo. v. aperte hoc velle in terminis notis in præsentatione, & est i. d. c. testimonium, de test. ¶ Vbi tñ dicit vnum, quod licet infamia repellat quæ a testimonio, & a promotione, non tñ ab electione activa, fm Vinc. ibi ab eo relatum in 3. col. ¶ Et tñ in hoc aduerendum, quod infamia iuris vel facti repellit quæ a promotione, vt s. est dictum, & nisi restitua per superiorum præterem habentem, promotionem non potest, & sic nec pñtari: infamatus vero in fama canonica non perseverans in crimine per solam absolutionem restituitur, & poterit promoueri & sic pñtari. Ita Abb. in d. c. super eo. & in c. p. inquisitione, de elec. & in ca. testimonium de test. & in aliis locis, s. al. ¶ Vnde dicendum infamatum infamia iuris non restitui, nisi p principio, videlicet clericum per Papam, laicum per Imperatorem, & laicum subiectum ecclesie, et per Papam: vt late prædicta psequit d. Abb. in d. c. cum te. in 3. col. in ver. si. ad primū de Papa. & in 4. col. in ver. ad v. de Imperatore. & ibi vide plenè d. Fel. de re iur. ¶ Infamia vero facti non potest per aliquem abluī, quæ cōstat in facto, oportet scō prius tolli. Ita tex. in §. hinc colligit. 2. q. 3. nō em potest facere princeps, vt facta habeant p infectis. l. in libello. §. facte. ff. de ea. & post. re. & c. si Paulus. 3. 2. q. 5. nec potest mutare voluntatem hominum seu earum expressiones, & ipsorum opinionones. 4. 7. dist. §. necesse. in fi. & in §. seq. sed bene potest princeps disponere talem infamiam facti non hñt effectū: & hoc debet facere, cū illam viderit iniustā, maximè ab emulis orrā. c. cū in iuuentute. de presu. 2. q. v. c. mēnam. ita pulchre Abb. in d. c. cū te. in 3. col. de re iud. & hoc idem vult ibi late d. Fel. & idē Abb. in d. c. testimonium, de test. & in d. c. per inquisitionem, & in c. quia diligentia, & in ca. super eo. de elec. ¶ Infamia vero canonica tollitur per poenitentiam & absolutionem ab excoicatione: vt late ponit Ab. & Fel. in d. c. testimonium. & Ab. in d. c. quia diligentia, & in d. c. super eo. de elec. & diximus, s. in px. præc. art. ¶ An autem crimē pñtari p exceptionē, infamatus, est recurrendum ad Abb. in c. suffraganeis. in 1. col. de elec. vbi est an debeat perdere beneficia prius habita, & repellat ab obtinendis? ¶ & quod impedimētū præstat infamia facti, & quæ infamia iuris: & an hoc idē faciat infamia facti: vide Ab. in d. c. p. inquisitionem. de elec. ¶ Conclude ergo infamatum non posse pñtari, nisi fuerit restitutus ab hñte præter vel alias ab infamia liberatus aliquo d. s. dictis modis & hæc circa infames sufficiant, quo ad art. nrm.

## ¶ Decimus septimus art. ix. q. prin. j. part. ij. Libri.

- 1 Presentari an possit existens in peccato mortali.
- 2 Peccatum occultum non enorme, post peccatum poenitentiam an impediatur executio non susceptorum ordinum.
- 3 Infamia canonica est, existere in peccato mortali. & an in peccatis illis, etiam non confessis presentatio fieri possit. n. 4.

**Et propter** prædicta sequit videre. 17. loco, tan existens in peccato mortali, presentari possit ad beneficium pronatus: & sic an pñtandus saltem in actu pñtationis deat esse in peccato mortali: firmat in sæpe all. trac. de epō. in j. part. 2. lib. in 3. 2. q. quærit de hoc, & respondet quod aliquando sic. c. si cut. de iureiur. & gl. in c. perpetue. de elec. li. 6. quinimo subdit Inn. dicere in d. c. sicut. non debere per ea deponi, quæ est dicit tenere Bal. in margarita, in ver. promor. ver. 4. licet aut olim fuisse: vt habeat 8. l. q. c. j. & l. q. c. fi. & l. vj. dist. c. bñ nouit. & in 2. 5. q. c. primum. & ibi gl. hodie tamen dicit esse sublatā opinionem oem antiquorum, quæ multiplex fuit fm gl. ord. in d. ca. j. & in c. ex tenore. de temp. ordinar. quæ dicit esse factā nouam decisionem. de qua in c. vlt. e. tit. l. de tēporib. ordinar. quæ est vt peccatum occultum si enorme post peccatum poenitentiam non impediatur executionem susceptorum ordinum, nec non susceptos suscipere: in enormibus vero secus, quæ illa impeditur, vt ibi. & ibidem ponit Firma. quæ sunt enormia peccata. l. illa, quæ enumerat gl. no. in c. nisi cū pridem. de renun. poterit ibi videri. ¶ Et postea ponit cautelam vt quod vult, promoueri, vel in sacris ordinari, prius sacerdoti confiteatur oia sua peccata: absolutionem obtineat & poenitentiam peragat, vt sit capax ordinationis. p. d. c. si. de temp. or. & subdit epōs deum timētes ita facere: quia non admittunt ad ordines sacros clericos, quæ eorum peccata prius non fuerint confessi, & ita residet ibi Firma. ¶ Tu ad prædicta adde Io. An. in c. auditis.

de elec. super gl. fi. & quod pulchre dicit Phi. fran. post alios, quod si electus tempore electionis & confirmationis erat in peccato mortali, non tamen notorio, & postea emendatus, annum factus sit sacerdos, non poterit remoueri: ex quo crimen non erat tale, quod impediret executionem ordinis post peccatum poenitentiam. de quo per Io. An. & doct. in d. c. nisi cum pridem. & idem videtur velle Rog. in hoc trac. in ver. honorificum. in 4. q. 6. prin. circa med. 3. col. vbi dicit quem posse presentari nisi sit irretitus criminibus. de quibus in d. c. nisi cum pridem. de renun. ¶ Et die conclusiue, vt diximus, s. in proximo præc. art. ¶ Existentem in peccato mortali esse infamen infamia canonica. c. infamis. 6. quæstio. 1. & ibi per gloss. in qua si datur perseverantia, repellit quem a testimonio, & a promotione, vt ibi diximus. & vult Abb. in d. c. testimonium. de test. & in d. ca. super eo. & in ca. quia diligentia. de electio. & ideo sublatō peccato non remanet effectus illius infamie: vt communiter tenetur, secundum Abb. in d. ca. testimonium. in 4. col. & ibidem dom. Fel. ¶ Et sic dicerem tunc emendatum de crimine, cum de illo egit poenitentiam, vt probatur in fi. d. c. testimonium. vnde ibi Abb. in vlt. not. dicit quem dicit perseverare in delicto, quod non egit poenitentiam vel egit simulatā, & ad vomitū rediit. de peni. dist. 2. i. prin. & in c. si autem. ¶ Quare si sunt delicta occulta, & non perseverata, poterit fieri presentatio et illis non confessis: per c. si. de de tempo. ord. sed tutius est, quod confiteatur vt nullo modo a conscientia propria & a sua a synderesi accusari possit. Si autem sunt delicta, in quibus quis perseverat, quæ dñt infamis infamia canonica, nisi pegerit poenitentiam cū effectu, & non simulatā, vt ad vomitum redeat, non poterit pñtari: & hoc casu poenitentia est de substantia, vt tollat infamiam, per dicta s. in prox. præc. art. nisi fiat peccata, quæ tollant executionem ordinis, et post peccatum poenitentiam. de quibus in d. c. nisi cum pridem. vt proxime est dictum, & latius in proximo seq. art. dicemus.

## ¶ Decimus octauus art. ix. q. prin. j. part. ij. Lib.

- 1 Sodomita vel exercens vitium contra naturam, active vel passive, an presentari possit. & n. 30. & n. 32.
- 2 Sodomite, dicuntur filij dissidentie, & eorum pena.
- 3 Sodomita siue laicus siue clericus, quo supplicio plectendus.
- 4 Sodomite Index quis esse debeat.
- 5 Sodomita tam in masculis, quam feminis committitur: a parique ea procedunt.
- 6 Sodomita pro alio postulare non potest.
- 7 Sodomite vitium non solum re infectum, verum etiam verbo horridum. 30.
- 8 Sodomita quamuis occultus an sit priuatus executione ordinum suorum ipso iure, post etiam poenitentiam peccatum. & n. 11.
- 9 Infamiam crimen inducens, prius ipso iure executione ordinis, etiam post peccatum poenitentiam. & n. 28.
- 10 Irregularem se potius quis indicare debet in foro animæ, quàm regularem.
- 11 Pene semper restringenda sunt. & n. 17.
- 12 Crimen quantumcumque ardua, poenitentia tollit.
- 13 Ius vnum suppletur & determinatur per aliud.
- 14 Infamia iuris promouens a crimine occulto, poenitentia tollitur.
- 15 Argumentum a contrario sensu, fortissimum est.
- 16 Infamiam an poenitentia tollat.
- 17 Irregularis quis non debet in dubio iudicari.
- 18 Eligere quam partem quis velit, in dubiis difficultatibus, non est peccatum.
- 19 Sodomita impedit matrimonium contrahendum.
- 20 Ad affinitatem contrahendam quid requiratur.
- 21 Matrimonium est, prohibitum inter consanguineos affines ascendentes & descendentes in infinitum, etiam inter transuersales usque ad quartū gradum. & idem iudicandum de vitio Sodomitico.
- 22 Affinitatis vel consanguinitatis impedimentum publicum vel secretum, impedit matrimonium contrahendum, & dirimit contractum.
- 23 Matrimonium spirituale contrahitur inter ecclesiam & illius prelatum, inter ordinatum & ordinem.
- 24 Argumentum de matrimonio spirituali ad carnale procedit. & n. 27.
- 25 Conscientia, in foro suo est actor, reus, iudex & testis.
- 26 Ferdinandus regis pragmatica contra Sodomitas.
- 27 Sodomite & eis consentientes, morte digni sunt.
- 28 Coniugium an separetur quo ad thorum, propter vitium sodomiticum.

**Et ideo** 18. loco merito contingit dubitari, tan sodomita seu exercens vitium contra naturam, active vel passive, presentari possit ad beneficium patronatum. ¶ Et licet hunc articulum non inuenierim ab aliquo tactum: tamen ex dictis in proximo præc. art. bene decidi potest: nā cum hoc crimen sit de enormibus delictis: & sic infamatus: vt in c. nisi cum pridem. de renun. & in cap. clerici. de exec. præla. a deo, & etiam post peccatum poenitentiam, qui hoc vitium commisit non



misit, non potest habere executionem ordinis, in quo erat tpe commissi delicti: vt in d. c. nisi cum pridem. p. doct. & maxime But. de renun. imo vt d. c. Firm. in d. tra. de epō. in j. par. ij. li. in 30. q. ista enormia crimina videntur secum inducere irregularitatem. & ideo vult ibi, q̄ etiam post pactam pœnitentiam tales eligi nō possint, sicut nec irregulares: & irregularis p̄sentari nō potest: vt diximus. s. in 4. art. p̄sentis. q. prin. & et dicitur infamis vt s. & infamatus infamia iuris & facti non p̄ p̄tari, nisi sit restitutus p̄ viā, qua restitui p̄r: vt diximus. s. in 16. p̄ce. art. imo plus dico, q̄ cū impediatur executionē ordinis hoc crimen, et pœnitentia peracta, & p̄ officiu detur beneficium, nescio v̄ q̄mō ē restitutus ad famā, possit p̄sentari ad beneficiū, nisi sibi restitua tur executio ordinis: sed an hoc. s. q̄ ē peracta pœnitentia sodo mita non habeat executionem ordinis, sit verum dicitur p̄xi me in hoc art. & ex. j. dicendis pendet hęc decisio. ¶ Et nō mi rū hoc, quia irrecreti h̄mōi vitio, dicuntur ¶ filij diffidentie, id est de quorū salute est diffidendū. c. vt clericorum: de vita & hon. cler. & clericus sodomita patitur pœnam perpetue detrusio nis in monasteriū, & depositionis: & laicus excoicatur: vt in c. clerici. de exco. p̄. sed de ponēdi nō sunt p̄sentandi: vt diximus s. in v. art. huius. q. prin. nam depositi priuatur beneficiis, vt ibi. Ad quid ergo h̄mōi deponendi b̄ficiabuntur, si illis sunt pri uandū: certe non: vt late dixit Abb. in c. super eo. de elect. p̄ reg. facilius abdicatur &c. & p̄ illud dictū t̄n-pius eiicitur &c. vt in p̄ximis p̄ce. ar. sepe diximus. ¶ Imo secundum leges laicis vltimo supplicio punitur, & vltimum supplicium est ad instar de positionis. c. degradatio: de pœnis. vt in auct. vt non luxuriētur s. na. & gl. in d. c. clerici. Pro quo peccato fuerunt quinque ci uitates igne consumptę. Gen. 29. c. & Pe. de Anch. & d. Abb. in d. c. clerici. & et dux alie ciuitates fuerunt cremate p̄ vicinita tem: & iō dicebat. d. me. Corfe. illud vulgare post Pe. ibi q̄ hēt malū vicinū, hēt malū m̄imū. hinc dixit Ab. in c. sup̄ his. de voto. papam posse indicere bellū s̄ infideles delinquentes s̄ legem nature, & eos bonis suis priuare: & de p̄tō s̄ naturam vterque iudex ecclesiasticus & secularis cognoscere p̄t, & ef se iudex q̄ hoc p̄tū principaliter cōcēnit: Det reuerentiam, q̄ est cōditō v̄is creature. ita ēt d. In. & doc. in d. clerici. ¶ Dic ēt q̄ abuti foeminis & masculis, iudicantur a pari. q̄ hoc sen tit in c. omnes causationes. 32. q. 7. & facit q̄d habetur in d. aut. vt non luxuriētur s̄ naturam. & bonus tex. in c. in archiep̄atu. de rapto. d̄ ēt. q̄ flagitia q̄ s̄ naturam. p̄bantur, sunt grauiora q̄ buliber incestus masculis. c. flagitia. 32. q. 7. & et imperator tale crimen pestiferitas & tempestates inducere: vt in d. auct. vt nō luxuriētur s̄ naturam. dicitur ēt. q̄ puerū corripit morte pun itur de pœn. dist. ij. c. q̄ puerō. fm gl. in d. c. flagitia. & de isto pec cato scribit late Aug. dōc. & corrēgnicola sanctus ¶ ho. 2. 2. q. 44. art. pe. & vlt. & est pulcher tex. in c. adulteri j. malbm. 32. q. 7. & bona gl. in c. extraordinaria. 3. q. 3. & Inn. & ibi scribit in c. j. de adul. & pulcher tex. in §. item lex Iulia. insti. de p̄b. iud. & h̄ in d. c. in archiep̄atu. de rectorib. hoc vitium multum frequen tari apud siculos: vt etiam dixit Bellenci. in addit. ad Abb. in d. c. clerici. de exco. p̄. qui dicit, q̄ siculi solent respondere ad il lum tex. eos hoc non fecisse, nisi compulsi a Saracenis. ¶ Ad ducitur etiam, nam s̄ sodomita non p̄ postulare p̄ alio, secun dum Arch. in §. tria. ver. infames. 3. q. 8. & similiter masculi mu liebria passi, p̄ alio postulare non possunt tex. in l. j. §. remouet. ff. de postulan. & in d. §. tria. ver. infames. quomodo ergo dabi tur sibi beneficium, cum non possit illud defendere: & ideo ēt Phil. in 2. cothi. eo. quem refert. S. Tho. in 4. sent. dist. 4. r. q. 1. ar. 4. post med. luxuriam s̄ naturam sed bestialem, quod ergo non s̄ sentio: sed multo turpius, cum nec bestia illo vitio vtantur. ¶ Et licet vt videtur ab rē, tamen ob atrocitatem huius criminis ponam in isto. 18. art. duo dubia que alias Padue disputauī, dum essem scholaris, meo duce & auriga existente domito bono sa cōbo Scoto patauino. V. l. D. excel. de quo in hoc opusculo ali as verba feci. nam vt homines ab huiusmodi reatu se abstineāt semper sunt congrua & in omni loco dicta s̄ hoc vitium. Pat can ergo mihi legentes, si a materia iuris pa. exire videor. dicit tamen Raymundus in sua summa pœnitentia. c. xlvij. docto res ecclesie ob detestationem huius criminis, de eo loqui non audere, ne os docentium vel aures audientium polluantur, se que audiuisse a plerisque sapientibus angelos dēi ab his, qui de huiusmodi vitio loquuntur, se elongare, quārum sonus vocis extenditur. & alibi dixit Aug. non solum opere, sed et sermone huius criminis aere in fisci. & dicit tex. insti. de publiiudi. nefan dā hanc esse libidinem. & dicit Bart. in l. cum vir nubit in foemi nam. C. ad l. Iul. de adul. dicebat illam legem sup hoc crimine loquentem non esse legendam, quem refert dōc. in d. c. cle rici. de exco. p̄. quia de hoc crimine loqui non est honestum tamen v. s. dixi, ne tam frequenti facinoris pœnā incognitā

transcant, volui. s. dicta. & j. dicenda. licet extra materiam hic ap ponere. ¶ Et primum dubium, de quo quęram, de duobus in hoc crimine erit, an quamuis occultus taliter criminofus etiā post pactam pœnitentiam sit priuatus executione ordinis suo rum ipso iure, & in hoc tremebundo dubio, & mirabiliter im portanti, esset cōcludendū, q̄ sic. ita. n. formaliter voluit Host. lo. An. Burr. & communiter scriben. in d. c. nisi cum pridem. de renun. in j. resp. in gl. magn. vbi enumerant hoc crimen s̄ natu ram inter alia crimina occulta p̄nuantia delinquentem execu tione ordinis habiti, etiam post pactam pœnitentiam: & ultra eos idem sequutus est Spe. in t̄ide disp̄lationibus. s. iuxta. ver si. sunt quoque. & Arch. Dom. & Præpo. in c. de his. el. 2. 30. dif. & etiam Ab. Io. de ana. in c. licet hēli. de simo. & Marl. loci in repe. c. ad audientiam. in 7. q. prin. in 8. col. in ver. item Sodomita. de homic. ex quo ergo tanti patres hoc tenent a cōmmon i opinionē nō est recedendum. l. j. ibi, crebrior apud veteres: de om. q̄storis. c. nouimus. ibi opinio a plurib. approbata. de ver bo. sign. notat Bar. & alij in l. si. de pœna iud. qui male iudicabit. & Io. An. & alij in c. i. de consti. cum simi. ¶ Secundo p̄ hac cōn clusione vt̄ tex. a p̄dictis doct. cōter allegatus in c. clerici. de ex co. p̄. ibi, si clerici fuerint deiciantur a clefo, vel ad agendam pœnitentiam in monasteriis detrodantur, quā verba videntur sapere declarationem pœnē in cursa: & p̄supponunt priuatio nem iuris p̄cessisse: quo casu licet priuatio sit facta a iure: tamen adhuc requiritur sententia declaratoria & executoria facti. tex. est in c. cum secundum leges. de hęc. lib. 6. & in c. ele. p̄sent. de cen. & in l. eius qui delatorem. & ibi Bart. in j. resp. ff. de iurē si fei. notat Io. An. & Do. in c. i. in si. de homi. lib. 6. cūm simi. 3. al leg. per. Alp. in apost. ad Bart. in d. l. eius, qui delator ē: & per An ge. & Mod. in trac. malef. in verbo. q̄ iudex. videns q̄ iniquitū. col. 5. & 6. ver. quæratur tamen ad saturitatem. per Fel. in c. Ro dulphus. in vlt. char. de rescri. ¶ Tertio ad idem, nam omne crimen quod ipso iure inducit infamiam ciuilem, priuatur ipso iure executione ordinis et post peractam pœnitentiam. tex. iun. ta gl. in c. q̄ crimen. 6. q. 1. glō. magna cōmuniūter approbata in c. nisi cum pridem. in prin. de renun. gl. c. p̄n. de testi. gl. in c. diligenti. in verbo. infamia. de simo. Et idem cōcludunt om nes pallegati doct. tenentes istam partem per tex. in c. i. e. p̄ mium. s. hinc colligitur. 2. q. 3. vbi est illud Glaffi & Stephani, licet p̄ pœnitentiam animam saluare possimus, infamiam tamen abolere non possumus: sed cōmōn s̄ naturam inducit infamiam ciuilem ipso iure: ergo sequitur cōclusio, q̄ tale crimen priuēt ipso iure executione ordinis et post peractam pœnitentiam. ¶ Quarto in t̄ dubijs, quis in foro animę potius debet se iudica re irregularem, quam non. casus est formalis in c. ad aures. in si. de eta. & qualita. & in c. significasti. lo grande. c. p̄ctis. lo. ad au dientiam. & ibi notant doc. de homi. & c. illud. de elen. ex. com. mini. Cum ergo in casu nostro negari non possit nos saltem ef se in casu dubio, vt patet ex p̄dictis, interpretanda est igitur ir regularitas & priuatio executionis ordinis ex tali crimine s̄ na turam. ¶ Sed quamuis p̄dicta ante factum essent p̄dicanda & imitanda, tamen post factum & casum occursum s̄ iurum p̄t ser determinari, nec vt verbis tex. vtar, in c. siate r̄n̄ctis. 3. 4. dif. qualitas nostri temporis antiquam patitur tranere & cōfirmari. si n. Deus auctor vniuersi benignus & misericors est, quid in adeo crudelēs & asperi esse debemus: vt alias dixit beatus Ioa nes Chryostomus. in calligant. 26. q. 7. & ad demonstrandam hanc veritatem, moueor j. scripris fundamentis. ¶ Et primo certum est, quem nō priuatur executione ordinis recipi vel recipiendi, nisi vbi est hoc a iure expressum. ca. ex parte. in. ibi, quoniam igitur canones sanctorum patrum hunc a sacri altaris administratione non phibent de corpore vitiatū, & tex. ap tior in l. is, qui. in prin. de sent. excom. in 6. vbi summi p̄tiffes interrogati, an aliqui delinquentes essent irregulares & execu tione ordinis priuati, responderunt q̄ cum hoc a canonib. si sit expressum, illam pœnam necquaquam incurrunt, et nunq̄ pri uationem fieri ipso iure, nisi de cōtationibus expressum. de cōtri na gl. in ele. 2. in ver. suspensū. de vita & ho. cle. & gl. in c. cum vos. de offi. ord. Inn. in c. inter electos post prin. de exco. p̄. & in c. bone. el. 2. in verbo. post m̄rtē. de elect. Ab. in c. quærelam de iurei. & in c. si. post gl. de iure pat. imo dixerunt eleganter Richar. & Io. sco. in 4. sent. dist. 7. q. 7. q̄ si talis priuatio execu tionis ordinum & irregularitatis non est a canonibus expressa non debet aliquatenus aliquibus arguētis a doctoribus in terpretantibus induci: quia p̄ pœnā semper sunt restringende: & subdunt doctores habere auctoritatem etiam interpretandi canones, non aut̄ condendi nouos, et statuendi pœnas a cano nibus non expressas: sed in terminis nostris nullas in iure cano nico vel ciuili vsquam mihi se offert de hoc tex. priuatio nem executionis ordinum vel irregularitatem inducens. imo om nes doct

# Cæsar Lambertinus Episcopus

nes doct. mouentur quibusdam argumentis non concludenti-  
bus & remotissimis, vt in responsionibus ostenditur. non est  
ergo aliquatenus superstitionis doctorū opinionibus tam gra-  
uis pœna à canonib' nullibi expressa, de noua raliiter introdu-  
cendo: vnde succedit illud, quod alibi sapiēter dixit gratia. in c.  
sane. ver. nec quisquam. xv. q. 3. cū generaliter legibus hoc eis  
sit permittum, nisi quis specialiter aliqua lege id phibitum or-  
tendat, eius distinctio locum non habebit, & dixit Abb. Augu.  
in suis epistolis transportatis in cap. noli. & in c. neque. & in c.  
ego solis. 9. dist. Ceteros autem ultra canones ita lego, vt quā-  
ralibet sanctitate quantāve doctrina polleant, nō ideo verum  
putem: quia ipsi sic ita sanxerunt: sed quia mihi p alios auctores  
vel canonicas vel probabiles rationes, quod a vero non abhor-  
ret, persuadere poterunt, & dixit Stepha. quintus pontifex maxi.  
in c. consulum. 2. qd. 5. quod sanctorum patrum documento  
sanctum non est superstitionis adinuetione non esse presūmē-  
dū. & dixit tex. in c. lex diuina. in fi. 2. q. 2. cur phibetur, quod  
prohibendum nunquam sancta scriptura declarat, sed munda-  
ne leges de huiusmodi aliquid dicūt. & dixit tex. in c. denique.  
26. di. quæ. n. ratio est, quod canonibus determinatum non est  
defendi. est enim magis opinione vacua iactari, quam aliqua  
roboratione auctoritate. & dixit tex. 16. q. 1. c. sunt nonnulli. nullo  
dogmate fulti audacissime quidē zelo magis amaritudinis, q̄  
dilectionis inflammati &c. & dixit alibi tex. in §. consideremus.  
in auct. de trien. & semit. q̄ erubescimus, cum sine lege loqui-  
mur. & glossator in l. sed & licet. ff. de offic. præsi. redarguit il-  
los, q̄ etiam in defectum legum allegant opiniones doct. & dixit  
Arch. in c. nolite. cl. 1. ad fi. p̄ illum tex. 1. q. 3. q̄ nulli, quan-  
tūcunq; magno eōmentatori stare tenemur, nisi p̄ber opinio-  
nem suam: auct. scriptura. & dixit animose d. Car. consi. 78. nū-  
quam se voluisse alicui credere, nec lo. nec alteri, quamuis ma-  
gno commentatori, nisi quatenus eorum rationes vigerent.  
& dixit Bal. in quodam suo consi. inci. sup. eo. q̄ in difficultati-  
bus explicandis debemus incedere p̄ viam silicetam textu, & nō  
opinionem. beatus vero Hieronym. in prologo biblia, ait, hæc  
quæ sunt ipsa veritas, doctus Plato nesciuit, hæc Demosthe-  
nes eloquens ignorauit. vnde d̄ doctores loquentes sine aucto-  
ritate inuehit Apostolus ad Roma. c. 12. dicens multos curio-  
sos querere plura sapere, quam oporteat, transumptius in c. sit  
rektor. 4. 3. dist. c. 1. de renn. lib. 6. & dixit idem Apostolus in e-  
pistola secunda ad Roma, cuius verba sunt in ca. nec mirum. 2.  
col. 26. q. 5. d̄ tales. Veniet enim tempus, in quo sanam doctri-  
nam non sustinebunt: sed ad sua desideria coaceruabūt sibi ma-  
gistros priuantes auribus, & à veritate auditum auertent, & ad  
fabulas conuertentur &c. & ex istis stat conclusio in casu nos-  
tro talem criminofum nō incurere aliquam irregularitatem  
vel priuationē executionis ordinum: licet aliqui doctores pro  
prima parte allegati hoc dicere videantur. & hoc ex eo, quia  
nusquam canones istud expresserunt. ¶ Secūdo arguitur. nam  
13 crimina occulta quantūcunq; ardua, à Deo de lenit poe-  
nitentia, vt nullatenus impediatur executionem ordinum, casus  
formalis in c. presbyteros. ad fi. & in c. de his vero. 50. dist. c.  
quæstionum. de tempo. ordi. c. ex literarum. de apost. quomodo  
ergo dicemus in casu nostro tale crimen occultum præsertim  
post peractam poenitentiam impedire ordinis executionem.  
¶ Tertio non vagando, de hoc est tex. in c. ex tenore. de temp.  
ord. iuncto. c. clerici. de excess. præla. nam in c. ex tenore. d̄, q̄ il-  
le qui commiserit erimen puniatur hoc modo, vt si sit manifesta  
inducatur degradatiōe. si est occultū p̄na p̄acta ad execu-  
tionem ordinum receptorum, & p̄ceptionem aliorum, nullo  
modo phiberi debet. coniungatur modo iste tex. cum text.  
d. e. clerici. vbi proprie dicit poenam clericorū committētium  
hoc facinus, esse degradatiōem, vel depōsitionem, si reperti  
fuerint eo crimine, laborantes. & ibi ille text. nihil determinat,  
quando non fuerint reperti, sed occulti. & hunc casum de oc-  
14 cultis supplet, & determinat. d̄, ex tenore. vñ tenemus sup-  
plerur & determinatur per alios. non est nouum. l. & ideo. l.  
sed & posteriores. ff. de legib. e. super quæstionum. in. p̄inc. de  
offi. deleg. & casus ommissus ab ipso text. remanet in determina-  
tione alterius. tex. in l. si cum dotem in prin. ff. solu. matr. c. cum  
expediat. c. constitutio. de elect. lib. 6. cum sim. standum est igitur  
in casu nostro determinationi. d. c. ex tenore. vt talis occultus  
criminosus post peractam poenitentiam ab ordinis sui execu-  
tione nullatenus repellatur. ¶ Quarto & vltimo, vt conspon-  
dentibus aduersantibus respondentibus apertius præsens sol-  
15 uatur quæstio nam etiam infamia iuris proueniens à crimine  
occulto, tollitur poenitentia, secundum gl. in c. illi qui. 6. q. 1. al  
leg. rex. in c. pen. & fi. de temp. ord. Idem vult gl. pen. in c. pres-  
byterorum. 1. 5. q. 5. & constantiter firmat Arch. post gl. e. fi. 2. 4. dist.  
subdens se credere hanc sententiam veram, & idem sequitur

Arch. in c. ipsi apostoli ad fi. & Goff. de Trano. & Host. in sum-  
ma de tempo. ord. §. & cui. ver. prima regu. vbi notanter proba-  
tur ista maior: per tex. in d. c. his. el. 2. 50. dist. & c. fi. de temp. or.  
vbi generaliter dicitur periuros occultos post peractam poeni-  
tentiam, habere executionem suorum ordinum, & ad maiores  
posse ascendere: vt ibi. & diximus in præc. 1. 5. ar. præsentis. q̄. &  
tamē periuri sunt regulariter infames: vt in auct. si quis maior.  
C. de transac. probatur etiam istud assumpturo in ca. quoniam  
multi. 14. q. 4. & in c. præterea. de vsu. vbi dicitur clericos vsura-  
rios non esse sui officij, & clericalis ordinis priuatos, nisi tunc  
tantum, quando inuenti fuerint, & moniti negligentes se cor-  
rigere: & tamen tales vsurarij sunt ipso iure infames infamia ci-  
uili: vt in l. improbum fenus. C. de his qui nō infam. c. infames.  
ver. porro. 3. q. 7. c. inter dilectos. de excess. præl. quomuis iam  
diceretur talem facinorosum in casu nostro esse infamem ipso  
iure: vt dicunt tenentes partem d̄iam. veruntamen ex hoc nō  
sequitur vllatenus eum esse post poenitentiam ordinis execu-  
tione priuatum quando est occultus & incognitus. iuxta illud  
carmen: Si male quid facias, ne videre caue. & aliud vulgare, si  
non caste, caute. & nō. in c. de homine. de cele. missa. & in c. clo-  
ricus solus. lxxxj. dist. & in c. nemo. lxxxij. q. 4. c. vnico. in fin. de  
voto. li. 6. ¶ Non obstant d̄ia, & ad primum fundamentum d̄-  
rium respondetur, q̄ licet illi patres istud dicere videantur: ta-  
men ex quo ipsi nō mouentur aliqua bona auctoritate, nulla  
sine fide digni: p̄ ea quæ late diximus in primo motio partis  
negatiue. ¶ Item respondetur nullum illorum doctorum istud  
aliquatenus determinare: nam omnes ibi allegati pro eorū opi-  
nionem allegant tex. in c. clerici. de excess. præla. sed ille tex. loquitur,  
si clerici fuerint inuenti tasterimine laborare. & tūc dicit  
eos posse deiici à clero, ita q̄ cessante eo, q̄ fuerint comperti  
16 in crimine, non poterunt à clero deiici: nec erunt deiicti ab  
executione sui ordinis. arg. enim à d̄io sensu est omnia argu-  
mentorum fortissimum: vt in l. §. huius rei fortissimum. ff. de  
offi. eius. cui man. est iurisd. c. cum apostolicam. de his que fi. à  
præla. sine con. ca. ratio. n. apparet in corpore iuris tex. aliud di-  
cens. sed bene est tex. in c. ex tenore. de temp. or. probans decla-  
rationem prædictam: vt probauimus. 3. in tertio fundamento  
partis negatiue. Succedat modo nunc illa vulgaris doctrina di-  
ctum doctorum generaliter loquentium esse intelligendum,  
secundum tex. quem allegant: vt dixit Bar. in l. non solum. §. sed  
liberationis verba. ff. de lib. lega. quem sequitur Ro. cons. cxj. in  
cip. allega. & Fulg. cons. c. j. & Pat. de ca. cons. 8. & cons. 3. 97. in  
antiquis. & Alex. consil. 3. 2. col. 3. in 4. volum. & fuit originalis  
theorica lo. An. in c. cum nuntius. de resti. & in addi. Spe. tit. de  
deleg. §. iam nunc. antefi. & Ab. in c. in super. col. 3. de testi. & in  
c. de his. ad fi. de eccle. edifi. ¶ Non obstat secundum d̄rium: quia  
dico illud non solum non obstat, sed et hanc partem tueri:  
nam ex quo in hac poena non apparet alius tex. in his terminis  
nisi. c. clerici. & ille tex. dixit duntaxat, q̄si clerici fuerint. reperti  
hoc crimine laborare, deiiciantur à clero &c. infamia reuera est  
dicere per hunc tex. talem facinorosum occultum & nōa reg-  
tum, esse ipso iure executione ordinis priuatum, cum nullus ser-  
mo nec verbum de hoc casu ibi fiat: imo et vt reperio, ille tex.  
loquitur per verba importantia condemnationem. & sic illa  
reg. in ipso d̄io allegata, loquitur, & procedit, vbi apparet quæ  
ipso iure priuatur: quia tunc bene adhuc requiritur sententia de-  
claratoria, vt ibi dicitur: sed dico vt prædixi, non apparet in ca-  
17 su nostro: ideo in poenis quæso fiat benignior interpretatio.  
§. i. de poen. dist. j. reg. in poenis. de reg. iur. lib. 6. l. si præsens. in fi.  
C. de poenis. & non inducitur irregularitas in casu, in quo non  
reperitur tex. expressus, per ea quæ diximus late. 3. in primo fun-  
damento 2. part. huius disceptationis. ¶ Nō obstat tertium d̄rium,  
quia dico illud falsum, p̄ ea quæ diximus. 3. in 4. funda. 2. part.  
huius difficultatis. Item illud potest saluari in crimine non oc-  
culto, sed manifesto: quo casu est et orta infamia facti. & ideo  
videtur loqui ibi allegata, ex quo omnes allegat. c. euphemis.  
§. hinc colligitur. 2. q. 3. vbi Gelasius & Stephanus papæ dicunt  
18 licet p̄ poenitentiam omnia soluere possimus, infamiam ta-  
men soluere non possumus. & sic videtur loqui illa auctoritas  
de infamia facti, quæ non potest tolli per papam nec per prin-  
cipem, nisi per purgationem: nō autem loquitur illa auctoritas  
de infamia iuris, quæ sine dubio posset tolli per papam, seu per  
principem, quales erant Gelasius & Stephanus, de quibus ille  
tex. loquitur: vt ipsemet dicit in ipso. §. hinc colligitur. in prin.  
& in §. si eiusdem. q. & probatur in l. C. de sen. passis. & late no-  
tatur in c. eū. re. de re iud. cum concor. item intelligi potest ille  
tex. ante poenitentiam: vt d̄t. gl. in d. §. hinc colligitur. allegans  
optimū tex. in c. consanguineorum. ad fi. 3. q. 4. & sic non obsta-  
bit. Itē illa auctoritas intelligitur de infamia illata p̄ iudicem fe-  
culatam, quæ de digno non est auferenda p̄ papam, ne turbet  
aliorum

aliorum iurisdictionem: ut declarat idem text. inferius in versu. sed illud Gelasij. non tangit igitur ille text. casum nostrum. in quo infamia si qua esset non est illata per iudicem aliquem: sed à iure illata dicitur: ut per se patet. & sic omnes allegantes illud text. sunt intelligendi in infamia illata per iudicem secularē. vel alio ex prædictis modis, secundum d. text. quem allegant. per. quæ diximus in responsione ad primam d. iura. Item rñdē pōt & aliter. scilicet fallam esse minorem ibi redactam. ¶ Non ob. 4. & vltimum d. iura. ¶ quia negatur illud esse verum: imo in dubio non est quis iudicandus irregularis, ex quo non apparet text. hoc determinans: imo, quod fortius est, nec hoc tangens: ut diximus & præsumimus late in j. mortuo. li. par. huius difficultatis, & non est laudandus qui timet, ubi non est timēdam: iuxta illud trepidauerunt timore, ubi non erat timor. c. & si quæstiones. d. simo. & in dubiis, in quibus debemus adherere conscientie, non debet deesse iudicium rationis. c. inquisitioni. de sent. exc. c. pō solum. de regula. in 6. Est enim reprobatā nimia scrupulositas: ut in c. per tuas. el. 2. de simo. l. sed hæc nimium scrupulositas. de excus. tut. imo licet adhuc in casu nostro esset aliqua dubietas: tamen dubietas in conscientia non dicitur facere d. conscientia, nisi postquam veritas aperta sibi innotuerit. Ita eleganter declarat Bal. in c. si. col. 3. de consue. Bal. post gl. in c. si diligēt. de præscri. bal. in c. bona. el. 2. col. 5. de postu. præla. Bal. cons. c. xlv. & cons. c. xlvij. & seq. in 3. vol. Abb. post But. in c. breui. ad si. & ibi do. me. Cons. de iureiur. notatur in c. si. de præser. do. me. lafon & Mod. in j. possideri. § genera. ff. de acqui. poss. cum suis concor. 20 & etiam in dubiis & difficultatibus non est peccatum eligere partem quis velit per gl. cum ibi notatis, in c. capellanus. de fere. ino. no. in. & alij post eum in c. e. in notariis. de consi. Rot. l. v. in tit. de refer. in antiquis. lo. de ana. in c. in ciuitatem. ad si. de v. fu. Alex. cons. l. col. 4. in 2. vol. ¶ Quid dicendum? tunc concludimus eligendam esse post factam hanc partem, tanquam magis benigniorem, & humaniorem: iuxta l. proxime. ibi: si in re dubia benigniorem interpretationem sequi, non minus iustus est, § iustus. ff. de his quæ in testā. delen. & idem formaliter d. rex. in l. ea quæ. § in re dubia. ff. de reg. iur. & in l. si fuerit. § si. ff. de reb. dub. & in l. eum in te. C. de fideic. lib. & in c. si. de trans. reg. in poenis. de reg. iur. l. 6. ¶ Nec etiam mirum est ita distinguendum affirmatiuam ante factum: & negatiuam post factum in dubiis enim articulis ita distinguitur: & sic distinguit se solent doctores nostri commentantes. Ita enim distinguit in certo dubio, de quo ibi gl. & communiter doct. in cle. j. in verbo presbyteri. de priui. & Bal. in rubri. de treu. & pa. & distinguit lo. de imo. post Pe. de anch. in cle. vnic. col. 3. d. off. deleg. & Ab. in c. ad nostram. el. de iureiur. ante si. & in c. si. col. pen. de clericali vel mona. & late de huiusmodi dist. diximus illam declarando & partibus decisionib. ex ea ortis adornando. § in j. par. j. lib. in 7. q. prin. in x. art. de excōicato, an admittatur ad acquirendum hanc partem. & sic illa distinctio ante factum, & post factum: ut ibi. ¶ Et licet tunc sic concluderimus in hoc puncto: ut si dictum est: si nunc melius considerando tenerē indistincte Et in crimine d. naturam occulto induci priuationem executionis ordinum, & post peractam poenitentiam: & sic irretrahit hoc vitio, non possent eligi nec presentari ad aliquod beneficium. & p. ista mea conclusione adduco vnum motiuum, quod oritur ex j. scriptis p. suppositis. Præsuppono igitur primo, & hæc fuit vna ex alijs suppositionibus, & sic secunda, de quibus s. sum loquutus in materia

21 huius pessimi vitij, & hoc crimen nephandum d. naturam in dicitur impedimentum in matrimonio d. hendo, sicut alie naturales commissiones, & pp. horribilitatem criminis. text. est apertus à d. iro sensu. & sibi apertius firmat gl. in verbo, sepius. in c. extra ordinaria. 3. q. 3. & ibi doct. superuenientes dicunt illum text. determinare hanc quæstionem. allegant ad hoc alij text. in c. adultetij. 3. q. 2. & § hoc autem. in fi. 3. q. 2. quod quidē admittitur verum esse pp. horribilitatem criminis. & ita loquuntur præfati iuris patres. ¶ Non autē tale crimen impediret matrimonium pp. affinitatem aliquam inde puenientem: q. nulla ex tali crimine sequitur affinitas. Ita firmat d. Car. in c. vnic. d. sponsa in 6. quem refert & sequitur do. Propo. in suo commento arboris affinitatis. & idem in terminis Mattheus Roma. Scd. Car. in cle. vnic. q. 1. de consang. & affi. & sequitur Et Arehic. p. floren. in sua sum. in 2. par. tit. 5. ¶ Et est ratio fundamentalis: quia ad d. hendam affinitatem necessario requiritur commissio feminis vtriusque coenitis in vase debito saltem in poentia. rex. in c. lex diuina 27. q. 2. c. fraternitatis. 3. q. x. adeo q. non sufficeret effusio Et vtriusque feminis facta extra vas deputatum ad hanc affinitatem d. hendam: ut late dicit & determinat cōiter scribens. in d. c. extra ordinaria. & doct. in c. fraternitatis de eo qui cognouit consangu. vxoris sue. & do. Propo. in dicto suo commento arboris affinitatis. col. 4. & vlt. eum istud

Et volunt doc. in c. vnic. de sponsa in 6. & Mattheus Ro. & d. 23 Car. in cle. vnic. de consang. & affi. ¶ Et ex hoc sequitur corollarium & conclusio quod eodem modo quo inter consanguineos & affines descendentes & ascendentes in infinitum est prohibitum matrimonium: & inter transuersales vsque ad quartum gradum consanguinitatis & affinitatis: ut in c. non debet. & in c. si. cum ibi nota. de consang. & affi. cum concor. ibi datus per Mod. ita Et pp. horribilitatem huius criminis, talis prohibitio coniugij extendatur, ut doctores prædicti volunt quod est notandum. ¶ Secundo præsuppono impedimentum consanguinitatis vel affinitatis siue sit secretum, siue publicum, impedire matrimonium d. hendum, & dirimere iam d. hendum: ut in iuribus proxime adductis: & per totum, de consangui. & affi. & in tit. de clande. despon. verum tamen est cum secreto impedimento facilius dispensari maxime in affinitate, quæ procedit ex via fornicaria: ut per doct. in locis. § alleg. & in c. postulatū de refer. do. Fel. & faciunt notata in c. vestra. de coha. cle. & mulie. & hodie in literis apostolicis iubilei pro fabrica basilice principis apostolorum clare apparet: quia in impedimento affinitatis occultis facilius dispensatur etiam in proximiori gradu, & non sic 25 in notis. ¶ Tertio præsuppono inter ecclesiam & illum prælatum inter ordinatum & ordinem & similes d. h. matrimonium spirituale doct. in c. 2. de transla. epi. vbi Abb. in antepen. col. & But. ibi in 2. no. & in 3. col. & diximus late. § in j. par. l. lib. in 9. q. prin. in 2. ar. in responsione ad septimum arg. patris reprobat. 26 ¶ Quarto præsuppono valere argu. de patrimonio carnali ad spirituale. c. sicut absens. 7. q. 1. c. 1. 2. & per totum. de transla. epi. c. gl. in verbo, cum enim. in c. nuptie. 7. q. 1. cum alijs allegatis. § in d. j. par. l. lib. in 9. q. prin. in 2. ar. in 7. motiuo p. utis, quæ non tenui. & licet per ea, quæ diximus in d. 2. ar. in responsione ad d. 7. motiuum plures possent dari instante, in quibus hoc arg. non procedit: tamen ille non militat in casu nostro cum in spirituali matrimonio sit maior ratio, quam in carnali, q. d. heas sit sine peccato, cum carnalia tū peccatum d. h. possint, sed non spiritualia: quia in iudicium nobis manducamus. & bibimus, non d. d. iudicantes corpus domini, teste apostolo ad Corinthios c. xj. ¶ Istis omnibus sic præsuppositis concludo, quod hoc crimen d. naturam licet occultum ad instar impedimenti consanguinitatis, vel affinitatis ob sui horribilitatem (non ex vi affinitatis, quæ in eo non cadit) impedit matrimonium d. hendum: & potest dici Et dirimere iam d. h. & matrimonium spūale est ad instar carnalis: ut est dictum: ita debet esse peracta poenitentia: nisi fuerit dispensatum per habentem potestatem quæ occultum impedire promotionem ad ordines, & dignitates, & executionem ordinum, & p. consequens ad beneficia, tū non potest illis deservire, in quibus omnibus consistit matrimonium spirituale, in quo maior requiritur nitiditas. ¶ Et licet d. dixerimus pro ista parte nullum esse text. & doct. hoc dicere non posse & huiusmodi irregularitatem indocere: tamen ego dico de hoc esse text. apertum in sepe alle. c. nisi cum pridem. in j. resp. vbi apparet clare illum text. loqui de epō crimine habente in conscientia, & sic non notorium: & tamen licet cum maxima difficultate admittatur renunciatio epī, nihilominus quādo habet conscientia legam de crimine. pp. quod impeditur executio ordinū Et post peractā poenitentiam, vult ibi text. eum posse petere licentia renūciandi episcopatum, & debere sibi dari & nō pro quo liber alio crimine. & nihilominus ibi loquitur de crimine non noto. sed secreto, in conscientia existente, p. illa verba in illo text. apposita: videlicet, pp. conscientiam. n. criminis cedendi potest licentia postulari: & factam non cuiuslibet: sed duntaxat illius, pp. qd. ipsius officij executio post peractā p. iam impeditur: tū si oēs quos arguit conscientia cuiuslibet culpe cederet, pauci vel nulli in illo ministerio remaneret: & ecce quō erat secretum crimen: & gatale qd. impedit executionem ordinum post peractam poenitentiam: & sic apparet tale crimen Et secretū impeditur executionē ordinis post peractā p. iam, ut ibi. ¶ Et sic d. dices, cur ergo petitur licentia ibi, & epō non dimittit episcopatum, ex quo non habet executionem ordinum? dico illud esse pp. difficultatem soluendi matrimonij spūale, strictissime, ut est inter ecclesiam & epū. iuxta verbū dñi: quos Deus coniunxit &c. ut i. bi & plene Abb. in c. admonet. de reuun. & diximus late. § in d. 9. q. prin. j. par. l. lib. in j. art. in rñsione ad. 7. motiuū inter epm & ecclesiam propiusse strictissime esse matrimonij spūale. & sic videtur ibi casus de hoc comprobans considerationē meā, de qua proxime, nam tū inter ecclesiam & epm sic strictissime matrimonium spūale d. h. est d. d. & nō pot. aliquo mō separari p. iustitiam nō p. licentia, quos Deus &c. Tñ prima cā separandi est secretum crimen, qd. Et post p. iam p. iam impeditur executionē ordinis, put est crimen d. naturam, ibi p. doc. enumeratū. & ista crimina dirimunt matrimonij illud inter epm & ecclesiam

# Cæsar Lambertinus Episcopus

iam dictum: & sic pro mea conclusio probat ille rex maxime iun-  
ctadoctina Butrijubi sup gl. in illo mēbro. quando aliqui sunt  
carentes ti. quo ad rei veritatē. qui tamen habent aliquē colo-  
rem retinēdi beneficium: vt qd delidū vel defectus sunt oculi  
ri: & tales cedere non pnt abiq̄ licentia superioris: quia ille  
putatus titulus. & coloratus opinionis cōi habet instar veri:  
quia reputatur iste titulus potius verus de electione e. audi-  
tis. & licet requiratur licentia omnino causa dimittendi ep̄atū  
est ille crimē sed licetia. vt s. dicitū est. requiritur pp̄ illud quos  
38 Deus conuinxit & c. vt papa vice dei separet. ¶ Et hoc vult et  
regularitibus ex enormibus & mediocribus criminib. dicitis.  
vbi exēplificat crimē enorme in homicidio. simonia. & hære-  
si. secundum Goff. & quodlibet horum. siue sit manifestum. si-  
ue occultum. & impedire promouendū. & deicere p̄motum  
Et post poenitentia. vnde cū vitijū ð naturā. sit hmōi: vt p̄ Butr.  
& doct. in d. c. nisi. ergo siue publicum siue occultum. impedit  
29 promouendam. & deicit iā promotū. ¶ Et bene verū. qd si  
fuerit occultum cū constet d̄ se sua. ip̄emet erit iudex: vt d̄  
Bal. in rub. de iudi. in foro conscientie ipsam conscientiam esse iudi-  
cem. actorē reū. & testes. vnde non poterit p̄ aliū impediri nec  
deiciā p̄ promotione. put dicitur de suspēso. quo ad seipsum qd  
debet ip̄e se remouere a sacramentis: vt diximus. s. in x. præce.  
art. huius qd tractauimus. an simoniacus p̄ntari possit. alleg.  
Abb. in c. accusatus. de simo. Vnde in hoc casu hic non puniet:  
qa nō mereatur poenā. ex quo est secretū delictū. sed bene me-  
retur poenā. sed non punietur: qd ignoratur: deberet tñ puniri a  
sua conscientia. vt se abstineat ab executione ordinū. qd in hoc  
casu est iudex: vt s. qd si non fecerit. deum habebit vltorem. Si  
vero est manifestum & probabile. tunc si opponitur & proba-  
tur. ex quo impedit p̄motuendū. & deicit iā promotum. & ca-  
ret executione ordinis et poenitentia peracta: vt s. ergo p̄ntari  
non pōt: per reg. turpius elicitur & c. quemadmodū. de iureiu-  
ran. & hoc qd potius impediatur p̄motuendū. qd p̄motus. voluit  
pulchre Ab. in c. super eo. de elec. in 2. col. & voluit et prædicta  
firm. in j. par. ij. li. in 3. q. 2. & dixim⁹ s. in 16. ar. præsentis. q. prin.  
30 ¶ Dico & aliud v̄rissimū in hac materia. qd est si non oppo-  
nunt ð presentatum de hoc vitio. ex quo hoc crimen non per-  
iculosum est in foro conscientie. Et si p̄ aliquē non opponatur. fieri  
debet secreta inquisitio ex mero officio p̄ habentē instituire. &  
non vt p̄ntari. sed vt p̄ntatum non admittat: & ita et per alios  
habentes puidere de bñficiis. cum iō ante confirmationē ele-  
ctionis vel institutionis presentati apponitur edictū. vt omnis  
inquisitio fiat ð confirmandū vel instituentum. et vltra illud. qd  
hñes iura d̄dicendi d̄dicant: iuxta tex. & ibi nota. in c. si. de ele-  
lib. 6. & qd maxime de hmōi criminib. impediētib. executionē  
ordinis. Et post peractā poenitentiam. cū sit periculosum: qa cū  
pessima p̄tia exerceant. ordines celebrādo. bñficiis deseruiē-  
31 do. ¶ Imo inuidiosissimus rex Ferdinandus de Aragonia Rex  
Aragouū. vtriusque Sicilie. Hispanie &c. pro fide catholica in-  
uictus propugnator vna cum regina Helisabeth sua vxore. qui  
rex & regina merito nomen catholicorum primo acquisiue-  
runt per qdam eorū pragmaticam inel. nos Ferdinandus & He-  
lisabeth &c. hac nostra lege p̄petuo duratura statuimus. inue-  
nientes ð sodomitas mares & foeminas. non solum statuerunt  
eos igne cremari. sed et formidabilis poenis mandarunt eorū  
officialib. qd absque aliqua accusatione. denūciatione. vel insti-  
gatione alicuius. ex mero officio inquirerent. & indagarent ð  
p̄dictos & illos punirent: qd si neglexerint officiales. ip̄i puni-  
rentur poena ibi statuta vnciarū mille. vltra officiorū priuationem.  
& in ibi non tractabatur de eis bñficiandis: vt in casu nō  
32 Conclude igitur sodomitiam ð seu vitijū ð naturā exercentem  
marem vel foemina et post peractā poeniam. conuictū vel crimē  
confessum. p̄ntari non posse: oculū vero ex quo aliter pro-  
hari non potest in foro conscientie. non posse p̄motu. eligi. confir-  
mari. bñficiū sibi conferri. p̄ntari. nec institui: ex quo et caret  
executione ordinis: in foro vero canonico & contentioso. Et  
p̄dicta militat: quia crimē p̄ntari non p̄t. poterit eligi. & p̄ntari  
& c. sed Deū habebit vltorē: & ita in effectu tene p̄dicti crimi-  
nis horribilitatē. ¶ Quantopere autē hmōi crimē detestabile. sit  
vel verbis sancti Augustini dignosci pōt. vltra s. scripta. ille. n.  
sermone xlix. sic inq̄: Audite Elayam vobis dicentē: videramū  
v̄rū plenus sum. eo qd indigne mihi offertis: ne offeratis igitur  
v̄tra sacrificia: qd sabbata v̄ra. incensum v̄rum. et solēnitates v̄ras  
odiuit anima mea. & oīa facta sunt mihi molestia. cū extenderis  
manus vestras. auri a oculos meos & a vobis: & cum multi-  
plicaueritis ofones. non exaud. ā. p̄ eo qd turpitudinem opera-  
mini. quæ ā illa turpitud. nisi quæ immunditia: a papostolū  
appellatur. Illa denique ē. turpitudō: illa summa immunditia: il-  
la summa miseria. a qua angeli fugiunt: qd demones videntes.

oculos claudunt: illa enim est immunditia & miseria. qd masculo-  
33 li in masculos operantur. ð de quibus et Apostolus nō solum.  
qui faciunt: sed et qd facientib. consentiunt. digni sunt morte:  
hac est merito immunditia: & paulo post: o qd abominabile vi-  
tium: o qd detestabile crimē: o qd mortiferū damnū: o qd pessimū  
scelus: o qd inaudibile malū: ecce enim mēbrum Christi nō solum  
formicatur: sed et meretrix efficitur. hæc est illa immundi-  
tia. qd Deus summe odio habet. qd detestantur sancti. quam hor-  
rent beati. qd fugiunt illi. qui regnum Dei consequuntur eter-  
num. hæc et plura Beatus Augustinus ad hoc scelus infectan-  
dum eodē sermone ad heremitas posuit. At Ouidius licet ni-  
mis licenter opere condidisse dicatur: hoc tamen et vitium ab-  
horre v̄. ait. n. lib. 2. de arte amandi circa si. Odi concubitus.  
q non vtrique resoluunt. Hoc est. cur pueri tangar amore mi-  
nus. & Tibullus elegia. 4. lib. 1. O: sage te tenere pueros m tra-  
dere turbe. Nam cām iusti semper amoris habēt. hæc autē ideo  
volui subnectere. vt cuique innotescat vel poetis qui ab aliq̄-  
bus impudici appellantur. tale flagitium admodum esse exole-  
tum ac spurcicum videri. ¶ Restaret et videre an sodomita te-  
stari possit quod quidem omitto: quia nullo modo ad materia  
nostram adaptari potest: dabitur alias alibi dicendi locus. ¶ An  
34 taurū sicut proprer adulterium separatur coniugij quo ad tho-  
rum. ita proprer crimen sodomiticum possit separari: vide lo-  
no. Abb. Propo. & alios in c. maritis. de adult. & dicit ibi Ab. cō-  
munem esse opin. qd sic. & hæc de tam abominabili vitio susci-  
pant: ne de eo vltimus loquendo aer corrumpatur. vt supra.

## ¶ Decimus nonus art. 9. q. prin. 1. part. 2. Libri.

- 1 Adulter an possit presentari.
- 2 Adulterium grauius reputatur occisione filij.
- 3 Adulterium. est crimen lege Moisaica dignū morte. Estque crimen publicū.
- 4 Adulter clericus priuandus est beneficij.
- 5 Adulter infamis est.
- 6 Adulterium an sit crimen mediocre.
- 7 Dispenatio an habeat locum in crimine adulterij.

**Dubitatur** 19. ¶ an clericus adulter possit presentari  
ad bñficiū patronatū? & in hoc est aduer-  
tendum. qa text. in c. at si clerici. in §. de adult. de iud. v̄ hoc cri-  
mē cōnumerare inter minora crīa. & iō debet dici adulterij  
p̄ntari posse. tamen Bal. ibi dicit. qd licet hoc crimē nō cōnu-  
mere inter enormia delicta: tñ reuera est crimē valde infestū  
clericis & bonis viris: & turbat honorem m̄simonij. & famā. ia  
qua p̄stitit decus gentiū. a. u. h. de nup. in prin. colla. 4. & p̄ hoc  
d. me. Cor. seq̄ dō do. sūū Barba. solet allegare tex. in l. eodē  
lis. §. instituto filio. in verbo. filiū n̄m interfecit. & alia deterio-  
2 ra fecit. ff. de leg. 2. vbi p̄batur vitū reputare ð adulterij graui⁹  
occisione filij. ita alleg. illū tex. lac. de Ar. vt refert Bald. in l.  
athletas §. calūniator. ff. de his q. nō. in fa. & doc. in c. pe. de con-  
sue. lib. 6. & tex. in l. pe. C. q. acen. nō possit loq̄tur de criminib. gra-  
uiorib. & gl. ibi ponit exēpiū de adulterio. adducit et̄ tex. in l. si.  
ff. de publica. in verbo. aliud deterius fecit. corrupit vxorē. vbi  
lex reputat adulterij grauius crimē. ad iurē et̄ tex. in l. patri. &  
in l. quod ait. ff. de adulte. vbi licet patri vendere filiū proprer  
adulterij: & iō est de se malū: qa ex nulla cā p̄ iustificari. c. si  
Christus. de iureiu. adducit et̄ id. quod dixit Bal. in l. si. C. si ð ius  
vel vilitat. publi. & in l. ff. de ðli. p̄nc. qd licet p̄ncipis possit  
statuere bannitū posse impune occidi. vel furū ð cum fieri. tñ  
nō posse statuere raulle bannitū posse impune adulterari: &  
iō p̄ dici adulterij esse maximū crimen. & text. in d. §. de adul-  
terij. c. at si clerici. de iudi. venire implicatiue: qa resultat abso-  
3 nus in intellectus. ex quo nullo iure p̄bat adulterij esse minimū  
crimē. Nā aut cōsideramus legē moisaicā. & adulterij ð est mor-  
te dignū: aut cōsideramus legē ciuilem: & eodē mō impo-  
na gladij. l. quis. C. de adul. est. n. crimē publicū: vt in l. ff. de pu-  
iud. & in l. C. de adul. erit ergo effectualiter & formaliter cri-  
men graue: sed per accidēs v̄ minus: qa magis frequētar. &  
iō facilius dispēsat: vt per doc. plene in d. §. de adulte. vbi et̄ an  
sit maius incestu. videtē ibi: qa nō est materia n̄ra. vbi Barb. p̄fer-  
tim in 2. & 3. col. quē late seq̄t̄ scholaris suus d. me. Cor. in suo  
reper. ad Ab. in verb. adulterij. in si. v. col. cū duali. seq̄. ¶ Rede-  
undo mō ad n̄m. vt oēs doc. volūt in d. c. at si clerici. in §. de a-  
dulte. in vit. col. per Ab. & per Barb. in pe. col. post Bal. p̄sup-  
ponit adulterij esse priuandū bñficiis. cū q̄rat. an dispensato  
cū adultero. intelligatur dispēsatū in ordinib. & bñficiis habi-  
tis & habendis: qa dispensatio circa habita & hñda bñficia p̄-  
supponit in habilitatē ad hñda. & priuationē circa habita: arg.  
4 l. decem. ff. de verb. obl. & c. venerabilem. de elec. & qd adul-  
ter talē sit priuandus bñficiis. tenet Abb. post Inn. in c. quærelā.  
in prin. 2. col. vbi equiparat adulterij. & periniū. cū ergo faci-  
lius quis



lius quis prohibeatur ab acquirendo beneficium, quam priuatur: vt pulchre per Abb. in c. super eo. in 2. col. de elect. & diximus. s. in 16. artic. presentis. 9. q. & adulter sit priuatus. vel priuandus beneficio: ergo multo magis nec presentari poterit per dictam doctrinam. Abb. post alios in d. ca. sup. eo. ¶ Item, adulter: est infamis, maxime post infamiam, infamia iuris, vel salte infamia facti ante infamiam: vt per doct. in d. §. de adult. vbi in pe. col. Barb. ponit conclusionem per omne maleficium, per quod de iure ciuili irrogatur infamia, posse que beneficio priuari post Bal. ibi qui alleg. c. veritatis. de dolo & contu. c. inquisitionis. & c. qualiter & qñ el. 2. de accu. & c. licet. el. 1. de simo. l. iudices. C. de digni. libr. 12. maxime late ipse in assistentibus principi. C. de con. iu. & protec. d. Augu. l. j. eod. li. q. reatus oem adiuu honorē. l. j. C. vbi sena. vel cla. allegat et Arch. in c. generali. de elect. libr. 6. & ad hñ in c. maximianus. lxxxij. dist. & in c. presbyter. lxxxij. dist. & Barb. ibi miratur de Bal. qñ non allegauerit gl. sing. de hoc in l. 2. §. miles ff. de his. q. no. infra. vbi tex. priuat militē infamē militis. & gl. ibi dñ rideo in ralte celestis militis: adulter ergo. cū sit huiusmodi. debet priuari beneficio. & per doctrinam Abb. in d. c. super eo. igitur multo magis nec presentari, presentem cum concluderimus. s. in 16. artic. presentis. 9. q. prin. infamem presentari non posse.

¶ Tu aduertendum Arch. floren. in suo trac. de censuris. in tit. de irreg. in illa rub. de irregularitatib. ex enormib. & in medio criticis scrib. dñs dñr aduiteriū esse medioere crimē, seu delictum: & ideo si est occultum, nō impedire promouendum nō debere promotum, nec indigere dispensatione: sed sufficere potest sacramentalē. allegat. c. ex tenore. & c. quæstione. de tēpo. or. & sic isto casu dicitur adulterum posse presentari, ex quo crimen occultū ¶ Si vero adulterū est manifestum, & tunc aut est manifestum pro propriam confessionem delinquentis ex rra iudicium factam: & licet non faciat quem irregularem: tñ dēt suspēdi ab officio et beneficio. c. qñ sit graue. de exc. p. rla. & sequitur suspensione non poterit presentari, sicut de suspēso late diximus. s. in 2. artic. presentis. q. prin. ¶ Si autem est manifestum crimē adulterij, per famam deficientē accusatore, vel legitima probatione, & licet non inducat irregularitatem, tamē dicitur irretitus infamia facti: & ideo presentari non poterit, nisi sequuta purgatione canonica, vt illa presentata absoluat: & si in eo defecerit, deponetur. c. significasti. de adulte. & diximus. s. in d. c. art. presentis. q. prin. dñ tractauimus, an infamis presentari possit. ¶ Aut crimē sit manifestum per infamiam, vel confitio seu confessionem, metu pbationis factam: & ista non in irregularitate, pur facit notoriū p euidentiā facti. qñ nulli potest remissionem celari, cuius testis est populus, & in citationi non est locus. c. quæ situm. de temp. ord. & sic non poterit presentari: quia irregularis presentari non potest: vt diximus in 4. artic. presentis. q. prin. ¶ Poterit tamen in isto crimine velut in medio crimē crimine notorio de iure vel de facto per episcopū dispensari in tali irregularitate, secundum Inn. & gl. in d. c. ex tenore. & in d. §. de adulteriis. per doc. & maxime Abb. & Barba. vbi late an dispenser in acquisitis, & acquirendis beneficiis, & ordinibus: & an in illis, qui vel quæ conferri per episcopum non possunt: vide ibi in fi. & ita in hoc passu concludo.

¶ Vigesimo art. 9. q. prin. 1. part. 2. Libri.

- 1 Concubinarium publicum an possit presentari. c. n. 2. 4. 6. 7. 8. 9. 10. 30 32.
- 3 Concubinarium licet occultum, est in peccato mortali.
- 5 Paria sunt. Non esse vel esse. & ignorari.
- 11 Suspensus quo ad alios, potest celebrare. Et a quibus ille nihilominus excludatur. nu. 12.
- 13 Sacerdos minus duobus presentibus non potest missam celebrare.
- 14 Concubinarium antequam priuatur beneficio tres monitiones requiruntur.
- 15 Concubinarium cum vult promoueri ad beneficium, consilium est, vt dimittat concubinam.
- 16 Concubinarij clerici quibus modis sint persequendi & tractandi. & numero 2. 1. 2. 3.
- 17 Concubinarij vbi sunt plures, quo ordine Index debet eos psequi & tractare.
- 18 Clerici in minoribus, an possint cogi ad dimittendas concubinas.
- 19 Clericus an deponi possit propter fornicationem.
- 20 Indicis est electio, quando varie pena imponuntur.
- 22 Meretrices tolerantur in Curia Romana, vt vitium Sodomiticum euertatur.
- 24 Index laicus non potest inquirere contra occultas concubinas clericorum.
- 25 Concubinatus an sit crimen ecclesiasticum vel seculare. Et an sit permisum de iure ciuili.
- 26 Iura adaptantur his, quæ frequenter contingunt.
- 27 Peccare quis magis dicitur fornicando, clericus, an laicus coniugatus. 33.
- 28 Matrimonium spirituale esse ad instar carnalis, quomodo sit accipiendum.
- 29 Episcopus non est deponendus propter qualificatam fornicationem.
- 31 Clericus cessante infamia, non potest presentari.

1 Potest loco dubitari: an publicus concubinarium presentari possit ad beneficium patronatum? Firma. in tracta. de episcopo. in j. par. ij. lib. in 6. qu. quærit, an concubinarium possit eligi in episcopo & ministrare diuina? & c. non alle. 33. dist. c. vlt. & in summa. & c. maritū. & ibi gl. 3. 4. dist. e. curadum. & c. præcipimus. & c. qualis. 30. q. 5. secundum gl. in d. c. maritū. ¶ Est tamen aduertendum, quia habemus tex. in c. vestra. de eo ha. cler. & mul. vbi hñ licite à clerico fornicario. qñ diu toleratur nec habet operis euidentiā audiri diuina & picipi ecclesiastica sacramenta: a notorio vero esse abstinendū, non pp sacramēti defectū sed ad ipsorum fornicatorum emendationē: vt in illo tex. habetur, secundū summariū Abb. & doc. cum ergo Firma. loquatur simpliciter de concubinario: & non distinguit inter notorium & non notoriū vt male loquitur concubinarium toleratur admittit ad officij, & potest sacra ministrare, pp quod offm & sacra, datur beneficium. c. fi. de rescr. li. 6. & alibi dñ beneficium esse stipendiū clerici, vnde viuat, pp seruitiū. c. episcopus. de pben. & magis clare in c. fi. 1. q. 2. vbi hñ stipendiū satis esse pro laboribus debiti. Vnde videtur dicendum, qñ quousque quis concubinarium vel alias fornicator clericus toleratur, & licite ad eo percipiuntur sacra, & audiuntur diuina, poterit ad beneficium presentari: & id vñ non fuisse bñ loquutū Firma. loquendo simpliciter de concubinario, non subiungendo publico, vt nos fecimus in tit. nr. art. ¶ Tamen in hoc est aduertendū: nā concubinarium licet occultum, oino est in peccato mortali: sic salte quo ad est suspensus ab officio: vt vult Abb. & doc. in c. accu. a tom. de simo. & id ipsemet debet se abstinere ab officio: & abstinendo se ab officio, nō debet habere beneficij, quo ad est stipendiū officij, & ad hoc faciunt, quæ diximus in prox. 17. artic. huius q. princ. de presentando existente in peccato mortali. ¶ Quare pro vera decisione presentis art. essent assumenda quinque dubia, quæ pulchre declarat Abb. in d. c. vestra. in 2. & 3. col. de coh. 2. cle. & mu. & quæ ego deducam ad j. scriptam distinctionem.

4 ¶ Dicamus ergo aut clericus concubinarium vel fornicator est occultus: & tunc quia omnino est suspensus, quo ad se deberet se abstinere à diuinis & à beneficiis: quia non dēt de illis viuere non deseruendo beneficiis, per iura. s. alle. & sic ipse mer non recedendo à malo & non faciendo se absolui, & penitentia non peracta, non deberet permitti se presentari: vt diximus in existente in peccato mortali: vbi. s. & cū hoc sit occultum: non habebit ecclesia de eo iudicare: & ideo presentatus admittetur: nā paria sunt non esse vel esse & ignorari. & ideo Abb. in d. c. vestra. in 2. col. in t. q. dñ clericū concubinarium siue publicū siue occultū, sēmp quo ad se, esse suspēsum, nec est spāle in eo, cū idē sit in quolibet clerico existente in peccato mortali: nam nō debet exequi officium, ex quo propter peccatum mortale est adeo separatus: vt dñ probari in c. de cohabit. cleric. & muli. ¶ Et add. hanc suspensionem pro eo: sē principaliter ab Adam, qui immediate cum peccauit, separatus fuit à gratia Dei. xj. q. iij. c. illud. & c. audi denique. & per Inn. in c. si celebr. de cler. exc. ministran. alleg. etiam illud psalmiste: O iui ecclesias malignantium grauisime igitur peccat clericus celebrando, dum existit in peccato mortali. c. quod dicit. de conse. di. 2. & c. de homine. de celebr. mis. tamen vt s. dixi in occulto peccatore illaqueato illo peccato, quod post peractam penitentiam non priuet eum executione ordinum, minime dicerem illum presentari non posse: per c. ex tenore. de temp. ord. licet, ppter lū occultam naturam sit quæstio fertiens de vento, an possit presentari: ex quo ipse est, qui hoc iudicare habebit, cum consistat in conscientia sua, de qua ipsemet, & non ecclesia iudicat. iuxta dictum Bal. in rub. de iudi. vt diximus. s. in 18. artic. presentis. q. prin. dñ loquuti fuimus de occulto sodomita, qui tamen post peractam penitentiam non habet executionem ordinum. text. & ibi doc. in c. nisi cum p. idem. de renun. & ideo quādo est occultus licet sit suspensus quo ad se: vt proxime est dictum, non tamen est suspensus quo ad alios: & ideo non peccat alij audiendo ab eo diuina, & sacramenta recipiendo vt proxime dicemus in tolerato. ¶ Aut clericus concubinarium vel fornicator non est omnino occultus: quia de eo habetur notitia: sed tamē est toleratus: & licet sit suspensus quo ad se: vt s. est dictum, tamen licite ab eo audiuntur diuina, & sacramenta percipiuntur: & sic non est adhuc suspensus, quo ad alios. d. ca. vestra. & probatur in d. ca. fin. de cohabit. clericor. & mulier. vnde dicem ad ppositū ipsum male agere pmitte dō se presentari, si prius nō discedat à pctō. nihilominus si toleratur ad officium, quod est plus, debet etiam tolerari quo ad beneficium, quod datur propter officium, & est minus: vt s. est dictum. & ideo poterit presentari. ¶ Verum si opponatur presentari, & indicetur, & non se ab illnet, incontinēti concubinā expellendo, poterit à presentari repelli, p j. dicēda. ¶ Aut clericus est concubinarium vel fornicator, non

# Cæsar Lambertinus Episcopus

107. non occultus, sed notorius per sententiam, vel per confessionem sponte factam: & ex quo est suspensus, quo ad se, & quo ad alios: vt in d.c. vestra. non est dubium eum presentari non posse: vt late de suspensis diximus. §. in 2. art. presentis. q. princ. hinc dixit Abb. in c. vestra. in 2. col. in 2. q. audientes diuina à tali peccare, quia veniunt p̄ præceptum ecclesie, non q̄ sacramentum non sit verum in se: sed ex contemptu, contumacia, & inobedientia superioris. vnde alibi dicit canon benedictiones talium clericorum conuerti in maledictiones. lxxj. dist. c. si qui.

¶ Et quam maximè hoc procedit: quia declaratus concubinaris per sententiam, est infamis: nam per sententiam irrogatur infamia. vt est glossa in §. porro. 3. q. 7. & in l. a. h. l. r. s. §. calumniator. & §. seq. & in l. si de his qui not. infam. & ponit Abb. & doct. vbi est Fel. in c. testimonium. de testib. & infamis presentari non potest: vt diximus. §. in xv. art. presentis. q. & q̄ concubinaris sit infamis, q̄ per sententiam est eodemnatus, tenet Io. And. in c. 2. de purgatio. canonica. ¶ Aut aliquis clericus est concubinaris vel fornicator notorius notorietate facti, vt quia habet concubinam publice in domo, qui tamen non fuit condemnatus, nec in iudicio confessus: & in hoc est considerandum an talis concubinaris sit suspensus, non solum quo ad se: sed et quo ad alios, sicut in casu præcedenti: & vt refert Abb. in d. c. vestra. in 2. col. sunt due opinioniones. ¶ Vna, vt absque aliqua monitione omnes se abstineant: & non audiant diuina ab huiusmodi clerico. & ita videntur velle multi in c. sicut. de cohabit. cler. & mulie. & in c. si celebrer. de ele. ex com. mini. quam sequuntur Host. Io. An. & But. in d. c. vestra. vt ibi eos refert do. Abb. ¶ Alia fuit opinio, vt monitio necessario requiratur, ad hoc, vt alij abstinere se debeant. & hanc tenent Vgo Lau. & Archib. in d. c. si qui. 8. dist. & Io. de lign. & do. Car. in d. c. vestra. vt eos ibi refert Abb. in d. c. col. & mouentur ratione, quia cessante monitione non videtur què posse habere indubitatam scientiam de concubinato, cum possit clericus se excusare. Ad què facti d. c. si qui. vbi est, q̄ si maluerint perseuerare in peccato, omnes abstinere: & vnde pillud verbum maluerint, videtur omnino esse opus monitione pretia, vt sic appareat de contemptu & voluntate sua. ¶ Vnde Abb. ibi videtur has opinioniones concordare, vt ante factum sit consulendum secundum primam opinionem. q̄ non requiritur monitio post factum vero, vt eueretur peccatum illorum, qui se non abstinuerunt: potest dici esse veram secundam opinionem, licet vtraque possit dici vera: & q̄ nunquam incurram poenā p̄ctā, audientes diuina à talibus ante monitionem, pp̄ varietatem opi. adducit, quod no. gl. in c. de post. prælatorum. lib. 6. & dicit facere regu. primā. ff. de iuris & facti ignor. & d̄ se alias transiisse eū hac opinione: sed modo melius de subtilitate iuris cogitando, d̄ posse distingi: aut fornicatio est ita notoria, q̄ nullam habet dubitationē sicut videmus in plurib. clericis, qui tenent ita publice concubinas in domo, sicut vxores, & publice nutriunt filios: adeo vt ipsi et non audeant inficiari: & tunc credit eos esse suspensos et quo ad alios: & sic omnino est ab eis abstinendum atque illi qua monitione. & h. d. probare illū tex. in d. c. vestras. in fin. ibi nec habet operis euidentiā, & melius in c. seq. quod incipit, tua nos. de cohabit. cler. & mulie. vbi nulla fit mentio de admonitione. & p̄ hoc ibi gl. norab. in verbo, ibi non ex euidentiā. & in verbo, ceteri. quæ gl. sunt notande. & habetur in c. de manifesta. 2. q. 1. & in gl. in c. michael. de filiis presby. quæ ponit qua liter probetur quem esse filium presbyteri. adducit etiam tex. qui v̄ probare de directo. in c. nullus. & in c. presbyter. lxxj. dist. requirunt enim illa iura solum euidentiā facti, non aut expectationē monitionis superioris. adducit et absurdū, qd̄ sequeretur, à d̄no sensu: vt nunquam fornicatio vel raro possit esse notoria. ¶ Si vero fornicatio vel concubinatus non habet illam operis euidentiā, sed potest probabiliter tergiuersari: puta quia concubina habitat cum matre clerici, & d̄ ipsam esse pedisequam matris, vel quid simile: puta q̄ sit seruitrix, & non est talis etate vel pulchritudine, quibus posset iudicari concubina: & clericus est infirmus, & indiget seruitiis: & tunc procedit d̄na opinio, vt expectetur monitio, & eius contemptus. & hanc putat Ab. esse mentem iurū. ¶ Et ad hoc non obstant iura proxime alleg. nā ibi exigitur monitio ad alium effectum vt sepe dixit idem Abb. in d. c. sicut. de cohabit. clerico. & mulierum. ¶ Si igitur iste talis est monitus, & non desistit, vel si hēt operis euidentiā, non poterit presentari: quia non poterit de seruire beneficio: ex quo diuina, quæ ibi celebraret, non deferrent paronis, qui præferuntur in ecclesiis patronatis præalij ex iure, & fructu honoris processionis. c. nobis. hoc ti. & diximus §. in diffinitione iuris patro. in si. 1. art. 1. q. prin. 1. part. 1. lib. & idem Abb. in d. c. vestras. in 3. col. in 3. q. dum querit, an concubinaris sit suspensus à iure ab officio. dicit, q̄ sic indire-

cte: quia non concessis auditoribus non celebrabit. & postea dicit secundum communem, hoc non sequitur, tales sunt prohibiti auditores: ergo non poterit legere, quia bene poterit. tamen ipse Abb. facit differentiam & distinctionem, de qua proxime, aut apparet operis euidentiā, aut non: vt primo modo casu sit suspensus ab officio: & celebrando irregularis, & et à beneficio. secundo casu non erit suspensus ab officio, nec à beneficio, nec irregularis, si celebrat: vt ibi ipse late tenet contra alios in locis ibi allegat. & maxime per doct. in capi. sicut. de cohabit. cleric. & mulier. ¶ Et licet ista non sit materia nostra: tamen possumus dicere, quod sequitur, est suspensus q̄s quo ad alios, puta, vt nulli ab eo audiāt diuina: ergo nec ipse celebrare potest. & hoc in casu nostro nec militat exēpiū positum per doc. de legente & audiente: quia ibi prohibito erat facta auditoribus tantum, & non legētib. sed in casu nostro nullus discrepat: vt conclusimus. §. in primo membro concubinarium, vel alias fornicatorem esse suspensum omnino quo ad se: & sequuta postmodū suspensione, quo ad alios, in totum erit suspensus. & sic militet dictum Abb. et ex hoc & exēpiū doctoris non. ¶ Dicimus & aliud: nam dato, non tamen cōcesso opinionem Abb. non militare, quicquid esset suspensus quo ad alios, non tamen dicitur suspensus ab officio, nec à beneficio. dico tamen eum presentari non posse propter duo. Primum, 11 quia tamen poterit seruire ecclesie, cum onere paronis: vt §. diximus. Secundum, quia negari non potest talem concubinarium notorium per euidentiā operis non esse infamem saltem infamia facti: vt proxime dictū est. & per Io. An. in d. c. si celebrer. de ele. ex com. mini. vnde licet non sit suspensus à beneficio habito, tamen bene propter infamiam est suspensus à beneficio habendo: vt per doc. & maxime Abb. in 2. col. in c. super eo. de elect. & in c. querelam. de iure iur. de perituro, qui non est priuatus beneficio acquisito, tamen collatio de nouo sibi fieri non potest: vt late diximus. §. in xv. art. presentis. q. prin. sic & in casu nostro propter infamiam facti nō poterit presentari, et sententia non sequuta durante ipsa infamia: vt diximus. §. 10. 16. art. presentis. q. prin. ¶ Potest & tertia ratio assignari, q̄ cum quis est suspensus quo ad alios, non possit celebrare. nam sacerdos minus quam duobus presentibus missam celebrare non potest. statuit enim Sother papa. de cōse. di. i. c. quoque. vt nullus missarum solēnia celebrare præsumat, nisi duobus presentibus sibi que respondentibus, ipse tertius habeatur: vt cum dicit dominus vobiscum: & orate pro me fratres conuenit, vt ipse salutationi à pluribus respondeatur. solus enim p̄ se: p̄ se: p̄ se: nō potest diuinum officium absque ministris suffragio celebrare: vt in c. proposuit. de filiis presby. vt late prædicta p̄sequitur Spec. in libr. rationale diuinorum officiorum in lib. 4. de missa & singulis, quæ in missa aguntur in 8. col. in verū. sed queritur vtrum. & in eodem lib. in tit. de salutatione ad populum. vbi loquitur, de dominus vobiscum: & qualiter sibi respondeatur ab assistentibus: ergo cum quis est suspensus quo ad alios: & nemo in eius missa & officio manere potest, dicitur celebrare nō posse. ¶ Vnum tamen notatu dignum non omittam, quod dicit Io. An. in c. 2. de purgatione canonica. & doct. & maxime Fel. & Moder. in c. testimonium. de testib. quod cum in infamia 14 in qua est concubinaris dependeat à voluntate sua, quia illam tollere potest, puta concubinam, quare habet abiciendo auferet eius infamiam ab eo: & requiruntur tres monitiones antequam priuetur beneficio. et sic ex hoc colligitur concubinarium licet infamem, cessare facere infamiam abiciendo concubinam, cum hoc sit in eius potestate: et ideo nō requiretur restitutio nec purgatio: et sic poterit admitti ad collationē presentationem, vel aliam provisionem. quod tamen non est in infamia pueniente ex alio crimine pura ex furto, homicidio, et similib. q̄ non stat in potestate infamii tollere infamiam: ex quo furtū vel homicidii commissura exat: et ideo in illis nulla requiritur monitio. ita doct. vbi §. et Dom. in c. presbyter. 2. q. 5.

15 ¶ Sit cautus ergo concubinaris, cū vult promoueri ad bñficiū, vt dimittat concubinam: vere dico et non fide, et non reuertatur ad vomitū: vt d̄t Abb. in d. c. testimonium. de testib. et non erit infamis, et poterit promoueri. ¶ Quis autē sit modus procedendi cō clericos concubinaris, ponitur per Abb. in 17 c. clericos. per illum tex. de cohabit. cler. et mulie. ¶ Et nota, quod sunt multi concubinaris, iudex non debet omnes suspendere seu excommunicare: sed debet incipere à principaliorib. vt alij eorum exemplo perterriti arceantur. Abb. in d. c. clericos.

18 ¶ Sit an clericus minoribus, compellantur ad dimittendū concubinas in c. sicut. et in c. si autem. de cohabit. cler. et mulie. et in c. vt clericorum. de vi. et hone. cler. ¶ Et q̄ clericus debeant esse casti, vide late et pulchre d. Alb. de tractat. in suo tract. de perfectio cleric. in secunda par. in secundo requisito. vbi et an possit clericus

clericus dhere matrimonium, & qua poena puniatur si dhat: & an castitas sit de substantia ordinis: & an papa possit statuere, vt omnes clerici ducant vxores, vide ibi plene. ¶ Aduertendum est et, qd si vera esset illa opinio doctorum in c. at si clerici, de iudi. & in c. clericus, & in c. sicut, de coha. cle. & mulic. volentium clericu concubinarium fore deponendum: per regu. e. sup eo, de elec. vbi Abb. facilius quem non admitti ad beneficium, qd priuari: per c. quemadmodum, de iureiu. & illa aliam reg. facili. abdicatur a nobis ius quarendum, qd quassitum. Si igitur veniret deponendus, ad quid presentaretur, cum deponeretur postea: certe frustra. ¶ Tamen quia pulchre hic recitabo quae ponunt doct. in d. c. at si clerici, & maxime Barba. post alios. ¶ Nam ibi quaeritur, an pp fornicationem clericus deponi debeat: vbi do. Ant. post Goff. de Trano in sua summa de coha. cle. & mu. concludit, qd si est notoria, scandalosa & continuata, est digna depositione. per c. qd sit, de exec. pra. la. & per c. ex parte, A. de res. si. & gl. in c. presbyter. lxxxj. dist. ¶ Si autem non habet istas qualitates, & tunc si committitur cum moniali, idem est, facit glo. in c. virginibus, & in c. si eps. & in c. si rapuerit, & in c. si qua monica. 2. q. 1. ¶ Et idem si cum virgine vel cu nupta pp stupru, & adulteriu. lxxxj. dist. si quis clericus. 2. q. 7. c. lator. idem si cu consanguinea: vt ibi notatur. & cu filia spuali vel cum ea, qd ad poenitentiam recepit. 30. q. j. c. non debet. ¶ Idem si cu soluta, & virgine, si ea duxit in vxore de facto. 3. dist. ca. fraternitatis. § 1. dist. c. si quis a modo. c. 2. qui cle. vel vo. Si vero non ducit illa soluta in vxore, nec concurrunt aliqua de s. scriptis qualitatibus, tunc si est in sacris, quia ibi est annexu adulterium spu. le. c. fraternitatis. de frigi. & malef. deponitur, qd idem tenet Paul. in cle. j. de offi. ord. & facit c. in multis. de etate & qual. si non est in sacris, licet de rigore esset deponendus, non tamen de equitate. ¶ Do. Abb. vero in d. c. at si clerici, in j. resp. et ista dicta esse nimis rigorosa: quia in c. clericus, & in c. sicut, de coha. cle. & mul. mandatur fornicarium moneri, & in contumacia suspendi: & postea in alia contumacia deponi: & in c. in autem. eo. tit. d. f. qd si non dimiserit concubina ad tertia monitione, eps possit priuare eu beneficiis suis: & interdicere officiu. & ille text. vitur verbo, liceat epo. & sic eps ad hoc non hortatur, & d. de bere interdicti officiu, & sic non mdat deponi. & in d. c. ex parte, A. de testi. papa non mandat sacerdoti seu clericu concubinariu deponi: sed priuari bnificio. & ideo concludit d. Ab. ibi qd cum iura circa fornicatione & concubinatū vario modo disponant, relinquatur iudicis arbitrio, consideratis circumstantiis, & scadalo inde surgente & consuetudine prime: & ita poena imponent: qn que depositionis, qn que suspensiois, qn que priuationis bnficiorum, qn que interdicit officiu, qn que prius monebit, qn que sine monitione priuabit, ex quo constat de facto, & sic videtur velle Abb. in hoc vit. id quod, s. retulimus voluisse  
20 in d. c. vestra. in 3. col. ¶ na iudici optio datur quando varie poena imponuntur. glo. notabilis in c. a crapula. de vita & hon. cle. ri. 3. dist. c. fraternitatis. & debet semp ad partē miorē declinare: qd pauci vt d. Goff. conciuus meus, sine vitio incontinētia reperuntur. 50. dist. c. quia tua. na eras nfi temporis hoc nō paritur. vt in d. ca. fraternitatis. & melius est a deo redargui de misericordia, qd de seueritate. 26. q. vlt. c. alligant. & sic d. de bere intelligi Goff. in summa. & ibid. Host. in ti. de cohabi. cleric. & mulieru. in §. qualiter imponatur. & d. Abb. in c. at si clerici, praedicta fore notanda: quia iura superius allegata vario modo disponētia fecerunt eu dubitari. ¶ Veruntamen est do. Ant. in d. c. at si clerici, dicere clericu sacerdotem vel in sacris constitutum pro simplici fornicatione venire deponendum: quia tunc eentetur non simplex fornicatio, sed incestuosa. ¶ Io. de imo. vero ibi allegat in d. rium. gl. in c. Maximianus. lxxxj. dist. & in d. c. lator. 2. q. 6. quas gl. d. per doct. cōiter teneri & vtrubi que per Arch. ¶ Do. Barba. aut in d. c. at si clerici, in 3. col. d. hunc passum videri claru. & ideo indigere disputatione ex eo:  
21 quia gl. in d. c. si aut. d. de gra ecclesie esse indultu, vt prius moneantur ad dimittendas concubinas trina monitione: & postea suspendantur, & deponantur durante contumacia: ergo de iure veniunt suspendēdi & deponēdi. & tamen loquuntur, d. c. si aut. c. sicut. & c. clericus, de cohabit. cle. & mul. de clerico concubinario existente in sacris: & tamen disponunt eu eo gratio se procedi. ergo multo fortius erit idem in clerico, vel in sacer dote cōmittente simplicem fornicationem: vt nō deponatur secū dum rigorē antiquorū canonum. & subdit ibi Barb. se vidisse de facto cum legebat Ferrarie, qd quidam rustici habitātes in dioec. Cumacē. elegerant in suum rectorē quendā sacerdotem hominem robustum, & poena nigri coloris, habentem faciem magnam, cu cōditio, qd conduceeret secum concubina ex eo: quia alij rectores quos habuerant in dicto loco, non habentes concubinam, accedebant ad vxores rusticorum: & pro

pter hoc multos rectores fuisse interfectos: & ideo volebā re ctorem ducentem concubinam quae fuerunt a Barb. si hoc fieri poterat, de iure salua eorum conscientia, & ipsum expulisse eos a suo studio velut ribaldos. Postmodu Barb. ibi addit, qd id quod dixit Abb. vt s. retulimus concubinarium debere puniri attenda consuetudine loci, videtur qd mitius veniret talis sacerdos puniendus: quia sepe numero tolleratur minus malum  
22 vt euitetur maius, vt videmus in curia romana tolerari meretricies: vt euitetur vitium sodomiae. quod quidem est d. text. in c. qm ait Loth. 1. 4. dist. transit postea do. Barb. ibi ad aliud dictum, quod puto verissimum & nouum. ideo tempore apostolorum, & sic in ecclesia primitiua sacerdotes committētes fornicationem, puniri poena, de qua in c. presbyter. lxxxj. dist. & in d. c. presbyter. lxxxj. dist. quia tempore illo clerici constituti in minorib. poterant dhere matrimonium, & illo vti cōstituti postea in sacris. 3. 1. distin. c. Nicēna synodus: ideo non est admittione dignum si puniebantur actius cōmittentes postea fornicationem: quia grauius efficiebatur peccatum ipsorum, & iō dicit dixisse Io. An. do. Ant. & do. Pet. in c. v. clericorum, de vi. & hon. cle. magis puniri laicum coniugatum committentem fornicatione, quam clericum non coniugatum: & d. istam videri esse rationem quate apostoli statuerunt clericos fornicatores deponi debere: sed cum hodie clerici non dphant matrimonium constituti in minorib. vt eo vtantur constituti in sacris videtur debere cessare poenam fornicationis: nisi esset qualificata, vel diu continuata: vt s. Et ex hoc dicit ipse sequi, non  
23 recte dixisse do. Ant. constitutum in sacris committentē fornicationem venire puniendum poena depositionis: quia illud fuit secundum canones antiquos, quo tempore militabat illa ratio, de qua s. propter quam poena erat seuerior: sed hodie illa seueritas poena cessare debet: quia cessit ratio antiquorum canonum, & ideo in d. c. clericus, in d. c. sicut, de coha. cle. & m. n. lie. ubetur fieri triplicem monitione sacerdoti, vt dimitat concubinam, alias suspendatur, vel deponatur: & ideo gl. quae voluit ibi dispositionem illam emanasse de gratia, videtur non recte dicere: imo videtur emanasse propter cessantem rationem prohibitionis: & si opponatur de c. v. clericorum, de vi. & hon. cler. vbi dicitur, prout magis aut minus peccauerint, puniantur secundum canonicas sanctiones: vnde videtur velle eos puniri et secundum quod canones antiqui disponunt: potest respōderi debere intelligi illum tex. de fornicatione qualificata aliqua de illis qualitatibus, de quibus s. est dictu: & propter hoc dicit non esse admirandum, si tempore apostolorum imponebatur poena depositionis sacerdoti fornicatori: & hodie imponatur, secundum quod disponitur in d. c. clericus, cum simi. nam cum in vno sint geuati clerici: quia non habent vxores, in alio relectuantur: qd fornicando non puniuntur tam magna poena: arg. l. eum, qui. ff. de iure iur. maxime quia facilius labimur in peccatum incontinentiae temporib. istis. 50. dist. c. quia tua. ¶ Subdit et ibi Barb. quia licet ipse sit laicus, tamen non est infestus clericis: vt videtur iura clamare, & praesertim text. in c. clericus, de immu. eccl. lib. 6. q. tex. fuit factus ad instantiam clericorū Tra nensiu: vt patet in literis integris, & originalibus, quae sunt in archi uo Archiepals ecclesie ciuitatis Trani. ¶ Reduendo igitur ad nostrum d. Barb. se iudicando, consulendo, & legendo, semper libenti animo esse sequutum partem clericis fauorabilem arg. c. in teriptris, 56 dist. debent. n. cooperiri peccata eorū, in qd tunc fieri pōr: & ita d. consultuisse Pet. de Anch. Illastri. & magnanimo principi domino Carolo de malatestis: ¶ iudicem laicum non posse inquirere d. occultas concubinas clericorū, ex quo tenderet in vituperiu ipsorū clericorū. & ipsum Petrum sic dixisse in repe. c. ea, quae de reg. iur. lib. 6. in 24. q. qd est bene notandū ad intellectu gl. c. eos. 3. 1. dist. quod d. d. n. dico procedere, si opinio Legistarū esset vera. qd vult concubinas clericorū esse eorum foro: sed qd hoc non pcedit, ex quo sunt sub foro ecclesiastico: vt p doct. in c. cum sit generali, de foro comp. & pulchre Firma. in trac. de epo. in 4. lib. in 6. q. cu qrit quō eps possit cu mulierib. quaerari: vbi ibi pulchra: siue iudges sint p cubi ne publice clericorū, siue occulte, seculares iudges non poterunt d. eis cognoscere, ne p indirectū vituperet ministeriu nostrum & maxime cu cōcubinatus de iure ciuili videat pmissus vt. j. dicit: ergo non p iudices suos pun. bilis: & hae dicta sint in  
25 discursu. ¶ An cōcubinatus sit crimē ecclesiasticū vel seculare: & an sit pmissum d. iure ciuili, vel ne: plene p Abb. post aari quos in d. c. cu sit generale. & ibidem Barb. Fel. & d. me. Corfe. videtur eos. ¶ Veniendo nunc ad dicta Barb. de qb. proxime dico: certe eius rōem diuersitatis inter canones antiquos, & no uos esse nouiter considerata p eum: & bene pcedere, & cōcor dare cum s. dicitis: qd si late qualitate mimonij, qd d. hebāt in primitiua ecclesia fornicatio nō dicebāt simplex, sed qualificata:  
Lambert de iure patron. 1 4 & ideo ve

# Cæsar Lambertinus Episcopus

& ideo veniebat imponenda pœna depositionis: prout imponitur, cum aliqua qualitas in fornicatione: vt s. est dictum. ¶ Et ultra hoc: quia illa ratio ita intellecta, quando in primitiua ecclesia clerici habebant vxores: q̄ tunc videbantur clerici etiam committere adulterium: sed mortua vxore nō: & tamen pœna depositionis erat indistincte apposta in primitiua ecclesia, siue vxor viueret, siue mortua esset: & sic in hoc nō videbatur militare ratio Barb. dico q̄ in illo casu militabat adhuc, ex quo non debet esse in consideratione ille rarus casus: nam q̄ ad ea quæ frequentius accidunt, iura adaptantur. l. nam ad ea. ff. de legi. cū simi. vel potest dici militare aliam rationem ab illa descendente: nam cum potuerit habere vxorem in iuuentute ex quo in minorib; h̄it, & calores luxurie iuuenilis potuerit cum matrimonio explere merito debet postea continere: temporibus autem nostris nullo tempore possunt habere vxores: & ideo mitius nobiscū agitur. ¶ Et ex hoc sequitur dictum Io. an. do. 27 Ant. & Pet. in c. vt clericorum. de vi. & hon. cle. ¶ magis peccare laicos coniugatos, q̄ clericos nō coniugatos esse verissimū & ultra eorum rationem, est alia ratio: quia in matrimonio iuranti illud seruare. & sic illud non scindere per adulteriū. 27. q. 2. quasi per totū. & in tit. de eo, qui duxit in mat. q̄ poll. p. adul. & in tit. de adul. per totū. Vnde cognoscendo aliam mulierem venit q̄ promissionē iurata in indistincte factam: clerici vero ad sacros ordines promouendi non iurant, nec promittunt indistincte castitatem: sed in quantum fragilitas humana permittit: vt in lib. pontificali in tit. de ordinatione subdiaconali: & sic, quia nunq̄ habuit: nec habere potest vxorē pollicetur castitatem eum conditione. s. in q̄tum fragilitas humana &c. quæ pollicitatio non fiebat tempore apostolorū, & in primitiua ecclesia: quia vel nulla fiebat promissio, vel si fiebat excludebatur eum vxore. ¶ Et cum hæc alioquerer cum intimo quodam nobili meo amico Tran. q̄ hoc dictū Io. And. But. & Pet. in d. c. vt clericorū. mores est argu. hoc modo sepe audiui à vobis inter clericū in sacris, & ordinem inter presbyterū & ecclesiā, dici q̄ hi matrimonio spirituali: & p. eius dicto allego doct. in ca. 2. de transla. epi. vbi Abb. in antep. col. & But. in 2. no. in 3. col. & valere argu. de matrimonio carnali ad spirituale, & e. ca. sicut absens. 7. q. 1. c. 2. & p. totum de transla. epi. Imo est fortius vinculū matrimonij spiritualis, q̄ carnalis: vt omnia p̄dicta late diximus. s. in 1. par. 1. lib. in 9. q. prin. in 2. art. in responsione ad 7. arg. partis reprobate. & s. in pximo p̄ced. 18. art. p̄tis. q. in 3. & 4. p̄supposito. Si ergo ista sunt vera, & p. fornicationē laicus coniugatus venit q̄ matrimonium carnale, vt s. est dictū: nonne clericus vxore mundana non coniugatus: sed spirituali venit q̄ matrimonij spūale? certe sic ergo fortius peccat: & sic nō est vera opinio Io. An. But. & Pet. ¶ Et licet istud arg. videatur militare: tamen non obstat, quia non est verū proprie esse matrimonium spirituale ad instar carnalis: nisi inter ep̄m & ecclesiā: & nō inter inferiores, & eorum ordines, & ecclesiā: vt late diximus in d. 2. art. in responsione. ad 7. arg. partis reprobate: & ideo non dicitur violari matrimonium spūale ad instar carnalis: quia hæc matrimonia spiritualia non sunt illa, vt modo diximus, maxime quia cū ad ordinem promouetur, nō promittit indistincte castitatem: sed in q̄tum fragilitas humana &c. vt s. est dictū. Et ad p̄missorū robur adduco aliud notatu dignū. nā videmus ep̄m esse verum maritum ecclesiæ: vt in c. 2. & in c. nisi. de transla. epi. & diximus in loco s. alle. & sic ep̄s fornicādo videtur cōmittere adulterium p̄ ecclesiā eius sponsam: gl. in c. si quis amodo. lxxxj. dist. & sic cū ultra fornicationem sit qualitas adulterij debet deponi, vt s. dictū est. & tamen doc. volūt q̄ quod licet etiam secundum primitiuos canones: q̄ clericus p. simplicem fornicationem veniret deponendus: nō tamen ep̄s per fornicationem qualificatā venit deponendus: vt volūt oēs in d. c. at si clericus. vbi do. me. Corse. d̄t istam esse eōdem opinio. quæ autem est ratio huius specialitatis in ep̄o: licet possit dici p̄ eius dignitatem &c. tamen ego puto rationem esse nimiam equiparationem, q̄ habet m̄m̄oniū spūale (q̄ vere consistit inter ep̄m & ecclesiā) & matrimonij carnale, quæ maxima equiparatio facit: q̄ sicut per adulterium non separatur in totum matrimonij carnale, sed quo ad thorum: vt in toto tit. de adul. Ita et in matrimonio spūali vero: licet committatur adulterium per ep̄m: non deponetur ep̄s: quia tunc matrimonium in totum separaretur: quod fieri non potest propter auctoritatem Christi: quos Deus cōiunxit &c. quæ etiam habet locum in matrimonio spirituali: vt de ea loquitur tex. in d. c. 2. de transla. epi. & in c. nisi cū p̄d̄t de renun. cum sim. vnde potius dicitur p̄ tale adulteriū ep̄m suspendi ab officio: vel ingressu ecclesiæ ad instar diuisionis quo ad thorum, donec egerit p̄niam: & ecclesia offensa sibi pepercerit: nota ista quia palehra & nō cōsiderata ab aliquo. ¶ Concludendo ergo omnia s. scripta dice-

rem clericū p̄ quamlibet simplicem fornicationem, seu concubinarum, siue occultum, siue probabilem & toleratum, siue notorium & manifestum, quo ad se esse suspensum: adeo q̄ nō debet se immiscere diuinis, & huiusmodi suspensionem quo ad se non esse illam, de qua s. in 2. art. p̄sentis. 9. q. prin. quæ est sp̄s censure, sed illa, quæ oritur ex peccato mortali. de qua dixi s. in 17. p̄ced. art. huius. q. prin. vbi fuit dubitatum: an existēs in peccato mortali possit p̄sentari: & ex huiusmodi suspensionē quo ad se debere ipsummet clericum se abstinere, & non p̄mittere se p̄sentari, nisi confessus & absolutus. vt in d. 17. art. diximus. ¶ Et idē esse dicendum, si est toleratus ex quo adhuc quo ad se dicitur suspensus: tamen quia vitari non potest: vt s. est dictum: in his duobus casibus p̄sentari poterit: si vero quis apparet concubinarium per suam vel per confessionem factam in iudicio, si per sententiam, seruabitur sententia: & iuxta eam vel erit suspensus, vel aliter punitus: & secundum ipsam punitionē non poterit p̄sentari. ¶ Si autem tantum confessus est in iudicio, dicerem ex virtute sententiæ vel confessionis esse effectum infamem, & p̄sentari non poterit. vt s. est dictum. ¶ Denique si non erit cōfessus, nec sententiatus sed publicus, notorius, & manifestus concubinarium, iuxta exemp. ū Abb. de quo s. ex infamia facti euidentis p̄sentari non poterit: licet sit in eius facultate ab illa infamia se liberare, dimittendo concubinam, & poterit p̄sentari: vt proxime dictum est. ¶ Tamen omisso casu sententiæ, concubinarium non dicitur suspensus, suspensione censure, non excoicatus, non interdictus, non deponitur, nec aliqua pœna, nisi peccati mortalis attritus: & ideo cessante infamia, p̄sentari poterit: quia p̄dictæ censure in eo nō existentes sibi p̄iudicare non poterunt: nisi sequuta suspensione, excoicatione, interdicto, vel depositione per sententiam: quæ ista facerent illū inhabilem, vt p̄sentare non possit, & sic nō fornicatio, nec concubinatus ex se, sed tanquam sequela sententiæ & censurarum facientium, quem inhabilem ad consequutionē beneficij: per dicta s. in quinque primis art. huius. q. prin. ¶ Et est etiam bene verū, q̄ aliquo clerico concubinario vel fornicatore nō sententiato, de hoc p̄sentato, poterit q̄ eum opponi de fornicatione, vel concubinato: licet ipse potuisset providere ante relinquendo concubinam, vt proxime diximus: si vero non reliquit concubinam, & vult se defendere, & oppositio probatur, p̄sentatio non procedet: quia cum ex probatione fornicationis vel concubinationis sine qualitatibus vel cum quibus qualitatibus veniret suspendendus, deponendus, vel aliter puniendus, non debet admitti ad p̄sentationem: per regu. s. alleg. facilius abdicatur à nobis &c. & turpius eicitur &c. ¶ Resultat ex s. scriptis & aliud, q̄ fornicatione existente cum qualitate, quæ inducit depositionem, suspensionē, & huiusmodi, ipso iure repellit quem ad p̄sentationem: non tamen repellit ep̄m ab ep̄atu: vt s. diximus, ne matrimonium in totum separetur. ¶ Restat alia ḡn̄alis conclusio simplicem fornicationem vel concubinatam non inducere suspensionē, quo ad alios ipso iure. siue occultus, siue publicus, absque trina monitione, & sententiæ: nec censurealem suspensionem, nec excoicationis sententiam, nec interdictum, nec depositionem, nec aliam pœnam, nisi p̄d̄m mortale: & alia pœnæ sunt imponendæ, & infligendæ hoc dicente & suadente ætate nostri temporis, & cōi errore: & quia cessat rō rigoris canonis antiqui: quo tpe clerici vxores habebant: & poterant euitare fornicationem. ¶ Et ex hoc sequitur corollarium magis peccare laicū coniugātū, cognoscēdo aliam mulierem, q̄ clericum simpliciter fornicādo, cum laicus cōmittat adulteriū, & veniat q̄ verum matrimonij iurātū: clericus vero simpliciter fornicando non committit p̄dicta, cū m̄m̄oniū inter ipsum ordinem vel beneficiū non sit vere matrimonium spūale, sed large, vere autē matrimonij spirituale est inter ep̄iscopū & ecclesiā: vt omnia p̄dicta s. late sunt probata. Hæc autē ideo volui hic subnectere, & illa scire pulchrum est, & quotidiano vsui apprimè contingentiæ: me autem in fontem duxeritis, si extra materiæ limen feror, eum reticenda nulatenus & exterminanda videantur.

¶ Vigessimus primus art. 9. q. prin. 1. part. 2. Libri.

- 1 *Vsuararius an possit p̄sentari, vel eligi.*
- 2 *Episcopus vsuararius deponendus est & degradandus.*
- 3 *Vsuarij pœna triplex.*
- 4 *Vsuararius manifestus in p̄ctō hoc decedēs, ecclesiastica sepultura carere d̄t.*
- 5 *Vsuarium manifestum sepelientes, sunt ipso facto excommunicati.*
- 6 *Vsuararius manifestus non admittitur ad oblationem faciendam.*
- 7 *Vsuarij manifesti sunt excommunicati.*
- 8 *Vsuararius non potest ad aliqua dignitate aspirare.*
- 9 *Vsuararius pro modo à iure statuto, an sit infamis.*



10 *Vfurarius in misseus quis dicatur. & n. 11.*

12 *Episcopus an possit statueri, q. quis possit conuinci de vsura per vnum testimonium de visu vel tres de auditu, vel quatuor singulares, vel per confessionem factam extra iudicium.*

13 *Vsurarij quibus & quot Regni constitutionibus, resurgantur et opprimuntur.*

14 *Clerici locantes domos suas exercentibus vsuras, vel aliqua quocumque modo concedentes, presentari nequeunt.*

15 *Vsura vt soluantur, non potest statuto decerni.*

**1 Expeditis** De vereis criminibus transeo ad aliud, & sic. 2. 1. ¶ Primo dubitat, an vsurarius clericus ad beneficium patronatum, presentari possit? Et Firma. in tract. de ep. in 2. lib. in 1. part. in 3. q. quarta: an vsurarius possit eligi? & dicit q. non alleg. xlix. dist. c. de petro. Imo si factus episcopus, vsuras exerceat, debet deponi. ca. di. c. ep. nec dicit cum posse facris se immiscere. ea. dist. c. si quis. cu. gl. Imo debet degradari: vt ibi. & 14. q. 4. c. qm. & per gl. no. 3. di. c. maritum. quod dr fore bene notandū d. clericos vsurarios: & hoc idem.

2. ¶ Item vsurarium fore deponendū & degradandū. vult idem Firma. ibid. in 4. lib. in 8. part. in 2. par. degradationis. in fi. 3. col. vbi dr eum debere deponi. alleg. xlvij. dist. c. ep. & seq. & gl. in d. c. maritū. & subdit illo casu etiam debere degradari. alleg. c. si quis. xlvij. di. & d. c. qm. 14. q. 4. & vltra eū clerici vsurarij deponi debent ab officio ecclesiastico. c. inter dilectos. de exec. pre. la. & in c. praterea. de vsuris. & vult Abb. in c. i. eo. tir. ¶ Item vsurarij triplex est poena. ¶ Prima, vsurarij manifesti, vt non admittantur ad cōionē altaris. i. ad suscipiendū corpus Christi. secundū Inn. in c. quod in omnib. de vsu. vel secundum Abb. ibi vt non admittantur ad ecclesiā quando celebrantur diuina: quia existentes in ecclesia, dicuntur admitti ad cōionem altaris: & hæc expositio vj melior: vt vsurarius rubore cōfusus, facilius respiciat, sicut diximus de excōicato: vt in c. pia. de excep. li. 6.

4. ¶ Secunda poena est, vt manifestus vsurarius decedēs in hoc peccato, careat ecclesiastica sepultura: & non sepeliatur in cimiterio ecclesiastico: ne clerici debeant interesse sepulture: & hodie ista poena est aucta: quia ¶ sepelientes manifestum vsurarium, sunt excōicati ipso facto. cle. eos. de sepul. vbi gl. ponit q. dicantur sepelire clerici tñan laici associantes vel foueam faciētes, seu propriis manib. in foueā cadauer renoluētes. ¶ Tertia poena est, vt non admittantur ad oblationem faciendā: vn de debet clericus respuere oblationem vsurarij manifesti. ¶ Ita Abb. & alij: maxime Ana. in d. c. quia in omnibus. vbi etiam possit accipi ab eo elemosyna: & qui dicantur vsurarij manifesti, ponit gl. in c. 1. de vsu. lib. 6. & in c. 2. eo. ti. & lib. & gl. in cle. eos. in verbo, manifestos. de sepul. Io. Ana. & Ab. in d. c. quia in omnib. in fi. Fede. de senis conf. 8. ¶ Si ergo vsurarius est deponendus, non potest cōicere in ecclesia, nec in sacris, nec alia s. scripta agere, quō ergo poterit presentari in ecclesia, in qua est celebrandū, cum debeat suspendi, deponi ab officiis, & ordinib. & priuari beneficio: vt p. Ab. in d. c. p. terea. & in c. j. de vsu. & licet non sit ipso iure priuatus, ad quid presentabitur, vt priuetur? Certe fieri non debet per sepe alleg. reg. q. ponit Abb. in c. sup. eo. de elec. non esse beneficiū pferendum ei, qui est illo priuatus: quia turpis elicitur & c. c. quemadmodū. de iureiur. Item clerici ¶ vsurarij sunt excōicandi. c. clerici arma portantes. de vi. & ho. cle. vbi plene Ab. si potest excōicari: & excōicatus nō potest presentari: vt in i. art. presentis. q. prin. quō ergo presentabitur & instituetur. ¶ Item vsurarius est vilis persona, & in digna ad obtinendam aliquam dignitatem, & est infamis ipso iure. cū gl. in l. improbum fenus. C. de his qui no. infa. vbi gl. intelligit illum tex. & bene quō sine alia sententia talis est infamis in fama ciuili, ipso facto. & clarior tex. 3. q. 7. §. porro. & vult Abb. in c. inter dilectos. de exec. pre. la. & ibi Mod. ¶ Vbi Abb. & alij post eum dubitant: quia tex. in d. l. improbum fenus. dr in famam exercentem vsuras vltra numerū permissum à iure ciuili, ¶ quid ergo, si aliquis exercet vsuras secundum modū à iure ciuili introductū: an adhuc erit infamis: cum de iure canonico omnis modus reprobetur, & ius ciuile in hoc non dedignetur sequi canones? vt in auth. de ecle. tit. col. 9. circa prin. & no. in c. quia in omnib. de vsu. & ego tenerē et adhuc vsurarium esse infamem infamia ciuili, vel saltem canonica: modo non est materia nostra: cum ergo infamis pntari non possit: vt diximus s. in 16. art. presentis. q. princ. ergo nulli dubiū esse dēt clericū vsurarium presentari non posse: & multa alia adduci possent, quæ breuitatis causa omittimus. ¶ Ad vnum tamen est aduertendum: quia poenæ predictæ habent locum in vsurario manifesto: vt in locis s. alleg. app. ret. ¶ & quis dicatur vsurarius manifestus, est recurrendum ad loca s. allegata. & ad Abb. & doc. in c. eum in dicecessi. de vsu. Sed ego dicerem, q. quotienscuq; d. presentatum de vsura opponitur, & probatur, quo ad illud

presentari non possit, dicetur vsurarius omnis ille, contra quē huiusmodi crimen erit probatum, vt à presentatione repellatur: & ita loquuntur prima iura. s. allega. post Firma. ¶ Et ob immanitatem huius criminis est speciale, adhuc, vt manifestus ille vsurarius dicatur, q. vsura probetur per solam famam, cum alijs arg. & talis, q. quem erunt fama, & arg. dicetur conuictus vsura: & poterit cōdemnari & erit vsurarius manifestus: vt pulchre per Abb. post alios. & ibi etiam Moder. in d. c. cum in dice. 12. celi. videte ibi. ¶ An autem statutum ep. vt per vnum testē de visu, vel tres de auditu, seu p. quatuor testes singulares: vel per confessionem factam extra iudicium coram quocumque possit q. de vsura cōuinci valeat, & hoc inducere possit, ponit Fede. de senis in conf. 17. vbi consuluit q. non: vt communiter tenetur: quia ep. non potest tollere dispositionem iuris edis, cum sit inferior. c. quod superioris. de maio. & obed. no. Io. an. in simili in c. si de appel. lib. 6. & in ca. vit. de off. archipr. & hoc voluit Bal. in l. j. C. de sac. san. eccle. & in l. scripturas. C. qui potio. in pign. hab. vbi dr per testes probati vsurarium manifestū, arg. illius. l. & sic à d. r. io superior vt Papa: vel supremus Princeps possit hoc facere: seu Rex habēs supremum imperium. ¶ Et ideo rex Ludouicus: & regina Ioanna huius regni Sicilie citra farum, fecerunt legem, qua incipit, Ludouicus & Ioanna & c. regēti curia & c. nouiter nostre maieitati relatum est: quæ vult q. exigente immanitate talis criminis: & quia vt plurimū sit ita secreta, vt probari non possit: voluit q. vbi conuenit publica fama d. aliquem de vsuraria prauitate, & tres testes fide digni iurati testificantur eriminatum ipsum in eos exercuisse vsurariā prauitatem, non obstante q. in eodem testimonio sint singula res, & in eorum causis propriis quodammodo deponisse cognoscantur, habentur, ac si probatum esset legitime tale crimen & exinde subsequatur merita condemnatio: & illos iuris præsidia non defendant, & c. vt ibi. ¶ Et ideo Imperator Federicus huius regni in lib. 6. constitutione dicti regni in tit. de vsurariis puniendis. in constitutione incip. vsurarium. imponit penam confiscationis bonorum: & q. sit crimen publicum: & qui libet possit vsurarium accusare, vt ibi: & idem vult ritus magne curie incipiens, q. nullus admittatur ad denunciandum aliquē de vsuraria prauitate & c. ¶ Adde etiam non solum clericos vsurarios presentari non posse, sed etiam clericos locantes domos suas exercentibus vsuras, vel alio quocumque tit. concedunt, quia cum hmōi clerici ipso iure sunt excōicati. c. vsurarij. de vsur. lib. 6. non poterunt presentari: quia excommunicati, presentari non possunt: vt diximus s. in 9. art. presentis. q. prin. & tales esse excōicatos ipso facto, ponit etiam Arc. flor. in suo tract. de censuris. c. 51. vbi etiam pulchre & late, qui dicantur vsurarij manifesti. ¶ Et eodem modo sunt excommunicati ¶ facientes statuta, q. vsure soluantur: & solute non restituantur, & iudicantes secundum ea, cle. 3. de vsu. & plene idem Arch. in d. trac. c. 30. qui si clerici essent similiter presentari nō possent. ¶ Et sic concludo clericum vsurarium presentari nō posse. Et si presentatur, & de hoc crimine opponatur, & probetur à presentatione repellendum: nec presentari posse clericum locantem domos exercentibus vsuras, aliquid p. vsura statuentem & secundum statuta iudicantem: cum prædicti excommunicati sint ipso iure. Et hæc quo ad vsurarios sufficiant.

¶ Vigessimus secundus art. 9. q. prin. 1. part. 2. Libri.

1 *Falsificantes per se vel per alios literas apostolicas, sunt excommunicati, nec presentari possunt. & n. 3.*

2 *Clerici falsificantes literas apostolicas, sunt priuati officiis, et beneficiis, & degradandi, & curie seculari tradendi.*

**Et per** ista deciduntur mille arti. & p. certim ille, q. erit 2. 2. ¶ an falsificās lras apostolicas, possit pntari? & breuiter dicēdū q. nō: siue ipse falsificauerit p. se, siue alter p. eo: & et si ipse illis vta sciēter: oēs. n. isti sui sunt excōicati ipso iure, p. verba tex. c. ad falsariorū. d. cri. fal. vbi Papa dr hæc verba: nos. n. oēs falsarios lrarum n. farū. q. p. se vel p. alios vitiū falsitatis exercent, cū defensorib. & fautorib. suis anathematis vinculo d. cernimus innodatos: & sic e. canō late snē, fm Inn. Host. Ab. Ana. & alios doc. ibi. & subdit ille text. ¶ clericij p. dicta faciētes sunt officiis & bñficiis priuati: & sic snt ipso iure, & degradadi, & curie seculari tradēdi: & absolutio à p. dicta cōtura Papæ reseruat. text. d. p. dictis in c. dura. d. cri. fal. sed excōicati n. pntari: vt in j. art. pntis. q. & degradadi minime. vt in v. art. hui. q. & priuari bñficiis, imo & priuadi nō d. bēt admitti ad alia: vt et illis priuatur: vt dr Ab. i. sape alle. c. sup. eo. d. ele. Ergo clarissimū ē hmōi falsarios ¶ farū papæ pntari non posse: d. quib. plene per Abb. Ana. & doc. in d. e. ad falsariorū. & in d. c. dura. & per totū. de crim. falsi. & per Archi. flo. in d. trac. de censu. in 14. & 15. c.

Lambert. de iure patroni.

¶ Vigessimus

# Cæsar Lambertinus Episcopus

Vigesimaustertius art. 9. q. princ. 1. part. 2. Libri.

- 1 *Præsentari an possit irretitus quocumque crimine.*
- 2 *Irregularitatem quemvis vitia inducant. & n. 3.*
- 4 *Irregularitatem vitia inducentia, degradationem, depositionem, beneficiorum præsentationem, excommunicationem, suspensionem lata sententia, interdictionem infamiam iuris vel facti, impediunt præsentationem. & n. 7.*
- 5 *Irregulares degradandi, non possunt diuinis se immiscere, et beneficia amittit.*
- 6 *Infamis quare præsentari non possint.*
- 8 *Intellectus ad h. nunc autem. 2. 5. dist.*
- 9 *Crimina que dicantur enormia, que mediocria, que item leuia.*

**Etne** De vnoquoque crimine de p se queramus, quia longa esset historia, & videremur potius facere tractatum criminum, quæ iurispr. Vigesimo tertio loco quo, an criminosus quocumque crimine in gñe, præsentari possit? Hunc art. vñ d. Roc. tangere in suo trac. de iure pa. in ver. honorificum. in 4. q. prin. in 3. col. in ver. q. autem dicitur indignus: vbi dicit illum dici minus dignum, vel non idoneum, ita vt non præsentari, nec institui debeat: & ad beneficium ecclesiasticum promoueri, in quo occurrit ea, de quibus in tex. c. tñ in c. uctis. de elec. quæ dicit esse magis leui in materia, vñ ad illud, & ad ibi notata se remittit: & ad Ab. in c. graue. in pe. col. de præb. & ad no. p. doct. maxime d. Fel. in c. querelam. de iure iur. & p. eundem in c. 2. de refer. vbi plenè: & ad quæ ponit Abb. & scriben. in c. si celebret. de clerici, exc. mi. ni. ¶ Postmodum subdit inter cætera fore notandum, quod dixit Compo. in c. cap. m. in c. sed nung d. collatio. de refer. se non in uenisse electionem vel collationem factam constituto in crimine non inducete irregularitatem eẽ nullam, quæ aut sint crimina inducentia irregularitatem, remittit se ad doct. post gl. in c. nisi cū pri dem. de renun. & in ca. si. de temp. ord. & ad dicta p. d. Maria. de soci. in rep. c. ad audientiam. de hom. in 7. q. prin. & ita residet d. Roc. vbi s. ¶ Tu breuiter dic modo non esse materiam nostram quæ crimina faciant quæ collationem, electionem, confirmationem, vel institutionem, nullam ipso iure: cū nunc sumus in oppositio nibus, quæ sunt in præsentatione: nã prin. q. nã est, qui pnt præsentari: & qui non. ¶ Dicerem bene duo. Primum me credere dictum Compo. non esse verum: nam pius non est irregularis: & tamen dicitur collationem factam periuro esse ipso iure nullam: vt latè per doct. in c. querelam. de iure iur. vbi per d. Fel. post alios: sed latius per eum in ca. 2. in 3. col. cum seq. de refer. & tergitimus. s. in 1. 5. præsentari art. huius. q. prin. vnde non puto huiusmodi regulam veram: quia data instantia corrumpit arg. i. q. j. c. sicut virgeri. ¶ Sed dico secundum, & pono reg. in hac materia, ita demum collationem: & hmoi esse ipso iure nullam, cū hoc à iure sit expressum: put videtur de ista reg. argumẽtari doc. adducti p. d. Fel. in d. c. 2. de refer. & per doct. in d. ca. querelam. & in locis s. per d. Roc. alleg. pro qua reg. facit in arg. gl. ca. fin. de iure iur. sed melius facit gl. c. fin. hoc tit. quæ vult poenam non imponi, nisi à iure apponatur. ¶ Veniendo igitur ad casum nostrum: & querendo in genere, quæ crimina faciunt quem inhabilem: vt præsentari non possit: darem regul. generalem: vt omnia illa delicta inducant irregularitatem, degradationem, depositionem, priuationem beneficiorum, excommunicationem, suspensionem, vel interdictionem latè sententia: de illis tamen hmoi censuris, de quibus s. in quinque primis art. huius. ix. q. prin. vel illa crimina, quæ inducunt infamiam iuris, vel facti, semper criminosis talibus criminibus præsentari non possunt. ¶ De irregularibus degradandis & deponendis est rō, quia non pnt se immiscere diuinis & amittunt beneficia: quia ppter officium & c. vt diximus. s. in 4. & 5. art. præsentis. q. de illis aut, qui sunt priuandi beneficiis, quoniam non possint præsentari, est ratio illa, quam ponit Abb. in sæpe alleg. c. super eo. de elec. in 2. col. vbi cū nitatur probare quem facilius prohiberi præsentari, quæ eligi, & eligi, quæ sibi conferri beneficium, & facilius sibi conferri quæ beneficio iã collato priuari, adducit illam reg. facilius abdicatur à nobis quam querendum, quæ questum: & illam aliam, turpius eicitur & c. vñ eū veniret priuandus beneficio, multo magis phibetur, ne beneficium adipiscatur. vt ibi Ab. pulchre. & diximus. s. in 16. art. pntis q. prin. ¶ Et ex istis proximè dictis sequitur ratio alterius dicti infamis, ideo præsentari non posse: quia cum non sint digni beneficiis habitis multo minus ad habendum alia: vt latè diximus. s. in xv. & latius in 16. proximis præced. art. præsentis & q. prin. ¶ Ratio aut cur excommunicati, suspens, vel interditi, præsentari non possint, est illa, quia non debent admitti ad beneficia ecclesiastica, qui sunt extra ecclesiam: vt latè diximus. s. in 1. 2. & 3. præced. art. huius. q. ¶ Et istam puto concludentem veritatem, quæ seruit ad omnia crimina. nam eū videris aliquem irretitum aliquo crimine, quod in prædictis reg. non presentes eum: quia vel ad oppositionem alicuius, vel ex officio repellitur. ¶ Ad

7 vnum tamen aduerte: quod si aliquis commisit aliquod crimen quod non efficitur irregularis, non venit degradandus, seu deponendus, non priuandus beneficiis, non est ipso iure infamis, excōicatus, suspensus, vel interdicitus, sed venit forsan excōicatus, suspendendus, vel interdicitus, dummodo non sit excōicatus, suspensus, vel interdicitus: poterit tamen præsentari: quia adhuc est habilis, & crimen, propter quod est excōicandus non repellit eum, nec in eo militat, quæ dicta sunt in iam excōicato. s. in j. art. & sic est membrum ecclesiæ: & licet postea excōicetur, pntatio tenebit: bene ordinarius non instituet eum, nisi sit absolutus: p ea, quæ diximus. s. in d. j. art. quod intrin admittit ad pntationem, donec fuerit absolutus. Idem eõtra, quoniam non erat excōicatus: & pro hoc adducitur illud, quod dicitur solet excōicatione, quæ pferuntur p ista verba, præcipio tibi sub poena excōicationis, vel anathematis, non esse canonè latè sententia: & ideo excōicatum non esse transgredientem, cum sit potius quædam de excōicando inobedientem comminatio, & non excōicatio. gl. est in c. vnic. de sagittariis. & in c. sicut tuis, de simo. & in c. relatu. hoc tit. & in c. j. de loca. & in c. j. super verbo, interminatio. de eo quod furtiue ordinem recepit. & in c. salonitane. 63. dist. & voluit Ab. in d. c. relatum. & in d. c. vnic. & in d. c. j. de loca. & gl. in c. 2. de mat. contrac. d. interdic. eccl. & tex. & ibi Abb. in c. dura. de crimine falsi. Cum ergo iste, cui præcipitur sub poena excōmunicacionis veniendo veniat excōicandus: & tamẽ quia p illa verba non est excommunicatus, nec hñ p excommunicatio. Ita & in casu nostro, licet crimẽ commiserit, p quod deberet excōicari, non adhuc excōicatus admitti debet ad pntationem, ex quo non est ipso iure excōicatus. ¶ Sed magnũ dubium mihi facit: quia beneficiandus debet esse clericus: vt sæpe diximus. s. in 7. q. prin. huius part. in j. & 7. art. & ille qui appetit ad ordines pmoueri: vel ascendere: debet esse sine crimine. ¶ vt vult text. in s. nunc autem. 2. 5. di. allegando dictum Apostoli: & beati Hieronymi: & sic cum nemo possit esse clericus quocumque crimine irretitus: ita nec præsentari, tamẽ gratia: ibi declarat quomodo hoc dictum intelligi debeat. s. q. nomine criminis ibi non debeat oẽ peccatum intelligi: cū res poene datur naturam sit, hoĩem esse sine peccato: vt ibi p eum: alias solutiones & intelligentias dat doct. puta vt exponi debeat sine crimine, videlicet in dispensabili. ¶ Vel tertio sine crimine quod requirit dispensationem, sup quo: vt quia tale est, per quod incurfa fuit irregularitas, non poterit pmoueri sine dispensatione prius obtenta. ¶ Vel quarto potest intelligi de omni mortali, in quo quis pferat: nō. n. ante pntationem & poenitentiam interiorem, p quam tollat peccatum ipsum, debet quod pmoueri alias ad sui dñationem ordinari: licet character imprimat, & est executionem recipere. ¶ Vel quia tunc exponit sine crimine, seu enormi: sunt. n. quædam crimina, quæ appellantur enormia s. canones, ideo enormia, quæ ad normam poenitentie ex vi ipsius solius iduci non pnt, quin semper aliqd de poena remaneat, & post ipsam poenitentiam. Ita d. Alb. de troctis p dicit latè psequens in sæpe all. suo trac. de pfect. clerico. in 2. li. xv. requisito. vbi enumerat oĩa crimina, quæ post peractam poenitentiam impediunt executionem ordinis, & quæ dicantur mediocria: vide ibi nolo transcribere. ¶ Sed ego dico prædicta crimina fore consideranda in promotione ad ordines: sed postquam quis est ordinatus ad beneficia illa non esse, ita subtiliter indaganda, sed tñ ea crimina considerari, quæ faciunt quem inhabilem ad beneficia, quæ sunt illa de quibus s. ¶ Quæ autem dicantur crimina enormia, mediocria, & leuia, ponit Ab. Barba. & doct. in c. at si clerici. in j. respons. & in s. de adulteris. de iudic. & pulchre Archi. florent. in sæpe allegat. tract. de censuris. in titul. seu rubric. de irregularitatibus seu enormibus & mediocribus criminibus contractis. vide ibi: quia non est materia nostra. ¶ Conclude ergo in hoc generali articulo cum materiali & generali regul. supra per me data.

Vigimesiquartus art. 9. q. princ. 1. part. 1. Libri.

- 1 *Præsentari an possint illiterati & n. 6.*
- 2 *Clericus illiteratus ad ordines promoueri non potest.*
- 3 *Clericum illiteratum ad ordines promouendis poena.*
- 4 *Clericum ordinandum qualem esse conueniat.*
- 5 *Sacerdotes ab ignorantia longè abesse debent.*
- 7 *Episcopi & alij habentes dignitates officia, vel beneficia ecclesiastica, quæ scientia prædicti esse debeant.*
- 8 *Canonicos ecclesiarum cathedralium longe doctores esse conuenit, quæ ecclesiarum inferiorum.*
- 9 *Consuetudo vel statutum, an valeat, vt non admittantur ignobiles, si sint illiterati, ad canonicatus ecclesiarum cathedralium.*
- 10 *Scientie ordo, quis.*
- 11 *Index an possit esse illiteratus. Quid in assefore, & aduocato.*

Exped

**Expediti** A criminibus, provenientibus immediate à culpa criminosa, ut fuerunt præcedentia, & ipsi ideo presentari non possunt. Modo videtur quæredū de aliquibus criminibus non provenientibus immediate ex culpa ipsius præstanti, sed alterius, puta parentū suorum, vel saltem nature, seu negligentiæ ipsius, & nihilominus sonant in culpam, & defectū eius.

Et ideo quero magis in specie. 24. loco, ¶ an illiteratus possit presentari? & dic q̄ stante illo fundamento, de quo in prin. 7. q. prin. huius partis, quem non posse presentari ad beneficium patronatum, nisi sit clericus est dicendum, q̄ cum illiteratus non possit promoveri ad ordines. c. illiteratos. 3. 6. dist. vbi ait text. illiteratus nullus præsumat ad ordines promoveri: quia literis sacris carens, non potest esse aptus officii: ergo clarum est eū presentari non posse: cum n. non potest esse clericus, quō poterit presentari? & si dicatur, illiteratum nō debere presumere se promoveri facere: quod verbū, presumere, designat actū fieri auctoritate propria. c. j. & ibi no. de vi. et ho. ele. ergo si ordinatur efficitur clericus: & sic presentari poterit. Respondetur adhuc eū non dici clericū, qui ecclesiæ præesse possit: & sic illum non esse idoneum sine literatura. c. cum in cunctis. de elec. & c. eū sit artium. de at. & qual. Item respōdetur, non solū pillum tex. c. illiteratos. 3. 6. di. vbi est hoc verbum præsumat: sed palam hoc phiberi, in quibus non est verbum præsumat. put est tex. inc. præcipimus. 3. 4. dist. & in c. fi. de temp. ord. lib. vi. qui ¶ tex. vult illiteratum, nec ad quatuor ordines minores promoveri posse: & imponit poenam ordinanti suspensionis panni à collatione ordinum, quam ipso facto incurrit: quod debet intelligi in Do. & doc. ibi de omnino illiterato. l. poenitus in scio literatū: nam in illis quatuor minoribus ordinibus, ut ad illos aliquis promoveri possit, & eos exercere sufficit, quē scire legere & pittam eorum habere quæ incūbant illi ordini. de quib⁹ in c. p̄dictis. 24. dist. quo vero ad ordines sacros maior literaturæ requiritur, sicut maiores sunt ordines, & maior requiritur ætas: ut in d. c. p̄dictis. & hodie in cle. ḡnalem. de at. & quali. & maior sufficientia requiritur in habente curam animarum. d. c. eū sit artium. de at. & quali. & d. c. cum in cunctis. de ele. ¶ Et q̄ in ordinando requiritur scientia literaturæ, p̄bat etiam p̄ ea, quæ dicuntur in 3. 6. dist. & inter cetera in d. 3. 6. dist. in §. j. dicitur oportet ordinandum esse prudentem, quod eos notandum est, qui sub nomine simplicitatis excusant stultitiam sacerdotum, & subdit prudentem autem esse oportet, non in literarum p̄tia, sed in secularium negotiorum dispositione. & dicitur in d. c. j. 3. 6. dist. ¶ ignorantia cunctorum errorum maxime in sacre dotibus Dei evitanda est, qui docēdi officium in populo susceperunt: & in sine subdit. Sciētes ergo sacerdotes scripturas sacras & canones, & omne opus eorum in p̄dicatione, & doctrina p̄stāt, ut cunctos ædificent tam fidei scia, q̄ operum disciplina habemus Et tex. in c. si in laicis. ea. dist. vbi habetur, si in laicis videtur intolerabilis ignorantia: quanto magis in clericis & his qui præsentant, nec excusatione digni, nec venia? & ideo in ea. quæ ipsius. ea. dist. enumerantur aliqua necessaria ab ipsis sacerdotibus ad discēda: & in sine d̄r. ex quibus omnib⁹, si vnum aliquod defecerit, sacerdotis nomen vix in eo p̄stabit: quia valde periculose sunt evangelicæ mine, quibus d̄r. si ecclesie ducatur præstat, ambo in solucam cadunt, & luematis: q̄ animi vitium tantō conspicit in se crimen habere: quanto maior qui peccat habetur. est etiam tex. in ca. nulli. ea. dist. q̄ videtur velle sacerdotem tenere h̄s scientiam iuris canonici: dum dicit nulli sacerdoti liceat sacros canones ignorare & c. non tamen hoc tenendum in sacerdote simplici, ut ibi vult gl. in verbo canones ostēdendo, quomodo intelligi debeat dum supplet ad illud verbum canones. sp̄c̄atentiales quos quilibet sacerdos scire tenet fm̄ cānisi esset ep̄s ut ibi: q̄ ep̄s tenet h̄s peritiam iuris canonici. & p̄ hoc all. tex. in c. j. de cōsangu. & affi. ¶ Quæ omnia genitori meo obseruandissimo nolentime mittere ad studium Patavinum in quadā epistola allegavi: & sic me misit. & doctorem & ep̄m me vidit: cuius aia rege fecit in p̄ce. ¶ Et ex istis sequitur omnino illiteratum p̄stari non posse: quia cum ista in eo non concurrant, non poterit esse clericus, nec sacerdos, & minime ep̄s: & tales p̄sōæ p̄stantur ad ecclesias fm̄ earum qualitates. ¶ Et ideo magis in specie adduco tex. in c. eū in cunctis. in c. eū nobis. & in c. p̄gregato. de elec. in quibus habetur illiteratū eligi non posse. & 31. q. c. fi. & in auc. de sanctiss. ep̄s. §. clericos. colla. 9. alias ep̄s illiteratus electus & p̄firmat⁹ debet deponi. ca. fi. de at. & qual. fm̄ gl. in d. c. eū in cunctis. ¶ Quæ autem scientia requiritur in ep̄o & in aliis h̄scentibus, dignitates, officia, vel beneficia ecclesiastica: vide Abb. in c. cum in cunctis. in 2. & 3. col. de elec. & ibi de scientia, quæ requiritur in Papa, ep̄s, archidiaconibus, p̄p̄ostis, religiosis, hæreticis, presbyteris, & similibus. & idem Abb. in

c. qualiter. in 2. col. eod. tit. & p̄ enē per Firma. in tract. de ep̄o. in 2. lib. in j. part. in 47. q. & plenissime p̄ Albe. de troctis in trac. de perfecto clerico. in 2. lib. in j. part. in 16. requisito. vbi querit, quæ scientia requiritur in ep̄o: & dicit requiri scientiam canonum noui & veteris testi: & plus p̄oat ibi, ep̄m scientem in se defectum scientiæ, posse & teneri in conscientia resignare ep̄atum: & ibi et peccare omnes acceptantes dignitates & officia, quibus indignos se sentiunt: & ibi quæ: qualis: & quæ scientia requiritur in ep̄o: & in vnoquoque ordinando: & ibi an in religiosis requiritur scia literatū, & qualis, & an tō solū sacratū literatū, sed et seculariū deceat eē clericos eruditos, et an sit licitū eis studere libris gētiliū, de quo vltimo est plenē p̄ Fir. in trac. de ep̄o. in 2. lib. in j. part. in 47. q. ponit etiam Albe. in d. loco, an liceat clericis studere, iure civili, aut physica & quid in religiosis: ponit etiam ibi an cum illiterato possit dispensari: & quid si de facto ordinatur sine dispensatione: & plus dicit peccare clericos sentientes se aptos ad discēdum & facultates habentes, & non student: & ibi et soli vni digno p̄tius committenda esse omnia b̄nficia, q̄ pluribus indignis: & quem p̄ nobilitatem non esse ordinandum absque idoneitate: recurre ad eum nolui eius dicta transcribere, quæ vere palam sunt poterunt ibi videri. ¶ Et ibi dicit addē q̄ longe peritiores ¶ & doctiores debent esse canonici ecclesiarum cathedraliū & ecclesiarum inferiorum, ex quo illorum consuetudo tota diocesis gubernanda est. tex. p̄ quem ibi Abb. & alij hoc firmant in c. ad decorē. de inst. & tex. et ibi Abb. notat dicitur & male obiter uati in c. inter cetera. de off. ordi. & Arc. hoc voluit in c. statutum. in prin. per illum tex. de rescr. libr. 6. & Dom. post alios in c. si eo ipe. de rescr. e. lib. & Butr. in c. p̄aterea. de at. & qual. Abb. & alij in c. super in ordinata. de p̄b. hinc signanter dixit gl. 2. quam ibi exclamat Sal. in l. societas. ff. pro societas. ff. pro socio. Ita esse admittendos ad canonicatum ecclesiarum cathedralis literatos, sicut & nobiles: per illum. & p̄ tex. l. si vero fuerit. e. tit. Sed vera est melior lex in d. c. ad decorē & optime tenet tex. in c. de multa. ad fi. de p̄b. vbi ad assequendam pluralitatem beneficiorum equiparantur nobiles & literati, tantum literaturæ requiritur. & dixit Inno. in ca. cum iam dudum. ante si. de p̄b. viros literatos esse vtilissimos ecclesiæ vniuersali, & ideo extollēdos ad pluralitatem b̄nficiorum, & Et canonicatum: his. n. v̄ris literatis mirum in modū indiget. vt dixit tex. in c. cum ex eo. de ele. libr. vj. vbi lo. mo. notabiliter subdit: & non s̄inis feratis: tales namque literati suat tanq̄ stelle & firmamentum relictissimum in ecclesia Dei. vt dixit tex. in c. super specula. de magistris. & in auc. habita. C. ne filius p̄p̄tre. Imo non ¶ valet consuetudo, vel statutum vt non admittant ignobiles, si sunt literati, ad canonicatum ecclesiarum cathedralium. Tex. est in c. aures. per quem ita dicunt ibi Ab. & alij in c. venerabilis. de p̄b. de quo exclamat Fel. in ca. super eo. el. 2. col. 2. de resti. & in ca. cum adeo. ad fin. de rescr. et dixit alibi mirabiliter Rota: q̄ si bene ep̄scopus possit dispensare sup̄ defectu literaturæ, secundum nota. p̄ Inno. in c. cum in cunctis. ad fi. de elec. p̄ Host. in c. 2. de inst. tamen non poterit ep̄s dispensare in canonicatu ecclesiarum cathedralis: quia ibi requiritur industria et p̄siliū: quam decisionē refert et sequitur d. Fel. exclamans ad multa in c. postulasti. col. 7. ver. circa gl. secundam de rescr. vbi vide ¶ Adde etiam ea, quæ dicit do. Fel. fertillius: cum querit, an vitium illiteraturæ sit per Papam dispensabile, maxime in ep̄scopo: et an sit defectus inductus de iure diuino in clericis: et an vitiet electionem Papæ, in c. si quando. in pen. col. de rescr. vbi circa medium vult ep̄m illiteratum deponere: et subdit q̄ licet ignoret regulas grammaticæ, sufficit q̄ sciat p̄fecte loqui latine. ¶ Adde etiam fore recurrendum ad Ab. in c. 10. de summa trin. et fid. ca. ¶ vbi ponit, quæ fuit origo scientiæ: et quæ dicatur scientia eminēs, quæ mediocris: et quæ sufficiens. ponit Abb. in c. cum in cunctis. in 2. col. de elec. et scientia dicitur donum Dei. Abb. in c. qualiter. in 2. col. de elec. et in c. illos. in prin. de p̄igno. et ideo dicitur mundum sine scientia regni non posse. d. c. cum ex eo. de elec. lib. vj. dicitur etiam scientia requiri in prelato secundum qualitatem ecclesiarum: et ideo nō in omnibus ecclesiis vniuersalis scientia requiritur: quia debet p̄siderari, an populus sit maximus: vel an sint ibi hæretici. ca. in causis. de elec. et p̄ Abb. in c. ecclesia. eo. tit. et etiam senes clericis debent ad p̄fici sciam, et non debent dedignari illam discere. Lepidulianum. ff. de fidei. liber. et 24. q. 3. c. si habes. et in gl. in c. cum pridem. de renū. §. pro defectu. et gl. in c. de constantinopolitana. 22. dist. et ideo omnes scire debemus. l. scire debemus. vbi cop̄ose Moder. ff. de verb. ob. et doct. nostri in c. cum in iur. reperitur. de off. deleg. cum simi. ¶ Illiterati ergo non possunt esse clerici, nec presentari: sed clerici literati habentes scientiam aptam, et condignam ad beneficia, ad quæ presentantur.

# Cæsar Lambertinus Episcopus

1 ¶ An autem illiteratus possit esse iudex? vide eop'osissime d. Fel. in c. sciscitatus, in 3. col. in vers. illiteratus, de refer. & ibi quid de affectore & aduocato illiteratis, & multa alia puchre. ¶ Hæc autē ideo liberi<sup>o</sup> loqui volui, quo & nostris etiam scriptis quisque ad scientiā, de qua hic loquuti sumus, adhortetur.

¶ Vigesimo quinto art. ix. q. prin. j. partis. ij. Libri.

- 1 Presentatus ad duas parochiales ecclesias, & admissus presentatus ad tertiam, an ob defectum scientie possit repelli per episcopum. & n. 4.
- 2 Reprobare non potest quis, quem primo semel approbavit. Lim. n. 3.
- 3 Papa an possit dispensare cum penitus illiterato, vt pmoneatur ad ordines.
- 4 Dispensatio est stricti iuris.
- 5 Donans vel alienans rem ecclesiæ non seruata forma c. sine exceptione. xij. q. ij. potest alienationem venocare, non in sui fauorem sed ecclesiæ.
- 6 Doctoratus in aliis studiis Neapoli iterum examinabatur.
- 7 Episcopus, qui scienter criminisum promouit vel irregularitatem, an possit de illo crimine vel irregularitate eum accusare.

## Ex præcedentibus

Dicitur p't 25. loco dubitari de huiusmodi casu. Bonon. ep's orauit Titium ad presbyteratum qui postea successiue presentatus fuit ad duas parochiales ecclesias, & ipsum ad r'us nūc pntatur ad tertiam. Quæritur, an ipse ep's ex defectu sciētie possit illū repellere? ¶ Item q. formatiō lo. An. in addi. Spec. in hoc ti. de iure pa. ante fi. j. col. qui d't primo fore dicendum, q' non motus primo respectu ordinis, ad quem illum reputat dignū ad hñficiū: ergo nō reputat eū indigū. c. a. ce. p. mus. de q. a. & qual. & dicit facere. j. q. i. sicut Christus. ¶ Item illum bis cōfirmādo in eadem specie, iudicauit eū dignū: cuius dñm nūq' debet auerere. 8. q. j. c. dilectissimi, de cle. c. nulli. lib. 6. & dicit facere, c. nulli eporum. de accusa. & de lent. exc. d. in p'sentia, & reg. quod semel. de reg. iur. li. 6. vbi dicit fore querendam concordia, & subdit bñ facere. l. si q's testibus. C. de testi. & quæ habentur. 4. q. 3. in fi. ¶ Postea ipse lo. And. ponit sol. q' si ponamus istam tertiam parochiam ex qualitate q' quantitate parochianorum vel situ ipsius differre multum a primis, ita vt æque dici possit eum dignum ad primam ad istam indignum, certum est eum iuste repelli: non n. sequitur dignū minoris ecclesiæ, esse dignū maioris. c. vt. de transla. præl. sicut de nabibus d' quādam sufficere ad flumina, quæ nō sufficiūt ad mare. ff. de exerci. l. j. §. nauem. & §. sed & si. & ideo dicit ipse staret dubium quæstionis, quando esset paritas vel modicus accessus: & fortius qñ esset tertia minor primis, quo casu v' eum repelli hæc dicitur: quia remoueri possit obreutu nimie insufficiētie super quo dicit fore videndum, quod no. in c. fi. in j. gl. de renū. & in c. de of. culto. & de æta. & quali. c. fi. q' fieri potest et ab ipso pmouente: & remittit se ad ea, quæ d't in ca. diuersis fallaciis. de cle. con. sup. gl. ar. quod fortius: ergo potest et p eundē non admitti. c. quem admodum, de iureiur. adducit et. l. vt gradatim. §. reprobati. ff. de mune. & hono. & ff. de excu. tuto. l. sed & reprobati. vbi medicus semel approbatus, reprobatur. q' est speciale pp hoim sanitatem. cū autē antixæ præciosiores sint corporibus. c. cum infirmitas. de p'eni. & rem. fortius in medico animarum id debet admitti, quare medicamentum in artibus dicitur ars suprema. ca. cum sit ars artium. de ætat. & quali. ¶ Postea responder ad d'ria: & d't non obitare q' de ordinatione dicitur: q' stat. nō oēs dignos sacerdotio, dignos esse cura. in religiosis, & mendicantibus abundant exempla. & c. accepimus. non arctat ordinantem ad curam, sed ad beneficium: & ita residet ibi lo. An. ¶ Tu die hunc art. prius formasse Old. cōf. 1. §. inc. circa primum membrum. vbi format q' dōnem, an admittus ad duas parochiales ecclesias successiue p ordinarium possit, si vocatur ad tertiam, & subiect' examini inueniatur idiota, totaliter repellit? & sic format art. in repro totaliter idiota. ¶ Et q' nō possit repelli, alleg. ea quæ dicit lo. An. vbi §. & vltra lo. 2. An. alleg. pro ista par. q' p quem primo quis approbavit, reprobare non potest. l. i. vxor. §. vltra. ff. de adult. & l. quod si nolit. §. i. ff. de edil. edic. ¶ Postea tenet d'rium: & adducit quæ dixit lo. And. vt proximè retulimus: & vltra illa adducit, quod videmus in eo. proponitur coll' gendis & conseruandis pecuniis ciuitatum deputatus ad opera vel frumenta, qui eligitur p ep'm. primates, & potiores ciuitatis, & tñ si inefficax, id est inuicilis reperitur, postea reprobatur: vt in aut. de colla. §. iubeamus. colla. 9. quia aut non fuit primo examinatus, aut perfunctorie examinatus: nec fuit pronuntiatum eum tunc idoneum: licet fuerit vt idoneus admittus: & ideo iterum reprobari p't: vt ff. de bo. liber. l. si filius. §. cum filius. in ver. plane si contra eum. & ff. de leg. præstan. §. tab. bo. pos. per l. filium. §. si quis §. tabulas. & C. quorum bono. l. j. & ibi not. & dicit istam fuisse sententiam

Inn. i. d. c. accepimus. ¶ Subdit et, q' qui promouit aliquem criminisum, potest eum denunciare de crimine, nec poterit pretextu facti sui denunciatione excludi. c. quem admodum. & c. vt. de iureiur. & alio denunciante p't de eo iustitiā facere, alias cōpelleretur facere iniustū, & pmitteret peccatū: & iō inquirere potest, si prius se ignorasse dicat: nec poterit replicari ipsum sciuisse, q' notorium erat: quia sic fatere excipiens crimen suum, & seipsum excluderet. C. de mu. patri. l. p'fessio. & ff. qñ appel. lit. l. si pcuratorio. §. sed si auus. & dicit hanc fuisse sniam Inn. in d. c. diuersis fallaciis. de cle. coniuga. ¶ Postea responder ad d'ria: & dicit, patere rationem omnia illa loqui de consequentibus: coherentibus: vel cōnexis: ad primam. hæc aut nō sit. ar. p hoc ff. quorū legatorū. l. j. §. si due. ¶ Demum ibi quærit, an talis repulsio præsentati per euidentem scie defectum, dicat snia difinitiuā: de qua ibi p eum: nō est hic locus, sed alias forsan. j. dicitur. & ita residet Old. vbi §. ¶ Tu de hac materia, an & qñ semel approbatus possit amplius reprobari: vide plenè lo. An. Car. Imo. & Abb. in d. c. diuersis fallaciis. de cle. coniu. vbi Car. palehre per plures q' dōnes & oppositiones hanc materiam tractat. ¶ Et breuiter quo ad art. nostrum ex dictis p'p'os doct. in locis prædictis concluderem: q' aut loquimur de superiore prælato alio, aut loquimur de illo superiore prælato bis clericum admittente, aut de tertio pro suo interesse se opponente. ¶ Primo casu, quando loquimur in superiore prælato, nō est dubium q' cū ipse absq' difficultate habeat cognoscere de factis inferioris potius q' eius facta sequi. c. ecclesia sancte Marie. de p't. cū sim. poterit ipse cognoscere de huius defectu scie & illum non admittente: & iste casus non est de art. n'ro. ¶ Secūdo casu, qñ est ipsemet prælatus, & tunc aut est ipse, aut successor: si successor, non est dubiū non teneri illum admittente: imo non debere repariēdo ipsum non idoneum: & ita pcludunt oēs in d. c. diuersis fallaciis. ¶ Aut est ipsemet prælatus, & tunc aut est totaliter illiteratus: & siue dispensauerit eum eo, siue non, siue cum causæ cognitione, siue sine, v' illo modo tenet eum admittente: & in hoc casu loquitur cons. Old. & dispensatio non tenet. ¶ Nam de Papa dubitatur: an cū penitus illiterato dispensare possit, vt habeat beneficium. de quo per d. Fel. in c. si qñ. in pe. col. de refer. quem allegauimus in proximo præced. art. ¶ Aut sumus in non totaliter illiterato: & tunc aut est talis illiteratus, super qua ep's dispensare possit: puta quia non habet perfectionem literature: sed talem, cum qua posset deseruire eccle. & de facili habere adiumentum alterius: vt ponit d. Fel. in d. c. si qñ. in pe. col. de refer. & doct. in d. c. diuersis fallaciis, videntur velle, q' si processit cum causæ cognitione, pp quam visum fuit sibi dispensare. & nō poterit illum resutare. ¶ Aut sine causæ cognitione & poteri illū non admittente vt ibi p eos. ¶ Ego de hoc multum miror: nam planum est dispensatione esse p'cedi iuris: vt plenè p doct. in c. at si clerici. de iud. & ideo non extenditur vltra casum suū: si ergo et cū eā cognitione ep's dispensauit cū non totaliter illiterato illū admittēdo ad eam parochialem, & successiue ad secūdam, ista dispensatio facta in prima & secūda, non extēditur, nec pcedere p't ad tertiam: & iō si voluerit prælatus, poterit modo nō admittente eum, præsertim si nūc non militaret primæ cæ: arg. c. cū cessante. de appel. & ideo dicerē prælatū posse illū non admittente, & si voluerit stare prima vel alia causa, cum eo dispensare, vt bis fecerat: quia si ne causa legitima diceret dissipatio: vt voluit beatus Bernardus reclusus p Ab. in c. cū intantū. circa medium. j. col. de præben. & causæ erunt qualitates parochiæ, & hominum in ea existentium. vt dixit lo. An. in d. addi. ad Spas. §. alleg. et in hoc non est considerandum: an veniat d' factum suum: & quod semel placuit, & an ipsemet possit gesta p eum reuocare: de quibus in d. reg. quod semel. & in d. c. diuersis fallaciis. & in aliis iurib'. §. all. nam cum sumus in casu, vbi vertit periculum anime, ista nō sunt in consideratione, sicut isto respectu, dicimus sniam d' m'fimum non q' in rem iudicatam transire: & iō eundē iudicē semp posse de ea cognoscere. c. consanguinei. & c. lator. de re iud. cū ibi plenè per do. Fel. allega. ¶ Si vero sumus in tertio casu qui potest esse hoc modo: pone hunc Titium ordinatum ad presbyteratum per ep'm Bononien. fuisse bis presentatum, & institutum in p'cordia patronorum, & ep'm cum eo dispensasse, vel non: ipsum tamen instituisse vel fortè bis parochialem ecclesiam successiuis r'pibus contulisse: & modo in ista tertia ecclesia parochiali ipsum pntari ab aliquibus patronis illius ponitur edictum, & ppatronis pparent, & opponūt se allegādo illum non idoneum scientia, poterit ne iste iuuari ordinatione ep'i ad presbyteratū bina pntatione aliorum patronorū ad alias ecclesias, & bina institutione ordinari sequura, & d'm certe q' non: iuxta aureū dictū Ab. in d. ca. diuersis fallaciis. in vlt. eolum. in 2. intellectu illius text. vbi vult dispensationem vel quodlibet





# Cælar Lambertinus Episcopus

infamis. arg. l. palam. ff. de ritu nup. vbi text. no. inquit mulierem  
10 dici meretricē, si adiuit duos causa quæstus: & ideo idē ddm  
vt qs dicatur hūrio & Buffonus seu ioculator, si causa quæstus  
his exercuerit illam artem: & dī facere. 2. q. 2. ca. ita nos. & l. 3.  
C. de epal. iudicia. & quod no. Arch. in e. illud. 12. dist. ¶ Et idē  
vult Car. in d. c. cum decorem. q. dī hūrio hūstriones et post p  
actam poenitentiam nō posse promoueri, nisi cum eis dispen  
tur, & dispensationem debere fieri à Papa. ¶ Tu pro opi. Abb.  
quam ego sequeretur adhuc regulam, nomen verbale verificari  
in duabus vicibus. Ita Bart. in l. j. §. illud. ff. de tribu. & voluit pal  
chredo. me Corse. in ca. accedentes. de præsci. in j. char. sed ioc  
ulator, est nomen verbale, vt de se patet; ergo per duplicem  
actum in publico factum cum quæstus quod est proprium ioc  
ulatoris dicitur ioculator & punietur poena p̄dicta. ¶ Adde  
11 p̄dictis q̄ text. in d. c. cum decorem. loquitur de laruis, q̄ vul  
gariter dicuntur maseare, quæ secundum Abb. ibi, fieri per cleri  
cos est prohibitum, imo etiam in illis interesse vel illa videre;  
& si commederet clericus & ibi veniēt deberet à mensa sur  
gere, vt illos nō videat, vt pulehre ibi Abb. & doc. & ideo Fir  
ma vbi §. in j. part. 2. libr. in 4. q. dicit non solum hūstriones es  
se veros ep̄s, sed etiam clericis & eos nō posse esse in quibus  
in quo superueniret hūstrio vel ioculator: sed debere recedere,  
ne videantur geri ludos obscenos, quod dī nō obseruari plerū  
que p̄latos, qui tales domi detinēt, & fouent, & eos exerceēt  
12 in quibus, & ibi ponit in 7. quibus p̄latorū eē prohibitio tur  
pes ludos, & ablationes, cantationes, plausus, rūsus incōditos,  
& larvas cū iis vti diabolicum sit. all. tex. de p̄se. di. v. nulli<sup>9</sup> p̄  
byterorū. cum aliis ibi p̄ eum alle. sed p̄lati in quibus debēt vti  
lectionibus sacrarū scripturarū: vt fabule odiose non interpo  
nantur: & aīe ad bonum edificētur. alleg. tex. xl. dist. p̄ reueren  
tia & ibi Firma. ponit oīa quæ debēt fieri in mensa p̄latorū: &  
qua hora debet esse eorū prædium: & eos nō debere vti lautis  
epulis: & multo labore q̄ntis: sed debere eē memores Iesu xpi,  
nudi, pauperis, & esurientes: & multa alia pulchra ponit ibi Fir  
ma. aureis literis notanda, q̄ in j. par. 3. libr. in 14. q. in 2. col. po  
nit multa pulchra de p̄dictis: & an consuetudo exeniet p̄laros  
vtes p̄pa, & quomodo vestiri debeāt: & dī eorū supel  
lectil. iterum subdēs de laruis & quibus: & idem Firma. in j. par.  
4. libr. in 8. q. ponit clericos nō debere esse p̄res ludis hūstrionū:  
& in 9. q. ibidem renouat qualitatem mensæ ep̄i: vide ista loca  
quia multa pulchra reperies. ¶ Adde etiam omnibus p̄dictis  
id quod dī do. Fel. in rub. de maio. & obedi. in 3. col. nam cum  
ibi loquutus fuisset de p̄stantia dignitatis secularis, & q̄ illa p̄  
cedit quæmque seculari dignitate, inuehitur 3. mīse  
13 ros sacerdotes hodie faciēs 7. se familiares capellanos & ca  
staldos, & quod deterius est plerūque lenones potentum la  
icorum, existimantes hoc esse eis ad vnum gradū ḡra, impera  
re, & p̄culcare in vilissimis obsequiis sacerdotis, q̄bus dāa est  
p̄as ligandi & soluendi, quasi habentes clauigerum in famu  
lum, & vile mancipium; & sic liceat eis libere peccare q̄bus li  
cet clauum ministro insolēter abuti; & hos esse, qui de nobis  
clericis dicunt: vbi est deus eorum? cui abusioni dī prebere mag  
nam causam dispensationes quæ p̄ simoniam & subreptionem  
obrinētur p̄ multos religiosos à Papa & religiosū vicariis ḡra  
libus, p̄ quas à iugo claustrī absoluti vagantur p̄ curias potērū,  
dicentes, laqueus contritus est & c. vt p̄ glo. in cle. in plerisque.  
de elect. hæc ego volui dixisse: quia ēt hodie tales religiosi hū  
striones sunt. ¶ Cōclude ergo tales p̄sentari nō posse. ¶ An  
14 autem 7. possit fieri p̄sentationes sacerdotum in ecclesia  
& per clericos? vide Io. An. Car. Abb. Inno. & doct. in d. ca. cum  
decorem. vbi etiam ipsi & maxime Card. ponit de representa  
tionibus, quæ sunt in nauitate dñi, & festiuitatibus sequenti  
bus. In ipso die celebratio officij p̄ ep̄m, in die sancti Stephani  
p̄ subdiaconum, in die sancti Iohannis, p̄ diaconum, in die Inno  
centium, p̄ acolytum, in die sancti Thome martyris, p̄ sacerdo  
tem, q̄ fieri possunt: sed non debent fieri cum plausu, rūsū, & in  
honestate q̄ nota 3. clericis Tranen. facientes solū celebra  
re officium per clericum in minoribus constitutum in die In  
nocentium cum cachiitensis & mutatione tenorum, vt d. for  
dent facientes maiora officia exercere per minores & mino  
ra per maiores: quia fieri non debet: & de istis festiuitatibus  
quæ sunt per ipsos clericos, secundum eorum ordines, vide  
etiam Spe. rationalis diuinorum officiorum in 7. libr. in fi. festi  
uitatum sancti Stephani, S. Iohannis, S. Innocentium. Et hæc  
dicta sint pro hūstrionibus & huiusmodi, & sufficient.

¶ Vigésimus septimus art. ix. q. prin. j. partis. ij. Libri.

3 Presentatus non admissus cassata p̄sentatione persona v̄tio, an possit  
p̄sentari in alia ecclesia. & n. 3. 4.

2 Electione cassata vitio forme, electus potest in alia ecclesia eligi.  
5 Depositus ab episcopo intelligitur spoliatus beneficiis sue diocesis.

1 Sed offert Se. 27. Jan p̄sentatione cassata vitio p̄so  
ne p̄ntatus nō admissus possit p̄sentari in a  
lia ecclesia? Et dic breuiter nos habere tex. in c. super eo. de ele.  
2 volentē 7. q. si electio est cassata vitio forme, electus poterit e  
ligi in alia ecclesia, vel in alia vice, sec. si est cassata vitio p̄sonę:  
q̄ tūc amplius. nec ad illā, nec ad aliam ecclesiā eligi p̄t, vt ibi:  
sed p̄sentatio dī electio: ergo idē in p̄ntatione: & idē cōcludit  
Abb. & doc. post Io. Cald. in d. c. super eo. in j. col. vbi extendit  
illum text. ad p̄ntationem vt semel repulsus vitio p̄sonę, sicut  
nō potest ampli<sup>9</sup> eligi, ita nec p̄sentari: cū militat eadem rō.  
¶ Sed tu dic maiorem rōnem militare in p̄ntatione. Nam ratio  
illius text. est quia p̄ electionem electus nō cōsequitur oē<sup>9</sup>: &  
ideo facilius repellitur. Tu dic p̄ electionē acq̄ri aliq̄ dūs: vt in  
c. transmissa. & per totum de elect. Sed p̄ p̄sentationem nul  
lum ius: quia tantum ius ad rem: & non in re cōsequitur p̄ntat<sup>9</sup>.  
vt no. in c. cū Bertoldus. de re iu. ergo multo magis ille tex. de  
bet habere locum in p̄sentato Abba. ibi dubitat, an sit idem in  
eo cui beneficium est collatū, & vt dīcere Io. Cal. vide ibi nō  
est materia n̄ra: in p̄sentatiōe vero oēs cōcordant: & de dispō  
nē. d. c. super eo. loquit Firma. in tract. de ep̄o. in 3. libr. in 2. par. 2.  
par. prin. in 4. q. & in 4. par. 2. part. prin. in 13. q. & in hoc nemo  
3 dicit. ¶ Tu aduerte. nam ista cōclusio nō potest indistincte  
procedere nec debet ita ruditer & inspidia: sed bene edita intel  
ligi. Ideo dic: q̄ aut est vitium tpale, aut p̄petuū si tpale, puta ex  
cōicationis, suspēnsionis, & hūdi, ita p̄sequitur p̄ntatum non  
admissum in alia p̄ntatione si adhuc durat illud vitium & impe  
dimētum, alias nō: nam si illud cessat: puta q̄ est absolutus q̄n  
sed loco p̄ntatur, nō est dubiū primā cassationē nō nocere i  
sti cōp̄ntationi: pat diximus §. in j. art. p̄ntis. q. prin. vbi cōclu  
simus excōicationem p̄ntari nō posse, dū in excōicatione existit:  
sed facta absolute sic: & idem diximus in excōicatione ecclesiam  
fabricante, vel dotante: vt nō acquirat ius p̄. dām est in excōi  
catione, nisi absolute obiecta. §. in j. par. j. libr. in 7. q. prin. in x. art.  
4 ¶ Si vero impedimētum est p̄petuū puta irregularitatis, &  
hūdi illegitimitates & ista quæ recipiūt dispensationē in eis, est  
videndum, an tempore secunde p̄sentationis sit dispensatū  
cum ipso p̄sentato: quia si est dispensatū, bene poterit p̄  
sentari: arg. eorum, quæ dicuntur per doct. in ca. at si clerici de  
iud. & de fama restituta in ca. cum te. de testi. cum si. & donec  
de dispensatione constet, repellit debet: quia dispensatio est fa  
cti: & tantum illi creditur inquantū ostenditur. c. potro. de pri  
uile. cum si. ¶ Si vero est impedimētum nō recipiens dispensa  
tionem, indistincte habebit locum, quod §. cōclusimus per d. c.  
sup. eo. de elect. & ita ille text. intelligi debet. ¶ Adde p̄dictis  
5 aliud: nā licet nō admissus vitio persone in vna electione 7. de  
beat ab alia repellit: & sic ēt in p̄ntatione vt §. est cōclusum: n̄ si  
aliquis est depositus ab vno ep̄o, intelligit depositus à benefi  
ciis sue dioc. & aliene, in qua ille esset beneficiatus: q̄ in famis  
in modico, est infamis vbi cū que, pl. ex ca. ff. de postu. nō tñ in  
beneficiis quæ habet in aliena diocē. ille depositus habebit se  
cum executionem, l. cū vnus §. is qui. ff. de bo. au. & iu. poss. nec  
ēt teneat ep̄s sequi facta alterius ep̄i: quia res inter alias acta,  
& c. Ita Bal. in d. ca. at si clericis in §. de adulteris. in fi. de iud. all.  
in arg. §. si vero crimē. in aut. de sanctis ep̄i. sequit Barb.  
in d. §. de adulteris, in pe. col. & se remittit ad dicta per Inno. &  
per cum in ca. postulasti. de foro compe. lib. vi. vbi de hoc  
est casus, si bene & subtiliter ponderetur. ¶ Et ex hoc dicerem  
in casu art. nostri: vbi non est vera depositio q̄ non admissus in  
p̄sentatione facta in vna diocēsi non per hoc in p̄sentatione,  
quæ fieret in alia diocēsi, debere repellit, etiam si prima  
non fuisset admissa vitio personę perpetuo: sed ep̄s vel habēs  
instituire habebit de hoc vitio iterum cognoscere per prædic  
ta: & per ea quæ diximus. §. in xxv. proximo artic. huius quæst.  
prin. post O. d. in conf. 18. ibi allegatum. Cogita quia puto hoc  
dictum verum.

¶ Vigésimus octauus & vlt. art. 9. q. prin. 1. partis. 2. Libri.

- 1 Presentans indignum, an p̄sentari possit in eadem ecclesia, vel alia vacā  
te à comparationis, vel patronis aliis.
- 2 Eligens in episcopum scienter indignum non potest ad dignitatē illius vel  
consimilem eligi & est suspensus à beneficiis ecclesie per triennium. 3. 6.
- 4 Patroni si ex privilegio haberent p̄sentare episcopū, patronus p̄sentans  
indignum an possit in illa ecclesia vel alia eligi vel p̄sentari.
- 5 Pone restringende.
- 7 Patronus clericus ratione patrimonij consentin laicis.

Potest

**Potest** Pro complemento huius. 9. q. prin. 2. 8. & vlt. lo-  
 1 co dubitari, an pntans indignum aliqua ex pdi-  
 ctis inhabilitatibus, possit ipse si est clericus, ab aliis patronis  
 in eadem ecclesia vel ab aliis patris in alia ecclesia patronata  
 vacante pntari? ¶ Istum arti. in terminis no inueni factum ab  
 aliquo. sed die breuiter, validu esse arg. de electioe ad pntatio-  
 2 ne: p. not. in ea. fi. de elect. li. 6. vt saepe. s. diximus & est clarum:  
 ¶ sed nos habemus eligentem scienter indignu in epm, esse ob  
 hoc suspensum a beneficiis ecclesie p trienniu, nec posse inte-  
 rim ad dignitatem illius vel similem eligi. vt est tex. clarus in  
 c. p. inquisitionem. de elect. ergo idē ddm in pntante indignu  
 p pntari. ¶ Tame pntari partem vtorie ex pluribus. Et primo:  
 nam ista poena q eligens indignum, sit suspensus, ponit in  
 c. cum in cunctis. s. clerici. de ele. & tamen vt dicit Ab. in d. c. p.  
 inquisitione. in 2. col. recipit plures restrictiones & inter alias  
 3 prima est, vt no habeat locu illa poena nisi in electionib. tēpo-  
 rum & superioru: vt eligentes indignos in epos vel superiores,  
 non possint eligi ad dictas dignitates in illa ecclesia vel in alia  
 inferioribus vero puniuntur electores poena arbitraria. de  
 qua per tex. cum gl. in c. si compromissarius. de elect. li. vj. ¶ Se-  
 cunda est restrictio, q illa poena suspensionis restringitur dum-  
 taxat ad illa beneficia que habebant isti eligentes indigni in il-  
 la ecclesia, ad quam fuit facta electio de non digno, no autem  
 extenditur ad beneficia aliarum ecclesiarum, vt sic solum puni-  
 untur in illis beneficiis habitis in illa ecclesia. ¶ deliquerunt vt  
 similiter est tex. in d. c. si compromissarius. ¶ Et ex pntari possunt  
 inferri duo. Primum, q. d. c. p. inquisitione, quod disponit eligē-  
 rem indignu p trienniu eligi no posse: q. ista inhabilitas, vt  
 eligi no possit, causat ex suspensione, & suspensio militat qn  
 elegit in epm aliquē indignu, vt nec ipse eligi possit in illa ec-  
 4 clesia: nec in alia: & no in inferioribus: q. d. c. p. inquisitione no  
 habeat locum in eligentibus indignum in inferioribus digni-  
 tatebus & beneficiis: & sic nec pntare, nisi si pntaretur, casu,  
 quo possit epus: & ita limitetur & intelligatur. d. c. p. inquisitione.  
 ¶ Secundum, q. quemadmodum suspensio quo ad beneficia ha-  
 bita, restringitur ad beneficia illius ecclesie: ita & inhabilitas ad ha-  
 benda durate suspensione, cauet solum respectu illius ecclesie:  
 in alia ergo ecclesia poterit illi et durante illo triennio suspē-  
 sionis p moueri. arg. d. ca. si compromissarius. & ita erit secunda li-  
 mitatio ad d. ca. p. inquisitionem. vt ibi p. Abb. in d. 2. col. in vlt.  
 no. qui pntari fortificat: nam ista inhabilitas respectu obtinen-  
 dorum beneficiorum de qua in d. c. p. inquisitionem. venit ac-  
 cessorie ad suspensionem factam de habitis: vt colligit ibi ex li-  
 5 tera i. ver. cu. igit. ergo debet regulari fm naturam illius suspē-  
 sionis: vt i. reg. accessorium. de reg. iur. li. vj. & all. ad hoc gl. not.  
 quae hoc tenuit in c. eupties. in s. ceteru. in ver. beneficiis. in fin.  
 de elect. lib. vj. & ita residet Abb. in d. vlt. nor. d. ca. p. inquisiti-  
 onem. de cuius tex. dispositione loquit et Bm. in tract. de epo.  
 in j. par. 2. li. in 3. q. ¶ Et per ista videtur ddm, q. si patroni ex  
 privilegio haberent pntare epm (quod esse potest vt dixi-  
 mus. s. in i. par. j. lib. in x. q. prin. in 2. art. & in xj. q. prin. similiter  
 in 2. art.) q. patronus pntans indignum non possit in illa ec-  
 clesia nec in alia eligi nec pntari: & si patronus pntat indignu  
 in inferiori ecclesia no possit pntari ad beneficia illius ecclesie:  
 & no obstat suspensio triennalis: q. est ab officiis non beneficiis:  
 vt voluit doct. in d. c. p. inquisitione. & in d. c. si compromissarius.  
 quae suspensio non impedit illum pntari in alia ecclesia: p. ea. q.  
 diximus. s. in 2. art. pntis. ix. q. prin. ¶ Tamen licet videatur ita  
 cludendam, hae no puto vera: & sic dico, q. cu ista poena no  
 fit expressa in pntante, q. est expressa in eligete, non debeat ex-  
 tendi ad pntantem: vt non possit ad illam ecclesiam (si sumus  
 in epato) nec ad aliam (& si sumus in inferiori) saltem ad illam  
 pntari: cum non militet eadem ro in pntatione, quae in ele-  
 ctione vt ex se pnter: q. eligentes tribuunt maius ius: vt in ca.  
 transmissa. & p totum de elect. & pntatio nullu ius, nisi ad re,  
 vt in c. cu Bertoldus. de re iud. vbi p. doct. & maxime Fel. nulla  
 ergo offensionem fecit ecclesie, cu eius pntatio nullu ius illi  
 indigno tribuerit: & tunc demum fit extensio de electione ad  
 pntationem, qn militat eadem ratio. vt in c. fi. de elect. lib. vj.  
 5 ¶ & vltra hoc, ista est poena, que restringi debet. c. in poenis. de  
 reg. iur. & c. poene. de poen. dist. j. & ideo no debet extendi ad p-  
 ntationem, maxime quia tex. in c. cum cunctis. in d. ca. p. in-  
 quisionem. & in d. ca. si compromissarius. in nullo excedunt ele-  
 ctionem in illis terminis: ergo sunt seruandi: maxime quia ha-  
 bemus reg. gl. ca. si huius sit poenam non esse imponendam: nisi  
 si iure sit apposta: vt dicemus. j. in pnta seq. q. prin. in 4. art.  
 & late ornabimus d. gl. fi. j. in 2. parte huius. 2. li. in 2. q. prin. cit  
 ca. fi. xx. art. Sed contra pntantem indignum ista poena no re-  
 peritur a iure pnta nec induta, sed alie, vt dicitur in d. 4. art.  
 ergo non dicendum illam habere locum in pntantem indi-

gnum. ¶ Pro concordia tamen & veritate dicerem: q. aut est  
 6 ¶ patronus ecclesiasticus qui pntauit indignum, & possit dici  
 in locum poenam. d. c. p. inquisitionem. limitatam &  
 intellectam: vt s. in j. q. prin. huius partis in 4. art. & ideo milita-  
 ret ea. ro: quia talis pntatus ecclesiasticus tribuit ius vt eligere, vt  
 p. doct. & maxime Fel. in d. c. cum Bertoldus. in 3. col. in ver. &  
 aduerte, q. licet. de re iud. & sepius diximus in discursu in abis  
 ar. maxime in ista 2. par. etiam in poenibus iura loquentia de  
 elect. habere locu in patronis ecclesiasticis ratione ecclesie: & ma-  
 xime cum sunt plures, & pntant vt collegium: quia vt vera ele-  
 ctio. ¶ Aut loquimur in patronis laicis vel et clericis roe patri-  
 monij, & no ecclesie: & tunc dicerem nullo modo. d. c. p. inquisi-  
 7 tionem. habere locum i eis quod pbo ad oculum: ¶ na sine sit  
 laicus patronus, siue clericus rone patrimonij, qui esse laic-  
 us diximus saepe in hoc volu. & pferim in d. 4. art. j. q. prin. hu-  
 ius par. & laici non sunt capaces beneficiorum vt diximus late  
 s. in 7. q. prin. huius part. in 7. art. Et ideo tales eligentes indig-  
 num, no possunt eligi: quia sunt suspensi a beneficiis habitis &  
 ab habendis: vt et Abb. in d. ca. p. inquisitionem. in vlt. no. ergo  
 ille tex. seu ipsius dispositio no pot cadere in laicu pntantem, q.  
 no habet beneficia, a quibus possit suspēdi: nec ab habendis, cu  
 illa hae no possit. ¶ Et si diceretur, clericus patronus roe primo-  
 nij pnt hae beneficia, & e habilis ad henda, ergo poterit in eo mi-  
 litare dicta dispo, dico hoc no esse in pntatione: quia illa bene-  
 ficia no habet, vt pntans, vt eligens habet, vt canonicus. sed vt cle-  
 ricus semotus a iure pntatus ad qd iuriflor. d. c. p. inquisiti-  
 onem si poterit hae aium ad qd faciat. et. d. ca. si compromissarius. de  
 elec. li. 6. illum tex. ita pntando: & ita tenerem: quia haec puto ve-  
 ra. et fit finis huius. 2. 8. art. et in pnta huius. 9. q. prin. ¶ Cōclu-  
 siones habentur in fine cuiuslibet articuli: in quibus apparent  
 etiam ampliaciones et limitationes earum, quae si hic appone-  
 rentur, esset iterum illas transcribere. videatis ergo locis suis.

¶ Decima principalis q. j. partis ij. Libri.

- 1 Presentari ad beneficia patronata q sint idonei. n. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11.
- 2 Presentatio quas qualitates requirat.
- 12 Presentationis tempore adesse debet qualitas & idoneitas requisita in presentando.
- 13 Sacerdotum officium magnum & honorabile.

**V**idimus Latē. s. qui presentari phibetur, cu  
 no prohibiti admittantur, merito x.  
 loco principaliter querendum est, p clara intelli-  
 gentia pntatorum, quales debent esse presentandi,  
 vt iustitiam possint: & qua poena puniatur, no pntantes tales, sed  
 indignos: & an cum no idoneo vel indigno presentato possit epus  
 in casibus, in quibus potest dispētare. & in ista. q. erit discuten-  
 di j. scripti art. ¶ Et primus art. erit, f. qui dicantur idonei, qui p-  
 sentari possunt ad beneficia patronata: & in hoc debent magis  
 insistere circa ordinationem q. circa speculationem. ¶ Dic-  
 ergo q. Ab. in c. pastoralis. super gl. in verbo, malitiosus. hoc tit.  
 incidenter dicit post Io. An. & Host. illum presentari dici dig-  
 num & idoneum qui sit bene canere & legere, & est bene sa-  
 me. & idē vult ibi d. Car. in 3. col. in 3. q. & hoc simpliciter seq-  
 2 tur Pau. de cita. in hoc suo trac. in 6. part. prin. in v. q. licet sit no-  
 rata. vj. q. & male q. ita transit solū Abb. allegado vbi s. ¶ Tu ia-  
 tius & ordinare. p. equendo ista materiam p habenda clara in-  
 telligentia j. qualitatis presentandi, die primo pntandum debe-  
 re eē de legitimo matrimonio natum, vel saltem secum dispo-  
 sationem, q. possit esse clericus & capax beneficij habentis quali-  
 3 tatem in beneficio existentem: p. ea. q. late diximus. s. in 7. q. prin.  
 huius par. in 19. art. ¶ Secundo requiritur, q. sit masculus & non  
 foemina: quia alias clericus eē no possit, & pntans nec presentari, ni-  
 si effemus in monasteriis mulierum: vt diximus in d. 7. q. prin. in  
 6. art. ¶ Tertio requiritur, q. sit liber, & no seruus: quia serui non  
 possunt esse clerici, & sic nec pntari: vt diximus in d. 7. q. prin. in  
 9. art. ¶ Quarto requiritur q. non sit obligatus ad rōcinia: quia  
 tunc clericali no pot: vt in toto tit. de obliga. ad rōcinia: & ibi p.  
 4 Gof. & Host. in summa illius ti. p. Inn. Io. An. d. Car. & Abb. ibi.  
 & p. Alber. de troctis in tract. de perfecto clerico. in j. par. 2. li.  
 in 4. requisito. si non, ergo nec presentari: vt s. ¶ Quinto requi-  
 ritur q. non sit curialis, quia non possit effici clericus. s. & 53.  
 dist. per totum. & per do. Alb. de troct. in loco praalleg. in v.  
 requisito. & sic nec presentari. Sexto requiritur, q. non sit obli-  
 gatus vinculo matrimoniali: quia talis no possit esse clericus,  
 c. coniugatus. de conu. coniuga. & in c. fi. de tempo. ord. li. vj.  
 & per Alber. de troctis. vbi s. in vj. requisito. & sic nec presen-  
 tari. ¶ Septimo requiritur q. non sit bigamus: quia talis no pot  
 effici clericus, nec presentari: vt diximus. s. in 7. quæst. princ.  
 huius

# Cæsar Lambertinus Episcopus

huius par, in 13. art. ¶ Quarto requiritur, q̄ non sit neophy-  
rus, quia talis non potest esse clericus nec presentari de quo dixi-  
mus in d. 7. q. prin. 14. art. ¶ Nonno requiritur, q̄ non sit talis qui  
sacramentum baptismi confirmationis vel aliud quod habeat caracter  
imprimere bis forte recepisset ad hoc confirmandum. 50. di. &  
de conse. di. v. q. prom. de quo p. do. Alb. fro. in loco pximo al-  
leg. in 9. requisito. ¶ Decimo, q̄ non sit talis, qui solenniter vel  
solemnem penitentiam egerit, de qua in c. in capite ieiunio-  
rum. 50. di. & per Alb. in loco s. alleg. in x. requisito. ¶ Xi. re-  
quitur, q̄ domi sue sit bene dispositus: quia alias ordinari nec  
clericari s̄ hoc est, q̄ sit talis, qui domum & familiam suam, si  
quam habet in gubernatione, honeste regere nouerit: & eam  
a vitis ad virtutes verbo & exemplo trahere, ut postea q̄ ipse  
populo p̄cepturus est, appareat eum prius a domesticis exegisse.  
¶ s. necesse. xlvij. dist. & per alb. vbi. s. in xi. requisito. ¶ Xij. re-  
quitur, q̄ non sit corpore vitiatu: quia talis nō p̄t esse clericus,  
sic nec presentari: ut late diximus s. licet remissive in 7. q. prin. hu-  
ius part. 12. art. ¶ Xij. requiritur q̄ sit etatis habilis & legitime  
iuxta naturam beneficii & ordinis requirentis beneficium. de  
erate ordinis late ponit Alb. vbi. s. in 13. requisito. de etate bñfi-  
ciorum diximus s. in d. 7. q. prin. in 23. cum quinque seq. artic.  
¶ Xij. requiritur q̄ non sit irregularis: quia talis non potest ef-  
fe clericus, si illam incurrit ante clericatum, de qua p. Alb. in  
loco s. alle. in 14. requisito. nec potest presentari si irregularis est  
rpe presentationis, ut diximus s. in 9. p̄ce. q. prin. in 4. art. & ibidē  
de homicida in 14. art. ¶ Xv. requiritur, q̄ sit sine notabili crīe,  
de quo. s. in p̄ce. q. prin. in 23. art. ¶ Xvi. requiritur, q̄ non sit apo-  
stata de quo diximus in p̄ce. q. prin. in 9. art. ¶ Xvij. requiritur  
q̄ nō sit peregrinus: quia ordinari non potest: ut p. Alb. in loco  
s. alle. in 17. requisito, sed an possit presentari clericus alterius  
diocē. diximus s. in d. 7. q. prin. in 24. art. ¶ Xvij. requiritur, q̄  
sit literatus: ut diximus s. in 9. p̄ce. q. prin. in 24. art. vbi quæ hie  
literatura, & quæ scia requiruntur in presentando, secundum quali-  
tatem ecclesiæ, ut ibidem in 25. art. & ista de necessitate requi-  
runt, ut quis possit clericari: & in consequentiam presentari: mo-  
do transsum ad ea, quæ requiruntur in ipso presentando: & sic  
sequendo numerum. ¶ XIX. requiritur, q̄ presentatus sit saltem  
prime tonsure, si beneficium est simplex: ut diximus s. in 7. p̄ce.  
q. prin. in 2. art. ¶ XX. requiritur q̄ presentandus sit vere cleri-  
cus, & non clericus coniugatus. de quo in d. 7. quæstio. princi-  
in 3. art. ¶ XXI. requiritur q̄ presentandus omnino sit clericus &  
nō laicus, de quo in d. 7. q. prin. in 1. & 7. art. ¶ XXij. requiritur,  
si iustus in ecclesia regulari presentetur regularis, si in eccle-  
sia seculari, secularis clericus, ut diximus in d. 7. q. prin. in 19. &  
4. seq. art. ¶ XXij. requiritur, q̄ clericus presentandus incedat in  
habitu & iocura: ut in c. c. f. c. & in c. p. de vi. & ho. cle. & in c. cli-  
ci. & in c. non licet. 23. di. & in c. f. xl. di. & in c. 2. de vi. & ho.  
cle. & late p. Alb. in d. tra. de p̄se. cle. in 2. par. 2. li. in j. requisito.  
postquam est clericus, vbi qd de existentib. in ordinib. minori-  
bus, & qualis debet esse habitus. ¶ XXij. requiritur, si presentan-  
dus est in sacris q̄ obseruauerit & obseruet castitatem p̄petuā:  
ut p. Alb. in loco pal. in 2. requisito. & sic q̄ non sit sodomita, ut  
in pxima p̄ce. q. prin. in 18. art. nec adulter ut ibidem in 19. arti.  
nec concubinarus, ut ibid. in 20. art. ¶ XXv. requiritur, q̄ pre-  
sentandus, si est in sacris, dixerit & dicat quotidie officium diui-  
num. i. septem horas canonicas: & similiter tenetur existens in  
minoribus habens beneficium: q̄ p̄ officium datur beneficium  
vulgatis iuribus: & sic tenetur illud dicere existens in sacris, vel  
habens beneficium. 29. q. c. presbyter. & in c. r. de cele. missa. &  
gl. & in c. clericus vestitus. xxxj. dist. ut pulchre ista p̄sequitur  
d. Alb. vbi. pxime in 3. requisito. & deo duce de istis horis cano-  
nicis dicemus in fi. 3. lib. ¶ XXvj. requiritur, q̄ non se intruserit  
in beneficio, in quo presentari vult: ut ponit Alb. vbi. s. in 4. re-  
quisito, & dicitur. j. in 2. part. huius 2. lib. in 5. q. prin. in 2. artic.  
¶ XXvij. requiritur, q̄ presentandus non sit vagabundus: sed re-  
sident in beneficio si residēciam requirit ut tetigimus s. in d. 7.  
q. prin. huius partis in 24. art. & de clericis non resid. p̄ totū, &  
ponit pulchre Alb. in loco s. alleg. in v. requisito. ¶ XXij. requi-  
ritur q̄ presentandus non sit pluralis in beneficio: quia q̄ habet  
vnum beneficium, non potest ad aliud presentari, ut diximus  
s. in d. 7. q. prin. in 15. & 16. art. & ponit pulchre Alb. vbi. s. in 6.  
requisito. ¶ XXX. requiritur, q̄ vnus presentetur ad vnum be-  
neficium, & non duo, nec diuisum, nec in solidum. ut diximus in  
d. 7. q. prin. in 17. art. ¶ XXX. requiritur, q̄ si est beneficium cu-  
ratum, presentandus sit captus & diligens circa curam anima-  
rum sibi subditarum, & commissarum, cum ad illam habendā  
obligetur, non solum ex p̄cepto & dispositione legis cano-  
nice & diuine: sed etiam ex tacita quadam obligatione, quæ  
oritur in acceptance beneficii, ex quo sciebat vel scire debe-  
bat illud habere onus annexum cure animarum: arg. c. transla-

to. de consti. c. cum in cunctis. de ele. & c. cum ars artium. de etā-  
te, & qual. & qui obligationes. 13. q. 2. & late p̄sequitur Alb. in  
loco. s. alle. in 7. requisito. ¶ XXXj. requiritur, q̄ sit persona ap-  
ta ad curam & diligentiam habendam circa ecclesiam, & eius  
bona, & intra conseruanda: & sic circa ecclesiam & eius iura vl-  
tra curam personarum, quæ debet esse talis, quæ superet curam  
rerum patrimonialium, & sit talis, de qua non dubitetur, q̄ ve-  
lit utilitatem suam utilitati ecclesiæ p̄ponere, sed facere ut tu-  
tor. l. tutor. s. i. ff. de admi. tu. gl. no. in c. quicunq. 1. 2. q. 4. & la-  
te ponit Alb. vbi. s. in 8. requisito. ¶ XXXij. requiritur, q̄ pre-  
sentandus non sit negociator: sed a negociis secularibus absti-  
nens, ut p̄ totū ne cle. vel mo. secu. nego. se. immisceant. & 88.  
di. p̄ totum. & 23. dist. c. is igitur. & plene p. Alb. vbi. s. in x. requi-  
to, & sic nō debet esse vsurarius: ut late diximus s. in pxima. 9.  
q. prin. in 2. art. vbi pulchre posuimus. ¶ XXXij. requiritur,  
q̄ presentandus non solum a negociis secularibus sit abstinens:  
sed etiā a voluptatibus variis huius seculi: ut est tex. totus mo-  
ralis ac menti commendandus lidori de vita clericali transsum  
p̄tue in c. his igitur. 33. dist. vbi habetur, his igitur, lege patrum  
cauetur, ut a vulgari vita seclusi, a mundi voluptatibus se absti-  
neant, non spectaculis, non pompis intersint, ediuia publica-  
fugiant, priuata non tantum pudica, sed etiam sobria solant:  
morem p̄conia quasi materiam cunctōrum criminum fugiant,  
honoris gradum p̄ ambitionem nō recipient: & multa alia po-  
nuntur ibi: & ideo non debent esse histiones nec eorum facta  
seu largas videre: ut late diximus in pxl. 9. q. prin. in 26. art. non  
ambitosi: & ibid. diximus in 12. art. non simoniaci: ut ibidem in  
x. xi. & xij. art. & ponit pxime allegata Alb. vbi. s. in x. requisito.  
¶ XXXij. requiritur, q̄ clericus nec presentandus sit venator  
ut de clerico venatore p̄ totum. & ponit Alb. vbi. s. in d. xi. req-  
uisto. ¶ XXXv. requiritur q̄ clericus presentandus non solū a  
malo sed ab omni specie mali se absteat, c. cum ab omni. d. vi.  
& hone. cle. & ponit Alb. vbi. s. in 12. requisito. ¶ XXXvj. re-  
quitur, ut in verbis & silentio, & in aspectu oculorum, & in om-  
nibus denique corporis sensibus sit castus, modestus, & pruden-  
dens, ut nec tacēda proferat, nec p̄ferenda reticeat: ut est pul-  
cher tex. plura similia p̄cepta ponens in c. sit rector. 43. dist.  
& in c. sedulo 32. dist. ut late & pulchre ponit Alb. vbi. s. in vlt.  
suo requisito. ¶ XXXvij. requiritur q̄ clericus presentandus  
non sit vindicatus, sed patiens: vnde p̄cipitur eis sine arma  
portent, nisi ad defensionem: vnde illa portant, tertio moni-  
ti ea non deponentes, perdunt privilegium clericale. g. audien-  
tia de sen. exc. & in c. clericus arma. de vi. & hon. cler. ¶ XXXvij.  
requiritur, q̄ sit presbyter presentandus sobrius. c. de crapula. de  
vi. & hon. cle. vbi Abb. & doct. & d̄t. tex. in c. quando licet sit pa-  
lam 44. dist. clericum debere esse contentum trina potatione:  
& an possit tenere tabernas & vendi facere vinum, habetur p̄  
doct. in c. j. de vita, & ho. cle. & aliqua incidenter tetigimus s. in  
px. p̄ce. 9. q. prin. in 26. art. vbi tractauimus de histionib. &  
similibus. ¶ XXXix. requiritur q̄ presentandus sit in commu-  
nitione fidelium tempore presentationis, non autem aliqua cē-  
sura in podarus: puta excommunicatus, suspensus, vel irregula-  
ris, de quibus late diximus in pxima. 9. q. prin. in 1. & tribus seq.  
art. ¶ Xl. requiritur q̄ presentandus licet sit clericus, retineat cle-  
ricatum tempore presentationis, & eius exercitium: & non sit  
depositus seu degradatus: ut diximus s. in d. 9. q. prin. in v. artic.  
¶ Xlij. requiritur in tantum presentandum debere esse in com-  
munionem fidelium, q̄ de consilio est, ut de tempore presenta-  
tionis saltem sit confessus: & sine peccato mortali: ut diximus in  
ip̄a. 9. q. prin. in 17. art. ¶ Xlij. requiritur, q̄ clericus presentan-  
dus sit fidelis, & non hæreticus, credens receptorem defensor  
in c. fautor hæreticorum: ut diximus in d. 9. q. prin. in 6. & 7. art.  
¶ Xlij. requiritur, q̄ presentandus sit cum vnione ecclesiæ, &  
non schismaticus: ut diximus in d. 9. q. prin. in 8. art. ¶ Xlij. req-  
quitur, q̄ presentandus sit bone fame: ut dixit Abb. post alios in  
d. c. pastoralis. & diximus s. in principio presentis art. & ideo si  
est infamis infamia iuris, facti, vel canonica, presentari non po-  
test: ut diximus late in d. 9. q. prin. in 16. art. & ideo peritiosus ve-  
lut infamis presentari non potest: ut diximus ibidem in xv. art.  
¶ Xlij. requiritur, q̄ presentandus non fuerit alias a presenta-  
tione vitio personæ repulsus: de quo dic ut late diximus in d.  
9. q. prin. in 17. art. ¶ Xlij. requiritur in patrono ecclesiastico,  
q̄ non presentauerit indignum: q̄ postmodū ipse p̄tari non  
poterit: ut diximus in d. 9. q. prin. in vlt. art. & sic in proximo  
ceden. art. ¶ Xlij. requiritur, quod clericus sit hospitalis, & sic  
presentandus aptus ad hospitalitatem seruandam: ut per doct.  
& maxime Abb. in c. de monachis. de p̄b. vnde si cognoscere  
tur aliquis auarus, ut ille Arch. floren. de quo in tex. c. archidia-  
conum florentinum. lxxv. dist. qui nunquam amico p̄dium  
fecerat ut ibi. nam talis presentari non debet: cum certum sit  
eius



eum non fore hospitalitatem seruaturum, quod est intelligendum quando beneficium est tale cuius reditus sufficiunt ad hospitalitatem seruandam. de quib. diximus. §. in j. par. j. libr. in 5. q. prin. in 2. art. cū tractauimus de sufficienti dote cuiuscunque beneficii: & ista pro nunc sufficiant. ¶ Sed prædictis adde vñ. 12 ¶ q. idoneitas quæ requiritur in præsentando debet esse in eo tempore præsentationis, nec prodest si superueniat: arg. eorū quæ dicuntur per doct. in c. si eo tempore. de rescr. lib. 6. & in c. ei cui. de præb. eod. lib. & per Abb. in c. dudum. el. j. de elect. nisi esset modica idoneitas quæ de proximo expectaretur: quia illa non vitaret præsentationem in beneficio simplici: vt diximus incidēt §. in d. 9. q. prin. prox. in 2. 5. art. Vnum tñ est, quod me turbat considerando tot, & tanta requisita: quia potest dici & præferri hodie, quis est hic, in quo illa concurrant seu maior, imo minor pars, & laudabimus eum? certe nullus succurrat igitur Christus. ¶ Et equidem non ab re tot maxime in sacerdote requiruntur qualitates. nam iuxta illud Ioannis gerson, in trac. de contemptu mundi. in 4. lib. in c. xi. magnum & honorabile est officium sacerdotum, quibus datum est dominicam mentem verbis sacris consecrare: labiis benedicere: manibus renere, ore proprio sumere & ceteris ministrare: o quam mūde debet esse manus ille: quam putam os: quam sanctum corpus: quam immaculatam erit cor sacerdotis, ad quem totiens ingreditur auctor puritatis: ex ore sacerdotis: nihil nisi sanctum, nihil nisi honestum, & vtile procedere debet verbum, qui tā spē Christi accipit sacramentum: oculi eius simplices & pudici: quia Christi corpus solent intueri, manus pure & in celum eleuate: quæ creatorem celi & terre solent contrectare sacerdotibus, spāliter an lege dicitur sancti estote quoniam ego Sanctus sum dñs deus vester. ¶ Qui auctor vidēs nos ex nostra infirmitate de ficere, subdit hæc verba, quæ nos dicere possumus: adiuet nos gratia tua omnipotens deus, vt qui officium sacerdotale suscepimus, digne ac deuote tibi in omni puritate & conscientia bona famulari valeamus: & si non possumus in tanta innocentia vite conuersari vt debemus. concede nobis tam digne fieri mala, quæ gessimus, vt in spiritu humilitatis ac bonæ voluntatis proposito tibi seruentius decetero seruire valeamus. hæc ille quæ septies saltem in die à nobis recensanda sunt.

¶ Secundus art. 10. q. prin. t. part. 2. Libri.

- 1 Presentatus an præsumatur idoneus. Et n. 6. & 9.
- 2 Idoneus quilibet an præsumatur. Et n. 3.
- 4 Idoneus quilibet præsumitur ad beneficium, nisi contrarium probetur.
- 5 Idoneitas duplex, intrinseca, & extrinseca.
- 7 Bonus quilibet in dubio præsumitur. Limit. n. 8.
- 10 Spiritualia digniora sunt temporalibus.
- 11 Patronus præsentans præsumitur scire condiciones præsentati.
- 12 Indignus beneficium accipit. peccat.
- 13 Episcopus quo casu teneatur alere præsentatum ad sacros ordines.

1 **Quia** ¶ Presentandus debet esse idoneus: vt proxime dictum est. secundus erit art. an quilibet præsentatus debeat præsumi idoneus si aliud non apparet. Istum art. tangit Gaye. in repe. c. si de elec. lib. 6. in 4. 8. co. vbi dicit præsentatum præsumi idoneum, si à bonis præsentetur. alleg. Fran. id est Car. in c. vno. de scrutinio. & Spe. in ti. de dispen. in §. nunc de episcopo. ver. 83. & idem dicit, si nihil opponatur præsentati: quia idoneus præsumi debet. alleg. notata in c. i. de inst. lib. 6. & ita residet ibi. Gaye. ¶ Pro declaratione huius articuli esset discutienda illa quaestio, an quilibet præsumatur bonus? de qua per tex. gl. & doc. & præsertim Bur. in c. vnicō. de seruti. & per doc. in c. dudum. de præsump. & in c. si forte. de elect. lib. 6. & de iure ciuili sunt multa iura tria, quæ alleg. gl. in d. c. vnicō. & maxime sunt due gl. vna in l. i. vero. §. si pro rei qualitate. ff. qui satis. cog. quæ tenet in dubio idoneitatem alicuius præsumi. alia est in l. 2. ff. de prob. quæ tenet trium. sed ipse gl. concordatur per gl. prædictas iuris canonici proxime alleg. & de hoc est etiam recurrendum ad d. c. si. de præsump. & plene in reg. semel malus. de reg. iur. lib. 6. & per doct. in c. bone. de elect. & per Cynum & doc. in l. a. cor. C. de prob. & plene per do. Fel. in c. dudum de præsump. ¶ Et quia ampliciter huiusmodi materiam longā, esset historia, dicamus conclusiue, quo ad casum nostrum, nos restringendo, quicquid videatur tex. apertus in c. dudum. præsentatum debere præsumi idoneum, cū ille text. velit eum pro beneficio dando scribitur cum clausula, si idoneus fuerit, non teneat probare, se idoneum, ¶ cum idoneus præsumatur. vt ibi. & ideo doc. notant ex illo tex. etiam ad beneficium quemlibet præsumi idoneum, nisi trium probetur, quod intelligunt ibi doc. & maxime do. Fel. in j. col. dummodo fit clericus: quia cle-

ricus non præsumitur, cum sit res extrinseca: sed intelligitur respectu bonitatis intrinsece pro qua præsumitur etiam quod sit laicus. ¶ nam duplex est idoneitas: intrinseca, vt castitas, sobrietas, & huiusmodi: & extrinseca, vt scientia, literatura & similia: quæ non præsumuntur. vt per gl. in d. c. si forte. in verbo euidētem. & ideo restringitur illa decretalis dudum. vt ibi volūt omnes: vt intelligatur solum de idoneitate intrinseca. ¶ Tamen quia in præsentato requiruntur plures idoneitates quarū multe sunt intrinsece & multe extrinsece, vt est videre in requisitis enumeratis in proximo præc. art. non possumus dicere tex. in d. c. dudum. nocere in hoc casu: sed cum eo concludamus quod si nō apparet aliquid in triū, quilibet præsumatur bonus & idoneus idoneitate intrinseca. Si vero loquimur de idoneitate extrinseca, sit distinctio, quod aut est tertius, qui se opponit: & ipse habebit probare: vt in c. j. & in c. vt circa. de elect. lib. 6. quia excipiendo actor efficitur. l. j. ff. de excep. ¶ Aut nemo se opponit: & superior inquit: vt eleganter per Abb. in d. c. dudum. & per Butr. in d. c. vnicō. de scrutinio. qui Ab. resistit Butrio, quo ad interpertrationem huius idoneitatis. ¶ Do. Fel. vero in d. c. dudum. in j. col. lum. in si. dicit sibi videri vt ei securit illum tex. in d. c. dudum. posse etiam intelligi de idoneitate etiam extrinseca, nō tamen de omni: sed de ea, quæ requiritur ad beneficium: quia cum scribitur de clerico, iam præsupponitur qualitas clericatus, quæ est extrinseca: & idoneus ad clericatum præsumitur idoneus ad beneficium, nisi aliud probetur. c. accepimus. de eta. & qual. fateretur tñ per solam impetrationē, in qua quæ appellatur clericus non probari in omni materia se clericum: vt per Io. An. in reg. cui licet. in mercuria. sed quantum ad factum, super quo impetratur, præsumitur clericus, per singulare dictum do. Ant. in c. illud. de præsump. dum respondit ad l. optimam. C. de pñen. si pu. & in hoc reliquit do. Fel. cogitandum. ¶ Postea do. Fel. sup. gl. in verb. idoneus. in d. c. dudum. in prin. 4. col. de præsump. ponit conclusionem, quod regula, quemlibet præsumi bonum, & alleg. concor. gl. ibi. & ideo dicit, quod licet probetur clericum committere aliquid, quod in delictum sonaret, puta esse venatorē, debet interpretari in bonum. s. illud facere causa recreationis, & sic iure permittente. alleg. Inn. in c. dudum. el. 2. in 2. & pen. col. de elect. & adducit ibi Fel. alia vt ibi per eum: & de interpertratione probationum sonantium in malum, remittit se Fel. ad dicta per eum in c. super his. ad si. in ver. quarra cōclusio. de ap. & in c. cum dilecte. de acc. ¶ Postea do. Fel. ponit primam limitationem ad d. ¶ reg. nisi agatur de præiudicio tertij existit præsumptione bonitatis: quia tunc non deberet præsumi bonus, neque idoneus. alleg. Ab. post Host. in c. cum in iure. in j. nota. de offi. deleg. vt ibi p. Fel. in d. j. limi. seu fallen. ¶ Qui 2. loco limitat. d. reg. nisi præsumere illam qualitatem bonitatis, esset in præiudicium illius, pro quo præsumitur. alle. Bar. & Paul. de ca. in l. qui iurasse. §. si pater. ff. de iure iur. vt ibi per Fel. ¶ Qui etiam 3. limitat ipsam reg. nisi agatur de utilitate animæ: quia etiam in casu dubio melius est præsumere delictum, quam non delictum, secundū Pet. de Anch. quem ipse alleg. in consi. clxxix. inci. pri. ma facie videtur cōcludendū vt ibi Fel. ¶ Ponit etiam ibi quar tam limi. nisi ex actib. præcedentib. oriatur cōiectura dolis: quia illa præponderat præsumptionem bonitatis, secundum Bal. in l. j. C. si quis omif. cau. testa. vt per Fel. vbi §. ¶ Postea do. Fel. ibi dem in v. col. in ver. demum pro intellectu videtur opponere tri ipsam reg. & quod imo quilibet non præsumatur bonus cū sint proclui ad malum. c. omnis etas. 12. q. j. & c. procluius. 20. qu. 3. vbi habetur naturam esse immutabilem vitiorum. sed per sol. alleg. do. Car. in proce. clem. in 4. opp. vbi dicit stare præsumptionem, de qua in reg. cum ab initio non sit homo malus: imo credatur bonus. alle. c. j. de summa trini. vt ibi late do. Fel. plura pulchra adducens. & ita residet in materia: & est moder. q. omnia vidit. ¶ Tu circa prædicta concludo, quod ex quo in casu nostro sit tractandum de matrimonio spirituali. s. de præsentando ad ecclesiam & instituendo inter quos dñitur matrimonium spirituale. doct. in c. 2. de transla. ep. sc. vbi Abb. in antep. col. & Butr. ibi in 2. nota. in 3. col. et validum sit argumentum de matrimonio carnali ad spirituale. c. sicut absens. 7. q. 1. c. 1. 2. et per totum. de transla. ep. gl. in c. nuptie. 7. q. 1. cum simi. et hoc quam maxime, cum militet eadē ratio: vt in locis præalleg. ergo multo magis, quando militat maior ratio. auth. multo magis. C. de sac. san. eccl. sed nos habemus dictū lo. mo. quem refert Dom. in d. c. si forte. in 3. col. super gl. in verbo, scientie. in prin. quod cum nihil habeo facere cum homine, præsumere debeo illum dignum: sed vbi habeo secum agere, vt quia volo dare sibi filiam meam in vxorem. s. ecclesiam, debeo perquirere de dignitate sponis saltem quo ad expressa. c. cum in cunctis. de elect. et c. licet canon. c. ti. lib. 6. nā eligens tenetur inuenire conditionem debitam filie: arg. l. quilibet. ff. de ritu nup. ideo punitur hoc

# Cæsar Lambertinus Episcopus

non faciens: vt vult Io. An. in d. c. si forte. cum igitur patronus dicatur pater ecclesie, cum deducat eam de non esse ad esse, vt diximus. s. in j. par. j. lib. in j. q. prin. in ij. art. & tenetur illam defendere. c. filii. & gl. in c. pie mentis. 16. q. 7. & presentandus dicitur futurus sponsus ecclesie. vt s. est dictum. f. & sumus in spiritalibus. quæ sunt digniora temporalibus. c. solite. cum vulg. de maio. & obed. ergo presentans non debet presumere idoneum presentandū: sed debet se informare & inquirere in quantum potest de idoneitate presentandi, sicut si haberet filiam carnalem nuptui tradere, per s. dicta. ¶ Item & secundo adduco pro hoc doctrinam auream Compostel. de qua facit magnum festum d. Ro. in hoc tract. in verbo honorificū. in 4. q. prin. post medium tertie col. (de qua erimus loquituri. j. in prox. seq. 4. art.) quæ vult presentantē presumi (scire conditionem pntati quod dicit probari in simili in l. si patronus. in fi. ff. de confir. tuto. & ibi nor. Jac. de are. & ita dicit decidere per illum tex. Bal. & per alia iura in margarita sua, in verbo, electioni. vers. 14. qd dicit fore notandum ad faciendum priuari patronum potestatem presentandi pro illa vice, quam decisi. dicit ponere Inno. in c. cum terra. de elect. & Bal. in loco. s. alleg. in ver. fi. Vt igitur euitet patronus hanc poenā, non debet presumere aliquem bonum: quia si postea reperiretur malus, presumetur illum presentasse sciēter indignum, & puniretur. Debet ergo potius presumere illum indignū, vt reperiat eum dignum, quam in tale periculum incidere. ¶ Et licet predicta videantur loqui in patrono dico ēt ea militate in habente instituere, cum ipse similiter sit pater ecclesie: & per institutionē tribuat titulū. c. ex frequentibus. de insti. reg. j. de reg. iur. lib. 6. & sic dat plēnū ius, quod non dat presentans. c. cū Bertold. cū ibi no. de re iud. ergo fortius puniri debet, si institutus reperiretur indignus. arg. eorum quæ dicuntur per doct. & maxime Abb. in fi. col. per illum text. in c. super eo. de ele. ¶ Tertio adduco p. vtroque. s. pro presentante & habente instituere eos, nō debere presumere presentatū idoneum nam licet sit dictum quē esse presumendum bonū bonitate intrinseca, nō aut extrinseca: & licet ēt sit dictum clericatū esse de extrinsecis, & ideo non presumi, sed certificatione facta de clericatu clericū esse censendam idoneū ad beneficia: per c. accepimus. de era. & quali. iuxta nouā considerationē do. Fel. de qua. s. dico tamen illam in presentando nō habere locum: tū quia dato q. militaret in impetrante à papa iuxta dictū c. dudū. vbi presumitur apparere de clericatu: nō tñ sic in casu nostro, in quo non apparet, & dato q. appareret, reg. d. c. accepimus. non militat in omni beneficio: sed in illo, qd est secundum illū ordinē, qui aliqd vltra non requirit: vt ibi pater. sed nos vidimus in proximo pce. art. decē & octo requiri in ordinando: & tamē plura alia requiri: vt ibi late diximus: & maiorē partē illorū esse qualitates extrinsecas, vt de per se patet. & in illis oēs doc. concludere non presumi quē illas habere nisi probetur: ergo nullo mō pōt dici quē pntandū presumi idoneū: maxime, q. maior idoneitas requiritur in vno beneficio, q. in alio: vt ēt Io. An. in addi. Spe. in hoc tit. de iure pat. in illa q. de epō Bononien. in 2. col. & Old. in conf. 18. quos retulimus s. in prox. 9. q. prin. in 2. 5. art. nullo ergo modo potest dici presentandū debere presumi idoneū nec per pntantē nec per habentē instituere. ¶ Quarto adducit & presentim in presentando beneficiū curatū vel dignitatē. nā nos habemus vt posuit do. Fel. vbi s. in j. lim. q. 3. retulimus illā reg. quemlibet presumi idoneū non hñe locū, vbi verteretur pntandū tertius: sed in casu nostro veritur pntandū ecclesie, & subiectorum in dicta dignitate: ergo non est presumendum pro presentato. ¶ Et eodem modo quinto loco dici potest, q. cū secunda limitatio d. Fel. de qua. s. sit vt dicta reg. non habeat locū quando veritur pntandū illius pro quo presumitur vt s. & tñ si iste qui est beneficiandus presumetur bonus: & nō quæreretur de eius idoneitate esset s. eius animā: & sic in eius pntandū, tñ indignus acceptās beneficiū peccet: vt per doct. in c. cū in cunctis & presentim Inn. & post eū Abb. de elect. qui adducit gl. no. in ele. 2. de magistris. quæ vult peccare assumptem gradū doctōratus si fiat se indignum. ergo multo magis beneficiū & maxime curatū: vt ēt voluit late Alb. de troctis. in tract. de perfecto clerico. in j. par. 2. lib. in 18. requisito. cū loquitur de literato. & nos ēt diximus s. incidet. in 9. q. prin. in 24. art. & seq. ergo oī no nō debet presumi quis idoneus pro ipsius anime cautela, cum hoc sit maximū pntandū: iuxta illud Gregorij, quam dabit hō q. mutationē p. anima sua. ¶ Sexto adducitur: nā vt s. retulimus do. Fel. 3. loco limitat ipsam reg. nisi veritatur periculū animarum: sed q. in beneficiādo presentim curato veritur pntandū existentū sub eius cura & animarū ipsorum. c. cum in cunctis. de ele. c. cum sit ars artiū. de era. & qual. ergo nō presumendus idoneus. et sic ex omnibus predictis possumus dicere

tex. in d. e. dudū. loqui de intrinsecis qualitatibus. s. quas non apparet dñi: si enim apparet, semper dñi qualitas presumetur adesse, nisi constaret illam sublatā: vt voluit Bur. & doct. de excōicatio: & similib. in d. c. vnico. de scrutinio. & in d. ca. dudū. de presump. ¶ De extrinsecis autē qualitatibus. semp dicendū eas non presumi: & id omnes doc. in locis præalle. voluit epm ex officio inquirere posse de illis. vt habetur in c. si. de elec. lib. 6. & ideo apponitur edictū. & ita vult Bur. in d. c. vnico. de scrutinio. vt s. diximus. & vult Ab. in c. 2. in fi. de præb. vbi dicit. nota. diū. q. licet clericandus seu quilibet ep̄s ordinē aliquē sibi p. presentatū per ordinariū vel aliū ad sacros ordines afferentē illū habere sufficiens patrimonium vnde viuere possit, iuxta dispo. d. e. 2. & c. episcopus. eo. ti. tamen si reuera nō habet ordinatus patrimonium sufficiens, tenetur illū alere episcopus ordinans iuxta dispositionē ipsorum iurium. & ideo dicit ordinantē semper esse in culpa cum ipse etiam debeat discutere: & bene examinare an ordinatus habeat sufficiens patrimonium vel beneficium: arg. c. innotuit. de elec. etiā dicemus in casu nostro. ¶ Aduerte tamen ad vnum: nam doctores in locis præallegatis & præsertim Bur. in d. c. vnico. de scrutinio. dicunt ordinariū vel alium habentem hoc officium debere inquirere de expressis & non de occultis. & ita volunt etiam Io. mo. lo. An. & Dom. in d. c. si forte. tamen ego pro bona inquisitione faciendā, de omnibus inquirerem. & hoc sentiunt doct. prædicti, cum dicunt esse inquirendum (altem de expressis, quasi velint etiam de occultis inquiri posse pro eorum informatione potius, quā pro oppositione: vt si eis placuerit & videbitur, possint alium presentare & instituere. ¶ Quomodo ergo ordinarius habēs institutū re habeat ex officio inquirere, dicitur. j. in 2. par. huius. 2. lib. in 8. q. prin. in xj. art. vbi tractabimus quid si presentatio sit facta in concordia, an fiat ex officio talis inquisitio: & pulchre ponit Propo. in c. constitutus. el. 2. in 1. col. in ver. nota ex tex. ibi presentante. de appellat.

## ¶ Tertius art. 10. q. prin. 1. part. 2. Libri.

- 1 Patroni an possint presentare dignum & idoneum, salua eorum conscientia si reperiat dignior & idoneior. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 23. & 35.
- 2 Bonus quilibet presumitur, nisi probetur malus. c. n. 9.
- 3 Monachorum debet eligi in abbatem & prapostitum.
- 4 Appellatio cassanda non est, nisi iniuste facta.
- 5 Appellatio non admittitur contra ea, quæ perpetuo decreto sancita, vel statuta sunt.
- 6 Presentantium vocibus extantibus equalibus, quis instituendus.
- 7 Eligi non debet dignus, si magis dignus reperiat.
- 8 Optimi preferuntur melioribus & meliores bonis.
- 17 Eligi idoneum de eodē collegio, honestius est, quam vt fiat transitus ad magis idoneum alterius collegij. c. n. 36.
- 18 Electio facta de idoneo, dummodo sit facta à maiori parte capituli, est valida, licet potuisset eligi magis idoneus. c. n. 19. 25.
- 20 Ius canonicum nunquam laqueum tendit.
- 21 In foro conscientia quando licitum & permittum censeatur, omne quod licitum & permittum est in foro iudiciali.
- 22 Iudicis præcisum præceptum omnino plurius esse debet, quam appellatio extrajudicialis, quæ est simplex pronocatio ad causam.
- 24 Presentaturo sufficit presentare virum idoneum.
- 26 Conscientia, quid.
- 27 Ius multa patitur, quæ tamen sunt peccata ex alio respectu.
- 28 Intellectus ad c. monasterium. xxij. q. viij.
- 29 Electores quare meliorem debeant eligere patronis autem sufficiat presentare bonum c. n. 34.
- 30 Papatu vacante, iurisdicctio remanet apud collegium cardinalium, vnde manauit.
- 31 Patronus laicus custodiam non habet ecclesie vacantis.
- 32 Poenam non meretur faciens quid lege permitte.
- 33 Presentatio dicitur donatio.
- 37 Adiuuatio loco iuramenti habetur.
- 38 Patroni, quorum est presentare, an pari passu ambulent cum his, ad quos pertinet electio. c. n. 39.
- 40 Eligentes non idoneiorem peccant.
- 41 Gratificatio an necessario in magis idoneo locum habeat.

1 Dubitatur. s. si patroni poterunt presentare dignum & idoneum, an salua cōscia presentantibus dignum, & idoneū, & an teneat huiusmodi electio & presentatio: iste art. est quotidianus, & ideo amplo stylo tractandus. ¶ Die ergo de isto art. esse gl. ord. et magistrum in ca. licet ergo, in verbo, qui presentantior. 8. q. 1. quæ tamen loquitur de electione. de presentatione autem est gl. in ca. 3. in verbo, q. maioribus. hoc tit. d. iure pa. et ibi Abb. remissive. et idē Abb. Philip. Fr. an.

lip. fran. & Propo. in e. constitutus. el. 2. licet aliqui numerent illud. el. 3. de app. & Fede. de se. in conf. xv. pūctus dubitationis. & tangit et ab. in e. cū in cunctis. de elect. & alij doc. j. alle. & pro elariori intelligētia argumentabor ad partes. & primo pro parte affirmatiua videlicet. q̄ salua conscientia electores seu patroni poterūt eligere seu presentare idoneum: licet reperiant magis idoneū. & teneat electio. vel presentatio. ¶ Et pro ista par. adducitur primo tex. in e. dudū. de p̄sum. vbi p̄sumitur de idoneitate alicuius. pro quo scribitur: ¶ quia quilibet p̄sumitur bonus nisi probetur malus. vt d. c. dudum. & l. cum pater. §. rogo. ff. de leg. 2. si ergo consideratur idoneitas. non est querenda maior idoneitas. sed sufficere debet bonum eligere seu presentare. ¶ Secundo pro hoc adducitur ratio: nam si seculus diceret maior bonitas vnus alteri bono esset p̄iudicialis & nocua. quod dici nō debet. §. q. 9. c. necesse. & 1. q. 1. c. de leamus. & C. de statu. & in magi. l. vlt. ¶ Adducitur tertio tex. in e. monasterium. 1. 6. q. vlt. ibi ne malus. vbi gl. colligit sufficere aliquem non esse malum. vt presentatus per episcopum accipitur vt ibi. ergo non est querendus magis idoneus. ¶ Quarto adducitur id. quod dicit tex. in auth. d. monachis. §. vlt. colla. j. vbi habetur semper meliorem monachorum esse eligendū in abbate. & eorum propositum. cum igitur hoc sit speciale in monachis: fecus in aliis electionib. & presentationib. ¶ Quinto adducitur ratio: nam cum sit vitium in eligētib. nec in electio in presentatib. nec in presentatio: cur nō debet eorum electio vel presentatio tenere. et si inuolutum esset: ¶ quia appellatio non debet cassare nisi ea quæ iniuste facta sunt. e. audita. de resti. spo. & c. cum nobis. de elect. & si bonus. iuste potest eligi: ergo istam electionem non admittitur appellatio: quia contra 3. Teā quæ perpetuo decreto sancta vel statuta sunt non admittitur appellatio. ff. de appel. reci. vel non. l. pen. & si. si non pot appellari ergo tenebit factum. cum iam sit perfectum. ex quo ad maiori parte eligentium vel presentantium est facta electio vel presentatio. nec est querendū de meritis personarū. cum maior est numerus. e. dudū. de elect. & c. j. hoc ti. & adducitur ad hoc simile de eligentib. ex aliena ecclesia in maiori numero cui electioni nō obstat appellatio. vt in e. cum inter. de elec. nā ex quo est iniusta appellatio. non operatur: sed quod ad maiori parte sit attenditur: vt ibi. ¶ Sexto adducitur ratio absurditatis euitandæ: nam si aliter diceremus. sequeretur absurdum. q̄ quilibet admitteret bene faciendo: quia quilibet posset meliorem rem facere & magis peccaret legendo: quia posset melius facere. orare. & ista lex ponit gl. in d. c. licet ergo. §. q. 1. quæ hanc partē sequitur vt in ea & fuit opi. Hug. & lo. ¶ Septimo adducitur tex. in e. illud. §. q. 1. vbi habetur non ideo quem censendum esse meliorem: quia in ep̄m est electus & c. ergo licet sit quis electus ep̄s: poterunt tamen ibi esse sibi equales & maiores eo: & tamen illi electi non fuerunt: & nihilominus tenuit electio illius. qui non erat melior. ¶ Octauo pro ista opinione videtur tex. in e. quoniam. hoc ti. vbi vt p̄feratur presentatio alicuius requiruntur merita ipsius. & maior numerus presentantium: ergo merita sola nō sufficerent. q̄ si igitur erit maioritas numeri. seu bonitas seu idoneitas non requiritur maior idoneitas: ex quo duo requisita in illo tex. concurrunt. scilicet merita. & numerus. & ita vult ibi gl. in verbo qui maiorib. ¶ Nono p̄ hoc adducitur tex. in e. constitutus. el. 2. de app. vbi apparet aperte. q̄ licet appellatū fuisset à volentib. eligere meliorem. tenuit tamen electio eligentiū idoneum. cū fuerint plures numero. vt ibi patet. ¶ Decimo p̄ ista opinione adducuntur plura iura hoc volentia. scilicet eligere idoneū satisfecisse. licet potuerint eligere idoneiorē. nā de hoc est tex. in e. cum nobis olim. de ele. & in e. nisi eū pridē. §. ne p̄ defectu de renun. & in e. pe. de p̄sb. lxj. dist. c. chatinen. & lxxv. dist. c. florētinū. & ff. de le. 2. l. cū pater. §. rogo. §. alleg. quæ iura alleg. gl. in e. 2. de offi. custodis seu sacriste. ¶ Xi. vltra rationes & iura hęc opinionē tenēt iste gl. videlicet gl. in d. c. licet ergo. §. q. 1. gl. in d. c. monasteriū. 1. 6. q. 7. gl. in e. vilissimus. j. q. j. gl. in e. qualis. §. q. 1. gl. in d. c. qm̄. in verbo. q̄ maiorib. hoc ti. gl. in d. c. constitutus. el. 2. de app. & gl. in e. 2. de officio custo. & gl. in e. si plures. 1. 6. q. 7. quæ vult q̄ vocib. presentantium existētib. equalibus. nō sit instituendus idoneior sed ille. qui ep̄o placuerit. ¶ Xi. vltra rationes iura & gl. osarum auctoritates hoc voluerūt doc. videlicet. Are. in e. duob. de resti. lib. 6. & ibidē lo. An. & Dom. in 4. col. qui cet velint fore eligendum magis idoneū. tamen sufficere. si electio facta est ad idoneo. segur ibid. Phil. fran. in col. 3. sup. gl. in verbo. teneatur. hoc idē tenet Spe. in hoc ti. circa si dicit sufficere presentatū nō esse malū. hoc et videntur tenere Host. lo. An. Card. & But. in e. cū aut. hoc ti. dū loquūtur de gratificatione faciēda p̄ ordinariū. vt nō attendatur maior idoneitas. dñ. nō ambo sint idonei. & But. in d. c. constitutus. el. 2. de appel. & Bal. in consil.

cccxxiii. incip. p̄mittendū est in allegationib. ibi insertis post consilium. in vlt. col. in 3. vol. illū inducendo. vt induximus 3. doctores in d. c. cū aut. & istam partē tenet et Gaye. in repe. c. si. de elect. lib. 6. post prin. xlvij. col. & tenentes hanc partē. respōdent ad d. c. licet ergo. §. q. 1. ibi presentantior q̄ comparatiuum ibi ponatur pro positio: vt vult Hugo. & lo. vt dicit ibi gl. in prin. ¶ Pro 3. parte vero adducitur tex. melior de iure in d. c. licet ergo. §. q. 1. vbi ad literā dicit tex. is eligendus est. qui presentantior est ex omni populo. qui doctor. & qui sanctior: & in omni virtute eminentior. ¶ Secūdo adducitur tex. in e. illud. eadem causa & quæstione ibi meliores sint & in si. ibi magis digni. ex quo tex. colligit ibi Arch. dignū non debere eligi. si magis dignus reperiat. ¶ Tertio hoc idē vult text. apert. in d. c. qm̄. hoc ti. vbi q̄ vora diuidūtur inter patronos. ille p̄ficiat ecclesiæ. q̄ maiorib. inuatur meritis. & qui plurimorū eligantur & oportet assensu. & sic p̄supponit ambo idoneos. & tamē vult p̄fici magis idoneū. quē tex. ita intelligit ibi gl. in verbo. maiorib. licet ipsa hanc partē non teneat. ¶ Quarto est tex. de hoc in e. metropolitano. 6. 3. di. in si. vbi dicitur is est eligendus in metropolitano. q̄ est optimus oīm. Ergo nō sufficit positio. scilicet bonū. nec p̄paratiuū. scilicet meliorē sed requiruntur superlatiuū. scilicet optimū. ¶ Quinto est tex. in e. vnū orariū. §. nūc aut. ver. nōc aut. 25. dist. vbi dī ad literā talis eligatur eius cōparatione ceteri grex dicatur. ¶ Sexto est tex. in e. vilissimū. j. q. j. qui vult ep̄m debere esse presentantiorē aliis. ergo nō sufficit esse bonū. nisi sit presentantior: licet gl. ibi velit iustificare esse bonū. vt 3. allegauimus. ¶ Septimo est tex. in e. i. sacerdotib. 6. 1. dist. & in e. in ordinā. tis. eadem dist. in quib. iurib. similiter hoc colligit. ¶ Octauo est pulcher tex. in e. 2. de officio custodis. ibi. tales ordinentur. quales meliores. & sanctiores esse noscuntur ergo non sufficit esse idoneum vt ibi. ¶ Nono ad hoc est tex. in e. c. coniungendo cum. d. ca. metropolitano. lxxij. dist. ex quib. colligit. q̄ sicut bonis meliores. ita meliorib. optimi p̄ferunt. ¶ Decimo est tex. p̄ hoc in auth. de monachis. coll. j. allegatus p̄ parte 3. vbi h̄c q̄ semper melior monachorū eligendus est in abbate. ¶ Xi. adducitur ad hoc plures text. hanc opinionē probantes: videlicet. rex. in l. honores. in j. resp. ff. ad munici. & rex. in l. presentis. §. q̄ in finib. C. de his q̄ ad ecclesias cōsu. & in auth. de sanctissimis ep̄sco. §. 2. & §. si quis oratorium. & facit in arg. tex. in l. vbi aut non apparet. ff. de ver. obl. Rudibus. n. meriti nouis p̄ferantur antiq. vt 6. 1. dist. c. qd̄ proderit. c. statumus. & c. emeritis. & c. nullus. prius ordinati posterior ordinato p̄feruntur. c. vlt. lxxv. dist. ¶ Xi. pro ista opi. adducitur gl. Laurentij in d. c. licet ergo. §. q. 1. vt eum ibi refert Arch. & ipse Arc. in d. c. illud eadem causa & dist. q. ¶ Xiij. hoc etiam vult lo. An. in d. c. 2. de offi. custodis. & Abb. in d. c. cū aut. hoc ti. per pulchras rationes & bona iura. & Car. post Pau. de eleaz. in cle. plures. §. si in j. q. hoc ti. & in prin. in 4. col. & lo. de imo. ibi in plurib. locis. §. gl. mag. qui doc. in p̄zalle. locis volunt patronorum votis diuisis in duob. presentatis idoneis non cade re gratificationē ep̄s: sed magis idoneū p̄ferendū: vt ibi p̄ eos & hoc videtur et velle Barba. in conf. 92. scriptū propheta. in vlt. col. in j. volum. vbi vult seniores p̄ferri. & idem videtur velle Bal. in consil. clxvj. incip. ordinatio testamenti. in fin. in 4. vol. vbi ad hoc alleg. l. si. C. de fide instr. ¶ Et tenentes hanc opinio. respondēt ad in 3. rium allegata hoc modo. & primo ad primum. quod quilibet p̄sumitur bonus. ex hoc non sequitur ergo reperio meliori. ille melior non p̄feratur: imo debet p̄ferri. per proxime adducta. ¶ Nec obstat secunda ratio. quod maior bonitas vnus noceret alteri: quia hoc non debet esse in consideratione: nec est nocere. cum simus in acquirendis. non in acquisitis: argum. reg. facilius abdicatur à nobis in querendum. q̄ quæsitum: & iste bonus tractat de lucro capiendo: & ecclesia de dāno euitado: & ideo p̄feratur. ¶ Non obstat. 3. de c. monasteriū. 1. 6. q. vlt. quia illud fuit. ex quo melior ibi non reperiebatur: vt d̄t gl. in d. c. licet ergo. §. q. 1. qd̄ est diuina re ad illū tex. ideo dicit illud ibi fuisse ex ḡ: nam sicut tus sustinet p̄sonas in ecclesia. q̄ mero iure esse nō possent: vt diximus latē 3. in 1. par. 1. libri. in 1. q. prin. in 4. art. ita ibi voluit illud sustinere: quia erat in limine foundationis: & patronus fundator ita volebat. ne secus fieret illo inuito. fuit ibi permittum: ergo non inducendū in consequentia. ¶ Non obstat. quartum: de auth. de monachis. §. si. quod ibi sit speciale: quia salua pace cū nō appareat specialitas: imo potius in clericis secularib. hoc esse debet. scilicet meliorem eligi. q̄ in monachis. cū soleat esse melioris vite. vnde bonus monachus videtur esse melior optimo clerico. arg. c. licet. de regula. quis hoc non cōcedā. tū nunc reperit tur clericis seculares longe sanctiores monachis. sed de hoc alij ¶ Non obstat. v. de illa rōe: q̄ nō sit vitium in eligentib. nec in electo. nā dico esse vitium. ex quo non obseruāt canones volentes Lambert. de iure patroni. m 2 meliorem

# Cæsar Lambertinus Episcopus

meliores eligi: & ideo electio iniusta. ¶ Non obſt. 6. de ratiõ  
abſurditatis: q̄ illa militat in bonis volũtariis: vt ſunt illa, face-  
re bonũ, & melius ſi in neceſſariis: vt eſt eligere, vel præſenta-  
re ex officio. & ita vult Arch. in d. c. licet. 8. q. 1. reſpondẽdo ad  
hanc rationem Io. ibi in glo. Non obſt. 7. de inductione. c. illud  
8. q. 1. q. a. ille tex. ã oppoſitũ: vt ñ diximus illum iducendo pro  
iſta parte quem ita intelligit ibi Arch. ¶ Et ſimili mō rñderit  
d. c. qñ. hoc tit. q. ex ſe patet ad literam ðrium pbare. Et eodẽ  
modo rñderit ad. c. cõſtitutus. el. 2. de app. nã ibi nõ tenuit ap-  
pellatio, ex quo nõ apparebat illum alterũ eſſe meliorem, vt  
ex ſine tex. apparet: & ideo reliquit viã accuſandi eũ, vt ibi. ¶ Et  
ſic et reſpondetur ad iura adducta decimo loco, q̄ alia ibi deſe-  
rũt, vel poſt electionem factam apparuit de melioritate alte-  
rius: vt in d. c. niſi cum pridem. ¶ Non obſt. 11. nec. 12. ſ. autori-  
tates gl. & doc. cum habeant iura præd. ða ð ſe: & ita videtur di-  
cendum pro iſta parte. ¶ Factis argumentationib. pro vtraque  
parte, videndum eſt, quid doctores ſentiant pro concordia iu-  
rorum p̄dictorum. ¶ Et dic primam ſolutionem & concor-  
diam fuſſe gl. in d. c. 2. de off. cuſtodis. quã dicit partem affirma-  
tiuam procedere ante factum. ſi idoneiorem eſſe eligendũ, p̄  
tem vero negatiuam poſt factũ. ſ. q̄ ſi eſt electus idoneus, de-  
bet electio tenere, & non caſſari: licet melior reperiat: quia  
ſufficiens ſcientia in prælato ſufficit. c. niſi cũ pridem. §. pro de-  
fectu. de renun. & c. cum nobis olim. de elec. & idem facit gl.  
in c. conſtitutus. el. 2. in verbo. magis vtilem. de app. & Butr. in  
1 d. c. 2. de officio cuſtodis. ¶ Alia fuit concordia gl. in d. c. licet  
ergo. 8. q. 1. q̄ aut ille magis idoneus eſt in alia eccleſia, & ille de-  
bet eligi, cum debeat eſſe optimus aut eſt de eadem eccleſia, &  
ſufficit eum eſſe bonum, ſicut dicimus tunc de eadem eiusdem ciui-  
tatis ſufficere eſſe bonũ, alterius vero ciuitatis debere eſſe op-  
22 timum. l. diuus. ff. de rut. & eur. da. ab his. ¶ Do. Gof. de Trano  
municeps meus in ſumma in ti. de officio ſacriſt. ſeu cuſtodis,  
lõgius p̄ſequitur hãc concordia: dicit. n. q̄ ſi vnus tm̄ de gremio  
eccleſiã eligitur, non requiruntur hãc oia: ſed ſufficit illi non  
eſſe malum, et ſic eſſe bonum. & ita intelligit. c. monaſterium.  
16. q. 7. q. tex. vere magis vrger pro illa parte. ¶ Si vero plures  
eliguntur, tunc collatio de omnib. qualitatib. habeatur, quo ad  
hoc, vt vnus alteri præferatur: vt de electione. c. dudum. el. 1. c.  
cum in conſilio. & c. eccleſia veſtra. el. 2. ¶ Si aut̄ de alia eccle-  
ſia q̄ eligatur, dẽt eẽ optimus. & ita eſt intelligendus tex. c. me-  
tropolitano. 63. diſt. & adducit Goff. pro hoc illud de tutore. p̄  
13 q. 5. ¶ Arch. autem in d. c. licet ergo ſuper glo. verſus finẽ.  
8. q. 1. prima diſtinguit aliter: videlicet q̄ aut ſum̄ in neceſſariis:  
puta in electione, & procedat opinio Laurentij, vt eligatur me-  
lior cui opinioni ipſe Arch. dicit adhærere. ¶ Aut ſumus in vo-  
luntariis bonis, & in illis ſufficit, q̄ quis bonum faciat: & ſic di-  
cit debere intelligi opi. Hug. & Io. ibi. & ſic finis glo. in d. c. licet  
ergo. & hoc idem vult Arch. in d. c. illud eadẽ cauſa & quæſtio  
74. ne. cum ſe remittit ad dicta per eum in d. c. licet. ¶ Et de ſe. c.  
conf. 5. ſuper dubitationũ. in prin. dum de iſta quæſtione que-  
rit in abbatiffa præſentata ad monaſterium, vbi ſunt multe alie  
meliores, dicit, q̄ ſi præſentatur de gremio monaſterij, de quo  
gremio debet præſentare patrona, ſecundum confirmationẽ  
pape, & ſi idonea, debet admitti, licet in monaſterio ſint magis  
idoneæ: & hoc habet locũ in foro contentioſo: quia in foro  
conſcientiã ðr ipſam patronã vulneraſſe conſcientiã ſuã, non  
præſentando meliorem. alleg. c. eũ nobis olim. de elec. & c. mo-  
naſterium. 16. q. 7. & notata in c. conſtitutus. el. 2. de app. & Ar-  
chi. in c. duob. de refer. ad quã dicta aduerte: q̄ ille allegati ões  
ſunt ad primũ. ſ. q̄ valet p̄ntatio ſeu electio de bona, non ad ſe-  
cundũ, q̄ vulneret conſcientiam ſuam: quia illa iura hoc ñ pbant  
ergo. p̄ illo mēbro de foro conſcientiã nihil allegat. qd̄ eſt no-  
15 tandum. p̄. j. dicẽdis. ¶ Butr. vero in d. c. 2. de off. cuſtodis. (vt  
ñ retulimus) tenuit eũ diſt. gl. ibi in c. conſtitutus. el. 2. de ap. ve-  
ro. voluit p̄ illum tex. patronos p̄ntantes, vel eligentes vulnera-  
re eorum conſcientiam non p̄ntando, vel nõ eligendo magis  
idoneũ. & ſic vñ ſeq̄ Fed. vbi. ð. d. Car. in c. 3. hoc tit. in v. q. ſe re-  
mittit ad gl. ibi. & in c. 2. de off. cuſtodis. & nihil aliud ðr. ¶ Do.  
16 Abb. mō in d. c. conſtitutus. el. 2. de ap. j. diſtinguit, comprehẽ-  
dendo vt dicit ipſe vtranque opi. d. gl. c. licet ergo. 8. q. 1. ¶ Qd̄  
aut̄ à principio fuit appellatum, ne heret electio niſi de magis  
idoneo, & tunc putat ipſe, q̄ ſi in eodẽ collegio reperitur mag-  
is idoneus, non valere electionẽ factam de idoneo, cum de  
iure teneantur eligere magis idoneum: vt in d. c. licet ergo. &  
in c. dilecti. ð elec. & iuſtã fuſſe cãm appellandã, per d. c. licet ergo.  
& alia iura volentia meliorem fore eligendum, vel ſalẽ ta-  
lis electio retractabitur per ſuperiorem in cauſa appellationis.  
Quod dicit ipſe ipſe vñ ſentire gl. in d. c. licet ergo. ¶ Aut non  
fuit appellatum, & tunc tenet electio facta de idoneo: arg. c. cũ  
nobis olim. & c. eũ dilecti. de elec. & ðr. facere tex. cum gl. in c.

cum terra. eo. tit. ¶ Sed eligentes peccã: cũ non elegerint ma-  
gis idoneũ, p̄ iura, ðr ipſe ſuperius allegata: & quia reõetur ec-  
cleſiã conſulere meliori modo, quo p̄nt Pro h. d. eſſe optimũ  
tex. iuncta gl. in verbo. nihil. in c. pen. de elect. lib. 6. vbi dicitur,  
habentẽ duas voces, vnam iure proprio, alterã vt procurator  
alterius, non poſſe vnã vocẽ dare vni, alteram alteri: & ſecus fa-  
ciens, nihil facit. & ratio eſt, q̄ eadẽ cõſciã, qua tenetur eligere  
meliorem, et iure proprio ðbet eligere tanq̄ procurator. Si ergo  
ſatis eſſet eligere idoneum, poſſet talis diuidere illas duas vo-  
ces in duos idoneos: ſed quia habet eligere magis idoneum, il-  
le voces non ſunt ſeparabiles: qd̄ dicit eſſe notandũ. q̄ ex hoc  
habetur vera rõ decidendi ad illũ tex. q̄ ibi nõ reddi. ur. ¶ Quã  
omnia dicit ibi Abb. fore intelligenda, qñ in eodẽ collegio re-  
peritur magis idoneus: alias aut̄ nõ tenentur eligere magis ido-  
17 neũ de alio collegio: quia ðhoneſtius eſt, vt idoneus eligat̄ de  
eodem collegio, q̄ q̄ fiat trãſitus ad magis idoneũ alterius col-  
legij. alleg. c. nullus. lxxj. diſt. & qd̄ legit. & nota. in c. inter cano-  
nicos. de elect. ¶ Subdit et̄ ibi Abb. q̄ cum præd. ðrõũ limita-  
tione patat fore intelligendos gl. & Bar. in l. cũ qdam. ff. de leg.  
j. vbi cludũt habentem electionem tanq̄ bonũ. virũ ſaris eſt  
ſe eligere idoneũ: licet poſſet eligere magis idoneũ, vt illud p̄-  
cedat, q̄ ad validitatẽ electionis: conſcientia tamen non ſalua-  
tur, cũ ſemp in ſaluanda conſcientia, & in elemoſyna impen-  
denda debeat eligi iuſtior, ceteris parib. de quo dicit eſſe bonũ  
text. in c. nõ ſatis. lxxxvj. di. & gl. optimam in c. queſt. am. 4. 2.  
diſt. q̄ conſuſionẽ ðr videri de mente Dyni in d. l. cum quidã,  
& ita reſ. Jerdo. Abb. in d. conſtitutus. qui in d. ca. 3. hoc tit. ſup  
gl. in verb. q̄ maiorib. ſe remittit ad dicta per eum. in d. c. conſti-  
tutus. ¶ Succellive d. Philip. fran. in d. c. conſtitutus. ſuper gl. 3.  
cum reuiliſſet dicta Abb. eſſe aduertendum: quia electio facta  
18 ð de idoneo, dummodo ſit facta à maiori parte capituli, eſt va-  
lida, licet potuiſſet eligi magis idoneus. & ita dicit probari in c.  
quia pp. de elect. iuncto. c. cum in eundis. vbi ſatis eſt electum  
eſſe idoneum ergo non in foro iudiciali talis electio non pot̄  
retractari, & appellatio in ðrium non dicitur legitima: prout re-  
net gl. in d. c. licet ergo. & ðr. ſatis. p̄bari in tex. d. c. conſtitutus.  
vbi allegabatur alterum eſſe magis idoneum, & magis vtilem  
eccleſiã, & electam & confirmatam eſſe impotentia: et̄ inuili-  
lem eccleſiã. & tamen papa ibi non reputauit cauſam appella-  
tionis legitimam: ex quo electus erat idoneus. & hanc p̄rrem  
19 ðt ſequi Inn. ibi in gl. proximã & p̄ hoc concluditur electio: ð  
de idoneo in foro iudiciali, eſſe validam: licet alias magis ido-  
neus potuiſſet eligi: dummodo ſit electus à maiori parte & ap-  
20 pellatio in ðrium non videtur legitima. ¶ Hoc ſtãte, tunc ſic  
ſecundum eum certum eſt factum, & certum eſt, q̄ ius canonũ  
cum etiam inq̄tum diſponit in foro iudiciali, ſemper tendit ad  
ſalutẽ animã: vt patet in c. cum contingat. de iure iur. in c. li-  
cet mulieres. co. ti. lib. 6. vnde inferitur q̄ ſi electio facta de ido-  
neo, eſt valida in foro iudiciali: licet potuiſſet eligi magis ido-  
neus, eodẽ & ſimili modo id dicẽdum in foro cõſcientiã: quia  
ius canonicum nunq̄ tẽdit alicui laqueum. c. de viduis 27. q. 2.  
nec ſciẽter defendit quẽ in peccato. c. ſuper de reſti. ſpol. c. liti-  
ras. ſi. n. eligere idoneum, induceret peccatum, ius canonicum  
nõ validaret nunc electionem. d. c. ðſtitutus. quia eſſet ð iura ð-  
dicta. cum ergo electio de idoneo, qñ reperitur facta à maiori  
parte capituli, fiat canonis auctoritate. d. c. quia pp. & c. cum in  
eundis. ergo non peccant eligentes. 23. q. 4. c. qui peccat. & l.  
Gracchus. C. de adult. & ſubdit p̄ iſta par. videri tex. ſatis aptum  
in d. c. conſtitutus. nã ibi electio fuit facta præcedente obiura-  
tione epi de eligendo ſm̄ conſcientiã magis vtilẽ, & idoneum  
& tñ valet ibi electio maioris partis. & quia ſatis eſt eſſe ſeruata  
formam traditam à iure in eligendo: & pp hoc papa nullã ibi  
fecit mentionẽ cõſcientiã: quia ſufficit electum eſſe idoneum  
Papa. n. ibi expreſſiſſet, ſi electores ex hoc vulneraſſent eorum  
conſcientiam. c. per tuas. el. 2. de ſimo. & in c. ad aud. entiam. de  
decimis. ¶ Et ex his ipſe d. Philip. dat vnam ſingularem conclu-  
21 ſionẽ, ſecundum eum, q̄ ð de iure canonico qñ factum eſt cer-  
tum: & de eo conſtat, omne id quod eſt licitum & p̄miſſum in  
foro iudiciali, cenſebitur licitum & p̄miſſum in foro conſcien-  
tiã. facit. c. ſicut tuis. in ſi. de ſimo. alias autem ius canonicum in-  
iiceret laqueum, ſi peccarent exercentes actum canonis auro-  
ritate, quod eſſet abſurdum. & ita Philip. ibi tenet indiſtincte p̄  
ſua motiua. quã concludere videntur. ſed ðrium. j. apparebit  
deo duce. ¶ Do. Præpo. Alex. in d. c. conſtitutus. el. 2. de app. in 4.  
col. ſup gl. 3. primo vñ tenere opinionẽ Philippi p̄ eius motiua  
licet nõ ita ample facta et̄ Philippo tacito. ſ. q̄ ſi eſſet ð cõſcien-  
tiam non permitteretur à canone, cum ius canonicum nõ per-  
mittat peccatum: et̄ vltra. ð. allegata p̄ hoc allegat reg. poſſet  
formale ſidei. de reg. iur. lib. 6. ¶ Poſtea ſubdit alios ðrium te-  
nere. ¶ Et de mun. venit ad diſtinctionẽ Ab. q̄ videtur ſeq̄ non  
bono animo



bono animo: sed tamen, quia aliud non dixit, trāsuit cum eail  
 la solum mōrdēdo in vno. nam cum Ab. ibi dicat in primo mē  
 bro, q̄ cum est appellatum ab initio, vt melior eligatur. & Ab.  
 dicit, q̄ si sit d̄rium, reuocabitur, saltem per viā artētatī post ap  
 pellationē. & d̄t Ab. p̄ hoc adducere tex. d. c. cōstitutus. (quod  
 fr̄ est falsum) quia non adducit illum tex. pro hoc probādo, vt  
 ibi est videre: & s̄. retulimus, subdit illum tex. d. cōstitutus, p̄ba  
 22 re d̄riū: quia plus debet posse p̄ceptū iudicis p̄precium, cui  
 oranino est obtemperādum. c. 2. de maio. & obc. q̄ appellatio  
 illa extraiudicialis, quā est simplex prouocatio ad causam. c. cū  
 sit Romana. de ap. sed in d. c. cōstitutus. est dictum p̄ceptum  
 iudicis p̄cūsum, vt eligāt magis idoneum sub vinculo iuramē  
 ti: & tamen electio in d̄rium facta, valuit & tenuit: ergo simili  
 ter non obstat appellatio extraiudiciali debet valere & ten  
 nere electio. ¶ Et licet ibi Præpo. hoc dicat postea videtur ab  
 hoc recedere: & iterum cum dist. Abb. tenere in illo membro  
 q̄ si est appellatū, nō teneat. ¶ Sed hoc dictū limitat, q̄n̄ appel  
 laretur vt eligatur magis idoneus existēs de illo collegio, sed  
 q̄n̄ appellaretur, vt eligatur magis idoneus alterius collegij, d̄t  
 appellatiōem nullam: quia in primo casu appellatio est iusta  
 p̄ illa iura. s. c. licet ergo. cum sim. sed in secundo casu est d̄ ius  
 interposita: quia ius vult satis esse, eligere idoneum de suo colle  
 gio: licet magis idoneus sit in alio collegio: vt in p̄alle. c. nul  
 lus. lxj. dist. c. cum inter canonicos. de elect. & in c. si. de cler. pe  
 regri. sed certe, vt ex dictis Ab. apparet, si bñ ad illa aduertatur.  
 hoc ēt voluit ibi Abb. vt s̄. retulimus. In reliquis dom. Præpo.  
 transiit cum Ab. ibi. ¶ D. Philip. de farra. vero in d. c. 3. hoc ti.  
 videt tenere opinionē negatiuā. s. nō esse necesse, eligere mel  
 iorem, si eligatur bonus. & respōdet ad d. c. 3. copulatiuā & ap  
 posita in d. tex. resolui in disunctiua, q̄ multonēs fieri pōt, vt  
 d̄t in gl. si. c. 2. & in c. monasteria. de vi. & hone. cler. postmo  
 dum refert dicta doctorum, & p̄sertim Abb. & ita residet ni  
 hil de suo addendo. ¶ Firm. ēt in trac. de episcopo. in j. par. 2. li.  
 in 3. q. quārit de hōi articulo in aliis terminis, videlicet qd̄  
 si cōmittatur alicui electio p̄lati, q̄s possit p̄ eum eligi? & r̄n̄  
 si idoneum eligendum alleg. Bald. in auth. habita. in pen. col.  
 C. ne filius pro patre. p. l. vt gradatim. ff. de mun. & hono. quod  
 d̄t verū esse, si inhabilis potuerit eligi per cōmittentem, secun  
 dū Bar. in l. q̄ & subdit, q̄ si fiat electio de digno: licet fieri po  
 tuisset de digniore, valet, & non vitatur. alleg. gl. & Bar. in d. l.  
 cum quidam. la. 2. ff. de leg. 2. & iure dicētia d̄num debere intel  
 ligi, si electio non est facta, sed ea facta tenet. & sic v̄t tenere cō  
 cordiā gl. d. c. 2. de offi. custo. de qua. s. do. me. Corfe. in d. c. con  
 stitutus. de ap. d̄t ibi Inn. ibi distinxisse ante factū, & post factū:  
 vt proxime diximus secundum concordiā gl. d. c. 2. sed ipse in  
 distiñctōe teneret tā i foro poli, q̄ in foro fori, sufficere eligere  
 bonū, quis potuisset melior eligi, & ita succincte ibi p̄trāsit.  
 ¶ Pau. de cita. in hoc trac. in 6. par. in 2. art. ante fi. x. q. (licet re  
 uera sit nona, sed decima signata) tenet cum Ab. in d. c. cōsti  
 23 tutus. de appel. ¶ Do. Roch. similiter in hoc trac. in verb. ho  
 norificum. in xv. q. tractat hanc materiā sub alio quāstio. quā  
 rit. n. an si patronus p̄ritat successiue duos, quorum alter sit ma  
 gis idoneus altero idoneo, ep̄s possit instituire quem voluerit  
 & sicut hoc casu locus sit gratificationi? & sub ista. q̄. subin  
 trat materiā articuli nostri: & primo adducit tenētēs opi. suf  
 ficere idoneum p̄sentare, postea adducit tenētēs d̄num, &  
 tandem cōcludit in casu suo non esse locum gratificationi: sed  
 ceteris reb. equaliter stantib. in ipsis p̄tatis magis idoneum sō  
 re p̄ferendum: & facit aliqua motiua seruiētia ad eius quā  
 non faciunt ad casum nostrum: sed de illo articulo crimis tra  
 ctatur. j. in 2. part. huius. 2. libr. in 5. quāst. princip. in x. arti. vbi  
 melius cadit. ¶ Et finaliter Roch. ibi tenet partem, q̄ magis ido  
 neus sit eligēdus, quā videtur sibi eq̄or: & q̄ secus faciēs vulne  
 ret conscientiam suam, allegādō Fed. in d. conf. xcv. & Abb. in d.  
 c. constitutus. de app. damnādo simpliciter Philip. fran. ibi & d̄t  
 hāc esse veritatem. ¶ Demū istā q. limitat primo habere locū,  
 nisi idoneus haberet plures voces pro se, & magis idoneus po  
 tiores: quia tūc deberet institui idoneus. & d̄t ita loqui gl. in d.  
 c. qm̄. in verbo, qui maiorib. hoc ti. & in d. c. licet ergo. 8. q. 1. &  
 rōem limitationis d̄t esse: quia hoc casu idoneus habet fortius ius.  
 ¶ Scd̄o credit dictā limi. fore limitandā, nisi idoneus esset pau  
 per vel egenus: quia esset p̄ferendus idoneiori nō pauperi in sim  
 plici bñficio, & d̄t ita decidere Host. in c. tuā. de eta. & qual. quē  
 ibi refert & sequitur But. in 3. col. & d̄t ēt facere, q̄ d̄t d. Roch. ip̄e  
 in d. eius trac. in verbo, onerosum. in 3. q. dū quārit, q̄s sit potius  
 p̄ferēdus, pauper, an diues? ¶ Postea ip̄e d. Roch. ponit solutio  
 nē ad c. monasteriū. 16. q. 7. tex. v̄t velle sufficere eligendum  
 nō esse malum, qd̄ d̄t ibi eē: quia in illo casu nō erat oblatus mel  
 ior. & d̄t hanc solonem reperisse traditam p̄ quosdā relatos p̄  
 gl. in d. c. licet ergo. Quis ip̄a gl. teneat d̄riū. Secundo soluit, q̄

24 q̄n̄ aliquis habet facere p̄ntationē, sufficit p̄ntare virum ido  
 neum: nam absurdū esset dicere p̄ntantem debere p̄quirere to  
 tū mundum vt inueniat meliorē. & ita procedere. d. c. monaste  
 rium. postea d̄t in casu quāstio sui text. illum non egere tali so  
 lutione, vt ibi p̄ eū: quā d̄ hoc dicitur. j. vt s̄. diximus. & ita elau  
 dit os suum Roch. in hac materia. ¶ Ista sunt, q̄ reperi dicta per  
 gl. & doct. in isto art. huicque. Quid modo dicēdum in tanta  
 doctorum varietate, à qb. certe clara doctrina h̄i nō pōt, ideo  
 vt clare procedamus, & materia non sit intricata: discutiamus  
 primo dicta doctorum, qualiter procedant: & p̄sertim an mili  
 tent, quā dicuntur d̄ Abb. & postea ordinabimus omnia clario  
 slylo, prout melius nobis videbitur, adiuuante domino. ¶ Et  
 vt ex s̄. scriptis apparet, prima concordia istarum opinionū fuit  
 illa gl. c. 2. de officio custo. q̄ sequuti sunt alij, vt s̄. vt ante factū  
 procedat opinio affirmatiua. sc. magis idoneum esse p̄feren  
 dū, post factum negatiua, vt electio vel p̄sentatio facta de  
 idoneo, teneat, quāuis reperiat idonea. ¶ Certe ista opinio videt  
 equa, vt poena eligentiū vel p̄ntantium euitetur, & ecclesie diu  
 non vacēt, quarum vacatio solet esse vt plurimū eis damnosa,  
 vt in titulis ne sed. vac. de elec. de iure par. & de concess. p̄b. per  
 totum. & p̄sertim in c. 2. de concess. p̄b. & similibus distinet. p̄ concor  
 dia opinionum, & vt poena euitetur, sepius solet fieri p̄ doc. vt  
 late diximus. s. in j. par. i. lib. in 7. q. prin. in x. art. & in ista i. par. 2.  
 lib. in 9. p̄ce. q. prin. ante fi. 18. art. ¶ Venio ad aliud. sc. ad saluan  
 dum dicta Ab. & vt s̄. retulimus Philip. fran. in d. c. cōstitutus. vult  
 reprobare primum mēbrum dist. Ab. qd̄ est, q̄n̄ ante q̄ electio  
 fit, appellatur, vt non teneat electio, si non fiat de magis ido  
 neo, cum ibi sint idonei, & magis idonei. & ita loquitur Abb.  
 Phil. vero reprehēdit eum, adducēdo iura, q̄ tenet electio fa  
 cta à maiori parte de idoneo, licet possit eligere magis idoneū  
 quā numerus maior consideratur, p̄ iura per eū allegata. ¶ Cer  
 te nimium de eo miror: nā si bñ aduertatur Ab. in secūdo suo  
 membro, qd̄ ponit, q̄n̄ appellatur post electionē iam factam, te  
 net eē p̄ferēdum idoneū electū à maiori numero: licet ibi  
 reperiretur magis idoneus: & tenet valere electionē factam à  
 maiori parte de idoneo, licet dicat eligētes vulnerare consci  
 entiam suam: vt j. dicit. Vnde Philip. argumentat d̄ primum mē  
 brum dist. Ab. cum in j. membro sue dist. & non est dubiū illa esse  
 diuersa mēbra: et diuersas h̄e decisiones: quare cum d̄t Philip.  
 electio facta à maiori parte licet sit appellatū, r̄t, cōcedo, dū d̄t:  
 ergo dictū Ab. in j. mēbro nō p̄cedit: nego: quā in i. mēbro erat  
 appellatū ante electionē: & appellatio erat legitima: quā habemus  
 iura. s. d. c. licet ergo cum aliis q̄ plurib. s̄. allegatis volētia  
 idoneiorē eē eligendum. Iuste ergo appellatur ante electionē  
 vt non eligatur, nisi idoneior: & cum iusta sit, si bñ, secus eligat  
 postea reuocatur p̄ viam attentatī, ex quo iusta erat appellatio  
 vt d̄t Ab. & bñ: & sic non loquitur, q̄n̄ appellatur electione iā fa  
 cta: ex quo illud est secundum mēbrum, cuius decisio est tene  
 re electionē: & hāc distiñctio Abb. v̄t sperē concordiam gl. d. c.  
 25 2. de officio custo. ante factum & post factū. ¶ Et tex. hoc ēt  
 patet nō bñ dixisse Phi. d̄ primum mēbrum dist. Ab. eē rex. in d.  
 c. cōstitutus. nam salua pace: quā appellatio fuit ibi interposita ex  
 post: & sic electione iā facta, & actū finito: & vltra hoc fuit fru  
 stratoria: nec erat facta ex hoc, q̄ non electus erat idoneior: &  
 sic à minori parte, q̄ idoneiorem elegerat: sed ab ip̄so. q̄ reputa  
 bat se idoneiorem: vt in tex. apparet: nec ex hac causa q̄ ipsum  
 non elegerant, qui erat idoneior: sed ex alia causa q̄ opponē  
 bat d̄ p̄sonam electi vt illum amoueret ab electōe & volebat  
 plura opponere: sed Papa ibi cōsiderās electionē factam & iam  
 confirmatā, & oppositiones frustratorias noluit electionē cas  
 sare: & q̄ in illo tex. ponderetur actus electionis finitus, appa  
 ret ex suo summario: nam damnato primo summario: quia nō  
 produceret fructum: vt ille tex. fructam ferat sumatur secūdo  
 loco hoc mō d̄ electum vel cōfirmatū nullum aliud ius spe  
 rantem, nō admittatur regulariter exceptio vel appellatio, ma  
 xime frustratoria ad impediendum electionis & confirmatio  
 nis effectum: sed possessione habita poterit denunciari, vel ac  
 cusari, s̄m quod summarium d̄ casus nota. et pondera, qd̄ d̄t in  
 eo d̄ electū vel cōfirmatū, quasi velit idē esse, si esset solū ele  
 ctus, q̄ nō deberet retardari confirmatio. de quo tamen, vt ibi  
 h̄t: ecce quō ille tex. loquitur de appellatione interposita post  
 adū electionis finitū. et ēt post cōfirmationē: et de causa appel  
 lationis frustratoria, et nō apparet clare eā maioris idoneitatis  
 mēbrum vero primum Abb. loquitur de appellatione iusta, p̄ di  
 cta iura. c. licet ergo. 8. q. 1. cum limi. et interposita ante electio  
 nē: quō ergo p̄ dici ibi esse tex. d̄ Abb. certe hoc dici non pōt:  
 et salua pace Phil. ip̄e nō Abb. errauit. ¶ Et si dicat Phil. put  
 ita loq̄ ēt gl. in d. c. licet ergo. dico vt ex eo apparet illa loq̄. q̄n̄  
 appellatur post electionē iā factā: et simili modo male d̄t Phil.  
 eius partes seq̄ ibi Inn. quā ip̄e loquitur s̄m distiñctionem ante  
 Lambert. de iure patron. m 3 factum, &

# Cæsar Lambertinus Episcopus

factum, & post factum, vt s. diximus. ¶ Et ne iterum reuertar ad hæc dicta primi membri Abb. transeo ad ea, quæ circa illud de Præpo. similiter reprehendendo Abb. cum facit præsuppositum maiorem vim hæc mandatum præcisum, q̄ appellatione extrajudiciali, vt ipse probat: & tamē in d. c. constitutus. e. p̄s. & sic in dex fecit mandatū præcisum. Et ante electionē: & nihilominus electione facta tenuit electio, & sequuta fuit cōfirmatio, multo magis hoc debet esse in appellatione extrajudiciali. ¶ Certe hoc motiuum videtur stringere, plusquam reprehensio Philii. & nihilominus nihil valet: nam (obm̄ illa disputatione q̄ sit maioris effectus mandatū vel appellatio: quia me remittit ad loca per eum allegata) dico q̄ salua pace Præpo. ibi non est mandatum præcisum, & certum, vt eligerent talem idoneiorem: nec est simpliciter idoneiorem: sed vt eligerent idoneiorem s̄m Deum, eorum conscientiam q̄ cum elegissent illum cancellarium, hoc fecerunt, quia sic fuit eis vltimū s̄m eorum conscientiam, iuxta q̄ electio fieri debebat vt diximus. s. post Abb. q̄ in duxit. c. pen. de elect. lib. 6. & ideo ille met̄ iudex qui illo mō ipse adiuuauit, ipse statim cōfirmauit: q̄ visum sibi fuit eos illud fecisse s̄m eorum conscientiam: cuius conscientia ipsimet, & non alij sunt iudices in hoc mundo. secundū Bal. in rub. de iudi. vbi pulchre de hoc loquitur. q̄ est vt velle Præp. in d. c. constitutus. in prin. 2. col. in nota. vbi tenet fuisse remissum ad conscientias ipsorum: q̄ quid sit conscientia, remittit se ad Bald. in d. c. constitutus. & ad alios, vt ibi: ergo in hoc casu plus operabitur appellatio: licet extrajudicialis, q̄ illa remissio ad conscientiam: q̄ ipsa appellatio non iustificatur per habentem eligere, sicut ipsa conscientia, sed per superiorē. c. interposita. de ap. c. simi. & sic nec p̄ istā viā tex. in d. c. constitutus. est q̄ Abb. in j. mēbro sue dist. sed remanet illud mēbrum b̄i decisum. ¶ Redendo modo ad Phi. ipse nititur reprobare opi. Abb. Fede. & aliorum, q̄ est in secundo mēbro dist. Ab. c. q̄ est appellatum post electionē: et eo, quia non elegerunt idoneiorē: q̄ licet teneat electio: tamen eligentes vulnerant eorum conscientiam, si poterunt eligere idoneiorē, & non elegerunt eum, sed idoneū illo motiuo, q̄ cum hoc permittatur in foro fori: & sic de iure canonico non debet eligens mereri pœnam: nec debemus dicere ius canonicum permittere id, quod inducit peccatum, vt p̄ eum. ¶ Tu circa hoc aduertens: nā si bene inspicimus, dicta omnium iurium & doctorū, omnes in hac materia cōcordant ius canonicū disponere idoneiorē debere eligi, & non idoneū tm̄ vt in d. c. licet ergo. cū omnib. iuri. allegatis p̄ ista part. & nullus tex. videtur velle oppositum: nisi d. c. monasterium. 16. q. 7. (q̄ quo nunc non loquamur sed j.) hoc s̄tate ius canonicū statuit q̄ debebat: nam præcepit eligi idoneiorē, quamuis reperiatur idoneus, si electores hoc non seruant non est dubium, eos venire q̄ canonem, & sic peccant: & est, quia veniunt q̄ eorum cōscientiam: & sic edificant in gehēnā. s. allega. & vulgatis iurib. si tu dicis, postmodum ius canonicum permittit electionem factam appellatione non interposita, tenere, q̄ quis sit facta de idoneo, & potuerit fieri de magis idoneo, cōcedo, p̄ s. dicta: & Ab. hoc vult: dum tu dicis postea, si hoc est p̄ d̄m, ius canonicū permittit p̄ d̄m, quod est absurdum: nego, q̄ hoc non sequitur. ¶ Nam multa ius patitur q̄ quæ tamen sunt p̄ d̄m ex alio respectu: quia si sunt peccata vnius volentis peccare, non debet per hoc illud reprobare: & facere, q̄ alter in peccatum incidat iuxta ea, quæ habentur in c. debitores. de iur. iur. cū simi. nā recipere vltimas est prohibitum: vt de vlt. p̄ totum: & tamen ius canonicū p̄mittit, q̄ ille, qui iurauit vltimas soluere, illas soluat, vt obseruat iur. & sic ille recipit. fiat igitur ex hoc cōclusio: ergo sine peccato recipit, certe nō, cum hoc non sequatur: quia ius canonicum nō respicit ad peccatum tuum, q̄ tu iam perpetras vel p̄petrasti: sed respicit, ne ille qui iurauit, incidat in peccatum per iur. sic in casu nostro, ius canonicum respicit intentum, quem habemus q̄ sit electus idoneus, vt lites electionum, q̄ sunt late euntur, & ne ecclesia diu vacet, q̄ esse solet damnosum ecclesiis: vt diximus s. hoc patitur ius: non tamen p̄ hoc laudat q̄ uentionē eligentium, q̄ iura prædicta & conscientiam eorū elegerūt idoneum cum potuissent eligere magis idoneum: & plura similia ad hoc adduci possent, quæ breuitatis causa obmitto. sufficit motiuū Phi. non concludere q̄ Abb. quia nō probat hoc esse. & c. in p̄ntia. de prob. l. non hoc. C. vnde cogna. cū si. ¶ Et ex hoc apparet male dixisse Philii. pro opi. sua q̄ Abb. esse tex. in d. c. constitutus, quia fuit facta ibi adiuratio: vt eligerēt magis idoneū, et nō fuit obseruātū, & tamen tenuit electio: & nihil dicitur ibi, q̄ illi egerint q̄ cōsciam: nam miror q̄ Phil. q. h. d. veniebat, ne ille tex. ad declarandum hoc incidens: an cum bona cōscia illud fecerūt, vel ne ad hoc: an appellatio habebat effectum vel ne: imo dici potest, q̄ cum ipse e. p̄s. qui adiurationē fecerat, incontinenti electionem confirmauit, visam fuit sibi

esse satisfactum, & eos elegisse illum, velut meliorem, iuxta eorum conscientiam, ita bene visum: quia alias ita de facili non cōfirmasset: cogita, q̄ hæc inductionem puto verā. ¶ Et sic ex prædictis patet motus Philip. & Propo. nō nocere d. Abb. nō stræ censuræ patri. ¶ Aduertendum est et ad dicta do. Roch. s. re lata: nam cum conclusisset opi. Abb. & eius dist. esse verā: & sic fore eligendum magis idoneum, & tenere electionem, si sic fiat, licet eligentes vulnerent eorum conscientiam: ista est illa conclusio, q̄ facit: & postea eam limitat, primo nisi sit facta electio à maiori parte: quia ille electus licet sit idoneus: & reperitur ibi idoneior, est confirmandus seu instituentus, & c. Miror de do. Roch. q̄ in hoc videtur velle tales eligentes vel p̄ntantes, ex quo faciunt maiorem partē, nōa vulnerent eorum conscientiam: & tenet eorum electio, vel p̄ntatio: & certe hoc est q̄ eius cōclusio de directo, & illam dissipat: ideo dicitur talem limitationem esse partē conclusionis. s. q̄ tenet electio, vel p̄ntatio facta à maiori parte, sed eligentes vel p̄ntantes vulnerēt eorum conscientiam: nam si aliter diceretur, sibi ipsi diceret, vt de se patet. ¶ Aduertendum est et circa dicta ipsius dom. Roch. ad aliud: nam tenēdo conclusionem & distinctionē Ab. in finituro respondere ad sepe allega. c. monasterium. 16. q. 7. ¶ Tu dic, nullam suarum rationū seu solutionū quadrare ad illum tex. nam prima solutio, q̄ ibi non erat oblatas melior, est diuinare ad illam tex. sicut diximus. s. cum argumētati fuimus pro illa parte, & respondebatur ad illum tex. q̄ ibi non erat magis idoneus in illo monasterio: & diximus hoc esse diuinare: & iste due solutiones, q̄ videntur quasi idem velle, non p̄cedunt. ¶ Minime est p̄cedit alia sol. data p̄ Roch. q̄ erit certia. l. absurditatis: q̄a patroni p̄ reperitudo magis idoneo, haberēt p̄cedere totum mundū, q̄d esset absurdū. Certe ista solutio est ridiculosa: nam iura nō requirūt eligendum esse idoneiorē de maiori parte: & idoneiorē omnib. in loco, vel ciuitate, seu dioc. existētib. vt de diece. e. rex. in d. c. monasterium. pat̄ d̄ Ab. illum esse p̄sentandum & diximus. s. in 7. q. prin. huius part. in 24. art. cū tracta uimus, an peregrinus possit p̄sentari: nec hæc solutio rangit illi ius tex. c. monasterium q̄ d̄ sufficere p̄sentandum nō esse malū, & sic esse bonum. Et iō certe dico illum tex. nimum itingere in materia. ¶ Simili modo non vt valere sol. q̄ ego fabricaui. s. cū responderē ad c. monasterium. (q̄ ista est quarta) illud ibi fuisse specialiter concessum. s. hoc facere posse p̄sentare nō in alium in limine foundationis: nam & hoc est diuinare ad illum tex. licet videt̄ p̄bati ibi à domino fundatore & c. & sic patronū p̄sentantē esse ipsummet fundatorē: sed dato, q̄ hoc apparet, nō tamē apparet q̄ tali q̄ditione apposita, sine nec cum cōsensu e. p̄s. iuxta not. in c. cum dilectus. d̄ consue. ¶ Vnde ex p̄xime dictis apparet tex. in d. c. monasterium. adhuc militare, cum nullam sit data solutio, q̄ illi quadret. Et iō cōsiderabam vnum nouū omnia iura volentia idoneiorē debere eligi, & p̄ferri, loq̄ in electione: & nullum tex. loqui in p̄sentatione: nisi duo iura. s. c. 3. hoc ti. inci. q̄m. q̄ tex. vt est hoc velle: & in ista materia alter tex. in d. c. monasterium. 16. q. 7. q̄ vult d̄m: vnde si ista duo iura cōcordaretur. s. d. c. 3. cum d. c. monasterium. posse dici alia iura fuisse loquuta in electione: & in ea oia. s. scripta p̄cedere. In p̄sentatione vero p̄cedere tex. d. c. monasterium. ¶ Et certe dici possēt q̄ tex. in d. c. 3. hoc ti. non obstat aliquo modo d. c. monasterium. quia ille tex. loquitur, q̄do p̄sentantes diuiserūt eorum vota: & vult ibi tex. illum institui, q̄ iuuatur plurib. meritis & plurib. suffragiis: nā licet ille tex. à plurib. intelligat̄, q̄ p̄ferat magis idoneus respectu aliorum idoneiorum: & tamē requiratur illa duo copulatiue: tamē vt concordet ille text. cū d. c. monasterium. q̄ tex. loquitur, p̄prie in materia p̄sentationis: illa copulatiua, & p̄t reuolui in distinctionem vt s. diximus: vt ista duo iura de p̄sentatione loquentia cōcordentur: iuxta, e. cum expediat. d̄ e. lec. lib. 6. & p̄ ea q̄ dicitur in proœmio Gregorian. Vel q̄ illud comparatiuum resoluatur in positiuum: vt vult Hug. in d. gl. e. licet ergo. 8. q. 1. & ita summatur ille tex. c. 3. vt in summatio aduertatur, ibi: si est idoneus, & nō idoneior: & in summatio cōs doct. concordant. Et si diceret, tu vis illum tex. c. 3. cōcordare cum c. monasterium, & discordare cum à multis iurib. s. alleg. di eo non esse discordiā: quia illa iura loquuntur in electione, quæ est diuersa à p̄sentatione: vt diximus s. in j. q. prin. huius part. in v. ar. ti. nō est curandum q̄ concordia cum illis iurib. sed cum hoc iure expressè loquere q̄ p̄sentatione. ¶ Licet ad illum tex. c. 3. possēt et dari solutio, non fuisse ibi duos p̄sentatos tm̄, sed vltra duos vt ex eius verbis apparet, & ignorabatur de eorum meritis: & iō d̄ ibi illum p̄ferendum, q̄ maiorib. meritis & plurimorum electione iuuatur. s. respectu aliorū p̄sentatorum, nō respectu maioris partis: ita vt illud maioris meriti consideretur, q̄do sunt equaliter p̄sentati votis equaliter diuisis, illud plurimorum numero respectu plurium p̄sentationum: vt consideretur numerus resp

merus respectu presentationum: non autem respectu omnium patronorum. Et ideo doc. ibi disputant, quod dicatur maior pars respectu totius: & sic omnium, an diuersarum partium, quae solutio potest teneri: sed plus placet prima. ¶ Et sic prima plus placet ratione: nam est maxima ratio diuersitatis, quare electores debeant eligere meliorem: & patronis sufficiat presentare non malum & sic bonum: nemo enim potest negare eligentes debere eligere necessario ratione officij, seu beneficii sui: pura ratione canonice & similibus. Et ideo n. ipsi canonici eligunt, quia representant ecclesiam: & ex hoc illa vacante ad eos reuertitur iurisdicatio: quia ab eis data fuit episcopis, c. transmissa. de elect. & dicitur plene in c. ad abolendam. de here. per Inn. istam esse rationem, quare ad c. iurisdicatio sed. vac. deuoluatur. quem sequitur ibi Abb. in j. col. & Ana. in 4. col. & idem Abb. in c. is, qui post medium vlt. no. & in c. cum olim. ante fi. 3. col. de maio. & obed. & sentit idem Abb. in c. 1. in fi. vlt. not. ne fede vac. & Io. An. in sua ordinaria gl. cle. j. ver. capitulum. de heret. & ibi pulchre Card. in 8. q. & Imo. in 5. col. facit quod voluit Bar. per illum tex. in l. vbi absunt. ff. de ruto. & cura. da. ab his, quod si rectores non sunt in ciuitate, datio tutoris remanet apud priores, vel ad ordinem decurionum ipsius ciuitatis: & inducit ad casum nostrum vacante episcopatu. Et facit, quod voluit gl. in c. nullus. 30 lxxix. dist. quod vacante papatu iurisdicatio remanet apud collegium cardinalium, a quo causam habuit: sequitur Bar. licet eam non alleget in d. l. vbi absunt. & ibi haec dicitur Alex. pulchre. ergo ex officio mere spirituali habentes eligere, eligunt prout iurant: & maxime hodie canonici, cum ponantur in possessione ne canonicatus, vtilia ecclesiae agere, & inutilia praetermittere vt de his quae sunt a maiori parte capituli, per totum. Et facit in arg. c. ego. n. de iure iur. Debent ergo isti agere vtilia & vtilissima ecclesiae, cum etiam habeant illius custodiam, ne se. va. per totum quam non habet patronus: vt j. dicitur: vnde istis debet eligere idoneiorem pro vtilitate ecclesiae: & facientes peccat licet in certo casu electio teneatur iuxta dist. Ab. q. 3. postsumus. ¶ In patrono autem est secus: quia non habet ius pat. ex mere spirituali iure, nec ex aliquo beneficio: sed ecclesia ex illis tribus causis soli dationis, constructionis, vel dotationis, sustinet laicos hanc ius pat. & presentandi gl. in c. pie mentis. 16. q. 7. & dicitur sustineri: quia erant incapaces huius iuris. c. 3. hoc ti. ibi sustinet, & non habet presentandi ius, vt electores. c. cum Bertoldus. de re iudi. & diximus plene. §. in j. q. prin. huius part. in v. ar. 31 in differen. ¶ nec patronus laicus habet custodiam ecclesiae vacantis: vt per Ab. in c. cu. pp. hoc tit. & in c. cu. vos. de offi. ord. & suo loco. j. dicitur. & hoc induxit ecclesia: vt laici inducerentur ad ecclesias fundandas: quia erant tepidi ad illas fundandas: vt diximus. §. in j. pat. j. lib. in j. q. prin. in 4. art. nec sunt ita experti & capaces: vt vult gl. in d. c. cum vos. de offi. ord. & laicus non tenetur scire iura ita positive, apte, & recte, sicut clericus. c. sumitur. de summa trini. vbi per Inn. & p. eundem in c. cu. in cunctis. de elect. & dicitur in seq. art. & ideo in eligendis. requiritur idoneitas, quae non in laicis: vt patet ex his quae diximus. §. in j. art. pntis. x. q. prin. ex istis & aliis vt iuste et rationabiliter ius induxisset, vt presentent non malum, & sic bonum: & hoc sufficere, quod indubium fuit in d. c. monasterium. & non adstringatur, vt electores ad eligendum magis dignum, & sicut ius ex gratia sustinet laicos in iure pat. & sic disponere videntur de reb. spiritualibus. §. c. 2. de iudi. & data est eis ista gratia, vt presentent non esset perfecta si non possent presentare quae vellent, dummodo non sit malus: & sic sit bonus & ita proprie loquitur. d. c. monasterium. Et in istis, si bene consideres, cessat ratio, quae §. fuit adducta in electoribus. quod semel a lege erat inducitur, vt eligerent digniores: & ideo non eligendo digniores, faciebant conscientiam: licet actus electionis aliquando teneret: quia in patronis non reperitur hoc a iure inducitur: imo dicitur in d. c. monasterium. & ideo eorum presentatio de iure tenet: licet potuerint presentare meliorem & non vulnerant eorum conscientiam. ¶ Et licet Fede. loquatur in patrono, & dixerit eum vulnerare conscientiam suam, non eligendo magis idoneum: tamen pro hoc suo dicto nihil allegat, prout aduertimus cum §. illud retulimus: & ea quae dicit Abb. in d. c. constitutus. vulnerare conscientias suas, & allegata per eum loquuntur in electoribus. licet ipse exteatur ad patronos: tamen aliquo iure non probat suam extensionem: sed probatur oppositum in d. c. monasterium. cui nunquam perfecte est responsum: & cum appareat de permissione 32 ¶ & fiat lege permittente, faciens non meretur poenam. l. Gracchus. cum simi. C. de adul. & prohibitio vel iuris ordinatio non apparet nisi in electoribus: non debet extendi ad patronos, & illa quare eorum conscientias. ¶ Quam maxime & ista est noua consideratio, quod non dicerentur patroni posse presentare, quae velint, si haberent requirere idoneiorem: quia semper idoneior esset certus, & ille presentaretur: & sic non haberet liberam ele-

ctionem illius, quae presentare vellet, iuxta eius voluntatem: & ideo sufficere debet presentare bonum: nam alias non presentaret libere, quae vellet gl. in cle. dudum. in verbo, liberis. de sepul. tu. & But. in c. j. de offi. ord. & plene p. d. m. c. Corse. in reper. ad Abb. in verbo libere. ¶ Et si diceretur, liberata est presentorum esse similem libertati, seu liberalitati episcopi, quod licet debeat, & teneatur conferre beneficia: tamen vult liberalitate in cui conferre. lo & ideo dicitur donatio. c. fi. de offi. vica. li. 6. vtrius. n. platus quadam liberalitate in cui conferendo: vt in c. relatum. de praeb. Idem dicitur in patronis, licet habeat presentare idoneiorum: & ad hoc ad iustitiam nam est presentatio dicitur donatio. vt vult Abb. in c. fi. in pen. no. de concess. praeb. & diximus §. in j. q. prin. huius part. in 3. art. & haec donatio est respectu illo, quia eum possit, cui vult donare, vni donat. ¶ Tamen ad ista responderi potest: quod in episcopo habeant plura beneficia conferre, quia ordinarius totius dioecese. vt in c. omnes basilice. 16. q. 7. & sic habet pluribus, prauidere, prauidendo vni potius, quam alteri, dicitur vti liberalitate erga illud: sed in patrono hoc esse non potest, cum habeat presentare ad vnam beneficium vel duo: & si teneretur presentare idoneiorem, & idoneior esset certus, nulla esset liberalitas, si compelleretur iure illum presentare: nec potest dici quod habeat ad tot beneficia presentare, vt non teneatur vni prauidere ex sua presentatione, sed pluribus. vt in episcopo: quia hoc non est in patrono. ¶ Et ideo in presentando donatio: vt in loco §. allegato: quod potest presentare quae vult, idoneum tamen: licet possit presentare idoneiorem: iuxta tex. in d. c. monasterium. 16. q. 7. & hoc addi potest pro ratione ad haec, quod diximus in d. 3. art. 1. q. prin. huius part. ¶ Et ad praedictorum confirmationem adducitur id, quod dicitur in c. decernimus. 16. q. 7. quod si presentatus est idoneus debet omnino ab ordinario institui, & sic beneficium cōsequitur: vt est ibi rex. vt diximus in d. 3. art. j. q. prin. huius part. & dicimus. §. in 2. part. huius lib. in 8. q. prin. in xv. art. quod quidem non esset, si haberet idoneiorem presentare ex quo episcopus posset se excusare, nolo idoneum instituire: quia minor pars presentauit magis idoneum, vel idoneior in ciuitate, vel dioecese. 34 peritur. ¶ Nota omnia ista quae noua & vera. ¶ Et ex istis noua faceret conclusionem: quod licet electores debeant eligere magis idoneum: presentis autem sufficit idoneum presentare: & tunc hoc fiat ex iuris privilegio licet potuerint patroni presentare magis idoneum, non peccant: sed sunt tuti et in foro conscientiae: & hoc vt tunc magis laici ad fundandas ecclesias inducant. ¶ Istis sic discussis insudare debemus pro conclusione omnium praedictorum: & dic breuiter, quod de tribus est querendum. ¶ Primum, an electio vel presentatio facta a idoneo, teneatur, si poterat eligi vel presentari magis idoneo? ¶ Secundum, an casu quo potest presentari vel eligi idoneo? (licet idoneior reperitur) eligentes vel presentantes idoneum vulnerent eorum conscientias, ex quo idoneior obmiserit eligere vel presentare? ¶ Tertium, an pluribus presentatis ab vno successiue accumulatiue variando vel a pluribus eligentibus vel presentantibus numero equali existenti, quibus casibus locum habet gratificatio ordinarii, possit ipse ordinarius gratificari potest idoneo, vel necessitatem potest gratificari idoneiorum: & si gratificari potest idoneo, an hoc facere possit, salua eius conscientia? ¶ Ista prima duo quaestiones satis sunt discussa in proximis praeced. dicitur: vltimum vero non est presentis speculationis: sed de eo late dicemus. §. in 2. part. huius. 2. li. 7. q. prin. in 26. art. et in 3. part. in 5. q. prin. in 2. ar. vbi me 35 lius cadit expediam? ergo praedicta conclusio. ¶ Sit igitur conclusio habentes eligere debent idoneiorem & non sufficere idoneum eligere tex. prin. in c. licet ergo. 8. q. 1. cum aliis iuris. all. p. ista par. ¶ Amplia primo ista conclusio praedecere, et si minor pars eligentium vellet eligere idoneiorem, & maior pars idoneum: si tamen minor pars eligentium ante ad electionem praedecit, appellaret ad superiorem, si non eligat magis idoneo: quia tunc licet maior pars eligat idoneum, saltem per viam attetati reuocabitur electio: per ea, quae hinc in c. dilecti. de elec. & voluit pulchre Abb. quae late §. defendimus in c. constitut. el. 2. de ap. i. j. membro sue dist. ¶ Restringe modo istam ampliam praedecere, quod minor pars itenderet eligere aliquem magis idoneum de eodem collegio, ecclesia, seu dioecese. & maior pars aliquem idoneum sibi collegij, vel dioecese. quia tunc appellando, minor pars electio facta postmodum de idoneo reuocabitur, saltem per viam attetati vt §. Sed si minor pars vellet eligere idoneiorem ex alio collegio vel dioecese. & maior pars idoneum eiusdem collegij, ecclesiae, vel dioecese. approposita a minori parte, esset non uide nulla, & non iusta: & ideo electio sequuta non possit et per viam attetati reuocari. Ita vt velle gl. id. c. licet ergo. Goff. in summa de offi. custo. Ab. id. c. constitut. el. 2. de ap. super gl. 3. & ibi Prapo. & alij §. scripti, in locis px. alleg. ¶ Limita modo primo ista conclusio praedecere, quod ante electionem factam appellaret, vt melior eligat vt §. ¶ Sed si non appellaret ante electionem, & electio fieret a maiori parte eligentium numero de idoneo, electio tenebit & valebit, maxime confirmatio sequuta: licet sit facta de idoneo et potuisset fieri de magis idoneo: vt est tex. in d. c. constitutus. Lambert. de iure patron. m. 4. de app. &

# Cæsar Lambertinus Episcopus

de app. & dixi maxime confirmatione sequuta: quia et teneret electio non sequuta confirmatione: putaretur ex secundo summano doct. ubi vt s. ponderamus, & ita loquitur tex. in c. e. u. nobis olim. & in c. cu dilecti. & tex. cu gl. in c. cu terra. de elect. & gl. in d. c. licet ergo. s. q. 1. & in hoc omnes doct. et tenentes hanc opinionem concordant, vt s. diximus. & ratio est vt similiter. s. est dictu. vt lites euitentur, & ecclesie citius pvideatur: & ita vere loquitur Phil. fran. licet conetur p hoc destruere primu membrum dist. Ab. & male, vt s. retulimus: & Ab. defendimus: & ita intelligitur illa distinctio ante factu, & post factu: vt post factu locu habeat, vt s. ¶ Restringe ista lim. primo hie locu, qñ post electione finitam qñ appellaret: qñ non elegerit idoneiore, sed idoneu: vt non habeat locum appellatio: sed teneat electio qdo electus idoneus est illius collegij, vel dicece. sed qdo elegit idoneu extra collegiu, illam ecclesiam, vel dicecem, & appellaretur qñ non elegerit idoneu existentem in collegio, ecclesia, vel dicece. vel idoneiore existentem extra collegiu, ecclesia, vel dicece. qñ in istis casib. appellatio est valida, merito electio licet finita, & pfecta, post iusta appellatione p via attentati est reuocada. Ita vt sentire gl. in d. c. licet ergo. & vult Goff. in summa in tit. de officio gl. & Ab. in d. c. constitutus. de app. Phil. & Propo. ibi p. e. nullus. lxj. q. & per no. in c. inter canonicos. de elect. ¶ Restringe secundo ista limi. pcedere, qñ fuit facta electio, & postea appellatio, non tenebit, et qñ facta de idoneo licet reperiretur magis idoneus. vt s. & nulla pcessit interminatio vel adiuratio ante electione a superiore, vt idoneiorem eligeret: quia tunc debet eligere idoneiore: & non tenebit electio a idoneo, licet facta a maiore parte eligentium: per ea, quæ dicunt Abb. & doct. in d. c. constitutus. de app. in j. no. vbi Ab. colligit superioris pos. p adiuratione adstringere electores: vt eligant secundu Deu, & conscientiam, magis idoneu: & vtili ecclesie: quia tenetur illa adiurationem obseruare, & illi non puenire, & veniendo non tenebit actus tanqua factus per venientes: contra iuram: qñ loco iuramenti hæc adiuratio hñ. vt vult ibi gl. 2. quæ est menti tenenda fm Ab. ergo actus nullus sequitur ibi Phil. in nota, & Propo. q. Phil. p. d. gl. alleg. Arch. in c. si q. 2. q. 3. & vult posse adiurari, vt eligant fm Deum, & bona conscientiam: sic non fm conscientiam suam: qñ aliter esset dicendum: vt in pxima restrict. dicat. Do. Propo. vero ponit illud dictu, quod colligit ex illo tex. d. c. constitutus. tamen in fi. d. no. vt recedere ab ipso dicto: quia subdit, si tñ elegerint idoneu, tenent: licet potuissent eligere magis idoneu: & remittit se ad ea, quæ erant dicturus. j. ¶ Tu aduerte qñ hæc restrictio non colligitur ex illo tex. c. constitutus. sed puto eam verissimam in electorib. quia negari non pot hanc adiuratione in electorib. qñ tenentur eligere magis idoneu, eẽ mandatum, quod debet obseruari: vt dixit Propo, & eum. s. retulimus. per c. 2. de maio. & obed. Vnde eũ veniatur p mandatum, possit dici electionem eẽ retractandam, sicut qñ p precedentem iustam appellatione: nam sicut in hoc casu appellatio est iusta: vt s. diximus. Ita et est iustum mandatu, ex quo de iure idoneior eẽ eligendus, per tex. d. c. licet ergo. s. q. 1. cu aliis s. alleg. p ista parte: cogita: qñ credo pcedere. ¶ Restringe tñ istam secundam restrict. qñ do bn procederet est aduertendu, qñ o fiat hæc adiuratio per ordinariu: qñ si fit, vt eligant fm Deum, & bona conscientiam: put dixit Phil. & proxime retulimus. Ita paxi se seruandũ eẽ mandatum: sed si fieret ad iuratio: vt eligant fm Deum, & eorũ conscientiam, si eligunt idoneu, non poterit aliqui eis imputari: qñ elegerunt fm eorũ conscientiam: qñ ita eis dictauit, existimado, illum idoneiore: arg. c. pen. de elec. lib. 6. vt s. diximus in intellectu. d. constitutus. & is eps. qñ pceptum fecit, ibi incontinenti electione confirmauit ex quo visum fuit sibi electores existimasse illu idoneiore, fm eorum conscientiam: de qua ipsimet & no alij sunt iudices: fm Bal. in rub. de iud. Vñ illu eligedo, clare apparet eum ipsos idoneiore iudicasse: & ita loquitur re vera ille tex. Et hæc sufficit, 3 quo ad electores. ¶ Quid aut dicendum quo ad patronos habentes pntate: id qñ doc. in d. c. constitutus. vbi Ab. Phil. & Propo. & doc. in d. c. 3. hoc ti. & alij omnes in locis s. alleg. concludunt idem esse in patronis pntantib. quod in electorib. eligere habentib. ¶ Ego aut vt s. dixi teneo in patronis habentib. pntate hanc conclusionem. Quæ est, sufficere patronos laicos pntate idoneu, quibus potuissent reperire magis idoneu indistincte: siue in eadẽ ecclesia: siue in alia: qñ iura s. scripta hanc loquuntur in electione, & non in pntatione: & ad hoc tenendum moueor, per d. c. monasteriu. 16. q. 7. per rones diuersitatis de quib. s. quæ conclusio & opinio mea in rei veritate est noua: sed teneo eam eẽ verissimam, & ab aliis non positam: quia non considerata, spero in futurũ qñ plures hñe sequaces. ¶ Quia tenedo p vera limi to eã pcedere in oib. casib. suis: sed si ordinariu videret pntos velle pntare aliquẽ licet idoneu, non tamẽ ad

propositum illius ecclesie: & adiuraret eos, qñ pntarent magis idoneu: tunc deberet pntare idoneiore: & propter hoc ma datum non haberet locu. d. c. monasteriu. 16. q. 7. ¶ Et si dicere tur, epm nõ posse iudicare pntos laicos, vt in c. cum dilectis. hoc tit. & in c. dilectus. de offi. leg. & s. diximus qñ patroni sicut sustinentur a iure, vt habeant ius p. Ita et qñ possint pntare quẽ velint, dumõ non sit malus: qñ o pot eps hoc eis picipere. 39 ¶ Respondetur tñ propter hoc non alterari in totu ius p. vt in dictis iurib. phiberur: sed ex eã iniungitur eis, vt idoneiorem pntent ex causa. n. pot ordinariu aliquo ter disponere et de iure p. laicorũ vt dñ in permutatione: & diximus. s. in 6. q. prin. huius par. in 6. art. ex eã ordinariu posse conferre necessario beneficia permutationib. licet sint de iure p. laicorũ: vt pntent et de istis causis per do. Fel. in c. cu accessissent. in fi. 8. col. in ver si. tertio restringitur. post Abb. ibi: & do. de rot. ordinariu posse et p voluntate pnti de ecclesia patronata aliquo ter dispone re p vtilitate vel necessitate ipsius ecclesie, vt ibi: de qb. diximus plura. s. in s. pced. q. prin. huius par. in 8. art. cu tractauimus: an consensus compræsentati vel coelecti faciat numeru, & illum augeat. ¶ Que limitatio si procedit, intellige eã, vt illa possumus & restringimus, qdo hoc ab ordinariu pntatur, vel per eum fit adiuratio, hoc solu addito: qñ electorib. ordinariu pot et sine aliqua eã hoc picipere, vel super hoc eos adiurare: patronis vero non sine causa vtili vel necessaria ecclesie: qñ aliter de eis se impedire non pot, vt proxime diximus. ¶ Declaramõ hæc conclusio: & omnia dicta circa eã, vt habeat locu & procedat in pntis laicis tñ, vel et clericis, rone tamen patrimonij: qñ illi censentur laici vt sepe est dictu. In patronis vero ecclesiasticis: & sic rone ecclesie est dicendu de eis in omnib. & per omnia, sicut in electorib. quia pntatio illorum electio dñ: vt vult gl. in c. cum vos. de offi. ord. & diximus late. s. in i. q. prin. huius par. in 4. art. Capio tertiam conclu. qñ oritur ex secundo dubio s. formato: & sic tales electores eligentes idoneu, siue electio teneat, siue non, si poterant eligere magis idoneu, eũ, vulnerat eorum conscientiam. Ita Fede. in d. consi. xv. Ab. & doc. in d. c. constitutus. vbi Bur. do. Phil. de fara. in d. c. 3. hoc ti. & do. R. oc. in hoc trac. in verbo, honorificu. in xv. q. & alij. s. alleg. ¶ Limitatur primo ista conclusio, vt pcedat, qdo habetis eligere eligere idoneu, & potuissent eligere idoneiore eiusdem collegij, ecclesie, vel dicece. nam illu non eligendo, vulnerant eorum conscientiam: vt in conclusione: sed si elegerint idoneu de ecclesia collegio: vel dicece. eorũ, in quib. nõ erat idoneior (licet extra reperiret) non vulnerant eorũ conscientiam, quia illu nõ elegerint. d. c. nullus. lxj. dist. & c. cu inter canonicos. de elect. voluit gl. in d. c. licet ergo. s. q. 1. Goff. in summa de officio custo. Abb. & alij omnes in d. c. constitutus. & doc. oes in locis s. allega. & rone est: nã illud madatu iuris, qñ eligetes habeant eligere idoneiore, facit vt nõ eligetes idoneiore peccet. vt s. diximus saluando Ab. nõ aut hæc locu qñ si e idoneior in illa ecclesia, collegio vel dicece. per iura s. allega. vnde cessante illa iuris dispõne, in hoc casu nõ incurritur pnta. ¶ Limitatur secundo d. 3. conclusio, vt nõ pcedat, cum eligetes eligunt idoneu & nõ idoneiore ex eã existere in ipso idoneo: puta qñ e pauper & idoneior, alius, vel hmo: qñ moti electores alij eã roneabili, excusantur et in foro conscientie: per ea, qñ voluit Roch. vbi. s. in 2. limi. q. s. retulimus: & extedo ipsam eam ad oes alias eas roneabiles: arg. eorũ, qñ proxime diximus in fi. i. limi. 2. conclu. epm posse ex eã pntate pntare pntis et laicis in istis minimis: vt per Abb. in c. cu accessissent. de offi. vbi Fel. in fi. 8. col. ver. 3. restringitur. qñ magis poterint electores hoc facere ex causa, eũ eã sit maxime poterint, vt ibi Fel. & sic tunc nõ dicentur vulnerare eorũ conscientiam. Quid aut in pntis laicis, qñ pntant dignum & poterint pntare magis dignu: an vulnerent eorũ conscientiam. Et doc. s. alleg. & maxime Fed. Ab. & alij videntur velle idem in patronis, quod in electorib. Tamen ego s. tenui: ex quo pnti possunt pntare quem volunt, dummodo non sit malus & sit bonus, per d. c. monasteriu. 16. q. 7. & hoc lex canonica sustinuit eadem ratione, qua sustinuit laicos posse pntare, vt s. diximus. ¶ Dico patronos pntando idoneum, licet potuissent pntare magis idoneum, non peccare. ¶ Possit illimitari hæc conclusio, vt procedat, quando patroni hoc similiter facerent. i. pntare idoneum, cum potuissent pntare idoneiorem: sed quando hoc facerent, non simpliciter, nec p aliquo bono ecclesie, sed ad priuatum eorum & suoru bonum, & esset eis iniunctum, vt pntarent idoneiorem per su periorẽ etiam sine eã, nam si bene teneret pntatio, quia iussio fuit sine eã: tamen poterit dici pntantes vulnerasse conscientiam eorum: quia p illam edificant, & superioris spernunt iussionem, seu exhortationem. ca. per tuas. cl. 2. de simo. cum sim. per ea, quæ diximus. s. in 8. pced. q. prin. in 1. art. in fi. vbi trac



si. ubi tractauimus de patre presentante filium ex affectione carnis non ex sola idoneitate: vide ibi, quod ego teneo in strictissima conscientia: cum re vera nostratib. & postea alienis bene tenere tenemus. c. nō satis. & sic sufficeret nō esse idoneū. ¶ De claratur hæc conclusio, vt pcedat in psonis laicis vel etiā clerici ratione p̄monij, q̄ laici censentur: nō aut̄ in patronis ecclesiasticis: q̄ de illis dicendum est, vt de electorib. diximus in præce. conclus. cū ipsi patroni ecclesiastici dicantur eligere rōe officij: & in eis non militant, quæ in laicis. de quibus loquitur. d. c. monasterium. vt similiter. s. declarauimus secundam conclus. & ideo in istis conclusionib. patronorū semp loquuti fuimus

¶ 1 de patronis laicis. ¶ Deuentiendū est ad tertium d̄ dubiū, seu quæsitum, de gratificari hñte, an teneatur gratificari magis idoneo, & ordinarius, secus faciens, vulneret conscientiam suam: & quia hoc quæsitū hic non est discussum: me remitto ad ea, q̄ circa hanc difficultatem sum dicturus. j. in 2. part. huius. 2. li. in 7. q. prin. in 2. art. & in 3. par. in 5. q. prin. in 2. art. Et per ista sit clausus hic art. cum dubiis, seu quæsitis ex illo exortis, & eius materia. ¶ Credo bene esse discussam: remittendo tamen mea noua dicta sub correctione cuiuscunque recte: & iuste non ea nullo corrigentis.

## ¶ Quartus art. 10. q. prin. 1. part. 2. Libri.

- 1 Presentantes indignum vel non idoneū, qua p̄na puniri debeant. dist. n. 2.
- 3 Indignus, & non idoneus inter se differunt.
- 4 Patronus laicis quare conceditur quadrimestre tempus ad presentandum: semestrem vero clericis patronis. c. n. 12.
- 5 Laico patrono quando variare liceat.
- 6 Indignum presentans, presumitur illud scienter facere.
- 7 Indignū si quis presentat, an currat sibi residuum temporis ad presentandum dignum.
- 8 Agere non valenti tempus non currit, neque prescriptio.
- 9 Desiderium apud acta publicatum, an possit corrigi.
- 10 Patronus si hospitali indignum presecit, episcopus illo remoto debet idoneum ponere.
- 11 Indignum eligens, habens electionem ex testatoris dispositione, priuatur ipso facto eligendi potestate.
- 13 Presentans clericum prima tonsuræ, cum ex dispositione testatoris habebat presentare sacerdotem in ecclesia, priuatur iure presentandi pro illa vice.
- 14 Paria sunt, non facere, & facere, minus tamen solemniter.
- 15 Ius in electionibus loquens, de electione, trahi non debet ad presentationē.
- 16 Casus omittis remanet in dispositione iuris communis.
- 17 Ius pendale exorbitans. Et correctiuum, loquens in vno, habet locum in reliquo: vbi duo sic se habent, quod late sumpto vocabulo, vnum veniat alterius appellatione. Et est eadem ratio. c. n. 18.
- 19 Trebellianica venit falcidie appellatione.
- 20 Religiosum presentans, an videatur presentare indignum.
- 21 Presentans presumitur scire presentati conditionem.
- 22 Patroni ecclesiastici indignum vel non idoneum presentantes, priuantur iure presentandi pro illa vice.
- 23 Argumentum de electorib. ad patronos ecclesiasticos, valet.
- 24 Patroni laici vel clerici ratione patrimonij presentantes minus idoneum, infra quadrimestre, possunt alium presentare: licet primus sit iudicatus non idoneus. Secus extra quadrimestre. Et n. 25. & 26.
- 27 Patroni laici vel clerici ratione patrimonij presentantes, indignum ignouenter, infra quadrimestre possunt alium presentare extra secus.
- 28 Patronus laicis etiam ignouantibus, & impeditis quadrimestre tempus currit datum ad presentandum.
- 29 Patroni presentantes indignum scienter, illa vice priuantur iure presentandi. c. n. 43.
- 30 Bona fides in dubio presumitur, non dolus & fraus.
- 31 P̄na an dicatur priuatio iuris presentandi qua priuatur in casu patronum indignum, vel minus idoneam presentando.
- 32 Indignus quis dicatur, vt illum presentantes, illa vice priuantur iure presentandi. c. n. 33. 35.
- 34 Laicis spiritualia tractare prohibetur.
- 36 Patrono uicium est de iure postiuo presentare aliquem habentem aliud beneficium.
- 37 Neophytus verb. quomodo accipiatur.
- 38 Patronus etiam laicus presentans etiam duos ad vnum beneficium, dicitur diuidere beneficium.
- 39 Presentans regularem ad ecclesiam secularem, an indignum, vel minus idoneum dicatur presentasse.
- 40 Laicus non tenetur scire iura postiuia, sicut clericus. c. n. 41.
- 42 Presentans monachum in ecclesia seculari, non est nec priuatus, nec priuandus iure presentandi.
- 44 P̄na priuationis eligendi vel presentandi, imponi non debet, nisi a lege exprimat.
- 45 Ratio habetur pro expressa, quotiescunque vna reddi potest, & non alia, e-

tiam in penalibus.

**Pro complemento** huius idoneitatis quarrus se offert art. discutendus: ¶ Tan patroni p̄ntantes nō idoneū vel indignum puniuntur aliqua p̄na (cum viderimus in foro conscientie puniri eligentes: & secundum aliquos p̄ntantes dignum, si poterant magis dignum eligere, vel presentare, vt proximo p̄ced. art. late diximus). Et an in p̄nam priuentur illa vice iure presentandi, vel q̄ p̄nam incurant: & quid in patronis ecclesiasticis, & q̄ in laicis, & de qua dignitate, vt p̄na succedat. ¶ Host. in summa huius tit. in §. in quib. in prin. 3. col. in ver. p̄na, quæ forsand: distinguit, q̄ aut sumus in patronis ecclesiasticis. sc. rōe ecclesie non ratione patrimonij: quia tales non censentur vt laici: vt legitur & nō. in e. cum dilectus hoc tit. & tunc si patronus ecclesiasticus presentat non idoneum priuatur ea vice iure presentandi: & de hoc sunt iura expressa in c. sicur. in fi. de supplen. ne gli. prelato. & in c. 3. in fi. de eccle. edifi. & idem dicitur de hñribus eligere: & remittit se ad dicta per eum in summa de ele. §. quam p̄nam. ¶ Aut sumus in patronis laicis p̄ntantibus non idoneū, & est secus: & sic q̄ possint et illa vice presentare idoneū qd̄ dicit satis subtiliter elici a c. cū vos de offi. ord. & p̄ hoc et̄ d̄r facere. quia patronus laicus potest poenitere & variare. c. qd̄ aut. cum simi. hoc tit. ¶ Si vero et̄ laicus patronus non presentat non idoneum, sed indignum: & tunc et̄ ipse, potestatem deuoluta ep̄m: & sic patronus priuatur illa vice iure p̄ntandi. text. in auth. de sanctif. epis. §. si quis oratorij. colla. 9. arg. et̄ in auth. vt cleri. qui recedunt. §. si. coll. v. Nec est. q̄ possit poenitere & variare: q̄ locū habet, qm̄ vterque est dignus: vt bñ d̄r probare. d. c. qd̄ aut̄ consul. & c. cum aut̄ hoc tit. Sed si primus fuit in dignum. planum est, ep̄m non teneri secundum recipere, nisi velit gratificari. alleg. c. antepen. de supplen. negli. prelato. ¶ Glo. v. 2. ro. in verbo, idoneus. quæ est secunda: & magis fort̄ in hac materia in c. cum vos. de offi. ord. facit dist. Sed non tot membrorū: distinguit. n. inter patronos laicos & clericos, vt clerici patroni puniuntur p̄ntando indignum: laici vero non nec priuantur illa vice iure p̄ntandi, q̄ quis presentent indignum: & et̄ hoc colligit ex illo tex. d. c. cum vos. & sic non intelligit illum text. de patronis presentantibus non idoneum: vt intellexit Host. Sed de patronis laicis presentantibus indignum: & ideo non facit illa subdist. & reddit postmodum rationem huius differentie. c. q̄ clerici, qui in hoc grauantur reuolunt: quia habent maius t̄pus ad presentandum: videlicet, sex mensū, laici vero qui grauantur in illo: quia habent minus tempus. C. quatuor mensium ad presentandum, reuolunt, ex quo etiam presentando indignum non puniuntur: & ideo patronus laicus potest variare: clericus vero non: & allegat iura hæc probantia: postmodum opponit de d. §. si quis oratorij. in auth. de sanctif. epis. colla. 9. & soluit illud habere locum, secundum iura ciuilia: secus de iure nostro, cui debemus stare: & ita glo. ibi residet. ¶ Tu circa hos duos die Host. melius ponderasse tex. in d. ca. cum vos. & ideo d̄r illum tex. subtiliter hoc probare: tan si bene ponderetur non loquitur de indigno, sed de non idoneo, & ista sunt separata. vt ipse Host. d̄r: ille. n. tex. loquitur, quando personæ minus idoneæ: & sic non idoneæ presentantur non de personis indignis, hoc extra, aliquo vitio irretitis: & sic ille tex. non probat id, ad quod gl. illum allegauit. ¶ Et non probando illud, sequitur non esse bonā eius sol. ad d. §. si quis oratorij. q̄ stetur iuri canonico: quia ius canonicum hoc non d̄r principaliter, vt j. latius dicitur. ¶ Dic et̄ non esse verū ex causā §. scripta a iure concedi quadrimestre laicis: & semestrem clericis. nam hoc non fit illa ratione: sed alia rōe. c. quia laicis p̄mittitur variatio, clericis vero nō: vt late dicemus in 2. part. huius. 2. lib. in 11. q. prin. in 5. art. ¶ In. vero in c. proposuit. de fil. presb. v̄f. velle idē qd̄ Host. vbi. §. a quo credo Host. habuisse illud lumen. ¶ Arch. aut̄ in c. j. de præb. li. 6. in 2. col. refert Host. & In. postea d̄r aliquos vel le: q̄ opi. Host. quæ vult, q̄ si patroni laici presentant non idoneum, non priuentur illa vice iure presentandi, sit vera, si corripit se, ante q̄ ordinariū illū presentatū declararet nō idoneū: nā tūc nō priuaret: sed si expectauit sn̄tam ordinariū: & dixit illū nō idoneū nō debet admitti amplius: sed dicit priuatus: ac si presentasset idignū: qd̄ tamē nō placet Arc. ga. tex. i. d. c. cū vos. p̄bat d̄r iū, ex quo ibi p̄supponit presentatū nō idoneū: & it̄ nō d̄noluit p̄as ad ep̄m. sed ponit ibi econom̄. lo. An. vero i. d. c. j. d̄ præb. quasi nihil d̄ hoc t̄git: sed bene t̄git, & p̄t q̄ h̄c materiā i. fi. d. c. cū vos. i. pe. col. & i. p̄. fi. & ibi primo refert breuiter dicta Arc. vbi §. postmodū d̄. In. i. d. c. p̄posuit. tenere cū Host. sed in d. c. cū vos. fuisse loquutū alternatiue: d̄r it̄, q̄ bene faceret ep̄s restituēdo presentationē tali laico p̄ono, cū nō sit in his ecclesiasticis multū instrūctus: & refert Host. dicit et̄ debere eis parci. ¶ Postea lo. And. ibi subdit q̄ gl. in sui fine, d̄ dicit. aliud Lambert. de iure patron. m. 5. de iure

# Cæsar Lambertinus Episcopus

de iure civili, aliud de iure canonico: p. solone. §. si quis oratorij. q. bene diceret gl. imo optime, vbi canō aperte hoc dicitare. f. q. nō puniatur: sed canō hoc nō dicit, ergo mala solō: & si diceretur canonem hoc dicere, dū permittit laico variationē, hoc nō sufficit. nam illud habet locum, qn̄ non esset priuatus, sicut q. eligi vel p̄ntari dignum, vel indignū ignorāter, & iō p̄t variare: & ad e. cum vos. dat. sol. ibi lo. an. vt loquat̄ cū ignorāter eligi minus idoneum, vel cū pp̄ scandalum impediatur ordinatio epi: d̄t tamen illam gl. potuisse dare meliorem sol. ad d. §. si quis oratorij, vt nō obstat, cum ibi nō dicatur, q. epi ordinet ecclesiam, sed q. ordinari illam procuret: & sic potest intelligi solici rādo patronum, q. alium p̄nter: & eadem sol. possit dari ad d. §. si in aut. vt clerici recipi. collat. v. alias d̄t ipse, sequeretur, q. p̄nter p̄nter patronus ēt ignorāter p̄ntando indignū, cū ille §. nō distingat. ¶ Adducit ēt absurdum, quod sequeret, si patronus bene faciēdo posset accumulare, vel variare male faciēdo vero nō: cū potius p̄cedat variatio à iure, qn̄ ad? est illicitus, iuxta nō. in c. diuersis fallatis. de clericis coniuga. & in ca. nō. de elec. & ista videtur fuisse mens iuristatoris permittentis variationem, vt patronus accumulando emendare possit, qd̄ male gessit: & ideo p̄cludit patronum laicum nō priuandū p̄nter p̄ntandi, eo ipso q. p̄nter indignū, ēt sciēter: sed q. tūc sit priuatus, cum i. tempus debitum alium idoneum nō p̄nter, & d̄t facere iura, q. equiparant, nullum & minus p̄nterens. c. 2. de transla. p̄nter. ver. sicut. & c. tue. de clericis non resid. ¶ Et ex hoc colligit d̄t in inter clericū eligentem, vel p̄nterantem indignū, & patronū laicū sciēter talē p̄nter: q. primus ante cassationem nō poterat sibi p̄nter: post cassationem vero habebit integrū sp̄s: laicus aut̄ p̄nter habebit, & poterit sibi p̄nter, si de i. pe supererit, alias ei imputetur: p̄nter primum in c. si electio. de elec. li. 6. ¶ Bal. aut̄ in d. ca. cū vos. d̄t plura pulchra: & primo in si. j. col. d̄t bonam videri sol. Ber. ad d. §. si quis oratorij, quia cum simus in materia iuris p̄. ecclesie potius canonibus, q. legibus standum est. ¶ Postea in 2. col. d̄t not. verbum in materia semp̄ p̄sumi, quē p̄nterantem indignū sciēter illud facere. all. ff. de re iud. l. qui cū alio. ¶ Sequit̄ postea q. que rēdo, si alius p̄nter indignū, an currat sibi residuum tps ad p̄nterandum dignum: & d̄t aliquos dicere q. non: quia interim quo ad durat dubiū est impeditus, quo minus possit p̄nter alium: ¶ & impedito agere non currit tempus, nec p̄nter. C. de iure de libe. l. si. §. donec. cū simi. Subdit tamen d̄t videri verius: q. p̄nter impeditum cū potuisset nouam p̄nterantem facere, & recedere à prima p̄nterantem, fm̄ opi. Bern. Sed q. tenet̄ opi. d̄t, dicunt nullo iure cauere patronū laicū posse recedere à p̄nterantem, ex quo petiit suū p̄nterantem admitti: sed bene p̄nterantem: & tunc datur optio epi, quem illorū instituat. allegat simile l. cum p̄nter. C. de libe. causa. & l. j. C. de omni agro defer. lib. 6. vbi gl. notat q. desiderium apud acta publicatum, non posse corrigi: postea refert opi. lo. An. de qua. §. & d̄t. ¶ Et subdit aliquos dicere, non debere dici poenā priuationis, sed deuolutionis: q. poenā deuolutionis non est sine priuatione: tñ ipse Bald. d̄t istam nullo modo esse poenā, sed esse quandā limitationē p̄nterantem. l. emancipata. C. de iur. & facti igno. l. cū sex. ff. de edil. edic. nā naturalis iuris expiratio est p̄ lapsum triennij, nō plus viuere, nō aut̄ est qd̄ poenale: vt l. epla. & l. si. ff. de poe. Sed cadente à iure eligendi pp̄ delictum, bene est poenā: vt ff. de in ius vo. l. sed si in hac. §. sed & si poenam. & §. p̄ tritus. ff. de manumif. testa. l. restō centurio. ¶ Do. Car. in cle. j. in 4. col. in 13. q. hoc tit. refert Pau. de eleaz. ibi volērem patronum clericum p̄nterantem aliquē, cui aliquod impedimētum ecclesiasticum obstat priuari illa vice iure p̄nterandi: quia epi p̄nterabit de alio ex quo patronus ecclesiasticus talem sciēter p̄nterando, priuatus est ea vice: & sic d̄t intelligi Inn. in c. proposit. de filiis presby. & ad idem allegat quod no. Host. in c. 2. de suppl. negl. pla. & in c. cum vos. de offi. ord. & p̄sequit̄ Pau. (vt eum refert ibi Car.) laicū patronum nō esse priuandū p̄nterando indignum pro illa vice iure p̄nterandi, nisi perseueret vsq; ad sex. voluit dixisse quatuor mēses, alium nō p̄nterando: & sic p̄cedat opi. gl. in d. c. cū vos. de qua. §. Cum. n. variare possit qn̄ p̄nterat dignū. c. cū aut̄. hoc tit. fortius qn̄ indignum & sic videt̄ velle idem quod voluit lo. An. vbi. §. ¶ Pro opi. tamen Inn. inducit Pau. (vt refert ibi Car.) quod no. gl. in aut. de sanctif. epis. §. si quis oratorij. colla. 9. ad quod respondet ibi nō dici, q. epi ordinabit ecclesiam, sed ordinari p̄nter ad p̄nterantem p̄nterantem priuati laici, vel debet intelligi cū p̄nterantem moderatione, fm̄ Pau. ¶ Postea ipse d. Car. ibi d̄t se dixisse in d. c. cum vos. de iure posse defendi ēt patronum ecclesiasticum p̄nterantem indignum, non esse priuatum ex quo nō est iure expressum: & ita residet Car. in d. clem. j. de p̄nter. ¶ Quem ibi sequitur Imo. in 3. q. in pe. col. vide eum. ¶ Do. Abb. vero in c. 2. in si. hoc tit. quærit de

hoc: & remittit se ad gl. c. cum vos. de of. ord. & in c. illud. in pe. col. in ver. secundo fallit. hoc tit. similiter tangit hanc q̄onem: & refert Host. volen. patronum p̄nterantē indignū priuari illa vice iure p̄nterandi: & remittit se ad dicta per eum in d. ca. cum vos. & idem facit in c. cū pp̄. in vlt. col. in 4. d̄t. vbi refert Host. volen. non esse d̄t in ista priuatione inter p̄nterantes ecclesiasticos, & seculares p̄nterantes indignos: & remittit se ad dicta per eum, in c. cum vos. ¶ Qui d. Ab. in d. c. cum vos. latē p̄sequit̄ hunc passum in 2. col. super gl. 2. referēdo ipsam gl. Inn. lo. An. & Host. in locis. §. all. & dicit d. Ant. ibi transire cum opi. lo. an. ¶ Postea dicit Fed. in cons. 122. prope finem tenere opi. glo. d. c. cum vos. & nihil boni adducere. ¶ Et subdit Rotam. ccv. alias 212. inc. secundum circa medium: cum seq. in nouis hōti, aperte tenere d̄t. patronum esse priuatum: & hoc per d. §. si quis oratorij domum. ¶ Refert ēt lo. de ligna. idem tenentem: & moueri illa ratione, nam si eligentes ¶ vel habētes collationem de iure cōi priuantur ipso facto eorum iure pro illa vice, si elegerint indignū vel collationem illi fecerint. vt in c. cum in eundis. de elect. fortius idem d̄m in patronis habentibus ius p̄nterandi ex sola gratia. c. 3. hoc tit. & d̄t ad idem optime facere tex. in aut. de eccl. tit. in §. si quis ædificationem. colla. 9. vbi dicitur, q. si patronus p̄nterit hospitali rectorē indignum, epi illo remoto debet ponere idoneum: & istam opi. ipse putat verissimam: licet Car. qui fuit d. suus in d. c. cum vos. se quatur opi. gl. ibi. ¶ Et quia ipse Abb. tenet opi. Host. & nō gl. dicit responsionem datam per lo. an. ad d. §. si quis oratorij, nō esse bonam, ex quo tex. ibi dicat, quoscunque p̄nterauerit & sic. epi habet ponere idoneum p̄nterantem indigno p̄nterantem. ¶ Respondet ēt ad illū tex. c. cū vos. qui videt̄ p̄nterantem. gl. q. non loquatur, qn̄ sciēter fuit p̄nteratus indignus, sed ignorāter: & ideo nō priuatur. ¶ Dicit ēt sibi videri Bar. sentire hanc opi. in l. cum qdam. ff. de leg. 2. & ibi esse bo. tex. iuncta gl. vbi dicit ¶ probati, q. si quis habet electionem ex dispōne testatoris, & eligit indignū, priuatur ipso facto p̄nter eligendi, qd̄ d̄t esse notandū. ¶ Adducit ēt bonā rōnem: vt ipse d̄t nā vbi cūq; alii ex priuilegio seu gratia p̄nterantem eligēdi seu postulatū di. si sciēter eligit, vel postulat indignū, ipso facto p̄nterantem sibi tributū: q. d̄t abuti priuilegio tex. est no. in c. gratū. de post. pla. fa. cit. c. priuilegiū. xj. q. 3. sed patronus habet p̄nterantem eligēdi seu p̄nterandi ex gratia: vt in d. c. 3. hoc tit. p̄nterando ergo indignū sciēter, abuti ḡra: & sic debet esse priuatus p̄nterantem illa vice iure p̄nterandi. ¶ Fortitico istā rōnem d. Ab. nā quanto q. priuilegiatus facilius p̄nterantem recta expedire sibi tributū in priuilegio, & non facit, tanto magis est punibilis: qd̄ ēt colligit̄ ex d. c. gratum. de post. pla. & est tex. apertus i. c. cum sup̄ abbatiā. de of. dele. ibi quod potuit noluit & c. Sed patronus poterat facilius satisfacere gratie sibi à iure p̄nterantem, ex quo poterat nō digniorē, sed bonū, & sic dignū p̄nterantem, & erat satisfactum iuri: vt in c. monasteriū. l. 6. q. 7. & non tenebatur reperire magis dignū: vt latē diximus. §. in p̄nterantem. art. cum hoc ēt sit priuilegium patronorū laicorū, vt ibi diximus: & tamē eligētes tenentur magis idoneū eligere: cum igitur patronus hoc nō fecerit: sed non p̄nterauerit saltē bonū, qd̄ facilius facere poterat, q. magis bonū: ergo tāto magis debet puniri illa vice, vt non p̄nterantem. ex quo fuit abusus tāta gratia, cum p̄nterauerit indignū: demū ibi Ab. subdit vnū id qd̄ d̄t in casu nostro, p̄nterantem deuolui ad epi, fore intelligēdū, si epi habet p̄nterantem instituti: sed si p̄nterantem instituti ad alium, puta Ab. vel capitulum, tunc ius p̄nterandi p̄nterantem illa vice nō ad ordinarium deuoluetur, sed ad habentem ius instituti: qui in illo casu habebit liberam collationem, de quo vlt. dicto alias suo loco in hoc. 2. lib. dicitur: & d̄t hoc voluisse gl. singularit̄ & menti tenendam in cle. vnica. de sup. negl. pla. & ita residet Ab. intelligendo hanc deuolutionem esse faciendā ad habentē institūtionem iure sp̄ali. ¶ Dom. autē in c. j. in 2. col. de p̄nter. li. 6. vult ēt laicos patronos p̄nterantes indignum, esse priuatos illa vice iure p̄nterandi, per d. §. si quis oratorij. ¶ Et idem vult ibi Phil. fran. l. in d. c. j. de p̄nter. in vj. ¶ Et Rota. j. inc. patronus. j. vlt. dubio hoc tit. in antiquioribus. ¶ Summa directorij iuris i hoc tit. qui 12 est 12. ti. lib. 2. in 3. §. ¶ dum quærit de ratione, quare patroni ecclesiastici habent semestre, & patroni laici quadrimestre ad p̄nterandum, ponit illam rationem: quia ecclesiastici puniuntur p̄nterando indignū, laici vero non: & sic videtur velle opi. gl. d. c. cum vos. q. ēt tenet respondendo, vt r̄ndit ipsa gl. d. §. si quis oratorij, ibidē in §. 33. cum expressius loquitur de ista quæstione. ¶ R. eperi etiam d. Barba. in consil. 33. scripsit p̄nterantem in 6. 13 col. & seq. in v. dubio. in 2. vol. vbi quærit, q. quid sit p̄nterantem secundum dispositionem fundatoris habebant p̄nterantem sacerdotem ad ecclesiam, & p̄nterantem clericū prime tonsuræ, an sint priuati iure p̄nterandi p̄nterantem illa vice: & d̄t q. sic. ¶ Primo quia cū steterint per quatuor mēses, & nō p̄nterauerint alii, postquam

postquam presentavit illi puerum primae tōsure, elapsis quatuor  
 mēibus, ordinarius p̄ offerre: & p̄ferēdo nō est dubiū collatio  
 14 nem factā de eo tenere d̄ iure, p̄ c. j. hoc tit. li. 6. pillā rōnē: q̄  
 paria sunt, non facere actū vel facere, & minus solēnter. l. quo  
 tiens. ff. qui satisd. cog. l. 4. §. p̄denatum. ff. de re iud. cū simi. sed  
 q̄ non p̄tnerū p̄sentare puerū ad dictā capellā, ergo tenuit  
 collatio: & p̄ illa vice nō admittit: q̄ idem est, ac si nō p̄ntal-  
 sent. p̄ dictā iura: quia p̄ quatuor menses fuerant negligēs:  
 vt dicit p̄bati in d. c. j. Et in hoc v̄ tenere opi. lo. An. in alia ve-  
 ro rōne v̄ tenere opi. Host. seu Ab. f. q̄ dicantur priuati illa vice  
 iure presentandi, et si non esset elapsū quadrimestre: quia  
 presentado illum puerū p̄ legē, & dispōnem fundatoris, vidē  
 incidisse p̄oenam. c. cū in cūctis. §. si. de ele. vbi apponit p̄oenā  
 priuationis ipso iure, p̄ illa vice, si aliquis elegit indignum. Cū  
 ergo isti presentauerint indignum, sequit̄ eos incidisse in p̄o-  
 15 nam priuationis ipso facto: & istā d̄ esse purā veritatē. ¶ Et  
 subdit q̄ si aliquis diceret hoc nō habere locū ex quo sumus in  
 p̄oenalibus: & ius loquēs de electione nō debere trahi ad p̄nta-  
 tionem. de p̄o. di. j. §. p̄oenal. cum q̄dam. ff. de lib. & post. l. si ve-  
 ro. §. de viro. ff. so. ma. & quod non d̄ lex, nō licet nos dicere. l.  
 si feruum. ver. non dixit p̄tor. ff. de acq. hær. cum simi. Sed ista  
 p̄oenā non est imposta presentantibus: ergo nec nos illā im-  
 16 ponere debemus: & maxime, q̄ quia casus omīssus reliquit̄ di-  
 spōni iuris eōis. l. q̄modis. ff. de libe. & posth. cum si. ¶ R̄id-  
 det, q̄ imo. d. c. cum in cunctis. §. si. habeat et locū in p̄ntatione.  
 17 ¶ Et mouet̄ vbiq̄; duo sic se habēt, q̄ lato sumpto voca-  
 bulo vnū veniat appellatione alterius: & est eadē rō in vtroq̄;  
 & exprimitur in lege: tūc itus p̄oenale exorbitās correctorium  
 loquēs in vno, hōt̄ locū i reliquo. Istud p̄bant tres gl. sing. gl.  
 in cle. j. & in cle. ard̄tor. de refer. & in cle. j. de elec. & facit gl. in  
 c. si postquam. §. si. de ele. li. 6. & p̄ hoc d̄ dictum. c. cum in cun-  
 ctis. §. si. habere locum in postulantibus indignum. gl. in c. j. de  
 post. praela. quam magni facit d. Ab. ibi & etiā rō, quia lato sum-  
 18 pto vocabulo, appellatione p̄lectionis venit postulatio: & est  
 ead. ratio in vtroque quia quelibet dedit ad p̄uisionē ecclesie:  
 & exprimitur in l. ergo ius loquens in vno, habet locū in reli-  
 quo. ¶ Et adducit aliud simile de l. corrigente in falcidia & in  
 19 trebellianica: q̄ quia appellatione falcidie, venit trebellianica,  
 lato sumpto vocabulo, vt in aut. de eccl. tit. §. si autem. in ver.  
 omni cessante falcidia. Ita volunt omnes d̄. in aut. sed et̄ re-  
 ator. C. ad l. fal. ¶ Adducit etiam aliud simile quod voluit gl.  
 in c. q̄quam. de vsu. lib. vi. illum tex. licet loquētem in restō v̄-  
 dicare tamen sibi locum et̄ in donatione causa mortis. Sic & in  
 proposito nostro appellatione electionis, lato sumpto vocabu-  
 lo, venit presentatio tex. est in c. 2. hoc tit. in ver. presbyterum  
 eligant. & est eadē rō in vtroq̄; quia sicut p̄uidet̄ ecclesie per  
 electionē, ita p̄ presentatōnem: & exprimitur illa p̄oenā in iure.  
 in d. c. cū in cunctis. §. si. ergo sequitur ius p̄oenale exorbitans,  
 loquens in electione, habebit locum in presentatione, & per  
 q̄ns. d. ca. cum in cunctis. §. si. habebit locum in p̄ntatione: & ad  
 hoc adducit gl. quā decidit hanc q̄onem in c. si. de ele. li. vi. vbi  
 ponitur casus exorbitans, & disponit in electione: & gl. ibi ex-  
 t̄dit ad presentatōnem: ergo eod. mō erit priuatus p̄ntans, q̄  
 nis laicus, sicut eligens, et non expectato lapsu quadrimestri.  
 ¶ Sed tu aduerte: nam salua pace Barb. non militat eadem rō:  
 quia eligentes dant ius in re, presentantes autem ad rē. ca. cum  
 Bertoldus. de re iud. & ideo p̄nuitur eligens tribuens ius indig-  
 no: & non presentans nō tribuens: & insuper dicta p̄ Barb. ha-  
 bereat locum, q̄n non esset expressum in iure p̄ntans: & nō sic  
 r̄t d̄tia inter ista duo, put̄ sit talis d̄tia inter patronos clericos,  
 qui censentur, vt eligentes: vt in gl. in d. c. cum vos. & patronos  
 laicos: vt in tex. d. c. cum vos. ¶ Dicerem ergo istam rōnē Barb.  
 ita p̄cise dictam non militare: sed totā vim in hoc casu facere  
 20 rex in §. si quis oratorij domum. sepe allegatū. ¶ Do. Gay. ve-  
 ro in rep. c. si. de ele. li. vi. in 4. 7. col. d̄r̄ primo presentantes indi-  
 gnum scienter priuari illa vice iure presentandi. all. doc. in d. c.  
 proposuit. de filiis presby. & alia. §. all. & vltra ea all. Fran. i. Car.  
 in c. nulla. §. cum vero. de concess. p̄b. in pe. q. & in c. illud. in 3.  
 q. hoc tit. & ro. 2. 6. §. & d̄r̄ deuolui potestatem ad superiorē, q̄n  
 que ex capite malitie: & quandoque ex capite negligentie: fm  
 lo. An. in c. cum nostris. de p̄ces. p̄b. ¶ Subdit postea presen-  
 tantem indignum et̄ scienter posse alterum presentare j. tem-  
 pus debirum: postea all. Imo. in cle. j. in vlt. col. hoc tit. & Dom.  
 in c. electio. ad finem de elect. lib. vi. & Fed. in conf. 1. 4. 2. inc. qui  
 20 dam de ciuitate. Et an presentans religiosum j. videatur presen-  
 tantem indignum: remittit se ad rotam. 2. 6. 2. & quid de religio-  
 so professō: remittit se ad Fed. in conf. 1. 2. 4. casus talis est testa-  
 tor: & quid de presentante habente aliud beneficium: remittit  
 se ad Imo. post doc. in cle. 2. de offi. ord. ad fi. & sic primo Gay.  
 tenet opi. Host. & Ab. postea tenet opi. lo. An. & nihil p̄cludit.

¶ Do. Roc. aut̄ in hoc trac. in ver. honorificum in 4. q. prin. i. 3.  
 col. in hac materia distinguit: q̄ si presentatus esset minus ido-  
 neus, vel indignus: tūc aut̄ patronus p̄ntavit scienter indignū: &  
 est priuatus p̄a vice p̄ntandi. Secus, si ignoratē: vt quia  
 fortē presentatus erat p̄no incognitus. all. Ab. in d. c. cū vos.  
 post Host. & aliquos ex. §. all. & vltra p̄a. all. lo. An. Et tenē-  
 tem hanc opi. & sic sibi p̄riantē i. c. illud. circa medium hoc tit.  
 & d̄sentire Ab. in d. c. cum in cunctis. §. si. de elect. & Fel. in c.  
 cum Bertoldus. in v. col. in ver. limita quarto. de re iud. & d̄r̄ i-  
 stam videri commu. opl. quicquid tenuerint aliqui in dictis lo-  
 cis relatis. & in cle. j. e. ti. & Bal. in marg. sua in verbo, patronus,  
 ver. primo. distinguentes inter patronum ecclesiasticum, & lai-  
 cum, vt ecclesiasticus sit priuatus, laicus nō, dummodo iterū pre-  
 sentet dignum j. quadrimestre. ¶ Postea quærit̄ ibi dom. Roc.  
 quis dicatur indignus vel minus idoneus: ita nec presentari  
 nec institui debeat, vel ad beneficium ecclesiasticum promo-  
 21 ueri: remittit se ad d. c. cum in cunctis. ¶ Subdit tamen post-  
 modum per interuallum fore notandum pro condēnato ma-  
 terie, q̄ p̄ntās: p̄sumitur scire q̄dōnem presentati. allegat, q̄n  
 in sibi p̄batur in i. si patronus. in fi. ff. de p̄r. tut. & ibi notat̄ lac.  
 de are. tra. et̄ p̄ illum tex. decidit Bal. in d. marg. sua in verb. ele-  
 ctio. in ver. i. 3. quod dicit notandum ad faciendum priuari p̄-  
 tronum potestate presentandi pro illa vice: & ad ite istam de ci-  
 sionem etiam ponere Inn. & repetere Bal. in d. marg. in ver. si.  
 ¶ Tu adde hoc idem pulchre dixisse Bal. in d. ca. cum vos. in 2.  
 col. vi. §. retulimus in ver. Bal. autem. ¶ Aduerte etiam per do.  
 Roc. in prin. hæc duo confundi minus idoneum & indignum:  
 & postea cū quærit̄, quis dicatur minus idoneus, vel indignus  
 p̄nti: ita vt separata, prout re vera sunt diuersa: vt §. diximus cū  
 retulimus gl. in d. c. cum vos. & hoc reuertat̄ j. dicenda ¶ Do.  
 me. Corles. in reper. ad Abb. in verbo, patronus. in j. col. in ver.  
 patronus laicus. & in princ. i. i. col. tenet cum Abb. & similiter  
 Firma. in reper. suo in verbo patronus. in 2. col. in ver. 2. 3. &  
 seq. Ab. in d. §. si quis oratorij. & reper. aureum hoc tit. in fi. col.  
 in ver. si patronus presentat indignum. ¶ Ista sunt quæ huic  
 quæ in hac materia reperi quid d̄m. Certe opin. sunt diuersæ:  
 vna est Host. alia gl. in d. c. cum vos. alia lo. An. ibi: & alia Abba.  
 quæ videtur communis. Pro qua non est dubium esse rex. in d.  
 §. si quis oratorij. qui nō potest cauillari, nec est bona solutio:  
 aliud esse de iure canonico d̄r̄. quia hæc solutio est refugium  
 miserorum ¶ In quibus autem differant he opiniones satis ex  
 eis patet. ¶ Ego modo pro concordia omnium opinionū. sic  
 distinguere: aut loquimur de patronis ecclesiasticis, & sic clericis  
 p̄ntis rōe ecclesie, aut de patroni laicis sine clericis, & r̄ tamē  
 22 patrimonij. ¶ Primo casu nullus discrepat q̄ cum patroni ec-  
 clesiastici dicantur electores & censeantur eligere: dispositū i  
 electione, habere locū in eis: vt vult gl. in c. cū vos. & ibi rex. &  
 sic p̄ntans minus idoneū vel indignū esse priuatus ea vice iu-  
 re p̄ntandi, sicut eligēs: iuxta. c. cum in cūctis. §. si. de ele. & p̄le-  
 ne dicta p̄ Host. i. summa in §. q̄ p̄oenam. e. ti. & hoc m̄brum est  
 clarū: & nullus discrepat, nisi d. Car. q̄ d̄r̄, vt §. retulimus in ele-  
 ctio. in fi. 1. 3. q. hoc tit. se tenuisse oppositum in d. ca. cum vos. nec  
 patronos ecclesiasticos ita puniri cum non reperiat̄ hoc iu-  
 re aliquo expressum, de quo miror. cum sit rex. de hoc in ca.  
 cut. de imp. neg. praela. & in c. 3. ad fi. de eccl. edifi. & in d. c. cum  
 23 in cunctis. §. si. de ele. cum j. valeat sine dubio arg. de electori-  
 bus ad patronos ecclesiasticos: vt diximus, §. in j. q. princ. huius  
 par. in 4. art. ¶ Aut sumus in patronis laicis vel clericis ratione  
 patrimonij, qui censentur idem: & tunc est subdistingnendum,  
 q̄ aut patronus laicus presentauit minus idoneum, aut indig-  
 num, puta q̄a criminolus. ¶ Si presentauit min⁹ idoneum &  
 tunc aut sumus adhuc j. quadrimestre: aut quadrimestre est e-  
 lapsum: & patronus alium nō presentauit. ¶ Primo casu, si su-  
 mus j. quadrimestre, & nō est dubium p̄tronū laicū posse p̄-  
 ntare alium, licet prius sit iudicatus nō esse idoneus. & de hoc  
 est rex. qui ita loquitur: & intelligi debet in d. c. cum vos. cum  
 in individuo loquatur de presentato minus idoneo, & nō de  
 indigno: & ideo vult ibi iuriflator poni c̄cononū. & si p̄ntē  
 xi pepim de vero rectorē: & videtur rō in minus idoneo: q̄a lai-  
 cus nō potest iudicare q̄s sit idone⁹, sed ep̄s, qui habet hoc cog-  
 noscere: vt no. in c. cum in cūctis. de ele. & in c. graue. de p̄b.  
 vbi p̄ Abb. & per doe. in tit. de scruti. ord. per totum. & ideo d̄r̄  
 gl. in d. c. cum vos. i. hoc casu laicos non posse cognoscere, qui  
 sunt idonei. & illa glo. dicit, maxime cum plura requirantur ad  
 idoneitatem, quæ posuimus, §. in j. art. presentans. q. princ. ¶ Et i-  
 sto modo procedit opinio lo. An. & sequentium volentium q̄  
 multo magis presentando aliquem non institiendum, debet  
 posse variare p̄ntans, q̄ cum presentat idoneum: nam debet  
 intelligi, quando non presentauit indignum, sed minus ido-  
 23 neum: & adhuc est j. quadrimestre. ¶ Aduerte tamen non  
 procedere

# Cælar Lambertinus Episcopus

procedere hoc mēbrū, quādo p̄sonus p̄sēntaret nō idoneū illa nō idoneitate: puta, q̄a nō hēt requisita appōsita p̄ fundatorē in in limine fundatiōis b̄ficij, iuxta q̄ erat p̄ntandus p̄sbyter, & patronus p̄ntavit p̄uerū, nā tūc fiat deuolūtio ad superiorē, & ita intelligo Barb. in d. cōf. 33. scripsit p̄almista. in 3. dub. in 2. vol. quia videt delinquere nō obseruādo intētionem fundatoris. ¶ Et ex ista rōe dicitur Barb. fuisse bene loquūtū, non tamē ex eī rōne tā sumptuose formata. & p̄ hoc facit rō Ab. de qua. 3. p̄ e. gratū. de postu. p̄zla. q̄a abutit ius fundatoris sibi ab eo q̄missum: & facit lex nemo potest. ff. de le. 2. ¶ Aut sumus extra quadrimestre, puta, quia p̄ntavit minus idoneum: & cum tali p̄ntatione perseuerauit vsq; ad lapsum quadrimestrē, & nō est dubium ex quo idem est, nullū p̄ntare, & nō idoneū p̄sēntare: & sic p̄ lapsum quadrimestrē fieri deuolutionem p̄ntis, p̄uidendi illi ecclesie ad habēdē institūere. in hoc p̄cedant oēs. f. Host. Io. An. Inn. Ab. & alij & gl. in d. c. cum vos. non  
27 dissentit. ¶ Aut patronus p̄sēntauit indignum in dignitate criminosa: & tūc aut hoc fecit patronus ignoranter, aut scilicet. ¶ Si ignorāter, nō meretur p̄enam. ¶ Et ideo fieri alia dīstinctio. Aut sumus j. quadrimestre, aut extra: quia si j. dicitur eum posse p̄sēntare alium. ¶ Si extra, & tūc nō poterit. ¶ Et si diceretur, cur sibi aliquid imputabitur si ignorabat: & id non variat nō p̄sēntando alterū: quia ignorabat illū indignū: & hæc ignorātia nō debet sibi nocere. Dico hoc nō obstarē: quia  
28 j. quadrimestre currit patronis laicis et ignorātibz & impeditis: & id eīus ignorātia delicti seu criminis p̄sēntati nō ē in cōsideratione: & q̄ currit ignorāti, & impedito tempus datū ad p̄sēntādū dicit. j. in 2. part. huius secūdi li. in j. q. prin. in 8. art. & in hoc casu saluatur ē opinio Io. An. nolētis pati ignorāter p̄sēntatē indignū puniri vt intelligatur eius dictū ante lapsum quadrimestre: post vero lapsum quadrimestre sic. ¶ Aut p̄sonus p̄sēntauit scilicet indignū: ¶ & tunc quia abutit gr̄a sibi concessa, maximē iuxta meam cōsiderationē: q̄a facilius poterat iuxta sibi q̄missā exequi, ex quo sufficiebat sibi p̄sēntare dignū: p̄ntatio indignum p̄iuatus est ipso iure p̄ illa vice iure p̄ntandi. & isto modo loquit text. in d. si quis oratorij. in aut. de sanctis. ep̄i. colla. 9. vbi est text. ad literam de hoc & solutiones ad illum tex. dare, nō militant: vt s̄ est dictum, & p̄sēntim illa vt faciat per patronos ordinarij, quia talis p̄uolūtio est faciēda per ep̄m, cum relinquat illum instituendū & ponēdum in ecclesia, quē ipse p̄ntauerit meliorem. & in d. aut. vt clericij recedunt. si. coll. 9. cōsiderat, ne ibi ponā p̄phanātes & c. & idē in aut. de eccl. tit. si q̄s edificatiōem. colla. 9. & sic merito fit dīstinctio inter minus idoneū, & indignum ex crimine: q̄a de illis dubitā, ne p̄phanent & dissipēt, & nō de oīno idoneo: & ideo sapienter ita dīstinxit Host. in summa, vbi. s̄. & in d. c. p̄o fuit. de sil. presby. cum ergo patronus p̄sēntat indignū, nō est dubium p̄ illa vice eē p̄uatiū iure p̄sēntandi, & ep̄m p̄uide re sine p̄sēntatiōe. & hæc est vna de limitationibz ad. c. decernimus. 16. q. 7. & hoc mō loquit Ab. & id dīstinctio doctorū. & maximē d. Roc. inter scilicet p̄sēntatē indignū: & ignorāter est defectiua, nō distinguendo ē inter p̄sēntatē minus idoneam & indignū. ¶ Bene verū est p̄sumi p̄sonum h̄se no r̄ijam p̄sēntati, & sic semp dicit p̄sēntatē indignū vt voluit Bal. in d. c. cū vos. & d. Roc. vt eum. s̄. retulimus. in ver. subdit t̄n postmodum p̄ interuallū. ¶ Quod dictū ego tēperatē, n̄ si p̄ntaret de p̄rio p̄ diuersas p̄dicturas: puta q̄a delictū erat occultū p̄ono ex pluribus causis, ita q̄ sibi nō posset dari culpa: q̄a tunc nō esset hoc p̄sumendū: & id relinquerē arbitrio ipsius ordinarij. arg. c. de causis. de of. deleg. ¶ Et in dubio dicit id, quod dixit Inn. in d. c. p̄posuit. & ibi Host. q̄ bene facerent, ep̄i si permitterent j. quadrimestre: tamen adhuc patronos p̄ntare, nam eorū dictū admitterem in dubio q̄n ignorat an maritiose p̄sēntauerint indignū. ex t̄ quo em̄ sumus in dubio, non possumus dicere dolū & fraudem eis patrocinari. arg. c. de des. de resc. cum simi. ¶ Aduerte ē ad id quod dixit Ab. in d. c. cum vos. vt s̄. retulimus. quod ēt voluit Gaye. vbi supra. q̄ de uoluntiq̄ in casu in quo fit de iure ad superiorē, intelligi fieri ad illum q̄ habet instituere ēt de iure speciali quamuis sit inferior: & sic non semper ad ordinariū. & ita volunt oēs. ¶ Ad  
31 uerte t̄ ad aliud, quod dixit Bal. in d. c. cum vos. de quo. s̄. istam priuationem p̄ illa vice nō esse p̄enam: sed quandā limitationē necessariam p̄ iura per eum allegata. nā dicitur eius dictū verū, q̄n fit deuolūtio ad superiorē ex lapsum quadrimestri, seu q̄a nullū p̄sēntauit: vel quia p̄sēntauit nō idoneū: & quis potuisset alium j. quadrimestre p̄sēntare, non p̄sēntauit, sed fecit illud tempus labi: vt in dīstinctione diximus. nam tūc illud dem̄ esset verum q̄ esset aspiratio naturalis termini: sed quādo priuaretur illa vice patronus iure p̄sēntandi, ex eo q̄a p̄sēntauit indignum, & nō expectatur lapsus quadrimestris, vt s̄ est

dictum, dicerem omnino h̄mōi priuationem eē p̄enam: & non expirationē naturalis termini. nora, q̄a hoc p̄batur p̄ rōnē iuris allegatorū p̄ Bal. ibi. & iterū ipsūm Bal. inspiciedo hoc ēt  
32 ipsūm velle reperi. ¶ Et p̄ p̄plemento esset querendū q̄s dicitur indignus, vt eū p̄sēntares, incidat in hanc p̄enam. f. q̄ priuatur illa vice iure p̄sēntandi: & de nō idoneis & indignis, satis diximus. s̄. in p̄ximis p̄cece. 7. & 9. q̄onibus principalibus huius partis, per earum articulos. & multa diximus in j. art. p̄sēntis principalis. q̄. ¶ Et diuidēdo nō idoneos ab indignis in dignitate sonante. in vitium, do regulam oēs illos de quibus tractauimus. s̄. in 9. p̄. p̄cece. q. prin. videlicet de excōnicis, & censuratis, hæreticis, schismaticis, apostatis, simoniaciis, homicidis, sodomitis, publicis concubinariis, & huiusmodi, & similibus ibi descriptis, per ea quæ voluit Inn. & alij in c. eū nostris, de concess. p̄reb. post prin. vbi ponit etiam de illegitimis, & de aliquibus aliis p̄sitis. s̄. in 7. q. princ. hos p̄sēntantes priuant illa vice iure p̄sēntandi, non propter negligentiam, ex quo iam j. tempus p̄sēntarunt: sed quia p̄sēntarunt nō dignū seu vitiosū, iuxta dispōnem. c. cū in cunctis. de elec. & voluit hoc Rota. 262. inc. in religioso. in 2. col. hoc tit. pro quibus allegat, c. postulasti. de ele. exc. mini. & c. cum bonē. de æta. & qua li. & c. inter dilectos. de excē. p̄zla. & c. accensens. de accusa. de  
33 qua decisione plenē dicitur. j. in seq. art. ¶ Exciperem tamē existentem in peccato mortali nō notorio: nam p̄ hoc q̄ tempore p̄sēntationis non fuerit confessus, nō erit curādum, cum illud sit potius ex cōsilio, q̄ ex p̄cepto vt ibi dixim⁹. s̄. in d. 9. q. prin. in 17. art. ¶ Et hoc est clarum, quia scienter p̄sēntantes h̄mōi irretitos talibus vitiis, iniuriarū illi ecclesie arg. c. si diligenti. de foro compe. & poneret prophanantes in ecclesia iuxta s̄. in auth. vt clerici recep. coll. v. supra alleg. & in hoc non haberem dubium. ¶ Et idem dicerem de p̄sēntante laicū ad beneficium ecclesiasticum cum iniurietur ecclesie, & omnino  
34 incapacem p̄sēntet, & abutatur gratia sibi concessa, ¶ Volendo laicum spiritualibus p̄ficere, cum illi spiritualia tractare p̄hibitum sit. vt diximus. s̄. latē in d. 7. q. princ. in 7. art. ¶ Et idem dicerem, si p̄sēntaret mulierem in ecclesia masculorum cum ludibrio censeretur factum esse, per dicta. s̄. in d. 7. q. princ. in 6. art. ¶ Et idem dicerem, quando p̄sēntaret seipsum patronus, quia incidere in vitium ambitionis. c. per vestras. hoc tit. vt diximus latē. s̄. in 8. q. prin. huius partis. cum pluribus seq. & ideo ambitiosum in genere diximus p̄sēntare non posse. s̄. in 9. q. princ. in 12. art. ¶ Et idem dicerem, si ex dispositione testatoris seu fundatoris deberet ad beneficium p̄sēntari sacerdos, & p̄sēntaretur p̄uer, q̄ abuteretur cōfessione sibi facta a fundatore: iuxta declarationem, quam s̄. posuimus post Barba. in cōf. 33. in 2. vol. & diximus latē de tali p̄sēntationi nō admittēda. s̄. in d. 7. q. prin. in 27. cū iij. seq. art. & ad ista possent multa adaptari, que sint pro prima reg. ¶ Secunda reg. sit, q̄ si pat̄o: p̄sēntant aliquē, cuius defect⁹ nō sonat in vitium, p̄t est nō eē b̄fici literatum (q̄a de totaliter illiterato scienter p̄ntato, dicerem se eus, ex quo p̄sēntaret ad ecclesiam asinū ferratū: de quo latē diximus. s̄. in d. 9. q. prin. in 24. art.) ¶ Et p̄t est de p̄sēntante clericum coniugatū incedētē in habitu & tonsura: q̄a ille videt vere clericus: & ex hoc poterat decipi p̄ntas, p̄sēntim laicus, qui nescit discernere clericū coniugatū à vere, & pro istis faciūt, quæ diximus. s̄. in d. 7. q. prin. in 3. art. & tūc dico q̄ cum iste nō dicatur indignus, sed nō idoneus clericus, nō dicitur p̄sonus p̄sēntans priuatus iure p̄sēntandi, p̄ illa vice: sed dicitur nō p̄ntal se idoneū. & id nō erit priuatus, nisi faciat labi tempus quadrimestre datum ad p̄ntandū, & alium nō p̄sēntat: nam laici in hoc bene decipi possunt, eū nesciat iura positua. ita apte vt clericū s̄m Inn. in d. c. firmiter. de summa tri. & si. eath. & s̄. diximus. ¶ Et idem dicerē, si p̄sēntaret clericū primæ rōsuræ, ap̄tū ad beneficium: vt diximus. s̄. in d. 7. q. prin. in 2. & 26. art. q̄ tamē nō esset aptus ad capellaniam: vt similiter dixim⁹. s̄. in d. 7. q. prin. in 27. & tribus seq. art. & hoc nescit discernere p̄sonus laic⁹ cum p̄dicta iure positua requirā: secus tamē, si requireret aliquē ordinem ex dispōne fundatoris, quem tenet scire patronus & nō abuti cōfessione sibi facta ab eo p̄ ea q̄ sæpe diximus s̄. p̄sēntim in dīstinctione & in prox. seq. reg. ¶ Et idem d̄ dicerē, si p̄ntaret heremitā nō clericū: quia laicus patronus videndo ipsūm p̄sonā religiosam potuerat reputare eū clericū: & in hoc decipi, & nō esset ex malitia de quo diximus. s̄. in d. 7. q. prin. in 4. art. De militibus autem hierosolymitanis idē putare, quando incederēt in habitu & tonsura: quia de eis esset dicēdum, & melius, id quod dictum est de clerico coniugato cū sint magis religiosi, de quibus diximus. s̄. in d. 7. quæst. princ. in v. art. ¶ Et idem dicerem de p̄sēntante clericum peregrinum, casu quo non potest: vt propter hoc nō debeat laicus patronus puniri: sed poterit infra quadrimestre tamen p̄sēntare alium: quia non sonat



non sonat in vitium, & nō debet p̄onus hoc p̄siderare, cū sit idoneus ex aliis causis, p̄ ea q̄ diximus. §. in d. 7. q. prin. in 2. art. 36 ¶ Et idē dixerē de p̄ono p̄ laico p̄ntē alicuē habēre aliud b̄n̄ficium: q̄ hoc est vitium de iure p̄stituo: & idē dicit potius nō idoneus q̄ indignus de quo p̄ mol. p̄ doc. in cle. 2. de of. ord. in fi. & diximus de tali inhabilitate plenē §. in d. 7. q. prin. in xv. & xvj. art. ¶ Idē dixerem de p̄ntē bigamum: ex quo q̄s licite est bigamus. & idē nō sonat in vitium, q̄ autem nō possit esse clericus, hoc ignorare p̄t laicus, maximē si bigamus est prime tonsuræ, cum possit ad dictū ordinē assumi. & idē licet nō admittat ad p̄sentationē, nō tamē p̄sentat eum, priuabit illa vice iure p̄sentandi. Ita vult Firma. in repert. suo. in verb. p̄onus. in 2. col. in ver. 2. licet nō teneat p̄sentatio, vt ibi p̄ eū, remittit de se ad ea, q̄ dicitur doc. in d. c. cū in cūctis. §. fi. de ele. & ad doc. in c. ram literis. de test. & idē vult Firma. in p̄ntantibus bigamū sciēt, q̄ possint alterum p̄sentare j. temp̄ a iure statutum. loquendo tamē de electione, quod est plus, in tract. de ep̄o. in 3. par. j. lib. in fi. 2. 7. q. & diximus §. in d. 7. q. princ. in 13. art. vide 37 ibi. ¶ Idem etiam dixerem de p̄sentate neophyrum, quādo nō sonat in vitium vt tempore nostro quo neophyti sunt vere hæretici, de quibus diximus §. in d. 7. q. prin. in 14. art. quia istis nō sunt alias vitioſi, vel hæretici vidētur, & sunt christicolæ: & laicus nō debet scire ius p̄stituum circa hoc d̄ponēs, vt talis nō admittatur ad beneficia: quia ista sunt subtilia & p̄ hoc nō debet p̄miri. ¶ Ex prædictis autem poteris decidere mille similes casus. ¶ Sed ad vnū aduerte, q̄ si patronus est laicus p̄ntē taret q̄ duos ad vnū beneficium, q̄ dixeret dividere beneficium, quod facere nō p̄t. c. maioribus. cū de or. de præb. & idē sonat in vitium: quia p̄sumit & audeat facere illud, quod nec ordinarius facere potest. Et si diceres, hoc est iure p̄stituo, quod ignorare potest laicus: vt sepe §. diximus. respōdetur hoc potius esse de iure diuino: & sicut vnus vir vnā habet vxorem, & vnā vxor vnū virū: ita vnū beneficium seu ecclesia debet h̄re vnū clericum in virū, quod scire debet laicus: sicut scit suā vxorem. de q̄bus diximus latē §. in d. 7. q. prin. i. 17. art. ¶ Torā p̄tigitur difficultas vt cōsistere in hoc, an p̄sentat monachus regularem ad ecclesiam secularem (in casu in quo admitti nō debet) videt p̄sentare nō idoneū vel indignū. h̄c difficultatē tractant domini de rota decisi. 262. incipiens in religioso. in 2. col. hoc itē & dicit ipsa rota q̄ si patronus laicus p̄sentat monachū ad ecclesiam secularē (quod ego intelligo in casu, quo non potest) redargui nō potest de negligētia, nec fortē de culpa pp̄ diuersitates opinionum doctorum positas in iuribus in illa allegatis, an monachus possit p̄sentari vel ne & hoc dicit dixisse quem iam de auditoribus Rotæ & placuisse Egidio q̄ p̄ hoc allegauit dictum Inn. in præall. c. cū n̄ris. in prin. de concess. præb. de homicida illegitimo vel irregulari electo ad dignitatem, q̄ electio licet nō excuset eligētes hoc scientes ad culpa. & excusat tñ eos à negligētia: ita q̄ pp̄ negligētiā nō deuoluūt p̄as eligēdi ad superiorē, sed b̄n̄ pp̄ culpam. c. cū in cūctis. §. fi. de ele. ¶ Item igitur laicus ita exacte & exquisite nō teneat scire iura p̄stitua sicut clericus: vt dicit notabiliter Inn. in c. firmiter. de summa tñni. & vult gl. 2. in ca. cum vos. de of. ord. & ibi doc. laicos nō debere ita subtiliter p̄quirere idoneitatem p̄sentati, sicut clericus. q̄ bus facit ille rex. ibi & diximus latē §. in p̄. p̄. acc. art. Ergo ē in hoc casu patronus laicus erit excusatus: & non dicatur priuatus illa vice iure p̄sentandi: quia nō p̄sentauit vere indignum nec vitium sapientem: vt §. & erit excusatus non solum à negligētia sed etiam à culpa: nisi esset negligens: quia non p̄sentaret alterum j. quadrimestre, casu quo nō teneret p̄sentatio de monacho: vt etiam dicit ibi Egidius compilator vero prædictæ decisionis dicebat se reperisse Egidium in aliis suis consiliis dicētem d. Car. sancti Eustachij tenuisse p̄ntem partē ex eo: videlicet. nā licet ep̄s disp̄sare possit cum religioso p̄sentato ex causa, tamē nō tenetur nisi velint: & sic simpliciter p̄sentādo religiosum, nō idoneum p̄sentauit. e. cum de beneficio. de præb. & ideo nō videt iuri satisfactum. al. c. cum vos. cum ibi no. de off. or. quasi velit p̄pter hoc eum esse in culpa: & ideo priuari illa vice iure p̄sentandi. Subdit eum respondere ad dictum Inn. in d. c. cum nostris. vt loquitur de eo, in quo non cadit ius p̄lature ip̄so iure sine dispensatione, vt est homicida excommunicatus & irregularis. al. ca. postnasti. de clerici. exc. mini. & c. cum bone. de eta. & qualita. & in c. cum inter dilectos. de excess. præla. & c. accedens. de ecusa. ¶ Subdit Cōpilator, q̄ salua reuerentia tanti patris illa iura potius inuunt contrarium. Chuiusmodi collationem factam, esse ip̄so iure nullam, & sic p̄sentatū conferendi deuoluit ad superiorē: & illud euenire propter culpam cōferentis indigno vel p̄sentatis indignum: sed non sequitur p̄sentauit indignum: ergo fuit negligens. ergo nō propter negligētiā, sed

propter culpam fuit priuatus iure conferendi vel p̄sentandi: pro ea vice: per iura superius allegata. §. per d. c. cum in cunctis. de elec. & c. quanquam. tit. lib. vij. igitur dictum Inn. verum. 41 & ita residet. licet sit intricata ipsa Rota. ¶ Tu dic clare, q̄ cū patronus laicus non habeat ita diligenter indagare ius p̄stituum p̄sentando monachum ad ecclesiam secularem, etiam in casu, quo nō potest non dicatur committere culpam: p̄ dictum Inn. quod est verum, & non contrariatur dicta per Card. dum dicit illud intelligi, quando est p̄sentatus homicida, excommunicatus, vel irregularis: ergo persona quæ habet impedimentum in vitium sonas. & ita loquuntur etiam iura allegata per Car. sancti Eustachij, nō autem de isto impedimento, q̄ monachus non potest p̄fici in ecclesia seculari ex dispositione iuris cōis. quod ita nō habet indagare laicus, vt secus agens puniatur: sed solum quia videbatur sibi melius agere. ¶ P̄sentare religiosum magis stricte religionis. arg. c. licet. de reg. cum simi. non per hoc ergo punietur negligentia etiam non potest sibi imputari, si p̄sentat alterum: & ille alte admittetur, nisi esset lapsus quadrimestre: quia ex lapsu quadrimestri oritur negligētia: vt §. diximus in distinctiōe: & hoc reperit tenere Fed. 42 consil. 129. casus talis est, testator in sua. in 4. dubio. ¶ qui dicit expressē p̄sentantem monachum in ecclesia seculari, non est se priuatum nec priuandum iure p̄sentandi: maximē, si est bone vite & fame. alleg. gl. in d. ca. cum vos. & Archi. in c. j. de præb. lib. vj. ¶ Et an & quando regularis canonicus vel monachus possit p̄sentari in ecclesia seculari, diximus §. in d. 7. q. prin. in xix. cum tribus seq. art. & an clericus secularis in cap. 43 la regulari ibidem in 23. art. vide ibi abundantissime ¶ ¶ Vitium, vt iura materia sit completa, aduerte ad vnū: nam licet p̄sentans indignum scienter, priuatur illa vice iure p̄sentandi, vt supra est dictum: procedit quia hoc iam est iure cōstitutum in aliis casibus, in quibus non est hoc expressē iure cōstitutum: quia non p̄sentauit primo, sed concessit: & secundo p̄sentauit ex prima concessione nulla: & coram ordinario nō facta non priuabitur: quia poterit p̄sentare canonice alterum: & hoc iam in patrono laico quam in ecclesiastico. Iste est tex. not. in c. fi. & ibi hoc notat glo. si. quæ est singul. hoc not. Et ideo doc. ibi & præsertim Card. in 2. col. in fi. 7. opp. colligit p̄ntem priuationis iuris p̄sentandi etiam pro vna vice n̄ quam imponi nisi à iure sit expressē imposita. quod dicit facere ad limit. c. sicut. de suppl. negl. præla. & c. cum vos. de off. ord. & idem 44 colligit ibi Abb. p̄ntem priuationis eligendi vel p̄sentandi nō debere imponi, nisi à iure exprimat: vt ibi p̄ eū ¶ Tu p̄ illa gl. q̄ p̄ntem nō debeat imponi, nisi exprimat a iure, all. gl. sam. ne. xv. q. 8. & gl. in c. j. §. 1. q. 6. p̄ quibus glo. all. tex. in l. a. si quis §. idem Labeo. l. o. 2. ibi cum in eum p̄ntem statuta nō sit. ff. de relig. & samp. fu. & facit tex. in aut. de non elig. secundo n. ben. in verbo, non est lex tale quid dicit. & tex. in c. j. ibi nullus cœntum reperitur ne sed. vacan. & gl. in verb. priuatus. in c. cupientes. §. quod si per viginti de ele. l. 6. & rex. in c. j. in j. r. l. i. bi. cum nō sit expressum. de sen. exc. l. 6. gl. in verb. debitum. in fi. c. 2. de cognatione spiritali. & tex. in c. cum speciali. de app. & Abb. in c. fi. in fi. de præamp. & gl. j. in fi. in c. bone. el. 2. de elect. Abb. in c. 2. in fi. de postu. præla. & gl. mag. in finalibus verbis de concess. præb. & Barba. in c. j. in 49. col. de iud. & Dom. in c. fi. fortē. in fi. p̄. col. de elect. lib. vj. & do. Fel. in c. 2. in princ. de rescriptis. ¶ Colligit etiam Abb. ex dicta gl. si. de cap. si. huius tituli. p̄ntem à lege ip̄so iure impositam non debere extendi per idēntitatem rationis. & pro hoc dicit facere §. p̄ntem. de pe. dist. j. & quod not. Ioan. And. in reg. odia. & in reg. in p̄ntem de reg. iur. in mercu. ¶ Tu quando ista extensio fieri potest, quæ requirantur, vide in hoc art. §. quando reulimus Barba. in cōf. 33. scripsit pal. mista in 6. col. in v. dub. in 2. vol. & vide gl. alleg. 45 in cle. j. in verbo, eligatur. in fi. quæ vult, q̄ vbiunque etiam in p̄nalibus in lege vel statuto est vna ratio, quæ reddi potest: & non alia illa habetur pro expressa: & ideo licet correctoria iuris antiqui vel p̄nalis, extendatur ad casum, vbi militat eadem ratio: & facit p̄rie ad casum articuli nostri de iure deuoluendi ex delicto eligētiū, vel postulantium, vt in ea. pro qua videtur alia gl. in l. quamuis. & ibi Bald. C. de fideicom. & gl. 4. in cle. j. & ibi Card. in 4. q. de rescript. Pro quibus abunde loquitur do. me. in legibus do. lafo. in fit. de actio. §. omnium. in 8. col. ergo in casu nostro poterat fieri extensio: & hæc sufficiant pro isto art.

¶ Quintus art. 10. q. princ. 1. part. 2. Libri.

1 Episcopus an & quando in casibus, in quibus potest, possit dispensare circa defectus p̄sentationum, & sic non idoneum, vel indignum dignum vel idoneum facere, etiam in iuris patronis. c. n. 7. 9. 10. 11. 12. 13. 2 Electione

# Cæsar Lambertinus Episcopus

2. *Electio vel collatio ex aliquo facto nulla, an dispensatio superioris sine consensu electorum vel conferentium possit eam validare.*
3. *Episcopus dispensare non potest circa defectum, nec ullus circa Papam nisi specificè à iure permittatur. disting. n. 4.*
4. *Dispensari non potest circa personam unius, ex duobus electis in præiudicium tertij.*
5. *Episcopus an depositum restituere possit patrono iniusto.*
6. *Præsentantes quando sunt diuisi, & aliqui ipsorum præsentarunt aliquem non idoneum, licet sint plures numero, alij vero nullum præsentauerunt, vel saltem aliquem idoneum, isto casu episcopus non potest dispensare cum minus idoneo, præsentato à maiori parte, iniusta minori.*

**1. Condescendo** Ad quintum art. qui erit, si si patronos est pntatus non idoneus, vel indignus, possit episcopus in casibus in quibus potest dispensare circa illos defectus, & facere pntatum idoneum seu dignum, & sic validare pntationem inualidam et patronis iniustis? ¶ Ab. in c. innotuit. in 3. col. de elec. mouet hæc difficultatem in electione: & in aliis pntationibus hoc modo. ¶ pone, quod electio, collatio, seu pntatio de aliquo facta, sit nulla ex aliquo defectu vel crimine, nunc quod dispensatio superioris superueniens sine consensu eorum, qui elegerunt, collatores sunt, seu pntauerunt, habeat confirmare seu validare illam collationem, electionem, siue pntationem, & ponit exemplum interminis, quod de facili potest occurrere confirmatio electionis alicuius pntationis, sperat ad inferioris episcopi, electores elegerunt patientem in defectum in ætate: ille ad quem spectabat confirmatio, confirmauit eum, qui cum non esset episcopus, non potuit dispensare circa defectum ætatis. iuxta c. v. nicum. de æta. & quali. li. 6. quia nullus circa Papam dispensat nisi specificè sibi à iure permittatur: & vt notabiliter dixit Inn. in c. 2. de eo qui furtiue ordinem recepit. & dicit ipse Ab. se dixisse plene in c. at si clerici. §. de adulteris. de iud. iste taliter electus & confirmatus videtur se non habuisse ingressum phostium. petiit dispensationem ab episcopo, qui episcopus dispensauit in terminis illius. c. vnici. de æta. & quali. nulla de nouo facta electione vel confirmatione: nec in teruenientibus electoribus, & confirmatore, quæritur nunc quod licite possit iste dispensatus retinere illum pntatum: ex quo à principio factum fuit nullum hæc est quod formauit Ab. vbi. §. ¶ Qui dicit quod vt ibi refert Inn. quidam sentiebant, quod non: quia in hac, qui distinguunt aut potestas conferendi illam dignitatem seu pntatum spectat ad dispensantem: & tunc valet dispensatio superueniens, quasi videatur dispensando de nouo conferre: sed vbi collatio vel confirmatio non pntabat ad istum dispensantem, sed ad alium tunc non valet ista dispensatio, ad hoc vt ille possit retinere illum pntatum, nisi consentiant illi, quorum est electio vel collatio, quorum consensus requiritur: quia ex quo electio à principio fuit nulla, non sufficit sola dispensatio superioris superueniens, nisi sequatur noua electio seu collatio: vel saltem illorum consensus, ad quos spectat. ¶ Inn. tamen & Host. tenent indistincte & valere dispensationem superuenientem: quia dispensatio confirmat id, quod erat inualidum, tollit. n. impedimentum, propter quod electio vel collatio erat nulla: ergo poterit nunc iste licite obtinere pntatum, cum bona pntatio, & cum hac opinione Ab. dicit transire ibi Io. An. ¶ Subdit tñ Io. Cal. approbare istam decisionem, quod electio vel collatio erat nulla ex causa pcedenti: vt in exemplo. §. positus. secus dicit, si ex causa superueniente: puta quia electus vel confirmatus fuit aliquem pntatum (circa tamen episcopi) commisit tale quod, propter quod ipso facto fuit priuatus beneficio, episcopus dispensat nunc cum isto, non. n. secundum eum sufficit ista dispensatio facta sine consensu eorum, qui hnt eligere, confirmare, seu pntare: quia iam ius eligendi seu pntandi erat acquisitum illis: id propter dispensationem superuenientem non debet illi priuari eorum iure. sicut in simili non. in c. dudum. de elec. ¶ vbi claudit si posse dispensari circa personam unius ex duobus electis in præiudicium alterius, cuius non iam erat acquisitum ex inhabilitate alterius. Ad idem dicit facere, quod non. gl. in c. quis. de refer. li. vi. que not. examinat. quod an episcopus possit restituere depositum iniusto patrono? & ista vltima limitatio placet d. Abb. vt ibi dicit reuertitur postea ad dictum Inn. & Host. de quo pxi me. & dicit, quod aliter distingueret: puta, nã licet causa nullitatis pcederit, non tñ putat indistincte dispensationem superuenientem sufficere: & id distinguunt sic. ¶ Aut cum erat tale delictum seu defectus, qui non inducebat nullitatem ipso iure: sed dabat facultatem cassandi: & tunc indubitanter dicit sufficere dispensationem sequentem: p. ea, que non. Inn. in d. c. cum nostris. de pced. præb. & in ca. nisi. de renun. ¶ Aut inducebat nullitatem ipso iure, & si delictum erat illis electoribus notum, potest tolerari dictum Inn. quia non possunt ibi allegare nullitatem ex facto eis iam noto: arg. c. nulli. de elect. lib. vi. & in c. diuersis fallaciis. de clerici. coniu. debent enim in primo consensu perseverare. ¶ Aut ignorabant tempore electionis seu pntationis, & non credit dispensationem superuenientem sufficere sine illorum consensu: arg. optimi in d. c. nul-

li. vbi patet electores posse impugnare electionem propriam ex facto nouiter eis detecto. & ita residet ibi Ab. ¶ Quid dicendum istas quo ad casum nostrum esse aduertendum, quomodo iste artic. poterit accipere in facto: & dic multiplex. ¶ Et primo modo, quod patroni pntarunt non idoneum: & eos concordarunt in huiusmodi pntatione, qui habet facultatem quadrimestre variandi. c. quod autem. & c. cum aut. hoc tit. & melius in c. cum vos. de off. ord. vbi est text. de hoc cum gl. & iste proprius casus illius. c. vt diximus. §. in px. præc. art. in dist. mea post Host. in c. ppositus. de fil. presby. & in summa huius tit. in prin. v. col. quod si vellent alium pntare, non possent episcopus dispensare cum non idoneo circa eius idoneitatem, qui potest: & priuare illos iure pntandi alterum, cum hoc facere possit. & hunc puto casum d. c. cum vos. vbi vult rex. quia si patroni laici pntant minus idoneum, episcopus ponet economum: & sic non tollit eis ius pntandi per illa vice: licet poterit pntare alterum interese ergo eorum, & ideo illis pntari non poterit per dicta per Abb. in d. c. innotuit. de elec. vbi ponderat præiudicium electorum. ita debet & hic pntari pntatum pntationem pntationem præsertim cum sint fauorabiliores. c. cum dilectus. hoc tit. & c. dilectus. de offi. lega. & d. c. cum vos. ¶ Secundus casus potest esse quod pntantes sunt diuisi, & aliqui ipsorum pntarunt aliquem non idoneum, licet sint plures numero: alij vero nullum pntarunt, vel saltem aliquem idoneum: & isto casu est episcopus non potest dispensare cum minus idoneo pntato à maiori parte, iniusta minori: quia illi habet ius vel sperant habere: puta si non pntarent, & laboraret quadrimestre, remaneret pntatus idoneus à minori parte: per ea, quod dicuntur in c. 3. hoc tit. & dicitur. §. in tertia par. huius. 2. li. in 4. q. prin. in v. art. Vel si illi maiores numero pntant alium idoneum, forsitan illi minores numero consentiant. & pro isto casu facit in arg. c. dudum. de elec. ¶ Tertius est casus, quod patroni pntarunt non idoneum, & non variarunt, alium pntando quadrimestre: & non est dubium quod sicut poterat ipse, cui vellet beneficium conferre: vt dicitur in d. c. cum vos. & diximus late §. in px. præc. art. quod multo magis poterit dispensare in iniustis patris cum non idoneo pntato per eos, cum illi sint priuati illa vice iure pntandi, & non poterunt aliquid dicere, & iste casus est clarus. ¶ Quartus est casus, quod patroni pntarunt non idoneum, & id transierunt ad secundam pntationem de alio idoneo. & certum est duobus idoneis pntatis episcopus hnt gratificationem. c. cum autem. & c. quod autem. hoc tit. an modo possit dispensare cum primo, & facere illum idoneum, vt acquirat posse gratificandi etiam patronis iniustis? & certe hic casus est nouus & peregrinus: & dicerem hoc episcopus agere posse, etiam patronis iniustis nam si patroni pntassent duos idoneos, possent episcopus gratificare, cui voluerit ex illis duobus, per dicta iura. Quam igitur iniuria facit pntatio, si non idoneum facit idoneum, vt possit illi gratificari: certe nulla. & per hoc vt facere text. in c. pastoralis. de iure pa. Et si diceret, talem dispensationem afferre præiudicium patronis: quia cum primus non sit idoneus, sed solus secundus, ille esset institutus omnino. c. 3. hoc tit. respōdetur salua pace: & moueor. nam vt vult gl. in d. c. cum vos. & doct. omnes allegati in proximo præc. art. variatio permittitur patrono, siue primus sit idoneus siue non, dummodo non sit indignus: quia tunc priuatur per illa vice illo iure. Si igitur in utroque permittitur variatio, & ego habeo potestatem variatione accumulatiua, quia alias fieri non potest: vt in pntatione iuris, succedit gratificatio episcopi: ergo in utroque casu habebit gratificationem. siue sint pntati ambo idonei, siue non: & nihil obstat sibi, nisi non idoneitas primi pntati à quo recedere non potest: quia secunda pntatio non potest fieri nisi accumulatiua. Si ergo cum illo dispensat episcopus, quid habent curare patroni? nisi diceremus quod in gratificatione habet gratificari meliori. de quo tamen passim aliquid diximus §. in prox. præc. 3. art. pntatis. q. & dicemus late. §. in 2. part. huius secundi lib. in 7. q. princ. in 26. art. ita & in isto casu deberet gratificari idoneo tamen ad hoc respondeat, quod facta dispensatione erit equalis: & sic erit locus gratificationi. nora ista, quia eredo procedere cogita tamen super eis: quia videntur noua. ¶ Quintus est casus, quod patroni pntarunt indignum ignoranter: & tunc quod possunt iterum pntare, si sunt quadrimestre, cum non sit culpa nec negligentia: ex quo adhuc sunt quadrimestre: vt voluit Io. An. & Abb. in d. c. cum vos. & diximus. §. in px. præc. art. & sic idem est in isto, quod in non idoneo pntato: & poterit ex isto. v. casu quatuor casus formari, prout sunt formati in patronis pntantibus non idoneum, cum à pari pcedat in proximis quatuor casibus pcedentibus: & hoc est clarum. ¶ Sextus est casus, quando pntatur indignus scienter, quo casu pro illa vice sunt patroni priuati iure pntandi: & hic casus etiam est clarus: nam si sit totalis deuolutio ad episcopum, non est dubium quod sicut possent alium tertium de illo beneficio providere iniustis patronis: vt dicitur per Abb. & alios in d. c. cum vos. & diximus

diximus latè. s. in px. p. c. art. multo magis vel saltem eodem modo possit dispensare cum indigno scienter pntato p eos, si sum<sup>o</sup> in dignitate pterita: iuxta ea, q̄ dixit lo. Cal. & ibi Ab. in d. c. nouit. de ele. & s. retulim<sup>o</sup>. ¶ Septimus est casus, q̄ si aliqua pars patronorum pntauit aliquè indignū, reliqua vero pars ē minoris numeri pntauit dignū: & ep̄s vellet eū indigno dispensare, & nō est dubiū eū nō posse inuitis p̄onis ē minoris numeri pntantibus dignū: q̄ illis quāsitū est ius: & ē pntato: per eos saltem ad rem e. cum Bertoldus. de re iud. cū simi. q̄a patroni maioris numeri sunt priuati illa vice iure pntadi: & ius illud est acquisitum saltem iure accrescēdi p̄onis minoris numeri, vt dicitur latè j. in 3. par. huius scēdi lib. in 4. q. prin. in v. art. & ita vult lo. cal. & Ab. in d. c. innotuit. de ele. vt s. retulimus. arg. d. c. dudum. e. ti. ¶ Octauus est casus, quando ipse indignus pntatus est institutus p̄ inferiorem ep̄o habētē de iure speciali ius instituendi: & p̄sentatio, & institutio nō t̄ tenet: & iste talis querit ab ep̄o dispensationem circa illam indignitatē: casu quo p̄ ep̄s dispensare. & in hoc casu est distinguendum, q̄ aut p̄sentatio & institutio erat nulla ipso iure pp̄ defectū illum in dignitatis: & quia sunt priuati illa vice patroni iure p̄sentandi: & ille inferior instituens iure instituendi: vt volunt doctores in d. c. cum vos. & in ea. scilicet de supplen. negl. p̄zla. cum simi. & non est dubium esse factam deuolutionem totalis p̄uisionis pro illa vice ad ep̄m: ergo tanto magis poterit dispensare cū p̄sentato: vt proxime diximus in 6. casu cū illa tamen distinctione. Ant̄ erat notus defectus, aut nō: vt diximus pximè in v. & vi. casibus ipsius p̄sentatib. vt si p̄sentarūt ignoranter, nō possit: si scienter sit, vt ibi. ¶ Nonus casus t̄ est, pura quia p̄sentatio non est nulla ipso iure, nec institutio data p̄sentatione, & institutio ē inferioris p̄alati: vt in p̄cedē. casu. & dicere non tenere dispensationem: prout etiam voluit Ab. post alios in d. c. innotuit. vt s. retulimus. ¶ Decimus & vltimus casus est, quando quis fuit p̄sentatus à patronis, & institutus, & indignitas superuenit, quā non priuat illum, sed venit priuand<sup>o</sup>: vel priuat ipso iure: & dicere quod ex quo est acquirendum vel acquisitum ius patronis, non possit eum illo dispensari sine eius: de quo tamen latè dicemus post gl. in c. quamuis. de rescr. li. vj. de deposito restituendo (Deo duce) in 3. lib. in vj. q. prin. in 8. arti. quia tunc non est materiz nostrā, ad ibi dicenda me remitto: & maior pars dictorum casuum probatur ex dictis Ab. in d. c. innotuit. & in d. c. cum vos.

¶ Sextus art. 10. q. princ. 1. part. 2. Libri.

- 1 *Episcopus non potest dispensare vt presentandus in beneficio patronato, habeat aliud beneficium siante lege fundatoris, vt presentandus in illo beneficio, non habeat aliud beneficium. & n. 2.*
- 3 *Episcopum posse dispensare circa presentati inhabilitatem, quomodo sit accipiendum.*

**1 Dubitatur** Sexto, t̄ pone patronum fundatorem in fundatiōe bñficij appouisse legē, q̄ p̄sentandus in illo nō haberet aliud beneficium: vt melius illi deferre uire possit: an ep̄s in casibus, in q̄bus p̄ de iure dispensare vnū, habere plura beneficia, vt p̄sentandus vel p̄sentatus instituat in isto beneficio, in quo est talis lex fundatoris, in casibus, in quibus ep̄scopus possit dispensare cum non idoneo in uito patrono, cum talem non idoneum p̄tupponimus, non autem indignum: vt diximus in 4. art. p̄ced. p̄sentis. q. prin. in ver. & idem dicere, si ex dispositione: & per dicta in proximo p̄ced. art. videretur dicendum q̄ sic: quia in illis casib<sup>o</sup> p̄mittitur ei dispensari cum non idoneo: & hic dicitur non idoneus: vt in d. p̄ced. 4. art. ergo poterit dispensare. ¶ Tamen d̄rium tene: nam dicit Cal. in c. cum accessissent. de constit. ep̄m.

**2** t̄ non posse dispensare, q̄ habens aliud beneficium habeat bñficiū patronale, si illud repugnat institutioni factā à patrono in sua fundatione. Refert & sequit. d. me. Corset. in sing. suis in verbo, patronus. in ver. v. adduco. & tamē de voluntate patroni, imo h̄dum fundatoris hoc facere p̄: vt p̄ eūdem Cal. in d. c. cum accessissent. vbi ē Fel. & latè diximus. s. in prox. p̄ced. 7. q. prin. in 13. & vlt. ar. ¶ Et hoc facere conclusionem, q̄ erit limitatio ad omnia dicta in px. p̄ced. art. vt in omnibus casibus, in quibus in illo diximus ep̄m posse dispensare t̄ circa inhabilitatem p̄sentati, habeat locum, quando inhabilitas causat ex alio q̄ ex lege, modo conditione, vel institutione per fundatorem appositis: quia tunc nullo modo possit patronis inuitis, per p̄dicta, nisi in casibus, in quibus hoc facere possit ep̄scopus etiam patronis inuitis. de quibus diximus in dict. 30. & vlt. articulo. d. vij. p̄ceden. quēst. prin. & ita tene: & hęc fer-

uient tibi ad multa.

¶ Septimus art. 10. q. princ. 1. part. 2. Libri.

- 1 *Episcopus non potest dispensare in qualitatibus beneficij patronati circa presentationem, immo patrono, nisi causi necessitatis. & n. 4. Secus cum consensu patroni, & sui heredis. n. 5.*
- 2 *Beneficium, quod presbytero dari debet, non potest dari per episcopum dispensando cum non presbytero, sine episcopi consensu.*

**1 Et ex** isto. 6. art. trāseo ad 7. videlicet an ep̄s possit dispē sare in qualitatibus bñficij patronati circa p̄sentationē tamē ipsius, vt ad illud p̄ntet, q̄ fm̄ ipsius bñficij qualitates nō p̄ntaretur inuito p̄ono? Et dic breuiter p̄ dicta in px. p̄ced. art. & j. dicēda q̄ nō: q̄a si hoc facere nō p̄t legatus, vt no. in ea. cum dilectus hoc ti. & in ea. dilectus. de offi. lega. multo minus ep̄s: arg. c. studuisti. de of. le. cū simi. & hoc voluit expressē Cal. in c. cum accessissent. de of. vbi dicit se obtinuisse ep̄m nō posse dispensare d̄ institutionem beneficij ipsam immutare, vel d̄ cam venire non solum inuito patrono, imo sine eius cōsensu. p̄ quod dictū. d. Ant. Ab. Im. & Dom. ibi faciētēs de eo magnum festum inferūt, t̄ q̄ si fm̄ institutionem bñficij collatio est faciēda presbytero nō p̄t ep̄s sine licētia p̄oni dispē sare, vt illud detur nō presbytero. q̄ opi. oēs sequuntur ibi. de quo dicto latè diximus. s. in prox. 7. q. prin. huius par. in xxx. & vlt. art. vbi vi de: quia ibi dicta hic eaderent: sed vt materia quæ ibi tangebāt finiret, posuimus ibi hanc disceptationem. ¶ Ex quo deā Cal. Im. in d. c. cū accessissent. infer. q̄ t̄ licet p̄onus pp̄ negligētā amiserit p̄tārē p̄sentandi: tamē superior p̄ferēs iure deuoluto nō poterit aliter de bñ beneficio p̄ferre, q̄ se habet institutio, & natura bñficij. de quo latè dicem<sup>o</sup>. j. in 3. par. hui<sup>o</sup>. 2. li. in 7. q. prin. in 13. art. ¶ Limitatur tamē hęc cō. p̄, vt nō p̄cedat q̄m immineret necessitas, p̄ q̄ p̄ vtilitate ecclesiæ ep̄s mouerēt ad dispē sandum circa beneficiū patronatū: & ipsius qualitates s̄t q̄ ep̄ natura exigit: quia ēt patrono inuito hoc poterit facere. ita Ab. singulariter i d. c. cū accessissent. i p̄. col. & ibidē. d. Fel. in 8. & 9. col. qui multa pro hoc adducit. ¶ Potest fieri alia cōclusio, t̄ q̄ ep̄s cum cōsensu patroni & ēt sui h̄dis p̄ dispē sare circa qualitates bñficiorum: & sic vt beneficium quīs sit sacerdotale ex lege fundatoris possit non sacerdoti p̄sentari p̄ deū aureū Host. & Car. extēsum p̄ Ab. & alios in d. c. cū accessissent. & istas duas conclusiones cum limitatione latè p̄sequitur. d. Barb. in d. c. cū accessissent. in xj. & xij. col. & ibidē d. Fel. in d. 7. & 8. col. et d. me. Corset. in apostillis ad Abb. & in lectura ibi, quam ego habeo. & in singularibus suis, in verbo, patronus. in ver. secundo adduco. & Barba. in conf. 23. scripsit propheta. in 8. col. in j. vol. & d. Roch. in hoc tract. in verbo, honorificum. in 3. q. & diximus latè. s. in d. 7. q. princ. in xxx. art. vbi copiose hęc tractauimus: & an & quando possit ep̄scopus inuito patrono, vel cum eius consensu disponere de beneficio patronato, aliter quam eius fundatio dicit: dicemus latè Deo duce, & in genere in 3. lib. in vj. q. princ. in 7. art. Et quando sit deuolutio ad ep̄scopum: quia patronus non p̄sentauit vel p̄sentauit sci enter indignum: an ep̄scopus debeat beneficium illud conferre iuxta qualitates p̄ fundatorem appositas, vel aliter p̄sentata re inuitis patronis vltra hic dicta dicemus, latè j. in 3. par. huius 2. lib. in 7. q. prin. in 13. art. vbi de hoc erimus principaliter tractaturi. Et ita sufficiant pro istis idoneis & indignis p̄sentatis vel p̄sentandis & dispensationibus circa eos faciendis: & claudatur hęc. x. princ. quēstio.

¶ Conclusiones, amplia. lim. extensio. restr. & declarata, quæ col ligi possunt ex ista. x. q. prin. & eius. 7. art. colliguntur ex ipsismet: aut quia in fine art. sunt appositæ: vt apparet in 3. art. Aut ex ip sismet art. vt apparet in 1. & 4. art. Aut ex distinctionibus in illis appositis, quæ omnia si vellemus reducere iuxta morem, eferet illud idem replicare, & paginas occupare videte ibi.

¶ Vndecima & vltima prin. q. 1. part. 2. Libri.

- 1 *Presentari an possit procurator pro constituente, pater pro filio, consanguineus pro consanguineo, cum promissione de rato. & n. I. I. 12.*
- 2 *Presentatio personalis debet fieri.*
- 3 *Presentis quis proprie dicatur. & n. 6.*
- 4 *Aspectus magis afficit, non secus quam viua vox.*
- 5 *Absens presentari non potest.*
- 7 *Absens examinari quis non potest.*
- 8 *Presentationis forma requirit, presentatum actualiter esse presentem.*
- 9 *Absenti potest fieri collatio, electio, & postulatio. & quare non item presentatio. n. 10.*
- 13 *Pater pro filio examinari nequit: nec consanguineus pro consanguineo.*

Ex quo





non teneret, si esset verū, quod dixit Gay. in d. rep. c. fi. de ele. li. 6. in 46. col. & retulimus. s. in proximo p̄ced. art. examinatio nē requiri p̄ forma in huiusmodi; & sic de necessitate requiri p̄sentiam: nam tanto magis non valeret consuetudo p̄pria: per ea, quæ dicit Bal. in ea. c. confitus. el. 2. de appel. & ibi P̄po. in 2. col. de quo erimus dicturi latē. j. in proximo seq. art. cum tractabimus quādo examinatio requiratur pro forma vel substantia actus.

¶ Tertius art. xi. q. princ. 1. part. 2. Libri.

- 1 Absens notus habenti instituire, an possit p̄sentari, adeo quod non indigeat examinatione. C. n. 2. 4. 11. 12. 13. C. 15.
- 3 P̄sentatio est quidam gradus ad institutionem obtinendam.
- 5 Clerici vnius diocesis non sunt recipiendi in alia diocesi sine literis sui ep̄i. sc̄opi. Fallit in notis.
- 6 P̄sentatus notus ep̄iscopo, non est subiacet examinationi.
- 7 Electus notorie idoneus, potest confirmari sine examinatione.
- 8 Examinatio obiectorum, que fit contra personam electi, an possit in eius absentia fieri.
- 9 Examinatio non requiritur in noto, nisi examinatio sit de forma.
- 10 Felinus examen passis.
- 14 Examinari non debet notis. Fallit in consecratione ep̄iscopi.

1 **Est modo** Tertio loco videndum, quod si clericus p̄fatus sit notus habenti instituire, adeo vt non indigeat examinatione, an talis absens p̄sentari possit? Et Bal. in c. cōstitut. el. 2. de appel. in 2. col. colligit arg. ex illo rex. ibi p̄tare, q̄ notus nō sit examinandus allegat ad hęc. 47. dist. c. de petro. 33. dist. c. ep̄s. & dicere, legē rei demonstrare demonstrationē adicere frustra esse. l. j. in fi. ff. de dote p̄leg. & d̄t ēt, quod patet expressē, non est probate necesse: ita Bald. vbi s. & hoc voluit ibi doc. & p̄sentim Abb. in prin. 2. col. ¶ Et ex hoc Abb. in c. eanoscitur. in not. dicit, q̄ quamuis p̄clericus p̄sentandus debeat esse p̄s: per gl. in s̄p̄e all. cle. dudum. in verbo, p̄sentari. de sepul. & diximus. s. in j. art. p̄sentis. q. prin. tamē illud dicit verum, nisi p̄sentandus sit notus: nā quēadmodū b̄ficiū p̄ p̄sentari absentē: vt in c. accedens. de p̄ab. & in c. si tibi absentē. c. ti. li. vj. Ita et p̄sentari p̄t. ex quo superior habet illius personæ qualitates notas: & hoc d̄t notandum q̄a supra sunt examinanda in 3. dub. in 2. vol. qui p̄bat hanc conclus. tali rōe p̄sentatio personalis si requiritur ad aliū finē, nisi vt superior, qui habet instituire, possit illū examinare ad finē approbandi, vel reprobandi eum: arg. c. venerabilis. de ele. c. cupiētes. de lect. lib. 6. Sed si p̄sentandus est notus saltem ipsi ordinario vel habenti instituire, nō requiritur alia examinatio ad finē institutionis faciende. tex. est in d. c. cōstitutus. & in ea. nullus. 24. dist. Ergo habens instituire, potest illam p̄sentationē admittē. ¶ Confirmat hoc aliarōe: ordinarius p̄t absentē conferre b̄ficiū: vt in d. c. si tibi absentē. de p̄ab. li. 6. & in ea. gratia. de refc. e. li. potest et̄ inuestire absentē per procuratorē, vel ipsum procuratorem pro absente: vt legitur & no. in d. c. accedēs. fortius debet ergo posse admittēre p̄sentationē factam de absente, eū p̄sentatio sit quoddam inchoamētum ad institutionem obtinendam. & c. quod aūt. hoc ti. & totaleius sp̄iale transferret per institutionem ipsius ordinarij. arg. d. c. quod aūt. & t. c. cum Bertoldus. de re iud. no. Inn. in c. quod sicut. de elec. facit tex. & q̄d ibi no. in c. dilectus de of. leg. Includitur. n. ius p̄sentationis sub collatione libera. ¶ facit ordinarius. haber. n. collatio vim electionis & collationis: vt no. Inn. in c. eū olim. de causa pos. & p̄prie. si ergo collatio potest fieri absentē: vt in p̄allegatis iuribus: ergo p̄sentatio de noto, & institutio. p̄ arg. à paritate rōis, de confirmatione vtil. vel inut. c. cum delicta. & c. transito. de conf. cum si. & hanc partē d̄t ibi Ab. puto verissimam: nec credo q̄ discrepasset aliquis scribētum, si hęc limitationē cōsiderassent, nec reperitur aliquis discrepās (vt ipse ait) qui d̄rium tenear. ¶ Et hoc ēt voluit Phil. in d. c. cōstitutus. & ibi P̄po. in 2. col. allegantis. d. c. Abb. in d. eap. eanoscitur. & idem vult ibi in prin. d. me. Corf. & in c. eum parati. in j. char. super. v. no. Ab. & ita d. me. in reperto. ad Abb. in verbo, patronus. in vers. habens ius. & hoc voluit Gay. in d. rep. ca. fi. de elect. lib. 6. in 46. col. & do. Roch. in hoc tract. in vltim. col. j. char. in 3. q. & idem Roch. in d. tract. in verbo, honorificum. in vj. q. & Pau. de circa pulchre in hoc tracta. in vj. part. in 32. q. & vt Abb. dixit in suo conf. s. alleg. nullus discrepat ab hoc. ¶ Tu pro ornamento huius dicti Abb. quod est limit. conclusionis facta in 1. & 2. prox. p̄ced. art. quod dictum fuit originale dict. Abb. in d. c. eanoscitur. ¶ Dic primo pro eo facere dictum Bal. & ipsius Abba. in d. c. cōstitutus. de quo. s. ¶ Secundo adduco d. me. Corf. in

reper. ad Ab. in ver. examinatio. vbi dicit, si scholaris est notorie doctus, poterit promoueri sine examinatione: quia habet testimonium totius populi: licet postmodum addat, q̄ ex quo in doctoratu requiritur examinatio pro forma, requiratur aliquis examinatio. alleg. Abb. in d. c. cōstitutus. quod idē vult P̄po. ibi. ¶ Tertio adduco Hugoli. in l. j. C. de athle. li. x. q̄ nō examinatur qui de curia Romana accipitur: quia frustra sit demonstratio rei certē demonstrate. l. j. ff. de dote p̄le. ¶ Adduco quarto singulariter dictum Inn. in c. cum iam dudum. de p̄b. q̄ licet clericus vnius dioc. non debeat recipi in alia dioc. cessi si ne literis sui ep̄i. c. fraternitatis. cum ibi allega. de cle. de non residen. Tamen ista litera requiruntur secundum eum p̄notis. ij. autē q̄ sunt b̄n. noti, siue sint clerici, siue laici. p̄notis absque hōi: literis recipi. quod dictum refert & sequitur Abb. in d. c. cum iam dudum. in 2. col. in ver. nec obstat secundum eum. & in d. c. fraternitatis. ibi limita hunc rex. parum post prin. & idem Abb. in c. tuis. in ver. in ea. gl. de p̄ab. ¶ Adduco quinto d. Abb. in ea. in Lateranen. in fi. ver. sed quæro nunquid de p̄ab. q̄ licet p̄ p̄sentatus ep̄o ratione curæ animarum à collatore b̄ficij sit examinandus, vt ibi omnes: tamen si p̄sentatus est notus ep̄o, non debet examinari. ¶ Adduco sexto d. Ab. in c. 3. in fi. 3. no. de ele. q̄ si electus est notorie idoneus, p̄t confirmari sine examinatione. & all. d. c. cōstitutus. & est tex. expressus. & ibi optima gl. in c. nullus. el. 2. ibi populari testimonio. 24. dist. ¶ Adduco septimo Rotam. 27. licet romana de rescript. in nouis. vbi habetur, q̄ licet motus proprius debeat exprimi, ad hoc, vt eius fauores consequatur. c. si motu proprio. de p̄ab. lib. vj. tamen si rescriptum prouidet alicui existenti in loco notissimo, p̄sumitur motus proprius: licet nō exprimat quid dictum Rotæ d̄t do. Fel. in c. si quando. de refer. in vlt. col. in ver. obstat c. si motu proprio. non teneri. ¶ Adduco octauo secundum membrum dist. Dom. in fi. c. si forte. de ele. lib. 6. vbi querit, an examinatio obiectorum q̄ que fit p̄ personam electi, possit fieri in eius absentia? et distinguit aut examinatio non fit in p̄dictorio iudicio: sed t̄m ex officio iudicis, ad videndum, an sit dignus: & t̄c hęc examinatio potest fieri in absentia electi: & in isto membro posset adaptari casus noster. Sed melius secundum membrum facit à fortiori: cum non sumus in p̄dictorio iudicio: & secundum membrum est istud. Aut hęc examinatio fit in p̄dictorio iudicio: & t̄c aut persona electa est graduata in aliqua facultate: & poterit in absentia fieri examinatio: aut non est graduata: & p̄sequitur suā dist. vt ibi per eum. Ecce modo qualiter in examinatione personæ graduatæ non requiritur eius p̄sentia propter p̄sumptionem, quam habet pro se. Cū ergo in casu nostro requiratur p̄sentia propter examinationem, & examinatio in istis personis notis & graduatis potest fieri in absentia: imo in noto non requiritur: & i graduato p̄sumitur: ergo cessante causa p̄sentia debet cessare actualis p̄sentia. c. cum cessante. cū si. de appel. & sup̄ascripta distinctio est perpetuo notanda. ¶ Adduco nono, quod pulchre dixit Firma. in tracta. de ep̄iscopo in 3. lib. in 2. 2. prin. partis in 17. q. q̄ licet per ordinariū etiam nullo opponente debeat fieri inquisitio de persona electi antequam confirmetur. ea. postquam. de elect. & etiam de validitate electionis, vt de primo in c. postquam de elect. de secundo in c. cū nobis. & ibi gl. eo. tit. tamen p̄dicta vera sunt, si electus non est notus confirmare habenti: quia si est notus, non debet fieri inquisitio: nam de incognito non de cognito faciendū est talis inquisitio alleg. gl. in d. c. de petro. 47. dist. & gl. in d. c. nullus. 24. dist. ¶ Adduco decimo aliud, quod idem Firma. ibi ponit annum probationis non habere locum in noto: & ideo notus sine probatione recipitur in monasterium. ca. ad apostolicam. de reg. & gl. in d. c. de petro. & hęc pro nunc sufficiant. ¶ Tamē est aduertendum primo, q̄ Bal. in d. ca. cōstitutus. el. 2. in 2. col. in nota de appel. qui videtur autor huius limitationis (licet re vera Abb. sit autor in casu nostro illam imitationem ex dictis Bald.) vult ipsam conclusionem habere locum. s. in noto non requiri examinationem, nisi examinatio esset de forma actus: vt in examinandis pro licentia doctoratus: quia quando requiritur pro forma, p̄mitteri non potest: quia forma dat esse rei, & c. Ita Bal. vbi s. & ibi etiam Abb. & d. P̄po. ¶ Ex quo dicto ibi do. P̄po. in 2. col. infert hoc habere locum in promouēdo ad officium auditorum sacri palatii apostolici, quod Rotæ appellat: nam talis licet doctor excellens (quia alij non audent tentare ascensionem tanti officij) necesse est, q̄ prius examinetur antequam ad Rotam recipiatur. alleg. in arg. c. feritum de elect. & do. me. Corf. in d. ca. cōstitutus. de appella. ludit ad do. Fel. qui cum esset excellens, & erat assumendus Rotæ auditor, nolebat pati examen, ex quo erat fama, super ethera notus, graduatus in vtroq; iure: & qui legerat iura canonica Lambert. de iure patron. n tanto teni

# Cæsar Lambertinus Episcopus

¶ Quartus art. i. q. prin. i. part. 2. Libri.

tanto tempore: adeo q̄ erat effectus comes: iuxta ea quæ dixit Bart. & Pau. de ca. in j. consi. C. hęc quæ per l. j. C. de profes. q̄ in vrbe Const. lib. 12. Et sic sibi videbantur suffragari omnia s̄ scripta: & maxime dist. Dom. in d. c. si forte. de ele. li. 6. & nihilominus, quia in illo casu examinatio requirebatur, pro forma p̄passus fuit do. Fel. examen: & hoc idem vult do. Pau. de cit. in hoc trac. in d. 6. par. in 3. q. per allegata per eum: & do. Roch. si milititer hoc tra. in 4. col. j. char. in 3. q. & in verb. honorificum, in 6. q. Ista quæ v̄ limitatio limitationis, me turbat in hac materia: nam cum presentia in casu nostro pro examinatione faciendâ, & sic ipsa examinatio requiratur ex forma ipsius presentationis: vt dixit Gay. in d. repe. c. si. de elect. lib. 6. in 46. col. nescio videre quō possit notus admitti absque actuali presentia & examinatione: nisi negemus in casu presentationis, quæ fit per patronum, requiri ex forma: presentia, & examen presentati: & sic d̄ Gay. vbi s̄. & ita ego dicerem pro concordia requiri saltem aliquale examen: vt proxime diximus post do. me. in ver. secundo adduco quæ aliquis examinatio possit fieri & in absentia presentati: prout d̄ de graduato. & s̄. retulimus in 8. d̄ dicto post Dom. in c. si forte de ele. lib. 6. ¶ Est secundo aduerendum ad aliud, q̄ Gay. vbi s̄. in d. xlvj. col. dicit dictum Ab. in d. c. ea noscitur. de noto, fore intelligendum, dummodo ita sit notus q̄ examinatione non egeat. alleg. no. per Specul. in titu. de dispensa. §. nunc episcoporum. ver. lxxvij. & Rotam. cxij. in cip. item non sufficit patronum in si. in nouis: & decis. cclxij. Item si mandatis auditoris. & dicit facere. ff. de ritu nupl. genera li. adducit etiam, quia est probandum presentatum esse boni testimonij. alle. Fran. i. Card. in c. in lateranen. de præb. & ita dicit procedere no. p̄ Imo. in d. cle. dudum. & in cle. j. de excel. præl. quæ re vera antea fuerunt Ab. in d. c. ea noscitur. ¶ Et pro hoc videtur dicendum huiusmodi notitiam debere esse talem: & iura perfectam q̄ nullam requirat examinationē, alias non p̄cedat s̄. dicta: & hoc credo habere locum, per ea quæ dixit Dom. de graduato in d. c. si forte. vt s̄. retulimus in 8. d̄ dicto, qui tamen adhuc examinatur, licet habeat pro se presumptionē ade p̄ti gradus: ita & cum perfecte non noto: quia debet aliqui tere examinari. ¶ Aduerter tertio, q̄ licet dictum præcedens sit verum, s̄ notum non esse actualiter presentandū, vt s̄. tamen hoc procedat, quādo notus esset de dioc. instituere habentis: quia cum sibi sit notus sufficit: & ideo non est examinandus, vt s̄. est dictum: tamen si presentandus esset de aliena dioc. quamuis esset notus, omnino non debet institui sine literis commendatitij proprii episcopi. Tex. & ibi no. doc. in c. fraternitatis. d̄ cle. ri. non resid. tex. & gl. in c. hortamur. lxxj. dist. Ita voluit Roch. in d. trac. in verbo, honorificum. ante fi. 2. col. 3. char. operis. in ver. ego credo. quod tamen est d̄ ea, quæ diximus. s̄. in hoc art. in ver. adduco quarto. Sed de hoc remitto me ad doc. in locis s̄. alleg. in d. ver. adduco quarto. poterimus tamen saluare do. Roc. vt dicta per doc. si illis locis, habeant locum in aliis beneficiis, quam patronatis, in quib. non requiritur actualis presentatio: sed ex quo in patronatis requiritur vera presentatio: & ille presentandus est de aliena dioc. licet sit notus episcopo, non est notus sibi, vt ouis sua: debet ergo examinari: cogita, q̄ ratio d̄ ueritatē procedit. ¶ Vel potest dici: q̄ quamuis sit notus ordinario, nō poterit beneficiari sine literis dimissorijs sui episcopi: vt etiam consuet. si nō discessisse propter aliquod crimen. postquam alienus episcopus habuit notitiam de eo. ¶ Vel tertio potest dici: q̄ licet requirantur literæ dimissoriæ, vel commendatitiæ poterunt ille presentari sine presentando. ¶ Ad uerendum est & quarto, q̄ Firma. in d. trac. de episcopo. in 3. par. 2. prin. 3. lib. in 7. q. circa hanc generalem conclusionem intelligit illam veram generaliter. s̄. notum non debere examinari: sed dicit illam non procedere in consecratione episcopi: q̄ consecrandus licet sit notus: tamen de eo inquiri debet. 23. dist. c. quia episcopus. cum gl. & gl. in d. c. de petro. Ita Firma. vbi s̄. ¶ Ego aduerterem quinto ad aliud ita demum episcopum si ne examine posse admittere presentationem de noto absente quando nō esse mus in d̄ dictorio iudicio cum altero: quia tūc non putarem debere, eum, velut notum, admittere, si contradi d̄ or veller eum esse presentem, vt possit facere clarescere, quæ contra ipsum opponit: alias presentatio non teneret: per ea, quæ no. in d. c. dudum. de elect. faciunt quæ diximus in materia dispensationis. s̄. in x. q. prin. huius par. in v. ar. in illo casu, quando duo concurrunt in electione, an episcopus cum vno ipsorum idoneo possit dispensare patronis inuitis: in ver. quartus est casus: quod puto verum, quia hoc casu non potest cadere dispensatio. c. accepimus. de præb. nec dispositio. c. si tibi absentem. eo. tit. lib. 6. in quib. iurib. consideratur: quod ipse solus episcopus habet de ipsius idoneitate cognoscere. Quod non est in casu nostro propter præiudicium aliorum presentatorum cogita.

- 1 Episcopus instituens presentatum absentem presumitur habere notitiam presentati.
- 2 Consequens qui vult, videtur velle & antecedens.

**Et ex** istis quarto dubitatur, quid si presentatur absens, & ab instituente acceptatur presentatio, an instituens presumatur ipsius presentati habere notitiam? Do. Abb. in d. consi. lxxvj. inuocato & c. plura sunt examinanda. in 3. dubio. in 2. vol. tangit hoc, & concludit, q̄ quando ordinarius acceptat presentationem factam de absente, presumitur eum ipsius absentis habere notitiam, ex quo illam presentationem acceptauit: sicut presumitur habere notitiam eius, cui beneficium in absentia contulit: nam qui vult cōsequens, videtur approbare antecedens: vt not. in c. cum. m. de consi. & in c. ex parte de sponsa. & hoc putat verum ibi do. Ab. ¶ D. Roch. autem in hoc trac. in verbo, honorificum. in 6. q. in si. dicit, q̄ si episcopus admitteret presentationem de eo qui se corporaliter non exhibuerit, valet presentatio: quod dicit esse de mente Abb. in d. consi. & esse satis equum, & facere nota. per Abb. & doct. in c. cum accessissent. de consi. Sed certe hoc Abb. ibi dicit verbum expressis: & sic non dicemus esse de eius mente: & ego teneo esse verissimum: nam admittendo ipsum, pre se fert se habuisse illius notitiam.

¶ Quintus & vlt. art. i. q. prin. i. part. 2. Libri.

- 1 Absens notus episcopo presentatus, infra quantum tempus debet acceptare presentationem. Et an per procuratorem vel consanguineum possit eam acceptare. ¶ n. 2. 3. 6. & 7.
- 2 Negotiorum gestor non acquirit dominium absenti, nisi à tempore, quo dominus eum habet.
- 3 Mandatum generale non sufficit in spiritualibus & beneficalibus. sed requiritur speciale.

**Et pro** vlt. si absens est presentatus casu, quo potest si non ratificauit, & acceptauit presentationem de se factā infra quadrimestre, vel semestrem secundum qualitatem presentantium, an teneat presentatio, & an huiusmodi acceptatio vel ratificatio possit fieri per procuratorem, seu per cōsanguineum, vel per literas ipsius presentati absentis. ¶ Istum art. in 1. part. sui ponit Abb. in d. consi. lxxvj. inuocato & c. plura sunt examinanda. in 3. dubio. in 2. vol. & de 2. par. ponit in 4. dubio. ¶ Dicit ergo circa primam partem, cum argumentatus fuisset pro parte negativa, q̄ nō tenebat ibi presentatio: quia erat facta de absente dicit ideo presentationem de absente non valere ultra alias rationes: quia si diceremus contrarium, posset graue præiudicium irrogari ecclesie ex dilacione sue prouisionis. si n. factis esset patronum eligere: & absentem presentare, posset sic presentatus differre aduentum suum per annum, & annos, nec episcopus posset interim prouidere ecclesie: nā de illo presentato non quia non potest eum in absentia examinare: vt in c. si forte. de elec. lib. 6. nec de persona alterius possit prouidere tā quam per patronum non presentata: vt in c. decernimus. 16. q. 7. in noto autem hoc non cadit: quia non indiget examinatione. requiritur tamen vt ipse Abb. præsupponit ibi. in 4. dubio vt s̄. quadrimestre vel semestrem secundum qualitatem patronorum presentantium habeat acceptare, vel gratificari, vt videatur presentatio perfecta. ¶ Et subdit in d. 4. dubio, q̄ legitime ratificatur, vel acceptatur presentatio per procuratorem ad hoc specialiter constitutum quem dicit optime in hoc actu posse interuenire, ex quo presentandus erat notus. alleg. c. accedens. de præb. si n. procurator potest interuenire, pro absente noto ad actum collationis. per quem trāsferitur plenum ius spirituale, multo fortius potest interuenire in actu presentationis. per quam presentationem parum ius transferitur: quia d̄ quodam inchoamentum institutionem obtinendam: vt in c. quod aut. hoc ti. nam valet arg. à maiori: vt in c. cum in cunctis. in prin. de elec. & in auth. multo magis. C. de epis. & cle. cum si. & ita residet dom. Abb. in d. consi. ¶ Tu adde, nam ea quæ dixit Abb. in d. consi. de ratione, q̄ esset necesse presentatum etiam per literas se presentari habenti instituere, ne res vadat in infinitum, fortificatur per id, quod dicit Rot. ccxj. non sufficit. hoc ti. in nouis: q̄ si non presentatur, non est satisfactum habenti instituere: & ideo presentatio debet acceptari infra tempus datum ad presentandum à iure, vt ibi pulchre vult Rot. ¶ Consi. dera ē dicta Abb. in d. consi. bene procedere: nam si h̄mōi presentatio de absente noto equiparetur collatio, quæ fit absentem per habentē conferre: & quando hæc collatio fit absentem etiam nulla perso

nulla persona media per illam collationem, nihil acquiritur absentem: unde absens non poterit dicere beneficium esse suum, an regiam acceptet illum: ut in d. c. si tibi absentem, & in l. absentem. ff. de don. & in l. qui absentem. ff. de acq. poss. eodem modo in presentante non debet tenere presentatio de absente facta, donec per illum acceptetur: & si non tenet, nisi acceptetur, & non acceptatur infra quadrimestre, non videtur presentatus infra quadrimestre: ergo deuolutio est facta ad superiorem. Verum tamen est presentatum non posse retrocedere a presentatione: sed bene poterit accumulare, sicut nec ordinarius pendente acceptatione non potest retrocedere a collatione: & ideo est facienda acceptatio infra terminum datum ad presentandum: tum ne patroni deludantur: tum etiam si bene non deluderentur, ut episcopus possit prouidere, ne ecclesia patiat in spiritualibus & temporalibus: arg. c. cum vos. de offi. ord. ¶ Tamen, ut §. est dictum huiusmodi ratificatio vel acceptatio, potest etiam fieri per personam mediam: & ex quo requiritur habentis gratificatio re animum. l. si ego. & quod ibi no. ff. de neg. gest. ¶ negotiorum gestor. n. non acquirit dominium absentem: nisi a tempore quo dominus habuit ratum. ut in d. l. si ego. & gl. not. in c. quam sit. de elec. lib. 6. quæ vult in istis spiritualibus, posse interuenire negotiorum gestorem: sed oportere dominum habere ratum infra illud tempus infra quod tenebatur ipse declarare animum suum. l. p. re. ra. ha. vt in exor. posito in d. gl. & ideo requiritur

¶ persona media habeat mandatum non dico generale: quia non sufficit: sed requiritur speciale, quia nec in istis beneficialibus, nec in aliis spiritualibus, sufficit generale mandatum: sed requiritur speciale tum propter qualitatem rerum: tum propter præiudicium: quod euenire potest. Ita Abb. post doc. in d. c. accepimus. & idem Abb. in d. consil. lxxvj. in 4. dub. requisitum speciale mandatum, vt proxime retulimus. ¶ Et ex prædictis infero do. Ab. in d. c. accepimus. post prin. 2. col. coniunctam personam non posse acceptare beneficium pro coniuncto ad hoc, vt coniunctio sit: imo acquiritur beneficium: quia coniunctio sanguinis non supplet speciale defectus mandati, vt in l. pater. ff. de min. & vult Inn. in d. c. accepimus. & Spe. in tit. de coniuncta persona. ¶ Requiritur ergo omnino speciale mandatum: & tunc beneficium quaritur absentem, si absens inuestiatur per procuratorem, siue procurator nomine absentis: vt in d. c. accepimus. ar. in l. j. C. de acq. poss. & in l. j. §. per procuratorem. ff. de acq. poss. ¶ Et hæc procedunt, siue sit procurator constitutus ad acceptandum beneficium certum, siue incertum: quia satis hoc apparet de animo & intentione domini constitutis: vt vult ibi

7 lo. And. & post eum Abb. & sequitur ibi prædicta Imo. ¶ Ex quibus dictis infero ad casum nostrum, quod infra quadrimestre vel semestre iuxta qualitatem patronorum presentantium absens (casu quo presentari potest: puta quia notus) debet acceptare seu ratificare presentationem de se factam: & sic sequitur institutio: & hoc agere poterit ipse per se, vel per suum procuratorem habentem: tamen speciale mandatum ad acceptandum illud beneficium, in specie, vel quæcunque beneficia: & hoc idem facere poterit per eius epistolam. d. c. a noscitur. & no. in d. c. si tibi absentem. ¶ Et ideo pater pro filio, & consanguineus pro consanguineo absente hoc agere non poterunt: tum per rationem. §. alleg. per Ab. tum etiam, quia esset necesse eos promittere de rato: & talis ratificatio similiter omnino esset facienda infra quadrimestre vel semestre, vt §. est dictum: ergo talis acceptatio patris vel consanguinei nihil operaretur: ex quo ipsius absentis expectabitur presentia facienda infra eundem terminum.

**Ex omnibus** dictis in presenti. xi. q. prin. & eius v. ar. ti. pro conclusione collige, presentandum debere esse presentem sensibus corporis illius, cui presentatur, & a quo institutio expectatur. vt late diximus. §. in j. arti. ¶ Amplia primo istam conclu. presentandum debere esse presentem, intantum, procedere, quod non potest presentari procurator absentis per patronos quamuis habeat mandatum: per dicta in d. j. art. per totum: & præferim in ver. ex istis sequuntur duo corollaria. ¶ Amplia secundo. d. conclu. intantum procedere: quod nec pater pro filio, nec consanguineus pro consanguineo absentibus admittuntur: sed debent esse presentes ipsi presentandi: per ea, quæ diximus in d. j. artic. in ver. secundum corollarium. ¶ Amplia tertio. d. conclu. presentandum debere esse presentem, intantum procedere, quod non valet consuetudo

disponens absentem posse presentari, & non examinari: per ea quæ diximus. §. in 2. art. Limita modo primo istam conclu. procedere, quando absens presentandus non esset notus habenti institueri: quia tunc eius presentatio in absentia non valeret: sed quando presentandus, licet absens esset, tamen notus habenti institueri, bene poterit presentari: per ea quæ diximus. §. in 3. art. cum pluribus ibi accumulatis. ¶ Extende hanc primam limit. sufficere presentandum esse notum habenti institueri, intantum procedere, quod presentatione admittitur de absente, presumetur ordinarium illius habere notitiam: & tenebit presentatio: per dicta. §. in 4. art. ¶ Restringe modo primo hanc limit. primam ita extensam procedere, quando habens institueri, habet plenam notitiam presentandi absentis: nam tunc tenet eius presentatio, quia non requiritur examinatio: sed si presentandus absens non sit notus tali notitia, vt habens institueri habeat illius plenam, & requisitam notitiam ad illum actum, non sufficit: & ideo omnino debet esse presentem & examinari: vt diximus §. post Gay. in 3. art. in ver. est secundo aduertendum. ¶ Restringe secundo ipsam limit. procedere in casu prædicto, quando requiritur examinatio presentandi: non tamen pro forma: sed vt habeatur eius notitia: quia si est notus habenti institueri, quæuis absens presentari potest: vt §. sed in alio actu requirentur examinationem de forma: & substantia actus: licet sit notissimus habentibus, illum recipere & examinare, adhuc requiritur actualis presentia & examinatio: vt diximus §. in d. 3. art. de auditoribus Rot. in ver. tamen est aduertendum primo. ¶ Quam restr. ego extenderem ad casum nostrum, quando ex lege mandatoris beneficii requiretur examinatio: quia videretur de substantia & forma: & ideo non posset prætermitti, nec per episcopum perterriti: per ea quæ dicunt Host. & alij in c. cum accepissent. de cõsti. & diximus §. in x. q. prin. huius par. in 2. & 3. art. & larius in 7. q. prin. huius par. in xxx. & vlt. art. ¶ Restringe tertio ipsam limit. vt sufficiat presentandum esse notum habenti institueri. procedere, quando presentandus esset de eadem d. c. celsus: si de aliena: quia tunc saltem requirentur literæ dimissoriae sui ordinarij: per dicta §. in 3. art. in ver. aduerte tertio. ¶ Restringe quarto. d. limit. vt sufficiat quæ esse notum ordinario, procedere in beneficiis minoribus episcopatu: sed si caderet ius pa. in episcopatu, non posset presentatus electus consecrari, nisi examinaretur: per ea quæ diximus post Firma. §. in d. 3. art. in ver. aduerte quarto. ¶ Restringe quinto. d. limit. procedere, quando esset semel in casu, in quo vnus tantum esset presentatus: quia sufficeret illum esse notum habenti institueri. Secus, si essent plures, & patroni, vellent videre, quis esset idoneior pro eorum interesse: per ea, quæ diximus in d. 3. art. in ver. ego aduertem quinto. ¶ Restringe sexto istam limit. procedere, & esse veram, si presentatus notus episcopo infra quadrimestre vel semestre acceptauit presentationem de se factam, alias elapso dicto tempore non teneret: sed episcopus ipse prouideret beneficio per ea, quæ diximus in v. artic. ¶ Limita secundo principaliter hanc conclu. absentem, nec eius procuratorem presentari, non posse esse veram in ipsa presentatione: sed in ratificatione, & acceptatione, quam habet facere presentatus absens: vt in præced. proxima restric. 6. diximus bene potest ille actus fieri per procuratorem: per ea, quæ diximus in d. v. art. & idem potest facere per suas literas: vt ibi diximus. ¶ Restringe tamen istam secundam limit. p. procedere in ipso ratificante: seu in eius epistola, vel in procuratore suo speciale mandatum habente ad acceptandum beneficium certum, vel quæcunque beneficia: quia his modis poterit fieri acceptatio: Secus autem in procuratore generali, in patre, vel consanguineo: quia per istos acceptatio fieri non potest: per ea, quæ diximus. §. in d. v. & vlt. art. ¶ Limita tertio §. scriptam conclusionem presentem non posse presentari, esse veram ex se: sed si patris presentasset absentem, & episcopus admitteret, teneret presentatio: quia presumetur illius habere notitiam: vt diximus §. in 4. art. & proxime in exten. proxime limit. Et per ista omnia sunt plana. Per quæ clauditur hic. v. ar. & ista xi. q. nec non & hæc. 1. pars. 2. li. huius operis. Laus Deo, Virgini, & beato Hieronimo, cui opus dicatum est, Catharine, & toti curiæ triumphanti. Amen. Trani die vltimo Carnis priuij, quæ est vltima Februarij hora. 4. noctis. 1514. 2. indi. ¶ Et ideo ne mireris si hæc dicta vltima non sapiant: quia ita succedit illis rebus que in Carnis priuij expediuntur. ¶ Sequitur secunda pars huius secundi Libri basilice Hieronymi.

# INCIPIIT SECUNDA PARS SECUNDI LIBRI

## TRACTATUS DE IVRE PATRONAT. NVNCVPATI

Basilica Hieronymi: editi per Reuerendum patrem, V. Censuræ doctorem dom. Cæsarem Lambertinum,  
Patritium, Canonicum, & Archipresbyterum Traneſac Dei & Apoſtolice Sedis  
gratia Episcopum Inſulanum feliciter.

¶ Libri ij. Pars ecclesie patronatæ ordinationis actualitas.

- 1 Partis primæ secundi libri ad secundam partem continuatio.
- 2 Secunda partis appellatio.
- 3 Patroni quantum tempus habeant ad presentandum postquam beneficium vacauit.



**S**equendo diuisionem secundi Libri huius operis: & quam s. posuimus in principio primæ part. ipsius, diuidendo ipsum in tres partes. Nam cum eundem librum nominauerimus in principio totius operis ecclesie patronatæ ordinationis: in diuisione ipsius primam eius partem appellauimus ecclesie patronatæ ordinationis præparatio: de qua cum Dei adiutorio sumus expediti: in qua tractauimus omnia præparamenta ipsius præsentationis vidimus. n. qui possunt præsentare: patroni & existentes in quasi poss. iuris præsentandi eorumque procuratores ad quas ecclesias & loca ipsa præsentatio fieri debeat: & quando. & qui præsentari possunt: & qui non. & an præsentandi possint per procuratores præsentari vel debeant esse ipsi præsentantes: & sic legitimauius personas præsentantium & præsentandorum: & loca, in quibus cadat præsentatio, & vacationes, vt præsentatio fiat. ¶ Sequitur modo merito in secunda part. huius. 2. lib. quæ vocatur ecclesie patronatæ ordinationis actualitas: de præsentatione actuali cum omnib. quæ in ea requiruntur: ac etiam oppositionibus & litibus quæ in ea succedere possunt, vsque ad institutionem exclusiue cum de ea sumus tractaturi, deo duce. in 3. par. huius. 2. lib. quæ appellatur ecclesie patronatæ ordinationis perfectio. & sic omnia rite recteclare procedent. Et quia pro fundamento præsentationis est sciendum, quantum tempus habent patroni ad presentandum postquam beneficium vacauit, vt sciatur, quando poterunt presentare, primo de ipso tempore videndum est. §. præsentatio fieri debeat per patronos.

¶ Prima q. prin. 2. part. 2. Libri.

- 1 Præsentatio intra quantum tempus fieri debeat.
- 2 De iure patronatus ecclesiastico legatus disponit.
- 3 Clerici patrimonij ratione patrimonij in omnib. censentur laici.
- 4 Patroni laici quadrimestre, ecclesiastici vero semestrem præfixum esse à iure ad presentandum.
- 5 Intellectus ad c. vnico, de iure patronat. lib. 6.
- 6 Iuris patronatus questio inter patronos, vel clericos, vel laicos intra quantum tempus finiri debeat.
- 7 Patroni ecclesiastici cur maius tempus detur ad presentandum, quam patroni laici.
- 8 Collatoribus sex menses dantur, sex item presentatoribus ecclesiasticis. Limita numero 9.
- 9 Electoribus, quibus datur trimesse, quare detur minus tempus ad eligendum, quam patronis ecclesiasticis.
- 10 Patroni ecclesiastici quare statuantur tempus datum collatoribus, & non tempus præfixum electoribus.
- 11 Collator, promissor est mere spiritualium.
- 12 Patroni laici quare vnus mensis detur plus quam electoribus, duo vero menses minus, quam collatoribus.
- 13 Electus facta electione habet mensem ad acceptandam eam.
- 14 Electionis confirmatio debet fieri per superiorem, intra tres menses.
- 15 Consecratio intra trimesse facienda, post confirmationem.
- 16 Absens presentatus, debet per se, & per suam epistolam, aut procuratorem intra tempus datum ad presentandum, acceptare: & habenti instituere acceptationem notificare.
- 17 Iuris patronatus questio si vertatur inter ipsos patronos, seu inter episcopum, & patronos, seu inter presentatos de institutione consequenda, intra quantum tempus finienda sit, remiss.



**I**deo Prima principalis questio se offert in ista secunda par. §. quantum tempus patroni possunt presentare post vacationem beneficii: & quid in patronis ecclesiasticis: & quid in secularibus, quando incipit currere: & quando limitatur quomodo computetur: & an impeditis currat: & præsertim litibus existē-

rib. & hæc prima q. prin. diuiditur in 3. scriptis art. ¶ Et primus erit, §. quantum tempus patroni ecclesiastici, & seculares presentare debeant. ¶ Do. Gof. de trano cōciuis me. in summa huius tit. in 2. col. in ver. admittenda est igitur presentatio, dicit patronos seu existentes in quasi poss. iuris pa. debere presentare §. sex menses à tempore vacationis. alleg. c. eam te. hoc tit. vel §. quatuor menses à die morte litis. alleg. c. quoniam. in summa huius tit. in §. quid iuris. ante si. dicit sibi nō placere dictū Gof. per ea quæ ipse dicit in seq. §. in quibus. in ver. & tempus. cum seq. vbi dicit tempus quadrimestre dari patris laici: semestrem vero patronis ecclesiasticis: & subdit rationē esse, quia ius pa. ecclesiastici, censetur, & est omnino ecclesiasticum: & ideo de illo legatus disponit. c. dilectus. de offi. leg. de seculari vero nō. c. cum dilectus. hoc tit. & infert ex hoc sicut donatur sex menses collatoribus. c. nulla. de concess. præb. ita etiam sex menses debet habere patronus ecclesiasticus, q. censetur vt collator. ¶ Et dic breuiter in hac materia reperiri plura iura priora nā tex. in c. qñ. & in c. cum pp. hoc tit. & 16. q. 7. & c. si plures. & c. considerandum. cū aliis videntur velle patronos habere quatuor menses ad presentandum. rex. vero in c. eam te. hoc tit. videtur velle eos habere sex menses ad presentandum: & ideo antiquitus inter doctores erat magna altercatio pphorum iurū varietatem. & ideo gl. in d. c. si plures. & gl. in d. c. eam te. plures dabatur solutiones: videlicet, semestrem esse ad presentandum quadrimestre, ad finiendum litem: & aliter qñ erat qñ inter presentatos: & aliter qñ inter presentates super ipso iure pa. & aliter et, qñ inter episcopū vt presentantes vel presentatos vt in eis: & ita incedebant, vt ceci doctores antiqui. ¶ Fuit tamen aliqua opinio quæ est gl. 2. in c. cum vos. de offi. or. distinguendo, aut sunt patroni ecclesiastici aut seculares: vt ecclesiastici habeant semestrem: seculares vero quadrimestre ad presentandum: & ponit rationes diuersitatis esse, de qua §. & ideo erat maxima dubitatio circa hoc: quia vt dicit gl. in c. vnico. in §. verū. hoc tit. lib. 6. non habebamus olim de hoc expressum tex. sed ita seruebamus de quadrimestre: per c. quoniam. & c. cum pp. hoc tit. quæ tamen iura hoc expresse non dicebant: vt dicit gl. in d. ca. vnico. & licet illa gl. non dicat de semestri. illud tamen seruebamus pp. c. eam te. & subdit illa gl. q. habebamus. gl. in d. cū vos. q. d. quæ ita distinguebat. ¶ Et sic d. Gof. de trano incedebat eū opinione antiqua. Host. vero cum moderna quæ fuit approbata p tex. d. c. vnico. hoc tit. lib. 6. qui expresse vult patronos clericos habere semestrem ad presentandum, laicos vero quadrimestre. ¶ Et intelligunt doc. ibi: & §. allegandi de patronis clericis, qui sunt patroni ratione ecclesie, & non ratione patrimonij: quia illi in omnib. censentur patroni laici: vt clare ad hunc propositū dicit Abb. in d. c. eam te. in fi. verbis post alios. per tex. in c. cum dilectus. hoc tit. & p gl. in c. si. in verbo, plures. in fi. e. tit. & ista est pura veritas, quæ angulū non habet, cū hodie fit expressa p tex. d. c. vnico. q. tenēt Arch. Io. An. do. Phi. Fran. & oēs in d. c. vnico. & ista est vna ex differentiis quæ sunt inter patronos ecclesiasticos & seculares. de quibus dicemus deo duce. §. in 3. li. in x. q. prin. in j. art. & istam opi. sequitur Io. An. Car. Ab. Im. & oēs successiui in d. c. eam te. & in d. c. cū vos. & Ab. in d. c. cū pp. hoc tit. sup gl. 2. in r. differentia est summa directorij iuris. hoc tit. §. 29. & §. 1. & idem tenent. d. Car. in consi. lxxxij. casus. super quo. in 3. dub. in fi. verb. vbi loquitur de patrono ecclesiastico. & Abb. in consi. 28. in causa communis. in 2. vol. circa med. ipsius consilij, vbi loquitur de patronis laici. & hoc etiam vult Gaye. in re pe. c. fi. de elec. lib. 6. aliquo modo in xlvij. & clarius in xlvij. col. in ver. itē quantum tempus. cum seq. p iura quæ alleg. & idem sentit Pau. de cita. in hoc tract. in 6. par. in r. q. & principaliter hoc profertur ibi. in xx. q. & hoc affirmant etiam omnes docto. allegandi in omnib. locis positus, & allegatis in seq. art. huius. 1. q. prin. & hoc et sepius diximus. §. & dicemus cōtinue. §. in hoc opere in locis, in quibus, cadet: vel de hac decisione mentio ad aliquem effectū est fienda. ¶ Sed circa prædicta est aduertendum, q. gl. in verbo, §. quadrimestre. in d. c. vnico. in §. verū. hoc tit. li. 6. & oēs doc. ibi vidēt velle hanc decis. q. patronis ecclesiasticis sit præfixū tps semestrem: laici vero quadrimestre, eē de iure nouo. s. d. c. vnico. hoc tit. & de iure antiquo hæc nō esse decisum: sed tñ istud dixerat gl. i. d. c. cū vos. nā talia pace ipsorum: quæ hoc erat de iure antiquo: & magis expressum q. hodie. p. d. c. vnico. nā vt dicit Dom. ibi. in §. verū. in 2. col. super d. gl. in verbo quadrimest



quadrimestre. tex. est expressus in d. c. cum pp. hoc tit. vbi loquitur de laicis patronis. & dicit eos hñe quadrimestre, & hoc erat & est clarū, de ecclesiasticis patronis erat alter tex. in c. sicut. de sup. neg. præl. q. loquitur de patronis clericis: & dat eis tempus semestre. & sic satis erat istud decisum: & differētia expressa de iure antiquo. & q. tex. in d. c. sicut. hoc probet. sc. ecclesiasticos patronos hñe semestre apparet: q. loquitur de monachis patronis q. non possunt esse nisi p̄oni rōe ecclesie: & dicit hñe p̄ntationem. & vult ibi tex. eos posse p̄ntare. j. tps cōcilij Lateran. qd̄ est. c. 2. & incipit, nulla de concef. p̄b. vt ibi d̄t gl. & in d. tex. c. nulla. est tps semestre ergo de eo tpe intellexit. d. c. sicut. & sic vñ ibi tex. sentire rōnē q̄ posuit Host. in summa, vt s̄ retulimus q̄ cum sint p̄ntantes personæ ecclesiasticæ, videntur de beneficio disponere, sicut collatores: & ideo debent idem tps hñe, vt possint bñ considerare quē velint p̄ntare, sicut collatores, cui vellent bñficiū conferre. & hoc q̄ ecclesiastici patroni habeant semestre ēt de iure antiquo, p̄ d̄spōnē. d. c. sicut. de sup. neg. præl. volūt oēs in d. c. cū vos. & ibi gl. j. & ij. p̄ illum tex. q̄ videtur hoc innuere. ¶ Ad prædicta ēt, quæ dixi vltra dom. addo istam differentiam ēt fuisse de iure antiquo, velle expressē tex. in d. c. vnico. quod non est inductiū iuris noui, nec declaratiuum antiqui, cū hoc non faciat ad illum effectū, vt fit in aliis q̄ plurib. iurib. 6. lib. sed volēdo decidere aliū casum omnino indecisum. s. qñ à laico est facta donatio iuris pa. alicui alteri ecclesie: an censetur ecclesia donataria patrona ecclesiastica respectu ipsius vel laicalis respectu donantis. & in decisione huius dubij præsupponit laicos patronos hñe quadrimestre ad p̄ntandū: ecclesiasticos autē semestre: vt ibi Host. iḡ p̄supponendo, præsupponit ēt istud iam perius antiquū fuisse decisum. & sic tenerē in hoc opi. domi. d̄ gl. lo. An. ibi. & hæc est ampliatio ad p̄clusionem n̄fam. s. hoc mō non solū apparere de iure nouo, & d. c. vnico. sed ēt de iure antiquo: & non sequitur, hoc nō apparere expressē decisum in c. eam te. hoc t. ergo non est decisum p̄ aliud ius: quia dico apparere p̄rium in d. c. 2. de sup. neg. præl. q. tex. expressē factū. d. c. 2. de concef. p̄b. ¶ Et c. eam te. nō fuit principiter factum ad hanc decisionē, sed ad aliam. quia cū planū esse patronos laicos infra quatuor menses debere p̄ntare, per d. c. cū pp. & patronos ecclesiasticos infra sex menses, per d. 2. de sup. neg. p̄l. ¶ Terat dubiū infra q̄tum tps debebat finiri qd̄ iuris pa. q̄ erat inter p̄onos laicos. & est decisum in c. 3. & in aliis iurib. infra quatuor menses finiri debere, nō tamē erat decisum qd̄ si qd̄ erat inter patronos ecclesiasticos: & hoc indigebat decisione: & fuit decisum per d. c. eā te. j. sex menses debere finiri. ¶ Et si dicit tex. in d. c. eam te. non loquitur expressē de patronis ecclesiasticis: dico q̄ sicut. c. 3. regulatur fm̄ c. cū pp. vt tps datū ad p̄ntandū, consideretur ēt in litib. finiedis inter p̄onos laicos: ita. c. eā te. debet regulari in litib. finiedis q̄ sunt inter ecclesiasticos p̄onos fm̄ tps datū ipsis ecclesiasticis p̄onis ad p̄ntandū: iuxta tex. c. 2. de sup. neg. p̄l. ergo ille tex. loquitur de litib. p̄onorū ecclesiasticorū: q. de litib. laicorū in telligi nō p̄t. de illis. n. iā decisum erat. De hoc aut̄ an lis deat finiri: j. tps datū ad p̄ntandū dicit. j. in 3. art. huius. q. prin. ¶ Hoc sic expedito, videndū est q̄ sit rō diuersitatis, q̄ ad p̄ntandū maius tps dat p̄onis ecclesiasticis, q̄ laicis. & gl. in d. c. cum vos in verbo, idonea. de off. ord. ponit rōnem diuersitatis esse: p̄lai ci non priuatur p̄tate p̄ntandi p̄ illa vice, licet p̄ntēt indignū vt in d. c. cū vos. clerici vero sic. vt in d. c. 2. de sup. neg. p̄l. & in c. 3. de ecclē. edifi. & iō fiet qd̄d̄ cōp̄satio, vt laici grauentur in tpe, & releuentur in alio: q. a non puniuntur indignū p̄ntando, vt clerici q̄ puniuntur eligendo seu p̄ntando indignū, releuentur in maiori tpe: & q. a clerici debēt esse magis discreti, & scite iura: ideo puniuntur, si peccant in electorib. seu p̄ntantib. & pp̄ hoc hñt maius tps, vt bñ deliberāt & nō p̄nt variare sicut laici qui nō sunt ita literati: & ideo p̄nt variare: & dat eis minus tps licet hoc vltimū glo. ibi ita late non dicat hoc tñ bñ sentit. ¶ Rō huius gl. mihi nō placet ex plurib. & primo. nam nō est verū in se laicos p̄onos p̄ntantes indignū nō puniri: quia si sciēt hoc faciūt, bene puniuntur: vt vult Abb. & oēs in d. c. cū vos. & ista est cōis opinio. vt diximus late. s. in j. part. huius. 2. li. in x. q. prin. in 4. art. vbi posui plenam distinctionē, q̄ vero non puniantur si ignoranter p̄ntant indignū, nō est in consideratione. c. cū volūtate. de fen. exc. lib. 6. & iō ex hoc capite nō procedit hæc rō diuersitatis. ¶ Nisi dicere p̄onos ecclesiasticos eligētes vel p̄ntantes non idoneū puniri, laicos vero non, cū possint alium p̄ntare: vt dicit doct. in d. c. cū vos. & Host. in summa huius ti. & dixi late in d. 4. art. in mea dist. ¶ Et si sic dicitur, adhuc dico non ex hac ratione dari lōgius tps p̄ono clerico, quam laico: sed bene ex ista ratione dico permitti vacationem: & ex vacatione laico dari minus tempus: quia variare p̄t. & sic ista erit rō rō. s. ergo rō ēt: q. a laici p̄nt variare: clerici

vero nō. q̄ sentit gl. d. c. cū vos. & q. a p̄nt variare. iō si p̄ntat indignū ignoratē, p̄nt variare, dūm nō p̄ntent indignū sciētē & permittitur eis variatio, quæ magis debet hñe locū in isto casu, q̄ p̄ntat duos indignos: & q. a p̄nt variare, nō merentur p̄cā. ex quo hoc faciunt lege pmittēte: & lex hoc pmittit: q. a non habet illā scientiā laicus, q̄ debēt hñe clerici: & iō nō impunitur eis, si p̄ntant non idoneū vel ignoratē indignū: cum ignorent q̄ regrātur in clerico p̄ntando: & sic iste iungunt diuerserōes & vna est rō alterius: vt j. dicit. Cōclude ergo iōem gl. d. c. cū vos. ex isto capite non procedere. ¶ Ex alio ēt capite dico dictam diuersitatis rōem assignatā p̄ gl. in d. c. cum vos. nō procedere. vult. n. gl. illa p̄sonum clericū ideo hñe maius tps ad p̄ntandū: q. a punitur p̄ntando indignū, p̄non vero laici non: & sic dato hoc pro vero, qd̄ nō est, vt p̄xime diximus, vult in effectu gl. illū q̄ punitur eligendo vel p̄ntando indignū, hñe maius tempus: & qui non punitur, minus tps: & hoc est f̄lissimū nam eligentes habent tps trimestre ad eligendū à die vacationis. c. ne p̄ defectu. & ibi gl. & doc. & in c. cū in cunctis. de elec. 30. dist. c. post q̄. lxij. dist. c. obeuntib. & sunt clerici, quia in laicis non cadit electio, ex quo est ius mere sp̄uale. c. messana. & c. sacrosanta de ele. & tñ si eligūt indignū, puniuntur. c. cū in cunctis. de elect. & vult ēt gl. in d. c. cū vos. & tps trimestre concessum habēt eligere, q̄ puniuntur, est minus tps q̄ quadrimestre concessum laicis, q̄ n̄ puniunt. ergo rō gl. corrūit q̄ data in ista rō & c. sicut vgerij. q. j. Et si dices, aliud in electione, aliud in p̄ntatione. hæc rō non tenet: q. a rō est ḡralis: vt maius tps habeat q̄ punitur: & minus ille, q̄ nō punitur: & tñ si militat in hoc casu electionis corrūit ergo argumentum. ¶ Item electio corrūit in p̄ntatione p̄ntarū ecclesiasticorū: & sic idē p̄ abb. in c. cū aut̄ in 3. not. hoc tit. vt diximus late. s. in j. part. huius. 2. li. in i. q. prin. in 4. art. dū tractauimus, an patroni dicuntur eligere: & vltra hoc ambo puniuntur: vt in d. c. cū in cunctis. in eligētib. & in patronis ecclesiasticis, in c. 2. de sup. neg. p̄l. & tamen electio est facienda infra tres mēses: & p̄ntatio j. sex. Si igitur p̄ntationis ēt ista rō, ambo haberent euale tps, q. a ambo puniuntur: & electores non haberēt minus tps p̄ntationis laicis, q̄ nō puniuntur. & p̄ista teneo rōnem diuersitatis. d. gl. cū vos. esse nullam, & nō procedere: q̄ ēt tenuit summa directorij iuris. & ēt eam ēt tenuisse Host. sed certe iudicio meo nō p̄cedit, nec reperi illam tenuisse Host. sed certe iudicio meo nō p̄cedit, nec reperi illā tenuisse Host. sed aliā vt p̄xime dicitur. & hæc rationem similiter assignauit Pau. de cita. in hoc trac. in 6. par. in 20. q. ¶ Host. vero in sua summa huius tit. in §. in quib. in ver. & t̄pus assignat aliā rationē: videlicet q̄ ex quo ius pat. ecclesiasticum conferatur totum ecclesiasticum, & vt diximus, legatus de eo disponit, nō aut̄ in iure pa. laicali. c. dilectus. de off. leg. & c. cum dilectus. hoc tit. ideo sicut dantur sex menses collatorib. ita dantur & p̄ntatorib. ecclesiasticis: quia sicut collatio est in totum ecclesiastica: ita & p̄ntatio p̄onorū ecclesiasticorum per s. dicta. ¶ Certe hæc rō non est vera, nec p̄cedit. nā ex ea p̄cipitur, q̄ qd̄o prouiso fienda vel modus p̄ntationis est tota ecclesiastica, vel totus ecclesiasticus, debet fieri j. sex menses, qd̄o est mistus vt p̄ntatio laicorū j. quatuor menses. hoc. n. est falsum. nā electio est totaliter sp̄ualis & ecclesiastica. adeo q̄ non cadit in laicum. d. c. messana. & d. c. sacrosanta. & tamen electores nō habent sex menses, sed tres. d. c. ne pro defectu. cum aliis §. alleg. ergo rō nō vera cum derur sibi p̄ria instantia. ¶ Et si dices illam rationem Host. nō se fundare solum. q̄ p̄ntatio patronorum clericorum sit ecclesiastica: sed vult dicere. s. illā similem esse collationi: & iō sicut in collatione dantur sex mēses, ita & in p̄ntatione. & pro hoc vñ facere tex. in d. c. 2. de sup. neg. p̄l. qui vult, q̄ tempus datum p̄ Lateran. cōcilij. & sic p̄ c. nulla. de concef. p̄b. collatorib. sit datū p̄onis ecclesiasticis p̄ntantib. ¶ Adhuc ego respōdeo maiorē similitudinem esse inter electionem canonicorū & p̄ntationem, quæ sit p̄ patronos ecclesiasticos, quam illa, quæ est inter collationem ordinarij & p̄ntationem patroni ecclesiastici: nam per electionem non transfertur omne ius, vt aliud non requiritur, ex quo requirit confirmationem c. transmissa. cum si. de elect. ita nec per p̄ntationem ecclesiastici patroni transfertur omne ius, vt aliud non requiritur cum requiritur institutio. c. ex frequentib. de insti. & in plurib. aliis concordāc. vt diximus. s. in 1. par. 2. lib. in 1. q. prin. in 4. art. per collationem tamen trāsferretur omne ius. d. c. 2. de concef. p̄b. & p̄ totum. ergo similitudine atenta, potius patronis laicis debuisset concedi tempus datum electorib. q̄ collatorib. ¶ Nec ob̄t. c. 2. prædictum. de sup. neg. p̄l. quia fateor illius dispositionē. vult. n. patronos ecclesiasticos habere sex menses ad p̄ntandū: sed quaro de ipsius ratione, cur ita in ecclesiasticis patronis, & in laicis aliter. Item collatio rationabiliter & directo iure sit per vnū puta ordinariū Lambert. de iure patron. n. 3. rium

# Cæsar Lambertinus Episcopus

sum. d. c. 2. de c. c. præb. & tamen ille tex. loquebatur de præsentatione monachorum: & sic respectu monasterij: vt in illo tex. in d. c. 2. de sup. neg. præl. patet. & nihilominus iuriflatori ibi præfixit ei terminum datū collatori, & non electorib. vnde videtur sine ratione illud disposuisse: quia sine ratione & veram similitudinem potius debebat dare ipsi patronis ecclesiasticis tēpus datū ad eligēdum, q̄ tempus datū ad p̄ferendū: cū inter illa duo maior sit conuenientia. q̄ inter præsentare, & cōferre. ergo no. Host. nulla. ¶ Quid dicendū in hac difficultate? hic duæ requiruntur rōnes, vna diuersitatis. quare patronis ecclesiasticis deſ. semestre, & laicis quadrimestre: alia quare text. d. c. 2. de sup. neg. præl. potius patronis ecclesiasticis dedit tempus datum collatorib. q̄ electorib. & ex istis quæritur de tertio fide rōe diuersitatis: quare electorib. sit datum trimestre, patronis aut ecclesiasticis q̄ et dicuntur eligere, sit datū semestre: & p̄p̄onis laicis quadrimestre. ¶ Expediamus igitur vltimum & ex eo videbimus veritatem duorū præcedētū: dic ergo iō esse datum minus tempus habētib. eligere, q̄ p̄onis ecclesiasticis habentib. præsentare: quia magis periculosa est p̄castinatio electionis, q̄ præsentationis et p̄oniorū clericorum. nā electio fit de prælato ecclesiasticū metropolitanū, cathedraliū, vel collegiatarū, in q̄b. nō cadit nec p̄t cadere ius præsentadi. ca. nobis. hoc tit. & diximus late. s. in j. par. huius. 2. lib. in v. q. prin. in j. ar. ex quo ex defectu vacationis in capite ecclesie min⁹ læditur. c. ne p̄ defectu. de elect. & ibi maius periculū, ibi citius puidendum. c. vbi piculum. de elect. lib. 6. cū si. & in talib. variatio non admittitur: quia similiter est res magni momenti. c. publicato. cū aliis. de elect. ideo à iure statutū fuit minus tēpus, q̄ præsentadi p̄sertim quia cū canonici sint q̄ eligere habent, præsumunt magis literati: magis prouidi & idonei: & melius cognoscere necessitates ecclesie, q̄ alij clerici: vt est tex. & ibi Abb. in c. ad deorem. de insti. & in c. inter cætera de offi. ord. & diximus late s. in 9. q. prin. j. par. huius. 2. lib. in 24. art. dū tractauimus de illite ratis, in ver. fed. ibi dicitis adde. Ergo ipsi prædictis attēris j. magis breue tempus poterūt deliberare & eligere idoneū. ¶ Præsentatio vero et p̄oniorū ecclesiasticorū fit p̄ quoscūq; clericos, & p̄ canonicos, & p̄ non canonicos: & p̄ plures clericos, & per vnū. d̄ sup. neg. præl. in c. 2. in c. cam re. hoc tit. cū aliis simi. & ad oculū hoc videmus. Itē nō sit ista præsentatio ad ecclesias metropolitanas, cathedrales, vel collegiatas, d. c. nobis. & diximus late. s. in j. par. huius. 2. lib. in 1. q. prin. in 1. art. iō ius nō curauit de tāta celeritate, cū non vertat t̄m periculū: & quia non habent illam sufficientiam q̄ canonici seu collegiati, non possunt ita cito deliberare: & præsertim quia non possunt variare. c. q̄ aut. & c. cum aut. hoc tit. merito datū est eis à iure maius tempus. ¶ Et si diceres, nonne ius pat. p̄t cadere in canonicos: & sic idē eēt dicēdum? respōdetur, p̄ reg. nā ad ea. ff. d̄ legi. ad ea. n. q̄ frequentius accidit iura adaptari: & vna h̄rudo nō facit ver. vt late dixim⁹ ad simi. c. aliū effectū s. in diffinitione iuris pa. in j. ar. ti. j. q. prin. j. par. lib. merito ergo electorib. seu postulantib. datum ē breue tempus, p̄onis vero ecclesiasticis maius tempus. ¶ Et p̄ ista mea rōe facit, q̄d sentit gl. in c. 2. de c. c. præb. in ver. bo. j. lex mēses. in fin. ex hac cā electorib. dari minus tempus, q̄ collatorib. & iō merito tex. d. c. 2. de sup. neg. præl. postmodum refert se ad c. 2. de c. c. præb. loquēs de collatorib. q̄ ad c. ne p̄ r̄ defectu. d̄ elect. loquēs de electorib. ¶ Et hoc colligitur secundum. frō. q̄ induxit iuriflatorē in d. c. 2. de sup. neg. præl. vt potius statuisset patronis ecclesiasticis semestre datū collatoribus q̄ trimestre datū electorib. quia licet in plurib. quæriant præsentationes ecclesiasticorū & electiones: vt s. est dictum: tamē quia præsentatio fit p̄ quoscūque ecclesiasticos: & sic nō per solos canonicos vel collegiatos, fit et in ecclesiis non magni p̄iudicij: quia non cathedrales nec collegiate. & q̄d plus eēt considero, fit p̄ clericos, nō in eorum ecclesia: vt faciunt canonici & collegiati q̄ prouident ecclesiis suis: sed in aliis ecclesiis in quo actu præsentationis, puidendo alienis ecclesiis videntur vti quadam præminētia, sicut electores, qui aliis ecclesiis q̄ vere suis prouident: iō potius voluit cedere semestre iuriflatori iuxta tempus datum collatorib. q̄ trimestre: iuxta tēpus datum electorib. ¶ Et ex istis sequitur veritas primi dicti, s. rationis diuersitatis cur patronis ecclesiasticis semestre, laicis vero quadrimestre tempus ad præsentādum sit datum. nam ex quo patroni ecclesiastici cur præsumant minus literati & experti, q̄ habentes eligere, habent minus tempus, quam patroni ecclesiastici, vt s. est dictum: tamen ipsi patroni ecclesiastici præsumantur magis literati & scientes, & experti, q̄ habentes eligere habent minus tēpus q̄ patroni ecclesiastici: vt s. est dictum. tamen ipsi patroni ecclesiastici præsumuntur magis literati, & scientes reperire præsentādum idoneum, q̄ laici habebunt facere bonam electionē. c. cōstitutus. de app. & quia clericis est ve-

tita variatio. c. quod autem. & ca. cum autem. & q̄d ibi no. hoc tit. & dicitur late cur clericis phibita sit variatio. j. in ista. 2. p. r. huius. 2. lib. in 7. q. prin. in 1. art. necesse ē eis habere bonā considerationem ad reperīdum præsentādum idoneum, ne in cidāt in errorem irreuerabilem, per variationem accumulatiuam, iuxta prædicta iura: & etiam quia videntur prouidere alienæ ecclesie, vel sue, inferiorib. tamen beneficiis, & non in capite: iuxta tex. in c. 3. & quod ibi not. Ab. in c. 3. de ec. edifi. & sic videtur quasi collator, & dixi, quasi quia licet trāferat ius, vt eligentes nō tamen totale, ex quo necessaria est institutio: vt s. ē dictū, omnino tamen transferunt plus iuris, q̄ patroni laici: quia variare non possunt: & ideo præsentatus à p̄onis clericis ē certus, sicut electus, quod non est in præsentato à patrono laico, merito debent habere maius tempus, q̄ patroni laici: vt si in vno opprimantur ecclesiastici patroni: quia variare nō possunt releuentur in alio. s. vt habeant maius tempus ad p̄sentādum: & si laici opprimuntur: quia non habent t̄m tempus ad præsentādum, si releuetur, ex quo possunt variare. ¶ Et vlt. tra hoc non possit induci prouisio laici patroni ad instar collationis, sicut prouisio patroni clerici: quia cleric⁹ est capax iuris spiritualis. ca. messana. & c. sacrosancta. de elec. & melior tex. cū ibi no. in c. cum q̄ringat. de fo. com. & ideo possunt assimilari collatori, qui est puifor mere spiritualium: vt in d. c. 2. de concess. præb. laicus tamen est horum incapax ē: & iō sustinetur in hoc iure. c. 3. hoc tit. nō erat q̄gruum, vt sibi dēret tēps datū collatorib. nec datū electorib. quia laici nō sunt tante scientie nec ita consueti in spiritualib. vt cito expedire possint: nec imminēbat t̄m periculum vt deberet tēps esse magis breue: poterant insuq; laici variare & mutare suam bonam, quanto magis non bonā deliberationē, accumulatiue tamen d. c. autem. hoc tit. merito voluerunt iura laicos habere tempus separatum ad præsentādum ab electorib. & collatorib. vt quemadmodum ius pat. est annexum spiritualitati: ita & sic mistum. c. quanto. de iudi. cum si. & sic medium seu mistum habere tempus, non fm electores, sed vno mēse pluris non fm collatores: sed duob. mē. s. sibi minus, vt tanq̄ in medio existēs de vtroq; participet. ¶ Et si diceres, cur fuit statutum vt patroni laici haberent vnum mēsem plus q̄ electores, & duos menses minus, q̄ collatores, p̄t responderi, q̄ cum illa electio nō sit assumulanda istis præsentationib. in tpe ob celeritatē, quæ requiritur in prouidēdis ecclesiis cathedralib. & collegiatis, nō p̄ hoc restat cum in pluribus aliis quæriant: vt s. ē dictum, quin præsentatio patronorum laicorum magis adhaereat electioni, q̄ collatori: & cum habeat mistam naturam potius adhaereat electioni: cum ambo requirāt institutionem & p̄firmationem, q̄ collationem. Vel circa hoc vltimum dici p̄t ita fuisse visum iuriflatori: & nō esse de omnibus iōem reddendam. ¶ Et ex istis habes quasi omnia tpa prouisionū, & omiſsa postulatione, & nominatione: quia ista sunt j. electionē, die electores habere tres menses ad eligēdum. d. c. ne pro defectu. de elect. cum aliis. s. allegat. & ponit Firma. in 14. tract. de ep̄o. in j. par. j. lib. in 2. q. nisi sint impediti, vt ibi. ¶ Et postquam ē facta electio, electum habere mensem ad acceptādum electionem, alias perdit ius per electionem sibi quæsitum nisi sit talis qui non possit sine superioris licentia p̄sentire. c. q̄ sit. et ibi gl. de elect. et Spe. in ti. de elect. s. j. ver. vel sic. et voluit Firma. in d. tract. de ep̄o. in j. par. j. lib. in d. 2. q. et in 3. lib. in j. par. i. et 2. prin. in 1. q. in rubr. p̄firmatio electionis ep̄isopi. q̄. 15 do fiat. ¶ Post acceptationem factam p̄ electum p̄firmatio electionis, et sic electi est faciēda p̄ superiorē j. tres alios menses. c. quam sit. de elect. li. 6. et ibi doct. et tenet Spe. in ti. de dila. s. j. ver. sunt et aliæ induciæ. et ponit Firma. in d. 3. li. in j. par. j. ii. prin. in j. q. ¶ Et ex hoc id, quod modo venit mihi in mente, nō ab re electores habere tres menses ad eligēdum, & confirmator tres alios menses ad p̄firmandū electionē: quia j. sex menses omnia sunt expedita ad instar collatoris sex menses habentis representantis personam eligentis, et p̄firmantis, ex quo vnico 16 actu omnia perficit. ¶ Consecratio autem est faciēda j. tres alios menses post p̄firmationem. 100. dist. c. qm̄ quidam. lxxv. dist. qm̄ et gl. in c. ne pro defectu. et in c. cum in cunctis. de ele. alias ipso iure priuatur ep̄iscopatu. d. c. quoniam in quibusdam 100. dist. & gl. in c. licet canon. de elect. lib. 6. quod est verum, nisi sit legitime impeditus: quia tunc sibi non currit tempus: vt dictis iurib. & in d. c. qm̄ lxxv. di. 28. Ji. c. de syracusana. & d. c. ne pro defectu. & ita tenet Firma. in d. q. j. proxime alleg. & idem Firma. in d. trac. in 3. lib. in j. par. 3. par. prin. ponit in consecratio ne illud idem, quod s. diximus: & istud impedimentum non debet transire quinque menses, vt in præal. iurib. ¶ Collator vero habet tēps semestre ad p̄ferēdum, p̄ dispositionem Lateran. c. iij. de qua in d. c. 2. incipit nulla. de concess. præb. & idem tēps habēt illi, ad quos successiue collatio deuoluitur, ob negligentiam non

tiam nō conferentis, vt ibi. ¶ Patroni vero ecclesiastici habēt  
 Et semestre ad p̄sentādū. c. 2. de sup. neg. prel. c. vnico. hoc tit. li. b.  
 ¶ Patroni laici autem habent quadrimestre tempus ad p̄sen-  
 tandum. c. cum pp. e. 3. hoc ti. & d. c. vnico. e. tit. li. 6. ¶ Et si p̄-  
 sentatur absens, casu quo p̄t. debet p̄ se, p̄ suam epistolam, vel  
 p̄curatorem j. tempus datum ad p̄sentandū, acceptare:  
 & habē: i. instituire acceptationem notificare: quā acceptatio  
 fieri nō p̄t p̄ patrem vel iunctam p̄sonam, et cum promissio-  
 ne de rato: alias non tenet p̄sentatio, & deuoluitur p̄uicio  
 ad habentem instituire: vt late diximus, §. in j. par. huius. 2. li. in  
 xj. & vt. q. prin. in vt. art. habēs instituire aūr, habet similiter se-  
 mestre fm aliquos ad instituidum. quod ego non firmo: sed  
 remitto tunc ad ea, quā dicemus. j. in 3. par. huius. 2. lib. in 3. qu.  
 prin. in x. art. ¶ Si vero ex negligentia p̄sonorum non p̄sen-  
 tantium fiat deuolutio ad superiorem, obseruabitur dispositio  
 d. c. nulla. de conce. p̄b. vt superior habeat semestre, & suc-  
 cessui superiores: vt late dicitur. j. in hac. ij. part. huius. ij. li. in 9.  
 q. prin. in v. art. ¶ Verum si fiet deuolutio electionis ad superio-  
 rem ex negligentia vel defectu habentium eligere, nō obser-  
 uabitur dispositio. d. c. nulla. & sic nō habebit semestre: sed in  
 trimestre, iuxta dispositionem. d. c. ne pro defectu, de ele. ¶ In-  
 8f ra t̄ quantum vero tempus debeat finiiri quāstio, quā vertere  
 tur inter ipsos p̄sonos de iure pat. vel inter episcopum, & p̄so-  
 nos, seu inter p̄sentatos de institutione consequenda. ponit  
 Abb. in d. c. cum vos. super gl. pen. & dicemus late. j. in 9. & seq.  
 art. huius. primē q. prin. videte ibi. & per ista habetis hanc mate-  
 riam bñ discussam vltra omnes, cū remissionib. d̄ qb. proxime.

¶ Secundus art. i. q. prin. 2. part. 2. Libri.

- 1 Patronus laicus habens ius patronatus commune cum clerico, semestre ha-  
bet ad p̄sentandū.
- 2 Dignum magis, trahit ad se minus dignum.
- 3 Rem communem habens cum pupillo gaudet privilegio pupilli.

**Dubitatur** Secundo, si ius pat. est commune clerico  
 & laico, an habebunt quadrimestre ad p̄-  
 sentandū respectu patroni laici, an semestre respectu ecclesia-  
 stici? & dic breuiter q̄ gl. in c. vnico. in verbo, ecclesiasticus. hoc  
 ri. li. 6. vult hoc casu non solum ecclesiasticum, sed et comp̄-  
 num laicum habere semestre & non quadrimestre ad p̄sentā-  
 dum: t̄ quia magis dignus trahit ad se minus dignum, ca. quod  
 2 in dubiis. de conse. ec. vel alia cum ratione communionis tran-  
 3 seat illud privilegium ad laicum t̄ sicut dicimus de eo, qui hēt  
 rem communem cum pupillo vt gaudeat privilegio pupilli. l.  
 si communem. ff. quemad. fer. amir. & per ecclesiam consequitur  
 quod per se consequi non poterat. ita Gemi. & Phi. fran. in d. c.  
 vnico. post lo. And. ibi. & hoc ē: voluit. d. Roch. in hoc tract. in  
 verbo, ius. in 7. q. in 2. col. in ver. prima est pone. & Pau. de cita.  
 in hoc tract. in 6. par. in xj. sed melius in 2. i. q. & tangit Firma.  
 in tract. de episcopo. in 2. par. 4. libr. in 27. q. & ista est veritas, q̄  
 late examinauimus. §. omnia §. scripta ponēdo in 6. art. i. q. prin.  
 j. par. j. lib. vbi multa de mixtura posuimus pro ornatu. d. c. vnici.  
 vide ibi quia hic non sunt transcribenda.

¶ Tertius art. i. q. prin. 2. part. 2. Libri.

- 1 Patronus laicus habens ius patronatus commune cum clerico, etiamsi ha-  
bet plures partes quam clericus, semestre habebit ad p̄sentandū.

**Sed** pone tertio loco ecclesiam vel monasterium dedisse  
 fundum, t̄ vnum laicum construxisse, alterum dotasse  
 ecclesiam, vel plures laicos p̄dicta fecisse, & sic ecclesiam ha-  
 bere ius pat. cū plurib. laicis, an laici qui sunt plures, partes ha-  
 bebunt ratione ecclesiae, quā est vna pars, semestre ad p̄sen-  
 tandum, vt conclusum est in p̄æe. art. & dic etiam laicos hoc  
 casu habere semestre ad p̄sentandū, vt ipsa ecclesia patro-  
 na: & in hoc etiam mixtura operari, sicut & in p̄æe. art. Quis  
 in illos sint equales: & hic videantur esse plures laici: vt late  
 etiam diximus. §. in d. j. part. j. lib. in j. q. prin. in 7. art. & ad ibi dicta  
 me remitto.

¶ Quartus art. i. q. prin. 2. part. 2. Libri.

- 1 Ecclesia donataria patrona habet semestre ad p̄sentandū. Et quid ita.

**Et ex** istis dubitatur quarto: q̄ si patronus laicus donat ius  
 pat. quod habebat in aliquo beneficio alicui eccle-  
 siae vel loco religioso, ista ecclesia nouiter patrona donataria  
 an habebit quadrimestre ad p̄sentādū, vt habebat donator:

& sic transeat cum eius natura: an vero semestre, vt habent ec-  
 clesiastici patroni: & sic mutet eius naturam? Et dic in hoc art.  
 etiam non esse instendū, cū de eo sit text. clarus in c. vnico.  
 in §. verum. hoc tit. libr. 6. qui decidit hunc articulum, vt eccle-  
 sia donataria habeat semestre: iuxta eius naturā. ¶ Rōnem  
 autem dubitādi & decidendi posuimus. §. in d. i. par. i. lib. in i.  
 q. prin. in 8. art. vbi plura pulchra posuimus. ¶ Sed ibi dicitis ad-  
 de: nam cum laicis detur quadrimestre, videntur ignari & pos-  
 sunt variare, clericis vero semestre, ex quo sunt magis literati,  
 & non p̄t variare. vt late diximus. §. in proxime p̄æced. j. art. in  
 ratione, q̄ ibi assignauit merito ergo deueniendū ius pat. ad p̄so-  
 nas ecclesiasticas, quā variare non possunt, debent habere se-  
 mestre, cum ratio in eis militet, & cesset in laicis. arg. c. cum ces-  
 sante. de app. cum similib.

¶ Quintus art. i. q. prin. 2. part. 2. Libri.

- 1 Ex patronis duobus laicis, vno donante ius patronatus ecclesiae, qui retinuit,  
habebit semestre ad p̄sentandū.

**Succedit** Ex p̄dictis quinta dubitatio, q̄ si sunt t̄ duo  
 pat̄ri laici, & vnus donat ius pat. q̄ habebat  
 alicui ecclesiae, alter vero retinet sibi illud: an iste laicus q̄ non  
 donauit rōe ecclesiae, quā ex donatiōe comp̄ patroni facta est sibi  
 patrono, debeat habere semestre vel quadrimestre, vt pri-  
 us habebat? Arch. in d. c. vnico. hoc tit. li. 6. tenet istū laicū, q̄ nō  
 donauit ius pat. rōe ecclesiae nouiter cō patronā debere habere  
 semestre, eodem mō, vt §. diximus in casu 2. art. ¶ Et in quo dif-  
 ferat hic art. d. 2. art. & multa circa hunc art. vide q̄ late dixi  
 in d. j. par. j. lib. in j. q. prin. in 9. art. & ibi dicitis adde q̄ late dixi  
 conf. lxx. j. scripta quāstiones. in 7. dub. hoc idē cōcludentem.

¶ Sextus art. i. q. prin. 2. part. 2. Libri.

- 1 Consuetudo an possit induci, vt tempus datum laicis vel clericis ad p̄sen-  
tandū, restringatur vel ampliatur.
- 2 Consuetudo multum operatur, quantum ad tempus abbreviandum patro-  
nis laicis.
- 3 Consuetudo potest abbreviare & ampliare tempus datum ad reuocandas  
vel venditas.
- 4 Consuetudo rationabilis & p̄scripta, magis operatur, quam dispositio or-  
dinarij.

**Dubitatur** 6. ex quo de iure patroni laici habent qua-  
 drimestre, ecclesiastici vero semestre ad  
 1 p̄sentādū, an possit induci consuetudo t̄ q̄ laici habeant seme-  
 stre sicut clerici: & clerici octo menses, vel q̄ laici habeant tres  
 menses & clerici quatuor menses ad p̄sentādū? hunc arti-  
 culum non inueni in aliquo tactum, nisi q̄ d. Gay. in repe. c. fin.  
 de elect. li. 6. in 4. 8. col. post med. d̄ vnum verbum: videlicet, &  
 quod de consuetudine patronus loquēdo de laico habere sex  
 menses ad p̄sentādū. arg. d. c. eā te. hoc ti. iuncto. c. cū dilect̄.  
 de p̄ue. & nil aliud d̄, vt vides, loquitur quando consuetudo pa-  
 tronō in laico ampliaret tempus p̄sentandi. ¶ Tu p̄sidera q̄  
 si loquimur de isto tpe abbreviādo patronis ecclesiasticis, non  
 2 t̄ est dubiū consuetudinē posse in hoc nimīū operari. arg. c. cum  
 dilectus. & c. si. de p̄ue. & c. cum ringar. de foro comp. cū isto  
 casu nō simus p̄ ius, sed fm ius, & sic iuxta dicta p̄ Abb. in d. c. fi.  
 in pe. & si. col. nā cum simus in capacib. & multū similib. electo  
 rib. c. si. iuncta gl. de elect. lib. 6. & diximus in j. prox. p̄æe. art. q̄  
 to magis illud tps abbreviatur, tanto magis adheret tpi, electo  
 rib. dato. trimestri: iuxta. c. ne p̄ defectu. de elect. Aut loquimur  
 adhuc in p̄sonis ecclesiasticis, nō tamē in tpe restringendū, sed  
 ampliādo. q̄ excedat semestre: & ex quo vltra semestre non  
 est dare in iure aliud tps: & cū sint ipse p̄one ecclesiasticæ capa-  
 ces iuris spiritualis, adhuc dicerē hoc esse p̄ter, & nō p̄ ius: & id  
 hoc posse fieri: iuxta notata p̄ doct. & maxime Abb. in d. c. fi. in  
 pe. & si. col. de p̄ue. & si bene esset p̄ ius eēt p̄ ius posituum, p̄  
 q̄ consuetudo p̄cedit, cū disponit in p̄sonā capacē: vt d̄ p̄ Abb.  
 in d. c. fi. & pbatur in d. c. cū contingat. de foro comp. ¶ Si vero  
 sumus in patronis laicis: & tūc aut consuetudo disponit in abbre-  
 uando hoc tps, & dicerem q̄ diximus in patronis ecclesiasti-  
 cis: quia v̄ consuetudinē adherere iuri antiquo, & vero, non gra-  
 tioso. quia accedit ad ius eligētium. d. c. ne pro defectu. & res  
 de facili reuertitur ad naturam suam. c. ab exordio. 3. 6. dist. & p̄  
 hoc facit q̄ d̄ j. dicitur in 9. art. p̄sentis. q. prin. in edicto q̄ ad  
 ponitur iuxta dispōnem. c. si. de elect. lib. 6. posse abbreviari tps  
 quadrimestre. ¶ Aut sum⁹ similiter in laico patrono, in ampliā-  
 do tamen tps quadrimestre, & possēt dubitari: q̄ ex quo laici  
 habent hoc ius p̄sentandi ex gratia. c. 3. hoc ti. & diximus late  
 §. in j. par. j. lib. in j. q. prin. in 4. art. & cum hęc gratia habeat tps  
 Lambert. de iure patron. n 4 quadrim

# Cæsar Lambertinus Episcopus

quadrimestre stabilitum ad præstandum. c. cum pp. & c. qm. hoc  
tit. & diximus late in prox. i. pce. art. nescio quomodo possit hæc gra-  
tia ampliari: nisi diceremus, quod gratia ampliatur. iuxta. c. cum di-  
lecti. de dona. cum sim. & ultra hoc hæc præfixio quadrimestri  
est solus de iure positio, ut de se patet: cui præfixio præiudica  
re potest: vt volunt oēs, & præsertim Abb. in c. fi. in pen. & fin.  
col. de c. sue. c. cum sim. ergo operabitur in hoc talis præfixio, ma-  
xime cum non possit dici irrationabilis: quia tunc non operaretur:  
vt volunt doc. in d. c. fi. ¶ Et pro hoc facit quod dicitur præfixio  
breuiare, & ampliare tps. p. l. sancimus imperatoris Federici de  
iure protomisios datū ad aduocandas res venditas: vt per dñm  
Matthēū d. aff. & in d. l. sancimus. in scriptum est. n. & ibi oēs.  
¶ & in §. j. triginta dies. ¶ Et pro hoc etiam facit, quia magis ope-  
rabitur præfixio rationabilis & præscripta, quæ dispositio ordinarij  
plura. n. inducit præfixio quæ non possit ordinarij statuere, vt  
possent adduci mille exēpia: & tamen tpe processu ad præstandum  
patronis elapso, vel iure præsentandi pñonis priuatis. potest tamē  
ordinarij illis cedere, vt pñter, & eos hoc non obstat ad præ-  
sentationē admittere: vt dicitur Inn. & Host. & refert eos Io. an.  
& Bald. & ibi oēs. de offi. ord. & dicemus nos. j. in 9. ar. præsen-  
tis. q. prin. ergo multo magis hoc debet posse facere præfixio  
rationabilis, & præscripta, & rationabilis præfixio: vt magis bene possint  
patroni laici præsentare circa præsentationē faciendam: & non  
obstabit, quod tanto magis ecclesia vacabit: quia illi prouidet per  
custodiam, & suo loco dicitur. & hoc ego tenerem. Cogita tñ,  
quia noua est ista difficultas, & non tacta nisi per G. i. vbi §. &  
vide quæ dicuntur in proximo seq. art.

## ¶ Septimus art. 1. q. prin. 2. part. 2. Libri.

- 1 *Iuris patronatus fundator, an in limine foundationis possit modum apponere quod ecclesiastici patroni intra semestre tempus, laici intra quadrimestre presentent: vel quod habeant maius tempus quadrimestri vel semestri. & numero 3. 4.*
- 2 *Fundator potest apponere conditionem vel modum, non solum extra, sed præter, & etiam contra ius commune, cum consensu episcopi.*

**Et ex** istis proxime dictis inferitur ad decisionē. 7. art. vide  
licet an fundator beneficij possit in limine funda-  
tionis apponere modum quod ecclesiastici patroni j. minus tps se-  
mestre: & laici j. minus tps quadrimestre habeant præsentare,  
vt vidi in quadā fundacione cuiusdam beneficij in terra corati  
Tran. diceo, & quid si statuerit fundator quod pñonis hērent ad præ-  
sentandum maius tps quadrimestre, vel semestri? ¶ Dic. Et bre-  
uiter quæritur hic modus seu ista præditio abreuias tps videatur fm  
ipsa commune: quia magis adheret dispositio. c. ne p defectu. de ele.  
tamen vñ oīno tria dispositio. c. 2. de sup. neg. p. al. & c. 2. de con-  
ces. præb. in pñono ecclesiastico, in pñono laico vero vñ tria dis-  
positio. c. cum pp. hoc ti. & c. vnico. eo. ti. li. 6. ¶ Ille vero modus  
seu illa præditio progans hoc tps, est oīno pñus cōe: quæ præiura. p-  
xime allegata & sic cū vtroque casu videatur esse pñus cōe, vñ  
dicendū fundatorē in fundacione non potuisse apponere hæc  
modū seu præditio: quia successiui pñonis, siue clerici, siue laici  
haberent minus vel maius tempus, quæ iure sit statutum. c. reg-  
sisti. de testa. & l. nemo pot. ff. de leg. 1. ¶ Tamen vt proxime dixi-  
mus in præce. art. quod hoc facere potest præfixio, vel ordinarij,  
multo magis hoc debet posse facere fundator, tñ non tamen ip-  
se solus: sed cum episcopi consensu potest apponere modū, vel con-  
ditionem, non solum extra vel præter: sed et pñus cōe. tex. au-  
reus cum gl. sing. in verbo statutū. in c. cū dilectus. de c. sue. p. q.  
gl. doct. ibi & alij quos accumulauit in loco j. alleg. concludunt  
fundatorē posse apponere cū consensu episcopi in limine funda-  
tionis conditionem multo magis iuri præiudicalem, quæ istam: vt  
late diximus. §. in j. part. j. lib. in 9. q. princ. in j. j. & iij. art. vide ibi  
plene per me dicta melius quæ alibi: ad quæ me remitto. vbi in j.  
art. in 3. concl. quam ibi facio in 2. ampl. pono etiam casum hu-  
jus art. ¶ Et hoc quæ maximè præcedit, nam licet vacet ecclesia ma-  
iori tempore, si ius pa. est laicorum, custodia illius spectat ad epm,  
si clericorum, spectat ad eosmet patronos: vt p Abb. in ca. cum  
pp. in 8. differē. hoc tit. & dicemus in seq. q. prin. i. v. art. & sic ec-  
clesia non poterit pati ex hñdi vacatione: præsertim cum ta-  
les ecclesie in quibus pñatio cadit, non sunt cathedrales, nec  
collegiate: vt in c. nobis. hoc ti. & late diximus. §. in j. part. huius  
2. li. in v. q. prin. in j. art. ¶ Dicerem tamen pp hoc, quod in consue-  
tudinē præscripta, vt in casu proximi præce. art. tñ præsumetur  
titulus. hunc modum fuisse appositum ex lege fundatoris: &  
ex hoc vel ex aliquo priuilegio, consuetudinem oriri potuisse  
& poterit hic titulus allegari, licet non probetur, maximè cum  
essemus in præscriptione tanti temporis, cuius initij & c. iuxta  
4. tex. in c. j. de præsum. li. 6. cum simi. ¶ Dicerem & aliud quod

§. cōclusimus locum habere, dummodo dilatio huius tēporis  
per consuetudinem inducā non sit multum excessiua: quæ si el-  
let nimium excessiua, diceretur consuetudo irrationabilis, &  
non haberet locum: per tex. d. c. si. de consue. & non posset præ-  
sumi titulus, nec priuilegij nec consensus episcopi in fundatio-  
ne: & hic etiam articulus est nouus: & puto decisionem §. pos-  
tam esse veram: cogita tamen super eam.

## ¶ Octauus art. 1. q. prin. 2. part. 2. Libri.

- 1 *Tempus patronis concessum ad presentandum quando currere incipiat. & numero 3. 4. 13. 19.*
- 2 *Episcopus tenetur inquirere de vacatione ecclesiarum & beneficiorum.*
- 3 *Litigans presentare impeditur.*
- 4 *Tempus datum ad eligendum, vel conferendum, ignorantibus non currit.*
- 5 *Impedito tempus non currit, nisi vltime voluntatis favore.*
- 6 *Tempus non currit agere non valenti. & n. 10.*
- 7 *Tempus an currat patrono impedito presentare.*
- 8 *Agere impeditus, de negligentia redargui non potest.*
- 9 *Tempus datum ad eligendum vel conferendum, currit à die scientie, vel ces- sationis impedimenti.*
- 10 *Tempus datum ad eligendum et conferendum, quare currat à die scientie, etiam ignorantibus, & secus in presentacione. & n. 15. 16.*
- 11 *Iuris dispositioni standum, maxime vbi contrarium non apparet.*
- 12 *Patrono currit quadrimestre, vel semestre datum ad presentandum, à die vacationis.*

**Dubitatur** quadrimestre vel semestre datum à iure,  
minus vel maius tempus datum à consue-  
tudinē, tñ vel à fundatore patronis ad præsentandum, quando  
incipiat eis currere, à die vacationis beneficij, vel à die notitiæ  
& scientiæ? & an impedito vel ignorantibus currat illud tempus.  
& in hoc die, quod rex in c. 2. de suppl. neg. præl. vñ velle, vt currat  
à die vacationis. ibi, nisi prædictæ personæ j. tempus Lateran.  
concellij constitutum ad vacantes ecclesias & c. & tex. in c. 2. in  
§. cum vero. ibi, ecclesia vacare contingerit, de conce. præb. &  
tex. clarus in c. eā te. ibi, j. sex menses postquam vacauerint, hoc tit.  
& istud. c. quod à tempore vacationis currat tempus pñonis datum  
ad præsentandū, voluit Abb. in d. c. eam te. & in c. 2. in causa  
eōis. in 2. vol. & pulchre hoc tenuit Rota 28. pñono currit, hoc  
tit. in antiquis. quæ vult pñonis currere tēpus sibi datū ad præ-  
sentandū à tpe, quo est vacatio beneficij, & non à tpe sciētiæ pñ-  
ni. alleg. ele. cū ei, quæ de concess. præb. quæ imputat patrono si non  
dimisit, procuratores cū se absentauit, maxime quod do habebat face-  
re longā absentia. c. si de eo quod mittit in possess. eā rei seruan.  
cū ibi nota. & l. eundē. cū ibi nota iūcta. l. ff. de diuersis & tēp. præ.  
& ista dicit esse eōem opin. licet Dyn. in loco. j. allegando dixerit  
pñum. & p hoc etiam adducit, quod notat Arch. in c. licet. sup. verb.  
priuatus, de elec. lib. 6. & in c. statutum. super verb. vacauerint.  
de præb. eo. lib. ¶ Rota vero. ccccclxv. vtrū vacante hoc tit. si-  
militer in antiquis quærit vtrū currat patrono tempus ad præsen-  
tandum, vt collator ad conferendum à die notitiæ vacationis ec-  
clesiæ, sicut impetranti currit tempus ad acceptandum: vt in d.  
ele. cum ei, quæ in si. de conce. præb. & notatur in c. 2. de præb.  
& in c. licet. de elect. lib. 6. vel à tpe quo scire potuit iuxta. l. si.  
circa prin. ff. q. s. ordo in bo. poss. ierue. & notatur in d. c. licet. &  
concludit quod à tpe quo scire potuit & debuit, pp verbum negli-  
gentiam: & verbū neglexerit positū in d. c. 2. de conce. præb. &  
per notata in d. c. licet. & ideo subiungit epm, qui tñ scire debet  
vacationes, cū habeat suam d. excessim visitare à tpe quo scire  
potuerat, & debuerat, incipit ei currere tempus: secus in illo, a  
quem non pertinet visitatio, qui alias non tenebatur de vaca-  
tionē inquirere: & in hoc videtur Rota velle patrono non cur-  
rere tempus à die quo scire potuit, cum non teneatur visitare  
& tamen in principio videtur tenere, quod. ¶ Sed Rota tertia, à  
quo tempore hoc tit. in antiquioribus, dum quærit à quo tem-  
pore currat hoc tempus, dicit non à tempore vacationis, vt vi-  
detur velle tex. in d. c. eam te. sed à tempore notitiæ, allegat in  
argum. d. c. licet. & d. c. quia diuersitatem, & dicit. d. eam te. fo-  
re intelligendum à tempore vacationis sc. notitiæ. ¶ Lap. Ab.  
in sua allegatione. lxxv. vacante ecclesia sancti Laurentii, hoc  
tit. in 4. dubio 4. col. tenet hoc tempus currere à die vacationis  
scientiæ, & non ante. per d. c. quia diuersitatem. & ita intelligit  
cap. 2. de conce. præbend. vt ibi gloss. ¶ Et dicit debere intelli-  
gi de scientia certa, & non interpretatiua, & non obstat ele-  
ment. vnicam. de conce. præbend. quia illa loquitur in literis  
gratiosis, quæ sunt odiose, secundum Pau. ibi. ¶ Adducit etiam  
quod hæc tempora currunt solum negligentibus, vt legitur &  
notatur in cap. ne pro defectu. de elect. & in d. cap. 2. de con-  
cessione præbend. & in d. cap. quia diuersitatem, & negligens  
dicit non



dici nō potest in eligēdo is, qui rationē electionis ignorat. & dicit facere quod notat in simili per Inn. in c. quoniā, super verbo, de iure, hoc tit. & ideo vult ibi Lap. q̄ si per episcopum aliquis est priuatus ecclesia sua, & de hoc factum editum, & ille nō dimisit ecclesiā, adeo vt patroni verisimiliter poterāt non habere notitiam de vacatione, non dicentur negligētes, sed à die sciētię curret eis tempus ad præsentiādum: vt ibi per eū in illo casu. ¶ Archi. vero in d. e. licet. sup verbo, priuatus. de elec. lib. vj. in pe. colū. vult currere tēpus à die sciētię, vel quo scire debebat: & sic cōtra id qd̄ voluit Rot. 3. 8. patrono curret. ¶ Est tamē verum, q̄ idem Archid. in c. statutu. in verbo, vacauerit. de prabē. lib. 6. in vlt. col. colligit ex illo text. tēpus prædictum

4. Incipere à tempore vacationis currere, nō tamen à tempore notitię: non enim dicit à tēpore, quo peruenit ad notitiam: sed dicit à tēpore quo vacauerit. & subdit hoc esse tenendū, quicquid à quibusdam ibi notetur: & assignat rationem quia Papa ista statuit in fauorē ecclesiā ne contingeret beneficia diutius vacare: & ecclesias de fraudari officio ministrorum in ipsa rā graue dispēdit. & tacturam, quā sustinebant prius per cōstitutionē ibi præcedentē: nec statuit hoc in odiū, siue p̄cā negligentis: quia tūc fecus: & sic dicit intelligi iura que videntur contrariū demōstrare. c. licet. de supplen. negli. præla. & c. quia diuersitate. in fin. de concess. pben. qd̄ dicit non esse in illo casu: quia per d. e. statutu. redditur ad ius cōmune. ¶ Io. and. vero in c. si. quē ibi sequitur Abb. in fi. in opp. hoc tit. & in c. ij. de cōcel. prabē. tenet hoc tempus currere à die notitię, & non vacationis. ¶ Do. Abb. autē sibi contrarius quia in locis in princ. supra allega. tenuit tēpus currere à die vacationis. Verum in c. eū propter hoc tit. tenet oppositū. f. à die sciētię. nam cum colligit ex d. ca. cum ppter. dicitō illū casum prima fronte mirabilē, in quo nō valens præsentiare curret tēpus. ibi enim ratione litis pendē. non pōt patrono aliquē præsentiare: & nihilominus sibi tēpus curret: & ideo si non præsentiatur infra quatuor mēses, ep̄s libere ordinabit ecclesiā. his dictis ibi Abb. quāt nūquid patrono ignorātī & impedito vel saltem ignorātī curret tēpus. & refert Pe. dicentē posse argui per illum tex. q̄ sic. ¶ nā litigans impedit præsentiare: vt in c. ex literis. hoc titu. & in c. ij. de in integ. rest. & tamen sibi curret tempus: & facit q̄ illud tēpus videtur præfici patrono potius in fauorem ecclesię: quam in sui odium: ergo tempus curret ignorātī: per gl. in c. statutu. de praben. lib. vj. l. genero. ff. de his, qui no. infra. ¶ Adducit etiā quia agit de modico iudicio patroni: ex quo in ceteris recognoscitur in patronū per institutu ab ep̄o: vt in d. l. cū propter. in fi. ¶ Tamē ipse Abb. his nō obstantibus tenet sententiā, quā dicit postmodū reperisse tenere Fede. cōsi. cxliij. & aperte sentire Io. and. in c. ij. de sup. negli. p̄la. ¶ nā regulariter tempus præfixū ad eligendū vel cōferendū nō curret ignorātī: vt in d. c. quia diuersitate. in fi. nec debet quis sine culpa sua puniri. ¶ Et dicit nō obstat text. in d. c. cū ppter. quia nō consistat ibi quis esset patronus merito ep̄s ordinat ecclesiā sine patrono: sed quādo ep̄o constat de patrono, nō debet illā ecclesiam ordinare sine illius p̄tatione. 16. q. 7. c. decernimus. & dicit facere. c. si vero. hoc titu. vbi euincēs ius pat. p̄tatur institutu: fortius ergo re integra debet patronus q̄ nō fuit negligens, regri: vt dicit etiā nō esse verū, non agi de iudicio patroni: nā expedit patrono habere clericū sibi gratū: & est etiā honor in præsentiādo: vt in c. nobis. hoc tit. quo non debet priuari sine culpa sua. ¶ Nec dicit esse verū, tps esse statutu nō in odiū p̄oni, sed in fauorē ecclesię. nā si hoc esset verū, nō esset diuersitas inter p̄onū laicū & clericū in tpe p̄tationis: & tñ est p̄riū: q̄ vnus habet quatuor mēses: alter sex. c. vnic. §. verū. hoc tit. li. 6. ¶ Dicit etiā facere theoricā Bar. in d. l. genero. vbi dat regulā. q̄ ad incōmodū alicuius nō pōt allegari ignorātia: secus, si ad cōmodū facit. Quod not. in d. c. statutu. de p̄bē. lib. 6. & ita residet ibi d. Abb. q̄ idē Abb. in d. c. p̄ defectu. in 3. no. de elec. dicit fore notādū ex illo text. ibi, iusto impedimēto cessante tps præfixū electioni, nō currere ipeditis. Vñ cōcludit ibi doc. p̄ illū text. & bene secundū eū, nō esse opus petere restitutionē in integrū, si impedimentum durauit vltra tres menses: vnde reiecta distinctione quorū dā, cōiter dicit teneri, q̄ siue impedimentū pueniat à principio siue post inchoatū trimestre, temp impedit cursum tps. Et pro hoc dicit facere d. ca. q̄ diuersitate. vbi dicit idē statui haberi cōferre: qd̄ autē haberi præsentiare dicit se remittere ad c. 2. de cōcel. prabē. & d. c. eū. ppter. hoc tit. vt §. retulimus. ¶ ¶ Vidit d. Car. in d. c. quia diuersitate. in 2. col. in 8. not. vbi tenet, q̄ ipedito nō curret tps, nisi fauore vltime voluntatis: p̄ d. d. ca. & nisi culpa sua esset impedimētū, & nisi extaret alijs nō impediti q̄ possent adū facere. ¶ Et ex hoc vltimū putonabile. vult enim q̄ si collatio spectat ad ep̄m & capitulū ep̄o suspēso capitulo cōferat, post Inno. ibi idē ergo dicit dū in

casu nostro aliquibus patronis ipeditis: & aliquibus nō: vt nō impediti præsentiēt. ¶ Et q̄ si culpa sua venit impedimētū curret tps ponit pulchre ibi Car. i. 4. col. & vult ibi in 1. 2. not. illud tps currere à die notitię per illū text. ¶ Gaye. vero in d. repe. c. fi. de elec. li. 6. in 4. 8. col. in fi. dicit hoc tps currere à die notitię: & allegat Nicolū. i. Abb. in d. c. si. hoc tit. & dicit esse intelligendū de sciētia certa, & nō interpretatiua: p̄ no. p̄ Pau. in ca. 2. de cōcel. prabē. allegando Lap. vbi §. & dicit facere q̄ dixit Roffr. in materia iuris pa. in §. nūc videamus. ¶ ¶ rma. postmodū in trac. de ep̄o. in 1. li. in 1. part. in 7. q. prin. cū de hoc q̄ it. tenet tps currere à die sciētię: & non vacationis. alleg. Inno. & doc. in c. ne pro defectu. de elec. & dicit hoc tenere Bal. in margā. in vlt. tps. in versū. 5. vbi subdit idē ipm Bal. dicere in tpe dato ad præsentiandū. & addit ibi Firma. idem esse in tpe appelladi. & ponit ibi multa pulchra p̄ vnā col. in materia appellationis. & idē Firma. in d. tract. in 6. part. 4. libr. in 3. 5. q. dicit executori resti currere tps à die sciētię: & sic nō currere ignorātī, secū dū Bart. & Bal. in l. quinquaginta. ff. de execu. tu. q̄ dicit esse verū etiā si in constitutione ep̄i dicit annū currere à die mortis: q̄ subaudi. & sciētia. secundū. Bal. in addi. Spe. in tit. de instru. edi. in versū. executor debet exeq. in fi. vbi Firma dicit oīno esse videndū. & alle. Bar. in cōsil. in ep̄. Carmentis ep̄s. & Bald. in l. 1. in 3. col. C. de ead. tollē. vbi dicit p̄ d. d. cōstitutionē valere cōtra sciētes vel sup̄ne ignorātes, nō cōtra vere & iuste ignorātes, etiā si exp̄se cōtrariū dicat, q̄ dicit etiā tenere Pau. de cast. in cōsil. 14. §. in 2. col. & Bal. in l. id qd̄ pauperibus. in 3. & 4. col. C. de epi. & cle. & q̄ curret tps ignorātī ignorātia supina, tener Bal. in l. 3. C. de lib. cā. p̄ta q̄ fuit præsens p̄ teste, cū creatus fuit executor cū alijs multis, ibi p̄ Firma. adductis in materia executorū. ¶ Suc. cessit do. Roch. in hoc tracta. in verbo honorificū. in 27. q. vbi q̄ it de hac difficultate, & dicit hoc tps currere à die notitię. alleg. Io. An. & ibi Abb. in c. si. hoc tit. & in d. c. eū. ppter. & in d. c. q̄ diuersitate. & dicit Roch. hoc bñ ibi p̄bari. ¶ Et subdit hoc esse verū, etiā si testator mādasset p̄tationē esse faciēdā infra quatuor mēses à die mortis seu vacationis: q̄ debet intelligi & sup̄uari à die notitię. alleg. Abb. hoc dicit ē in c. nos qd̄. super gl. 3. de test. & alleg. tex. in l. statuliberos. §. si q̄s heredi. ff. de ita. lib. & tex. iūcta glo. in l. si. §. si aut̄ dubius. ff. de iare deli. & abb. ibi subiicere hoc esse verū mēti tenendū. & facere notata per eū in repe. c. cū oēs. in fi. de testa. & q̄ dixit ipse Abb. in c. nos quidē. & ibi Pe. de ane. quē refert & sequit ibi Imol. in notabili bñ. ¶ An autē p̄sumatur notitia, dicit declarare Abb. in d. c. q̄ diuersitate. & aliqd̄ haberi p̄ do. Fely. in c. nobis. in 2. colū. de excep. ¶ Subdit poitea hāc cōclusionē tenere glo. in d. c. 2. in verbo, infra sex dū generaliter dicit nō currere tps, nisi à die sciētię: & fundamentū huius cōclusionis esse: q̄ nō valētibus agere nō curret tps d. c. q̄ diuersitate. in fi. & l. si. C. de anna. exce. & q̄ nō mo puniri debet sine culpa. c. sine culpa. de reg. iur. li. 6. ¶ Intelligit tamē istā cōclusionē: vt curret tps à die sciētię, si addatur vel à tēpore quo scire debuit: per dictā decis. Rotē. 3. 66. & in decisione 263. si ppter negligentiam in nouis. hoc tit. & sequit d. Fely. in d. c. nobis. in 2. col. Abb. & alij in c. licet. de sup. negli. p̄la. alleg. etiā Lap. vbi §. & ita remanet ibi Roc. ¶ Quā postmodū in eodē verbo, honorificū, in 2. 8. art. q̄ it an patrono impedito præsentiare curret tps: & refert dictā Abb. in c. 3. hoc tit. & in c. eū. sup. post Petrū. postmodū eūdē Abb. in d. c. eū. ppter. per multa fundamenta post Io. an. in c. 2. de sup. negli. p̄la. §. 3. retulimus. ¶ Qui d. Roc. pro cōclu. affirmā. q̄ nō curret tps dicit adducere oīa, que adduxit in præced. q̄ sua. f. 27. q̄ proximē retulimus, ex q̄bus p̄batū fuit patrono ignorātī vacationē beneficij nō currere tēpus: ergo nec impedito curret ex idē ratiōne rationis. ¶ Et hāc cōclusionē dicit sentire Bal. in cōsu. 469. incl. sanctissime. in fi. in 4. vo. vbi formaliter dicit, q̄ tpa q̄ prouidēriam ecclesiā respiciunt, quo ad quid vtilia sunt, & impeditis non currunt. ¶ Pro qua conclu. etiam dicit facere op̄ime, q̄ decidit Rota. 2. in fi. hoc titu. in antiquo. dum vult excōmunicatio non currere tēpus datum ad præsentiandū. super quo pronunciat fore cogitandū, & remittit se ad dicendā per eum in verbo, competens alicui. in 8. q. in fi. & subdit & generaliter an impedito curret tempus videatur plene in locis ample accumulatis. per d. Fely. in c. cum inter. in 10. col. de exce. & in c. ex transmissa. ad fi. de referi. & ita residet ibi d. Roc. qui in d. verbo comperēs alicui. in 8. q. tractat, an excommunicatus acquirat ius pat. de quo nos latē diximus §. in 1. par. 1. lib. in 7. q. prin. in 10. art. vbi conclusimus ius pat. per excōmunicatum acquiri: sed carere exercitio præsentionis quatenus durabit excōmunicatio, & sic currere sibi tempus vide ibi. ¶ Pau. de cit. a. rem in hoc tracta. in 6. part. in 24. q. prius præmittit, an hoc tēpus sit vtile vel continuum. de quo dicimus §. in 3. art. præsentionis. q. prin. ¶ Postea dicit hoc tempus currere solum à die sciētię, Lambert. de iure patron. n 5 & non

# Cæsar Lambertinus Episcopus

non euerit impedito p suspensionē vel aliud impedimen-  
tum: p d.e. quia diuersitatem. ¶ Quod tamē ipse limitat, nisi eēt  
19 qd inter patronos d iure pat. quia f illa durante currit tēpus,  
quo elapso eēs prouidet. p d.e. cum pp. & per conclu. adducit  
reg. nō valēt agere & ignorati nō currere ips. & reuertitur ad  
materia ipsi rotam. 2 s. patrono currit hoc tit. in antiquis, velle  
omnem eē opi. q tēpus currat à die vacationis, & nō à die no-  
titie, vel cessationis impedimēti, & non à die vacationis, & sci-  
entiam debere eē certam & c. vt s. retulimus. licet d. Rota. 566.  
21 aliter. in fi. cludat vt similiter. s. diximus. ¶ Ego f in hoc passu  
pondero magis dici negligētē illum, qui ignorat ecclesiam  
vacare, quam illum qui scit, & est impeditus: & iō non p̄t elige-  
re nec p̄tare. Hoc colligitur clare ex d. c. 2. & d. c. quia diuersi-  
tate. de cōf. p̄b. in quibus locis multum negligētia ponderat:  
& patet ad sensum: nam impeditus nullo mō de aliqua negligē-  
tia redargui p̄t, ex quo iam scit, & volebat eligere vt p̄tare: &  
impeditū fuit qd non electionis vel p̄tationis: & sic non s̄  
qd sibi attribuat, qd non ē ex eius culpa: qd tūc non releuaret  
cū impeditū fuit: vt nō s̄ d. c. quia diuersitate ignorati aut poterit  
aliquid attribui, cur nō fuit diligēs, vt sciret vacationē b̄ficii;  
vt prædicta collig. possunt ex d. c. Rot. 566. quam s. retulim⁹,  
& hoc quā maximē in eo qui hoc debet scire & nesciunt,  
22 vt vult Rota ibi & istud ē clarū & non p̄t tergiversari. ¶ Hoc  
sic p̄t p̄posito p̄mitto aliud iura loquētia qd ipsi datū ad eligē-  
dum vel conferēdum currat à die sc̄tæ vel cessationis impedi-  
mēti: & non à die vacationis, loq. in casib⁹ suis. s. in p̄dictis. p̄-  
sionibus, videlicet electionis, collationis, & s̄tū. non aut iuris  
p̄tandi: vt clare apparet ex rex. c. ne pro defectu. & c. si. cum si-  
mi. de appel. & in c. quia diuersitatis. cum alijs. de conce. præb.  
iura vero loquētia pura. c. 3. c. eā te. c. si vero, & c. cum pp. hoc  
ti. velle ēt patronis impeditis tēpus currere, vt in eis apparet. &  
hoc ex eis doct. colligunt & maximē Abb. in c. cū pp. si ergo il-  
lud tēpus currit patronis impeditis qui non sunt in aliquo de-  
fectu. & quibus inunus attribui p̄t, qd nesciētibus: vt pximē dixi-  
mus. ergo necessariū ē dicēdum eodē modo currere ignorant-  
23 ribus, & sic fieri cōclusionē cū Rota. 2. 8. s. all. f vt tēpus datū ad  
p̄tandū, currat patronis ēt ignorantib⁹, & impeditis, vt volūt  
quædā iura: & sic aliud eē in eis, quam in electoribus & col-  
latoribus. ¶ Et qd hoc prædicta iura probent hoc tēpus currere ēt  
impeditis, patet ex eis ap̄te: nam litem, q̄ oritur sup iure pa. non  
poterant patroni p̄tare. j. tempus à iure datum, vt in illis iuri-  
bus: & tamen currit eis tēpus, & ordinarius ordinet ecclesiā  
vt ibi. ¶ Et non obstat r̄sio data p Abb. in d. c. cum pp. quam s.  
retulimus. s. illos eē patronos: quia salua pace. nā vt ex d. c. 3. d.  
c. cum pp. & ex iuribus s. scriptis b̄n constabat ecclesiam eē pa-  
tronatam: sed erat lis inter patronos quis ipsorū eēt patronus:  
& iō p̄ ordinariū s̄t ordinatio ecclesiæ absq; p̄iudicio vincē-  
tis: igitur ecclesia apparebat patronata: & sic mala sol. Abb. Et  
qd ēt ecclesia existēte clare patronata lite nō finita inter patro-  
nos super iure pa. j. temp⁹ à iure datum s̄t deuolutio ad cōm,  
ponit pulchre Car. in cle. plures. in v. col. hoc tit. & qd h̄at lo-  
cum ēt p̄sentatione sequuta, dicemus. j. in j. q. prin. 2. part. in  
14 q. art. ¶ Ista meā cōclusio satis clare procederet, si rationē  
diuersitatis assignarem⁹, quare aliud sit in p̄tatione. s. vt cur-  
rat tēpus p̄redito & ignorati, q̄ in electiōe, & collatione, & alijs,  
vt illis non currat: & certē facilis est assignatio rationis diuersi-  
tatis: nam null⁹ negabit eōs h̄re ius conferēdi b̄nficia iure or-  
dinario eis spectante à legē introducto, cum sub eo sint oēs  
basilice, quæ sunt in sua dioc. ea. omnes basilice, 16. q. 7. & in  
j. de conce. præb. & de inst. p totum. & ipsos eēs tripuere oē  
ius. c. ex frequentibus. de inst. reg. j. de reg. iur. lib. vj. c. cum Ber-  
toldus. de re iud. cum si. electores vero ēt h̄re ius eligēdi mero  
iure, cum ad eos spectat: quia ab eis. s. canonicis iurisdicōio or-  
dinario eōs datur, cum illum eligunt: vt de elec. p totum. & in  
d. c. cum Bertoldus. p Inn. & p Inn. c. ad abolēdam. de h̄ar. cum  
alijs, quæ allegauimus. s. in 3. art. x. q. prin. j. part. 2. lib. in vers. &  
sol. j. plus placet rōe: patroni autem habēt hoc ius p̄tandi nō  
mero iure sed ex gratia. c. 3. hoc ti. quia erant illo iure spirituali  
incapaces. c. sacrosancta. & c. messana. de elect. & diximus latē  
s. in j. part. j. lib. in j. q. prin. in 4. art. & de ista ratione diuersitatis  
diximus etiam in d. 3. art. x. q. prin. partis præced. in d. vers. plus  
placet. cum seq. ¶ Et hanc rationem diuersitatis comprobo p  
tex. in cle. cum ei. in fi. de conce. præb. vbi iuncta r̄sione & in  
tellectu Pau. ibi, quem refert Lap. in d. alleg. 7. s. vacante eccle-  
sia. in 4. dub. cū teneat opinionem tempus currere ad aliquid  
agendum à die notitiæ: & opponat de d. cle. cum ei. in fi. r̄ndet  
Pau. illum tex. non obstat: quia illa cle. loquitur in literis gra-  
tiosis ex gratia illi concessis, quæ sunt odiose, & iō restringēde,  
vt ibi per Pau. ita debet etiam dici in casu nostro. nam cum isti

patroni laici ex gratia presentent & sustinent in hoc d. ca. 3.  
hoc tit. currit eis tempus ipsius gratia, & illis ignorantibus vel  
impeditis ex quo illa gr̄a debet restringi in quantum p̄t: vt mi-  
nus ius cōe ledat vulgaris iuribus: & ideo illis non p̄stantibus  
non audiuntur, si dicant se ignorasse vacationem, vel fuisse im-  
peditos, & ex hoc non est tex, loquens de hac materia hoc dic-  
tas, imo. c. 3. & c. cum pp. cum alijs. s. all. in hac materia loquēt  
bus p̄bēt p̄rium: cum velint tēpus currere impeditis: & arg. per  
mō. s. formatum: multo magis & ignorantibus: & hoc multo  
fortius, qd patroni habent ecclesias defendere, & videre, ne di-  
lapidentur: & denuntiare presbyterum dilapidantē. c. filius. & in  
gl. c. pie mētis. 16. q. 7. & diximus s. in diffi. iuris pa. & dicemus  
j. deo duce, vbi erit loc⁹ ius: vnde patron⁹ vt h̄re quasi ius vi-  
sitationis: ergo nō debet excusari. nā cū spectet ad eius offiū vi-  
dere q̄liter ecclesia gubernet, hoc p̄mittendo, nō excuset eius  
offiū vt teneat: & iō temp⁹ eius ignorantia sibi imputanda, &  
hoc modo p̄t intelligi rō Rot. 66. de qua. s. licet ei⁹ dictū in to-  
tum non teneat. ¶ Quæ quidem oīa non h̄nt locū in electori-  
b⁹ & collatoribus, q̄ mero iure h̄nt eligere & p̄ferre: vt s. est di-  
ctū. nec electores h̄nt eē ita intēti circa regimē ecclesiæ, cum  
illa à p̄tato gubernet: & licet possit dici ista rōne militare i col-  
latore q̄ habet visitare: vt dicit gl. prædicta. tñ dico non milita-  
re alias rōnes: qd nō habet collator ius p̄ferēdi ex gr̄a, sicut pa-  
tronus ius p̄tandi: sed mero iure & in collatore à iure est ex-  
pressum, vt tēpus currat à die notitiæ, & à die cessationis impedi-  
menti: vt in d. ca. quia diuersitatem, & tñ nō est à iure expressum  
ita in p̄sona: imo apparet p̄rium expressum: vt s. est dictū. & sic  
cum militet p̄dicta due rōnes, rō diuersitatis q̄ ex eis oritur, tē-  
manet in pedibus quamuis alia cesset. s. affinitatis. in fi. de nup.  
¶ Et ex ista ratione diuersitatis ita fundata cōsequēdo posse se-  
25 qui, qd f̄ cum patroni ecclesiastici non sint ex gratia patroi cū  
iure p̄tandi sint capaces, sicut electores iure eligēdi: vt dixim⁹  
latē. s. in j. par. huius. 2. lib. in j. q. prin. in 4. art. cum tractauimus,  
an patroni dicantur eligere, qd merito ipsi patronis ecclesiasti-  
cis vel impeditis non currat tēpus, sicut nec electoribus, & col-  
latoribus, cū istis magis assi. nilētur, q̄ patronis laicis: vt dixim⁹  
in j. præced. art. p̄tis. q. in vers. & ex hoc colligitur s̄m. & in  
vers. & ex istis sequit veritas. ¶ Ista cōsideratio b̄n procederet, nisi  
esset tex. in d. c. eam re. hoc tit. q̄ secundum magis eōm intel-  
lectum doct. ibi loquuntur de patronis ecclesiasticis: vt dixim⁹  
in d. j. art. p̄tis. q. & tñ ēt cum impedimento litis currit eis tēpus,  
vt ibi: & iō videtur ita dispositū in patronis ecclesiasticis, sicut  
& in laicis quid dicemus. ¶ Certe p̄t dici p̄secrationem. s. factā  
tenere: sed p̄cedere, qd ēt in d. ca. eam re. ex pluribus. nam licet  
patroni ecclesiastici sint capaces iuris pa. & p̄tandi: tñ erit in  
eis gratia: quia cōsequunt illud ius ex fundatione, cōstructione,  
vel donatione. d. c. pie mētis. nam licet ecclesiastici tñ hoc non  
habebant mero iure, quia fundata ecclesia in oīsibus suberat ei⁹  
eōs, & fundas nihil in ea h̄bat antequā fuisset introductū ius  
pa. & ēt in alijs dicuntur h̄re hoc ex gr̄a: vt latē diximus. s. in j.  
par. j. lib. in j. q. prin. in 4. art. dum tractauimus, an ius pat. esset ex  
gr̄a: & sic militat ēt in ipsi patronis ecclesiasticis ista gratia qd  
fortifico: nam in hoc quo currat tēpus illi, cui gr̄a est cōcessa à die  
16 sc̄tæ vel vacationis nō f̄ cōsiderat p̄t gr̄a respectu capacitatis  
vel incapacitatis i p̄sonā illius, cui est cōcessa gr̄a: qd in d. cle. cū  
ei. ille cui gr̄a fuerat cōcessa, iam erat cleric⁹ & p̄sona capax: &  
sic non ex isto capite est ibi gratia, sed ex alijs, videlicet: qd cō-  
ceditur sibi qd h̄re n̄ erat in posse suo: sicut f̄ & i casu nostro suf-  
ficit patronos ecclesiasticos ex gr̄a ex illis causis h̄re ius pa. qd  
h̄re non poterant, non ex defectu incapacitatis: sed quia non  
erat illud ius ipsorum, & ex alijs causis positis in d. 4. art. prox.  
all. & ego dicerem militare rationem gratiæ. ¶ Vel secundo p̄t  
dici militare aliam rōne: quia patroni ecclesiastici h̄nt ecclesiā  
defendere, imo illius custodiam: & sic in hoc eos h̄re plus iu-  
ris, quā laicos, qm̄ ecclesia vacat: vt per doct. in d. c. cū pp. hoc  
tit. & in ea. cum vos. de off. ord. & iō debent esse vigilantiores.  
17 ¶ Et ēt tertia rō militat. s. iuris auctoritas: qd f̄ ita ius dispositū in  
patronis ecclesiasticis, sicut & in laicis. ergo illi iuri stādum est,  
cum non reperitur oppositum determinatum, & iura p̄rium  
dicantia, loquuntur in electoribus & collatoribus: vt s. & sic re-  
nere idem esse in patronis laicis, quod in ecclesiasticis, p̄ prædi-  
cta. ¶ Et p̄ istam meam cōclusionem faciunt omnes rationes &  
iura quæ allegant doctores pro ista parte, q̄ ponit Abb. in d. ca.  
cum pp. ¶ Sequitur ēt ex prædictis non militare ea quæ allegat  
Abb. pro opinione sua. nam illud quod dicit eē regulare pp. c.  
quia diuersitate ignorati vel impeto electori vel collatori nō  
currere tēpus, cōcedo, dum postea dicit idem in p̄sona h̄nt p̄tā  
re, nego, cū in p̄sona sit aliud statutum: & sit assignata rō diuersi-  
tatis, & est sua culpa: quia debebat relinquere procuratorem,  
qui haberet videre vtilitatem ecclesiæ, & illam defendere,  
cum hoc

cum hoc sit eius officium: arg. d. c. filii. iuncto cum. c. fi. de elec. præb. & ita vult Rota. 2. 8. & sentit Rot. 566. §. all. & si nunquam esset culpa, quia gratia à iure concessa habet suos fines, quod non sunt transgrediendi. ¶ Nec tenet rñsio p. Abb. accommo data ad d. c. e. p. q. non militat: vt §. dixim<sup>o</sup>. ¶ Nec militat rñ illa q. Abb. deducit. f. c. fi. hoc ti. que est. q. euincens ius patronatus institutum, multo forti<sup>o</sup> hoc debet esse integra: & sic p. ex hte patrono ignorante ver impedito non fiat ordinatio p. superio rem, sed expectetur scia vel cessatio impedimenti: q. dico salua pace: nam repñtatio non fit ad aliquem effectum ecclesie amplius prouidendi, cum iam illi prouisum sit, & non reuocaf pñsio, vt ibi hf: sed solum repñtatio fit p. conseruatione i. posterum iurium patroni re integra: aut vertit piculñ ecclesie pmit tendo illam tanto tpe vacare: ar. c. ne p. defectu. e. si. de ele. & ideo ius ita statuit, q. fiat ad superiorem deuolutio: & i. p. fono, cui ex gra hoc ius concessit: ne abuteret gra, siue ignoret, siue impediatur, superior p. uideat, cu amplius gra se non extēdat. ¶ Non militat et id quod dicit Abb. in d. c. e. p. nam e. p. opinione mea inducatur hoc tps esse datum potius in fauorem ecclesie, q. in odium patroni. Abb. rñdet hoc non e. veru: quia si esset veru, daret idē tēpus p. fono laico, & ecclesiastico, & nō maius & minus: ergo cernit et odium p. foni. Ego em replico omnino e. datu in fauore ecclesie: & patronis vt expediāt id ad qd eos gratia admittit & non vltra: ergo non est faciendā cō sideratio aliqua, si in odium vel nec, vt euitēt poenā: & cur ma ius tempus dederit patronis ecclesiasticis, q. laicis, est alia rō: de qua plenē diximus §. in j. art. præsentis q. dñs prime prin. ¶ Nec obft. illud, quod expedit p. fono hñe clericum sibi gratum: & habere honorem in pñtando, & simili: quia ista nō possunt cē ranti, vt amplient gratiam, & mutent iuris dispñnem. Accipiet igitur quod possunt, & non vltra. sustinentur enim in hoc à iure. d. c. tertio. non ampliant fimbrias & sic in hoc non cōsiderat patronorum præiudicium. sufficit enim per representationem cōseruari eorum ius futurum. d. c. fi. hoc tit. ¶ Et per ista cō cluderem patrono à die vacationis currere tempus quadrime stre vel semestris: & vide Rotam. 2. 8. in ordine. §. all. dicentem hanc e. cōem opi. cōsidera p. dicta: quia credo illa militare, & maximē, ne laici ad eorum libitum ecclesias vacare sinant: & ita obseruatur hodie: nam per ordinarium non admittitur igno rantie allegatio vel impedimenti: sed elapso tpe dato ad pñtā dum, incontinenti ipse prouidet. ¶ Et pro ista mea rōne diuer sitatis faciunt quæ. j. dicam in xj. seq. art. post Io. An. in c. fi. de in integ. ref. de ratione, quare quando contenditur de iure eligē di, si lis non finitur j. tempus datum ad eligendū, non deuoluitur ius prouidēdi ad superiorem, sicut fit in pñtatione: & certe ei<sup>o</sup> dicta multum faciunt. p. his. q. §. cōsideraui vide igi. j. in d. xj. art.

19 ¶ Limitatē tamen istā meam opi. in casu, de quo. j. in xx. art. in fi. præsentis. q. prin. qñ vacaret beneficium p. secretam resigna tionē: & resignans adhuc esset in possessione: vt ibi latē dixi.

¶ Nonus art. i. q. princ. 2. part. 2. Libri,

- 1 Lite mota inter patronos vel existentes in quasi possessione presentandi de iure pat. vel inter presentatos de institutione consequenda, nō finita intra tempus prefixum ad presentandum, an prouiso ecclesie vacantis deuoluatur ad habentem instituire. & n. 2.
- 3 Intellectus ad c. 3. c. cum propter. & c. eam te. extra de iure pat.
- 4 Patroni si discordant ex quacunque causa, etiam in persona presentanda, expectabitur per semestre ad vacationem.
- 5 Patroni ecclesiastici an habeat semestre ad presentandū, laici quadrimestre.
- 6 Tempus semestre datum ad presentandum clericis patronis, datur ad litem finiendam quibus elapsis prouiso deuoluitur ad habentem instituire, re seruato iure euincendi: vt lite finita possit representare iam institutum pro eius iurium conseruatione, in laico conseruatur tempus quadrimestre.
- 7 Lis iuris patronatus siue laicorum, siue clericorum intra tempus eis datum ad presentandum, debet finiri.
- 8 Lite mota de iure patronatus inter clericos vel laicos ecclesia vacante, non finita intra tempus semestre in clericis, quadrimestre in laicis, prouiso il lius ecclesia vacantis deuoluitur ad habentem instituire. Idem, si fuerit lis mota ante ecclesie vacationem, & postea ecclesia vacauerit, & non finita infra tempus prædictum, secundum qualitatem patronorū & n. o.
- 10 Episcopus solus potest quem instituire sine aliqua patronorum litigatium presentatione.
- 11 Episcopus potest conferre ecclesiam lite mota inter aliquos vel laicos vel clericos de iure patronatus illius ecclesia, quæ tamen habeatur prouis libera. & ei per episcopum prouidebatur, etiā non expectato sine litis, nec quadrimestri, nec semestri: sed incontinenti. & n. 13.
- 12 Ecclesia an sit libera. & non patronata, quomodo & vnde conflare possit.
- 14 Lite mota inter patronos vel existentes in quasi possessione presentandi, & episcopum qui dicit ecclesiam liberam, tamen non constat non finita intra

- tempus datum ad presentandum, prouiso non deuoluitur ad episcopum, & quid ita. n. 15. & idem iudicium si questio foret inter prefatos de idoneitate presentandi, & n. 16. 2. 5. 26.
- 17 Fraudibus via non est aperienda.
  - 18 Lis si fuerit inter patronum & episcopum, super idoneitate aut insufficien tia, vel iure patronat. economus est adhibendus.
  - 19 Lites plures esse possunt & quot inter episcopum & patronos.
  - 20 Lite mota inter patronos de presentando vnum ex presentatis, non currit eis tempus datum ad presentandum, nec ecclesie prouiso deuoluitur ad episcopum.
  - 21 Lis si fuerit de presentatione facta, maiori parti statuer. & si inter eos, quos constat esse presentatos. n. 2. 2. 27.
  - 23 Innocentius, canonum pater.
  - 27 Patronis presentare negligentibus, deuolutio fit ad episcopum.
  - 28 Patronis non convenientibus in presentando, intra tempus prefixum ad presentandum, deuolutio fit ad episcopum.
  - 29 Tempus datum ad presentandum non currit patronis, mota lite inter praesentatos: non de iuris patronatus, sed super forma presentationis.
  - 30 Lite mota inter presentatos ex vi iuris pa. & presentandi, tempus datum patronis ad presentandum, currit eis prouiso que ad episcopi deuoluitur.
  - 31 Lite mota inter patronos de iure patronatus ex causa, vt quia dicatur ius patronatus amissum ex aliqua causa, et non finita intra tempus datum ad presentandum, tempus currit, & prouiso voluitur episcopum, & quid si aliqui dicunt ius pat. ad se deuolutum, n. 3. 2.
  - 33 Lite mota inter asserentes se esse patronos, de quo est dubium, nec etiam constat ecclesiam esse liberam, non finita intra tempus, episcopus confert, re seruato iure euincendi. & quid si dubitatur, an tales sint patroni, cum neu ter iporum sit in quasi possessione, & litigatur super iure pat. nec episco pus est in quasi possessione conferendi. & n. 3. 4.
  - 35 Lite mota inter patronos de proprietate iuris patronatus, quorum alter est in quasi possessione, alter vero non, omnibus presentantibus ante litis con testat. à quasi possidente presentatus, est preferendus. Declara & limit. omnia prædicta. n. 3. 6. 3. 7. 3. 8. 3. 9. 4. 1. 4. 2.
  - 40 Consuetudo supplere non potest, etiam prescripta, vt non corrigatur negligentia.

**1 Cadit** hic. 9. ¶ dubitare quid si est questio seu lis inter ip sos patronos vel existentes in quasi poss. præsen tandi de iure pat. & inter presentatos ad institutionem conse quendam, si non finitur lis infra semestre vel quadrimestre iux ta qualitates presentantium, an huiusmodi temporibus elap sis prouiso ecclesie vacantis deuoluatur ad habentem instituire: & quid si est questio inter patronos, vel presentatos, & epim: & sic an hoc impedimentum pendencie litis si durat vltra tps datum ad presentandum, excusat patronos, vt non currat eis tempus: ¶ Et in hoc est dicendum esse iura aperta, videlicet tex. in c. 3. in fi. hoc tit. ibi & id ipsum etiam facit, si de iure pat. quæ stio emerferit inter aliquos: & cui competat infra quatuor mē ses non fuerit diffinitum. vbi aperte vult tex. q. sicut quando p. sentatus nō potest admitti sine scandalo, episcopus ordinet in rotum ecclesiam: vt est ibi tex. ita etiam fiat si est questio de iure pat. & j. quatuor menses non fuerit diffinita, vt ibi. ¶ Hoc idem vult tex. in c. si vero. hoc ti. q. si habens instituire non po test ecclesiam ordinare propter controuersiam laicorum liti gantium de iure pat. illius cuius lis prorogatur. & dicit ibi gl. in verb. prorogatur. f. vltra quatuor menses, q. habens instituire instituat ibi personam idoneam quæ postmodum represente tur per euincentem ius pat. & dicit hoc esse faciendum etiam appellatione remota. ¶ Idem vult tex. in ca. cum propter. hoc ti. qui expressè dicit, q. si est questio inter patronos, & nō fue rit diffinita j. quatuor menses, habens instituire ordinet eccle siam, & euincens ius pa. representet institutum, ne præiudiciū sibi generetur. ¶ Tex. tamen in d. c. eam te. hoc ti. videtur velle q. si est j. questio inter patronos super iure pa. alicuius eccle sie, & non fuerit lis terminata j. sex menses à die vacationis, sit licitum habenti instituire de persona idonea ipsam ecclesiam ordinare. ¶ Ecce quomodo ista iura videntur contraria. nam tex. in c. 3. in fi. in c. si vero. iuncta gl. & in c. cum propter. viden tur velle, q. si lis non terminetur infra quadrimestre deuoluat ad ordinarium totalis collatio pro illa vice. ¶ Tex. vero in d. c. eam te. j. videtur velle requiri lapsum sex mensium. ¶ Gl. in d. ca. eam te. dat plures sol. ad ista iura. Prima est in posse habentis instituire, vel expectare patronos litigantes per sex mē ses: vel si ei videbitur longa expectatio, expectet tamē per qua drimestre, vt sic iura concordentur. ¶ Et ista solutio videtur se cundum me probari per text. d. ca. eam te. ibi licitum tibi fit de persona idonea ordinare. ergo videtur velle ille text. quod si placuerit hñti instituire licebit sibi expectare vsq. ad lapsum se mestre, & sic nō solū poterit expectare p. quatuor mēses sed et p. sex. ¶ Sed certe ista inductio tex. p. dicti hñ pcedit: nā nō dat eē licitum

# Cæsar Lambertinus Episcopus

licitum expectare ultra quatuor menses vsque ad semestre, sed dat habetū instituire eē licitū post sex menses: ergo añ sex menses non licebat. vnde ille tex. nō pbat istā sol. sed bene facit ad aliud. de quo. j. erimus dicturi. ¶ Scđa est solutio gl. c. 3. & c. cum pp corrigat. e. eam te. & sic q̄ expectetur litigātes patroni p quadrimestre, & nō semestre. ¶ Sed ista sol. nō est tenenda cum sit vitāda legum correctio. q̄ solutio fuit Laur. vt refert gl. Bern. qui Ber. in fi. eam tenet & dicit de. quoniā & sic. c. 3. fuisse factā seu factū post dec. eā. licet c. eā te. sit postea situatū. Tu pondera. q̄ si de. eam te fuisse correctum. per d. c. qm̄. de nullo alio seruire: & iō esset superflua in corpore iuris quod non est dicendū. ¶ Alia est solutio, q̄ c. qm̄ & c. cum pp loquātur, vt currat quadrimestre à die mote trouersie. c. eam te. vero vt currat semestre à die vacationis. & dicit gl. in d. c. eam te. pro hoc facere, q̄ ille tex. cōsiderando vacationē cōcordat eū Lateranen. concilio. c. nulla. de concess. præb. dans semestre colatori à tempore vacationis: vt idem obseruet in presentatione. ¶ Dicit. ēr pro ista sol. facere, quia illa iura. c. qm̄. & c. eū. ppter. ponunt illa verba. si quæstio emerferit: & sic cōsiderat quadrimestre à die, quo emerferit lis, & non a die vacationis, put considerat. c. eam te. vbi consideratur semestre postquam vacauerit. ¶ Sed gl. prædicta dicit id, quod dicitur quadrimestre currere à die mote litis, non habere rationem. nā hoc mō posset vacare ecclesia, quasi per octo menses: puta quia erāt quasi elapsi quator menses: quia in fi. quadrimestre patroni præsentantur: & tunc orta est lis expectando sinē p alios quatuor menses, p octo quasi menses vacare ecclesia: & ideo Gof. nō tenet istam sol. sed v̄ potius approbare primā, q̄ hoc sit in posse habentis instituire. vel p. c. qm̄ corrigat. c. eam te. ¶ Gl. vero in c. si plures. 16. q. 7. in fi. cum quærit, quid agendum cum patroni discordent inter se in presentando? & ponit quandam amplā dist. in fi. illius subdistinguit, q̄ qm̄ est discordia: quia vertitur lis super ipso iure pa. currit semestre à die vacationis. & ita loquitur. d. c. eam te. quadrimestre vero à die mote litis: & sic cōcordat eū 3. sol. postea p. gl. in d. c. eā te. & illā approbat, & nō reprobat. vt fecit gl. Bern. in d. c. eam te. hanc etiam sol. & opi. tenet Inn. ante fi. c. j. hoc tit. vbi vult, q̄ si patroni habentes quasunque concordias j. sex menses, se non concordant, ep̄s instituet alium auctoritate concilij Lateranen. f. ca. 2. de concess. præb. & c. eam te. & sic considerat semestre à die vacationis, & sint discordie quecunque. ¶ Postea idem Inn. ponit, quando est cōtrouersia inter patronos super ipso iure pat. & dicit expectari per quadrimestre: & sic à die mote litis. & alle. d. c. quoniam, & idem vult ipse Inn. in d. c. eam te. cum se remittit ad dicta per eum ad. d. c. j. quod etiam vult ipse Inn. in d. c. quoniam, vbi apte vult, q̄ si j. patroni discordant ex quacunque causa etiam in persona presentanda, expectabitur per semestre à die vacationis: iuxta d. c. nulla. de concess. præb. Si vero est quæstio super iure pat. vel quasi pos. ipsius, expectabitur per quatuor menses à die mote litis. ¶ Dicit tamen vnū notabile: q̄ si aliqui ex patronis sint in quasi pos. presentandi & aliqui non: & existentes in quasi pos. presentant, q̄ eorum presentatio est admittenda, & sequenda institutio: licet lis non sit finita super proprietate: per c. consultationibus. hoc tit. ne priuatur sua quasi pos. de quo tamen latè diximus. s. in j. part. huius libr. in 3. q. princ. in 4. art. & sic vult expressè Inn. semper patronum habere sex menses ad presentandum: & semestre durante, quibusunque liti- bus succedentibus ep̄m non posse ordinare ecclesiam, nisi illo elapso: & quadrimestre habere locum à die mote litis: & idem vult ipse Inn. in d. c. cum pp. Gof. de trano autem cōciuis meus in sum. huius ti. in ver. cum aut inter presentantes. tenet illam sol. gl. vt existente lite inter patronos sit in posse ep̄i illos expectare per semestre: iuxta. c. eam te. si vero videretur sibi maxime expectatio. expectet per quadrimestre: & ita loquitur text. in d. c. quoniam. ¶ Hof. in summa huius ti. in §. qd iuris. in ver. si vero quō. & p̄ sequens damnat illas duas sol. f. c. qm̄. corrigere. c. eam te. & illud etiam semestre computari à die vacationis, & quadrimestre à die mote litis. ¶ Et dat aliam sol. f. per semestre expectari patronos ecclesiasticos, vel mistos litigantes super iure pa. per quadrimestre vero patronos laicos litigantes de iure pa. & idem, si de quasi pos. ipsius: verum quia quasi pos. fidens admittetur, & fiat institutio, & non expectabitur euentus litis proprietatis: iuxta tex. in d. ca. consultationibus. hoc tit. & hoc quando ecclesia vacat, sit huiusmodi quæstio: scēus, si ecclesie est iam prouiso, & postea lis moueatur, quia non fiet representatio, & de iam prouiso, nisi lite finita: nam non vacādo ecclesia, nihil est quod vrgeat. ¶ Et more solito dānat Gof. velut tenentem opi. semestre currere à die vacationis, quadrimestre à die mote litis: sed certe Gof. hoc nō tenuit: sed posuit illud in posse habentis instituire: vt expectetur per semestre

& si noluerit, expectabit per quadrimestre: vt s. eius dicta retulimus. Verum hoc dicit Gof. in ista sua summa huius tit. in ver. bo. admittēda. s. in prin. j. art. presentis. q. prin. ¶ Tu t̄ aduerte: nam vt latè diximus in d. j. art. olim erat ambiguitas, an ecclesia fidei patroni haberent semestre ad presentandum, & laici quadrimestre: & doct. dicunt tex. in c. vñico. hoc tit. lib. vj. declarasse hanc ambiguitatem decernendo semestre esse datum p̄ omnis ecclesiasticis: quadrimestre vero laicis: & hoc antea dixisse gl. in c. cum vos. de off. ord. Et ego probaui hoc fuisse iam declaratum per ius antiquum expressius q̄ per ius nouum: vt ibi latè: vbi vult incidenter: & diximus d. c. eam te. fuisse factum ad effectum sicut datur semestre ad presentandum patronis ecclesiasticis: per c. 2. de suppl. negl. præla. relatum ad c. 2. de concess. præb. Ita detur semestre eis ad finiendam litem quæ inter ipsos esset super iure pat. ecclesie vacantis sicut dictum tps datur eis ad presentandum: & licet ille tex. nō loquatur expressè de patronis ecclesiasticis, dixi sic debere subintelligi, sicut in c. 3. hoc tit. loquens de litibus in tempore dato ad illas finiendas cōcordet secum. c. cum propter. e. tit. in tempore dato laicis ad presentandum. Ita d. c. eam te. loquens de semestre dato ad finiendas lites, concordet secum. c. 2. de suppl. negl. præla. loquens de semestre dato patronis ecclesiasticis ad presentandum: debet ergo intelligi. d. c. eam te. text. loquens de litibus patronorum ecclesiasticorum Et sic est concludendum, q̄ sicut p̄ omnis ecclesiasticis datur tps semestre ad presentandum: ita detur eis semestre ad finiendam litem: quibus tpsibus elapsis singula singulis referendo deuoluitur prouiso ad habentem instituire, reseruato iure euincendi: vt finita lite rep̄tare possit iā institutum pro conseruatione eius iurium Et ita debet intelligi p̄ dicta iura, quæ videbantur p̄ria, cum iste sit verus intellectus datus ad d. c. eam te. & alia iura quæ ita concordantur: & ista est pura veritas in hac materia: quicquid dicant doct. antiqui: & ita tenet Io. An. Car. Abb. & omnes in dictis iuribus: licet considerationem meam supra scriptam non faciant: & omnes alij doct. j. allegandi: & illos quos allegauimus. s. in j. art. presentis. q. princ. ¶ Aduerte etiam, quod nullum ius habemus expressè dicens patronos laicos debere infra quadrimestre presentare: nisi tex. in d. c. quoniam, & in d. c. cum propter. hoc tit. Ex quibus istud percipitur hoc modo: nam cum illa iura velint lite non finita inter laicos deuolui prouisionem ad ep̄m instituire habentem: si igitur cum impedimento litis habent quadrimestre, laici p̄ sine lite habere non debent: ergo quadrimestre datum ad presentandum, datur ad litem finiendam. ¶ Et ex hac regula percipitur, litem super iure pa. tam ecclesiasticorum q̄ laicorum debere terminari j. tempus datum ad presentandum: & sic si inter patronos ecclesiasticos, vel mistos infra semestre: quia tantum tempus habent prædicti ad presentandum: p. ca. 2. de suppl. negl. præla. relatum ad c. 2. de concess. præb. & c. eam te. hoc ti. Sic etiam si est lis inter patronos laicos, qui habent quadrimestre ad presentandum, j. idem tempus finire debet: & sic tex. in d. c. qm̄. ita intelligitur & in eo subaudi debet: vt habeamus text. dantem quadrimestre laicis ad presentandum. ibi dum dicit: & ad ipsum et facit si de iure pa. quæstio emerferit inter aliquem subaudi. f. laicos per c. cum pp. hoc tit. & cui competet j. quatuor menses non fuerit diffinitum subaudi j. quos laici habent presentare. ¶ Istis sic consideratis hæc cōmunis decisio est discerniēda per partes. Et ideo primo est aduertēdum: q̄ art. no ster loq̄t, quādo litigatur de ipso iure pa. inter clericos vel laicos ecclesie vacante: quia tunc consideratur tempus semestre in clericis, & quadrimestre in laicis ad litem finiendam: infra quæ tempora lite non finita deuoluitur prouiso illius ecclesie vacantis ad habentem instituire. Sed si esset lis super iure pat. vel ipsius quasi pos. ecclesia non vacante, non consideratur aliquod tempus ad effectum representandi iam institutum, vel ad effectum, vt possit verus patronus presentari, cum ecclesia vacauerit, expectabitur finis litis: & ideo non priuabitur quasi pos. fidens sua quasi pos. donec lis finiatur. Vnde adueniente casu vacationis admittetur ad presentandum, & presentatus institutus et lite finita non amouebitur: per d. ca. consultationibus. hoc tit. vt dicit Hof. vbi s. in d. ver. si vero quæstio. & iste sit primus casus. ¶ Ex quo elicio secundum casum, quando quæstio iuris pa. fuit inter patronos super iure pat. vel ipsius quasi pos. clericos vel laicos ante ecclesie vacationem: vt in proximo præced. casu: & tantum durauit, q̄ ante eius decisionem ecclesia vacauit: deo enim ex identitate rationis: q̄ si huiusmodi lis adhuc durauit tanto tēpore, vt lapsum sit semestre si inter clericos, vel quadrimestre, si inter laicos, adhuc durabit decisio s. posita. ca. j. in fin. & in d. ca. eam te. & in aliis iuribus. s. & j. allega. quod episcopus solus poterit ibi aliquem instituire sine 10 aliqua ipsorum j. patronorum litigantiū presentatione: quia idem est



idem est, litteram fuisse inceptam post vacationem, vel ante: & tñ  
 1 terminū à iure datū non finita: & pōdera hūc casum, qui est  
 2 i verus, & ita clarus ab aliquo non posuit. ¶ Tertius est casus,  
 qñ ecclesia vacauit, & est certū, semp dictā ecclesiā fuisse libe-  
 3 ram, & nūq̄ habitam p̄ patronatā, puta maximē: q̄ in præce-  
 dentibus vacationibus de ea tanq̄ de libera fuerit p̄ solū ordi-  
 narium p̄uicā: & mō aliqui clerici vel laici dicūt se patronos &  
 litigant de iure p̄ dictā ecclesiā: & tūc q̄ clarum est eos non  
 4 eē pat. onatos, ep̄. debet p̄cedere ad collationem illius, vt fol-  
 ius erat nullo sine neclius, nec semestri, seu quadrimestri ex-  
 p̄ctato: sed incontinenti eū vacat, illā conferre p̄t. Ita Paul. &  
 post eum Car. in cle. plures. in §. si. in vlt. col. hoc tit. vbi forma-  
 liter dicit, q̄ quando confasset litigantes non esse patronos, li-  
 bere potest statim ep̄s ordinare ecclesiam non obstante tēpo-  
 5 rum d̄dicatione: & alleg. in arg. c. consultationib. hoc tit. Sequunt  
 ē ad litteram ibi Pet. de Anch. in fi. & Imo. similiter in fi. in ver.  
 vltimo quārit, voluit hoc etiam pulchre Abb. in c. si vero. in 2.  
 not. hoc tit. vbi dicit ad litteram illud, quod dicitur, ep̄s non de-  
 bet incontinenti conferre ecclesiam, si aliqui contendunt su-  
 per iure p̄a. intelligitur, quando constat ecclesiam esse patrona-  
 tam: nam si ignorat, cui p̄petat, debet expectare vsque ad tem-  
 6 p̄s prædictū. s. semestre vel quadrimestre, vt §. sed si non cō-  
 staret ecclesiam esse patronatam, non tenetur ep̄s differre p̄uic-  
 sionem ad solam assertionem contententium de isto iure. all.  
 in arg. c. volumus. 16. q. 4. Sequitur etiam prædicta Gay. in rep.  
 7 c. si. de elec. lib. vj. in fi. §. 1. col. & in prin. seq. ¶ Tu aduerte ad  
 hunc tertium casum, quō possit cōstare ecclesiam esse liberā,  
 & non patronatam, cum quelibet ecclesia cōstruatur, & sic de-  
 ducatur de nō esse ad esse: & ideo d̄r ius p̄a. artificiale, & nō natu-  
 8 rale: vt diximus. §. in j. par. j. li. in 2. q. prin. in j. art. nam ecclesia  
 non nascitur, vt ibi: & quis fundans sibi ius p̄a. non reseruauit.  
 Ita. n. tamen patronus, vt per doc. in c. significauit. de test. &  
 diximus in d. 2. q. prin. in 4. arti. ergo dici non potest constare  
 illam non esse patronatam: sed potius esse patronatam, vel dubi-  
 9 tati: & ideo prælat⁹ deberet expectare t̄ps datum ad præsen-  
 tandum: excepto, si diceret ex scriptura fundationis vel ex ali-  
 qua sententia ecclesiam apparere liberam: sed isto casu non p̄-  
 cederet allegatio in arg. tex. in c. consultationibus. h̄c ti. cum  
 ille tex. non loquatur in ip̄is terminis: sed alia iura loquentia  
 de probatione, quā sit per scripturas, & sententias: vt in ea. j. de  
 10 proba. & in c. quoniam frequenter. vt lite non contesta. & in  
 c. cum inter dilectos. & per totum. de fide instr. ¶ Nisi dicas vt  
 in formatione huius casus §. dixi: nam formaui illum cum con-  
 staret ecclesiam nō esse patronatā: quia solita erat prouideri p̄  
 collationes solius ep̄i: & nō ad patronorum præsentationem:  
 & hoc modo probat in arg. d. c. consultationibus. nam sicut ma-  
 nutenerit in sua quasi pos. quasi possidens per d. c. consultationi-  
 bus. Ita debet manuteneri collator in sua quasi pos. collatio-  
 nis. Et ideo Car. post Paul. allegauit illum text. in ar. & similiter  
 in arg. probat tex. in d. c. si volumus. 16. q. 4. allegatus p̄ Abb. in  
 d. ca. si vero. quia alias dicta iura non probarent hanc conclus.  
 ¶ Licet etiam dici possit adhuc posse probari ecclesiam nō pa-  
 11 tronatam eo modo, quo dixi, cum tractauit an ecclesia præsu-  
 matur libera vel patronata. §. in 2. part. j. lib. in xj. & vlt. q. prin.  
 in 7. art. nam si ecclesia longissimo tempore fuit habita p̄ pa-  
 tronatā: ita censebitur & fundatorem voluisse illam eē patro-  
 natam: quia non nascitur: & ius p̄a. est artificiale, & non natura-  
 le: vt §. diximus. Si vero nunquam apparet aliquis quasi possi-  
 dens ius p̄a. illius, & præsumetur libera: arg. d. ca. significauit. &  
 per alia per me allega. in d. 7. art. ¶ Dicerem ergo, q̄ si ep̄s est in  
 quasi pos. conferendi: puta quia vltima collatio est facta me-  
 12 ro iure tanquam de ecclesia libera, & non dico iure deuoluto  
 vel alio respectu: & tunc tanquam existens in quasi pos. confe-  
 rendi ordinarius, & ex quo liquide de patronatu non constat,  
 potest statim conferre: & ita loquitur in arg. tex. in d. ca. volu-  
 13 mus. ¶ Verum dicerem, q̄ postea lite finita & constituto de  
 iure pat. litigantium fiet representatio per euincentem, vt sibi  
 acquirat quasi pos. in futurum. ¶ Aut vero de ista quasi pos. cō-  
 ferendi ep̄i dubitatur: & tunc dicendum vt in casu, qñ litigant  
 pat̄ri cum ep̄o, de quo. ¶ Aut sumus in casu q̄ ecclesia sem-  
 per fuit libera: & licet sit facta, & non tanta: vnde semper vt de  
 libera fuit de ea dispositum, vt libera habita: & hoc cōstat ep̄o:  
 & poterit illam similiter incontinenti conferre, & non ad in-  
 stantiam assertentium se patronos: & super hoc litigantium re-  
 tardare collationem illius: & isto vltimo modo clarius p̄cede-  
 re potest conclusio doc̄t in isto tertio casu: licet re vera ip̄s lo-  
 quantur in primo membro mee distinctionis allegādo in arg.  
 d. c. consultationibus. Nota ista: quia subtilia, & non explanata  
 ab aliis isto modo. ¶ Vidi postmodum d. Phil. de sarracenis qui  
 in ca. j. hoc ut. ponit quatuor breues conclusiones: & in prima

conclu. videtur tenere cum §. alleg. doc. licet eos non alleget.  
 postea in c. eam re. i. vlt. not. hoc dicit expresse, & remittit se ad  
 latē dicta per eum in c. si vero. in j. no. qui in d. c. eā re. in 3. con-  
 14 clu. super gl. idem dicit in quib⁹ locis nil aliud facit, nisi quod  
 refert Abb. in d. ca. si vero. & dicit idem tenere Bened. capram:  
 & Moder. Perusinos: & ita residet: & licet alleget in arg. c. con-  
 sultationib. & c. volumus. tamen aliter illa iura non inducit: &  
 ¶ Quartus est casus, qñ patroni  
 vel existētes in quasi pos. præsentandi alicuius ecclesiā litigāe  
 eū ep̄o: quia dicūt se patronos vel existere in quasi pos. p̄i: & di-  
 15 cūt ecclesiā esse liberā: & nō p̄stat clare de libertate: sed  
 videtur patronata, vel ep̄s dicit se esse in quasi pos. cōferēdi il-  
 lā ecclesiā, cū vacare cōtingerit: & ista lis fit inchoata ante vaca-  
 tionē vel post, & nō finitur: & quāuis sit lapsum semestre vel  
 quadrimestre datū patronus ad p̄slandū: nihilominus ep̄s  
 nō poterit prouidere ecclesiā in totū, & illam alicui conferre:  
 sed seruari debet q̄ habet in c. cū vos. de off. ord. vt diocesanus  
 ponat in ea economū qui ecclesiā deseruiat, fructus percipiat,  
 & cōseruet p̄ futuro rectore, ne lite durāte dilapident. Ita vi-  
 detur p̄bari in d. tex. c. cū vos. qui loquit de ecclesia patronata  
 cuius prouisio retardat ex ista causa, vt ibi: nā scire h̄mōi lire,  
 q̄ nō est inter patronos, vt possit eis culpa attribui, p̄pter quā  
 16 curret eis t̄ps semestre vel quadrimestre: vñ in hoc casu t̄ps  
 prædictū patronis nō currit: & sic nō habet locū c. si vero. c. j. in  
 fi. & c. eā re. hoc tit. nō pōt dici aliqua culpa: & ideo non currit  
 eius t̄ps: & ratio huius cōclusionis adducit per doc. j. allegan-  
 17 dos: ¶ quia sic hoc casu curret dictū t̄ps, ep̄s saepe fingeret  
 causas, & negaret patronū esse patronū solū: vt lapio t̄ro t̄pe  
 p̄fixo ad præsentandū, vel ad litē finiendā, q̄ t̄ps est idē, ip̄s  
 solus prouideret ecclesiā de ea p̄sona, q̄ sibi videretur in præ-  
 18 dicitū ipsius patroni. ¶ Et idē dicendum est, si q̄stio est inter  
 ep̄m & patronos de idoneitate p̄senti: quia ep̄s examinādo p̄-  
 sentationē dicit illā factā de nō idoneo: nā ista quæstio stan-  
 te quāuis infra semestre vel quadrimestre nō decisa ep̄scopus  
 nō ordinabit ecclesiā modo suo: sed expectabitur finis litis: nā  
 cū ex p̄sentatiōe acquiratur ius p̄sentatio: vt in c. dilectus.  
 de off. lega. vbi hoc nota. nō debet præiudicare p̄sentatio, si  
 quæstio non deciditur infra t̄pus p̄senti ad præsentandū, alias  
 similiter de facili posse supplantari patronū. nam cū nō tenea-  
 tur ip̄s p̄sentare, nisi in fine termini, & ep̄scop⁹ habeat exami-  
 19 nare p̄sonas & facere edictū, iuxta formā c. si. de elec. lib. vj.  
 non posset de facili ista quæstio expediti infra illud tempus: &  
 sic deluderetur p̄sentas & p̄sentatus. Ita in terminis vult glo.  
 ante fi. in d. c. eā re. quæ licet videat loqui clare de isto vltimo  
 dicto: tamen eius verba & ratio possunt adaptari ad vtraq; li-  
 20 ta: vult etiā gl. magis in genere loquēs: & sic comprehendēs  
 vtrūq; dictam in c. si plures. in glo. j. xvj. q. vij. idē vult do. Gof-  
 fre. concius meus in summa huius tit. in ij. col. in versu. cū autē  
 p̄sentantes. qui loquitur, quando est quæstio inter ep̄m & pa-  
 tronos: quia ep̄s ignorat eos patronos, quod ep̄s debet pone-  
 re economum, qui aut fructus in vtilitate ecclesiā conuertat:  
 aut fideliter future p̄sonæ reseruet. & alleg. d. ca. cū vos. vo-  
 luit etiam Inno. generaliter loquendo in c. j. in fina. verbis hoc  
 tit. hoc etiā lo. an. in d. c. cū vos. in fi. col. post Inno. ibi & in ca.  
 quoniam. in pe. col. hoc tit. remittendo se ad no. in d. c. eam re.  
 ad c. eum vos. & Card. in d. c. j. in fi. opp. in ij. col. ante versic.  
 quæro de intellectu. & clarius idem Card. in cle. plures. in §. si.  
 in vlti. col. in versu. quæro si patroni. hoc tit. vbi ponit distinctiō,  
 Pau. quam ip̄s sequitur: & in primo membro distin. ponit pri-  
 21 mum dictum, quando est quæstio inter ep̄scopum & patronū  
 super ip̄o iure pat. & in vlti. membro sue distin. ponit secundū  
 dictum, quando est quæstio super p̄sentatione ratione p̄-  
 rogatiue, siue ratione formæ p̄sentationis: & dicit, q̄ ex la-  
 plu temporis prædicti non affertur p̄iudiciū p̄sentanti nec  
 p̄sentato: quia hoc non est quid imparetur eis. alleg. ca. eum  
 Bertoldus. de re iudi. & reg. sine culpa de reg. in lib. vj. & addu-  
 22 cit rationē, quia si aliter diceretur, pararetur t̄ via fraudibus, q̄  
 esse non debet c. vnico. in fi. vt ecclesiastic. benef. conse. sine  
 dimi. & cap. vnico. in fin. de concessio. p̄bend. lib. vj. statuitur  
 enim hoc tempus ad p̄sentancum, non ad instituendum:  
 & sic potest fieri vltima die termini, vt ibi per eum: quem se-  
 quuntur ibi Petr. de ancha. in fin. & Imol. in penult. colum. in  
 versicul. vltimo quærit, voluit etiam vtrumque dictum Abba.  
 pulchre in dic. cap. eum vos. in vltima colum. vbi dicit hoc. ibi  
 tenere omnes in cap. primo. in fin. hoc tit. & idem Abb. simi-  
 liter vtrumq; dictum ponens in ea. quoniam. in fi. vlti. no. in ij.  
 colū. hoc tit. voluit etiam Gay. in repe. ca. fi. in 50. & 51. colū.  
 de elec. lib. vj. vbi recitat formaliter dicta Card. post Paul. in  
 dic. clemen. plures. in §. fin. hoc tit. & voluit Firma. in tract.  
 de ep̄scopo. in secun. part. iij. lib. ante fi. vigesima prima. q. in  
 versu.

# Cæsar Lambertinus Episcopus

ver. postremo dubitatur. ¶ Prædicta est pulchre & clare tenuit  
summa directorij iuris hoc tit. §. 2. i. ubi aperte dicit, quod si est quod  
28 inter patronum & episcopum puta quia episcopus dicit presentatum indig-  
num, patronus dicit idoneum, vel episcopus dicit se patronum: tunc  
episcopus ponet econonum ut §. est dictum: & non currit semestre vel  
quadrimestre: & nota illa verba: quia episcopus dicit se patronum, per ea  
quod ponderabimus, voluit et Pau. de cita. in hoc tra. in 6. part. in  
3. art. in 1. q. in ver. 3. postponere potest: ponit et hæc duo di-  
cta d. Phil. de sarr. in d. c. in ver. dicit et hic lo. An. cum seq. &  
in c. eam te. super gl. magna. in 9. conclu. ubi alle. G. y. ubi §. &  
ponit utriusque dictum: & alle. et Rot. 2. 16. inc. item secundum  
29 omnes. in nouis quam allegauit Gay. ibi. ¶ Tu circa ista dic-  
ta aduerte: quia possunt esse, non dico due, sed plures lites in-  
ter episcopum & patronum: prima enim terminos in quibus formaui  
casum. §. f. quia episcopus dicit ecclesiam liberam & non patronatam, &  
illius collationem ad se spectare. Itē, quoniam episcopus dicit se esse in qua  
si pos. conferendi illam ecclesiam: & sic velle conferre: vt dixim⁹  
proximè in præc. casu: quia debet in illa quasi pos. seruari si de  
ea p̄titerit: & iste due lites comprehenduntur sub decisionibus do-  
ctorum in genere loquentium de litibus, quæ sunt inter episcopum  
& patronum ¶ Tertia potest esse lis: quia episcopus dicit præsentan-  
dum non esse idoneum p̄ntationem non firmiter factam: & simi-  
lia de qua loquuntur doc. §. all. loquentes de secundo dicto. ¶ Quar-  
ta potest esse lis: quia episcopus dixit se patronum: & alter similiter di-  
xit se patronum de quo loquitur Abb. & alij. §. all. loquentes esse li-  
tem inter episcopum & patronum super iure pa. & presertim summa  
directorij iuris ubi §. ubi aperte ponit casum, quando episcopus dicit  
se patronum vt ibi ponderauimus: cum eius dicta retulimus:  
& ista lis potest esse duplex. scilicet super proprietate: & super quasi pos.  
p̄ntandi: & iste lites probantur per doctrinas doct. de quibus §. &  
presertim per summam directorij iuris, quæ vult et non currere  
tempus patrono in hoc casu. ¶ Et ego considero quintam litem  
posse esse: si episcopus opponat p̄ntantes eos esse excommuni-  
catos vel aliter criminosos & non admittendos ad p̄ntationē.  
de quibus diximus §. in j. par. huius 2. lib. in 2. q. prin. p̄ discursum  
illius vel eos amisisse ius pa. de qua admissioe dicemus j. Deo  
duce in 3. lib. nam compatroni presentant vt habiles: & episcopus di-  
cat illos inhabiles, donec de hoc cognoscatur, non curret pa-  
tronis semestre, nec quadrimestre: quia prædicta poterunt per  
episcopum opponi: & litem p̄trahere in longum ultra dictum tempus:  
& sic beneficium conferre, & supplantare patronos: vnde cum ista  
ratio militet in hoc casu, dicendum est idem esse: & hanc litem et  
includi sub §. allega. generalibus decisionibus doc. loquentium,  
quando est quæstio inter episcopum & patronos. ¶ Dicerem bene al-  
liud, quod si huiusmodi oppositiones contra presentantes fierent per com-  
patronos ad effectum priuandi, seu priuatos denunciari facien-  
dum ipsos compatronos presentantes, vt eorum ius eis acce-  
scat, ex quo episcopus in hoc dicitur supplantare eos, currat patronis  
t̄ps, sicut currit, cum litigat de ipso iure pa. vt proximè dicitur  
20 in 9. casu. Considera ista, quæ p̄nt accidere t̄pe in facto. ¶ Quis  
tus est casus, quoniam p̄nt ecclesiam esse patronatam, & p̄nt tales  
esse patronos, & ex quo patroni sunt discordes: quia diuiserit  
vota sua plures presentando: & super hoc litigat, & tractatur de  
meritis presentatorum, & quis pluribus iuuetur suffragis: &  
quæritur de gratificatione facienda: & nullo modo est lis super ip-  
so iure pa. vel quasi pos. Sed de p̄ferendo vnum ex presentatis  
propter numerum, merita, vel gratificationē, quæ qualiter p̄ce-  
dant, non est nunc materia nostræ: sed dicitur latè §. in hac. 2. par.  
huius lib. in 9. q. prin. in x. art. & vt volunt omnes in locis. §. al-  
lega. quod in specie. j. proximè allegabo: non currit tempus se-  
mestre, nec quadrimestre, sed expectabitur finis litis: quia non  
est quid imputetur patronis discernat igitur habens instituere  
numerum suffragiorum, merita presentatorum, vel gratificet-  
ur, si sunt in parti, cui voluerit, & non patiat ecclesiam vacare.  
Ita tenet Host. in sua summa huius tit. in §. quid iuris si prop-  
ter. ubi etiam tractat qualiter in hoc habens instituere, proced-  
et. quæ omnia nos dicemus ubi §. & Gof. similiter in sua sum-  
ma huius tit. in ver. si plures sunt patroni & discordant iuncto ver-  
seq. cum autem inter presentantes: nam in primo vers. ponit  
quid agendum per habentes instituere, & non vult tempus cur-  
rere in seq. vero ver. vult tempus currere, vt in alio casu, j. dice-  
tur: & in hoc sentit gl. in d. c. eam te. dum facit d̄fiam, quando  
litigatur super iure pa. vt currat tempus, quando circa aliud: &  
sic in casu nostro non currat. ¶ Et idem vult in d. ca. si plures gl.  
eodem modo illam ponderando. 16. q. 7. voluit etiam Inn. ex-  
pressè in d. c. ante si. in ver. missarum. hoc tit. & ibi lo. And. in j.  
col. & expressius idem lo. And. in c. 3. in princ. 3. col. hoc tit. ubi  
dicit assertiue teneas post factam presentationem: licet dis-  
cordent hæc iura. f. quod episcopus conferet, locum non habere, quæ so-  
lum loquuntur quando de iure patr. quod emerit, non quan-

do fuerit quæstio inter presentatos. & remittit se ad dicta per  
eum in d. c. eū vos. & voluit Car. in d. c. 3. quæ sequitur. 9. quoniam  
in vlt. char. Et idem Car. post Pau. in cle. plures. in §. si in vlt. col.  
21 hoc tit. ubi in vers. p̄ntio casu dixit, quod si est quæstio de præ-  
sentatione facta, statim maiori parti. c. 3. hoc tit. & si erit parili-  
tas, distinguenda erunt merita, vel locus erit gratificationi: arg.  
c. pe. de resc. & hoc si fieri potest sine scandalo vel mortis peri-  
culo, alias recurreretur ad remedia de quibus in ca. 1. 2. & 3. hoc  
tit. Sequitur ibi Pet. de Anch. in d. cle. plures. in §. & Imol. ibidē  
in penult. col. in ver. vltimo quærit. & vult etiam summa direc-  
torij iuris in hoc tit. in §. 2. 1. & hoc expressè tenet Lap. in alle.  
78. fol. 29. in v. col. in ver. ad v. q. ubi dicit non esse dicendum,  
quod vbiunque esset lis inter coelectos seu presentatos, episcopus pos-  
sit ponere rectorē: quia frustra loquerentur iura de modo  
procedendi inter coelectos vel presentatos: nam in talibus dis-  
cordiis iura adhibent alia remedia. vt in d. ca. j. & ij. hoc tit. Sed  
decretalis quoniam §. est tertia e. tit. non debet intelligi, quando  
est quæstio inter duos electos seu presentatos: sed quando est  
quæstio inter ipsos patronos super iure pa. alleg. in arg. quod  
no. lo. An. in d. c. quoniam. in ver. de iure. in ver. quæquid præ-  
dixerit. vt ibi latè per eum sentit etiam Abb. in d. ca. cum vos.  
in vlt. col. in ver. idem est. quando est super gl. pe. de off. ordin.  
& G. y. in d. reper. c. si. in 2. col. de elec. lib. vj. & Phil. de sarr.  
in d. eam te. super gl. magna in 2. cōclusio. ¶ Ad vnum tamē  
est aduertendum. quod Inn. in d. c. j. ante si. & in c. 3. hoc tit. videtur  
limitare conclusionem huius casus, ponendo j. scripta forma-  
lia verba: dicit. n. super verb. missarum. si controuersia est inter  
22 eos. quos t̄ constat esse presentatos, statuit saniori parti: & si  
partes sunt pares distingues merita electorum. 63. distin. cap. si  
forte. & si pares sunt in meritis, locus erit gratificationi. c. cum  
autem. hoc tit. si autem sine scandalo non potest gratificari, eū  
per omnia pares sunt partes, tunc interdicitur diuina in illa  
ecclesia: vt in d. c. j. hoc tit. & si sic non concordabunt, auferen-  
tur inde reliquæ quæ sunt in causis. c. 2. hoc tit. & si nec sic pote-  
runt infra sex menses concordari, episcopus instituit alium au-  
thoritate concilij generalis. ca. 2. de conec. præben. & c. eam  
te. hoc tit. Et sic videtur velle, quod in hoc casu non fiat distin-  
ctio de sex & de quatuor mensibus inter clericos & laicos pa-  
tronos: sed quod sit casus de per se: vt quando sunt huiusmodi cō-  
trouersia, & non lites super iure patro. expectetur indistincte  
semestre. ¶ Subdit postea Inn. posse dici, & non male, quod ante-  
quam interdicanter officia, vel reliquæ extrahantur, debeant  
23 transire sex menses: & ita residet Inn. t̄ pater canonum, qui in  
hoc vitimo videtur velle debere prius transire semestre, & post  
ea sequi interdictionem, & reliquarū abstractio: & istis remediis  
non præualentibus ordinariū debere conferre ecclesiam. Et pos-  
set dici, quod ad ista faciēda transiret spacium t̄ps ipsi episcopo bene vi-  
sum: arg. c. de causis. de off. del. Sed Host. in summa huius tit. in  
§. quid iuris. videtur velle, quod episcopus lapsio t̄pe prius p̄uidere debet  
ecclesiam, & postea alia remedia facere: vt j. suo loco dicit. ¶ Ex  
quibus omnibus colligo t̄ terminis casus nostri esse dari aliud  
tempus. scilicet semestre, & plus arbitrio episcopi ad conferendum bene-  
ficium, cum veri patroni in p̄ntationib⁹ se non concordat, nul-  
la facta distinctione inter patronos clericos & laicos: & hic est  
nou⁹ intellectus, noua decisio, & nouum t̄ps, aliter ab aliis non  
ita expressè dictū, nec ad hoc ponderatū. ¶ Summa directorij  
iuris hoc tit. §. 2. 1. dicit formalia verba Inn. vera. nam ponit t̄-  
ps semestre indistincte vt fecit Inn. sed bene dicit, quod si omni-  
bus prædictis expletis partes non veniunt ad concordiam infra  
sex menses, si sunt clerici patroni. de conec. præben. c. 2. vel j.  
quatuor menses, si patroni sunt laici. c. quoniam hoc tit. episcopus  
instituet aliquē in illa ecclesia, & institutus p̄sentabitur ab eo: quia  
euincer ius pa. c. si vero. hoc tit. vt sic videatur esse in quasi pos.  
ca. consultationibus. hoc tit. postea prosequitur membrum, si  
super iure pa. sit discordia inter patronos, vt ibi per eum. ¶ Cir-  
ca cuius dicta est considerandum summam directorij cum Inn.  
quod post lapsum temporis episcopus instituet etiam in casu no-  
stro, quod est quod inter eos: quos constat esse patronos non su-  
per iure pat. sed super numero & meritis & c. Sed vult non esse  
nouum tempus illud, sed tempora data ad presentandum di-  
stinguendo inter clericum & laicum patronos. ¶ Et certe ego  
t̄neo idem voluisse Inn. sed loquutum fuisse secundum tem-  
pora antiqua, quibus temporibus erat incognita huiusmodi di-  
stinctio temporum inter patronos clericos & laicos, quamuis  
esset in iure clarissima: vt diximus latè §. in j. præc. art. p̄sen-  
tis. q. prin. Et certè si hodie Inn. viueret teneret cum summa di-  
rectorij iuris: & in hoc lo. An. in d. ca. 3. in 3. col. hoc tit. damnat  
Innoc. ¶ Et ex hoc habemus, quod lapsio termino ad presentan-  
dum etiam in casu nostro fiet deuolutio ad episcopum: &  
sic esset idem cum casu, quando est quæstio inter patronos de  
iure pa

iurepa. ¶ Die ergo huc casum posse dupliciter considerari. primo  
 24 modo: q̄ vota p̄stantium quos p̄stat esse p̄onos diuiferunt  
 se, diuersos p̄ntado & est faciēda collatio numeri, & eis existē-  
 tibus in pari numero, collatio meritorū p̄sentatorū, quibus exi-  
 stentibus paribus loc⁹ erit gratificationi q̄ oīa p̄ ep̄m sunt expe-  
 dienda & patroni nullum impedimētum inferunt, ne p̄dicta  
 fiant & ep̄s s̄. scripta non per hoc ex hōmōi nō expeditione po-  
 terit p̄ferre: q̄a non est quid impateretur patronis: alias ep̄i de fa-  
 cili supplantarent patronos: vt diximus in p̄ced. casu q̄n ep̄s  
 examinet p̄sentationem, q̄ non currit hoc tempus: & ita v̄  
 velle Lap. in d. alleg. 78. fol. 29. in ver. ad v. q. in v. & vj. col. vbi  
 dicit non fieri deuolutionem institutionis ad ep̄m, cum partes  
 non sunt potentes, quae possint facere scandala: & iō non cur-  
 ret tempus: & ita loquatur & intelligatur casus noster, & doc-  
 trine. s̄. allega. & in hoc casu possunt intelligi dicta Io. An. in d.  
 c. 2. cum dicit asseriue teneas &c. Et etiam d. Car. vt s̄. retulim⁹.  
 25 ¶ Sed si esset casus q̄ episcopus vellet conferre ¶ numerum  
 ad numerum, merita ad merita, vel gratificari secundum acci-  
 dentias facti, & patrōi nolunt acceptare nec illa expediri, & ad-  
 huc p̄dicunt vel se opponunt: & si vnus ipsorum p̄sentato-  
 rum per episcopum institueretur, scādala possent occurrere: &  
 episcopus ponet interdīctum: & abstrahit reliquias: & expectet  
 p̄ semestre patronos clericos, vel p̄ quadrimestre laicos tēpora  
 data ad p̄sentandum dictis t̄pibus elapsis: vt dicit Inn. & melius,  
 & ip̄s se non cōcordantibus certo temporis spacio decurso,  
 ¶ quod episcopus hāc fecit iuxta eius arbitrium: arg. e. de cau-  
 sis. de off. deleg. & adhuc patroni sunt proterui & nolunt stare  
 episcopi p̄ceptis nec institutioni, quam ipse in iudicando face-  
 re de vno p̄sentatorum: tunc dicerem procedere dictū Inn.  
 & summa directorij iuris: vt episcopus ipsam ecclesiam alicui  
 conferat: vt ¶ latius dicitur remittendo me tamen ad alias di-  
 cenda: & hūc casum videtur velle Phil. de sarr. in d. ca. eam. in  
 ver. aduerte tamen quia & ita loquitur text. in d. ca. 3. in medio  
 eius: nam p̄supponit patronos esse, & litem non esse sup iure  
 pa. quia illum casum ponit in fine: & tamen vult q̄ episcopus  
 conferat: vt ibi: & ita vult ibi Car. per illa verba in illo tex. appo-  
 sita: & cui p̄petat: referendo ea ad omnia superiora, ad quae cō-  
 grue referri possunt. c. 2. requiris de appell. Et iste casus erit cū  
 illo quando est quæstio super iure pa. vt fiat deuolutio ad supe-  
 riorem & ille conferat. Ita Car. ibi in fi. 7. no. & clare hoc dice-  
 mus, vbi melius cadit post Io. And. & Card. j. in 1. seq. artic. in  
 vers. tu aduerte ad hāc vltra dicta Io. Andr. vbi melius induci-  
 mus tex. d. c. 3. & ibi dicta faciunt pro p̄senti mea concordia:  
 vide ibi omnino: & ita concordare istas opinio. Et nota p̄-  
 dicta, quia seruient in practica: & ita clare ab aliis dicta non re-  
 peries. ¶ Sed vnum non obmittam, quod dicit summa directorij  
 26 iij vt s̄. retuli: & mihi videtur non ¶ procedere: vult. n. q̄ facta  
 collatione per ep̄m in hoc casu beneficiatus representetur per  
 patronos euincentes ius pa. nam in membro s̄to non litigabat  
 de iure pat. sed de p̄sentatione patronorum, quos constabat  
 esse patronos q̄n enim litigabatur de iurepa. p̄t in alio: & sic  
 seq. membro: quō ergo potuit dicere in illo membro illū cui  
 facta est collatio ab ordinario ex lapsu temporis, & verorum  
 patronorum non concordia, esse representandum ab eo qui  
 euicerit ius pa. cū de iure pa. nō litigabatur certe in aduertēter  
 p̄tō summam directorij iuris fuisse loquentem: & eius dictum  
 nō posse saluari. Sed benedicerem ēt in hoc casu, p̄iusum per  
 ep̄m ex non cōcordia patronorū posse p̄ ipsos patronos rep̄nta-  
 ri p̄ cōseruatione eorum quasi pos. iuxta c. cōsultationibus. hoc  
 tit. & sic. c. j. si vero. & c. eam te. loquentia de representacione  
 faciēda per patronos de prouiso per episcopum ex iure deuo-  
 luto: quia lis quae erat super iure pa. non fuerat finita ¶ tempus  
 datum ad p̄sentandum, non solum habeat locum, q̄n deuo-  
 lutio est facta ad superiorem ex lire super iure pa. nō finita ¶ tē-  
 pus: sed etiam, q̄n ex alia lite facti: puta quia patroni se non cō-  
 cordant de facto, deuolutio fit ad ep̄m, poterunt patroni p̄-  
 sentare per eum prouisum: extendēdo illa iura ad omnes prouis-  
 os iure deuoluto ex quacuoque lite: vt nihilominus rep̄nta-  
 tio fiat, nō dico per euincētem tantum, sed ēt p̄ veros patro-  
 nos, quando nō erat quæstio super iure pa. ¶ Et ēt dicerem illa  
 iura extēdi, q̄n patroni fuerunt negligentes oēs, vel pars ip-  
 sorum p̄ntare, & lapsus est ipsi datum à iure ad p̄sentandum:  
 & ep̄s instituit p̄sentatum à patronis vigilantibus, vel oibus  
 negligentibus ecclesiam contulit: quia ip̄s negligentes p̄ cō-  
 seruatione quasi pos. eorum poterunt rep̄ntare institutum vel  
 illum, cui facta est collatio rōc. d. ca. cōsultationibus. per dicta  
 iura: quia cō illorum iniuriam militat ēt in istis casibus: & de hoc  
 dico esse decessionem dictae summe directorij iuris, vbi s̄. illam  
 canonicā intelligendo: & hoc videē velle p̄ illū tex. Bur. in ca.  
 2. de s̄. p̄plen. negl. p̄la. dum ibi colligit, q̄ deuoluta potesta-

te ad superiorem propter negligentiam patronorum vltra-  
 tum & exercitium p̄ illa vice prouidendi patronis habentibus  
 ius p̄ntadi, nullum inferri p̄iudicium: & sic p̄t inferri eos pos-  
 se p̄ rep̄ntationem ius eorum, & quasi possessionem cōseruari.  
 ¶ Et pro ista opinio. pondero tex. in cap. q̄m. iuncto. c. si vero.  
 & c. eam te. hoc tit. sic inducendo: nam text. in c. quoniam p̄-  
 supponit in prin. esse ibi veros patronos fundatores, & hāre-  
 des eorum, & illos diuifisse in diuersos vota sua, & exhibitis p̄  
 ep̄m remediis de quibus ibi: & illis non proficiētibz text. vult  
 ep̄m ordinare ecclesiam: & dicit idem esse faciendū, cū est que-  
 stio super iure pa. inter asserentes se patronos, & eorū lis ¶ tē-  
 pus datum ad p̄sentandum nō fuerit finita: vt clare patet in  
 d. tex. & postea tex. in d. c. si vero. & in c. eam te. loquit de q̄ne  
 inter p̄onos de iure pa. & volunt illa non distina ¶ tē-  
 statum ad p̄sentandum ep̄m conferre ecclesiam saluo iu-  
 re vincēntis, qui postea reprēsēntabit illum cui facta erit col-  
 27 latio p̄ cōseruatione sue quasi pos. Cum igitur isti duo ¶ casus  
 æquiparent in d. c. 3. & ēt ibi colligit à fortioribz terminis,  
 q̄ fiat deuolutio ad superiorem, patrōis negligentibus: vt ēt est  
 tex. in c. 2. de supplen. negl. p̄la. sicut ergo fit rep̄ntatio in ca-  
 su finite litis iuris pa. Ita ēt quando est quæstio de alio. ¶ de quo  
 instituendo, & p̄ scandala fit deuolutio ad superiorem: vel q̄n  
 patroni fuerunt negligentes in p̄sentando: q̄ semp ex idē-  
 titate rationis: & æquiparatione, que fit à iure, idēst à d. c. 3. hoc  
 tit. de istis casibus in omnibus illis fieri poterit per patronos re-  
 p̄sentatio instituti, vel illius, cui facta est collatio pro cōter-  
 uatione eorum quasi pos. per d. ca. cōsultationibus. Nota ista  
 quia nouiter p̄derata. ¶ Et hoc expressē vult glo. in d. ca. 3. in  
 verbo, ordinat. hoc tit. nam cum loqueretur ille. tex. de deuo-  
 lutione, que fit ad ep̄m, quando veri patroni se non cōcordant:  
 & dicitur ibi q̄ episcopus ordinet ecclesiam gl. super verbo, or-  
 diner. declarat. ¶ ponendo, ibi rectore quem postea reprēsēntet  
 patronos, si voluerit arg. infra eodem si vero: & sic gl. vult ex-  
 28 pressē quod ego ponderaui. s̄. ¶ Sextus erit casus, quando cō-  
 ferat ecclesiam esse patronatam, constat tales esse patronos, &  
 inter se non cōueniunt in p̄sentando: & sic labitur semestre  
 vel quadrimestre: & hic casus est clarus: nam dicitur negligē-  
 tes: nec ex eorum non cōcordia excusantur: quia tanto magis ar-  
 guuntur: & ideo tempore dato ad p̄sentandum elapso, & p̄-  
 ntatione nō facta ep̄s cōfert ecclesiam: per tex. d. c. 3. hoc tit. q̄ po-  
 terit ita ēt intelligi: & per d. c. 2. de supplen. negl. p̄la. & per c.  
 2. de concef. p̄b. & vult expressē hoc Car. in d. c. 3. in op. quae  
 sequitur. 9. q̄nem ¶ h. verbis in vlt. col. dum dicit q̄n ex dicto  
 dia patroni non p̄sentant. & faciunt, c. si vero. ca. eam te. hoc  
 tit. per arg. à fortiori: nam si non excusantur litigātes super iu-  
 re pa. multo magis non excusabuntur, si non habēt litē sup iu-  
 re pa. cum sit certum, eos esse patronos: sed ex aliquibus diffidi-  
 is de facto inter eos ventibus non cōcordant: & iō nō p̄ntat,  
 deuolutio fieri debet ad superiorem, vt ipse ordinet ecclesiam:  
 at si vere patroni negligētes fuissent. Et p̄ cōclusionē huius ca-  
 sus possunt facere omnes doctrine. s̄. allega. p̄ secūdo mem-  
 bro casus p̄ced. q̄n de facto resistitur p̄ patronos, vt ibi: & in  
 29 hoc aliter non est insistentum. ¶ ¶ Septimus est casus, q̄n pa-  
 troni sunt certi: & est certum ecclesiam esse patronatam: & pa-  
 trōi pluries p̄ntarunt: & inter patronos est lis nō ex vi iuris pa.  
 quia omnes fatentur p̄sentantes esse patronos: & sunt certi  
 de quantitate iurium ipsorum: sed est lis inter eos sup forma p̄-  
 sentationis: quia vnus dicit p̄sentationem de altero factā, nō  
 tenere, tanq̄ sit facta de absente, de criminoso, & hōmōi altero  
 p̄ntato oppositū dicente: & ista lis fit ex oppositionibus altrin-  
 fecis, & nō ex officio ep̄i: vt his casus diuē sificetur à quarto ca-  
 su. s̄. formato: & est dicēdum nihilominus idem esse: q̄ q̄n ep̄s  
 opponeret vt tempus non currat etiam finito t̄pe dato ad p̄-  
 ntandum, donec causa cognoscatur: q̄ p̄sentatis v̄ ius quēst-  
 tum: per ea quae diximus. in d. 4. casu in secundo dicto, quando  
 ista opponit ep̄s. Ad quod adduco omnia allegata in d. 4. casu,  
 quae magis clare loquuntur in isto casu, quando hāc lis fit per  
 ipsos p̄sentatos, quam quando inter ep̄m, & p̄sentatos vel  
 patronos de forma p̄sentationis & de idoneitate p̄sentato-  
 rum, vide ibi allegata: & p̄sertiri Card. in d. cle. j. in §. fin. in  
 vlt. col. post Paul. & ibidem Imol. & Ancha. & Gay. in d. reper.  
 ca. fin. in 52. col. & Phil. de sarr. in d. ca. eam te in vj. q. & etiam  
 in hoc casu potest loqui Io. And. in d. ca. 3. post prin. pen. col.  
 dum dicit audacter esse tenendum: quod facta p̄sentatione  
 & lite stante inter p̄sentatos non currat tempus. quem se-  
 quitur Card. ibi in oppo. post 9. q. de quibus diximus. s̄. in v. ca-  
 su: & dicemus. j. in 1. artic. in vers. tu aduerte ad hāc vlti-  
 ma dicta: & melius quam alibi idem Io. An. latē hoc p̄sequit  
 30 in princ. d. ca. cum vos. vbi semper videri de isto casu. ¶ ¶ Octa-  
 uus est casus, quando est lis inter ipsos solos p̄sentatos vel  
 inter eos

# Cæsar Lambertinus Episcopus

Inter eos est vna cum pñtantibus illos de ipsi pñtationib<sup>9</sup> factis nō ex vi forme pñtationis, pñrogatiue, idoneitatis, meritorum, & similibus: sed ex vi iuris pñ. & pñtandi: & tūc dicendum id qđ diceb<sup>9</sup>. j. in xi. casu, qđ est quæstio de iure pa. vel quasi pos. ipsius inter patronos, & in aliis casibus sequentibus. s. vt idē cen. scatur: ac si esset quæstio inter patronos de iure pa. Ita in terminis oēs. s. allegat. & præsertim sentit hoc Io. And. & post eum alij: valer. Car. & Abb. & Mod. in c. cum oēs. de off. ord. & idem Card. clare post Pau. in ele. plures. in §. si. in vlt. col. hoc tit. & ibi Anch. & Imo. in vlt. col. & Gay. in d. rep. c. si. de ele. lib. §. in §. 2. col. & summa directorij iuris hoc tit. §. 2. 1. & Phil. de farrā. in c. eam te. in v. concl. hoc tit. & in hoc omnes concordant. ¶ Ratio supradictorum doct. est: quia cum sit lis inter pñtatos, qđ pñferatur in institutione ex vi iuris pa. pñtantium, ex quo vn<sup>9</sup> ex præsentatis dicit se esse instituendum, velut pñtatum a patronis habentibus potiora iura. & alter dicat oppositū: hoc epi non est aliud, nisi ac si esset lis inter ipsos patronos sup iure pa. seu quasi pos. ipsius: & sicut in illo casu currit ejs tps, etiam lite non finita, & eps confert. Ita & in casu nostro, cum hæc lis dependeat a proprietate, vel quasi pos. præsentantiū: & idē dicendum: & sic tps currere, vt latē dicitur in casu suo: vt doct.

¶ vbi s. ¶ Nonus est casus, qđ esset quæstio inter patronos, qđ licet sint certi: tñ inter se litigant: quia pñtantes vnū, dicitur se patronos, negantes reliquos præsentantes alterū esse pñnos: puta qa ex aliqua causa ius pa. amiserunt: vel hæreditates pñdecessorum repudiauerūt: vel dixerunt aduersarios criminosos. Et ideo ad eos ius præsentandi pro illa vice, vel in perpetuum non competere, vel eis pro illa vice, seu perpetuum accreuisse: & ista lis durat vltra tempus datū ad pñtandum: & tunc dicitur epi lapsō tpe dato ad pñtandū posse in ecclesia aliquē instituere, qđ hic tractatur de vera acquisitione iuris pa. vel præsentandi ex iure accrescendi in ppetuum: vel saltem pro illa vice: & ideo dicendum, vt in præced. casu. Et in casu quando litigatur super iure pa. vel illius quasi pos. de quo. j. & hoc pcedit, quando huiusmodi oppositiones sunt inter patronos quo casu currit tempus: & non inter epi & patronum, quo casu nō curreret tempus: vt diximus. §. in præc. 4. casu: & hunc casum ibi in si. referuauimus: & nota eum, quia ab aliis non confideratur: & quotidie accidit: nam hodie semper est quæstio seu lis super præsentationibus instituendis, non ex vi numeri & meritorum: sed ex vi iuris præsentantium propter diuersas successiones hæreditates repudiatas, vel non aditas, & futuræ præsentantium & huiusmodi: & pp hoc institutiones retardant. nā lapsō tempore a iure statuto ad pñtandum epi poterit illi ecclesie puidere: & ita sepius in facto obrinui: & in persona mea est hoc obseruātū fuit. ¶ Decimus est casus: qđ similiter est certum ecclesiam esse patronatam & patronos esse certos: sed illa vacante inter eos est qđ, ex quo aliqui dicūt se hæredes fundatorum, vel in quasi pos. existētium pro tali quota ex quo in iure pa. succeditur p stirpes, & non per capita: & talem hæredē esse: priuatum iure pa. vel illud repudiasse: & hoc adducitur vel in actu pñtationis ecclesie vacante: vel principaliter in vacatione, & postmodum sequitur ecclesie vacatio: & dicendum qđ si postquam ecclesia vacauit, hmoi quæstio non finiatur j. tempus datum ad præsentandum epi, ipsam ecclesiam pferet: quia iam dñ quæstio super iure pa. ex quo eadem est id de parte ad totū, quæ est de toto ad partem. c. prudentiam. d. of. del. l. quæ de toto. ff. de rei ven. cum si. & iste videtur idem quasi casus enim præceden. Sed habet diuersitatem: ex quo in præced. casu super hoc litigant præsentati ex vi iurium præsentantium; hic vero litigant præsentantes inter se. Item, ibi post præsentationem p patronos factam, hic vero ante præsentationem factam & post: & iste casus est clarus, & fortificatur ex subsequen- tibus: & habet locū ista decisio: siue litigetur modo p dicto de quota veri iuris pa. siue de quota quasi pos. iuris præsentandi: & ideo omnia. j. dicenda habebunt locum et in isto casu. ¶ Undecimus est casus, qđ est qđ de iure pa. vel quasi pos. pñtant di inter aliquos afferentes se patronos: & tñ an sint patroni, dubitatur: & nō est clarum ecclesiam esse liberam: & quia potius videatur patronata qđ libera: vt §. diximus in 3. casu, epi non conferunt illam incontinenti: sed expectat prout expectare debet semestrem, vel quadrimestrem: & si lis finitur j. dictum tempus, sequitur decisio litis: si autem tempore prædicto elapso epi ecclesiam ipsam vacantē, cui melius sibi fin Deū videbit, pferet, saluo iure euincens: & causa decisā, euincens representabit illū cui per epi ecclesia erit collata p pferuāda sua quasi pos. iuxta c. consultationibus. hoc tit. Ita vult tex. primum dictum pbans in c. 3. hoc tit. & tex. in c. si vero. & in c. eam te. eo. tit. & ibi glo. vtrunque probantes: & gl. magistra in ca. si plures. 16. q. 7. Goff. conieciis meus in summa huius tit. in ver. si plures sunt. cū seq.

& Host. in summa huius tit. in §. quid iuris, si propter & Inn. & omnes, & præsertim Car. in c. j. hoc tit. vbi et Ab. Io. An. & omnes in d. c. si vero. & in c. eam te, vbi et Abb. hoc tit. & in c. cum vos. in vlt. col. de of. ord. Io. An. in c. 3. hoc tit. & in c. 2. de in in te. rest. super gl. si in j. col. Card. in d. ele. plures. in §. si in vlt. col. & ibi Anch. in si. & Imo. in pe. col. in vers. vltimo quærit hoc tit. summa directorij iuris. hoc tit. §. 2. 1. Lap. allega. 78. fol. 29. in v. dubio. in v. & vj. col. & Gay. in d. repe. ca. fina. in 47. 50. & 51. col. & melius in §. 2. colū. de elect. libr. vj. & Firma. in tracta. de episcopo. in 2. part. 4. lib. in si. 27. q. & ante si. 50. & vlt. q. & idē Firma. in 3. part. j. lib. in 3. q. vbi ponit multa de habentibus ac rum facere & discordan. qđ debent superiorem adire, videntum est ibi: & hoc etiam vult Abb. in c. 3. & in c. eam propter. hoc tit. & in c. venerabilem. in 4. col. de elect. & Phill. de farrā. in c. j. & in c. eam te. in 4. concl. hoc tit. do. Roch. in hoc tract. in verbo, honorificum. in 24. & 28. q. Pau. de cita. in hoc tract. in 6. part. in si. 9. q. & in 13. in vers. secundo potest. & seq. & in q. 20. 23. & 24. & in hoc nullum est dubium: quia sunt tex. clari, de quibus §. & nulla est contradictio. ¶ Eset bene quærendum, cur hoc non sit in electione. de quo dicitur latē. j. in seq. 1. art. ¶ Et ista conclusio in isto. j. casu, quando quæstio est super iure pat. vel quasi pos. præsentandi in genere: ita procedat vt currat semestrem vel quadrimestre: prout in intelligentiis & modificationibus: de quibus in sequ. casibus. ¶ Erunt igitur 12. casus, quando dubitatur, an tales sint patroni: qa neuter eorum est in quasi pos. præsentandi, nec epi in quasi pos. confert: & litigatur super proprietate iuris pat. Et nulli est dubiū epi non posse conferre, cum non confert ecclesiam esse liberam: vt s. in 3. casu: nec potest dici præsentatum per aliquos dicentes patronos fore instituendum, cum nemo ipsorum præsentantium sit in quasi pos. præsentandi: & id dubium de bere expectari semestrem vel quadrimestre: & medio tempore prædicto lite non finita epi ordinabit ecclesiam, & illam, cui voluerit conferet: per text. clarum in c. 3. in c. si vero. & in c. eā te. hoc tit. & per doctrinas §. allegat. Verum collatio fiet saluo iure euincens, qui representabit illum: cui facta fuerit collatio: vt in præced. casu est dictum: & in hoc nulla est dubitatio.

¶ ¶ Xij. est casus, quando litigatur de proprietate iuris pat. inter patronos, & vnus eorum est in quasi pos. præsentandi, alter vero non: & non est dubium, si omnes præsentant ante lit. contesta. fore instituendum præsentatum a quasi possidente: iuxta c. consultationibus. hoc tit. & per Host. in summa huius tit. in §. quid iuris. & per Io. An. in si. ea. eam te. hoc ti. & Car. in ele. plures. §. si. & ibi Imo. & Anch. hoc tit. cum aliis §. alleg. de cuius casus decisione: & quid si præsentat quasi possidens ante lit. contesta. & quid si poss. & de priui. & nam quasi pos. diximus latē in j. part. huius. 2. lib. in 3. q. princ. per discursum art. illius: in fin. cuius. q. inuenies conclusio. cum ampli. limi. & re- stricti: ac de cla. remissius ad art. illius. 3. q. ¶ Pro declaratione prædictorum casuum non obmitto vnū, qđ in illis casibus supra scriptis, in quibus dicitur episcopum iure deuoluto ex lapsu temporis dari ad præsentandum libitibus non finitis vel patronis negligentibus & non præsentantibus posse beneficium cōferre, prædicta procedent, si episcopus sine scandalo conferre possit, alias conferre non poterit, nisi adhibitis aliis remediis prius, vt collatio sit vltimum remedium lapsu temporis ad arbitrium ipsius episcopi: vt per doct. in §. allegat. locis: & præsertim Io. And. in ca. 3. circa medium. 2. col. hoc tit. & latē diximus. §. in 4. casu. Sed latius dicitur. j. in proxima. 2. quæst. prin. in 3. articul. vbi latē de scandalo: & id quod dicitur de scandalo, debet intelligi de scandalo valido: & vbi potest mors succedere: vt per Lap. alleg. 28. fol. 29. in v. dubio. in fin. v. & in prin. 7. vj. col. & dicitur. j. in d. 3. artic. ¶ Secundo declara, qđ omnia prædicta loquentia, si sunt plures patroni, habent locum, etiam si esset vnus patronus: & ipsi patrono illa attribui possent. Ita Io. An. in d. c. 3. ante medium fin. col. & ibi Card. in finalibus ver- bis hoc tit. ¶ Tertio declara, quod illo casu eum sit deuolutio ad superiorem ex controuersia nō finita infra semestrem vel quadrimestrem, non intelligitur superior semper episcopus, sed is, qui habet instituere: puta ex priuilegio vel pscriptiōe. j. uis si inferior eo: vt pulchre voluit Lap. in d. alleg. xxviii. fol. xxix. dubio. v. in fin. v. & in prin. vj. column. & suo loco alias. j. dicitur. ¶ Quarta sit declaratio. & hoc est singularissimum dictum id, quod dicitur: quod patronis litigantibus & præsentatis in casibus supra positus, in quibus si non finiatur lis infra semestrem vel quadrimestrem, deuolutio fiet ad superiorem, vt lo- lum conferat vel instituat: vt §. diximus: & habetur in locis supra allegat. habet locum: nisi consuetudo sit in contrarium in loco, puta vt etiam infra tempus datum ad præsentandum a iure lis inter patronos non sit finita, quamuis de iure collatio



collatio deberet deuolui ad superiorē, ex consuetudine nō deuoluitur. Ita in terminis Lap. in d. alleg. xxviii. fol. xxix. in v. dubio. in vj. col. in versic. item hoc ius, q̄ eps ponat rectorē. vbi dicit hoc ius, q̄ eps ponat rectorē in ecclesia ex causis prædictis recessisse ab aula: nec vnquā in illa ciuitate tot grandes lites ortas fuisse inter patronos: & vbi tanta potentū copia fuit, auditū est ep̄m ponere rectorē in tali ecclesia: & minime esse mutanda quæ lōgā interpretatiōem habuerūt. vt l. minimē. ff. de legi. Ita in terminis decidit ibi Lap. qui cōtradictorē non habet: & eius autoritas est maxima. ¶ Cuius doctrinā dicerē pcedere in terminis suis. s̄ q̄ durante lite ē vltra tps datū ad p̄ntandum non fiat deuolutio ad superiorē, vt solus instituat, quæ v̄ aliquā rōnabilitatē quæ in cōsuetudine requiritur. c. si. de consue. vt impedito nō currat tps. c. q̄ diuersitatem. cū cōcor. de concef. pben. ¶ Et habeat ē locū in consuetudine p̄scripta tanti tps, cuius initij memoria nō habeatur, quæ habet vim tituli & priuilegij. c. si. de p̄scrip. lib. vj. cum simi. ¶ Sed dicerē non habere locū in casu negligētia patronorum: q̄ cōsuetudo ē p̄scripta nō p̄t hoc supple re, vt nō corrigatur negligētia: vt de supplē. negli. præla. p̄ totū: & q̄ irrationabilis nō tenet. vt in d. c. si. de cōsue. ¶ Nec ēt procedat in minori p̄scriptione: q̄ nō habet vim tituli nec priuilegij: q̄ cōtra hoc ius. c. si. vero. & c. eam te. non p̄t prauale re p̄scriptio minor illa tāti tps, cuius initij & c. q̄ cū patroni sint ex gratia. c. iij. hoc tit. nō possunt vltra gratiā p̄scribere sine titulo vel priuilegio: sed cum istis sic, arg. eorum quæ dicit Gemi. & alij in c. ij. de præben. lib. vj. de regibus ex priuilegio habentibus ius conferendi, & custodias ecclesiā vacantiū: & nota istā doctri nam sic intellectā, & à nemine reprobata: q̄ sæpe faciet tibi honorem: licet hæc consuetudo in partib. nostris nō vigeat. ¶ Adde ēt expresse. f. declar. vt oīa prædicta, quæ diximus, patronos litigātes fore expectādos per totū tps datū ad p̄ntandum, intelligant secundū decisi. cōmu. in c. eam te. magis clarē posita in c. j. hoc titu. lib. vj. vt patroni ecclesiastici habeāt semestre. patroni vero laici quadrimestre, quæ quidē distinctio, vt sæpe diximus, & præferim in j. artic. præsentis. q̄ ēt erat de iure antiquo: & licet hoc nō potuerim clare dicere gl. nec Inn. q̄ nō viderant lumen antiquum: vt in d. j. arti. diximus: tñ Goffr. in summa huius tit. hoc sensūt: & s̄r Hosti. hoc dixit in summa huius titu. in §. qd iuris, si pp. in vers. si vero mouet. & oēs doct. in locis. s̄. allega. & præferim Abb. in d. ca. qm̄. & expresse in c. si. vero. expressius tñ in c. eam te. hoc tit. vbi ēt ponit rōnem diuersitatis. de qua diximus. s̄. in d. j. artic. ¶ Et in fi. addit, q̄ illud quod dixit de patrono ecclesiastico seu clerico, intelligitur q̄n̄ persona ecclesiastica habet ius patro. ratione ecclesiæ: nam si haberet ratione patrimonij, idem per oīa ēt dicendum in clerico, quod in laico. alle. in arg. c. cum dilectus. hoc tit. & bona glo. in cle. si. in verbo. plures. eod. tit. & lo. An. in c. iij. post princ. iij. col. & in d. c. eam te. in prin. hoc tit. & diximus in d. j. præceden. arti. latē in vers. & intel ligunt doc. Et per ista habes hanc materiā latius & clarius dilucidatam, quā per alios v̄q; ad hæc tēpora nostra: & nota ea, quia vt sæpe diximus sunt in practica.

## ¶ Decimus arti. j. q. prin. ij. partis. ij. Libri.

- 1 *Lite mota super iure patronatus, vel illius quasi possessione inter comparones ecclesiasticos & laicos, infra tempus semestre vel quadrimestre est finienda.*
  - 2 *Maius dignum trahit ad se minus dignum.*
  - 3 *Actor forum rei sequitur.*
  - 4 *Misture materia remittit.*
- Et ex** Proxime p̄ceden. dictis oritur. x. artic. ¶ videlicet si est q̄stio inter cōpatronos ecclesiasticos & laicos super iure pa. vel illius quasi pos. & hm̄ōi, quæ finiri debet infra tps datū ad p̄ntandū, quod erit hoc tps semestre vel quadrimestre? Et dic breuiter q̄ Hosti. in summa huius tit. in §. quid iuris si pp. in vers. moueat. tenet ep̄m debere expectare patronos litigantes: siue oēs sint ecclesiastici, siue mixti, ecclesiastici, & laici. alle. c. eam te. hoc tit. & c. ij. de supplē. negli. p̄la. & in c. ad audientia. de eccle. adific. & sic ibi remanet in §. in qbus differant. in versic. vbi aut̄ questio est, clarius loquit: & dicit idē esse, si questio iuris pat. est inter plures clericos, & si est inter clericū & laicū: ¶ quia maius dignū trahit ad se minus dignū: vt ibi p̄ eum. ¶ lo. An. vero in d. c. eam te. post princ. quærit de isto articulo. Et primo tenet cum Hosti. in d. §. in quibus. in versic. vbi aut̄. f. q̄ expectantur per sex menses. alleg. in jargu. capit. per tuas. de arbit. & cap. quod in dubijs. de p̄. et cle. vel alta. licet sit q̄tra, in arg. c. super q̄onum. §. si vero duo. de offi. deleg. & ideo soluit vt per Hosti. in d. vers. vbi aut̄. faciendū d̄riam inter sp̄ualia, & nō sp̄ualia. ¶ Postea sub dit posse distinguī: q̄ si clericus est reus, expectabit p̄ sex menses: si laicus, p̄ quatuor: ¶ q̄ actor sequitur forū rei: ergo ipsius natu

ram c. cum sit generale. de foro eōpe. & dicit hoc tenendum in sol. cōtrarij quæ quid tenuerit Hosti. ¶ Et demū ab hoc recedere v̄ nā postea dicit sibi plus placere primā solū. opinio. Hosti. pro eo maxime: q̄ in hac cā forum clerici & laici est eōe: cū nō nisi in ecclesiastico foro possit hæc causa tractari. ca. quanto. de iudi. & dicit facere quod nota. in c. vnico. hoc tit. lib. vj. Sequitur p̄dicta do. Card. ibi. f. in d. c. eam te. ea recitādo & cū ipsi trātē. do. & expresse ēt hoc voluit ibi dom. Abb. & ista est veritas. Pro qua ēt faciū ea, quæ dicit Abb. de mixtura & magis digno in c. de iure. in pen. no. & in c. cum pp. in fi. & in c. si. in fi. hoc tit. & lo. And. in c. vnico. vbi omnes. super gl. vlti. in vlti. col. hoc tit. lib. vj. Et voluit expresse Firma. in tract. de ep̄o. in iij. lib. in vj. parte. in xxvij. q. in vers. item quod dixi. & vide oīno do. Phil. de Sarra. in d. c. eam te. in iij. char. in versic. sed pone ius p̄sentandi. vbi tenet supra scriptā conclu. & multa ponit de mixtura. quæ ibidem. in v. char. in vers. qd dices, vniuersitas quedam. vbi tractat quādo est ius pa. vniuersitatis, in qua sunt laici & clerici: an lis debeat finiri infra semestre, vel quadrimestre. ¶ Nos de hm̄ōi materia latē diximus ¶ multa accumulādo de mixtura. in j. q. prin. j. par. j. lib. in ij. articulo. cum quatuor sequen. vbi in x. art. tractauimus. q̄n̄ in aliqua vniuersitate sunt laici & clerici: an cēseatur ecclesiastica vel secularis, ad dicta in p̄dictis locis me remitto. Sed quantum ad casum art. nostri, dicit esse finendam infra semestre, propter mixturā & magis dignum: & pro hoc ēt faciū ea, quæ diximus. s̄. in p̄ceden. q. prin. in ij. cum tribus sequen. articulo. in quibus tamen adhuc me remitto ad ea, quæ diximus in d. j. q. prin. j. par. j. lib. in vj. & iij. sequen. articulo.

## ¶ Vndecimus art. j. q. prin. ij. partis. ij. Libri.

- 1 *Lite mota inter electos de iure eligendi, & non finita intra tempus datū ad eligendum, an libera potestas ecclesiam ordinandi deuoluatur ad superiores. & nu. 89. 10. 11.*
  - 2 *Agens non dicitur negligens.*
  - 3 *Lite stante inter habentes eligere super ipso iure eligendi, illa non diffinita nō solum infra trimesse, sed & maius tempus superior an providebit.*
  - 4 *Aliud est, esse in p̄sentatione, aliud in electione.*
  - 5 *Iuris patronatus, & iuris eligendi differentia, eiusque ratio.*
  - 6 *Iuris impedimentum quodnam, & quando excuset.*
- Potest** Modo. xj. dubitari, ¶ pone iter electores contendī de iure eligendi: & lites non decidi infra tempus præfixum ad eligendū, nunquid libera p̄as ordinādi ecclesiam deuoluat ad superiorē? ¶ Inno. in c. iij. hoc tit. dicit, q̄ si est quæstio super iure eligendi nec aliquis est in quasi pos. eligendi idem est, sicut in iure pa. vt elapso tpe dato à iure electoribus ad eligēdum: & q̄one non finita ep̄s p̄uidebit ecclesie, sicut fit in ecclesia p̄ronata: vt diximus late. s̄. in ix. p̄ceden. articulo. ¶ Et subdit Inno. q̄ si aliquis esset in posse eligēdi non obstatē controuersia super iure p̄prietatis, ipse eligeret. alleg. c. consultationib. hoc titu. ¶ Subdit ēt difficile esse inter duos posse esse aliquam q̄onē de aliquo iure eligēdi, nisi alter possideret: & sic v̄ innuere nunq̄ posse esse casum, quin alter nō sit in quasi pos. eligēdi: & sic ille eligeret: & nunq̄ fiet deuolutio ad superiorē: & ita In. ibi residet, qd̄ etiam tenet in c. ij. de in integ. resti. ¶ Hosti. vero in d. c. iij. hoc tit. tenet oppositū. vt ibi eum doct. referunt. ¶ lo. An. aut̄ in d. c. iij. refert dicta Inn. de qbus. s̄. & postea dicit pro Inno. facere: q̄ vltra tres vel sex mēses non debet vacare beneficia. postea lo. an. voluit mantellū: & dicit p̄dictis obstatē: q̄ rpa illa. s̄. trium & sex mensū, nō currunt nisi negligentibus. de elec. ne pro defectu. de p̄ces. p̄beb. c. ij. ¶ & negligēs nō p̄t dici qui agit. l. q̄tra maiores. C. de inoffi. test. c. q̄ diuersitatē. de concef. p̄beb. ergo non d̄ negligens. ¶ Adducit lo. an. aliā rōnē: nam non inuenimus in hoc casum expressum à iure, si diffinitio q̄onis super iure eligēdi nimium p̄trahatur, superiorē debere p̄uidere, & sic ad eū fieri deuolutionē: ergo ex quo nō est exp̄sum maxime in episcopatibus, nō dicendū. c. q̄q. de elec. lib. vj. ¶ Adducit & aliud, q̄ imo in iure v̄ p̄trarium: nā stante lite sup̄ iure eligēdi inter hñtes eligere, & illa, nō diffinita nō solū infra trimesse, sed infra maius tps, superior non p̄uidet, tex. est in c. ij. de in integ. resti. & in c. cū dilectus. de consue. & in c. ex parte. de arbi. ¶ Itē adducit lo. An. nā vidi de facto obseruari p̄riū: nam ex quo de iure eligēdi, siue de electione facta inter aliquos si moueat quæstio inter per triēnium, questio p̄trahit: & tñ non p̄uidetur ecclesijs per superiorē, fm̄ Hosti. quē dicit fateri in hac materia occurrēdum esse: & expressum ius p̄mulgandū per qd̄ si non esset quæstio diffinita infra certū tps, superior p̄videret. arg. c. oblatē. de appel. & dicit Hosti. videri tps equum esse sex mēsiū, infra qd̄ comprimentur partes cū actis & monumētis venire ad superiorē. alleg. c. j. de elec. c. cupiētes. eo. titu. li. vj. & q̄ ex hoc, & ex forma inq̄sitionis & de plano expedirent expulsa

# Cæsar Lambertinus Episcopus

expulsa pernicioſa ſubtilitate. alleg. in arg. c. dilecti. de iudi. & q̄ ad illud t̄pis ſpatium q̄ cordat. capi. ij. §. ſi vero. de cle. nō reſiden. c. ex t̄uc. de cōceſ. p̄ben. c. ij. & c. eam te. hoc tit. cum ſuis rōnib⁹ & q̄or. ¶ Dicit t̄m ipſe Io. An. q̄ quicquid dixerit iſti. aſſertiuē teneas poſt factam p̄ntationem: licet diſcordent. hęc iura locū nō habere. quā ſolū loquūt̄ur q̄n de iure pa. quaſtio emerſerit. nō q̄n inter p̄ntatos fuerit quaſtio: & remittit ſe ad dicta p̄cum in c. cū vos. de offi. ordi. & ita reſidet. ¶ Idem t̄m Io. An. ſimiliter referēdo Hoſti. in c. ij. in pe. col. de in integ. reſti. dicit eſſe d̄iam: & ſic aliud eſſe in p̄ntatione: & aliud in electione: ratio. quia ſi mota q̄ ſuper p̄ntatiōe nō fuerit terminata infra tres vel quatuor meſes. ēps ordinabit eccleſiam. niſi ipſe moueat q̄nē: & ideo nō multū p̄iudicat p̄ſono. ſi in termino nō p̄ntat. q̄n vero ſuper iure eligēdi reſertur quaſtio. dicit ſe nō inuenire t̄pa limitata: q̄a nō inter terminanda: ſed currit liſ ſuo Marte. donec fuerit terminata. alleg. de elec. c. dudum. c. ſcriptū. & c. cōgregato. & ideo ſi non fiet electio. maius p̄iudiciū h̄ntes eligere pate-  
4 & ſic aliud eſſe in p̄ntatione: & aliud in electione: ratio. quia ſi mota q̄ ſuper p̄ntatiōe nō fuerit terminata infra tres vel quatuor meſes. ēps ordinabit eccleſiam. niſi ipſe moueat q̄nē: & ideo nō multū p̄iudicat p̄ſono. ſi in termino nō p̄ntat. q̄n vero ſuper iure eligēdi reſertur quaſtio. dicit ſe nō inuenire t̄pa limitata: q̄a nō inter terminanda: ſed currit liſ ſuo Marte. donec fuerit terminata. alleg. de elec. c. dudum. c. ſcriptū. & c. cōgregato. & ideo ſi non fiet electio. maius p̄iudiciū h̄ntes eligere pate-  
5 rentur. ¶ Allegat ſalū rōnem diuerſitatis inter ius pat. & eligēdi: q̄a collegiū innititur iuri cōi. patronus in p̄ntatiōe innitit gra-  
tia. c. ij. hoc tit. Ideo non mirū. ſi facilius impeditur p̄ſonus quā eligentes. do. Card. vero in d. c. ij. hoc tit. in ix. q. & in ſeq. opp. in pen. & vlti. col. tractat hunc articū. Et relatis dictis Hoſti. de cō-  
6 bus. §. dicit. q̄ ſi eſt q̄ de iure eligēdi: & facta eſt electio. t̄pa nō currit: q̄a eligētes ſatis fecerūt iuri: ſed ſi nondum elegerunt. v̄ eis imputandū eadem rōne. qua imputatur p̄ſonis: vt in d. c. ij. ¶ Et ſubdit. q̄ iura allegata in cōtrarium. ſ. c. cum dilectus. de cō-  
ſue. & c. ij. de in integ. reſti. nō p̄bant id ad quod inducūt̄ur: nā ibi fuit celebrata electio: & pro hoc q̄a impedimentū litis non eſt p̄ciſum: ergo non excuſat. de elec. c. fi. & quod ipſe dixit in c. cū vos. in iij. cōtrario de offi. ordi. ¶ Subdit etiā referēdo dicta Io. An. in d. c. ij. de q̄bus §. ipſum aſſertiuē tenere poſt factā p̄ntationem: licet diſcordet. nō t̄m habere locū hęc iura. ſ. c. ij. cum duob. p̄ced. quā ſolū habent locum. q̄n de iure pat. quaſtio emerſerit inter p̄ſonos. non q̄n inter p̄ntatos. alleg. quod no. in d. c. cū vos. & dicit eſſe rōnem: q̄a iura. quā dicunt ēpm debere providere. loquuntur q̄n eſt diſcordia de iure pa. vt in d. ca. iij. & in ca. eam te. & in c. cum propter. Et q̄n patroni nō p̄ntarūt. vt in d. c. cum vos. & ita reſidet Card. vbi. §. ¶ Tu aduerte ad hęc vlti-  
7 ma dicta Io. An. & Card. q̄a videntur contra ea. quā vult Innoc. in d. ca. iij. ſi. & in d. c. ij. hoc tit. vbi vult. q̄ ſi eſt quaſtio iater p̄ſonos qui eſt p̄ntatū. & oritur ſcandalū. & facta ſunt remedia. de q̄bus in c. ij. & ij. hoc tit. ¶ & nolunt ſe concordare. ēps p̄t̄ prouidere eccleſiæ lapſo ſemelt̄ri vel quadrimeſtri. de quo dicto diximus latē. §. in ix. p̄ce. arti. in iij. caſu prin. Et pro hoc adduco tex. cōtra Io. And. & Card. & pro Inn. in d. c. ij. p̄derando illū text. nā in ſui prima parte nō erat quaſtio inter p̄ſonos de iure pat. q̄a iam cōſtabat illos fuiſſe fundatores. vel fundatorū heredes: nec dici poterat eos nō p̄ntaſſe: q̄a ibi dicit tex. pro ſua volūtate plurimos reſp̄tant. & ibi. vt ſi forē in plures partes ſe fundatorum vota diuiferint. ille p̄ficiatur eccleſiæ. qui maioribus & c. Et ſic erat facta ibi p̄ntatio de pluribus: & nihilominus vult ille tex. q̄ ſi nō potuerint concordari. ille p̄ficiat. qui maioribus iuuat meritis. & plurimorum eligitur. & approbat aſſenſu. quibus eſt verbis apparet factā fuiſſe p̄ſentationem: vult t̄m q̄ ēps ordinat eccleſiā. & poſtea ſubdit idē debere fieri. ſi eſt q̄n inter p̄ſonos de iure pa. & nō diſſinitur infra ipſos eis datū ad p̄ſentandū. vt ibi per eū. ecce qualiter ēps prouidet eccleſiæ. non ſolum. q̄n eſt quaſtio inter patronos de iure pa. ſed eſt inter p̄ntatos: quia patroni diuiferunt eorum vota. & non ſe concordant: nec fieri p̄t̄ collatio numeri. & meritorum: ac gratificatio pp̄ timor em ſcandalū: q̄ nihilominus ēps. prouidet eccleſiæ eſt de extraneo. & nullo p̄ntato: & ita intelligerem dictum Inno. dictum vero Io. And. & Card. intelligerē. q̄n non eſt timor ſcandalū: nec p̄ntantes ſe impediūt̄: ſed eſt quaſtio inter p̄ntatos de meritis & p̄rogatiua p̄ſentatorum: nā tunc non fiet deuolutio ad ſuperiorē prouidēdi eccleſiæ: vt obſeruauit. §. in d. ix. articū. in d. v. caſu. & eſt q̄ non p̄cedat dictum Io. And. & Card. q̄n eſſe quaſtio inter p̄ntatos ex vi iuris pa. p̄ntantium. q̄a adhuc fiet deuolutio ad ſuperiorē: vt probat etiam p̄t̄ in d. c. ij. in j. reſpon. & diximus latē. §. in d. ix. articū. in viij. caſu. & iſta ſunt hic dicta pro maiori declaratione eorū. quā diximus. §. in d. ix. articū. in v. caſu. ¶ Succēſſiue do. Abb. in d. iij. c. hoc tit. format hunc articū. & reſert Hoſti. & Io. And. tenere aliud eſſe in patronis. aliud in h̄ntibus eligere. & cū eis ipte concordat: & dicit hanc eſſe vnam ex differentiis inter ias p̄ſentandi & eligēdi: & poſtea vult aſſignare ex ſe rōnes diuerſitatis: & adducit ipſaſmet. quas adduxit Hoſti. & Io. An. & ſ. retulimus: & ita ſtrictim tenet hęc opi. & diſſertā. ¶ Do. Phi. de Sarra. in d. c. ij. in vlti. no. reſert dicta doc. & dicit Hoſti poſe-  
8 qui ibi magnā p̄yſtāceriam: vt aſſertit ibi dicere Butri. & velle quaſi imponere legē papæ: & ita reſidet cū dictis Card. & quia

nunchabeo lecturā Hoſti. vidi eū in fonte: & certē magiſtraliter procedit. quicquid dixerit Sarraenus. ¶ Quid dicēdū ego dico. q̄ cum. §. in p̄ced. viij. artic. diſputauerim: an patrono impedito & ignoratū curreret ſemelt̄re. vel quadrimeſtre? & cluderē dictū t̄ps currere. & diſcepraui. quid cur nō ita in conferen-  
9 te: & eligētib⁹ multa nouiter cōſideraui. & poſui rōnes diuerſitatis: pro q̄bus faciūt̄ iſta dicta Hoſti. & Io. An. quā. §. retulimus p̄ſertim in verſi. allegat eſt aliam rōnem. quā dicta ſequuntur Card. & Abb. ex quib. meā nouā ibi factā cōſiderationes cor-  
10 roborant: & ex illis meis cōſiderationibus rōnes iſte per doct. adductā magis coadiuuantur. vide in d. viij. art. nolo hic traſcri-  
bere. ¶ Sed pro declaratione omnium dictorū. per doct. §. reci-  
11 ratos dicere. q̄ ſi eſt certū beneficium non eſſe electiuū. quia nunquā fuit in electione aliquorū. ſed ſemper ipſi illud cōtulit. vel ſaltem eſt in quaſi poſſ. illud conferendi. & alia collegia inſurgūt̄: & dicit electionē rectoris illius beneficii ad illa ſpecta-  
re. & ſuper hoc litigant: & non eſt dubiū. q̄ aliquo t̄pe etiam trimeſtre non expectato. epiſcopus vt erat ſolitus. p̄t̄ dictū bene-  
ficiū cōſerre. & nō expectare finem litis litigantiū. & dicitū ius electionis dicti rectoris ad eos ſpectare: cum neuter eorū ſit in quaſi poſſ. eligēdi: & hic caſus eſt clarus & ex identitate rōnis idem cum iij. caſu. noſtro relato. §. in ix. p̄ced. artic. & in hoc nō eſt differentia inter ius eligēdi & p̄ntandi: cum iſtud nō fiat ex iure eligēdi. vel p̄ntandi: ſed ex iure dioceſano ſuper iure cōi-  
fundato. c. oēs baſilicæ. xvj. q. vij. & pro hoc faciunt dicta doct. in d. c. ij. de in integ. reſti. & in hoc caſu nō curatur an litigantes ele-  
gerint vel ne: cum neuter eorum ſit in quaſi poſſ. eligēdi: ſed conſtat ēpm eſſe in quaſi poſſ. cōſerendi: vel aliter de beneficio diſponēdi: vt diximus in d. iij. caſu p̄dicti. ix. p̄ceden. artic. &  
9 hic caſus eſt clarus. ¶ Si vero aliquod ex duobus collegiis liti-  
gantibus. vel vtrunq; eſt in quaſi poſſ. eligēdi: & ſic eſt certum beneficiū eſſe electiuum & nō collatiuum: q̄a ēps nūquā illud cōtulit. ēps de eo non ſe impedit. ¶ Sed tunc ſi vnum collegiū eſt in quaſi poſſ. eligēdi. & non eligit. q̄a volebat videre finē li-  
tis. & ſi vtrunq; collegiū dicebat ſe eſſe in hac quaſi poſſ. eligēdi: & t̄m nō elegerūt. & lapſum eſt trimeſtre datū ad eligēdi: & nō eſt dubiū ēpm poſſe illud beneficium pro illa vice cōſerre: vel illi prouidere iure t̄m deuoluto: arg. c. nulli. de conceſ. p̄ben. & c. ij. de ſupplen. negli. p̄la. & c. ne pro defectu. & c. fi. de ele. cum ſimi. & hoc. quia quaſtio de iure eligēdi non impedit exiſtētem in quaſi poſſ. eligere: ſiue vna pars. ſiue ambæ partes ſint in quaſi poſſ. eligēdi. ſed expectabit finis ad effectum confirmationis habende: ſiue litigent ſuper p̄prietate. ſiue ſuper quaſi poſſ. & videbit quis lucrabitur fructus electionis. & quis nō: vt per doct. in d. c. ij. de in integ. reſti. vbi per Io. And. Abb. & oēs. & diximus latē. §. in j. part. huius ij. lib. in iij. q. prin. per diſcurſum artic. vnde imputabitur eis. & dicitur negligentes: q̄a potuerunt eligere nō obſtante lite. & nō elegerunt: iudicabitur igitur de eis ſicut de negligentibus: & ideo ēps prouidebit: vt ſi q̄n habentes eligere vel conferre ſunt negligentes: vt proximē diximus. & hoc eſt clarum. & clare ſentit in d. c. ij. in ſua. verbis appoſitionis ſequentis. ix. q. in vlti. col. hoc tit. & p̄ hoc eſt faciunt q̄ diximus. §. in d. ix. p̄ced. art. in vj. caſu q̄n patroni certi litigant: & nullo modo p̄ntant. videre ibi. ¶ Aliquando vnū ex collegiis litigantib⁹ ſuper ius eligēdi eſt in quaſi poſſ. eligēdi. vt infra trimeſtre ele-  
git: & aliud nō eſt in quaſi poſſ. eligēdi. ſiue modo eligat. ſiue nō: & nulli dubiū eſt non fieri deuolutionē p̄uifionis ad ſuperiorē: ſed fore expectandum euentū litis. ſi poſt litē conſtatam fuit facta electio: ſecus ſi ante: quia electus per exiſtētiā in quaſi poſſ. eligēdi eſt cōfirmandus. vt fructus lucretur: vt per doct. in d. ca. ij. de in integ. reſti. & diximus latē in d. iij. q. prin. j. part. huius ij. lib. per diſcurſum aliorū. & in ſi. remiſſiū oīa reduximus. & p̄ Abb. latē in d. c. ij. & hoc iam eſt etiam in iure p̄ntandi. q̄n eſt quaſtio inter duos ſuper iure pat. & vnus ipſorū eſt in quaſi poſſ. nā p̄ntatus per eum eſt inſtituendus. de quo diximus. §. in xij. caſu. d. p̄ceden. ix. arti. & nō cōſiderat finis litis. vt ibi. & hoc eſt vult Inn. & Hoſti. Io. And. Card. & Abb. in d. c. ij. hoc tit. ¶ Quandoq; liti-  
11 gatur p̄ p̄tendētes ſe habere ius eligēdi ſuper ipſo iure eligēdi. vel ſuper quaſi poſſ. illius: q̄a quilibet ipſorum dicit ſe eſſe in quaſi poſſ. eligēdi. & ambæ partes eligūt. & nulli dubiū eſt. ſi lis nō ſiniat. j. trimeſtre. fore expectandum finē litis: t̄m p̄ rōnes. §. p̄ doc. alleg. q̄a contrariū nō eſt de iure ſtatutū. put in iure pat. & ſunt rōnes diuerſitatis de quibus. §. tum eſt: q̄a licet ambæ partes dicāt ſe eſſe in quaſi poſſ. eligēdi. oīno t̄m vna ipſarum verē eſt in quaſi poſſ. & q̄ fuerit electus ab illa verē exiſtētiā in quaſi poſſ. acq̄ſiuit ius. c. trāmiſſa. cū concor. de elec. expectabit ergo finis. vt videatur quā illarum partium fuerit in vera quaſi poſſ. vt p̄ntatus ab illa conſumet. ne ius ſibi inſiſtū p̄ eū acq̄ſiuit amittat ſine culpa. quod qdē non eſt in p̄ntato. cū ſibi ius non acq̄ſiuit in re. vt electo. ſed ad rē c. cū Bertoldus. de re ind. & iſtā puto

puto optimā eē rōnē diuērsitatis: cur aliud in electioe: aliud in pntatione: nā in electioe electioe sequuta acquiritur est ius electioe: q̄ per nō decisioe liti sibi auferri nō pōt in pntatione: tñ q̄ pntatio nō est acquiritur sibi ius in re, sed ad rē: q̄d pōt sibi tolli ex defectu p̄sonorū litē nō finiētū: v̄ se nō p̄cordatiū ius pntandi ex gr̄a h̄ntium, quo aburunt: Faciūt ēt que diximus. s. in p̄cedē. viij. artic. p̄ceden. q. prin. ex q̄bus oibus cōclude d̄riam inter ius pntandi & eligendi: & rōnes diuērsitatis, de quibus. s.

¶ Duodecimus articu. j. q. prin. ij. partis. ij. Libri.

- 1 *Mandato facto patronis, vt sine licentia superioris non presentent, an currat tempus datum ad presentandum. & nu. 6. 7.*
- 2 *Patronis impeditis an tempus presentandi currat, disting. nu. 3. Et quo consilio illis sit presentandum, ne illud tempus currat. nu. 8. 9.*
- 4 *Licentia an & quando sit prestanda causa cognita.*
- 5 *Episcopi & legati non possunt se impedire de beneficijs patronatis laicorum.*
- 10 *Fraus & dolus cuiquam patrocinari non debet.*

**Quia** In p̄ceden. p̄ximis articu. v̄ conclusum † p̄sonis ēt impeditis vt ignorantibus currere t̄ps pntandi, Est. xij. loco dubitandū, quid si aliquibus p̄sonis est vetitum vel mādatū, q̄ sine licētia superioris non pntent. ¶ Et posse dici q̄ ex quo p̄sona ignoranti & impedito currit t̄ps, vt cōclusim⁹ s. in viij. p̄cedē. artic. nō obstante hmōi impedimēto talibus p̄sonis currere dictum t̄ps quis potuissent puidere & non prouiderint. ¶ Et licet text. in c. fin. de elec. dicat tūc demū currere t̄ps habentibus eligere in hoc casu, si non potuerunt puidere & non prouiderunt, currit eis t̄ps illud, pōt esse & est in electoribus q̄a ignorantibus & impeditis non currit t̄ps: sed q̄a p̄sonis etiam ignorantibus & impeditis currit t̄ps, nō obstat. d. c. fi. & pro hoc facit: nā cum Abb. in d. c. fi. collegisset no. electoribus nō impeditis nō currere t̄ps, que sicut postmodū qd in p̄sonis: & remisit se ad dicta per eum in c. qm̄. & in c. cum pp. hoc tit. in q̄bus locis † cludit p̄sonis impeditis currere t̄ps: & sic v̄ ponere d̄riam ēt in hoc inter ius pntandi, & ius eligēdi: vt ego tenui in d. viij. p̄ceden. articu. ¶ Firma in trac. de ep̄o. in j. par. lib. in viij. q. format hmōi q̄stionē. q̄n capitulū canonicorū est prohibitū à papa eligere ep̄m sine licētia: vel ēt ex consuetudine: an ipsi caplo & canonicis currat t̄ps trium mensium datum ad eligēdū & dicit q̄ sic, si fuit in mora petēdi licētia, alias non. alleg. d. c. fi. de elec. nam dēt capitulum petere licētia, als terminus sibi currit. Terminus. n. currit † impedito, si potuit obuiare impedimento, & nō obuiavit, vt ibi no. & in l. q̄bus dieb⁹. in prin. & ibi doc. ff. de p̄di. & demō. & glo. in verbo, suspēssiones. in c. q̄a diuer sitatē. de p̄ces. p̄bē. & subdit fore in telligēdum, licētia esse petēdam ante electionē: q̄a dēt actum p̄cedere, fm̄ Bal. in l. j. in pe. col. & Firma. vbi. s. † latē p̄sequitur q̄n licētia est p̄standa cā cognita, de quo ibi: nā in casu nostro hmōi causē cognitio nō requirit cū superior hoc ex sui voluntate vetauerit. ¶ Tu dic hunc articu. in puris terminis n̄ris in p̄sonis ab aliquo nō tangi: & dicerē cum nō posse habere locū in inferioribus superioribus à papa: † nā cum nō solū ep̄i, nec ēt legati pnt se impedire de beneficijs p̄sonis laicorū. c. cum dilectus. hoc tit. & ca. dilectus. de offi. lega. dicemus ergo, q̄ si phibitio veniat ab ep̄is ex quo patroni pnt illis impune nō parere, p̄ hoc non debeat desistere à pntatione: & si nō pntant, eis imputabitur oīno: q̄a maius est impedimētum litis, q̄ hmōi phibitio: & in lite currit eis t̄ps. c. iij. e. cum pp. c. si vero. & c. eam te. hoc ti. † multo magis in hoc casu: & tanto magis hęc phibitio non tenet, si fiat per plātū in norem ep̄o. ¶ Sed in hoc est aduertēdum: nam si ep̄s mandaret p̄sonis ne pntent, q̄a p̄tēdit ecclesiam esse liberā & non patronatam, nō currit patronis t̄ps: q̄a ex illo mādato v̄ oriri litē seu q̄stio cum ep̄o: & ideo nō currit t̄ps patronis, vt latē diximus s. in ix. p̄ceden. artic. in iij. casu. ¶ † Haberet ergo locum iste articu. in p̄sonis ecclesiasticis si hmōi phibitio seu mandatū fieret per legatū papā: in p̄sonis vero laicis, si fiat per ip̄m papā. ¶ Tunc si sumus in p̄sonis ecclesiasticis & phibitio fiat per legatū cum isti patroni ecclesiastici censētur, vt h̄ntes eligere, & eorum pntatio censētur electio: vt per Inno. & Abb. post eum in c. cum aut. in iij. no. hoc tit. & diximus latē. s. in j. par. huius ij. lib. in j. q. prin. in iij. artic. in vers. do. Abb. vero. impurabit p̄sona ecclesiastico, si potuit licētia petere, & nō petijt: vt in d. c. fi. de elec. & dēt illam petere ante pntationem: vt s. dictū est in electione. ¶ Si vero legatū phibuerit p̄sona ecclesiastico ne pntet sine cōsensu vel cōsilio talis p̄lati, & abbreviaret t̄ps datū ad pntādū à iure, & sic semestri in trimestre, licet dubitē, an hoc agere possit legatus: & ille, cuius cōsensus vel cōsiliū requiritur, se occultaret, & sic p̄sonis non posset habere eius copiam, dicerē: vt dicit Abb. i. d. c. fi. de elec. q̄ cū ille terminus subrogetur ab

hoīe termino iuris, cēsebitur terminus iuris: & ideo non dēt cur rere ipsi p̄sona impedito ex facto superioris phibentis sibi ne pntet sine cōsensu talis, qui cōsensus oīno est adhibendus: & habēs cōsentire se occultauit, adeo vt nihil sit qd sibi imputari possit. ¶ Bene verū est, q̄ si requireretur cōsiliū illo nō expectato potuissent pntare: q̄a sufficit peti cōsiliū & nō dēt expectari: & cū peti nō possit ex occultatione eius haberi: ac si esset petitus, per nb. per doc. in c. cū olim. de abi. & in c. cū, veteri. de elec. vt latē per Abb. in d. c. fi. ¶ Idē dicerē in p̄sona laico cui facta esset hmōi phibitio à papa, qd si potuit habere eius licētia: & nō habuit infra t̄ps sibi imputet, cū largo modo ēt patronus laicus dicatur eligere. vt diximus in d. iij. artic. j. q. prin. j. par. huius ij. lib. & est eadē ratio: ergo idē ius: vt in l. fin. iūsta. glo. de elec. lib. vj. & glo. in cle. fi. in verbo eligat. de elec. disting. uendo tñ vt p̄ximē diximus: vt si requiratur cōsensus, & habēs cōsentire se occultauerit, non currat t̄ps si vero cōsiliū, bene curret, per supra scripta. ¶ Aduerte tñ ad duo: primū esse cōsiderāda verba papē, q̄n inhiberet p̄sonis laicis ne pntarēt: vel pntarēt cum cōsensu seu cōsilio talis si sunt talia verba per quā dreogaret iur. pa. laicorum in sufficētij forma. iuxta no. in d. c. cum dilectus. hoc tit. & in c. dilectus. de offi. leg. & latē per do. Fely. in trac. suo, quādo litere aposto. noce. patro. de q̄bus nos ēt dicemus. j. in ij. par. huius ij. lib. in pen. q. prin. in suo loco: q̄a si plenē nō derogaret per papam, nō staretur eius mādato, tanq̄ non cōprehendenti p̄sonas laicos per p̄dicta iura. ¶ † Scdō aduerte cautius esse debere p̄sonum ecclesiasticum vel laicū, cū hēt petere licētia à legato vel à papa pntandi, vel ex mandato p̄dictorum pntare cum cōsensu alicui⁹ q̄ ante pntationem corā publicis p̄sonis p̄stentur: q̄ ipsi accederēt infra t̄ps vel mitterent ad papā pro ipsa licētia impetranda: & talibus impedimētis obstaculis eorū ire nō posse, nec mittere: & sic ēt q̄ peterēt cōsensum talis: sed q̄ occultauit se, non pnt illum habere: & eodē modo dicerē de cōsilio: & nihilominus pntent coram ordinario: & ad hoc adduci possent oīa accumulata per do. Fely. in c. trāmissa. de p̄scrip. ¶ † Et incidēter non obmitto vnū ad instar supra scriptorū, qd puto p̄cedere, q̄ si duo litigāt super iure pa. vel quasi pos. illius & vna ex partibus p̄rahit in longū litē forsan malitiosē: vt nūll la ipsarū habeat intētiū: & sic vt nullus ex p̄ntatis instituat: sed potius vult ep̄m alicui alteri illud beneficium cōferre iure deo: luto: vel forsan credit ep̄m velle beneficium cōferre p̄ntato ab eo, vt sic q̄nō posset obtinere ex vi pntationis, haberet ab ep̄o iure deuoluto, si altera pars hoc videns conetur de iurib⁹ suis p̄prietatis vel quasi pos. & de idoneitate pntati per eum cōstare facere & requirere ep̄m, vt cām terminet: q̄a p̄ eū nō stat & p̄duxit iura sua ex quibus poterit pntatum per eum instituere, cū p̄status extiterit: q̄ sibi t̄ps non currat: q̄ ep̄s poterit pntatum per eum instituere: & nō instituendo tēneret, vt sp̄cētēs eū: iuxta. c. decernimus. xvj. q. vij. & in c. iij. hoc tit. & q̄n contra ep̄m sp̄mentē p̄sonum agatur, dicit j. suo loco: & p̄ ista cautela facit qd dicit

10 *Ab. & doc. in d. c. fi. de elec. & pro hoc ēt facit q̄a fraus & dolus alicui patrocinari nō dēt. c. sedes. de rescrip. cum simi. facit ēt id, qd diximus. s. in ix. p̄cedē. artic. i. iij. casu. q̄ si est quæstio inter ep̄m & p̄sonum de iure pa. quis nō s̄niatur infra t̄ps datum ad pntandum, nō deuoluit ad eum pntas prouidendi: q̄a als de facili supplaret p̄sonos: vt ibi est dictū: hęc enim ratio militat ēt in isto casu: nā posset aliquis tertius nullū ius habēs mouere litē vero p̄sono: vel ēt habēs aliquod minimū ius & p̄trahere litē in lōgum: vt fieret deuolutio ad superiorē: adeo vt p̄sonus non habeat eius intentum: & sic ista via supplantaret, prouideat p̄sonus cum p̄ductione eius iurū, & p̄stetatione supra scripta. Nota istam cautelam: q̄a feruier tibi in facto.*

¶ Decimus tertius articu. j. q. prin. ij. partis. ij. Libri.

- 1 *Mandato patronis an sufficiat presentare vltima die temporis dati ad presentandum. & nu. 4.*
- 2 *Diei vltimam quadrimestris, includi in hac dilatione.*
- 3 *Episcopus si iure deuoluto confert beneficium de iure patronatus laicorum vltima die quadrimestris, & patronus vltra non presentat, & alter impetravit illud à sede apostolica, obtinebit impetrans.*

**Dubitatur** Decimotertio, † an sufficiat p̄sonis p̄stetare vltimo die quadrimestri vel semestri. Et breuiter Gemi. in c. vnico. in §. verū. ante fi. ij. colū. super glo. in verbo, quadrimestre. hoc titu. dicit Pau. in cle. ij. circa finē hoc tit. tenere, q̄ nō: & dicit illū loqui de p̄sona laico pntante vltimo die q̄drimestri, eius pntationem non esse admit tendam licet idem, qd de laico dici potest de clerico: vt dicit illū allegare rōnē: q̄a post pntationē dēt fieri vocatio. fm̄ practicē. c. fi. de elec. lib. vj. que fieri non posset infra terminū. ¶ Postea Domi. subdit istud nō esse verū, & p̄rium tēnerē. o. an. in c. cum Lambert. de iure patro. 0 2 vos

# Cæsar Lambertinus Episcopus

vos de off. ordina. & dicit hoc probari in d. rex. c. vnici. §. verū. qui dat laico quadrimestre. patet igitur vltimā diē quadrimestris includi in hac dilatione: vt dicit noiare gl. in vers. pponitur. in c. frequēs. de resti. spo. & idem videt velle glo. fin. in c. si electio. de elec. lib. vj. & ita residet. ¶ Tu aduerte q̄ do. Car. in d. cle. ij. in §. si. refert Pau. & dicit p̄sonum posse p̄ntare ēt vltima die. quadrimestri. & eodē mō ipsum referūt ibi Pe. de anch. & Imo. & Gaye. in repe. c. si. de elec. lib. vj. in xlvij. col. q̄ alleg. loā. An. in d. c. cū vos. & in c. vnico. in vij. col. hoc tit. lib. vj. & Bar. post Pau. vbi. §. & dicit eūdē Car. hoc sentire. c. j. hoc ti. in ij. oppo. voluit hoc ēt Abb. in d. c. cū vos. in vlt. col. & Gaye. in d. repe. c. si. in l. ij. col. & volunt oēs alij doct. quos allegauimus. §. in ix. precedē. arti. in iij. casu vbi tractauimus. q̄n est q̄o inter ipsum & p̄ntatos: q̄a examinaf eorū idoneitas & p̄ntatio. & ibi pro maxima adducit per doc. q̄ ex quo vltia die quadrimestri: & sic semestri pōt fieri p̄ntatio per patronos. q̄ facta p̄ntatione nō currit tēpus. vt fiat deuolutio ad ep̄m. licet expectabif examinatio p̄ntationis & p̄ntati. ēt post illud tēps: q̄a alias non haberēt inter grū quadrimestre: vt ibi latē diximus. & hanc partē etiā tenuit Paul. de cita. in hoc trac. in vj. par. in ij. q̄. dānando opinionē dicentium d̄nium. & faciunt ēt. que diximus. §. in d. ix. p̄p̄ce. art. in vij. casu. facit ēt pro hoc Rora. cclxij. si p̄pter negligentiam. in princ. hoc titu. in nouis. qui vult. q̄ si p̄pter negligentia p̄ntati laici deuoluit collatio alicuius b̄nficij ad ep̄m. statim sibi currit tēps semestre ad p̄ferendū. nō à tēpore notitię. sed ab vltimo die quadrimestri dati laico ad p̄sentandū cōputandū: & sic vltra dictionē ab. que excludit. hoc d̄mōstrat: q̄a dicit quadrimestre dari & sic totū est datū. ergo finito vltimo die quadrimestri. incipit currit semestre: & sic probat vltima die quadrimestri posse fieri p̄sentationē. ¶ Et pro maiori firmitate huius cōclusionis adduco Rotā. ccccxxvij. infra. tēpus. hoc titu. in antiquis. que dicit q̄ si ep̄s iure deuoluto cōfert b̄nficiū de iur. pa. laicorū vltia die quadrimestri. & p̄sonus vltra non p̄ntat. & alter impetrat illud a sede ap̄lica. obtrinebit impetrās: q̄a collatio est ip̄so iure nulla: nec cōsensu patroni poterit illā ratificare. cū fuerit nulla. maxime in p̄iudicij impetratis: q̄a ēt vltima dies spectabat p̄sonno. & collatio iure deuoluto facta. illo die est nulla ex dispensatione. ca. decernimus. xvj. q. vij. ac si fuisset facta infra quadrimestre. & dicit hoc maxime p̄cedere. si fiat vltima die semestri dati p̄sonno ecclesiastico ad p̄ntandū. cū habeat minus ius p̄sonus ecclesiasticus quā laicus. & hoc vltimū nota: q̄a oēs doctores loquuntur de vltima die quadrimestri. nō de vltima die semestri. & Rora vbi §. vult i semest. hoc esse multo magis: q̄a p̄soni ecclesiastici h̄nt maius ius ad b̄nficia. quā p̄soni laici. vide ibi plene. ¶ Ex qua habes int̄m patronos posse p̄ntare vltima die semestri vel quadrimestri. q̄ si nō p̄ntant ep̄s. per hoc illa die nō pōt iure deuoluto ecclesiā p̄ouidere. sed expectare lapsū vltimi diei. aliter nulla est collatio. & illi cui facta est collatio. p̄ferunt impetrans ap̄licus: q̄a iam vacare d̄r: de cuius Rotā decisione p̄s latē dicemus. ¶ Reperi postmodū do. Roc. in hoc trac. in verbo. honorificū. in l. j. q. quarentē de hoc art. & primo dicentē nō tenere p̄ntationē factā vltimo die quadrimestri: p̄id. quod à simili dixi decidere Rotā. vj. hoc ti. in antiq̄s volētē. q̄ vltima die anni p̄fixa ad p̄mouitiōē sacerdotij. iuxta. c. licet canon. de elect. lib. vj. nō pōt b̄nficiatus ipsum b̄nficiū permutare. & hāc partē dicit tenuisse Pau. in d. cle. ij. cā voluisse sequi Pe. de Anchar. sed certē Pau. nec Pet. de Anch. hoc dicit. vt §. retulimus. postea ipse tenet partē affirmatiuā. allegādo Io. And. & Gemy. vbi §. & pro hoc ēt adducit rotam. cxij. inci. fm oēs. hoc ti. in nouis. & Firma. in suo repertorio. in verbo. patronus. in vers. ij. qui solū Gemy. alleg. & m̄det ad d. Ro. vj. & dicit ideo illud esse in illo casu: q̄a ille permutās non poterat illa vltima die promoueri ad sacerdotium: cum ordines non cōferantur. nisi statutis temporibus. de quibus in tit. de tempo. ordi. quod obiectum non militat in casu nostro. & sic do. Roch. tenet cōclusionem quam ego supra tenueram: & ipse dicit illam esse veritatem.

¶ Decimus quartus art. j. q. prin. ij. par. tis. ij. Libri.

1. Tempus semestris vel quadrimestris datum ad presentandum. qualiter computabitur. Et nu. 5.
2. Annus & Mensis qualiter computentur. Et an annus computetur per dies xxvij. vel xxxj.
3. Mensis qualiter computatur seu accipiatur. expressus a lege vel statuto. vt quid fiat intra mensem. & c. Et quid. si lex non exprimit a quo tempore mensis incipiat. nu. 4.
6. Tempus semestris vel quadrimestris datum ad presentandum. currit de momento ad momentum. Et est etiam hora attendenda.

1. Succedit hic. xliij. articulo. t̄ex quo patroni h̄nt semestris vel quadrimestris ad p̄ntandū. & p̄nt presentata

re vltima die. dubitat modo. quātr hoc semestris vel quadrimestris computabitur fm numerū mēsiū: an fm dies anni: & anni p̄ mēse erunt dies. xxx. vel xxxj. & quid si sumus in anno bissextili? ¶ Rota p̄xime alleg. ccccxxvij. infra tēps. hoc tit. in antiq̄s. post prin. format hūc art. in puris istis terminis p̄ntationis: & remittit se ad dictā p̄ Host. in c. licet. de sup. negli. p̄lato. & ad Io. An. in c. quā sit. de elec. lib. vj. & ad doctores in reg. vbi lex. ff. de reg. iu. & nihil decidit. ¶ Tu dic breuiter. q̄ quātr annus mēsis & s̄k̄a cōputentur. & an mensis per dies. xxvij. vel xxxj. latē ponit Butri. post Host. & Io. And. in d. c. licet. de sup. negli. p̄lato. & doct. oēs. & p̄fertim Domi. post Io. An. & Pau. in d. c. quā sit. sup. gl. in verbo. mensem. & cōcludūt cū glo. t̄ibi illā melius declarādo post Paul. q̄ vbi lex disponit vel statutū exprimit. à quo tpe incipiat mēsis: vt q̄a dicit. facias. vel p̄sentias infra mēsem à die electionis. vel p̄ntationis: & sic demōstrat certū tēps: & tūc accipiat mēsis. fm quod occurrit in calēdario. & quod deficit de illo mēse. accipiat de sequē. & ita p̄cedat glo. ibi. do. exēplū. Electio debet fieri. j. tres mēses à die vacationis & cessationis impedimentū. & talis dies fuit octauus Ianuarij. deficiunt igitur vsq̄ ad numerum. xxxj. diei. ex q̄bus cōstat mēsis Ianuarij septē dies septimo: ergo die mēsis Aprilis erit vltima dies trimestri. q̄a Ianuarius accipit à mēse Februarij septem dies: & sic Februarius à mēse Martij. & mēsis Martij à mēse Aprilis. vij. Igitur dies mēsis Aprilis erit vltima dies trimestris p̄dicti. ēt si veniret in mēse bissextili. q̄n sit h̄mōi cōputatio. ille dies non erit tollendus: sed tanquā alius dies cōputabitur: nō enim p̄ hoc. q̄ crescit illa dies in mēse Februarij. Februarius accipiet sex dies à mēse Martij: sed adhuc accipiet. vij. q̄a re vera Ianuarius. vij. dies accipit à Februario. quos sibi reddere debet Martius. & sic dies q̄ creuit Februario p̄ bissextili. est ipsius Februarij: & ideo nō debet alleuiare Martium. dabit igitur Martius Februario integros septem dies. quos ipse recuperat à mēse Aprilis. Ita colligitur ex dictis doctorū. §. allega. & p̄batur in l. cū bissextilis. ff. de ver. sig. & fieri cōputatio de momento ad momentum. vt p̄ Arch. & alios in d. c. quā sit. de elec. lib. vj. & idē tenet Arch. cū §. dictis doc. in ca. si. pp. in gloss. debet. de rescrip. lib. vj. ¶ Si vero t̄ius vel dispō nō exprimit. à quo tpe incipiat mensis. & tunc assumat. xij. pars anni. pro quolibet mēse. & ita p̄cedat c. licet. de sup. negli. p̄lato. Exēplū. q̄n datur in priuilegio indulgentia vnus mēsis vel duorū: & sic vltimus nō habebit indulgentiā pro vna duodecima vel pro vna sexta parte anni: ita volūt oēs doc. f. gl. Arch. Io. And. Io. Mo. Imol. Gemy. Phi. Fran. & oēs in d. c. quā sit. in §. electus. super gl. in verbo. mensem. Bal. & Imol. in l. de diuisione. ff. solu. matrim. ¶ Cum igitur in casu nostro quadrimestris vel semestris incipiat currere ex iuris dispositione à die vacationis. c. l. j. c. eam te. c. cum. p̄pter. c. si vero. hoc titu. & c. ij. de sup. negli. p̄lato. vt diximus latē. §. in j. artic. p̄sentatis q̄onis prin. vel ab aliquo die quo ecclesia fuit cōstructa: vt diximus. §. in j. par. primi lib. in iij. q. prin. in ix. artic. & dicitur. §. in ista q̄one prin. in x. art. & sic est certus dies: ergo currit modo p̄dicto. & vnus mēsis supplebit sibi de alio: vt supra diximus. volūt ēt Philip. Cor. in d. §. electus. super gl. in verbo. mensem. vbi per eum. & alios. ponit quot dies habeat annus. & mensis fm cōmunē vsū loquēdi: & quot horas habeat dies: vide ibi q̄a non est materia nostrā. ¶ Reperi postmodū do. Roch. de hoc articulo quarentē in d. suo trac. in verbo. honorificū. in l. j. q. tenentem similiter supra scriptam cōclusionē & allegantē pro ea Alexā. in d. l. in diuisione. ¶ Vnū t̄n est addendum ad p̄dicta. q̄ ex quo hoc tēpus currit de momento ad momentum: vt supra est cōclusum. erit attendēda hora: vt in p̄ceden. hora illius hore. qua vacauit ecclesiā: licet sit eūdē diei. computetur tēps. & hoc voluit dixisse. vt magis sit declaratū primū exēplū supra positū. Finxi enim ibi. vij. die mensis Ianuarij vacatē ecclesiā. & trimestris finiuisset. vij. die mensis Aprilis. poterit enim esse. q̄ finiat trimestre etiam. vij. die dicti mensis Aprilis in p̄ceden. hora. qua vacauit eodem die: hoc est. quo publicatū fuit rectoris mortuum fuisse vel resignasse: licet ignorauerint patroni: quia etiā illis ignorantibus currit tempus: vt cōclusum est. §. in vij. p̄ceden. articulo.

¶ Decimus quintus art. j. q. prin. ij. par. tis. ij. Libri.

1. Tempus semestris vel quadrimestris datum patronis ad presentandum. an sit vtile vel continuum. Et nu. 5. 6.
  2. Tempus aliquod est vtile. aliquod continuum.
  3. Tempus quoddam est vtile. quod non currit diebus feriatis. nec in absentia partis. nec vbi deest iudicio copia.
1. Et ex Omnibus istis decidit. xv. art. videlicet: tan semestris vel quadrimestris datum p̄ntatis ad p̄ntandū. sit tēps vtile. & cōtinuū. ¶ Et dic breuiter quoddā esse tēps cōtinuū. quod dieb. feriatis & non feriatis currit in p̄ntia. & in absentia. siue sit copia



copia iudicis, sine nō. de quo tēpore loquitur lex final. C. de p̄scri. longi tēporis. ¶ Quoddā est tēp̄s vtile, qđ non currit diebus feriatis nec in absentia partis, nec vbi deest iudicis copia. vt ē gl. maḡra in cle. vnica. de resti. in integ. & habet in rubri. de diuer. & tempo. p̄scrip̄. ¶ Itē tēp̄s vtile aliqñ est continue vtile: aliqñ non: vt qñ qđ signorat ad se spectare aliqđ ius. ¶ Quoddā vtile quo ad sui principiu tñ: & quo ad p̄gressum non. ¶ ¶ Qñq; etiā est continuū vno respectu, vt p̄sequit d. glo. se remittēdo ad ea qđ scripsit ipsa, id est lo. an. in c. ij. & in c. ga diuersitatē. de cōces. p̄bēd. & vide Car. super. d. gl. in d. cle. j. in vij. col. in xxij. q. ¶ Itē sic p̄missis, aduerte, nam Pau. de cita. in hoc trac. in vj. par. in xxij. q. quatit de hoc arti. & narrata. d. maḡali gl. subdit ad p̄positū fm glo. in d. c. iij. de cōces. p̄bēd. in verbo, infra sex menses, hoc esse tēp̄s vtile qđ ignorati nō currit: sed solū à tpe sc̄ie non currit impedito, puta suspensio & hmōi: p̄ d. c. ga diuersitatē limitat tñ hanc cōclusionem, nisi esset lis inter patronos: p̄ c. cū p̄pter hoc tit. concurrēdo cum opinione Abb. vt retulimus. s. in d. vij. p̄ce. arti. ¶ Dicit enim Abb. alio respectu in d. ca. ij. appellare illud tēp̄s cōtinuū, quo ad hoc. s. vt ēt currat dieb<sup>9</sup> feriatis, post qđ quis sciuit bñficiū vacare: & dicit potuisse esse rationē: qđ late considerauit solū negligentia non p̄sentantiū, ex quo habet p̄tare: vt in d. c. ij. qđ negligentia. ita ip̄tate diebus feriatis, sicut in alijs diebus: ex quo tñ p̄tare est de actibus volū tatijs, qđ ēt possunt expediti dieb<sup>9</sup> feriatis ēt paschalibus. allegat Host. in tit. de ferijs. s. qđ in eis agi. p. l. actus. C. de ferijs. subdit ēt hunc intelletū Abb. p̄cedere à gl. d. cle. vnica. dum dicit quoddā tēp̄s est vtile, quo ad sui principiu, nō quo ad p̄cessū. & dicit hāc ēt opi. sequi lo. an. in d. c. ij. circa. fi. & tale tēp̄s ēt simili tēp̄ori dato ad appellandū, qđ currit à tpe sc̄ietie. & ita residet ibi Pau. intricate loquens, j. adeo qđ nihil videtur concludere. ¶ Do. Roc. vero in hoc trac. in verbo, honorificum, in xxxij. q. dū quatit, an diebus feriatis possit fieri p̄ntatio. dicit hoc tempus esse cōtinuū vno respectu. s. qđ currit dieb<sup>9</sup> feriatis, alio vero respectu, qđ nō currit ignorati & ipedito, est vtile. alle. lo. and. Abb. & alios in c. ij. de cōces. p̄bēd. sup gl. in verbo, sextus. & ita residet. ¶ Tu aduerte Pau. & Roc. tenere opi. Abb. in d. c. cum p̄p̄. qđ sicut collatoribus & electoribus ignoratib. & impeditis nō currit tēp̄s: vt in c. ij. c. ga diuersitatē. de cōces. p̄bēd. & in c. ne pro defectu. de elec. ita ēt nec p̄ono ignorati & impedito currit tēp̄s, qui tñ Abb. in c. iij. hoc titu. tenuit oppositū. & sic Pau. & Roch. de quantum Abb. ¶ Sed reuera vero opinione, quā. s. tenui in p̄ced. vij. arti. aliud esse in collatore & electore, & aliud in p̄ono: vt ēt diximus in p̄xi. xj. p̄ced. artic. s. qđ electoribus & collatoribus ignoratibus & impeditis nō currat tēp̄s, patronus vero sic, nō p̄t dici hoc tēp̄s esse vtile patronis, cū incipiat currere à die vacationis: vt diximus in p̄xi. p̄ce. & in j. articu. p̄ntis. qđ tempus enim est cōtinuū ip̄s p̄onis: & tō currit illis tēp̄s, quis lunt impediti ex lite. c. iij. cū cōcor. hoc tit. & ēt dieb<sup>9</sup> feriatis: & currit de momento ad momentū, & sic de hora in hora: vt per doc. I. c. quā sit. in §. cle. d. sup gl. in verbo, mēsem. de elec. lib. vj. & clare exēplificauimus in p̄xi. p̄ce. art. & sic cessant dca Pau. de cita. & ēt do. Roch. qđ errant in duobus. primū, qđ dicunt p̄ono ignorati & ipedito nō currere tēp̄s. scđm hoc tēp̄s esse partim cōtinuū, & partim vtile cum re vera totū sit cōtinuū

¶ Decimus sextus articu. j. q. prin. ij. partis. ij. Libri.

- 1 *Tempus datum ad presentandum in ecclesia noua, an incipiat currere à die completę fabricę, vel à die consecrationis. & nu. 2. 6.*
- 3 *Cautela ad euitandum dubium, vt patronus intra tempus datum ad presentandum, presentet.*
- 4 *Heres vel fideicommissarius intra quantum tempus teneatur exequi defuncti voluntatem.*
- 5 *Ecclesia vel capella non potest construi sine episcopi licentia, & consensu, qui edificanti non datur, nisi dote constituta & assignata.*
- 7 *Beneficiatus habet duas administrationes, spirituales & temporales.*
- 8 *Basilica an vectore indigeat, & gaudeat ecclesiarum privilegijs.*

9 *Tempus datum ad presentandum in beneficio, in abstractis statim creato, currit patrono.*

10 *Testator mandat ecclesiam construi per heredem intra certum tempus, alias sit priuatus hereditate, heres moritur, an heres heredis teneatur ad p̄nam remiss.*

**Contingit** xvj. loco dubitari: qđ in ecclesijs iamdiu cōstructis de die, qđ incipit currere tēp̄s patronis. s. à die vacationis: vt sape diximus. pone modo aliquam ecclesiam esse nouiter de licētia dioecēsani constructā. c. nobis. hoc tit. sed nondū cōsecratā, qđ p̄onis incipiet currere semestre vel quadrimestre à die cōplete fabricę, vel à die cōsecrationis: hunc artic. format Lap. alleg. xciiij. quādā ecclesia sine cura, hoc tit. fol. lj. & cōcludit breuiter, t̄p̄ cū ecclesia sit cōstructā & cōpleta autoritate ep̄i, licet non sit cōsecrata, statim currit tēp̄s patroni mēsum laicis patronis ad p̄ntandū. alleg. c. qm̄. & c. cū p̄p̄. hoc tit. & ita residet in q. fa. st. ¶ Hoc ēt vult Gaye. in repe. c. tñ. de elec. lib. vj. in xlix. colum. vbi idē tenet. s. in ecclesia noua currere tēp̄s post cōstructionē: & loquitur in d. i. tē. s. tam de patrono laico, quā de clerico. licet Lap. solum fuisse loquutus de laico. alleg. Fede. cōsil. cxiiij. sed re vera est cxix. casus talis est, testator in sua vltima. ¶ Qui do. Fede. in d. cōsil. in ij. dubio querit de hmōi qđone in alio casu. s. qđ testator in sua vltima voluntate iussit fieri capellā: & non adiecit tempus & d̄posuit ad quē vellet in posterum ius pat. pertinere mortuo testatore heres t̄ seu fidei cōmissarius obtinuit vnam cōstructionem capellę, ita qđ aliquātulum processit incipere, sed valde fecit: querit igitur ibi, qđ patrono incipiat currere tēp̄s ad p̄ntandū, & subdit sibi videri dicendum ex quo tēp̄s eligēdi, presentandi, seu conferendi, currit tantū negligentibus: vt legitur & notat in c. ij. & in c. quia diuersitatē. de cōces. p̄bēd. & in opere illius capellę, non sit in tantum p̄cessum, vt possint ibi diuina ecclesia celebrari: nec potest adhuc ecclesia vel basilica appellari: qđ nō sunt ibi substantia illius capellę: nec potest ibi cōsecratio adhiberi, non potest dici vacare: & quia etiam cessat ratio. c. j. & ij. hoc tit. sibi non posse officia dici, nec sunt reliquę, & sic cōcludit ip̄s patrono non currere tēp̄s, nisi ab eo tempore, quo tale adificiū potest capella seu basilica nuncupari: quia tunc debet regimine sacerdotis: & ante non videt in mora patronus. allegat ad hoc c. penult. de eccles. adific. cum sua materia. ¶ Subdit ēt esse cautelam adhibendam ad euitandū dubiū, vt patronus etiā in illo casu presentet, vt si episcopus admiserit vacationem, bene erit, & si non admiserit, ex eo quia minus tempestiue p̄cesserit ad presentandū, omnino remanebit sibi ius saluū ad presentandum tpe congruo. alleg. c. iij. de cōces. p̄bēd. lib. sexto. & in c. s̄ confirmacione. de electio. eod. lib. & ita residet Fede. vbi supra. ¶ Tu aduerte, quia nos supra in prima par. primi lib. in iij. q. princ. in ix. artic. plenē tractauimus, quando ius pa. incipiat cōpetere patrono in ecclesia noua, eū incipit adificiū vel opere p̄fecto, seu post cōsecrationē, vel quo alio statu, & tēpore, & qđ in illis beneficijs, in quibus non cadit cōsecratio nec adificiū: & in d. iij. q. princ. in iij. arti. latē tractauimus infra quātum tēp̄s principalis vel hātes qui ecclesiā construere incipit, teneatur illam perficere: & certē ex dictis in ip̄s duobus articulis clarē p̄cipitur decisio p̄sentis articu. nostri. sed qđ in eis nō fuerunt discussa dicta supradictorū doct. & ne ēt in aliquo ista prima q̄stio p̄mittere. ¶ Dic ergo do. Fede. in d. suo q̄si. formasse qđonem in casu, quo testator in vltima sua voluntate iussit capellā cōstrui, & intelligerem per heredem vel fidei cōmissariū: vt j. declarat, dū dicit heredē vel fidei cōmissariū obtinuisse cōstrui capellā: vt supra diximus, t̄ vt ibi principaliter querit, infra quantum tēp̄s h̄rs vel fidei. teneat exequi voluntatē defuncti: & sic capellā cōstrui facere. & residet in hoc Specu. varie fuisse loquutus in titu. de instrumē. edi. §. vlti. in fi. & esset standum decretali tertie de testa. cum sua glo. vt tempus sit vnus anni à die monitionis factę per episcopum, nisi iusta de causa iste, ad quē pertinet, fuisse impeditus. vt ibi not. Hostiē. vel nisi aliud tēp̄s fuisse statutum per episcopalē cōstitutionē. Cū igit hmōi decisio sit vera, quō potest esse, quin heres vel fidei. qui erat futurus patronus, & habebat ecclesiam seu capellam fundare, dicatur in mora si per eum stat quin capella edificetur: quomodo ergo p̄cedet dictū Fede. vt per patronum non stet nec sit aliqd qđ uiu impuret. ¶ Nisi diceret forsā testatorē alium, quā heredē grauasse de capella cōstruenda: puta fidei cōmissariū in quem non transit ius pat. vt diximus supra in ij. par. j. lib. in ij. q. princ. in xxxv. articu. vel si grauauit heredem aliū, voluit esse patronum: & sic heredi non imputatur. Quod fieri potest per fundatorē: vt late diximus in prima parte primi lib. in d. iij. qđ. princ. in x. arti. ¶ Itē considero ecclesiam vel capellā nō posse construi sine episcopi licentia,

Lambert. de iure patro.

o 3 & con

# Cæsar Lambertinus Episcopus

& consensu, quæ edificatio non datur, nisi dote constituta & assignata. de cõse. dist. j. c. nemo. & c. placuit. j. q. d. ij. in fi. & in aut. vt nullus fabri. or. do. s. j. colla. v. Nec sufficit dorem promittere, nisi illa definitiue tradatur. quomodo ergo illa dos gubernabitur sine rectore: cum inquit datur à principio & in impositione primi lapidis, per iura supra allegata. vt diximus latè supra in prima par. primi libri in v. q. prin. in x. arti. c. llet dicendum ex tunc currere tempus, & infra semestre, vel quadrimestre debere fieri presentatione de rectore. ¶ Vel saltem, quia sufficit edificatio per instrumentum ad dotem dandam se obligare: vt vult glo. & Arch. in d. c. nemo. & diximus. s. in d. v. q. prin. in d. x. articu. & etiam in xvij. & xix. articu. illius. saltem igitur à die consignationis dotis fm obligationem instrumentalem dicit currere tempus semestre vel quadrimestre datum ad presentandum. ¶ Et si diceretur fuisse ommissam assignationem dotis & obligationem, tunc episcopus, tenere illam dotem rari facere ante consecrationem & eos compellere vt latè diximus in d. v. q. prin. in d. xvij. & xix. articu. & isto casu posset dici procedere decisionem Fede. & Gaye. ¶ Dic ergo latius aut aliquis viuens vult edificare ecclesiam capellam vel altare: & quia vt diximus in d. xvij. & xix. articu. d. v. quæst. princ. primæ partis primi lib. per iura supra allegata, dos est assignanda in impositione primi lapidis: & ne dos sit apud assignatorem, patronus habet infra quatuor vel sex menses presentare, qui currente à die assignationis dotis: & licet ecclesia non sit deducta ad esse, & non indigeat administratione in diuinis: indigebit tamen in temporalibus. s. in conseruatione & augmentatione dotis, beneficia tuis enim habet duas administrationes, scilicet spiritualium & temporalium. vbi gloss. bona. de offic. ordi. & de sed. vacan. per totum. & in cap. cum olim. & in cap. is, qui. de maior. & obed. vel saltem currit tempus à die in quo aduenit dies solutionis obligationis instrumentalis dotis promissæ per fundatorem: vt supra est dictum, nisi ante illud tempus esset ecclesia edificata: quia à die perfectionis edificij licet non aduenit dies solutionis, currit tempus prædictum: vt infra dicitur. ¶ Verum si assignatio dotis esset ommissa, quia prouidendum erit per episcopum, vt s. diximus in d. xvij. & xix. articu. & tunc poterit procedere, quod dixerunt Lap. Fede. & Gaye. vbi supra, hoc tempus currere patronis post ecclesiam completam, etiam ante consecrationem: & licet dicatur basilica, indiget rectore. argu. cap. omnes basilicæ. x. quæst. j. & in cap. ecclesiæ. de immu. ecclie. vbi habetur in basilica posse celebrari diuina: & illa gaudere priuilegijs ecclesiarum: & licet Lap. pro hoc alleg. ca. quonia. & c. cum propter. hoc ti. hoc non probant illa iura nisi per capillos traheretur. ¶ Et quamuis posset quis dicere tempus debere currere patronis à die, quo assignare debet, & non assignauit, cum sit quod sibi imputet: per capi. fin. de elec. de quo. s. in xij. proxim. præceden. artic. de quo dico hoc non esse in consideratione. nam ideo dixi tempus ad presentandum patrono currere à die assignate dotis, vt dotem gubernaret, non autem quæ ex tunc esset necesse presentare: & maior fuit error episcopi promittentis ecclesiam fundari sine dote, quam patroni dotem non dantis, & dote non data, non militat ratio gubernationis ipsius, propter quam rationem esset faciendâ presentatio: & ideo illa faciente non currit tempus. ¶ Si vero ecclesia, capella, seu altare sunt fundatæ seu fundatæ ex ordinatione testatoris: vt in casu Fede. & tunc aut illemet, qui erit futurus patronus, puta hæres, habet fundare, & elapso anno, & alio termino sibi à testatore vel ab episcopo præfixo: & ecclesiam non inceptam edificare, vel inceptam, & non assignauit dotem nec illam compleuit: & quia est quid imputetur sibi dictis temporibus elapsis, eo ipso incipit sibi currere tps ad presentandum, ex quo per eum stat, & est culpa, quæ sibi imputari potest iuxta d. c. fi. de elec. & diximus in prox. præce. xij. artic. ¶ Si vero inceptum fundare ecclesiam, & dedit dotem à die assignatæ dotis, vel dote non data, & infra terminum consignationis illius expleuit ecclesiam, à die ecclesiæ completæ, currit sibi tempus: vt s. diximus illi currere, qui inuitè edificabat. ¶ Aut vero testator mandauit hæredi vel alteri ecclesiam vel capellam fundare: & aliquem separatim ab illis voluit esse patronum, & tunc donec per eum assignetur dos vel saltem ad esse, & completum ecclesiæ deducatur, non currit tempus patrono, cui nihil imputari potest, nisi dote assignata per habentem assignare, vel ecclesiâ completam: vt loquitur Fede. quæ in hoc casu saluarem in d. suo consi. & ita intelligit Lap. & Gaye. vbi supra. ¶ Et hunc dicerem casum, in quo à principio patronis tempus erit vtile cum per eum non stat, sed per alium: & non sit quod sibi imputetur: & quævis hoc ius patr. sit gratiosum respectu patroni, gratia, incipit currere à die quo ecclesia erit constructa: & sic, non obstant consideratione per me in præceden. vij. artic. ¶ Est bene verum esse laudandam cautelam per Fede. vbi s. & executioni demandandâ à die primi lapidis dote assignata vel non, quæ sæpe recitari poterit, vt cui-

tetur varia disputatio, quæ semper esset faciendâ cū superioribus, cum quo etiam pyra diuidenda non sunt. ¶ Et ex istis colligitur quod cū constituitur beneficium in abstractu, consistens in aliquibus rebus, in quo non cadit edificium, statim beneficio creato currit tempus patrono ad presentandum aliquid ad illud: quia statim incipit esse patronum: vt diximus in iij. q. prin. j. par. i. lib. in ix. art. ¶ Quid autem si testator mandat ecclesiæ constructæ hæredem infra certum tempus, alias sit priuatus hæreditate, & hæres moriatur, an hæres hæredis teneat ad poenam? & de multis similibus vide in d. iij. q. prin. in xj. art. cum tribus seq. & de isto arti. vide etiam per Roc. omnino in hoc tract. in verbo, honori ficu. in xxix. q. qui dicit non currere tps, nisi habito consensu episcopi: quæ adhuc non dicitur: vt pbat ex dif. iuris pa. & in c. nobis. hoc tit. & hanc partem dicit summare Car. in pulchro casu in c. cū seculū. in iij. q. hoc tit. & Io. de imo. in c. nos qd. e. in iij. col. in verbo, vltimus querit. de testa. & non regri consecrationem, cū in basilica possit celebrari cū altari viatico sine alia licentia episcopi, fm Abb. p. illum tex. in c. fi. de cõse. ecclie. vel alra. Abb. & alios in rub. eiusdem titu. & pro ista illatione dicit facere glo. in c. piæ mētis. xvj. q. vij. quæ dicit ius pa. acquiri ante consecrationem & non post. de quo vltimo nos latè diximus in j. par. j. lib. in vj. q. prin. in j. arti.

¶ Decimus septimus arti. j. q. prin. ij. par. ij. Libri.

- 1 Patronus si presentatus non consensit presentationi, vel acceptauit presentationem, & postea illam renuntiauit, antequam institueretur, mortuus est, an patronus habeat iterum semestre vel quadrimestre ad presentandum à die quo noluit presentationi consentire, vel à die mortis presentati non instituti. ¶ m. 2. 5. 6.
- 2 Poena cuiatur, quæ imponitur ratione negligentie, vbi datus est terminus ad aliquid agendum alias poena incurrat, sufficit actum fieri licet effectum non sortiatur.
- 3 Actus vbi non sortiatur effectum ex culpa vel defectu alterius quam agentis, agens iterato nouum tempus recuperat ad similem actum peragendum. l. i. m. 7.
- 4 Presentatio fieri non potest nisi presentato presente.

**Dubitatur** Modo. xvij. ¶ Quid si presentatus non consensit presentationi, vel acceptauit presentationem, & postea illam renuntiauit ante institutionem vel priuatiuam institueret fuit mortuus, an patronus habeat iterum semestre vel quadrimestre ad presentandum à die, quo noluit consentire presentationi, vel à die quo illam, quam acceptauerat, renuntiauit, vel à die mortis huius presentati non instituti? Et dicit breuiter patronum habere nouum semestre vel quadrimestre à die non consensu presentationi de se factæ, vel à die renuntiationis presentationis acceptatæ, vel à die mortis huius presentati non instituti. Tex. est ad litteram loquens in electione in c. si electio. de elec. ltb. vj. iunctis dictis doc. ibi extendentium illum text. ad collationem & postulationem. & super glo. in verbo, inregum. in versu. statutum. extendunt illum text. expressè etiam ad presentationem, vt habeant nouum semestre vel quadrimestre à die prædicto nullo modo computata parte primi semestris, vel quadrimestris. ita Io. And. Do. & Phil. ibi qui allegat Rotam decis. cclxix. si aliquis presentatus in nouis. ¶ & nulla est discrepantia, cum sit eadem ratio: nam ratio est, cur datur nouus terminus: quæ vbi datur terminus ad aliquid agendum, aliàs incurrit poena, sufficit actum fieri: licet non sortiatur effectum, ad euitandam poenam, quæ imponitur ratione negligentie. Ista ratio militat ita in electione, sicut in presentatione. Ergo idem ius, vulgatis iuribus. & ita tenent omnes: & nulla in hoc est discrepantia. & ideo ex illo text. colligitur per Domi. & docto. quod vbi actus non sortiatur effectum ex culpa vel defectu alterius, quam agentis, agens iterato nouum tps recuperat ad similem actum peragendum. ¶ Verum in illo tex. dicitur, dummodo nihil fraudulenter egerint in præmissis. & gl. vltima ibi exemplificat: pura quia electionem fecerint vltima die trimestri, & ille non consentit, vel est occultus criminofus, vt habeat aliud trimestre: nã tunc non habebit locum verbum, quod allegati fraudem onus probandi incumbet. & doct. ibi ponunt aliud exemplum, quod eligunt aliquem habentem pingue beneficium: & est certum quod illud non dimiteret pro eo, ad quod est electus: & quando de hmoi fraudibus cõstaret, non haberet locum dispositio. d. c. si electio. ¶ Tu aduerre, quod licet oia prædicta, pcedant, in duob. secundis casibus. s. quæsi presentatus consensit: & postea renuntiauit ante institutionem, vel ante illam est mortuus: quia si postea renuntiaffet, vel mortuus fuisset, non esset dubium: nam isti duo casus pnt pcedere in presentatione: sed primus casus quæsi presentatus, & presentatus non consensit, quod patronus iterum habeat quadrimestre vel semestre, non possum considerare quomodo possit procedere: nam iste presentatus non habet ius in re, sed ad rem, dū-

modo consenserit. ca. cum Bertoldus. de re iudi. cum igitur non consentit, nullum ius habuit: & semper posset dici adesse fraudem: qd psonus laicus posset pntare duos accumulatiue, vt si vnus recusat, alter remaneat. c. qd autē. cū vulga. hoc tit. nō debuit ergo pntare vnū, & si pntauit, non dī actum perfecisse cum actus sine cōsensu pntati sit nullus: qd nō habet ius ad rem, vt dēt hīc pntatus. ¶ Licet in patronis ecclesiasticis secus dicerē, cum ille dicaī eligere: vt diximus. §. in j. par. huius scđi lib. in. j. q. prin. in ij. art. & ideo Domi. in d. c. si electio. in prin. dixit priuū exēplū nō coadaptari pntationi: licet postea sup glof. in verbo, integrū cōcurrat cū alijs. & ita cōsiderāda. possumus dicere nō militare eandē rōnē: qd non est actus pfectus: & nō sortitur esse cū culpa psoni, qui arctauit se, alterū non pntado, salrē accumulatiue, cū hoc agere potuisset: & iō ex hoc dī negligēs, si vltima die vnū tm pntauit, cū potuisset duos pntare si vero ante & sic infra quadrimestre, in rēduo quadrimestri poterat alterū qd acciperet, pntare, & sic illa reg. vbi dāt terminus ad aliqd agēdum, ats incurrit ppoena, sufficit actū fieri, non dī militare in hoc casu: ex quo nō dī actus factus pntato nō acceptate: qd nō dāt illi ius ad rē vt dari dēt: sed electio bene dāt ius in re sine eius acceptatione: vt not. in d. c. cū Bertoldus. querit enim electio ius statim publicato serutinio: vt in c. publicato. & ibi glof. & in c. qd sicut & ibi glo. de elec. vt in d. ca. publicato. habet per glo. Et ante publicationē cōpetere electio officii iudicis, vt publicēt serutiniiū. vt Et larē p Firma. in trac. de epō. in ij. par. j. lib. in xxvj. q. & iō non possunt variare canonici sicut psoni. ¶ Fortificatio ista. & qd nō possit dici actus pntationis factus sine cōsensu pntati: nā sō pōt pntatio fieri nisi pntato pntente: vt not. in c. ea noscīt. de his qd sūt à pla. & diximus. §. in j. par. huius ij. lib. in xj. & vlt. q. prin. in j. arti. qd ergo pōt eē plens & pati se pntati & nō consentire nisi diceret hoc posse succedere, qd pntatio fieret de noto, qd ēt absens pntari pōt: vt p Abb. in d. c. ea noscīt. & nos diximus in d. xj. q. prin. in ij. arti. & quis iste casus sit rarus: tamen qd nos habemus ipsum absentē notū pntatū debere pntare infra rps datū ad pntandū: vt cōclufimus in d. xj. q. prin. in v. & vlti. art. adhuc militat nra fortificatio. & sic cōcludo. d. c. si electio. nō extēdi ad pntationē in ipso primo casu: sed ad duos sequētes sic, & etiā ad quartū: vt in proximo seq. arti. dicef ¶ Reperi postmodū do. Roh. in hoc trac. in verbo, honorificū. in xlij. q. querentē si psonus elegit pntandū: & electus renūciauit, ante qd pntaret, an iterū hēbit quadrimestre à die renūcia. tiōis illi: & primo argumētat qd sic. p. d. c. si electio. postea tenet pū. fm Car. in c. si. in vlti. col. versū. sed qd quero. hoc ti. qd psonus eligēdo pntandū non fecit, qd in eo est, ex quo non pntauit vnde dicit, secus esset, si pntasset: qd tūc si pntatus renūciat, habebit psonus integrū rps ad pntandū à die renūcia. tiōis, qd etiā dicit firmare Rotam. cclxix. si alijs pntatus. hoc titu. in nouis. & idem Roch. in verbo, honorificū. ante si. j. q. dicit psonum posse pntare, nedū qd ecclesia vacat p mortē clerici: sed ēt facta pntatione, vt pntato renūcia. te in eius manibus institutiōe ēt nō sequuta iterato poterit pntare: & habebit integru tēpus, ex quo primo pntauerat, & per eū non stetit: quo minus illa pntatio nō sit cōsecuta effectū: ideo nō est ei impu. tandū & mouet p Rotā pximē allegatā. Sed certē ego tene. re, quod supra conclusi, cū rationes illę nimium militent: nam re vera si inspiciantur verba do. Card. p. supponit ibi pntatū, qui acceptauit, renūcia. se, & sic & Rota & sic cōeordant cum opinione mea. quam tene: reliqua circa hunc articulum: vide infra in sequen. xxij. artic.

¶ Decimus octauus artic. j. q. prin. ij. par. ij. Libri.

- 1 ¶ Patroni an habebūt iterū semestre vel quadrimestre datū ad pntandū inuolida pntatione, per eos facta vel reuocata propter occultum crimē pntati ante institutionem. Et nu. 2.
- 2 Patronus pntans indignum non semper potest pntare infra quadrimestre.

Et ideo xvij. loco dubitatur, quid si pntatio aliquo modo non teneat, & reuocatur, puta per occultū crimen ante institutionem, tan habebunt patroni iterū semestre vel quadrimestre? & tex. in d. c. si electio. de elec. lib. vj. vult qd sic & licet ille tex. non loquatur de pntatione: tamen doctores extēdunt eum ex idēitate rationis: vt proximē diximus, etiā ad pntationē. sed in isto quarto casu doctores ibi su. per glof. ante pen. distinguunt. ¶ Quod aut sumus in patronis ecclesiasticis, & indistinctē habet locum tex. d. cap. si electio. qd si pntauerit occultē vitiosum, poterit infra aliud semestre pntare. nam si pntasset: scienter vitiosum, non posset vlt. rius pntare: vt notatur in c. cum vos. de offi. ordi. & in c. ij. de sup. neg. pra. la. ¶ Aut sumus in patronis laicis: & tunc quia non

pntantur pntando indignum, aut patronus laicus primo pntauerit indignum: postea vult pntare alium durante quadrimestri: & hoc potest, vt habetur in d. c. cum vos. Aut vult pntare alium elapso quadrimestri: & hoc nō potest propter negligentiam suam cum paria sint infra quadrimestre nō pntare, vel indignum pntare. Patet in ca. ij. de transla. pra. la. & sic nō repellitur à noua pntatione, ex eo, qd sit priuatus: sed quia reputatur negligens: vt dicit notabiliter Io. And. in d. ca. cū vos. nam cum poterat infra quadrimestre aliū pntare, quāuis pntauerit indignum, & non pntat, imputabitur libi: & hoc facit ad ea que considerauimus in fine proximi pced. arti. de eo qui potuit accumulatiue pntare in vltima die ad quem se arctauit: & sic infra tempus potuit iterum pntare. Ita vult vt supra retulimus. Io. And. Domi. & Philip. in d. c. si electio. super gl. ante pe. Ad vnū tñ aduertē circa patronum laicū, qd nō semper patronus pntans indignum potest pntare infra quadrimestre: vt latē diximus. §. in j. part. huius secundi lib. in x. q. princ. in iij. arti. vbi est recurrendum. & secundum ibi dicta intellige ista, qd aliquando etiam patronus laicus pntando scienter indignum priuatur illa vice iure pntandi, quāuis sit infra quadrimestre. & tunc dicendum, vt de patrono clerico, vt si vitium esset occultum iterum etiam post semestre habebit aliud semestre ad pntandū. Si vero scienter hoc fecit, non admitteretur vltra: vt supra diximus in ecclesiastico patrono, & qui sunt isti casus vide in d. iij. articulo.

Decimus nonus artic. j. q. prin. ij. partis. ij. Libri.

- 1 ¶ Pntans indignum, & restitutus per Papam, ut iterum possit pntare, an iterum habebit semestre ad pntandū à die restitutionis.
- 2 Restitutio aduersus sententiam priuatiuam potestatis, non fit, nisi ad tempus amissum.

Ex quibus Omnibus supra scriptis in proximē duobus pceden. artic. patet decisio. xix. arti. videli. c. et quid si pntans indignum est restitutus per papam, vt quāuis illum pntauerit, possit iterum pntare, an iterum habebit semestre vel quadrimestre ad pntandū à die restitutionis, & in electione hunc articulum formauit gl. in d. cap. si electio. in verbo, occultum, in fi. de electio. lib. vj. & dicit debere habere integrum tempus, & non solū id, quod supererat. per d. c. si electio. & per c. olim. de maio. & obe. qd integrē restitui intelligitur. ij. q. iij. c. notandum. & ita dicit Vinc. & Host. notari in d. c. cum olim. ¶ Sed contra determinationem pcedētam facit alia gl. fin. ibi in fin. ¶ quae vult non fieri restitutionem aduersus sententiam priuatiuam potestatis, nisi ad tēpus amissum. ¶ Vnde soluit Io. And. ibi sed clarius Domi. qd aut fit restitutio aduersus tempus lapsū: & tunc non intelligitur restitutus, nisi ad tēpus quod amisit, & ita procedat gloss. fina. ibi. Aut restitutio fit aduersus sententiam priuatiuam potestatis: & tunc totum tempus quod dat sibi ius commune in tali actu videtur restitutum, & ita procedat gloss. in verbo occultum. nam ex quo restituitur ad illam potestatem, tota videtur concessa. sequuntur ibi Phil. & omnes. & Firma. in tract. de episcopo in ij. par. j. lib. in xij. q. ¶ Vnde cum hoc sit in electione. per illum text. & secundum gloss. ibi. & ille text. loquens in electione extenditur ibi per omnes doct. etiam ad pntationem. ergo idem in pntatione.

Vigésimus artic. j. q. prin. ij. partis. ij. Libri.

- 1 ¶ Rector alicuius ecclesie, si illa est priuatus, tñ ipse publice & notorie administrat, & ita habetur, an patronus priuationem ignorantibus currat tempus à die priuationis, an à die mortis asserti rectoris. & num. 3.
- 2 Patrono impedito & ignoranti non currit tempus, sicut nec electoribus nec collatoribus.

Sequitur. xx. querrere, ¶ qd si rector alicuius ecclesie, est illa priuatus, tñ ipse publice & notorie vtrorū administrat, & ita cōiter reputat & habet: & psoni priuationē ignorant: an eis curret tēpus a die priuationis p̄dictae, & an à die mortis dicti asserti rectoris. hunc articulum formauit Lap. allegatio. lxxvij. vacare ecclesia sancti Laurentij. fol. xxix. in v. col. in iij. dub. ibi, vel ad quartā. q. & dicit currere ipsi à die mortis. & mouet qd p̄ono impedito & ignorati nō currit tēpus sicut nec electorib. nec collatoribus: cuius verba retulimus in vij. p̄ce. ar. & sic Lap. tener cū illa opinioe idē esse in pntatione, qd in collatione & electioe: & subdit cū in illo facto apparuerit parochianos, & sic p̄ono ignorasse dictā priuationē p̄babili ignoratiā, qd ille rector Fraciscus remāserat in sua ecclesia, vel ut prius, & pro tali reputatus erat, iustē ignorabat priuationē: & licet Lambert. de iur. patro. o + in illo





Gemy. in versu. quare quid si patroni, quod dicit fore notandum contra laicos credentes contrarium. & dicit idem tenuisse Archi. in c. j. de preben. lib. vi. ubi etiam hoc tenet ipse Domi. in ij. colu. & dicit idem notare Io. and. post Compo. & glo. in verbo. querit. in c. capitulum. de rescrip. & hoc idem late Phi. cornetus in d. e. vnicio. in §. versu. in prin. hoc titu. lib. vi. qui pro hoc alle. text. in c. nobis. hoc titu. ¶ Et ibidem subdit, quod si patronus in absentia sentiat superioris coram personis publicis presentat aliquem, & de presentatione fieri facit publicum actum, & instrumentum, non sufficit, nisi presentat cum illo infra tempus a iure patronis datum, se presentet superioribus haberi instituire. & allegat Rotam ubi supra. que re vera loquitur de literis, non de instrumentis. pro hoc de instrumentis allegat etiam Lap. allegatione. lxxv. de quo ultimo nos erimus late j. dicitur. adde etiam ad predicta Firma. in suo repertorio, in verbo presentatus in ij. colu. in versu. xl. & quod voluit Io. an. Car. & Abb. in c. si. hoc titu. qui ex illo tex. notant patronum debere presentare. & ex hoc ibi Io. an. infert patronum non releuari, si infra tempus sibi a iure concessum solum elegit presentandum: nam debet realiter presentare: quia tempus est prefixum, non ad nudam electionem, sed ad presentationem ordinario faciendam. alleg. d. c. vnicu. hoc tit. lib. vi. ¶ Subdit tamen interponos interuenire quandam electionem improprie dictam: quia in mente eligunt, vel etiam simpliciter verbo, & electum presentat ordinatio: vt late diximus. §. in j. par. huius secundi lib. in j. q. princ. in iij. arti. & dicit ibi Io. an. que sequitur Abb. eos non posse presentare, nisi prius eligant, quia tamen non est proprie electio. de qua iura canonica disponunt. & ibi ponit practica presentandi, de qua diximus in d. iij. art. & hoc et voluit Abb. in c. autoritate. de infli. ¶ Adde et ad predicta ea, que dixi in d. iij. arti. in vlti. char. contra Abb. in c. ij. hoc tit. ¶ dicentur libelli saluari, si dixit se eligisse: quia impropriate id est presentasse: nam non preedit tanquam incertus, ex quo potest esse eorum inter se, & non presentasse: vt ibi late dixi. ¶ Nisi dicas, eos elegisse dixerint tale coram episcopo: quia tunc impropriatio est certa: sed si dixerint, solum, elegimus, est incerta potest esse non coram episcopo, sed inter se: & nihil operatur, per supra dicta. Imo talis electio non conseruat quasi potest patroni, nisi fiat actualis: vt diximus in d. iij. articulo. post Cardin. ubi multa bona reperies. ¶ Adde et que voluit Car. in d. c. si. hoc titu. nam est in notabilibus tenuisset cum Rota, ubi supra. tamen in vlti. colu. in j. q. voluit plus, non solum patronum debere actualiter presentare coram instituere habere: sed est necesse etiam se presentat & postea presentatum coram instituente consentire infra quadrimestre: alias enim non est presentatus, sicut nec petitur electionis confirmatio, nisi prius electus consentiat. c. quam sit. de electio. libro vi. & idem in patrono ecclesiastico infra semestre. ¶ Dicit tamen eo ipso quod quis patitur presentari, intelligitur ipsum consentire. elemen. j. §. secus. de concess. prebend. nam presentatio debet esse personalis: ita quod presentandus exhibetur instituente: vt notatur in elem. dudum. de sepul. & diximus supra, in j. par. huius secundi libri, in xj. & vltim. q. princ. in j. articulo. & sic si patitur presentari, non est necesse presentatum alio modo consentire. ¶ Nisi essemus in casu, quo absens presentari possit: puta, quia notus habenti instituere: vt diximus in d. xj. q. princ. in iij. articulo. tunc enim omnino debet consentire infra tempus datum ad presentandum seu infra dictum tempus ratificare acceptationem eius nomine per alium factam: vt late diximus in d. xj. q. princ. in v. & vlti. articulo. ¶ Et sic ex hoc Card. in d. c. si. in ij. q. infert. ad questionem de qua §. diximus in xvij. preced. articulo. ¶ quod si patronus elegit presentandum, qui antequam presentaretur, renunciauit, non habebit integrum tempus, sicut electores. c. si electio. de elect. lib. vi. quia patronus non fecit, quod in eo erat, ex quo non presentauit instituente: secus si presentauit: quia si renunciauit a die renuntiationis habebit integrum tempus. ¶ Tu aduerte, quod do. Card. ubi supra, videtur loqui in alijs terminis, quam ego fuerim loquutus. in d. xvij. articulo. nam Card. videtur loqui, quando patronus elegit presentandum, & non actualiter presentauit: & ille electionem iam factam, & eo non presentato renunciauit: & dicit, quod non habebit iterum tempus datum ad presentandum: quia re vera non fecit, quod in se erat. i. quia non presentauit. & posses dicere ita do. Card. esse loquutum: quia iam actualiter non presentauit: sed ego loquutus fui, quod actualiter presentauit, & dixi non habiturum iterum tempus. ergo non possum iuuari autoritate Car. ¶ Aduerte ad dicta Car. in j. q. ibi. nam dixit non posse dari casum, quod aliquis presentetur, & antequam det eius consentium, renuntiet: quia ex quo presentandus debet esse presentens, & eo ipso quo presentari se patitur, consentit, semper dicit renuntiare post consentium. & ita etiam ego dico: & ideo dixi in d. xvij. preced. arti. primum casum, d. c. si electio non posse verificari in patrono in ista causa. Vnde dicta Car. in ij. q. in casu cum patronus eligit presentandum, & ille antequam presentaret consentiret: & postea similiter ante presentationem renuntiauit: & vult ibi Car. non habere iterum tempus

pus, facit pro opinione mea: quia nec isto modo primus casus d. c. si electio potest verificari in presentatione. Vnde si consideremus consensum ante presentationem, & post electionem: factam a patrono inter se, non adaptatur ad illum tex. quia illa requirit actuali presentationem factam: sicut ibi erat facta vera electio: & sic quod presentans seu eligens fecisset quod in se erat. si vero consideremus presentationem factam, non est dare casum, in quo presentatio sit facta, & non adit consensus: quia eum patitur presentari, consentit: vt per Car. ibi. igitur eius dicta corroborat dicta mea. in d. xvij. articulo. & hac adde ad illa. ¶ Postea Car. in d. c. si. in ij. q. §. loquitur de literis datis infra idem tempus presentandis. alias dicit non tenere presentationem. postea loquitur de presentatione facta coram personis publicis, ex qua fit instrumentum, cum quo presentandus infra semestre vel quadrimestre habenti instituere se debet presentare, alias presentatio non tenet. & dicit sepe se ita consuluisse & obtinuisse. ¶ De hoc ultimo erimus tractaturi. j. in hac par. in iij. q. princ. in iij. articulo, ubi concludemus presentandum se debere presentare cum instrumento habenti instituere infra tempus datum ad presentandum: alias nulla fuit illa factio instrumenti. ¶ De primo. s. de presentatione facienda pliteras infra tempus datum ad presentandum & non post iam proxime loquuti fuimus: & ita iam faciendum fore conclusimus remittendo etiam nos ad ea, que diximus in j. par. huius secundi lib. in iij. q. princ. in xvj. articulo. ubi retulimus etiam dicta do. Roch. in hac materia in verbo honorificum. in vj. q. Adde etiam quod Firma. in tract. de episcopo. in ij. par. iij. lib. post me. xxvij. q. dicit, quod si patronus elegit infra tempus: sed electum non presentat episcopo, quia electus moriat, poterit tamen eligere. alleg. Dynum. in l. j. §. eleganter. ff. de libe. agno. & dicit facere. l. inter. ff. de mino. & l. Lucius. de peti. her. & l. contra maiorem. ff. de inoff. test. & ita residet. ¶ Sed tu aduerte, quod si Firma. loquitur de patrono, qui elegit presentandum, & non presentauit actualiter episcopo, quia est mortuus infra tempus, vt possit presentari alium presentare, hoc est certum, & nullo extat dubium: quia cum presentat infra tempus, etiam vltima die presentare potest: vt diximus in xij. preced. articulo. si vero loquatur vt possit presentare post tempus: & sic infra aliud tempus salua pace. nam hoc esset contra ea que dixit Card. ubi proxime & contra veritatem: ex quo enim actualiter non presentauit electum non fecit quod ad se spectabat, non debet habere aliud tempus, nec in eo procedit dispositio. d. c. si electio. vt proxime do. Card. dixit & ita intellige Firma. ubi supra. ¶ Adde etiam quod reperi hunc articulum similiter formasse Pau. de cita. in hoc tract. in vj. part. in 10 xxij. q. §. qui refert Gemi. ubi §. ¶ & pro eo adducit secundum significare actum necessitatis. alle. notata per doct. in l. j. ff. de iur. ff. & iure. Cum igitur tempus detur ad presentandum, ergo debet fieri actus perfectus. alleg. etiam notata per Innocen. in cap. cum vos. super glo. j. de offic. ordina. postea adducit Rotam ubi supra, cum aliquibus ex supra allega. & sic sequitur conclusionem supra formatam infra semestre vel quadrimestre non solum presentandus debet eligere presentandum literas vel instrumentum dirigerere: sed eum actualiter presentare, vel seipsum cum instrumentum, seu literas presentare: & illas verificare infra dictum tempus & hac est pura veritas, que non habet angulum.

## ¶ Vigessimus tertius arti. j. q. princ. ij. partis. ij. Libri.

- 1 Patronus an teneatur ultra presentationem instare, vel instari facere infra tempus datum ad presentandum coram habente instituere.
- 2 Ad institendum non reperitur tempus statutum.
- 3 Electionem acceptare debet electus intra mensuram.
- 4 Executori ad providendum nullum tempus est prefixum.
- 5 Presentato an sit tempus statutum ad consentiendum presentationi.
- 6 Presentatus an debeat instare infra tempus datum ad presentandum pro institutione.

1 **Poterit** Etiam. xxij. dubitari, quia supra, est dictum sufficere patronum infra tempus sibi a iure concessum presentare, vt proxime est conclusum, an ultra presentationem sit necesse patronum instare seu instari facere infra dictum tempus coram habente instituere, vt instituatur: adeo quod si non instat infra dictum tempus, non dicatur actualiter presentasse: & dic breuiter quendam consensum quem refert glossa. infra, alleganda tenuisse de necessitate requiri patronum infra tempus datum ad presentandum, non solum presentare debere, sed etiam instare superiorem: vt instituatur presentatum alias fieri deuolutionem ad superiorem: & eum esse in mora: & hoc, et si esse reuocasset instituere. ¶ Tamen Rota. ccxj. secundum omnes hoc tamen in nouis damnat opi. Corfien. & concludit, quod si presentatus presentat personam habilem superiori infra tempus debetur, licet ipse recuset presentatum admittere & instituere, id non debet presentato imputari: quia

# Cæsar Lambertinus Episcop.

¶ Quia fecit, quod debuit: nec in aliqua culpa seu negligentia fuit. c. ij. de cõsti. & quod culpa superioris sibi nocere non debet. de electiõ. lib. vj. de reg. iur. non debet aliquis. co. lib. sed presentatus poterit agere contra superiorem, vel impetrare executorem a curia, vel facere statui habenti instituere terminum a suo superiore ad instituendum: ut ibi late per Rotam, de quib. erimus disturi. ¶ Et pro hoc Rota, ubi adducit per Corset. quod nullum ius ad hoc patronum attingit ergo nec nos. verum si vellet, possit. c. cum inter canonicos, de electiõ. ¶ Item, aut totum tempus patronis datum ad presentandum, est lapsum, aut non: si licet possit varie accumulãdo; tamen de necessitate iuris a se non tenetur, vt notat. in c. quod aut. in c. cum pp. in c. cum autem. & in c. nobis. hoc ti. ¶ Si vero totum tempus est effusum, præclusa est sibi via accumulandi, vt in præallegatis iurib. nil igit restat nisi examinare personam presentatam. an sit idonea vel ne. & si superior inueniet eam idoneam, tenet illam admittere & instituere: vt in d. c. qd. aut. qd. si facere superior recusat, agat coram superiore: vt ibi. ¶ Si non sit idonea, & tunc erit distinguendum an sit non idonea vel indigna: & an scienter vel ignoranter patronus presentauerit indigni, & quid in clerico: & quid in laico. de quibus loquitur ibi Rota. sed tu dic: vt late diximus. in j. par. j. lib. in x. qd. princip. in iij. articulo. & sic omitto hic dicta Rota in hoc.

2 ¶ Adducit etiam Rota p̄ista opinione rōnem: nam nullum tps reperit a iure statutum ad instituendum, sed ad presentandum sic. si igitur patronus presentat esse actualiter infra tps sibi a iure concessum, satisfactum est iuri quo ad presentandum, quo ad habetam instituere dantur alia remedia: vt diximus. non est ergo quod imputetur p̄sono qui presentauit. ¶ Adducit etiam simile. electus infra mensem habet acceptare electionem. c. quam sit. de electiõ. de electi. lib. vj. si ergo acceptauit infra tempus dicti mensis, & per executore postea p̄ multa tpa non prouideat: & sic non confirmetur electio, non p̄pterea euanescit acceptatio: q̄a executor ad prouidendum nullum tempus est prefixum: vt legit & notatur in cle. cum ei, quem, de cõcessiõ. p̄ben. & melius in cle. si de benefici. de præbend. & ideo recurreret acceptans ad papam pro puisione faciendã sibi: vel vt obtineat causam committi in palatio: & auditor datus p̄nuntiato bñficio debito, prouidebit eis formam cle. auditor. de rescri. Idem ergo fiet in presentato qui adeat superiore habentem restituere, vel adeat papam, & faciat p̄dicta, dummodo fuerit presentatus infra tps: q̄a non p̄pterea euanescit presentatio: & causã sine dubio committet: ex quo cle. predicta auditor nedum habet locum in puisione: sed etiam in presentatione, & cõfirmatione, vt ibi notatur: & ita residet Rota. ¶ Tu ad p̄dicta adde Abb. hoc idem tenentem. sufficere patronos presentare infra tempus a iure eis concessum, quãuis non inisterit, vt presentatus instituatur, in consilio xxvij. in causã communis. in ij. vol. ubi alleg. Rotam, de qua supra, licet male in numero. & pro hoc etiam faciunt que dixit Card. in d. c. si in j. & ij. q. hoc titu. quæ retuli in pximo præceden. art. in j. & ij. q. hoc ti. & ista est veritas. An autem sit verum, non esse prefixum tps habenti instituere, & quõ hoc p̄cedat, dicitur. j. in tertia parte huius secundi lib. ubi melius cadit. ¶ Reperi. d. Roc. querentem in hoc tract. in verbo honorifici. in xxxvj. q. an presentato sit statutum tps ad cõsentendum presentationi: & ad institutionem perendam: & dicit Lap. allegatio. vij. presentatus. circa medium, dicitur. q̄ si: quia tempus prefixum electo: per c. quam sit. de electi. lib. vj. habet locum in presentato. & allegat ita tenere doctores ibi. & idẽ dicit sentire Cald. cons. xvij. hoc ti. incip. presentato. postea dicit Card. in d. c. si. hoc ti. in vltim. colum. tenere d̄rum: quia eo ipso, qd. quis patitur presentari exhibendo se personaliter instituenti, intelligitur consentire: vt in pximis duob. p̄ceden. arti. diximus. Roch. cõcordat opt. vi illi Lap. p̄cedat in illis casib. in quib. non est necesse se presentare episcopo: puta quia illi est cognitus opinio autem Card. p̄cedat, ubi esset incognitus, & ita residet ibi Roc. ¶ Tu aduerte. qd. Roc. habere duo capita. Primum est, an presentatus teneatur cõsentire, & infra quantum tps scilicet. c. quam sit de electi. lib. vj. & circa hoc caput p̄cedit eius distinctio, & re vera nos satis diximus in isto arti. & proximo p̄ceden. non tamẽ in casu formati dubij per Roch. san. c. quam sit. habeat locum in presentato: sed an infra tempus datum ad presentandum, presentatus habeat consentire, alias fiat deuolutio ad superiorem: & cõclusimus qd. sic: quia alias nõ est perfectus actus, vt satis tritum diximus. in d. p̄ceden. articulo. & in hoc casu p̄cedit distinctio Roch. & magna est differentia inter hæc duo quesita, scilicet querere, an presentatus teneatur cõsentire infra tps datum ad presentandum: nam. c. quã sit. dat aliud tps electo. scilicet. qd. incipit currere a die electionis ad acceptandũ: & sic a tertia die electionis pot. ille mensis transcurrere trimestre datum ad eligendum. presentato autem nullum aliud datur t̄pus: & ideo presentatus omnino debet consentire infra tempus datum ad presentandum

vt perfectatur actus: vt late diximus in duobus præceden. articulo. & in articulo. vltimo. xi. qd. princip. j. par. huius secundi lib. vñ nullo modo potest p̄cedere, qd. c. quamuis. habeat locum in presentato: vt de hoc dicemus particulariter infra in hac par. in xx. q. prin. in ix. arti. fm caput qd. nis do. Roch. est, an presentatus debeat instare infra quadrimestre, pro institutione: & licet videatur hoc caput idem cum articulo nostro: tamen sunt diuersi: quia articulo nostro loquitur an patroni debeant instare infra quadrimestre, p̄ institutione presentati ab eis: & concluditur qd. non: vt supra dixi. Roch. vero loquitur, an presentatus instare debeat: & ex quo semestre vel quadrimestre est prefixum patronis, & ipsi non tenentur instare infra illud tempus, multo minus tenebit instare presentatus, cui non est prefixum dictum tempus. ¶ Fortificat hoc per ea, que dicunt docto. in cap. cum vos, de off. ordi. in ca. iij. in c. si vero. & in c. eam te. hoc titu. & diximus late supra, in ix. p̄ced. arti. qd. si est qd. inter presentatos super institutione, & non su per iure pa. licet non finiat infra semestre, vel quadrimestre non fiet deuolutio ad superiorem: sed curret lis etiam contra dicta t̄pora: ergo ad inquisitionem acquirendum nõ est prefixus terminus. Cõclude igitur in casu articuli nostri: patronum debere presentare actualiter infra tempus datum a iure, & presentatũ cõsentire infra dictum tempus: alias fiet deuolutio ad superiorem: neminem tamen ipsorum teneri instare infra dictum tempus pro institutione: & sic propter hoc, qd. neuter ipsorum insteterit, non fieri deuolutionem ad superiorem: & hæc est veritas. ¶ Ego tamen in practica semper sum vñs concludere presentacionem petendo presentatus institui: non tamen ex necessitate: sed quia rectius procedit conclusio illius: vt alias suo loco, j. dicitur.

## ¶ Vigésimus quartus articulo. j. q. prin. ij. partis. ij. Libri.

1 ¶ Patroni an possint iterum presentare, cum presentauerint coram non habente ius instituendi, & lapsum sit tempus ad presentandum. & numero 3.

2 Ignorantia crassa & supina non excusat.

3 Ignorantia iuris non excusat.

1 ¶ Et idem Roch. querit & hic sit. xxiiij. arti. in dicto verbo, honorificum. in xxxvij. qd. pone qd. patronus presentet coram eo, qui non habet ius instituendi, & interim labantur quatuor menses, & postea intelligit ius instituendi spectare ad alium: & coram illo vult presentare, an possit: & dicit Lap. allegatio. xc. quedam ecclesia. fol. ij. hoc ti. circa finem de cid. sic qd. sic: & moueri, quia talis non fuit negligens, cū presentauerit, licet minus legitime. alleg. tex. & ibi Inn. in principio hoc vñ sentire. in c. cum n̄is. de cõcessiõ. p̄ben. & ita residet ibi Roch. ¶ Tu aduerte ad casum. d. alleg. Lap. qui fuit talis. nam p̄soni ecclesie sancti Fidiriani presentauerunt ad illam vacantem quedã donũ Jacobum corã quodã inferiore plato, quẽ credebãt habere ius instituendi, q̄a ecclesia p̄ plures annos possedit: postmodum illã p̄mutauit cum quadã ecclesia sancti Damiani, quã possidebat quidẽ p̄byter Vastagius: ipsi ambobus renũtiantib. & ep̄o cõferente: put in permutationib. obseruari debet: mori p̄byter, Vastagius & p̄soni ecclesie sancti Fidiriani volunt presentare ad illã tanq̄ nũc vacantẽ. aliqui se opposuerunt, dicendo puisionẽ illius ecclesie esse deuolutã ad sedẽ apostolicã, cū tanto tpe vacauerit: ex quo prima presentatio fuit nulla, tanquã factã corã nõ habente præter instituendi. Lap. cõcludit p̄sonos posse presentare, plura p̄supponẽdo. Primum, qd. ille presentatus habebat & credebãt velut habẽs præter cõferendi, vt euiret crassa & supina ignorantia: & iõ nõ reputant negligẽtes: & si p̄supponit illũ platu fuisse in quasi pos. instituẽdi: & iõ ipsi in istõnem tenuisse allegãdo, c. cõsultationib. hoc ti. & c. q̄relã de ele. & hoc q̄ maxime credo: q̄a si ille plat⁹ inferior habebat & credebãt velut habẽs præter cõferendi: & non fuisset habitus p̄ instituere, vel nõ fuisset in quasi possessione instituendi, ordinarius nõ admississet illã permutationẽ. ¶ Vñ cõcludo in hoc arti. qd. aut in istõ spectabat ad inferiorẽ platu ex legitima p̄scriptione vel priuilegio: & nõ ad ordinariũ: & tũc si presentauerunt corã ordinario, quia eorũ intentio erat fundata in iure, p̄ c. omnes basilicę. xvj. q. vij. quamuis sit lapsum quadrimestre, si postmodũ sciuerunt institutionẽ spectare ad inferiorẽ prelatum, bene poterunt iterũ presentare quia habuerunt iustam cãm ignorantie: ex quo licet ignorant & non tenentur scire iura priuatorũ. c. porro. de priui. cum simi. fecerãt enim, qd. debebat ergo nulla negligentia. Si non negligentia, ergo non fit deuolutio ad superiorem. c. ij. de cõcessiõ. p̄ben. & in hoc casu bñ militat ratio Lap. quã nõ militat in casu suo: vt proxime dicitur. ¶ Si ergo ius instituendi spectabat ad ordinariũ: prout de iure communi spectat: & tũc si patroni presentant coram inferiore prelato, qui potestãtẽ nõ habebat aliquo iure

iure priuato: ex quo iure communi habere nō poterat bene dicentur negligentes si presentarunt coram eo: & si infra quadrimestre non correxerunt eorum presentationem, accedēdo ad ordinariū. Nam habent contra se ius commune, cuius ignorantia aliquem non excusat, vulgatis iuribus. & hec dicitur plus quam crassa & supina: & cum ipsemet Lap. ibi fateatur ignorantiam crassam & supinam in hoc casu non iuuare patronos, ergo ipsemet Lap. tenet cum opi. mea. ¶ Fortitico hoc, maior legitimitas apparet in presentationib. quæ sunt per literas & instrumenta directas, & directa ordinario, quā illa quæ fit nullam iurisdictionem habet: & hoc patet ad sensum. nam primo oīno dirigitur ordinario habenti potestatem instituendi, secunda fit corā priuato, nam cessante in eo iure particulari, puta prescriptionis vel priuilegij, quo ad hunc actum priuata persona dicitur argu. c. cum contingat. de foro compe. sed nos habemus non sufficere infra quadrimestre literas scribere: in istim presentationis cōfiteri coram publicis personis illas, & illud ordinario presentare, nisi cum eis presentandus presentetur: vt latē cōclusimus. s. in xxij. p. ced. art. alias dicto termino, elapso fiat deuolutio ad superiorem: vt ibi diximus. Ergo multo magis in hoc casu, in quo nullus actus coram personis publicis & directio ordinario est factus. ¶ Et ideo limitarem hoc dictū pcedere, nisi ille inferior prelatus quāuis reuera non haberet ius instituendi, esset in quasi poss. exercitij illius: & ita communiter haberet: quia tunc esse re, vt ordinarius. & sic esset in quasi poss. instituendi, institutio teneret. per supra allegata iura. c. consultationib. hoc tit. & c. quere lam. de elect. & dicemus post Lap. j. in iij. q. prin. huius partis. in vij. ar. & in hoc casu vana erit questio, an possint isti pōni elapso quadrimestre ordinario presentare, quia tenuit presentatio & institutio inde sequuta. ¶ Nisi diceremus, q. representatio fiat coram ordinario, & restitutio sequatur, non respectu inualiditate primæ, sed vt ordinarius, pro quo esset iudicatum, re haberet suā quasi poss. in qua non fuerat: argum. eorum, quæ dicuntur de patrono euidenter prestante, p. conseruanda eius quasi poss. de quo per doct. in c. si ppter. in c. si vero. in c. eam te. & in c. iij. hoc tit. ¶ Si vero prelati inferior non fuisset in quasi poss. instituendi, sed communiter ad ipsum spectare iudicem, & non ad ordinarium, ducti omnes errore facti & nō iuris: iuxta. l. Barbarius philippus. ff. de off. p. rati. & tunc. excusarent patroni, & non dicerentur negligentes: quia actualiter presentarunt presentandum corā illo cōiter reputato ordinario, vel ordinarij potestatem habete. Vñ cum sciuerint illum non habere potestatem instituendi, nō fiet deuolutio ad superiorem: sed non obstantelapso terminis: dati ad presentandum poterunt, imo debent iterum presentare: quia prima nullo mō tenuit, sed tam presentatio quam institutio erant colorate: & ideo durante illo colore, nō currit eis tempus: & iō excusantur, donec veritatem intellexerint. & ita loquitur text. & Inn. super eo. in d. c. cum nostris. de conce. p. rati. & in hoc etiam casu saluatur & loquitur dicta allegatio Lap. & p. prædictis faciūt, quæ ponit ipsemet Lap. licet in lōge alienis terminis loquatur. s. in expectante aplico, qui acceptauit beneficium, quod acceptare non poterat: & postea conuolauit ad acceptationem alterius in allegatione sua. cxx. incip. fulcinius.

¶ Vigésimus quintus artic. j. q. prin. ij. partis. ij. Libri.

- 1 *Patronus anteneatur probare se presentasse intra tempus à iure statuit.*
  - 2 *Presumptio est, quemlibet velle sibi querere.*
  - 3 *Negligentiam alleganti incumbit onus probandi.*
  - 4 *Appellatorem appellare intra decennium, non est presupponendum.* et. nu. 6.
  - 5 *Acceptantem presumendum est in dubio acceptasse beneficium intra mensem.*
  - 7 *Tempus probandum est, vbi est de substantia actus.*
  - 8 *Solemnitas non presumitur, nisi probetur.*
  - 10 *Non probat hoc esse, quod ab hoc contingit abesse.*
  - 11 *Actum quilibet facere presumitur, vt sibi acquirat.*
  - 12 *Actus qui presumantur facti intra terminum. Et qui non.*
  - 13 *Probandi onus in dubio, quando incumbat actori, quando reo.*
- Quærit** Etiam Roc. in d. verbo honorificum. in q. xlix. & hic erit. xxv. art. Jan teneat patronus pbare se presentasse infra tempus à iure statutum, si id negetur, & dicit vide siq. sic: per id quod dicit Rot. celvj. vtrum pntatus. hoc tit. in antiquis, quam dicit referre, & nō improbare do. Fely. in c. iij. in v. col. de pba. ¶ Subdit tñ ibi Roc. Rotā esse loquūtā, qñ talem presentationem eps nō admittit: quia tunc est presumptio p facta epi cōtra ipsam presentationem: sed vbi presentatio nō esset reiecta, dñum esset tenendum, vt in simili voluit Rota. xij. de conce. p. rati. in antiquis, quæ dicit, q. si cōstat de acceptatione bñficij, presumitur facta infra tempus debitum: & mouetur, q. quia presumptio est quemlibet velle sibi acquirere. arg. l. si defunct.

Carbi. tute. iuncta. l. cum de indebito. ff. de proba. & dicit premiffam conclusionem tenere Rotam. xix. si aliquis. eodē titu. subijciens ita seruasse do. auditores sacri palatii, deci. liij. inci. nor. co. ti. & idē ē tenere Rotā. iij. de cōcef. s. ben. in nouis. licet p̄dictas decisiones allegauerit corrupte, vel inaduertēter d. Fel. in c. quo ad consultationē. col. anteo. in ver. ij. cōclusio. de re iudi. & demū dicit multa posse adduci p prima par. de quib. per do. de rota. & do. Fely. vbi s. verū, q. a facit r̄fideri possit, nō inficit. & ita residet ibi do. Roc. ¶ Tu aduerte, q. oēs Rotæ s. alleg. sunt malē allegate, & non poteris eas reperire nisi tenueris infra scriptū numerum. Dic igit, q. Rota q̄ incipit, vtrū pntatus, hoc ti. in antiq. est. cccccvj. quæ tñ habet multas circūstantias: est em̄ ibi casus, q. quidā fuit pntatus p psonam laicam, quē eps nō admittit: imo admittit quēdam alium pntatum à p̄tendente se habere ius patr. & pntandi: primus presentatus non admittit egit q̄ admittit: p̄tendo suā pntationē, q̄ fuit facta p suum pntantē ad quē re vera asserit ius pa. p̄tinere, fuisse canonicā, & admittēdā declarari, & se in bñficio institui, an talis teneat pbare se pntatum infra quatuor mēses à tpe vacatiōis, si pars rea hoc neget: & dicit p̄sumendū esse de diligētia pntantis, sicut presumitur de diligētia cōferentis, scilicet q. cōrulerit infra tps iuris nisi dñum pbe. vt notat Inn. in c. q. cūctis. circa principiū. de cōcef. p̄aben. lib. vj. non tenim est presumptio negligentia q̄ cum, nisi appareat: ergo non incumbit onus pbandi de eius diligētia. argum. à cōtrario sensu: vt eccl. bene. c. j. presumptio est q̄ suam presentacionem, ex quo per ordinariū nō fuit admittā, pro cuius facto p̄sumendum est: vt in c. in pntia. de renūtia. Ergo transferat in eum onus pbandi: arg. d. c. j. item quia magis astringēdus est presentatus p patronum, quā ille, cui ordinarius contulit: quia non est p̄as p̄soni laici in pntando. Ita latē interpretādo, sicut collatio ordinarij q̄ ius patro. nō pertinet ad laicū de iure communi: imo potius cōtra vel p̄ter legem ex mera gratia & dispensatione iuris: vt dicit notare Host. sed de hoc est tex. in c. iij. hoc tit. & ita residet ibi rota. ¶ Quæ, vt vides in principio tenebat patronum pntasse infra quadrimestre: sed ab hoc postea recessit: quia illa p̄sentatio non fuerat in illo casu admittā per ordinariū: sed potius reiecta, imo sequuta institutio in alterius persona: & ideo magis p̄sumendum erat pro ordinario q̄ pro p̄ono. ¶ Et licet do. Fely. in c. quo ad consultationem. in antepe. col. in verfi. sc̄da conclusio. de re iudi. t̄ tenēdo nō esse presumendū pro appellate: q. infra decennium appellauerit. pro hoc alleg. Rotam. ix. de cōcef. p̄reb. in antiq. errat sua dñatio in numero & substantia: quia est Rot. xciiij. incip. vbi aliquis acceptauit. in tit. de acceptationibus, in antiquis. t̄ quæ vult esse presumendū in dubio acceptantē acceptasse beneficium infra mēsem quæ adducit similia quæ faciunt pro casu nostro. Et primo esse presumendū quēlibet velle sibi acquirere arg. l. si defunctus. C. arbi. tute. iuncta. l. cum de indebito. ff. de proba. quæ ex quo acceptatio est facta, p̄sumitur infra tps debitum esse facta: vt d̄r sufficere probare p̄firmationem electionis legitime factam, et si nihil de legitimitate electionis d̄taret: quia nō p̄sumit p̄firmationē fieri, nisi p̄cedēte legitima electione. alleg. no. per Inn. in d. c. q. cūctis. super verbo, altera. vbi dicit videri glo. de hoc cū dicat tps cōpetens: & licet ipsamet Rota al legat aliqua in dñum: tñ oīno hoc tenet: vt in sumario apparet, remittēdo se ad Rotam, incipit, sufficit. cccccxv. in tit. de prob. & accepta. in antiquis: quæ vult, q. si pbat̄ mortis tpe p̄cessisse tps acceptationis presumetur infra tps acceptasse. alleg. in arg. no. per Inno. in c. q. diuersitatē. de cōcef. p̄aben. & per Iud. in cle. cū ei. quē. eo. tit. & idē voluit Rota. cccccxxj. cū seq. si impetrans ap̄licus. de cōcef. p̄reb. in nouis. quā do. Fely. in d. c. quo ad consultationem. allegauit tertiā in numero: & similiter pro sua opinione. ¶ Pro d̄ria parte vident facere quæ latē ponit do. Fely. in d. c. quo ad consultationem. in antepe. col. in verfi. sc̄da conclusio. de re iudi. t̄ qui vult nō sufficere appellantē probare se appellasse: nisi p̄ber esse appellatum infra decennium: & pro hoc allegat dictas duas Rotas proximē allegatas: allegat ēt Rotā in alijs locis corruptē. Sed tu d̄e hoc voluisse Rotam. xciiij. incip. vbi aliquis de accepta. in antiquis in fine. & Rota. cccccxvj. si possessio de appell. in nouis. facit & Rota. cccccxvj. vbi aliquis d̄r esse de appell. & senten. excōmū. in antiquis. quæ vult, q. qui allegat appellacionē p̄cessisse excōmū. d̄t hoc probare. cū reliquis allegatis per Fely. in d. ij. cōclu. ¶ Tu tamen d̄sidera q. re vera. d. Rota. xciiij. vbi aliquis loquēs, q. p̄sumatur in dubio acceptatio facta infra mēsem, opponit q̄ hoc, p̄reg. quā facit, t̄ q. vbi quæstio est de substantia alicuius actus, oportet pbare tps, & cōcordare de tpe: iuxta not. p Inn. in c. qualiter. sup verbo, famā. de accus. & hoc, quia nō p̄sumitur solēnitatis nisi p̄betur: vt in l. quocūq. in ff. de publ. pro sol. huius d̄rij dicit Rota: q. licet in acceptatione requiratur tps: tamen acceptatio quandoq. pot. esse sine illo tpe limitato: vt si vacario non fuerit nota: & sic non v̄ m̄cus

# Cæsar Lambertinus Episcop.

mensis semper de essentia acceptationis, vt sic nō presumatur in esse, nisi pberur: & hoc idē vī voluisse alia Rota. s. alle. ccccxxv. sufficit acceptati, que vult sufficere pbari mortē beneficiati p̄cessisse acceptationē, vt p̄sumat infra t̄ps acceptasse, quasi velit dicere, t̄ps mensis nō sem̄p currere à diē mortis beneficiati: quia poterit currere à diē sc̄i, & ideo alle. nō. per Inn. in c. quia diuer sitatem. In casu autem nostro semestre vel quadrimestre currit semper à diē mortis h̄ficiati: & currit impedito, & ignorati: vt latē diximus in p̄cedē. arti. p̄ceden. q. p̄m. & p̄sertim. in viij. adeo q̄ hoc t̄ps est de substantia, vt ibi d̄r. ergo non p̄sumetur nisi p̄betur. ¶ Et p̄ hoc facit summarium. d. Rote. ccccclvj. vtrū p̄ntatus in sui ḡn̄alitate, dum dicit, p̄ntatus à p̄sono, tenet p̄bare se infra t̄pus iuris fuisse p̄ntatum, si hoc neget: tanto magis, cū ista sit int̄tio agētis: vt similiter d̄r in appellante. ¶ Quid dicendum, in hoc casu: pro concordia supra scriptorum distingue. Aut p̄soni p̄ntantes, & p̄ntatus nullum habeat aduerſarium: puta nec compronos, nec alterum p̄ntatum, nec ipsum ordinariū: & tūc q̄ actus reperit factus p̄sumet factus tempore debito: vt nō. p̄. Domi. & alios. in c. vt circa. s. j. in vj. colum. in ver. ex his nota, quia tpe debito requisita est solēnitas: & hoc ēt p̄batur à simili p̄ferente & p̄firmante: vt s. diximus: p̄batur etiam ex summa rio. d. Rote. ccccclvj. & ex ipsa rota cum volunt: ita demū nō p̄sumi p̄ntationē factā infra t̄ps, si negat. Ergo si non negetur, p̄sumet facta infra t̄pus: & hoc mēbrum est clarū: nā ordinarius ēt extra t̄pus poterit admittere p̄sonos ad p̄ntandum: vt dicef in p̄ximē seq. arti. quāto magis poterit ordinarius p̄sumere p̄ntationē iam factā, fuisse factā infra t̄pus datū ad p̄ntandum. ¶ Non obstat id, quod d̄r de appellacione: nam ibi semper est d̄dictor. s. ille, qui habuit sn̄iam p̄ se, à qua appellatur: vt proxime latius dicef. ¶ Aut est aliquis, qui neget p̄ntationem factā fuisse infra t̄pus: & tunc subdistingue: aut non fuit admissa per habentem instituire: aut admissa fuit. ¶ Primo casu, q̄n non fuit admissa, & sic reiecta: & tunc aut in reiectione, aut nō admissioe fuit assignata cā nō admissiois, & reiectionis, p̄ntationis, & cā fuit assignata: quia extra t̄ps & p̄ntantes & p̄ntans tacerent: & tunc nulli dubitū est nō fore p̄sumendum p̄ntationem factā infra t̄pus: cū ex hac cā fuerit reiecta: & pars tacuerit, p̄ reg. qui ta cet. de reg. iur. lib. vj. cum sim. & cum illa nō admissioe & reiectione expressa cā habeat vim diffinitivē in hoc casu: ex quo elapso t̄po re p̄clusa est via p̄ntantib. & acquirit ius alteri: vel deuolutio sit ad superiorem: vt sepe in p̄ceden. arti. diximus, à qua sentētia cū non fuerit appellatum, trāsivit in rem iudicatam, vulgatis iurib. pro qua sn̄ia p̄sumendum est, & non p̄ eam, & pro hoc faciūt que dicit Fely. in d. ij. conclu. ¶ Si vero per habentem instituire in non admissione fuit expressa alia causa, quam lapsus t̄ps: dati ad p̄ntandum, puta indignitas p̄ntati, vel quid simile: & tunc q̄a tacendo habēs instituire de cā lapsus t̄ps, vī acceptare tempus non fuisse lapsum: vī p̄sumendum erit infra t̄ps factam fuisse p̄ntationem: q̄a si non fuisse illa causa expressa, fuisse admissa: & sic effemus in terminis sequētis. ij. casus. & p̄ hoc facit Rota. cclxj. nota gl. est de app. in antiquis: quæ vult post Inn. in c. dilecti. de app. q̄ iudex appellacionis infirmans sn̄iam in vno articulo t̄m, in alijs vī confirmare. ¶ Si vero indistinctē nō esset admissa p̄ntatio, & nulla reddita cā nō admissiois, nullo mō poterit p̄sumi illam infra tempus factā fuisse, cū simus in incerto, cur reiecta fuerit, & potuerit esse causa, q̄ extra tempus fuisse 10 facta: q̄a nō p̄bat hoc esse & c. c. in p̄nta. de p̄ba. l. nō hoc. C. vñ cogn. & ita p̄cedat Rota. ccccclvj. quæ re vera ita loquit: & facit rō Rotæ. xciiij. de accepta. in antiquis: quia cū dē substantia reg. ad p̄ntationem fieri infra t̄ps datū à iure, hoc cōcludenter p̄sumendum est: & nō per p̄sumptiones omnino nō cōcludētes, cū possint adesse aliæ cāe reiectionis, & t̄to magis, si habēs instituire p̄cesserit admittēdo aliam p̄ntationem, & multo forti⁹ si illū talē p̄ntatum institueret, cū hac ēt exit sn̄ia & magis p̄ iudice, & pro ea, quā p̄ p̄sono p̄sumendum est: vt in d. rota. ccccclvj. h̄i. vbi hic est verus casus. & hoc etiam voluit Roch. vt s. retulimus: licet simpliciter fuerit loquutus. ¶ Secōdo vero casu. q̄n per habētē instituire fuit admissa p̄ntatio, & non reiecta, p̄sumetur p̄ p̄ntatione: & sic illa factā fuisse infra t̄ps datū à iure, q̄a 11 quilibet p̄sumitur facere actum, vt sibi acquirat: vt s. dixim⁹ post Rotam. xciiij. vbi aliquis. de accepta. in antiquis. quāuis admissio fuisse facta, si & in quātū: q̄a oīno admissa est, & illa verba si & in quātū, apponunt vt audiant oppositiones, quas nō nego debere admitti, & posse p̄bari p̄ oppositōnes: & hoc ēt voluit Roch. vbi s. ¶ Non obstat. d. Rota. ccccclvj. quia vt eam. s. retulimus, ibi nō fuerit admissa p̄ntatio, vt hic, sed reiecta, imo ad institutionē p̄cessum: hic vero secus. ¶ Nec ob. id, q̄ s. diximus tempus quadrimestre esse de substantia: quia satis p̄batur est, cū per ordinariū fuit admissa: cū pro iudice p̄sumat: vt proxime diximus. Minimē ob. id q̄ d̄r non esse p̄sumendum, p̄ ap-

pellatione: nisi sit p̄batur infra decendium esse interpositā: q̄a ibi est sn̄ia contra eam: pro qua potius p̄sumendū est, quam pro appellacione: hic aut nullus actus p̄cedit p̄sentationē habens vim sn̄ie, pro quo p̄sumi possit potius, quam pro p̄sentatione: & ita ego tenerem: & nota p̄dicta: quia bene p̄sidera- 12 ta & noua: q̄ qui autem actus p̄sumēt facti infra terminū, & qui nō infra terminū quo fieri debebant: vide plenē per Fel. in d. c. quo ad consultationem per conclusiones in ante p̄. & se 13 quen. col. f. & q̄n in dubio onus probandi incumbat actori, & q̄n reo: pulchre ponit idem Fely. in c. ex literis. in v. col. in verſ. extra glo. pulchrum & vtile de probationib. vbi remissuē multa ponit.

¶ Vigefimus sextus articulus. j. q. prin. ij. partis. ij. Libri.

- 1 *Moram non potest purgare patronus, non presentando in tempore à iure statuto.*
- 2 *Mora purgatio non admittitur, quando à iure facta est executio.*
- 3 *Moram purgare non possunt eligentes non eligendo, & non conferendo in tēpore à iure statuto.*

**Circa** Hanc q̄ōnem primam principalem, dubitatur. xxvj. 1 tan patronus, qui nō p̄ntavit infra t̄ps à iure statutu ad p̄ntandum, possit morā purgare: & cōcludendum est q̄ non: 2 q̄ quia vbi executio est facta à iure, nō admittit purgatio in rō: ita nō. doct. in l. si insulam. ff. de ver. ob. & glo. & doc. in reg. mora. de reg. iur. li. vj. Sed in casu n̄o executio est facta à iure: q̄a elapso semestre vel quadrimestre statim deuoluit ad superiorē libera 3 p̄ferendi ptas: put cōcludit Ab. in c. fi. c. sed hic cadit. hoc tit. & p̄bat tex. in c. vnico. in verbo, quadrimestre. d̄taxat hoc tit. li. vj. Idem vī sentire Abb. in c. ij. in vlti. q. de cess. p̄rb. & clarius Rota. cclxij. si pp negligentia. hoc tit. in nouis. vbi cōcludit ab vltimo die quadrimestri statim currere tempus ep̄o iure deuoluto c̄ferēdi. comprobaf hac veritas p̄ id, q̄ d̄ decidit in simili Ab. & doc. in c. ij. de cōces. p̄rb. & in c. licet. de supplen. neg. p̄rla. f. q̄ si habentes ius eligēdi vel c̄ferēdi, nō eligūt, vel nō c̄ferūt in tpe ibi dem statuto, nō possunt postea purgare moram, p̄ rōnem. s. alle gatam. Sequit p̄dicta Roch. in hoc tract. in verbo, honorificū. in xxx. q. ¶ Fortificantur p̄dicta: nam si nō p̄nt purgare morā habētes eligere vel c̄ferre, quib. impeditis vel inuolutis, t̄pus nō currit. c. ne. p̄ defectu. & c. si. de ele. c. ij. & c. quia diuersitatem de concess. p̄rb. multo magis nō poterit purgare morā p̄soni, siue ecclesiastici, siue laici: quib. ēt impeditis & ignoratib. currit tempus: vt latē diximus. in viij. & ix. p̄ced. arti. p̄sentis. q.

¶ Vigefimus septimus arti. j. q. prin. ij. partis. ij. Libri.

- 1 *Termino elapso à iure patronis concessio, ad presentandum, ipsis non presentantib. an habens instituire possit eos admittere ad presentandum. & nu. 4. 6. 9.*
- 2 *Concessio facta sine capituli consensu, nulla est.*
- 3 *Tempus concessum sine iudicis ministerio, nec auferri nec prorogari potest.*
- 4 *Licere, verbum quid significet. & nu. 7.*
- 5 *Episcopus cum ius providendi ecclesia ad eum deuolutum est, ex negligentia, vel ex lite non finita, pot ex gratia prorogare tempus presentandi ipsis patronis. Et non idem possit capitulum.*

**Dubitatur** Vigefimoseptimo: tan habēs instituire lapso termino à iure patronis concessio ad p̄ntandum: & illis nō p̄ntatib. possit eos ad p̄ntandū admittere post ipsum t̄ps: p̄sertim cū mora si purget: vt in p̄ced. art. est dictū. Istū arti. formauit Gay. in repe. c. fi. de ele. li. vj. post prin. xlix. col. & dicit ep̄m posse p̄sonis facere gr̄am: vt nihilomin⁹ p̄ntent, ēt post t̄ps datū ad p̄ntandū. alle. do. Ant. in c. ij. de supplē. neg. p̄la. & in simili. in c. cū vos. circa mediū de off. ord. ¶ Tū aduerit do. Ant. in d. c. ij. nō dicere id, ad q̄ p̄ Gay. allegat: nā sup gl. in verbo cōcessionib. dicit t̄ ibi nō tenuisse c̄cessionē fm glo. q̄a facta sine c̄sensu capli: sine quo nō p̄t de fructib. seu iurib. ep̄atus donare. c. pastoralis. de dona. & si volueris itelligere d. Ant. fuisse loquutu in casu n̄o, nō est verū: q̄a loquit de c̄cessione, q̄ fecerat ille ep̄s de ecclesijs spectatib. ad eius instōnē, vt illi monachi disponerēt: & ille rex. si vult tales c̄cessiones tenere: q̄a facte sine c̄sensu capli: vt supplet ibi glo. q̄ c̄cessioes erāt facte in totū: & id requirebat c̄sensus capli: & sic nō loquit de ista p̄missioe p̄ntationis extra t̄ps: vt ibi patet ad sensū: nec in c. cū vos. aliqd cōcludēs ad p̄positū dicit. ¶ Cōtra t̄n dicta Gay. p̄t adduci: q̄a sicut t̄ps datū sine ministerio iudicis nō p̄t auferri. reg. indultū. de re. iur. li. vj. ita nec prorogari sicut dicim⁹ t̄ps datū à iure ad appellacionē finitā, nō posse prorogari. c. cū sit. de app. & no. i. aut. offera rio. vt de se patet: ergo sicut si p̄t auferri, ita nec prorogari, & sicut currit p̄ totū vltimū diē: vt dixim⁹. s. in xij. p̄ced. arti. dicto tpe finito



finito nō posse p̄onos moram purgare: ergo multo magis nec simpliciter admitti. ¶ Item q̄n̄ lapsus t̄pis absorbet effectū iuris partis, & acquiruntur ep̄o. c. ij. de supplē. negli. p̄clā. c. iij. e. si ve ro. c. eam te. c. cum pp. hoc titu. ergo non poterit minui nec dila rari. ¶ T̄m̄ h̄is non obstantib. teneam in casu n̄ro cum Gay. vbi s̄. & rōnes p̄dictē non militant: quia pars, cui ius istud cōceditur, hoc paritur: & vult. s̄. ep̄s: non est ergo quod dānificet: & iō rōnes istē nō p̄cedunt. vt p̄ Card. in d. cle. vnica. in vij. colum. in xxij. q. ¶ Et plus dico: licet allegata per Gay. nō probent: tamē pro cōclusionē sua est tex. si bene ponderetur. in d. c. ij. de supplē. negli. p̄clā. vbi est casus, in quo p̄oni ecclesiastici fuerūt negligentes in p̄ntando, vel p̄ntant, & non idoneum, & t̄ps fuit lapsus sum dicit ibi tex. licet ep̄o in illis ecclesijs appellatione remota rectorē ordinare: & ex hoc nullū p̄iudiciū p̄onis generet, vt ibi: & nos habemus verbum licere: seu licitum esse: ponere eam in voluntate illius, cui d̄r̄ esse licitū. vt p̄ Bar. & ibi oēs in lege stipulatio ista. s̄. hi qui sunt. ff. de verbor. obliga. maximē quādo refertur ad factum, vt ibi: ergo ep̄s poterit & conferre vel facere gratiam p̄onis: vt non obstante lapsu t̄pis possit presentare, & ipse institure, sicut fecissent infra t̄ps datum à iure ad p̄ntandū. ¶ Et idem vult tex. in c. eam te. hoc ti. ibi, licitum tibi sit, qui tex. fm̄ cōmūem intelletum, loquit̄ q̄n̄ est lis de iure pa. inter patronos ecclesiasticos, quod debet finire infra sex mēses, als ordinatio ecclesiā deuoluitur ad ep̄m: & dicit ibi tex. licitū tibi sit lo quēdo institure habēt, vt ibi: & si habes, q̄ siue t̄ps datū patronis ex negligētia labatur, & fiat deuolutio ad superiorem, siue fiat deuolutio, q̄a non p̄ntatū idoneū, & lapsus est t̄ps: siue q̄a deuolutio est facta ad superiorem: q̄a lis sup̄ iure pa. non fuit infra dictū t̄ps finita, stat in voluntate habētis instituire, vel solus cō ferre, vel p̄onos ad p̄ntandū admittere: & p̄ntatum instituire: seu finem litis expectare, & eos admittere, p̄ iura. s̄. allegata ab alijs ita non p̄oderat. ¶ Et si dicitur hoc p̄cedere in ecclesiasticis p̄onis: q̄a ita loquū̄ supra scripta iura: in laicis vero hoc nō p̄cedere, ex quo ipsi instanti sunt capaces, in quantum sonat gr̄a à iure eis cōcessa, & nō ultra: vt dicunt doct̄. in c. ij. de in integ. res. cū reddunt rōnem, quare eligentib. nō detur t̄ps ad finiendam litem super iure eligendi: & p̄onis sic: de qua diximus in xj. p̄ceden. arti. & plenē istam rōnem ponderauimus. s̄. in vij. p̄ceden. artic. in mea noua cōsideratione, quā feci, quare p̄ono impedito currit t̄ps: vñ nō potest ep̄s illam gr̄am augere ex quo ius nō auget: sed illam restringit ad quatuor mēses. ¶ Et licet hoc motuum videatur nimium stringere: t̄n̄ adhuc dico idem esse in p̄ono laico, quod in ecclesiastico: & hoc quia ius similit̄ hoc p̄mittit: & adduco p̄ hoc tex. in c. iij. hoc ti. ibi ordinat antistes ecclesiam, sicut melius fm̄ Deum viderit ordinandam: & sic remittit arbitrio eius. ex quo fit, vt ipse ep̄s possit eos admittere si sibi videbit̄. c. de causis. de offi. deleg. ¶ Ad idem adduco clariorē tex. de laicis & loquentem in c. si vero. hoc titu. nam loquitur de patronis laicis litigantib. super iure pa. vt ibi apparet, dum dicit, pro cōtrouersia laicorum: & in eo d̄r̄, loquendo ep̄o instituire habenti fas tibi sit, quod est idem cum verbo licet: & sic ille tex. inducitur, vt alij. Poterit ergo ep̄s illos patronos negligētes vel lite nō finita admittere, & post lapsū t̄pis, si voluerit. ¶ Non obstat mō obiectio. s̄. facta. ius pa. esse ex gr̄a & c. ex quo ista gr̄a ita est extēsa à iure: vt apparet in iurib. s̄. alleg. & ius cōcedens hāc libertatem ep̄o, dicitur hoc facere, & nō ipse ep̄s. ¶ Sed adhuc p̄ p̄dicta potest adduci tex. in c. cum propter. hoc ti. qui loquitur de patronis laicis: vt patet ibi discordias laicorum: & ibi infra quatuor mēses & c. & t̄n̄ dicit, q̄ lapsu qua drimestre loquendo ep̄o, ex tunc ecclesiam de persona idonea non differas ordinare: ergo de necessitate ep̄s habet ordinare ecclesiam: sed t̄ndetur illum tex. velle ordinationē non retardari: & sic fieri ex t̄nc, & non differri, fiet t̄n̄ vt ep̄o placebit, cum per alia iura loquētia p̄ verbum liceat: & p̄ verbū fas tibi sit, ordinatio sit imposita in sua voluntate: & sic poterit eā facere ad p̄ntationē patronorū laicorū illis gratiam faciendo, eos ad p̄ntationem admittēdo, dum mō ordinatio ecclesiā fiat, quanto citius lapsu quadrimestre, & nō differat, p̄ d. c. cum p̄pter. & sic ille tex. nō obit. ¶ Et si diceret, illum tex. cū pp̄. adhuc obstat, cum velit iure deuoluto habentē instituire, ordinare ecclesiam: & mō ordinaret illam p̄onus: & q̄d̄ peius est, ordinaret extra t̄ps sibi à iure permissum. ¶ Adhuc t̄ndetur: q̄ vere non dicit patronos ordinare ecclesiam, sed instituire: vt diximus. s̄. in j. par. huius. ij. libr. in j. q. prin. in vj. artic. dum tractauimus, an patronus dicatur ordinare ecclesiam. Et pro hoc ēt̄ facit diuisio huius. ij. libr. quam in eius principio posuimus: cum enim ipsam librum appellauerim ecclesię patronate ordinatio, ipsam ordinationem diuisimus in tres partes: quarum primā appellauimus ordinationis p̄parationē: & sic p̄ntem ordinationis actualitatem: tertiā in qua tractabimus materiā institōnis, appellauimus ordinationis perfe

ctiōnē: p̄ntatio em̄ dat ius ad rem, quod nihil est: vt nō. in c. cum Bertold. de re iud. institutio vero dat omne ius. c. ex frequētib. de insti. reg. j. de reg. iur. lib. vj. & sic quāuis hoc fit iure p̄mittente, & finito t̄pe dato ad p̄ntandum, vt ex s̄. allegatis iurib. colligitur. t̄n̄ adhuc, si bene ius hoc non extēderet, ordinatio fit per instituentem solum admittēdo p̄ntatum p̄ p̄onos, prout admitteret quēlibet, cui p̄ferret, nec obstat igitur. d. c. cū p̄pter. ¶ Sed bene ex ipso tex. poterit colligi ep̄m iure deuoluto non habere semestrem ad p̄ntandum, vt multi dicunt: sed quāto citius poterit debere conferre: vt in d. ca. cum pp̄. nisi inteiligamus illud non differas. s̄. ultra semestrem per c. ij. de cōces. p̄ben. de quo tamen latius dicitur. j. suo loco. ¶ Dicerem ēt̄ t̄num nouum, q̄ sicut ep̄s cum ius p̄uidendi ecclesię ad eum est deuolutū. ex negligētia vel ex lite nō finita, p̄t̄ facere gratiam: vt adhuc p̄oni p̄ntet idē posse facere capm̄: & postea metropolitanū iura eorū semestrem, si ep̄s infra suum semestrem fuit negligens in conferendo v̄ iure directo, vel iure deuoluto ex negligētia p̄oni: q̄a eadē est ratio, & nō dant ius alterius, sed eorū, quod non est ecclesię p̄rogatiuā. ¶ Sed in hoc aduertē, & dicerē hoc nō procedere in ep̄o negligente p̄ferre ex iure proprio: q̄a elapso suo semestri p̄ p̄ferendi deuoluitur ad superiorē: adeo q̄ nullo modo conferre poterit: sed superior. c. ij. de cōces. p̄ben. vnde si superior permitteret eum p̄ferre, oīno esset nulla collatio: q̄a per eam haberet dare oē ius, & non posset, cū illud non habeat: nemo enim dat q̄d̄ nō hēt. c. daibertū. vij. q. j. nisi hoc faceret ex speciali cōmissio ne superioris: & tūc dicerē facere ille, cuius noie fit, & non ipse ep̄s. c. sane. de of. deleg. cum simi. in p̄ono est secus. Nam si ipse fuit negligēs & habens instituire, adhuc negligens, superior ad quē fit deuolutio, posset admittere p̄oni, sicut poterat facere habēs instituire, vt proximē cōclusimus: & ipse superior institūdo oīa faceret: cum institutio, quę per ipsum fit, tribuat oē ius & non p̄ntatio, quę tribuit ius ad rē: secus est in collatione, quę tribuit oē ius: & p̄sertim p̄dicta p̄cederent. cum habētis instituire, & superiores ēt̄ elapso t̄pe dato ad p̄ntandū admitterent p̄onos ad p̄ntandum pp̄ scandala euitanda: nam tanto magis hoc facere possent. Nota p̄dicta, q̄a nouiter p̄siderata, & credo ea procedere. ¶ Vnum t̄n̄ non obmittit: q̄ si p̄onus est priuatus illa vice iure p̄ntandi, ex quo p̄ntauit indignum: vt in c. cū vos. de offi. ordi. non poterit ep̄s illum admittere ad euitandum, cū priuatio p̄ntationis pro illa vice sit p̄na. & in d. c. cum vos. & diximus latē. s̄. ij. par. huius. ij. libr. in x. q. p̄rin. in iij. artic. & si illū admitteret ad p̄ntandū, liberaret eū à p̄na: & t̄n̄ solū papa p̄t̄ eum restituere. Ita sentit glo. in verbo, occultū. in fi. in c. si electio. de elec. lib. vj. & faciūt quę diximus in x. p̄ced. art. Nota ista, q̄a quotidiana, & nō tractata: reliqua vidē. j. in vj. q. prin. huius partis in xxij. artic. in versū. diximus p̄ntationem factam.

- ¶ Viginti octo articuli. j. q. prin. ij. partis. ij. Libri.
- 1 Tempus datum ad presentandū, an habens instituire possit contrahere seu abbreviare in appositione edicti. c. nu. 2. 8. 10. & 11.
  - 2 Dilatōes legales datę sine iudicis ministerio, an possint per iudicē abbreviari.
  - 3 T̄cens consentire videri, si iustus est loqui.
  - 4 Index non potest abbreviare terminum legis, vbi eo elapso incurritur aliqua p̄na.
  - 5 De eligente & presentante an idem indicandum.
  - 6 Argumentum de electione ad presentationem, procedere. c. nu. 9.
  - 7 In patro, quando competit aliquib. iure collegij, tunc maior pars poterit abbreviare tempus iuris, & vocata minori parte presentare.
- ¶ XXvij. articuli. huius. j. q. prin. ¶ Nam proximē diximus ep̄m posse facere gr̄am patronis negligētibus, & illos etiam post t̄ps datum ad p̄ntandū admittere. ¶ Modo dubitatur: an hoc t̄ps datum ad p̄ntandum, habens instituire, possit abbreviare in appositione edicti: puta, vacat ecclesia: & vnus vel plures patroni p̄ntant clericum habētū instituire, qui facit apponi edictum iuxta formam. c. si. de elec. lib. vj. qui tex. licet loquatur in electione, habet etiam locum in presentatione, fm̄ glo. & doc. ibi, alius seu alij p̄oni nō cōparent infra t̄ps p̄ntatum in edicto: an per hoc sit eis p̄iudicatum in t̄pe quatuor vel sex mensium dato à iure patronis ad p̄ntandū, an vero poterunt infra reliquū ipsius t̄poris p̄ntare, quibus nō cōparuerint, & p̄ntauerint infra terminū edicti. ¶ Io. An. format hunc arti. in c. ij. ad finem: de offi. vica. lib. vj. quem ibi refert & sequit̄ Gem. in ij. col. & decidit huic p̄ono nō cōparēti infra terminū edicti esse p̄iudicatum: & assignat rōnem: quia p̄onus nō comparēdo v̄ cō sentire p̄ntationi facta: p̄ alios: & sic isti vñ t̄ cōclūtere hoc mō ep̄m posse abbreviare t̄ps à iure datum in appositione edicti. iuxta formam. d. ca. h̄. ¶ Sed aduertē, q̄ ad hoc, vt ista abbreviatio t̄pis teneat, requirit̄ sequūtā esse institōnem: nam alias re adhuc integra, id est, institōne non sequuta, ad instantiam prius presentantū nō erit p̄clūsa via p̄ntandi alijs cōmp̄ons, si adhuc fu



opponere, & diceret ad se spectare ius eligentis: & moueret alteri collegio litē sup petitorio, vel pōllis esset psequēda: vt in d. c. ij. de in integ. resti. & in c. cum dilectus, de p̄suet. & diximus in xj. p̄ced. articu. Igitur in quantum ille tex. loquit̄ de elect. non possēt verificari in vno tex. electorib. quid diceret se velle expectari p totum tps datum à iure: imo dicerem q̄ si dare casus, vt hoc possēt facere vnus ex electorib. potius sibi quā vni ex p̄sonis esset p̄mittendum: quia si oriretur lis, non haberet de necessitate finiri. j. illud met tps. d. c. ij. de in integ. resti. & diximus p̄ximē in ver. fortifico h̄t. & quia ille tex. c. si fm communē opt. oīum doc. habet ēr locum in p̄sonis: & in illo tex. ḡhaliter ēr veniāt ad opponēdum in quantum h̄t locum in p̄sonis: put cōiter intelligit̄, vt disponere posse p̄poni oēs oppositiones: & sic ēr istā volo expectari p totū tps, & c. & tñ ille tex. hanc oppositionē v̄r excludere, cum velit, q̄ elapso termino edicti p̄cedatur ad institutionem Ipretis illis, qui nō comparuerunt: & sic saluatio d. Roch. ad dicta do. Fely. saluatio. ad d. c. si. non p̄cedit, vt s. patet. ¶ Alia est solutio do. Roch. ad motiuum, s. formatum d̄ do. Fely. volendo ipsum saluare, vt ipse loquat̄ quando poneretur edictum p̄ presentatione faciēda. Sed rex in d. c. si. loquit̄, q̄n in cā electionis sit edictum p̄ danda p̄s̄mat. one: quia pro electione faciēda iam est dara forma. in ca. quia pp. de elect. & sic vult Roch. in cā p̄s̄mat. one edictum apponi ante p̄sentationē p̄ p̄s̄mat. one faciēda: certē miror summopere de tanto p̄s̄mat. one edictum semp̄ ponit̄ aliquib. p̄sonis p̄s̄mat. one, quia est quadam citatio ad non p̄s̄mat. one p̄pter p̄sentationem p̄s̄mat. one: & iō sic ut in electione fuit facta appositio edicti: ita ēr fieri debet facta p̄s̄mat. one: & ita loquuntur doct. in dict. c. si. volētes illum tex. loquentem in electione, h̄re locum ēr in p̄s̄mat. one, & ea facta nam si secus diceretur, ad qd per edictum citarentur volentes d̄dicere: patet ergo ex omni capite falsa dicta solutio, quam forsitan non fecit do. Roc. Sed gallo p̄s̄s. bidellus Azonis: & sic restat motiuum d̄ fm casum do. Fely. de patrono expectādo adhuc manere in suo robore. ¶ Contra quem fm casum do. Fely. adduco aliud motiuum, q̄ ex practica p̄cipitur: vacat ecclesia, aliqui p̄soni comparēt & p̄s̄mat. one clericum, c. afferendo ius pa. ad eos spectare: vel eos esse in quasi pos. p̄s̄mat. one: & petunt p̄s̄mat. one institui: eps̄ nolens cito manum imponere, iuxta dictū Ap̄st̄, fecisse citationem certam: sed q̄ ignorat citādos: & vt seruet formā. d. c. si. de elect. lib. vj. fecit apponi edictum cum termino, dicat mihi aliquis, qd d̄nt p̄s̄mat. one ius pa. vel quasi pos. ad eos spectare, & quid vltra d̄nt p̄s̄mat. one: & p̄s̄mat. one illi p̄s̄mat. one debere institui, nōne in hoc isti sunt actores, qui p̄posuerūt eorum iura coram habēte instituire: certē sic. d. c. si. rōne edicti veniet d̄ d̄ctor: & quid dicit, sum ego p̄sonus, nōne si dicit se solū patronū d̄ dicit & cōtestat̄ litem cū p̄s̄mat. one: & sic illos non esse patronos, nec in quasi pos. p̄s̄mat. one, & illum non instituentem: certē sic. ¶ Si vero diceret habere ius pa. cum eis, aut diceret se habere maiorem partē, & oriretur lis, & p̄s̄mat. one eius fiet sup maioriāte vel minoriāte iuris patr. p̄s̄mat. one, seu eorū quasi pos. vel super inidoneitate, seu idoneitate p̄s̄mat. one ista erunt videnda: & d̄ d̄ctor citatus per edictum qui à principio erat reus volūtarius, nūc efficiat̄ necessarius: certē sic: quō ergo poterit dicere, nolo sequi litem, quā agens p̄lequit̄: certē necio quō pot hoc esse: p̄s̄mat. one, quia si lis nō finiretur infra tps datum ad p̄s̄mat. one, fieret deuolutio ad superiōrē: & sic isto mō quilibet possēt supplātare p̄sonum, dicēdo se p̄sonū: & velle expectari vsq; ad totum tps iuris: & tunc p̄s̄mat. one oriet̄ lis, & non possēt finiri, quin tps laboreretur, & fieret deuolutio ad superiōrē: & superior pp hoc forsā p̄ferret b̄ficiū, cui velle iste supplātator, qui nullo mōdo est p̄sonus. Vel si est, parū ius in ipso iure pat. haberet, vel p̄ferret alteri: & h̄mōi supplātationes reprobant̄ à iure: vt dicunt doct. de epo volente litigare cum p̄sono, vt illi non currat tps: q̄a isto mō possēt supplātari per ep̄m: vt in cap. cum vos. de off. ord. & in c. eam te. hoc tit. & diximus latē. s. in ix. p̄ceden. articu. in iij. casu. Et ideo in xij. arti. in verbo, & incidenter dedi cautiā vero patrono, cui mora est lis per aliquem, vt p̄testet̄: quia per eū nō stat quin lis finiatur: & p̄ducatur iura sua, vt euert hanc supplātionem. ¶ Si vero iste compareret, & diceret se cō patronum, & habere quid iuris, & sic minimum quō esset expectandus p̄pter illud minimum ius: certē non: cum ipse hoc fuerit confessus: & nulla maior p̄s̄mat. one & c. Et ideo succederet opinio Lap. & Imo. vt non expectaretur: quia frustra expectaretur eius euentus, cum nihil operaretur: & p̄pter ista ego semp̄ tenerē contra do. Fely. in secundo quo casu, parcat mihi sua autoritas re iocētis saluationib. do. Roch. quōz non militat. ¶ Et ex istis faciamus nos plures casus. Et primus erit, q̄n posito edicto cum minori termino tps iuris si compareret aliquis, & dicat se velle expectari, & p̄s̄mat. one in fine tps iuris dati à iure, nō audiat: sed p̄cedatur, ac si non comparuisset. Verum si voluerit producere

iura sua, audietur in illis, alias nō: & istam tene pro Firma. conclu. ¶ Sc̄d̄s erit casus, q̄n patroni qui primo comparuerunt, p̄s̄mat. one: & est oppositum edictum, & nullus cōparuit: & est certum aliquē aliū h̄re iura minima in ipso iure pat. de quo haberi pōt sc̄ia: q̄a creatio beneficij est recens: vel ex alia sc̄ia lata inter easdem partes trāfacta in rem iudicatā: & tūc p̄s̄mat. one ad institutio nem ēr tpe iuris non elapso, fm Imo. de quo tñ dubito: quia pōt uissent aliqua de nouo euenisse: puta noua successio vel donatio: sed dictū Imo. possēt saluari, q̄n aliqui p̄s̄mat. one vt collegij: vt in sequenti casu: vnde in hoc casu dicerem fore citandum illum patronum certum, vel ipsum esse admittēdum, fiat institutio: vt dicem. j. in ix. casu. ¶ Tertius est casus, q̄n ius pat. cōpetit aliqui, & iure collegij: & tūc maior pars poterit abbreviare tps iuris, & vocata minori parte p̄s̄mat. one, vt fit in electione, fm dicta per Abb. & doct. in c. cū nobis, de ele. & ita intelligerē p̄cedere dictum Cal. in d. c. x. hoc tit. & Imo. in d. cle. plures. licet re vera Imo. ḡhaliter loquat̄. ¶ Quartus est casus, q̄n est facta p̄s̄mat. one, & appositum edictum per ep̄m cum minori tempore iuris & nullus cōparuit: & sic p̄s̄mat. one p̄duxerūt eorū iura: & fm Fely. & Roc. & instōne nō sequuta quis cōparentes infra tps non audient: vt vult Fely. in primo casu suo, ego hoc non tenerem: q̄a cū simus adhuc infra tps iuris, & res est integra, cur nō admittetur volens p̄s̄mat. one: tum ēr q̄a lo. an. Host. Gemi. & oēs. s. alle gati p̄supponūt institutionem sequutam: & ideo Philip. fran. pro hoc allegat in arg. c. p̄s̄mat. one. hoc tit. quasi velit ex quo p̄s̄mat. one reperti sunt in quasi pos. & sequuta est institutio, impu tetur ei, qui in termino edicti non cōparuit: prout in d. c. p̄s̄mat. one. rionibus. imputat̄ p̄s̄mat. one: q̄a abs institutio esset frustratoria: & sic iste quartus casus est, cū facta fuerit p̄s̄mat. one & elapsus terminus edicti, & sequuta institutio: nā quis superstit de tpe iuris, non audiet aliquis p̄s̄mat. one volens: nisi vellet rep̄s̄mat. one institutum. Nā possēt pro p̄s̄mat. one quasi pos. d. c. p̄s̄mat. one. rionibus. arg. c. eam te. & c. cum pp. cum simi. hoc tit. ¶ Quintus erit casus quādo facta est p̄s̄mat. one & appositū edictū cū minore tpe termino iuris: & terminus edicti est elapsus: & institutio nō sequuta: & alter cōparet: & sumus adhuc infra tps iuris: & tūc iste talis comparens admittet̄. ¶ Verum si appareret ex fraude in fine tps cōparuisse, & opposuisse litē sup iure pa. vel quasi pos. ipsum, seu in p̄s̄mat. one ex vi iuris pa. vt infra illud tps lis nō finiretur, & supplantaret p̄s̄mat. one: & diceret tales nō admittendos: maxime si cōstat de iuribus illorū, qui p̄s̄mat. one: arg. c. sedes. de referip. & c. si electio. i. si. de elec. lib. vj. & s. dixim. ¶ Sextus est casus, q̄n p̄s̄mat. one est facta, & positum edictū cum minori termino tps iuris, & cōpatroni, vel p̄s̄mat. one habere ius pa. sciūt terminū edicti, & patiūtur illū labi: & q̄a videntur tacitē approbare p̄s̄mat. one factam, si veniant post terminū edicti ēr institutio non sequuta, non debent admitti. ¶ Et aduerte sc̄iam p̄s̄mat. one facte: & termini edicti debere p̄s̄mat. one: q̄a tūc videntur p̄s̄mat. one tacitē: & approbare p̄s̄mat. one factam: nā alias crederē non p̄cedere: & in isto casu possēt saluari Fel. in primo casu suo qui certē ita loquit̄. ¶ Licet adhuc p̄possem dicere, q̄ si isti patroni nouiter cōparentes essent laici, & diceret se tacitē approbare primam p̄s̄mat. one factam per cōp̄sonos: nunc autē p̄s̄mat. one talē accumulatiuē, tenerē eos hoc facere posse, ex quo p̄s̄mat. one variare. c. cum aut. cum simi. hoc tit. dū modo non ingerant litē super ipso iur. pa. & nō finiri possēt infra tps iuris: & sic appare de fraude, per dicta. s. in p̄cedē. casu. ¶ Ex quibus oībus habes p̄s̄mat. one ad principalem intentū huius artic. s. h̄ntem instituire, posse alijs sup̄s̄mat. one cōcurrentibus in eius edicto abbreviare tps datum p̄sonis à iure ad p̄s̄mat. one. & hoc per te. in d. c. si. de elec. lib. vj. loquentē in electione, & locum habentē etiam in p̄s̄mat. one. qd̄ limita, vt dicemus. j. in vj. q. prin. huius partis in xj. artic. versus finem in versi. & ex sup̄s̄mat. one.

¶ Vigēsimus nonus articulus j. q. prin. ij. partis. ij. Libri.

- 1 ¶ Patroni si habeant quadrimestre vel semestre ad p̄s̄mat. one, ecclesia vacantis custodia ad quem spectabit intra dictum tempus.
- 2 Patroni ecclesiastici & laici, quid differant.
- 3 Ecclesia patronata clericorum vacantis custodia pertinet ad patronos ecclesiasticos salū in ecclesia collegiata, item, quando Papa dat visitatorem. Item, in patrono negligenti. nu. 6. 8. 9.
- 4 Facere per seipsum videtur, qui per alium facit.
- 5 Ecclesia custodiam habet is, cui ius instituendi competit. & nu. 13.
- 7 Ecclesie vacantis custodia debita patronis ecclesiasticis, an possit per ipsos patronos archiepiscopo committi.
- 10 Ecclesia patronata laicorum vacantis custodia, ad episcopum pertinet, nō ad ad patronos. limit. nu. 12. 14. 15.
- 16 Ecclesiarum nō patronatarum custodia, vel de iure pa. sed tamen collegiatarū ad quos spectet, Et quid in ecclesia episcopali, & regulari, remiss.

# Cæsar Lambertinus Episcopus.

## Pro complemento

Huius materiæ temporis datâ iure ad præsentandum est videndū, quâsi isto medio tempore ecclesia gubernabit: & maximè cum durat vacatio ppter cōtentiones p̄sonorū. ¶ Et ideo dubitat. xxix. quia p̄soni habet semestre vel quadrimestre ¶ Ad p̄sntandum, infra dictum t̄ps: ecclesiæ vacantis custodia ad quem spectabit. ¶ Doct̄o. tractant hūc arti. in c. bonæ. de app. & in c. cum vos. de off. ord. & in effectu omnes cōcludunt custodiā ecclesiæ, seu b̄ficij de iure pa. ecclesiasticorum spectare ad ipsos p̄sonos. & de hoc dicūt esse tex. in d. c. bonæ. & in c. cum & plan rare. in §. cum in ecclesijs. de priuileg. & volūt doct̄. & p̄sertim Ab. p̄ illum tex. & glo. in ij. colum. in ver. primo casu. de p̄ben. ¶ Sed ecclesiæ patronatæ laicorum custodiā d̄r̄ spectare ad ordinariū & de hoc esse tex. exp̄ssum. in d. ca. cum vos. vbi ideo Papa vult poni ibi œconomus: quia erat ius pa. laicorū. Secus, si fuisset ecclesiasticorū: vt ibi vult Io. An. Abb. & oēs. & dicit Ab. in d. c. cū vos. in fi. glo. j. esse intelligēdum p̄sonum ecclesiasticū cum clerico competit ius pa. rōne ecclesiæ, & nō p̄sonij: quia tunc cōse retur laicale: & sic est vna de differētij inter p̄sonos ecclesiasticos & laicales: vt p̄soni ecclesiastici habeāt custodiā ecclesiæ vacantis, laici p̄soni vero nō: vt dicit Ab. in c. cum pp̄. in vij. dif ferentia. hoc. ti. & ista est cōis opinio quā tenet Io. An. Car. But. Abb. & omnes. in d. c. cum vos. & Propos̄. in d. c. bonæ. & Gay. in repe. c. fi. de elect. lib. vj. in xvij. col. & dicit Ab. in d. ca. cum vos. super glo. j. hoc esse notandum. f̄ p̄sonos laicos non posse habe re custodiā ecclesiæ vacantis: quia in multis ecclesijs de facto ser uatur p̄rium: subdit etiam ibi Abb. q̄ casu, quo est p̄sonus eccle siasticus, quia ipse habet custodiā ecclesiæ, nō est ibi ponēdus œco nomus p̄ ep̄m: & ideo litera. in d. c. cum vos. voluit p̄uidere, vt in ea: & dicit fore mēti tenēdum illum tex. fm̄ illum intellectu.

¶ Sit igit̄ vna cōclusio, q̄ q̄ ecclesiastici sunt patroni custodia illius ecclesiæ spectat ad p̄sonos ecclesiasticos: & ideo ep̄s non hēt ibi ponere œconomū: sed p̄sonus ecclesiasticus recipiet fru ctus & cōseruabit successori: vel illos in ecclesiæ vtilitatem cō uertet: & si sibi videbit̄, poterit ipse ibi ponere œconomū, qui p̄dicta faciet, si ipse ad hęc vacare non poterit: ¶ q̄ qui p̄ alium facit p̄ seipsum facere vt̄. regu. qui p̄ alium. de regu. iur. lib. vj. Ita volunt omnes in locis. §. alleg. Inn. & oēs. in c. vnico. vt ecclesiastica b̄ficia. & in c. j. ne sede vacan. ¶ Et intantū hoc p̄cedit, q̄ licet sit reg. de qua p̄ximè, illum habere custodiā ecclesiæ, qui habet ius instituendi: vt in glo. pen. in fi. in d. cum vos. nihilomi nus p̄sonus ecclesiasticus nō habet ius instituendi, sed p̄ntandi, & t̄n̄ habet custodiā: & p̄t̄ ponere œconomū, sicut p̄t̄ is, q̄ habet ius instituendi: vt p̄ximè diximus per d. reg. qui p̄ alium. & expressè voluit Abb. in d. c. cum vos. in vlti. col. super. d. glo. ff. pen. in ver. secūdo nota ex glo. & est rō: quia cum p̄sono eccle siastico sit de t̄p̄alib. iudicandum. c. ij. xvj. q. ij. de capel. mona. li. vj. ideo ipse & nō ep̄s habebit custodiā ecclesiæ vacantis. d. c. bo næ. & Hof. allegat in arg. c. relatum. el. ij. in §. nomine. de testa. & in d. c. cum & pl̄rare. §. in ecclesijs. de priuileg. Ita etiam voluit Io. An. in d. c. cum vos. in vltim. colum. & Inn. in c. cū dilectus. de cōsue. & vult etiam istam rationem Abb. in d. c. bonæ. super glo. ij. post prin. iij. col. de app. & inducit dictam rōnem à maiori: nā si ecclesia plena & non vacante patronus ecclesiasticus potest petere rationem administrationis. dicto cap. ij. xvj. quest. ij. forti⁹ ergo cū vacat ipse habebit ipsius ecclesiæ custodiā. & voluit Abb. in d. c. de monachis. ¶ Aduertē t̄n̄, quod si ecclesia collegiata erit patronata, q̄ potest esse, non quo ad præsentationem, sed quo ad relationem: vt diximus. §. in j. par. j. lib. in xj. q. prin. in iij. articu. & in j. par. ij. lib. in v. q. prin. in j. articu. custodia non pertine bit ad patronum etiam ecclesiasticum, sed ad collegium. Ita pul chre Inn. in c. vnico. in fi. ij. col. vt eccle. benefi. sine dimi. confe. alleg. in argu. ij. q. ij. non licet: voluit etiam hoc larē Abb. in d. c. bonæ. in sua distin. in qua voluit custodiā ecclesiæ: tunc ad pa tronum etiā ecclesiasticū spectare, q̄n̄ est ecclesia inferior, & nō collegiata: quē ibi sequit̄ Prepo. in sua reg. cum limi. vt ibi p̄cū: & ita loquunt̄ omnes in locis. §. alleg. Et facit rō: quia cum p̄soni in illa nō p̄ntent, nec custodiā habere debent: sed illa specta re debet ad habentes eligere: & sic ad collegium. q̄ est ecclesiasticū, qui vident̄ p̄soni in actu electionis, ex quo ipsi & nō p̄soni eligūt: vt diximus. in d. j. art. vñ ipsi surrogant̄ locopatronorū ec clesiasticorū: & sic sicut patroni ecclesiasticis debebat custodiā ita debeat̄ ipsi p̄sonis de collegio, qui eligunt. c. nobis. hoc. tit.

¶ An autem custodia debita patronis ecclesiasticis possit per ipsos patronos committi archiep̄o. Inn. d. c. vnico. vt eccl. benefi. sine dimi. confers̄. post prin. ij. colum. vñ velle, q̄ sic de voluntate ipsoꝝ patronorū ecclesiasticorum. alleg. c. cōquestus. ix. q. iij. & idem dicerem in ep̄o: sed bene dicerem eis in iuris ep̄m nec archiep̄m posse custodiā capere p̄ tex. clarum. in d. c. cum vos ponderatū. vt per Abb. ibi post Inn. Hof. Io. An. & alios qui tex.

ex arte loquutus est de ecclesia patronata clericorum non pos set de illa ep̄s se impedire: ergo nec archiep̄scopus, qui est supe rior immediatus, c. ad reprimendam. de off. ord. Et hoc vult tex. in d. c. bonæ. quem ibi omnes Doct̄. & præsertim Abb. & Propo. ponderant. quod archiep̄s ibi prætendebat custodiā in eccle sia non suæ prouinciæ, sed suæ diocese. quia de illa prouincia se impedire nō poterat, stante ep̄o, nisi ex negligentia ep̄i: vt ibi p̄ Propo. in vij. fallen. ¶ Quid aut̄, si papa daret visitatorem: an patronus ecclesiasticus etiam habebit custodiā ecclesiæ vacantis. Inn. in d. c. vnico. vt ecclesiastica beneficia. dicit q̄ si papa dat visitatorem, ipse ex tunc solus visitator ecclesiæ res custodiet. al leg. c. oblitum. cum c. sequen. xvj. dist. & dicit nō credere alios, q̄ papam sine causæ cognitione, & non vocatis quorum interest custodiā, vel visitatorem in præiudicium alterius dare posse: & sic vult ep̄scopus, archiep̄scopus, vel alium inferiorem à Papa non posse custodiā auferre, & illam ad se assumere, vel visitatorem dare, nisi solus papa. Et sic hoc facit pro præced. di cto, ep̄m vel archiep̄scopus non posse sine volūtate patrono rum ecclesiasticorum de custodia se impedire, vt ibi diximus: ¶ Papa autem potest vt proximè diximus: quia cum potest præ iudicare patronis laicis in præsentando: vt in c. cum dilectus. hoc titu. multo fortius & patronis ecclesiasticis, quibus derogat in præsentando, non solum ipse papa, sed etiam legatus: vt in d. ca. cum dilectus. & in c. dilectus. de off. leg. si in præsentando multo magis in custodia, imo dicerem in custodia etiam legatum pos se præiudicare. vt in dicto cap. dilectus. à fortiori. ¶ Dico plus ex dictis Inn. ibi cum causæ cognitione posse etiam inferiorem à papa & à legato præiudicare patronis ecclesiasticis in custo dia: puta quia essent negligentes vel aliter: vt casus accedere pos set forsan ppter scandala: argu. c. primo & secundo. hoc. titu. & hoc modo non diceretur generari p̄iudicium, sed suppleri, q̄ fieri potest: vt de supplen. negli. præla. per totum. & præsertim. in c. fi. lib. vj. & à simili. in c. cum simus. ix. q. iij. & nota ista dicta Inn. quia pulcha: & dicit Gay. in d. repe. c. fi. in xvij. col. de elect. lib. vj. patronum etiam ecclesiasticum non habere p̄prie possessionē ecclesiæ vacantis. alleg. Card. & Imol. in c. ex parte. in pe. col. de arbit. ¶ Secunda erit in isto arti. cōclusio, custodiā ecclesiæ patronatæ laicorum vacantis non spectare ad patronos, sed ad ep̄m: quia patronus laicus non habet se intrmittere de rebus ecclesiæ, nisi quo ad defensionem. c. primo. cum quatuor sequē. x. q. j. c. decernimus. xvj. q. vij. Ita Inn. in dict. c. cum vos. quem ibi sequit̄ Hof. & Io. An. qui dicit additionem in gl. pen. dict. c. cum vos. fuisse factam à temporibus Inn. & ita volunt omnes doct̄. §. alleg. in dict. cap. cum vos. vbi Abb. Card. & do. meus. Corfer. Inn. Io. And. Card. Abb. Philip. Fran. Prepo. & do. meus. in dict. c. bonæ. & Gay. in d. repe. c. fi. de elect. lib. vj. in xvij. col. Inn. & omnes. in d. c. vnico. vt ecclesiastica beneficia. & ibi Cardi. in vij. & x. colum. & Card. in c. cum venissent. in iij. col. de insti. & in ca. vt prætēritis. de elect. & in c. sicut. de simo. ¶ Sed contra prædi cta videt̄ facere vnum, quod sentit̄ tex. in c. monasterium. xvj. q. i. vij. vbi probatur ¶ contruentionem ecclesiam, acquirere domi nium ecclesiæ: ergo potest ecclesiam reuendicare, quod dictum summopere commendatur à Barba. in c. quāto. in fi. ver. quērit̄ Et hic Bal. q̄ remedium. in x. col. de iud. quod dictū dicit̄ pone re in p̄fundum multa dicta doctorum tractando ibi Barb. de re medio intentando pro iure pat. vnde cum patronus habet ius vendicandi ecclesiam, quia est in eius d̄nio, quō igitur ad alium, quā ad eū custodiā illius pertinere poterit. ¶ Sed aduerte: nā ibi re vera non ponit̄ d̄nium p̄ vero d̄nio, sed pro dispositione: vt vult ibi gl. in verbo, d̄nio quē exponit, id est, dispōne: vnde colli git̄ ibi ep̄m sine p̄sono non posse de monasterio facere aliā ec clesiam, vel cōtra: vt ibi h̄r. & ideo tene cum commu. opi. de qua. §. ¶ Aduertē t̄n̄, q̄ ista cōis conclu. quæ habet custodiā ec clesiæ patronatæ laicorū, spectare ad diocesanū, intelligitur. vt §. est dictū, si ad diocesanū spectat institutio, ipse habebit ipsam custodiā: sed si institutio spectaret ad inferiorem p̄latū, ad illum et̄ spectabit custodia. Ita glo. singu. cōiter approbata pen. in fi. in d. ca. cum vos. de off. ord. quam ibi sequit̄ Inn. cuius t̄p̄e: vt ait Io. An. additio prædicta ad illam gloss. facta fuit: vult ibi hoc etiā Io. And. Card. & Abb. qui dicit in fi. col. ibi in ver. secundo nota ex gl. formādo reg. ad illū spectare custodiā ecclesiæ vacantis, ad quē spectat ius instituendi, seu cōferēdi. quīs nō sit ep̄s: & dicit nec scire alibi illā gl. & eam potius p̄bati rōne, q̄ iure: nam si iste habet ius ¶ p̄uidēdi ecclesiæ de rectore, vñ etiam habere curā re rum ipsius ecclesiæ, donec p̄uideat de rectore, & p̄ hac gl. allegat bonū tex. in c. fi. de offi. ord. libro vj. & dicit facere q̄ no. gloss. in cle. j. de supplen. negli. præla. & subdit habentē ius instituendi, & sic ad custodiā ecclesiæ vacantis posse ibi ponere œconomū p̄ reg. qui p̄ alium facit & c. qui cōseruabit redditus pro futuro successo re, vel cōuertet in vtilitatem ipsius ecclesiæ, & licet antiquus de hoc



hoc fuisset dubium p. c. si plebibus. lxxij. d. ad que tex. Inn. in d. c. vnico. vt ecclesiastica beneficia. r. debeat illum loqui de iure specialiter. Ab. dicit melius fore dicendum hoc esse, q. is habet custodiam ecclesie, q. habet ius instituendi. & sic ita vult loq. tex. i. d. c. si in plebibus. & merito dicit hoc habere ibi iure speciali: q. ius ecclesiarum spectat ad ep. m. o. s. Basilię. x. q. ij. & ibi iure speciali ad aliu spectabat, & ideo habebat custodiam. & dicit Ab. ibi illa gl. c. oter ab oibus approbari, vult hoc et ibi Phi. Fran. in prin. & Prapo. in ij. col. in ix. fallen. & ita oes tenent in locis 3. al. 14. le. ¶ Aduerte ad aliud, nam id quod d. r. p. s. onum laicum no habere custodiam ecclesie vacantis, pcedit, nisi aliud esset de privilegio speciali vel consuetudine per sedē apostolicā a probata, fm Hof. in d. c. cum vos. que ibi refert Io. An. in fi. col. sup glo. pen. of. ord. sicut dicit patere in Regibus Francie, & Anglie, & in g. b. s. d. aliis principibus. Pro quib. dicit Io. An. facere qd legitur & no. in c. nobis. hoc ti. subdens etiam post Hof. ibi q. vbi no sunt expressi privilegii per papam sola consuetudo non excusaret, si de rigore ageret, per. c. cum in terra. de elect. & in c. j. de consue. Sed multi, vt ipsi dicunt pp laicorum potentiam d. gra, & ex permissiva dispensatione, vt evitentur scandala, tolerant, & dicit q. licet i. prateritis hoc tolerari pot. c. ij. hoc ti. & c. si. de consecr. eccl. vel alta. in posterum non esset tolerandum. alle. c. si. de reb. eccl. non alie. & ibi et Card. ibi sequitur predicta. Abb. in d. c. cum vos. super gl. j. in ij. col. & Gay. in d. repeti. c. fin. in xvj. col. de ele. li. vj. ¶ Tu considera, nam si est h. m. o. i. consuetudo, per q. laicus habeat custodiam ecclesie sui iuris pa. vacantis est toleranda, quamvis papa illam ignoret, q. magis q. hoc toleratur. f. ecclesiam decimas, & alia sp. ualia esse penes laicos. c. illud. c. quod aut. hoc ti. & c. ad apostolicā. de his, q. sunt a. p. r. a. vbi est auctoritas sancti Hieronymi p. r. o. n. i. mei. & x. v. q. j. c. vlt. & diximus late 3. in j. par. j. lib. in j. q. prin. in ix. & xj. artic. multo magis ergo debet tolerari custodia, que est pars ecclesie, per regu. & arg. de toto ad partē vt ibi. c. prudentiam. §. item cum totum. de of. deleg. l. q. de toto. ad euitanda sc. adala, & hoc in prateritis, non aut in his, que nūc fierent, vt dicit Hof. vbi 3. ¶ Si vero esset consuetudo p. r. a. s. c. r. i. p. t. a. maximē, quia potest habere titulu privilegii, vel reservationis facte per fundatore in limine fundatiōis, vt proxime dicitur, & teneret consuetudinem p. r. a. s. c. r. i. p. t. a. p. c. e. d. e. r. e. c. u. aliquo ex titulis habilibus p. d. i. c. t. i. s. vt de p. r. e. s. c. r. per totum, & nō requiritur alia scientia papae. ¶ Si aut esset consuetudo seu p. r. i. s. c. r. i. p. t. i. o. sine titulo nō pcedat sine scientia papae, nisi sit tati tps, cuius ini. r. i. j. & c. q. habet vim tituli, & privilegii, vt in c. j. de p. r. e. s. c. r. l. vj. cū simi. & tūc q. p. h. m. o. i. p. r. a. s. c. r. i. p. t. i. o. nē p. r. a. s. s. u. p. p. o. n. u. n. t. tituli p. d. i. c. t. i. 15 non requiret scientia papae, & ita tene q. credo. pcedere. ¶ Aduerte ad aliud laicum posse habere custodiam ecclesie vacantis vltra viā privilegii & p. r. i. s. c. r. i. p. t. i. o. n. i. s. ex alio capite, puta q. fundator laicus in limine fundatiōis ecclesie de consensu ordinarij reseruat sibi & successoribus p. r. o. n. i. s. laicis ius habēdi custodiā illi ecclesie, cum vacare contigerit, nam tunc quamvis tales sint laici habebunt tamen custodiam ecclesie vacantis. text. singu. iuncta gloss. in verbo fundatiōe. in c. generali. de elect. lib. vj. vbi Io. An. & domi. Philii. & omnes hoc tenent, & diximus late 3. in j. par. j. lib. in ix. q. prin. in j. arti. in ij. conclu. in eius. ij. ampli. pro qua p. r. a. s. c. r. i. p. t. i. o. n. e. faciunt omnia dicta per me. 3. in d. j. artic. de reservationibus, que apponuntur etiam contra ius commune. ¶ Vidi postmodum do. Roch. in hoc tract. in xxxvj. & vlt. q. verbi honorificum. qui solum dicit custodiam ecclesie vacantis spectare ad patronos ecclesiasticos. & videtur idem esse in patronis laicis, sed credo eius librum esse corruptum, & deficiet ibi, non vt dicat non esse idem in patronis laicis quod in ecclesiasticis. Et ista quo ad custodiam ecclesie patronate factis sufficient. ¶ Ad quos autem spectet custodia ecclesiarum non patronatarum, vel de iure pa. sed tamen collegiatarum, & qd in ecclesia episcopali, & regulari, non est materia nostra. Sed vide Inn. Io. An. & Ab. in d. c. cum vos. de of. ord. & plenius per eundem Inn. Io. An. Card. But. Abb. Philii. Fran. Prapo. & domi. me. Corfe. in d. c. bonae. de appel. licet Philii. parum dicat de hoc, sed se remittit. Prapo. autem ponit regu. cum fallentis. vide ibi nolo transcribere.

¶ Trigēsimus art. j. q. prin. ij. partis. ij. Libri.

- 1 *¶ Ecclesia patronata custodia pendente et stante, an possit in ea sic vacante oconomus poni. Et quid in patronis laicis. & m. 2.*
- 2 *Oconomus in ecclesia patronata vacante ille potest ponere, qui habet illius custodiam.*
- 3 *Oconomus quando possit poni in ecclesia vacante. Et per quem. m. 6.*
- 4 *Ecclesia custodia in quo consistat.*
- 5 *Lis si est inter patronos super iure patro. vel quasi pos. ipsius, unde colligatur quis eorum sit patronus, qui ipsius ecclesie custodiam habere debeat.*

8 *Oconomus potest ponere in beneficio libero, habes collationem, & differens illud conferre.*

1 **Videndum** Est. xxx. loco, an stante custodia ecclesie patronata possit in ea sic vacante poni oconomus, & per que? ¶ Et pcedēdo circa hac conclusio, q. si custodia ecclesie spectat ad p. r. o. n. o. s. q. a. s. u. n. t. ecclesiastici, & ideo habet custodiam, habent et auctoritatem ibi ponēdi oconomū donec vacet, qui fructus ecclesie percipiat, & illos pro successore p. r. e. s. e. r. u. e. t. vel ad vtilitatem ecclesie p. r. e. r. t. a. t. vt in c. cum vos. a. p. r. i. o. s. e. n. s. i. t. de of. ord. p. r. e. g. q. p. a. l. i. u. m. f. a. c. i. t. & diximus 3. in proximo p. r. a. c. e. d. a. r. t. in ver. s. i. t. i. g. i. t. u. r. v. n. a. c. o. n. c. l. u. s. i. o. ¶ Et si est ecclesia collegiata p. r. o. n. i. q. u. a. m. u. i. s. ecclesiastici, non habent custodiā in ea, sed collegiati, & ideo illi poterunt ponere oconomū, si p. r. i. u. i. u. m. n. o. h. a. b. e. t. o. e. c. o. n. o. m. u. m. vt per Ab. & doc. in d. c. bonę. vbi Prę. p. o. s. i. t. & diximus 3. in p. r. a. c. e. d. a. r. t. in ver. s. i. t. i. g. i. t. u. r. t. r. i. q. u. i. ecclesia collegiata. ¶ Dic. et, q. si patroni ecclesiastici habentes custodiā ecclesie vacantis, nolunt illam custodire, sed faciūt eam custodi re ab ep. o. vel archiepo illi poterunt ponere oconomū, q. a. s. u. c. e. d. u. n. t. in locum p. r. o. n. o. r. u. m. & sicut poterant p. r. o. n. i. ecclesiastici ceteri fortius & ipsi maximē cū sint persone magis digne, & in maioribus occupate, vt in p. x. p. r. e. c. e. d. a. r. t. in ver. a. n. t. e. m. c. u. s. t. o. d. i. a. ¶ Et pro hoc dico et vistoratorē datum per papā, vel legatū, vel p. i. n. f. e. r. i. o. r. e. p. a. p. e. cū causę cognitione, videlicet pp negligētiam patronorū habentiu custodiā ecclesie, posse ponere oconomū in ecclesia sic vacante, p. g. l. & doc. in d. c. cum vos. qd fieri posse diximus 3. in p. r. a. c. e. d. a. r. t. in ver. q. d. a. u. t. s. i. p. a. p. a. & in ver. p. a. p. a. a. u. t. e. m. & in ver. d. i. c. o. p. l. u. s. Si vero sumus in casu, quo custodia ecclesie vacantis spectaret ad p. r. o. n. o. s. laicos ex privilegio, p. r. a. s. c. r. i. p. t. i. o. n. e. vel ex reservatione sibi facta in limine fundatiōis, vt in p. r. e. c. e. d. a. r. t. diximus, in ver. s. i. t. i. g. i. t. u. r. a. d. a. l. i. u. d. q. d. i. d. & in ver. t. u. c. o. n. s. i. d. e. r. a. & in ver. a. d. u. e. r. t. e. a. d. a. l. i. u. d. n. a. m. d. i. c. e. r. e. m. i. p. s. o. s. laicos posse ponere oconomū vnum ex eis, vel aliquē clericū: nā alium laicum dicerē eos ponere nō posse, ex quo extēdet: et eorū privilegium, p. r. a. s. c. r. i. p. t. i. o. n. e. vel reservationē, quia melius ecclesia gubernabit. c. p. r. u. d. e. t. i. a. de of. deleg. & hoc t. a. p. a. r. i. t. a. t. e. r. o. n. i. s. q. a. s. i. c. u. t. p. r. i. s. t. c. l. e. r. i. c. i. p. o. n. e. r. e. o. e. c. o. n. o. m. u. m. vt proxime diximus p. r. e. g. q. p. a. l. i. u. m. I. t. a. & ipsi p. r. o. n. i. laici, modo, p. d. i. c. t. o. p. e. r. d. r. e. g. ¶ Quando vero custodia spectat ad ep. m. in ecclesia patronata laico, q. laici illā nō p. r. i. s. t. h. a. b. e. r. e. ex privilegio, p. r. i. s. c. r. i. p. t. i. o. n. e. vt reservatione, est tex. apertus ipsum posse ponere oconomum, qui recipiat & p. r. e. s. e. r. u. e. t. fructus pro successore, vel p. r. e. r. t. a. t. a. d. v. t. i. l. i. t. a. t. e. ecclesie, vt oēs volunt. ¶ Et ex hoc et dicit pot. ex quo glo. pen. in fi. vult, si institutio spectat ad inferiorē p. r. e. l. a. t. u. m. c. u. s. t. o. d. i. a. m. ecclesie vacantis ad eum spectare, illum et posse ponere oconomū. vt expressē sentit gl. relata ad tex. in d. c. cū vos. & illum limitat, nisi spectet institutio ad inferiorē p. r. e. l. a. t. u. m. q. a. t. u. c. p. r. e. l. a. t. u. s. i. n. f. e. r. i. o. r. h. a. b. e. r. e. c. u. s. t. o. d. i. a. m. & sic faciet ea, q. debebat face re episcopus. vt in d. tex. & ita volunt ibi Io. An. & Ab. in vlt. col. 3 ¶ Dic. ergo g. n. a. l. i. t. e. r. ecclesia p. r. o. n. a. vacante illum posse ponere in ea oconomū, donec de rectore canonice p. u. i. d. e. a. t. q. h. a. b. e. r. e. t. i. l. l. i. u. s. c. u. s. t. o. d. i. a. m. p. t. e. x. in d. c. cū vos. i. u. s. t. a. g. l. & oēs doc. ibi hoc volūt vbi clarissime Ab. in vlt. col. & idē Ab. in d. c. bonę. de appe. ¶ Vbi et ipse Ab. in d. c. cū vos. querit an infra tps p. r. a. s. c. r. i. p. t. i. o. n. i. s. p. a. t. r. o. n. o. a. d. p. r. i. n. d. e. n. d. u. m. possit episcopus ibi ponere oconomum, q. custodia ecclesie ad eū spectat, illum et dicit Hof. dicere q. sic vnde putat ipse cū superior p. r. a. t. e. n. d. i. t. ecclesie de proximo nō fore p. u. i. d. e. d. u. m. s. e. m. p. e. r. e. u. m. posse ibi ponere oconomū, ne bona ecclesie dilapidentur: & dicit putare hunc oconomū posse institui nō solū, q. n. est cōtētio inter p. r. o. n. u. m. & ep. m. sed et nulla q. o. n. e. v. r. g. e. n. t. e. vt puta, si p. r. o. n. o. s. d. i. c. a. t. n. o. l. o. n. u. c. p. r. i. t. a. r. e. q. a. n. o. n. h. a. b. e. o. p. r. o. n. a. i. d. o. n. e. a. p. r. e. m. a. n. i. b. u. s. v. o. l. o. d. i. f. f. e. r. r. e. p. t. p. s. m. i. h. i. a. i. u. r. e. d. i. f. f. i. n. i. t. u. m. n. a. t. u. c. s. a. t. i. s. e. s. t. p. u. i. d. e. r. e. d. e. o. e. c. o. n. o. m. o. & dicit hoc p. b. a. r. i. p. t. e. x. in d. c. cū vos. ibi vel alia de causa, sequitur p. r. a. d. i. c. t. a. s. i. m. p. l. i. c. i. t. e. r. P. h. i. l. i. d. e. s. a. r. r. a. in d. c. ij. hoc tit. vbi solū refert p. d. i. c. t. a. ¶ Tu q. d. e. r. a. n. a. m. h. o. c. d. i. c. t. u. m. A. b. b. q. d. P. h. i. l. i. d. e. s. a. r. r. a. r. e. t. u. l. i. t. cū magno apparatu, non habebat dubiū, vt enim vidimus in p. r. e. c. e. d. a. r. t. custodia ecclesie in hoc consistit, vt illa vacante aliq. eam gubernet, q. si gubernat, illius habēs custodiam, idem faciet quod faceret oconomus, si vero impeditus non vult illam gubernare ponet oconomū, q. dicitur habere custodiam nō tē e. i. u. s. q. u. i. e. u. c. o. n. s. t. i. t. u. i. t. & ideo allegatur reg. qui p. a. l. i. u. m. p. e. r. d. o. c. in d. c. cum vos. & in d. c. bonae. quare dico explorati iuris esse incōtinenti ecclesia, vacante ep. m. seu ius institūdi habentem, & sic eū ad que spectat custodia, debere gubernari facere ecclesia, & sic posse ponere in ea oconomū, & in hoc nō est dubiū. Sed bñ vertit dubiū, si est q. d. in ipso iure pa. quasi pos. p. r. i. n. d. i. u. m. vel in institutione ecclesie vacantis, an durante lite ponatur ibi oconomus, & q. n. est questio inter ep. m. & p. r. o. n. o. s. nō est dubium ep. m. posse ibi ponere oconomū, q. ministrabit ecclesie, donec vacaverit, & lis finita fuerit, vt de hoc est tex. i. d. c. cū vos. & i. h. o. c. n. o. Lambert. de iure patro. p. est d. y.

# Cæsar Lambertinus Episcopus

6 est dubium. ¶ Aut fest alia lis inter p̄onos, & similiter ep̄s poterit ponere œconomū p̄ d. tex. q̄ illa est sup̄ iure patr. seu eius quasi pot. ¶ Sed si esset sup̄ institutione sequēda tunc idē dice rem: & in hoc ponderat̄ tex. in d. c. cum vos. in eo q̄d ibi illum tex. ponderat Abb. in illis verbis, vel alia de cā, vt quacunq̄ cā litis existēte ep̄s ponat œconomū, q̄n ecclesiā ordinatio differ tur. ¶ Et sic dicere idē seruandū, q̄n patroni nolunt se cōcordare; q̄ licet ab ecclesiā auferantur reliquie, & in illa nō celebren tur diuina; & sic circa ista nō egeat œconomus, q̄ sacra ministret p̄ c. j. & ij. hoc tit. n̄ indiget œconomus pro fructibus exigēdis. c. ḡnali. de ele. lib. vj. & pro illis p̄seruādis pro futuro rectore, vel p̄uertendis in fabricā, & vtilitatem ecclesiā, per d. c. cum vos. in ij. Et idē dicerem, q̄n bene esset facta deuolutio p̄uidēdi ecclesiā ad superiorē ex legitimis causis, puta negligētiā, vt in j. art. p̄ntis q. vel ex lite nō finita: vt in ix. p̄ced. art. & ipse superior pp̄ scādala non possit instituere rectorem in ea, q̄a timeret patronos, quo casu desistere debet ad ordinando ecclesiā, vt per docto. in c. iij. & in c. eam te, cum simi. hoc tit. & in aliis locis allegatis i d. ix. art. nam debet expectare t̄ps ēr lōgū, donec poterit sine scādalo p̄uidere ecclesiā, vt vult Hof. lo. An. & omnes in d. c. ij. & ij. hoc tit. nō est dicendum ecclesiā debere esse tanto tpe sine œconomus. & hoc p̄text. in d. c. cū vos. illa verba vel alia de cā. ¶ Notabiliter t̄ n̄ dubitare, si lis est iater p̄onos super iure patr. vel quasi pot. ipsius, & nō est dubium: si patroni sunt clerici esse faciēdā infra semestre. c. eam te. si sunt laici, infra quadrimestre. c. cum pp̄. c. si vero. & in d. c. ij. hoc tit. & si sumus in ecclesiā iusticiis p̄onis, vel in laicis ex priuilegio, p̄scriptione, vel reseruatione, habētibus custodiam, ex quo quilibet dicit se patronum, quo poterit haberi notitia q̄s eorū sit p̄onus, q̄ ipsius ecclesiā custodiā habere debeat. Certē dicere data necessitate custodie, habētē instituere debere supplere & ponere ibi œconomū, & hoc pp̄ ḡnalitē ti. & p̄t̄sertim. c. si. de supplen. negli. pl. & p̄text. in arg. d. c. eam te. & in c. cum pp̄. hoc tit. d. c. cū vos. q̄ ita intelligit Hof. in summa huius titu. in §. quid iuris. vbi per illum tex. dicit quocunq̄ modo impediatur ecclesiā ordinatio, ponatur œconomus, & hoc, si litigāt super iure pa. ecclesiāstici patroni & laici, tam super eo, q̄ super aliis, vt s. dixi. ¶ Sed si patroni ecclesiāstici iusticiis super p̄siratione, & non super iure patr. & sunt diuordes, tunc ep̄s potest eos compellere, vt se cōcordēt. vt per glo. lo. An. Abb. & omnes in d. c. cum vos. dicentes ideo ibi tex. non fuisse loquūtū, q̄n est controuersia inter p̄onos ecclesiāsticos: q̄a p̄t ep̄s eos cōpellere ad cōcordiam: & nō requirēt p̄stitutio œonomi, timore ne lis sit lōga. Nota ista, q̄a vera & non p̄siderata. ¶ Demum lo. An. & Abb. in d. c. cum vos. in si. dicunt in beneficio libero, si habens collationē vult illam differre per sex mēses sibi commissos ad p̄ferendū; iuxta. c. ij. de cōsel. p̄ben. ne ecclesiā tanto tpe maneat sine gubernatione, poterit ipse collator ibi ponere œconomū: & hoc dicit p̄bari, habito respectu ad mērē litere. d. c. cū vos. non. n. ille magis intendit p̄uidere ecclesiā p̄onate. ¶ liberā: sed facit mētionē de p̄onata q̄a illius tpe differt, p̄uisio pp̄ diuersas p̄sirationes, & p̄t̄iones p̄onorum: sequit̄ Phil. de sara in d. c. ij. dū de œconomus loquit̄.

## ¶ Trigesimus primus & vlti. art. j. q. prin. ij. partis. ij. Libri.

- 1 ¶ Ecclesia si vacat per contentiones patronorum, quid fiet, Et qualiter sit ecclesia prouidendum. c. nu. 2. 7. & 11.
  - 3 Remedia de quibus in c. j. & ij. de iure pa. quo tempore adhibenda sunt.
  - 4 Episcopus brachio seculari vtetur, vbi scandalum imminet ex contentione patronorum.
  - 5 Ecclesia vel altaris consecratio, non consistit in reliquiis, quæ sunt extra altare.
  - 6 Ecclesia prouisione deuoluta ad habentem instituere, non potest illi prouideri de vno ex p̄sentatis, vbi dubitatur de scandalo, secus si nulla scandali suspicio subest.
  - 8 Lites inter patronos possunt esse diuersimode, & de iure, & de factis, & nu. 9.
  - 10 Beneficia de iure non sunt diuidenda.
  - 12 Patroni in honoribus & vtilitatibus habendis, regulandi sunt ad episcopi arbitrium & voluntatem.
  - 13 Ius quæsitum quando perdatur ratione scandali, & praelatus, amouetur, si sine scandalo illi stare non potest, remiss.
  - 14 Scandalum, quando est contentio inter patronos de factis, quale & quantum debet esse, vt denentur ad c. j. & ij. extra de iure pa.
  - 15 Episcopus quid agere debeat, vbi deuoluta ad se ecclesia prouisione, non potest prouidere propter scandala imminencia.
  - 16 Scandala faciunt, vt multa permittantur.
  - 17 Scandalum, quid remiss.
- Vt tota** Materia sit completa, q̄a. s. vidimus de custodia ecclesiā p̄onate vacā. is, & de œconomis ponēdis infra t̄ps datum ad p̄ntandū, donec illa vacet: Modo xxxj. & vltimo loco dubitat̄, si vacat ecclesiā per p̄t̄iones patro-

norum, quid fiet, & qualiter sit ecclesiā p̄uidēdū, maximē vt ad cōcordiam reducatur, & vltimus nō vacet. ¶ Et Goff. cōcuius meus in summa huius tit. in vlt. col. in vers. si plures sunt p̄oni & discordēt, dicit, q̄ si plures sunt p̄oni & discordāt, puta q̄a q̄dam p̄ntant vnum, & quidā alium institutēs stabit maiori parti: & si sunt pares attēdēt merita p̄ntatorum. alle. c. qm. hoc tit. & c. si forte. lxij. dist. Sed si essent pares in meritis, erit locus gratificationi, vel dicit institutēs patronis, iterū p̄ntate. arg. c. si duo. lxxix. dist. si vero p̄oni nolent aliquē p̄ntare, tollat ep̄s inde reliquias, si fieri p̄t sine scandalo: & seruet vsq; ad diē cōcordie atq; eiusdē ecclesiā claudat ostia: vt nullus in ea sacrū mysteriū celebret anteq̄ vnū eligant presbyterū, qui sacrosancta idoneus sciat procurare. c. ij. hoc tit. ¶ Postea subdit, si est contentio inter p̄ntantes, refert opinio, antiquorū de quibus per gl. in c. eam te. hoc tit. infra q̄d t̄pus ep̄s debet eos expectare: & postea ordinare ecclesiā: sed hodie dicit̄ opinio non p̄cedunt: sed dicendum, vt diximus in p̄ximo p̄ceden. ix. artic. & ita refert Goff. vbi. s. ¶ Hof. in summa huius titu. in §. quid iuris. dicit, quod quocūq; modo impediāt ecclesiā ordinatio, ponat̄ œconomus, qui fructus p̄seruet & c. & alleg. c. cum vos. de offi. ordi. & sic illū tex. intelligit habere locū in oibus litibus, vt diximus in p̄ceden. artic. postea Hof. p̄sequit̄ vt Goff. vt prius habeat locum numerus, successiue merita, & demū data æqualitate gratificationi: postea subdit q̄ si neuter p̄ntatorum p̄t poni sine scādalo, facere p̄t, fm quod sibi videbit̄, ecclesiā ordinabit. c. iij. in ij. par. Sed si nec ep̄s ecclesiā sine scādalo ordinare poterit, tū interdiciere debet ecclesiā, & reliquias extrahere in patronorum ve recundiam, & ruborem. c. j. & ij. hoc tit. q̄ si p̄oni, nec sic poterūt cōpesci, vel ad cōcordiam reuocari, in sine credit̄ recurrendum ad brachiū seculare. c. j. de of. ordi. c. ex cōdicam. §. moueantur. de hare. dicit t̄n nō inepte dici posse. c. j. & ij. locum habere, q̄n ep̄s posuit sacerdotem, nec p̄oni ipsum permittūt libere ministrare, & alios dicere illa iura corrigi, sed ipse nō credit. ¶ Et dicit scandalū t̄ vocari, q̄n patroni minātur, & quilibet eorū alle. rat, si ponat̄ alius, q̄ p̄ntatus p̄ se, interficiet eū: & t̄n index ex personis per eum dicta penset. l. vnica. C. si quis impera. maledi. & l. vlt. ff. de actio. & obli. & remittit se ad no. per eum in titu. de renun. in §. gratificandū. ¶ Inn. vero in c. j. hoc titu. similiter in hac materia discordie procedit circa numerum, merita, & gratificationem, & subdit, q̄ si nec sic p̄oni cōcordantur, interdiciuntur diuina in illa ecclesia, & in d. c. & si nec sic cōcordant, auferētur inde reliquie, quæ sunt in capis. c. ij. hoc tit. & si nec sic cōcordāt tunc elapso tpe dato ad p̄ntandū, ep̄s prouideat, licet loquatur aliter. fm tempora, iuxta quæ adhuc nō erat clarum de intelletu. c. eam te. hoc tit. postea p̄sequitur de aliis litibus super iure pa. vbi ibi, & in c. ij. dicit debere extrahi reliquias, quæ sunt extra altare in capis, alias enim non licet. xvj. q. vij. ca. cōsiderandū. & c. si plures. ¶ Subdit t̄n ipse Inn. in d. c. j. ante finem posse dici, & nō male, q̄ anteq̄ interdiciant̄ officia, vel reliquie extrahantur, debere trāsiuise semestre datum ad p̄ntandū, & sic vult In. reliquias nō esse extrahēdas, nec officia diuina interdicienda: nisi elapso tpe dato ad p̄ntandū, quo elapso ep̄m debere vti istis remediis infra t̄ps sibi bene visum: & illis nō p̄ficiētibus postea p̄uidere ecclesiā si sine scādalo hoc facere p̄t. ¶ Hof. vero vbi s. vult lapso tpe prius p̄uidendum esse de rectore, & si nō accipietur, postea recurrendum ad remedia. d. c. j. & ij. vt s. retulim⁹ & diximus in ix. p̄ced. art. ¶ Et licet videantur illa remedia. ca. j. & ij. data ecclesiis vacātibus, fm Hof. Per. & Ab. antiquum t̄n In. vult ea habere locum etiam in ecclesiis non vacantibus, cū p̄nt patronorū discordias sacerdos institutus ibi manere nō possit, vnde ep̄s non valens aliter p̄uidere, vtetur remediis dictorum iurū, sequit̄ lo. An. in d. c. j. qui lo. An. ibi dicit in hac materia quicquid aliud dixerint, fore tenēdū, si ecclesiā sine scandalo ordinari non p̄t. esse recurrendū ad remedia dictorū iurū c. j. & ij. huius tit. dicit nō placuisse dictum Inn. debere trāsiuise t̄ps datum ad p̄ntandū, anteq̄am interdiciant̄ officia, v̄ reliquie extrahantur, nam q̄d, d̄r de sex vel quatuor mensibus, fm Hof. nō vendicat sibi locum q̄n scandalū immineret, imo semper si plures anni fluxerint, debet ep̄s scandalum euitare. all. ca. nihil. de p̄scri. & ideo vtetur ep̄s dictorum iurum remediis, verum si ep̄s t̄ habet brachium seculare, ad illud recurrat. ca. postulasti. de homici. si vero non habet brachium seculare, nō habet vltra qd faciet, nisi cū patiētia expectare, vel ad papā recurrere, q̄ oibus expressis debet ex officio subuenire. ij. q. vj. ca. ad Romanā & si adhuc nihil fit, nullū restat sibi remediū citra deū c. cū nō ab hoīe. de iud. Dicit̄ ēr lo. An. Hof. dixisse se nō videre quare Inn. vt ex verbis, & mente eius patet ep̄m infra tempora concessa p̄onis ad p̄ntandū non vti istis remediis, sed postea nec terminat illud t̄ps posterius. ¶ Et ideo ego dixi. s. in ix. p̄ced. art. vt putabam illud t̄ps relinqui arbitrio iudicis, argu. c. de causis.

causis. de of. deleg. ¶ Et ipse Io. An. in d. c. ij. hoc tit. damnat opidicentium per extractionem reliquiarum execrari ecclesiam, quia hoc non est verum: nam consecratio ecclesie vel altaris non consistit in reliquiis, que sunt extra altare, & ideo a motio illarum non inducit executionem, & remittit se ad e. j. & per totum de cōse. eccl. vel alta. ¶ Et ideo Io. An. in c. iij. circa medium. ij. col. in verbo, sine scādalo. hoc tit. dar. ex ep̄lu. vt puta quia vtraq; pars est potens, & dicit si alius instituat, q̄ suus, gladius erit vltor, nec pot̄ refrenari. ¶ Et q̄ in hoc casu de alio non p̄tato ecclesiam ordinabit, ex quo partes nō conueniunt, superioris arbitrio sit relinquendum. facit. c. fi. lxij. dist. ff. qui satisdare cogan. l. de die. quæ verba fuerunt etiā Host. & ipse Io. An. refert. ¶ Ex quo dicto nota vnū singularissimum ad limitationem omnium doc. s. in ix. præced. art. q̄ licet ex non cōcordia p̄sonarum prouiso ecclesie deuoluat ad habentē institueri, tñ si dubitaretur de scādalo, nō posset illam p̄uidere de vno ex p̄tatis, sed de alio tercio vt s. p̄ximē est dictū. Et ex hoc colligo aliud, q̄ si nō dubitaretur de scādalo, habens institueri, posset prouidere et de vno ex p̄tatis, nota prædicta, & præsertim hoc vltimum: quia ita bis i persona mea fuit gestum iure deuoluto ad superiorē ex lite nō finita infra quadrimestre, & iter p̄tatos ex vi tñ iuris pat. ex qb. ego eram vnus, & fui institutus. ¶ Do. Card. vero in d. c. j. hoc tit. in j. oppo. tenet cum Host. & Io. An. q̄ etiam ecclesia nō vacante patronis litigantibus recurrat possit ad remedia dīctorum iurium, dum dicit illum intellectum non conuenire literę, sed i se verum esse. ¶ Qui ē do. Card. in j. oppo. recitat dicta Innoc. & Host. & postea subdit dicere Io. An. se nō videre, cur Host. dīdicat Inn. nam Inn. videtur velle ep̄m non posse vti illis remediis infra tps concessum p̄sonis ad p̄tandum, sed postea sic, & hoc modo videtur concordare cum Host. qui vult ep̄m posse vti illis remediis stante scādalo, & iam post illud tempus in infinitum. ¶ Tamen Card. dicit, q̄ imo contradicit Host. ex quo Host. vult habentem institueri etiam ante dictum tempus, posse vti dictis remediis, & ideo ipse concordat, dicens q̄ nisi patroni fecerint aliquid infra tps p̄tati, p̄pter qd̄ presbyter nō posset ibi institui, vt tunc ep̄s remediis dīctorum iurium, si vero patroni aliquid fecerint qd̄ impedit institutioem, vt si distrahant p̄dīdia & fructus ecclesie, p̄pter qd̄ non reperitur p̄sbyter, q̄ velit ibi institui, tñ ad hoc tollēdū vtile est remediū dīctorum iurium: post tps aut̄ lapsū, si cā discordia patronorū non fuerit finita, dicit Inn. dicere ep̄m aliu institueri, qd̄ intelligit, si cōmode potest, fm Car. als si p̄pter discordiā p̄sonarum hoc nō posset, q̄a non inueniet qui audeat ingredi ecclesiam eis inuitis, vt tunc ep̄s re medio dīctorum iurium, & in c. ij. do. Card. dicit de reliquiis aufferendis. idem qd̄ Io. An. ¶ Do. Ab. postmodum in fi. d. c. j. in effectu cōcludit, q̄ si est questio inter patronos de iure pat. debet ep̄scopus expectare lapsum temporis præfixi ad p̄tadū, post qd̄ si non p̄tabit, ep̄s instituet rectorem c. iij. hoc tit. & hoc si pot̄ sine scādalo, alias seruabitur qd̄ dicitur in dictis iuribus. ca. j. & ij. huius tit. & ita residet Ab. ¶ Et quibus verbis eius ibi, post qd̄ si non p̄tabit, ep̄s instituit, posset colligi, q̄ ea p̄o tempore dato ad p̄tandum, etiam post illud possent p̄sentare, & forsā purgando moram: argu. c. potuit. de locato. sed hoc non est verum, cum moram purgare non possit, vt diximus in xxvj. p̄c. art. ex quo tempus eis concessum est continuum, & non vtile, vt similiter diximus in xv. præced. art. ideo dicerem verba Abb. corrupte scripta, & fore corrigenda, vt dicat, post qd̄, si nō p̄tauerit, ep̄s instituet, id est si non p̄tauerit ante. ¶ Quid dicendum in hac tanta ambiguitate. tu considera in hac materia posse esse diuersimode lites & cōtrouersias inter patronos. Vnā videlicet, q̄ sapit ius in iudicio introducta & nihil facti, puta q̄a patroni procedūt de iure & nō de facto in litigando, & de ista distinguūt doctores plene in d. c. eū vos. de of. ord. quādo p̄uissio ecclesie ex lite non finita infra tempus à iure datum patronis ad p̄tandum deuoluatur ad superiorem, vt in c. eam te. & in c. eū p̄pter. & in c. si vero. & in c. iij. hoc tit. & per Car. Pe. de ancha, & Imol. in ele. plures. in fi. hoc tit. & per Gay. plenissime in repe. c. fi. de ele. lib. vj. in lj. & ljj. col. & de ista cōtrouersia latē diximus supra in proximo præced. art. per tredecim casus, & solum in v. casu in vno membro ipsius tetigimus aliquid de cōtrouersia facti. de qua nunc tractamus. De lite igitur iuris remitto me ad ibi dicta, quando & quomodo sit deuoluto ad superiorem prouisionis ecclesie, & sic remedium in illo casu est deuolutio ad superiorem, vt illam timentes cito se concordent, vel cito litē finiri faciant, antequā tps à iure concessum ad p̄tandum labatur. ¶ Quid aut̄, quando est facienda collatio numeri ad numerum, & meriti ad meritum, & de gratificatiōe, dicitur infra suo loco. ¶ Alia est contentio & discordia inter patronos de iure, vt supra, sed in ea miscetur factū, puta quia licet litigent de iure, de facto volunt procedi ad eorum libitum, & hic est casus, quē p̄-

prie tetigi in d. præced. ix. art. in v. casu, & dicendum vt ibi, & vt infra, q̄ de facto procedunt, quia habent vtrāque viā. ¶ Alia est contentio, vt cōtrouersia inter patronos non de iure, sed de facto mero, sic volo, sic iubeo, sit pro ratione voluntas, & se non cōcordant, imo ad arma veniunt, & de scādalis dubitat, & hæc est materia nostra, & hic consistit dubium quomodo p̄uideat, & in hoc vidistis doctores varie loquentes. quos Phi. de sarrā. in c. j. & in c. iij. huius tit. solum refert, & demum ipse sequitur Car. & nil aliud dicit, & sic adduximus intricari. ¶ Tu considera proprie de hac materia nostra loqui iura præmissa. c. j. & ij. & etiam. c. iij. in illa sui parte, videlicet, ibi, si autem hoc iura scādalo, vsque ibi, & id ipsum etiā facit, quæ particula loquit̄ de illa lite, de qua in d. ix. præced. art. diximus loquentur etiā iura decret. f. tex. in c. considerandū. & in ca. si plures. xvj. q. vij. quæ iura si ad ea bene aduertatur, ponunt cōtrouersias non iuridicas & iudiciales, sed de facto inter patronos existentes cum scādalis, nam volebant institui in illo beneficio plures, & hoc non est iuris, sed facti, cū tñ non debeant bñficia diuidi de iure. d. c. ij. hoc tit. & c. maioribus. de præb. cum simi. & diximus late s. in prima par. huius secundi libri. in vij. q. prin. in xvij. art. loquentur etiā, q̄a ep̄s velle institueri eum, qui maioribus suffragiis, & meritis iuuatur, & alij patroni nolunt, & dubitatur de scādalo, & hoc etiā est de facto. ¶ Litigatur etiam ecclesia plenē & nō vacante, quia volunt sacerdotem institutum ipsi patrono reicere, vel aliter de ipso iure p̄a. cōtrouersiam habent, & vnus vult ecclesiam tenere, vel fructus auferre, & alter vult hoc ipsum facere secundum vnū intellectū. d. c. j. q̄ licet ad illum tex. nō conueniat, tñ omnes doctores dicunt esse in se verum, vt Io. An. Card. Butri. Ab. Bene. capra & alij vt vult etiam ibi Phi. de sarrā. ¶ Est etiam questio de facto, quia ep̄s velle p̄uidere in eorū defectu, & p̄onolunt, vt in d. c. iij. hoc tit. & in d. c. considerandum. & c. si plures. xvj. q. vij. ¶ Et ista questio, & de facto cōtrouersia inter patronos potest esse ante ecclesie vacationem, vt proxima dixi cū dūm illum intellectum in se verum, & etiam ecclesia vacare fm dicta iura, & ante sex vel quatuor menses, cum in dictis iuribus dicat, q̄ tādū ita ecclesia maneat, donec cōcordent, & p̄sentent concorditer, & sic infra tempus à iure eis concessum: & etiam loquentur post lapsum dicti temporis cum dicant dicta iura q̄ tādū maneat ecclesia interdicta, donec ad cōcordiam veniant, quæ potest esse etiam post dictum tempus, quia cum sit de facto, poterunt de facto illam cessare facere, & ep̄m p̄uidere, vt in iuribus prædictis patet. ¶ Istis sic stantibus confidero primo, q̄n ecclesia non vacat, & patroni inter se contendūt, quia vnus vult supra alium honorari, vel de relictis pro alimentis assumere, ex quo honor & vtilitas eis debetur. iuxta. c. nobis hoc tit. & c. filius. & c. vergētis. xvj. q. vij. & diximus late s. in principio operis, dum declarauimus diffinitionem iuris patr. vel vnus vult de facto vsurpare bona ecclesie, & alter nō permittit & sacerdos non potest viuere de reliquo, vt in exemplis positissimè supra p̄ doct. vel ecclesia adhuc plena volunt super iure p̄a. cōtendere, & tenere ecclesiam, occupare vnus in præiudicium alteri, vt semel vidisti fieri Trani in ecclesia sanctæ Mariæ nuntiate cāpi lōgo bardorū inter nobiles Filingerios, & Cunios ex vna, & nobiles castaldos ex altera, apponendo eorum insignia super portis, & non est dubium ep̄m videndo hmōi scādala procedentia de facto non de iure posse procedere ad remedia. d. c. j. & ij. huius tituli, & videtur casus fm vnū intellectum. in d. c. j. per tex. certē videtur hoc probare, & licet doc. maximē Inn. dicant hoc non probari, tñ Io. An. Car. Butri. Ab. Bene. capra. quem sequitur Phi. de sarrā. & omnes dicunt illum intellectum in se verum, & si ep̄m posse facere ostia ecclesie claudi, inde reliquias extrahi, & diuina officia interdici, dare brachium secularē, si ep̄s habet, sin autem, illud implorare, & his non sufficientibus, recurrere ad summum pontificem: & demum ad Deum, vt supra omnes doc. dicunt in præallegatis iuribus. ¶ Et in hoc non puto aliquid posse dici, nam debent patroni in habendis honoribus & vtilitatibus inter se concordari, fm voluntatē ep̄i, per dicta iura, & per c. si plures. & per c. considerandum. ibi secundum prouidentiam & monitionem ep̄scopi. xvj. q. vij. & ita in aliis discordiis supra formatis quæ iura proxime allegata loquentur indistincte, & sic etiā ecclesia non vacante, & de honoribus, & de vltu sacerdotis, & aliis vt in eis, & tñ iura volūt reliquias extrahi, & ostia claudi, vt ibi. ¶ Aliquando iste cōtrouersia de facto mouentur p̄sonos, nā licet p̄tauerit vt maior sit numerus, vel maiora sint merita ex vna parte, quam ex alia, vel sunt in æqualitate, & esset locus gratificatiōi habētis institueri, & p̄oni nolēt stare numero, meritis, nec gratificatiōi, sed vellent plures institui, vel de facto, non habendo respectū ad iurisdictionē & de cisionem habētis institueri, & qlibet velle suū institui, & quis simus infra quadrimestre. vt semestre & licet clare pateat de ha-

# Cæsar Lambertinus Episcop.

bête potiora iura si timeat de scādalo, iſtituto r neutri iſtituet: & sic nec illum, qui potioribus iuuatur ſuffragiis, & meritis, nec poterit gratificari, cui uoluerit, ſed recurrer ad p̄dicta remedia. c. j. & ij. huius tituli ad brachium ſeculare, ad papam, & ad Deum etiam infra ſemestre vel quadrimestre: Verū dictis temporibus elapsis poterit habens iſtituere, conferre ipſam eccleſiam ſeu bñficiū, ſi tamē hoc ſine ſcādalo facere poterit, alias non. & hæc probantur in d. c. iij. hoc titulo. & hic eſt vnus caſus in quo ep̄s propter ſolum ſcādalo non iſtituit habilem: & ſic præſentatum à maiori parte, vel maioribus meritis præfulgentem ſeu cui ipſe gratificari poterat, nec etiam elapsis tēporibus ipſe ep̄ſcopus poterit iure deuoluto conferre propter ſcādalo. quod eſt cauſa inducendi habilem ad inhabilitatem. Ita gloſ. in verbo ſcādalo, cum iuribus allegatis in ea. in d. c. tertio. & ibi 13 doc. & in hoc non attenditur maior pars, vt ibi. ¶ Et qñ ius qñ tum ratione ſcādali perdat, & prælatus amouetur ſi ſine ſcādalo ibi ſtare non poſſit, vide Inn. & alios in c. niſi cum p̄dem. de renun. & ſi præſentati propter ſcādala iſtitui non poſſunt, & ep̄ſcopus poſſet ponere quem uellet ex eis præſentatis ſi ſine ſcādalo hoc agere poſſit, faciet, alias, non: vt proximē diximus poſt Io. An. & Car. vbi ſupra. quod nos ſummē notaui⁹ in ver. & in hoc caſu licet non allegauerimus Car. in d. c. iij. & ſic eſſet caſus, in quo habēs iſtituere ſine patronis poſſet iſtituere vnū ex præſentatis, quem ſibi placuerit, vel alium omnino non præſentatum, contra. c. decernimus. xvj. q. vij. qui tex. in hoc caſu non haberet locum, quia etiā ſine patrono iſtituere poſſet. vt hoc vltimum, vult do. Phil. de ſarra. in d. c. iij. in ij. & vlti. nota. & ſic in auferendis reliquiis, & interdicens eccleſiam q̄uis ſimus infra tempus datum ad præſentandum, ſecūdum Hoſ. non ſeruabitur opinio Inn. de qua ſupra, ſed re vera Hoſ. loquitur contra Inn. q̄ poſt tempus poſſit non autem ante tempus ep̄s vti remediis dictorum iurium. c. j. & ij. huius tituli de infra tempus nihil conſiderauit Hoſ. ſed Car. expreſſē & Io. An. tacite videntur extendere dictum Hoſ. etiam infra tempus datum ad præſentandum. & pro hoc faciunt dicta iura c. j. ij. & iij. præſupponunt præſentationes non concorditer factas, ſed diuiſas, & uolunt fore ad dicta remedia recurrentum, & illa obſeruanda donec præſentent concorditer, & ſic præſupponunt adhuc uel perſe de tempore dato ad præſentandum. & probant hoc etiā illa iura. c. conſiderandum. & c. ſi plures. xvj. q. vij. in eorum ḡnã litate. Aliquando uero infra dictum tempus non præſentant, nec præſentant ex eorum controuerſia de facto p̄cedente: & ecclēſiam uel reditus occupant, uel quid ſimile fecerunt. & idē dicendum. ſ. fore recurrentum ad dicta remedia. Prius enim extrahitur reliquiæ, poſtea uero clauduntur oſtia, & interdicitur diuina eccleſie iuxta ordinem dictorū iurium ita procedētium, & in hoc eſt militabunt dicta Hoſ. intellecta, vt intelliguntur p̄ Io. & Car. vt ſupra etiam infra tempus datum ad præſentandū, & non habere locum dicta Inn. in d. c. j. ante ſi. ouī uidetur uelle poſt dictum tempus fore recurrentum ad dicta remedia. ¶ Aliquando autem ſumus adhuc infra tempus datum ad præſentandum, & patroni præſentant uel non ſed uolunt expectare tēpus datum eis ad præſentandum uſque ad finem, quod poſſint aliquando, vt uult gl. in c. eam te. hoc ti. & diximus in xxvij. proximo præced. art. ne aliquo modo de facto procedunt, & tunc eſt expectandum, an labatur tempus, & ſi non labitur, & præſentant, procedatur ad examen per ep̄ſcopum, etiam termino claſſo, vt diximus in xlij. & xxlij. proximē præced. art. & ſi quando ep̄ſcopus uult decidere, & aliquem iſtituere, & ipſi de facto ſe opponunt: uel quando infra tempus nullum præſentant, & eſt facta deuolutio ad ſuperiorem, & ipſi nolunt permittere per illum eccleſiæ prouideri, & dicendum eſt, vt ſupra fore recurrentum ad dicta remedia, cum aliis ſupraſcriptis. ¶ Ad brachium ſeculare ad papam, & ad Deum, & ſic in prima par. huius caſus, qñ nihil fecerunt infra tempus, poteſt verificari dictum Inn. vt infra tempus non recurratur ad dicta remedia. & ita Car. in d. c. j. in ij. opp. ſaluat Inn. ¶ Aliquando iure deuoluto factum eſt prouiſionem ſpectare ad ſuperiorem, & ſuperior uellet prouidere, ſed non poteſt ſine ſcādalo: & dicendum eſt eſſe recurrentum ad dicta remedia. ¶ Ideo dic breuius, q̄ ſi p̄ſoni incedunt per uia iuris, & ſtant proceſſibus & ſententiis, & permittunt illas executioni mandari: & ſi prouiſio eſt deuoluta ad ſuperiorem permittunt illum prouidere. & non eſt dubium non eſſe recurrentum ad dicta remedia, ſed ſententiæ exequentur. l. a diuo Pio. cum ſimi. de re iud. ¶ Si uero patroni nolunt iſta permittere, ſed de facto procedunt, ſiue infra tempus datum ad præſentandū, ſiue poſt, & ex iſto facto poſſent oriri ſcādala, uel ſi eſt facta deuolutio ad ſuperiorem, nolunt permittere eum ordinare eccleſiam, & ille uult, vt debet euitare ſcādala, & tunc ſemper eſt recurrentum ad remedia. d. c. j. & ij. & d. c. conſiderandum. & ca. ſi

plures. poſtea ad brachium ſeculare ep̄ſcopi uel iudicis ſecularis, ad papam, & demum ad Deum. & ita dicta iura intelligunt, cum re uera ſic loquantur, quicquid dixerint doc. antiqui, qui confundebant tempora, quando iſtis remediis eſſent uſuri iur. 14 periores. ¶ Sed nota ſecūdum Hoſ. Io. An. Car. & alios in lo cis ſupra allegatis ſcādalo debere eſſe magnum, vbi dubitaſ de morte, & de magna ſtrage non de ſimplicibus uerbis, vt ſupra dicti doc. dicunt. & Lap. alle. xxvij. fol. xxix. & iſto caſu, quādo eſt magnum ſcādalo, non fiet prouiſio de dicta eccleſia: ſed recurrer ad dicta remedia vt ſ. ¶ Aduerte ad vnū iſtas diſcordias & ſcādala poſſe habere locum in patronis laicis. & ita uidentur loqui dicta iura. ſ. c. j. ij. & iij. hoc ti. quia præſupponunt hæreditates, & alia, quæ non cadunt in patronis eccleſiaſticis, & ſic ratione eccleſiæ, vt ex ipſius iuribus quilibet poteſt cōprehendere. etiam ex tex. c. conſiderandum. & c. ſi plures. xvj. q. vij. & ratio, quia poteſt eos ep̄ſcopus per cenſuras compellere, quæ magis timentur per ipſos, quam per laicos, vt dicunt doct. poſt gl. in d. c. cum uos. & diximus ſupra in proximo præced. art. vbi adduximus rationem, quare papa in d. c. cum uos. fuerit loquutus de patronis laicis, & non de clericis. ¶ Verum, ſi ipſi patroni eccleſiaſtici non timerent cenſuras & de facto procederent, idem in eis dicerem, & procedendum fore ad capturam de perſonam, & ad omnia alia quæ fieri poſſent vt magis inducantur ad concordiam. ¶ ¶ Eſt etiam aduertendum, nam caſu quo prouiſio eccleſiæ ad habentem iſtituere deuoluitur, & ille propter ſcādala non poteſt procedere ad prouiſionem, iuxta tex. in c. iij. hoc ti. bonum erit conferre beneficium ſeu eccleſiam alicui ſecrētē, vt non fiat ad ſuum ſuperiorem deuoluitur & ſi dicatur deuolutionem ad ſuperiorem non fieri, quia impeditur ad euitanda ſcādala, vt notatur in c. ij. & in c. propter diuerſitatem. de conceſ. præben. reſponderet impedimentum cōcernere poſſeſſionem, quam propter ſcādala dare non poterat, ſed quis prohibebat eum conferre: certē nemo. & pro hoc adduco cautelam, quam poſuit Fed. de ſenis in conſilio cxxix. caſus talis eſt, teſtator in ſua uſtima. in ij. dubio. de qua diximus ſupra in xvj. præced. art. ne diſpuretur, an fuerit patronus impeditus, uel ne, maximē hodie, cum quotidie ſuperiores ſint intēti ad conferendum beneficia omiſſa per inferiores, & præſertim etiam Romæ, cum papa concurret in collationibus, ¶ & quotidie uidemus: q̄ quamuis ſcādala impediunt poſſeſſionem habentis iſtituere, ad quem facta eſt deuolutio conferat, vt præcludatur uia uſterioris deuolutionis uel concurſus collationis. 16 ¶ ¶ Poſſent multa & quam plura adducere præmiſſa propter ſcādala euitanda, quæ alias non permitterentur. uide de eis doctores in d. c. cum pridem. de renun. & per do. Fely. in c. nihil. de præſcri. col. j. & ſeq. vbi ponit. xxxij. ſpecialia pro ſcādalis euitandis. & quanta tolerat eccleſia pro illis euitandis, ¶ & de diſſinitione ſcādali, & quando ueritas omittitur propter ſcādalo, nolo tranſcribere, Vide ibi, & alibi per repertoria in uerbo ſcādalo. & hic ſit finis huius uſtimi articuli. & j. q. princ. præſentis. ij. par. ij. lib.

**Et ut materia** Iſtius primæ. q. prin. habeatur per concluſionem, patronos eccleſiaſticos habere ſemestre patronos uero laicos quadrimestre ad præſentandum: infra quæ illis nō præſentantibus ad ſuperiorem deuolutionem prouiſionis illius beneficii fieri, vt diximus. ſ. in j. art. vbi ponitur ratio diuerſitatis inter eos, & etiam cur aliter in electione & collatione, & de multiplici diuerſitate temporum. ¶ Amplia primo iſtam cōcluſionem, intantum procedere, quod licet omnes doct. dicant illam eſſe de iure nouo. ſ. ſexti. per. c. vnicum. hoc ti. & hanc differentiam inter ipſos patronos non fuiſſe deciſam de iure antiquo: ego nouiſſimus aucter dico iſtud fuiſſe & eſſe deciſum de iure antiquo, & non nouo, vt latē diximus in dicto primo artic. in uer. ſed circa prædicta. ¶ Declara iſtam con. ſic ampliatam procedere circa ſemestre datum patronis clericis & eccleſiaſticis, quando ſunt patroni ratione eccleſiæ, ſed ſi erunt patroni ratione patrimonij, idem cenſendum eſt de eis, quod de patronis laicis. ſ. vt habeant quadrimestre. & hoc procedere tam in præſentatione quam lite faciendâ, per dicta ſupra in primo art. in uer. & intelligunt doc. ibi. & in ix. art. in ſi. in uer. & in ſi. adde. ¶ Extende iſtam declara. procedere, etiam ſi eſt ius pa. commune inter eccleſiaſticum & laicos patronos: quia tunc omnes habebunt ſemestre, non quadrimestre ad præſentandum, & litem finiendam, vt diximus ſupra in ij. & x. art. ¶ Extende ſecundo dictam declara. & quod ius pa. competat vni patrono eccleſiaſtico ex vna de tribus cauſis, ex quibus ius pa. acquiritur, & pluribus laicis ex duabus, quia adhuc omnes habebunt ſemestre, vt diximus in ij. artic. ¶ Extende. iij. prædicta procedere, etiam ſi eccleſiaſticus haberet ius pat. à laico aliquo titulo, puta donationis, quia licet



licet laico succedat, ipse tamen censetur ecclesiasticus. & sic adhuc habebit semestre ad presentandum, vt diximus. §. in iij. art. ¶ Extende. iij. prædicta omnia procedere, etiam si ex pluribus laicis patronis vnus donaret ecclesiam ius patrimonium, quia licet à laico procedat, & sint alij laici cōpatroni, & in maiori numero, tamen omnes habebunt semestre ad presentandum: per dicta. §. in iij. & v. art. ¶ Amplia principaliter & secūdo. d. concl. cū omnibus suprascriptis. Ipatronos habere semestre vel quadrimestre ad presentandum, intantum pcedere, quod totū dictum tempus est ipsorum, adeo vt etiam in vltima die illius poterunt presentare, & tenent presentatio, per dicta supra in xij. art. ¶ Extende primo istam secundam ampliam intantum procedere, q̄ si episcopus vltima die dicti temporis confert, & patronus vicarius nō presentet, obtinebit impetrator apostolicus illius beneficii: quia nulla collatio episcopi, per dicta supra in d. xij. arti. ¶ Extende secundo istam secundam principalem ampliam intantum procedere, q̄ si vltima die temporis dati ad presentandum patroni presentent, examinatio presentationis poterit fieri per habentem instituire, etiam post dictum tempus, vt in d. xij. art. ¶ Amplia. iij. d. concl. & præcedentia intantum procedere, q̄ semestre vel quadrimestre non computabitur secundū numerum dierum anni, sed secundum cursum mensium iuxta calendarium, etiam succedente bifexto in illo anno. vt latè diximus & exemplificauimus in xij. art. ¶ Amplia quarto principaliter suprascriptam cōclu. & omnia antedicta, & sic presentationem esse faciendam infra dicta tempora, intantum procedere, q̄ non sufficit, si infra dicta tempora patroni inter se eligūt presentandum, sed non actualiter presentant, vt dictum est supra in art. xxij. ¶ Extende primo istam quartam ampliam intantum requiri actualem presentatiōnem, q̄ licet patroni possint per litteras presentare si infra illud tempus litteras fecerint, & eas presentando consignauerint, & habenti instituire presentare fuerint, si presentandus non interfuert, & litteras approbari fecerit infra dictum tempus, non tenent presentatio, vt in d. xij. artic. ¶ Extende secundo. d. quartam principalem ampliam intantum procedere, q̄ licet infra dictum tempus patroni conficiant instrumentum presentatiōnis, & illud presentando assignent, si infra illud tempus presentandus non comparet cum instrumento coram habente instituire, non admittetur post tempus, licet instrumentum sit confectum in tempore, vt diximus in d. xxij. art. ¶ Amplia. v. principaliter. d. concl. & omnia suprascripta. I. presentatiōnem esse faciendam infra semestre vel quadrimestre, intantum procedere, q̄ non sufficit procuratorem patroni presentasse infra dicta tempora, si infra eadem tempora non sit presentandum sufficere mandatum, vel facta ratificatio, vnde si fieret post tempora, non tenet presentatio facta per assertum procuratorem infra illa, per ea, quæ diximus supra in xx. artic. ¶ Declara istam ampliam q̄ licet in electione non cadat ratificatio, aliud tamen est in presentatiōne, vt diximus in d. xij. art. in vers. tu aduerte licet non eligentes, vbi ponit rō diuersitatis. ¶ Restringe modo istam quintam ampliam. procedere in procuratore presentante sine mandato, quia ratificatio vel mandatum infra tempus datum ad presentandum debet presentari, sed si coniuncta persona presentat infra tempus, quamuis non presentauerit infra illud ratificationem, dummodo patronus non contradicat, non vitiat presentatio per rationem ibi allegatam. §. in d. xxj. art. in ver. vnum tamen non omitto. ¶ Amplia. vj. d. concl. & omnia suprascripta intantum procedere, q̄ dicta tempora currunt à die vacationis beneficii, & non à die sciētiæ, vt latè nouissime diximus §. in viij. art. per totum. & hoc in ecclesia antiqua, & non in nouiter constructa, vt §. ¶ Amplia. vij. d. concl. & omnia suprascripta intantum procedere, q̄ in ecclesia nouiter constructa, in qua non cadit vacatio, currit tamen tempus à die perfectæ fabricæ vacationis ecclesie, vt dictum est §. in xvj. art. ¶ Extende primo hanc septimam ampliam non solum procedere à die perfectæ fabricæ, sed etiam à die assignatæ dotis die primi lapidis, vel à die assignandæ dotis ex instrumento facto in die primi lapidis, vt in d. xvj. art. in ver. dic ergo latius. ¶ Restringe hanc extensionem, nisi assignatio dotis in die primi lapidis esset omiſsa, & episcopus illam dotare teneretur, vel aliter, quia tunc non expectabitur dos, sed à die perfectæ fabricæ currit tempus, vt in ipsa amplia per dicta supra in dicto xvj. art. in vers. verum si assignatio. ¶ Extende secundo suprascriptam septimam ampliam pcedere, non solū qñ fundator fundauit, & dotauit ecclesiam vt supra, sed etiam, si aliquis testator mandauit in testamento ecclesiam capellam seu altare fundari: quia similiter si dos assignetur, à die assignatæ dotis currit tempus prædictum, vt in d. xvj. art. in ver. si vero ecclesia. ¶ Restringe proximam extēsi. procedere, si testator hæredi vel habenti esse patronum ordinauit ecclesiam construere, quia tunc currit tempus, vt currit pa-

trono ædificanti, vt supra. Sed si testator mandauit prædicta ædificari per alium, quam per habentem esse patronum, tunc nisi dote assignata vel ecclesia completa patrono non currit tempus, per dicta in d. xvj. art. in ver. aut vero testator. ¶ Restringe istam restr. procedere, quando non est statutum tempus ad ecclesiam ædificandam à testatore vel ab episcopo, quia tunc nō imputabitur patrono, qui ædificare non habebat, sed est statutum tempus per testatorem vel episcopum, & ipse non instat & protestatur, q̄ ecclesia ædificetur, vel si tempus per episcopum non est statutum q̄ statuatur, sibi imputabitur, & ab lapsu dictorum temporum sibi tempus currat, per latè dicta in d. xvj. art. p̄sertim in ver. si vero ecclesia. ¶ Est etiam cautela in casu præcedenti, vt non solum patronus instet, sed etiam presentet, quamuis adhuc ecclesia non sit constructa, vt in d. xix. art. in ver. est bene verum. ¶ Amplia. viij. d. concl. & omnia proximè dicta. cōclu. cōclu. & omnia proximè dicta intantum procedere, vt etiam impeditis currant tempora prædicta, adeo q̄ si esset quæstio inter patronos super iure pa. debet finire infra dicta tempora, alias fit deuolutio ad superiorem, qui ecclesiam prouidebit, sicut quando ex negligentia, per latè dicta. §. in ix. art. ¶ Extende primo istam. ix. ampliam intantum procedere, q̄ si beneficiis non inchoaret inter patronos post ecclesie vacationē, sed ante, & ecclesia vacante adhuc duraret, & infra illa tempora non finiretur, fit deuolutio ad superiorem, per dicta supra in d. ix. arti. in primo casu. ¶ Extende secundo. d. ix. ampliam vt non solum lite existente inter patronos ea non finita lapsu tempore episcopus solus potest ecclesiam prouidere, sed etiam tempore dato ad presentandum adhuc non elapso, si constat, & est clarum ecclesiam esse liberam, episcopus non expectabit dicta tempora quamuis dicentes se patronos litigent, sed poterunt incontinenti ecclesiam conferre, per dicta supra in ix. art. in tertio casu. ¶ Declara istam secundam extēsi. posse esse clarum ius pa. ecclesie non spectare ad litigantes, q̄a fundator voluit ipsam esse liberam seu sententia est de libertate, vel episcopus est in quasi pos. conferendi. & hoc vnum vltimum sufficit, vt in d. ix. art. in iij. casu. in ver. tu aduerte ad hunc iij. ¶ Extende. iij. d. ix. ampliam vt etiam lite pendente currat dictum tempus, quam maximè procedere, quando est quæstio inter patronos super iure pa. vel quasi pos. ipsius, & non decidetur infra dicta tempora, nam prouiso deuoluitur ad episcopum, vt in d. ix. art. in xj. casu. ¶ Extende quarto. d. ix. ampliam. quam maximè pcedere, si nemo ex litigantibus est in quasi pos. presentandi, & dubitatur an sint patroni litigant. tamen puta proprietate iuris pa. nec episcopus est in quasi pos. conferendi, nam elapso dicto tempore episcopus prouidebit ecclesie, per considerata supra in d. ix. art. in xj. casu. ¶ Restringe hæc duas præced. exten. procedere in casibus suis, quando nemo ex patronis litigantibus est in quasi pos. sed aliquis ex eis est in quasi pos. presentandi. nam presentatus ab eo, debet institui cum discursu, de quo in remissione ibi facta etiam diximus. §. in ix. artic. in xij. casu. & sic non fiet deuolutio ad episcopum. ¶ Extende. v. d. ix. ampliam. procedere, quando constat ecclesiam esse patronatam: & tales esse patronos litigatur tamen per eos, quia sunt discordes, & diuiserūt vota eorum, plures presentando, & tractatur quis pluribus iuuatur suffragiis seu meritis, & de gratificatione faciēda, & nullo modo est quæstio super iure pa. vel quasi pos. presentandi, & episcopus veller conferre numerum ad numerum, merita ad merita, vel gratificari secundum accidentias facti: & patroni non sunt stare decisioni episcopi, & adhuc contradicunt, vel se opponunt: & possint scandala oriri, & elapso tempore dato ad presentandum, & adhibitis remediis, de quibus in c. j. & ij. hoc ti. ep̄s prouidebit, quamuis non sit quæstio super iure pa. per dicta §. i. d. ix. art. in v. casu. in ver. ad vnum tamen est aduertendum, & in ver. sed si esset casus. & in xj. art. in ver. sed tu aduerte. ¶ Restringe præced. exten. procedere in casu suo, sed quando esset quæstio præcedens, & patroni nollent stare decisioni episcopi, & nō dubitaretur de scandalis, non fieret deuolutio prouisionis ad superiorem, etiam tempore dato ad presentandum elapso, per latè dicta in d. ix. art. in d. v. casu. & maximè in ver. & ex hoc habemus. & in d. xj. art. in ver. tu aduerte. ¶ Extende. vj. d. ix. ampliam intantum procedere, q̄ quando constat ecclesiam esse patronatam & tales esse patronos, & inter se non conueniunt in presentando, & ideo ex eorum controuersis nullo modo presentant, & sic labitur tempus datum ad presentandum, tanto magis prouiso ecclesie deuoluitur ad superiorem, per dicta §. in ix. artic. in vj. casu. ¶ Extende. vij. d. ix. ampliam etiam procedere, quando est quæstio inter ipsos patronos, vel inter presentates & present-

# Cæsar Lambertinus Episcop.

tatos de ipsiſ præſentationibus factis, non ex vi forme præſentationis, ſed ex vi iuris pa. ſeu quaſi poſ. ipſius, & etiam ex vi forme præſentationis, & ex aliis, & tunc fit deuolutio prouiſionis ad ſuperiorem illa non finita infra dictum tempus, ac ſi eſſet liſ ſuper ipſo iure pa. per ea, quæ diximus in d. ix. articu. in viij. caſu. ¶ **Extende. viij. d. ix. ampli. etiam procedere, quando eſſet liſ inter eos, qui vere ſunt patroni, ſed litigant, quia pars ipſorum dicit ſe patronum & alij ſecus prætendentes eos amiſſiſſe ius pa. vñ hæreditates maiorum repudiaſſe, vel dixerunt aduerſarios criminoſos, & ideo ad eos ius pat. ſeu præſentandi in perpetuum, vel pro illa vice non comperere, ſi iſta liſ durat vltra tẽpũ datum ad præſentandum, ſit deuolutio ad ſuperiorem, per dicta. ſ. in ix. art. in ix. caſu. ¶ **Extende. ix. d. ix. ampli. etiam procedere, quando ſimiliter eſt certum eccleſiam eſſe patronatam, & tales eſſe patronos, ſed inter eos eccleſia vacante eſt liſ, quia aliqui dicunt ſe hæredes fundatorũ vel in quaſi poſ. exiſtentium pro tali quota, ex quo in iure patr. ſucceditur per ſtirpes & non per capita, vel repudiaſſe hæreditatem vel iure pa. priuatum, & hoc deducitur vel in præſentationis actu eccleſia vacante, & durat vſque ad vacationem, & infra tempus datum ad præſentandũ nõ finitur liſ, ſed etiam ad ſuperiorem deuolutio, vt in d. ix. arti. in x. caſu. ¶ **Reſtringe modo ſupraſcriptam. ix. ampli. cum ſuis exten. vt non expectato fine litis fiat deuolutio ad ſuperiorem prouiſionis eccleſiæ, lapſo tempore dato ad præſentandum, pcedere, quando quaſtio eſt mota eccleſia vacante, vel quando ante ſed illa vacante adhuc durat. ſed ſi eſt mota liſ ante eccleſiæ vacationem, & non vacat eccleſia, non eſt in conſideratione finis litis, nec deuolutionis ad ſuperiorem, per dicta. ſ. in d. ix. artic. in primo caſu. in ver. iſtis ſic conſideratis. ¶ **Reſtringe. ij. d. ix. ampli. procedere, quando eſt liſ inter patronos. vt ſ. ſed quãdo eſt liſ inter ep̄m & patronum, licet duret vltra tempus datum ad præſentandum, prouiſio eccleſiæ nõ deuoluitur ad ep̄ſcopum, vt in d. ix. art. in iij. caſu. ¶ **Extende. j. iſtam ſecundam reſtric. ix. ampli. pcedere, etiam ſi ante vacationẽ eccleſiæ vel poſt oriatur liſ inter ep̄ſcopum & patronos, nam duret quanto tẽpore poteſt, nunquam ad ep̄m fiet deuolutio prouiſionis eccleſiæ, vt in d. ix. art. in d. iij. caſu. ¶ **Extende. ij. præc. reſtri. procedere, etiam ſi liſ eſſet ſuper iure conferendi, quia ep̄s dicit ſpectare ad eius collationem illam eccleſiam, patronus vero ad ius ſuũ præſentandi, nam etiam liſ non finita, & tempore lapſo, non fiet deuolutio ad ſuperiorem, vt in d. ix. art. in iij. caſu. in ver. tu circa iſta quam maxime, quia per totum de hoc ibi tractatur. ¶ **Extende. ij. præced. ij. reſtri. ix. ampli. procedere, etiam ſi eſſet liſ ſuper non idoneitate præſentandi inter præſentatum, & ep̄m, vel inter ep̄ſcopum & præſentatum, quia lapſo etiam tẽpore prædicto non fiet deuolutio ad ep̄ſcopum prouiſionis eccleſiæ, vt in d. ix. art. in iij. caſu per totũ. præſentatum in ver. tertio poteſt eſſe. ¶ **Extende. iij. præced. ij. reſtri. ix. ampli. procedere, etiam ſi inter ep̄ſcopum & patronos eſt liſ non ſolum ſuper proprietate, ſed etiam quaſi poſſ. conferendi, nam quamuis non finiretur infra dictum tempus, nihilominus non fiet deuolutio prouiſionis ad ſuperiorem, vt in d. ix. arti. in iij. caſu. in ver. tu circa iſta. ¶ **Extende. v. præced. ſecundam reſtri. ix. ampli. procedere, etiam ſi eſſet liſ inter ep̄ſcopum & patronum, quia ambo dicunt ſe patronos, nam quamuis lapſum ſit dictum tempus, & liſ non finita, non fiet deuolutio ad ſuperiorem prouiſionis eccleſiæ, per ea, quæ diximus in d. ix. artic. in iij. caſu. in ver. prædicta etiam clare, & pulchre tenuit ſumma, & in ver. quarta poteſt eſſe, & ibidem, etiã ſi eſſet liſ ſuper quaſi poſſ. iuris pa. inter eoſdem, vt haberetur in d. ver. quarta poteſt. ¶ **Extende. vj. ſupraſcriptam ſecundam reſtri. ix. ampli. pcedere etiam ſi eſſet liſ, quia ep̄s opponet ſe contra præſentantes tanquam excoicatos & criminoſos & alios repellendos, nam licet infra dictum tempus liſ non finiat, non tñ per hoc deuoluetur prouiſio eccleſiæ ad ſuperiorem, vt in d. xix. art. in iij. caſu. in ver. quin tam liſem. ¶ **Reſtringe hanc exten. niſi liſ eſſet, quia opponeret iſta non per ep̄m, ſed per patronos inter ſe, nam tunc liſ nõ finita dicto termino elapſo fiat deuolutio prouiſionis eccleſiæ ad ſuperiorem, per conſiderata in d. iij. caſu. in ver. ſi dicerem bene aliud. ¶ **Reſtringe. iij. d. ix. ampli. cum ſuis exten. fieri deuolutionem ad ep̄ſcopum prouiſionis eccleſiæ in caſibus prædictis ad ſuperiorem, pcedere, & eſſe veram, vt ep̄s prouideat, & p̄ſoni nihil dicere poſſint, nõ tñ p̄ſonis præcludit via ad rep̄tandũ prouiſum p̄ ep̄m, ſiue deuolutio ſit facta ex liſe nõ finita diſcor die ſcãdalis patronorũ, ſiue ex ipſorũ negligẽtia, quã bñ potuerunt facere dictã rep̄tationem pro conſeruacione eorum, qua ſi poſ. vt latẽ diximus in d. ix. art. in d. iij. caſu. in ver. ſed vnum non omittã. ¶ **Reſtringe. iij. d. ix. ampli. pcedere, quando eſt liſ ſuper iure pa. & aliis caſibus de quibus, ſ. inter patronos & præſentatos, ſed quando eſt liſ ſuper mera præſentatione, & nullo modo ex vi iuris pa. & tunc etiam tempore prædicto elapſo an-**************************

te deciſionem litis non fiet deuolutio prouiſionis eccleſiæ ad ſuperiorem, vt ſ. in d. ix. art. in vij. caſu, & faciunt quæ ibidem dictũ tur in v. caſu. ¶ **Reſtringe. v. d. ix. ampli. vt liſe non finita iure deuolutio ep̄s cõferat eccleſiam, pcedere, qñ hoc agere poteſt ſine ſcãdalo, ſed quando non poteſt eccleſia prouideri ſine ſcãdalo, tunc non conferet, vt diximus ſ. in d. ix. arti. verſus finem, in ver. vnum tñ non omittã, & ad longum. ad quem ibi ſit remiſſio, ne ſecretẽ fieret collatio, vt diximus in d. xxxj. art. verſus ſi. in ver. eſt etiam aduertendum. nam caſu quo. ¶ **Intellige præc. reſtri. de ſcãdalo valido, vt ſimiliter remiſſiue diximus in d. ix. art. verſus finem. in ver. adde etiam aliud. & qñ ſit hoc ſcãdalu diximus in d. xxxj. & vlt. art. in ver. ſed nota ſm Hof. ¶ **Reſtringe. vj. ſupraſcriptam ix. ampli. de patronis inter quos eſt liſ ſuper iure pa. vel quaſi poſ. præſentandi ſeu ſuper inſtitutione ex vi iuris pa. currere tempus datum ad præſentandũ, qñ liſ non poſſet fini ri infra dictum tempus, ſed quando per vnam ex partibus ſtat, quin finiretur, & altera demonſtraret iura ſua, dicerem præſentatũ per ea debere inſtitui, & non fieri deuolutionem, per ea quæ nõ uiter conſiderauimus in xij. art. in ver. & madenter nõ omittõ. ¶ **Reſtringe. vij. ſupraſcriptam ix. ampli. vt liſe infra dictum tẽpũ non finita fiat deuolutio prouiſionis eccleſiæ ad ſuperiorem pcedere, quando non eſſet conſuetudo in contrarium, ſed ſi extaret conſuetudo in contrarium, vt etiam liſe non finita infra tempus fiat deuolutio ad ſuperiorem, illa obſeruabitur, per ea, quæ diximus poſt Lap. in d. ix. art. circa ſi. in ver. & adde aliud ſingulariſſimum. ¶ **Reſtringe iſtam. vij. reſtri. veram eſſe, ſi conſuetudo ſit præſcripta cum titulo tanti temporis, cuius initij memoria non extat alia ſecus, per ibidem dicta in ver. ſi. cuius doctrinam dicerem pcedere. ¶ **Reſtringe. viij. d. ij. ampli. de liſe finienda infra tempus datum ad præſentandum alias deuolui prouiſionem ad ſuperiorem pcedere in liſe, quæ eſt inter patronos ſuper iure pat. non autem in liſe, quæ eſt inter habentes eligere, ſuper iure eligendi, quia licet liſ non finiat infra trimẽſtre, non fiet deuolutio ad ſuperiorem, vt diximus in xj. arti. vbi ponitur ratio diuerſitatis. ¶ **Reſtringe. j. d. viij. reſtri. pcedere, quando litigantes elegerunt infra tempus, ſed ſi neuter litigantium ſuper iure eligendi elegit, fiet deuolutio prouiſionis eccleſiæ ad ſuperiorem, p ea quæ diximus in d. xj. art. in ver. ſi vero aliquod. ¶ **Reſtringe. ij. d. viij. reſtri. pcedere, niſi eſſet certum eccleſiam non eſſe electiuã, quia tunc eſt non expectato elapſo trimẽſtri, etiã litigãtes litigantibus ep̄ſcopus poterit prouidere eccleſiæ, vt in d. xj. art. in ver. ſed pro declaratione. ¶ **Reſtringe. iij. iſtam. viij. reſtri. pcedere, quãdo litigatur ſuper proprietate ſeu quaſi poſ. eligendi, & nemo eſſet in quaſi poſ. eligendi, non expectabitur finis litis, etiam poſt trimẽſtre, ſed ſi vna pars eſſet in quaſi poſ. eligendi, electus per eum confirmabitur, vt diximus in d. xj. art. in ver. ſi aliquando vnum. ¶ **Intellige proximẽ dicta pcedere, quando electio eſſet facta per exiſtentẽ in quaſi poſ. eligendi, ante liſem cõteſtatam. nam tunc confirmabitur ſed ſi poſt liſem cõteſtatam expectabitur finis litis, vt in d. xj. art. in ver. quandoque litigatur. ¶ **Declara primo iſtam. ix. ampli. principalem cum omnibus ſupraſcriptis, vt liſ ſuper iure pa. ſeu quaſi poſ. ipſius vel præſentatione ex vi iuris pa. debeat fini ri infra tempus datum à iure ad præſentandum, intelligatur, vt ſi ſit quaſtio inter patronos eccleſiaſticos, finiatur infra ſemẽſtre, ſi inter laicos infra quadrimeſtre, vt in d. ix. art. in ver. adde etiam expreſſe. & diximus ſupra in prima declara. & concluſi. ¶ **Declara. ij. iſtam. ix. ampli. & præſertim præcedentem declara. vt ſi ſit quaſtio inter patronos eccleſiaſticos, & laicales, ſiue eccleſiaſtici ſint actores, ſiue rei, ex quo ſunt in eodẽ foro, debeat fini ri infra ſemẽſtre, vt diximus in x. art. in j. declara. conclu. cũ ſuis exten. ¶ **Declara. iij. iſtam. ix. ampli. de liſe finienda infra tẽpũ datum ad præſentandum, vt alias deuolutio fiat ad ſuperiorem, habere locum, ſiue ſint plures patroni litigantes ex vtraque parte, ſiue vnus cum altero, vt in d. ix. art. circa finem. in ver. ſed aliud. ¶ **Declara. iij. iſtam. ix. ampli. vt hic ſuperior, ad quem fiet deuolutio prouiſionis eccleſiæ, ppter liſem non finitã, intelligatur ille, qui habet inſtituere, ſiue ſit ordinarius, ſiue inferior, & non aliter, vt diximus in d. ix. art. cum remiſſione, circa ſi. in ver. declara quod iſto. ¶ **Amplia. x. principaliter ſupraſcriptam conclu. cum ſua ampli. fore præſentandum infra ſemẽſtre vel quadrimeſtre, alias fieri deuolutionem prouiſionis ad ſuperiorem, & dictum tempus currere impeditis & ignorantibus pcedere, etiam ſi per ſuperiorem eſſet ipſis patronis prohibitum, vt non præſentarent ſine eius licentia, nam ſi potuerunt dicti ſuperioris habere licentiam, & non obtinuerunt, curret eis dictũ tempus, vt diximus in xij. art. per totum. ¶ **Declara iſtam. xj. ampli. vt intelligamus de illo ſuperiore, qui poteſt patronis prohibere, puta de legato in patronis eccleſiaſticis, & de papa in patronis laicis, non autem de inferioribus, puta de ep̄ſcopo, cum********************************

ille non habeat se impedire de patronis, vt diximus in d. xij. art. in versic. tu dic quod ista. ¶ Extende prædictam. x. amplia. cum proxi. declaratione etiam procedere, vt currat tempus patronis quamuis prohibito esset facta ecclesiasticis à legato, & laicis à papa, & potuerunt se liberare, & obtinere licentiam, & non obtinuerunt, vt in d. xij. art. in ver. habent ergo locum cum sequentibus. & præsertim in versic. idem dicerem in patrono. ¶ Restringe tamen istam. x. amplia. & supradicta procedere, nisi superior abbreviaret tempus datum à iure ad præsentandum, & vellet patronos præsentare cum consensu talis, quia si illius consensus haberi non poterit, non currat tempus, vt in d. xij. art. in versic. si vero legatus. ¶ Restringe istam restringe, si superior mandat patronos præsentare cum consensu talis, quia ex quo hberi non potest, & sine illa fieri non potest præsentatio, non currat eis tempus, sed si mandasset eos præsentare, cum cōsilio talis, ex quo sine illo fieri potest præsentatio, licet haberi nō poterit, currat eis tempus, vt in d. xij. art. in versic. bene verum est. & in versic. idem dicerem in patrono. ¶ Declara prædicta, bonum esset vti cautela in casibus prædictis, quando habens consentire, vel dare consilium se occultat, patronos se protestari, per eos non stare &c. vt diximus in d. xij. art. in ver. aduerte ad aliud. ¶ Declara etiam prædicta procedere, dummodo papa vel legatus prædicta faciat deogando expressè iuri patronatus clericorum, & præsertim laicorum, vt in d. xij. art. in versic. aduerte tamen ad duo. ¶ Amplia. xj. d. conclu. semestre vel quadrimestre dari patronis ad præsentandum, & illis elapsis fieri deuolutionem ad superiores, & currere dicta tempora etiam ignorāribus, & impeditis, intantum procedere, vt illa dicantur continua, & non vtilia, vt diximus in xv. articulo. ¶ Restringe primo, d. xj. amplia. dictum tempus currere ignorantibus, & dici cōtinuum, nisi beneficiatus esset absens, & reliquisset vicarium ecclesie nomine absentis deferuentem: nam tunc non currat tempus nisi à die scientie mortis, & ideo dicitur vtile à principio in illo casu, & successiue continuum, vt in si. d. xv. articulo. in versic. possent tamen attentari. ¶ Restringe secundo, d. xj. amplia. vt procedat in ecclesiis iam constructis, & nouiter constructis, & dote dota, vt tempus currat, & dicatur continuum à die vacationis dotis date, vel fabricæ completæ, vt diximus supra in x. articulo. in vij. princip. amplia. sed si testator mandauit alteri, quam patrono edificare ecclesiam, & illam non ædificat, non currat tempus patrono, donec dos detur, vel ecclesia fabricetur, & ideo à principio non est sibi cōtinuum dictum tempus, sed vtile, vt diximus in d. xv. articulo. in versic. aut vero restat. ¶ Restringe. ij. d. xj. amplia. de tempore continuo, nisi rector ecclesie esset priuatus illa, & ignoraretur priuatus à patronis, & ipse adhuc esset in possessione ecclesie, nam non currat sibi tempus à die priuationis, sed à die scientie vel mortis, & ideo à principio dicitur tempus vtile, & non continuum, vt diximus in ij. articulo. ¶ Amplia. xij. d. conclu. patronos habere semestre vel quadrimestre ad præsentandum, & illud impeditis, & ignorantibus currere, & esse continuum, & non vtile, intantum procedere, vt eo elapso & patronis non presentantibus non poterit etiam statim purgare moram, vt diximus. s. in xxvj. art. ¶ Amplia. xij. d. conclu. vt patroni habeant semestre vel quadrimestre ad præsentandum, intantum procedere, quod infra dictum tempus habent præsentare coram habente instituere, adeo vt si infra illud tempus præsentauerit coram non habente ius instituendi, quamuis dicatur fecisse suā diligentiam, non poterit post dictum tempus coram habente instituere præsentare, vt diximus supra in xxij. art. ¶ Extende. d. amplia. quam maximè procedere, si præsentasset non coram ordinario, sed coram inferiore prelato non habente ius instituendi: quia tanto magis elapso tempore non admitteretur coram habente ius instituendi, vt diximus in d. xxij. art. in versic. si vero ius instituendi. ¶ Restringe modo primo. d. xij. amplia. nisi per patronos fieret præsentatio coram ordinario, nam quamuis ad eum non spectaret ius instituendi: sed ad alterum aliquo iure particulari, ex quo patroni præsentarunt coram eo, qui de iure debet habere ius instituendi, excusabitur, & poterit etiam elapso tempore coram altero habente hoc ius præsentare, vt in d. xxij. art. in versic. vnde concludit. ¶ Restringe. ij. d. xij. amplia. procedere, nisi quis ius instituendi spectaret ad ordinariū, patroni præsentassent infra tēpus coram inferiore prelato existente in quasi possessione instituendi, & præsertim si sequuta fuisset institutio: quia teneat præsentatio, & institutio, & facta declaratione ius instituendi spectare ad ordinariū, patroni non habebunt iterum præsentare, nisi pro conseruatione iuris instituendi ordinarij, vt in d. xxij. art. in versic. & ideo limitarem, cum sequen. ¶ Restringe. iij. d. xij. amplia. procedere, nisi patroni præsentarent infra tempus coram inferiore prelato, qui communiter habebatur, & habens ius instituendi, nam cōstitutio illud ius

ad eum non spectare, excusabitur, & poterit coram habente illud ius etiam elapso tempore dato ad præsentandum præsentare, vt diximus in d. xxij. art. in ver. si vero prelatus. ¶ Amplia. xij. d. conclu. s. patronos habere semestre vel quadrimestre ad præsentandum, intantum procedere, quod si apparet præsentatio facta per patronos, præsumetur facta infra tempus datum ad præsentandum, nec tenebitur præsentatus aliter hoc probare, vt latè diximus in xxv. articulo. in versic. quid dicendum. ¶ Extende hanc amplia. primo illam quam maximè procedere, si præsentatio fuit admissa per habentem instituere, quia tanto magis præsumetur infra tempus facta, vt diximus in d. xxv. art. in ver. secundo vero casu. ¶ Extende. ij. d. amplia. quam maximè procedere, si præsentatio non fuisset admissa, & in non admissione fuit expressa causa non admissionis alia, quam illa lapsus temporis, quia tunc etiā præsumetur facta infra tempus, vt diximus in d. xxv. art. in ver. si vero per habentem. ¶ Restringe primo. d. xij. amplia. procedere, nisi præsentatio non fuisset admissa, & causa nō admissionis esset: quia extra tempus extiterit facta præsentatio. nam tunc præsumetur facta infra tempus, vt diximus in d. xxv. art. in ver. primo casu quando. ¶ Restringe. ij. d. xij. amplia. procedere, nisi præsentatio non fuisset admissa, nulla causa non admissionis reddita, quia nec tunc præsumetur facta infra tempus: vt diximus in d. xxv. art. in versic. si vero indistinctè. ¶ Expeditus de ampliationibus huius conclusionis, condelescendo ad illarum limitationes. Limita igitur primo. d. conclu. & eius amplia. patronos habere semestre vel quadrimestre ad præsentandum, procedere, dummodo consuetudo aliud non inducat in loco, puta patronos laicos habere semestre, & ecclesiasticos octimestre, quia valebit talis consuetudo, per dicta. s. in vj. articulo. ¶ Extende istam primam limi. tanto magis procedere, & ipsam consuetudinem valere, si ipsa abbreviaret tempus datum ad præsentandum à iure patronis ecclesiasticis, vt in d. vj. art. in versic. tu considera. ¶ Extende secundo hanc primam limi. procedere, etiam si consuetudo induceret allongationem temporis in ecclesiasticis patronis, vt in d. art. vj. in ver. aut loquimur in patronis. ¶ Extende. iij. d. primam limi. procedere, etiam si consuetudo abbreviaret tps non solum in patronis ecclesiasticis, sed etiam in laicis vt in d. vj. art. in ver. si vero sumus. ¶ Extende. iij. d. primam limi. procedere, etiam si consuetudo elongaret tempus in patronis laicis, vt in d. vj. art. in ver. aut sumus in ampliando. ¶ Restringe primo ipsam primam limi. & prædicta omnia procedere, stante cōsuetudine præscripta, quæ faciet præsumere titulum, per dicta. s. in vj. art. in ver. dicerem tamen propter hoc. ¶ Restringe. ij. su præscripta procedere, dummodo non esset magna dilatio quæ daret consuetudo, quia non teneret, vt in d. vj. art. in versic. dicerem etiam. ¶ Limita secundo principaliter. d. conclu. & amplia. de semestre & quadrimestre dato ad præsentandum, & litem finitendam, procedere, nisi à testatore vel fundatore in limine fundationis ecclesie seu beneficij cum consensu episcopi fuisset statutum maius vel minus tempus prædictis, patronis laicis, siue clericis ad præsentandum nam valebit & tenebit hoc eius statum, cum dicto consensu, siue abbreviet, siue proroget dictum tempus, vt diximus in d. vj. art. ¶ Limita. iij. d. conclu. & amplia. de semestre & quadrimestre dato ad præsentandum, & litem finitendam, procedere in casibus suis, nisi episcopus etiam post lapsum dictorum temporum vellet patronos adhuc admittere ad præsentandum nam possent & sequuta institutione tenerent gesta per eos, vt diximus in xxij. art. ¶ Extende primo. d. limi. pcedere non solum in patronis ecclesiasticis, sed etiam in laicis. Nam etiam post dictum tempus poterit eos admittere ad præsentandum, vt in d. xxij. art. in ver. si dicerem. ¶ Extende. ij. d. limi. iij. d. procedere, etiam si esset facta deuolutio, prouisionis ecclesie patronatæ successiue ad alios superiores, puta archiepiscopum & similes. Nam ipsi poterunt admittere patronos in eorū iudicium ad præsentandum, quamuis tempus ad hoc datum sit lapsum, vt in d. xxvij. art. in versic. diceret vñ noui. ¶ Restringe tñ prædicta non pcedere, qñ esset facta deuolutio prouisionis ecclesie ad superiorem: ex eo, quia patroni præsentauerint indignū, nam p illa vice nō possent superiores eos admittere ad præsentandum in d. xxvj. art. in si. ¶ Limita. iij. d. prædictam cōclu. de semestre vel quadrimestre dato patronis ad præsentandum, pcedere, nisi hñs instituere in edicto abbreviaret illud tps, nam hoc facere poterit p dicta. s. in xxvij. art. ¶ Extende primo ista. iij. d. limi. intant pcedere, vt posito edicto cū termino et minore illo dato à iure, nō poterit alter psonus comparēs petere se expectari vsq; ad tps iuris, sed stare tpi edicti, vt in toto. xxvij. art. conclusiue in primo casu. ¶ Extende. ij. d. iij. d. limi. q̄ maximè pcedere, si posito edicto cū minori termino, si est certum psonum edicere pcedere parū ius habere: nā eo nō obstat termino edicti elapso pcedetur ad institutionē, vt in discursu. d. xxvij. articulo. & conclusiue in Lambert. de iure patro. p 4 secun

# Cæsar Lambertinus Episcop.

secundo casu. ¶ Extende. iij. d. iij. limi. quam maximè procedere, quando patroni habent præsentare iure collegij, quia non solum habens instituere in suo edicto poterit tempus iuris abbreviare, sed etiam maior pars collegij vocando minorem, poterit dictum tempus abbreviare, vt in toto. xxviii. art. & conclusiue in tertio casu. ¶ Extende. iij. d. iij. limi. quam maximè procedere, quando infra illud tempus abbreviatum in edicto nemo comparuerit, & sequuta fuerit institutio, quia si bene restaret de tempore iuris, non admitteretur comparens post institutionem, vt in toto. xxviii. art. & conclusiue in quarto casu. ¶ Extende. v. d. iij. limi. etiam procedere abbreviato tempore iuris in edicto, & compatrono permittente præsentationem patroni prius comparentis, & terti in edicti lapsum scienter nã postea non admittetur etiam institutione non sequuta, quia videtur tacite primam præsentationem ratificare, quamvis adhuc supersit pars temporis iuris, vt per discursum in d. xxviii. arti. & conclusiue in vj. casu. ¶ Restringe istam. v. exten. procedere, nisi iste, qui videtur tacite consensisse præsentationi, institutione nõ sequuta vellet variare accumulãdo, quã postea, dummodo nõ faceret in fraudem, & vt supplantaret primã præsentationem, iuxta ea, quã diximus supra in d. xxviii. arti. in vj. casu. ¶ Restringe modo. d. iij. limi. & suas exten. procedere, quando post præsentationem emanauit edictum cum breuiori termino, & illo elapso patronus de eo notitiam non habens, comparuit, institutione non sequuta, & adhuc supererat de tempore iuris, nã poterit præsentare & debet admitti re integra, vt per discursum in d. xxviii. arti. & conclusiue in quarto & quinto casu. ¶ Restringe istam exten. nisi patronus comparens hoc faceret in fine temporis iuris ex fraude, vt infra illud tempus, lis quã oritur, non finiretur, & supplantaret primam præsentationem, quã tunc non erit admittenda etiam re integra in d. xxviii. arti. in v. casu. ¶ Limita. v. principaliter. d. conclu. de semestre vel quadrimestre dato ad præsentandum, & vt illo elapso fiat deuolutio ad superiorem, procedere, nisi in casibus. c. si electio. de electio. libro. vj. nam in illis patroni habebunt aliud semestre vel quadrimestre, puta pone esse factam per patronos infra tempus iuris præsentationem, & præsentatum acceperat, & cum post acceptionem renuntiasse, vel mortuum fuisse. nam patroni habebunt aliud integrum tempus ad præsentandum, vt diximus in xvij. arti. ¶ Extende primo. d. v. limi. & dic eam procedere, & sic patronos habere aliud integrum tempus, si cassatur præsentatio per occultum crimen præsentati, per dicta. s. in xvij. arti. ¶ Quod indistinctè habet locum in patronis ecclesiasticis, vt ibi. ¶ In laicis vero non indistinctè, vt ibidem: quia fit distinctio si ignoranter vel scienter præsentauit indignum, & si adhuc supererat de tempore iuris, vel non, quã recitare omitto, quia esset transplantare dicta latè. s. in j. par. huius secũdili. in x. q. princ. in iij. arti. ¶ Extende. ij. d. v. ampli. & dic idem esse, si præsentans indignum, casu quo esset priuatus præsentare pro illa vice fisset per papam restitutus ad præsentandum, quia iterum habebit semestre vel quadrimestre, per dicta supra in xix. arti. ¶ Restringe modo. d. v. limi. procedere, quando aliquis fuit præsentatus, & acceptauit, & postea renuntiauit, & mortuus fuit, sed si solum fuisset præsentatus, & ipse ante acceptionem renuntiauerat, vel mortuus fuisset, nam hoc casu non habebit locum. c. si electio in patronis: & sic ipsi patroni non habebunt de nouo integrum tempus ad præsentandum, sed solum quod super esset de tempore iuris, & si nihil superesset, sibi imputaretur, p nouiter considerata per me in d. xvij. arti. & in xxj. arti. in ver. adde etiam quod voluit, & in versu. adde etiam quod Firma. ¶ Limita. vj. d. conclu. vt licet patroni infra semestre vel quadrimestre habeant præsentare, sufficet eis præsentasse, & non sit eis necesse instare, vt præsentatus instituat. vt diximus supra in xxiii. arti. & ideo si bene per eum non instetur, non per hoc fiet deuolutio prouisionis ad superiorem, vt ibi diximus. ¶ Extende hæc limi. intantum procedere, quod nec præsentatus tenetur instare infra dictum tempus, vt instituat, adeo quod si non instaret, fieret deuolutio ad superiorem, quia etiam si non instaret, non fiet dicta deuolutio, vt diximus in d. xxiii. articulo. in versu. secundum caput. ¶ Limita. vij. d. conclu. de semestre vel quadrimestre dato ad præsentandum, vt illo elapso patroni non possint præsentari, sed fiat deuolutio ad superiorem procedat, quoad principalem præsentationem, vt præsentatus per eos omnino instituat, sed postquam iure deuoluto habens instituere, ad beneficium aliquem instituit, vel illud alicui contulit pro cõseruatione eorum iurium, siue sit facta deuolutio propter litẽ non finitam super iure patro. vel quasi poss. præsentandi, vel super institutione habenda, ex vi tamen iuris pa. siue ex non concordia patronorum, siue ex negligentia, poterunt patroni etiam post lapsum tempus, & institutione vel collatione iure deuolu-

to alicui factis illum institutum vel cui facta est collatio repræsentare, per nouiter dicta & considerata per me supra in ix. arti. in v. casu. in versu. sed vnum non omitam. ¶ Extende istam limi. vt patroni possint repræsentare post prædicta institutum, procedere non solum in casibus supra scriptis & consuetudine iurium ipsorum, patronorum, sed etiam, si facta esset infructio de præsentato per patronos per non habentem ius instituendi, sed existentem in quasi poss. instituendi: quo casu & illius cõseruatione per nouiter considerata per me. s. in xxiii. arti. in versu. & ideo limitarem hoc dictum, cum sequẽ. ibi, nisi dicamus. & per hæc fit expedita hæc prima conclu. huius primæ. q. prin. ¶ Secũda elicitur conclusio ex vltimis tribus arti. huius. j. q. prin. custodia ecclesiæ patronatæ vacantis spectare ad ordinarium, qui illi prouidere debet, & sic ad habentem instituere durante tempore dato ad præsentandum, & donec habeat verum rectorum pro recipiendis, obuentioibus, & fructibus, & illis cõseruandis pro futuro rectore, seu conuertendis in ipsius ecclesiæ utilitatẽ, & pro seruitio illi ecclesiæ impendendo, & similibus. Ita plenè. s. in xxix. arti. ¶ Declara istam conclu. vt ita demum custodia ecclesiæ patronatæ vacantis spectet ad episcopum, si institutio ad eum spectet, alias si institutio spectaret ad inferiorem prelarum episcopo, ille etiã habebit ecclesiæ patronatæ custodiã, vt in d. xxix. arti. in versu. aduerte. tñ quod ista. ¶ Amplia primo istã conclu. procedere, etiam si sumus in ecclesia patronata laicorum. Nam quauis ep̄s ne habens instituere infra tempus datum ad præsentandum de prouisione illius non possit se impedi, tamẽ custodiam illius bene habebit, vt in d. xxix. arti. in versu. secunda crit in hoc casu conclu. ¶ Amplia. ij. istam conclu. intantum procedere, vt non solum episcopus vel inferior habens instituire, habeat custodiam, sed etiam possit ponere oeconomũ in ecclesia patronata vacante, qui illi deserviat, fructus colligat & cõseruet pro successore, vel in ecclesiã utilitatem conuertat, vt in d. xxix. arti. ¶ Amplia. iij. istã conclu. intantum procedere, vt ep̄s vel inferior q̄ habet instituere & habet custodiam ecclesiæ vacantis, habet etiam prouidere, quando patroni sunt discordes, pcedẽtes, de facto, & de scãdalo dubitat, vt reliquã quã sunt in capis, extrahant ab ecclesia, & postea ostia claudant, & diuina interdican, vt ad concordiam reducant, vt diximus in vlt. arti. p totum. ¶ Extẽde primo istam tertiam ampli. vt dicti prelati possint supra scripta facere, etiam si patroni de facto procederent ecclesiã non vacante, per similitudinem dicta, in vlt. arti. in ver. istis sic stantibus. ¶ Extẽde. ij. d. iij. ampli. vt prelati possint prædictis re mediis vti, pcedere et ante lapsum temporis dati ad præsentandum ecclesiã vacante, si patroni aliquo modo de facto pcedũt vt in d. vlt. arti. in versu. aliquando hæc controuersia, cum pluri bus seq. ¶ Extẽde. iij. d. iij. ampli. procedere, etiam si aliquis esset præsentatus à maiori numero, vel esset maioris meriti: & ppter scãdalum non posset institui, recurret ad prædicta remedia, vt in d. ver. aliqui hæc controuersia. ¶ Extẽde. iij. d. iij. ampli. pcedere, et si esset locus gratificationis vel prouisio deuoluta ad ipsos prelatos, & ppter scãdala non possent gratificari, nec prouidere ecclesiã, poterit recurri ad prædicta remedia, vt in d. vlt. arti. p discursum. ¶ Et intellige de scãdalo magno, vbi timet de periculo mortis, & non de paruo, vt in d. vlt. arti. in versu. sed nota. ¶ Limita modo primo istam conclu. si episcopum seu habentem custodiam in ecclesia patronata laicorum, secus, si esset de iure pat. ecclesiasticorum patronorum: quia in ea patroni & non habentes instituere habent custodiam, vt diximus in xxix. arti. ¶ Restringe primo istam primã limi. vt patroni ecclesiastici habeant custodiam ecclesiæ, procedere in ecclesia simplici, secus in ecclesia collegiata, nã licet in ea sint patroni ecclesiastici, sicut nõ possunt in ea p̄tare prelatum, ita nec custodiam hãre, sed habentes eligere, habebunt custodiam, vt in d. xxix. arti. in ver. aduerte tñ. ¶ Restringe. ij. d. primam limi. procedere, nisi p patronos ecclesiasticos custodia committeretur superiori, quod facere poterunt, & tũ illi, & non ipsi p̄oni custodiam habebunt, vt in d. xxix. arti. in ver. an autẽ. ¶ Restringe iij. d. primam limi. pcedere, nisi papa vel legatus daret visitatorẽ: quia illi haberẽt custodiã ecclesiæ patronatæ clericorum, & non ipsi p̄oni ecclesiastici, vt diximus in d. xxix. arti. in versu. quid autem. ¶ Limita. ij. d. conclu. pcedere, nisi papa vel legatus daret visitatorem, quia tunc nec ep̄s nec inferior habens ius instituendi, habebit custodiam sed ipse visitator, tam in ecclesia patronata clericorum, vt supra in prox. restr. quam laicorum, vt in d. xxix. arti. in ver. quid autẽ. ¶ Limita. iij. d. conclu. procedere, nisi episcopus vel inferior habens ius instituendi, patronus clericus, vel laicus, casu quo potest esset negligens in ipsa custodia, quia tunc superior cum causã cognitione poterit assumere custodiam, vt in d. j. articulo. per totum, & præsertim in versu. dico plus. ¶ Limita. iij. d. conclu. cum sua



cum sua prima ampli. vt custodia spectet ad habentem institue-  
re, procedere, nisi patronus laicus ex privilegio vel consuetudi-  
ne prescripta haberet ius custodie: quia quamvis sit laicus: ipse  
tamen habebit custodiam, & non habens instituire: & idem  
ex privilegio per dicta in ipso. xxix. art. in ver. aduerte ad aliud.  
¶ Limita. v. d. conclu. cum sua prima ampli. f. custodiam eccle-  
sia: patronate laicorum, spectare ad habentem instituire, pro-  
cedere, nisi patronus laicus haberet ius custodie ecclesie vacan-  
tis: quia illud sibi referuasset in limine foundationis ecclesie de  
consensu epi: quia tunc ipse patronus laicus haberet custodiam,  
& non habens instituire: per ea quae diximus in f. d. xxix. articu.  
¶ Declara modo primo omnia praedicta, q. habens custodiam,  
potest illam alteri committere & videtur, ac si ipse custodiam  
teneret: vt per totu. d. xxix. art. ¶ Declara. ij. habentem custodiam  
posse in ecclesia ponere oeconomum, etiam si illa spectaret ad  
episcopum, inferiorem praelatum, patronum, clericum, & lai-  
cum, ex causa etiam infra tempus datum ad praesentandum, vbi  
in iij. art. in ver. vbi etiam ipse Abb. ¶ Declara. iij. omnia praedi-  
cta, & de oeconomum ponendum per habentem custodiam eccle-  
siae debere esse clericum, & non laicum: & si custodia spe-  
ctaret ad patronos laicos catu, quo potest vnus ex eis copar-  
onis esse oeconomus, & non alius laicus, vel ponant clericum: vt  
dixi in d. iij. art. in ver. si vero summo. ¶ Declara. iij. & de oecono-  
mum posse poni in ecclesia patronata per habentes illius cu-  
stodiam, etiam quando est lis inter patronos, vel praesentatos, &  
durat per tempus datum ad praesentandum, vel post, & ecclesia  
adhuc non est prouisa: vt in d. iij. art. in ver. sed bene vertitur du-  
bium. ¶ Declara. v. & de idem esse, quando esset facta deuolu-  
tio prouisionis ecclesiae ad superiorem ex aliqua legitima cau-  
sa: & ipse non possit illi prouidere propter scandala, quae immi-  
nerent, habens illius custodiam, poterit ponere in ea oecono-  
mum: vt in d. iij. art. in ver. & idem dicerem. ¶ Declara. vij. q. si li-  
gant patroni ecclesiastici non cadit positio oeconomus: sed per  
superiorem compelluntur ad concordiam: vt in d. iij. art. in ver.  
notabiliter, & in vlti. art. in ver. aduerte ad vnum. ¶ Declara. vij.  
oeconomum posse poni in ecclesia vacante per habentes illius  
custodiam quamvis sint tales controuersae, q. reliquiae debeant  
extrahi ab ecclesia, & illius ostia claudi: & diuina interdici: quia  
adhuc oeconomus seruiet ecclesiae quo ad fructuum collationem,  
& illorum conseruationem: vt in d. vlti. art. in ver. & sic di-  
cerem idem. ¶ Declara. vij. & de idem esse in habente confer-  
re, vel aliter prouidere: nam donec labitur tempus datum ad praesentandum  
a iure, si vult differre prouisionem, poterit ponere  
oeconomum in ea: vt diximus in d. iij. art. in ver. demum. lo. An.  
¶ Et ex istis habes hanc materiam temporum datorum ad praesentandum  
custodie, & expediendorum illis durantibus bene  
discussam disputatam, ordinatam, & conclusiuè redactam me-  
lius quam alibi.

¶ Secunda. q. princ. ij. partis. ij. Libri.

1. Praesentatio quo tempore stabilito fieri debeat per patronos.
2. Praesentatio an possit fieri nondum tradito corpore rectoris mortui sepultura ecclesiastica. & nu. 3. 5.
4. Tempus datum ad eligendum vel conferendum, impedito & ignorantibus non currit.



**V**aro Secundo principaliter: quia supra visum  
est, infra quantum tempus debeat praesentatio fieri, & quomodo interim ecclesia gubernetur: & sic de custodia, oeconomus, & similibus: me-  
rito modo est videndum, quando vbi & qualiter ista praesentatio  
fieri: & in ista quaestione sunt examinanda infra scripti articu-  
li. ¶ Et primus erit, quando, id est, quo stabilito tempore praesentatio  
fieri debeat per patronos? Et breuiter dicendum, ex quo  
tempus datum a iure ad praesentandum, currit patronis a die va-  
cationis, & durat vsq; ad vltimum diem semestris, vel quadrime-  
stris: vt late diximus. 3. in j. prox. q. prin. per totum, & praesertim  
in viij. & xij. art. dicendum est tempus stabilitum esse, postq; ec-  
clesia vacauit, donec idem tempus datum ad praesentandum finiatur,  
semper illo durante patronos posse praesentare: vt per totum  
hunc titulum: & vt diximus in praes. leg. arti. & in hoc non  
est dubium. ¶ Possit bene dubitari, an sit expectandum, si ec-  
clesia vacat per mortem, vt cadauer primi rectoris ecclesiasticae  
tradatur sepultura: & postea fiet praesentatio? & in electione an  
tiquitus erat dubium, per c. bonae. cl. ij. de elec. de substantia elec-  
tionis requiri cadauer rectoris mortui, esse sepultum, & ita te-  
nebat Vinc. Host. & aliqui alij, sed Inn. Compo. lo. And. Bu. Car.  
Abb. & communiter doc. in d. c. bonae. tenent cum gl. iij. ibi in fi.  
3. f. electionem fieri posse, anteq; cadauer rectoris mortui tradat  
sepultura: dicunt tamen honestum esse expectari prius sepul-

rum praelati, per c. obeunribus. lxij. dist. & in ea. postq. 50. dist.  
vbi gl. dicit a die mortis, currere tempus eligendi, & dicit Ioan.  
And. in d. c. bonae. quem ibi refert Abb. q. melius dixisset ab ho-  
ra mortis: ex quo illa dies non excluditur: sed debet computari  
in tribus mensibus ad eligendum datus, & haec opinio placet ibi  
Abb. per quem adducit bonum tex. in c. j. viij. q. j. vbi habetur, q.  
post obitum clerici habent potestatem eligendi, & respodetur  
ad c. nullum. lxxix. di. illum tex. loqui de honestate, & eodem mo-  
do potest responderi ad tex. d. c. bonae. vt ibi omnes doc. volunt.  
de hoc est etiam tex. in c. si electio. & ibi per Domi. in iij. not. de  
elec. lib. vi. post Arch. & Io. And. ponderando illum text. qui co-  
siderat mortem, vt ibi etiam facit Phil. Fran. & tenet hanc par-  
tem Abb. in c. quia propter. in prin. in vlt. col. de elec. ¶ Vnde cum  
in electione non sit de substantia sepultura cadaueris praelati, q.  
electio fit per clericos, qui debent magis honestati adhaerere:  
vt de vi. & hone. cleri. per totum. multo magis ergo non debet  
esse de substantia sepultura rectoris in praesentatione. ¶ Et ratio  
magis in praesentatione: quia tempus datum ad eligendum, vel  
conferendum, non currit impedito & ignorantibus: nec est vitale,  
sed continuuum. c. ne pro defectu. & c. si de elec. c. ij. & c. quia di-  
uersitatem, & ibi gl. de concess. praeb. & tamen tempus datum  
ad praesentandum, currit ignorantibus & impedito. c. cum propter.  
c. eam te. c. si vero, & c. ij. hoc tit. & diximus late. 3. in j. prox. q. 5.  
prin. huius partis: & tempus datum ad praesentandum, est conti-  
nuum, & non vitale: vt diximus ibidem in xv. art. ¶ Et sic conclu-  
de de necessitate non esse expectandam traditionem cadaueris  
defuncti rectoris ad sepulturam: sed praesentantes posse proce-  
dere ad praesentationem, etiam illo adhuc sepulturam non tradi-  
to, cum totum tempus datum a iure patronis ad praesentandum,  
sit eorum, & eis currat a die: imo ab hora mortis: vt per doc. in  
d. c. bonae. & diximus in praecedent. j. q. prin. in xij. xij. & xv. arti.  
¶ De honestate tamen patroni possent expectare traditionem  
cadaueris rectoris defuncti, voluit etiam loquendo de electio-  
ne praedicta Firma, in trac. de episcopo. in j. lib. in j. par. in iij. q. vt  
ibi per cum.

¶ Secundus artic. ij. q. princ. ij. partis. ij. Libri.

1. Missa de spiritu sancto, non est de electionis substantia.
2. Praesentatio fieri potest quacunque diei hora: nec in ea requiritur celebratio missae spiritus sancti. & nu. 3. 4.

**E**t circa Illud qn secundo dubitatur, an ista praesentatio  
debeat fieri de mane, an quacunque hora: & dubi-  
tatur, an facienda sit de mane, vt dicatur missa de spiritu sancto,  
anteq; fiat, vt dirigat, & aperiat corda patronorum ad faciendam  
optimum praesentationem: & dicendum, q. ex quo patroni non  
habent simul uenire ad praesentationem: vt per doc. licet Ab.  
videat dubitare in c. ij. hoc tit. non habent simul uenire in di-  
cto actu praesentationis: & totum tps vacationis datum ad praesentandum  
est ipsorum habentium praesentare ab hora mortis rectoris: vt in p-  
ximo praecedent. art. diximus, & missa de spiritu sancto non est de  
substantia non solum electionis, in qua tractatur res merè spiri-  
tualis, vt in c. messana, & in c. sacrosancta, & hinc in c. cum terra, &  
in c. cum inter vnuerfos, de elec. sed nec etiam in consecratione  
& collatione ordinum missa est de substantia: vt vult gl. con-  
ter approbata in capi. qd sicut, in verbo, decidatur, de elec. ergo  
multo minus in praesentatione, per quam nullum ius spirituale  
traditur: vt no. in c. eam Bertoldus, de re iud. cum totum ius spi-  
rituale detur per institutionem. c. ex frequentibus, de insti. & re-  
gu. j. de reg. iur. lib. vi. si igitur no est celebranda missa de spiritu  
sancto, quae debet dici hora sua, f. de mane. ca. j. & c. postulasti, &  
quae ibi notatur, & per totum de celebra. missarum ¶ Ergo nul-  
li dubium est, praesentationem posse fieri qualibet hora diei: vt  
vult Abb. in c. cum nobis, in fin. de elec. cum totum tps datum a  
iure patronis ad praesentandum, sit eis continuuum: vt diximus in p-  
cedent. j. q. prin. in xv. art. & currit illis de momento ad momen-  
tum: vt ibidem diximus in xij. & xij. arti. nec data est forma pa-  
tronis ad praesentandum: vt j. dicitur in praesenti part. Vnde cum  
no sit data forma, quae requireret aliquam horam precisam, vel  
aliquam partem diei: vt diximus de missa, quae celebranda est  
de mane, qualibet hora diei patroni poterunt praesentare. ¶ Et  
hoc procedit cum patroni haberent praesentare iure particula-  
ri: secus de iure collegij: quia tunc deberent simul uenire: vt  
no. per doc. in d. c. ij. hoc tit. & dicit infra in praesenti qone prin.  
in v. art. & tunc nec de substantia erit: vt de mane existentes de  
collegio ueniant, & praesentent: quia no est actus, q. de necessitate  
de mane debeat expediri, sed in illa hora diei, qua ipsi deputaue-  
rint: & hoc e. ex vi deputatiois, no ex vi illi. horae. ¶ Et licet rex.  
in d. c. cu terra, & in d. c. cu inter vnuerfos, regrat inuocatione  
3. spūs sancti in electione, no sequit: ergo requit celebratio missae;  
quia

# Cæsar Lambertinus Episcopus

quia sine ipsa celebratione inuocari potest spiritus sanctus: & vt in dictis iuribus apparet, nõ requirunt celebrationem missæ de spiritu sancto, sed illius inuocationem. ¶ An autem requiratur de substantia inuocatio spiritus sancti in præsentatione dicitur. 4 in x. q. prin. in v. art. ¶ Conclude ergo de necessitate in præsentatione non requiri celebrationem missæ de spiritu sancto, & ideo eam omni hora fieri posse.

¶ Tertius artic. ij. q. princip. ij. partis. ij. Libri.

- 1 ¶ Præsentatio an possit die feriato fieri. & nu. 1. 1.
- 2 Præsentatio est actus extraordinarius. & nu. 4.
- 3 Litis contestatio non requiritur in citatione.
- 4 Matrimonium carnale posse contrahi diebus feriatis.
- 5 Argumentum à matrimonio spirituali, ad carnale valet.
- 6 Legitimitas fieri potest die feriato.
- 7 Electio fieri potest die feriato.
- 8 Fieri que possunt die feriato, Et que non.
- 9 Dies feriatu inducuntur partim ad Dei honorem, partim ad hominum necessitatem.

1 Et ex Hoc. iij. dubitatur, tan præsentatio, quæ fit per patronum fieri possit die feriato? Et dicendum est quod sic. nam Gaye. in repe. c. fi. de elec. lib. vj. in vlti. col. in versu. & hic processus dicit processum præsentationis & institutionis esse processum extraordinarium. allegat Nic. id est Abb. in ca. dudum. in vlti. col. de elec. vbi dicit magis esse extraordinarium, & non iudiciarium actum præsentationis quæ electionis. alleg. etiam Fede. q. s. xvij. casus talis est, nobilis quidam. sed re vera est nume. 102

2 in j. dub. ¶ vbi appellat actum præsentationis actum spualẽ extraordinarium. qd dicit esse satis diuersum ab actu iudiciali cãã spualis: vt dicit patere in c. j. in j. rñ. de proc. & in c. si quis. s. quid ergo. de elec. lib. vj. ¶ Sed credo, qd melius fuisset loquutus, si dixisset esset actum annexum spualitati extraordinarium arg. c. quanto. de iud. ¶ Alleg. etiam Do. in c. concertationi. in prin. de cle. lib. vj. vbi dicit, prouisionẽ beneficiõ esse actus extraiudicialis: & ideo eos posse fieri omni die feriato, vt ibi. ¶ Tu allega p hoc Phil. Fran. ibi in d. c. concertationi. in princ. & Lap. alle. xxij. an sufficiat. fol. 6. ¶ qui vult in præsentatione nõ requiri litis contestationem, ex quo nõ sumus in actu iudiciali. allegat. c. si duo. de procu. lib. vj. alleg. etiam Pau. de Ca. q. l. vij. venerabilis. in vlt. dub. in j. par. in vlt. col. in antiquis. vbi dicit, qd ex quo actus præsentationis est extraiudicialis concurrente alia, de quibus ibi, poterit procurator datus ad præsentandum reuocari, quamuis sit ignoras, & nõ peruenierit ad eius notitiam. vbi magistraliter loquitur. voluit etiam hanc opi. do. Phil. de Sarra. in rubri. huius ti. in vj. char. in ver. & iste processus præsentationis & institutionis: hunc processum præsentationis & institutionis. esse extraiudicialẽ. & per consequens posse fieri die feriato. alle. Gaye. &

4 quæ ibi dicit, vbi. s. vel aliud addendo. ¶ Et qd sit actus extraiudicialis, præsentatio: tenet etiam do Roch. in hoc trac. in prin. j. col. secundæ char. operis. ¶ Sed magis clare Pau. de cita. in hoc trac. in vj. par. ante fi. xxij. q. tenet expressẽ negligentiam in patrono ita imputari die feriato, sicut die nõ feriato, & alle. rñ. qd, quia præsentare est de actibus voluntarijs: qui etiam diebus feriatis fieri possunt, quamuis paschalibus. alle. Hofst. in ti. de ferijs. s. quid in eis agi. per l. actus. C. de ferijs. vbi tex. clarus & sic Paul. expressẽ vult præsentationem fieri posse etiam die feriato. ¶ Verum Roch. hoc similiter expressẽ tenet in hoc trac. in verbo, honorificum. in xxxv. q. vbi dicit se arbitrari præsentationem posse fieri die feriato, & mouetur primo per simile: tan matrimonium carnale potest contrahi diebus feriatis. c. capellanus. cum simi. supra de ferijs. ergo eodem modo fieri poterit præsentatio dicto die, quæ est præparatoria ad matrimonium spuale: vt dicunt Abb. & alij in c. quanto. de iud. per tex. notabilem in ca. qd autem. hoc ti. bonum est argumentum ¶ à matrimonio carnali ad spirituale, & e contra. c. inter corporalia. de transf. episc. & dicit doctores ita argumentari in alijs locis. ¶ Secundõ mouet, quia actus pij & qui tendunt ad honorem, Dei, possunt fieri diebus feriatis: vt no. in c. j. & fi. de ferijs. l. dies festos. C. eod. tit. ergo eodem modo poterit fieri præsentatio per quam deuenitur ad prouisionem rectoris seu clerici in ecclesia: & sic est actus qui tendit ad honorem Dei ¶ adducit etiam simile à foriori legitimationem posse fieri die feriato, vt dicit Bal. in ca. fi. de ferijs. & do. Præpo. in repe. c. per venerabilem. col. lxx. qui fil. sint leg. & ita residet Roch. qui similiter cum Paul. expressẽ tenet hæc partem. licet nõ alleget supra scripta, & præsertim Do. in d. c. concertationi. loquente de omnibus prouisionibus beneficiorum, in quibus includitur præsentatio. ¶ Adduco etiam post hoc Firm. in trac. de epõ. in j. par. j. lib. in xij. q. ¶ dicẽtem electionem posse fieri die feriato. alleg. Spe. in ti. de ferijs. s. ij. ver. quid de causis. p

no. in c. oblate. in fi. de appel. i. ppter periculum more: vt ibi, & in c. ne pro defectu. de ele. quare cum electionis actus sit magis ordinarius quæ præsentationis. vt per Abb. in d. c. dudum. in vlt. co. de elec. ex quo electio fieri potest die feriato: vt. s. multo magis & præsentatio per prædicta. ¶ Item electoribus impeditis & ignorantibus nõ currit tps. d. c. ne pro defectu. c. ij. quia diuersitate. de ptes. præb. nec si lis inter habẽtes eligere infra tps datum ad eligendum nõ finiatur fit deuolutio ad superiorem. cap. ij. de in integ. resti. c. cum dilectus. de simo. sed psonis ignorantibus. & im peditis bene currit tps. c. cum ppter. c. eam te. hoc tit. & diximus in vij. art. pced. primæ nonæ q. prin. & lite inter psonos nõ finita infra tps datum à iure. pmissio ecclesiæ deuoluit ad superiorem: vt in dictis iuribus, & diximus latè in ix. ar. d. pced. q. & ideo in præsentatione est tps continuum & nõ vtile: vt diximus ibidem in xv. art. ergo magis periculum more est in pntatiõ quæ in electione. ne: igit fortius die feriato poterit fieri pntatiõ quæ electio. ¶ Et de multis q die feriato fieri pnt & q nõ. vide Firma. vbi. s. per di. ctas col. nolo transcribere. ¶ Bene verum est Firma. ibi dicere p dicta esse vera in cã electionis vt tractari possit die feriato si ex officio pcedat nõ si in forma iudicij. alle. Spe. in d. s. ij. ver. qd de causis. in ti. de ferijs. ¶ Et ex hoc dicit vñ qd in cã præsentationis nõ procedit ex officio. svt superior velit illa ex officio examinare. sed proceditur in forma iudicij: puta quia litigatur sup præsentatione ex vi iuris pa. vel super proprietate seu quasi pos. illius: vt dicit in d. c. iij. in c. si verò. in c. eam te. & in c. cum ppter. hoc tit. & diximus in d. ix. art. pced. q. prin. & tunc talis præsentatio seu processus fieri nõ possit die feriato: & non dicerent extraiudiciarij: sed iudiciarij, & p hoc adduco glo. in verbo beneficijs. in cle. dispendio. sanè. de iud. vbi dicit qd quauis causæ beneficiales sint summarie. vt dicit ibi. tñ si agitur de proprietate ecclesiæ de permutatione vel quo ad translationem seu ad remouẽdum aliquem à beneficio nõ erunt istæ causæ summarie & in illis nõ habebit locum dicta pntatiõ. idem dicit alia gl. in verbo decimis. ante h. ver. nõ obit. ergo idem dicendum in causis iuris pa. tangentibus proprietatem vel quasi pos. ipsius, & sic isto casu si in illis includeret præsentatio nõ possit fieri die feriato: quia esset de ordinarijs iudicijs. ¶ Sed hoc vñ alia gl. in d. cle. dispendio. sam. in verbo tangentibus. nam cum ille tex. velit cã beneficiiales & et al's cã illas tangentes esse summarias, querit ibi gl. quæ sunt istæ causæ tangentes beneficiales, & dicit illas esse cū quæreretur ad quem pertineat electio vel prouisio: nam tñ cã gũt cã electionis & prouisionis & sic dicit summaria: ergo etiam cū in pntatione includat cã proprietatem vel quasi pos. psonam vt haberi possit notitia ad quem spectet pntatiõ quæ est prouisio erit summaria. ¶ Tñ dicit qd quauis esset summaria nõ tñ per hoc fieri potest die feriato in honorem Dei: vt clare vult cle. spe. & ibi gl. in verbo necessitatem. de verb. sig. qui text. cum gl. volunt qd quauis in causis beneficiabilibus & illa tangentibus procedat summarie: & dicantur summarie. vt in d. cle. dispendio. sam. & in causis summarijs procedi possit diebus feriatis: ¶ tñ intelligitur de alijs ferijs inductis ob necessitatem hominum: & nõ de illis inductis in honorem Dei: sed bñ in ferijs rusticis sic cum in illis pcedat simplr & de plano & c. vt in cle. dispendio. sam. de iu. ¶ Dic ergo latius aliud est dicere cãm: & actus eẽ extraiudiciales aliud iudiciales simplr & indistincte aliud verò iudiciales: sed in iudicio summarie & de plano & c. vt oia ista pbant. nam de primo loquuntur autoritates in prin. pntis art. deductæ. de fcdõ. & tertio in hñ in d. cle. dispendio. sam. de iud. & in d. cle. fape. de ver. sig. ¶ Si ergo fit pntatiõ ecclesiæ vacante nõ est dubium actum pntatiõ esse actum extraiudiciarium & voluntarium: & ideo posse fieri die feriato in honore Dei electio: vt l. locis s. alle. & sic pcedit in ipsa præsentatione ex officio iudicij pro illa examinanda de idoneitate pntati de numero de meritis & sibiis: & nõ est dubium pcedit posse in illis die feriato et in honorem Dei, & sic multo magis in honore hominis, & ita procedant oes autoritates: & oia iura supra in principio allegata: & dicerẽ semper pntationẽ eẽ actum extraiudicialem: vt infra dicemus & in isto casu totus processus est extraiudicialis: vt supra est dictum. ¶ Si verò vult cle. spe. & tertio pntationis ecclesiæ vacante: licet fiat simplr præsentatio per patronos: & iste actus sit voluntarius & extraiudicialis: & possit fieri die feriato: vt. s. est dictum. tamẽ postmo edito comparẽt aliq & se opponunt dicentes ius pa. vel quasi pos. pntandi nõ spectare ad illos q primo pntauerunt: vel si spectaret ad eos maiora iura ipsos se opponẽtes: & sic pntaretur alium & dicerem præsentatũ ab eis habere maiora suffragia, & esse idoneum: pntatum verò ab alijs criminofum: & sic nõ procederet ex offiõ iudicij in examinatione harum præsentationum: sed fieret iudiciũ iter ptes ex vi iuris pa. & criminũ oppositorum: vt in casibus quos posuimus s. i. ix. art. j. pced. q. pte. & cum ista causæ tangat cãm prouisionis ecclesiæ vacantis: vt vult glo. in verbo, tangentibus. in d. cle.

ele. dispendiofam, de ind. vbi Cardi. Pet. de Anch. Inn. & omnes ista causae erunt iudiciales: sed tamē iudicij summarij: in quo pcedi debet simpliciter, summarie, & de plano, sine strepitu & figura iudicij: vt in d. cle. dispendiofam, & in isto iudicio diebus feriatis inductis ad hominum vtilitatem bene procedi potest: nō autem in illis inductis in honorem Dei: per d. cle. Spe. iuncta gl. ibi in verbo ob necessitatem. ¶ Bene dicerem, vnum istos secūdos pntantes posse simpliciter pntantare alterum etiam die feriato in honorem Dei, cum & iste eorum actus sit voluntarius extraiudicialis, dummodo non deducant in actu pntationis aliquam litem super ipso iure pa. & simi. Sed illas postea in processu deducat, quas deducendo, pcessus qui erat extraiudicialis, efficit iudicialis, iudicij tñ summarij: vt s. est dictum, & hoc dico: quia ita prima sicut scda pntatio sunt actus extraiudiciales & voluntarij: vt in s. allegatis iuribus: sed si in ipsamet pntatiōe deduxerint isti scdo pntantes iudicium iuris pa. & similia, de quibus pximē diximus, dicerem eos nō posse illam facere die feriato in honorem Dei: & fm pximē dicta pcedat gl. in d. cle. dispendiofam. in verbo, rangentibus, & oppositio, s. per me de ea facta. ¶ Si autē adhuc ecclesia nō vacante pntatiō volūt litigare super ipso iure pa. seu quasi pos. ipsius super honore & vtilitate ex ecclesia & presbiterate percipiendis: & tunc nulli dubium est, cum agatur de pprietate: vel quasi pos. iuris pa. honorum & fructuum eius: & nō tractetur de puidendo ecclesiae, cum iam sit puifa, & habeat rectorem, hoc iudicium dicerem nedum non esse extraiudiciale, sed etiam esse iudiciale, merū, & nō summarium: & iō seruandum fore in eo ad vnguem ordinē iuris: & ita pcedat gl. in verbo, bñficijs, & in verbo, decimis. in d. cle. dispendiofam, & dicta per oēs doc. ibi. ¶ Bene attendentem vnum: vt si istud iudicium super pprietate vel quasi pos. iuris pat. fuisset inchoatum anteq̄ ecclesia vacasset, & duraret et ecclesia vacante, & ex decisione illius cāx pcederet puifio faciendā ecclesiae vacanti, tunc à tpe vacationis illud iudicium fieret summarium: argu. d. cle. dispendiofam. in fin. in qua ex noua pntatione voluit iuriflator ipa iudicia cārum bñficialium etiam tunc pntentia fieri summaria: ita & per superuenientiam vacationis ecclesiae. Cogita super hoc vltimo: quia credo illud pcedere. ¶ Et ista nota, quia feruient ad multa, f. dicenda in isto iudicio pntationis, & et in iudicio instōnis. ¶ Et de hmoi iudicij summarij vltra doc. in d. cle. vide Bar. i extraua. ad repri. f. rebelles. vbi copiose.

¶ Quartus artic. ij. q. princip. ij. partis. ij. Libri.

1 ¶ Presentatio fieri potest etiam de nocte.

1 **Et ex** Iste decidit quartus art. f. an per patronos possit fieri pntentio de nocte: Et dicendum, q̄ cum tps datum patronis ad pntentandum sit continuum: & currat de hora in horam, etiam de momento in momentum, vt diximus in j. proxima pced. q. prin. in xij. xij. & xv. articu. & possit fieri quacūq; hora dici: vt diximus in ij. pced. art. includitur etiam nox, cum tps datum ad pntandum, computetur per menses, & menses computentur per dies viginti quatuor horarum, & sic inclusa nocte in eis: vt oīa ista apparent in d. xij. arti. & hic ad pntentationis sit voluntarius & extraiudicialis: ergo propter id de nocte expediri: per allegata in proximo pceden. artic.

¶ Quintus artic. ij. q. princip. ij. partis. ij. Libri.

1 ¶ Patroni quibus & quot casibus pntentare possint extra tempus datum ad pntentandum. & nu. 2.

1 **Quia** Diximus pntentationem faciendam infra tps semestre vel quadrimestre currens à die vacationis: & patronos posse pntare infra illud, omni die, & hora, et die feriato. Dubitatur modo quinto loco: an extra dictum tps patroni pntari possint. ¶ Et dic. q̄ sic in aliquibus casibus: videlicet si pntatus acceptauit pntentationem, & postea tenuit, vel mortuus fuit an institutionem: nam habebunt aliud semestre vel quadrimestre: & infra illud poterunt pntare, sicut in sta primum tps: p ea, q̄ diximus in xij. art. j. pced. q. principi. ¶ Et idem est, si pntatio non teneret & reuocaretur pp aliquod vitium occultum pntationem poterunt pntare infra aliud semestre vel quadrimestre. vt diximus ibidem in xvij. arti. ¶ Et idem. f. q̄ poterunt pntentare patroni infra aliud semestre vel quadrimestre, si pntatiō pntentant indigni, & fuerint restituti per papā ad iterū pntentandum: vt diximus ibidem in xix. art. ¶ Poterūt simit̄ patroni pntentare et extra tps datum ad pntentandū, quādo habēs instituerē, quāuis dicto tpe lapsō vult ex gra eos admittere ad pntandū: vt late diximus ibidem in xxvij. art. ¶ Poterunt etiā patroni pntentare, quāuis sit elapsū dictū tps p pseruatione iurium: & quasi pos. eorum iā institutū: seu puifum per ordinarium iure deuolu

to: vt diximus ibidē in ix. art. in v. casu, in ver. sed vnum non obmittam. ¶ Et p eandem pntationem poterunt facere patroni post dictum tps p pseruatione iurium habētis instituerē, seu ad optationem quasi pos. instituedi ipsius: vt nouiter p dixerimus ibidē in xxij. ar. in ver. & iō limitatē hoc dictū. cū seq. ibi, nisi dicam. Et per ista habemus, q̄ pntatiō pntentare. Sequit̄ mō videre vbi.

¶ Sextus artic. ij. q. princip. ij. partis. ij. Libri.

- 1 ¶ Presentatio an fieri possit extra territorium habitus instituerē. & nu. 7.
- 2 Episcopus an possit confirmare electionem, vel pntentatum instituerē extra dioecsim. & nu. 3. 5. 8.
- 4 Commissio facta à principe, nunquam potest exerceri extra territorium committentis.
- 6 Institutio in causa beneficali requirit saltem iudicij ordinem.
- 9 Actus voluntarij iurisdictionis potest in quocunq; loco expediri.

**Quia** Vidimus q̄ pntentatio fieri potest: & sic an sit stabilitū tps ipsius, & vt posuimus in ti. pntentis princ. q. Sequit̄ mō videre, vbi, & sic in quo loco ista pntentatio fieri debeat: Et iō sexto loco dubitat̄: an pntentatio fieri possit p pntos in aliquo loco extra territorium habitus instituerē: & vt vidistis, s. in pximo pced. art. Gay. in repe. c. fi. de ele. li. vj. in vlti. col. tenet q̄ sic cū sit actus volūtarius & extraiudicialis. & idē vult Domi. & Phil. Frā. in d. c. pntentationi. in prin. de appel. ¶ Do. Phil. de Sarra. verō in rub. huius tit. in vj. char. in ver. & iste pcessus, dicit quod dā tenere hūc actū extra dioecsim fieri nō posse: sed Do. vbi. s. tenere dicit: & remittit se ad nō. in ca. nouiter. de of. lega. ¶ Do. Roch. verō in hoc trac. post prin. v. col. opis. dicit credere ipsam pntentationē posse fieri vbiq; reperiat̄ ipe dioecelanus, seu habēs pntē admittēdi pntentationē, & instituedi, et si eēt extra dioecsim, vel terminū suū: q̄ ita decidere vī Abb. in d. c. nouiter. de of. lega. vbi dicit extra dioecsim nō posse ep̄m pntentate electionē, vel instituerē pntentatū: q̄ hāc exigūt cāx cognitio. nē. vt in c. fi. iud. gl. de ele. li. vj. Innuit ergo, dicit ipe, pntentatio posse fieri corā ep̄o: & admittit p eū extra territorium, tanq̄ id nō exigat cāx cognitio. nē: nā hoc est regulare: vt ea q̄ cāx cognitio. nē nō regūt, possint extra territorium expediri. ix. q. ij. quasi p totū & l. ij. ff. de of. pco. & lega. & l. ij. ff. de of. pnt. v. bis, & dicit velle Abb. in d. c. nouit. de of. leg. & ita residet ibi do. Roc. ¶ Sed tu aduertē: nā hoc dictū, q̄ ponit Roch. fuisse do. Ab. fait ante do. Card. sui pceptoris, q̄ dicit in facto se ita pntentate, quē refert Barb. in d. c. nouit. in prin. xij. col. dicit Abb. subtaenisse Car. subdēs postea notabilissimū verbū, se esse miratū de istis patrib. 3 do. Card. & Abb. quō nō vidēt Bal. in d. l. ij. ff. de of. pco. f. dicit tē ep̄m extra suā dioecsim posse pntentate pntentatū à pnto, ex quo est volūtarij iurisdictionis. ¶ Secus dicit in vicario ep̄i, et si habeat mādātū spāle ab ep̄o, q̄ dicit esse bñ notandū: quia cōmissio facta à principe nō potest exerceri extra territorium committentis, & alleg. Bar. in l. cūctos pntos. C. de sum. trini. & fide catho. q̄ dicit esse mētī tenendū: q̄ istud dictū destruit multa dicta doc. & gl. ibi inquantū voluit legatū extra puiciā posse delegare cām: & inquantū ibi dicit eū posse absoluerē: & posse in notorijs excōicare: & sic dicit Barb. Bal. tenere d̄ id q̄ d̄. luit do. Cardi. & sibi videri Bal. verū dixisse: q̄ si potest pntentate, fortius poterit pntentate: & licet pntentatio regat cāx cognitio. nē: vt voluit gl. in d. c. fi. de ele. li. vj. tñ venit accessorie, & nō principaliter, quo casu pntentatio vno, vī pntentatio esse phibitū ad hoc, vt deueniat ad pntentatū. l. si viciū an testatū. ff. de re iud. q̄ dicit fore mētī tenendū. ¶ Et ex pntentis, & ex gl. ibi dicit posse inferri ad illud, q̄ dicit Bar. in repe. l. j. C. de digni. li. xj. Regē trāserētē se p ciuitatē sibi nō subiectā posse creare milites. Et dicit se audiuisse als fuisse dubitatū, cū ep̄s Astēsis trāsuisset p Ciuitatem Ferrarie: & ibi ordinasset aliquos seculares Astētes in clericos, an potuisset hoc facere: & fuit pntentatum q̄ sic: q̄ si potest pntentate beneficia: ergo & ordines, & ita pntentatū ibi Barb. & sic ex istis appareret clarē nō solū pntentationē: sed et pntentationē posse fieri extra territorium. ¶ Et p rōnē adductā p Barb. posse fieri verita, vt perueniat ad pntentatū, videt̄ dicendū, totū istū pcessum, ex quo orit̄ effectus pntentationis, & sic institutio, posse fieri extra dioecsim: & iō nō eēt dubiū in pntatiōe eā fieri posse extra dioecsim, si extra illā fieri possit pntentatio, & institutio, q̄ e pl̄. ¶ Aduerte et ad id, q̄ d̄ Roc. vbi. s. pntentationē & institutio. nē posse fieri extra dioecsim vel territorium: & sic vbiq; pntentatio nō solū dioecelanus, sed et q̄libet habēs pntē admittēdi pntentationē & instituedi p eos: & licet hāc verba possint intelligi de inferiore pntato habētis instituedi ex pntentatione vī pntentatiōe, pntē et intelligi de vicario, dioecelano, vel alio habētis mādātū spāle ab habētē instituerē pntentatū agēdi, cū illi et habeat̄ pntentatū admittēdi pntentationē, & instituedi: & vt pximē vidimus Bal. in d. l. ij. ff. de of. procon. in secūdo cō dicto vult tales vicarios, & habētēs man datum

# Cæsar Lambertinus Episcopus

mandatum spale nõ posse prædicta exercere extra territorium suorum prin. ergo male loquutus fuit Roc. ita gñaliter. ¶ Quid dicendum in hac difficultate? ego pro confirmatione not. dicti Bal. (nõ in l. ij. ff. de of. procon. & leg. vt allegauit Barbat.) Sed in l. iij. eiusdem. i. quia ibi verè hoc dicit, adduco fortiorem rõnẽ q̃ illam Barba. quæ fuit posse incedi per vetitum, vt perueniat ad permiffum, & est talis: nam nemo ne gabit non solum præsentationem, sed totum processum nõ dico præsentationis, sed institutionis esse extrajudicialem, & voluntariæ iurisdictionis. Ita Gay. in d. repe. c. fi. de elec. lib. vj. in vlti. col. Abb. in ca. dudum. in vlti. col. de electione. Do. in d. c. concertationi. & ibi Phil. Fran. Fede. in d. p. cij. nobilis quidam. in j. dubio. in ij. col. & per Lap. alleg. xxij. fol. 6. & Pau. de Ca. in p. l. vij. venerabilis. in j. par. in vlt. dubio. in vlti. col. & Roch. vbi. s. & Phil. de Sara. similiter vbi. s. quorum maior pars loquitur nõ solum de processu præsentationis, sed etiam institutionis, vt in eis apparet. & sic volunt præsentationem, processum, & institutionem, esse actus extrajudiciales & voluntarios. Si extrajudiciales & voluntarij, ergo poterunt fieri & per patronos præsentantes, & per habentes institut. re, etiam extra dioecesim. Nec obstat, si dicatur prout dicit Card. & Abb. q̃ ex quo requiritur causæ cognitio in institutione & confirmatione, iuxta rex. cum gl. in c. fi. de elec. lib. vj. ergo non potest institutio vel confirmatio concedi extra dioecesim: quia dico in institutione auctoriter per prædicta omnem processum huius causæ cognitionis esse extrajudicialem: & ideo fieri posse per habentem instituire etiam extra suam iurisdictionem, cum poterit se extrajudicialiter informare de meritis & idoneitate præsentati, & de iure præsentantium ex suo officio, & sic instituire: & licet secus posset dici in electione, in qua requiritur maius iudicium: vt vult Abb. in d. c. dudum. de elec. in vlt. col. nihilominus nos loquimur nõ in electione, sed in præsentatione quæ fit per patronum, & in institutione, quæ fit per habentem instituire. Et ita loquitur Bal. in d. l. iij. ff. de of. procon. & lega. & loquitur de vera institutione, dum dicit ibi Bal. esse ex illo text. notandũ argu. ep̃m extra prouinciam: licet melius dixisset extra dioecesim, quia prouincias habent archiep̃i, posse instituire præsentati a patrono ad beneficium: quia est voluntariæ iurisdictionis: secus in vicario ep̃i, vt ibi per eum. Fundat ergo se Bal. in voluntaria iurisdictione: vt ego. s. dixi non in illa ratione: quia conceditur vetitum, vt pueniatur ad permiffum, fm Barbat. s. ¶ Nota tñ ex rõne Barba. posse colligi, q̃ quãuis requiritur ordo saltem summarij iudicij in institutione tanq̃ in cã beneficiarij, per cle. dispē. diosam. de iud. & cle. sãpe. de verb. signi. tñ licet prohibitum sit cognoscere de phibitis extra dioecesim erit permiffum, vt deueniatur ad institutionem, quæ est voluntariæ iurisdictionis, qđ esset magnum dictum, si esset verum: & illud adduco Bal. in l. vnica. in ff. de of. consu. vbi dicit verbum mirabile, videlicet vt timo nota hic mirabile, quod qñ in cã voluntariæ iurisdictionis emergit aliqua causæ cognitio, & pbatio; talis cã excipit quasi cõtentiosæ iurisdictionis in pbatione & ventilatione. sed in decrerij interpositione suam retinet naturam. qđ dicit mēti tenēdum: & sic vult, q̃ cum intermedia pbationes sunt contentiosæ iurisdictionis, nõ sicut voluntariæ, vt per ea phibita possit deueniri ad permiffum, sed vt contentiosæ iudicabuntur, vt ibi Bald. ¶ Vnde pro concordia omnium dic clarè, nam cõsiderata pbatione in quantum tangit personam præsentantis, non est dubium eam posse fieri extra dioecesim & territorium per literas, per instim, per nuncium, & per procuratorem: vt in c. ca. non scitur. de his, quæ fiunt à præla. sine consensu capituli: vt dixim⁹. s. in xxj. ar. in j. præced. q. prin. & latissimè in j. par. huius. ij. lib. in iij. q. quasi per totum: & præsertim in xv. & xvj. art. & sic ista patronus expedit vbicunq; reperiat: nec est curandum de territorio. ¶ Considerata tñ præsentatione, tanq̃ actus coram quo fiet, & sic coram habente instituire: & tunc esset discutiendum de sua iurisdictione: & ideo dicendum ex quo præsentatio est actus extrajudicialis, & admissio voluntariæ iurisdictionis: vt volunt Card. & Abb. in d. c. nouit. de of. lega. licet dicant institutionem fieri nõ posse, nõ est tñ dubium præsentationem fieri posse: & idem dicerem in toto processu pro examinanda præsentatione, & persona præsentati, si fiat per ep̃m vel habentem instituire ex officio, ex quo actus extrajudiciales dicuntur: vt per oēs in locis. s. alle. est dictũ de toto processu præsentationis, & nõ solum præsentationis, sed etiã institutionis. Et pro hoc faciunt, quæ diximus. s. in ij. art. & in isto casu dicerem, pcedere dictum Bal. quia in eo procedit eius rõ. s. instituire esse voluntariæ iurisdictionis, ex quo in isto casu cum ex officio proceditur, voluntariæ iurisdictionis est. ¶ Et in alio membro dictum Bal. est mirabile. s. prædicta nõ militare in vicario ep̃i, qđ summè est notandum: quia probatur in text. d. l. iij. licet hodie male obseruetur: sed certè in collatione, in qua nulla requiritur causæ cognitio, nõ tenerem dictum Bal. nec obserua-

tur: nam tam ep̃i q̃ vicarij in quocunq; loco reperiantur etiam extra dioecesim, cõferunt beneficia: & re vera Bal. nõ loquitur de collatione: & Barba. magis large eum refert, q̃ ipse loquitur. ¶ Si tñ verò facta præsentatione per partes deueniret ad contentionem super iure pa. vel quasi possipius, vel qs esset instituentus ex vi iuris pa. & dicerem ex quo in istis saltem summarie est pcedendum: vt in d. cle. dispē. diosam. de iud. & diximus in iij. præced. art. de istis extra dioecesim nõ posse cognosci: & ita pcedant dicta Card. Abb. & Roch. vbi. s. sed de eis debere cognosci in dioecesi: vt per Bal. in d. l. vnica. in ff. de of. consu. ¶ Bñ verum est facta cognitione in dioecesi de huiusmodi controuersijs ep̃m vel habentem instituire posse extra dioecesim vel suã iurisdictionem facere institutionem: quia cum iste actus institutionis sit voluntariæ iurisdictionis, quamuis intermedia fuerint contentiosæ iurisdictionis, institutio retinet naturam suam, quæ est voluntariæ iurisdictionis, & sic fieri poterit extra dioecesim & territorium, per auream. d. doctrinam Bald. in d. l. vnica. ff. de of. consu. Nam ista institutio seu collatio pronuntiata in suã fieri potest extra iniam: vt ponit Abb. in vltimis verbis, c. præsentati. de conce. præb. & tangemus. j. in vlti. q. prin. huius par. in vj. art. in vers. ex quibus vltimis. ¶ Tñ si esset proferenda in l. super ipsa institutione in simul cum cã proprietatis, vel quasi poss. iuris pa. illam nõ crederem posse proferri, nisi in sua dioecesi per d. c. nouit. sola tñ institutio posset fieri extra dioecesim, tanq̃ actus voluntarius: vt proxime diximus. ¶ Si aut vis tenere rõnem Barbat. posses tñ dicere etiam de causæ cognitionis intermedijs posse cognosci extra dioecesim, per reg. illam concedi phibitum, vt pueniatur ad permiffum: & certè esset magna ampliatio. ¶ Sed ego nõ teneo cum Barba quia re vera nõ fuit ista rõ Bald. sed alia. s. quia illi actus erant voluntariæ iurisdictionis: quæ declarat per aliud dictum Bal. in d. l. vnica. in ff. de of. consu. f. vt inter remedia cognoscantur in loco iurisdictionis: & cã cognita vbicunq; fiet institutio, quia velut actus voluntariæ iurisdictionis, potest in quocunq; loco expediri. ¶ Vel intelligi de cognitiõne totius cãm: quia procedebatur ad examen præsentationis ex officio, & sic tot⁹ processus est extrajudicialis: vt. s. proxime dixi. Nota ista, q̃ a nõ inuenies ea ab alijs ita bene digesta: licet certè hic art. de institutione, an possit fieri extra dioecesim, melius fuisset positus. j. in iij. par. huius. ij. lib. vbi forsã remissiuè tangetur.

## ¶ Septimus artic. ij. q. princ. ij. partis. ij. Libri.

¶ *Ep̃i electio in ecclesia fieri debet.*  
¶ *Electio facta in loco non consueto, an valeat.*  
¶ *Præsentantes iure singulari debent facere præsentationem in loco honesto: in re verò collegij, in loco consueto.*  
¶ *Electio actus est extrajudicialis & voluntarius.*  
**Dubitatur** Successiuè. vij. circa illud, vbi an præsentati debent puenire in ecclesia, p præsentationem faciendã? & an in ea fieri possit? & an si fiat ex cã teneat? ¶ Et breuiter dicendũ esse exp̃sum, electionẽ ep̃i fore faciendã in ecclesia. c. c. u. terra. & c. qđ sicut. de ele. ¶ Sed Host. dicebat consuetudinem posse inducere, vt electio fiat in certo loco: & vbi nõ est consuetudo nõ esse vim, in quo loco fiat, dumõ sit locus honestus. alle. in arg. l. pen. ff. de insti. & iure, & l. si cū dies. s. si arbiter. ff. de arbit. ¶ Abb. verò in d. c. si cū terra. sup. glo. in verbo in quo dicit de iure sibi videri debere fieri in ecclesia seu caplo illius loci cui debet pesse platus: vt dicit gl. in c. c. u. nobis. de ele. vbi electio fuit facta in choro sed in casu. c. u. inter canonicos. e. ti. fuit facta in caplo: & dicit fore videndũ bonũ tex. c. u. gl. in d. c. qđ sicut. vñ dicit electionẽ nõ debere fieri in ecclesia: subdit tñ valere electionẽ, si fiat in loco nõ consueto, dumõ aliud canonicũ nõ obstat: arg. c. p̃siderauimus. de ele. licet malè faciãt electores pueritudo consuetudinẽ. ¶ Sed idem Abb. in c. quia. ppter. in ver. vel saltem. in ij. col. dicit opi. Host. cõiter teneri per doc. locum nõ esse de substantia electionis, & idem Abb. p̃. Host. vñ sentire in d. ca. qđ sicut. in §. sup. eo. in ij. no. tñ re vera cõis opinio est per Host. vt etiam vult Do. post alios in c. vbi periculum. in §. j. in ij. col. de elect. & Pau. Card. & omnes in cle. ne romani. de elec. qui dicunt hãc esse cõem opi. & Abb. in d. c. quia. ppter. in fi. col. j. respon. ¶ Sed quicquid sit prædicta loquuntur in electione: quia electio est faciendã p plures: puta per collegium canonicorum. ca. j. de elec. qui iure collegij præsentant: patroni verò nõ: sed præsentant iure singulari. c. iij. & ibi oēs. hoc ti. & ideo nõ habent simul puenire. ¶ Dic ergo patronos præsentantes iure singulari posse præsentare in oĩ loco honesto, in quo repererint ep̃m vel instituire habentem: & cum sit actus extrajudicialis, & voluntariæ iurisdictionis, & possint fieri extra dioecesim: multo magis extra ecclesiam. ¶ Si verò habent præsentare iure collegij, tunc obseruabit, vt fiat in loco consueto, in quo solet de collegio congregari, & alia expedire collegialiter:



legaliter arg. c. congregato. de ele. & faciunt doc. in d. c. iij. hoc ti. & sic est p̄seruato illa est seruanda. Sinaut nō p̄pter obmissio-

¶ Octauo artic. ij. q. princip. ij. partis. ij. Libri.

- 1 Patroni an debeant simul conueniri in actu p̄sentationis. Et an quilibet per se possit p̄sentare alijs non vocatis. Et an non vocati possint agere de contemptu.
2 Procurator absentis an vocandus sit in p̄sentatione. Et an possit p̄sentare.
3 Patronus irrequisitus an possit de contemptu agere.
4 Par in parem imperium non habet.
5 In re communi vt singulis nihil valet, quod agit, nisi omnes consentiant.
6 In p̄sentatione esse denovo consensum p̄sentantium requirendum.
7 Electores Imperatoris, habent ius eligendi tanquam collegium, idque ex anti qua consuetudine.
8 Patronus p̄teritus in p̄sentatione, an possit illum contemptum p̄sequi: & petere cassari factum se ipso contempto.
9 Patronorum maior pars p̄sentare potest, minori non vocata.
10 Patroni possunt separatim p̄sentare, si ad eos p̄sentatio non spectat tanquam ad collegium, & nu. 18. 22.
11 Vocem licet non habeat in electione is, qui est in anno probationis, nec etiam sit vocandus, qui eligere non potest: p̄sentare nihilominus poterit.
12 Ius quod spectat ad aliquem iure singulari, certius est eo, quod spectat iure collegij.
13 Maior pars vbi minori p̄indicat, semper conueniri debet.
14 Regula ad vnguem seruanda, nisi reperitur fallentia.
15 Specialia duo circa idem concurrere non debent.
16 P̄sentatio qualiter & quomodo dicatur sperni, remiss.
17 Hæredes si sint decem vnius patroni, an debeant simul conueniri ad p̄sentandum.
18 Confessus simul omnium requiritur in his, que pertinent ad plures vt vniuersos.
19 Ad maioris partis esse, que consideranda. Et quomodo accipienda sit maioritas, nu. 21.
20 Intellectus ad c. iij. extra de iure patronat.
21 Dissentire, verb. quid significet.
22 Patroni in dubio vt singulares p̄sentare videntur.
23 Canonici absentes qualiter sint vocandi, & citandi in electione, remiss.
24 Patroni & eorum etiam procuratores sunt vocandi in casu quo vocari debent, quorum est p̄sentare: vt pote quia p̄sentant ratione collegij. Et eo casu quo non vocati possint agere de contemptu.
25 Patroni cautius agunt, si vocant compatronos ad p̄sentandum. Et si p̄sentatio ad eos spectet iure singulari.
26 Collegij maior pars quod facit, an valeat.
27 Patronus p̄sentans singulariter an sit priuandus illa vice, potestate dandi vocem.

Et ideo Octauo loco dubitatur, si nunquid patroni debeant simul conueniri in p̄sentatione actu: an quilibet de p̄ se alijs nō vocatis p̄sentare possit: & an nō vocati agere possint de contemptu? Illud art. de vocandis: & an nō vocati agere possint de contemptu? formauit Io. And. in d. c. iij. hoc ti. & dicit primo oēs esse vocandos: & nō vocatos posse agere de contemptu, cum hoc habeat locum in electionibus, ca. qd̄ sicut. de elec. & in collationib. c. cum in ecclesia. de p̄rab. lib. vi. ergo & in p̄sentationibus maximē, cum patroni prius eligant p̄sentandū: vt in d. c. iij. & in c. nobis. hoc tit. postea distinguit: an ius p̄spectet ad vniuersitatem, collegium, vel aliud corpus fictum: & tūc nō vocati agere poterunt de contemptu, cum nō singuli, vt singuli, sed illi de corpore: vt corpus habet p̄sentare: ergo est necesse eos vocare: & dicit seruari p. c. cum oēs. de p̄sti. Si verō p̄sentant vt singuli, quamuis sint alij, qui suam p̄sentationem faciant alijs nō vocatis, tenebit p̄sentatio: nec p̄ hoc phibentur remanētes nō vocati, qn̄ possint eundē vel alterum p̄sentare: & postea in institutioe ille p̄fere q̄ maioribus iuuat suffragijs &c. Et in d. c. iij. & p̄ ista sua dist. dicit facere literam. d. c. iij. & qd̄ nō, in c. benefi-

cium. de reg. in si. maximē gl. & qd̄ ipse ibi clarius dicit. ¶ Subdit nō obfate, qd̄ nō, in c. j. in gloss. j. hoc ti. p̄sentationem esse apud oēs, nō apud singulos: quia vt ibi ipse dixit, hoc nō impedit qn̄ quilibet det votum suum. ¶ Dicit etiam non obfate cle. ij. in i. respon. hoc ti. vbi hæredes vnius patroni habent vnicam vocē: nam quilibet habet suam partem diuisim vocis, sicut si vnicus fuisset patronus: ergo suum votum diuisim quilibet exprimere poterit: licet honestius fieret coniunctim: & addit eadem dist. locum habere in p̄curatore ḡniali absentis: cum & ille sit vocandus, ex quo ante vacationem ecclesiæ p̄stitutus erat: & remittit se ad dicta per eum in c. si de p̄ces. p̄b. ¶ Do. Card. in d. c. iij. in vij. colū. in vij. q. recitat dicta Io. And. & dicit Io. And. nō tractasse in d. c. fin. de p̄ces. p̄b. an p̄curator absentis sit vocandus in p̄sentatione: sed an possit p̄sentare: vnde ipse dicit fore p̄cludendum p̄curatorem esse vocandum casu, quo p̄t p̄sentari in p̄sentatione, q̄ est faciēda p̄ collegium: quia in illa vt singuli, nō cadit vacatio. ¶ Dicit tñ Fed. q. xvij. & q. xcij. velle ēt patronum p̄emptū posse agere de p̄emptu, licet male alleget numerū: vt. j. Sed dicit ipse primum verius: & sic opi. loā. And. & p̄ hoc adducit: nam debet sufficere hoc nō esse iure expressum. ¶ Postea in duabus seq. op. po. opponit & soluit de c. j. hoc ti. & de cle. ij. eo. ti. vt. s. fecit loā. And. & idem tenet ipse do. Card. in cle. ij. in §. & vt facilius hoc ti. vbi adducit Lap. in quadā apostilla, de quo. s. sed ipse adhuc tenet cum opi. lo. And. vt tenuit in d. c. iij. in vij. q. ¶ Superuenit do. Abb. in d. c. iij. in si. & format hunc artic. in amplioribus terminis vt. s. nos formauimus: & refert dist. lo. And. de quo proxime: & pro ipsa alleg. Fed. q. xxv. als. xvij. Sed melius dixisset q̄. lxv. vt. j. allega. & pro hoc alleg. l. per fundum. ff. de ser. rusti. p̄ dicit tamē se dubitare: an hoc dictum sit verum, per no. theo. Bar. in l. oēs populi. ff. de iusti. & iur. dicit in j. q. prin. in vj. colū. in ver. tertio dixi oēs vbi dicit siue a collegio p̄sentatus sit explicandus, siue a pluribus, siue a singulis, dummodo in actu maioris p̄ p̄iudicet minori parti: sed debere eos esse simul in illius explanatione, per l. iur. iurgentium. quam als. dicit incipere, suum hæredem. ff. de pactis, & subdit hoc sibi magis placere: nam ex p̄rio dicto maior pars patronorū possit negligere minorem partē: quæ si fuisset p̄ns, potuisset adducere minorē partem ad alia p̄sentationem. Allegat facere qd̄ legitur, & nō, in c. ij. de arbi. lib. vj. ¶ Pau. de Eleaza. in suis q̄onibus in q̄o. incip. a patronis laicis format q̄onem, an p̄ patronus irrequisitus possit agere de contemptu: & format illam sub his terminis. A patronis laicis dā p̄tās religioso ad eligendum & p̄ntandum, qui vno ex patronis nō requisito, absq; sui p̄latali licentia eligit, & p̄rauit idoneū, patronus irrequisitus p̄sequitur cōtemptū, an possit? & primo tractat, an ille religiosus poterit p̄dicta facere sine licentia superioris: de qua hic nō sum⁹ tractaturi: diximus enī. s. in j. parte huius. ij. lib. in iij. q. prin. in vij. arti. ¶ Veniēdo igit ad necessaria, dicit ibi Pau. talē p̄ntationem esse nullam: nā cum isti religiose compromissario data sit p̄tās vno patrono irrequisito, nō tenet electio nec p̄sentatio ipsius compromissarij: & qd̄ sit per eū, est nullum: c. ga. p̄pter. de elec. & c. cum in ecclesijs. de p̄b. lib. vj. & plus est contemptus vnius, q̄ multorum p̄dictio. c. in p̄sti. eo. ti. c. bonā. el. ij. c. qd̄ sicut. §. qd̄ aut. de elec. & dicit hoc habere locū nō solum cum ad aliquos spectat p̄ntatio, vt collegium: sed etiā q̄ pertinet vt ad singulos: alleg. c. venerabilem. §. obiectum, & in §. qd̄ aut. super verbo, voluerit de elec. vbi not. nam ibi tanq̄ ad singulares spectat electio: & tñ in tex. d̄ plus p̄emptū obel. se, q̄ p̄ditionem: & sic p̄ditionem vnius nō nocere, cōtemptū verō sic, tñ licet nō habeat par in parē imperium. ca. innotuit. de elec. tñ renuntiationes, quales sunt iste, sunt necessaria, sicut ille, quæ sunt venditoribus. l. si rem. §. vbi. & l. si dictum. §. p̄sentat. ff. de euic. & nota. in c. cum nobis olim. de elec. ¶ Ad idē adducit. lxij. dist. c. plures. c. nosce. vij. q. j. licet enim de maior. & obediē. c. inter. de of. delega. c. eum cā. & c. vno delegatorū, & hoc ti. c. iij. ¶ Ad ducit ēt, q̄a in re cōi pluribus vt singulis, nihil valet, qd̄ agit, nisi oēs p̄sentant. d. l. per fundum. ff. de ser. rusti. p̄ dicit. & de ser. vrba. p̄ dicit. l. parietem, & commu. diu. l. Sabinius. vbi plus operatur p̄emptus, q̄ si esset p̄ns, regu. in re cōi. de reg. iur. lib. vj. & electio & p̄ntatio est apud oēs, ita q̄ apud nullum. c. j. hoc ti. vbi hoc nō, & oēs sunt vocandi, quos negotium tangit. de tpibus ordi. c. si archiep̄s, de officio Archi. c. ad hæc. de maio. & obe. c. humilis. nā in p̄cedendo haustum aquæ oēs sunt vocandi qui ius habent. ff. de aqua plu. arcē. l. in p̄cedendo. ergo concludit p̄ntationem nō tenere. ¶ Postea allegat Pau. in p̄ri. & valere, & non debere reprobari p̄sentationem p̄pter contemptum patroni, adducendo primo, quia in electionibus vel p̄sentationibus in quibus nō requirit certa forma, de qua in c. ga. pp. de elec. p̄t dari p̄ quēcunq; p̄tās eligēdi, siue sit maior, siue sit minor pars. alleg. ca. p̄stitutus. de appell. & valet, qd̄ sit a maiori parte, & cum contemptu minoris. alleg. c. iij. hoc ti. & d̄

# Cæsar Lambertinus Episcopus

esse rōnem: q̄a patroni cōsentiant vt singuli. Secus, si cōsentirēt vt collegiū: q̄a tunc requireretur oīum consensus vel maioris partis totius. c. cū in cūctis. de his, quæ sunt à maior. par. capi. & ita dicit notari per Compo. in c. cū ecclesia vestra. el. j. de elec. & p̄ hoc possit dici ex habentibus consentire vt singuli hodie posse vnum consentire, cras alterum, & sic de singulis: & ex accessu vni<sup>9</sup> ad alterū fieri, validū q̄d à posteriorib. fuerat inchoatū: & hoc dicit probari in d. cap. venerabilē. de elec. §. quod autem versū. nunquid ibi expectari, vel non potuerint, vel adducit: & idem eo. tit. c. licet. & in c. vbi periculū. §. si vero. & c. indēnitatib. §. si autem. & seq. de elec. lib. vj. & dicit posse esse rationem in illis, vt singulis: quia eis variare licet. c. cum autem. & c. pastoralis. §. j. hoc tit. Item adducit aliam rōnem: quia vnus nō habet plus potatem, quā alter, per quod aliū requirere nō tenetur, nec ei ali qd denūtiare: Quod satis dicit p̄bri in l. Sabinus ff. cōi diui. fec<sup>9</sup> dicit esse in collegiis, vbi omnes sunt requirēdi. c. j. de his, quæ fi. à maio. par. capi. cap. cum in ecclesijs. de præben. lib. vj. & collegium potest iudex singulorum de collegio. c. irrefragabili. s. excessus. de offic. ordi. vbi hoc not. ¶ Adducit et, se non reperire, propter hoc factum debere cassari præsentationem: immo potius approbari ex quo in eadem voluntate persistunt, quia eorū interest: nam hodie idem p̄nt dicere quod heri: & sic istum non vocatum non excludunt: sed quilibet declarat voluntatē suam abq̄; aliqua solēnitare. c. iij. & c. transmissio. hoc tit. dummodo fiat p̄ntatio electionis noīe patronorum: & de hoc dicit notari bonū arg. in ca. perpetuo. de elec. lib. vj. ¶ Respōdet modo Pau. ad adducta in p̄rimo, & primo ad illud plus obstare contemptū vnus & c. quod licet obstat, non tñ int̄m, vt possit facere, quod actum est: quia nō reperitur hoc iure scriptū: licet sit secus in collegiis, propter superius allegata. ¶ Ad c. venerabilē. vero de elec. respondet licet Hosti. ibi notet ad illos pertinere electionē, vt ad singulares: tñ hoc vñ verum: immo cum ibi electores ius populi seu exercitus habeāt, qui fecit, seu elegit sibi imperatorē. xcix. distin. c. legimus. & electores imperatoris successerint in ius, & locū exercitus eodē iure censerī debēt, videlicet iure vniuersitatis. c. dilectus. de præben. el. iij. c. cum dilectus. hoc tit. reg. is. de reg. iur. lib. vj. Sed in casu nostro cum ius præsentandi comparat patronis vt singulis, poterit præsentatio separatim fieri. Nec obstat in præsentatione esse denuo præsentationem requirēdū assensum. d. l. per fundum. ff. de seruit. iustic. prædi. & no. lxij. distin. c. quāto. quia soluit ex iuribus & rōnibus. §. adductis. & dicit sibi videri nō obstare: nā licet non sit vocatus per comparatos, vel per compromissarium: tñ vocatur per ep̄m: iuxta formam. c. si de elec. lib. vj. ex quo ab ep̄o electio & præsentatio est approbanda & admittēda, & ita transit Pau. in d. ix. sua. quest. ¶ Lap. allega. viij. sol. iij. in j. col. hoc tit. dicit patronos laicos nō arctari ad formam. c. quia propter. de elec. & ideo eligunt in p̄ntandum alternatiue, quāquā electoribus hoc non liceat, constituant procuratores ad præsentandū, etiam si sint præsentēs, & nō impediti compromittūt alicui alijs dīcentibus trāsmittūt, & cōmittunt voces singulariū, si ad eos tanquā ad collegiū p̄inet facultas præsentandi: itē vna pars p̄t per aliam, altera per se præsentare: vt dicit no. Pau. in c. nobis. hoc tit. & sic vñ velle patronos nō debere simul cōuenire: nec de contemptu agere posse, cum nō teneantur ad formam. d. cap. quia propter. & multa alia s̄ria electionib. faciāt. ¶ Sed idē Lap. in quadā sua apostilla: vt eū refert do. Card. in cle. iij. in §. & vt facilius tenet in p̄ntatione p̄ronorū fore vocādos p̄p̄onos quāuis singulares alias eos posse agere de p̄ceptu alle. qd̄ no. lo. Cal. in c. venerabilē. de elec. dīcēs ibi videri casum. Sed do. Card. dicit illud nō facere: nā ibi hoc ideo est: q̄a electores imp̄atoris vident habere ius eligendi tāquā collegiū ex antiqua cōuetudine, vt dicit se: & lo. Cal. dixisse. ¶ Do. Fede. de Senis in cōi. lxx. infra scrip̄ta q̄ones, in iij. dubio. dicit ex quo in casu p̄slij sui ex forma cōpromissi, ad illos spectat præsentatio tanquā ad corpus vniuersitatis, & non vt ad singulos, debere eos coadunatos eligere, & coadunationem fieri per illum, ad quē spectat cōgregare vniuersitatē, & electorib. discordantib. valere, & tenere quod fieret à maiori parte capituli, seu cōcillij, dummodo fuerint legitimē conuocati: nā p̄sentes possunt procedere ad p̄ntationem, & valebit quod fit à maiori parte capituli, seu concillij, vt no. in c. cum nobis olim. de elec. & dicit esse speciale in electione, cum in alijs negotijs vniuersitatis duæ partes debeant esse p̄sentes: vt ff. q̄ cuiusque vni. no. tel. nulli. & l. sequen. & dicit facere ad præmissa quæ notat gl. in ca. dudum. de reb. ecclē. non alie. & dato q̄ Præpo. haberet sibi aliquam partem vniuersitatis, si non habeat maiore partē, nil t̄le tenet eū, nec eius voces augentur: & facere ē, quod not. gl. in ca. vnico. ne sede vacan. lib. vj. & si p̄soni erunt in tanta discordia, vt nō possit perueniri ad maiore partem ipsorū, imputabile is nam nisi concordent infra t̄ps iuris, deuoluetur eorū ius ad p̄po

situm, ad quē pertinebat admissio p̄ntationis. alleg. c. postulasti. de concef. præben. ¶ In quinto vero dubio dicit, quāuis sufficit p̄ntationem fieri à maiori parte venientū, si sunt conuocati: tñ ad tollendū oē dubium, bonū est duas partes esse p̄ntes: & p̄ualebit id quod facit maior pars illarū duarum partū vniuersitatis: vt ibi per eum. ¶ Idem Fede. in consi. c. iij. nobilis quidam. in j. dubio. dicit p̄ntantes iure collegij fore vocandos, iure singulāri vero non, nec de contemptu agere: quia istis præsentatibus: vt singuli nō inueni in iure cautū: q̄ debeāt se requirere: sed sufficit esse factam p̄ntationem à maiori parte: vel à pluribus eorū, ad quos pertinet. c. iij. hoc tit. licet sit honestum & cautum eorum vocem requireri: vt dicit seruare cōuetudinē: & facere quod not. in Spec. de instr. edit. §. nūc aliqua. in xij. col. in verbo, sed quęritur, an exequutores, & quod no. in reg. quod oēs. & in reg. in re cōi. de regu. iur. lib. vj. postea vñ dicere hanc distin. nō tenere, & incontinenti se corrigit: & dicit, sed imo bona est. uot. per Io. And. in c. iij. hoc tit. ¶ Dicit etiam ibi Fede. & aliud pulcherrimū: q̄ in casu, quo sunt vocandi comparati, si sunt vocati ad electionem, licet sit faciendā p̄ntatio, non per hoc p̄nt dicere se nō fuisse vocatos: quia electio est p̄ntatio. alleg. c. j. & c. si. & no. in cap. nobis. hoc tit. & clare. in ij. eo. tit. ¶ Sed idem Fede. in consi. c. iij. incip. primo quæritur. in j. dubio. dum quærit, an patronus cōtempus in p̄ntatione possit prosequi contemptum? & dicit q̄ sic, per regu. quod omnes tangit. & per c. ad hoc. in fin. de offic. archi. Item contemptus potest petere, quod factum est eo contempto, cassari. c. quod sicut. & c. bonę. el. j. de elec. & de præben. c. cum in ecclesijs. lib. vj. et si contemptus fuerit laicus, det electionem venerabilem: & dicit videri casus in ca. ea noscitur. de his, quæ sunt à præla. & multo fortius in patronis ecclesiasticis, in quibus est minus ius, quā in laicis, cum in laicis sit fortius ius. c. cum dilectus. hoc tit. Item cōtemptus consilij habet retractatē, quod factum est. c. cum olim. de accusa. ca. nouit. de his, quæ sunt à præla. Multo ergo fortius, vbi contemnitur cōsentius aliquis, quod est plus, dicit videri casum in c. illud. & in ca. ex insinuatione. hoc tit. & xvj. q. vij. c. decernimus. ad idem alleg. lxxvj. distin. c. j. & vij. q. j. ca. licet. ibi, attestante populo, ne postmodū retractatio fiat. & lxij. distin. ca. quanto plebs principalis. cū tribus sequen. & ca. vlti. postea dicit ad quid valeat ista cassatio, cū ipsi cō p̄ntes iterum cōsentiant in illū, quē præsentauerāt. soluit, q̄ satis iuri & petitioni actoris: allegat ad idem quod no. de cā pos. & proprie. c. cum super. in gl. ij. & de elec. ca. bonę. el. ij. Item dat aliam cām: quia fortē patroni alij sunt dēnati ex aliquo crimine, propter quod amiserunt ius pa. & sic vellent consentire, nō possent: & ideo cassatio multum operaretur: quia contemptus solus præsentaret, & sic Fede. tener cōtra ea, quæ concluderat in proximē allegatis duobus consi. ¶ Do. Abb. postea in consi. lxxvj. plura sunt examinanda, in ij. dubio. in ij. vol. tener cum Io. And. in d. c. iij. hoc tit. & contra dicta ibi per eū in sua lectura: & dicit maiorem partem patronorum posse præsentare, etiam minori parte non vocata: & dicit hanc esse communem opinio. quam dicit tenere Io. And. vbi. §. & illam communiter sequi doct. scribentes post eum. Et tenuisse et nouissime Fede. consi. xvij. sed melius dixisset cōi. lxx. & c. iij. vt. proximē allegauimus: & iterū dicit ita cōiter doc. cōcludere p̄p̄onos posse separatim p̄ntare. Secus, si spectaret ad plures tanq̄ ad collegiū: quia tunc procedunt iura, quę dicit plus obesse cōceptum vnus, q̄ multorum dīctio, & sic dicit casu suo cē certū ad parrochianos spectare p̄ntationem, tanq̄ ad singulares, nō autē vt ad collegium, ex quo ipsi parrochiani nō facient collegiū, cum nō reperiat tale collegiū à iure approbatū: vt in l. j. cum ibi no. ff. de colle. illi. & dicit facere, quod no. Bar. in l. si. ff. eod. tit. & Innoc. in c. dilecta. de excessi. præla. & in c. cum arbitrorū. de offi. ordi. & subdit hęc opinionē, tanq̄ cōtem obsequari in p̄ntica: licet iudicio suo possit aliquotulum cauillari per theo. Bar. in l. oēs populi. ff. de iusti. & iure. & in l. ad suum heredem. ff. de pact. tñ dicit ipse in casu sui consilij, cessat omnis hæsitatio, cum in facto præsupponatur cōuetudinem esse in loco: vt maior pars p̄ronorum p̄nter absente minori parte: & sic in illo casu fore cōcludendum illā p̄ntationē non potuisse impugnari p̄p̄ absentiam minoris partis. ¶ Gay. in d. repe. c. si. in xlviij. col. de elec. lib. vj. tener cum Ioan. And. & alle. d. consi. Fede. corruptē. & Domi. in capit. sicut. de elec. lib. vj. & Nico. i. Abb. in cap. cum omnes. in vj. col. de consi. & dicit post Fede. esse honestum patronos requireri: sed est in pen. col. & Abb. in c. cum omnes. circa medium. & non tenet cum Io. Andr. sed cum opin. sua quam tenuit in d. cap. iij. ¶ Do. Philip. de Sarra. in d. capit. iij. in xij. char. in versic. ex quibus infero Io. Andr. hoc tit. tener cum Ioan. And. vbi. §. & illam dicit tenere ibi Calde. Burri. & Cardin. & rationem dicit illius membri, quando vt ad collegium spectet præsentatio esse: quia tūc nō p̄nt illum actum expedire sigillatim: imo oportet, vt in forma. c. cōgregati. in vnum.

Alius est enim actus singulorum, alius vniuersitatis: vnde sicut præs nō est in singulis, sed in vniuersis & collegiis: ita oportet vt vniuersi expediant actum. c. cum oēs. de p̄sbi. nam vbi ad aliquid corpus spectat p̄ntatio, singuli vt singuli nihil p̄nt. alleg. Archi. in c. si plures. xvj. q. vij. & in c. vni. hoc ti. in vj. & post But. ibi alle. gl. magistrum in c. beneficiū. de reg. iu. li. vj. quæ dicit, q̄ licet exi-

11 stens in anno p̄bationis non habeat vocem in electione, nec sit vocandus, qui eligere nō p̄t, tñ poterit p̄sentare: quia hunc actum expedire poterit sigillatim, absq; q̄ exeat monasteriū. per quam gl. dicit Bur. velle in d. c. iij. illum posse etiam declarare arbitrium, si esset solus: vel etiam possit eligere pauperes Christi, si esset executor: & dicit esse rōnem d̄iæ, fm lo. And. in d. c. beneficiū. in si. gl. magna, in nouella: ga fortius est ius, q̄ spec-

12 at ad aliquem iure singulari, q̄ q̄ spectat iure collegij: & facilius euclit fm q̄ primum: vt dicit patere per no. in c. cū oēs. in j. gl. p̄ti. & dicit hoc approbare. Pau. de Eleaza. loā. de Ligna. Lap. & Domi. ibi. postea refert Ab. in d. c. iij. tenere p̄ p̄dictos: & cum Abb. ibi pertransisse Benedi. Capram. ibi hoc idē voluisse Abb. in c. in genesi. in gl. in verbo zeli. de elec. & Lap. in cle. ij. hoc ti. & tandem p̄cludit opi. loā. And. cōiter approbatā. ¶ Do. Roch. in hoc trac. in verbo, honorificum. in lx. q. quærit principaliter de hoc art. Et primo recitat opi. lo. And. de qua. s. quam dicit ipsum etiam tenere in addi. ad Spe. hoc ti. in addi. incip. va care. & alleg. But. & Feder. & Abb. in s. alleg. q̄. pro ista parte: & Cald. in d. p̄. ix. populus, & in p̄. xv. duo bis p̄ntant hoc ti. & Per. de Anch. in repe. c. canonum statuta. in ix. char. in vers. vltimus quæro. de p̄sbi. vbi dicit vnum patronum posse p̄ntare hodie, & alium cras. adducit etiam Bertachi. in reper. suo sequentem lo. And. in verbo, patronus. in ver. patroni simul. ¶ Pe. ea do. Roc. alle. doc. tenentes p̄triam partem: & in primis alleg. Ab. in d. c. iij. quem. s. retulimus, & in c. cum oēs. de p̄sbi. in pe. col. & in c. in genesi. de elec. in pen. col. in ver. ad vnum tñ notabile, & in c. venerabilem. in xij. no. co. tit. & sic dicit Ab. esse p̄rium sibi: adducit etiam Fely. in d. c. cum oēs. in xvj. colū. in ver. & ex istis infertur, dicentem ita a p̄sbi. in facto, & obtinuisse. adducit etiam Bartho. Bellenci. in apostillis ad Abb. in c. cura. hoc tit. volentem ex tribus duobus p̄ntantibus, cōtempto tertio p̄ntationem non valere: licet subijciat p̄ntationem ratificari posse p̄ tex. in d. c. cura. & interrogatus se ita respōdisse affirmat. ¶ Subsequenter ipse Roch. dicit se tenere opi. p̄dictam p̄ loā. And.

13 ¶ quia fundamentum illius fm eum est solidissimum. s. vbi maior ps p̄iudicat minori, debere semper puenire: & hanc dicit esse reg. fm Bar. in d. loēs populi. in v. col. & illā approbasse doc. 14 ibi & Per. de Anch. in loco. s. alle. ¶ & ad reg. nō esse discendū, nisi reperitur fallentia: iuxta gl. in loēs definitio. ff. de reg. iur. & Bal. in l. j. iudices. in iij. colū. in ti. de pace iura. firmam. in vltibus feudo. dicentem monco te: q̄ in dubijs à textu & regn. nō recedas: & plura alia circa hoc alle. videlicet Bal. l. j. ij. col. C. de sac. sanc. ecclē. & in l. si tutor. C. de seruo pignori dato manumif. & Pau. de Ca. p̄. cxxij. dubia, de quibus quaritur in ij. colū. & optimo tex. nō solum fm eum allegari in c. ij. in fin. de p̄iugio leproforum, & in c. sanē. vers. finem. xv. q. iij. & hinc dixisse Ab. post lo. An. in c. salubriter. in v. q. de vsu. q̄ vbi est reg. p̄ aliquo volēs allegare p̄rium, debere allegare casum expressum: & hæc opinio est honesta fm Fede. in d. p̄. c. ij. ergo tanto magis sequē-

15 da. ¶ Quam dicit Roch. comprobari tali rōne, duo specialia nō debent p̄currere circa idem. l. j. cum gl. & ibi summat Bar. C. de dotis promif. Sed in casu nōstro vnum sp̄ale inducitur cōtra reg. iuris: vt q̄n. ius pa. competit pluribus, vt singulis, nō requiritur ad p̄ntandum oīum p̄sentus: sed sufficit maior pars: vt dicit se declarasse ibi in q. lviij. Ergo nō debet aliud speciale cōcurrere p̄ reg. p̄allegatam patronos simul nō puenire in p̄ntatiōis actu, ex quo puenire debēt, cum simus in casu, in quo maior ps p̄iudicat minori. Pro hac etiam p̄clusionone alleg. decisi. d. Ale. in l. iurifigentium. s. fi. per illum tex. ff. de pac. adducemem alias autoritates. ¶ Et dicit se reperisse Reuerf. partem fratrem An. get. de Calua. in summa sua, in verbo, ius pa. in vers. xxj. idem tenentem. ¶ Limitat tamē ipse Roch. p̄dictam p̄clus. vt nō procedat, quādo aliter se haberet p̄suetudo alleg. Abb. in d. p̄. lxx. vj. Fede. in d. p̄. c. ij. & no. in d. c. cum nobis, & ita residet ibi Roc. ¶ Superuenit Pau. de cita. in hoc trac. in vj. par. in xij. q. in vers. non puto posse, qui dicit se putare posse sp̄erni p̄sentationem factam aliquo, vel aliquibus patronis nō interuenientibus, nec vocatis: & alleg. Lap. & Card. vbi proximē qui re vera hoc nō dicunt vt. s. retulimus. ¶ Sed idem Paul. ibidem in xij. q. quærit 16 qualiter, & quomodo p̄dicatur sp̄erni p̄sentatio: & alle. Arc. in ca. decernimus. xvj. q. vij. dicentem tribus modis dicit sp̄erni. Primo, cum non vocantur patroni, quando commodē vocari possunt & expectari: vel si vocatur & adest: & expellitur, siue si adest, & nō admittitur ad p̄sbi. ¶ In. xxix. verō. q. in d. vj. part.

Pau. principaliter de huiusmodi arti. quærit, & recitata opinio. loā. And. & impugnationem Abb. dicit se putare veniorem esse opi. lo. And. & nō obfata. l. & suum. s. ff. de pac. quia vt Abb. fatetur pactum: aliud alteri potest p̄iudicare circa eundem actum: & ideo ex speciali causa debent simul puenire: quia q̄ omnes tangit & c. & si maior pars remittit debitum, infertur dānum alijs, ideo requiritur omnium conuentus: sed in casu nōstro p̄sentatio vnus nō nocet alteri quo ad actum p̄sentandi: quia quilibet potest p̄sentare quem voluerit & etiam variare: vt in c. quod autem. hoc ti. cum igitur factum maioris partis nō p̄iudicat minori, quo ad p̄sentandum: ergo iste actus p̄sentandi poterit fieri a laicis separatim, quāuis nō sint conuocati vel collecti. ¶ Mouetur etiam, quia iste actus p̄sentandi pertinet ad omnes, vt ad singulos ergo poterit fieri successiue per ipsos patronos separatim. l. per fundum. ff. de ser. rusti p̄dio. l. si. ff. communia p̄radio. ¶ Nec dicit obfata doctri. Bart. in d. l. omnes populi, quia loquitur in his que sunt cōia pluribus vt vniuersis: & tunc fatetur, dicit ipse, omnes debere conuenire: vt quando plures efficerentur patroni in solidum succedendo vni patrono: & tamen omnes nō possunt facere nisi vnam p̄sentationem: vt no. in c. j. hoc ti. & dicit tunc fortē posse procedere opi. Abb. vt tales simul pueniant, & faciant vnam p̄sentationem: & pro p̄dicta opi. dicit videri facere doctri. Bart. in d. l. omnes populi, per l. de quibus. ff. de legi. & per d. l. fin. autem. ff. de aqua plu. arcen. ¶ Dicit etiam Bar. loqui in his, quæ spectat ad plures, vt vniuersos: vt de staturo faciendo: & tunc esse fatē dum omnes debere puenire: secus, vbi aliquid spectat ad plures, vt ad singulos. tunc enim possunt, & maxime, quando vnus nō p̄iudicat alteri: vt in isto actu p̄sentandi. Ita dicit postea incidenter reperisse tenere Card. in cle. ij. s. vt facilius. hoc tit. ver. quæro, an in facienda p̄sentatione de qua hic. ¶ Quæ tamen dicit limitanda, nisi esset p̄suetudo q̄ patroni pueniant: quia talis p̄suetudo esset attendenda. c. fi. de p̄sue. & ita residet Paul. de 17 cita. vbi. s. ¶ Ex cuius dictis colligo vnum: t̄ q̄ si sunt decem hæredes vnus patroni debent simul puenire ad p̄sentandum se cundum eum: quia debent omnes facere vnam p̄sentationē. ¶ Hoc tamē dictum nō credo procedere: nam licet omnes sint hæredes vnus: tamē nō p̄sentant vt vniuersi: sed vt singuli, ex quo quilibet potest dare votum suum, cui vult. vt dicunt loan. And. & Card. in sol. quam dant ad p̄rium, q̄ opponitur de. c. j. hoc ti. & de cle. ij. eod. ti. vt. s. retulimus: ex quo quilibet votum suū poterit diuisim exprimere: nec per hoc aliquis p̄t dici contemptus. ¶ Et ita etiam vult do. Phil. de Sacra. vbi. s. referendo Card. & But. ibi etiam p̄ Pau. & pro p̄dictis est text. in d. ca. iij. hoc ti. qui loquitur de pluribus hæredibus dissentientibus: & sic simul nō p̄ntantibus: vt proximē illum tex. p̄derauimus. ¶ Videtur quot & quanta in hac difficultate per doc. dicantur: sed illa restringēdo tota difficultas p̄sistit in soluedo p̄rium formatum per Abb. de doctrina Bar. in l. oēs populi. in ij. q. prin. in vers. tertio dixi. oēs. in vi. col. que vt melius p̄siderari possit, pono illam hic, quasi de verbo ad verbum: nā quærit ibi Bar. quid si oēs de populo p̄sentant separatim in eorum domibus, & sic nō pueniunt vocati, an teneat dispositio, si patet per publicum instrum: 19 & arguit p̄ & d. & demum ponit duas regulas. ¶ Prima, quia in his quæ pertinent ad plures vt vniuersos, requiritur simul omnium p̄sentus. alleg. l. ij. de decur. & c. in genesi. de elec. ¶ Secunda est regu. q̄ in his, in quib. p̄sentus maioris partis p̄iudicat minori, etiam si pertineat ad plures vt singulos, requiritur q̄ illa fiant simul. alle. l. iurifigentium. s. fi. ff. de pac. sed melius dixisset. l. & suum hæredem. s. hodie. ff. de pac. dicit demum non obfata. l. fin. ff. commu. p̄radio. & l. si autem. ff. de aqua plu. arcen. quia ibi loquitur in communi pluribus, vt singulis: nec consensus alteri p̄iudicat. Ita Bartolus. vbi supra. ¶ Et ex his vltimis regul. elicitur tertia regul. quod cum aliquid est commune pluribus, vt singulis, & consensus partis alteri non p̄iudicat, licet fiat semorim, tenebit actus, per dicta iura, & per l. fundum. ff. de ser. tut. rustic. p̄radio. & has tres regul. ponit etiam Bartolus, soluendo contraria in dicto. s. hodie. Et sic quod in casu, quo res spectat ad aliquos, vt vniuersos, & in casu quo vt singulos, sed possunt p̄iudicare alijs, debent simul conuenire, quando verō non noceret alijs poterit actus fieri separatim. Et idem vult Baldus in dicto. s. hodie. in prima columna, in versiculo quinqueagesimo nota. ¶ Aduerte etiam ad aliud, quod in casu secundæ regulæ, Bartolus, & sic, dicti. s. hodie. vltra quod simul conueniant, in quo æquiparatur dispositioni collegiali, requiritur vnum vltra collegialem dispositionem, quia in illa sufficit & tenet, quod sit à maiori parte duarum partium comparentium, si omnes sunt vocati, vt in d. ca. in genesi. & capit. cum nobis. in penulti. & fi. colum. de electio. in illo tamen casu si omnes sunt vocati, & cōparēt duæ partes creditorū, quāuis maior pars

# Cæsar Lambertinus Episcop.

pars ipsorum velit, nihil erit nisi sit maior pars oïum etiam absentium. Ita Bal. ibi post prin. ij. col. Albe. de Rosa. Paul. de Castr. Alexã. & oës. ¶ Aduerte etiam ad aliud: nam in casu. d. s. hodie. 20 nō statur: solum maiori numero, sed etiam ad esse maioris partis considerantur alia: videlicet, interesse ipsorum singulorum: & q̄ sit maior pars respectu personarū, respectu autoritatis ipsarum, & illarum bonitatis, & dignitatis: vt ibi Bal. & prædicti oës doc. & sic oïa ista attenduntur quāuis sit maior pars omnium illa sola rōne, ppter damnū singulorum, ppter q̄ si oïa ista nō concurrerent, nō pōt etiam maior pars in damnū minoris disponere. Vnde dicūt oës ibi prædicti doc. q̄ si illi creditores vel maior pars omnium remitteret hæredi debitoris rotū debitū, nō teneret: quia ibi fauore libertatis hoc inducitur, vt non fiat nocumentum omnino singulis: sed præiudicetur in parte, vt releuetur in reliquo: quia si nō fieret remissio partis, ille nō adiret hæreditatem. Vnde si totum relaxant, non tenet actus: quia nocent in totum reliquis: & si sibi nocere poterunt, nō tñ reliquis: vt oës doc. ibi cōsiderant post Gulielm. ¶ Vbi quærunt prædicti doc. quare maior pars pōt ibi illud facere? & dicunt quia alias minor pars noceret maiori, ex quo si nō fieret, nō adiret hæreditas: & maior pars creditorum amitterent credita: vt pulchrè Paul. de Castr. ibi. ¶ Istis sic præmissis, est aduertendū, quātum ad primam reg. Bar. illam facere pro dist. Io. And. cum loquitur de actu explicando per collegium: vt collegiati sint vocandi: nam idem vult Io. And. difficultas ergo est in secunda regul. Bar. quando actus spectat vt ad singulos: & licet Bar. faciat illam reg. tñ in rei veritate illa nō est regu. sed fallentia reg. Est igitur reg. illa, quam posui ex dictis Bar. p̄ tertia reg. nam reg. est q̄ n̄ aliquid spectat ad aliquos vt ad singulos p̄nt ipsi etiam separatim eorum vota dare quāuis in simul nō conueniant: vt in d. l. p̄ fundum. cum alijs. s. allega. Sed hæc reg. fallit in casu. d. s. hodie, & quæ sit ratio fallentia multa fuerūt. s. adducta fauore liberationis, vt hæreditas adeatur: vt creditoribus satisfiat: & ne minor pars præiudicet maiori: & ideo permittitur etiam maiori disponere de minori in eius vtilitatem, non aut in damnū: vt etiam s. diximus, & tantum attenditur istud damnū, vt debeant esse maior pars omnium, & nō comparentium, vt ibi: si igitur hoc est sp̄ale in illo casu: & in d̄rium est regu. cōis. Q̄ ergo sit illatio ex illo casu ad casum nostrum cōi regu. relicta, certè mirandum est. ¶ Fortifico prædicta. Q̄ enim damnū patitur patronus nō vocatus, cum semper vsq; ad vltimum diem quadri-mestri p̄sentare possit: vt dicit gl. in c. eam te. & ibi oës hoc tit. in casu verò. d. s. hodie. remissio quæ sit per maiorem partem creditorum consummant actum in totum: adeo vt minor pars vel nō comparentes nō p̄nt aliud facere, q̄ id q̄ fecit maior: sed in casu nō nō vocati adhuc p̄nt p̄sentare alium. ¶ Et si dicere, vt dicit Abb. q̄ si oës essent p̄sentes, forsitan oës cōcordaret, rñdeter tunc illud debuisset esse in consideratione, si post actū nō posset sequi concordia. sed quis phibet nō vocatum comparere, & sequi gesta per alios p̄stantes? certè nullus: imo eum hoc facere posse p̄batur in d. c. iij. hoc ti. ¶ Fortifico etiam prædicta: nam vt dixi in casu. d. s. hodie. fuit facta illa dispositio d̄ regu. d. l. per fundum, & aliorum iurium ppter multas specialitates: sed quō istæ specialitates concurrant in casu nostro, nō apparet: sed bene apparet diuersitas, vt. s. ergo mala illatio & argumentatio de vno casu ad alium. ¶ Item in casu. d. s. hodie. eramus in damno quantitatit, de qua quilibet patiebatur damnū suum, puta in credito suo diminuendo: ideo ex quo oës tãgebant, oës erāt vocandi: sed in casu nostro licet quilibet possit p̄ntare: nō tamē quilibet pōt facere, vt p̄ntatus per eum instituat: sed vnus est instituentus. d. c. iij. ¶ Ideo ego facerem infra scriptam diuisionem p̄ clara doctrina p̄ntatium: nā aliquis est casus: vt in l. p̄ fundum. cum concor. ff. de ser. rusti. prædio. & ex quo illa cā spectat ad singulos, vt singulos, p̄nt simul & separatim de ea disponere: & requiritur consensus oïum: & nō sufficit maioris partis: quia interesse omnium d̄horum vertitur: & quilibet debet habere grarum portionem suam esse liberam, & nō seruam: & iste casus nō pōt adaptari in casu nostro, quia in eo non quilibet pōt institutum ad sui p̄ntationem: nec etiam isto respectu parui p̄iudicii requiritur omnium consensus, adeo. vt si vnus consensus desit nō teneat: vt in d. l. per fundum: sed tenent facta à maiori parte. vt in d. c. iij. ergo casus noster nō concordat cum casu. d. l. per fundum. ¶ Secundus est casus. s. hodie & nec. ille etiã casus pōt adaptari ad casum nostrum, nec noster ad illum: quia ibi sunt sp̄alitates, quæ nō sunt in casu nostro, quas. s. retulimus, est damnū particulare cuiuscunq; & maioritas ibi nō considera- 21 tur solum in numero: sed quadrupliciter. s. in numero, in quantitate: in qualitate: & in benignitate personarum: & ista nō sunt in casu nostro: sed in eo attenditur principaliter numerus in d. c. iij. hoc ti. nec sunt in eo ille sp̄alitates: nam nō habet quilibet

damnū suum: quia nō pōt quilibet habere p̄ntatum per se institutū. d. c. iij. ergo reg. Bar. formata in dicto loco nō est talis, vt per eam arguatur ad casum nostrum, cum nulla ex dictis regulis, nec etiam illa collegij, quæ est prima in casu nostro, verificetur. 22 tur. ¶ Et ideo dicendum est casum nostrum esse tertium casum, in quo actus est explicandus per singulos, vt singulos, quia nō per collegium: & ideo in hoc concurreret cum regu. l. per fundum. vt p̄ntatio separatim fieri possit: sed dissentit in hoc: quia nō requiritur oïum consensus, sed sufficit maioris partis: vt in d. c. a. iij. nec infert damnū cuiilibet: vt quemlibet tangat: quia si cōsideremus actum p̄ntationis quilibet p̄ntare pōt: & licet maior pars p̄ntauerit, nō phibetur minor quin p̄ntet: q̄ tñ nō seruat in s. hodie. quia alij creditores ibi phibentur vltra petere: sed tenentur obseruare pactum factum à maiori parte, & fructus patronorum est actus p̄ntationis. c. cōsultationibus, & c. ex literis. hoc ti. qui debet esse in consideratione, ne patroni illo priuent. ¶ Item nō requiritur maior pars omnium, sed sufficit esse maior partem respectu minorum partium: vt per doc. per illū tex. in d. c. iij. ¶ Si verò considerabimus institutionem, nō debet esse aliq̄d damnū in consideratione: quia non quilibet poterat habere p̄ntatum per se institutum, vt in d. c. iij. sed debet institui vnus vt ibi: & sic non est verè damnū particulare tangens aliquem ex eis in personam: vel saltem in bonis: vt in d. s. hodie. ¶ Ideo ergo facerem quartam reg. vltra Bar. q̄ vbi actus spectat ad plures vt ad singulos: & in eo nō requiritur omnium consensus: sed maioris partis, nec aliquis ipsorum patitur aliq̄d damnū effectuale isti tales nō habent simul cōuenire, sed p̄nt dare vota separatim: & hic est casus. d. c. iij. diuersus à casu. d. s. hodie, & à casu. d. l. per fundum. licet cum. d. l. per fundum. concurrant cū vno. s. vt possit fieri separatim actus, sicut p̄ntatio. Et ideo do. Fe. in c. cum oës. de cōsti. in viij. col. cum fecisset reg. de qua. s. per d. l. per fundum illam limitauit nō p̄cedere in casu. d. c. iij. hoc ti. & rōnem dicit esse huius limitationis fauor ecclesiarum, propter quem sufficit maior pars, vt institutio sequatur & nō omnium iuxta omnium vota: & istam meam dist. sentit Bal. in l. vni. in ij. col. in iij. q. vbi ponderat q̄n p̄ntationis numerus & nō interesse: vt p̄prie est in casu nostro. s. p̄ntationis: vult etiam istam meam opi. Albe. de Rosa. in l. ad suum hæredem. in s. hodie. in ij. col. in ver. vel dic aut spectat. ff. de pac. vbi distinguit aut spectat res vt ad collegiatos: aut vt ad singulos p̄ faciendū vsum destinari, & nō esse necesse cōuenire: & iste est casus n̄r, aut vt ad singulos nō tanq̄ res cōis, quia cuiuslibet damnū vertitur, & tunc p̄cedat 23 casus. d. s. hodie, & sic tenet q̄d ego dixi. ¶ Et q̄ text. in d. c. iij. p̄bet sic posse fieri p̄ntationem separatim per patronos habentes p̄ntate, vt singuli, & eos nō teneri simul conuenire demonstro, 24 tñ nam verbum dissentio, non solum operatur in diuerso voto, sed etiam q̄ nō simul conueniant. Ita p̄bat tex. in d. s. hodie. in d. l. & suum hæredem. ff. de pac. vbi verbum, dissentiu, ponitur, quia nō oës conueniunt nec in loco, nec in voluntate, & q̄ta velit ille tex. p̄bo nam vt s. dixi doc. ibi vultur in illo casu nō solum debere esse maiorem partem creditorum p̄ntium, sed absentium, vt s. retulimus, ergo nō pōt id inde percipi, nisi quia ille text. dicit, q̄ ante dissentierūt. s. quia nō oës conueniunt, nec oës concordati sunt, statur maiori parti omnium. s. iam illorum, qui comparuerūt, q̄ illorum, qui fuerūt vocati, & nō venerūt, sed in d. c. iij. papa vtitur illo verbo p̄ sua dissensione, & nihilominus vult illum institui, qui à maiori parte fuit p̄ntatus. Probat ergo nō curandū, an simul conueniunt vel ne, imo quāuis simul nō conueniunt, attendatur p̄ntatio facta à maiori parte, & ista sit quarta reg. vt s. ¶ Et sic conclude, nec text. in d. s. hodie. nec doctrina Bar. militare d̄ fm membrum dist. Ioã. And. cum loquantur in alijs terminis. s. super ea se summopere fundasset Abb. & postea do. Roch. & sic opi. Io. And. tenenda est per multa allegata per doc. s. relictos, & ista opi. Io. And. est cōis & seruatur in practica, vt sæpe dixit idem Abb. in s. allega. suo c. lxxvj. in ij. dubio. in ij. vol. quem sequuntur oës doc. s. allega. nisi Abb. Fede. & Lap. in locis prædictis, & vt in illis patet, quilibet ipsorum fuit sibi ipsi d̄rius. Roch. etiam tenuit cum eis fortiter se fundando super reg. Bar. & sup eo, quia concurrerent duo sp̄alia, cuius dicta satis fuerunt resoluta, cum fuerūt declarata dictæ regulæ Bar. & quāuis ipse Roch. alleger fratrem Ang. pro se, tñ si bene inspiciatur ipse frater Angel. in sua summa, in verbo, ius pa. in ver. xxj. tenet cum Io. And. cum quo etiam tenet do. me. Corse. in rept. suo ad Abb. in ver. bo patronus, in ij. col. in ver. si sunt p̄ntes patroni. & Cald. c. lxx. x. & xv. fol. 61. & 62. hoc ti. & pulchrè do. Fely. in d. c. a. cum oës. in fi. xvj. col. & in prin. seq. in iij. declaratione. de cōsti. vbi allegat etiam doc. in c. sicut. vbi Domi. in ij. col. de elec. ho. vj. & Paul. in c. nobis, in iij. col. in ver. pone plures, hoc ti. & But. in d. c. cū oës, & dicit Fely. istam esse cōem opinio. contra Abb. quia doctrina 25 Bar. nō est pro eo. ¶ Et subdit Fely. nota, verbum in dubio nō videtur



videri patronos phtare, vt collegium, sed vt singulares, per glof. magistrum in fi. de reg. lib. vi. & ideo pnt separatim contentire.

26 ¶ Et de canonice vocatis, & qñ sunt absentes, & qua citatio- ne citari debeant: vide satis pulchrè per do. Fely. in d. c. cum oēs. in fi. xij. col. & seq. de consil. & per Furma. in trac. de epo. in iij. par. j. lib. in vij. q. & in q. xxxij. refert dicta Barto. vbi. s. & dicit aliqua pulchra: videlicet qd compromissarij collegij non debent sepa- ratim dare vota, sed in loco collegij. ¶ Et in j. par. iij. lib. in xxiiij. q. dicit electionem nō posse fieri, nisi simul & semel, & alle. Bal. vt ibi per eum. ¶ Et in xxvij. q. ponit oēs canonicos debere esse presentes in scriptura: & non tenere ratificationem eorum, vt ibi: & hæc omnia esse, qd virtute collegij eligunt, & non vt sin- guli: & ita tene & ita practatur. ¶ Bene verum est eos postea per edictum vocari, & si venerint, poterunt phtare: vt in c. fi. de elec. lib. vi. ¶ Et cum Io. And. etiam concurrunt oēs doc. allega- ti. s. in xxvij. art. preceden. j. q. princi. qñ tractauimus, an per edi- ctum possit abbreviari tps alijs patronis ad pntandū datum: & sic comparens possit dicere, nolo pntare nunc: sed volo expectare ad finem tps mihi à iure concessi: nam si tenerentur simul conuenire, nō caderet illa qd. doc. ¶ Ex dictis th. s. relatorum doc. nota aliqua pulchra. Et primo ex dictis Io. And. in d. c. iij. hoc ti. Sed melius Cardin. ibi in fi. vij. q. collige. qñ in casu quo

27 patroni sunt vocandi: pnta, quia rōne collegij habent pntare non solum sunt vocandi ipsi, sed etiam procurator alicui dimissus, si illius notitia hñ: vt. s. vidistis: & hoc, quia in locū dñi ponitur, & in iure pntandū admittitur procurator, ca. fin. de concess. pnt. & diximus latè. s. in j. par. huius. ij. li. in iij. q. prin. ci. per totum. ¶ Collige tēdo ex dictis doc. s. allegatorum, qñ in casu, quo patroni sunt vocandi ad pntandum, & non sunt vocati, ipsi nec eorum procuratores poterunt agere de pemptu, vt in electione fm Io. And. & Card. vbi. s. ¶ Collige tertio ex dictis Pau. de Eleaza. in d. sua. ix. q. incip. à patronis non solum posse pa- tronos singulares singulariter pntare, & agi non posse de cō- temptu per non vocatum, vt. s. sed etiam eos posse singulariter compromittere pntationem in aliquos, vt ibi: de quo th. j. la- tius dicit in xv. art. & vult ibi Pau. posse compromitti in religio- so. ¶ Collige quarto ex dictis Io. And. Card. Butri. Paul. Fedè. &

28 omnium. s. allegatorum: qd si patroni vocant compatronos ad pntandum, cautius agent, quāuis ad eos iure singularem spe- ciet pntatio: vt ibi per eos. ¶ Collige quinto ex dictis Fedè. in p. c. ij. nobilis quidam in v. dubio. qñ in casu in quo patroni sunt vocandi, etiam si vocentur ad electionem, & non dicat ad pntationem, tenebit vocatio: & non dicentur non vocati: quia pntatio adhuc dñi electio. Et p isto dicto adduco omnia, quæ adduximus. s. in j. par. huius. ij. lib. in j. q. prin. in iij. art. vide ibi de hñd. improptiōe. ¶ Collige sexto ex dictis Abb. in d. c. lxx. vj. plura sunt examinanda. in ij. dubio. in ij. volu. qd qñ, vt singuli patroni habent pntare, licet possint pntare separatim vt. s. conclusimus: tamen si pntatio est in loco hoc disponens, tātō magis istud obseruandum erit: vt voluit etiam Roch. in d. verbo. honorificum. in lx. qd. vt in fi. dictorum eius. s. retulimus, & c. s. si secus disponeret cōsuetudo. vt etiam vniuersi singulariter pntarent, illud esset obseruandum: put similiter sensit Lap. in alleg. lxxvij. fol. 29. in j. dubio. in iij. col. & ad hoc allegat qd di- cunt doc. in locis allegatis. s. in vij. pximo art. dum dicunt con- suetudinem fore attendendam circa locum, in quo electio fit faciendā: & si pntatio esset, qd cum spectat ius par. vt ad singu- los, debeant conuenire in pntationis actu, seruanda erit consue- tudo: & tenet Pau. de cita. s. relatus in vj. par. in xxix. q. in fi. ¶ Et pro mea cōsideratione supra scripta addenā do. Fely. in d. c. cū oēs. de pnti. in viij. col. facit reg. de l. per fundum ff. de ser. rustic. pntio. & in ij. limita. ponit casum. d. s. hodie. scum agi de dilata- tione concedenda, qd est idem cum meo, qñ agi de remittēda quota: vt in d. s. hodie, & in v. limita. ponit casum nrm: ergo reg. cit in l. per fundum, & limitationes sunt supra scriptæ: quæ limi- tationes habent diuersas cās limitationum: vnde nō pōt de vna ad aliam argui. l. Papinianus exuli. s. cum mino. de vulga. ¶ Vi- æ tñ gl. j. magistrum in d. c. cum oēs, & ibi doc. oēs, & latissime do. Fely. in viij. col. qui ponit. j. reg. qd habentes rem cōem: vt sin- guli non pnt super illa disponere singulariter, nisi oēs consen- tiant, per d. l. per fundum. ff. de serui. rustico. pntio. & ponit. vij. fallen. ¶ Et in xvj. col. in iij. declara. pulchrè pnt etiam aliā reg. in rebus collegij valere, quicquid facit maior pars collegij, per l. quod maior. & ibi glof. & Bar. ff. ad muni. & gl. in c. j. in verbo. tractatus. de reb. eccl. nō aliena. lib. vj. cum alijs ibi allega- tis, vbi ponit. xliij. fallen. & quinq. no. vide ibi, licet supra scripta considerata per me non tangat, vt. s. retuli. ¶ Et qñ spectat ad collegium actus, quāuis alius, qd electiois & pntationis, debeant collegij simul conuenire, & quare, plene ponit Fely. in c. cum oēs. in fi. xliij. col. seq. de cōsi. ¶ Adde similiter ad pnti-

cta: nam Roch. in d. verbo. honorificum. in lx. q. in fi. ij. col. dicit, quis modus sit seruandus in congregatione ipsorum patrono- rum: & an maior pars possit citari facere minorem, & restringere terminum pntandi à iure præfixum, remittit se ad plene no- ta. per Abb. in ca. cum nobis. col. pen. de elec. & ad no. per eū ibi. In d. verbo. honorificum. in ij. q. de qua nos erimus dicturi. j. in 30 xvij. art. ¶ Adde etiam: nam ipse Roch. in fi. d. lx. q. in versu sed hic suboritur qd. cum tenuerit opt. Abb. s. Ioā. And. & voluerit etiam patronos, ad quos spectat pntatio iure singulari debe- re simul conuenire in pntationis actu, quærit, an si vnus ex pa- tronis pntat singulariter, & de per se, postea congregatis om- nibus simul & semel, put fieri debet, ille qui non pntauit sin- gulariter, sit priuatus p illa vice præter dandi vocem: & cōcludit qd nō: & de hoc dicit esse gl. magnam in fi. & no. in c. fi. hoc ti. & illam assignare rōnem: quia talis pnta nō debet imponi nisi re- periat à iure expressum: & cum illa glo. cōiter transire doc. & etiam allegare Abb. & Mod. in simili in materia in c. quærelā. de iure iur. & ibidem Fely. alia vulgata adducere idem dicit firma- re gl. j. in fi. in c. bonæ. cl. ij. de elec. & cōiter ibi doc. tenere ibi & attestari Abb. in ij. col. allegatem. d. glo. c. fi. & alia ac rñdendo ad obiecta, quæ fieri pnt in d. iur. ¶ Tu aduerte ne hoc dictum transeat indigestum Roch. hoc dixisse tenendo opt. Abb. s. Ioā. And. vt. s. quæ cum nō pcedat, eius dictum non rñd se: niet de aliquo, nisi diceremus casum formatum per Roch. posse habe- re locum, cum aliquis ex patronis habens pntare iure colle- gij, hoc fecisset, in quo tñ possit dici idem, per reg. positam in d. gl. fi. volentem illum, qui pntauit, nulliter posse iterum præ- sentare, & nō puniri: & loquit de patrono ecclesiastico. de ca- pitulo Eboracē. quanto minus & in patrono laico q non puniatur illa vice iure pntandi rectè quia illa pnta nō reperit à iure expressa. nec per nos imponenda. iuxta regul. positam in d. gl. fi. in fi. d. c. fi. hoc ti. p cuius gl. ornata vltra alleg. per do. Roc. adde gl. idem volentem in summa. xv. q. viij. & gl. lxxj. dist. ca. j. p quibus gl. allegatur text. in l. at si quis. s. idem. Labeo. lo. ij. ibi cū in eum pnta statuta nō sit. ff. de relig. & sum. fune. Facit text. in aut. de nō eligen. secundo nuben. in verbo nō est tale qd di- cens. & text. in c. j. ibi nusq. cautum reperitur, ne sede vacā. & ad- de etiam gl. in verbo. priuatos. in c. cupientes. de elec. lib. vj. & text. in c. j. qui. in j. respō. de sent. excom. lib. vj. & gl. in verbo. debiti. in fi. in c. ij. de cogna. spūali. & gl. magna in fina. verbis. in ca. fi. de exce. prælat. & Abb. in c. fi. de præsum. & in ca. ij. in fi. de postu. p- lat. & Barba. in c. j. in xlix. col. de iud. & Domi. in ca. fi. fortè. in fi. in pen. col. de elec. lib. vj. & do. me. Corfe. in cap. cum speciali. de accusa. & de hoc, quando pntatio non tenet, & est nulla, q non priuatur pntans iure pntandi erimus forsan alias dicturi Deo duce.

¶ Nonus artic. ij. q. princ. ij. partis. ij. Librl.

¶ Parrochiani an dicantur pntare vt singuli, vel vt collegium, adeo quod si vt singuli, maior pars patronorum possit pntare minori parte non vo- cata. & nu. 3.

2 Praesentandi ius si parrochianis competat, & aliquis parrochianorum aliam parrochiam incolendam adeat, domumque suam alteri locet, conductori, an verò locatori pntandi ius competat.

4 Summa nemo potest dicere id, quod sibi commune est cum alio.

¶ Dubitatur an dicantur parrochiani pntare vt singuli, vel vt collegium, adeo qd si vt sin- guli, maior pars patronorum possit pntare, minori parte nō vo- cata: Hunc art. formauit Abb. in pximo allega. c. lxxvij. in uoca- to & c. plura sunt examinanda. in ij. dubio. in ij. vol. vt in pximo. ij. art. retulimus: & cōcludit eos cōferri vt singulos: & ideo illos posse separatim pntare: & quia ad eos vt ad singulos, non vt ad collegium spectat pntatio: cum ipsi patroni nō faciāt collegiū, ex quo nō reperitur tale collegium in iure approbatum: vt in l. j. cum ibi nota. ff. de colle. illici. & qd no. Bar. in l. ff. eo. tit. & In- noc. in c. dilecta. de exce. prælat. & in c. cum arbitratorum. de off. ord. & dicit hoc maximè pcedere, si cōsuetudo loci habeat ma- iorem partem parrochianorum posse pntare absentem minori parti. Et ita cōsulendo cōclufit Abb. in d. suo cōsi. ¶ Et p ista parte facit qd dixit Pau. de Monte pico in repe. s. Titia cum nubere. l. Titia cum testō. ff. de leg. ij. in xxxj. q. in xxj. char. in ij. col. in versu. sed dubitari posset, vbi vult, qd si ius pntandi competit parrochia- nis, si aliquis pntatio inorum accedat ad habitandū ad aliam parrochiam, & domum suam locat alteri, locatorem & nō con- ductorem debere pntare, nisi aliud habeat cōsuetudo. de quo di- ximus latè. s. in hac par. huius. ij. lib. in ista. q. prin. in seq. art. ergo vt singulares habent ius pntandi: & nō vt collegium. Et idem vi- de vt velle Io. Cal. in c. fix. populus ecclesiæ. hoc titu. fol. 6 r. vbi vult expresse quilibet de populo singulariter habere ius pra- Lambert. de iure patro.

# Cæsar Lambertinus Epileopus

sentandi: vt multotiens sibi dixit. Tñ idem Io. Cal. in d. q. l. x. & xj. in eo. fol. 6. i. & seq. hoc titu. vult parrochianos debere simul cõuenire, & ad eos spectare, vt cõiter p̄sentent: vt in ipsiſ q. l. apparet. Et licet dicat in d. q. l. ix. quemlibet de populo posse p̄sentare: quia quilibet dat vocem suam, nõ tñ, q̄ illam det separatim: vt ex ipſo q. l. patet. qd̄ pulchrè declarauimus. s̄. in j. par. j. lib. in vij. q. prin. in xv. art. in ver. est etiam circa istud, & in ver. nunc re deundo. ¶ Nec obſtat autoritas Pau. de Monte pico: quia & ipſe vt in eo est videre: & dicemus in d. pximo seq. arti. dicit eos debere in vnũ cõuenire, & quãuis illa nõ habet in illa parrochia, sed in alia: tamen in actu p̄sentationis p̄t cum alijs cõuenire, vt ibi habetur. Et p̄ hoc faciunt oia, quæ diximus in j. par. j. lib. in vij. q. prin. in d. xv. art. de vniuersitate acquirentis ius pa. & de parrochianis & populis acq̄rẽtibz ius pa. diximus ibidẽ in d. j. par. j. lib. in vij. q. prin. in v. art. & p̄ hoc facit. nam licet parrochiani nõ faciant collegium: tamẽ oino, vt vniuersi p̄sentant: & qñ p̄sentant vt vniuersi, debent simul cõueniri, & vocari: vt p̄ Ioã. And. & sequaces in c. iij. hoc tit. vt in pximo p̄cedẽ. art. latè diximus. ¶ Vnde dicerem, qd̄ si parrochiani habet p̄sentare, vt vniuersi: quia hoc vt vniuersi habet ex cõsuetudine, de qua in d. j. par. j. lib. in x. q. prin. in v. art. vel quia de bonis cõiſibus adificauerunt, q̄struxerunt, vel dotauerunt ecclesiam, & tunc habent ius p̄sentandi, vt vniuersi, per ea, quæ diximus in d. j. par. j. lib. in vij. q. prin. in xv. art. de vniuersitate acquirentis ius pa. & ideo debent, vt vniuersi, illud ius habentes vocari in vno loco, & cõuenire: iuxta dispositionem Io. And. in d. c. iij. hoc tit. ¶ Aut verò quilibet parrochianus de suo particulariter p̄tribuit p̄ fundacione, cõstructione, seu dotacione ecclesie, & nõ elemosynaliter: sed vt ecclesiam ad esse deducerent cum cõsensu ep̄i: & tunc nõ habent ius pa. vt vniuersi, sed vt particulares: & diximus s̄. in d. j. par. j. lib. in vij. q. prin. in xv. art. in ver. sed est ad vnum aduertendum, qd̄ cõclusio, & hoc vt velle Lap. folio. 29. allegat. lxxvij. in dei nomine & c. vacante ecclesia. in princ. j. dubii per discursum illius: & isto casu vt particulares p̄sentabunt: iuxta q̄sil. Abb. de quo. s̄. ¶ Ex cuius Abb. dictis dicerem tam in primo casu q̄ isto cõsuetudinem fore obseruandam, an parrochiani in simul vel separatim habeant p̄sentare: vt diximus in pximo p̄cedẽ. artic. in ver. collige sexto. ¶ Et melius cõsiderando q. l. ix. Io. Cal. dicit illud velle p̄rium eius, ad qd̄ allegatur: & sic ius pat. spectare ad parrochianos cõiter: & sic eos debere in simul cõuenire p̄de. rãdo verba eius ibi, videlicet est eis p̄sentatio cõis & ibi q̄ ne mo p̄t dicere, suum esse, qd̄ est sibi cõe cum alio collegialiter: & ibi, sicut nõ p̄t dicere suum ille qui est de collegio vel vniuersitate: & ibi ita existente aliqua vniuersitate patrona: & ibi est faciendum per eos cõiter: & in multis alijs locis: ergo concludit & cõsiderat ibi vniuersitatem & singularitatem, vniuersitatẽ ad veram essentiam vniuersitatis: singularitatem ad effectum dande vocis in ipsa vniuersitate, & collegio: quia quilibet dat vocem suam: & ita intellige, d. consil. Io. Cal. quia ita loquitur.

¶ Decimus artic. ij. q. princip. ij. partis. ij. Libri.

- 1 ¶ Parrochianis si ius patronatus competat ex aliqua consuetudine, locator domus que erat in parrochia, an potius conditor sit vocandus ad p̄sentandum, & non vocatus possit agere de contemptu. ¶ m. 6. 7.
- 2 Ius patronatus acquiritur cõstructione, fundacione, & ecclesie dotacione.
- 3 Ius patronatus per se locari non potest.
- 4 Consuetudo non protendenda vltra suos terminos.
- 5 Ius patronatus cum spectat ad vniuersitatem, vocandi sunt regentes vniuersitatem: si ad populum, vocandi sunt illi de populo.
- 6 Parrochianis si ex consuetudine habeant ius petendi rectorẽ, tum non sunt de iure vocandi, nec inde eis competit ius agendi de contemptu.

**Et ex** Proximè dictis dubitatur. x. p̄pone ius pa. competere parrochianis ex aliqua cõsuetudine, iuxta tex. in c. quorũdam de elec. & diximus. s̄. in j. par. j. lib. in x. q. prin. in v. art. prout hæc cõsuetudo est Mediolani: & in multis ciuitatibus circũcirca, vbi mortuo presbytero parrochiani coadunati in vnũ p̄sentant ab eo instituendum. In isto casu si aliquis parrochianus accedit ad habitandum ad aliam parrochiam, & domũ suã locat alteri, si vacat ecclesia, quis p̄sentabit, parrochianus alibi habitans, vel q̄ductor eius domus in parrochia existens: ¶ Et quia iste q̄ductor habitat in domo parrochiani patroni vñ representate locum ipsius parrochiani absentis: & ideo videretur dicendum ipsum haberi velut eius pcuratorem: & ideo fore vocandũ, cum & pcurator patroni absentis, qñ sunt p̄soni vt vniuersi, sit vocandus. vt diximus in p̄cedẽ. vij. art. p̄sertim in ver. ex dictis tñ, & in seq. ver. incip. collige sc̄do. dixi pcuratorem nõ vocatum in casu p̄missio posse agere de contemptu. ¶ Reperi tñ Pau. de Monte pico in sua solenni repet. s̄. Titia cũ nuberet. l. Titia cum testõ. ff. de lega. ij. in xxxix. q. in xxj. char. in

ij. colũ. in ver. sed dubitari posset, dicentem hanc q̄õnem fuisse Mediolani tpe suo, vbi viget hæc obseruatia, vt s̄ diximus: quæ tãdem decisa fuit Papiæ, vbi ipse fecit. d. repeti. & dicit aliquos dixisse q̄ductores debere p̄sentare, ex quo erant in vicinia cũ vicini habuissent p̄sentare: quia tractabatur de p̄iudicio animarum suarum, ergo & c. ¶ Subdit tñ ipsum saluo saniori iudicio arbitrari p̄trarium: quia istud est ius pa. qd̄ quidem est apud locatorem: & nõ apud q̄ductorem: opus est ergo ipsum p̄sentare, quãuis habitat in aliena parrochia: als enim sequeretur Papien sem habentem ius pa. Mediolani nõ posse p̄sentare qd̄ vanum est dicere: ¶ quia ius pat. nõ acquiritur per habitationẽ, sed per fundationem: cõstructionem, seu dotacionem ecclesie. gl. in ca. p̄iæ mentis. xvj. q. vij. Abb. & doc. in hac rub. Sed istud ius pat. qd̄ habent isti vicini, habent ex p̄sumpta fundacione, cõstructione, seu dotacione. cum p̄sumatur ipsos eam fundasse, ex quo ecclesia nõ nascitur: vt in d. c. quorũdam. de elec. & latissimè diximus. s̄. in j. par. j. lib. in x. q. prin. in v. art. Ideo verius est dicere ius patro. spectare locatori: & fatuum esset dicere illud competere cõductori, in quo cessat ista p̄sumptio. ¶ Nec obstat, si dicetur ius pa. transire tñ. locacionis: quia istud est falsum, cum de p̄ se locari nõ possit: nec cũ vniuersitate: nisi locatio sit ad magnũ tps. vt latè diximus. s̄. in ij. par. j. lib. in vij. q. prin. in j. & ij. ar. quãto minus poterit transire cum simplici locacione rei particularis, cui re vera ius pa. nõ est affixum, puta cum domo: certè multo minus. subdit in vnum Pau. ibi ante fi. d. ij. co. in ver. tñ si esset cõsuetudo, qd̄ si cõsuetudo esset in loco, qd̄ q̄ductores p̄sentarent, & essent in quasi poss. p̄sentandi, aliud videret dicendũ, quasi forsan velit Pau. tñ debere p̄sumi cũ ista cõditione fuis se creatum ius pa. vt oēs habitates in parrochia seu vicinia p̄sentaret: quia tñ illa seruãda esset: arg. l. minima. ff. de legi. & p̄ hoc facit. c. cum dilectus. de p̄suc. puta quia forsan sic a patrono in limine fundacionis fuis set statutum: iuxta ea, quæ latè diximus. s̄. in j. par. j. lib. in ix. q. prin. in j. art. ¶ Reperi postmodum d. Roc. in hoc trac. in verbo ipse vel is à quo. in fi. xxvj. q. in ver. sed suboritur qd̄ formãtem hũc articulum similiter p̄pter cõsuetudinem Mediolani, & dicentem in hoc p̄iudicio se credere fore attendendos terminos cõsuetudinis: ¶ quia cõsuetudo nõ p̄t egredi terminos suos, fm Bar. in l. post dotem. in pe. col. ff. sol. mat. & in aut. qui rem. in fi. c. de sac. sanc. eccl. & Alex. in q. incip. viso thomare. in prin. in ij. vol. cõsiderabitur ergo dicit Roch. an dñi domorum tãtum p̄sentare cõstuerint, an etiam q̄ductores, & sic habitantes in illa parrochia, & remittit se ad ea, quæ dicit ibidẽ q̄õne. xxvij. vbi tractat, an cũ vniuersitate in dotẽ data transeat ius pa. adeo qd̄ vacante ecclesia p̄ratio spectet ad martũ, & non ad vxorem: de qua nos etiam tractauimus supra in ij. par. primi lib. in x. q. prin. in ij. art. volẽdo argumẽtari de marito ad q̄ductorem. ¶ Tu tñ aduerte: nam nos in secũda par. primi lib. tractauimus de modis trãsfere di ius pa. ex diuersis titulis, in titulo locacionis: & sic ibi in vij. q. prin. in ij. artic. formauimus ad vnguem hũc articulum, ad effectum trãslacionis ius pa. in totum: videlicet si ius pa. competit parrochianis, & vnus ex eis trãsfert domicilium ad alium locum, & domum suam locaret alteri, an in illum q̄ductorem trãseat ius pa. & trãsiui cum dictis Pau. de quibus. s̄. addẽdo, qd̄ si parrochianis competeret ius petẽdi rectorẽ: quia tñ nõ essent veri patroni nec p̄sumpti ex illis tribus causis: sed tãtum habet ius petẽdi rectorẽ, cum ecclesia vacat: vt cura animarum suarum melius exerceatur, tñ bene ius petẽdi rectorẽ habebũt habitates domos: & sic existẽtes in parrochia, & nõ dñi ipsarum domorum absentes: quia in istis nõ militat rõ Pau. de qua. s̄. vt ibi pulchrè cõsiderauimus. ¶ Hic verò de hoc articulo iterum dubitauimus ad alium effectum. sc̄. ex quo in proximo p̄cedẽ. ix. artic. cõclusimus. cum ius pa. spectet ad patronos, illud spectare ad eos, vt ad vniuersos, non vt ad singulos: & ideo eos fore vocãdos, als poterũt de p̄emptu agere. Videndũ est modo in casu p̄sentis articuli: cum vnus ex patronis se absentia, & domum suam alteri locauit, quis erit vocãdus parrochianus absens, an q̄ductor p̄sens? & ex dictis supra scriptorũ docto. Pau. de Monte pico, & Roch. p̄t colligi vera decisio. ¶ Et anteq̄ ad illa deueniamus, primo aduerte Paul. de Monte pico, vbi supra nõ formare q̄õnem articuli nostri, quãdo parrochiani habebũt ius patr. ex p̄scriptione propter p̄sumptionem, qd̄ eorum antiquiores ecclesiam illã fundauerint, q̄struxerint, vel dotauerint: & ita ius pat. acquisierint. nam alias ex p̄scriptione ius patr. nõ acquiritur nisi ex tali p̄sumptione. vt latè post multa diximus cõcordãdo opiniones Arch. & Ioã. And. in j. par. j. libri in x. q. prin. in v. art. verũtamẽ est qd̄ idem Paul. ibidem in fi. ij. col. in ver. tamẽ si esset cõsuetudo loquitur Paul. qñ habitates in loco, & sic tam q̄ductores, q̄ veridñi domorum in parrochia habitates ex cõsuetudine habet p̄sentare: & sunt in quasi poss. p̄sentandi, & de hmõi etiam cõsuetudine loquitur Roch. vbi

vbi supra. si bene aduertatur, qui vult esse attendēdos terminos cōsuetudinis. Hoc sic p̄missio. ¶ Distingue modo hos casus primus erit, qñ parochiani habēt ius pa. quia vniuersitas ipsorum ecclesiam deduxit ad esse: & tunc in p̄sentatione, obseruabitur qđ dicitur in proxi. seq. art. vt vocentur regētes vniuersitatem, cum certum sit ad vniuersitatem spectare: & si p̄dicto modo spectaret ius pa. ad populum, vocabūtur illi de populo: ut dicemus in xij. proxi. art. cum aliquibus seq. ¶ Secundus erit casus, qñ parochiani habēt ius patr. in aliqua ecclesia: quia illud p̄scripserūt ex p̄sumpta fundatione, cōstructione, uel donatione ecclesiæ: & tūc illi parochiani qui reperiunt in illa quasi pos. p̄sentādi, tanq̄ descēdentes ab eorum antecessoribus, qui p̄sumūt ecclesiam fundasse, & nō est dubium eos esse patronos ex illa p̄sumpta fundatione, & ideo duret in eis ius pa. quocūq; accesserint, nulla habita cōsideratione ad domos existētes in parochia: & sic illi erūt uocandi, & nō cōductores domorum, & in istis terminis loquitur Paul. de Montre pico cum respōdet ad quēstionem per eum fōrmatam: vt clarē ex eius dictis patet. ¶ Tertius est casus, qñ parochiani ex cōsuetudine p̄scripta habēt ius pat. quia p̄sumitur habitantes in parochia fundasse ecclesiam: & tūc aut p̄sentatio fit per regentes parochiam: vt qñ ius pa. spectat ad vniuersitatem, & p̄sentatio fit per regentes illam: vt in pxi. seq. art. dicitur, aut fit p̄ habitātes in ea: & tūc illi erunt uocandi, & nō absentes, & ita intelligit̄ dictum Pau. vno modo in si. secunde col. in vers. tñ si esset cōsuetudo, & ita etiam intelliguntur dicta do. Roch. dum dicit forē attendēdos terminos cōsuetudinis. ¶ Quartus erit casus, qñ aliquis fundauit ecclesiam, & reseruauit ius pa. habitantibus in tali uicinia, uel parochia, quod facere poterat eum cōsensu ordinarij: vt pulchrē diximus supra in prima parte primi lib. in iij. q. prin. in art. x. & hoc est clarum uel forsan ex hoc ipsa cōsuetudo originem habuit: & tunc erunt obseruandi fines ipsius dispositionis, uel cōsuetudinis: & ideo erunt uocandi habitantes in uicinia uel parochia: & ideo nō curandum de domibus domorum, & in hoc etiam casu possunt intelligi dicta Paul. in ver. tamen si esset cōsuetudo, & etiam do. Roch. uolentis fore attendēdos terminos cōsuetudinis. ¶ Quintus erit casus, qñ parochiani nō haberent ex cōsuetudine ius pa. sed ius petendū rectorem, qđ ex cōsuetudine acquiri potest: vt diximus. s. in j. par. j. lib. in x. q. prin. in v. & viij. art. & tunc nō cadit aliqua uocatio, nec contemptus, cum per illam petitionem nullum ius trahat: vt diximus in d. 5. & viij. art. & in j. par. huius secundi lib. in j. q. prin. in xj. art. & in hoc casu nullo modo sunt cōsiderandi dñi domorum absq; aliquo dubio: sed habitantes in loco, cum tractetur de cura animarum suarū: vt diximus in ij. par. j. lib. in viij. q. prin. in iij. arti. licet vt proximē diximus uocatio non cadat.

¶ Undecimus artic. ij. q. princip. ij. partis. ij. Libri.

1 ¶ Presentandi ius competat ne regentibus vniuersitatem, an vniuerso populo habenti ius patronatus. dist. ling. nu. 2. 3.

4 ¶ Vniuersitatem regentes, exercent omnia competentia ciuitati, & populo.

**Dubitatur** xj. si populus habet ius patr. tan tantum regentes vniuersitatem p̄sentabunt, an verò vniuerso. Cal. in c. ix. fol. 6 r. hoc tit. uersus si ad demonstrandum omnes de populo: & sic vniuersos debere p̄sentare, dicit sonare in absurdum, dicere solum regentes vniuersitatem posse facere facta vniuersitatis, sic indistinctē loquēdo: vt dicit p̄bare multa iura: vt ff. qđ cuiusq; vniuer. nomine, & per totum & similia iura, vbi de re vniuersitatis tractat, & ideo cōcludit ipse Ioan. Cal. omnes de populo debere p̄sentare verum tanq̄ vniuersi: & in re communi: vt ibi patet, & ideo vult inhabiles ad regimen vniuersitatis, habiles tñ ad p̄sentādum, admittēdos ad p̄sentandum: vt de hoc. j. dicit. ¶ Gaye. verò in repe. c. fi. de elec. lib. vj. in xlvij. col. dicit vnum uerbum per vniuersitatem uel collegium posse committi potestatem p̄sentandi. ¶ Do. Roch. verò in hoc trac. in uerbo, competēs alicui. in j. q. in ver. quinimo dicit Inno. in c. cum ex iniuncto. de no. oper. nun. dixisse si ius pa. competat vniuersitati, sceminas uirgines & uiduas debere admitti in p̄sentatione: & licet in specie nō loquatur in iure pa. tamē hūc casum includit, dum dicit tales personas fore uocandas in gerendis per vniuersitatem, addit etiam Inn. subdiffe cōsuetudinē tales nō admittēre, & ideo attendēdum esse cōsuetudinem: ut sentit Inn. & hoc esse diligētē notādum. ¶ Tu aduerte aut tēnim populus regitur per cōgregationem omnium & in eorum actibus explicādīs omnes de populo uocātur: & tūc omnes de populo uel duæ partes eius debēt cōuenire: & eorum maior pars p̄sentare, seu p̄sentandum eligere: & illum p̄sentari facere p̄ deputados ab eis: & omnes habent in hoc uocem, & ita procedat cōsiliū Ioā. Cal. qđ re uera ita loquitur. Et p̄pter hoc dice-

rem in hoc casu, q̄ si conuenirent duæ partes populi, q̄ sufficeret: vt proximē diximus, nullus de reliquis faciētibus tertiam partem poterit agere de cōtemptu, cum de iure per duas partes p̄sentent̄ populus: vt proximē est dictum. ¶ Aut populus facit adunantiam t̄ generalem, & eligunt decuriones, uel alii regentes vniuersitatem, qui dicuntur anciani, uel de concilio, quibus datur omnis potestas populi: & repr̄sentat populum, uel habent priuilegium eligendi tot, qui rep̄sentant vniuersitatē: vt est in ciuitate Trani, vbi ex priuilegio regum eligunt annuatim trigintaduo, qui faciūt vniuersitatem: & vnum ex eis syndicum: & isti expediunt omnia vniuersitati seu populo incumbentia: & tales non est dubium posse p̄ntare nomine totius vniuersitatis seu populi: per ea, quæ dicit Bar. & ibi oēs in litem eorum, quæ legitur sub. l. illud. in §. si decuriones, & in l. nulli, & l. ff. qđ cuiusq; vniuer. nomi. & ita uult Host. & Io. And. in c. ij. de no. ope. nun. hodie hoc cōsuetudinem uelle. f. vt regentes vniuersitatē, oīa ciuitati seu populo comperētia exercent, & idem uult Fed. c. lxxv. infra scriptæ in v. dubio, & p̄ ista mea dist. facit, qđ dicit idem Fede. c. lxx. qđ talis est. in vj. col. in uers. p̄terea si filius. vbi loquitur in casu primi membri huius dist. qñ oēs habent p̄sentare, & nō extāt electi vniuersitatis: & in secundo membro repr̄sentātes vniuersitatem p̄sentantur: & ita hodie in p̄ctica seruāt: quia nō totus populus p̄sentat: sed regentes vniuersitatem, vt euitetur infinitas: & clarē cognosci possint duæ partes, maior uel minor pars: & isti regentes vniuersitatem uocantur: vt per Barto. in d. l. ff. quod cuiusq; vniuer. nomine, & in l. non potest. ff. de regu. iuris.

¶ Duodecimus artic. ij. q. princ. ij. partis. ij. Libri.

1 ¶ Presentato populo, vbi ei competit ius patronat. an femina uirgines, uide, & filij famil. computentur in eis. & nu. 2.

**Et ex** Primo membro p̄cedē. art. dubitāt. xj. si ius patr. spectat ad populum, & nō habēt regētes vniuersitatem: sed ipse populus p̄sentat: & sic ibi dictū est, uenire debet totus populus, uel duæ partes ipsius, an inter eos computantur foemina, uirgines, & uiduæ, & filij familias: & de hoc. f. de filijs familias tractauimus. s. in j. par. ij. lib. huius in ij. q. prin. in vj. arti. & de foeminis tractauimus ibidem in viij. art. & tandem conclusimus ibi eos, & eas admittēdos & admittēdas: si filij familias faciunt domicilium extra patrem: & si uiduæ faciūt domicilium de se, cum uirum nō habeāt: & in hoc addiderem, nisi filij masculi repr̄sentarēt domicilium: quia illi erūt uocandi: vt dicit in seq. art. & idem dicerem in foemina uirgine, ex quo nō habet uirum, dummodo nō habeat patrem fratrem uel matrē uiduā domicilium repr̄sentātes: nam si ipsa sola patri t̄ successerit, re p̄sentabit domicilium patris: & sic cōcludo in omnibus p̄dictis casibus, in quibus filij familias, foemina, uirgines & uiduæ, quia maritate repr̄sentant per uiros domicilium faciētes, semper cum domicilium repr̄sentant, esse admittēdos ad p̄sentationem iuris patronatus populo spectantis: vt colligit̄ ex dictis duobus art. vj. & viij. & hoc attēta generali cōsuetudine: quæ de iure sibi pater familias, siue filius familias, siue foemina, siue masculus deberent interuenire, & essent uocandi in gerēdis per populum, licet consuetudo aliud seruet: iuxta aliam doctrinam Inn. in c. ij. de no. ope. nun. & illam retulimus in d. vj. & viij. art. & etiam in proxi. p̄ceden. art. post Roch.

¶ Decimustertius artic. ij. q. princ. ij. partis. ij. Libri.

1 ¶ Tutores uel curatores an sint infantes uel maiores septennio eos in potestate habentes sint uocandi in actu p̄sentationis iuris patrona. quod populo competeat: vbi si populus regitur per seipsum, tunc pupilli maiores septennio, Et similiter sui tutores sunt uocandi. Si uero populus regitur per regentes, illi erunt uocandi. & nu. 7. & 8.

2 ¶ Syndicos maiores esse debere quatuordecim annis.

3 ¶ Maior septennio habet uocem in p̄sentatione rectoris, & p̄fertur tutori suo.

4 ¶ Patroni vniuersitatis ecclesie quando plures sunt singulariter, nullus ipsorum dicit potest proprie patronus ipsius ecclesie.

5 ¶ Snum nemo potest dicere id, quod sibi commune est cum alio collegialiter.

6 ¶ Parochiani alicuius ecclesie quando sunt patroni, pater & filius eligunt.

9 ¶ Presentare non potest pubes sine curatore. Et quid in minore septennio.

**Dubitatur** xij. quid si populus habet ius pa. & p̄sentādū in aliqua ecclesia, in quo sunt infantes: & maiores septennio habentes tutores uel curatores ad actum p̄sentationis, qui erunt uocandi tales infantes, & minores, uel eorum tutores seu curatores. ¶ Et hic est vnus de articulis, q̄ cadit circa pupillos & minores habentes ius p̄sentandi, vt p̄missimus in d. j. par. huius secundi lib. in ij. q. prin. in ix. art. in prin. Lambert. de iure patro. q 2 ¶ Hunc

# Cæsar Lambertinus Episcopus

¶ Hunc articulum formauit Io. Cal. in sæpe alleg. c. ix. inci. populus ecclesiæ. hoc ti. fol. 61. & primo argumentat tales non esse vocandos: per no. in cle. ex eo. de elec. lib. vj. in c. indemnitate. in prin. eo. ti. libro q. & in Spe. de syndico. in j. co. in vers. sed cuius ætatis. vbi dicit de constitutione t. constituendos syndicos debere esse maiores quatuordecim annis, & in d. ca. ex eo. dicit eligentes debere esse in sacris constitutos, & sic in xvij. anno. cle. generalem. de ætat. & quali. ergo idem pari modo vñ dicendum in præsentatione. ¶ Tñ ipse Io. Cal. tenet contrariam partem, & mouetur istis fundamentis: t. certum est maiorẽ septennio habere vocẽ in præsentatione rectoris intantum vt sua præsentatio pferat illi facta à tutore suo. notat Arch. in c. decernimus. xvj. q. vij. & Io. And. in ca. ex eo. de elec. lib. vj. & diximus latẽ supra in j. par. huius secundi lib. in ij. q. prin. in ix. & x. arti. sed clarũ est, qñ si licet plures patroni vnus ecclesiæ singulariter, nullum ipsorum posse dici p. p. patronum ipsius ecclesiæ: sed potius compatronum, sicut pater carnalis & spũalis sunt compatroni infanti leuato. c. super eo. de cogn. spi. & licet sint patroni singulares, & vt singuli, nõ vt vniuersi, pñtatio tñ rectoris est eis cõis: vt no. hoc ti. ca. j. vnde neuter ipsorum patronorum poterit dicere præsentationem rectoris esse suam: & quia nemo t. p. p. poterit dicere esse suum, qd est sibi cõe cum alio collegialiter. vt hñ xij. q. j. s. si. no. in c. pñtati. in gl. de pben. sicut non pñt dicere suũ ille, qui est de collegio vel vniuersitate illud, qd est collegij. xij. q. ij. qui manumitunt, est tñ vtroq; casu vox pñtationis iuris singularis cuiuslibet illorum de collegio vel vniuersitate patronorum: nam sicut vniuersitate interdicta sunt singulares illius interdicti, cum vniuersitas non sit capax ipsius. de sent. excom. si snia. s. cum vero. lib. vj. ita existẽte vniuersitate aliqua patrona ecclesiæ, & pñtationem rectoris habẽte pñtatio ipsius spectat ad singulares illius: & est faciẽda per eos cõiter, estque quo ad illos iuris singularis ipsorum: fm no. per Io. And. de pñt. ca. cum dilectus, & per eundem. de pben. ca. cum in ecclesijs. lib. vj. Cum igit pupilli sint de vniuersitate, & sentiant onera ipsius, pñs debent sentire commoda: p. reg. qui sentit commodum. de reg. iur. lib. vj. cum concor. & vocem debẽt habere saltem maiores septennio, in pñtatione rectoris, maxime cum autoritate tutoris, & dicit facere, de æta. & quali. ca. ij. & de ind. si annum. li. vj. & qd ibi notat. ¶ Præterea pñtatio est actus, qui cadit in pupillum maiorem septennio: quia pñtatio rectoris pñt dici pñ. s. alia de futuro: vt latẽ diximus in d. ij. par. prin. j. lib. in ij. q. in ix. art. ¶ Adducit etiam eum posse variare alium pñtando post, vel simul. c. qd autem. hoc ti. & in cle. ij. e. ti. Seruus est in electione, per quam cõtrahitur matrimonium spirituale: qd per pupillum, sicut carnale, pñ non potest: vt in d. ix. arti. diximus. sic rñ. der. ad tex. ca. ex eo. de elec. lib. vj. loquentes in electione, in qua matrimonium pñtatur: vt etiam ibi diximus. ¶ Dicit igit, q. cum pupilli sint de vniuersitate habebunt vocem: ex quo sunt maiores septennio, & quia sunt de vniuersitate vocari debent, iuxta no. p. inn. & Hosti. in c. cum ex iniuncto. de no. ope. nun. & p. Archid. in ca. si plures. xvj. q. vij. & q. hoc ius pñtandi dicat quasi ius patrimoniale cuiuslibet de vniuersitate, licet exercitium competat ipsi de vniuersitate, satis bene p. bant nota. p. Io. And. ad f. q. onis quam ponit sup. reg. qd alicui. de reg. iur. lib. vj. vnde ad mittẽdo saltem tutores ad vocem pupillorum hoc non est admittere eos ad regimẽ vniuersitatis, sed ad quandam pñtationem iuris pupillorum. Nec ob. si dicat per alios maiores regẽtes vniuersitatem tale ius minoribus cõseruari: quia hæc nõ haberet locum etiam in maioribus: ex quo sequerẽt, q. nunq. fieret vocatio omnium hominum vniuersitatis: sed solum regentes vniuersitatem possent facere facta vniuersitatis. qd sic indistincte loquẽdo, sonat absurdum esse, vt p. bant dicit ipse multa iura. ff. qd cuiusq; vni. no. & similia, vbi de vniuersitate tractat, & ita residet Io. Cal. in d. c. ix. ¶ Et hanc partem vñ tenere Fed. c. cxj. qd talis est. in vj. col. in vers. præterea si filius. vbi dicit, q. tñ parochiani alicuius ecclesiæ sunt patroni: tunc pñ & filius eligunt, sicut qñ vniuersitas est patrona: & alle. no. Inn. & Hosti. in c. ij. de no. ope. nũ. & Spe. in ti. de syndico. & sic quilibet pñtatur, cum sit de populo: & sic non attendit aliud, nisi q. sit de populo, vt possit pñtari, put pñt populi maiores septennio, & tutores ipsorum & etiam infantium minorum septennio. ¶ Tamẽdem Fed. in d. c. lxx. infra scripta in v. dub. tenet ad pñtationem non esse vocandas mulieres nec impuberes, sed illos solum, per quos loquit regi & gubernari vniuersitas. alleg. Hosti. in c. ij. de no. ope. nun. ¶ Tu p. veritate dic tñ si populus regit p seipsum, & oēs de populo in actu agendo conueniunt, tunc pupilli maiores septennio in pñtatione admittunt, & simit sui tutores: & si sunt minores septennio sui tutores tantum: vt diximus latẽ supra in j. par. huius secundi libri in ij. q. prin. in ix. & x. arti. vbi in ix. arti. concluditur pupillum fore admittendum in

præsentando in hoc: quia tunc non videntur regere vniuersitatem: sed ex quo omnes tangit, debent omnes interuenire, cum omnes dicantur de populo. & dicerem hoc casu etiam debere interuenire mulieres: vt à contrario sensu probat, qd dixit Fed. in d. c. lxx. infra scripta in quinto dubio. & quæ dicit Inn. & Hosti. Io. And. & omnes de no. oper. nun. quod intelligerem si facerent domicilium, vt diximus in proximo pcedẽ. arti. & in locis, vbi nos ibi remisimus: & tales omnes sunt vocandi, & ita procedat. d. c. ix. Io. Cal. proximẽ recitatum. ¶ Si verò populus vel ciuitas habet eos gubernantes, & per suos gubernatores electos ab adunantia, gerunt omnia expedienda per vniuersitatem: & in hmõ i regimine non pñt interuenire, nisi sint maiores quatuordecim annis: vt no. in c. ex eo. de elec. lib. vj. & in d. ca. ij. de no. ope. nun. p. Inn. & Hosti. nam nisi quis sit maior quatuordecim annis, nõ potest esse de regẽtib: vt no. in præd. c. iurib. si nõ potest esse de regẽtib: ergo nõ admittet in regimine vniuersitatis: sed pñtatio fit per regentes vniuersitatem: vt p. præd. c. ius in d. c. ij. de no. oper. nun. & nos diximus in xj. pxi. pced. arti. Ergo in hoc casu nõ admittent nec impuberes nec mulieres: sed tãtum qui p tempore vniuersitatem regent per prædicta. minor tñ infante: & sic septennis nullo modo est admittẽdus nec vocãdus: sed eius tutor, qñ pñtatio nõ fit per regẽtes vniuersitatem: vt in primo membro: & in casu quo pñt pupillus pñtatur, poterit vocari ipse vel tutor: quia ambo pñt pñtatur: vt diximus latẽ. s. in j. par. huius libri in ij. q. prin. in x. arti. quia tutor & pupillus cõcurrunt in pñtando, vt ibi. ¶ In pubere factũ nõ est dubium ipsum posse pñtatur etiam sine curatore: vt diximus in d. ij. q. prin. in vij. arti. & cum sit maior quatuordecim annis, debet etiam admitti in vniuersitate: vt p. ximẽ diximus, licet dicerem eum in pñtatione tantum, quia spũalis fore admittẽdum nõ in alijs actibus vniuersitatis: per proximẽ dicta. ¶ Tñ in minori verò septennio vocabitur tutor: vt p. ximẽ dictum est, & vult Io. Cal. in d. c. ix. ¶ Quod ego limitarem, nisi malitia suppleret ætatem: quia tunc etiam pupillus minor septennio vocari possit: quia hoc casu possit pñtatur: vt considerauimus in d. ij. q. prin. j. par. huius. ij. lib. in ix. arti. & ita intellige prædicta. ¶ Do. Roch. in verbo, competens. in v. qd. de ista art. transit ad ea quæ diximus in xv. seq. artic.

## ¶ Decimus quartus artic. ij. q. princip. ij. partis. ij. Libri.

- 1 *Ius patronatus fit spectet ad populum, parrochiam, viciniam, vniuersitatem, & similes. pupillus habet ius presentandi: Et pro eo tutor presentabit. Quod si non habeat, vox eius non erit in consideratione antequam ætatem idoneam fuerit adeptus.*
- 2 *Pupillus si habet ius patronatus vt singularis, eius tutor, eius presentabit. Si tutorem non habet, eius vox ceteris accretet. Et nu. 4.*
- 3 *Tempus currit etiam impeditis ad presentandum.*
- 5 *Ius patronatus competens iure singulari, maiorem conseruationem requirit, quam competens iure collegij.*

**Et ex** istis oritur decisio. xiiij. art. an vox infantis accretat compatronis, vel cuius erit. Gasp. Cal. de. format hũc art. in c. vij. an vox infantis. fol. 61. hoc ti. & dicit ius pa. competere infanti: & ipsum in illo succedere, vel alias sibi acquiri, sicut maioribus: & pñs non esse locum iuri accrescendi: sed p tutorem posse fieri nomine suo pñtationem. xx. q. ij. puella. & qd no. de regula. c. ij. & si id nõ fiat, nihilominus remanet sibi in alijs vacationibus ius, qd ei primo competebat: arg. notatorum in c. ij. hoc ti. & per Inn. de elec. quærelam, & de resti. spol. in literis, & ita residet Gasp. Cal. in d. suo c. posito inter cõsilia Io. Cal. numero p. dicto. ¶ Tu aduerte: tñ nam aut ius pat. spectat ad populum, plebem, parrochiam, viciniam, vniuersitatẽ, & similes: quo casu pupillus infans vel vnº de populo, plebe & c. habet ius pñtandi, quãuis sit minor septennio, si habet tutore, ipse tutor pro eo pñtabit: vt diximus in proximo pced. art. in j. par. huius secundi lib. in ij. q. prin. in ix. arti. ¶ Si verò nullum habet tutorem, & tunc eius vox nõ erit in consideratione: & pilla vice pñtabitur alij, & cum erit ætatis ipse, pñtabit ipse, & ita loquitur Io. Cal. in d. c. ix. & vult Gasp. Cal. in fi. d. c. vij. licet loquat, qñ ius pa. spectat ad infantem iure particulari, & non vniuersali: vt diximus in d. ix. arti. ij. q. prin. j. par. huius secundi lib. ¶ Si verò ipsi de populo vel vniuersitate habent certum numerum regentium vniuersitatem, per quos omnia gerunt, & tũc ex quo p. dicti debẽt esse maiores quatuordecim annis, ut diximus in pcedẽ. xj. arti. & in p. ximẽ pced. arti. & sic pupilli septennes & decẽnes, nec maiores, si nõ regunt ciuitatem, nõ sunt in cõsideratione: ut in dictis art. diximus. multo minus nõ debet esse in cõsideratione uox infantis. ¶ Sed si loquamur de infante habẽte ius pa. ut particularis: puta quia illud habet ex patrimonio, uel ut unus parrochianº: nõ tñ iure collegij, seu ut uniuscui, sed ut sibi



vt singularis, cum hoc aliquid esse possit, vt diximus. s. in ix. & x. pced. art. & in hoc casu vt loqui p allegatum q. Cal. & dicendum, si infans habet tutorem, tutor p sentabit: vt. s. Sed si est infans, & nō haberet tutorem, nō erit in p dicatione, sed accretet: imo p fundet inter alios compatronos & parochianos, vt si erant octo p patroni, sint in p sentatiōe septem: & si oēs essent infantes sine tutore: quia etiam impeditis currit tps ad p sentandum: vt diximus in pced. q. prin. in viij. artic. tūc pro illa vice eps providebit ecclesie iure deuoluto, tanq̄ si nō haberet patronū: & sic pcedat finis d. p filij Cal. & voluit Fede. q. c. ij. nobilis quidā in j. dubio. & dixi. s. in d. j. par. huius scđi lib. in ij. q. prin. in ix. art. cum retuli dicta Federi. ¶ Ego tñ dicere vnum, vt isto casu qñ infans nullum habet tutorem, si aliq̄ p sanguineus p eo p sentaret: ex quo ratificatio nō esset necessaria, vt diximus in j. par. huius. ij. li. in iij. q. prin. in xvij. artic. pro p seruatione iurium pupilli qñ ius patr. p spectat ad eum iure particulari, p sanguineum posse p sentare: arg. c. p sultationibus. hoc ti. vt ibi latē dictū fuit. ¶ Qñ aut iure vniuerso competit infanti ius pa. hoc qdem pximē dixi de p sanguineo, nō dicerem in hoc casu pcedere, cum alij de collegio p seruēt ius ipsius, & in c. j. de elec. & melius in c. querelam. eo. ti. vt diximus latē. s. in j. par. huius. ij. li. in iij. q. prin. in xvj. art. vbi tractauimus, an aliquibus patronis in quali pos. p sentati existētibus, p sentatiōibus, & aliquibus nō, amittāt quasi pos. nō p sentates: vt latē maximē in iij. & vj. pclu. & ibi verificantur hęc vltima meā dicta. s. maiore p seruatione iuris patro. regri, qñ illud competit iure singulari, q̄ qñ illud competit iure collegij: quia si iure singulari p cōseruatione quasi pos. ipe vel alter p eo debet p sentare, qñ vno iure collegij sufficit alios de collegio p sentare, vt ibi. Cum igit in casu nro, vt pximē diximus p cōseruatione iuris p sentandi cōsanguineus admittit, & sufficit, si nō p dicit patronus, p quo p sanguineus p sentauit: & nō requiritur ratificatio: quia vtiliter egit, quāto magis hoc debet esse in infante q̄ maiori indiget adiumento, p sentim cū tutore nō habet, vt res lūa vtiliter fiat, & p seruet in quasi pos. sua.

¶ Decimus quintus artic. ij. q. princip. ij. partis. ij. Libri.

- 2. ¶ Presentatio si faciendā est per illos de vniuersitate, & in ea admittantur pupilli ad presentandū, an eorum voces computentur in numero.
- 2. Vniuersitatis electores non admittuntur, nisi attigerint decimum quartum annum, & supra, & nu. 3.

**Dubitatur** xv. ¶ si p sentatio est faciendā p illos de vniuersitate, & in ea admittant pupilli ad p sentandum, an voces eorum computent in numero? hunc arti. formauit Lap. Abb. in c. ex eo. in prin. de ele. lib. vj. & dicit q̄ sic alleg. nota. p Arch. in c. decernimus, & in ca. si plures. xvj. q. vij. & nō. p Inn. in c. ij. de no. ope. nun. & nō. p lo. And. post Inn. & Cōpo. in c. pstitutus. de elec. nam quā rōne pupillus suo iure particulari p sentat, & valet p sentatio: vt ibi doc. dicit: pari ratiōe valebit vox pupilli qñ ad p hendum rectorem gratiosē, vt pferet, admittit, & hoc verum, vt vult ibi Domi. cum tota vniuersitate pupillum admittit: secus, si vna rātum partium vniuersitatis admittet eum: quia tūc nō procederet vox pupilli in p iudicium alterius partis pupillum nō admittētis. allega. ad hoc. de excep. cum ecclesiasticis. de diuor. significasti, & de adul. cap. pe. & c. si sequitur p dicit Phi. Fran. in d. c. ex eo. de elec. lib. vj. & idem vult Pau. in trac. de sed. vac. in ij. par. in v. q. in ij. colū. ¶ Tu cōsidera has doctrinas hic in relleatas, p dicit dicitis. s. in prox. pcedē. xij. art. post Io. Cal. in q. ix. vbi fuit p clusum, si ad populū p spectat ius pa. etiam pupillos maiores septennio, vel eorū tutores fore vocādos ad p sentandum infantes, pupillos vero nō, sed eorum tutores si habent: quō ergo hic forma q̄, si gratiosē in vniuersitate pupilli admittunt, cum possint interesse de iure: vt ibi pclusimus. ¶ Quare vt dicēdum p cōcordia. q̄ qñ ipse populus p sentat cum admittant etiam pupilli, maiores tñ septennio, pcedat p siliū. ix. Cal. & ea q̄ nos diximus in d. xij. art. sed qñ p sentatio est faciendā p regēs vniuersitatem: vt dicit doc. in ca. ij. de no. ope. nun. & nos diximus. s. in xj. pced. arti. ¶ tūc quia debet esse maiores xiiii. annis: vt nō. in ca. ex eo. de elec. lib. vj. & in cle. vt hi qui. de eta. & quali. & diximus. s. in d. xj. & xij. arti. nullomodo admitti debet pupillus tutor nec maior, nisi sit regēs vniuersitatem, vt in pxi. pcedē. artic. diximus, & idem qñ est aliq̄ vniuersitas vel collegium p sonarū etatis perfectē: vt in ca. ecclesiarū, & similia. vt in d. cle. vt hi qui. & in c. cum ex eo. de elec. & in hoc casu, pcedet dubium articuli nri, ex quo non possunt pupilli in hmōi interuenire: & ideo dicent per vniuersitatem vel collegium gratiosē admissi: & pcludendū est, vt. s. q̄ oibus de vniuersitate volētibus poterit pupillus admitti: & ei vox computabit, licet vno p dicitē admitti nō possit, ex quo nō est de numero: vt in pxi. seq. arti. dicit. ¶ Vel si esse mus in pnta-

tionē, q̄ fit per oēs de populo, licet de iure admittant pupilli, filij familias, & mulieres, tñ de p suetudine nō admittunt. vt dicit Inn. in c. ij. de no. ope. nun. & ponit Roch. in verbo competens. in j. q. in versi. quinimo, vt respectu huius p suetudinis hoc p hētis dicat pupillus vel mulier etiam p sentationem, q̄ fieret p populū, & nō p regēs vniuersitatis gratiosē admissi, & eorum vox habebit locum. vt. s. est dictum. vt semel gratiosē nobilis Ioannes Iacobus Filingerus consanguineus meus, adhuc impubes, fuit admissus in consiliarium ciuitatis Trani.

¶ Decimus sextus artic. ij. q. princip. ij. par. ij. Libri.

- 1. ¶ Patroni an possint admittere inter eos non patronum in presentatione, minori parte eorum, vel vno ex eis contradicente.
- 2. Electores an & quando possint admittere extraneum in iure eligendi.
- 3. Compromissum fieri non posse, nisi omnibus electoribus consentientibus.
- 4. Patronorum maior pars an possit admittere extraneum, vel pro ea vice priuatum, minore parte contradicente.
- 5. Ex canonicis vnus si vellet admittere non canonicum, vel compromittere, & omnes tacerent, an taciturnitas isto casu dispositionem inducat.
- 6. Facta à maiori parte vniuersitatis tenent. Limit.
- 7. Filius admittetur ad nobile illud sedile, quod tenebat pater, etiamsi fuerit exheredatus, vel hereditatem repudiauerit.
- 8. Facto maioris partis standum.
- 9. Pars maior non potest statuere contra ius per eam statutum, nisi interuenierit omnium consensus.
- 10. Celestini Papa in constantia & leuitas.
- 11. Pars maior non potest variare, & etiam accumulatiuē presentare alium, nisi formibus de vniuersitate volentibus. Limit.
- 12. Ius patronatus si spectet ad aliquos, vel iure singulari, vel iure collegij, ipsi extraneum admittere non possunt, vno ipsorum refragante. Et idem indicandum de electione. Item de sedilibus nobilibus.
- 13. Extraneus admissus per patronos ad presentandū, acquirit quasi possessionem presentandū futurum: nisi fuerit admissus pro illa vice tantum, & appareat ex aliquo eorum actu.
- 14. Eligendi vel presentandi iure priuati, an admitti possint nullo discrepante per electores vel habentes presentare. & nu. 15.
- 16. Compatronum ex communicatum vel suspensum ad presentandū an patroni possint admittere.

**Et ex** Istitis sequitur decisio. xvi. art. ¶ an patroni possint admittere inter eos nō patronum in electione p sentandi: vel in ipsa p sentatione minore parte patronorum: vel ex eis vno p tradicente? ¶ Doctores notant in ca. scriptum. de elec. q̄ si partes p senterūt cōi p sentu, possunt cōicare extraneis ius eligēdi in electione, que imminet faciēda: nā quemadmodū possunt totam potestatem in compromissarios transferre: vt in capi. causam. & in c. in causis. cum simi. Ita & fortius debet posse cōicare potestatem aliquibus, vt vna cum eis coeligant. ¶ Cōpo. tamē ibi dicit notabile verbum, ad hoc, vt extraneis cōicētur ius eligēdi, oportere oēs electores p sentire: vnde vno discrepante, non potest aliquis admitti, vt habeat vocem in capitulo: quia cuiuslibet interest, ne forinseci admittant: cum ex hoc diminauēt cuiusq̄ potestas, & pro hoc dicit facere tex. d. ca. scriptum. in verbo, mutuo p sentu, & ad idem dicit facere. ca. q̄ ppter. & c. in causis. de elec. vbi legitur: & notat nec compromissum fieri posse, nisi oibus electoribus p sentientibus: vnde vno cōtradicēte impedit compromissum: quia fit p iudicium singulariter ex trālatiōe potestatis in compromissarios: & ex hoc colligit maiorem partem vniuersitatis nō posse aliquid statuere in p iudicium iuris singulorum. ¶ Sed idem Cōpost. dicit maiorem partem posse inuita minori parte aliquos admittere ad consulendum, nō ad eligēdum: arg. c. obeuntibus. lxij. dist. nam p hoc nō fit p iudicium alicui, imo iura p sultunt. vt adhibeantur cōsiliarij. d. c. obeuntibus. & hoc etiam voluit Abb. in d. ca. scriptum. in ij. col. in v. nota. q̄ dicit fore bene notandum: nam nō solum hoc pcedit in actu electionis, sed etiam in alijs explicandis p quālibet vniuersitatem ecclesiasticam, vel secularem. nam fm eum eum semper militat rō p raellegata, & ex hoc inferit in cōsilio generali posse p raelatos de iure habentes vocem decisiuam admittere simplices clericos als nō habētes vocem: sed ali quibus discrepātibus, eos nō posse illos admittere ad eligēdū, vt supra, sed bene ad p sultendum, & ideo dicit ibi Abb. se putare quamlibet nationem per se posse aliquos admittere ad consulēdum, vel decidēdum, fm dist. p raelatam: & qui sint de iure habētes vocem decisiuam vel consultiuam in concilio generali, dixit Abb. se dixisse in c. grauē. de p raelat. in lectura. & vbi supra Abb. in alio notabili, colligit de gra in electione vltra canonicos p eos posse admitti alios in dignitate constitutos, & intelligēdum est: vt supra, nemine p dicitē, & doc. in ca. cum Vintoniensis, in j. col. vbi Abb. in ij. nota. colligit eos, penes quos refert Lambert. de iure patronat. q 3 sider po

# Cæsar Lambertinus Episcop.

det potestas capitularis, priuatis à iure per eorum delictum potest coicere potestatem eligendi. Nō ergo inhabilitantur illi priuatis, sed solum priuatur: quæ quidem priuatio cum cedat in fauorem nō delinquentium, penes quos residet potestas, pōt ab eis remitti, & dicitur ad hoc quotidie illum tex. allegari. Secus tamē dicit ipse, si isti essent inhabilitati seu ab officio suspēsi: quia tūc nō possent p alios habilitari: vt in c. cum dilectus, de cōsue. & in c. illa, & quod ibi no. de elec. & dicit facere ele. vt hi, qui, de eta. & quali. Sicut enim possunt illi de capitulo extraneos admittere ad eligendum vna cum eis: vt in cap. cum ecclesia Sutrina, de causa pos. & proprie. ita possunt admittere istos de collegio licet ea vice sint priuati iure eligēdi propter ipsorum indignitatem: sed an maior pars possit admittere extraneum vel p ea vice priuatum, minori parte cōtradiciente, remittit se ad dicta p Io. And. post Compo. in d. c. scriptum, vbi cōcludunt, qd nō: sed vnus cōtradictionē obuare dispositioni omnium: argu. reg. in re communi, de reg. iur. lib. vj. & l. Sabinus, ff. communi diuidū. ¶ Et ibi colligit casum in quo dispositio maioris partis vniuersitatis nō praualeat contradictioni minoris partis. Qd dicit videri cōtra. ca. j. de his, quæ fiunt à maiori parte capi. & l. qd maior, ff. ad municipia, sed ipsa cōtraria dicit pcedere in negotijs spectatibus ad vniuersitatem, & vbi causa subest disponendi, ita qd necessitas vel utilitas subiecit dispositioni maioris partis: sed vbi ista cessant, oportet omnes esse in concordia, vt notabiliter voluit gl. & Inn. in c. cum oēs, de cōsti. ¶ Et idem dicit fore dicendum, vbi id, de quo agitur, spectaret ad singulos, ius enim & potestas eligendi spectat ad quemlibet de vniuersitate pro parte, vnde cuiuslibet interest, ne forinseci admittantur ad eligendum, cum pluribus admittis minus valeat cuiuslibet ipsorum vox: argu. c. cum M. Ferrariensis, de cōsti. & dicit etiam hinc dicere doctores in d. c. scriptum, & in c. quia propter, de elec. omnes de collegio vno cōtradictione nō possunt compromittere: vt supra proxime diximus: quia cōsti. singulorum & nō pōt eis inuitis deteriorari. Facit qd in simili not. in l. j. C. quæ sit longa consue. sed pro consilio habendo, pōt maior pars alienum introducere: vt dixit Compo. in d. c. scriptum, & nō obst. arg. d. c. obeuntibus, l. x. iij. dist. quia hoc casu nō deterioratur ius singulorum, sed pmo iur. utilitas collegij, & iure consilio obtemperatur: vt in d. ca. obeuntibus, & ita volunt omnes in locis supra allega. & præsertim Abb. ¶ Hoc idem vult ipse Abb. in c. in causis, in iij. nota, de elec. post Compo. qd si vnus ex canonice vellet admittere nō canonicum, vel compromittere, & omnes tacerent, taciturnitas in isto casu nō inducere dispositionē, ex quo est casus arduus, electionem meam alteri dari: vt ibi latē dicit bis hoc communi ter per doctores teneri, & idē dicit ipse Abb. in c. quia ppter, in j. saltem, in ij. nota, & super gl. in verbo, vice omnium plene, & idē vult Abb. in c. constitutus, l. ij. in vlti. notab. de accusa. volēdo hoc habere locum nō solum in compromisso electionis, & in ipsa electione, sed in omnibus actibus præiudicialibus contradictionem vnus, cum tollitur vel minuitur eius vox impedire actum, quem ibi sequuntur Phil. Franc. Præpo. & do. me. Corse, vt ibi per eos ex quorum dictis habes intelligentiam prædicta, pcedere, qd illi de collegio vel alij volunt extraneum habere vocem inter eos, sed qd extraneus veniat, vt pcurator impediti: tunc etiam in electione sufficit maiorem partem cōsentire illum extraneum admitti loco impediti, & hoc, quia hoc casu solum tractatur de præiudicio vniuersitatis, cum intersit vniuersitatis, ne facta illorum intelligantur per extraneos: arg. l. ij. C. qd & qbus quarta ps debe. lib. x. & hoc, quia nō tractat de diminutione vocis, sed solum de admissione extranei loco habētis vocem, quæ declaratio est pulchra, vt ex eorum dictis ibi precipit. de quibus per do. Fely. in d. ca. cum oēs, in xvij. col. in v. declarata, de cōsti. adde etiam ad prædicta, Butrium in c. post translationem, in prin. ij. col. de renun. tenentem, qd supra de cōtradictione vnus praualeat, & alleg. Compo. & Io. And. in d. c. scriptum, de elec. licet aliud senserit idē Roma. in l. de pupillo, in prin. ff. de noui. oper. nun. ¶ Et ad supra scriptorum cōfirmationem, adduco: nam licet teneant ea, quæ fiunt à maiori parte vniuersitatis: vt in l. qd maior ad municipales, & in ca. j. de his qd fiunt à maio. par. cap. & proxime diximus. in hoc nō habet locū, qd agit in vniuersitate seu cōcilio, qd per alium annum, vel semel sit cōfirmari pte vel alios officiales: quia non pōt hoc fieri p

maiolem partem cōcilij, sed debet fieri p totum concilium seu vniuersitatem, imo per totam ciuitatem seu locum reluctante: vt est tex. in aut. de defen. ciui. s. si. ver. cūcta. quæ Rom. appellat vnicum in sing. suo. xcvij. inci. hæri fuit interrogatus, in iij. char. in vlt. colū. ¶ Quæ dicta faciūt p duobus, quæ mihi alis occurrunt de facto: & primum fuit, nam sunt aliqui anni elapsi in ciui. Trani, cum voluissent nobiles sedilis nri archiepiscopus admittere in nobilem nri sedilis quēdam Io. Paulum strabonem nobilem Neapolitanum sedilis portus: & vnus nobilis dicti sedilis nri. Idēs Franciscus de bonis miro confobrinus matris meæ reuoluerat, & cōtradixisset, nō potuit admitti, nec fuit admissus: & idē postea accidit cuidam alteri in sedili campi Longobardorum dictæ ciuitatis admissio à nobilibus dicti sedilis: & admissio nō habuit effectum, aliquibus alijs nobilibus reclamantibus, licet in minori numero. ¶ Scd casus fuit proximis diebus nam cū ageret de cōfirmatione in capitaneum ciuitatis Trani dñm Iacobum Cuualier Catelanum pro sequenti anno dixi hoc fieri non posse, nisi tota vniuersitate cōcordi: imo dicere debui, nisi tota ciuitate cōcordi, & vno discrepate fieri nō potuisse, licet fuerint plures discrepates: & tñ ille nō erat cōfirmandus per vniuersitatem, quia illum nō poterat vniuersitas cōfirmare, nisi generalis proles, sed solum de supplicatio pro eius cōfirmatione agebat: & dixi per iura prædicta vno cōdicente supplicari nō posse: cum negari nō possit, eandem rōnem militare in vtroq; casu: quia omnino cuiuslibet interest nouum officialem habere, & ideo multo fortius dicerem, qd si tractaret de cōfirmatione in aliquo officio aliquem de vniuersitate, ppter qd magis retraheret in longum electio reliquorum de vniuersitate, & vnus cuiusq; ipsorum non posse fieri, p prædicta, & hoc etiā allegaui in cā aggregati in sedili campi Longobardorum pro parte nobilium dīcentium, nam cum ipsi nobiles cuiuslibet sedilis habent distribuere inter se nōnulla officia ciuitatis, quāto plures admitterentur, tāto magis praheret in longum assuetio ipsorum officiorum: & ideo tanto magis tenet eorum dīctio: & ita tene & nota in practica: quia quotidie accidunt: & maxime in hac infelici patria mea Trani, in qua sunt multa odia à quibusdā familijs nobilibus emanantia: qui cum sint æque nobiles cum alijs nobilibus, volunt se illis præferri: quos Deus emēdari faciat vel cōfundat. ¶ Vnde cum in casu nostro tractetur de minoranda voce patronorum singularium, vel ratione collegij existētium, ex quo si admitterent forinsecum, & non patronum, cuiuslibet ipsorum vox, est debilior, nō poterit fieri hmoi admissio forinseci, etiam vno solo ipsorum cōtradiciente: maxime cum ex sola admissione vnus vicis acquirat admissus quasi pos. pntandi: vt in c. consultatio, nibus, hoc ti. & diximus. s. in j. par. huius secundum lib. in ij. q. prin. in xvij. art. vbi tractauimus an extraneus admissus ad præsentandum, acquirat quasi pos. pntandi: Et pro hoc facit, quia cum in hoc tractetur præiudicium singulorum: & verat cuiuslibet ipsorum damnum, ex quo minorat vox: & sic quasi datio seruitutis vno nō dīcedēte, & nō volēte, actus nō teneat: vt in l. p. fundum, ff. de ser. rusti. prædi. & gl. in c. cum oēs, de cōsti. vbi Abb. & doc. oēs, præsertim do. Fely. in vij. co. vbi ornat. d. l. per fundum, d. gl. c. cum oēs, & allegat multa alia iura gl. & dat limitationes, vide ibi: & hoc, qd actus est applicandus iure singulari, vt ibi, qd tanto magis notandum est pro sedilibus nobilibus, qd vbi aliqua familia nobilium habet voces, nulla cōsideratione facta de hæreditate paterna, vt in iure patronatu: nam si pater fuit nobilis, illius sedilis erit filius: licet fuerit ex hæredatus, vel hæreditatem repudiauerit: & sic nō erit hæres, imo quasi possessio patris trāsfit in filium: vt latē diximus in d. l. j. q. prin. j. par. huius secundum libri, in xvij. art. ¶ Et si diceret, cur aliter dictum fuit, s. in vij. præcedē. art. f. maiorem partem sufficere in pntatione: dico illū non esse tanti præiudicij: vt ibi dixi: ex quo quilibet pōt pntare, sed hic minueret vox patroni: & p extraneū acquireret quasi pos. pntandi, quæ sunt magni pntandij, vt in locis proxime alle. & hæc dicta sint, qd pertinet ius pntandi, vt ad particulares. ¶ Quando verō pertinet ad aliquos tanq ad existētes de collegio, licet reg. deberet esse in pntatione fore standum facto maioris partis: per d. l. qd maior ad municipales, & per tex. in c. j. de his, quæ fi. à maio. par. capi. & per gl. in d. c. cum oēs, de cōsti. tñ ista cōclusio limitatur quatuordecim modis: & ex quatuor notabilibus declaraf per do. Fel. pulchrē in d. c. cum oēs, super illa gl. in ix. colū. cum seq. & inter reliquas limitationes seu fallentias est cū maxima rōne illa, de qua s. qd tolleret vel minueret vox habētis disponere vel eligere, vt sufficiat tūc vnus dīctio: ita Fely. ibi in iij. fallē. allegādo Rom. licet corrupti in locis supra dictis, cum alijs, de quibus per eum. ¶ Et ibidem in iij. fallē. ponit qd s. dixi, qd tractatur de cōfirmatione alicuius officialis, allegādo rex. & Roma. vbi s. & Bal. in d. l. qd maior, & in l. oēs populi in ij. q. prin. ff. de iusti. & iure, & eundem Ludō. Roma. in rub. de arbi. in xvij.

in xvij. col. & Bal. in l. quotiens. de pac. & Ang. in l. iurigentium. sed melius dixisset in l. & sum haredem. s. hodie. ff. de pactis. ¶ Ad idem etiam adducitur, qd ponit do. Felyn. ibidem in x. fal. len. vbi collegium vel vniuersitas vult facere statutum non generale, sed derogans iuri singularium personarum, nō sufficere consensum maioris partis, sed requiri omnium concordiam: vt ibi per eum pulchrē. ¶ Et vnum nō omittam positum per eundem Fely. in d. c. eum oēs. in ij. fallē. qñ capitulum vellet aliquid agere p̄ priuilegia ipsius, vel cōstitutiones in eo factas, non sufficere maiorem partem ipsorum de capitulo, sed debere oēs cōuenire & cōcordari, nemine discrepante, & ex cōtradictione vnius actū corruū. alleg. Inn. in ca. accedentib. quasi in medio. in ver. imo plus dicimus. de priuileg. & Abb. in c. veniēs. in ix. colū. de præscrip. & facere qd no. Inn. in c. humilis. de maio. & obediē. ¶ Ex cuius verbis dicit inferre Roma. in d. rub. de arbi. xvij. colū. q̄ vbi maior ps vellet statuere p̄ ius per eos statutum, non posset, sed requireret cōsensum omnium, & licet per quoddam dictum Bal. in l. fi. C. de auto. p̄stan. videret alr dicendum. tñ ibi Felyn. cōcordat dictum Bald. pcedere, qñ reuocatio primæ cōstitutionis fieret ex necessitate: sed qñ nō vrgeret necessitas, necessitas debēt oēs cōcordare, adeo q̄ vnius p̄dictio, sufficere, vt cōstitutio nō reuocet. vt ibi Felyn. qd mihi multum placet. ¶ Pro quo cōsidero: nam cum iste cōstitutiones debeant fieri cum rōne. c. erit aut lex. iij. dist. cum simi. per illam acquiritur ius omnib⁹. ergo nō pot̄ ad voluntatem maioris partis in præiudicium illi⁹, qui eam sequit̄, illam reuocare: & ideo nudius tertius dixi consiliarijs ciuitatis Trani, eos nō posse eorum cōclusiones vel cōstitutiones, quas partes appellant, reuocare vno p̄dicte: quod male inter eos seruatur. sed faciūt. put faciebat Celestinus papa, qui qd de mane cōcesserat, reuocabat de sero: & e contra, & hoc nostrates faciunt, etiam q̄ pluribus p̄dicentibus, qd facere nō possunt: vt pximē diximus. ¶ Et ista sc̄da fallētia do. Fely. facit in casu nostro, vt nouiter cōsidero, q̄ qñ vniuersitas secularis habet ius pa. & p̄stauit vnum, maior pars illius nō poterit variare: & etiam accumulatiuē p̄stare alium, nisi oibus de vniuersitate volentibus, adeo q̄ vno p̄dicente, nō teneret variatio: & licet hoc ex me cōsideraſsem, istud v̄ sentire Lap. alle. lxxvij. incip. in Dei nomine, vacante ecclesia. in iij. col. in j. dub. in ver. iū si vt præfertur. fol. 29. licet reuera loquat̄, qñ illi de collegio vt singulares vellent variare: tñ hæc mea cōsideratio oīno probat̄ per sup̄ascripta. ¶ Quam tñ intelligimus pcedere, nisi maior pars vniuersitatis ex necessitate vellet variare, & alterum p̄stare, non tñ accumulatiuē: quia si accumulatiuē, nō esset necessitas: sed recedendo à prima p̄tatione: puta, quia nouiter ad eorum notitiam deuenit p̄tatione per eos esse indignum: nam si post scientiam indignitatis nō recederent à prima p̄tatione, priuarentur illa vice iure p̄tandi: iuxta no. in c. cum vos. de of. ordi. & diximus latē. s. in j. par. huius secundi lib. in x. q. princ. in iij. art. Tunc enim de necessitate fieret p̄sentatio, & nō accumulatiuē: sed nō totaliter à prima recedendo: & ex quo de necessitate fit maior pars, poterit reuocari prima cōclusio per ipsam vniuersitatem facta non solum vno, sed etiam minori parte ipsius p̄dicente, iuxta vnum membrum cōcordiæ factæ per d. Fely. quam pximē retulimus: & dicere sc̄dam p̄tationem fieri de necessitate, etiā si idoneitas p̄tati nō priuet patronos illa vice iure p̄tandi: vt diximus in d. iij. arti. Quia si nō est necessitas patronorum, est tñ necessitas ex parte ecclesiæ, cui debent p̄stari idonei. c. cum in cunctis. de elec. cum simi. nota p̄dicta, q̄ noua, & per alios nō considerata. ¶ Et ad id qd supra fuit dictū maiorem partem posse conuocare forinsecum, & sic nō patronum pro habendo cōsilio, ex quo voces ipsorum non minuuntur, nec tenentur cōsiliū illius sequi, adde in argumentū notata per do. Fely. in d. c. cum oēs. in xj. & in prin. xij. col. de cōstit. ¶ Dic ergo conclusiue, siue ius pa. spectet ad aliquos iure singularium, siue iure collegij, eos nō posse ad p̄tandum non patronum admittere vno ipsorum p̄dicente, nisi pro cōsilio habendo, vel pro eis cōcordandis: nō tñ pro danda voce: & sic in patronis seruari, qd in electione dī: & p̄dicta pcedere multo magis in p̄sonis singularibus & in nobilibus sedilium, & in eorum honorantijs: per d. l. fundum. ff. de ser. rusti. prædi. ¶ Sed aduerte, nam si patroni ipsum extraneum admittēt, ille acquirere quasi pos. p̄standi, qua vti poterit in futurum: vt. s. diximus, & plenius in j. par. huius secundi lib. in iij. q. prin. in xvij. arti. ¶ Nisi per ipsos patronos fiat actus, per quem declarant illum admisisse p̄ illa vice, & nō in futurum: arg. text. & eorum, quæ ibi dicunt in c. pontifices. ibi, cum caute studio. vij. q. j. vbi vult tex. ep̄o loci mortuo pro sacramentis ibi p̄standis fore vocandos ep̄os vicinos. cum cautela tñ, per quam declarēt conuicium ep̄m eos admisisse ex illa cā: & non acquirere quasi pos. ministrandi sacra-

menta in illa dicece. & gl. ibi pro hoc alleg. c. presbyteri. xxiii. di. finit. & c. consultationibus. hōcti. & not. hanc cautelam. nā ats hic extraneus acquireret quasi pos. iuris patro. seu p̄sentandi. ¶ Ad vnum tñ est aduertendum. nā doc. in d. c. cum Vintoniensis. volunt electores posse admittere, nullo tñ p̄dicte impuberem, vel als priuatum ex p̄tatione indigni: vt. s. retulimus. ¶ Et de impubere teneo non esse dubium: quia non est inhabilis ad p̄sentandum, sed ad habendum vocem inter eos, ratione ætatis: vt diximus in pxi. præce. art. & nulli p̄iudicat, nisi electori bus: ergo eis imputandum: licet per c. ex eo. de elec. lib. vj. posset dici in electione impuberem nullo modo posse admitti, ex quo non potest dare cōsensum in matrimonio: vt diximus in præced. xij. art. & latē in prima par. huius secundi lib. in ij. q. prin. in ix. ar. sed in p̄tatione, cum per eam non fiat matrimonium, sed spon. salia bene admitti poterit sine dubio: vt diximus in p̄dictis artic. & ideo in pxi. præce. arti. conclusimus etiam in vniuersitate posse impuberem. ¶ Sed dubium facio magnum in priuatis iure eligendi, vel p̄sentandi, an per electores vel habentes p̄stare, possint admitti nullo discrepante: & vt pximē diximus doctores per d. c. cum Vintoniensis. volunt. q̄ sic. & hoc ibi p̄bari, & adducit rōnem: quia priuatio cadit in fauorē non delinquentium, penes quos residet p̄as eligendi, vel p̄tandi poterunt ergo ipsi h̄mōi fauori renuntiare, & priuatum admittere. ¶ Sed certē hoc est p̄ id, qd diximus. s. in pxi. præce. q. prin. in xix. art. in hoc casu requiri restitutionem papæ, vt ibi. ¶ Contra hoc etiam facit id, qd diximus in d. præced. q. prin. in xxvij. ar. dū ibi diximus ordinarium, ad quem facta esset deuolutio ex negligentia patronorum non p̄sentantium, vel litem non finiēt. tiam infra tps datum ad p̄sentandum, posse eos etiam citra tēpora admittere ad p̄tandum, nō tamē, qñ facta esset deuolutio: quia p̄sentarunt indignum: quia tñc etiam in fra tps nō poterit eos admittere, ex quo in poenam hoc induxit canon, vt ibi in fi. d. art. Sic ergo & in casu nostro: ¶ Vnde dicerem patronos vel eligere habentes non posse priuatum admittere, & ita p̄supponit gl. in c. si electio. in verbo, occultum. in fi. de elec. lib. vj. sed per papam restitui. & non obstr. rō adducta in p̄rium. Nam non solum ille iuratur in fauorē comparatorum nō delinquentium, sed imo priuatur principaliter in sui poenam: & in consequentiam in fauorē non delinquentium: vt not. per doc. in d. c. cum vos. de of. ordi. ergo nullo modo patroni poterunt priuatum admittere, & delictum impunitione facere. ¶ Et non obstr. tex. in d. c. cum Vintoniensis. quia ille text. probat contrarium. nam papa non se fundat ibi super eo, q̄ electores illum admiserunt: sed super eo, quia ille fuerat priuatus, vt non posset eligere in prima electione futura: & tamen ibi erant in iij. electione, & ideo dixit illum admittendum: secunda verō electio approbat nō tenere, & sic non erat in cōsideratione. quare ego hoc dictū doc. nō habeo pro firmo, nisi esset talis priuatio, quæ magis videretur inducta in comparatorum vel coelectorum fauorē, q̄ in veram poenam: puta quia patroni vel electores tenentur ex aliqua constitutione tale quid facere, & non fecerunt: adeo vt non videatur vera culpa punibilis, sed negligentia, quæ p̄iudicabat comparatoris: quia possent illam remittere, iuxta ea, quæ diximus in d. xxvij. art. j. præce. q. principa. ¶ In quantum verō dicitur patronos posse admittere comparatorum t̄ excōicatu vel suspensum ad p̄sentandum, minimē hoc pcederem: nam p̄sentare non possunt tales de per se, vbi fit minor conuersatio, quanto magis hoc facere non poterunt cum comparatoris, vel cum collegio: vt latē censuratos non p̄sentare diximus supra in j. par. huius secundi lib. in ij. q. prin. in ij. & iij. art. ¶ Et q̄ nō possit admitti extraneus cum habentibus eligere vno contradicente, ponit etiam Firma. in trac. de ep̄o. in iij. par. j. libri in iij. q. ¶ Et etiam, quando extraneus admittitur à patronis ad p̄sentandū cum eis acquirat quasi pos. iuris p̄sentandi, diximus supra in d. xvij. art. ij. q. prin. j. partis huius secundi Libri.

¶ Decimus septimus artic. ij. q. princip. ij. partis. ij. Libri.

- 1 Presentatio an compromitti possit per maiorem partem patronorum, minori parte, vel eorum vno contradicente. & nu. 10.
- 2 Electio compromitti non potest per maiorem partem capituli, vno contradicente.
- 3 Compromissum factum ab vno nomine omnium, non valet, alijs presentibus & contradicentibus. & nu. 6.
- 4 Consensus requiritur in arduis explicandis in vniuersitate.
- 5 Capitulum si quid trahet damnosum, & illicitum, illi de vniuersitate contradicere tenentur.
- 7 In Collegio si tres sint, & duo velint compromittere, tertio contradicente, duorum iudicio standum erit. & nu. 11.
- 8 Procurator extraneus an possit per maiorem partem collegij admitti.

# Cæsar Lambertinus Episcop.

9 Patronis omnibus presentantibus, an omnes possint vno excepto, committere vices suas, quamuis non absentes nec impediti.

1 Et ex istis oris. xvij. dubitatio, tan maior ps pñonori possit presentatione compromittere minori parte inuita, seu vno tñ dicitur? ¶ Et Lap. de castel. alle. viij. fol. 3. vñ tenere maiorē partē hoc facere posse. Sed idē Lap. fol. 29. alleg. lxxvij. in iij. col. in j. dub. in ver. itē licet compromissum, tenet pñonori. f. cōpromissum fieri nō posse vno de collegio inuito, sed ex post facto dicit nō posse à singularibus reuocari. alle. no. in c. in causis. de elec. & in ca. bonæ. el. ij. de postu. præl. & qđ dicit do. fu. Io. Cal. in c. cum oēs. de pñti. ¶ Iste articulus iam est decisus ex re latis. s. in pxi. præce. art. vbi reuoluit dicta Cōpost. in c. scriptu.

2 quē ibi sequit loā. And. & Abb. de elec. tñ nō posse maiorē partē capituli cōpromittere electionē in aliquos, vno dīcentē, & nō cit: ga illi tollit vox sua, & pñdicat cui liber singulariter ex trāslauone ptātis in cōpromissarios, ex quo colligit maiorē partē vniuersitatis nō posse aliqd statuerē. Voluit ēt pñdīcta Abb. post pñatos in c. cū vniuersitatis. in j. col. de elec. & in c. in causis. in ver. sic. nota ibi à singularibus. eo. ti. referentē Cōpo. vbi supra. dicentem

3 tñ valere cōpromissum factū ab vno noie oim, alijs pñentibus, & nō dīcentibus: ga cū ista res nō sit leuis, imo magnā importariā, debent sig illam oēs in gri, & expñsē pñentire. qđ dicit dicit fore notandū, & non tradēdū obliuioni: & ex eo posse sumi

4 hæc reg. in arduis explicādis in vniuersitate debere oēs expñsē cōsentire, nec sufficere actū explicari p alios noie aliorū ēt illis tacētibus, & nō dīcentibus: ga in re onerosā & grani debet interuenire pñentibus: nec taciturnitas hñ p pñentibus, & dicit ad hoc facere qđ notat Inn. in c. in genosi. de elec. & gl. in reg. is, q tacet. de reg. iur. lib. vj. Secus pñt dicit in re leui, & maximē cōpūscibili: ga tūc taciturnitas hñ p pñentibus: vt not. in locis palle. ¶ Et ex istis dī Abb. post sumi maximā limitationē ad no. p. Innoc. in c. j. de his, q̄ sūt à maio. parte capit. vbi notabit dicit, qđ si

5 in capitulo tractat pñt qđ illicitū & danabile, tenent illi de vniuersitate dīcere: als si nō pñtradicit, habebunt p pñentibus, & inuoluent peccato, & in poenā peccati cum alijs expñsē pñentibus: vt illud dicit pcedat, quo ad pñtādum peccatum, ne sub velamine taciturnitatis peccatū nutriat: sed quo ad validitā tē actus tenendū est vt supra. Prædicta ēt voluit idem Abb. post alios in c. ga ppter. in 6. vel saltem. in scđo notabi. vbi dicit hanc esse cōm opinionē, & ibidē sup glo. in verbo vice oim. voluit hæc ēt Abb. in c. pñtutus. el. ij. de appel. & Bur. in c. qđ ad trāslationē. de re iur. in prin. secūda col. & Do. & ibi oēs in c. cū expediat. in iij. col. vbi ēt Phil. Frā. de elec. lib. vj. & idē Phil. in ppo.

6 in d. ca. pñtutus. ¶ Sed aduerte nā hoc dicitū ampliāt vt supra vt pcedat ēt, qñ vnus cōpromittit noie omnū, oibus pñentibus, & nō pñtradicitibus, ga nō valebit cōpromissum: vt p doct. post Cōpo. in d. c. in causis. qđ mō pñt primo limitari, vt pcedat ante factū. f. qñ cōpromissum est factū, non possit ex post facto à particularibus reuocari: vt voluit Lap. in dicta allega. lxxvij. in primo dubio. ¶ Nā si ista limitatio ita ruditer intelligeret, nō pcederet, ex quo tollerēt actio canonico pñtēto. & idē Abb. post alios in d. c. ga ppter. s. vel saltem. sup gl. in verbo, vice omnium hoc intelligit sufficere pñtraditionē vnus, qñ alijs de collegio pñtradicit à principio. si autē factū cōpromissū p collegiū supueniret, q nō erat vocādus, nō debet ad petitionē illius retractari cōpromissum: vt in reg. factū legitime. de reg. iur. lib. vj. & ita dicit ibi. & in c. ecclesia. de elec. velle cōiter doc. & sic intelligit de cōtradictione ex post facto illius, q nō erat vocādus. Ergo si ex cōtradictione illius, q erat vocādus, posset retractari, ēt ex post, & ita debet intelligi Lap. vbi. s. ¶ Et per hoc patet male dixisse Pau. de Eleza. in sua. q. incip. à patronis. ix. in numero, de qua fecimus mētionē. s. in viij. pced. art. vno pñono pñempto: & compromissū factū, tenere pñtationē cōpromissariū. nā nō tenet vno pñempto, nisi saluet vt infra dicit. ¶ Hostiē. verō in d. s. vel saltem in c. quia ppter. quē ibi Abb. in pen. col. refert ponit aliā

7 limitationē ad pñtāta, vt pcedat, nisi tres sint in collegio, & duo velint cōpromittere, tertio pñtradictē, stādum erit iudicio duorum, q̄ duo faciūt duas partes collegij. d. c. scriptū. & c. licet. de elec. tū ga necessitas nō subiacet legi. c. quāto. de pñue. cum nō possit seruari scrutiniū. de quo dicto latē ibi p Abo. cuius dicta nō refero: ga oīa tēdūt ad electionē, cū pñsiderat forma. c. ga ppter. q̄ in pñtationibus nō habet locū, vt dicit. j. in pxi. seq. art. ex cuius Hostiē. & sequa. dicit patet id, qđ dī vno pñtradictē non posse compromittere electionē esse ppter scrutiniū. qđ nō credo. sed dico esse rōnē, de qua supra, ne qñ priuē voce sua in pñtatione vel eligēdo, qđ qđ fieret in casu nro. Ita si essent tres haberes eligere, sicut si plures. quare hoc dicit Hostiē. intelligeret pcedere in pñtatione: vt infra dicit. ¶ Et idē qđ Hostiē. vñ velle in d. ca. pñtutus. de appel. quem ibi refert Præpo. in ij. colū. hoc dictum nō habere locum, vbi nō seruatur scrutiniū: sed posse

maiorē partem compromittere electionem alicuius prælatis inferioris, in qua nō seruatur forma. d. ca. quia ppter. etiam minori parte inuita: & sic nunq̄ haberet locum hoc in pñtatione: & ideo Lap. in supra no. allegatione. viij. hoc tenet, sed omnes doc. ibi tenent in omnibus actibus tam spiritualibus, q̄ secularibus, explicādis ab aliqua vniuersitate nō posse fieri compromissum à maiori parte, nō solum minori, sed etiam vno pñtradictente: & istam oēs appellāt cōm opinionem: & tamē est clarū in actibus secularibus nō tractari de electiōe prælatis. Vnde tene cum cōi.

8 ¶ Bene verum est loquēdo de collegio, maiorē partem ipsius posse in illo pcuratorem extraneum admittere: vt dixi in pñmo pcedē. art. & voluit Abb. & oēs in d. ca. pñtutus. de appel. ¶ Distingūdo tamē, q̄ si loquimur respectu compromissi, debet semper oēs pñtente: & hoc tā in actu electiōis, q̄ in actu vniuersitatis etiam secularis. ¶ Aut loquimur de pñtutendo pcuratorem: & credit speciale esse in qualibet electiōe, vt nō impeditur nequeat committere alteri vices suas, maximē pñtradictibus: per d. c. quia ppter. s. illud. de elec. & facit ratio. c. is cui. de of. deleg. lib. vj. & in c. cum in ecclesijs. de præb. eo. lib. sed in alijs actibus putat nō impeditum posse committere alteri vices suas: quia hoc nō reperitur phibitum. Verum committi nō potest extraneo à collegio illo pñtradictē, qualiscūq; sit actus pñtendus: quia interest collegij seu vniuersitatis, ne eius secreta pateant forinfecis. qđ dicit sentire Io. And. in reg. qđ alicui. de reg. iur. lib. vj. in mercuria. & sic fore intelligēdum tex. ca. penulti. de elec. lib. vj. Requiritur igitur ad admittendum pcuratorem extraneum maioris partis collegij pñtensus, qui hoc facere potest. arg. l. ij. C. quādo & quibus quarta pars deb. libr. xij. & ideo Dom. in d. c. cum expediat. de elec. lib. vj. vult maiorē partem collegij posse admittere extraneum ad aliquid aliud agēdum, dum modo nō det pñprio nomine vocem. Sequitur ibi Phil. Frā. & alij. ¶ Et ideo Fede. de Senis pñ. c. iij. primo queritur. in ij. dubio,

9 nunquid pñt omnibus patronis pñtibus possint oēs excepto vno committere vices suas, quamuis nō absentes nec impediti: & dicit primo qđ nō. per communiter notata p doc. in c. quia ppter. de elec. Tñ dicit pñtariū esse verius p reg. q̄ habet. quē posse p alij, qđ pñt per se. c. pen. de reg. iur. cū pñt. & dicit esse casum in d. c. pñtutus. de app. & nō ob stare gl. ibi positam p Inn. q̄ est sibi pñtariū, & hoc etiam placere Io. And. in d. c. pñtutus, & ad idem adducit qđ no. ipse Inn. in gl. in c. sicut. de elec. adducit

10 etiam patronum posse variare & c. ¶ Tū aduerte. nam si loquimur in patronis habētibus ius pa. iure collegij vel vniuersitatis, pcedat oīa supra scripta, vt nō possit cōpromittere pñtationem vno tñ pñtradictē, per rōnes. s. allega. & in eis fiat distinctio, an sint absentes seu impediti, vel ne: & an possint pñtute pcuratorem de collegio, vel extraneum, de quibus pñximē dicitū est. Sed si sumus in patronis habētibus ius pa. iure singulari, qui separatim, & qñ eis placet, pñt pñtate, dummodo infra tps datum ad pñtādum, si maior pars illorum vult cōpromittere pñtationem eorum, seu dare ptātem pñtandi aliquibus compatronis, vel nō, q̄ tñ noie patronorum & nō pñprio pñtente: ex quo actus non nocet alijs cōpatronis minoris numeri, qñ possint pñtate: in quibus nō agit de pñemptu: vt latē diximus in viij. pcedē. arri. & primi cōpromittentes vidētur pñtate, qñ pñtāt illi, quib. dēdēt pñtātem pñtādū, nec eis, quasi possessio acquiri, quæ potest pñdicare alijs cōpatronis: nec etiā p hoc fit diminutio cuiuslibet vocis nescio videre, quare in hoc pñsiderari habeat pñtradictio minoris partis, nec vnus ex eis, cum nullum præiudicium ipsius generet: & sic dicerē valere cōpromissum. ¶ Et in hoc. sin patronis singularibus cōpromittētibus pñtationem: in religio sum, fuisse loquūtū Paul. de Eleza. in d. ix. q. de qua. s. ēt vno patrono vocato, qui agere nō potest de pñemptu: & ideo tenere pñtationem factam p cōpromissariū. ¶ Et isto modo etiā intelligerē dicitū Hostiē. & Inn. de quo supra, qñ sunt tres, & duo

11 cōpromittunt, tertio pñtente, s. quādo sunt patroni particulares, & tūc valeat actus duorum, & ita intelligatur pñtutus Fede. c. iij. de quo pñximē. nam isti pñoni impediti, possunt pñtute pcuratorem ad pñtādum, siue compatronum, siue extraneū, vt ibi Federi. & diximus de patrono pñtute pcuratorem ad pñtādum, supra in prima par. huius secūdi lib. in quarta. q. p. tum, & p pñdīctis adde Fely. in d. c. cum oēs. in x. col. in terra. fallē. in xij. col. in xij. fallē. & ita etiam potest loqui Lap. in alleg. lxxvij. in j. dub. & Gaye. in repe. c. fi. de elec. lib. vj. in xlvij. col. & sic tenerem, & ita semper practicari vidi. Et si dicit, cur se cus in casu pñxi pñcedē. art. vbi etiam in patronis secularibus vno inuito nō admittitur extraneus ad pñtādum, vt ibi dicit: quia per admissiōem extranei minorat vox contradicentis in illa vice, & in futurum: ex quo ille extraneus acquiri quasi pos. pñtandi: per. capit. consultationibus. hoc titul. quod non est in casu nostro: & hæc sufficiant.



¶ Decimus octauus art. ij. q. prin. ij. partis. ij. Libri.

¶ Decimus nonus art. ij. q. prin. ij. partis. ij. Libri.

- 1 *¶ Capit. quia propter extra de ele. forma an sit seruanda in presentatione.*
- 2 *Consentire in seipsum, an à iure permiffum fit.*
- 3 *Capit. quia propter extra de ele. forma, locum habet in electionibus epifcoporum, abbatum, & aliorum praelatorum ecclesiarum collegiatarum.*

**Dubitatur** xvij. fan in presentatione patronorum fit seruanda forma. c. quia propter. de electio. & vt vidistis Hostien. Innocent. & alij in d. cap. quia propter. in §. vel saltem super gloss. in verbo, vice omnium videretur velle illam formam habere locum in electionibus, illius praelati, per cuius vacationem ecclesia viduatur, vel saltem in mera electione, & sic non in presentatione, & ex hoc sunt quotidie argumenta, aliquid geri, & non fieri in presentatione, quod fit vel non fit in electione, ex quo in presentatione non seruatur forma. dicti capit. quia propter. & ita vult expressè Lap. in allega. viij. fol. iij. hoc titul. & videtur etiam velle in allega. lxxvij. fol. xxix. hoc titul. in primo dub. in iij. colum. & Paul. de cleaza. in d. ix. quaestio. incip. à patronis. in iij. colum. in versicul. item non obit. Et hoc vult expressè Car. post Marthæum in cle. ij. §. fina. in ij. nota. quem ibi omnes sequuntur. hoc titul. vbi colligit patronos non teneri ad formam. dicti capituli. quia propter. & dicit hoc probari ex illo. §. & præceden. nam in electione, in qua seruatur forma illius. capitul. nulla pactio permittitur. Pro hoc, quia dicit Lauren. ibi allegatus presentationem esse quandam nominationem, de qua loquuntur iura. cap. quod sicut. de electione. in princip. & voluit idem Car. in capitul. publicato. in pen. colum. eo. titul. sequitur Gaye. in repeti. capit. fina. in fi. xlvj. colum. de electio. libro. vj. & apertius in lvi. colum. vbi dicit patronos non habere formam. dicti capit. quia propter. & ideo eos posse procedere, nominando, & presentando publicè, quem vellent, quasi per modum scrutiniij, & in electione habemus, quod si sumus in casu, vbi non fit seruanda forma dicti capituli. quia propter. & vnus ex eligētibz per formam scrutiniij eligatur ab aliquibus, & consentiat, auget numerum vocum, & vox sua computabitur in numero eligentium, vt per Car. & Abbat. in capitul. cum in iure. de electio. & per eundem Abb. in capitul. licet. pe. colum. & Car. in c. humana. pe. colum. & in capitul. cum in veteri. pe. colum. eodem titul. ergo dicit ipse, similiter vox istius compatroni neminem presentantis, & post publicatam presentationem aliquorum ex compatronis consentiente illo computabitur in numero vocum, cum à se origine non vere non habeant, per prædicta, maximè quia Cardin. in dicto capitul. cum in iure. in pe. colum. dicit sic, dico quòd illa decretalis procedat, siue procedatur per viam compromissi, siue per viam scrutiniij, dum tamen hoc secundo casu sumus in casu, in quo non fit seruanda forma. dicti capituli. quia propter. & in dicto capitul. cum in veteri. dicit quòd cum de iure non reprobetur quem consentire in seipsum, dummodo consensus à se non incipiat, etiam si in tractatu requiratur, poterit consentire, de quo nos latè diximus supra in ij. par. huius secundi libri. in viij. articul. & sic patet, euidenter dictam formam non seruari in presentatione. & voluit Pau. de cita. in hoc tracta. in vj. par. in xxix. quaestio. & docto. in ca. iij. hoc titul. ¶ Et de dicta forma. capituli. quia propter. & de collationibus numeri ad numerum, & zeli ad zelum, latè loquitur Firma. in tracta. de episcopo in j. par. ij. libr. in ij. quaestio. ¶ Tu considera doctores omnes, & præsertim Abbat. in dicto capit. quia propter. in ij. colum. velle formam illius. cap. ¶ habere locum in electionibus ipsorum, abbatum, & aliorum praelatorum ecclesiarum collegiatarum, vt ibi latè sed ius patron. non cadit quo ad actum presentationis in ecclesiis collegiatis. capitul. nobis. hoc titul. & diximus plenè supra. in j. par. huius. ij. libr. in v. quaestio. princip. in vj. articul. & ideo non potest de hoc quæri, cum non possit casus cadere: sed seruabitur, quando bene in ecclesia inferiori spectat presentatio ad plures, nam si ad plures, vt ad collegium spectat presentatio, conuenient simul, si vt singulares singulariter presentabunt, & sufficet presentatio, consensus illorum de collegio datus in communi vel particularium particulariter, nec est de necessitate seruanda aliqua illarum formarum, sed procedet quod su pra diximus, & seruatur in electione inferiorum rectorum secundum Abbat. in dicto capitul. cum propter. in finalibus verbis secunde colum. & in princip. iij. & allegat. gloss. in ca. sicut. & in capitul. si cui. de electio. libro sexto. & ibidem ipse Abbas in d. iij. colum. in versicul. iij. quaeritur. hoc tenuit loquendo de pluribus collatoribus qui assimulantur patronis iure singulari ius patron. habentibus, in quibus dicit illam formam non esse seruandam, & sic est clarum in presentatione patronorum dictam formam. d. c. quia propter. non requiri, cum in ea requiri non possit, per supradicta.

- 1 *¶ Pars maior sufficit in expediendis per collegium de necessitate.*
- 2 *Partes duæ debent esse presentes in actibus collegij siue vniuersitatis.*
- 3 *Potestatem habens conuocandi concilium vel vniuersitatem, priuilegio vel cõsuetudine, pot̃ illud facere, nõ tamẽ iuris terminum abbreviare. Et nu. 4.*
- 5 *Pars maior potest conuocare minorem ad presentandum, & iuris terminum abbreviare, iure patronatus spectante ad collegium.*
- 6 *Ad vacationem ius habentis si non venerit minor pars, tota potestas capituli residet penes istam minorem partem.*
- 7 *Capituli congregatio quando spectat ad aliquem vel ad aliquos, licet possint conuocare non tamen minuire iuris terminum.*
- 8 *Capituli congregatio spectat ad antiquiorem nullum habentem officium congregandi. Et an ille possit punire conuocantes. Et quando duas partes eo casu possint concilium cogere. Et nu. 10. 12. 14. 16. 18. & 19.*
- 9 *In collegiis ecclesiasticis, capite deficiente, antiquior congregat.*
- 11 *Collegium quando est in congregando, potentia capitulares consistunt in duabus partibus.*
- 13 *Collegij iura in vno conseruantur.*
- 15 *Paria sunt, venire, & venire, sed expectare vsque ad sententiam.*
- 17 *Dies interpellat pro homine.*
- 20 *Solemnitatis non substantialis omisso, non vitiat.*
- 21 *Partes duæ an possint citare vel monere minorem partem. Et quando monius vel citatus debeat venire.*

**Oritur** Modo. xix. loco difficultas, si ius patron. spectat ad vniuersitatem, an maior pars ipsius, quæ non alitè dit ad duas partes possint non instante termino iuris, assignare terminum presentationi faciende, & determinare vt congregentur vocati, seu ad certum sonum campanæ in tali loco pro tali die & hora. ¶ Hunc articulum formauit lo. cal. conl. x. fol. lxx. hoc titul. & dicit gloss. in c. cum nobis olim. de elect. teneri electionē factā à maiori parte p̃tium habētū eligere, tenere, dummodo vocauerint alios presentes vel absentes, & hoc, vt euitetur periculum moræ vacationis, & ipsam gloss. allegare in ra sua, vnde dicit ipse, si hoc procedit in actu electionis, fortius habebit locum in præambulis, & per quæ deuenitur ad electio nem. c. præterea. de offic. delega. cum simi. ¶ & pro hoc dicto dicit facere opinionem illam in expediendis per collegium de necessitate, sufficere maiorem partem, de qua per gloss. in capitul. cum omnes. de consli. & ibi per Innocent. & in capitul. de his, quæ sūt à maio. par. capit. & dicit etiam facere, quòd nota in capitul. bona. in gloss. iij. de elect. ¶ Et quòd lex videtur dicere in actibus collegij siue vniuersitatis, duas partes debere esse presentes. l. nulli. cum l. seq. ff. quod cuiusque vim. nomi. & tunc valet, quod fit à maiori parte interuenientibus saltem duobus. & sic intelligit Host. prædictam gloss. capit. cum nobis olim. vnde dicit tenere Inno. quòd nullo existente, ad quem pertinet ex officio alios vocare, ad hoc, vt teneat quod fit ab eis, oportet ad minus conuenire duas partes illorum, ad quos spectat facere illum contractum, & illi debet vocare alios, quibus non venientibus procedent ad faciendum actum seu electionē, vt ipse In. notat in d. c. cum nobis olim. in gl. sed nõ quid in fi. & in c. dudū. in j. gl. licet de numero. vers. sed quæ res. & in ca. ecclesia. el. ij. in ij. gl. imo plus in fi. de ele. & quod no. gl. in c. j. de his, quæ sūt à maiori parte ca. & ideo dicit hanc opinionem secundam credere veram de rigore, sed rationem æquitatis. l. ne nimitū impediatur necessaria, & vtilia, ostendere primam opinionem esse verā, quæ, et simpliciter dicit tenere Compo. in d. c. cum nobis olim. vnde Inno. tenet in hoc præualere constitutionem, quātū ad citationem, vt per eum, in c. j. de maio. & obediē. & in c. ij. de noui oper. nuntia. & subdit ad id, quod dixit de ratione æquitatis facere. C. de iudiciis. l. placuit. ff. de reg. iur. in omnibus. de transactio. c. fina. de confirma. vtil. vel inutil. cum dilecta. & ira residet ibi Ioan. cal. ¶ Tu aduerte ex dictis Ioan. cal. posse sumi duas principales conclusiones. Prima est, iure patro. spectante ad collegium, maiorem partem posse conuocare minorem, & terminum iuris abbreviare, de qua diximus supra in prima præcedē. q. principi. in xxvij. art. vbi fuit materia abbreviandi tempus datum à iure, & ibi diximus de hoc dicto Ioan. cal. latè. ¶ Alia est conclusio, capitulū debere congregari per habentem hanc potestatem de cõsuetudine, & nullo existente, ad quem spectet hæc cõuocatio, debere saltem duas partes conuenire, & eas conuocare tertiam, & abbreviare terminum iuris, esse in specialis in casu p̃uisionis ecclesiæ, vt maior pars conuocet, & abbreviet tps, & ibi per eum. ¶ Vnde pro habēda clara hac materia est recurrendū ad dicta doctorum, & præsertim Abb. in d. c. cum nobis olim. & in c. cum in causis. de elect. & in c. j. de maio. & obediē. vbi etiā per do. Fely. & ad eundem Fely. in c. cum omnes. in penū. & vltima colū. de consli. post Abb. ibi: & procedēdo conclusiue circa suprascriptas duas conclusiones, facies infra scriptas facientes illas cla

# Cæsar Lambertinus Episcopus

5 illas claras. ¶ Prima sit conclusio, quod si est aliquis, qui ex priuilegio, statuto, vel consuetudine habet, potestatem conuocandi concilium, vel vniuersitatem, potest illud seu eam conuocare, quis sit vnus, vel sint pauci: sed si vult restringere terminum iuris datum vniuersitati ad explicandum actum, puta ad presentandum, licet Inno. in d. c. cum nobis, tenuerit eum, seu eos hoc posse, tamen idem Inno. & melius in c. ecclesia. el. ij. de ele. tenet illum seu illos non posse illum terminum abbreviare, quem sequitur Butri. in d. c. cum nobis. & etiam Abbas ibi super gloss. in verbo, reuocare. in iij. column. nam licet ad eum seu eos spectet conuocatio capituli, non tamen habent potestatem restringendi terminum iuris, cum ille terminus est præfixus in fauore collegij, ergo non potest per alium abbreviari. c. si diligenti. de foro compe. & in capitul. ad apostolicam. de regula. indultum. de regul. iur. libro. vij. nec consuetudo dans potestatem congregandi collegium, debet extendi ad casum diuersum. s. ad potestatem restringendi terminum iuris, iuxta no. per Inno. in capitul. fina. de officio Archidiacon. facit. c. cum contingat. de decimis, sed vbi non tractatur de restringendo terminum iuris, poterunt habentes officium monere omnes de collegio, vt certo termino veniant ad collegium. Et si non venerint, faciant eos contumaces, non vt possint puniri per istos vocantes, sed ad hoc, vt potestas capituli resideat apud venientes. ita Innocen. in c. ij. de maiori. & obediens. & in c. ij. de no. oper. nuntia. & Ioan. And. in c. in causis. de electio. & ibi similitur do. Abb. ¶ Vbi etiam dicit in fi. iij. & in iij. col. quod si ad vocationem huius habentis hoc officium, non venient, nisi minor pars, tota potestas capituli residet penes istam minorem partem & damnat legistas contrarium tenentes. s. Bar. in l. omnes populi. ff. de iustitia & iure. dicentem quantumcunque vniuersitas vocetur per magistratum, oportere tamen ad hoc, vt valeat, in vniuersitate conuenire saltem duas partes. allegat. l. nominationem. C. de decurioni. libro x. & l. nulli. ff. quod cuiusque vniuers. nomi. & specialiter pro decisione allegat. l. fina. C. de prædiis curia. libro. xj. tamen Abbas ibi tenet contrarium, per plura iura & rationes. ¶ Et pro opinio. Abbas adducit, quod voluit Bald. in tracta. de syndico. q. xxxv. vbi dicit, si sententia à iudicantibus est facienda in præsentia ancianorum, & anciani nollunt interesse, sufficit eos legitime requirere, & eorum contumacia habebitur pro præsentia. ¶ Et dicit la co. de are. in l. si à legatario. §. si à duobus. & in l. nõ raturum. ff. de fideicommi. liber. per illa iura ab electione se facere alienos, qui per contumaciam absunt, & electioni interesse non lunt, & ius eligendi ad suos transferri coelectores. & allegat. d. capit. cum nobis olim. ¶ Et isti videntur velle opinionem Abba. scilicet non requiri duas partes, secundum Fely. in dicto capitulo. primo de maiori. & obediens. in j. conclu. & voluit idem Fely. pulchre in dicto capitulo. cum omnes. in antepenultim. column. in prima conclu. & etiam statim post secundam conclu. quas ibi ponit illas ex dictis Abba. colligendo. & istam opinio. contra legistas tenet Fede. consilio. lxv. infra scripte questiones. in iij. & in v. dubio, vide ibi. ¶ Tu circa prædicta considera, nam

7 Abbas in dicto. capit. cum nobis olim. quem supra retulimus, vult, quando spectat ad aliquem vel ad aliquos congregatio capituli, licet possint conuocare, non tamen minuere terminum iuris. Nam si congregat, & capitulum non venit totum, debet duas partes, imo si minor pars, poterit expediri actus, nonne in consequentiam huiusmodi vocatio & congregatio operabitur abbreviationem termini iuris. certe sic, nisi diceres hoc non facere conuocantes concilium, sed ipsos comparentes, penes quos residet concilium, qui terminum abbreviunt, & secundum huc modum potest intelligi procedere consilium Calde. de quo supra. ¶ Sed aduerte propter dicenda infra in iij. conclusio. quod ad abbreviandum terminum iuris omnino requiratur duæ partes, vt ibi, vnde dicerem istam minorem partem comparentem posse expedire actum in contumaciam non comparentium. scilicet licet vt inter eos, licet non facientes duas partes concludatur de vocandis aliis ad electionem cum abbreviatione termini, quia quamuis non faciant duas partes, poterunt tamen hoc expedire, ex quo ad id vocati sunt, non autem vt eligant, ad quod non fuerunt vocati, nota, quia vera, noua, & pulchra consideratio. ¶ Dic & aliud circa huiusmodi conclusionem à contrario sensu illius, quod si habentes officium congregandi capitulum ex priuilegio, statuto, vel consuetudine, & ex prædictis etiam habent potestatem abbreviandi terminum non esse dubium eos posse conuocare capitulum etiam terminum abbreviando, argumen. capitul. porro. de priuileg. capitul. cum omnes. de consue. & c. cum dilectus. de consue. & faciunt quæ dicit Fely. in dicto capitulo. j. de maio. obe. in fina. j. column. in versicul. si actus congregationis. nam cum isti habeant hanc potestatem, videtur hoc fieri ab omnibus, qui illam eis dederunt, & ita te-

nerem, licet Trani congregatio concilij spectet ad syndicum, & octo ordinatos, sed non poterit fieri concilium, nisi conueniant duæ partes ad minus, non obstante vocatione, & sic seruatur opinio Legistarum in cap. vero. archiepiscopali conuocatio spectat ad capita, scilicet ad archidiaconum, archipresbyterum, & primicerios, seu maiorem partem ipsorum, ex quorum iussu campana pulsatur, & comparentes licet faciant minorem partem, expediunt omnia, & sic seruatur opinio Abba. & Canonistarum, Canonici vero maiores, qui vocantur de fraternitate, omni die dominico post vespersas expediunt eorum negotia nulla vocatione facta cum illa dies, & hora interpellet omnes, & sic comparentes quamuis in minori numero, congregationem faciunt, & hoc ex eorum constitutione per sedem apostolicam confirmata. ¶ Secunda erit conclusio, nam nullo stante, qui hoc congregandi officium habet, est magna altercatio inter doctores an congregatio spectet ad antiquiorem de collegio. Et Abbas post Innocen. in dicto capitulo. j. de maio. & obediens. vult congregationem spectare ad antiquiorem non vt puniat contumaces, sed vt penes comparentes resideat omnis potestas, & possint actum facere, & sic videtur idem velle in isto antiquiore, quod in habente officium conuocandi: sed ipsemet Abbas in dicto capitulo. cum omnes. tenet oppositum: vult enim congregationem spectare ad duas partes de capitulo, vt late ibi per Fely. in penult. column. in versicul. sed dubium est, quando in collegio, qui in vltim. column. concordat opinio. per dicta Pet. de anch. in repe. capitul. j. in xv. char. in versicul. xv. quæro.

9 de consue. primam opinio. de antiquiore procedere in ¶ collegiis ecclesiasticis, in quibus deficiente capite, antiquior congregat. Et sic intelligit Innocen. in dicto capitulo. j. dum loquitur de capitulo, & similiter Abbas ibi quasi dicit collegia ecclesiastica vocari capitula. ¶ Secundam vero opinio. quæ est duas partes vniuersitatis debere congregare tertiam, procedere in vniuersitate singulari. de quo in l. ij. C. de colla. fun. patrim. lib. xij. & istæ duæ partes, quæ conuenierint, poterunt alios vocare, & nõ venientes constituere in mora, & expedire actum, & ex his patet optimam esse obseruantiam patriæ meæ, de qua supra

10 quia in ea semper fuerunt viri doctissimi scientes. ¶ Et ex istis oritur tertia conclu. duas partes vniuersitatis seu capituli posse congregare concilium, non existente, qui congreget illud ex officio, licet quo ad abbreviationem termini iuris fuerint opinio. ¶ Vna gloss. in d. capit. cū nobis. volentis non requiri duas partes etiam quo ad abbreviationem termini, sed sufficere maiorem & saniozem partem. ¶ Alia Hostien. volentis oportere duas partes collegij conuenire, & ex causa archæari terminum iuris, quibus duabus partibus non conuenientibus, nec causa restringendi terminum iuris subsisten. huiusmodi restrictionem fieri non posse, & dicit facere. l. nulli. & l. plane. ff. quod cuiusque vniuersit. nomine. ¶ Tertia fuit opinio. Innocen. dicentis præsentibus posse monere absentes, etiam si vnus solus esset præsentis, sed vt dicit Abb. in d. c. cum nobis. in v. column. allegat iura, quæ non probant opinio. suam. ¶ Et ideo ipse Abbas ponit necessario requiri duas partes ad monendum alios, quia ¶ potentia capitulares consistunt in duabus partibus, cum collegium est in congregando. vt in d. l. nulli. & in l. nominationem. C. de decurio. libro. x. & tenet. Innocen. in d. c. ij. de no. ope. nun. vbi etiam dicit non esse vim, qualiter congregentur istæ duæ partes, & per quem, dummodo conueniant simul in vocando minorem partem, & valere istam vocationem per duas partes factam ad constituendum minorem partem in contumacia, ita vt non possint allegare se contemptos, maiorem autem partem non sufficere: quia iura distantia standum esse maiori parti collegij, procedunt, quando collegium est congregatum, in quo saltem sunt duæ partes vocandorum, & vocatorum, vt dixit Abbas in d. c. cū inter vniuersos. de ele. Si autem istæ duæ partes volunt restringere terminum iuris, placet Abb. opinio. Hostien. causa id agere posse sine causa minime, sed dicit causam subesse eo ipso, cum volunt puidere ecclesiæ vacanti, nam terminus fuit præfixus à iure, fauore collegij, Ergo potest collegium quod repñtatur à duabus partibus, huic fauori renunciare in fauore ecclesiæ, & dicit simile notari in c. cum inter. de ele. Ita Abba. in d. c. cum nobis. in v. colū. ¶ Et ad prædicta adde do. Fely. in d. c. omnes. in ver. extra gl. ponit, vbi plene de duabus partibus disponentibus competentia capitulo, & ita in hoc cõter oēs cõcludunt, & est planum in locis. s. allega. ¶ Et per ista dicerem non pcedere dicta in prima cõclusionem facta vocatione per habentes hoc officium posse obseruari per minorem partem comparentem terminum iuris quæ oino ad hoc agendum requirunt duas partes, ex quo habentes officium vocandi, non habent potestatem abbreviandi nisi dicamus, vt in fi. d. j. cõclu. diximus minorem partem comparentem non habere potestatem eligendi, sed alios vocandi cū abbreviatiõe termini iuris.

12 iuris. ¶ Quarta erit conclusio restrictiva precedentium, quod stante fine termini iuris eligendum, vel presentandum, pars presentans habentem eligere vel presentare, etiam si sit minor, imo etiam si sit vnus, poterit conuocare maiorem partem, si eodem modo id facere potest, sin autem non valendo alios conuocare existente fine termini, ipse solus poterit electionis, presentationis, vel quemcumque actum expedire, secundum Innocent. in dicto capit. cum nobis olim. allega. in argument. cap. fin. lxx. dist. in dicto. quæ opinio ibi in iij. col. placet Abba. quia non tenetur etiam vnus dimittere ius suum propter absentiam aliorum: nam ex quo terminus est præfixus à iure, omnes videntur moniti saltem in fine termini, vt in capitu. potuit. de loca. & hoc, si sciant absentem vacationem ecclesiæ, alias autem debuisset pars presentans hoc notificare absentibus, vt in capitu. quia propter de electio. & licet Petrus tenuerit contrarium, tamen do. Ant. Abbas, & communiter alij, vt ipse refert, tenent vt s. & quod presentans debet si commode potest, conuocare aliam partem, quasi velit, si non potest, ipse expediat. ¶ Et licet supra sit dictum requirere et absentem habere notitiam vacationis, illud procedit in electione, in qua non currit tempus, nisi à die notitiæ, capit. ne pro defectu. & c. si. de electio. capit. j. & c. quia diuersitatem. & ibi gloss. de conce. præben. sed quia in presentatione currit tempus etiam ignorantibus, & impedito, vt nota. in capitu. cum propter hoc titulu. & diximus latè. supra in proxima. j. quæstio. princip. huius partis in viij. articulo. est dicendum, si vnus de collegio in fine termini commode potest vocare absentem, vocet, sin autem, solus ipsi presentet, nec sit in consideratione notitia vacationis, cum sit in fine termini, & istam conclu. Abba. tenet do. Fely. in d. capit. cum omnes. in j. colum. in ij. conclu. & in vltim. colum. in versicul. & istis adde. ¶ Et pro ista conclusio-

13 ne facit, ¶ nam iura collegij vno cõseruantur, etiam aliis mortuis, vt no. in capitulo primo de electio. presentando ergo, iste cõseruat iura collegij, sicut diximus presentare cõsanguineum pro presentatione iurium cõsanguinei absentis, etiam habentis etatem presentandi. supra in prima part. huius. ij. libr. in iij. quæstion. princip. in xvij. articulo. & multo magis patrono existente non etatis apte ad presentandum, cõsanguineus eius hoc facere potest, quamuis non sit illius tutor, pro cõseruatione suorum iurium, vt diximus in xij. præceden. artic. quanto magis hoc facere poterit, canonicus pro cõseruatione iurium collegij, ne fiat deuolutio ad superiorem, nota quia pulchra consideratio. ¶ Quinta erit conclusio, quod si canonici omnes de collegio sunt vocati pro expeditione electionis, vel alterius negotij, si duæ partes remanserunt, sine inter finis termini iuris, siue non, poterunt expedire: quia perinde est ac si

15 tertia pars vocata noluisse venire, ¶ nam paria sunt, non venire, & venire sed expectare vsque ad finem, vt in capitu. primo de iudic. & in capitu. certum. xj. quæstion. iij. nec est necesse vt minor pars reuocetur per duas partes presentes, ex quo à principio omnes fuerunt vocati ad illum actum, sunt enim contumaces, quamuis venerint, ex quo non steterint. Ita Abbas in dicto capit. cum nobis. in pe. colum. sequitur Fely. in capitu. j. in j. colum. de maio. & obedi. & Domi. in cap. vbi periculum, s. sane. in prin. de electio. libro sexto. Et sic istæ duæ partes poterunt presentare minore recedente. hæc conclusio multum inseruit in opi. Legistarum: quia est secundum eam. In opinio. vero Abbas. & Canonistarum nihil seruit, quia secundum illam etiam minor pars comparens potest expedire, nisi dicamus hunc casum omnino diuersum à illo, quia ibi duæ partes non comparando, dicendum est eas noluisse comparere: & sic permisisse minorem partem omnia expedire, in calu vero conclusionis nostre, ex quo comparauerunt omnes, si recessissent duæ partes, indicat

16 sent eas nolle fieri actum, vt dicitur in sequen. conclu. ¶ Sexta est conclusio, quod si in casu præmissis recesserint duæ partes vel vltra, tunc tertia pars nihil agere poterit, quia capitulum non representatur in minori parte, vt in capitu. ecclesiæ. el. ij. de electio. & illæ duæ partes recedendo, videntur reuocare vacationem factam, & sic nolle terminum iuris abbreviare, sed si termini iuris finis instaret, tunc minor pars poterit procedere

17 ad electionem vel presentacionem, ¶ quia ius & dies per illum statutum interpellat pro homine, vt in capitu. de loca. Ita Abba. in d. c. cum nobis olim. in pe. colum. Et pro isto vlt. membro faciunt dicta proxime in iij. conclu. ¶ Et si diceretur, vt proxime tetigimus cur vocati, & non venientes tanquam contumaces, faciunt remanere ius eligendi, seu presentandi etiam penes minorem partem comparentem, vt diximus in j. conclu. & non est sic modo duabus partibus recedentibus, facilis est responsio, quia non veniendo, sunt contumaces, & non videntur aliquid disponere, sed comparando duæ partes recedentes, in quibus constituitur capitulum, videntur respondere, vt recedatur à prima

vocatione, & nolle eos facere actum, cū adhuc superint de termino iuris, & ideo si de illo non superesset, quia effemus in fine, secus est dicendum, vt proxime diximus. ¶ Septima erit conclusio, quod si in casu precedentis. v. conclu. remanuit maior pars, & minor recessit, ex quo omnes conuenerant in collegio, standum erit iudicio maioris partis, quatenus non intendunt terminum, reuocant: sed ad vteriora procedere, quia ex quo collegium fuit congregatum, debet stari iudicio maioris partis: vt in c. j. de his quæ s. à maio. par. capi. ¶ Pro qua ego adduco, nam sicut in proxima præceden. conclu. casu, quo duæ partes recedentes videntur reuocare vacationem, quæ hoc agere possunt, ita minor pars recedendo videtur dissentire à maiori: & ideo standum maiori parti, d. c. j. & nota. gloss. in d. c. cum omnes. & hoc casu potest procedere gloss. in d. c. cum nobis olim. in pe. col. & faciunt dicta Fely. in d. c. j. in si. j. & in prin. ij. col. de maio. & obedi. ¶ Octaua erit conclusio, quod licet duæ partes debeant conuocare minorem, & sic tertiam partem, vt tempus iuris abbrevient, vt per doc. in d. c. cum nobis olim. & diximus. s. in iij. proxi. conclu. tamen si maior pars congregauit concilium, omnes de capitulo vocando ad presentacionem rectoris ecclesiæ vacantis faciendam, & comparuerunt duæ partes, valebit presentatio, quæ fiet per maiorem partem illarum duarum partium, & tenebit. Ita lo. cal. conf. xj. incip. an si maior. hoc ti. fol. lxx. vbi dicit, quod licet maior pars vniuersitatis non possit vocare minorem, tamen ex quo duæ partes conuenerunt, valebit presentatio facta per maiorem partem omnium presentantium. Et adducit rationem, ¶ quia sicut omisso solemnitate non substantialis non vitiat, quod agitur, sic nec illius ineptitudo. c. ecclesiæ. el. ij. de elect. & dicit facere quod no. Hof. de facta vñctione. c. j. post princ. Sed si duæ partes vocandorum simul elegissent alia non vocata, valet electio facta per maiorem partem ipsorum, ergo eodem modo in dicto casu, ad quod dicit bene facere no. per Inno. in d. c. cum nobis. in gloss. sed nunquid in si. allegat etiam no. in d. c. ecclesiæ. el. ij. in gl. Innocent. in prin. & de tempo. ord. c. nec ipsi. in sua gloss. ij. Fatetur tamen contemptos, si qui erunt, posse prosequi contemptum, & illis profectantibus cassari presentacionem, & sic non posse eos tē-

21 pus datū à iure restringere: ¶ quia non fuerunt duæ partes, quæ concilium conuocarunt, vt vere requirit. & diximus. s. in iij. conclu. ¶ An autem duæ partes possint citare vel monere minorem partem, ponit Abb. post Inno. in d. c. cum nobis olim. in fin. pe. col. ¶ Et ibidē in vlt. col. ponit an monitus seu citatus debeat venire in mane, vel in sero, vbi non dicenda missa spiritus sancti. ¶ Et quando debeant venire ad sonum campanæ, ponit Abba. in c. in causis. in iij. col. Et vide semper Fely. de prædictis in d. ca. cum omnes. de constitut. vbi hæc & similia tractat. Et hæc sufficiant pro isto articulo.

## ¶ Vigesimo articulo. ij. q. prin. ij. partis. ij. Libri.

- 1 Patronia quo casu presentare possit iure singulari, & iure collegij.
  - 2 Officio duplici quemlibet posse fungi.
  - 3 Persona eadem presentanda est ab eo, qui presentare potest iure collegij, & iure singulari.
  - 4 In presentacione etiam collegiali non seruari formam c. quia ppter de electio.
- 1 Posset modo. xx. loco dubitari ¶ pone ius pa. spectare ad aliquem particularem ex vna causa, & ex alia ad aliquod collegium, & particularem etiam esse de collegio, an ipse particularis possit presentare iure collegij cum collegio, & etiam iure particulari de per se. ¶ Hic articulo non est dubitabilis, ¶ cum quilibet possit fungi duplici officio, licet sit vna & eadē persona, vt est tex. in c. à collatione. de appel. libro. vj. qui tex. ad hoc solet semper allegari, quod episcopus & canonicus, si vt canonicus interfuit in prolacione vnius sententiæ, cum capitulo, & a sententiæ capituli appellatur ad episcopum, poterit episcopus de illa cognoscere, vt ibi habetur & hoc etiam vult Abba. de habente duas qualitates, vel duo officia, in c. cum olim. de re iud. & Bald. in l. si scribatur. C. de appel. vbi loquitur de doctore vtriusque iuris, & vtriusque collegij. & in c. j. de seu. guard. vbi de habente duo officia in curia principis. & plura accumulata do. Fely. in d. c. cum olim. in j. ij. & iij. col. nolo illa transcribere, & sic iste talis patronus poterit presentare, & iure collegij & iure singulari. ¶ Sed est aduertendum, nam illum, quæ iure collegij presentauit, debet etiam iure singulari presentare, seu e contra, & non diuersos, quia qua conscientia ducitur ad presentandum vnum iure collegij, eadem conscientia debet duci ad presentandum eundem iure singulari, seu e contra, per c. pen. de elec. lib. vj. per quæ tex. dicit Lap. alleg. xxij. an sufficiat. fol. vj. quod si parochiani presentant vnum iure singulari, nō poterunt presentare alterū iure collegij: quia hic conscientia repugnat. Et idē dicit de habente man

# Cæsar Lambertinus Episcopus

re mandatum à diuersis ad presentandum. de quo diximus in j. par. huius. l. lib. in iij. q. prin. in xj. art. & de hoc dicto Lap. de procuratore constituto à diuersis, facit mentionem do. Fely. in d. c. cum olim. in iij. col. in ver. dum dicit Ab. qui habet duas voces de re iud. vbi plura similia videbis accumulata, ad quæ meremittere. Verum propter hoc si patronus est secularis, non prohibetur accumulatiuè variare, vel vt singularis, vel vt de collegio: & hoc facilius saluari potest, quia cum in presentatione etiam collegiali non seruetur forma. c. quia propter. de elect. quilibet poterit presentare vel in collegio eligere presentandum: vt diximus de illa forma referuanda in xvij. proximo precedent. articulo.

¶ Vigefimus primus art. ij. q. prin. ij. partis. ij. Libri.

- 1 Appellari extraiudicialiter à minori parte contra maiorem, an & quādo possit.
- 2 Electio quibus modis impugnetur.
- 3 Appellari potest à minori parte creditorum contra maiorem, si factum minoris partis contineret euidētem iniquitatem.
- 4 Partis minoris contraditio sufficit ad impediendum actum vniuersitatis.
- 5 Appellatio, verb. quot. & quibus modis sumatur.
- 6 Appellare extraiudicialiter quibus sit integrum & liberum.

**Succeſſiue** Vigefimo primo dubitatur, & ari à minori parte possit appellari extraiudicialiter contra maiorem, ne fiat pñtatio. Et in electione videtur dicendum, quod non, per ca. cum inter vniuersos. & c. quia propter. & ibi gl. de elect. & in Spe. de appel. §. ij. Sed si non fiet electio canonice, poterit appellari. c. cum nobis olim. de ele. & gl. in d. ca. quia propter. ¶ Potest etiam appellari, ne electio fiat, nisi à toto capitulo, vel à maiori parte, secundum gl. in d. c. quia propter. per. c. bonæ. & ibi doc. de ele. si ergo sic est in electione, idem debet esse in presentatione. arg. c. ij. hoc tit. & c. fi. de elec. lib. vj. ¶ Dicitur igitur si ius pa. spectat aliquibus, vt collegio seu, & vniuersitati, & tunc maiori parte canonice non procedente, vt in iuribus. §. allegatis, vel non vocatis aliis ad locum tutum. c. accedētib. de lit. contest. & no. in c. cum terra. & per Ab. in c. cum nobis. in pen. col. vt §. diximus in preced. vij. art. quia non poterit vocatus secure venire, vel si seruetur serutinum, & aliquis ex scrutatoribus est nimis potēs, & terribilis singulis scrutandis, poterit aliqui se opponere, ne electio fiat: quia nō canonice fit, ex quo in loco nō tuto, vel q̄ talis scrutator nō assumat, & erit iusta cā appellandi, nā alias non posset quilibet votum suū exprimere. vt de hoc vltimo per doc. in d. c. quia propter. vbi Ab. post mediū. v. col. hoc vult quis sit minor pars. Et pro hoc adduco et Pau. de C. in l. & suū heredē §. hodie. ante fi. ff. de pac. & vbi dicit minor partem creditorū posse appellare, si factum maioris partis contineret euidētem iniquitatem. alle. Bar. in l. fi. ff. de appel. rec. licet sit iste actus extraiudicialis, à quo de iure civili parum reperitur appellari posse, licet sic de iure canonico. & all. Bar. vbi §. & dicit facere. c. j. de his quæ fi. à maio. parte ca. & licet casus d. §. hodie sit, q̄ res spectat ad plures iure particulari, q̄ tamē in illo casu debet vocari & simul cōuenire omnes, vt in collegio, vt diximus latē. §. in vij. preced. art. ideo idem dicendum. ¶ Vñ si ius pñtandi spectaret ad particulares iure proprio, & nō collegij, & quilibet de p̄ se posset pñtare, nec in simul cōuenire, vt i. c. ij. hoc tit. & diximus in d. vij. art. nescio quomodo possit eade rem hōi appellari minoris partis, ne maior pñtet, nisi admitteret nō pñtum ad pñtandum cum eis, q̄ tunc bene possent appellare, cū cuiuslibet ipsorū verat pñtandum. per ea, quæ latē diximus. §. in xvj. preced. art. ¶ Et ideo dicunt doc. qd ad impediendum actum vniuersitatis, ne fiat per ipsam vniuersitatem, sufficit contraditio minoris partis, per d. c. j. de his q̄ fi. à maio. par. c. vbi omnes doc. imo sufficit dicitio vnus. c. Nicena, & ibi Archid. & Domi. xxj. dist. dummodo allegetur rationalis causa quare non debeat fieri, vt in dictis iuribus, vnde dicitur in c. fin. de p̄sump. in vlt. col. vnum solum cum iustitia posse impedire vniuersos, fm Archi. in c. oportet. l. xj. dist. sequitur Fely. in d. c. cum omnes. in xj. col. in ix. fallen. de cōsti. & ista dicitio est appellatio extraiudicialis, vt in d. l. fi. nam appellatio, d̄ & sum̄f pro quacūq; inuitatione, vt in litē apud Labeonē §. appellare. ff. de iniu. & sumit̄ pro p̄batione ad iudicium, vt in c. cum sit Romana. in §. bonæ. de appel. & plene de istis appellationibus extraiudicialibus, & etiam iudicialibus, per do. Præpo. in rub. de appel. in iij. col. & adde q̄ maximè posse appellare minorē partē in pñtatione, si in ea admitteretur non pñtus p̄ magnum p̄iudiciū, q̄ immineret singulis ipsorū, vt diximus in pximis preced. xvj. & xvij. art. p̄sentis. q. prin. & sic tene minorē partē posse appellare modo, quō. §. ¶ Et à quibus extraiudicialiter appellari possit, & à quibus non, multa accumulata Firma.

in tract. de episcopo. in j. par. iij. li. in xxxvij. q. v. ibi.

¶ Vigefimus secundus art. ij. q. prin. ij. partis. ij. Libri.

1 Actio quæ competat patronis contra impediētes presentare, directā, an vtilis. & nu. 2.

3 Actio negatoria & confessoria, quæ sit.

**Et ex** His sequit̄. xxij. & vltima dubitatio, & quæ actio cōpetat p̄sonis impediētes eos pñtare. Hunc artic. format Roc. in hoc trac. in verbo, ius. in j. q. prin. in iij. col. in ver. q̄ autem actio. & dicit fore vidēdum Bal. in rub. C. de vsu. & gl. iij. in fi. in c. examinata. de iud. & ibidem do. Ant. de bu. Ab. & cōter cæteros, dicētes competere p̄fessoriam, vel negatoriam: an autem directā vel vtilis, remittit se ad eos. & subdit fore vidēdā gl. in l. in rē. §. loca sacra. ff. de rei vendi. dicentem ius pa. peti. q̄ dicitio ex iure canonum, & dicit fore vidēdos doc. ibi maximè Bar. & Ant. & etiam Bal. do. Car. & Barb. in c. quanto. de iud. & tex. & doc. in d. c. examinata. & fore concludendum, pro, per p̄dictos doc. in locis p̄alle. ¶ Tu aduerte gl. ij. in d. c. examinata. velle q̄ impediētem exercitium iuris pa. vel totum ius pa. & p̄dicentem habere ius pa. seu pñtandi, competere actiones cōfessoriam, & negatoriam. & ibi doc. p̄sertim Ab. & Barba. declarant quæ sit actio p̄fessoria, & q̄ negatoria. de quo et latissimè per scrib. in ti. de actio. infitor. post princ. vt latissimè per do. me. Iaf. & re vera vt doc. dicunt p̄sertim Ab. in d. c. examinata. super ipsa gl. in vj. col. in ver. vltimo dicit gl. Gof. & Hof. quos vt sequi But. volebant ipsi competere dictas actiones vtilis, non autem directas, ex quo re vera non sunt vere dñi ecclesiar. Tñ do. Car. & Ab. tenent illis competere dictas actiones etiam directas, quia non dantur pro ipsa ecclesia, sed pro ipso iure pa. seu p̄sentandi, quod ius est in dominio patronorum, & hoc etiam vult ibi sequendo do. Card. do. Fely. in v. col. in ver. dominus Car. & Barb. ibidem in xx. col. in ver. vltimo gl. ista dicit, licet non ita clarè, dicit tamen vnum verbum ipse Barba. quod ex quo laici habent ius pa. ex gratia. c. iij. hoc titu. quæ gratia eis concessa à iure, debent agere ex canone potius, quam ex illis actionibus. ¶ Et ita certè ego tenerem ex ista ratione, quæ magis militat in hoc casu, quam in casu gl. i. in rem. §. loca sacra. ff. de rei vend. quæ non habuit respectum ad gratiā, sed ad rem sacram, vnde tanto magis illa gl. procedit ex ista ratione. An autem ille sit verus intellectus, d. c. examinata. qui p̄ nunur ibi in d. gl. ij. non est materia nostra, sed scribentium in illo tex. nec hodie est insitendum circa subtilitatem harum rationum, vt vult tex. in c. dilecti. de iud. & ibi do. & ponit Barb. proprie in casu nostro in d. c. examinata. in xxj. col. in versic. op. quod de iure canonico sufficit concludere, quod petitur, vt per doc. in locis p̄alle. ¶ Ponit etiam ibi do. Roc. remissive, de quā pluribus actionibus competentibus patronis ex causa iuris pa. de quibus nos dicemus in suis locis, Deo duce. Et per ista sit expeditus hic. xxij. art. vlt. & hæc. ij. prin. q.

**Ex quibus** Omnibus pro clariori intelligentia ipsorū, elice infra scriptas conclu. ¶ Erit igitur prima conclusio concernens primam partem huius. ij. q. prin. quæ est, quando presentatio sit, presentatio nem patronorum ecclesiarum debere fieri infra semestre, laicorum vero infra quadrimestre, & sic ipsorum temporum spatio à principio vsq; ad finem, vt diximus in j. art. j. preced. q. prin. & in j. art. presentis. ij. q. prin. ¶ Amplia primo istam primam conclu. intantum procedere, quod etiam si cadauer primi rectoris esset super terram, & non traditum ecclesiasticè sepulture, poterunt patroni presentare, vt dictum est in j. preced. articulo. ¶ Amplia secundum istam primam conclu. vt infra dicta tempora in omni tempore presentatio fieri possit per patronos, intantum procedere, q̄ poterit fieri de mane & omni hora, vt est dictum in j. art. ¶ Amplia tertio p̄dictam primam conclusionem, & precedend. secundā ampli. intantum pñtationem fieri posse omni die & hora infra tps iuris, q̄ et sine missa de spiritu sancto fieri poterit, vt i. d. ij. art. ¶ Amplia quarto ipsam primam conclu. & secundā ampli. intantum pñtationē fieri posse omni die infra tps datū à iure, q̄ poterit fieri etiā die feriato, nō solum inducto ad cōmoditatē hōminum, sed et ad honorē dei, vt in iij. articulo. ¶ Amplia quinto istam primam conclu. & preced. ampli. intantum procedere, vt nō solum pñtatio fieri possit die feriato, sed et p̄cessus informatus, & institutio, quæ extraiudicialiter fuerit, vt in d. ij. articulo. ¶ Restringe istas duas ampli. procedere in casibus iuris, sed si presentatio saperet libellū in p̄prietate, seu quali pos. iuris part. & idē saperet p̄cessus, & snā super his p̄cederet, institutiones hæ fieri non poterit die feriato, maxime in honorē Dei, per ea q̄ nouiter considerauimus in d. ij. art. ¶ Amplia sexto dictā primam conclu. & suam secundā ampli. f. pñtationem posse fieri omni horam



hora intantum, pcedere, q̄ poterit fieri etiam de nocte infra tē  
 pres datum à iure, vt in iij. art. ¶ Limita istam primā conclu. vt  
 p̄soni possint p̄ntare infra tēps datum à iure, & non vltra pcedere,  
 nisi p̄ntatus qui acceptauit p̄ntationem ante institutionem  
 moreretur vel renūtiaret, q̄ p̄soni habebunt iterum aliud inte  
 grum tēps, vt s. in v. art. ¶ Limita ij. d. primam cōclu. procedere:  
 nisi p̄ntatio ob crimē occultū reuocaretur, vel p̄ntans indignū,  
 restitueretur per papam, q̄ tūc ēt extra tēpus datū à iure p̄nta  
 bunt patroni, & habebunt aliud integrum tēps, vt in d. v. articul.  
 ¶ Limita tertio. d. concl. primam procedere, vt patroni debeāt  
 p̄ntare infra tempus datum à iure, & non post, nisi habens  
 insinuerit, vellet adhuc patronum ad p̄ntandum admittere  
 re: quia poterunt p̄ntare extra tempus, vt in d. v. articul.  
 ¶ Secūda sit cōclusio, quæ concernet scđam par. huius. ij. q. p̄.  
 s. vbi sit faciēda hęc p̄ntatio, videlicet p̄ntationē posse fieri vbi  
 que, dūmodo locus sit honestus, vt dictū est. s. in vj. & vij. artic.  
 Amplia primo istā secūda cōclu. int̄m p̄ntationem posse fieri  
 vbiq; locorū, q̄ poterit fieri ēt extra diocēsim seu territorium  
 habentis insinuerit, vt in d. vj. art. ¶ Amplia scđo istam tertiam  
 cōclu. & p̄cedentē, amplia. intantum procedere, vt non solū  
 p̄ntatio possit fieri extra diocēsim, sed ēt p̄cessus informatius  
 & institutio, vt in d. vj. art. ¶ Restringe istam amplia. procedere,  
 nisi fieret processus & institutio iudicialis: quia tunc non pote  
 runt fieri extra diocēsim, seu territorium, puta q̄n cum p̄nta  
 ratione litigaretur de iure pa. vel eius quasi pos. per ea quæ dixi  
 mus in d. vj. art. ¶ Amplia tertio istam secundam conclu. intan  
 tum p̄ntationem posse fieri vbiq; locorum, vt etiam fieri  
 possit in ecclesia, & in omni loco honesto, & tuto, per ea, quæ  
 diximus in vij. art. ¶ Limita modo istam secundam conclu. pro  
 cedere, vt in omni loco honesto p̄ntatio fieri possit, si locus  
 est: utus omnibus, alias si non est tutus omnibus, etiam minor  
 pars poterit appellare, ne ibi p̄ntatio fiat, per ea, quæ dixi  
 mus in xxj. art. ¶ Tertia erit conclusio concernens tertiam par  
 tem huius. ij. q. prin. quæ est, qualiter sit faciēda p̄ntatio, vi  
 delicet quando ius pa. spectat ad collegium vel vniuersitatem  
 aliquam ecclesiasticam, vel secularem, omnes de collegio vel  
 vniuersitate debent vocari pro tali die, hora, & loco, & in eodē  
 loco cōuenire pro p̄ntatione, seu pro electione faciēda  
 de p̄ntando, per latē dicta. s. in vij. artic. ¶ Amplia primo  
 istā tertiam conclu. q̄ si spectat ius pa. ad parochianos, vt ad  
 vniuersos, non vt ad singulos, debent similiter vocari, & simul  
 conuenire, per ea, quæ considerauimus. s. in ix. art. ¶ Declara pri  
 mo istam primam ampli. vt si parochiani habent ius pa. ex cōn  
 ditione, vel alius causis, illi vocabuntur, licet absentes & nō cō  
 ductores eorum domorū, licet p̄ntes. vt in x. art. in ver. hoc  
 sic p̄missio. ¶ Declara hanc primam ampli. q̄ si aliqui parro  
 chiani habent ius pa. ex p̄ntatione propter p̄sumptā fun  
 dationem, & sunt in quasi pos. p̄ntandi, illi erunt vocandi, li  
 cet absentes & non conductores earum domorum, quamuis  
 p̄ntes, vt in d. x. art. in ver. secundus erit casus. ¶ Declara ter  
 tio hanc primam ampli. quod si ad parochianos spectat ius p̄  
 ntandi ex consuetudine, & tunc regentes ecclesiam erunt vo  
 candi, & p̄ntabunt, si vero p̄ntatio sit ex consuetudine  
 per habitantes in parochia, ipsi erunt vocandi, & non absentes.  
 vt in d. x. art. in ver. tertius est casus. ¶ Declara quarto. d. primā  
 ampli. q̄ si parochiani habent ius p̄ntandi ex dispositione  
 fundatoris, vel consuetudine tanquam existentes in parochia,  
 vel vicinia, habitantes in illis vocabuntur, & nō domini domo  
 rum absentes, vt in d. x. art. in ver. quartus erit casus. ¶ Declara  
 quinto. d. primam ampli. q̄ si parochiani habent ius petendi  
 rectorem, & non p̄ntandi, non erunt vocandi, sed poterunt  
 existentes ibi petere rectorem, vt in d. x. art. in ver. quintus erit  
 casus. ¶ Amplia ij. d. tertiam conclu. intantum procedere, q̄ si  
 spectet ius pa. ad populum, debet omnis populus simul conue  
 nire, vt diximus s. in xj. art. ¶ Extende primo istam secundā am  
 pli. omnes de populo debere conuenire, intantum procedere,  
 quod cum ius pa. spectat ad populum, erunt etiam vocandi pu  
 pilli maiores septennio, per ipsorum tutores, vt diximus in xij.  
 art. ¶ Extende secundo hanc secundam ampli. intantum proce  
 dere, q̄ quando ius pa. spectat ad populum, etiam tutores infan  
 tium erunt vocandi ad p̄ntationem, & si non habent tuto  
 res, eorum voces aliis de populo accrescent, etiam q̄ eorum cō  
 sanguinei pro eis compareant, qui admittendi sunt, vt diximus  
 in xij. art. ¶ Restringe modo istam secundam ampli. & suas ex  
 tensio. procedere, q̄n ad populum spectat ius pa. & populus p̄  
 sentat, sed quando habent regentes vniuersitatem, qui conue  
 niunt, & expediunt omnia ad illa spectantia, ipsi regentes erūt  
 vocandi, & non totus populus, vt diximus. s. in xj. art. ¶ Restrin  
 ge secundo d. secundam ampli. & suas extensio. procedere, vt pu  
 pilli & eorum tutores vocentur, q̄n, vt diximus p̄ntat totus po

pulus, plebs, vel parochia, seu q̄n p̄ntant regentes populū: illi  
 tantum sunt vocandi, & non pupilli, nec eorum tutores, vt dixi  
 mus. s. in xij. articul. ¶ Restringe istam secundam restric.  
 pupillus non admittatur, nec habeat vocem, quando vniuersitas  
 reperitur per certos deputatos, procedere, nisi regentes illam de  
 gratia ipsū, vel etiā filium familias, seu mulierem admittēt  
 inter se: quia tunc omnes isti vocem habebunt, cum aliis, vt dixi  
 mus. s. in xv. arti. ¶ Declara hanc secundā ampli. vt eum ius pa.  
 spectat ad populum, qui non regitur per aliquos, sed per se de  
 iure essent vocandi, & sic admittendi filia familias & foemine,  
 tamen de consuetudine non admittuntur, nisi faciant de per se  
 domicilio: quia tunc filius familias habebit vocem separatam  
 à patre, & similiter foemina non habebit, siue vidua, siue virgi  
 nes de per se domicilium facientes, vt diximus in xij. art. ¶ Am  
 pliā tertio hanc tertiam conclu. intantum procedere, vt non so  
 lum existentes de vniuersitate, vel collegio, erunt vocandi: sed  
 etiam eorum procuratores in ipsorum absentia, illis noti, & in  
 loco existentes: per dicta s. in vij. art. p̄ntem in ver. ex dictis  
 tamen. ¶ Amplia quarto hanc tertiam conclu. intantum proce  
 dere, vt non solum in actu eligendi, p̄ntandi, seu p̄nta  
 tionis sunt vocandi in dicto collegio, sed etiam si volunt com  
 promittere p̄ntationem, alias compromissum non tener.  
 vt diximus. s. in xvij. art. ¶ Amplia quinto ipsam tertiam cōclu.  
 intantum procedere, q̄ si existentes de collegio, vniuersitate,  
 populo, & similibus, ad quos spectat ius p̄ntandi, non vocē  
 tur, quilibet eorum non vocatus poterit agere de contemptu  
 per ea, quæ latē diximus in d. vij. art. per discursum. ¶ Restrin  
 ge modo istam ampli. vt quamuis sint vocandi ad p̄ntationem,  
 vt s. tamen si sit aliquis vocatus, & vocans non dixerit ad  
 p̄ntationem, seu ad electionem, valebit vocatio, & non po  
 terit agere de contemptu, vt in d. vij. artic. in ver. item collige.  
 ¶ Amplia sexto. d. tertiam conclu. patronos collegiales debere  
 simul conuenire, int̄m procedere, q̄ si vnus ipsorū extra collegiū  
 solus p̄ntauerit p̄ntatio erit nullā, ac si facta non fuisset, & ideo  
 poterit iterum cum collegiatis p̄ntare, & non erit priuatus  
 hac vice iure p̄ntandi, quamuis solus p̄ntauerit, q̄ hęc  
 poena non reperitur à iure expressa, vt in d. vij. art. in ver. ad  
 de etiam, nam ipse Roc. in fi. ¶ Amplia septimo. d. tertiam cōclu.  
 debere conuenire illos de collegio p̄ntare habentes, intantum p  
 cedere, vt ipsi soli conueniant, & non poterūt alium non de colle  
 gio ad p̄ntandum, cum eis ēt vno t̄m ipsorum dīdicente,  
 vt diximus. s. in xvj. & xvij. art. ¶ Restringe istam septimam am  
 pli. pcedere, vt non admittatur extraneus in collegio etiā  
 dīdicente ad dandum vocē pro se, sed ad dandum vocē pro alio  
 collegiato, vel ad dandum cōsiliū, seu ad alium actū nō dāde  
 vocis, bene poterit admitti extraneus maiori parte collegij  
 lente, non obstante dīdictione minoris partis, vt diximus in d.  
 xvj. art. per discursum. ¶ Amplia octauo. d. tertiam conclu.  
 collegiatis in p̄ntationis actu debere simul conuenire, & omnes  
 illum expedire int̄m procedere, vt non possit actus p̄ntatio  
 nis in aliquos cōpromitti, vno ex collegiatis dīdicente, vt dictum  
 est. s. in xvij. art. ¶ Restringe istā octauam ampli. procedere, an  
 tequā cōpromittatur, sed cōpromisso iam facto, vno, qui de cō  
 temptu agere non pōt, superueniente, & dīdicente, vel ēt si pōt  
 agere nō t̄m p̄nta vice, q̄ vocat⁹ erat, & nō venit, & q̄n postea  
 venit, reperit cōpromissum factum ex sua dīdictione, non cassa  
 bitur cōpromissum, per ea, quæ diximus in d. xvij. art. in ver. q̄  
 nō potest primo, quæ dicta ibi sic sunt intelligēda. ¶ Restrin  
 ge scđo. d. octauam ampli. procedere, q̄n vellet compromitti p̄nta  
 tio, nam tunc vnus dīdictio p̄nta valebit oībus, sed q̄n est facta  
 electio de p̄ntando inter eos, & vellet cōstituerē p̄ntatorē ad  
 faciendum actum p̄ntationis, stabitur maiori parti collegij. vt in  
 d. xvij. art. in ver. bene verum est. ¶ Declara modo hanc tertiam cō  
 clu. sic ampliātam pluribus modis. Et primo, nam licet debeant  
 simul conuenire habētes p̄ntare, vt collegium, t̄n non tenetur ob  
 seruare formam. c. q̄alpp. de ele. vt s. in xvij. art. ¶ Declara secū  
 do ipsam tertiam cōclu. q̄ si est aliquis qui habet ex priuilegio,  
 cōsuetudine, v̄ cōsuetudine, conuocare caplm, seu vniuersitatē, ipse  
 cōuocabit, per ea, q̄ diximus in xix. art. in j. cōclu. ¶ Restringe istā  
 secūda decla. q̄ licet possit iste habens hoc officiū conuocare capi  
 tulū seu vniuersitatē, non t̄n poterit abbreviare tēps datū à iu  
 re ad p̄ntandū, vt ante illud expediatur p̄ntatio, vt diximus in d.  
 xix. art. in j. cōclu. ¶ Restringe modo hanc restr. nam licet hic q̄  
 habet conuocare caplm, ex officio, nō possit abbreviare tēps iu  
 ris, t̄n pōt non cōparentes facere contumaces, adeo vt cōparē  
 tes q̄uis non sint duæ partes, possint cōcludere, vt iterū vocent  
 cum abbreviatione termini: per pulchrē cōsiderata. in xix. art. in  
 j. conclu. ¶ Declara tertio hanc tertiam cōclu. q̄ sicut pōt p̄ntā  
 tia facere habens officium conuocationis, vt s. Ita ēt si cessat hoc  
 officiū, antiquior de collegio p̄dicta facere poterit, vt diximus  
 in d. xix.

# Cæsar Lambertinus Episcop.

in d. xix. art. in ij. cõclu. ¶ Restringe hanc declara. locũ habere in capitulo seu collegio ecclesiastico, in quo antiquor de collegio quocumque collegium: vt s. Sed in vniuersitate seculari nõ ga duæ partes ipsorum hæc facere debet, vt in d. xix. art. in ij. cõclu. ¶ Declara quarto hæc. ij. cõclu. q. qñ non est q. habeat officium puocationis, maxime in vniuersitate seculari, duæ partes ipsius puocationi illam puocare, & tps datum à iure ad pñtandum, abbreviare, per dicta. s. in d. xix. art. in ij. cõclu. ¶ Restringe hæc declara. vt requirantur duæ partes ad prædicta agendum, nisi effemus in sine termini dati à iure: ga tunc minor pars, imo vnus solus præfens poterit conuocare capitulũ seu vniuersitatẽ, si põt cõmode, si nõ põt cõmode, solus pñtabit, ne terminus labatur pro conseruatione iurium collegij, vt in d. xix. art. in iij. concl. ¶ Declara quinto, d. tertiam conclu. q. si vniuersitas est canonicè vocata, venerit, & recesserunt, sed duæ partes remanserunt, poterunt illẽ, siue in fine termini, siue non, pñtare, & sic terminũ iuris abbreviare, vt in d. xix. art. in v. conclu. ¶ Declara sexto, d. tertiam cõclu. q. si canonicè fuerunt oēs de collegio vocati, & duæ partes recesserunt, tertia remanens, nihil agere possit, maxime non poterit tps iuris abbreviare, vt in d. xix. art. in vj. cõclu. ¶ sic intellige. ¶ Declara septimo, d. tertiam conclu. q. si collegia si fuerunt oēs canonicè vocati & cõparuerunt, & minor pars recessit non põt maior pars remanẽs expedire actum, vt in d. xix. art. in vij. cõclu. per rõnem ibi assignatam. ¶ Declara octauo, d. tertiam cõclu. q. si maior pars, & non duæ partes puocant puocant cõcilium, & duæ partes cõparuerunt, poterunt actum expedire: vt in d. xix. art. in viij. conclu. ¶ Declara nono istam tertiam cõclu. q. si aliquis habet vocem iure collegij, & iure singulari præfentet, cum collegio, & vt singularis, dummodo semper præfentet vnum, & non diuersos, nisi esset secularis patronus, & vellet variando accumulare, vt diximus in xx. arti. ¶ Declara decimo & vltimo hanc tertiam conclu. quod maior pars vel duæ partes collegij vellent prædicta alterare, & contra canones venire, vel tempus datum ad præfentandũ, quando non debet restringere poterit etiam minor pars, imo vnus ipsorum extraiudicialiter puocare, & appellare, vt dictum est. s. in xxj. artic. ¶ Erit igitur quarta conclusio similiter respiciens tertiam partem huius. ij. q. prin. sed qualiter præfentatio fiat, videlicet patronos ius par. habentes non iure collegij, nec vniuersali, sed iure singulari, nõ esse vocados, nec in vnũ locũ congregari, nec agere posse de cõtemptu non vocati, sed quemlibet pro suo arbitrij voluntate poterit præfentare, prout sibi videbitur, etiam aliis compatronis non requisitis, ita communiter concluditur, vt dictum est. s. in viij. art. per discursum. ¶ Amplia primo, d. quartam conclu. in tantum procedere, quod licet parrochiani videantur, vt patroni vniuersi, tamen si præfentant ex consuetudine vt particulares, poterunt præfentare, vt in conclusione per ea, quæ diximus, s. in ix. & x. arti. ¶ Declara hanc primam ampli. vt s. declarantur primam ampli. iij. conclu. per ea, quæ diximus in d. x. arti. ¶ Amplia secundo, d. quartam conclu. in tantum procedere, quod si non potest euidenter cognosci, an aliqui præfentant iure vniuersali, vel particulari, in dubio præsumendum est iure particulari eos præfentare, per ea quæ diximus in d. viij. art. in ver. & subdit notabile verbum. ¶ Amplia tertio, d. quartam conclu. in tantum procedere, quod licet habetis præfentare iure collegij, nõ possit compromittere præfentationem vno contradicente, tamen quãdo ius pa. spectat ad aliquos vt ad particulares maior poterit compromittere præfentationem etiam contradicente minori parte, per ea quæ diximus in viij. art. in ver. collige etiam ex dictis Pau. & in xvij. arti. ¶ Amplia quarto, d. quartam conclu. in tantum procedere, quod stante patrono infantilis ætatis tutore tacente, admittitur eius consanguineus, licet in præfentatione vniuersali non admittatur, per nouiter me considerata in xiiij. art. versus finem. ¶ Limita modo primo, d. quartam cõclu. patronos iure singulari posse separatim præfentare, vt non vocati, procedere de iure, & ideo non vocati non poterunt de cõtemptu agere, sed cautius esset etiam, patronos particulares vocari in actu præfentationis, vt simul comparerent & præfentarent, vt dictum est in d. viij. art. ¶ Limita secundo, d. quartam cõclu. quemlibet patronum iure singulari posse præfentare, etiã non vocatis compatronis, & in eorum absentia procedere, quãdo ipsi soli præfentarent, sed si vellent non patronum admittente ad præfentandum cum eis hoc facere non poterunt, nisi omnibus compatronis, quamuis singularibus vocatis & volentibus vnde vno contradicente non admittitur extraneus, per dicta. s. in xvj. arti. ¶ Extende hanc limi. in tantum procedere, q. si alij compatroni vellent admittere non patronum ad præfentandum, cum eis alij compatroni nolentes possent appellare extraiudicialiter, & sic suspendere actum, & conseruabunt eorum ius per dicta. s. in xxj. arti. ¶ Declara modo hanc cõclu. quartam

& omnes præcedentes conclu. quod si patroni habentes præfentare per aliquem impedirentur, vel non patroni vellent, vt patroni præfentare ipsi veri patroni habebunt actionem confessoriam, seu negatoriam, imo potius conditionem ex canone contra impediẽtes, vel ius præfentandi non habentes, vt diximus. s. in xxij. & vlt. arti. ¶ Et per ista omnia sunt clara circa has tres partes huius. ij. q. prin. quando, vbi, & qualiter præfentatio per patronos fit facienda. Sequitur modo videre, quomodo ista actualis præfentatio facienda sit.

## ¶ Tertia q. prin. ij. partis. ij. Libri.

- 1 *¶ Præfentare, quid.*
- 2 *Ius præfentationis, dici etiam representacionis. Et quo id modo accipiendũ.*
- 3 *Patrono competere ordinationem ecclesiã.*
- 4 *Conferre, large sumi pro præfentare.*
- 5 *Patroni dicantur offerre.*
- 6 *Commendare, pro laudare, poni.*
- 7 *Non sufficit dicere, Eligo præfentandum, nisi actualiter eum præfentet.*
- 8 *Præfentatio qualiter & quibus verbis fiat.*



**V**aro Tertio principaliter, quia s. in præced. q. visum est, quando, vbi, & qualiter præfentatio vel electio præfentandi fiet per pñonos, sequitur modo videre, quomodo ista præfentatio fiat, & sic postq. pñoni inter se eregerunt præfentandũ, qd habebũt facere, eligere, noiare, postulare, instituere, conferre, vel præfentare, & quibus verbis fieri habeat præfentatio. Et ex ista qõne oriũtur q. plures artic. Et primus erit, an pñoni dicant præfentare, vel alterũ de prædictis agere. ¶ Et reperi pñonos ppriè præfentare, vt sunt rex, videlicet in c. qd aut. ibi, præfentatus, & ibi, idoneus pñtatus, & ibi pñtatio. & in c. q. a clerici. ibi, pñtationẽ, & ibi, pñtaturũ, & ibi ad præfentationem. & in c. illud. ibi ad præfentationem, & ibi, sine præfentatione. & in ca. cum laici. ibi, ad eorũ pñtationẽ. & in c. significasti. ibi, pñtationes, & ibi pñtauerit. ¶ in c. consultationibus. ibi, ad pñtationẽ, & ibi tpe pñtationis, & ibi pñtauit. & in c. cum aut. ibi, idoneum pñtauit, & ibi cõpetit pñtandi, & ibi pñtationẽ habuerit. & in ca. nobis. ibi, loci epõ pñtatur. & in c. per nras. ibi, valeat pñtare, & ibi pñtante. & in c. cum dilectus. ibi, pñtauit, & ibi ad pñtationẽ: & iterum ibi, ad pñtationẽ, & ibi, præfentasset, & ibi pñtatur, & ibi pñtatur, & ibi, pñtare præfentaturũ. & in c. pastoralis. ibi, pñtatur, & ibi, ex hmõi pñtatiõẽ, & ibi curauerit pñtare, & ibi, pñtaturũ, & ibi, iter pñtatos à clerico, & ibi, iter pñtatos à laico, & ibi, institutio pñtatiõẽ, & ibi, pñtatur idoneũ. & in c. postulasti. ibi, vacauerint pñtare. & in c. si. ibi, pñtaturũ, ibi pñtatio, & ibi, pñtaturũ, hoc ti. & in c. ij. de supplen. negli. p. ibi ad pñtationẽ, & ibi pñtauerint. & in c. vos. de of. ord. ibi, minõ idoneo pñtatur & ibi, pñtatores, & ibi, pñtationẽ, & ibi, pñtatur, & in c. vnico. hoc ti. ibi, ad pñtandũ, & ibi, ad pñtationẽ. & in c. j. & in c. hoc ti. vbi illa iura pluries isto verbo vtunt. & est tex. linc. j. de p. b. li. vj. & ibi Dom. ij. col. Et ideo doc. & maxime Ab. colligunt ex tex. c. pterea. el. j. hoc ti. laicũ ex iure pa. nõ pñtũ in iustitiam, vt destituerit, vel bona ecclesiastica administrã: sed solũ ius pñtandi, & si pñonus sit clericus. xvj. v. q. c. j. Sed est aduertẽdũ, q. tex. i. c. ij. ibi repñtare. & in c. cũ laici, & sicut tex. in c. si vero hoc ti. vtunt verbo, repñtare. Et ideo Gay. i. repe. c. fi. de ele. li. vj. dixit i. xvj. col. ius pa. esse ius pñtatiõis. al. doc. p. totũ hũc ti. & idẽ voluit Pau. de cita. i. hoc trac. i. fi. col. j. quos eretulum. s. i. j. par. huius. ij. li. i. q. prin. i. iij. art. & Gay. debebat allegare illa tria iura, pñtandũ allegata. f. c. iij. & c. cũ laici, & c. si vero. potius q. totũ hũc ti. & in d. iij. art. dixi ius pa. aliquãdo appellari ius repñtationis, habito respectu ad frequẽtes pñtationes, q. sũt p. pñonos cũ ecclesia vacat, ga quotiẽs ecclesia vacat, totiẽs pñoni pñtatur: & sic dicunt repñtare respectu aliarũ pñtationũ diuersarũ: & nõ q. dicant in eadẽ repñtatione repñtare, sed dicant mera pñtatio. Nõ obstat modo illa iura. f. d. c. iij. hoc ti. ga loquunt, quãdo vere plures representabant, vt ibi. Et si bene aduertat ad tex. in d. c. cum laici. illi laici pñoni cõfesserant ecclesiã clerico de facto, & ideo habito respectu ad illã cõfessionem nullã, ga necesse habuerant illos clericos episcopo præfentare: dicit tex. ibi, episcopis representat, hoc est vltra primã pñtationẽ, & ita ibi clarè colligit. & sicut tex. in d. c. si vero. vti illo verbo, representare: ga cũ p. lapsũ tps dati ad pñtandũ lis sup iure pa. inter laicos nõ erat finita, & episcopis, puiderit ecclesiã iure deuoluto pñoni volẽtes cõseruare corũ quasi pos. puũtum p. episcopũ representat, & sic habito respectu ad primã puũtionẽ factã p. episcopũ, dicunt pñoni representare, & ista est veritas quãuis impropria loquutio. Et q. pñoni dicantur pñtatur vltra iura prædicta tenent oēs doc. xvj. q. vij. per totum. & in hoc ti. in antiq. in vj. & in clem. & oĩbus locis, lecturis, repetitionibus, co

bus, p[ro]p[ri]is, & tractatibus, in quibus loquuntur de actu patrono-  
rum, cum aliquem ad ecclesiam patronatam ordinario presen-  
tant, nisi aliquando improprie loquutionem, & ponat elige-  
re, p[ro] presertim, quod maxime solent facere legisti ignorantis  
hos terminos. & in specie hoc tenuerunt gl. j. & ij. in c. fi. hoc tit.  
& Ab. in c. ij. hoc tit. vbi dicit presentationem & non electionem  
spectare ad patronum. & in c. nobis. & in c. fi. hoc tit. & in c. que  
relam. in ij. no. de ele. & Archi. in c. decernimus. xvj. q. vij. in j. co-  
lum. & Gay. in d. repe. c. fi. in xix. col. de ele. lib. vj. ¶ Sed p[re]dictis  
ob. tex. in c. ij. ibi, antequam vnum eligant. & in c. iij. ibi, plurimo-  
rum eligatur & approbetur assensu. & in c. nobis. ibi, vnus pres-  
byter à patronis eligatur, ergo patroni dicuntur eligere, & nō  
presertim. Sed hanc difficultatem remouet tex. in d. c. nobis. nā  
dum dicit, vnus presbyter à patronis eligatur, postea dicit illū  
electum presentandum. loquitur ergo de ele. quæ sit per patro-  
nos inter se de presentando, antequam presentent, vt latè dixi-  
mus. s. in j. par. huius. ij. lib. in j. q. prin. in iij. art. vide omnino ibi.  
& quæ sunt dicta in illo loco intelligantur hic repetita. ¶ Vide etiam  
etiam ob stare supradictæ conclusioni rex. in c. ex insinuatione.  
3 hoc tit. vbi apparet patrono competere ordinationem eccle-  
siæ, & sic maius ius, quā p[re]sentare, cum per p[re]sentationem tradatur  
rotum ius, vt in c. ij. de supplen. negli. p[re]la. q[ui] quidem est non  
ob. vt latè diximus. s. in d. j. q. prin. in vj. art. nolo hic illa dicta trā-  
scribere. ¶ Vide etiam ob stare p[re]dictis, q[uo]d nō p[re]sentatio, seu ecclesie  
collatio spectat et ad p[re]sentem, vt v[er]o rex. in c. illud. & in c. null[us]. hoc  
tit. vbi habet p[re]sentem nō posse cōferre ecclesiam monasterio  
canonicis sine cōsensu, ergo cōsentu sic. nō hoc p[re]sentem nō mi-  
litat, q[uo]d rex. in c. fi. hoc tit. decidit p[re]sentem, vt latè diximus in d. j. q.  
4 prin. p[re]ced. j. par. in vij. art. ¶ Et ibi dicit addere, q[uo]d licet largo  
modo conferre, possit poni, id est presentare, vt voluit Roc. in  
hoc tract. in p[re]ludius, ante fi. pe. col. ij. char. operis, per dicta Ab.  
in d. c. iij. hoc tit. nō ego intelligerem hoc dictū, vt dixi in d. vij. ar-  
ti. q[ui] hoc diceret coram habente instituire, vel a[ut] ipsam acce-  
deret, quia non videretur pure cōferre. & mouet et Roch. per  
dictū Ab. in c. post ele. in gl. in verbo, institutio. de cōces. p[re]b.  
& ego pro hoc allego Domi. post alios in c. iij. in j. col. circa me-  
dium. ij. q. vbi vult verbum, cōferre, large, sumi, & includere ele-  
ctionem & p[re]sentationem. reliqua dic. vt latè diximus in d. vij. ar-  
ti. ¶ Contra etiam principale intentum huius artic. opponitur de  
his, quæ no. per Arch. & doc. in c. hortamur. lxxij. dist. dicentes  
p[re]sentem petere rectorem: ergo non p[re]sentare. Sed hoc non ob.  
q[uo]d veri p[re]sentem dicuntur petere, p[re]sentatione tamē p[re]sentem, per se  
p[re]sentem institui: vt latè diximus in d. j. q. prin. in xj. art. & ad ibi  
dicta est recurrendum vbi declaratur hoc ius petendi, q[ui] ex-  
cer per p[re]sentem, & quādo p[re]sentem nō p[re]sentem, dic vt ibi. ¶ Adducit  
5 et contra p[re]sentem conclusionem nostram, q[uo]d p[re]sentem dicuntur offerre, vt i  
c. decernimus. xvj. q. vij. ergo nō p[re]sentem. Sed hoc non ob. q[uo]d  
cū p[re]sentem offert clericum, cū p[re]sentem debeat esse, vt est gl. in cle.  
dudū. de sepul. & clarè diximus s. in d. j. q. prin. in ix. art. ¶ Oppo-  
nitur etiam, nam d[icit] p[re]sentem commendare, vt in c. monasteriū.  
6 xvj. q. vij. ergo non dicitur p[re]sentem, sed ibi ponitur cōmenda-  
re, pro laudare, & nō pro dare ad cōmendam, vt diximus in d. j.  
q. prin. in x. art. ¶ Videtur et facere contra cōclu. tex. in c. fi. hoc  
tit. q[ui] innuit p[re]sentem donare, ergo non p[re]sentem, ad eū spectat  
tamen, nec hoc locū habet, cū ibi donatio pro p[re]sentatione ca-  
piat: vt pulchrè Ab. ibi, & diximus latè. s. in d. j. q. prin. in iij. artic.  
¶ Nec etiam possumus dicere patronum concedere ecclesiam:  
nam esset idem, quod conferre, ergo prohibitum, sicut cōferre  
7 vt diximus s. in d. j. q. prin. in vij. art. ¶ Et ex his colligitur non  
sufficere patronum dicere, eligo presentandum, nisi illum actua-  
liter presentauerit, quia non dicitur per hoc facta vera presen-  
tatio, secundum lo. An. Car. Ab. & alios in c. fi. hoc tit. quia tem-  
pus est p[re]fixum ad presentandum, non autem ad eligendum  
presentandum, vt in c. vnico. hoc tit. li. vj. hoc idem tenet lo. An.  
in addi. Spe. incip. teneat. hoc tit. sequitur p[re]dicta Roc. in hoc  
tra. in verbo, honorificum. in xlj. q. qui dicit hanc sibi videri ve-  
ritatem, licet contrarium tenuerit Lap. in all. lxxvij. inci. in Dei  
nomine. in v. col. quem dicit nullo iure nec ratione esse motū.  
¶ Tu aduerte, nam vera est conclusio doc. non sufficere patro-  
nis infra tempus datum ad presentandum eligere presentan-  
dum, nisi illū infra dictū tempus actualiter presentet, vt diximus  
s. in j. p[re]ced. q. prin. huius partis, in xxij. arti. & latè etiam. s. in j.  
par. huius. ij. li. in j. q. prin. in iij. art. dum tractauimus, an patroni  
dicantur eligere, si ergo hoc est necessè, vt actualis fiat presen-  
tatio infra tempus, & non sufficiat infra illud eligere presenta-  
dū, vana est dubitatio huius artic. ¶ Et ideo do. Roch. in d. xlj. q.  
non querit, an sufficiat patronis infra tempus eligere presentan-  
dum, sed querit, an si patronus dicat, eligo talem presentandū  
dicatur per hoc facta presentatio, & licet hoc sit eius queritū,  
tamen doc. quos allegat, loquuntur in alio art. Can. sufficiat pa-

tronis infra tempus eligere presentandum & illi bene conclu-  
dunt, quod non. ¶ Sed attento themate. q. suæ dicerem, quod si  
patronus dicat ista verba eligo presentandum habenti institue-  
re, quia per hoc non vere presentauit nihil fecit, sed si actuali-  
ter coram habente instituire presentandum presentem existit  
tem sub dictis verbis presentauit quis dixerit eligo presentandū:  
& sic in futurum intelligetur de presentem presentare: & tenebit p[re]-  
sentatio, quia re vera apparet ipsum voluisse presentare, licet  
impropria promulerit verba, sicut diximus. s. proxime de vrente  
verbo conferre coram habente instituire. de quo latius diximus  
s. in j. par. huius. ij. li. in j. q. prin. in vij. art. ¶ Conclude igitur oibus  
p[re]dictis discussis patronum debere presentare, quæ quidem  
presentatio est quædam exhibitio facta per patronum de cleri-  
co presentem sensibus corporis illius, cui fit presentatio, per pul-  
chram gloss. in verbo, presentari in cle. dum dum. de sepul. se-  
cundum Abbat. in capit. ea noscitur. in ij. not. de his, quæ fiunt  
à p[re]la. & diximus s. in diffinitione presentationis in j. par. hu-  
ius. ij. lib. in j. q. prin. in j. art. Spectat igitur ad patronum verè p[re]-  
sentare clericum presentem, & non absentem, per. d. gl. in verbo  
presentari. & fm. Ab. & doc. in d. c. ea noscitur. & diximus. s.  
in j. par. huius. ij. lib. in iij. q. prin. in xv. & xvj. art. Sed latissime ibi  
dem in xj. & vlt. q. prin. in omnibus art. & p[re]sertim in j. & aliqd  
tetigimus s. in j. p[re]ced. q. prin. huius partis in xxij. art. ¶ Verum  
tamen est, quod si coram habente instituire, & presentante p[re]-  
sentando patronus dixerit, dono, eligo, ordino, confero, con-  
cedo, offero, cōmendo, peto, seu eligo, presentandū impropriant  
eius verba, & idem erit ac si diceret, seu dixisset, presento talem  
ad talem ecclesiam, seu tale beneficium, per ea, quæ proxime in  
presenti art. diximus & latius in j. par. huius. ij. lib. per totam. j. q.  
prin. q[ui] integra in hoc. j. art. inseri deberet. & in vlt. art. illius. j. q. i  
genere tractauimus de omnibus similibus vltimis presentati-  
oni, & quomodo differant ab ipsa, & cum ea concordent, vi-  
de ibi, quia hic hæc dicta sufficiunt. ¶ Dicit igitur patronus,  
presento talem clericum presentem ad tale beneficium vacas  
quem institui peto, licet Ab. in c. fi. huius tit. in vltimis notabili  
dicat in practica esse seruandum, vt patronus in presentationis  
actu dicat, hūc clericum elegi vobis domino episcopo presen-  
tandum, & sic enim presento, & peto ipsum per vos institui, sed  
cautum est addere, quem coram vobis existentem presento.  
Sequitur hanc practicam Ab. do. Roch. in d. verbo. honorificū.  
in xlij. q. ita dicit & ita tene.

## ¶ Secundus art. iij. q. prin. ij. partis. ij. Libri.

- 1 ¶ Presentatio facta per verba, volo presentare, an valeat. Et m. 6. & 8.
- 2 Electio facta per verba, volo eligere, an valeat.
- 3 Eligere, verb. non disponit.
- 4 Hereditas an dicatur adita per verba, volo adire. Et an dicatur factum lega-  
tum per verba, volo relinquere. c. m. 5.
- 7 Presentatio facta fit, sicut factio appellatur.

**Dubitatur** Secundo loco, tan valeat presentatio si pa-  
tronus dicat habenti instituire, volo p[re]-  
sentare. Hunc art. non inueni in specie tractum, reperi tamē Fir-  
ma. in tract. de episcopo. in j. par. ij. li. in xxj. q. querentem, ¶ vt r[ati]o  
electio fieri possit per verba, volo eligere. & dicit secundū Bar. in  
lapud Aufidiū. ff. de optio. lega. & in l. serui ele. in prin. ff. de leg.  
ij. tenere, quod non, & hoc limitat verum esse, nisi sit datus ter-  
minus ad delibendū quid velit eligere, quia respondens, volo  
eligere, videtur tunc eligere, secundum Bar. in d. l. serui. electio-  
ne, limitat hoc verum esse, nisi quis ad alterius responsonem  
diceret, volo eligere. vt ibi per Bar. sed per solum verbum, vo-  
lo, nihil faceret, nisi aliud adiungatur, puta, volo talem, secundū  
Bar. in d. l. apud Aufidiū. & in d. l. serui. de quo et per Bal. in c. j. in  
ij. col. de mili. vassal. qui contu. est in vfi. seu. subdit ergo in ele-  
ctione p[re]lati per verbū: volo eligere: cum talis electio debeat  
3 statim perfici, tale verbū nō dispo[n]ere, alias ¶ secus esse, puta in  
vltimis volutatibus, & in aliis actibus, qui ex futuro dependunt:  
l. Pamphilo. §. p[ro]positum ff. de leg. iij. & ibi hoc tenet. & in repe.  
li. C. de summa trini. & fide catho. & in l. ff. manda. & in d. l. ser-  
ui. in prin. & per Bal. in l. verbū volo. C. de fideicō. & in c. meri-  
tis. in v. q. C. deihen. empti. postea ibi querit, tan verbū, volo  
4 relinquere, importet relictiō, & an p[er] verbū volo adire, sit hereditas  
adita. ¶ Qui Firma. quo ad primū dicit per verba, volo relinq[ui]-  
re, esse factum legatum. al. l. Pamphilo. §. p[ro]positum. de leg.  
iij. & Bar. in d. l. serui electione. in vlt. col. dicit tñ, q[uo]d licet Bar. ibi  
sic simpliciter teneat, nihilominus nos debemus intelligere ve-  
rū esse, si testator p[er]erat dicta verba, vt ga amicos vocauerat, &  
ita p[re]cedat casus in d. §. p[ro]positū. alias secus est, & dicit ita ipsum  
met Bar. intellexisse. no. in l. gerit. in iij. col. ff. de acq. here. & di-  
xisse se non bene intellexisse. d. §. p[ro]positum. in d. l. serui ele-  
ctione.

# Cæsar Lambertinus Episcopus

atione, & hoc est sequi Ang. in d. l. gerit. & Io. de porto. & Mod. in d. l. ferui. & Pau. de ca. in d. l. clxxvii. & sic se est alias consuluisse.

¶ Quot vero ad finem dicit esse diuersas opin. Prima aditionem hereditatis importati per verba, volo adire, si sunt prolata, conuocatis amicis, per d. s. ppositum. fm Ang. & doc. post Bar. in d. l. gerit. Alia fuit opi. quos si literas actualiter adeat, p dicta verba importe aditio, aliàs nō, fm Bar. in l. facta. §. si sub ditione. ff. ad tteb. & Pau. de Cast. in l. potuit. C. de iure delibe. & in l. si. §. j. eo. si. & subdit Firma. se concordasse has opiniones, cum erat scholaris, & fuisse laudatum à domino suo Io. de prato viua voce in scholis de tali concordia à nemine cogitara, vt prima opi. Ang. pcedat ante lapsum anni, nā si post prolata dicta verba labat annus, inducit repudiatio, fm Pau. de Cast. in l. si. C. de repudi. hær. pro. l. filij ad titulur. & hoc casu verificari opi. contrariā, & ita refidet ibi Firma. ¶ Tu aduerte hanc non esse nostram materiam, & ideo de prædictis remitto me ad doct. in locis præallegatis. ¶ Sed reducendo hæc dicta ad casum nostrū, dicerem, qd aut patronus dicit hæc verba, volo eligere in absentia habētis instituere, & nulli dubium est hæc verba nihil operari, cū maioris importatū sint illa verba, eligo pñadum, & nihilominus si fuerūt dicta in absentia habētis instituere, nihil operant, vt latè diximus in pximo pced. art. in ver. & ex his colligif. ergo multo fortius nō inducēt pñatio per illa sola verba, volo pñtare, quis et diceret, volo pñtare talē, cum hoc nō sit in pñtia habentis instituere, sicut diximus ibi de dicēte, eligo talē pñtandum, cum oīno requiratur pñtia habentis instituere, vt proximè diximus. ¶ Et idem diceret, si hæc verba proferret pñonus, ab aliquo interrogatus, et si esset habēs instituere, si nō est pñens pñadus, nec aliā requisita, vt in seq. mēbro dicemus, fm doctrinā Bar. in d. l. ferui. vt s. retulimus. ¶ Et idem esset si diceret hæc verba, volo eligere talē corā habente instituere, & ille talis esset abns, & adhuc superesset de tpe dato à iure ad pñtandum, nam tūc vide retur dixisse illa verba, non vt actualiter pñtaret, sed vt declararet mentem suā esse infra dictum tps pñtare, & hoc qd maxime, ex quo deficit pñtia pñtandi, quæ oīno requiritur, vt in fine pximi pced. art. diximus, & pro hoc facit vnum membrū concordie Firma. §. s. retulimus. ¶ Aut pñonus accessit ad habentē instituere, cū pñtando coram habēte instituere, & cū aliis amicis, & signis, ex qbus possēt designari ipsum se cōtulisse ad pñtiā ordinarij pro pñtatione faciēda, & quis fuerit vsus ipse patronus illis verbis, volo pñtare talem ibi pñtem, debent intelligi. C. nūc illum presentē offerēdo, tja et factū sit pñtatio, sicut factū appellatur, vt per Præpo. & Mod. in rub. de appel. & diximus s. in j. par. huius. ij. lib. in j. q. prin. in ix. art. pñtationē fieri et p oblationē alicuius factū, sine verbis, sicut dici pōt. in casu nostro, vt illa verba, volo pñtare, intelligantur de futuro. C. successiue illum offerēdo factū. ¶ Vel dicemus hic fieri improprationem ipsorum verborum vel subauditionem, vt in multis casibus diximus per totam. j. q. prin. d. j. par. huius. ij. lib. & in pced. proximo. j. art. sicut subauditur, cum patronus dicit coram habēte instituere eligo pñtandum hunc, quasi velit dicere, & sic pñto, vt diximus in d. pced. j. art. in ver. & ex his colligitur. ¶ Quam maxime cum in hoc casu cōcurrant oīa, quæ requiruntur in pñtatione actu. C. persona pñtatis pñtati, & habēs instituere, quæ necessario requiruntur, fm Lap. all. lxxv. casus talis est, Titius fol. xxvij. ¶ Bene dicerem vnum, qd credo pcedere, nam ex quo quando pñtandum est notus habēti instituere, quāuis nō pñs, sed abns potest pñtari, si est notus habenti instituere, vt vult Abb. in c. ea noscitur. de his, quæ sunt à præla. & nos diximus plene. s. in j. par. huius. ij. lib. in xj. & vlt. q. prin. in iij. arti. qd si patronus compareat coram habente instituere cum aliquis, pro testibus, & diceret, volo pñtare talē, adeo qd appareat ipsum velle pñtare, debet intelligi pñtare illū absentē notum habēti instituere, eo modo, quo diximus in pximo pced. mēbro, & præsertim, si est in si. termini iuris dati ad pñtandū, quasi voluisset dicere, ego volo pñtare talē absentē. C. vobis notum, & sic, ac si dixisset, pñtato. ¶ Et qd maxime hæc, qd dicimus in his duobus casibus vltimis, si pñonus vltra qd dixerit, volo pñtare talem presentem, vel absentē, subiunxerit quæ peto institui, nam tūc clarissimum, est ipsum pñponere pñtationem facere. Nota ista, quæ non reperies alibi ita plene discussa. Nō obmittit vñ, qd si solū pñonus dixisset, volo, siqz ad iunctioe alterius verbi, nihil esset, secundum Bar. in d. l. apud auidium, quam s. retulimus.

¶ Tertius art. iij. q. prin. ij. partis. ij. Libri.

1. ¶ Presentatio facta per verba, presento vobis sine adiectione presentati, vel dicat, presento aalem. Et non dicat, cui, an valeat. m. 7.
2. Presentatio tres personas requirit.
3. Et. tpe facta per verb. eligo, valeat licet non dicatur in episcopum.

4. Stipulatio facta per virginem, intelligitur facta causa dotis.
5. Legatum factum virginem, accipiendum est pro dote.
6. Patronus si dicat, presento Titium, nec dicat cui, intelligitur presentare illum ad beneficium iuris pa sui vacans, & illi, cuius est instituere.

**Dubitatur** Tertio, quid si patronus dicat, presento vobis ad talem ecclesiam, & nō dicat quē; vel dicat pñto Titium, & nō dicat cui, an per hæc verba sit facta presentatio, hæc incidenter tangit Lap. all. lxxv. casus talis est, Titius in ij. col. in fol. xxvij. qui dicit, qd si patronus dicat, presento Titium, & non dixerit cui, certè non potest videre, quomodo sit facta presentatio, & eodem modo, si dicat, domine episcopo ego presento vobis ad talē ecclesiam, & non dicat quē, non est facta presentatio secundum eum, & dicit hoc tenere Guliel. de monte laudensi in cle. de iure pa. & subdit hoc proba ri tali ratione: quia t in presentatione requiruntur tres personæ. scilicet presentans, presentatus, & is, cui fit presentatio. Quicūq; igitur deficiat non dicitur presentare, & hoc dicit patere ad oculum, nam presentare intelligitur cum effectu, verba. n. intelligenda sunt cum effectu vulgaris iuribus, adducit etiam simile, quod dicitur de postulatione, in qua debet esse postulas, & is à quo postulatur vt patet de postu. præla. per totum. ¶ Et licet ipse Lap. in casu illo suæ allegationis concludat pro alia parte, tñ hoc quod dixit pro prima par. non confutatur, sed per eum tenetur, sed dicit in illo casu interuenisse omnes personas, quia p presentatione interuenit instrumentum, vt ibi latè per eum, ¶ Prædictis obstat, quod tenet Firma. in d. traç. de episcopo. in j. par. iij. lib. in xxvj. q. t vbi dicit valere electionem per verbum eligo, licet non dicatur in episcopum, quia subauditur nomen dignitatis, ad quam fit electio, arg. glo. no. iuncto tex. in l. quod autem. ff. de iure do. vbi stipulatione facta per virginem, subauditur causa dotis: quod etiam tenet Bald. in l. iij. C. de iure do. ¶ Et subdit idem esse in legato simpliciter facto alicui virgini: quia intelligendum est pro dote, secundum Bar. in d. l. quod autem. ¶ Adducit etiam aliud simile, institutionem Titij valere, quando testator dixit, instituo Titium, licet non dicat hæredē, non subintelligitur verbum hæres. l. j. ante si. ff. de hæred. insti. & tenet Bar. in l. filii. §. sed si portio. ff. de leg. prælan. quod dicit fore notandum pro saluandis testamentis, ergo eodem modo in casu nostro, licet patronus dicat, presento Titium, & non t dicat cui, intelligitur, quod presentet illum ad beneficium iuris pa. sui vacans, & illi, qd instituere habet: & si dicat, presento vobis ad talem ecclesiam, & nō dicat, quem, debet subintelligi clericum presentem tñ pro veritate dic, qd aut ista sunt corā habente instituere, aut extra illius pñtiam, si extra illius pñtiam nulli dubium, est nō esse pñtationem, cum fiat extra pñtiam illius, qui instituere habet, vt dictum est pximè in duobus pced. art. & dicit latè in pxima seq. q. prin. ¶ Aut iste pñonus dicat coram habēte instituere, ex quo coram eo se cōtulit cum clerico pñtando, & cū aliis adminiculis, ex qbus percipiebāt ipsum cōparuisse coram illo ordinario pro faciēda pñtatiōe, iuxta. §. ppositum. l. Paphilo. ff. de leg. ij. & doctri. Bar. in l. gerit. in iij. col. ff. de acq. hæredi. & tunc siue pñonus dixerit, pñto Titij, & non dicat cui pñte Titio existente, debet subintelligi illum pñtare habenti instituere ibidem pñti, & coram quem pro hac cā accessit, siue dixerit, dñe epe presento vobis ad talē ecclesiam, & non dicat quē: sed offerat illum Titium pñtem factū, dñ eum pñtare, vt diximus in proximo pced. art. maxime cōcurrente alio signo, puta quia Titius erat capite discoopto, vel acceptauit pñtationem, vel aliter percipi pōt pñonum de eo fuisse loquutum, siue patronus dicat, dñe episcopo pñto vobis Titij ibi pñtem, & non dicat, ad quā ecclesiam seu beneficiū, & subintelligitur illum pñtasse ad beneficium vacans de iure pa. ipsius pñtantis, iuxta ea, quæ dixit Firma. vbi. s. nā ex prædictis factum, quod videbatur incertum efficitur certum, si vero non possit effici certū, quia non esset pñens pñtandum, clarum est non tenere presentationem, & idem esse, quod s. diximus in j. membro, qd pñonus diceret prædicta verba in absentia habentis instituere.

¶ Quartus art. iij. q. prin. ij. partis. ij. Libri.

1. ¶ Presentatio facta de aliquo, cognomine tacito, an valeat.
  2. Electio facta de aliquo cognomine expresso, nulla est. Limit.
  3. Filius etiam quandoque per nomen matris demonstratur.
  4. Filius cognitionem a matre potest assumere, quando mater nobilior est patre.
- Et ex** Prædictis sequitur decisio quarti art. quid si patronus dicat presento Titium, & non addat eius cognomen, quis pñtan. vel nullus. Hunc art. non inueni ab aliquo tractum, bene verum est, qd Firma. in d. traç. de epō. in ij. li. in j. par. t querit, si Titius eligitur alio cognomine non expresso, a va leat electio. & respondet qd nō, nisi dicit de quo sententia eligētes



res: quorum declarationi statim est, p. cum dilectus, de elect. fm Bar. in l. quidam. in fin. prin. ff. de reb. dub. & facit. l. duo sunt Titij. ff. testa. rube. Item, nisi sit vnus tm̄ vocatus dicto noie: nam tunc valebit electio tanquam certa: vt de illo intelligat, qui sol<sup>o</sup> tali nomine nuncupatur: iuxta no. per Bartol. in l. si in rem. ff. de rei vendi. quod maximè verum esse dicit, si sit nomen singulare vt dixit gloss. in l. hac cōsultissima. & ibi doct. C. qui testam. face. pos. loquens de gallo presso bidello Azo. & dicunt Moder. præferrim do. me. Corfe. in ca. quinquauallis. de iure iur. de illo nomine singulari quinquauallis. adducit Bar. in l. demonstratio. in pri. de cōdi. & demon. & ibi pulchrè domi. me. in ll. do. Christophorus Albericus: & idem Barto. in l. prima. ff. de liber. & posthu. & Bald. in addi. Specu. in titu. de libel. cōcep. vers. accuso Titium. post Specu. ibi. Item, nisi sint plures eiusdē nominis, vnus tamē solus sit capax illius electionis, quia de eo intelligitur facta electio: sicut & in casu nostro pntatio: sicut in simili dicitur sententiam latam d̄ Titij, intelligi de Titio capace delicti, p̄ qd̄ sentētia lata est, qn̄ de duobus Titijs alter est capax delicti: alter vero non: & ideo valere fm Bald. in d. l. hic cōsultissima. ¶ Et subdit

3 tibi Firma, debere specificari nomē electi per demonstraciones & qualitates: puta eligo Hieronymum Lambertinum clericū Traneñ. per dict. c. hac cōsultissima. & d. l. demonstratio. subdit tamen etiam filiū posse demonstrari per nomen matris qñque: vt Franciscus de cara. allegat. l. iij. in prin. & ibi Bart. & doct. ff. de lib. & posthu. & nota. per Bar. in l. si in rem. ff. de rei vend. p̄ tuit allegare tex. clarum: & ibi omnes. in c. Raynutus de clara.

4 de testa. ex quo tex. docto. colligunt ibi t̄ filium posse assumere cognomen matris: quando mater est nobilior patre. ¶ Quid dicendum circa prædicta: certè in electione cadebant istę dubitationes, ex quo electio non fit de necessitate præsentē eligendo: nec coram instituerē habente, vt fit presentatio, per illam nota. gloss. in clementina dudum de sepul. & per doct. in capitul. ea nōcitur. de his, quæ fiunt à præla. & in præceden. articul. diximus. Sed cum presentandus debeat esse præsentis: vt in iuribus prædictis rara erit hæc dubitatio: nisi in illo actu essent præsentēs duo eiusdē nominis: iuxta dicta legis, duo sunt Titij. ff. de testa. tut. Et tunc bñ procedent, quæ. s. diximus: & cum illis tene.

¶ Quintus artic. iij. q. prin. ij. partis. ij. Libri.

- 1 ¶ Presentatio an valeat, si dicatur per patronum, presento quem talis presentabit. c. nu. 5.
- 2 Electio incerta iure prohibetur.
- 3 Electio fieri potest cum consilio certę personę.
- 4 Presentatio clerici ratione ecclesię habet vim electionis.
- 5 Patronus si cui concessit præteritatem presentandi, poterit & ipse infra tempus presentare, priuatiuè vel accumulatiuè.
- 6 Presentatio conditionalis valet, dummodo illa conditio possit impleri intra tempus datum ad presentandum.
- 7 Patroni licet ratione vniuersi puta collegij non possint compromittere vno repugnantem: tamen patroni singulares bene poterunt compromittere aliquibus compromittere nolentibus.

1 Et ideo Quintus artic. erit, tan valeat presentatio, si patronus dicat pnto, quem talis presentabit. Et videretur dicendum, q̄ nō: p̄ tex. in c. in electionib. & ibi gloss. in verbo, incerta. de elect. lib. vi. quæ expressè dicit non valere electionem, si dicat, eligo quem voluerit: Archidiaconus. & ibi oēs doct. hoc volūt: quia hæc electio est incerta, quæ phibet in illo tex. & hoc etiam vult Firma. in d. tract. de ep̄o. in ij. par. j. lib. in xxxvij. q. dicit tm̄ posse fieri electionem, si talis nō obtinebit: & sic sub cōditione. ij. glo. in c. cum terra. & ibi docto. de elect. dicit etiam posse fieri t̄ electionem, cum consilio certę personę, p̄ c. cum inter. eo. titu. ¶ Tamen Io. And. & post eum Do. in d. ca. in j. col. tenet p̄rium. & ita oēs sequētes per tex. in cle. ij. hoc titu. in fi. volentes d. c. in electionib. habere locum in electione, non in presentatione patronorum: verum glo. ante p̄. d. cle. dicit istud verum in laicis, vel clericis presentantib. rōne iuris pa. puenientis ex patrimonio. Secus, si fieret presentatio ratione iuris pa. puenientis ab ecclesiā: & dicit ibi Domi. posse esse rōnem huius

4 vltimi dicti: quia t̄ presentatio clericis rōne ecclesię habet vim electionis. vt no. Inno. in c. cum autem. hoc ti. & glo. ij. in c. dilecti. de off. leg. sequitur prædicta ibi Phi. Fran. & omnes: & q̄ ille tex. in c. in electionib. non habeat locum in patronis: voluit etiā Lap. alleg. viij. fol. iij. vbi expressè dicit illum tex. non habere locum in presentatione quod idem voluit ipse Lap. in alleg. xxx. viij. ¶ Tu aduerte, quia dicta cle. ij. hoc titu. in vers. quibus vult ad hoc, vt facilius ecclesię prouideatur omnes patronos posse ordinario plures presentare, & institui, quē ipse voluerit. Certè hic est alter casus, quam noster: quia in hoc casu omnino ipsi patroni presentant: & quis instituat, remittitur volūtatē ordina-

rij. In casu vero arti. nostri est aliud: quia patronus nullo modo pntat aliquem certum: sed solum dicit, presento quem talis presentabit, quo casu nulla est presentatio sua: nisi sequuta pntatio ne illius talis, vnde bene cōsideranti per hæc verba, non inducitur vera presentatio: sed potius institutio pcuratoris ad pntandum quę constitutio quam maximè fieri pōt, cum fiet iam ecclesiā vacante, iuxta ea, quæ dicunt docto. in c. fi. de cōces. præb. & nos diximus. s. in j. par. huius. ij. lib. in iij. q. prin. in j. articu. Igitur ille talis erit, vt pcurator patroni qui pntare debet infra tempus datum ad presentandum: & ex hoc duo colliguntur. ¶ Vnum, q̄ si psonus alicui concessit præteritatem pntandi, poterit & ipse infra tempus pntare priuatiuè vel accumulatiuè: vt diximus. in d. iij. q. prin. in ij. articu. eodem modo iste talis, qui dixit se presentare quem talis presentabit st̄ate adhuc tpe dato ad pntandum poterit ipse pntare priuatiuè, si presentat antequā ille talis accumulatiuè, & postquā ille talis pntauit. ¶ Aliud, q̄ colligit, est: nā ex quo pntatio sua nō tenet, si ille talis infra tps datum ad presentandum non pntauerit: vt proxime dictum est, si nec ille talis infra dictū tps presentaret, dicitur neminem istorum presentasse: & sic ius puidendi esset deuolutum ad habentem instituire: iuxta no. per docto. in c. cum vos. de off. ordi. & in c. ij. de supplē. negli. præla. ¶ Et p̄ hoc facit: nā sicut si aliquis pcurator nō habens mandatum sufficiens: vel coniunctus pconiuncto pmitrens de rato pntarunt, nō tenet pntatio, nisi infra tps datum ad pntandum fuerit presentatū m̄ datum sufficiens: seu facta rari habitio alias pntatio erit nulla, & ac si facta non fuisset: vt diximus. in d. iij. q. prin. in xij. & xvij. articu. eodem modo, si infra dictum tps datum ad pntandum, ad quē remissa est pntatio, ppatronum non presentauerit lapsō tempore fiet deuolutio ad tuperiorem, per d. c. ij. de supplē. negli. præla. ¶ Et pro hoc etiā facit: nam quamuis teneat presentatio conditionalis: vt voluit docto. in d. c. in electionibus. de elect. lib. vj. & j. dicimus: tm̄ debet esse talis cōditio, quæ habeat purificari infra tps datum ad presentandum: nam alias non teneret pntatio: puta pnto talē, si talis voluerit, si ipse acceptauerit: nam hm̄ oī cōditiones & declarationes volūtaris debent purificari, & declarari infra tēpus datum ad presentandum, ad hoc vt valeat pntatio: nam alias nō teneret: vt latè diximus. in j. parte huius. ij. lib. in xj. & vltim. quęstio. princip. in vltimo articu. dum tractauimus, si absens casu, quo potest presentatur, an debeat infra tempus datum ad presentandum: & conclusimus q̄ sic: quia alias non diceretur perfecta presentatio. Si igitur hoc concluditur ibi, vbi fuit pura presentatio, quanto magis in casu nostro, vbi fuit facta cum cōditio ne seu modo: & ita tene: & nota ista quia non cōsiderata ab alijs. ¶ Et pro decisione huius articu. etiam facit: nam licet patroni t̄ ratione vniuersi, puta collegij, non poterūt cōpromittere vno cōdicente: tamen patroni singulares bene poterunt compromittere aliquibus nolentibus, compromittere: quia illis non cōpromittentibus, non est præclusa via ad compromittendum: vt latè diximus. s. in proxima. ij. q. prin. in xvij. art. & certe compromittere non est aliud, nisi dicere psonum se presentare, quē talis presentabit: vt dicitur. j. in presenti. q. o. in vij. articu. reliqua vide. j. in viij. articulo.

¶ Sextus articulus iij. q. prin. ij. partis. ij. Libri.

- 1 ¶ Presentari possunt plures ad ecclesiā vacantem per patronos, vt instituat, quem episcopus vel habens instituire, elegerit. c. nu. 4.
- 2 Institui non possunt plures in vno beneficio.
- 3 Patronis quoties variare liceat accumulando.

Et ideo Cōtingit sexto loco dubitari, an patroni possint plures ad vacantem ecclesiā presentare eo modo, q̄ vna ex eis personis pntatis instituat, quæ per ep̄m elige retur. In hoc non est instendum: quia deciditur per tex. apertū, in cle. plures. in vers. quibus etiam. hoc titu. t̄ que specialiter statuit in patronis, ad hoc, vt facilius prouideatur ecclesijs, eos posse pntare plures personas ad ecclesiā vacantem, vt illa instituat, quę per ep̄m eligeretur: & sic ex illo tex. colligitur clare patronos posse pntare plures: sed q̄ instituat vna ex eis. s. eligēdus ab ep̄o: & glo. ibi in verbo, per ep̄m, quæ est fina. dicit idem esse si patronus illum institui voluisset, ex pluribus presentatis, qui eligeretur à quocūque alio instituire habēte, quāuis non esset ep̄s. sed inferior pntus qui haberet ius instituendi ex aliquo privilegio vel p̄scriptioe, cum militat eadem ratio, vt ibi per glo. quam ibi omnes docto. sequuntur. ¶ Aduertendum est etiam, q̄ si patroni presentarunt plures, & cōuenirent concordiam, vt omnes instituerentur non procederet eorum concordia: quia hic modus est reprobatus à iure: t̄ vt plures instituant in vno beneficio: quia nō debet fieri factio in beneficijs. ca. maiorib. de præbend. & nos plenè diximus. s. in prima parte. huius. ij. lib. Lamber. de iure patronatus. r̄ in vij.

# Cæsar Lambertinus Episcop.

in vij. q. prin. in xvij. articulo. hoc voluit Lap. in d. clem. ij. in §. quibus. ubi etiam Card. in ij. q. in ij. col. hoc titulo. quem sequuntur ibi ab i. q. d. ¶ Est etiam advertendum. d. §. quibus etiam habere locum quibus pa. spectat ad vniuersitatē, secundum Lap. in quadam add. hoc. e. verū dicit. q. si ad plures vniuersitates spectet ius pa. poterunt conuenire. vt ibi. quia vna vniuersitas habetur loco vniuersitatis personarum: de his. quæ si. ad præsa. c. ea noceatur. Secus. si vna vniuersitas sit patrona: quia tunc non habet locum ille. §. nec precedens. ex quo censetur loco vniuersitatis sequitur hæc Car. ibi. in ij. q. ¶ Quod subdit. mo hoc etiam posse habere locum in vna vniuersitate laicorum: quia vniuersitas laica simul potest presentare plures: & hoc dicit velle gl. ibi olim. in fi. ¶ Tu confidera circa hoc. nam illa glo. re vera hoc clarè dicit. & isti plures presentati possunt esse quotcumque: vt ibi vult gl. super verbo. plures. & sic est vltra duos. quod quidem vlt contra id. quod dicitur in c. in hac par. in vij. q. prin. in v. articulo. cum tractabimus quotiens patronus poterit variare accumulando: & concludemus bis & non vltra: vt euitetur infinitas hic aurem innuitur contrarium. ¶ Ideo dicerè illud pcedere in variatione vniuersitatis: vt non possit vltra bis variare accumulando: sed omnes simul si bene essent centum patroni. quilibet possit presentare suum: & sic possent esse centum presentati: & illorum institui quem episcopus elegerit. iuxta. d. §. quibus. qui ita intelligitur: & ita vere loquitur: & quilibet est in sua prima presentatione. ¶ Aliud autem est. qd vnus variaret duos accumulando: quia tunc episcopus haberet optionem ex dispositione iuris: iuxta no. in c. quod autem. & in c. cum autem. hoc titulo. non autem ex voluntate patronorum: vt est in d. §. quibus. ¶ Et ex hoc colligo salua pace melius fuisse loquutū Lap. quam Car. Lap. n. voluit. d. §. quibus. posse habere locum in duabus vniuersitatibus. patronis: quia representant personas duorum: & sic quilibet ipsarum possit presentare vnum. & electionem remittere episcopo: & episcopus eligeret virtute dicitur remissionis: vt in d. §. quibus. qd vero est vna vniuersitas quamuis secularis patrona. quæ tenet locum vniuersitatis: vel quando esset vnus patronus laicus. qui licet possint duos presentare eodem tpe vel separatim variando accumulatiue. ordinarius qui habet actionem. non habet illam ex iure ei dato pro ipsorum numero: vt in d. §. quibus. sed ex iure communi iuxta. ca. pastoralis. & d. c. quæ aut. & c. si aut. hoc titulo. & ita debet intelligi. d. gl. ¶ Et in hoc casu dicerem etiam patronos clericos habentes presentare iure singulari & non vniuersitatis: puta quilibet rōne suæ ecclesiæ posse quilibet ipsorum presentare suum: & remittere electionem haberi institueret: quæ in hoc nõ dicit variatio. sed simplex presentatio cuiuscumque: & hoc vlt velle tenere glo. super verbo presentati. quæ incipit. olim qm facit dñi in hoc. qd de iure antiquo grat condidio. instituti ab episcopo: si fuisset facta variatio vniuersitatis. siue successiue: hodie vero pot fieri vniuersitatis cōtextu per oēs & per eos episcopo remitti: & episcopus nõ habebit seruare formã d. c. pastoralis. qd nõ habemus considerare malitiã eius. an omiserit instituire primum malitiosè vt compellat illi prouidere. vt in d. c. pastoralis. sed ex quo patroni presentantes plures remiserunt electionem in posse episcopi fiat vniuersitatis cōtextu: siue separatim: eligeret quæ voluerit ex virtute dictæ remissionis absq; metu alicuius poenæ. per dispositionem d. §. quibus. & ita intelligerè hanc difficultatem. ¶ Est etiam considerandū circa ea. quæ dicitur glo. verbo. presentati. ibi. quæ incipit. simul. illi text. habere locum in patronis laicis: & clericis ratione tamē patrimonij. qui laici iudicantur. nam in hoc gl. illa considerat variationem. quæ nõ pot fieri per patronos ecclesiasticos: sed qd simul oēs ecclesiastici patroni presentarent. non tñ vt vniuersi: sed vt singuli bene poterit simul eodē tpe plures presentare: puta quilibet suū. & remittere electionem haberi instituire & sic obseruari dispositio. d. §. quibus. vt proxime dixim⁹: quia militat in eis eadē rō. vt vult ibidem Car. in sua. j. op. nam rō illius text. est. vt subueniat diuersis voribus discordantiū. quæ discordia pot esse ita inter laicos personos. sicut inter patronos clericos iure singulari: & ille text. nõ distinguit: ergo nec nos distinguere debemus. & hoc Car. dicit ibi esse verius. ¶ Bene verū est illi text. non hñe locū. quādo presentatio spectaret ad patronos clericos (seu laicos iure vniuersitatis): puta alicuius collegij vel vniuersitatis: nam ex quo omnes cōsentur vnus. vt proxime diximus habebit locū. quod fiet à maiori parte. c. j. cum simi. de his. quæ sunt à maiori parte. capituli: sed solum poterit hñe locū. cum ius presentandi spectaret ad duo collegia. vel ad duas vniuersitates: vt proxime diximus post Lap. reliqua circa intellectum. d. §. quibus. vide. j. in seq. viij. arti. vbi de presentatione alternatiua.

¶ Septimus arti. iij. q. prin. ij. partis. ij. Libri.

¶ Patroni an possint compromittere presentationem faciendam in posse alicuius. & nu. 2.

- 3 Presentandi potestas an possit compromitti in laicum.
- 4 Prelati electio compromitti potest. non tamen in laicum.
- 5 Iuris patro. causa annexa est spiritualitati. nec cognosci potest in foro seculari. & nu. 6.
- 7 Procurator vbi constituitur ad presentandum & eligendum. tota potestas radicatur in personam eius. licet fiat nomine sui principalis.
- 8 Compromissarij presentantes indignum. & compromittentes scienter. ratum habentes. erunt privati illa vice iure presentandi.
- 9 Compromissario eligente indignum scienter vel ignoranter compromittentibus ratum non habentibus. electio reuertitur ad ipsos. Et quæ ratio sit differentie inter compromissarios.
- 10 Paria sunt. nullo modo presentasse. vel nulliter presentasse.
- 11 Compromittentes possunt iterum compromittere presentato a fidei commissario renuntiante.
- 12 Patroni possunt eligere. qui eligat compromissarios. qui postmodum habeant presentare.

**Et ex** dicto. §. quibus. cle. plures. huius tituli. apparet decisio. vij. articulo. ¶ An patroni possint compromittere presentationem faciendam in posse alicuius. & ille text. §. quibus. pbat qd sic. nam ibi patroni discordantes. pnt se remittere. vt ille instituat quæ ipse episcopus elegerit. vt ibi patet. ¶ Tu aduerte. quæ re vera text. vlt facere pro hoc. sed non pbat illud. nam in d. §. quibus. patroni discordantes non compromittunt presentationem faciendam. sed omnes presentant. quos voluerunt. & solum dederunt facultatem episcopo eligendi. quem illorum voluisset. & illum institueret. vt ibi patet. ¶ Nisi dicamus inspecto effectu potest dici ibi presentationem compromissam: nam presentatio ipsorum patronorum erat de vento. ille enim solus dicitur effectualiter presentatus qui eligitur ab episcopo. non est ergo prima presentatio. sed ipsa electio quæ facit presentationem habere effectū. vnde dicitur potest illi text. pbat hanc conclusionem. quæ tñ est clara: vt voluit Lap. alleg. viij. incip. presentatus per patronos. fol. iij. & alle. lxxvij. vacante ecclesia. fol. xxix. & latè diximus. s. in præce. ij. q. prin. huius partis. articulo. xvij. vbi tractabimus. an maior pars patronorum possit presentacionem compromittere minori parte inuita. seu vno tantum dicitur. de quo tamen. vt ibi latè est dictum. ¶ Sed dubium est. an præsentandi possint compromitti in laicum: & primo videretur dicendum qd sic: quia compromissarius cõsetur procurator compromittentium. presentat enim ipsorum nomine. ca. in causis. & quæ ibi leguntur & notant de elect. & in c. si compromissarius. eo. titulo. lib. vi. sed laicus potest esse procurator. etiã in merè spūali. cum exerceat nudum ministerium: vt est text. no. in c. j. de cura. lib. vi. ergo & c. ¶ Facit etiam reg. d. tex. c. j. de pronca. lib. vi. quemlibet posse admitti. qui nõ reperitur prohibitus: sed non reperitur prohibitus laicum posse esse compromissarium: ergo dicemus sibi esse permissum: per reg. d. tex. ¶ Tamen dñum videretur pbat text. in d. cle. plures. §. quibus. qui vult presentari nos posse compromittere seu remittere electionem presentatorū episcopo. & glo. fin. Vult id etiam posse fieri cuiuscumque alteri institutionem habenti. ergo personis ecclesiasticis. & non laicalibus. ¶ Pro hoc etiam facit. quia licet electio presentati possit compromitti: vt in c. causam. & in c. in causis. de elec. & in c. si compromissarius. eo. titulo. lib. vi. tñ nõ poterit compromitti in laicum: vt vult pulchrè Abb. in d. c. causam. in j. colū. in ver. an autem hæc præsa. ¶ Respondet ad dñum supra formatū de procuratore. qd in elect. presentati non veniunt nudum ministerium. imò habet arbitrium: quis sit idoneus ad officium prelaturæ. Nec est omnino simpliciter procurator: imò officium radicatur in persona sua: adeo qd non potest reuocari re nõ integra. in d. c. in causis. adducit etiam text. in capit. contingit. de arbi. vbi patet non posse assumi arbitrium laicum super spūali. & subiicitur in tex. ratio quia non daret laicum in talibus arbitrari. quæ quidem ratio militat in casu nostro. & dicit facere pro hoc in arg. c. messana. & c. sacrosancta. de elect. Si ergo hoc est in electione. idem debet esse in presentatione: argu. c. si de elect. lib. vi. iuncta glo. ¶ Non ob. illa reg. non prohibetur. ergo permittitur: quia satis apparet prohibutum laicum non posse se impedire circa spūalia: vt in ca. ij. de iud. ¶ Facit etiam pro hoc nam causa iuris patro. quæ est annexa spūalitati. non potest cognosci in foro seculari. sed solum in foro ecclesiastico: vt in c. quanto. de iudi. & ibi doct. quod nec arbitrari potest p laicos: vt alias suo loco dicemus. & in ca. pterea. de translatio. quanto magis nec hæc presentatio. quæ est de spūalibus. vt s. diximus. in j. par. huius secundi libri. in j. q. prin. in ij. articulo. dum tractauimus. an presentatio sit ius. ¶ Facit etiam. nam omnis difficultas. quam facit Arch. in c. hortatur. lxxj. di. in illo. articulo. an ius pa. possit per laicum prescribi contra ecclesiam liberam. consistit in hoc: quia cum laici sint capaces huius iuris. & solum hanc gratiam habent. qui fundarunt. construxerunt. vel dotarunt ecclesiam. per c. iij. hoc titulo. non potest extendi ad eos. qui nihil horū fecerunt. sic & in casu nostro. quomodo poterit presentare

sentare laici compromissarij, cum sint incapaces: & licet hanc p̄tatem habeant à veris patronis omnino radicatur presentatio in personis ipsorum. ¶ Et pro hoc facit nam licet patroni laici ex privilegio summi pontificis vel reservatione facta in limine fundationis, cū consensu ordinarij haberet custodiam ecclesie vacantis: tamen nō possent in ea ponere oconomum laicū sed clericum: vt pulchrè diximus. s. in j. præced. q. prin. in xxx. articu. ne administratio fiat per illum laicum qui nō est patronus. ¶ Et si diceretur, licet hæc ratio nō dīcat, cum constituitur p̄curator ad p̄ntandum aliquem sp̄aliter, tamen cum datur sibi potestas presentandi, quem veit, idem est quod in compromissario quia p̄t̄ p̄as eligendi, p̄ntandi, & ipsa presentatio, radicatur in p̄o nam eius: licet fiat nomine sui principalis: & hoc fieri p̄mittitur. vt volunt omnes doct. in c. si. de concess. p̄ben. sic & in cōpromissario, qui iam nomine cōpromittentium elegit p̄sentandū & presentat licet in eum prædicta radice. ¶ Certè hoc durum vt d̄rum: sed subtiliter inuenti non est similis radicio eligendi p̄ntandum, & presentandi in procuratore ḡnali, quæ est in ipsis compromissarijs, siue sint plures cōpromissarij siue vnus: quia idem est iudicium: vt vult glo. ij. in d. c. si compromissarij. eliguntur à patronis: quia vel quilibet p̄onus credit eos velle eligere, & presentare quem ipse desiderat, vel quia quilibet diffidens de concordia ipsorum vult, vt si non possit presentari quæ ipse desiderat, nec presentetur quem compatronus desiderat: & iō reponunt presentationem in posse aliorum: ergo quilibet putat presentationem faciendam secundum se: & potest fraudari sua opinione: & sic omnino contra eius voluntatem: ergo omnis actio hic radicatur in personis compromissariorum: non autem sic in procuratore generali: quia in illo non cadunt huiusmodi cōsiderationes: sed solum ex quo principalis patronus est de eo cōfusus, est certus sibi non posse displicere presentationem faciendam per suum procuratorem. nota hanc subtilem solutionem, per quam saluatur sol. Abb. in d. c. causam. dum dixit electionē radicari in personis compromissariorum: nō autem sic in personis p̄curatorum: vt ibi per eum. ¶ Datur & alia diuersitas. Nam nos loquimur in casu nō concordia patronorum: tunc enim fit cōpromissum: vt in d. c. causam. & in d. ca. in causis. & in d. cle. plures. s. quibus. tunc sic, si quilibet constituit suum p̄curatorem ad p̄ntandum, vel alij sic: & aliqui nō: t̄a principales, quæ p̄curatores erant in discordia: & eorum discordia terminabitur per iudicē vel elapso termino fiet deuolutio ad superiorem. c. iij. eam te. c. i. vero. & c. cum p̄p̄ter hoc ritu. & latè. s. diximus. in j. præced. q. prin. huius partis. in ix. articu. Fungentur ergo ipsi procuratores in hoc casu locis, p̄ntant. compromissarij vero representabunt personam iudicis: nō est dubium laicos posse esse p̄curatores in sp̄alib. d. c. j. de procu. lib. vj. quia totalis dispō non radicatur in personā cuiuslibet ipsorum: & sic nō possunt deducere totam causam ad effectum, vt possent oēs simul esse cōcordantes: cōpromissarij vero sic vel tanquam iudices, vel tanq̄ rep̄ntantes p̄sonas omnium patronorū cōcordes: & ideo in puncto iuris ego semper teneo hanc opinio. ¶ Nisi pro concordia horum distingeremus hoc mō. Aut compromissum fieret in laicos cōpatronos, & p̄cederet: quia semel effecti sunt capaces huius iuris: & hoc idem esset, ac si ius pa. transferrent in compatronos quod facere possunt in totum sine consensu epi: vt diximus. in ij. par. j. lib. in j. q. prin. in xij. art. quanto magis pro illa vice. & tūc nō est dubium hoc compromissum posse fieri in ipsos, quamuis laicos. & pro hoc etiam facit. Nam p̄oni possunt inter se cōuenire, vt alternis vicibus p̄ntent: vt diximus. s. in j. par. huius. ij. lib. in vltim. arr. ¶ Aut volunt compromittere in laicos penitus non patronos, & tunc non tenebit cōpromissum: sed debent cōpromittere in clericos. & pro ista mea cōcordia faciunt ea, quæ diximus. s. in j. præced. q. prin. huius partis. in xxx. articu. q̄ q̄n̄ patroni laici ex privilegio vel reservatione habet custodiam ecclesie, non possunt ponere oconomum laicum, sed clericum, nisi constituant oconomum vnū ex eis, vt ibi pulchrè. ¶ Et circa hanc materiam compromissi aduerte ad plura: & primum erit differre casum huius articuli à casu. v. præced. art. cum patronus dicit, p̄nto quem talis p̄ntabit: nam in illo casu poterit patronus ante ipsum presentare priuatim: & post ipsum accumulatiue: quia idem est, ac si illum eius p̄curatorem constituisset, vt ibi diximus. In casu autem compromissi patronus posset hæc facere reiategra: sed re non integra non, per ea, quæ norant doct. per illū tex. in c. in causis. hoc tit. & in hoc etiam apparet, quantum differant cōpromissarij à generali p̄curatore, vt de reuocatione p̄curatoris etiam diximus. in j. par. huius. ij. lib. in iij. q. prin. in vj. arti.

8 & etiam in xij. arti. ¶ Secundo est aduertendum, q̄ si p̄ntatio est cōpromissa in aliquos: & compromissarij non elegerunt p̄ntandum, vel si elegerūt, nō p̄ntarunt infra t̄ps datum ad p̄ntandum, adeo q̄ t̄ps datum à iure, labitur, non poterunt nec ipsi p̄ntare, sed facta erit deuolutio ad superiorem p̄uidendi ecclesie, iuxta. c. ij. de supplen. negli. p̄ela. & hoc dictum p̄batur. in d. c. si compromissarius. nam si hoc est in electione compromissa, multo magis debet esse in p̄ntatione cōpromissa, per rationem quā in p̄xi. versū dicemus. ¶ Tertio est aduertendum: nam sicut si cōpromissarij eligunt indignum siue scienter siue ignoranter cum scientia t̄n̄ patronorū cōpromittentū priuati sunt illa vice iure eligendi: vt h̄. in d. c. si compromissarius. in s. si vero eligat. ibi. nisi & ipsi scienter electionem talē ratā habuerint t̄ eodem modo si cōpromissarij ad p̄ntandum p̄ntauerint infra t̄m pus indignū, & cōpromittentes scienter ratū habuerūt, erūt priuati illa vice iure p̄ntandi: p̄ d. c. si cōpromissarius. in d. s. si vero. nam si hoc habet locum, vt in illo tex. d̄r in cōpromisso electionis in qua non currit t̄ps impeditis. vt in c. quia diuersitatem. de concess. p̄ben. multo magis hoc dictū etiam p̄ximè p̄cedens debet habere locum in p̄ntatione, in qua impeditis & ignorātibz currit t̄ps, vt latè diximus. s. in j. præced. q. prin. huius partis. in vij. arti. ¶ Quarto est aduertendum, q̄ in hoc differet electio à presentatione, nā licet in electione si cōpromissarius eligat scienter vel ignorāter indignū cōpromittentibz. non ratum habebit. reuertit electio ad ipsos: siue sit infra trimestre datum ad eligendum, siue nihil super sit de eo: quia non debet quid imputari, illis qui non sunt in culpa: vt in d. c. si compromissarius. s. si vero eligat, t̄n̄ in presentatione nō erit sic: sed fiet distinctio an compromissarius p̄ntauerit indignum: & superat de t̄pore dato ad p̄ntandum, & tūc bene reuertit presentatio ad cōpromittentes p̄onos: & poterunt iterum p̄ntare: tum quia nō fuerūt in culpa presentationis indigni: tum etiam quia nec fuerūt in culpa negligentis: ex quo superat adhuc de t̄pore. Sed si compromissarij in fine temporis dati ad presentandum presentant indignum, quamuis non ratum habuerint cōpromittentes, quia nō superest de t̄pore. & quamuis non sit q̄ eis impute ex mala presentatione facta p̄ cōpromissarium, quia illam nō habuerit ratam, est t̄n̄ q̄ eis impute: quia cōpromittentur in talem, qui fecit presentationem nullā. Idem t̄n̄ enim est nullo modo presentasse, vel nulliter presentasse, vulgari iuribz sed si nullum presentasset, elapso tempore iuris fiet deuolutio p̄uidendi ecclesie ad superiorem: vt vult tex. in d. c. si compromissarius. in prin. eodem modo si nulliter presentauit. ¶ Et si dicis, cur secus in electione: r̄s̄deret, p̄ rōnem p̄ximè adductam: in electione superat de tempore: quia electoribz. non currit t̄ps durante cōpromisso. putabāt enim cōpromissarios facturos bonam electionem: & ideo iuste impediti, & ipsis impeditis t̄ps nō currit, vt s. diximus. In patronis autē hoc nō militat: quia cum t̄n̄ eis impeditis currat t̄ps, eis imputat qui talem compromissariū elegerunt: ex cuius nulla p̄ntatione lapsus est t̄ps. ¶ Et si dices, dato, q̄ hoc p̄ntatio: quia p̄ntatio non admittit ad cumulationē, quāuis sup̄ sit de t̄pore: p̄ntantem vero non idoneum admitti si superest de tempore alias nō, vt ibi. ¶ Quinto est aduertendum, q̄ sicut electo à cōpromissario renūtiante eligi compromittentes: vt in d. c. si cōpromissarius. s. si vero. eodem mō ita presentato à cōpromissario renūtiante poterunt iterum presentare compromittentes: vt in d. c. si cōpromissarius. imo habebunt aliud integrum tempus ad p̄ntandū: vt diximus. in d. j. præced. q. prin. huius partis, in xvij. arti. ¶ Et licet idem sit in electo à compromissario nō cōsentiente: vt in fi. d. s. si vero. ibi: sed electus renuit cōsentire: t̄n̄ non est idem in p̄ntato à cōpromissario nolente cōsentire: quia ita demum patroni poterunt presentare, si superest de t̄pore: alias non: quā nō dicitur facta perfecta presentatio p̄ compromissarium nō consentiente presentato, vt diximus etiam in proprio patrono. in dict. s. xvij. ¶ Sexto est aduertendum, nō solum patronos posse compromittere certis personis p̄tatem presentandi: sed etiam posse aliquos eligere, per quos eligantur compromissarij qui habeant postmodum presentare: & sic à principio posse esse cōpromissarios incertos, certificandos t̄n̄ per eos, quibus est data p̄as eos eligendi. Hic est tex. aureus, ex quo colligit Abb. in j. no. & ibi oēs. in d. c. in causis. nam cum hoc habeat locum in electione, vt ibi: multo fortius in presentatione: nam inter electum & ecclesiam p̄ntatur matrimonium sp̄uale de presentate: inter presentatum vero & ecclesiam de futuro, de electione, cum inter. vt lire nō cō Lamber. de iure patronatus. r 2 t̄c̄ta.

# Cæsar Lambertinus Episcop.

testa. quoniam. & ideo septennis. qui sponsalia contrahit. potest presentare. sed non eligere. secundum nota. in c. ex eo quod. de electio. lib. vj. & voluit hec Lap. pulchrè allegatione. lxxv. casus talis est. Titius. in iij. colum. fol. xxvij. Si igitur matrimonium de presenti potest per circuitum contrahi multo magis & sponsalia de futuro.

¶ Octauus arti. iij. q. prin. ij. partis. ij. Libri.

- 1 ¶ Presentatio alternatiua an à patrono laico & clerico fieri possit.
- 2 Presentatio & electio in quibus conueniam.
- 3 Electio alternatiua non procedit.
- 4 Presentatio patroni ecclesiastici electionis vim habet.
- 5 Patroni an possint inter se conuenire. vt alternis vicibus presentent.
- 6 Nominatio ius in re tribuit.
- 7 Presentatio alternatiua per patronos laicos fieri potest. Et quid in patronis clericis.
- 8 Patronis clericis variare non permittitur.
- 9 Intellectus ad clem. plures. §. quibus. de iure patro.
- 10 Iura vs loquantur. accipienda sunt.
- 11 Patronus. si cuius patronatus spectet ad eum solum. siue ad plures pro toto iure patro. siue pro portione sua. potest alternatiue presentare.
- 12 Presentari alternatiue an possit à patronis ecclesiasticis. & nu. 1. §. 17.
- 13 Presentatio fieri potest à patrono tam laico. quam ecclesiastico. hoc modo. presentato quem talis presentabit.
- 14 Patroni ecclesiastici possunt presentationem compromittere.
- 15 Ius patronatus si ad duo collegia spectet. potest quodlibet collegium suū presentare.
- 16 Presentationem patroni ecclesiastici habere vim electionis. quomodo sit accipiendum.
- 17 Variatio accumulatiua. quot modis possit fieri.

**Succedit** Quintus articulus. an presentatio alternatiua à p̄no laico. & à clerico fieri possit. Gaye. in repe. c. si. post prin. xxliij. col. dicit patronum posse simul plures presentare. hoc modo. vt episcopus alterum admittat. allegat. Franci. id est Card. in cap. cum autem. in princip. hoc titul. & in clem. ij. in fi. eodem ritu. post glo. & dicit idem esse dicendum de patrono clerico post Steph. ¶ Glo. in verbo plures. in d. §. fin. d. clem. ij. dicit patronum posse hoc modo alternatiuo p̄ntare quocumque voluerit vt instituat ille. quem episcopus elegerit. vt in ipso tex. dicitur. & ita firmant ibi Zenze. Matth. Lap. quos super. d. glo. refert & sequitur Io. de Imo. idem do. Card. in prin. d. §. si. secus tamen esset in electione. c. ij. de elect. lib. vj. & ratio est. q̄a per electionē d̄ntur matrimonium sp̄iale de p̄nti. & debet esse p̄fectus cōsensus in vno. & non in duobus. q̄a vxor non potest h̄re duos viros. vt pulchrè ibi Card. in si. suæ opp. & ita voluit Io. An. Gemy. in prima colum. & Phil. Fran. in d. ca. ij. de elect. & Lap. alleg. sua. vij. post princ. inci. presentatus. fol. iij. & in alleg. lxxv. iij. incip. in dei nomine. in v. col. fol. xxvij. & in d. alleg. vij. plura accumulata. in quib. parificantur & conueniāt p̄ntatio & electio. de quibus nos latè diximus. §. in j. par. huius. ij. lib. in j. q. prin. in v. artic. ¶ Do. Fely. in c. inter cetera. in vlti. col. ¶ dicit electionem alternatiuam nō p̄cedere. p. d. c. ij. de ele. lib. vj. secus t̄n esse dicit in p̄ntatione. p. d. glo. §. si. cle. plures. hoc titul. alleg. Et Gemy. in d. c. ij. in ij. oppo. & Lapum. d. alleg. lxxvij. & Fede. cons. cxcix. subdit t̄n hoc non habere locū in p̄ntatione clericis iure ecclesie. q̄a habet vim electionis. allega. Inn. in c. cū autem. hoc titul. & sic in hoc vltimo Fel. tenet d̄ Steph. & Gay. quos s̄. retulimus. & ibi do. Fely. plura accumulata de actib. alter natiuis. ¶ Do. Roch. vero in hoc tract. in verbo. honorificum in vij. q. concludit. q̄d supra diximus. in laicos. seos posse plures alternatiue presentare. licet secus sit in electione. Quid aut̄ de clerico. remittit se ad ea. quæ ipse dicit ibidem. in seq. ix. q. ante fi. in vers. iij. suboritur q̄d. qui querit in specie. an patronus ecclesiasticus possit p̄ntare plures simul. iuxta. d. cle. plures. §. si. hoc titul. & r̄ndet glo. ibi dicere q̄ non. & illam sequi Zenze. & pro ea facere. ¶ quia presentatio p̄nti habet vim electionis. alle. Inn. & Abb. in c. cum aut̄. hoc titul. sed plures eligi non possunt. p. d. c. ij. iuncta gl. in verbo. alternatiua. de elect. lib. vj. & dicit hoc etiā tenere Gemy. ibi post Io. An. subdit d̄rium tamen tenere Steph. in d. cle. plures. §. si. quem ibi refert & sequit̄ do. Card. in j. oppo. motus inter cetera. p̄pter idēritatem rōnis illius tex. & idem in effectu dicit sequi ibi Ioannes de Imol. in penultim. colum. & hanc opinio. etiā sibi placere. & hanc tenēdo dicit nō ob stare p̄ntationem p̄ntorum ecclesiasticorum h̄re vim electionis. q̄a illud est verum. quantum ad hoc. f. vt non possit à tali p̄ntatione variari. quæ admodum nec appositione. & ita intelligere Inn. & Abb. in d. c. cum autem. & subdit. dato. quod patronus ecclesiasticus presentet plures simul. per hoc non dicitur variare. prout etiā ait dicere. do. Card. in d. clem. plures. §. fin. in princ. & ita re

fidet ibi do. Roch. ¶ Firma. in suo repertorio. in verbo. presentatio clericorum. in in vlti. ver. tenet etiā opi. f. patronum clericum posse presentare alternatiue plures. ¶ Reperiri postmodū Pau. de cit. in vj. par. in iij. art. in xlvj. q. in hoc tract. querētem. an quis possit p̄ntare alternatiue A. vel. P. & r̄ndet. ex quo hodie de hoc est tex. expressus. in d. cle. plures. §. si. hoc titul. & ibi gl. nota. dicendum. est patronos posse inter se cōuenire. vt alternis vicibus p̄ntent. vt ibi. in §. vt facilius. & sic plures p̄ntari. & vna ex ip sis p̄ntatis eligi per ep̄m. & recitat glo. ibi quæ vult p̄nt. num clericum nō posse alternatiue p̄ntare. per c. ij. de ele. lib. vj. vbi tex. vult in electionib. postulationib. & scrutinijs. ex quibus ius oritur electo. vota cōditionalia alternatiua & incerta peni. tus reprobari. & pro non adiectis h̄fi. cum ex puris votib. electio celebretur voce illorū. qui non pure cōsenserunt in alijs residē te. ¶ Et dicit Pau. pro prima opi. facere. c. studij. lxi. dist. vbi dicit plures posse eligi. vt si vnus nō placeat. sit alius. in quo possit declinari. & ibi gl. sed t̄n talis electio hodie reprobat. cum p̄ electionem acquiratur ius electo. & videat̄ quodāmodo desponsari ecclesie. quæ duos sponfos habere non p̄t. secus in p̄ntatione. ¶ Ad dicit etiā pro hac parte rōnem. nam ¶ sicut potest fieri nominatio de plurib. ad aliquam dignitatē. quia talis nominatio tribuit ius in re. c. quod sicut. de electio. ita deberet posse fieri presentatio de plurib. alternatiue. cū p̄ntationem nō cō. feratur. vel acquiratur ius in re. sed ad rē. vt no. in ca. pastoralis. hoc titul. & in c. cum Bertoldus. de re iud. dicit etiā pau. se non videre rōnem diuersitatis. cum patronus possit accumulando plures presentare. vt in d. c. pastoralis. quare etiā non debeat posse simul plures aut alternatiue p̄ntare. vt relinquat hoc diocese sani arbitrio. quem magis instituat. cū hic nulla fraus possit intercedere. ex quo cōscientia diocelani onerari in tali institutio. ne faciendā. d. c. pastoralis. & c. decernimus. xvj. q. vij. ideo dicit ipse Pau. dico cum glo. d. clem. plures. §. si. posse alternatiue fieri presentationem. vt §. & quod plures possint presentari. dicit p̄ntari in tex. c. si quis ep̄orum. in glo. clericos. xvj. q. d. ij. & in d. c. decernimus. & ita residet ibi Pau. ¶ Tu aduerte ad eius d̄ctā. nam sunt valde intricata. & pace sua dixerim. nesciuit quid vellet. nam intricauit dabiū huius articuli in patronis clericis & in laicis. ¶ de laicis enim clarum est. & gl. in d. §. si. & omnes cōcludunt eos alternatiue posse presentare plures. sed oīs difficultas est in p̄ntatione clericis. d̄ quos opponit illud de. c. ij. de elec. lib. vj. cū p̄ntatio p̄ntorum ecclesiasticorū dicat electio & licet duo p̄nta motiua eius. de c. studij. & de noiatione videant̄ facere ēr. p̄ patronis clericis. t̄n vltimum motiū de variatione nullo mō facit pro patronis clericis. ¶ q̄a illi variare nō p̄nt. c. cū aut̄. hoc titul. nec c. studij. p̄ntat pro ecclesiasticis. quia ibi nō erat verū ius pa. ¶ Tu ¶ considera. c. studij. non loqui in vera electione. sed in quadā monitione. quæ fiebat p̄ populū Neapolitanū vt in superscriptione apparet & nō dici p̄ntatione. q̄a in ecclesia collegiata nō cadit p̄ntatio. vt in c. nobis. hoc titul. & dicimus latè supra in j. par. huius sc̄di libri. in v. q. prin. in j. art. & si b̄n esset p̄ntatio. p̄nti erāt laici. vt p̄ximè diximus. Si vero volumus intelligere illū tex. de vera electio. ille tex. ¶ r̄ief. c. ij. de ele. li. vj. licet glo. ibi diuersimodè in telligat illū tex. ¶ Et q̄ non p̄cedat electio alternatiua ponit ēt Firma in trac. de ep̄o. in iij. parte princ. in xxxvij. q. ¶ Vnde pro vera p̄ntatione huius materie. & eorū. q̄ diximus in tribus p̄. p̄ce. arti. est discernēdus verus intellectus d. cle. plures. §. q̄bus & vt nos latè diximus. §. in ij. par. j. lib. j. q. prin. in xxv. artic. cū ibi tractauimus. an in iure pa. succedat p̄ stirpes vel per capita. circa hoc de iure antiquo erant diuersæ opiniones. nam alia Hug. Lau. Io. Tan. Vin. Ber. & Goff. tenebāt succedi per capita. & inducebant plures intricaciones q̄ pot. uisent succedere in p̄ntationib. si secus diceret̄ Inno. vero & Hosti. dicebāt succedi p̄ stirpes. & soluebāt intricaciones. vt dicit ibi gl. j. & nos diximus latè in d. xxv. art. supuenit Clemens q̄ntus & declarauit hanc difficultatē. approbādo partē Inno. & Hosti. & sic cōdidit. d. cle. plures. quæ vult h̄des debere succedere p̄ stirpes. nō p̄ capita. & voluit ēr iurifator intricacionibus providere ad incidendas discordias p̄ntorum. & iō subiūxit hæc verba formalia. ¶ quinnādo sermone de plurib. p̄ntis. & vt facili. p̄uideat̄ ecclesijs. nō incōueniēs. rep̄ntamus p̄ntos ipsos. inter se posse libere conuenire de rectore ab eis alternis vicib. p̄ntādo q̄bus ēt eadē cā p̄mittimus. vt plures ad vacantē ecclesiam possint eo mō p̄ntare p̄ntas q̄vna ex eis eligi p̄ ipsū valeat. & admitti. ¶ Primū ergo quod i dicit iurifator. vt facili. ecclesijs p̄uideat̄. fuit q̄ p̄nti possint inter se conuenire. vt alternis vicib. p̄ntarēt. & de hoc latè diximus. §. in j. par. huius. ij. li. in iij. q. prin. in vltim. art. ¶ Alter modus p̄ntationis. & veloci. p̄uisione ecclesie inducēt̄. a iurifatore fuit. vt p̄nti possint plures ad vacantē ecclesiam p̄ntare p̄ntas. vt vna ex eis eligi valeat p̄ ep̄m. & admitti. vt habet ibi in §. quibus. ¶ Certē quilibet rectō itūēs p̄siderata antiquorū doctor. discordia. & intricatio



cationibus allegatis, ppter quas venit declaratio Clemētis, ipsam declarationem esse factam p sedandis litib. & sic eius duos modos praestitos, vt facilius ecclesiae provideatur. quae ratio reperitur in dict. §. quibus, in illis verbis ex eadem causa. & glo. declarat. f. facilioris pvisionis ecclesiarum. ¶ Colligo ergo ex illo tex. iuncto prin. continuato medio cum sine illum tex. habeat locum, cum presentatio spectat ad plures patronos, & loq. de laicis patronis, cum ibi loquatur de haeredibus, in quibus ius patris transit. c. ij. hoc tñ non in iure patr. psoni ecclesiastici. quod non transit ad haeredes, sed ad successorem in ecclesia: & ex hoc ponero duo d. dicta per domi. Card. in dict. §. quibus. in i. opp. dicendo illum tex. h. locum tam in patronis laicis, quam in clericis, duplici rōne. Primo, q. cum dicta litera illius tex. nō distinguit nec nos distinguere debemus inter patronum laicum & ecclesiasticum, nam salua pace tanti reuerendissimi patris ille tex. loquitur clare in patronis laicis, ad quos iure hereditario devenit ius pa. per stirpes, & non per capita. & licet glo. in verbo patronos. in §. & vt facilius, subiungat omnes, non tamen subiunxit omnes, vt comprehendat patronos laicos & ecclesiasticos: sed subiunxit omnes, intelligendo de omnibus patronis illius ecclesiae, per iura, quae allegat: quia in re communi &c. ergo omnes debent conuenire ad illam concordiam: & cum postea subiunxit, in fi. §. quibus, debet intelligi. f. de quib. supra loquutus erat: & sic de laicis, ergo pater expressit iurisdictionem distinxisse, cum praetermiserit patronos ecclesiasticos, & solum fuerit loquutus de patronis laicis. ¶ Minime etiam militat alia ratio ibi posita per domi. Card. vo lentem illum tex. §. si. ita pcedere in patronis ecclesiasticis, sicut in laicis ex identitate rationis, subuenire diversis votib. discordantium: & ideo tener cum Steph. contra gloss. & Zenze. nam maxima discordia intricata, quae allegatur per doct. oritur ex eo: quia succedunt in iure patron. per stirpes, & nō per capita: si enim succederetur per capita, nulla esset discordia: quia quilibet haberet vocem suam integram: & stare tur vocibus maioris partis. Volunt enim omnes docto. antiqui & moder. ibi, q. si succederetur per capita, nulla esset intricatio: tunc sic videamus, si ius pa. spectat ad personas ecclesiasticas, an habeant illud per capita, vel per stirpes: & dicendum est, q. per capita: nam aut illud spectabit particulari rectori ecclesiae, aut alicui collegio ecclesiastico. Si particulari rectori, clarum est ad eum spectare per caput: si collegio, quilibet habet vocem suam per capita in collegio. Et quod fiet per maiorem partē, habebit locum. c. pe. de his, quae fi. a maior. par. cap. ¶ Nisi diceremus ius pa. fuisse alicuius laici, & pro parte devenisse ad aliquā ecclesiam ex successione vel aliquo alio titulo habili: & aliam partem remansisse penes alios haeredes fundatoris. Quod evenire potest: vt in c. vni. lib. vj. & nos diximus. §. in j. par. j. lib. in j. q. prin. in vij. & ix. artic. & in j. q. prin. huius partis, in iij. & v. arti. & tunc quavis magis dignum trahat ad minus dignum: adeo q. omnes censentur ecclesiastici, illud procedet in favorabilib. Vnde si favorabilis est eos censeri laicos, etiam ecclesiastici censentur laici ratione mixturae: & ideo de eo non poterit se impedire legata à latere, quamvis si esse ecclesiastici solius, posset. c. dilect. de offi. lega. vt latē diximus. in d. j. q. princ. j. lib. in vj. artic. vbi posuimus materiam mixturae: & illa considerari iuxta favorabiliorum casum: ergo hoc casu psoni ecclesiastici succedentes cum laicis in iure pa. non censentur ecclesiastici, sed seculares, cum rō illius tex. pcedat etiam. In reliquis aut nulla est identitas rōnis vt Car. volebat. ¶ Hoc sic supposito & sic tex. d. §. si. loqui solū in laicis patronis non est dubium, si sunt vnus vel omnes posse remittere seu presentare sub hac forma, presento quem talis presentabit: ex quo hoc in illo tex. tractatur, & ex alijs p nos deductis. §. in v. praec. artic. & hic sit casus illius articuli. ¶ Non est etiam dubium, vnum patronum siue ius pa. spectat ad eum solum, siue ad plures, pro toto iure pa. seu p portione sua posse presentare alternatiue, non q. hoc pbetur in illo tex. §. si. quia ille tex. nō loquitur in vno sibi patrono, sed in plurib. vt §. p. m. s. m. sed hoc pbat illa ratio, nam cum psonus laicus possit variare, duos successiue presentando, accumulatiue tamen. c. quod autem. & c. autem. & c. pastoralis. hoc titu. & ep̄s habet instituire, certo modo seruato, alias de suo pvidebit primo: vt in d. c. pastoralis. quanto magis poterit simul presentare alternatiue istum vel istum: & remittere electio ep̄o: certē multo magis. Nec obstat. c. ij. de elect. lib. vj. vbi phibetur alternatiua electio: quia ibi agit de matrimonio sp̄iali. Ahendo de present. vbi requirit purus cōsensu: in pntatione autem de futuro, vbi potest cōsensu alternatiue remissus in personam alterius interuenire, ibi vbi dixit Lap. in allega. lxxv. casus talis est. post princ. iij. colum. fol. xx. vij. ¶ Clarum est etiam plures patronos laicos posse presentare quemlibet suum, & quemlibet ipsorum duos: quia videntur accumulatiue presentare, & remittere electionem ep̄o, & hoc pbat

ex d. §. si. & hic erit casus. vj. artic. praeced. ¶ Insuper poterunt laici compromittere presentationem: & hoc etiam potest pbari ex illo tex. §. si. & hic erit casus pximi septimi praeced. artic. licet hoc melius pbetur, per c. casum. & per ca. in causis. de elect. & p c. si compromissarius. eodem titu. lib. vj. vt diximus ibidem in fi. in vers. vj. est aduertendum, per arg. à maiori. Nam si electio, multo magis & presentatio cōpromitti potest, vt ibi. ¶ Item, si plures sunt laici, & presentant duos simul alternatiue, vel plures, pcedet eorum presentatio. & hoc pbat in tex. d. §. si. vbi reuera plures erant patroni: & vt §. vidistis, in prin. presentis arti. omnes docto. concludunt, siue patroni sint plures, siue vnus laici, tamē eos posse presentare alternatiue plures. & ita illum tex. intelligit glo. ibi in verbo, presentare illum tex. habere locum in plurib. patronis laicis vel clericis rōne p̄monij, non aut in p̄onis ecclesiasticis rōne ecclesiae. ¶ ¶ Omne dubium ergo est, quid in patronis ecclesiasticis rōne ecclesiae, an possint altero de p̄dictis modis presentare, & p̄sertim alternatiue: & vt vidistis glo. Zenze. & Matth. ibi volūt, q. nō: & hoc etiam tenet Phil. in d. c. inter cetera. in vltim. col. p̄dictum Inn. & Abb. in c. cum autem. hoc tit. vltimum presentationem patronorum ecclesiasticorum esse idē cum electione: sed in electione nō pcedit. c. ij. de ele. lib. vj. Ergo nec in presentatione patronorum ecclesiasticorum. ¶ ¶ Steph. vero & Card. quos sequit Roch. & v̄ sequi Pau. de cita. licet non firmat pedes in locis. §. alleg. tenent d̄rium. f. d. §. si. habere locum ē in patronis ecclesiasticis. & dicit Roch. hoc in effectu ibi sequi Ioā. de Imo. & ipse Roch. r̄ndet ad rōnem p̄dictam presentationem ecclesiastici habere vim electionis, quo ad hoc, vt nō possit à presentatione sua variare, quemadmodum nec ab electione: quo ad reliqua vero non: vt omnia. §. retulimus. ¶ ¶ Quid dicendum in hac difficultate: distinguā casus, vt clara habeatur intelligentia. ¶ ¶ Et sic dico primo etiam p̄sonum ecclesiasticorum posse p̄ntare hoc modo: Presento quem talis p̄ntabit. & sic dicta §. in v. artic. pcedere tam in p̄ono laico, quam in ecclesiastico, non q. de p̄ono laico pbetur. in d. §. si. sed quia haec est quaedam delegatio vel mādatur de p̄ntando. quod fit per aliquem patronum alicui, velut pcuratori, & fieri potest: vt in c. fi. de cōcel. p̄ben. & diximus latē. §. in j. par. huius. ij. lib. in iij. q. prin. p̄ totū. & ideo. in d. v. art. diximus in eo casu habere locū oīa, quae habent locū in pcuratore, maximē quo ad reuocationem. Vel illud fit ad instar cōpromissi, q. fieri potest: vt diximus in px. praec. arti. ¶ ¶ Secundo dico p̄sonos ecclesiasticos posse presentare quēlibet suum coram ep̄o seu instituire habere, vt ex illis eligi valeat vnus p ep̄m & admitti: aduerte quia dixi quemlibet suum, & etiam quemlibet plures: & dixi §. in laico: quia in eo potui hoc dicere, cum possit variare accumulatiue tamen. d. c. quod autem. cum autem. & pastoralis. hoc tit. ecclesiasticus vero non potest: vt not. in d. c. cum aut. item laicum hoc agere posse, pbat in d. §. si. clericum vero nō, cum de eo non loquat ille tex. vt §. diximus. Sed q. singuli patroni ecclesiastici p̄ntent singulum, possum dicere hoc pbari ex identitate rōnis, non ex illa eā intricationis, quae veniat ex successione p stirpes, cum illi habeant ius pa. p capita, vt §. diximus. & sic nō illa rōne, vt vota cōcordent. vt dixit d. Car. sed ea rōne, vt citius non dico facilius ecclesiae pvideat. nā rō vt facilius est separata à rōne, vt citius includit tñ in se rationē, vt citius in laico: ergo est rō, vt facilius & citius in clerico vero: in hoc tñ casu erit sola rō: vt citius quae ex illo tex. comprehendit colligit, vt mō demonstrauimus: & tunc succedit reg. §. affirmatis. in fi. de nup. & verbum, plures p̄onas. in d. §. fin. appositum in hoc casu, non verificat, vt quilibet possit p̄ntare plures, vt verificatur in laico: sed vt possint p̄ntari plures à plurib. patronis quēlibet presentando suum: quia hoc modo non dicentur ipsi patroni ecclesiastici variare. & in hoc casu posset saluari Car. licet vera nō ita loquatur, vt ex eius verbis patet: & ita eum intellexi & tenui in hoc casu. §. in vj. praec. artic. ¶ ¶ Tertio possum considerare casum: puta quia patroni ecclesiastici compromitterēt p̄ntationem: & in hoc non est dubium istud p eos fieri posse, cum & electores compromittere possint electionem. c. causam. & c. in causis. de elect. & c. si compromissarius. eo titu. lib. vj. & an pbetur ex d. §. si. dic vt diximus pximē in laicis, & etiam in praec. artic. illum tex. aliquo modo hoc p̄bare, p̄sertim iuncta glo. in verbo patronos. in §. & vt facilius. quae vult omnes debere conuenire: quia in re communi & c. nam vnus d̄dictio annullaret compromissum: vt diximus in prox. praec. quae. princ. in xvij. artic. ¶ ¶ Quarto possum considerare casum, si patroni ecclesiastici vellent p̄ntare plures alternatiue: & hic est terminus articuli nostri. & hoc potest considerari dupliciter. Primo modo, si ius pa. spectaret ad vnum patronum ecclesiasticum, & non est dubium, hunc casum non comprehendit in d. §. si. quia ille tex. non loquitur in vno patrono habente ius pat. & presentante: sed in plurib. in simul ius pa. habentib. & presentantib. & supra demonstra

# Cæsar Lambertinus Episcopus.

uimus clare. Sed an vnus patronus ecclesiasticus possit alternatiuè presentare, statim proxime dicemus: sufficit nunc dicere de illo casu illum tex. non loqui. ¶ Si vero fuerint plures patroni ecclesiastici: puta, quia plures ecclesie, quilibet ex cã sua hēt ius pa. in alia ecclesia, & rectores illarū poterūt, quilibet suū pñtare vt proxime diximus in scđo casu. sed si essent plures, non vt singuli, sed vt vniuersi: quia ius pa. spectaret ad collegiū: qđ collegiū esset diuisum in duas partes: qđ vna pars, puta medietas, vellet pñtare vnū: & altera medietas alterū: & tūc cēserent duo collegia, & iō possent duos pñtare, vel pure quilibet suū, & essent attendenda maiora merita pñtatorū, vel in elect. d. Aut cōueniēt, vt alternatiuè fieret pñtatio: qđ dicerēt, nos pñtam⁹ hūc, & alij dicerēt: & nos istū, istuius quē velis: & ista nō esset vera alternatiua, & esset quasi idem casus cū scđo s. posito: & pcederet hęc pñtatio, vt ibi cōclusimus, & pbaret hoc ex d. s. fi. ex illa rōne, vt citius pvideat ecclesia. ¶ Si vero ambe partes dicerēt, tanq̄ oēs, & nō separatiim, qđ sumus in discordia in istis duob. pñtandis, presentamus istū vel istū, instituas quē velis ex quo oēs hñtur pro vna psona: nā collegiū vnā representat psonā scđā. c. ea noscitur de his que fi. a prela. & dixit Car. post Lap. in d. s. fi. in iij. q. videretur dubitandū: qđ hęc sit a psona, dicerēt variare hoc casū: & tñ inspecta origine esse sibi idē, ac si fuissent duo collegia: & ideo dicē dum, vt in pced. mēbro & in seq. casu. ¶ Si vero ius pa. spectaret in 6ad duo collegia: qđ cēserent duæ psonæ scđæ: & haberit locū, qđ proxime diximus, vt possit quodlibet collegiū suum presentare, & licet d. Car. post Lap. in d. s. fi. in iij. q. sumptura concludat Tñ ergo distinguere in duabus personis ecclesiasticis illum tex. habere locū, nō solū, vt quilibet ipfarū possit pñtare suum: sed et vt quilibet possit pñtare duos, vt diximus. s. in laicis. ¶ In collegijs vero ecclesiasticis, dico illum tex. hēre locum, non solū, vt quilibet ipfarū possit pñtare duos: vt diximus. s. in laicis. ¶ In collegijs vero ecclesiasticis dico illum tex. hēre locū ex rōne ipsius. s. vt citius pvideat ecclesia: vt quilibet collegiū possit pñtare suū: nō aut, vt quilibet collegiū possit pñtare duos: quia induceretur variatio: quæ est phibita cuilibet psonæ ecclesiasticæ. c. eū aut. hoc ti. & sic cuilibet collegio cū repñtet vnā psonā. d. c. ea noscitur de his. q. fi. a pla. ¶ Retatigit difficultas oīs in hoc, an pñonus ecclesiasticus siue habēs psonā verā, puta Petrus, siue scđā, puta collegiū, possit pñtare alternatiuè. hoc mō, videlicet quia Petrus seu maior pars collegij ecclesiastici diceret hñti instituerē, pñto talem vel talē: instituas quē velis: & tūc est aduertēdum nam aut subiūgi illa verba: & debent subintelligi: qđ alias esset incerta pñtatio: & nō subsisteret: & iō dicemus omnino illā certā, sed alternatiuam: quia vere voluit alterū de duob. esse pñtatum: & ideo illum, quē institutor instituet. ¶ Hac declaratione facta tñdeo difficultati & dico opiniones esse trias: vt s. vidistis, & opi. glo. & Zenzelini fulcra optima rōne: quia negari nō pōt patronum ecclesiasticum pñtando duos, licet alternatiuè variari tñ. ¶ Et ex hoc infero solutionem. do. Roc. datā ad illud mōtium, pñtationē ecclesiasticis patroni habere vim electionis, qđ illud pcedit, quo ad hoc, vt nō possit variare. nā quo ad reliqua esse malā, quia in hoc est pñtatus & difficultas: ex quo nil aliud est duos alternatiuè presentare, nisi variando accumulatiuè. ¶ Et iō dato, qđ pñtatio ecclesiastici pñoni nō esset vera electio, cum non sit, qđ p electionē dñitur mñmonij spūale, per verba de pñfenti, pñnionem vero p verba de futuro: vt scēp. s. diximus. tñ sufficit nobis illa fundamētalis rō, pñtationē de duob. simul factam, licet alternatiuā, esse variationem accumulatiuā: qđ varia gōtio accumulatiuā pñt fieri, & simul vnico cōtextu, & separatiim successiuè: vt clare dixit gl. in verbo pñtare. in d. s. fi. p quā rōne mouet ad renendā hanc opinionē. Idē em̄ est duos insimul pñtare accumulatiuè, & duos simul pñtare alternatiuè: qđ oīno in vtroq; casu ep̄s instituet quē sibi videbit. ¶ Et si diceret in alternatiua, habet liberā electionē ep̄s in variatione accumulatiua, nō, quia si sine cã nō instituit primū, tenebit de suo puidere, vt in c. pastoralis. hoc titu: tñ deruc illud habere locū in variatione accumulatiuè facta successiuè: qđ in ea est dare primū & sim: sed in illa facta vnico cōtextu, nō est dare primū, & scđm: sicut non est dare in alternatiua. Ergo idem est variatio accumulatiua vni cōtextu facta: & pñtatio alternatiua, cū fiat vnico cōtextu, & cōtra: sed variatio phibita est pñonis ecclesiasticis. Ergo & alternatiua pñtatio: cum igi hęc rō sit vna, & rōnes Card. sint mortuæ: vt s. diximus. cōcludēdum est cū Zenze. Matth. glo. lo. An. iuris canonici luminis, & do. Fely. eiusdem iuris illustratoris p do. Car. lmo. & Roch. & sic patronos ecclesiasticos nō posse quos alternatiuè pñtare. ¶ Dicerē bñ vnū, qđ puto verissimum & in hoc posset saluari dñia opinio: nā nos. s. in j. part. huius scđi lib. in x. q. prin. in iij. art. conclusimus, qđ quauis pñoni pñtent indignū ignoratē vel non idoneum quo quo possint iterū pñtare hoc pcedit: vt etiam in pxi. pced. arti. diximus, si superest

de tempore dato à iure ad pñtandum, sed si non superest: qđ se arctatur ad si. illius temporis, quamuis ex pñtatione p eos facta de non idoneo, vel de indigno ignoranter; ex quo nō est culpa, non priuentur iterum pñtare: tñ illud debet intelligi, si superest de tpe: sed si non superest, licet nō priuentur ex illa culpa: priuant tñ ex culpa negligentie. Et iō cōsideratē, qđ si esset casus, qđ pñoni ecclesiastici vellent pñtare aliquē, & dubitarent de indignitate vel nō idoneitate illius, & ne illa manifestaretur. in fi. termini ad pñtandum, adeo, vt ea postmodum declarata nō superest de tpe, eos posse pñtare: hoc modo nos pñtam⁹ Titium: & si forte reperiretur indignus, vel nō idoneus, pñtam⁹ Ioannem: nā hoc modo pcederet pñtatio: licet re vera hęc pñtatio nō esset alternatiua pprē, sed conditionalis & successiua: cōditionalis, quia dubitabant de meritis primi pñtati. Successiua, quia qđ potēat facere si supfuisset tps, facit ex nunc successiue: si tps non superesset. ¶ Possit & alio mō alternatiua pcedere: puta si pñonus ecclesiasticus nō pñtaret: sed limitatam daret pñtatem alicui vt pñtet talē vel talem: quia non posset presentare alios, nisi vnū ex eis eligere, & illum pñtare: per ea quæ dicunt doct. in c. fi. de conce. pñb. nota ista: quia vera & intracta. & per scribentes sup d. s. fi. cle. plures: hoc tñ nunquam considerata, & faceret magnū honorem alicui publicē legenti. d. s. reliqua circa illum tex. vide in seq. arti.

## ¶ Nonus articulus iij. q. prin. ij. partis. ij. Libri.

- 1 *¶ Condicio nihil ponit in esse.*
  - 2 *¶ Electio conditionalis, cui que inest conditio, an valeat.*
  - 3 *¶ Presentatio incerta & obscura an valeat.*
  - 4 *¶ Presentatio conditionalis, incerta, dubia, & obscura valet, dummodo conditio purificetur, & dubietas verificetur, & obscuritas clarificetur intra tempus datum ad presentandum. Quod locum habet tam in patrono laici, quā ecclesiastico. & nu. 6 & 7.*
  - 5 *¶ In presentatione contrahitur matrimonium spirituale de futuro.*
- Et ex** Prædictis orit. ix. arti. an pñonus possit pñtare sub cōditione. & Lap. in d. alle. viij. fol. iij. vt sentire, qđ sic, dum dicit. c. ij. de elec. lib. vj. nō hēre locum in pñtatione. hoc idē vt sentire Gemy. in d. c. ij. in prin. in vers. oppone scđo. ¶ Roch. in hoc tract. in verbo, honorificū, in viij. q. querit de hoc & dicit se credere dñiū: qđ pñonus debeat reatē presentare infra tps à iure statutū. ita decidit Io. an. & Abb. in c. fi. hoc tit. inde dicit nō sufficere pñonū dicere infra dictū tps, eligo talē in pñtan. qđ tps est datū ad pñtandū, non aut ad eligendū pñtan. c. ij. hoc tit. lib. vj. de quo nos diximus. s. in fi. pced. arti.
- 1 *¶ Adducit ēr pro hoc facere, qđ cōditio nihil ponit in esse. l. j. ff. de cōdi. & demō. & declarat gl. in rub. illius tit. ¶ Adducit ēr, qđ pcedit eadē rō in pñtatione, qđ in electione, igi & c. ¶ Non obstat mō, dicit ipse, autoritates pallegate. s. Lap. & Gemy. qđ se fundat sup cle. fi. in fi. qđ non loquit, qđ cōditio nō fit pñtatio sed qđ alternatiua: sed diuersa rō. Igit & c. ita residet ibi Roch. ¶ Tu aduerre Domi. in d. lib. ij. in ij. op. de elec. lib. vj. opponere cōtra illū tex. volētē electionē cōditionalē alternatiuā seu incertā nō tenere d. text. cle. plures. s. fi. & sic eū intellexisse illū tex. loquentē de pñtatione, nō solū, qđ sit alternatiua, sed etiā qđ sit cōditionalis & incerta. Roch. vero vt s. retinimus illū tex. solū loqui in alternatiua, nō aut cōditionalis incerta seu obscura*
  - 2 *¶ vt p̄supponit Domi. in d. oppo. ¶ Quid dicendū in hoc dico attētis his, qđ doc. volūt in d. c. ij. de elec. lib. vj. si cōditio est, quæ insit cōditio, tenet electio cū dicta cōditio: ergo multo magis & pñtatio: & in hoc nō est dubiū. ¶ Si vero non inest, sed est ab extra: puta pñto talē, si talis voluerit, vel quē talis pñtabit: & tenebit hmōi presentatio: si ille talis infra tps datū ad presentandū, declarauerit volūtātē suā, vel presentauerit, alis non: vt diximus supra in v. arti. & idem in cōpromissarijs, si facta fuerit presentatio de tali, quē cōpromissarius presentauerit: qđ cōpromissarius infra tēpus datū ad presentandū presentare dēc. a s. de uoluntio: sit ad ordinariū: vt diximus. s. in vij. pced. arti. in vers. scđo est aduertendum. ¶ Verū si cōditio esset purificāda p hñre instituire & nō extraneū puta qđ pñonus presentauerit plures & voluerit illū institui, quē elegerit hñs instituire: & cū hęc cōditio sit purificāda p habentē instituire, nihil est, qđ iputē pñono, put est i casu*
  - 3 *¶ De incerta & obscura presentatione idem dicēdū. Illā pcedere, dūmodo infra tēpus datū à iure ad presentandū certificet, vel fiet clara, per clara verba vel per aliā extrinsecam certificationē: vt in casib. positis supra, videlicet. in fi. pñmi arti. de pñono, qui dixit, volo pñtare & in iij. arti. de pñono, qđ dixit, presento Titium: & non dixerit, cui: vel, presento tibi ep̄e, & nō dixerit quē: vel, presento Titium tibi ep̄e, & non dixerit in qua ecclesia, de quib. ibi latē diximus. & in iij. arti. de pñono, qui dixit presento Titium, sine cognomine, cum plures essent Titij: oēs enim*

enim iste sunt pñtationes incerte: & tamen si certificetur & declarantur infra tempus datum à iure ad presentandum, pcedet iste pñtationes, vt ibi diximus. ¶ Cōclude ergo pñtationē condōnalē, incertā, dubiam, & obscurā, pcedere, dum mō infra tps datum ad pñtandum, cōditio purificetur incertitudo, & dubietas certificet: & obscuritas clarificet. ¶ Et rō est, quia in pñtatione pñtatur matrimonium spūale de futuro: vt sepius dixim⁹, & vult Lap. in sape allegata alle. lxxv. casus talis est, post prin. iij. col. fo. xxvij. Sufficit ergo esse puram & certam in si. tps dati ad pñtandum: cum ipsa sponsalia habeant transire in matrimonium spūale de pñti. f. per instōnem, quā sequi habet. in electione vero est secus: quia in ea pñtatur matrimonium de pñti: vt ibidē Lap. de elect. cū inter. & c. qm̄. vt lit. non cōtest. & ideo à principio electio debet esse pura & certa. ¶ Dicerem tñ vnū, qd̄ colligitur ex d. cle. plures. §. si. vt si cōditio vel incertitudo veniet purificanda vel certificanda p habentē instituere: vt in casu illius rex. in quo patroni plures pñtabant, & erat instituendus quē elegerat ep̄s, quīs habēs instituere, purificet cōditionem: vel certificet certitudinē pñtationis extra tps, satis est p̄onos pñtasse infra tps: & remississe purificationem & certitudinē in posse habētis instituere: vt patet ex illo tex. in verbo, ep̄m. iuncta glo. fin. & ratio est, quia incontinenti facta tali remissione in posse habentis instituere, statim dicitur purificata, & certa pñtatio, & sic facta infra tempus datum à iure. ¶ Remanet tñ difficultas, a p̄dicta procedant tam in p̄ono laico, quā in ecclesiastico: & de laico clarum est, p̄dicta omnia in eo pcedere, cum tex. d. cle. plures. de eo loquatur: vt diximus in proxim. p̄ceden. articulo. latē. ¶ Dubium igit remaneret in p̄ono ecclesiastico, & p̄ autoritatem Inn. & Abb. in c. cū autem. hoc titu. volentium pñtationē p̄oni ecclesiastici habere vim electionis, esset dicendū p̄dicta in eo non pcedere, cum non pcedant in elect. vt in c. ij. de elect. lib. vj. ¶ Tñ ego tenerem oppositum, dum mō p̄onus ecclesiasticus non p̄sentet plures, nisi vnū: quia licet eius p̄sentatio cōditionalis vel incerta, vt in exēplis. s. positus, si conditio purificet, & incertitudo certificet, & obscuritas clarificet, j. temp⁹ datum à iure, vel est remissa in posse habētis instituere, pcedet pñtatio: quā vt s. diximus, p̄ ea nō pñtatur m̄rimonium spūale de pñti, vt in electione, sed de futuro: & idē sec⁹ in electione, quam p̄sentatione ē ecclesiastici patroni: & hoc non colligitur ex verbis. d. §. si. Nec ex exp̄ssa rōne in cō, vt facilius ecclesie p̄uideat. sed ex rōne cōprehēsa in ipsa rōne exp̄ssa. f. vt citius ecclesie p̄uideat, vt p̄dictas rōnes declarauimus in proxim. p̄ced. art. in ver. dico p̄onos. ¶ Nō ob. mō p̄rium p̄ximē formatū, pñtationem ecclesiastici p̄oni h̄re vim electionis: quia vt dixit Roc. in d. verbo, honorificum. ix. q. in ver. quarta suboritur q̄o, illud pcedit, quo ad hoc, ne possit patronus ecclesiasticus variare, sicut nec electores variant: nō autē quo ad reliqua: & sic vt per illam pñtatur m̄rimonium spūale de pñti, & in hoc h̄c solutio Roch. quadrat, nō autē in casu, quo ipse illā dedit: quia ibi sumus ē in variatione, ex quo pñtare duos quāuis alternatiuē variatio dī: vt probauimus in proxim. p̄ced. articulo. in ver. & ex hoc infero.

7 ¶ Die tñ p̄onū ē ecclesiasticū posse p̄sentare duos, hoc mō. f. condōnaliter & successiuē, pro ei⁹ securitate, vt cuitet lapsum tps dati ad pñtandum: puta, p̄sento Titium, & si fuerit indignus vel nō idoneus, p̄sento Ioannē: nā primā cōditiones insunt: & successiuē fit pñtatio de Ioāne, casu quo dictā cōditiones apparerēt: vt diximus in proxim. p̄ced. art. versus si. in ver. dicerē bene vnū, quāuis ibi dicta melius hic caderent, & ideo sint pro repetitis: & h̄c sufficiant pro intelligentia. d. §. fina. d. clement. plures hoc titulo.

¶ Decimus arti. iij. q. prin. ij. partis. ij. Libri.

- 1 ¶ *Presentans an & quando debeat vti verbo numeri singularis. Et quid intelligitur. Quid in compromissarijs tam compromittentium, quam patronorum presentantium.*
- 2 *Formula providendi de episcopo vel pastore.*
- 3 *Littera apostolica falsè habentur, si papa vtatur in persona sua singulari numero, & in persona aliorum, plurali.*

**Successiuē** Circa modum faciendā pñtationis dubitatur. x. tan patronus pñtans debeat vti verbo singularis numeri: videlicet pñto, vel pluralis numeri: videlicet pñtamus, hūc articulū in specie, nō inueni tāctū. dicit tñ tex. in c. in genefi. q. electione cōpromissa & facta cōclutione de p̄ona habili inter cōpromissarios, debēt ipsi redire ad capm̄: & vn⁹ eorum electionē p̄nuntiare p̄ verba singularis numeri: puta, eligo. non per verbū pluralis numeri: puta, eligimus: alias electio esset nulla, fm̄ Spe. in ti. de elect. §. ij. sc̄da col. & no. in ca. sicut. eo. ti. lib. vj. & in c. cū ab vno. de re iud. eo. lib. sequit p̄dicta Firma. in tract. de ep̄o. in j. par. ij. lib. in xlix. q. & ibidē. in 50. q. dicit formā

2 verborum arbitri esse, p̄ideo de Titio in ep̄m & pastorem ecclesie: per c. quia pp. ibi prouideat ibi de elect. vel debet dicere, eligo fm̄ Spe. vbi p̄ximē. & sic in plurali numero. & ibidē. in li. q. dicit in electioe p̄ inspirationem quēlibet canonici posse dicere, eligo vel eligimus, & sic nō referre, an in singulari vel plurali numero loquat: vt p̄ Spe. in d. titu. de elect. §. si. in si. sc̄da qñ fit electio p̄ cōpromissum vel per scrutinium. c. cū ab vno. cum glo. de re iud. in vj. & in c. sicut. de elect. eod. lib. & hoc idem de scrutinio dixit ipse Firma. in d. j. par. in iij. q. in ver. postea vero. & apertius ibidem. in x. q. dicit scrutiatorem publicantē electionē, debere vti verbo singularis numeri, per iura p̄dicta. ¶ Ex quibus possumus concludere, q̄ cum in pñtatione nō seruetur forma scrutiniij, nec c. quia pp. de elect. vt diximus in proxim. p̄ced. q. prin. in xvij. art. non esse curandum de illa forma, dicerē bñ, q̄ si de facto obleruaret scrutinium patroni, vel cōpromittent p̄sentationē, quod facere possunt: vt diximus in proxim. p̄cedē. vij. art. vn⁹ ip̄sōrū deberet publicare scrutiniū, vel cōpromissum & vti verbo singularis numeri: quā ex quo elegerūt tales vsias, qd̄ em̄ potuerūt, noluerūt ergo adimpleant, qd̄ ceperūt: iuxta not. in d. l. ij. q. nam ex humilitate vnus posset loqui in plurali numero: vt faciebat sanctus Gregorius papa, vt dicit gl. in verbo, plurali. in c. quā graui. de crimi. falsi. vbi est tex. disponens lras apostolicas esse falsas, si papa vtatur in p̄sona sua singulari numero, & in p̄sona aliorū plurali. vide ibi doct. de hoc, quia nō est vis in casu nostro: vt s. diximus. Sufficit em̄ ex verbis p̄sentatis elici mentem p̄sentatis esse, se velle p̄sentare: vt diximus in primo cum trib. seq. art. proximē p̄cedentibus.

¶ Undecimus artic. iij. q. prin. ij. partis. ij. Libri.

- 1 ¶ *Presentatio quibus verbis fieri debeat.*
- 2 *Presentationis formula.*
- 3 *Presentationis formula, & verborum eius declaratio, & numero. 4 & 6.*
- 5 *Ius patro. vere non possidetur.*
- 7 *Ius patro. difficilis est probationis.*
- 8 *Ius patro. locum habet in capella, altari, & huiusmodi. Et in quibus preter. ca. nu. 9.*

**Ex omnibus** p̄ceden. sequit sp̄alis decisio. xj. artic. ¶ qui, est quibus verbis p̄sentatio fieri debeat per patronū, Et Gaye. in d. repe. c. fi. de electio. lib. vj. in xlvj. col. querit de forma, & mō pñtandi: & dicit patronū debere accedere, cum p̄sentando, ad ep̄m, & illum pñtare: vt no. xvj. q. vij. pie mētis. & p̄sequit modum pñtationis actualis, quē fit p̄ p̄onum, vel p̄ instm̄, seu p̄ lras. de quib. dicemus in iij. pxi. seq. q. prin. ¶ Pau. de cit. vero in hoc tract. in vj. par. in xxxv. q. querit, quō pñtans formet pñtationem suā eorum ep̄o vel alio ordinario p̄pñtato admittēdo: vel si plures sunt p̄oni, quō formabūt pñtationem suā ordinario perēte p̄ eos pñtātū admitti: vt insti. & r̄idet licet ex c. p̄terea. & ex c. fi. possit colligi forma. Tñ dicit ipse, vt ibi collecta habeat materia de oibus ad ius pa. sp̄ctatib. dat h̄c formā fm̄ Spe. in hoc ti. in verbo, superiori aut. Nos Petrus Lābertinus & Ioānes de bonis miro nobiles Trañ. p̄oni talis ecclesie, capella, vel altaris mō vacātis cōcorditer, & cōiter repñtamus vobis Fracisco ep̄o dominū Cesarē Lābertinū clerici cum ad curam, vel rectoriam ecclesie p̄libatā, vel ad capellaniā talis altaris, virū vtique honestū, l̄fatū, & de legitimo matrimonio natū, iura ecclesie, capellanie, vel altaris, defendere scientē & valentem: petentes ipsū in ecclesia vel capellania seu bñficiō institui: & sibi per vos curam eiusdē ecclesie p̄cedi. ¶ Et subdit Pau. eandem formā sensisse Abb. in c. fi. hoc tit. ¶ Certē hęc forma est bona: q̄ re vera fuit Spe. vt s. diximus. sed in vno mihi nō placet: ex quo in illa dī, repñtamus: quā debuisset dicere, pñtamus: vt satis diximus. s. in j. p̄ced. art. patronos verē p̄sentare & nō reprēsantare, nisi in certis casib. vt ibi, alieni à mera p̄sentatione. ¶ Do. Roch. vero in hoc tract. in verbo, honorificū. in xliij. q. ponit formā p̄sentationis in p̄sentata, fm̄ doct. & p̄sertim Abb. in c. fi. hoc titu. vt p̄onus in p̄sentationis actu dicat, hunc clericum elegi vobis, domino ep̄o p̄sentandum. & sic Lābert. de iure patronatus. r 4 p̄sent

# Cæsar Lambertinus Episcop.

pnto eum: & peto illi p vos institui, vt similit nos eorū dicta re-  
tulimus. s. in j. præc. arti. ¶ Tu vero vt habeas hanc materiā clare  
dicas in electione esse formā, de qua p. tex. & doct. & præsertim  
Abb. in c. q. pp. in vlti. & p. col. sui principij, de ele. q. quidē for-  
ma in pntatione nō seruatur vt dixim⁹. in ij. præc. q. prin. in xvij.  
arti. ¶ In pntatione vero nulla est data forma, vt pulchrē dicit  
Lap. in fol. xvij. alle. q. lxxv. casus talis est: ante f. ij. col. & idem  
Lap. fo. 3. alle. viij. & dicit ē Card. in cle. fi. §. fin. hoc ti. in prin. &  
nos diximus. in d. xvij. art. sed quadā pulchra cōpositione. qua  
2 habet cōprehendere oīa substātia in pntatione reqsita, & nō  
substātia: sed facultia p cautela pntantium, & pntati, sic fir-  
marem libellū seu actū pntationis in plurib. psonis, q. tū reduci  
3 p ad vnicū psonū. ¶ Nos Petrus Lambertinus. L. V. D. & Fran.  
de bonis miro laici, nobiles Trani, psoni seu in quasi pos, iuris pa.  
seu pntandi existēs ecclesiā scē. M. de cara de bonis miro, sitis  
intus tranū in tali loco, nō collegiatā mō vacātis p mortē quō-  
dā do. Iacobi de sifola vltimi & immediati rectoris illius, extra  
Romanā curiā defuncti, cōcorditer & cōiter elegim⁹ pntari. &  
pntamus hodie, qui est dies talis pntis mēsis pntis anni: & sic  
infra quadrimestre a iure psonis laicis ad pntandū, cōcessum vo-  
bis dno Nicolao de niconitjs gñali vica. reuerē. d. lo. castelle ar-  
chiepi trañ. & c. reuerēdū. L. V. D. C. C. L. Lambertini clericū ciuitatis  
Trani: & de linea fundatorū ad rectoriā curā, regimē, & admini-  
strationē ecclesię pntate, virū vtiq; honestū, literatū, & de le-  
gitimo mōimonio natū, iura ecclesię defendere sciētē, & valētē,  
idoneū ad dictū beneficiū, & maiora, pntē, corā vobis existen-  
tē. Vel si est absens, dominatōi vestre bene notū: petētes ipsū in  
dicta ecclesia institui: & sibi p vos curam & regimē illi in spū-  
lib. & tpalib. salubriter in domino gubernādā cōmittēne immo  
fundatorū & ecclesiā debitis suffragijs ex diuturna vacationē, q  
vt plurimū solet eē ecclesijs dānosa, defraudetur. Et poterit ad-  
di, requirētēs actuariū de pmissis fieri actū publicū p cōseruatio-  
ne iurū pntantiū, & cautela pntati. ¶ Et vt hanc mea formu-  
la ex oib⁹ pter pcedere, declaro eā p singula verba. ¶ Dixi, nos  
Petrus Lambertinus & Frāsciscus de bonis miro: & sic posui noīa  
& cognomina psonorū: vt fiat certitudo pntatiū: arg. corū, q  
diximus. s. in iij. pced. arti. ¶ Dixi laici, vt ostēdat eos hre quadri-  
mestre. c. vnico. hoc ti. lib. vj. & dixim⁹ latē. s. in j. pce. q. prin. in j.  
arti. & alia facere, q laici facere possunt, & nō ecclesiasticū: vt in di-  
fensu. ¶ Dixi psoni, vt ostēdat eos, vel ipsi. à quib. eam habent,  
deduxisse ecclesiā illā de nō esse ad esse: & ex hoc appellari pso-  
nos, vt diximus. in j. par. j. lib. in j. q. prin. in ij. art. & in ij. q. prin. in j.  
arti. & sic eos vel eorū antecessores acquisiuisse ius pa. in dicta ec-  
clesia verē ex illis trib. causis. s. fundacione, cōstructione, & dota-  
tione: cū pntatiū epī: vt in d. ij. q. prin. in ij. art. vel salte psum  
priuē: q. nō pntat de pntati: sed mediāte longa pscriptiōne pū-  
mif eorū antecessores pntati fecisse, vel alterū pntatorū: vt dixi-  
mus. s. in d. j. par. j. lib. in x. q. prin. in v. arti. & q. q. libet ipsarū carū  
sufficiat, diximus. in j. art. d. j. q. prin. in diffinitione iuris pa. & ibi-  
dem. in ij. q. prin. in j. art. & plurib. seq. ¶ Dixi, seu t in quasi poss.  
iuris pa. existētēs, vt postea subiicit: q. ius pa. vere nō possidet,  
cū sit ius incorporale, sed quasi possidet: vt dixim⁹. in j. par. huius  
secūdi lib. in ij. q. prin. in xxij. art. & vlt. art. & addidimus ipsos pntē-  
tates esse in quasi pos, iuris pa. q. nō solū veri pnti, sed et existē-  
tes in quasi pos, iuris pa. possunt pntare, & debēt admitti, cō-  
sultationib. hoc ti. & dixim⁹ latē. in d. j. par. huius. ij. lib. in ij. q. prin.  
quasi p totū & cōtinuat hęc quasi possessio iuris pa. de antecesso-  
rib. ad successores, licet nunq. successores pntauerit: vt dixi-  
mus. in d. ij. q. prin. in xxij. art. & est vtilitas in hoc: q. cū verū  
ius pa. sit difficilis pntationis pp factū antiquū quasi possessio ve-  
ro ipsius facilliter pbat: vt diximus. in d. ij. q. prin. p totū, & pser-  
tim in j. art. & in x. art. & in xj. & p totū. & et. in xxj. art. ¶ Dixi ad  
dēdo ad illa verba in quasi pos, iuris pa. hęc verba, seu pntā-  
di existētēs: q. cū ius pa. hēat tres fructus honoris, oneris, & vti-  
litatis iuxta no. p. gl. in c. pie mētis. xvj. q. vij. & p doct. in hac rub.  
vera quasi pos, iuris pa. deberet intelligi, si qs esset in quasi pos.  
pntati oēs fruct⁹ iuris pa. & hoc et esset difficilis pntatiōis, & du-  
rē: cū nūc nō tractem in actu pntationis de oib⁹ fructib. iuris  
pa. & id vtile est ipsi pntatiōi. & cautela, se restringere ad quasi  
pos, pntatiōi omīssa quasi pos, aliorū fructū: q. p exercitiū vni⁹  
ex fructib. imo partis illi⁹, vt est pntatio acqrit quasi pos, pntē-  
tandi iuris licet nō aliorū fructū: vt dixim⁹. in d. j. par. huius. ij. lib.  
in d. ij. q. prin. in xx. art. & pnt pntati vni⁹ fruct⁹ iuris pa. licet nō sint  
pntati alij: vt dixim⁹. in j. par. j. lib. in xj. & vlt. q. prin. in iij. art. &  
magna est vtilitas sic libellantis & pntatis: q. cū dicat alterna-  
tūe de pntatiū existētē in quasi pos, iuris pa. vel saltem se existē-  
tē in quasi pos, pntati, quis nō pbat se esse pnti, nec se existē-  
tē in quasi pos, totū iuris pa. & sic oim fructū eius, sufficere sibi  
pntare se existēte in quasi pos, pntati: puta q. pntati in imedia-  
te pnti vacatiōe: vt dixim⁹. in d. ij. q. prin. in xj. art. iūctis his q. dixim⁹

7 ibidē in xx. art. ¶ Dixi, ecclesiā sanctā, Marię: & idē est, si dixissem  
in capella, altari, & hmōi: q. in istis ius pa. cadit, vt dixim⁹. s. in j.  
par. j. lib. in xj. & vlt. q. prin. in iij. nā in quib. cadit i⁹ pa. cadit & pntā-  
tatio, siue sit ecclesiā, siue capella, siue altare siue bñficiū tabitra  
& siue hospitale ecclesiasticū, & hmōi: vt latē dixim⁹. s. in j. par.  
huius. ij. lib. in v. q. prin. p totū. ¶ Dixi, de cara sita in tali loco, vt ef-  
set certa ecclesiā nō incerta: p. ea, q. dixim⁹. s. in iij. pce. art. arg. corū  
q. dixim⁹. in iij. pce. art. ¶ Dixi non collegiate vt certū esset in  
8 ea ius pntandi cadere: q. quāuis ius patr. cadat in ecclesijs  
collegiatis, imo et in cathedralib. & monasterijs vt diximus. in j.  
par. j. lib. in xj. & vlt. q. prin. in ij. & duob. seq. art. tñ illud habet lo-  
cum quo ad alios fructus, quā pntationis: quia in illis pntatiō-  
tario nō cadit: sed electio, vt diximus. s. in j. par. huius. ij. lib. in v.  
q. prin. in j. articulo, ¶ Dixi vacantis: quia in ecclesia plena non fit  
pntatiō, sed in vacante. vt diximus. supra, in dict. j. par. ij. lib.  
in vj. q. prin. in j. & pluribus seq. art. ¶ Dixi p mortē. & idē pos-  
set, dicit de alijs modis vacationū: vt diximus in d. ij. q. prin. per  
totum. ¶ Dixi, Iacobi de sifola imediatē rectoris, vt certificata  
pntatiō imediatē pcedētis rectoris appareat ecclesiā vacare de iu-  
re & de facto: iuxta ea, q. diximus in d. vj. q. prin. in ix. art. & aliqui  
bus seq. ¶ Dixi, extra romanā curiā defuncti, vt euitē illa di-  
sputatio an bñficiū iuris pa. pntati laicorū vacet in curia. de qua  
latē deo duce. j. dicemus, in ij. par. huius. ij. lib. in ix. q. prin. in  
xij. art. ¶ Dixi, cōcorditer & cōiter, vt appareat facill⁹ posse ec-  
clesię pntati: arg. §. & vt facill⁹. cle. plures. hoc ti. & corū q. nobis  
in c. ij. hoc ti. & sic vt demōstratē cessare discordias, de quib⁹  
in seq. q. oib⁹ prin. dicit. ¶ Dixi, elegimus pntandū: q. re vera  
pntatiō inter se dicitur quē hre pntare, anteq. illū actuā pntent: &  
hoc mō pntati dicitur eligere: vt latē diximus. s. i. j. par. hui⁹  
lib. in j. q. prin. in iij. art. dū tractauimus, an pntati dicant eligere  
& diximus et plene. s. in j. pce. arti. ¶ Dixi, & pntamus: quia  
9 verē pntati pntati, & nō dicunt donare, nō eligere, nō cōferre, nō  
cedere, nō offerre, nō cōmēdare, nō solū petere, nō ecclesiā or-  
dinare. sed verē pntare: vt dixim⁹ in d. j. pce. art. sed sigillatim &  
latius in j. par. hui⁹. ij. lib. in j. q. prin. p totū. ¶ Dixi pntamus,  
& sic in plurali numero: quia duo sūt pntates: & si bñ esset vnus  
posset et in plurali numero loq. p ea q. diximus. supra, pce. arti.  
¶ Dixi hodie, & sic infra quadrimestre, p ea, q. diximus. s. in j. q.  
prin. huius par. in j. & seq. art. ¶ Dixi, vobis, & sic ordinario: q. a  
corā ordinario seu inferiore platio ius instituti hntē pntatiō est  
faciēda: vt dicit in pxi. seq. q. prin. & sepe diximus. s. in j. & iij.  
q. art. & pntati in iij. ¶ Dixi, archiepī ciuitatis Trani: & sic  
ordinarij loci, in quo ē sita ecclesiā: q. ille est artēdendus, & nō lo-  
ci habitacionis psonorū: vt dixim⁹. s. in j. par. j. lib. in j. q. prin. in  
vij. art. ¶ Dixi, dñm Cæsare Lambertinū, & sic posui pntati nomē  
& cognomē: vt euitē incertitudo pntati, vt diximus. s. i. ij. & ix.  
pce. art. ¶ Dixi, clericū Tran. vt demōstratē eē clericū, & nō lai-  
cum: p ea q. diximus in j. par. huius. ij. lib. in vij. q. prin. in j. &  
vij. art. & et clericū illius loci, & nō peregrinū: p ea q. latē dixim⁹  
s. in j. par. huius. ij. lib. in vij. q. prin. i. xxij. art. ¶ Dixi, de linea  
fundator. vt facillius ordinari⁹ illū instituar illa rōne. §. & vt faci-  
lius. cle. plures. hoc ti. pntati cū si pntatus nō eēt ordinis reqsi-  
ti ad bñficiū, posset cū eo eps dispēlare ex illa cā: q. de genere tū  
datorū: vt latē diximus. s. in d. j. par. huius. ij. lib. in d. vij. q. prin. in  
xxx. & vlt. pdest. et q. si locus erit gratificatiōi potius illi, q. ex  
traneo ordinari⁹ gratificabit: p ea, q. dicem⁹. j. i. v. q. prin. iij. partis  
hui⁹. ij. lib. in iij. art. ¶ Dixi, ad curā, regimē, administrationē, & c.  
q. rector ecclesię spūalib. & tempo. illā gubernat, vt deo duce. j.  
in ij. lib. in his em duob. ecclesię deseruiēdum est. & ideo illa vacā-  
te, habēs illius custodiā, ponit oconomū p his faciēdis: vt dixi-  
mus. in j. pce. q. prin. in pe. art. ¶ Dixi, virū vtiq; honestū, lītātū,  
& de legitimo mōimonio natū, ad ostēdendū ipsum nō esse idi-  
gnū aliqua ī dignitate, de quib. latē diximus. s. in j. par. huius. ij. lib.  
in vij. & ix. q. prin. p corū articulos. ¶ Dixi, iura ecclesię defende-  
re sciētē, & volētē, & sic idoneū: q. pntandus nō solū nō de-  
bet esse indignus, sed dignus, & idoneus: vt latē dixim⁹. s. in j. par.  
hui⁹. ij. lib. in x. q. p totū. ¶ Dixi, idoneū ad dictū beneficiū, & maio-  
ra, vt euitē illa disputatio, q. sit an pntati q. potuit pntare idoneo  
re, saluaerit suā pntatiōem pntandū idoneū: de quo. in d. x. q. prin.  
in iij. art. & idē dixi ad maiora, ostēdēdo ipsum esse idoneo: rē ido-  
nietate requisita p illud beneficiū. ¶ Dixi, pntē corā vobis exi-  
stētē: q. absens pntari nō pnt: sed debet esse pntē pntand⁹ sen-  
sib⁹ corporeis habētis instituire: iuxta gl. i. cle. dudū. de sepul. & p.  
doct. i. c. ea noscīt. de his q. fiunt à pla. & diximus latē. s. in d. j. pte  
hui⁹. ij. lib. in xj. & vlt. q. prin. in j. art. p totū. ¶ Dixi, pntatiōi vestre  
bene notū: q. et absens not⁹ habētī instituire pntari pntati vt dixi-  
m⁹. in d. ij. q. prin. i. iij. art. ¶ Dixi, petētes ipm dictā ecclesiā institui,  
vt euitē illa difficultas, q. sit p totū. an pntati vltra pntatiōem  
deat infra rps datū ad pntandū et instare, vt pntatus instituat.  
de qua dixim⁹. s. i. j. pce. q. prin. in iij. art. & et q. in ista petitiō-  
ne, si



ne, si bene actus presentationis non est integer, proficiat quod presentatio ex-  
primit, que vult institui, ut diximus in primo prece. iij. arti. & seq.  
& isto respectu et potest dici presentatio habere ius petitionis: ut dixi-  
mus in j. par. huius lib. in j. q. prin. in xj. arti. ¶ Dixi, institui, quia cum  
presentatio non tribuat ius in re, sed ad rem. cum Bertoldus de re  
iudic. per institutionem traditur plenum ius spirituale alias enim  
nulla fuisse presentatio: regu. prima. de regu. iur. lib. vj. c. ex fre-  
quentibus. de institu. electio vero tribuit ius in re. & ideo confir-  
matur. c. ex transmissa. de elec. & per Abb. in c. autoritate de in-  
stit. & de hmoi terminis diximus late. s. in d. j. par. huius secundi  
lib. in j. q. prin. in vlti. articulo. & dicemus late. j. deo duce. in iij. par.  
princ. huius secundi lib. & hoc modo est servata quasi possessio  
iuris pa. & presentandi. s. per presentationem patroni, institutione ordina-  
rij sequuta: ut late diximus. s. in j. par. huius secundi lib. in iij. q.  
princ. per totum. & presentium in x. & xj. articulo. ¶ Non tamen omitto unum,  
quod si presentatio fieret per collegium, servabunt, quae diximus in p-  
xi. prece. q. prin. nam omnes concubant, & quod facit maior pars  
tenebit: ut ibi diximus in pluribus articulo. iuxta. c. j. de his, qui fiunt  
a maiori parte capi. & ut voluit omnes doc. presentium do. Fely. & moder-  
ni. in c. cum omnes. de consili. ubi tractant qualiter negotia col-  
legij vel universitatis explicentur. ¶ Poterit haec forma mutari  
secundum subiectam materiam, si vnus est patronus: si presentatio sit  
per procuratorem, & quae plurima alia: ut ex omnibus, quae a prin-  
cipio scriptis & inferius scribendis colligi poterint.

¶ Duodecimus artic. iij. q. princ. ij. par. ij. Libri.

- 1 ¶ Scriptura an sit de substantia in electione. Et quid in presentatione. nu. 2.
- 3 Electionis tertia formula.
- 4 Scriptura in quibus casibus requiratur pro substantia vel pro cautela remiss.  
& nu. 6.
- 5 Patroni curare debent, ut actus presentationis redigatur in scriptis pro pro-  
banda quasi possessione.
- 7 Protestatio an debeat fieri in scriptis remiss.
- 8 Scriptura an requiratur in exceptione pro substantia eius.

**Et ut** Materia huius tertiae questionis princip. sit perfecta xij. &  
vltimus artic. crit. an in presentatione de sui substan-  
tia requiratur scriptura vel non: adeo ut si sine scriptura sit nulla?

- 1 ¶ Et primo videtur dicendum, quod sic: quia in electione pro substan-  
tia requiritur scriptura. c. cum ppter. & ibi Abb. in v. nota. & omnes di-  
cunt scripturam esse de substantia actus. & ideo ipse Abb. ibidem in  
pe. col. in viij. substantia requisitum ponit istum, vt vota exquiri-  
ta redigantur in scriptis publicis, aut priuatis, si hoc est in electio-  
ne idem debemus dicere in presentatione. arg. c. si iudic. gl. de electio.  
2 lib. vj. ¶ Tamen triam partem puto veram. scilicet in presentatione non  
requiritur scriptura: & antequam ultra procedam, rideo ad motium  
supra formatum de. d. c. cu. ppter. in eius prin. & dico illum non ob-  
stare, cum solum procedat cum electio sit per scrutinium: non autem in  
alijs electionibus: vt proxime dicet. & ideo Abb. in d. iij. not. ibi  
subdit scripturam in illo casu requiri per locum a speciali, cum re-  
gulariter in alijs quae fiunt per vniuersitatem, non sit opus vota sin-  
gularium redigi in scriptis: vt ibi notat pereu. & ideo ipsemet vult  
ibi in vlt. col. in xvij. substantia electionem debere esse verbalis. c. o-  
3 probatur hoc, nam tertia forma electionis est illa inspirationis,  
de qua in d. ca. ga. ppter. & fm omnes doc. ibi & presentium Abb. in  
electioe facta per inspirationem, duo requirunt de substantia. Primu-  
m vt sit facta ab oibus, nemine dicitur. Secundum, vt sit facta absq-  
vicio. s. simoniae vel alteri tractatus, ecce quare requiritur scriptura  
in electioe, est speciale in electione, quae fit per scrutinium in qua  
multa requirunt pro substantia, non autem in alijs electionibus: sed in  
presentatione non obseruat formam. d. c. ga. q. vt diximus in pxi. ij. p-  
ce. q. prin. in xvij. arti. ergo illud fundamentum non procedit. ¶ Imo  
facit pro ista conclusione: nam si speciale est vt requiratur scriptura  
de substantia in elec. quae fit per scrutinium, ergo triam in reliquis  
electionibus: & quod trium sit in alijs electionibus. s. proxime pba-  
uimus. & hoc comprobatur per ea quae diximus in x. pced. artic. quod quibus  
in scrutinio publicans illud debeat loqui in singulari numero  
& non refert, vt ibi diximus, tunc sic, si in electione, quae habet suas  
formas substantiales, scriptura non requiritur pro substantia: quanto magis  
nec in presentatione, quae nulla habet formam: vt diximus in pxi. pced. ar.  
4 certe multo magis. ¶ Pro hoc etiam facit: nam gl. in c. j. de censu. lib.  
vj. in verbo, in scriptis, enumerat casus, in quibus de substantia vlt-  
p cautela requiritur scriptura: & non enumerat istum, nec habemus al-  
iquid ius hoc disponens: nec nos dicere debemus, presentium quia  
si diceremus in hoc de substantia requiritur scripturam, induceret  
annullatio actus, quae poena posset inducere: quia si lapsum esset  
ips datu ad presentandum: & presentatio esset nulla pro defectu scriptu-  
rae: priuaretur patronus illa vice iure presentandi, non est dicendum haec  
penam debere induci, cum aliquo iure sint inducta: vt voluit no-  
gl. in fi. c. h. hoc tit. quae ornauimus. s. in ij. pced. q. prin. in fi. xvij.

- 5 art. vide ibi. ¶ Bene diceret vnus, quod si presentio vel presentatio per eorum  
cautela maxime per probanda quasi poss. velle presentationem redigi  
in scriptis, vt postea possit probari tanquam factum antiquum, tantum  
esset eis illa redigi facere in scriptis, per ea quae considerant. & dixi-  
mus. s. in j. par. huius secundi lib. in iij. q. prin. p totum. quia postea fa-  
ctum antiquum per testes probari non posset. c. cum cam. de proba. ca. ad  
audientiam. de pscr. & l. celsus. ff. de pba. & ideo nos supra in fi. no-  
tulae factae per presentationem faciendam diximus, & poterit addi, requi-  
retes actuarii de praemissis fieri actum publicum per obseruatione iu-  
rii presentantium, & cautela presentati, non autem quod hoc esset de substan-  
6 tia & necessitate: & haec puto esse veritatem, quam tene. ¶ Et vt ha-  
beas fertile apostillam remissionum, in quibus actibus de substan-  
tia requiratur scriptura, vide gl. ordinariam & pingue in d. ca. j. in  
verbo, in scriptis, de censu. lib. vj. q. ponit viginti octo casus. ¶ Ad-  
de etiam notata per Bellenci in trac. de charita. subli. in xxj. q. alias  
7 in c. cxj. ¶ Et an presentatio debeat fieri in scriptis, vide Fely. in  
c. cu. M. Ferrariensis. in xix. col. de censu. & vtrum scriptura sit de substan-  
tia legis, vel gratiae: vide Fely. in rub. de consili. in ij. & iij. col.  
8 Et an in exceptione requiratur per substantia scriptura, vide Abb.  
in c. prudentiam, in §. sexta in prin. iij. col. de offi. dele. & vide do.  
me. laso. ponentem alios duos casus in l. pactum, quam legit. cum l.  
cu. proponas. C. de pact. & eundem rationem ponentem alium casum.  
s. in pbatione iurisdictionis in l. more. in princ. xj. col. ff. de iurif.  
omn. iudi. allegantem Bal. in l. phibitum. in iij. col. C. de iure fisci. li.  
vj. & xxv. casu posito in illa gl. c. j. de censu. lib. vj. pro probanda  
delegatione facta per papam. vide do. me. Coric. in c. cum in iu-  
re peritus. in ij. char. de offi. delega. ponentem regulam cui fallent.  
& Alex. in l. j. in respon. post prin. pe. colu. ff. de verbo. obligati. &  
pro octavo casu posito in d. glo. f. de emphy. vide do. me. laso. in  
l. j. in xij. col. in versic. glo. in verbo, scriptura. cum pluribus se-  
quen. & ista pro nunc sufficiant.  
¶ Concludi amplius. l. imi. exten. restri. & declara. ex presenti. iij. q. o.  
prin. non iterum colligo: quia patent ex ipsismet articulo. & esset  
illud met repetere: ideo omitti: vide in eis.

¶ Quarta questio. princ. ij. partis. ij. Libri.

- 1 ¶ Presentatio an de necessitate debeat fieri coram habente instituere.
- 2 Instituendus debet esse presens.
- 3 Presentatio tres personas requirit. & nu. 4.
- 5 Episcopi vicarius potest ex generali mandato instituere, non autem confurre.
- 6 Episcopi vicarius quid differat ab inferiore prelato.
- 7 Presentatio habentis instituere de maiori necessitate requiritur, quam presen-  
tationis & presentati. Et quid sit. nu. 3.



**V**idimus supra in pxi. pce. q. iij. prin. quando, vbi,  
& qualiter presentatio fiat: & in iij. pxi. pce.  
q. princ. vidimus quo presentatio fiat: merito sequitur  
modo coram quo seu quibus ista presentatio fieri de-

- 1 beat: & ex ista questione oriuntur infra scripti arti. ¶ Primus. n. erit, an  
de necessitate presentatio fieri debeat coram habente instituere: & in hoc  
non est instendum, cum sit gl. aperta, in verbo, presentari. in cle. dudum. de  
sepl. qua magna faciunt Abb. & doc. in c. ea noscitur. de his qua fi-  
a prela. q. vult vera presentationem esse, cum pona presentati exhibet sen-  
sibus corporeis illius, cui facienda est presentatio, & sic hanc institue-  
re. & ideo. s. in j. par. huius lib. in vlt. q. prin. in j. arti. conclusimus ab-  
sentem non posse presentari, cum non possit se exhibere sensibus corporeis  
illius, qui habet instituere: vt ibi late diximus: Si igitur de necessitate  
2 te in actu presentationis presentandus debet esse presens coram illo, qui  
instituere habet, ergo hinc instituere debet esse presens: & sic coram eo faci-  
enda est presentatio. & hoc probat tex. in d. ca. ea noscitur. ibi, ipsius dice-  
cesanis presentauit: & probat. & in c. cu. laicis. in c. cu. aut. & in c. pa-  
storalis. & in alijs iuribus huius tit. in antiquis, sexto. & cle. & et in  
decre. quae iura induximus. s. in prin. j. arti. iij. pxi. pce. q. prin. hoc  
et colligitur ex oibus, quae diximus in tota ipsa iij. q. prin. p omnes eius  
arti. dum semper conclusimus tunc demum presentationem procedere, cum sit  
coram illo qui instituere habet, cum hoc sit de substantia presentatio-  
nis. & presentium in iij. arti. dum retulimus dicta Lap. alleg. lxxv. casus  
3 talis est. in ij. col. fol. xxvij. in presentatione requiritur de necessitate  
tres personas. s. presentantis, presentati, & eius cui fit presentatio: &  
vna istarum deficere non debet presentatio: vt ibi per cu. & voluit Car.  
in cle. j. in iij. col. in sui. prin. in ix. q. hoc tit. & et per ea, quae ibidem  
diximus in xj. arti. dum posuimus formam libelli presentationis. &  
hoc et tenet Gaye. in repe. c. fi. de elec. li. vj. in xlvi. col. dum ponit  
ad formam presentationis, de necessitate requirit presentantem ha-  
bentem instituere. & voluit spec. in hoc tit. in vers. superiorum autem.  
que sequitur Pau. de cita. in vj. par. xxxv. q. vt in d. xj. artic. eorum  
dicta retulimus, voluit etiam hoc Abb. & omnes in c. fin. huius  
tit. & in consi. cvj. casus, super quo. in pe. col. versic. nec obstat. in  
ij. volum. & Gaye. in d. repet. capit. final. de elec. lib. vj. in xij. &  
seq.

# Cæsar Lambertinus Episcop.

seq. col. & Roc. in hoc trac. in eius princip. in suis preiudicijs. in iij. d. sim. cum diffinitio quid sit presentatio, in prin. ij. col. ¶ Et hec conclusio etiam probatur ex infra dicendis, in proximis articulis. presentis q. prin. nam quibus persona presentantis possit esse presentis sicut per publicum instrumentum, vel per literas, ut in ipsis articulis dicemus: Tamen instrumentum & literę debent presentari una cum presentando coram habente instituere: ut ibi dicemus: & diximus et. s. in j. par. huius ij. lib. in iij. q. prin. in xvj. articulo. & licet etiam persona presentantis possit presentari per procuratorem, seu nuncium. ut in d. iij. q. prin. diximus in xi. & v. l. i. q. prin. in j. & sequentibus articulis. tamen procuratores vel nuncij debent facere presentationem presentandi coram habente instituere: ut ibi dictum est. ¶ Et si ius pa. spectaret ad collegium vel universitatem: ut in pluribus articulis. proxime precedentibus. q. prin. diximus: vel inter se eligent presentandum: & aliqui ipsorum, quibus data esse potestas per oēs, vel per maiorem partem, presentabunt electum per eos, vel ipsi erunt omnes presentabunt coram habente instituere: ut ex dictis in prædictis articulis percipitur: & in hoc non est institendum: sufficit enim concludere presentationem esse faciendam coram habente instituere. ¶ Et adverte ad unum notatum dignum: quod licet hec tres persone de necessitate requirantur pro validitate presentationis. presentantis, presentati, & habentis instituere: ut s. diximus: & quibus persona presentantis possit representari per procuratores & similes: & persona presentari in uno casu possit esse abiens. scilicet cum est nota habenti instituere. ut diximus. s. in d. j. par. huius ij. lib. in xi. & v. l. i. q. prin. in iij. articulo. tamen persona habentis instituere semper debet esse presentis: ut ex supra scriptis patet. ¶ Et si diceres, nonne id est in persona habentis instituere, cum institutio fieri possit per vicarium etiam episcopi. ut not. in ele. si. de offi. vica. lib. vj. ad hoc respondeo, presentationem non posse fieri per procuratorem sine speciali mandato. ut latè diximus. s. in j. par. huius ij. lib. in j. articulo. cum tribus sequentibus. iij. q. prin. ergo hoc facit radicatum ex persona presentantis: & etiam hoc probavimus. s. ad alium effectum sed pro solvendo quoniam in materia compromissi in iij. precedentibus. q. prin. in vj. articulo. in vicario aut potestas instituendi non venit ex speciali commissione superioris, sed ex officio vicariatus in genere: quod non vicarius episcopi generali mandato instituere potest: licet non cōferre. c. ex frequentibus. de insti. & no. in c. si. de offi. vica. lib. vj. ut etiam voluit Gay. in d. repe. c. si. de elec. lib. vj. in xij. col. in versu. item vicarius episcopi, unde vicarius episcopi computatur inter alias personas habentes ius instituendi: nam hoc ius est inferiori prelati copetere potest: ut in vno loco. j. dicitur. & voluit gl. si. in ele. plures. hoc tit. in vno tantum est differentia: quia vicarius episcopi habet hoc ius ad ipsam durate vicariatus: inferior prelati vero hęc durate prelatura, & sic perpetuo: & capitulum etiam sed. va. hęc ius instituendi ad ipsam. durante vacatione: & et vicarij ipsius capituli: ut vult Gay. ibidem in prin. xliij. col. concludit ergo quoniam non obstat: & sic ex necessitate irreparabilis presentiam habentis instituere requiri plusquam presentiam non solum presentantis, sed presentati. ¶ Qui autem sunt isti, qui habent ius instituendi, licet ex locis. s. allegatis colligi possit: tamen in specie deo duce dicemus. j. in iij. par. huius ij. lib. in j. q. prin. in suis articulis. ¶ Quę autem sit ratio proximi precedentis dicti de maiori necessitate, requiri vera presentiam habentis instituere, presentantis & presentati, cum illa sicut aliqui interuenire potest, dico esse, quia per presentationem solum ius ad rem tribuitur presentato: & nullum ius in re: ut no. in c. cum Bertoldus. de re iudi. omne igitur plenum ius datur per institutionem. ca. ij. de insti. reg. j. de regul. iur. lib. vj. quia ad eum spectat institutio tribuens omne ius, instituens destituit: solum. c. cum ex iniuncto. de hære. ¶ Item cum ius pa. sit ex gratia, nulla perfectio dari potest per personam, & signatè laicos: & ideo ram in fundatione, institutione, seu dotatione ecclesie, & sic acquisitione iuris pa. de consensu aut qui requiritur in translatione iuris pa. diximus in ij. par. d. j. lib. in iij. & v. articulo. vbi de fundatione ecclesie, & acquisitione iur. pa. de consensu aut, qui requiritur in translatione iuris pa. diximus in ij. par. d. j. lib. in j. q. prin. in iij. articulo. sicut igitur ibi est causa efficiens, ita & in presentatione requiritur presentia habentis instituere, tanquam causa efficiens: ut habilitetur presentatio personam: & illi datur vera notitia presentati: ut illum instituere possit: & sic institutio canonice sequatur.

¶ Secundus articulus. iij. q. prin. ij. partis. ij. Libri.

1. Presentatio fieri potest per literas, vel epistolam. Et quomodo ea sit faciendā.
2. Presentandus potest deferre literas patroni, et ipsas instituere habenti presentare cum seipso.

1. Et ex prædictis deciditur secundus articulus. nam nos diximus s. in j. par. huius ij. lib. in iij. q. prin. in xvj. articulo. quod personam posse presentare per literas vel epistolam in ecclesia vacante: an teneat hanc presentatio, nisi sint actualiter habenti instituere presentat: & dicendum est quod non: nam licet literę representent per son-

presentantis illas officietis, nihilominus nulla est presentatio, nisi infra tempus datum patroni ad presentandum a iure, sint habenti instituere, actualiter presentate, cum ipso clerico presentando: nam tunc erit perfecta presentatio: nam presentabat ex oibus tribus personis: presentantis, quare fingitur per literas: & presentati, presentis vel noti: & ipsius instituere habentis: aliter enim si dicitur literę infra dictum tempus non presentarentur, fieret deuolutio ad superiorem: ecce oīno requiritur presentatio esse faciendam habenti instituere: quid autem si de literis non presentat: & oīa reliqua facietia ad hunc articulum. vide: quia de eis latè diximus in d. iij. q. o. princip. j. par. huius ij. lib. in d. xvj. articulo. nolo ea hic iterum transcribere: sed pro repetitis habeantur. ¶ Tamen tamen dictis adde unum, ipsummet clericum presentandum posse deferre literas personam: & ipsas habenti instituere presentare cum seipso: & non per hoc dicitur ambiciosus: quia re vera non ipse seipsum presentat, sed personam per se. Ita pulchre Lap. allega. lxxv. casus talis est, Titius patronus. in iij. col. fol. lxxv. ut etiam in sequentibus articulis dicitur. Et ista sufficiant pro presentati ij. articulo. quia eius dos est posita, vbi s.

¶ Tertius articulus. iij. q. prin. ij. partis. ij. Libri.

1. Presentatio facta per instrumentum in absentia superioris, si presentans intra quatuor menses deferat illud instrumentum ad superiorem, et illud et seipsum coram eo presentat, valet.
2. Probatio instrumentalis fortior est, quam literarum.
3. Presentatio nulla est, vbi deficit eius principale substantiale, hoc est, presentia habentis instituere.
4. Instrumentorum representatio quando, et per quos faciendā sit.

**Infertur** Ex decisione precedentibus articulis. decisio huius iij. articulo. quā ponit Lap. in contingentia facti

1. Tunc valere presentationem factam per instrumentum in absentia superioris, si presentatus infra quatuor menses deferret illud instrumentum ad superiorem: & illud ac seipsum coram eo presentat. Ita Lap. in alleg. lxxv. casus talis est, Titius personam. fol. xxvij. per multa que ibi dicit: presentatum per arg. inconuincibile, quod ipse facit, si per literas hoc fieri potest, multo magis & per instrumentum: tunc fortior sit probatio instrumentalis, quam literarum. c. quoniam contra falsam. & ibi oēs de proba. c. inter dilectos. de fide instr. & per totum rit. quam et fortificat ibi Lap. nā si electio presentata habenti confirmare per instrumentum procedit, multo fortius & presentatio: & subdit ante fi. iij. col. Lap. non habere locum in hoc ambitione: nam si is qui presentatur per literas euitat vitium ambitionis, ut s. ipse dixerat. Ita et hoc vitium euitat, qui presentatur per instrumentum, quod habetur loco literarum: ut ibi latè per eum.
- ¶ Et vult ibi Lap. hæc procedere, iudicando presentandum & instrumentum vnicuique contextu presententur coram habente instituere: quia tunc dicitur perfecta presentatio ut ibi per eum: & in proximo precedentibus articulis diximus.
- ¶ Et plus vult ibi Lap. quod si bene in instrumentum non diceret patronus, presentato: sed dicat, eligo talem presentandum: & transmittat instrumentum episcopo cum presentando, adhuc erit perfecta presentatio: quia refert se ad tempus. scilicet cum instrumentum presentabitur episcopo cum presentando: & placet mihi eius decisio: licet Roch. in hoc trac. in verb. honorificum. in xij. q. dānet Lap. & malè, motus per illam conclusionem quam. s. fecimus in fi. j. arti. proxime. iij. q. prin. non sufficere personam dicere, eligo presentantem. talem, si illud infra tempus datum a iure actualiter non presentat: nam illud est verum in casu suo: sed si hec verba dixerit in instrumentum publico, & illud miserit ad habentem instituere cum presentando, bene dicitur non permanisse in finibus verborum instrumenti, in quo casu loquitur supradicta conclusio: sed vltra processit. scilicet per presentationem instrumenti cum presentando actualiter illum presentare: sicut conclusimus in fi. j. articulo. iij. precedentibus. q. prin. si personam dixerit, eligo presentandum Titium ipso presentate coram habente instituere, ut patet de eius aīo se velle presentare esse presentationem, eodē modo in isto casu, dicens hæc verba per publicum instrumentum vterius procedendo illud cum clerico presentando presentari faciendo, & habentem instituere, dico esse veram presentationem. ¶ Verum ut ibi Lap. dicit, hæc actualis presentatio instrumenti & clerici non solum si in instrumentum dicitur, eligo Titium presentandum: sed si et diceret, presento Titium, debet fieri infra tempus datum ad presentandum a iure, alias nulla erit presentatio, quoniam instrumentum sit rogatum & effectum infra dictum tempus: quia cum defuerit principale substantiale presentationis. scilicet presentia habentis instituere nulla est presentatio: & ac si facta non fuisset infra tempus, deuolutio iproouis ecclesie ad superiorem: ut diximus etiam in d. j. parte. huius ij. lib. in iij. q. dānet. princip. in xvj. articulo. de presentatione quare fit per literas: & omnia ibi dicta circa literas habebunt locum etiam in ista presentatione, quare fit per instrumentum: & sicut ibi diximus valere presentationem quamuis de literis dubitetur. Ita dicemus in hoc casu valere presentationem, si dubitaretur de instrumentum ad effectum: ut non fiat deuolutio ad superiorem per lapsum temporis ut ibi latè. ¶ Et dicit ibi Lap. olim super hoc cum

cum orta esse similis q̄o Florentis, do. suum Lap. Abb. & Iulius  
 4 se Io. an. & illi respondisse sufficere reparationē talium instrū-  
 rum factā per ipsum p̄ntatum suo superiori, ibi si fiat infra qua-  
 tuor mēses: & hęc scribere do. su. p̄ntan. cle. j. de excel. pla. super  
 gl. ibi, quā dicit p̄ntationem posse fieri per literas: sequitur etiā  
 p̄dicta do. Cardi. in c. san. hoc tit. & Abb. in consi. lxxv. in uo-  
 cato & c. plura sunt examinada. in ij. dubio. in ij. vol. & voluit et  
 Gay. in d. repe. c. fin. de elec. lib. vj. in xlvj. col. vbi et loquitur de  
 instrū. in vers. quāro de forma. & alleg. Card. in d. cle. j. de excel.  
 p̄nta. in j. q. & Io. And. in c. fin. hoc tit. & ibi Card. in fi. & Arch.  
 in c. j. de p̄ben. lib. vj. in verbo, p̄ntatos. in fi. & eundem Cardi.  
 in cle. dudū. in §. ac deinde. in 30. no. de sepul. ¶ Do. Roch. etiam  
 sequitur Lap. in d. suo tract. in verbo, honorificum. in 30. q. prin.  
 ante fi. ij. col. in versis. hinc decidit ibi Lap. qui pro hoc etiā alle-  
 do. Propo. in c. si qui in aliquo. j. distin. vt dicta domi. Roch. retu-  
 limus in d. iij. q. prin. j. par. huius ij. lib. in xvj. artic. dum tractauim-  
 mus de p̄ntatione per literas: vnde ibi dicta hic adde.

¶ Quartus artic. iij. q. princ. ij. partis. ij. Libri.

- 1 *Presentatio facienda est soli episcopo. & nu. 3.*
- 2 *Presentatio sede vacante facienda est coram Capitulo.*

**Dubitatur** Quarto cum institutio spectat ad ep̄m, an  
 coram capitulo? Hunc artic. format Roch. in hoc trac. in verbo,  
 honorificū. in xlvij. q. & dicit esse cōcludendū p̄ntationē soli  
 ep̄o esse faciendā. alleg. tex. in c. nobis. & in c. ex literis. hoc tit. &  
 dicit etiā hoc probari in pluribus iuribus huius tituli. in quibus  
 p̄ntatio fit soli ep̄o: & decidi per Abb. in c. cū ecclesia vultera.  
 2 na. in ij. & iij. col. de elec. ¶ Subdit tñ sede vacante coram capto.  
 fieri p̄ntationem, fm Io. And. in c. nobis. hoc titu. per tex. in c. j.  
 de insti. lib. vj. & ipsum capm confirmare & instituere, fm Cald.  
 in c. iij. sub hoc tit. & ita cōcludit Abb. in d. e. cum ecclesia vultera.  
 3 rana. in iij. col. super gloss. magistra ibi. per c. cum ex iniuncto. de  
 her. & plura alia iura, dum latē ibi tractat, q̄bus beneficiis possit  
 ep̄s solus providere: & quibus cum capitulo longa esset histo-  
 ria. nō est materia nostra: sufficit ibi p̄ntationem  
 debere fieri ep̄o solo, & non capitulo, quā maximē, cū p̄nta-  
 tio fiat in beneficiis non collegiatis. in c. nobis. hoc tit. in quibus  
 ep̄iscopus solus maiorem habet potestatem vt ibi p̄ Abb. & alios.

¶ Quintus artic. iij. q. princ. ij. partis. ij. Libri.

- 1 *Patronus an possit habere ius conferendi absolute, & non presentare coram episcopo.*
- 2 *Patronus ecclesiasticus potest habere ius conferendi ex prescriptione, seu cōsuetudine, vel ex reservatione facta in limine foundationis. Secus in laico patrono: nisi hoc habeat ex privilegio summi Pontificis.*
- 3 *Privilegio qua sibi quo casu non sunt quesibilia prescriptione.*

**Dubitatur** Quinto, an poterit patronus saltem ex con-  
 suetudine cōcedere ecclesiam patronatam  
 1 ab ep̄o: & sic an ex cōsuetudine possit p̄ntari habere ius cō-  
 ferendi absolute, & non p̄ntare coram ep̄o. Hanc difficultatē mo-  
 uit Roch. in vlt. col. verbi, honorificū. in lxxij. q. & cōcludit q̄ nō,  
 fm Ioan. And. in c. j. de p̄ben. lib. vj. quē refert & sequit Abb.  
 in c. quod autē. in fi. j. col. hoc tit. & dicit facere. c. sacrosancta. &  
 c. Mesana. de elec. vbi dicitur laicū nō posse eligere: & p̄ dicta  
 cōclusionē dicit esse tex. meliorē de iure in c. causam. de p̄scrip.  
 2 & in c. quanto. de iudi. & vtrouique notari. ¶ Tu aduerte: nā  
 aut loquimur de p̄ntatione ecclesiastica: & nō est dubiū posse hoc  
 ius acquirere ex p̄scriptione, seu cōsuetudine: vel ex reservatione  
 quā sibi facit in limine foundationis: vt p̄ solā eius p̄ntationē p̄-  
 sentatio acquirat omne ius: & nulla requiratur superioris insti-  
 tutio: & sic hoc casu eius p̄ntatio habet vim p̄ntationis, & insti-  
 tutiois, seu mere collationis: & p̄cedit cū quilibet clericus sit ca-  
 3 pax huius iuris. c. cum p̄ntat. & ibi no. de foro comp. in p̄ntatione  
 laico vero secus, cum sit incapax huius iuris: sed p̄t hoc habere  
 ex privilegio summi Pontificis: vt habet q̄ plures Reges chri-  
 stiani: & hic est casus, in quo quibuslibet a privilegio, nō sunt ques-  
 4 sibilis p̄scriptione: cū sumus in capace rei p̄scribendę: vt oīa  
 ista latē posuimus. §. in j. par. j. lib. in ix. q. prin. in iij. artic. dum  
 ibi tractauimus de beneficiis procedentibus de sacerdote in sa-  
 cerdotem, quā sunt in ciuitate Trani, nolo ibi dicta hic transferi  
 bere: nā latē & ad futuratē de hac materia ibi est dictum, p̄fer-  
 tem cū hmōi p̄ntatio ecclesiastica censetur quēdā electio,  
 in qua consuetudo potest inducere, vt nulla requiratur confir-  
 matio superioris: vt ibi latē est dictum.

¶ Sextus artic. iij. q. princ. ij. partis. ij. Libri.

- 1 *Presentatio coram quo episcopo est facienda, cum ecclesia patronata sit*

sita in confinibus duarum diocesum. & nu. 7. q. 9. & 12.

- 2 *Ecclesia sita in confinibus duarum diocesum, cui episcopo tenetur solvere charitativum subsidium. Et num episcopi debeant inter se conuenire, vt ad terminis vicibus presentent. nu. 4.*
- 3 *Ecclesia non debet habere duo capita.*
- 4 *Episcopus se eodem tempore petit charitativum subsidium a subditis, & collector papae ab eisdem, & vterque petat ex causa legitima, an vtrique sit praestandum.*
- 5 *Ecclesiam non valens praestare nisi vnam procuracionem, episcopo & archiepiscopo eam visitantibus, archiepiscopo eam debet praestare. Et quid, visitantibus episcopo & archidiacono.*
- 6 *Argumentum a praesentatione ad institutionem, valet a maioritate rationis.*
- 7 *Res ecclesiae discordes, per sortes dirimendae sunt.*
- 8 *Discordantes an & quando possint ad concordiam compelli.*
- 9 *Patronus non dicitur negligens, vt elapso tempore prouisio denouatur ad superiorem, stante differentia, eius diocesis sit ecclesia patronata, si accedat ad vnum illorum episcoporum, & coram eo praesentet.*

**Dubitatur** Sexto, si ecclesia patronata est sita in con-  
 finibus duarum dioc. coram quo ep̄o sic  
 p̄ntatio. Et licet hunc art. nō inuenerim adhuc tractum: tñ repet-  
 si ruiā tempestate clarissimum doct. do. Barth. Belenzi. similem  
 q̄onē formasse in solēni suo tract. de charitativum subsidio. p. do.  
 1 Aure. eius fratē in lucē deducto. q. lxxij. quā suuissē, si ecclesia est  
 sita in p̄ntationibus duarū dioc. cui ep̄o illa soluet charitativū sub-  
 sidium. & refert ibi diuersas opinio. ¶ Nam quidā tenent vtrūq;  
 ep̄m habere ibi iura ep̄alia pro dimidio. per l. adeo. §. insula. p. do.  
 §. si. ff. de rerum diui. & per l. arbor. ff. cōi diui. & in c. cum quis.  
 §. j. de sepul. libri. vj. & per c. relatum. el. ij. in fi. de testa. & in §. in-  
 sula. in fi. de rerum diui. & istā opi. sequi Abb. in c. de parrochijis  
 ¶ Alij vero tenent quēmlibet ep̄m in solidum habere in ea iura  
 ep̄scopalia: & hoc in terminis tener gl. in c. licet in reg. i verbo,  
 conuenit. xvj. q. iij. Sed hęc opinio sibi nō placet: q̄ ex duplici  
 onere facilliter possit p̄tingere ecclesiam grauari, contra c. cum  
 3 ap̄s. §. phibemus. de cen. & q̄a p̄ quēadmodum mōstrum vide  
 retur, ecclesiam habere duo capita, & c. qm̄ in plerisq; de offic.  
 ordi. & c. in apib. vij. q. j. Ita & hoc casu. ¶ Et ideo alij tenēt illius  
 ep̄i censeri debere ecclesiā in cuius dioc. est sitū eius caput: arg.  
 l. cum in diuersis. ff. de relig. & sumpti. fune. & in hoc v̄ residere  
 Inn. in d. c. super ea. de patro. post relationem variarum opinio.  
 ¶ Alii quibus vero v̄ illius ep̄i debere censeri ecclesia, in cuius  
 dioc. est porta ipsius, per l. p̄dij. §. qui domum. & quod ibi no.  
 Bar. ff. de legat. iij. & Bart. in l. q̄ conclaue. ff. de damno infect. &  
 Bald. in addi. in l. si tertius. de aqua pluuiā arcen. ¶ Sed nec hęc  
 opinio sibi placet: q̄a vbi est paries, porta ibi existens nō habet  
 alterare dispositionē iuris: vt est tex. in c. vnico. in fi. & ibi Domi.  
 de cōf. ecclē. vel alta. lib. vj. ¶ Nec etiā sibi placet p̄cedēs opi-  
 nio: q̄a tota ecclēia vna est & indiuisibilis. c. nouitianus. vij. q. j. &  
 cle. frequens. §. penult. de excel. p̄nta. ¶ Vnde ip̄e concludit ra-  
 4 tiōe dubij posse ambos ep̄os p̄ntationē cōcordari, & alternis vi-  
 cibus iura ep̄alia recipiant: argu. cle. plures. §. & vt facilius, hoc  
 tit. & l. quotiēs. in princ. ff. de usufruc. & l. via. ff. de seruitu. titu.  
 gene. & l. cōi diuidundo. §. cum de usufruc. ff. cōi diuidu. ¶ Et  
 subdit in hac cōcordia non esse necessariū consensum rectoris il-  
 lius ecclesiae, per tex. in cle. si vna. de reb. ecclē. non alie. ¶ Quā-  
 ius in p̄ntatione faciat tex. in c. dudum. de reb. ecclē. nō alie. lib. vj.  
 licet re vera ille tex. loquat, q̄n agit de totali alienatione parti-  
 cularis rei immobilis ecclesie rectoris, q̄ nō est in casu  
 nostro, cū semel ipsa ecclesia inferior vni ep̄o p̄soluere habeat  
 iura ep̄alia: vt de cen. per totū. ¶ Profecquitur ibi Bellen. si  
 vero nollent ep̄i se cōcordare super altera perceptione iurium  
 ep̄alium, quibusdam v̄ per cōcursum se impedire: & sic vtrūq;  
 excludi per text. in l. ij. ff. quib. mod. usufruc. amir. & in d. l. quo-  
 tiens. in princ. ff. de usufruc. ¶ Sed hoc nō credit ip̄e esse verū  
 isto casu: q̄a delictū & culpa p̄lati non dēt nocere ecclesie. xvj.  
 q. vij. c. si ep̄m. & reg. delictū. de regu. iur. lib. vj. ¶ Sed credit hoc  
 casu archiep̄m metropolitanum ipsorū eos cogere posse, vt cō-  
 cordent circa perceptionem iurium ep̄scopaliū, ex quo discor-  
 dia ipsorū vertitur in p̄iudiciū ecclesie: in p̄ntationibus cōstituta:  
 per tex. in l. hmōi. §. si. & quod ibi no. Bar. ff. de leg. j. & in l. fin. in  
 princ. vbi et Bal. C. cōi deleg. p̄cipuē si diuturna fuerit discor-  
 dia illa inter ipsos, per tex. no. in c. placuit. xc. distin. ¶ Dicit et  
 posse metropolitanū ordinare eos alternis vicibus, iura ep̄alia  
 ab ea percipere, & sic alternis vicibus ipsam ecclesiam vacante  
 cōferre: sic & in casu nostro p̄ntationē recipere, per gloss. no. in c.  
 licet reg. xvij. q. iij. & dicit idē recitare Inn. i d. c. super ea. de par-  
 rochijis. & finaliter ipsum in hac opinione non residere: sed clam-  
 amplecti v̄ ibi Anto. de Butri. & eam tenere et Abb. in c. vlti-  
 mo. de re iudi. ¶ Et hanc opinio. dicit sibi placere, p̄sertim si  
 metropolitanus videret imminere periculū, ne ep̄i propter cō-  
 5 tentionem huius ecclesie in cōfinibus posita venirent ad rixas  
 & ar





ho coram eo facta. ¶ Subdit tñ, q̄ si plebanus præscripsisset, vt se accumularer episcopo in potestate instituendi: & sic essent duo habentes dictam potestatem, erit locus præuentioni: quia vna & eadem causa coram diuersis iudicibus agi non debet, nec cōtinencia causa: diuidi, nec electus seu presentatus per diuersa iudicia distrahi de sequestr. c. j. de iudi. c. fin. & no. in c. f. p̄ his. de accusa. vnde concludit ibi ex quo in casu thematis factat erat p̄uentio coram plebano: quia coram eo facta fuit prima presentatio: & coram eo ceceptum iudicium, ibidem finem habere debet: & sufficit per appellatiōē ad episcopum posse deuolui: & ita residet ibi Lap. ¶ Tu aduerte: nā de iure institutio spectat ad ep̄m: vt s̄ in j. arti. presentis. q. tetigimus per plura iura ibi allegata: & signāter per c. cum ex iniuncto. de hæreti. Si ergo hoc ius habet plebanus, & sic aliquis inferior prælatus, illud iure particulari habebit, puta priuilegij, vel præscriptionis, vt suo loco dicitur: si iure priuilegij, tñ ius habebit inferior prælatus, quantum priuilegium cantabat. c. porro. de priuile. Si ex præscriptione, & tunc tantū habebit, quantum præscripserit: & ideo dicendū est: q̄ si prælatus inferior acquisiuit titul. habili integrum ius instituendi in aliqua dioec. vel loco, & tunc omne ius erit suum circa institutiones, in tantum q̄ in ecclesia fundanda: & in acquisitione iuris patr. & non in translatione ipsius in aliam personam titul. habili ipsius consensus requiretur, & non ep̄i. vt de primo diximus. s̄ in j. parte. j. lib. in ij. q. princ. in xiiij. articulo. de ij. articulo. diximus. s̄ in ij. par. j. lib. in ij. q. princ. in v. articulo. & sic isto casu coram eo solo faciendā est presentatio: & illa, quæ fieret corā ep̄o non teneret. ¶ Aut iste inferior prælatus seu plebanus tit. habili acquisiuit ius instituendi accumulatiuē cum episcopo & in solidum, & tunc tenerē, esse locum præuentioni: vt coram quo prima presentatio fieret, si essent p̄soni laici: & variarent corā eodem, secundo loco debent p̄ntare: quia alias non posset optio fieri iuxta. c. cum autem. & c. pastoralis. hoc tit. si presentationes fierent coram diuersis. ¶ Aut iste plebanus acquisiuit titu. habili ius instituēdi, vt episcopus, cum eo instituatur, & tunc tenerem presentationem factam tam primam quā secundam, si cadit variatio, p̄cedere: tam si fieret coram plebano, quā si fieret coram episcopo, siue vna corā vno, & altera coram altero, d̄ modo institutio semper fiat p̄ episcopū cum plebano: quia quilibet ipso rum recipere p̄ntationem, ne patroni habeant difficultatē eos simul reperendi: præsertim cum ipsis coniunctis postea etiā variatione facta accumulatiuē possit habere locū dispositio. d. c. pastoralis. hoc tit. & ita tenerē in hoc p̄nto. ¶ Possit etiam in hoc casu dici: & et in præcedenti, ipsos, ordinariū & inferiorē prælatū posse conuenire, q̄ alternis vicibus instituatur: arg. s̄. & vt facilius. cle. plures. hoc tit. Imo ipsis discordantibus in alio quo prædictorū casuum, eos posse p̄ eorū superiorem cōpelli. vt in p̄ximo p̄ceden. arti. diximus. ¶ Et aduerte ad dicta. Lap. in præallegata sua allega. per quæ argumentatur de quasi pos. eligentium, presentantium, & conferentium ad quasi pos. institutiōē tñ, quia facit pro argumentatione, quam nos fecimus. s̄. de discordia presentantium ad discordiam instituere habētium: nam procedit talis argumentatio, pro qua est autoritas Lap. hic.

¶ Ocauus artic. iij. q. prin. j. partis. ij. Libri.

1. Presentationum altera facta coram vicario episcopi, non habente instituendi potestatem, quia episcopus eam sibi reseruaui, altera facta coram episcopo, vtra teneat, vbi que coram episcopo facta.
2. Presentare, verb. intelligendum est cum effectu.
3. In iudicio tres personæ requiruntur.
4. Instituendi potestas transit in generali commissione vicariatus.
5. Intellectus ad c. quod in dubijs. de renun.

**Dubitatur** Modo octauo, si patronus clericus presentat vnum vicario episcopi non habenti potestatem instituēdi, quia illam ep̄s sibi reseruaui: nam alias in generali vicariatu transit potestas instituēdi vt no. in c. ex frequē. de insti. Et tetigimus in j. p̄ceden. articulo. deinde p̄ntat alterum coram ep̄o: vtra istarum p̄ntationum teneat. Lau. vt refert eum Card. in cle. j. in prin. in iij. col. in ix. q. argumentatur primā p̄ntationem tenere: ex quo p̄ntans est patronus ecclesiasticus, qui postquā p̄ntauit, functus est officio suo: licet is corā quo p̄ntauit non haberet præter admittendi: adducit in argu. c. quod in dubijs. de renun. In p̄rium facit: nam p̄ntare debet intelligi cum effectu: & i ipso actu requirunt tres personæ, p̄ntas, p̄ntatus, & is, cui fit presentatio: quarum vna deficiente actus non est cōpletus: sicut in iudicio requiruntur tres personæ, actor, reus, & iudex. c. forus. de verb. signi. & hæc est opinio Zenzel. inducit et: nam quando optio nō bene fit, habet pro nō facta. ff. de optio. lega. l. ij. & l. optimē. sicut etiam facta non coram cōpetente iudice, habetur pro non factis. C. ne de sta. de fun. l. si pater. de iudi.

at si clerici quod Card. dicit esse verius. & adducit pro hoc c. fi. & quod ipse. & c. cum autē. hoc tit. vbi phibetur patrono ecclesiastico variare ex quo presentauit ep̄o, ergo à p̄rio potuit variare antequam ep̄o presentaret. ¶ Do. Phil. de Sara. in hac rub. in vi. vij. char. in vers. sed pone patronus clericus. recitat prædictis, dicit illa intelligere, quando vicarius nō habebat potestatem instituendi per ep̄m: si vero in cōmissione vel alio modo non fuerit aliquid dictum de ista potestate, & tunc tenēda est opinio Lau. ¶ quia cū in generali commissione vicariatus transeat ista potestas instituēdi de iure. vt dicit se. s̄. dixisse in d. rub. per no. in d. ca. ex frequentibus. de insti. p̄ntando coram vicario perinde est: ac si p̄ntasset corā ep̄o: & tunc non p̄cederet art. noster que dicit fore notāda: quia Card. ibidem ita se non declarat qui sic intelligēdus est: & aduertit nos ne decipiamur. & ita residet ibi do. Philip. prædictus. ¶ Tu aduerte: nā si bene inspicatur titulus q̄onis Card. quæ dixit Philip. ipse præsupponit, vt etiā nos diximus in formatione huius articulo. ¶ Et pro cōclusionē do. Cardin. quæ est verissima, nos habemus gl. no. in c. fi. versus si ipsius glo. si hoc tit. quæ iuncto rex. loquitur in p̄ntatione facta per patronos ecclesiasticos: imo in cōcessione, que tanto magis est vitiosa: quæ cū sit nulla, vult ibi gl. eos esse admittēdos ad veram presentatiōē: & ideo ex inde colligit ibi gl. p̄ntante presentatiōe prima nulla seu inualida p̄nt per patronum: et ecclesiasticū fieri secūda p̄ntatio legitima: & mouetur, quia hanc poenā non reperit à iure statutam: vt nulliter p̄ntans, nō possit iterū p̄ntare. & ideo diximus. s̄. post. Roch. in ij. p̄ceden. q. prin. versus si. viij. articulo. Adde et nā ipse Roch. ex quo cū ad collegiū spectat p̄ntatio debent oēs vocari: & simul cōuenire p̄ntare & non singulariter, vt ibi cōclusimus, si aliquis ex eis presentaret singulariter, nō teneret, imo esset nulla eius p̄ntatio: & nihilominus poterit iterū p̄ntare cum collegio, per gl. prædictam, quam ibi ornauimus: & nihilominus iste p̄ntauerat corā habente instituere, quod est plus. ¶ Non ob. ca. quod in dubijs. de renun. quia i bi puniunt renuntians, ex quo in manu laici renuntiauit, vt ibi pater: & tñ re tinet beneficij. vnde ille rex. & c. admonet. eod. ti. p̄ntando p̄ conclusionē d̄ficarum: nā quāuis isti renuntiet non in manib⁹ ordinarij, vt debēt, sed in manu laicorū, vt in d. c. quod in dubijs. vel illa, in qua instituti erāt. p̄pria autoritate, dimittunt. vt in d. c. admonet. nihilominus ex huiusmodi delictis nō puniunt: vt priuentur beneficio: quia iam remanēt beneficiati: sed aliter puniunt, vt ibi. Item nec hic debet puniri: vt priuentur iure p̄ntandi ista vice: & ibi puniunt, quia reperitur expressum in iure: hic vero: quia nō reperit hæc poena in iure expressa: iuxta gl. d. c. fi. huius tituli. Et ideo mala fuit argumentatio Lau. & t̄to magis, quia iste presentando coram generali vicario, qui de iure habet potestatem instituēdi ex generali mandato. vt s̄ diximus: & limitatio potestatis erat facta, iuxta errorem ductus coram illo presentauit: & ideo excusandus: vt latē diximus. s̄. in j. p̄ceden. q. prin. in xxiiij. articulo. de presentate coram ordinario, & ignorante institutionem spectare iure particulari ad inferiorē prælatū: vt remissiūē etiā dicemus in seq. articulo.

¶ Nonus artic. iij. q. prin. ij. partis. ij. Libri.

1. Presentatione facta coram non habente ius instituendi, an lapsa tempore dato ad presentandum, patronus iterum possit presentare, habita notitia ad alium spectare ius instituendi.
2. Presentatio facta coram existente in quasi possessione instituendi, tenet, quamuis non habeat verum ius instituendi.

**Effect** Videndum nunc nono loco, si patronus p̄ntauit coram non habente ius instituendi, Labatur t̄ps datum ad presentandum: an poterit iterum presentare cum habuerit notitiam ad alterum ius instituēdi spectare coram illo? Hic articulo. fuit formatus per Lap. allega. xcv. fol. j. i. q. quæ incipit, quædam ecclesia. & de ea latē diximus. s̄. in j. p̄ceden. quæstio. princ. in xxiiij. articulo. vbi diximus: an presentauerit coram ordinario, adeo, vt iuncta excusatione excusaretur: quia ordinarius, aut coram inferiore prælato: vide ibi, nolo hic repetere: & diximus etiam in presentati articulo. ex quibus ibi dictis: & in p̄ceden. articulo. colligitur vnum, q̄ si inferior prælatus est in quasi poss. instituēdi, poterit coram eo fieri presentatio: & sequuta institutione erit tutus institutus, sicut electus, presentatus, vel collatus ab existentibus in quasi poss. eligendi, presentandi, & cōferendi: vide in dictis locis: & hic sit fructus huius articulo. ¶ presentatiōem factam coram existente in quasi poss. instituēdi tenere, quamuis non habeat verum ius instituēdi: & ideo sequuta institutione, tenebit presentatio & institutio, nō sequuta vero etiam tempore dato ad presentandum lapsa habita notitia ad quem spectet institutio, patronos posse coram illo presentari.

# Casus Lambertinus Episcopus

sentare: vt in præceden. articu. est dictum: & sic conclusio. s. for-  
mala in j. præceden. articu. præsentationem debere fieri coram  
habente ius instituendi, procedere etiam, vt præsentatio fieri  
possit coram existente in quasi poss. instituendi.

¶ Decimus artic. iiii. q. prin. ij. partis. ij. Libri.

- 1 **Præsentatio in ecclesijs pertinentibus ad religiosos pleno iure coram episcopo: an coram ipsiis religiosis sit facienda, vel coram quo. & m. 3.**
- 2 **Ecclesia quando dicitur religiosis subiecta.**

**O**ritur Decimus artic. † in ecclesijs pertinentibus ad re-  
ligiosos pleno iure, coram qbus fieri pntatione  
coram ep̄o, vel coram ipsiis religiosis. Doc. in c. vnico. de capel.  
mona. libr. vj. dicit, qd cum institutio spectat ad ipsos religiosos,  
cora ipsiis est facienda pntatio. quod intelligunt, qn̄ populus est  
exemptus. als ratione cure, det̄ recurri ad ep̄m: vt in d. ca. vnico. &  
dicunt ecclesie † subiecte religiosis pleno iure, quando ep̄s nul-  
lum ius ep̄ale exercet: sed tota iurisdic̄tio pertinet ad abbatē seu  
prælātū eorū. c. qm̄. de priuile. & no. Abb. in c. in lateranen. de p̄-  
ben. ¶ Sequitur p̄dicta do. Phil. de Sarra. ante si. huius rub.  
alleg. xvj. q. ij. c. visis. & §. si. & Hosti. in summa de offi. ordi. §. facit  
autem. & aliqua per Cardi. ca. querela. de elec. sed si haberet ipsi  
prælātū ex donatione à laicis aliqua p̄tatem in ecclesia, tūc nō  
haberēt, nisi solam præsentationem. de quo per glof. & doct. in  
ca. de monachis. de præb. nec in aliquo ius ep̄i diminueret: vt p̄  
Abb. in c. cū seculū. in vlti. not. hoc titu. ita Philip. vbi s. ¶ Circa  
prima dicta illa sequit̄ do. me. Corse. in suo repertorio ad Abb.  
in verbo p̄onus. in penul. vers. ¶ Circa alia dicta dom. Phil.  
qn̄ religiosi à manu laici, puta ex donatione habent ecclesiam,  
quid ad eos sit translatum, ipsa ecclesia, ius pa. vel quid iuris, di-  
ximus latē. s. in ij. par. j. lib. in ij. q. prin. in ix. articu. vbi plenē  
tractauimus, laicis donando, legando, vel cedendo ecclesia  
pio loco, quid faciat: & quid videat̄ donare: vide ibi plene. ¶ suf-  
fic̄ hic concludere præsentationē rectoris in ecclesia spectantē  
ad religiosos pleno iure, populo existente exempto, debere fie-  
ri coram abbate: seu alias eorum prælato.

¶ Undecimus articu. iiii. q. prin. ij. partis. ij. Libri.

- 1 **Præsentatio habentis consentire, vel consilium dare, an requiratur in præsentatione faciendā ex forma mandati cum consilio vel consensu alicuius. & m. 4. 6.**
- 2 **Consensus de necessitate requiritur, consilium autem peti & expectari potest in præsentatione faciendā de consilio vel consensu alicuius.**
- 3 **Consensus an possit post actum interuenire, si in eo requiratur. & m. 5.**
- 7 **Procurator si potuit habere consilium, hoc casu, & tenuit, an præsentatio valet.**
- 8 **Consilium cum pro substantia requiritur, non potest quæri post tempus.**
- 9 **Consilium requisitum in contractu ex forma statuti, interuenire debet in ipso actu.**

**C**ontingit Undecimo dubitari † si aliquis ex forma  
mandati hēt p̄tare cum cōsilio seu consen-  
su talis, an actus p̄tationis debeat expediri in p̄tia habentis  
consentire, vel cōsiliū dare. ¶ Aduerte, quia. s. in j. par. huius ij.  
lib. in iiii. q. prin. in viij. artic. tractauimus, † si alicui mandatur,  
vt præsentet cum consilio seu consensu talis, si præsentet sine  
illo, an teneat præsentatio: & conclusimus consensū de necessi-  
tate requiri: consilium autem peti, & expectari: & demū illo  
non veniente posse fieri præsentationem sine eo: vt no. omnes  
in capit. cum in veteri. de elec. & in cap. cum olim. de arbi. & in  
cap. ex parte. de consitu. vbi dom. Fely. & Mod. nisi immineret  
necessitas: puta qd tempus præsentationis laberetur: nā tunc  
etiā illo non requisito, nec expectato fieri poterit p̄tatio: vt ibi  
latē diximus. ¶ Aduerte et̄, nam. s. in ij. par. ij. lib. in j. q. prin.  
in xvj. artic. abundantissimē tractauimus, si in actu det̄ interue-  
nirē cōsentire, an possit interuenire post actū factum, & valider  
illum: de quo ibi plene. ¶ Redefido modo ad casum nostrum  
dico de cōsensu: qd habens cōsentire, vt pars p̄tantis: qd eius cō-  
sentus perficit personam p̄tantis, quæ rep̄tatur per procurato-  
rem: & ipsum cōsentientem: & ideo ipse cōsentiens: & ista p̄sona  
p̄tantis requiruntur pro substantia in p̄tatione: iuxta doctrina-  
nam Lap. in lape alleg. decisio. lxxv. fol. xxvij. & Cardi. in cle.  
j. hoc tit. in iiii. col. in ix. q. Vnde cum iste cōsentus sit de substan-  
tia, det̄ in actu interuenire: & sic corā ep̄o & corā procuratore: &  
in hoc casu, p̄cedunt dicta, quæ posuimus in d. xvj. artic. cum di-  
ximus cōsentum de substantia actus requisitum, inō posse interue-  
nirē post actū. de quo et̄ per Firma. in trac. de ep̄o. in j. par. iij.  
lib. in xlvij. q. ¶ Et sic hoc stante, succederet ex alia cōclusio hūc  
cōsentum non posse interuenire nec ante nec post: sed in hoc cō-  
sidera bene: nā sicut patronus potest præsentare per procurato-

rem. c. fi. de concef. præben. per literas seu nuntium doc. in ca.  
ea noscitur. de his quæ fi. à praela. & l. p. c. s. diximus: eodem mo-  
do dicerem hunc cōsentum posse procedere. s. ipsum procura-  
torem secum deferendo per literas habentis consentire: vel  
per publicum instrumentum de fide sui cōsentus: qd istis mo-  
dis vera præsentatio fieri potest: vt in præceden. p̄ximē. ij. & iij.  
articu. diximus. quanto magis & in ista præsentatione cōsentus  
pro liquidando mandato procuratoris constituti per patronū  
ad præsentandum cum cōsensu talis: nam consisto de cōsensu, &  
sic voluntate habētis consentire, p̄cedet mandatū: & hoc mō-  
cōsentus præstatur ante, & nō in actu. ¶ Post actum vero, dico  
cōsentum nō posse interuenire, nisi reiterato actu: nam ex quo  
persona p̄tantis requiritur substantia & essentia verē vel re-  
præsentata vt s. diximus. & verē nō interuenit: qd misit procura-  
to rem: nec et̄ repræsentata: qd solus procurator illam rep̄tare non  
poterat sine interuētū illius cōsentus, qui nō interuenit: ergo nul-  
lus fuit actus, si nullus, est reiteratus: iuxta ea, quæ dixim⁹. s. in  
p̄ximo præceden. viij. artic. ¶ Et si diceres si superueniat con-  
sentus nōne validabitur actus: dico, qd nō, quādo requiritur pro  
substantia: iuxta no. per doct. i. d. c. cura. & nos diximus. in d. xvj.  
artic. & p̄bo ad oculū: nam stante nullitate primi actus si super-  
ueniret cōsentus habentis cōsentire, aut interueniat absente pro-  
curatore: & nō erit verē rep̄tata persona p̄tantis: qd non inter-  
uenit procurator qui eā repræsentare hēt cū cōsensu illius: & ideo  
quis iste cōsentus interueniret presente p̄tando: & habēte insti-  
tuere nihilominus, qd defecit vnū substantiale. s. integra persona  
p̄tantis, actus non p̄cedet, & erit nullus, sicut prius. ¶ Si autē  
iste cōsentus superueniret in p̄tia procuratoris p̄tandi: & habē-  
tis instituire, esset vera reiteratio actus. & sic non dicē interue-  
nisse ex post. ¶ Si autē deficeret præsentia p̄tandi vel habentis  
instituire, tātō magis vtriusq; superuenientia cōsentus etiam in  
p̄tia procuratoris nihil operaretur: qd deficerent vnū aut duo  
ex substantialibus: & sic nec actus intelligeret̄ reiteratus. ¶ Si  
autē ex forma mandati procurator datus ad p̄tandum haberet  
p̄tate cū cōsilio alicuius: qd sufficit requirere cōsiliū, & illud  
tpe congruo expectare: als p̄ procuratorem procedi pōt ad actū:  
per no. in c. eum in veteri. de elec. & in d. ca. cū olim. de arbi. &  
in ca. ex parte. de cōsi. apparet de necessitate nō requiri p̄tiam  
habētis cōsulere. Sed pro legitimatione personæ procuratoris suf-  
fic̄ cōsiliū illud habuisse vel habentē cōsulere requisitū: &  
congruo tpe expectasse vel necessitate imminere p̄pter lapsū  
t̄ps̄i dati ad p̄tandum: & ideo procuratorem nō posse expectare  
habētē cōsulere: vel forsan nec ipsum requirere: & sic tenebit  
sua p̄tatio. Vnde non requiritur pro substantia, p̄tia habentis  
cōsulere: cum non faciat integram personam cum procuratore  
rep̄tante personam patroni, vt facit habens cōsulere. d.  
c. cum in veteri. ¶ Sed dubiū restaret in hoc vltimo, quid si  
procurator potuit habere cōsiliū requisitū, & noluit habere, nō  
requirere, nec expectare illud: sed p̄tavit illo non habito: certū  
est p̄tationem non tenere. vt no. in s. allegatis iuribus si super-  
ueniat cōsiliū: an validabitur actus vel requirēt reiteratio eius  
& dicendū. ex quo per defectū cōsiliū non induc̄t nullitas actus  
ipso iure: vt no. iuribus præallegatis. & in c. cura. & tres perso-  
næ substantiales interfuerunt: nā persona p̄tantis repræsentatur  
per procuratorem. non enim habēs dare cōsiliū, est persona pars  
rep̄tantis, sicut habens dare cōsentum: vt no. in d. c. cum in ve-  
teri. & in d. c. cum olim. interueniētibus personis p̄tandi: & ha-  
bentis instituire nulla substantialis persona defecit, vt actus esset  
nullus, sed solum est inualidus: qd nō fuit seruatum, qd in man-  
dato requirebatur. Illo igitur superueniēte cessabit inualiditas.

¶ Duodecimus articu. iiii. q. prin. ij. partis. ij. Libri.

- 1 **Præsentationis actus requirit de necessitate præsentiam trium personarū, præsentantis, præsentati, & instituire habentis: & non aliorum, nisi ad approbationem eius actus.**
- 2 **Extranei possunt interesse in actu præsentationis, nisi præsentatio spectaret ad aliquod collegium, quo casu interesse non possunt. nu. 4.**

*In presentatione non observatur forma capital. quia propter, de electio-  
nis.*

**Et ex** Præcedentibus ultimo loco dictis nascitur. xij. articu-  
an ultra personas præsentantis, præsentati, & habentis in-  
stituere de necessitate requiruntur aliæ personæ, & si non de necessi-  
tate possint aliæ personæ extraneæ intervenire in actu præsentationis.  
¶ Et circa primam partem huius articuli, ut ex omnibus dictis in tota ista  
iii. q. prin. & in multis locis. iij. q. prin. preceden. de substantia &  
essentia præsentationis: ut si secus fiat, sit nulla, non requiruntur aliæ  
personæ, nisi tres supra scripte habentis instituere vere: præsentandi  
verè: & aliqui sicut cum est notus habenti instituere: præsentantis verè:  
& multotiens sicut. ut pulchre diximus. s. in j. prox. preceden. arti-  
culi. verus finis: & ex interuentu istarum trium personarum erit perfe-  
ctus actus præsentationis: & ex vi ipsius præsentationis aliud non  
requiritur: sed ex vi, ut actus probari possit, dicerem omnino requiri  
testes, ne deficient probationes: prout et diximus. s. in iij. preceden.  
q. prin. in vlti. articulo. dum tractauimus, an scriptura sit de substan-  
tia præsentationis: & conclusimus quod non: nisi pro cautela præsen-  
tantium & præsentati pro probanda quasi possessione, acquisita, per ea,  
quæ late diximus. s. in j. par. huius iij. lib. in xliij. q. prin. per totum.  
ubi posuimus materiam quasi possessionis, & præsentandi: & ex ista  
causa diximus. s. in d. iij. proximè præce. q. prin. in xj. articulo. postquam  
posuimus formam seu libellum præsentationis, præsentantes posse  
requirere actuarium, & testes, quatenus pro interesse præsentan-  
tium & præsentati de præsentatione conficerent actum publicum,  
& c. vel poenes acta annotarent, ut ibi: & sic hoc casu præsentia  
aliorum erit pro non substantia actus præsentationis: sed ex cau-  
sa probationis. ¶ **Quo** vero ad secundum membrum huius articuli,  
quod est, an possint extraneis interesse in actu præsentationis: &  
dicendum est, quod sic publice, ut notarij, & testes pro causa proba-  
tionis: ut proximè dictum est: & quæcumque aliæ personæ pro eorum  
associatione, ut considerauimus. s. in iij. q. prin. in ij. articulo. & in iij. d. ubi  
tractauimus de patrono dicente, volo præsentare, vel præsentari:  
& dicat, quem & similia: nam attenditur ibi, an accesserint personæ  
cum amicis pro faciundo præsentationis actu: & hoc est clarum.  
¶ **Nam** tunc in præsentatione non observetur forma capital. quia propter.  
de elec. ut diximus. s. in preceden. ij. q. prin. in xvij. articulo. & sic ser-  
uatum secretum, quilibet poterit interesse. ¶ **Nisi** præsentatio  
spectaret ad aliquod collegium: & tunc est aduertendum: nam si  
collegialiter præsentant, non poterunt interesse præter illos de col-  
legio, & sic præsentantes, præsentandus, & habentis instituere: &  
si illi de collegio voluerunt de præsentatione confici actum pro  
eorum cautela: ut proximè dictum est, poterunt interesse per-  
sonæ necessariæ. ¶ **Si** vero collegium congregaretur pro eligendo  
præsentandum, non poterunt interesse extranei, nisi maiori  
parte volente, ne eorum secreta forinseci intelligant: & hæc est  
ratio præcedentis casus: & similiter in illo requireretur con-  
sentus maioris partis, pro hoc solum ut intersint, non autem ut  
vocem dent: ut diximus in ij. prox. preceden. q. prin. in xvj. arti-  
culo. & hic non est casus noster: quia non est actualis præsentatio: sed  
electio præsentandi. ¶ **Vnde** cum accedat ad præsentandum  
per eos electum coram ordinario per omnes vel per eos depu-  
tatos, poterunt interesse forinseci: & hoc modo erit casus noster.  
¶ **In** quacunque igitur alia præsentatione, quæ fieret per parti-  
culares, ista cessabunt: & ideo poterunt interesse, qui voluerint:  
ut proximè dictum est: & sic ex omnibus dictis in ista iij. q. prin.  
habentis coram quibus fieri debeat: & fieri possit præsentatio.

**Collige** Ex supra scripta. iij. q. prin. & eius articulo. conclu-  
præsentationem esse faciendam de clerico præse-  
ntante coram habente instituere: ut dictum est per totam ipsam qua-  
estionem: & significanter in j. articulo. ¶ **Amplia** primo hanc conclu-  
sionem procedere intantum, quod siue sit præsentatio particularium  
patronorum, siue collegij, facienda est coram habente instituere:  
siue per collegium: siue per representantes illud: ut in d. j. arti-  
culo. in versu. & si ius patris spectaret. ¶ **Amplia** secundo. d. conclu. intan-  
tum procedere, quod quævis in præsentatione requirantur de sub-  
stantia tres personæ, præsentantis, præsentati, & instituentis, magis  
necessaria est persona instituentis. ut in d. j. articulo. in versu. & ad-  
uerte ad vnum. ¶ **Amplia** tertio. d. conclu. intantum procedere,  
quod licet præsentatio fieri possit per literas, non dicitur perfecta,  
nisi literæ præsententur actualiter habenti instituere: ut diximus  
in ij. articulo. ¶ **Amplia** quarto. d. conclu. intantum procedere, quod  
licet patronus possit præsentare per instrumentum publicum,  
non tenebit tamen præsentatio, nisi instrumentum fuerit præ-  
sentatum habenti instituere: ut diximus in iij. articulo. ¶ **Extende**  
hanc ampliam procedere, etiam si in instrumento diceret patronus,  
eligo præsentandum, tenebit præsentatio, si instrumentum actualiter  
præsentetur habenti instituere. ut in d. iij. articulo. in versu. & plus  
vult ibi Lap. ¶ **Restringe** modo hanc ampliam, & præcedentem te-  
nere, præsentationem factam per literas patroni vel per instru-

mentum, si fuerint literæ præsentante, vel instrumentum præsen-  
tatum infra tempus datum à iure præsentandi: secus, si post. ut  
diximus in d. ij. articulo. & in iij. articulo. in versu. verum ut ibi Lap.  
dicit. ¶ **Amplia** quinto. d. conclu. intantum procedere, ut sufficiat  
præsentationem fieri coram habente instituere: quod si fieret coram  
episcopo, non erit necessaria præsentia capituli: ut diximus. s. in  
iij. articulo. ¶ **Restringe** hanc ampliam, nisi præsentatio habere fieri  
sece vacante: quia tunc fiet coram capitulo: vel eius vicariis: ut  
in d. iij. articulo. in versu. subdit tamen. ¶ **Amplia** sexto. d. conclu.  
intantum procedere, quod non poterit aliquid operari consuetudo:  
ut præsentatio fieri possit sine episcopo & eius institutione:  
ut diximus. s. in v. articulo. ¶ **Restringe** hanc ampliam habere locum,  
quo ad patronos laicos: quo ad clericos vero poterit consuetudo  
hoc operari: ut in d. v. articulo. in versu. tu aduerte. ¶ **Restringe**  
hanc ampliam, cum sua restrictio, procedere ex consuetudine: ex  
privilegio autem poterit hoc habere etiam laicus: ut diximus  
in d. v. articulo. ¶ **Amplia** septimo. d. conclu. intantum procedere,  
quod si ecclesia esset sita in finibus duarum diocesis, poterunt cõpelli  
per metropolitanum, ut se concordent quod alternis vicibus reci-  
pant præsentationes & instituant. ut diximus in vj. articulo. ¶ **Restringe**  
d. ampli. procedere: nisi ecclesia esset fundata in finibus  
diocesis archiepiscopi: quia tunc coram archiepiscopo: & non  
coram episcopo fiet præsentatio: ut in d. vj. articulo. in versu. vide  
etiam si poteris. ¶ **Declarat** etiam hæc ampliam, quod si episcopus non  
concordaret, nec archiepiscopus, possent eos cõpelle, possent sortibus,  
hoc dubium diffinire: ut diximus in d. vj. articulo. in versu. dico & aliud.  
¶ **Declarat** secundo: quod stante tali discordia episcoporum possent adiri  
superior, ut vel eos compellat vel ipse præsentationem reci-  
piat & instituat: ut in d. vj. articulo. in versu. dicerem & aliud. ¶ **Declarat**  
tertio. d. ampli. quod stante huiusmodi discordia patronorum,  
poterit fieri præsentatio coram quocunque ipsorum, quævis sint  
cõcordati: ut alternis vicibus instituatur ad effectum curandi deo  
lutione ad superiorem ex lapsu temporis: ut in d. vj. articulo. in fin. in  
versu. non omitto. ¶ **Amplia** octavo. d. conclu. intantum proce-  
dere, quod si institutio spectat etiam ad inferiorem prælatum ex so-  
lo facienda est præsentatio, & non coram episcopo: ut in vij. articulo. in  
versu. tu aduerte. ¶ **Restringe** hanc ampliam, nisi hoc ius instituen-  
di inferior prælatus haberet cumulatim & insolidum cum episcopo:  
quia tunc esset locus præuentioni: ut in d. vij. articulo. in versu. aut  
iste inferior. ¶ **Restringe** secundo. d. ampli. procedere, nisi inferior  
prælatus acquisiuisset hoc ius instituen-  
di cum ordinario: quia tunc penes quemlibet ipsorum possent fieri præsentatio, dum non  
instituitur fiat cum ordinario: & possunt etiam conuenire, ut alternis vicibus  
instituatur: ut in d. vij. articulo. in versu. aut iste plebanus, cum  
sequenti. ¶ **Amplia** nono. d. conclu. intantum procedere, quod quis  
personus clericus non possit duos præsentare: tamen si præsentat vnum  
coram non habente ius instituendi: ut diximus. s. in vij. articulo.  
¶ **Amplia** decimo. d. conclu. intantum procedere, quod poterit fieri  
præsentatio etiam coram existente in quasi possessione instituendi, licet non hæret  
illius proprietatem. ut diximus. s. in ix. articulo. ¶ **Limita** primo  
d. conclu. ut præsentatio debeat fieri de substantia coram habente ius  
instituendi, procedere, nisi essemus in ecclesia, quæ pleno iure spe-  
ctaret ad religiosos, & plebs esset excepta: quia coram ipsius religiosus  
erit facienda præsentatio: & non coram habente ius instituendi: ut diximus  
in x. articulo. ¶ **Declarat** primo dictam conclusionem, nam licet de  
substantia requirantur in præsentatione dictæ tres personæ, præsentantis,  
præsentati, & instituentis: tamen persona præsentatis potest intervenire sicut  
per procuratorem, per nuntium, per literas, & per instrumentum: & perso-  
nam præsentati, quæ est nota habenti instituere: licet absens presuma-  
tur per litteras, ut diximus in tota ista questione: præsertim in j. iij. xj. & xij.  
articulo. ¶ **Declarat** secundo dictam conclusionem, personam factam præsentantis  
posse repñtari per procuratorem: & illi qui procuratori contentire  
habet ex forma mandati, intantum quod requiruntur personæ habentis con-  
sentire verè seu sicut: ut diximus in personis: sed habentis dare con-  
silium non, ut pulchre diximus. s. in xj. articulo. ¶ **Declarat** tertio. d.  
conclu. præsentationem dictarum trium personarum, præsentantis, præsentati,  
& instituentis requiri pro substantia actus præsentationis: sed ad  
effectum, ut præsentatio probari possit pro cautela præsentantis: & præ-  
sentati poterunt requiri personæ publicæ seu testes: ut diximus in prim.  
xij. & vlti. articulo. ¶ **Declarat** quarto. d. conclu. ut licet de substantia  
non requiratur præsentatio aliorum, quæ præsentantis, præsentati, & instituentis  
præsentatione: & pro probatione præsentationis personarum publicarum seu  
testium: tamen non negatur, quin aliæ personæ possint intervenire pro  
videndo actum præsentationis. ut diximus in secundo membro dicti vlti-  
mi articulo. ¶ **Hæc** vero declaratio restringitur, nisi intus colle-  
gium per collegiatos coram habente instituere fieret præsentatio: quæ  
est pro causa videndi, contulendi, vel alia causa non possent admitti  
quæcumque personæ forinsecæ, nisi maiori parte collegij volente: sed  
pro danda voce, sed omnibus volentibus & nullo contradicente  
ut di

# Cæsar Lambertinus Episcopus

vt diximus in d. vlti. artic. Et hec sufficiant pro ista. iij. q. prin.

¶ Quinta quæstio prin. ij. par. ij. Lib. Quid faciat pñtatus.

- 1 ¶ Presentato quid agendum, & an presentatiioni consentire debeat, & numer. 3. 4. 5.
- 2 Presentari qui patitur, consentire censetur.
- 6 Fictio quid operetur.

**P**resentatione facta, quæritur quinto loco, quid habebit facere presentatus: tan debeat illam acceptare: vel repudiare: vel qd aliud facere habebit & poterit. Et ex ista qone oriuntur infra scripti articuli. ¶ Primus erit, an pñtatus ad beneficiũ debeat acceptare pñtationem. Et vñ dicendum q sic: nam pñtatus ita demum hēt ius ad rem, si acceptauit pñtationem: prius aut non dñt proprie habere et ius ad rem: vt claudit Calde. in c. xi. incip. pñtato. hoc tit. quæ sequitur Roch. in hoc trac. in verbo, ius. ante si. iij. q. in versu. limita. tñ. & idem voluit Lap. alleg. sua. viij. incip. pñtatus. circa medium dum dicit, tps præfixũ electo ad acceptandam electionẽ, per c. q̄ sit de elec. lib. vj. habere locũ et in pñtato: & allegat ita tenere doc. in d. ca. quam sit. ¶ Cardi. vero in c. fi. in vlti. hoc tit. dicit eo ipso q quis patitur, pñtari, intelligitur eũ consentire: vnde subijcit nõ expedire pñtatum consentire: qa personaliter exhibetur in situenti qñ presentatur: iuxta glo. in verbo, pñtari. in cle. dudum. in versu. ac deinde. de sepul. ¶ Roc. vero in hoc trac. in verbo, honorificum. in xxxvj. q. dicit has opiniones esse dñas & ipsum eas concordare: vt decisio Lap. & Calde. pcedat in illis casibus, in quibus nõ est necesse pñtandum se exhibere in situenti: vt pura qñ est cognita illi: vt dicit se dixisse in vj. q. d. verbi, honorificũ. & nos diximus. s. in j. par. huius ij. lib. in xj. & vlti. q. princ. in iij. artic. opinio aut Cardi. procedat, vbi pñtatus est incognitus: & sic in casu in quo pñtatus exhibetur personaliter: qa tñ ex quo patitur se presentari, vñ consentire: vt pximè dictũ est post Cardi. ¶ Istam qcordiam dom. Roc. vñ ante eum sensisse Abb. in c. fi. lxxvj. inuocato & c. plura sunt examinanda. in iij. dubio. in ij. vol. 4 vbi dicit pñtatu in illo casu nõ debere expectare seu ratificare, cum satis ratificauerit infra tps per legitimu. pcuratore spcialiter constitutum, qui optime in hoc actu interuenire potuit, ex quo pñtandum erat notus: & sic voluit consensum pñtati absentis requiri, & non pñtatis. ¶ Tu adde opi. do. Cardi. et tenere Benedi. capram in c. vnico in prin. in versu. veri. hoc tit. lib. vj. ¶ Et qcordiam do. Roch. sentire et Calde. in d. c. xi. xvij. cum loquitur de pñtatione facta de absente, & ea tene: qa re vera pcedit: & claudit hanc esse veritatẽ: nã sicut factõ presentari pot vt diximus. s. in j. artic. iij. q. princ. cum pñonus offert presentandum, factõ presentari dñt. Et diximus et in j. par. huius ij. lib. in j. q. prin. in ix. artic. dum tractauimus, an pñonus dicatur offerre clericũ. de ista pñtatione, quæ fit factõ, diximus et. s. in d. iij. pceden. q. prin. in ij. iij. & iij. artic. sicut et diximus factõ appellari posse iter arripiendo: vt dicunt docto. præsertim Phill. fran. & Præpo. in rub. de appel. tunc sic conclusum est. s. in pceden. proxima. q. prin. & præsertim in j. art. & si in actu pñtationis requiri de substantia tres personas, pñtatis, presentati, & in situenti: sicut ergo presentans pot factõ presentare, eodẽ modo & pñtatus, q cõparuit vna cum pñtante coram habere instituire, & passus est se presentari. Vnde hoc mēbrum qd est fm opi. Cardi. de qua. s. bene pbatur. ¶ Scdm mēbrum, qñ presentatus est absens casu quo pot presentari, puta qa notus est habetũ instituire, q reqra tur presentati consensus, similiter pbatur illa ratione: qa cũ de substantia pñtationis ista tres psona requirantur, licet interfuerit pñtans, & habes instituire, & pñtatus notus, dicatur fictẽ pñsens: tñ non pot dñci consenties expressẽ nõ, qa est absens, tacitẽ minimẽ, qa non fuit pñsens: vnde non dicitur perfecta persona pñtari: qa licet sit nota nõ tñ per hoc dñ acceptasse. & ideo. s. in j. par. huius ij. lib. in xj. & vlti. q. prin. conclusimus presentationem factã de noto habetũ instituire, absente, nõ esse perfectã, donec eius interuenerit consensus per literas vel pcuratorem, vt ibi latẽ diximus: & hic est casus apertus supra scripti c. fi. dom. Abb. lxxvj. inuocato & c. plura sunt examinanda. in iij. dubio in ij. volu. & hoc modo et loquitur c. xi. xvij. Calde. hoc titu. & ideo. s. in j. pceden. q. prin. xvij. artic. dum tractauimus, an dispositio c. fi. electio. de elec. lib. vj. habeat locum in pñtatione. conclusimus habere locum secundis casibus. s. qñ presentatus acceptauit presentationem, & illã renuntiavit seu mortuus fuit ante institutionem, pñonus habere aliud integrum tps ad presentandum: qa iam erat integra pñtatio: sed si presentatus nõ cõsensit, pñonus non habebit aliud integrũ tps: qa nõ dicitur. vt in d. xvij. articu. 5 clarẽ diximus. ¶ Pro hoc et facit: nam si pñtans qui pot per

pcuratorem presentare, constituit procuratorẽ ad presentandum cum consensu ta is, donec habeatur ille consensus, non dicit perfecta pñtatio, quia pcurator presentaret. multo magis dicitur nõ valere, si nõ adit cõsensus presentati. de quo casu late diximus. s. in pxima pceden. q. prin. in xj. artic. ¶ Sed hic eaderet pulchra dubitatio: nã nos conclusimus in d. xi. artic. pcuratore presentante sine cõsensu illius, cum eius consensu fm formam mandati pñtate debebat, nullam esse pñtationem: & nõ ratificari su perueniente consensu, nisi reiteretur actus pñtationis in totum: cur nõ est sic in casu nostro, cũ sine tali consensu presentati, nõ sit perfecta pñtatio per illius superuenientiã nõ satisfiat: & sit necessaria reiteratio actus. certẽ deberet esse necessario sicut iusto casu & quis hoc motiuũ videat fortissimum: tñ subtiliter intuenti nõ militat: nã si bene aduertimus, & vt in d. xi. artic. pbauimus in casu illo, non dñ perfecta repñtata persona presentantis, nisi sit pñsens pcurator cum consensu habetũ consentire ex forma sui madi: & nõ nullus erat actus, qa deficiebat vnũ ex substantia lib. c. f. integra persona presentantis: in casu vero nõ ex quo ius permittit notũ habenti instituire posse presentari, ista notitia repñtat integram personã ipsius presentati: & sic non deficit substantiale, sed deficit qualitas: qa si fuisset pñsens, saltẽ consentiret tacitẽ presentatiõni de factõ nunc ex quo est absens: qa sicut dñ pñsens eius persona: ita fictio foperatur eius presentiam: & validitatẽ presentatiõnis. vt diximus in j. mēbro vltimi artic. dictã pxi. pceden. q. prin. nõ poterit talis fictio operari aliud. s. acceptationẽ presentatiõnis, cũ non possit talis fictio pñsumi, hõltẽm tacitẽ: qa nõ est pñsens, sed absens: & sic claudit oĩno in hoc casu requiri acceptatiõnẽ absentis presentati: & nõ regi reiteratiõnẽ actus pñtationis. Nota hoc vltimum, quia subtile: & nunquã consideratum.

¶ Secundus articu. v. q. prin. ij. partis. ij. Libri.

- 1 ¶ Presentati acceptatio casu quo requiritur, in presentatiõne, intra quantũ tempus debeat interuenire.
- 2 Electio late sumpto vocabulo, presentatiõnem comprehendit.
- 3 Expressio vnus modi prouidendi ecclesijs, facta à iure, includit alios modos prouisionis, quando eadem est ratio vtrouique.
- 4 Consensus presentati sine tacitis, sine expressis, vt presentatio sit perfectũ, requiritur interuenire intra tempus datum ad presentandum, sine patronus sit laicus, sine clericus. & nu. 7.
- 5 Iura loquentia in electione, quando locum habent in presentatiõne.
- 6 Parificatur isti tres casus, electum non acceptare, & renuntiare, seu mortuũ fuisse ante institutionem.
- 8 Institutio tribuit omne ius.
- 9 Ratio vbi non eadem, ibi diuersum ius.
- 10 Patronus ecclesiasticus non potest plures presentare etiam alternatiuẽ seu conditionalitẽ.
- 11 Presentatus à patrono ecclesiastico, quo casu habeat mensem ad acceptandũ presentatiõnem. & nu. 13. 14. & 15.
- 12 Patroni presentare possunt vltima die quadrimestris, idque tam laici, quam ecclesiastici.

**Sequitur** Modo f scdo loco dubitari ex pcedentibus, casu quo in presentatiõne requiritur acceptatio presentati, infra quantũ tps interuenire debeat: & sic an infra mensem iuxta dispositionẽ. c. q̄ sit. in prin. de elec. lib. vj. & vñ q non. arg. c. cum in illis. s. illis vero. & s. cum aut. de præben. lib. vj. Lap. aut distinguit: aut presentatiõ spectat ad collegium: aut personã ecclesiasticã: & tunc qd dispositum est in electione, habebit locũ in presentatiõne. s. vt presentatus habeat mensem ad acceptandum: qa talis presentatiõ hēt vim electionis: vt not. Inn. in c. cum aut. in fi. hoc tit. & qd no. Io. an. in c. fi. & in cle. j. eo. tit. sed in collatione nõ hēt locum: vt dicit patere de pñbendis, si tibi absenti. lib. vj. put et no. Io. An. in d. c. q̄ sit super glos. fi. fm Lap. Abb. quẽ refert Domi. in d. c. q̄ sit. in prin. in vlti. col. vbi dicit istud et tenere Lap. de castel. in alleg. viij. fol. iij. & subdit ex isto dicto Lap. sentire illũ tex. nõ habere locum in pñtatiõne, quẽ fieret per laicum. ¶ Sed dicit Domin. posse dici et in illa habere locũ illum tex. tenẽdo opi. Io. an. s. positam illũ tex. habere locũ in beneficijs inferioribus: qa ratio periculi aarũ occurrentis ex vacatione, claudit et in presentatiõnibus ecclesiã parrochialium: & ad tex. ibi. s. in d. c. q̄ sit loquentẽ de elec. respõdet, vt no. Pau. in cle. j. de elec. ¶ qa electio, lato sumpto vocabulo, comprehendit et presentatiõnẽ. c. quærelam. de elec. Itẽ electio & pñtatio non differunt, qñ tendunt ad eundem finẽ, & ille tex. c. q̄ sit. voluit puidere in effectu vacatiõis: & ideo posuit exp̄sẽ de elec. quia cõmodius prouidetur ecclesijs p viã electionis, q pñtationis: nec ob. c. cum in illis. de præben. lib. vj. qa illud loquitur in literis beneficiãibus, quæ tanq̄ ambitiosã, sunt restringendẽ. c. quis. de præben. lib. vj. & q expressio vnus modi puidendi ecclesijs facta à iure, includit talios modos puidendi, qñ eadẽ est ratio







tur adiones. ff. de inur. l. j. & l. cum quis. §. j. de cri. fal. e. j. & de in-  
iur. l. item apud. §. fi. ¶ Mouetur etiam, quia quo ad interesse ad-  
uersarij duæ sunt presentationes, ex quo pro prosecutione duarum  
augetur ipsius interesse, nam plus fatigatur in duabus, quam in  
vna, nam vtranque comedit. impugnare enim posset vnã esse va-  
lidam, alterã inualidã, q̄a presentantes vel presentatus poterant esse  
excõicati, vel alteri ipsorũ tpe primã, & non tpe secũdã: & sic de  
fensio vnus non sufficeret ad defensionẽ alterius. & hoc est, qđ  
ponderat tex. in d. c. vt qs duas. & sic cõcludit dictã decre. v̄di-  
care sibi locũ in presentationibus. ¶ Quia presentati ¶ dicunt ele-  
c. q̄relã. de ele. c. ij. iij. c. nobis. & c. pen. hoc ti. & adducit qđ not.  
gl. ij. in c. fi. & ibi Io. An. in nouel. de ele. li. vj. vbi concludit q̄ tra-  
hitur ad presentacionẽ ille tex. loquens de electione, & ita ser-  
uatur. & dicit facere qđ notatur in c. sciãt. de ele. li. vj. in gl. ante  
pe. Adducit etiã de ceteralẽ auaritiã poenã imponentẽ loquẽtẽ  
de eligẽtibz de quo. j. in xj. art. presentis. q. dicimus. Mouet et  
Lap. q̄a dec. vt quis duas ponit duas rones de interesse aduersa-  
rij: & hoc p̄portionatur presentacioni: altera est, cum nõ nisi ex  
vna illarũ valeat ius habere, & hæc etiã habet locũ in presenta-  
tione, q̄a ex presentacione ius acquirit, presentato, intm̄ q̄ cal-  
fatur institutio p̄ eõm de altero facta. xvj. q. vij. decernimus. de  
re iud. cum Bertoldus. no. Io. An. de postu. prala. c. fi. Ex secunda  
ergo nõ poterit ius cõpetere, si cõpetit ex prima: q̄a qđ meum  
est ex vna cã & c. de fide instr. inter dilectos. ¶ Adducit et ad elec-  
tionẽ debere sequi confirmationẽ siue decretũ, & sic vult dice-  
re ad presentacionẽ debere sequi institutionẽ, & sicut decretũ  
super electionẽ in numero incerto interponi non p̄t: q̄a esset  
incertũ, quã electio cõfirmaret, cum ambe eo casu non possint  
valere, eodẽ modo dicendũ est in decreto institutionis sup̄ pra-  
sentacione. Ad ðria responde. & primo ad id, qđ d̄f de sacramẽ  
to m̄rimoniij, qđ aut plenu est, aut nullũ, q̄a res indiuidua est, vt  
dicit gl. in c. fi. de trãlla. prala. vnde Io. An. in addi. Spe. in ti. de re-  
fcri. §. rone aur cautẽ. ver. item obtentum est, dicit contractũ ma-  
trimoniij sp̄ialis vel carnalis cõstare non posse ex consensibus  
iteratis: quia secundum eum, aut ex primo cõsensu tenuit, & ni-  
hil addit scđo, aut nõ tenuit, & p̄t cõsentire ex scđo, ergo ipsi  
rituali similiter ex vno solo petẽda est cõfirmatio, vel institutio:  
& sic iuxta. d. c. vt quis duas. ¶ Adducit et, licet dec. vt quis duas  
sit ius nouũ: eius tamẽ rō est antiqua, & sic extẽdẽt ad presen-  
tacionẽ. ad hoc qđ no. in c. cũ tu. de v̄sur. nã & per ius antiquũ  
non licebat in incerto vagari. c. fi. de refcri. & c. cũ in multis. eo.  
ti. li. vj. ¶ Ad hoc etiam adducitur qđ no. in c. ij. de li. obla. incer-  
titudinem non esse admittendam, nisi actore existente incerto,  
& ideo non posse sibi imputari, sed reo, qui non vult certificari  
sed in casu nostro presentatus debuit esse cautus, & inuestigare  
an sibi expediat, q̄ illorũ intentare, anteq̄ intentauerit, & in  
hoc est sibi statutus terminus. de ele. c. q̄ sit. li. vj. & ideo electum  
debere esse cautum infra terminũ iuri. d. c. q̄ sit. deliberare plene  
anteq̄ purẽ cõsentiat. ¶ Et ex prædictis proximẽ Lap. responde-  
tur ad ðria. hanc decisionẽ non haberi ex d. c. vt quis duas. lo-  
quente. de ele. sed ex antiqua ratione generali, & ideo diuersita-  
res adducte inter electionẽ & presentacionẽ, non obstat, cũ in  
multis concordet, fm̄ diuersas generales rones, de quibus p̄cor-  
diis & differt̄iis diximus nos s. in j. par. huius li. in j. q. prin. in v.  
arti. ¶ Colligitur etiam ex vltimis verbis Lap. capi. quam sit. de  
ele. li. vj. habere locũ etiã in presentacione. nos aut supra in præ-  
ced. art. fecimus de eo mentionẽ, & tenuimus para ipsum. & sic  
residet Lap. in d. sua all. vij. ¶ Do. Roc. in hoc tra. in verbo, hono-  
rificum. in xl. q. quærẽ de isto art. & refert dictã Lap. in d. all. vij.  
succinctẽ. & cum eo cõcludit. ¶ Et dicit eandem conclu. teacre  
Bal. in cons. suo. xvij. secundum nouam impressio. incip. factum  
sic p̄ponitur. in iij. dub. in v. volu. quod nõ reperi in meis confi-  
liis. ¶ Limitat tamen prædictam conclu. ipse Roc. vt procedat,  
quando qs veller, p̄sequi duas presentaciones agendo, secus si  
excipiendo. arg. tex. quẽ dicit Ab. dixisse ibi se nescire alibi in c.  
post electionem. in iij. no. de cõces. præb. reddẽdo per hoc cau-  
tum eum, qui dubitat de collatione sibi facta, vt aliam & sic se-  
cũdã impetret: q̄a per hoc non cõfetur renuntiare primẽ, & po-  
terit vti vtraq; ad sui defensionẽ. & idem dicit do. Car. tenere ibi  
hoc etiã tenet Ab. & ceteri post gl. in verbo, qđ meum. in fi. in  
c. inter dilectos. de fide instr. & ibidẽ do. Fely. col. xj. alias auto-  
ritates allegans, & sic residet ibi do. Roch. ¶ Tu circa hanc limi-  
nã aliud dicas, cum verã sit, & procedat etiam in electione  
& collatione: vt per doc. in locis præal. & maximẽ per do. Fely.  
ergo multo magis in presentacione, per infra dicenda. ¶ Sed  
dubium est de veritate ipsius cõclu. sed an disp. d. c. vt quis duas.  
de ele. li. vj. habeat locum in presentacione patronorum, & cer-  
tẽ nimium miror de domino Lap. & do. Roc. in casu huius arti-  
culi ita simpliciter, & indistinctẽ loquentibus. Et ideo ego con-  
sidero. Nam aut ius pa. spectat ad aliquod collegium seu vniuer-

sitatem, & sic ad aliquos, vt ad vniuersos, & in hoc casu possunt  
habere locum, & militare dictã Lap. & sic dispositio. d. c. vt quis  
duas. quia poterint in hoc casu succedere iste duæ presentatio-  
nes: vt in d. c. vt quis duas. dicitur iuxta gl. ij. ibi, cum isti presen-  
tantes debeant simul conuenire & eligere presentandum, & p̄-  
sentare: vt diximus. s. in ij. q. prin. huius par. in vij. art. & poterit  
discordare inter se, duos eligendo, & presentando, vel duas præ-  
sentaciones faciendo successiue, & sic in puris electionibus, q̄  
erunt adinuicem contrarie, & ideo necesse erit presentatũ, vnã  
illarum acceptare: iuxta dispositionem. d. c. vt quis duas. cum ra-  
tiones existentes in illo tex. siue de illo iure nouo, siue de iure an-  
tiko: vt vult ibi Lap. sicut militant in ele. eodem modo militãt  
in presentacione, quã sit per patronos, iure vniuersali, quia illa  
omnino est ad instar electionis, quã sit similiter per collegium,  
vt in d. vij. art. diximus. ¶ Et multo magis hæc difficultas pote-  
rit cadere, si presentatio spectaret ad vniuersitatem secularẽ, quã  
posset sine dubio saltem bis fieri accumulatiue. c. quod au-  
tem. & c. cum autem. hoc ti. & sic facilius possunt reiterari præ-  
sentaciones, quam electiones, cum reiteratio electionũ sit mag-  
is difficilis. vt probatur in d. gl. ij. d. c. vt quis duas. quã figurat  
casus, cum difficultate, pro verificatione casus illius. d. c. ¶ Aut  
loquimur in patronis habentibus presentare iure particulari: &  
quia ipsi non habent simul conuenire, vt latẽ diximus in d. p. q.  
prin. huius par. in vij. art. & ideo quilibet de per se, siue sit eccle-  
siasticus patronus, non iure collegij, siue secularis, & sic possunt  
esse tot presentaciones, quot erunt patroni: & ex ipsis patronis  
laicis poterunt aliqui variare & accedere ad presentatum per  
compatronos. Nescio videre in hoc casu, cur presentatus non  
possit vti omnibus prædictis presentacionibus, cum verẽ  
non sint contrarie, sed omnes eo tendant, vt ipse instituat, nã  
si aliter diceret, esset de directo cõtra dispositionem ele. plures.  
§. & vt facilius. cum seq. hoc ti. & illius fundamentalem rationẽ  
si enim ibi admittuntur diuersæ presentaciones ab vno ad diuer-  
sos, vt facilius & citius pronideatur ecclesie, cur vnus non po-  
terit vti pluribus presentacionibus de seipso factis concludenti-  
bus, vt ipse instituat. & ita econuerso eius terrius aduersarius.  
nam in hoc casu, si bene aduertatur, cessant rationes. d. c. vt quis  
duas. quia omnes iste presentaciones censentur vna, & sic vnũ  
erit interesse aduersarij, super illis vnũ emanabat decretũ in-  
stitutionis, & ideo non erit necesse deliberare, quam ex presen-  
tacionibus velit acceptare, cum omnes acceptare possit, & sic cã-  
to magis non erit necessaria dispositio. d. c. quam sit. de ele. li. vj.  
cũ cessat cõsideratio Lap. ¶ Vñ cõclude dispositionẽ. d. c. vt qs  
duas habere locum in presentato per patronos habentes ius  
presentandi iure vniuersali, & sic presentatum, vt actorem esse  
compellendum instante aduersario ad declarandum, quam ex  
duabus presentacionibus acceptauerit, vt reum vero posse vti  
vtraque, iuxta limitationem datam per Roc. ¶ In presentacioni-  
bus vero quã fiunt iure particulari, non habere locum dispo-  
nem. d. c. vt quis duas. sed presentatum posse presentacionibus  
de se factis vti, & non vnã eligere, nisi de directo sint contrarie,  
quia extraneus diceret omnes patronos presentes nullum  
ius habere, quia tunc esset idem eum diuersis presentacionibus  
quã fierent iure vniuersali.

¶ Quartus art. v. q. prin. ij. partis. ij. Libri.

1 ¶ Presentatus an cogatur presentacionem acceptare.

2 Ecclesia, sponsa Christi.

3 Matrimonio nemo consentire cogitur.

1 Et ex præcedentibus. iij. loco dubitatur, ðan presentatus  
à patrono cogatur acceptare presentacionẽ, & suc-  
cessiue acquiescere in iuris institutioni de eo faciente per epi-  
scopum, hunc art. formatiur Pau. de cit. in hoc tract. in vj. par. in  
xvj. q. qui dicit non reperisse in specie responsum, tamen credit  
posse dici nullo modo fore cogendum presentacionem acce-  
ptare. & mouetur illa ratione, quam dicit se adduxisse. s. in eodẽ  
tra. in iij. par. in ij. causa acquirendi ius pa. vbi in j. q. ad aliud  
2 p̄positum, dicit se dixisse ecclesiam dici Christi sponsam, q̄ fa-  
cerdoti Christum representanti desponsatur: ideo dicitur eccle-  
sia dotata vt sponsa, quam sacerdos honeste & caste tractare de-  
bet. c. sicut. xj. q. ij. c. p̄posuit. de filiis presby. cuius etiam dicta  
2 nos retulimus. s. in j. pr. j. li. in v. q. prin. in j. art. & per totũ. ¶ sed  
sic est, nullum cogi consentire matrimonio, quia debet p̄cedere  
ex libero cõsensu. l. nuptias. ff. de reg. iur. l. cui fuerit. ff. de con-  
di. & demõ. c. fi. de spon. duo. c. sufficit. xvij. q. ij. ergo nec presen-  
tatus cogatur consentire tali presentacioni seu institutioni, &  
sic presentacionẽ acceptare: q̄a ipsi iurto nõ debet desponsari ecclesie.  
¶ Scđo adducit, & videri dicit factũ esse tex. pro ista cõclusiõẽ,  
in c. cũ inter canonicos. de ele. in ver. si idem presentatus eidem  
Lamber. de iure patro. f 2 electio

# Cæsar Lambertinus Episcopus

electioni consensit, ut p talē nuntiū eligentiū consensum, & ele  
cti quasi cōiugale sic vinculū spūaliter dicitur, & in fi. eo in pſenti  
re volēte &c. & ibi expresse Panor. in ver. no. q. p cōsensum colligir  
ex solo cōsensu eligentiū, & electi quasi dñi cōiugiū ēt an  
cōsecrationē, & dñi hñe ius talis electus, sed sicut p copulā cō  
summa verū m̄rimoniū, ita p cōsecrationē dicitur pfirmari ele  
ctio, adeo q̄ amplius nō possit electū sine cōsensu papæ pœni  
tere, & sic ex electione, & electi cōsensu acquiritur, ex pfirmatio  
ne exercitiū. all. Panor. id est Ab. in gl. vbi quasi p cōiugale. & ita  
residet ibi Pau. ¶ Tu aduerte, q̄a vt diximus. s. in j. prox. præc. j.  
art. post Car. in c. fi. in vlt. col. hoc ti. eo ipso quo clericus patitur  
se presentari, dicit cōsentire p̄sentationi saltem tacitē, & lo  
lū requirit acceptatio expresse, casu quo de iure poterit, p̄sen  
taretur absens, vt ibi diximus. & p̄sentatio debet fieri regula  
riter p̄sentato p̄sente per gl. in verbo, p̄sentari. in clem.  
dudum. de sepul. & nos milies diximus in iij. q. princ. huius par  
tis per totum. hic articulus, an quis inuitus p̄sentari possit, q̄a  
hæc compulsio faciendā esset ante actum p̄sentationis, vt cō  
gere: ut pati se p̄sentari. ideo hunc articulum latē examinaui  
s. in j. par. huius ij. lib. in xvij. q. prin. in xvij. artic. vbi non adduxi  
Pau. de cita. quia adhuc ipsum non videram, conclude ergo in  
hoc art. vt ibi diximus, vbi declarauimus regu. beneficium non  
conferatur in inuitum, & etiam, quod sit matrimonii spiritua  
le vere, vt ad illud quis inuitus contrahendum cogi, non possit  
vide ibi, nolo hic repetere.

## ¶ Quintus art. v. q. prin. ij. partis. ij. Libri.

- 1 **¶ Presentatus an possit vel debeat post p̄sentationem de se factam, gra  
tias agere p̄sentanti, absque simonia labe. & nu. 9.**
- 2 **Clericus comp̄tronus potest p̄ces porrigere habenti instituerē.**
- 3 **P̄sentare se ipsum quis non potest.**
- 4 **Spiritualia adinuicem permittantur, nec committitur simonia.**
- 5 **Ingratitudo ex superbia maxime provenit. Et immemorem beneficij oianes  
oderunt.**
- 6 **Ingratitudo, quid.**
- 7 **Donatio reuocatur ob ingratiudinem.**
- 8 **Beneficij collator potest reuocare collationem alicui factam, ob ingratiudine  
per illum in eius personam commissam.**

**Quia** Proximē diximus, p̄sentatione facta p̄sentatum  
debere expresse vel saltem tacitē illam acceptare, &  
1 dubitatur modo v. an p̄sentatus post p̄sentationē de eo factā de  
beat vt possit agere gr̄as p̄sentanti, absq; simonię labe. Hūc articu  
lū nō reperi ab aliquo tactū: sed sine dubio dico p̄sentatū posse,  
imo debere p̄sentatū agere gr̄as. Et q̄ possit probō, nā maior dubi  
tatio est an q̄s possit porrigere p̄ces p̄ bñficiū obrinēdo, q̄ agere  
gr̄as dātū bñficiū, postq̄ dederit, vñ gl. in c. tuā. de æta. & quali.  
& oēs doc. sup. eā. & p̄sertim Butri. latē tractat, an & qñ p̄ces  
inducit simonia: & non ita tractat an redditiō gr̄arū inducat si  
monia. de qb. p̄cibus ēt p̄ Ab. in c. p̄ inquisitionē. in ij. colū. de  
eie. & tñ in clerico p̄patrono in certis casibus p̄missimus ipsum  
2 posse p̄porrigere p̄ces hñti instituerē, vt illud bñficiū in quo  
est p̄onus, & se ipsum p̄sentare nō p̄t pp̄ vitium ambitiois, sibi cō  
ferat, vt diximus. s. in j. par. huius. ij. lib. in vij. q. prin. in iij. art. ergo  
multo fortius poterit reddere gratias p̄sentanti cum sit mul  
3 to minus. ¶ Ad idem adduco, nam licet clericus non possit p̄  
sentare se ipsum, c. per nostras. hoc ti. & proximē diximus. tamē  
poterit à comp̄tronis p̄sentari, & p̄sentationem acceptare,  
& eius consensum in certis casibus numerum augere, vt de  
p̄dictis omnibus diximus. s. in d. vij. q. prin. in vj. vij. & viij. art.  
Ergo multo fortius p̄sentatus à p̄sentante extraneo patrono  
poterit illi gratias agere absq; vitio simonię ambitiois. ¶ Et pro  
4 hoc etiam facit. Nā nō est simonia, dare spirituale pro spūali:  
reddere em̄ gr̄as qd̄ spūale est, & dat̄ post acceptā p̄sentatio  
nē. quo casu nō p̄siderat̄ ambitio nec p̄catio, q̄a istē vt sint. phi  
bitē; debēt p̄cedere: ergo dicendū est p̄sentatū posse reddere  
gr̄as p̄sentanti. ¶ Imo dico ipsum teneri, ad hoc, ne incurrat  
5 vitium superbię: q̄a ingratiudo vt plurimū ex supbia puenit,  
p̄sentado oia sibi debita: iuxta illud Seneca, Ingratus, q̄ non  
reddit. ingratus, q̄ diffimulat, ingratus oīum, q̄ obliuiscit.  
6 Et Cicero: immemore bñficij oēs oderūt q̄ ingratiudo em̄ est  
ventus vrens, siccaans fontes pietatis, & fluēta gratię, fm̄ Bern. i  
sermo. ij. de cōtēptu mūdi: & hoc peccato laborat̄ recipiētes li  
beter dona, & beneficia, & illa grata non habentes, & donato  
res quib. tenent̄ ad antidora pessimē remunerātes, vt optimē ad  
hoc facit tex. in c. & si iudeos. de iudeis. ergo p̄sentati ne sint  
7 ingrati, sed grati debēt gr̄as agere, q̄ nā ingratiudo adeo maximū  
est vitium, vt donatio semel p̄fecta, p̄pter illud reuocetur. Ab.  
post Ho. l. c. An. & alios in c. fi. de don. in prin. & ibidē Imo. vbi  
8 etiam doc. tractant, q̄ an collator bñficij possit reuocare colla

tionem alicui factam ob ingratiudinem per illum in eius per  
sonam commissam. Vide ibi. Ne igitur hoc vitium & peccatum  
9 incurrat: concludamus p̄sentatum debere & teneri p̄  
sentanti reddere gratias, & non solum non incurret vitium am  
bitiois, vel simonię, sed etiam merebitur, per supra dicta.

## ¶ Sextus art. v. q. prin. ij. partis. ij. Libri.

- 1 **¶ Presentatus an post p̄sentationem factam possit aliquid temporale da  
re p̄sentanti, absque simonia labe.**
  - 2 **Presentatus imponens censum ecclesie soluendum p̄sentanti, an & quando  
sit puniendus p̄na arbitraria, vel ecclesia priuandus.**
  - 3 **Simonia committeretur, si census per clericum imponeretur, vt filij vel nepo  
tes p̄sentarentur ad ecclesiam postmodum.**
- Et** ex p̄dictis cōtingit dubitari. vj. loco, q̄ an p̄sentatus  
post p̄sentationē factam, possit aliquid t̄pale p̄  
sentanti dari absque simonia, & si propter hoc imposuit cēsum  
soluendum p̄sono p̄sentanti p̄ ecclesia, an puniat. ¶ Et dic bre  
uiter nos s. in j. par. huius secūdi lib. in ix. q. prin. in x. art. satis ple  
nē dixisse, an p̄sentandus & p̄sentatus faciēs pacta & cō  
uentiones, p̄sertim iuratas, committant simoniam, & ille p̄  
sentati possit, & conclusimus eos committere simoniam, si pa  
cta p̄cesserunt, & in hoc non est dubium: si vero pacta non p̄  
cesserunt, & daretur aliquid temporale, non ecclesia, sed ipsius  
p̄sentati ipsi patrono, dummodo non habuerint m̄tem cor  
ruptam, non dicerem eos committere simoniam, attenda tamē  
qualitate doni: ar. eorum, quæ notantur per Abb. & doct. in c. si  
quæstiones. de simo. & in ipsiis muneribus arbitrandis debent q̄  
siderari personæ dantis, & recipientis qualitas, & quantitas mu  
neris, & donationis, secundum Abb. ibi per illum text. Vnde si  
esset res conueniens, consideratis omnibus qualitatibus p̄di  
ctis, considerari possit potius illum actum esse pro ostendenda  
gratitudine, quam pro simonia committenda: alias fecus, quā  
uis daretur post p̄sentationem factam. ¶ Quo vero ad secū  
2 dum membrum huius secūdi articuli, dico p̄sentatum im  
ponentem censum ecclesie soluendum patrono p̄sentanti,  
esse puniendum p̄na arbitraria, vt per doc. in c. grauis. de cen  
si. vbi lo. An. sed ibi dicit etiam in casu illius text. pactum posse  
esse simoniacum. vult enim dicere secundum Abb. ibi in fi. q̄ si  
ille clericus promississet consensum patrono vt p̄sentaret ad  
beneficiū: commississet simoniam, & sic priuaretur ecclesia: se  
cus dicit, vbi post institutionem ex sua implicite promississet  
soluisse censum, quia tunc esset p̄na arbitraria: vt proximē dix  
imus. ¶ Subdit tamen ibi Abb. credere, si hoc fecisset scienter,  
debere priuari ecclesia: quia hæc est p̄na alienantis indebitē  
3 bona ecclesie, vel illa obligantis pro alienis debitis. De quo in  
c. quod sicut. in fi. de cle. & in c. ij. de solutio. ¶ Imo plus, q̄ si im  
poneret census per clericum, & filij vel nepotes p̄sentarentur  
postmodum ad illam ecclesiam, adhuc simoniacum esset:  
vt in c. quia clerici. & ibi per doc. & p̄sertim Abb. de cenſi. de  
quib. omnibus dic, vt latē diximus in d. ix. q. prin. j. par. huius se  
cūdi lib. in x. artic. & pro hoc etiam faciunt, quæ diximus in d. j.  
par. in vij. q. prin. de procuratore constituto à patrono ad p̄  
sentandum de substituto & donatario, an possint p̄sentare  
ipsum patronum. in ix. art. cum seq. vsque ad fi. quæstionis.

## ¶ Septimus art. v. q. prin. ij. par. ij. Libri.

- 1 **¶ Presentatiōis fructus & effectus. latē p̄ discursum nu. 2. 3. 4. 5. 6. & 7.**
  - 1 **Facta p̄sentatione, illius acceptatione, & reddita gratia  
rum actione per p̄sentatum p̄sentanti, dubitat̄.**
- vij. cuius efficacia vel effectus erit ista sic facta p̄sentatio, & qd̄  
propter illam poterit facere p̄sentatus, & sic qui erunt eius  
fructus. Pau. de cita. in hoc trac. in vj. par. in xxxi. q. quærit de hoc  
& ponit aliquos fructus p̄sentationis. ¶ Et primum dicit esse  
magnę efficacię, quia sine p̄sentatione non possit aliquis or  
dinarius instituerē aliquem ad ecclesiam sic vacātem: & li  
institueret i viruperiū suū, cogere talē institutionē reuocare. ca. de  
cernim. xvj. q. vij. ergo p̄sentationē p̄soni p̄t seq̄ canonica iſtit.  
de quo latē dicem. ¶ Et p̄sequit̄ ibi Paul. casus, i qb. ordinarius  
p̄t instituerē sine p̄sono, qd̄ qd̄ nō facit ad p̄positū & nos de  
eo dicem. suo loco. ¶ Dicit, tñ & hoc sit fm̄ p̄sentationē dare ali  
qd̄ iuris p̄ntato idoneo, vt possit agere p̄ ep̄m, vt dicit se dixisse  
ibidē i d. vj. par. in vij. q. cū dua. seq. & hoc ius ēt p̄sentationē acq̄  
2 ri p̄ntati. ¶ Tertio, p̄ntatio acq̄rit p̄ntati ius p̄ntadi, si bona fide  
p̄ntauit. c. p̄ntationibus. hoc ti. & hoc sequita institutionē ep̄i  
edicto p̄posito. c. fi. de cle. li. vj. lo. An. in c. ij. de his q̄ sūt à pla. &  
nos dixim. latē s. in j. par. huius. ij. lib. in iij. q. prin. in x. & xj. art. dū  
tractauimus qualiter quasi possit iuris p̄sentandi acquiratur.  
3 ¶ Quarto, p̄ntatio reuocat ordinationē factam p̄ ordinariū  
sine



sine pñtatiōe, q̄ als si aret firma, si pñonus nō pñtaret. j. tps datū à iure, vt voluit Ab. i. c. cū Bertoldus. ver. qd̄ aut̄ si ep̄s. de re iud. alle gando Rotā. ccclij. de quonos erimus dicturi. j. in iij. par. hu ius. ij. li. in xv. q. prin. in ix. art. ¶ Quinto, facit pñonū p̄seruari in quasi pos. pñtatiōe dato q̄ ordinarius nō instituat quādo p̄sentatus fuit idoneus. vt dicit voluisse Rotā. ccxij. in nouis. inci. itē est iuris patr. fructus p̄sentatio, vt dicit se dixisse. s. in ipsa. vj. par. in iij. q. & subdit se non negare p̄sentationem habere alios fructus qui colligi possunt ex discursu ipsius trac. quia illos accumulare, esset magis laboriosum, quam subtile, & q̄ quasi poss. iuris pa. p̄seruet per p̄sentationem, sequuta tamen institutione, vel etiam non sequuta, ex alio tamē defectu, quam nō quasi poss. diximus in d. j. par. huius. ij. li. p. discursum totius. iij. q. prin. ibi. ¶ Adde & sexto effectū pñtationis, q̄a data p̄accumulatiōe & facta pñtatiōe secūdi per laicū, primus poterit agere cōtra ep̄iscopum, si est idoneus ep̄scopo instituente secundum. c. pastoralis. & ibi per doc. hoc ti. ¶ Septimo, erit p̄ effectus p̄sentationis: quia p̄sentatus habebit ius petēdi institutionem ab ordinario, postquam fuerit p̄sentatus, quod ius petēdi institutionem sine p̄sentatione non habuisset, vt dicemus. j. in ix. q. prin. huius partis per totum. & signanter in v. arti. reliquos effectus petēdi per te, quia hoc non est subtile, vt Pau. dixit. Du bitatur tñ an p̄sentatio pro ducat aliquos alios effectus, de quibus. j. ¶ Et sic vt iste articulus corr̄deat quæstioni supradictis, in eo poteris percipere p̄sentatum posse facere omnia, q̄ ex supra scriptis effectibus conceduntur.

¶ Octauus art. v. q. prin. ij. partis. ij. Libri.

1. Presentatus p̄sentatione patroni, an acquirat ius in re vel ad rem. & numero. 5.
2. Ecclesia pro vacante habetur, quādo institutus in ea, nō est canonicē institutus.
3. Electus habet ius in re. & nu. 7.
4. Patrono variare licet cumulando, non autem ex toto recedendo.
6. Ius in re, quid. Quid ius ad rem.
8. Patronus ecclesiasticus est capax huius iuris spiritualis, & non potest variare ergo sua p̄sentatio tribuit ius p̄sentato in re.
9. Confirmatio & institutio differunt.
10. Patroni ecclesiastici p̄sentatio, electionis vim habet, & quomodo id accipiendum. nu. 11.
12. Ius ad rem, duplici modo accipiendum.
13. P̄sentatio non tribuit ius in beneficio, sed solum viam aperit, nihilque substantialē tribuit quantum ad titulum.
14. P̄sentatus nullum ius habet in beneficio, sed ius habet ad petendum illud, vel ad implorandum officium superioris, patrono perseverante in eadem voluntate.
15. P̄sentatus ius ad rem habet, postquam p̄sentationem accepit.

**Et ideo** Ex proximē dictis resultat. viij. art. p̄ dubitatur em̄ an p̄sentationē p̄soni pñtatus acq̄rat ius in re v̄ ad rē. Do. Gof. de T̄rano p̄ciuis meus in sua summa huius tit. iij. col. in ver. alia rōne. dicit pñtato ex p̄sentatiōe nō acquiri ius in re: vnde alio p̄sentato & instituto potior est p̄ditio possessoris, quia ante q̄ pñtatio a p̄probe p̄ ordinariū, ratū nō est, q̄ a p̄sono fuerit inchoatū. c. qd̄ aut̄. hoc ti. & p̄pterea admittit p̄sonus laicus varians, & subdit variationē nō admitti in personam ecclesiasticā. c. cū aut̄. hoc ti. in fi. postmodū in ver. & qd̄ dixit. dicit illud quod dixerat, p̄sentatum à laico nō habere ius in re, eo q̄ ratum nō est à p̄sono, quod fuerat inchoatū, priusquam à p̄elato fuerit approbatū recipi, d. de re iud. cum Bertoldus. vbi prius p̄sentatus & nō admissus agit q̄ p̄sentatū, & institutū, vt amoueat: in quo dicit sic fore dicēdū, si q̄ pñtaret ab eo q̄ ius habet p̄sentandi, & cum sit idoneus, nō admittit à p̄lato, & p̄sonus nō variavit, ius habet in re, & agere p̄t̄ d̄ institutū à ne mine, vel à falso p̄sono p̄sentatū. & sic loquitur. c. cū Bertoldus & c. decernimus. xvj. q. vij. Vbi aut̄ verus patronus aliquem p̄sentat, & variat aliū repr̄sentādo, locū habet. c. cū aut̄. & c. qd̄ aut̄. vt primo p̄sentatus ius nō habeat in ecclesia ad q̄ primo fuerat p̄sentatus, q̄ possit agere aduersus secūdo pñtātū, & institutū, sed poterit agere q̄ p̄latū, qui cū p̄sentatū & idoneū non admittit malitiosē, forte differēdo instituere, & difficultates aliquas ingerēdo, vt interim variet patronus, & alterū p̄sentat, & tunc agere q̄ p̄latū, vt prouideat ei de bñficio competētī. c. pastoralis. hoc ti. & sic ex p̄dictis omnibus Gof. videtur cōcludere, & cōcludit pñtatum habere ius in re p̄sentatū vero à laico, ita demū habere ius in re, si p̄sonus non variauerit, sed si variauerit, non. ¶ Hof. vero in summa huius tit. in s. quib. in ver. alia, q̄a p̄sentato, & in ver. illud autem dubium. tenet idē qd̄ Gof. licet nō ita latē loquat̄. ¶ Idem tamen Hof. in lectura i d. c. cū Bertoldus. in ij. col. de re iud. videt tenere indistinctē siue variat p̄sonus, siue nō, habere p̄sentatū ius saltē implorandi

officiū iudicis ad habēdum ecclesiam canonicē sibi p̄sentata. 2. tam, cum vacat, vel pro p̄vacante habet, quādo. s. institutus in ea nō est canonicē institutus, vt ibi, secus tñ est, vbi esset alius institutus ad sc̄dam p̄sentationē p̄soni etiā cū iniuria primi p̄sentati, obseruabit dispositio. d. cap. pastoralis. hoc ti. tunc enim cū nō vacet ecclesia implorationē officij iudicis nō est locus, & sic pulchrē videt velle ibi Hof. p̄sentatū nō habere ius in re, q̄ si haberet ius in re, directē ageret ad institutionē: p̄sicut directē agit electus ad confirmationē, q̄a habet ius in re: vt de ele. p. to tū. sed hic habet implorationē officij iudicis, semper ecclesia vacante non considerata variatione: sed solū cōsiderata institutio ne, non sequuta vel nulliter sequuta: & sic demōstrat̄ ipsum habere ius ad rem. sequuta vero canonica institutione, puta q̄a variat p̄sonus, & ep̄s instituit fm̄, q̄a tenet institutio, & ecclesia non vacat, nō habet aliquod ius ad ecclesiam, etiam ad rem, & sic nullum ius habet ex p̄sentatione: sed habet ius contra ep̄iscopum, qui eū malitiosē nō instituit, ex cōditione. d. c. pastoralis. hoc ti. nota hæc dicta: quia dant mirabilē intelligentiā ad materiam articuli nostri: vt non consideret variatio circa habendo ius in re: sed cōsideret ecclesiæ vacatio saltem de iure, & ex hoc sequit̄ nō esse differentiā inter pñtationē ecclesiasticā & laicā rroni: sed pñtātū, à quocūq; pñtēt, habere ius ad rē: & nō in re. ¶ Et hoc idē tenet in effectu & vult. In. i. d. c. cū Bertoldus. in fi. j. col. & licet videat̄ pōderare variationē, nihilomin⁹ illā pōderat cum effectu. s. qñ est facta variatio: & ep̄s instituit sc̄do p̄sentatū per variationē, iuxta casum. d. c. pastoralis. q̄a alias sibi ipsi d̄diceret. & ita eius dicta intellexit ibi Hof. cū allegat ipsūm dō dñm n̄m: q̄a de In. intellexit. ¶ Et hæc esse In. intentionē, clarē demōstrat lo. An. in d. c. cū Bertoldus. in v. col. in ver. in gl. iij. dū dicit hæc verba. sed In. dicebat hic p̄sonum post pñtationē p̄ se factam superiori nō posse variare cū effectu, sicut nec postulat. c. bona. el. ij. de postu. p̄t̄la. & sic In. erat opi. variationem p̄soni etiam laici nō habere locum, nisi ordinario volente. & ita ibi lo. An. sequit̄ opi. In. & Hof. ¶ Et hoc idem magis clarē & exp̄s̄ se tenuit Car. ibidem in d. c. cum Bertoldus. in ver. p̄sentatus vero. in ij. iij. & iij. op. & in ij. op. clarē dicit primū p̄sentatū idoneū non admissum per ep̄m habere q̄ eum actionē, ex d. c. pastoralis. hoc ti. ¶ Et hanc et̄ partē v̄ tenere idē Car. in cle. j. in j. col. in v. no. hoc ti. vbi colligit secundum Lan. & Zēze. pñtātū p̄ ecclesiasticū p̄sonū, ius acq̄rere, & hoc ius declarat. s. petere se admitti. & all. d. c. cū Bertoldus. & sic cōcurrit eū p̄dictis, vt habeat ius ad rē, & nō in re, & loquit̄ in p̄sono ecclesiastico, qd̄ est sum me notādum. Sequit̄ ibi Pe. de anc. similiter in d. notabili, q̄ tñ addit vnū, pñtato p̄ p̄sonū ecclesiasticū queri ius, et̄ antequam pñtatio fuerit admittā, nec negligētia pñtatiū sup̄ eo, q̄ post p̄sentationē facere tenet, sibi nocet. similiter nec factū ep̄i sine cā reculantis eū admittere. & c. cum Bertoldus. de re iud. quasi dicat, cū in eo nō sit periculū variationis. ¶ Do. Ab. vero i d. c. cū Bertoldus. in ij. col. in ij. op. tractat hanc materiam. & refert In. sibi p̄rium in diuersis locis tamen ipse concludit, hoc modo diffingēdo. ¶ Aut p̄sonus pñtauit duo simul vel successiue ante quā ep̄s spreuerit primū: & tunc neutri acq̄sitū est ius petēdi institutionē, sed est in optione ep̄i seu debēt̄ instituire eligere, quē velit ex illis, vt in c. cū aut̄. & ibi plene ipse Ab. hoc tñ habet primo pñtatus hoc casu aliq̄ actionē q̄ ep̄iscopum etiā ad aliud beneficiū: q̄a p̄sono licuit variare, aliū accumulādo, non aut̄ ex toto recedēdo. all. no. per lo. An. in reg. in re cōi. de reg. iur. li. vj. in merc. & ep̄o licuit vti aut̄ se sibi à iure p̄cessa sine alterius iniuria & c. ¶ Aut p̄sonus pñtauit vnū, quē ep̄s sine cā legitima spreuit instituere, & p̄sonus postmodū accumulauit alterū, quē ep̄s instituit: & tūc pñtatus habet ius q̄ ep̄m actione p̄sonali, iuxta dispositionem. d. c. pastoralis. hoc ti. ¶ Aut patronus nullum alium p̄sentauit, sed perseverat in prima p̄sentatione, vt in terminis. d. c. cum Bertoldus. & dicendum p̄sentatum posse agere, vt ep̄s cōpellat eum instituere: q̄a ius est sibi acq̄sitū ex p̄sentatione, vt dicit p̄bari ibi. & in c. dilectus. de offi. deleg. dicit etiam illū posse agere q̄ intrusum, & c. & subdit. c. qd̄ aut̄. hoc ti. nō obitare. nā factē factū patroni nō esse ratū anteq̄ sequat̄ institutione p̄ep̄m, q̄a p̄t̄ variare alium accumulādo: sed dū perma met in prima voluntate, ius est acq̄sitū pñtato, ex quo p̄t̄ agere, vt p̄sequat̄ institutionē, vt in d. c. cum Bertoldus. saltem implorando officij superioris & dicit qd̄ in simili no. in c. veniens de renun. & q̄ acq̄rat ius p̄sentato, patet: quia patronus habet ius in pñtando, vt in c. dilectus. de of. lega. ergo non pñtātū trāfferre ius, non tamen ius in re, vt dixit se dixisse, sed ius ad illud petēdū. Nec ob̄t. dicit ipse, si dicat, si haberet ius ex pñtatione, nō teneret institutio facta de alio ad secundam pñtationem p̄soni, nec p̄sonus possit alterū p̄sentare, nam ad hoc respon detur patronum posse alterū pñtare accumulādo, non tamen in totū à primo recedēdo, vt in d. c. cū aut̄. & ex variatiōe cu Lambert. de iure patro. f 3 mulati

# Cæsar Lambertinus Episcop.

aulatiua patrono à iure permiffa acgrat aliqual ius et fecudo  
præfentato: ideo pot eps eligere que velit. ¶ Tu confidera Ab.  
velle in his ultimis dictis vtrique præfentato cõpetere ius ad rem,  
ex quo nulla erat fequuta inftitutio. & hoc est dñi eius, qd̄ di-  
xerat primo, fupponens præfentato, duos fimul vel fucceffiuè ante  
eps fpreuerit primũ, & tunc neutri est acq̄fitũ ius petẽdi inftitu-  
tionẽ, qd̄ qd̄ est id̄, qd̄ dixerant In. Hoff. & Car. in d. c. cũ Ber-  
toldus. quos. s. retulimus præfentatos hñe ius petẽdi inftitutio-  
nẽ, & fic ius ad rem, femp ecclefia vacãre de iure, & de facto: vel de  
facto tm̄: quia fequuta fuit nulliter inftitutio tene ergo quod vl-  
timo loco Ab. dixit q̄a verius. ¶ Et fic ex prædictis patet præ-  
fentatos fũe à patronis ecclefiafticis, fũe laicis, hñe ius ad rem,  
& non in re. & ita pulchrè & latè do. Fely. in d. c. cũ Bertoldus. i  
j. & ij. col. ¶ Et q̄ fit ius in re, & ius ad rem, clarè ponit Fely. ibidẽ  
in ij. col. in ver. quale aut ius. dicit enim per electionem electo  
acquiri ius præfentare, & ius adminiftrandi: fed non exercitium  
præfentare vel adminiftrationis. all. gl. ordinariam in c. quanto.  
lxij. dift. fed p̄ confirmationẽ, dicit nil aliud iuris acquiri electo  
nifi tantum exercitium, & adducit Butri. & Imol. in c. fuper his.  
de accu. dicentes per illum tex. ¶ per folam electionem acquiri  
electo ius in re, non ad rem, & debere intelligi ius in re in habi-  
tu ante confir: mationem: fed poft cõfirmationem, etiam quan-  
tum ad exercitium adminiftrandi in fpiritualibus & fpalibus, &  
fic in actu, quia illud exercitium quæritur per confirmationẽ:  
vnde ex ibi abundanter dictis per eum, cõcluditur ius in re rea-  
liter acquiri per electionẽ electo, fed nemo negabit maius ius  
tribuere electionem, quam præfentationem: vt omnes doc. in  
c. cum Bertoldus notant, ergo dicendum nullo modo præfenta-  
tum à patrono poffe acquirere ius in re, fed ad rem, & fic cõci-  
uẽ meum do. Gof. ¶ Et fi diceres, procedat hoc in præfentato p̄  
p̄fenti laicum: quia non potest plus iuris tranfferre, quam ipfe  
Ab. & vt dixit Ab. in d. c. cum Bertoldus. quem proximè retuli-  
mus, fed ipfe patronus non potest dare aliquod ius in re: quia  
daret ius fpirituale, quod in fe nõ est, nec illius est capax. vt in c.  
melfana & c. f. sacrosancta. de ele. & ideo dñi laicos ex grã fuffine-  
ri in iure pa. c. ij. hoc ti. tamen hæc non militant in patrono ec-  
clefiaftico, quia est capax iuris fpiritualis. c. cum cõtingat. de fo-  
ro compe. ergo præfentatio patroni ecclefiaftici, præfentim cõ-  
variare non poffit, vt nõ. in c. cum autem. hoc ti. que habet vim  
electionis, vt dixit ibi In. & Ab. tribuet non folum ius ad rẽ, fed  
in re. ¶ Ad hoc refpondeo & dico, hoc non fequi, Patronus ꝑ ꝑ ec-  
clefiafticus est capax huius iuris fpalis, & non p̄ variare: ergo  
fua p̄fentatio tribuit p̄fentato ius in re: nõ licet fit capax huius iuris,  
cum femel fit p̄fonus: hoc ius p̄fentandi adhuc ex grã habet, nam  
ante p̄miffionẽ huius iuris quis q̄ fuffet ecclefiafticus, & fun-  
daffet, & dotaffet ecclefia, nõ acq̄fiffet ius pa. in illa, fed poftq̄  
fupuenit hoc ius, ex quo iure nõ habuit merã electionẽ fpalẽ  
fed præfentationẽ, vt laici habebãt, vt latè diximus. s. in j. par. s.  
li. in j. q. prin. in iij. art. vbi diximus ius pa. effe ex grã, & in p̄-  
feno ecclefiaftico. ¶ Et hoc demõftrat, nõ fi p̄fonus ecclefiafticus  
hñet ius ex debito, ficut electores, eius p̄fentationẽ feq̄ref confir-  
matio, vt fequat electionẽ, p̄fupponẽdo p̄ folã p̄fentationem effe  
trãflatũ omne ius ip̄fentatũ: ficut p̄ folã electionẽ trãfferẽ om-  
ne ius in electũ, & p̄firmationẽ folũ p̄fentare exercitiũ adminiftra-  
tionis, vt pximè diximus in electo confirmato, fed q̄ tã in præ-  
fentatione p̄foni laici, q̄ p̄foni ecclefiaftici, fequit inftitutio ca-  
nonica. c. ex frequẽtibus. de infti. c. cũ ex inũcto. de har. ¶ Et in  
hoc differunt p̄firmatio & inftitutio: q̄ p̄firmatio folũ p̄firmat  
electionẽ, quã tribuerat omne ius: inftitutio vero dat plenũ ius  
præfentato q̄a ex præfentatione nullũ ius habebat præfentatus,  
nifi ad rem, & fic petẽdi inftitutio, quã omne ius tribuit, vt i  
c. autoritate. per Ab. de infti. & diximus latè fupra in j. par. huius  
fecundi li. in j. q. prin. in vlt. art. fi ergo præfentato per patronũ  
ecclefiafticũ cõpetit inftitutio, & nõ confirmatio ficut laico, er-  
go per præfentationem non acquiritur fibi ius in re, fed ad rẽ,  
vt laico. ¶ Et non obft. autoritas In. in d. c. cum autem. hoc titu.  
¶ Volentis præfentationem ecclefiaftici patroni habere vim ele-  
ctionis, quia non intelligitur circa omnia, fed folum circa illud  
vt non poffit variare præfentans, ficut nec poffunt electores. vt  
diximus in prox. præc. ij. art. huius. q. ¶ Et ideo do. Fely. in d. c. cũ  
Bertoldus. in prin. vbi æquiparat præfentationem patroni ec-  
clefiaftici & laici: quo ad hoc, vt præfentati dicantur habere ius ad  
rẽ, & nõ in re dũ dicit poft Egidiũ belleme. c. clu. Rote clxvij. dũ  
dicit illa verba, fi nõ est alteri ius quæfítũ, non effe intelligendũ  
de iure ad rem, quæfíto ex acceptatione: fecus de iure ad rẽ alio  
modo quæfíto, videlicet electione, aut præfentatione patroni  
clerici, vel laici, quafi dicat fũe vocetur electio fũe præfentatio  
patroni clerici, effe modus acquirendi ius ad rem ergo non in re  
nota prædicta: quia fape de hac conclufione mihi defertio, cũ  
¶ Obijciunt de dicta autoritate In. in d. c. cum autẽ. ¶ Volentis præ-

sentationem patroni ecclesiastici habere vim electionis: vt in-  
telligatur solum quo ad illud: quia nõ potest variare: non autẽ  
quo ad reliqua. & præfentim, quo ad hoc, vt tribuit præfentato  
ius in re, fed folum vt tribuit ius ad rem, vt proximè diximus.  
¶ Poffet tamen faluari opinio Gof. hoc modo ius in re poffe cõ-  
fiderari dupliciter, verè, & verifimilitudinariè, & verè duplici-  
ter etiam in habitu, & in actu, vt fupra diximus poft do. Fely. &  
hoc, competere folum electis in habitu atque equam confirmen-  
& in actu poft confirmationem. ¶ Similitudinariè vero poffit,  
mus dicere ius in re, effe membrum iuris ad rem, vt quamuis cõ-  
petat præfentatis folum ius ad rem, vt fupra est conclufum: ta-  
men refpectu præfentati præfentatione non mutabili, puta q̄a  
effe facta per patronum ecclefiafticum, qui non potest variare,  
vel per laicum qui licet poffit non variari: quia firmius ius ha-  
ber hic præfentatus, poffet dici eum habere ius in re certum ad  
inftar iuris in re, quod habet electus. ¶ Et fic dicemus, ius ad rẽ  
¶ Dupliciter poffe confiderari, vno modo, quando fumus in p̄-  
fentato certo, nulla variatione fequuta, p̄feno non valẽte, vt ec-  
clefiafticus, vel nõ effe, vt laicus, q̄ nõ variavit. & ifto cafu dicit  
talẽ p̄fentatũ hñe ius in re nõ verè, fed ad inftar iuris in re veri, &  
ita p̄cedat dictũ do. Gof. ¶ Aut fumus in p̄fentato, cuius præfent-  
atio accumulatiue poterit focia hñe. & ifto cafu dicemus hos  
raliter p̄fentatos hñe merũ ius ad rẽ, & fic petẽdi inftitutio, li-  
cet re vera oēs p̄fentati dicant hñe ius ad rẽ, vt proximè diximus.  
¶ Et p̄ prædicta mea cõclu. dicit Gay. in repe. c. fi. in xxij. col. de  
ele. li. vj. in ver. itẽ nõ habebat, p̄fentationẽ ¶ p̄foni non tribuere  
ius in bñficio, fed folũ aperire viã, & nihili fubftantiale tribuere  
quantũ ad titulum. all. Car. in cle. j. de fupplen. negli. præla. in xv.  
col. & c. pastoralis. poft prin. hoc ti. & Imo. fuper gl. de renun. fed  
idẽ Gay. ibidem in xlv. col. quærit, quid iuris competat præfentato,  
& dicit fibi competere non ius in re, fed ad rem, & all. Arc.  
in c. j. de infti. li. vj. Io. An. & doc. in c. dilectus. de of. leg. Ab. in c.  
pen. circa med. de poftu. præla. & in c. cum vos. in vlt. col. de of.  
ord. & Car. in c. qm̄. in fi. & in c. pastoralis. & in cle. j. in vij. q. hoc  
ti. vnde ibidem fubdit patronum etiam ecclefiafticum non poffe  
fe deftituere, fed folum inftituentem. alle. Card. in c. fi. de renun.  
¶ Hoc etiam ponit Pau. de cita. in hoc tra. in vj. par. in v. q. licet  
fit fignata. vj. dicit præfentato per præfentationem acquiri ius  
ad rem, non in re, & ideo patronum etiam laicum non poffe eũ  
reuocare, licet poffit accumulare alterum. ¶ Reperi poftmodũ  
do. Roc. in hoc tra. in verbo, ius in iij. q. quærentem in fpecie, an  
per præfentationem tranfferatur aliquod ius circa beneficium  
in præfentatum, & dicit doc. effe folitros dicere q̄ non: quia præ-  
fentatio effe quoddam inchoamentum feu præambulum ad ob-  
tinendum inftitutioem epifcopi, & fic ipfam ius. c. quod autẽ.  
ibi inchoatũ & c. hoc ti. & ita nõ etiã Abb. & doc. ibi. & firmare  
idẽ Abb. in c. ij. & in c. nobis. hoc ti. & in c. quanto. in ij. col. & in  
rubr. de iud. poft In. & in c. qd̄ ficut. de ele. & in c. ij. in fi. de con-  
cef. præb. ¶ Dicit tñ aliter fuiiffe loquutum ipfum Abb. in d. c. cũ  
Bertoldus. in ij. col. in ver. opponere fecundo. dum concludit præ-  
fentatũ nullũ ius hñe in beneficio: ¶ fed bene hñe ius ad peten-  
dũ illud beneficium, vel faltem implorare officiũ fuperioris, perfe-  
uerante patrono in eadẽ voluntate: p̄ tex. ibi in c. glo. iij. p̄feno  
vero variãte ãt p̄fentatũ fẽdo loco hñe aliqual ius, q̄a eps poffe  
tillũ fm̄ admittere fpreto primo. & dicit Fely. fuiiffe ibi fe-  
quutum Ab. fimpliciter. & idem dicit cõcludere in effe cõclu. Lap.  
all. fua. vij. præfentatus. in vlt. col. fol. iij. & d. Card. clarus quem  
s. retulimus in cle. vnica. in prin. in ij. opp. de fup. negli. præla. vbi  
dicit hoc procedere, etiam in præfentatione, quã habet vim ele-  
ctionis. f. quã fit per patronum clericum. adducit etiam eundẽ  
Car. in c. pastoralis. in j. col. dũ dicit præfentato non tribui ius, re  
fpectu tituli, & in c. quoniam. in x. q. & in c. quod auren. in j. no.  
hoc ti. dicit etiam hanc conclu. In. & Ab. eius verba commenda-  
dere in c. dilectus. de of. leg. dum dicit per præfentationem acq-  
ri ius præfentato ad beneficium, per electionem vero ius in be-  
neficio. & idem velle Ab. in c. quod autem. in ver. oppono con-  
¶ Limitat tamen, vt p̄-  
fentatus habeat ius ad beneficium, & fic ad rem, poftquam ac-  
ceptauit præfentationem, prius autem non dicitur p̄prie habe-  
re ius etiam ad rem fm̄ Cal. cõ clxvij. præfentato. hoc tit. de quo  
nos diximus latè. s. in j. & ij. præc. art. fubdit etiam ibi Roc. fore  
notandum tale ius ad rem habere præfentatum, quamuis p̄fen-  
tatio non fuerit admiffa ab eo cui facta effe fm̄ Bal. in reitorio  
fuo iuris ciuilibi & canonici, in verbo, p̄fentatus. ver. ij. q. nos dice-  
mus eius fingularia p̄ tex. in d. c. cum Bertoldus. & ita refideri  
Roc. Tu adde p̄ conclufione noftra p̄his articuli illam ãt tenere  
Car. i. d. cle. j. i. prin. in vij. q. in iij. col. hoc ti. & Bal. in d. c. cũ  
Bertoldus. & Ab. in difp. inci. Augerio in xj. col. in ver. ij. adduco,  
& etiam in c. q̄relã. in ij. col. in fi. pen. no. de ele. & in rub. de iud.  
in pe. col. & fummã directorij iuris. hoc ti. s. xxij. Rota. clxj. p̄feno  
nus ex

aus excommunicatus. & c. ex xvij. vbi est quis presentatus. hoc est in antiquis. & Lap. all. xvij. fol. ij. vbi omnes predicti concludunt presentatum ex presentatione patroni siue ecclesiastici, siue laici acquirere ius ad rem, & non in re, & ita tene.

¶ Nonus art. v. q. prin. ij. par. ij. Libri.

1 **¶ Matrimonium de presenti contrahitur per electionem, non sequenda etiam confirmatione, secus de presentatione.**

2 **Sponsalia contrahere potest septembris.**

3 **Matrimonium carnale solo consensu contrahitur.**

4 **Institutus renuntiare non potest siue instituenti.**

**Et ex** Prædictis apparet decisio. ix. arti. an p presentatione contrahat matrimonium de presenti inter ecclesiam & presentatum et ipso acceptate, an solum de futuro, & breuiter dic per electionem et confirmationem non sequuta, quia tribuit ius in re, sicut in habitu dicitur matrimonium de presenti: & per confirmationem in episcopo per consecrationem consummat: vt non in c. qm. s. porro. vt lit. no. pre. de elec. c. cu inter. p. pntatione vero non: quia cu non tribuat per ea ius in re, sed ad rem, vt in px. prac. art. diximus non dicitur dicitur matrimonium de presenti sed de futuro. vt Lap. voluit all. vij. incip. pntatus. in j. col. fol. iij. & hoc idem voluit ipse Lap. alle. lxxv. casus talis est. in iij. col. fol. xxvij. vbi dicit ideo septembris potest pntare, sed non eligere, quia non dicitur hit spuale de presenti, sed de futuro. & all. c. eo. de elec. li. vj. q. de pupillo valere pntare, ex quo dicitur spualia, & non matrimonium spuale de presenti diximus et. s. in j. par. huius. ij. li. in ij. q. princ. in ix. art. & in ij. q. diximus par. in xij. xiiij. xv. arti. & hoc et pulchre tenuit Cal. in d. ix. populus. hoc ti. fol. lxx. q. septembris potest sponsalia dicitur. c. lras. c. accessit. de despo. impu. c. j. eo. ti. li. vj. ita & sponsalia in matrimonio spuali, & non de presenti: & ibi late per eu. Si eni vt Ab. dicit in d. c. cum inter canonicos. in vj. no. p. electio non dicitur coniugium spuale inter ecclesiam & electum, & necessario ad perfectionem illius vinculi non requiritur confirmationem vel consecrationem: sed dicitur matrimonium ex solo consensu eligenti, & electi, & per confirmationem subsequente solum illud vinculum effici ratum: quia non poterit amplius electus renuntiare sine superioris consensu: vt in c. ij. de transf. prela. & per consecrationem dictum coniugium consummatur: vt in ca. fi. de transf. prela. q. quemadmodum inter virum & vxorem ex solo consensu contrahitur matrimonium carnale, vt in c. sufficit. xxvij. q. ij. & in c. fi. de sponsa. duorum ita dicitur in coniugio spuali, na canonice eligendo tenet locum ecclesie, vt in c. requisisti. & in c. relatu. de testa. si ergo in pntatione ista non concurrunt, sed est actus nimium leuis, & versus consensus non debetur, nisi in institutione, & solum est via ad matrimonium spuale, vt in prac. art. diximus. ergo necesse est concludere pntationem pntorum, siue ecclesiasticorum, dicitur solum spualia de futuro, quia per ea non datur ius in re. vt proxime diximus. sed totum ius datur in institutionem per illa. ergo sponsalia de futuro, transferunt ad matrimonium de presenti, & sic institutio duo operabitur matrimonium de presenti per consensum suum, & pntati, & sic faciat coniugium ratum quia non poterit institutus renuntiare sine institutione. c. admonet. & c. qd in dubiis. de renun. & facit. c. cu ex iniur. de. de har. & sic non sufficeret renuntiare institutus beneficio in manibus pntorum: vt in dictis iuribus probatur. & dicemus deo duce in iij. li. in v. q. prin. in ix. art. consummatio vero matrimonij huius spualis fiet in hoc casu, cu adipiscet actualē possessionem beneficii: & ipse administratio: ex quo in istis non cadit consecratio.

¶ Decimus art. v. q. prin. ij. partis. ij. Libri.

1 **¶ Presentatus et institutus a quo consequatur maius ius, a patrono presentante, vel instituyente. Et nu. 2. 4.**

2 **Patronus non potest totaliter presentationem reuocare, sed variare cumulatim presentando.**

3 **Præsentationis causa potior est, quam institutionis.**

4 **Patronus dicitur quasi pater.**

**Apparet** Etiam ex superscriptis decisio decimi articuli, quod fungat maiori prerogatiua presentatus vel institutus, & sic presentatus, & institutus, a quo consequatur maius, a patrono presentate, vel instituyente. & Ab. in c. in lateraneis. de pb. dicit pinguius ius habere episcopo in beneficio, quod presentatum, & idem tenet Pau. in trac. de sed. vacan. in v. q. ij. par. vbi vult plus iuris habere instituyente presentate, & presentatum presento variare, duos accumulatiue presentando: quia ipse habet optare quem instituat, & idem vult Rota. elxxix. sufficit presentato, hoc ti. in nouis. vbi vult sufficere presentato agenti possessore ad petitorum coloratum docere de institutione: licet non doceat de presentatione, quod modicum iuris confert. all. c. dilectus. de of. leg. & idem vult Rota. ccccxviii. infra tps. hoc ti. in j. col. in antiquis. Do. Fely. vero pulchre. i. c. cu venerabilis. si. xij. col. in ver. considera et. de exce. fatei maius ius tribuere institutionem, quod presentationem: sufficit tamen quilibet, cui daret optio, magis

eligere facultate presentandi, quod instituendi. na ad voluntate presentatus, presentat ecclesie: & ipse est qui potest dicere, presentato opus manuum tuarum tu es, poterat. n. presentare quem volebat: sed episcopus non poterat quem forte voluisset instituere ita Fely. vbi. s. quem simpliciter sequitur Roc. in hoc trac. in verbo, honorificum. in xlv. q. ¶ Pau. de cita. ve ro in hoc tra. in vj. par. in xxxiii. q. dum alle. tex. in c. dilectus. de of. leg. volentem plus iuris habere in concessione quam in presentatio presentum: propter quod dicit ibi Ab. plus iuris acquiri ex institutione, quam ex presentatione. Pau. dicit, quia multi casus datur in contrarium, ideo sibi vult ista esse, sicut excedentia & excessa na in c. j. de insti. lib. vj. plus est presentare, quam instituere: & ideo. c. sed. vaca. non potest presentare: tamen potest confirmare ratione, de qua ibi videmus, fieri presentationem non potest presentatum reuocari totaliter: sed solum variare accumulatiue presentando. c. qd aut. c. cu aut. & c. pastoralis. hoc ti. & tamen institutio facta per episcopo sine presentatione, totaliter reuocatur ad petitionem presentum. c. decernimus. xv. q. vij. & sic institutio presentis ius in beneficio reuocabile, presentatio ius ad beneficium irrevocabile per presentum, vbi ista excedentia contingit adiuuante ex variis rationibus, per apparet ex casibus presentatis, & aliis, qui dari possent sed re vera hæc vltima instatia non bene procedit, quia non fuit vera institutio sine presentatione, sed posset induci ista instatia hoc modo contemptum presentationis esse tanti effectus, vt annulleret institutionem, per d. c. decernimus. ¶ Tu ex omnibus superscriptis concludi in re iustitiam, plus iuris, imo totum ius presentato conferre per institutionem, & quasi nullum ius nisi ad rem, & sic ad petendam institutionem per presentationem presentari presentato, vt late diximus. s. in vij. art. vnde querendo quod ius magis tribuatur presentato ex presentatione vel institutione, sine dubio dicendum est ex institutione, & etiam honorabilius ius presentari, & maior prerogatiua, quicquid dixerit Roc. vbi. s. fundans se super dictis Fely. si vero querimus, quare sit causa potior perueniendi ad beneficium, presentatio vel institutio: & non est dubium potior rem causam esse presentationem: quia ab ea dependet institutio sine illa enim institutio procedere non potest: per d. c. decernimus. ideo sicut patronus est fundamentum iuris presentati, & dicitur presentatus quasi pater, quia deducit ecclesiam de non esse ad esse, vt diximus. s. in j. par. j. li. in ij. q. prin. in j. art. sed tamen consecratio datur sibi totalem spiritualitatem, vt de conse. eccl. vel alt. per totum. ita & presentatio est fundamentum institutionis, quia per eam peruenitur ad institutionem, quare tribuit presentato omnne ius. vt supra diximus. in aliquibus autem sunt tanquam excedentia & excessa: vt dixit Pau. de cita. vbi supra. quare poteris per te considerare, quia parue sunt villitatis. & pro isto articulo faciunt quare diximus s. in j. par. huius secundi. li. in j. q. prin. in iij. arti. dum tractauimus, an presentatio sit donatio.

¶ Vndecimus art. v. q. prin. ij. partis. ij. Libri.

- 1 **¶ Presentatus ante institutionem an lucretur fructus, & possit administrare bona ecclesie.**
- 2 **Presentatus ante institutionem non debet administrare.**
- 3 **Electus non potest administrare sine confirmatione. Et nu. 7.**
- 4 **Presentatus, non institutus, an fructus beneficii petere possit ante institutionem.**
- 5 **Extensio non fit in poenitentibus.**
- 6 **Dispositio c. avaritia. de ele. li. vj. locum habet in presentationibus clericorum, seculatorum, ex privilegio, ad dignitates, secus in beneficiorum presentationibus non ad dignitatem.**
- 7 **Presentatus administrans ante institutionem etiam in beneficiis simplicibus ipso iure debet esse priuatus iure quod habet ad rem.**
- 8 **Consecratio an possit induci, vt electus in minoribus beneficiis, administrare.**
- 9 **Consuetudine induci possit, vt presentatus a patrono ecclesiastico, non solum possit administrare ante institutionem, sed etiam vt nulla requiratur superioris institutio.**
- 10 **Electus nondum confirmatus an et quando possit administrare bona ecclesie.**

**Sequitur** Etiam ex superscriptis decisio. xj. arti. presentatus non institutus lucretur fructus, & possit administrare bona ecclesie, & si hoc facit, an perdat omnne ius quod habet: puta ad rem, & sit intrusus. & sic an. ca. avaritia. de ele. li. vj. habeat locum in presentatis sicut in electis. Lap. in all. sua. vij. dicit lo. Cal. consuluisset, quod sic ita fuisse presentatum: & tamen nihil allegat. ¶ Domi. vero in d. c. avaritia. in vlt. col. dicit pro Lap. facere notata in c. fi. tam per gl. quam per doc. super illa. de ele. lib. vj. vbi concluditur iura loquentia, de elec. includere etiam presentationem, quando materia super qua disponitur, congruit etiam presentationi, sed presentatus non debet administrare ante institutionem, arg. c. pastoralis. & c. qd autem. cum si hoc ti. ergo & c. Mouerur etiam, nam ratio. c. quod autem. de ele. quæ est, quem non debere a seipso assumere honorem, fortius concludit in presentato, quam in electo: quia plus iuris consequitur quis per electionem, quam per presentationem: Lamber. de iure patro. ¶ 4 arg. c. di

# Cæsar Lambertinus Episcopus

arg. c. dilectus. de of. leg. ¶ & tñ electus nō pōt administrare sine confirmatione, ne dicat sumere honorē: fortius ergo includet pñtatis. & ad idē pōderat tex. in d. c. avaritiæ. in ver. nōnulli. qui vñ includere assumptos ad regimē ecclesiariū. ¶ Tñ dicit dñm facere idē tex. qā ī parte dispositiua loquitur tñ modo de electis ad dignitatē: sed in dignitatibus pñoni laici nō pñtāt. c. sacrosan. & c. messana. de ele. sed melius allegasset. c. nobis. hoc tit. & nos diximus latē. §. in j. par. huius. ij. li. i. v. q. prin. i. j. art. ergo vñ illum tex. ī pñtatis nō hñe locū: vñ licet rō iuris antiq̄ habeat locū et ī pñtatis, cū tñ illud ius nouū. d. e. avaritiæ. dispositiue exprimat tñ de electis ad dignitatē. & poenā nouā iponat, nō vñ hñe locū ī pñtato ad inferiora bñficia. arg. c. statutu. de ele. li. vj. & reg. ī poenis. de reg. iu. eo. lib. Postea dñicus dicit se credere posse cōcludi dispositionē. d. c. avaritiæ. hñe locū et ī pñtato, qñ esset pñtatus ad dignitatē & pñonos clericos, si aut fieret pñonos laicos hñes ius pñtati ī dignitatib⁹ ex priuilegio, dicit adhuc idē esse. p. no. per lo. An. i. c. si. de ele. li. vj. & p. gl. i. c. sciēt cū. ti. eo. ti. & li. & p. Pau. i. cle. j. de ele. si vero pñtatio fieret ī bñficio nō sonāt ī dignitatē sine pñonosis clericos, siue pñonos laicos, nō purat hñe locū poenā illi⁹. c. avaritiæ. cū ī parte, ī quā poenā imponit, de dignitatib⁹ tñ loquat, sed hñe locū poenā. c. qualiter. de ele. & ita residet ibi Dom. Gay. aut ī repe. c. si. xl. v. col. in si. & ī seq. de ele. li. vj. dicit pñtatu, nō īstitutu, ante institutionē nō posse petere frucl⁹ bñficij. all. loā. an. i. c. cū dilect⁹ in pe. col. de iure pā. qā nō habet ius in bñficio. all. Imo. i. cle. vnica. de renū. sup verbo, dispositionē. ne ius administrati d. i. c. cū Bertoldus. i. pe. col. de re iud. & Car. & Be. nē. caprā. in c. qd̄ aut. hoc ti. imo si ingerat se administrationi, p. dit omne ius qd̄ habet ex pñtatiōe, fm Car. i. c. cū iā dudū. in ij. col. de pñ. & in c. nosti. & in c. quatr. de ele. & doc. i. d. c. avaritiæ. & Hol. in summa huius ti. §. si. ver. poena q̄. & ideo pñtatu posse hoc opponi. Sed idē Gaye. ibidē in xlviij. col. i. ver. itē pñtato videri pcedere curā epaliū. all. Pe. de anc. in c. vno. circa fi. de ca. mona. li. vj. & sic in hoc vñ velle ex sola pñtatiōe posse administrare pñtatu, & sic idē qd̄ proxime dixerat. ¶ Supuenit. d. Roc. in hoc tra. in verbo, honorificū. in xxxix. q. & qñt de hoc & refert Lap. in d. all. viij. cōcludentē. d. c. avaritiæ. hñe locum in pñtato ex identitate rōnis subiciētē ita se hñe cōem obseruatiā. & ita cōsuluisse Cal. & d. Cārinum de Bononia: & ita fuisse pñunciatum. ¶ Tñ cōtrariū dicit vrgere regulā vulgatā in poenalibus nō fieri extēsiōe. Sed tenēdo opi. Lap. dicit se tñdere, pñtatiōe nō det. gl. in si. in c. sciāt. de ele. lib. vj. q. dicit, pñtatiōe illius cal. cet poenalē, qā tamen est fauorabilis ecclēie extēdi de electione ad pñtatiōe. & ita et dicit facere gl. in c. si. de ele. li. vj. ex quo dispositio illi⁹. c. est fauorabilis ecclēie, adducit et gl. multū nota tā. à doc. in aut. facta. C. si aduer. vñ. dispositio illius loquerē de cōtractibus quibus poenalē extēdi etiā ad quasi cōtractus, & ad iud. & rō est, qā fauet animā, & ita etiā ipse Roc. cōcludit ibi. ¶ Certē cōclusio facta p Dom. mihi placet. vñ dispositio. c. avaritiæ. habeat locū et in pñtationibus clericorū seu laicorū ex priuilegio ad dignitates: qā ita re vera loquitur ille tex. in pñtationibus vero beneficiorū nō sonatiū in dignitatē, nō hñe locū dispositio illi⁹. d. c. avaritiæ. sed poenā. c. qualiter. de elect. qā in hoc casu idē cōsētib⁹ in pñtato qd̄ in electo: ex quo in vtroque casu militat eadē rō, imo maior, qā vñ apparet ex his q̄ diximus in viij. pce. art. elect⁹ haber ius in re, pñtatus ad rē, & vñ apparet in ix. pce. art. elect⁹ pñtatiōe mīmoniu⁹ de pñenti cū ecclēia, pñtatus tñ spōsalia de futuro: ¶ & qā elect⁹ nō dū pñtatus administrare nō pōt bona ecclēia. d. c. qualiter. & ibi gl. of. & doc. c. cū in cūctis. cū gl. c. nosti. c. nihil. & vbiq; p doc. de ele. c. cū iā dudū. & ibi gl. de pñ. ergo nec pñtatus administrare pñtatiōe institutionē, qñ incidat, si est dignitas ī poenā. d. c. avaritiæ. siue administrauerit pñtatiōe, siue pñtatu, siue in totū: vñ ibi. q. poena est priuatio oīs iuris acq̄siti ipso facto incurfa, & si nō sonat in dignitatē administrādo, sit priuatus iure acq̄sito: & sic si administrauit pñtatus ante institutionē, siue in tpalibus, siue in spālibus, q̄ cū que sint beneficia, pñtatiōe veniat priuatus illo iure ad rē, qd̄ ex pñtatiōe acq̄suerat. ¶ Imo plus dicerē ipsum pñtatu administratē ante institutionē etiā in beneficiis simplicibus debere esse priuatiū ipso iure dicto iure, qd̄ habebat ad rē, vñ maiore poenā incurrat q̄ elect⁹ ī hoc casu: qā si elect⁹ administrat, habebat ius ī re, vñ dixim⁹ in d. viij. art. imo habet administrationem in habitu, licet nō in actu, vñ ibi diximus. & etiā do. in d. c. avaritiæ. in iij. col. in ver. nota ex ista gl. q̄ elect⁹. & ideo in pluribus casib⁹ etiā ante confirmationem administrare potest: vñ diximus ī electo cōcorditer remoto à curia Romana: vñ ī c. nihil. & ibi gl. & doc. & hoc et pñtatiōe cōsuetudo: vñ ibi. & plures alios casus accumulat Firma. i. loco. p. x. all. & hñc administratione permittitur electo & non confirmato, quia semel habet ius in re: pñtatus autē ex quo nullo modo habet ius in re: arctius si administraret in spiritualibus, vel in temporalibus per se, vel

per medias personas, in totum vel partem, siue sit pñtatus ad dignitatē siue ad bñficiū, inferius semp̄ admitterē p̄terēdi se īstitui ipso iure, & sic ius ad rē, qd̄ ex pñtatiōe acq̄suerat: & licet hoc fit nouū, & nunq̄ dictū, nec fit ius talē poenā ipōnēs, nec p nos ipōni deberet, iuxta no. gl. si. fi. i. c. si. hoc ti. cū dico hoc esse exp̄sum in iure, saltē in psequentiā. sape em̄ diximus. §. in j. par. huius scđi. li. in ix. q. prin. dū ibi tractauimus de multis criminosis, an pñtatiōe possent, & quis alig essent irriteriti aliquo crimine, p qd̄ nō essent priuati ipso iure bñficio: sed veniret priuati: nihilominus fecimus reg. ibi nō debere admitti in pñtatiōe: & hñi p̄ inabili ipso iure, vt euitemus illud, turpius eiicit & c. c. quomadmodū. de iure iu. vt hñc reg. posuimus in d. ix. q. prin. in pluribus art. sic & in casu nō, tñ rōne, qā magis delinq̄ pñtatus q̄ electus administrādo: tñ qā si bñ venit priuatus. iuxta c. qualiter. debet reputari, p priuato ipso iure vt nō instituat: cogita tñ qā nouū. Et q̄ ipso iure sit priuatus et pñtatiōe, pbat: nā negari nō p̄tillū nō hñe titulu, cū nō sit institutus. c. ij. de insti. nec etiā ius in re. vt diximus. §. in p. viij. art. vñ administrādo efficit intrusus, iuxta latē dicta p Dom. in c. pp. in vlt. col. xix. dif. & latissime p Fely. in c. in nra. in viij. col. de recri. si intrusus, ergo priuatus est in iure p. ipso iure, vt est tex. & ibi oēs doc. in c. iū iam dudū. de pñ. & ī specie In. loquēs de pñtato in c. quatr. & qñ. el. ij. de accu. imo si cū institutiōe sine edicto incurrit ipsas poenas. c. avaritiæ. & c. quatr. & vñ hñe titulu, & nō est absolute pñtatus, vt vult gl. in verbo, inanes, in c. si. de ele. li. vj. quāto magis debet incurre. re ipsas poenas semp̄ ipso iure, qñ solū pñtatus administrat et apparentē institutionē nō hñtē. & dixit Ab. in p. cvj. in ij. vol. talē intrusus dici furē & latronē. & illā ecclēia vacare: & ideo qd̄ nō p̄scribi. ¶ Sed bñ dicerē audacter qd̄ cōcludi doc. in d. c. nihil. ex cōsuetudine posse induci in beneficiis minoribus electū posse administrare: imo plus tenere bñficiū abq̄ pñtatiōe, nullo modo posse habere locū in pñtato p pñono, intelligi laicos, qā viderent ab illis hñe ecclēias qd̄ et p cōsuetudinē induci nō p̄t: vt no. in c. p̄trea. & c. cōsuluit. hoc ti. & diximus. §. in iij. q. prin. huius partis. in v. art. & no. in c. si. hoc ti. & suo loco dicit, qā videre t cōferre ecclēia laicos, qd̄ facere nō pōt: vt teti gimus. §. in iij. q. prin. huius partis in j. par. huius. ij. li. in j. q. prin. huius partis in j. art. & latius in j. par. huius. ij. li. in iij. q. prin. huius partis in j. art. & latius in j. par. huius. ij. li. in j. q. prin. in viij. & viij. art. ¶ Si vero loqueremur de pñtato à patronis ecclēsiasticis, tunc dico posse consuetudinem inducere, non solum, vt administrare possit pñtatus ante institutionem, sed etiam vt nulla requiratur superioris institutio: vt latē diximus. §. in j. par. j. li. in ix. q. prin. in ij. art. dū loquuti fuimus de beneficiis procedentibus de sacerdote in sacerdotem ciuitatis Trani in vltimo fundamento partis affirmatiue: ex quo pñtatus haberet hoc ius à capace. c. à patrono clerico vt ibi. & hñc etiam tetigimus. §. in d. iij. q. prin. huius partis in v. articulo. ¶ Et an & quando electus nondum confirmatus, possit administrare bona ecclēia, vide in locis. §. all. & pulchrē per Firma. in tra. de episcopo. in iij. par. ij. q. prin. ij. li. in iij. q. vbi etiā ponit, quid in papa, quid in imperatore, & quid in rege. & in iij. q. ibidem ponit, an electus possit administrare p̄tate. lite contra electionem, & ibidem in v. quā p̄tate, an metropolitanus confirmatus possit administrare bona ecclēia ante receptum pallium, vide ibi.

## ¶ Duodecimus art. v. q. prin. ij. partis. l. j. Libri.

1. Presentatus an possit administrare bona ecclēia pendente lite sibi mota contra pñtationem.
2. Electus ad officium, p̄ illud psequi, si incepit, alias non pendente lite sibi mota contra ipsum de officio.
3. Presentatus post institutionem, potest bona ecclēia administrare, Et quid, si ab instituente fuerit appellatum. Et nu. 4. & 5.

**Et ex** Cōclusionē facta in p. art. de edict. xij. & vlt. art. hñi⁹. v. q. prin. an pñtatus ante institutionē vñ post pendentem lite mota, pñtatiōe vñ institutionē maxime p appellatiōe possit administrare bona. & tex. est. c. i. i. i. titur. el. ij. de appe. q. sic, si pacificā ecclēia possessionē acq̄suerit, vt no. in d. c. nihil. de ele. ¶ Tu aduerte ad titulu huius art. qā habet duo mēbra: Prīmū an pñtatus possit administrare bona ecclēia: p̄tate. lite sibi mota pñtatiōe: & huic q̄sito nō quadrat rñtio, q̄ sic, si pacificā ecclēia possessionē acq̄suerit, qā cū ante institutionē nō possit bona ecclēia pñtatiōe administrare: vt in p̄tate. art. diximus. multo magis nec possessionē ecclēia habere: quia cum pñtatus non possit clericō ecclēiam cōtēre, nec bona ipsius ecclēia administrare, vt in c. p̄trea. el. j. hoc ti. ita nō poterit nec per aliū hoc fieri facere, nec pñtatum p̄tate, ergo inanis est hic art. quo ad primū eius mēbrū, nisi restringerē illud quādo esset p̄tate pñtatiōe.



presentatus à patronis clericis, qui haberent ex consuetudinē ex sola eorum presentatione transferri in presentatū omne ius, vt sine instōne possit administrare: & possessionem ecclesie adipisci: vt diximus ante fi. pxi. pce. arti. & ita isto membro intellecto pcederet rñsio: licet in electo possit multiplex pcedere, & de electo loquitur Firma in d. trac. de epō. in iij. lib. in iij. parte. ij. prin. partis. in iij. q. 7. qd dicit facere p pñte ciuitatis: qd ad officium electi, pōt psequi officium si incept, als non pēdente lite d ipm mota de officio: vt in Spe. de cēs. §. pe. ver. pone. vij. imo nō debet mit ti in possessionem pēdēte lite mota d electionem. alle. lo. Andr. in addi. ibi qd dicit fore norandum: ¶ T Scdm membrum huius articuli est, si lis pēdet post institutionem, & ad hoc quāsitum quadra: rñsio qd instōne sequuta pōt institutus habere possessionem: & ideo poterit administrare, si pacificam possessionem acq̄uerat. ¶ Sed dubium est qd si ab instōne fuerit appellatū? & nō est dubium nō posse adipisci possessionem p institutū, qn p appellationem nō suspendat, & ideo gl. in verbo, q̄firmet. in d. c. avaritiā. de elec. libr. vj. quarit, qd si electus q̄firmatus, à cuius cōfirmatiōe est appellatum, administrauerit bona ecclesie: appellatione pēdente, an incurrat pōenam. d. cap. avaritiā, & dicit fuisse disputatum & terminatum Bononiā talem administrato rem in currere dictam pōenam p l. reus. §. d. quem. ff. de mune. & hono. & hoc dicit pcedere, nisi talis esset appellatio quā nō teneret. & ita dicit fore intelligēdum. d. c. q̄firmatus. el. ij. de app. super qua gl. doc. & p̄fertim Domi. in iij. col. dicit esse veram, cum cōfirmatio sit in iudicio, quo casu habet vim diffinitiuā. Secus, si extra iudicium, & sic soluit p̄riū c. q̄firmatus, & subd. r. ibi Domi. post Lap. quantum ad appellatē ipm nō posse dicere cōfirmationem fore iudiciale: & habere vim diffinitiuā, cū ipse appellans nō fuerit in iudicio, nec fecerit vocare partem in iudicio, & sic quo ad se censēbit extrajudicialis: sed quo ad q̄firmationem, & q̄firmatum, pōt dici iudicialis: & ideo nō posse appellatē suam appellationem impedire q̄firmationis effectū. f. possessionem, vt in d. ca. q̄firmatus. vt ibi latē p eos. ¶ Tu verò cōclude ex quo in pcedē. art. q̄clusimus. d. c. avaritiā. habere locum etiam in presentatione, ergo etiam sequuta instōne, si talis fuerit appellatio ab instōne, quā impediret possessionem: quia ita esset, ac si nō esset institutus, incidere in pōenam. d. c. si verò, nō est talis appellatio, quā impediatur possessionem, si institutus remanet in possessione, poterit administrare absq; metu illius pōene. vide tñ circa hęc vltia latē doc. in d. c. avaritiā. sup. d. gl. ad quorū dicta me i hoc remitto: nolo illā materiā trāsp̄lāre licet mēbrū meli⁹ fuisse situatū in iij. par. hui⁹. ij. li. i. materia instōnis. sed volui illud hic apponere, ne diuiderē dispositio. d. c. avaritiā.

Ex omnibus

Dictis in supra scripta. v. q. prin. & ei⁹ xij. arti. collige q̄clu. post factam, p̄ntationem p̄ p̄sonam p̄ntatum habere illi cōsentire, ad hoc vt p̄fecta sit p̄ntatio: & ita q̄sequi ipsius fructus: p ea, q̄ diximus. §. in ij. arti. ¶ Declara hęc q̄clus. cōsensum seu acceptationē p̄ntati sufficere ē tacitū seu tacitā, qn est p̄ns presentatus, & permittit se p̄ntari: si verò est absens requir̄ acceptatio exp̄ssa vt diximus in d. j. artic. ¶ Declara ij. d. q̄clu. int̄tatum requir̄ acceptationē p̄ntati, q̄ p̄ntatus nō habebit ius ad rē nisi acceptauerit p̄ntationē: vt diximus in d. j. art. in prin. ¶ Declara iij. d. q̄clu. h̄mōi acceptationē faciēdā p̄ presentatū posse interuenire ē post p̄ntationē absq; reiteratiōe actus p̄ntatiōis: p ea q̄ diximus in d. j. ar. versus fin. in versic. sed hic eaderet. ¶ Declara. iij. d. q̄clu. h̄mōi acceptationē p̄ntationis debere fieri p̄ presentatū tacitē vel exp̄ssē infra t̄ps datū à iure p̄sonis ad p̄ntandū: & post dictū t̄ps nō valere: & sic t̄ps vnus mēsis datū: p c. §. sit. de elec. libr. vj. electio ad acceptādum electionē nō habebit locū, nec añ lapsū t̄ps dari ad p̄ntatū. nec post: & ideo oīno acceptationē esse faciēdam infra dictū t̄ps datū ad p̄ntan. vt latē diximus. §. in ij. ar. ¶ Restringe mō hęc decla. pcedere tā in p̄sono laico, q̄ eccl̄astico p̄ntatē: nisi p̄ntatio facta fuisset p̄ p̄sonū eccl̄asticū multū ante t̄ps semestre: quia presentatus p eum non expectabit acceptationē facere vsq; ad finē semestris, sed p mēsem t̄atum: ex quo variare nō pōt: & hoc est vtile eccl̄ie, vt nouiter cōsiderauimus in d. ij. art. in ver. aduertē mō si poterit. cū pluribus seq. ¶ Declara. v. d. q̄clu. q̄ si presentat⁹ haberet plures p̄ntationēs, nō poterit oēs psequi: sed tenebit aduersario instāte vnā ipsarū eligere, iuxta dispositionē. d. ca. vt qs duas. de elec. libr. vj. & sic vnā ipsarū acceptare: vt diximus in iij. art. ¶ Restringe hęc decla. pcedere in p̄ntatiōibus factis p̄ p̄sonos laicos vel eccl̄asticos p̄ntatibus iure collegij, & sic vñ: sed in p̄ntationibus iure particulari non habebit locū dispositio. d. ca. vt qs duas. nisi esset facta p̄ penitus d̄dicentem p̄ntationis: vt diximus in d. iij. art. versus fin. ver. aut loqmur. ¶ Declara. vj. d. q̄clu. presentatum nō solum debere, sed aliqñ posse cōpelli acceptare p̄ntationem fauore eccl̄ie vel publico: iuxta ea, q̄ diximus in xij. art. & in loco ibi remisso. ¶ Amplia mō primo,

d. q̄clu. presentatum, nō solum debere acceptare p̄ntationē: sed etiam posse absq; labe simoniā: & vitio ambitionis presentanti gfas reddere: imo vt euitet vitium ingratitudinis, ad hoc tenet: vt diximus. §. in v. art. ¶ Restringe hęc ampli. q̄ quāuis presentatus possit agere gfas, & esse gratus presentati, nō tamē pōt imponere censum ecclesie illi soluendum: & si hoc fecerit, poterit puniri, vt simoniacus, & alienans res ecclesie: vt diximus. §. in vj. articulo. ¶ Restringe hanc restric. q̄ quāuis presentatus nō possit dare aliquid t̄pale presentati, nihilominus si erit modicum, attenda qualitate vtriusq; dicitur potius gratitudo, q̄ simonia: vt diximus in prin. d. vj. art. ¶ Amplia sc̄do. d. q̄clu. in tantum acceptatione p̄ntati perficere p̄ntationem, q̄ tunc ex illa oriunt̄ fructus & effect⁹ p̄ntationis, de quibus diximus. §. in vij. arti. ¶ Limita modo primo. d. q̄clu. sic declaratam & ampliatam pcedere quo ad perfectionem p̄ntationis, vt in ea nō tantum per illum tribuat̄ p̄ntato ius in re: sed etiam ad rem: siue patronus presentans sit laicus: siue eccl̄asticus. per ea quā diximus in vij. art. latē. ¶ Restringe hanc limi. presentatum nō habere ius in re sed ad rem, strictē, sed large pōt dici presentatum à p̄sono eccl̄astico: & etiam laico nō variante habere ius in re: vt diximus in d. vij. art. in versic. possit tñ saluari. ¶ Restringe sc̄do. d. limit. presentatum habere ius ad rem postq̄ acceptauit p̄ntationem: quia si illa nō acceptauit, etiam ius ad rem nō habebit, donec acceptet. vt diximus in d. vij. art. versus fin. in ver. limitat tñ. ¶ Declara modo istam limi. presentatum habere ius ad rem etiam p̄ntatione adhuc non admilla p̄ superiorem: vt diximus in d. vij. art. versus fin. in ver. subdit etiam. ¶ Limita sc̄do d. q̄clu. q̄ quāuis p̄ntatio sit p̄fecta per acceptationem p̄ntati, nō tñ p hoc trahit̄ matrimonium spirituale de p̄nti inter ep̄m & eccl̄iam: sed solum sponsalia de futuro: vt diximus in ix. art. ¶ Limita tertio. d. q̄clu. licet p̄ acceptationem p̄ntati sit p̄fecta p̄ntatio: tamē plus ius tribuit̄ beneficiario p̄ institutionem, q̄ p̄ntationem. vt diximus in x. art. ¶ Restringe hanc limi. nam licet maius ius tribuat̄ institutus q̄ presentans: tamen potius d̄r donator beneficij p̄ntans, q̄ institut⁹. vt in d. x. art. diximus. ¶ Limita quarto. d. q̄clu. nam quamuis de cōsensu p̄ntati sit p̄fecta p̄ntatio: nō tñ presentatus pōt administrare bona eccl̄ie p se: vel p alium directē: vel indirectē in partem vel in totum, qui amitter ius quāsitum. vt diximus in xj. art. ¶ Declara hanc limi. vt si p̄ntatus ad dignitatem casu quo pōt, administrat, modo supra scripto ante institutionem ipso iure erit priuatus omni iure acquisito: iuxta. c. avaritiā. de elec. libr. vj. sed si est presentatus ad beneficia non sonantia ad dignitatē, & administrat, erit p̄ntandus: iuxta. c. qualiter. de elec. libr. vj. & sic nō priuatus ipso iure: & p̄dicta pcedat: siue p̄soni sint laici, siue eccl̄astici, vt diximus in d. xj. art. ¶ Extende hanc limi. presentatum ante institutionem nō posse administrare, in tantū pcedere, vt etiam si hoc pmitteret consuetudo, non haberet locum, sed militaret poena, vt p̄ximē dictum est, vt diximus in d. xj. ar. versus fin. ¶ Restringe hanc extensio. pcedere in p̄ntato à patrono laico, sed in presentato à p̄sono eccl̄astico, bene habebit locum consuetudo, vt possit administrare añ institutionem, imo possit inducere, vt nulla requir̄ institutio, vt diximus in d. xj. ar. versus fin. ¶ Limita quinto, q̄ quāuis p̄ consensum presentati p̄ntatio sit p̄fecta, tñ lite mota sup̄ presentatione, nō poterit presentatus administrare, nisi in casu, quo potuisset habere possessionem añ institutionem, vt in casu p̄ximē p̄ceden. restric. vt diximus in xij. ar. ¶ Extende hanc limi. vt pcedat etiam si lis penderet, quia fuisset appellatum ab institutione, nam si institutus non esset in tali possessione, quā non veniret reuocanda p appellationem, non poterit administrare, quāuis institutus etiā administrando incurreret pōenam. d. ca. avaritiā. vel. d. ca. qualiter. vt diximus in d. xj. ar. versus fin. Et per ista sit expedita hęc quinta princip. quæstio. cum suis articulo.

¶ Sexta quæstio princip. ij. partis. ij. Libri.

1 ¶ Instituire habenti quid agendum & obseruandum.  
 2 Instituire habens debet admittere presentationem factam per patronos, & per presentatum acceptatam qualitatē, cum adiectione, si ē inquantum de iure ē c. Et quid hęc ipsa verba operentur.  
 3 Admittere, idem, quod recipere.  
 ¶ X quo Vidimus. §. facta p̄ntatiōe, qd habeat facere p̄ntatus. Mō merito vidēdū est qd habebit facere tertia p̄sona, q̄ interuenit in p̄ntationis actu, & sic hñs instituire, an debeat statim instituire vel obseruare modū datū p c. fi. de ele. li. vj. in cle. Et ex ista q̄ōne orient̄ plures ar. ¶ Et prim⁹ erit p̄ practica, an sicut p̄ntat⁹ habet acceptare p̄ntationē, vt in pxi. pced. q̄ diximus, sic & hñs instituire debeat illā acceptare. Et dic breuiter nō debere illam absolute acceptare pp̄ illud dictū Ap̄ti alle. in d. c. fi. de elec. libr. vj. noui

# Cæsar Lambertinus Episcopus

vj. nemini cito manum imponas: nam si simplr illam acceptaret, illa admissio haberetur pro institutione: vt colligitur ex vltimis verbis cle. plures. hoc tit. & sic cito imponeret man? & hoc esset cōtra præallegatum dictum Apst. Ideo dicendum est habentem instituerem debere admittere p̄sentationem factam per patronos: & p̄ p̄sentatum acceptatam qualificatiue cum adiectione, si & in quantum de iure: pura admittimus ipsam p̄sentationem, si & in quantum de iure admitti debet: & sic nō simplr: sed eatenus, quatenus de iure p̄cedit: & p̄sentantibus ius competit: & p̄sentato nihil obijciatur: & ideo sequetur citatio particularis vel generalis: & discutietur iura p̄sentantium, & idoneitas p̄sentati: siue p̄sentatio fiat in discordia, siue in p̄cordia: iuxta tex. in d. c. fi. vbi omnes doc. & præsertim Steph. Gaye. corregni cola meus ibi in prin. sua solē. repe. c. quāuis. si bene habēs instituere, diceret solum, admittimus, nō per hoc esset facta institutio: vt dicit Gemi. in c. j. de insti. in no. lib. suo vj. per illum text. & ideo dicit Io. And. admittere p̄dē esse, qd̄ recipere: & fm Archi. ibidē: & hoc verbo vsum fuisse tex. in c. pastoralis. hoc ti. q. Arc. ibi dicit, admittere p̄sentatū, imporrat recipere eū & examinare.

¶ Sextus artic. vj. q. princip. ij. par. ij. Libri.

- 1 *¶ Edictum, de quo in c. fi. de elec. lib. vj. an habens instituere debeat apponere siue ordinario, siue inferiori prelato.*
- 2 *Pertinere, verb. latij simē accipiendum.*
- 3 *Consensus, qui requiritur in appositione conditionis contra ius commune, per patronum in limine fundationis, debet esse illius, cuius est ius instituendi, siue sit ordinarius, siue inferior. c. nu. 4. 6. 8.*
- 4 *Instituendi ius quāuis possit ad inferiorem spectare, non tamen per hoc habebit ius instituendi.*
- 5 *Patronus si indignum præsentat, potestas deuoluitur ad habentem instituere, etiam inferiorem.*

**Sed** Dubium est secundo loco, an dispositio. d. c. fi. de elec. lib. vj. loquens in electione, habeat locum in p̄sentatione: & gl. ij. ibi in fi. dicit: & idē puto in p̄sentatione: vt et ille, cui fit p̄sentatio, teneatur seruare hanc decretalem: & sic dicit seruari & doc. super ea: & præsertim Gemi. in iij. col. in versu. in eadem gl. ibi, p̄sentatione, dicunt nō obtare, si dicatur illa constitutionem esse p̄nalis, & sic nō extendendā: quia cōstitutio etiam p̄nalis extenditur ad comprehensā, & sub mente contentis, quando omnino est eadem ratio. c. fi. postq. de elect. sed hic est eadem ratio in p̄sentatione ergo & c. ¶ Adducunt etiam posse negari illam constitutionem esse p̄nalis: quā nō priuet iure quæsito per electionem: sed cassat confirmationem electionis: & sic non potest dici p̄nalis als. si diceretur p̄rium, sequeretur iura cassantia testamenta vel codicillos, vel dictata sn̄as nō valere, deficientibus cæteris solennitatibus, esse p̄nalis, qd̄ nō v̄ verum, cum nō diminuant patrimonium vel ius p̄stitutum. Si ergo nō est p̄nalis, p̄t extendi. vt. c. cupiētes. quod bene est p̄nale, ex quo priuat iam iure quæsito per electionē: & similiter. c. auaritia. eo. ti. & libr. & tñ adhuc extēditur. ¶ Nec ob. dicunt ipsi, si dicatur tex. nō expressisse de p̄sentatione: sed solum de electione: quia respondeo (dicit Domin.) hoc fecisse, vt congrueret ti. in quo situs est ille tex. ¶ Et subdit Domi. & si adhuc vis iudicare: & stare solum verbis, nō p̄t negari illū text. nō habere locum in p̄sentatione: licet loquatur de electioe: quia p̄sentatio est electio: vt patet hoc ti. c. ij. c. iij. & c. nobis, & c. querelam. de elec. & facere qd̄ no. in gl. antepe. in c. sciant cuncti. de elec. lib. vj. vnde cum iura ita expressse faueant huic late significationi: vt verbum electio, includat significationem, nō debemus hic restringere: maximē cum agatur de mera cā fauorabili. Item, vt plurimum patroni p̄sentant ad ecclēsiā curatā: vnde dicitur absurdum illum text. debere seruari in electione canonici: & non in p̄sentatione rectoris. Ita Domi. vbi. s. post Io. And. cuius verba ipse retulit: & dicit Lap. hanc partem dixisse debere seruari in practica: & sic seruari etiam in p̄sentatione in allegat. sua. vij. ¶ Dicit etiam Domi. fore notandum istud dictum, constitutionem annullantem sn̄iam, processum, vel instrumentum: ex defectu solēnitatis non dici p̄nalis: ex quo nō diminiuit patrimonium: sed dicere do. Per. de Anch. istud esse verum pprie & improprie: tamē posse dici p̄nalis alleg. c. si religiosus. s. j. de elec. sed ibi priuatur iure quæsito per electionem, secundum Io. And. & ideo illa cōstitutio nō est p̄nalis: quia nō priuat iure quæsito: sed fortius dicit facere tex. & gl. in ca. dispensia. de rescrip. lib. vj. & sic dicit ex illo text. haberi optimam declarationem quādo dicatur p̄na: ¶ nam pprie p̄na, dicitur læsio, quæ ponit, & vendicat, qd̄ quis commisit tex. in c. p̄nitiētia. est quædam læsio. de p̄ni. dist. iij. & sic patet: qd̄ si lex lædit personam pro vindicta commissi, illa dicitur pprie p̄na: & ideo tex. & gl. d. ca. dispensia. dicunt p̄nam esse irritare p̄-

cessum, & rescriptum: vt ibi per ipsum Gem. ¶ Do. Gay. in d. sua repe. d. c. fi. in vj. col. mouet etiam hanc difficultatem: & refert dicta Io. And. quæ etiam proximē retulimus: & p̄ conclusionē. s. posita alleg. Abb. in c. postq. de elec. & Imo. in c. ij. hoc tit. sup. gl. in verbo, p̄sentare, & Cardi. in c. querelam, & in nota. de elec. ¶ Do. Roch. vero in hoc trac. in verbo honorificum. in xxxviij. q. quærit in specie, an quemadmodum facta electione, p̄ponitur edictum: iuxta d. c. fi. de cle. li. vj. Ita etiam proponi debeat facta p̄sentatione? & breuiter p̄cludit qd̄ sic: per gl. prædictā, quā doc. ibi sequuntur. alleg. etiam Abb. in d. ca. postq. & Lap. vbi. s. & postea transit ad dicta, de quibus. j. in hac qōne dicemus: & hoc idem vult Firma. de electione, loquens in trac. de epo. in iij. par. princip. iij. lib. in v. q. sed melius in vj. vbi proprie loquitur et de p̄sentatione, & idem vult Gay. in repe. d. c. fi. in fi. xlvj. col. ¶ Et vltra prædictos, adde Io. Cal. c. j. fol. 2. r. in ti. vt lit. penden. circa medium, & Abb. in c. cum vos. in vlti. col. super gl. penul. in fi. de of. ordi. & idem Abb. in c. constitutus. el. ij. in iij. col. de appel. & ibidem Præpo. & Barba. c. xxxij. scripsit psalmsita. ante fi. vij. col. in ij. volu. & hæc est cōis opinio: vt sepius à principio operis huc usq; diximus: & dicemus vsq; in finem: & præsertim in p̄senti. vj. q. prin. ¶ Et vana est discussio. s. facta: nam si bene esset constitutio. d. ca. fi. p̄nalis ex idemitate rationis, licet loquatur in electione, extendetur ad p̄sentationem: per glo. auream in c. sciant cuncti. de elec. lib. vj. per quam responderetur ad c. cum in illis. de præben. eo. lib. & ideo diximus. s. in p̄xima. v. q. præceden. prin. dispositionem. c. qd̄ sit. licet sit p̄nalis. de ele. lib. vj. habere locum in p̄sentatione. Ita ibi in ij. art. & in iij. arti. diximus dispositionem. c. vt quis duas. de elec. lib. vj. habere locum in p̄sentatione: & ibidem in xj. art. diximus dispositionem. c. aua ritia. de elec. lib. vj. similiter p̄nalis. habere locum in p̄sentatione: imo quāuis esset p̄nalis extenditur: & comprehensa & inclusa in m̄te ipsius institutionis. vt no. in ca. postq. de elec. & p̄sertim quādo est eadem ratio, vt. j. dicitur. vt. est text. melior de corpore iuris secundum Bald. ibi in §. porro. quæ fuit prima cā benefi. amitten. & secundum do. me. in c. qua fronte. de appell. in prin. & in c. nonnulli. in §. sunt. & alij. in ij. char. de rescri. & p̄ his multum facit qd̄ dicit Io. Cal. in d. c. xxj. & in c. vt lit. penden. & quasi in terminis loquitur plenē Barb. in d. c. xxxij. scripsit psalmsita. ¶ Et ad id qd̄. s. dictum est p̄sentationem etiam dici electionem, dicit etiam prædicti in p̄dictis cōsilijs, p̄ quibus facit re gul. p̄ licet cōstitutio p̄nalis & exorbitans nō sit extendenda: tamē hoc nō p̄cedit, quando casus comprehenditur sub exprefso, etiam ex lata significatione vocabuli. text. in l. filium habeo. ff. ad Macedo. & text. in l. senatus. ff. de ritu nup. & tradidit hanc doctrinam Alex. in l. si quis id qd̄. ff. de iuris omni. iudi. & domi. me. Corfe. in d. c. nonnulli. in §. sunt & alij. in ij. chart. & de hoc est gl. sing. in cle. j. in verbo, eligatur. de elec. quæ vult constitutionem p̄nalis iuris veteris correctiuam ex idemitate rationis, etiam extendi de electione ad aliam prouisionem, quam gl. ex clamat & ornat domi. me. Iason in §. omni. in vij. col. instituit. de actio. & similem glof. habemus in l. quāuis. C. de fideicommiss. & ibi Bald. & gloss. quarta. in clemēti prima, & ibi Cardi. in iij. quæstione de rescript. & ideo dixit Lap. in supra allegat. quinta quæstione. folio. j. ius nouum disponēs de electione, trahi ad p̄sentationem, quando eius ratio est antiqua: sed hæc ratio est antiqua: vt in cap. primo. de postu. & in cap. statutum. de sen tēt. ex commu. in incertis fore apponendum edictum: ergo hoc obseruandum etiam in p̄sentatione. ¶ Imo dico maiorem rationem militare in p̄sentatione spectante ad particulares, q̄ in electione. In electioe enim vera, & in p̄sentatione spectante ad aliquod collegium, vel vniuersitatem, iure vniuersali, debēt electores & p̄sentatores simul conuenire in p̄sentationis actu, & debēt vocari: alias possunt agere de contemptu: vt diximus. s. in ij. q. princ. huius partis in vij. artic. & nihilominus electioe, seu p̄sentatione facta, quæ omnino est ad instar electionis, apponitur edictum: & seruatur forma. d. ca. fi. & circa hæc disponit illa ratioe, quæ in tex. vt possit haberi noticia iurium eligentium & meritorum electi, citatis nominatim certis coelectis & oppositoribus & incertis per edictum: & de iuribus eligentium facilius potest haberi noticia, cum spectat ad collegiū, q̄ cum spectat ad particulares, vt de se patet: & similiter de meritis p̄sentati, & oppositoribus, cum sit certum hoc, q̄ maximē pertinere ad eos de collegio, iura vero spectantia ad patronos particulares, nō sunt ita cognita, cum ius pa. trāsfertur ad plures diuersis titulis, & etiam ad extraneos, vt late diximus in ij. par. j. lib. per totum, & nō potest haberi clara noticia successioem, nō possunt esse filij patronorum, & nō esse patronos, vt in d. ij. par. in ij. q. prin. nō habēt simul conuenire, nec vocār, vt diximus in d. v. art. ij. q. princip. huius partis, ergo tanto magis debet seruari forma. d. c. fi. nam posset dici facta in cōcordia, & esse facta in

Qua in discordia licet dispositio illius text. pcedat in vtroq; casu: ergo ratio magis debet fieri ista vocatio particularis vel gñalis: iuxta formam. d. c. fi. & sic est concludendum dispositionem. d. c. fi. loquentem in electione habere etiã locum in pñtatione.

¶ Tertius artic. vj. q. princip. ij. partis. j. Libri.

- 1 **Dispositio c. fi. de elec. lib. vj. an requiratur vel habeat locum in postulatione, ordinatione, collatione, vel alijs prouisionibus, ac etiam in cõsecratione.**
- 2 **Postulatio, quotuplex sit.**
- 3 **Citatio specialis vel edictum de necessitate non requiritur in collatione: tutum tamen foret, si fieret. & nu. 4. 9.**
- 5 **Constitutio c. final. de elec. lib. vj. non obseruatur in prouisionibus, quæ sunt in curia Romana.**
- 6 **Prouisio, proprie quid dicatur.**
- 7 **Citationes non requiruntur in ordinatione ecclesie, vel p glati cõsecratione.**
- 8 **Appellatio interposita post confirmationem electionis, non habet impedire, ne electus confirmatus possessionem habeat.**

**Dubitatur** Tertio, tan dispositio. c. fi. de elec. lib. vj. habeat etiam locum in postulatione, ordinatione, collatione, & alijs prouisionibus, ac etiam in cõsecratione? ¶ Et quo ad postulationem, primo gl. ij. in d. c. fi. quærit de hoc, ¶ & distinguit, duplicem esse postulationem. Vnam, quæ fit à superiore, qui habet confirmare: & in ista, quia militat eadem rō, cum electione seruanda est forma. d. c. fi. alia est postulatio quæ fit à prelato postulanti: & in ista nõ requiritur forma. d. c. fi. ¶ Pau. super prædicta gl. dicit opi. glo. esse veram ppter obiecta, q̄ possent fieri contra postulatum, quæ nõ esset expressè in postulatione: vt patet in c. j. de postu. præla. vnde concludit quandam esse postulationem generalem, quæ fit à superiore: & in illa nõ requiritur citatio. Quædam est specialis, quæ fit de certa & nominata persona: & tunc fit ab inferiore à papa: & in illa procedit opi. gl. ij. d. c. fi. Aut fit à papa fm formam. c. cupientes. de elec. lib. vj. & tunc in ea non pcederet gl. quia nulla fit citatio iuris, vt ibi: ergo nõ est necessaria citatio hominis, fm Paul. quem ibi sequitur Gem. Phil. Fran. super. d. gl. & Gay. in repe. d. c. fi. in iij. col. ¶ In collatione autem gl. fi. d. c. fi. tenet, qd nõ requiritur de necessitate obseruantia. d. ca. fi. & sic citatio specialis vel per edictum: dicit tñ tutum esse hanc citationem fieri: non tñ ex verbis vel mente. d. c. fi. vel loquitur tam de collatione, q̄ de alijs constitutionibus. Idem tenet Arch. in d. c. fi. & Io. And. ibidem, qui dicit pro gl. facere, quod no. Inn. Hosti. & Cõpo. in c. fi. de transac. & p̄i esse ratio fm eum: quia in collatione & alijs prouisionibus, quæ vnico actu expediuntur, nõ est dare medium inter electionem, quæ fit de prouidendo: & ipsam prouisionem seu collationem. Item, quia ibi nõ fit cõfirmatio actus à superiore gesti per inferiorem. ¶ Pau. vero ¶ dicit citationem nõ posse isto casu cadere in practica: nam aut sit ante collationem: & tunc fieret ante omnem ius: aut sit post: & tunc fit post omnem ius: quia per collationem confertur ius in re, & in rem, vna simul, & dicerem ego in habitu, & in actu: quia collatio obrinet vim electionis & cõfirmationis: vt no. Inn. in ca. cõstitutus de appel. sequitur prædicta Gem. super. prædicta gl. in pe. col. & etiam Phil. Frã. ibi. ¶ Et Gay. ibidem in sua repe. super. d. gl. fi. in prin. xj. col. & seq. allegat etiam pro hoc Card. & c. cum fm in nota. de præben. & in ca. pposuit. in vij. col. de cõsec. præben. & in c. ij. de his, quæ fiunt à prelato. ad fi. ¶ Et ibidem Gay. in prin. xij. col. in ver. in glos. eadem, ibi, à prouisionibus, dicit in prouisionibus, quæ fiunt à curia Romana, nõ esse seruandam ipsam cõstitutionem. ca. fi. quia nõ pceditur per viam cõfirmationis, sed rōne reseruationis. allegat. Abb. post doc. in c. nihil. de cle. & q̄ fit prouisio, no. in c. j. de cle. lib. vj. & in cle. fi. de ele. in gl. iij. & proprie prouisio dicitur, quæ vnico actu habet validam electionem & cõfirmationem. vt not. in c. vt circa. in gl. ij. de elec. lib. vj. vbi per doc. ¶ Quid autẽ in ordinatione ecclesie vel cõsecratione prælati, an requirant huiusmodi citationes: iuxta formam. d. c. fi. Gay. ibidem post prin. iij. col. dicit qd nõ. alleg. no. in c. j. de elec. lib. vj. & ibi Ioan. And. & doc. hoc idem voluit ibi Phil. Fran. post prin. iij. col. in quibus nõ inuisito: quia re vera non est materia postea. ¶ Tamen aduerte ad vnum pulchrum: nam licet appellatio interposita post cõfirmationem electionis, nõ habeat impedire, ne electus cõfirmatus possessionem habeat, nec etiam exemptio criminis eum impediatur: & hoc illa rōne, quia possessio est quid facti, & effectus cõsequenti iuris præcedetis: ideo non mirandum, si de facili non differret ppter exceptionem vel appellationem oppositã: vt vult tex. in c. cõstitutus. de appel. & ibi oēs: tamen ille text. non procedit in collatione vel prouisione: quia exceptio opposita, vel appellatio bene impediatur, ne prouisus habeat possessionem. Ita do. Ant. post Inn. & ibi doc. in c. penul. de causa pos. & pprie, & habetur in c. accedens. de accus. licet Abb. teneat hoc proce-

dere etiam in exceptione criminis: tñ do. Ant. & Imol. ibi tenent cõtrarium. de quo in d. c. accedens, & est ratio differentie: quia in confirmatione citatur pars vel saltem per edictum sit citatio gñalis. c. fi. de elec. lib. vj. vnde verisimile est, qd si quid erat dicendum, iam fuisset discussum in cõfirmatione: & ideo exceptio postea opposita, vt calumniosè opponi, ad impediendũ, nõ iste habeat possessionem. sed in collatione, licet illa habeat vim electionis & cõfirmationis simul, vt voluit gl. in c. j. de elec. lib. vj. & tamen nõ requiritur illa citatio, nec propositio edicti, quæ requiritur in cõfirmatione, gl. cõter approbata in d. c. fi. & ideo magis de facili volens opponere admittitur ante q̄ tradatur possessio: quia nõ potuit d̄dicere in collatione. Ita pulchre Præpo. in d. ca. cõstitutus. in iij. col. in ver. nota ex text. ibidem effectum cum sequẽ. ver. limitabitur tamẽ, & ideo illa gl. fi. d. c. fi. Ioã. Andr. magistri omnium bene dixit, ¶ tutum esse etiam in collatione edictum apponi. Nisi diceret hoc nõ sufficere nisi in collatione sit adhibita vera causæ cognitio: nam voluit Abb. in d. ca. cõstitutus. super gl. pen. in fi. iij. & in prin. iij. col. pro habẽdo istum effectum: vt nec exceptio: nec appellatio impediatur possessionem cõfirmati post cõfirmationem, nõ solum requiri fuisse seruata formã d. ca. fi. sed etiam fuisse habitã verẽ causæ cogitationem, vt ibi per eum. ¶ Vnde intelligerem dictã But. & Præpo. cum verẽ est habitã causæ cognitio: & isto casu etiam esse tutum apponere edictum in collatione. s. vt sit appositum edictum: & habitã causæ cognitio. ¶ De quo tamẽ dicto Abb. an sufficiat ad effectum supra scriptũ sola citatio, iuxta. d. c. fi. vel requiratur et cã: cognitio, dicit. j. suo loco, & an per spontaneã cõpartitionẽ partis cõualidẽ citatio nulla, vide Fely. in c. illud. in col. iij. de præscript.

¶ Quartus artic. vj. q. princ. ij. partis. ij. Libri.

- 1 **Edictum de quo in c. fi. de elec. lib. vj. an requiratur in dignitatibus solum, vel in beneficijs simplicibus. & nu. 3. 4.**
- 2 **In dictionis vis.**

**Succesiuẽ** Dubitatur quarto loco, ¶ in dispositio. d. c. fi. de elec. lib. vj. de citatione certa & edicto generali opponẽdo habeat locum solum in dignitatibus: vt. c. avaritia. eo. ti. & lib. an vero in omnibus beneficijs: pura simplicibus, curatis, hospitalibus, & alijs omnibus, in quibus cadit ius pa. iuxta ea, quæ diximus. s. in j. par. j. lib. in vlti. q. per totum. ¶ Et dic. Lap. in trac. de xenodochijs. in xxi. q. dicit dispositionem. d. c. fi. videri loqui in beneficijs, in quibus cõmittit cura anime: sed cõsuetudinem transisse cõstitutionem obseruari etiam in beneficijs simplicibus, fm eum. ¶ Domi. vero in d. c. fi. in pen. colũ. dicit se credere illum tex. etiam quo ad sui dispositionem habere locum in beneficijs simplicibus: quia nõ exprimunt verba in illo text. per quæ appareat cõstitutionem loqui de beneficio habẽte curam animarum: sed tñ vbi requiritur cõfirmatio. ¶ Mouet etiam arguendo à vj. dictionis: in vt includat beneficia particularia posita in ecclesia: iuxta no. p. gl. in cle. vt hi qui. de era. & quali. nam patet illum tex. c. fi. loqui etiam de particularibus beneficijs ecclesie, ibi in vlti. part. dum dicit edictum fieri in ecclesia, in qua fit electio: & dicit facere, qd no. Io. And. in ca. q̄ fit. in j. q. de elec. lib. vj. ¶ Mouet etiam, quia rō tex. d. c. fi. ita cõcludit in simplicibus beneficijs sicut in curatis. f. ne supplantet volens opponere: & ne cito cõfirmet cõtra doctrinã Apli. requirit em etiam in istis beneficijs simplicibus confirmatio & examinatio electi: vt no. Io. And. post Host. in ca. pposuit. de cõsec. præben. in prin. ergo in illis etiam de iure est seruanda cõstitutio. d. ca. fi. & dicit istam partem sentire Io. And. in d. ca. fi. super gl. in fi. vbi dicit in electione canonici illam decretalem esse obseruandã. Hoc idem voluit ibi Phil. Frã. in prin. iij. col. Et Gay. ibidem in sua repe. in xij. col. ¶ Quo ad hospitale vero Lap. de castel. in d. trac. de xenodochijs. in xxi. q. quem sequitur Domi. in d. cap. fi. in vlt. col. in versicu. quæro an habeat locum in hospitali. refert & sequitur, distinguit, aut hospitale nõ datur in beneficium, & non esse obseruandã cõstitutionem d. cap. fi. quia in illis fit commissio, non autem electio, sine collatio aut presentatio: iuxta not. in cle. quia contingit. de relig. domi. Aut hospitale datur in beneficium: & prouidetur illi per viam electionis: vel presentationis: & tunc in hospitali etiam habeat locum dispositio. d. ca. fi. sequitur hanc dispositionem ibidem Phil. Fran. post princip. iij. col. & etiam ibidem in sua repe. circa medium. xij. col. do. mi. Gay. qui dicit, cum in hospitali fit electio vel presentatio, illud debere cõferri beneficium, secundum Card. in cle. dispensationem de iud. ¶ Tu aduerte ad tex. d. ca. fi. qui nullo modo nominat aliquod beneficium, nec dignitatem, nec curatum, nec simplex, ad quæ eius locutio restringi posset: sed solum loquitur vtendo verbis electionis, & cõfirmationis: ergo clarè dicẽdũ est dispositionẽ illius text. pcedere & habere locũ in oĩ electione & cõfirma-

# Cæsar Lambertinus Episcopus

confirmatione, & sic in omni præsentatione & institutione: cū dictum in electione, in hoc casu, cetera dictum in præsentatione: vt diximus in pxi. præcedē. ij. arti. sufficit ergo cadere electione: seu præsentationem, cōfirmationem, seu institutionem, & habebit locum dispositio d. c. fi. quia fiet citatio particularis vel generalis p̄ dictum & discussio: & sic tam in curato, q̄ in simplici: cū multa p̄ electum & præsentatum possint opponi, vt non cōfirmet vel instituat p̄tra iura & personas electi & præsentati, & p̄ ipsam electionē, & præsentationem, de quibus diffusē diximus in j. part. huius. ij. lib. per totum & signanter in ij. & iij. q. prin. p̄ personam præsentantis, & in vij. viij. & ix. p̄tra personam præsentati: & remissivē in x. q. prin. in j. art. & p̄tra p̄ntationem possunt colligi oppositiones, ex oībus quæ diximus in p̄ximē p̄ceden. q̄nibus huius partis, quæ omnia expediri nō possunt: nisi seruetur forma d. c. fi. & ideo concluderem in omnibus beneficijs, in quibus cadit præsentatio & institutio, esse seruandam formam d. c. fi. & sic fore apponendum edictum: & tam in hospitali: q̄ in alijs dummodo sint ecclesiastica: & cadat in eis præsentatio, de quibus diximus in d. j. par. j. lib. in vlti. q. prin. & in j. parte huius. ij. lib. in v. q. princip. ¶ Sed ex vltimo loco per me dictis dicerem vnum, qd̄ sine dubio colligitur ex tex. d. c. fi. illum p̄derandō: vt p̄ximē p̄derauimus loqui de elec. & cōfirm. & sic de præsentatione, & institutione: q̄ si daretur casus, vt per solam electionem, vel per solam præsentationem electus vel præsentatus acquireret omne ius, & nō indigeret alia cōfirmatione vel institutione, non esset necessaria forma d. c. fi. & sic nec appositio edicti: quia hōi electio vel præsentatio dicitur ad instar collationis, in qua quidem collatione nō procedit d. c. fi. vt diximus in iij. præceden. art. nam ille tex. duo requirit, electionem: & cōfirmationem, & sic præsentationem, & institutionem: nō habebit ergo locum in casu in quo p̄ solam electionem vel præsentationem, electus vel præsentatus acquirit plenum ius: puta si esset cōsuetudo, q̄ non requireretur confirmatio electionis, sed per electionem electus consequeretur plenum ius: vt vult Abb. in c. nihil. de elec. sic & præsentatus per ecclesiasticum patronum ex consuetudine, vel reservatione facta per fundatorem in limine foundationis præsentatus acquireret plenum ius ex ipsa præsentatione absq; institutione: vt in beneficijs procedentibus de sacerdote in sacerdotem ciuitatis Trani. vt diximus. s. in v. q. prin. huius partis in xj. art. & latius in j. par. j. lib. in ix. q. prin. in iij. arti. nam in hoc casu ille patronus ecclesiasticus præsentatus fungitur vice potius collatoris, q̄ præsentantis. Nota hanc meam considerationē: quia pulchra & p̄cedit.

## ¶ Quintus artic. vj. q. princip. ij. partis. ij. Libri.

*Edictum, de quo in ca. fin. de elec. lib. vj. an apponendum sit ab eo, cui competit præsentatio & institutio, respectu diuersæ qualitatis. & nu. 2. 3.*

**Et ex** Proximē dictis orit̄ quintus arti. ¶ quid si vni personæ cōpetit præsentatio & institutio respectu diuersimode qualitatis, an obseruabit formam d. c. fi. & apponi faciet edictum? Hunc art. ponit Gay. in d. repe. c. fi. post prin. in xij. col. & dicit istas duas p̄tes nō posse expediri vnico t̄textu, sed debere diuerso t̄pe fieri: & sic cū oporteat primo eligere, & postea cōfirmare, habebit necesse ponere edictum inter electionem & cōfirmationem: & sic inter præsentationem, & institutionem, fm̄ practicam d. c. fi. alleg. Domi. post Pau. in c. vt circa post princ. de elec. lib. vj. vbi pulchrē Domi. hoc dicit: quia ille habet has potestates ex diuersis qualitatibus, & ex hoc infert ad aliam vtilitatem de expectante applico, vt ibi. ¶ Sed si habēti instituire donare ius pat. tunc ambæ potestates respectu ecclesiæ, seu vnire qualitates sibi competūt: & ideo ipsemet præsentabit & instituet: vt per doc. in c. significasti, hoc tit. & præsertim Cardi. & faciunt no. per Cardi. in simi. in c. cum ecclesia. in fi. de elec. & pro ista distinctione faciunt, quæ dicunt doc. in c. nihil. de elec. & hoc idē tenet Phil. Fran. in d. c. fi. post prin. iij. col. in ver. nō t̄n̄ haberet, & alleg. gl. fi. ibi: & Inn. & Io. And. in c. qd̄ sicut. de elec. ¶ Et subdit ibi Gay. d. c. fi. debere obseruare superiorem admittentem, vel repudiantem postulationem. alleg. Cardi. c. fi. de postu. præla. in antepe. col. de quo nos diximus. s. in iij. præcedē. arti. ¶ Tu circa hunc art. plura posses deducere de vno representante personas duorum, quæ ponit Fely. in c. cum olim. de re iud. & etiam possemus tractare hic illam materiam: an & quando habens præsentare & instituire, possit vnico actu vtrunq; expedire? & quid, si hoc habet iure deuoluto: & de istis dicemus. j. in iij. par. in ij. qd̄. princ. in xix. art. in hoc. ij. lib. ad ibi dicēda me remitto: sufficit hic concludere t̄talem debere præsentare & instituire ex diuersis qualitatibus debere apponere edictū: si verō ex vna qualitate non: quia tunc cēseretur, vt collator: & de collatore diximus. s. in præceden. iij. art. & faciunt etiam, quæ diximus in si. p̄ceden. arti. ¶ Et facit ratio: quia licet ipse putet & dicat præsen-

tationem ad se spectare poterit esse alios prætere ius pat. & præsentandi circa illud beneficium: vel poterunt esse aliqui volentes se opponere præsentatum, quæ omnia fieri possent, si ille qualitates spectarent ad diuersas personas: t̄ prout diuersæ sunt, si modo concurrant in eadem persona, debent vt diuersæ cēseri: vt latē per do. Fely. in c. cum olim. de re iud. & ideo obseruabitur appositio edicti.

## ¶ Sextus artic. vj. q. princip. ij. partis. ij. Libri.

- Edictum, de quo in c. fi. de elec. lib. vj. an habens instituire debet apponere iure ordinario, siue inferiori prælato.*
- Pertinere, verb. latissime accipiendum.*
- Consensus, qui requiritur in appositione conditionis contra ius commune, per patronum in limine foundationis, debet esse illius, cuius est ius instituendi, siue sit ordinarius, siue inferior. & nu. 4. 6. 8.*
- Instituendi ius quamuis possit ad inferiorem spectare, non tamen per hoc habebit ius instituendi.*
- Patronus si indignum præsentat, potestas deuoluitur ad habentem instituere, etiam inferiorem.*

**Videndum** Est sexto loco: quia vidimus dispositionem. c. fin. lib. vj. habere locum, ad quem cūq; spectat electio seu præsentatio, & in quibuscūq; beneficijs: vt patet in præcedē. art. & præsertim in iij. ¶ Merito videndū est modo: an similiter habebit locū dicta dispositio ad quemcūq; pertinebit institutio, siue ordinarius, siue inferior, vt anteq̄ instituat, teneatur facere citationes particularis vel per edictum? ¶ Et gl. iij. in verbo, pertinet. in d. c. fi. de elec. lib. vj. respon. det dictum verbum t̄ pertinere, debere latē intelligi. ff. de verb. sig. verbum, pertinere. vnde gl. intelligit, siue pertinet ius cōfirmandi: & sic instituendi iure cōmuni: puta ad ep̄m. xvj. q. vij. nullus omnino, & c. oēs basilicæ, & c. cum ex iniuncto, de hære. siue iure speciali: puta ex priuilegio vel consuetudine p̄scripta: siue iure delegato: nam oēs habebunt hanc formam seruare. Ita pulchrē. d. gl. quam oēs sibi approbant, & signanter Gay. in sua repe. ibi. in vij. col. in ver. in glo. in verbo, pertinet, qui dicit hoc idem tenere Cardi. post Gaspa. in c. cum in inhibitio. in fi. princ. de clandest. despon. ¶ Et pro hoc facit id, qd̄ diximus. s. in iij. q. prin. huius par. dum ibi tractauimus præsentationem esse faciendam coram habente instituere, siue sit ordinarius, siue inferior iure speciali, habens hoc ius instituendi: remittendo me ad tertiam partem huius. ij. lib. in j. q. prin. vbi tractauimus, qui possunt instituire. ¶ Et vt facit hic glo. modo facit in cle. plures. in vlti. gl. quæ extendit illum tex. loquentem in ep̄o, ad quemcūq; ius instituendi habentem. quam gl. nos cōsiderauimus circa hunc esse cōm. s. in iij. q. prin. huius par. in vj. arti. ¶ Facit etiam p̄ hoc, qd̄ diximus. s. post L. ap. alleg. xxvij. q̄ si ex lite nō finita infra tempus datum ad præsentandam fiat deuolutio ad superiorem, intelligitur habens ius instituendi, siue sit ordinarius, siue inferior prælatus hoc ius de iure speciali habens. Ita diximus. s. in prima. q. princ. huius partis. in ix. arti. in versic. tertio declara, quod illo casu. ¶ Facit etiam pro hoc: nam consensus qui requiritur in fundatione ecclesiæ & acquisitione iuris patroni, debet interponi per habentem ius instituendi: siue sit ordinarius, siue inferior: vt latē diximus. s. in prima part. j. lib. in secunda questione. in vlti. artic. ¶ Facit t̄ etiam: nam consensus qui requiritur in appositione conditionis cōtra ius commune per patronum in limine foundationis, debet esse illius, qui habet ius instituendi, siue sit ordinarius, siue inferior: vt diximus in d. j. par. j. lib. in ix. q. princ. in iij. conclus. in iij. limi. ¶ Facit etiam, nam consensus qui requiritur in translatione iuris pa. debet esse habentis instituere, siue sit ordinarius, siue inferior: vt diximus. s. in ij. par. j. lib. in v. artic. in prima questione princip. ¶ Facit etiam, nam discussio iurium præsentantium, & præsentati, ac formæ t̄ præsentationis, quæ fieri debent ante institutionem, faciendæ est p̄ ep̄m vel inferiorem p̄ntatum habentem ius instituendi: vt dicemus. j. in vij. q. princ. huius par. in ij. art. in verbo, iudex huius. ¶ Facit etiam, qd̄ dicemus. j. in iij. par. huius. ij. lib. in j. q. prin. in x. arti. ius instituendi posse spectare ad inferiorem, non solum prælatum, sed etiam clericum. ¶ Verum in vno restringimus prædicta, vt ibi diximus, in verbo, nota & aliud, q̄ t̄ quauis ad inferiorem possit spectare ius instituendi: non tamen per hoc habebit ius instituendi. ¶ Facit etiam pro supra scripta conclus. qd̄ dicemus in d. j. q. prin. in xvj. ar. q̄ sicut si ius pa. venit ad religiosos exemptos, non lædentur iura ep̄scopi: & ipse poterit instituire: ita etiam si ius instituendi spectabit ad inferiorem, non lædetur ius suum, & ipse poterit instituire. ¶ Facit etiam, q̄ sicut institutio facta t̄ spreto patrono est ipso iure nulla, & quæ iudatur superuenire p̄soni consensu, negligētia, vel delicto, in institutione facta per ep̄m: Ita hoc idem est in institutione facta per inferiorem p̄ntatum ius insti-



ius instituendi habentem: vt dicemus pulchrè. §. in iij. par. huius  
 ij. lib. in ij. q. prin. in ij. art. in vij. clu. per gl. in verbo, dispositione,  
 in cle. vnica. de supplen. negli. praela. quia data negligentia pro-  
 ni deuoluitur puiſio ad habentem instituere, & non ad epim: vt  
 singulariter vult dicta gl. ¶ Facit etiam, qd si patronus presentat  
 7 ¶ indignum, deuoluitur pias ad habentem instituere etiam in-  
 feriozem, vt diximus. §. in j. par. huius. ij. lib. in x. q. prin. in iij. arti.  
 in verbo aduerte etiam ad id qd. ¶ Facit etiam qd dicemus. §. in  
 ij. par. huius. ij. lib. in final. verbis conclusionum. v. q. prin. etiam  
 inferiozem habentem instituere, habere arbitrari qualitates p-  
 8 sentatoru. ¶ Et an hanc dicta pcedat absq; dubio plenè tracta-  
 bimus. §. in ij. par. huius. ij. lib. in vij. q. prin. in xj. art. vbi semp vide.

¶ Septimus artic. vj. q. princip. ij. partis. ij. Libri.

- 1 ¶ *Edicti appoſiui, de quo in ca. fi. de elec. lib. vj. an poſſit fieri per exiſtentez  
extra territorium. & nu. 9.*
- 2 *Edictum citatio est: cuius commiſſio, actus eſt iuriſdictionis, & habet vim  
interlocutorie.*
- 3 *Iuriſdictiones contentioſe quæ dicantur.*
- 4 *Sententia interlocutoria non eſt iuriſdictionis contentioſe.*
- 5 *Citationes quæ ſunt in principio iudicij, cauſe cognitionem non requirunt. Et  
poſſunt fieri ab eo, qui iam iuriſdictionem habet.*
- 6 *Extra iudicium fieri & tractari poteſt id, quod nō eſt iuriſdictionis contentioſe.*
- 7 *Edicti miſſio, vel citationis commiſſio non poteſt extra territorium fieri.*
- 8 *Curia Romana & Neapolitana obſeruant commiſſionem citationis fieri die  
iuridica.*
- 10 *Citationes quænam fieri poſſunt in ſuo, & alieno territorio.*

**Et ideo** Dubitatur ſepimo, tex quo quilibet habens in-  
 ſtituere, debet ponere edictum, an iſta impoſitio  
 iſtius edicti poſſit fieri per exiſtentez extra territorium ſuum?  
 ¶ Hunc art. poſuit Gaſp. de Cal. in c. xxij. in ti. de elec. & ibi po-  
 nunt allegat. p. & tra. nō tamē decidit. ¶ Et qd nō poſſit ſine li-  
 centia iudicis territorij, allega. vij. q. iij. nullum. ibi, vacua quidē  
 & inania erunt, quæ geſſerit, & facit qd not. gl. in c. vt litigantes.  
 de of. ordin. & clemen. quāuis. §. volumus, & qd ibi no. de foro  
 compe. vbi dī nō valere pceſſum licentia nō petita: ergo cum  
 actus edicti, & inſtitutionis ſit actus iudicialis & contentioſe iuri-  
 dictionis, quādo ſit inter partes dīcētes, nō valerit imo poſito  
 qd nullus dīcat, actus commiſſionis edicti & iudicialis etiam ſi  
 2 eſt actus iuriſdictionis, & habet vim interlocutorie. vt no. loā.  
 And. c. Romana. in verbo citari. de foro comp. in nouella: & in-  
 terloquutoria eſt de pceſſu iudiciali. ca. quoniam. §. de pba. ergo  
 3 fieri non poterit extra territorij. ¶ In dīum facit: qd iſtud  
 eſt voluntariæ iuriſdictionis. qd patet nam illa dicunt ptenſio-  
 ſe iuriſdictionis, quæ reddunt in inuitum. vt not. in l. ij. de of. p-  
 con. ea vero quæ ſunt voluntariæ iuriſdictionis, poſſunt fieri ex-  
 tra ſuum territorij, etiam nō petita licentia alicuius: vt in l. ij.  
 de of. peon. & in l. emancipata. de adoptio. & no. in l. ſi. de iuriſd.  
 omnium iud. & de of. leg. nouit. ¶ Nec ob. edictum eſſe citatio-  
 nem & habere vim interlocutorie: & ſic eſſe de pceſſu: qd ri-  
 diculum eſt dicere omnem interlocutoriam eſſe de ptenſioſa  
 4 iuriſdictione: nam quis dubitet in voluntaria iuriſdictione fer-  
 re interlocutorias diſſinitiuas: vt in l. j. de of. ſu. & in ſuperio-  
 ribus iuribus pba. nō tamen p hoc ſequit, eos eſſe de ptenſioſa,  
 aſ eſſet ptradictoria implicare: qd eſt voluntariæ iuriſdictionis  
 & ptenſioſe. Ita Calde. vbi. §. aliter non dicendo. ¶ Cuius di-  
 ctis recitat per Domi. in d. c. ſi. in vlti. col. dicit p vlti. opi. face-  
 re: quia iſta emiſſio edicti non v̄ actus iudicialis: ex quo prima  
 citatio quæ ſit in principio iudicij, dī ante iudicialis, & nō iudi-  
 cialis: vt no. gl. in cle. j. de iud. & ſic ex quo nō eſt iudicialis videt  
 5 poſſe fieri extra territorium. ¶ Adducit etiam, nam citationes  
 quæ ſunt in principio iudicij, nō requirunt cauſe cognitione,  
 & poſſunt fieri etiam ab eo, qui non haberet iuriſdictionem. vt  
 no. Inn. in c. cum ptingat. de reſcr. & in c. prudentiam. de of. de-  
 leg. & in c. licet. de accuſ. ſi ergo nō requirit cauſe cognitio, nec  
 qd iudex ſedeat: vt dicit Inn. poterit ergo fieri extra territorium:  
 arg. eorum, quæ no. in c. nouit. de of. lega. ¶ Nec ob. dicit ipſe, ſi  
 dicat, etiam primam citationem inducere perpetuationem iuri-  
 ſdictionis. c. gratum. de of. dele. & ſic v̄ iuriſdictionem exerce-  
 re. nam reſpondeo per hoc neceſſario nō cluſi eam nō poſſe  
 fieri extra territorium: nam ſubdelegans dī v̄ iuriſdictione. vt  
 no. gl. magna. in c. ſi à ſubdelegato. eo. tit. & tamen pōt fieri ſub-  
 delegatio vel delegatio per exiſtentez extra territorium: vt no.  
 6 gl. in d. c. nouit. de of. lega. nā nō ſequitur, iſtud eſt iuriſdictionis:  
 ergo nō pōt fieri extra territorium: quia ſi non eſt ptenſioſe  
 iuriſdictionis, bene poterit fieri. ¶ Et iſta pars dicit Domi. ſatis  
 pōt ſuſineri, dum tamen effectus citationis trahatur ad locum  
 intra ſuum territorium: & ita reſidet ibi Domi. quem ſequit ibi

Phil. Fran. ¶ Et etiam Gay. in d. ſua repe. d. c. ſi. in xij. colū. quærit  
 de iſto arti. & præſuppoſitis Cald. ponit conclusionem Do. quā  
 7 proximè retulimus. ¶ Et addit ipſe Gaye. dubium verſari: ſan-  
 miſſio edicti ſeu commiſſio de citando, fieri poſſit extra territo-  
 rium? & dicit videri qd nō iuxta not. per Cy. in l. cum clericis. C.  
 de ep̄s & cleri. & in l. ſi. C. de exhiben. reis. per Bal. in l. ij. C. in q-  
 bus cau. in inte. reſt. neceſ. ¶ Sed certè dicit ipſe de iure canonico  
 fieri pōt die feriato: vt per do. Ant. in c. ſi. pe. col. de foro cōper.  
 & in Rota. ccc. lxxvj. incipi. item ſi committatur cauſa & c. ex quo  
 ipſe diceret valere talem conditionem, ſicut & in die feriato:  
 8 ¶ verum curia Romana & Neapolitana ſeruat commiſſionem  
 citationis fieri die iuridica ſi ergo archieps Neapoli exiſtēs, Auer-  
 ſa, ſigillaret edictum ſeu citationem, nō valeret, tanq̄ emiſſa ex-  
 tra territorium. allega. qd no. per Cardi. in cle. j. de re iud. §. vt il-  
 lud. q. iij. & ſeq. vbi etiam an exiſtens extra territorium, citetur:  
 & dicit facere qd ipſe eſt dicturus in ſi. d. repe. per Mar. de cuius  
 dictis nos ſatis diximus. §. in ij. q. princ. huius partis in iij. articul.  
 9 ¶ Tu circa hunc artic. considera Domi. in ea conclu. feciſſe edi-  
 ctum poſſe fieri per exiſtentez extra territorium, dum tamē eſ-  
 ſet actus citationis eius trahatur ad locum intra ſuum territorium  
 quæ quidē conclusio militat in veris citationibus neceſſarijs,  
 & habentibus neceſſario cauſe cognitionem: de quibus pul-  
 chrè loca & tra. conſiderando, poſuit Old. tra. in ſuo p̄ſil. lxxxvij.  
 incip. tertio quæritur de tali qōne. Ad quod in materia eſt recur-  
 rendum: quia magiſtraliter ibi loquitur: ſed nos loquimur de  
 citationibus voluntarijs ſi ſua intereſſe putauerint: & prima an-  
 te litem inchoatam pro faciendā inſtitutione, vel cōfirmatiōe,  
 quæ ex quo per eas deuenit ad actualem inſtitutionem ſeu cō-  
 firmationem, quæ quidē confirmatio vel inſtitutio ſunt ad p̄  
 extra iudiciales, poſſunt fieri in quocunq; territorio, & quocun-  
 que die, donec poſtmodum cauſa efficiat ptenſioſa. vt latè dixi-  
 mus. §. in ij. q. prin. huius par. in ij. & vj. artic. in quibus cluſimus  
 oēs actus ſucceſſiuos ad p̄tationem: cum ipſa p̄tatione poſ-  
 ſe fieri die feriato & extra territorium habentis inſtituere, do-  
 nec cauſa efficiat ptenſioſa per comparitionem alicuius aduer-  
 ſarij ſeu opponentis: vnde cum iſta citatio fiat ſtatim in limine  
 p̄tationis, nō pōt dici actus ptenſioſus, & ideo Abb. in c. cō-  
 ſtitutis. ſuper gl. pen. poſt prin. iij. col. de appel. damnat quā dā  
 ſol. ibi datam, per quam dicebat, omnino hmōi citationem, iux-  
 ta formam. d. c. ſi. de elec. lib. vj. præſupponere cauſe cognitio-  
 nem, cum poſſit emanari, & fieri hmōi citatio, & ſequi inſtitu-  
 tio ſine cauſe cognitione, tum non comparuerit dīdictor: & ſic  
 nō diceſ ptenſioſus actus, vt ibi. ¶ Concludendum eſt ergo in  
 10 p̄ſenti arti. hmōi citationes poſſe emanari & fieri in ipſius ter-  
 ritorio vel alieno. In alieno tamen, obſenta licentia ſuperioris  
 loci in ipſius exquiſitione: vt voluit Old. in d. ſuo p̄ſil. lxxxvij. in  
 ver. nō tamen ego, & ita poſſe ſequi pceſſum etiam vſq; ad in-  
 ſtitutionem incluſiue, etiā in territorio alieno, dūmodo nō effi-  
 ciat pceſſus ptenſioſus per ſe opponētēs: vt cluſimus in d. iij.  
 & vj. art. d. ij. q. princ. huius partis, cum omnes cenſentur actus  
 extra iudiciales, donec ſuccedet vera contentio: vt. §. diximus.

¶ Octauus artic. vj. q. princip. ij. par. ij. Libri.

- 1 ¶ *Edicti emiſſio, de quo in c. fi. de elec. lib. vj. fieri debet in electione vel præ-  
ſentatione etiam concorditer celebrata.*
- 2 *Electio quando concors dicatur.*
- 3 *Præſentatio quando concors dicatur. & nu. 4.*

**Quamuis** Diſpoſitio. d. c. ſi. videatur legitime procede-  
 re in ele. vel p̄tatione, quæ fieret in diſcor-  
 dia. vt in princ. illius tex. apparet, ibi, ¶ quoniam electione non  
 in cōcordia celebrata, in electione vero vel præſentatione cō-  
 corditer celebrata. Octauo loco dubitatur: an in illa neceſſario  
 ſit ſeruanda dicta conſtitutio: & tex. eſt apertus ibi in ſin. qd ſic. q  
 dicit, quæ etiam ſi electio in concordia celebrata fuerit, volu-  
 mus obſeruari & p̄ueni. in verbo, quæ exponit, ſcilicet dicta de  
 vocationibus faciendis: & quod non valeat confirmatio aliter  
 facta: & ſic apertè demonſtratur illum text. in ſi. velle omnem  
 diſpoſitionem. d. c. ſi. habere locum etiam in concordia præſen-  
 tatione ſeu electione. lo. Andr. quærit circa hunc arti. quare de-  
 beat fieri vocatio, quando electio ſit in concordia: & reſpondet  
 qd licet ſit concors, nihilominus poteſt habere oppoſitorem: &  
 ille tunc eſſet vocandus. Citatione ſpeciali alleg. l. idemnitati.  
 bus. §. cæterum. de elec. lib. vj. alias ſi non apparet, fieret edi-  
 ctum generale: & dicit ita voluiſſe Ioan. Mo. ſequitur hæc dicta  
 Io. And. Domi. in d. c. ſi. in princ. iij. col. in verſic. quæro quare, &  
 2 etiam Philip. Fran. ibi. ¶ Gaye. vero ibidem in ſua repet. in vj.  
 col. in vlti. no. dicit electionem eſſe concordem, quando nullus  
 dīdictor, vel dīdictores nolunt intereſſe. alleg. Arch. lxx. diſt. c. ſi. &  
 in c. cupientes. §. ad hæc, & in c. quorūdam. de elec. eo. lib. & cur  
 fiet.

# Cæsar Lambertinus Episcop.

fiet vocatio: adducit rōnem Io. An d. quam proxime retulimus: & sic dicit in practica. si pēdente termino edicti compareret dīctor vel oppositor, citandus esset postea in pcessu faciēdo. ¶ Et sic vult ipse Gay. edictum generale etiam precedens posse seq. particularem citationem, cum notitia dīctoris habeatur: & hoc vltimum etiam vult Phil. de Sarra. in hac rub. in vj. char. in vers. si verò interim aliquis. ¶ Sed aduerte electionē posse apparere pcordem, cum haberi possit notitia eligentium, ex quo oēs sunt vocandi, vt latē diximus. s. in ij. q. princ. huius partis in viij. art. sed de patronis nō pōt haberi vera notitia, cum iure particulari habent pntare: quia successiones particularium pnt ignorari. ff. de iur. & fac. igno. per totum: & ideo nunq̄ pōt dici concordis pntatio: & sic ex necessitate apponendum est edictū: & ex hoc diximus. s. in ij. pced. art. rōnem. d. c. fi. de elec. lib. vj. magis esse necessariam in pntatione q̄ in electione. ¶ Nisi diceremus apparere pntationem concordem, cum oēs illi qui pntarunt in proxi. pceden. pntatione, ad quorum pntationem fuisse sequuta institutio, nunc pntarent, quia illi essent in quasi pos. pntandi ex quo vltima pntatio sequuta institutione attenditur: vt no. in c. consultationibus. hoc titu. & diximus. s. in j. par. huius. ij. lib. per totum: & pntem in xj. arti. & certē hoc casu possit dici pcordis pntatio: sed non totaliter, ex quo pnt esse aliqui patroni, qui nō interfuerunt in illa: & tamen nō admiserunt quasi pos. vt diximus in d. iij. q. princ. & pntem in xxj. & xxij. & xxij. artic. pōt etiam comparere verus patronus, qui nō erat in quasi pos. vt illam recuperet, pōt etiam esse aliquis illorum, qui interfuerunt in vltima pntatione in quasi pos. mala fide, & ideo reiici: vt omnia ista no. in d. c. consultationibus, & nos diximus latē in d. iij. q. princ. & ideo concludo nunq̄ verē posse dici pcordem pntationem patronorū particularium. ¶ Nisi effemus in casu pntis creationis beneficii: puta quia viueret fundator, vel illi, quos fundator voluit esse, primos patronos, & fieret pntatio de eo quē patronus voluit esse primum beneficiandū, vel de alio notoriē bono & idoneo: & isto casu dicerem etiā appositionem edicti posse obmiri, cum cessent omnes rationes illius text. nam in pcordia apparer facta pntatio, & ptra pntationem quid opponi nō pōt, cum illius omnimodā habet notitiā: & hic pōt esse alter casus, in quo dispositio. d. c. fi. nō sit necessaria. Cogita, tñ, ex quo vt. j. dicemus in xij. art. pntis. q. dicta pntatio. ca. fin. nō seruata illius forma annullat actum ipso iure: reliqua vide. j. in xij. articulo.

¶ Nonus artic. vj. q. princ. ij. partis. ij. Libri.

- 1 *Dispositio capit. sn. de elec. lib. vj. an habeat locum, quando plures sunt compresentati.*
- 2 *Edictum de tutore, an habeat locum in pluribus tutoribus.*
- 3 *Edicta an tot apponenda, quot erunt pntati.*
- 4 *Edicti generalis & particularis, de quo in c. fi. de elec. lib. vj. effectus plures.*
- 5 *Citatio generalis & particularis, de qua in capi. fi. de elec. lib. vj. debet fieri in qualibet pntatione.*

**Successiue** Nono loco dubitatur: quid si sunt plures pntati, an habeat locum dispositio. d. c. fi. de elec. lib. vj. Io. An. ibi quem refert & sequitur ibidē Domi. in fi. ij. col. in ver. vocationem. format hunc ar. & soluit q̄ sic: quia qd̄ dicitur hic de vno coelecto: idem est dicendum de pluribus, cum eadem sit rō in pluribus vocationibus, quæ est in vna. Nec ob. dicit ipse, si dicitur istud esse q̄ verba illius text. quia imo est scdm̄ verba, quia quilibet ipforum est compresentatus per se: & oppositor per se, sicut in simili dī edictum de tutore in pluribus tutoribus locum habere. ff. qd̄ cum falso tuto. l. j. §. ij. ¶ Quid dicendum in hoc casu: an p̄ quot erunt pntati, tot edicta apponi debeant? certē magna esset expensa, & faceret p̄ notarijs curiarum: sed mihi v̄ hęc verba Io. An. ita ruditer nō esse intelligenda: nam nos habemus in illo tex. ca. fi. duas vocationes seu citationes, quarū est vna particularis, quæ fit coelectis seu compresentatis, & illis, qui se opposuerunt, quorum notitia h̄t. Alia generalis per edictum, per quam vocabūtur oēs ius pntantes, & opponere se volentes. Si ergo primo pntato comparente & ad eius instantiā edictum apponitur, scdm̄ comparente citabitur primus citatione particulari: nam ex quo cōparuit, habetur ipsius notitia: & sic de alijs comparentibus: quia illis comparentibus semper citatione particulari citabuntur primi comparentes: sufficiat ergo vnum edictum generale: & ita ego dicebam ante q̄ vidi sem Io. An. & melius hanc materiam cōsiderassem: & actuarij ex hoc odio me habebāt. ¶ Sed postea bene p̄siderato tex. d. c. fi. collegi ex eo, hmōi citationes, particularem & generalem fieri pro pluribus effectibus. ¶ Primō, vt citent oēs qui pntant habere ius pntandi: & ideo discutiendum est scdm̄ illum tex. de iuribus pntantium & pntato-

rum. ¶ Scdm̄, vt citent alij compresentati: & hic effectus pōt esse magnus, quando essent plures, qui possent pntationes recipere & instituire, qd̄ quidem esse pōt: vt diximus. s. in iij. q. princ. huius partis in vj. & vij. art. nam vnus pōt ignorare pntationem receptam per alteram: & ideo citandi sunt etiam generali citatione isti sic incogniti. ¶ Tertio hmōi citationes fiūt, vt cōtradictores compareant: vt oīa ista ex illo text. colligunt. Dato ergo, q̄ per primum edictum sit pntatum oibus incertis pntis, vel ius pntandi habentibus, ex quo per edictum habent notitiam vacationis ecclesiæ, & vnus pntationis factæ, imputet eis, si non compareant, nec deducant eorum iura. ¶ Nisi diceres adhuc ipsis patronis nō esse satisfactum: quia videntes per primum edictum pntantes esse eorum veros compatronos, non curant comparere: quia nullum est eis pntationem, in p̄prietate non: nec in quasi pos. quia p̄seruantur eorum iura per pntationes verorum compatronorum: vt diximus in j. part. huius. ij. lib. in iij. q. princ. in xvj. & xxij. arti. & nō comparendo tacitē permittunt pcedere pntationem factam per compatronos: vt diximus. s. in j. q. princ. huius partis in xvij. art. & tñ alia pntatio fieret p̄ illos, quos ipsi patroni non credunt esse compatronos, nō p̄termittent comparere: sed comparerent & se opponerent, ne generetur eis pntationem: quia ille non patronus acq̄reret quasi pos. & p̄iudicaret eis, vt diximus. s. in j. par. huius. ij. lib. in iij. q. princ. in xvij. arti. & latius. s. in ij. q. princ. huius partis in xvj. art. ¶ Item, si bene per primum edictum esset pntatum patronis & compresentatis incertis, qd̄ esse pōt, modo quo proxime diximus, & compresentatis certis, p̄iudicaret per citationes particulares. ¶ Cōtradictores volētibus verò incertis, quō esset pntatum p̄ primum edictum: nam aliqui essent qui nō haberent cām dī: cendi illi pntato ad cuius instantiā est appositum edictum, vel rectius loquendo, cuius cā est appositum edictum: sed habebūt eas opponendi p̄ alios pntatos, & eorum pntationes. Vt ergo oibus nota sit qualibet pntatio in qualibet pntatione, erunt faciendæ citationes particulares & ḡnales: ex quo semp̄ militat rō ignorantia, seu opponere volentium: & sufficit vnā ex tribus rōnibus illius tex. militare, arg. §. affinitatis. in fi. de nup. & sic volui mantellum, & sui p̄prietatis actuarijs, & cessauit odium. ¶ Ex ista mea p̄sideratione, p̄per quam concludo, p̄ qualibet pntatione fore apponendum edictum ḡnale, succedit alia pulchra determinatio, nunq̄ posse sufficere particularem citationem, quia sit necessaria generalis p̄pter incertitudinem illorū qui pntant se esse patronos: licet hęc certitudo non sit in collegijs eligere vel pntare habentibus: vt diximus in proximo pceden. artic. vel illorum, qui contradicere forsan voluerint: quia etiam semper sunt incerti, tam in electionibus, q̄ in pntationibus et collegiorū. de quo vlti. dicemus. j. in seq. artic.

¶ Decimus artic. vj. q. princ. ij. partis. ij. Libri.

- 1 *Vocatio sit ne faciendā per edictum, quando coelectus vel compresentatus est certus.*
- 2 *Legis conclusio, per proemium declaratur.*
- 3 *Vocatio particularis fieri debet, quando certus est aduersarius: generalis, quando incertus.*
- 4 *Sententia lata contra pntatum patyono ignovanti non nocet.*
- 5 *Citatio generalis debet fieri omni casu: specialis, vbi aduersarius certus est.*
- 6 *Oppositor dici potest, qui pntat posse pntare, & qui pntatiū se dicit.*
- 7 *Patronos se pntantes, & pntati volentes se opponere, quid differant.*

**Et ideo** Decimo dubitatur, an qn̄ est coelectus vel cōpntatus certus, debet fieri vocatio p̄ edictū? Io. An. in d. c. fi. dicit q̄ nō, p̄p̄ verbū aī, in illo tex. appositū, tñ dicit q̄ loco illius verbū aī, voluisset poni in tex. & nihilominus, vt semp̄ fieret vocatio. cām aut̄ quare voluisset, nō vult exprimere, ne doceat fraudē. alle. qd̄ no. in simili in c. fi. p̄firmationē in fi. magnæ gl. de elec. lib. vj. ¶ Et Do. refert ibidē Io. An. in d. c. fi. in prin. ij. col. in ver. quæro an qn̄, & sequit̄ cōclu. Io. An. & subdit: nec ego istud exprimā, eadē rōne. ¶ Gaye. vero in d. ca. fin. in sua repe. an. fi. ij. col. recitat̄ s. verbis Do. q̄ proxime posuimus, dicit fore aduertendū Io. An. sup̄ verbo, aī, in nota dicere, dic sic placeret, q̄ p̄ isto verbo aī: & nihilominus, aliqd̄ mouet, qd̄ arbitror salubrius subiacere, simile scripsi. s. eodē si p̄firmationem in fi. magnæ gl. Ita dicit Io. An. ad hoc qd̄ refert Io. Mo. in verbo, p̄cordie, & scdm̄ hoc dicit Gaye. salua pace do. Domi. Ioan. An. nō clarē dicit: q̄ tali casu nō fieret edictū ḡnale, quo ad alios, q̄ ignorant: imo fortē dubitās, & ad remouendū fortē motuū Io. Mo. dixit talia verba, h̄ns saltē, p̄ opposito dīctū verbū, nihilominus qd̄ patet, q̄ subdit verbū salubrius, nā attēto p̄mio huius. c. et qn̄ apparet coelectus vel dīctor, debet alij, qui ignorat per edictū vocari, put̄ et̄ sensu Io. Andr. in verbo, p̄cordia, pro

2 pro hoc: quia conclusio legis per proemium declaratur: ut dicitur se. dixisse: sed intentio proemij illius. ca. est qd oēs vocentur: led secundum intellectum Dom. non omnes vocarentur ergo &c. ¶ Præterea qd d. c. fi. disponat in confirmatione debere citari singuliter coelecti. & oppositentes, de quibus p̄stat: alios autem debere citari per edictum, tenet expressè do. Card. in c. ex te. ad fi. de cleri. non residen. & in c. nihil. in j. q. de ele. & idem dicit sententia Abb. in c. nihil. in v. colū. & sic requirit vtrinq; citationem: ut in simili no. Inn. in c. dilecti post prin. de exce. ¶ Et subdit ideo dicitur ibi Archid. vocationem esse faciendam nominatim, vbi est certus aduersarius, & generaliter, vbi est vel esse potest incertus. Cum ergo tali casu ultra illum coelectum vel oppositorem possint esse alij coelecti vel oppositores: ¶ ergo requiritur etiam edictum, cum similiter sententia lata contra presentatum non nocet patrono ignorati: ut not. iij. q. vj. hoc quippe. & hoc dicit ipse Gaye. seruari: & sic verbum, alias, positum in illo text. fore intelligendum hoc modo, alias. l. vbi non est certus aduersarius, omittitur citatio specialis: ¶ sed edictum generale omni casu fiat. Pro qua expositione adducit qd no. Arch. in c. dispēdia. in verbo, alias, & hoc est salubrius: prout de mente Io. And. imo est de mente illius constitutionis, quæ etiam in legibus & constitutionibus attendenda est: ut in c. si post q. s. j. de elec. libr. vj. & dicit. ff. de peti. hare. l. sed & si. §. de eo. & hoc etiam dicit voluisse sentire gl. pen. in verbo, quæ. in d. c. si. cum loquitur in plurali de vacationibus: vnde dicit ipse Gaye. hanc partem salubrem, & practicam sequamur. ¶ Et ita ego tenerem, per ea, quæ cōsideraui in si. proximi præceden. art. tria genera personarum fore vocandos: iuxta dispositionem d. c. si. presentantium, p̄tatorū, & opponentium: & hoc genus opponentium includit oīa ista genera: nam ¶ oppositor dici potest, qui p̄tendit posse p̄sentare, & qui p̄tendit se p̄ntatum quāuis ille tex. ca. si. videat solum loqui de coelectis & oppositoribus: nam etiam & patroni comprehenduntur: ut expressè tenuit Gaye. in suis verbis per nos p̄ximè recitatis: imo ipsorum magis interest, quāuis aliorū: ut demonstrauimus in p̄ximo p̄ceden. artic. & tam p̄ntans q̄ p̄ntatus potest instare p̄ institutione: ut diximus. §. in j. q. princip. huius partis in xxij. arti. & p̄sentans potest petere p̄ntatum per se institui: ut diximus in iij. q. prin. huius partis. in xj. arti. & tam p̄ntans, q̄ p̄sentatus potest p̄sequi cām p̄ntationis & institutionis: ut dicemus. §. in hac par. in vij. q. prin. in ij. artic. ¶ Imo magis interest ipsorum p̄tendentium se patronos: & sic habere ius p̄sentandi, quā p̄ntatorum: & volentium se opponere: nam differunt ¶ ad iudicem tanq̄ perpetuum à temporaneo: nam p̄sentator p̄iudicatur, modo, patrono autem p̄iudicatur sibi & successoribus suis, si admittere non patronus: per ea quæ diximus. §. in j. par. huius ij. lib. in iij. q. prin. in xvij. arti. & in j. q. prin. huius partis in xvj. arti. p̄iudicatur etiam sibi, si non haberet clericum gratum: & maximè ipse debet esse verus oppositor, cum teneat ecclesiam defendere: & videre ne bona ecclesie dilapidentur: & quæ maximè sua interest, veniendo ad inopiam, inde habere alimētum: ut omnia ista no. per gl. in c. p̄ntantis. xvj. q. vij. & per doct. in hac rub. & nos tetigimus. §. in diffinitione iuris pa. cum in fin. illius verba declarauimus: & quæ maximè hoc p̄cedit in p̄ntatis, q̄ singulariter habent p̄ntare: ex quo non vocantur: nec habent simul quæritur: ut diximus in ij. q. prin. huius partis in vij. arti. & tetigimus in præceden. art. vnde cum ipsa p̄stitutione. c. fin. includant habentes p̄ntare, p̄sentari: & volentes opponere: de quibus vera certitudo nunq̄ haberi potest: & si solum p̄iudicasset citatio ne particulari: ut illa facta generalis fieri non deberet, male esse p̄sum illi morbo, cui iuriflator intēdebat medicinam dare ad instar morbi corporalis: ut dicit ibi gl. in verbo, morbo. non est dicendum iuriflatore fuisse malum medicum: nam si aliter exponeret ille tex. & intelligeret a p̄r. q̄. s. diximus, sequeretur hoc inconueniens: quia si aliquis p̄sentaret, & haberet p̄dictorem, & ille nominatim citet, sequeretur institutio, & infra quadrimestre vel semestre compareret verus p̄ntatus: & allegaret institutionem factam eo sp̄tato: & institutio esset irrita ipso iure, per c. decernimus. xvj. q. vij. ¶ Si verò diceremus verum p̄ntatum nō audiendum hoc dicere non possumus: quia priuaremus eum tempore dato sibi à iure ad p̄sentandum: quia tamen vltimo die, dicti temporis p̄sentare potest. ut diximus. §. in j. q. princip. huius partis in xij. arti. & sic hoc tempus abbreviat per edictum. ut conclusimus in dj. q. prin. huius partis in xxvij. arti. & dictum est causa abbreviationis: quia per illud omnes sciuerunt vel scire potuerunt tempus abbreviatum & non comparando: vel tacite voluerunt p̄sentationem factam, p̄cedere, vel nō curarunt: & sic contumaces fuerunt & eis imputetur. ut diximus in d. xx. vij. arti. ergo sine edicto non posset abbreviari tempus datum à iure. ¶ Sed dato, quod per institutionem abbreviaret, posset se ¶ qui fraus se videns nam p̄sentatus à quocunq; etiam p̄nto

faceret insurgere aliquem contradicteorem collusionem mediāte, qui nominatim citaretur, & succumberet, & sequeretur institutio ante lapsum temporis dati à iure ad p̄sentandum: & verus patronus comparens, qui p̄dictorum omnium nullam notitiam habuit, nec p̄supponi potest eum habuisse infra tempus datum à iure, vellet p̄sentare, non admitteretur, nonne morbus. d. c. fi. adhuc vigeret, & nonne fraudes locum haberēt? certè sic, contra mentem & verba illius: & contra. c. sedes. de re scrip. & in c. auaritia. de elec. libr. vj. & similia iura dictantia fraudibus esse obuiandum. ¶ Et sic tene cum Gaye. conregnicola meo, quicquid dixerit Domi. vbi. §. & intellige verba Ioā. And. ut Gaye. declarauit ne dicamus magistrum omnium errasse.

¶ Undecimus artic. vj. q. princip. ij. partis. ij. Libri.

- 1 *Edictum generale si appositum sit, sed non sit citatus compresentatus, vel oppositor certus specialiter, ut requiritur ca. si. de elec. libr. vj. an nihilominus confirmatio tenebit.*
- 2 *Citatio generalis non sufficit coelectore vel oppositore certo.*
- 3 *Citatio facta generali vel nulla comparatō, vel oppositore se offerente spon te, & p̄sente, an valeat institutio facta. & nu. l. 3.*
- 4 *Canonicus p̄sens, ad electionem non est vocandus.*
- 5 *Appellatio inimanda est appellato. si non fuit p̄sens.*
- 6 *Actus valet, si citandus venit in iudicium, in quo requirebatur citatio, & si ne citatione ille respondit.*
- 7 *Agit de contemptu non vocatus, sciens ecclesiam vacare, & electionem esse faciendam tali die, & etiam p̄sens.*
- 8 *Intimatio omnis, quæ obligat ad aliquid p̄iudiciale, debet fieri in sua forma.*
- 9 *Legis forma, quid. Et quid forma.*
- 10 *In electione & p̄sentatione spectante ad collegium, maior pars ipsius, vel saltem dua partes non instante iuris termino, non possunt assignare terminū p̄sentationi faciendæ, & iuris terminum abbreviare. & nu. l. 4.*
- 11 *Appellatio non est inimanda appellato p̄senti.*
- 12 *Citatus citatione necessaria, tenetur comparere tunc, velit, velit.*
- 13 *Oppositores certi esse debent.*
- 14 *Ordinario quomodo constare dicatur, p̄sentantes vel p̄sentantes habere notitiam.*
- 15 *Citatio generalis vel particularis ut habeat locum, certi qui dicantur, qui nem incerti.*

1 **Econuerso** Modo dubitatur undecimo, qd si positum fuit edictum ḡnale, sed nō fuit citatus cōp̄sentatus vel oppositor certus sp̄aliter, ut in d. ca. fin. requiritur an nihilominus tenebit confirmatio: & certè dicitur qd nō: quia nō est obseruata forma. d. c. fi. quæ vult p̄coelectum certum, vel oppositorē certū oīno esse citandū citatione sp̄ali: ergo nō sufficit ḡnalis, sc̄dm Inn. in c. humilis, & in c. inter quatuor. de maio. & obe. & ita colligit oēs in d. c. fi. & p̄sertim Do. in vij. no. & ibidem Gaye. in sua repe. in iij. colū. in ver. itē nota. & istud nota, ga nunq̄ nris t̄pibus obseruati h̄r. n. notitia veri p̄nti: & sic p̄ncipalis oppositoris: p̄ ea q̄ diximus in p̄ximo p̄cedē. art. & nihilominus nō citant citatione sp̄ali: & id irrita erit institutio sequuta: ut in d. tex. h̄r. & j. dicemus, dū tractabimus, an institutio vocatione obmissa sit ipso iure nulla. ¶ Sed maior difficultas consistit in hoc, qd si fuit facta vocatio p̄dictū: vel nulla fuit facta vocatio, & nihilominus venit, & se obtulit ip̄tē cōp̄sentat⁹, vel oppositor, q̄ debebat sp̄aliter vocari, an valeat postea institutio facta: & Io. And. in d. c. fi. dicit, v̄ q̄ nō: ga apparet in j. par. illius tex. irritari institutionē sine vocatione: & sc̄da ps determinat modū eos vocandi. Non seruata igitur forma, illa institutio erit nulla: nec est necesse arg. iurare istā partē, ex quo ibi est text. facit reg. q̄ d̄ ius. de reg. iur. libr. vj. ¶ In p̄tū verò dicit facere: ga licet canonicus sit vocandus ad electionē, satis est eū esse p̄ntem sine vocatione, ad hoc, ut nō possit agere de p̄t̄u. c. ga pp. in prin. ibi p̄ntibus de elec. ¶ Adducit et̄ apponē in cā electionis: tūc demū esse intimandam appellato, q̄ nō fuit p̄ntis in eius interpositiōe: ut in cle. cām. de elec. & c. cupiētes. post prin. ver. vel post obtentā. de elec. lib. vj. ¶ Itē in p̄cessu & in sc̄da satis est partē esse p̄ntem. P̄ primū, de accus. quafr. §. debet. Sc̄dm patet in l. de vnoquoq; ff. de re iud. in qbus nil d̄r de citatione: sed solum de p̄ntia: & bñ facit. C. quō & q̄ iudex in rubro, & in l. si vt p̄ntis. la. ij. vbi à p̄rio colligit: qd si citata fuit ps ad certū locū, si iudex in alio loco p̄cedat p̄ntē, tenet p̄cessus. ¶ Adducit et̄, nam cū effectus vocationis sit, vt veniat citatus, ex quo p̄ntis est, cessat citandi necessitas. ut ff. de libe. agno. l. j. §. si. vbi si pariat mulier infantes dies, infra quos à tpe diuortij nuntiare debeat se p̄nantē, cessant senatuscōsulta, quasi de illo partu senat⁹ nō videat sensisse, q̄ infra illos dies noceret, & hāc partē dicit Ioā. And. verā. ¶ Dicēs et̄ istud p̄cedere, si esset aliq̄ coelectus, & sic comp̄ntatus vel p̄dictor, qui nō apparebat à principio, & facta fuit

# Cælar Lambertinus Episcopus

fuit vocatio per edictum: quia licet fuisset certus & apparuisset eōrā dīctor nō fuisset sufficiens vocatio p edictum: sed requirebat spālis: vt in illo tex. tamē positō edictō fortē apparuerit illi q̄ primo erāt occultū, & cōparēdo virtute illius gñalis citationis, valebit iudiciū, fm Ioā. And. ¶ Qd̄ dictū est notādum, fm doc. ibi: vt ibi sit actus in quo requiritur citatio, si citādos venit ad iudiciū absq̄ citatione: & responderet actui, valebit actus, & hoc idē tenet Guilie. de Cu. & Bar. in l. i. ff. de ius vocā. & in l. platā. C. de sentē. & est singulare dictum fm do. Petr. ¶ Lap. Abb. verō dicit pro dicto Io. And. facere, qd̄ no. Guilie. in summa de libel. concep. s. sequitur. ver. item quidam dicunt ibi dicit Guil. ¶ Do mi. aut in d. c. fi. in iij. col. in ver. quæro quid si fuit facta. refert supra scripta dicta: & tñ dicit q̄ licet reus casu venerit coram iudice nulla citatione præmissa, pōt tamē offerri libellus, fm eum: & de hoc dicit esse casum. v. q. ij. vocatio. vbi dī, q̄ in casu quo requiritur citatio, si nō fiat, & ille vult actui respondere, valebit. ¶ Do. Phil. Fran. verō in d. c. fi. in pen. col. refert supra scripta, & p̄ illis addit Bald. in aut. offeratur. C. de lit. conte. ¶ Dicit tamē casualiter in iudicio inuentū nō cogi respondere, nisi ad hoc fuerit citatus, fm gl. & Arch. in d. c. vocatio. v. q. ij. Et ideo dicunt doc. in c. j. de iud. fore dandas inducias dilatorias si perantur: & ita in effectu vī velle Bal. in l. ij. circa prin. C. quō & quādo iud. & in l. cum fratrem. in fin. C. de his quib. vt indi. & ita nota. per eum, & ita Phil. dicit se intelligere supra scripta. ¶ Postea subdit esse aduertendum ad aliqua, ad quæ dicta Io. And. allegant, de quibus ibi per eum. ¶ Gaye. verō in d. repe. c. fi. in iij. col. & in prin. seq. succincte supra scripta narrat. d. Io. And. & Domi. quos dicit nō respondere ad argumē. talem præsentiam operari formam seruata esse saltem præter formam factam fuisse: & ideo non tenent, secundum Cardi. in ca. ij. de supplen. negli. præla. xij. colum. ¶ Nihilominus dicit dictum Io. And. sequi posse, licet etiam requiratur citatio specialis ad actus in iudicio faciendos: tamē cū per iudicem sunt illi præsentē, videtur moneri. l. citari. C. quō & quando iudex, & idem in simili not. in c. causam. de electio. in verbo, interposita. & in c. j. de appel. ¶ Præterea (dicit ipse) quantum in d. c. fi. dicitur de citatione speciali, nō videtur forma substantificata: sed ad huiusmodi scitorum fauorē apposita: ideo poterunt renuntiare. alleg. Cardi. in ca. prudentiam. in v. & vj. col. de of. deleg. & in c. cum dilecta. in iij. opp. de rescript. ¶ Demonstrat etiam edictum nō semper dici de substantia, ex quo requiritur propter illos qui ignorant. vt etiā dicit sentire Ioā. And. in hac q. & Fede. c. xvij. incip. parrochianus & c. faciunt no. p. Bald. in laut. si oēs. ff. vt de ab hære. ext. in. & per totum. ¶ Tu aduerte, nā cōtra supra scriptam concludi. facit, qd̄ dicit Abb. in ca. cum inter 7 vniuersas. in iij. col. super gl. in verbo, cognouerūt. de elec. ¶ vbi concludit nō vocatum, licet scientem ecclesiam vacare, & electionem esse faciendam tali die, & præsentem saltem posse agere de præemptu, ex quo vocatio est de forma & substantia: & idem vī velle in c. ecclesia. el. ij. in iij. col. in ver. secundo casu. eo. ti. Cū igitur illa vocatio sit etiam in casu nō de forma & substantia institutionis, quia abs est ipso iure nulla: vt in p̄ximē seq. art. dicitur: ergo quāuis coelectus vel compræsentatus seu oppositor certus habeat scientiam rei, & sit p̄ns, nō p̄ hoc p̄cludet eis via p̄sentādi patrono infra tps datum ad p̄sentādum, p̄sentato petēdi institutionem, & p̄dictori p̄dicendi, ex quo institutio est ipso iure nulla. ¶ Pro hoc etiā adduco, qd̄ pulchrē & latē posuit Fel. in c. cum. M. Ferrariensis. in xx. col. in ver. quarta conclusio. de cōsti. cōcludēt ad hoc vt p̄testatio seu denūtiatio, quam emptor, cui est mota lis, facit vēditori, oportere sibi ostēdere & dimittere copiam citationis, & libelli emptori dati fm Bar. & in l. nō solum. §. morte. pe. col. ver. examinemus. de no. ope. nun. & cū alijs ibi allegatis p̄ Fely. ex quibus ostendit nō debere sufficere tales citādos speciali citatione, scire causam, & esse p̄sentes, nisi actua liter sint citati, & ideo do. Cardi. in cle. cām. in fi. de ele. infert generaliter ex illo tex. omnem intimationem ¶ quæ obligat ad ali quid p̄iudiciale, debere fieri in sua forma, qd̄ perpetuo dicit esse notādum, ex quo cōditer ignorat. fm eum quem etiam refert & sequit Fely. vbi p̄ximē. ¶ Ad hoc etiam adduco qd̄ pulchrē dixit idem Fely. in c. cum contingat. in iij. col. in ver. quarta conclusio. de rescript. q̄ vbi requiritur notitia alicuius non solum, vt sciat, sed vt aliquid faciat vel nō faciat, debet fieri talis intima tio, quamuis aliunde hoc sciuerit. allega. Bar. solenniter hoc dicentem in l. denuntiasse. in prin. ff. de adu. l. quam legit sub. l. qui vxori. §. quid ergo. vt ibi per eum. Cum igitur in casu nostro vocatio non fiat solum, vt compræsentatus vel oppositor sciat cām: sed vt aliquid faciat vel nō faciat: puta se defendat vel non p̄dicat: ergo non sufficit tales scire causam, & esse p̄sentes, si non fuerunt vocati iuxta formam. d. c. fi. ¶ Adduco etiam ad hoc qd̄ dicit do. me. Corse. in c. prudentiam. in prin. in vj. char. super gl. in verbo, nō ostenderit per illam gl. se alias in factō conuulsi-

se: & obtinuisse in ciuitate Vincentiæ eum excellē. do. Io. Maria Riminaldo Ferrariense: quem etiam legentem aliquas lectiones audiui in ciuitate Ferrarie, vbi legebat iura ciuilia in primo loco in statuto dictante, quem non posse vendere aliquam rem suam, nisi denuntiaret consanguineo vel vicino: q̄ nō sufficeret illos aliter scire, nisi eis fieret denuntiatio. & remittit se ad Fely. in d. c. cum. M. Ferra. & in d. c. cum cōtingat, & ad doct. in d. cle. cām. de elec. qd̄ etiam pulchrē tenet: & tractant quidā Moder. doc. in q̄nibus suis, quas facit super dicto statuto, in q. xix. & expressē hoc tenuit Bal. in quodam suo p̄. incip. iure municipali cauetur. posito sub tit. de iure cōgrui. quem pulchrē sequitur do. Matthe. de Affli. de Neapoli in suo commento. l. sancimus. de iure protomiseos Imperatoris Federici. in §. & infra triginta dies. in j. no. & mouetur Bal. quia cum requisitio requiratur de forma seu substantia, per illam. l. nō sufficit scientia: & sic ipsa denuntiatio requisita à. d. l. est de forma siue substantia: quia forma legis est de substantia: sicut forma rei est de substantia rei: & forma in actibus huiusmodi est de substantia, sicut forma actus ipsius, est autem forma legis fm eum ordinata dispositio certorum habens fines: vt in l. certa forma. ff. de iure fisci, & de censu. l. forma, & ad muni. l. constituta. forma rei autem, est quidam gradus seu perfectio eius à natura vel arte data: & anteq̄ forma ista inducatur, dicimus eam esse quasi rudē materiā. vt. ff. de leg. iij. l. quæritur. §. fortasse. forma in actibus huiusmodi est debita partium ordinatio fm prius & posterius, vt. ff. de p̄script. verbis. l. eū qui. & l. naturalis. sicut in casu nostro de substantia & forma hac vocatio dicit, cum habeat oīa supra scripta requisita: ergo seruanda est ad vnguem. ¶ Nō obstat modo adducta in præteritum per Ioā. And. & primo de canonico p̄sente & nō vocato ad electionem: quia vt p̄ximē diximus post Abb. in ca. cum inter vniuersas, & in iij. col. & in ca. ecclesia. el. ij. simpliciter ibi iij. col. de ele. quāuis canonicus sit p̄sens nō vocatus poterit agere de cōtemptu, vel saltem instare, q̄ iterum vocetur. ¶ Sed dato dicto cōtrario p̄ vero, dico ab eo non posse argui ad casum nostrum, cum sint diuersi termini. l. Papinianus exuli. ff. de mino. & q̄ sint diuersi termini, demonstro ad oculos: nam nos habemus q̄ in electione, & sic in p̄sentatione p̄sentate ad collegium, maior pars ipsius, vel saltem duæ partes nō instate termino iuris, poterunt assignare terminum p̄sentationi faciendæ: & sic terminum iuris abbreviare: vt diximus in ij. q. prin. huius par. in xix. art. qd̄ tamē nō pōt fieri in p̄sonis particularibus, cum nō debeāt simul conuenire: vt diximus in d. ij. q. princ. in vij. art. ergo assignata die & hora p̄ electione faciendā: licet canonicus nō sit vocatus, si erit p̄sens, habebitur effectus vocatiōis: & tūc p̄summabitur actus: & si bene diceret se cōtemptum stante eius p̄sentia, nō erit cōtemptus: quia potuit vocē suam dare, quæ tūc erat dāda: & nō poterat ulterius dari: quia tūc p̄summabat actus ipsorum: nec erat expectādum reliquum tps dati ad eligēdum: sed p̄sentādum p̄ collegium. Ideo ille p̄sens debebat p̄summare actum suum: quia nō habebat spem ulterius illum p̄summandi. In casu vero nō fecus, nam cum tps datum à iure ad p̄sentādum non possit abbreviari nisi per edictum generale & vocationem particularem, secundum formam. d. c. fi. ex tacito p̄sensu p̄sumpto omniū patronorum citatorum, & non comparantium: vt diximus in j. q. prin. huius par. in xxvij. arti. nō seruata igiŕ dicta forma data scientia per edictum generale, vel aliunde, ex quo illis nō erat angustatum eis tps: & poterat expectari vsq̄ ad vltimum diem tēporis: vt diximus in d. j. q. prin. in xij. arti. quāuis igiŕ habuerint scientiam, imo fuerint p̄sentes, p̄siderantes rem inter alios actam ipsi nō vocatis eis non nocere: & sic habere adhuc tps comparēdi merito eorum scientia & p̄sentia nō potuit eos arcere, vt in electioe: & sic male simile, quia in electioe ille canonicus p̄sens arcēbatur: vt. §. ¶ Et si diceret, thema huius difficultatis habet duo capita. q̄ nō est facta citatio particularis nec generalis: & isto casu militaret supra scripta responsio: quia nō esset abbreviatum tps iuris: sed q̄ esset appositum edictum gñale, iuxta fm membrum dicti thematis, quāuis nō essent citati citatione spāli comparantati, & p̄dictores certi, nonne p̄ edictū gñale esset abbreviatū dictū tps datū ad p̄sentādum: certē sic: iuxta ea quæ diximus in d. j. q. prin. huius partis in xxvij. arti. ad hoc respondet q̄ quāuis p̄dictum gñale possit abbreviari tēpus à iure datum ad p̄sentandū: & hoc sit p̄sumptiuē: quia vocati non comparando tacitē vident p̄sentari de dicta abbreviatione. vt etiam vult Ab. in d. c. ecclesia. el. ij. in iij. col. ante fi. ver. scđo casu de elec. nihilominus hoc p̄cedit circa ignotos & incertos, qui p̄ edictū citantur: & de eis est sic p̄sumendum, nō autē circa certos, qui cum sciat p̄ dispositionē. d. c. fi. se nō compræhēdi in dicta citatione generali, sed fore citādos citatione spāli, non curant de generali, q̄ eis non præiudicat, sed expectant spālem: iuxta formā. d. c. fi. vel expectabunt finem termini dati à iure ad p̄sentādum, & sic de eis non



nō erit p̄sumēdum, vt de incertis: quia in istis nō pōt cadere illa p̄sumptio, ex quo nō fuerūt legitimē vocati, q̄ oīa cessant in electione. & ē in p̄tatione vniuersali, q̄ sp̄ctat ad collegiū quo ad p̄ntantes, qui idē sunt cum canonico habēte eligere: sed quo ad alios d̄dictores non: quia idē erit q̄ diximus ī p̄tatione particulari: & idem quo ad p̄ntatos. ¶ Ad aliud d̄rium de appellatione, q̄ nō in tima b̄t appellatio p̄nti iuxta cle. cām. de elect. duplex datur respōsio. Prima, quia ibi h̄mōi intimatio nō requiritur pro forma: sed sufficiebat sciētia appellationis interpositę. Scđā, q̄ illa appellatio interponebat in d̄summatōe actus electionis: & ideo statim debebat sibi intimari: vt ī d. cle. cām. & sic ē ad hoc d̄rium cadit respōsio. s̄. formata ad primum. ¶ Ad tertium d̄rium formatū per Io. An. q̄ p̄cessus & sn̄a tenet parte: & ideo vno citato ad vnū locum, eo existente p̄ntē in alio tenebit processus & sn̄a: respondeo illud esse in citatione necessaria: nā q̄scitatus citatione necessaria, tenetur cōparere velit nolit tūc, cle. pastoralis. de re iudica. cum simi. licet ergo sit obmissa citatio & ille sit p̄ns, idem esset, ac si tūc esset citatus: & ideo vt diximus. s̄. de Phil. fran. aut respōdebit: aut petet iudicium ad respondēdum: sed in casu nostro nō est sic cū citationes. c. fi. de elec. lib. vj. nō sunt necessarię, sed voluntarię, & si nō est facta, citatio specialis circa certos, & generalis circa incertos, nō tenebunt tūc cōparere, & respōdere: sed habebūt integrū t̄ps ad p̄sentandum datum à iure: vnde quis sint p̄ntes incerti non citati per edictū, & certi nō citati citatione speciali, cum nō dicentur citari ad comparēdum, eorū p̄ntia non habebitur pro cōparatione: quia erit in eorū arbitrio, q̄n voluerint cōparere infra t̄ps totū t̄ps datum à iure. ¶ Ad vltimū d̄rium Iohannes An. dum dicit esse cū citationis est, vt veniat, si est p̄ns, non requiritur citatio, cadit eadē respōsio, quā dedimus ad p̄ximū p̄cedēs d̄rium, hoc esse verū, si pōset cogitūc respōdere: sed cum ille habeat t̄pus iuris, ex quo canonicē nō fuit abbreviatum, sua p̄ntia nō p̄iudicabit, sibi, vt t̄ps sibi concessum à iure amittat: & per cōsequens cessant omnia motiua Io. An. ¶ Et restat pars, quam ego teneo & illā fortifico: nā illę citationes generales vel speciales in d. c. fin. requiruntur, vt canonicē sequatur institutio, quę diuersimodē habet vim sn̄a interloquutorię vel diffinitiuę, vt ibi tractat per doc. quę sin e vera citatione de iure naturali inducta: iuxta d. cle. pastoralis. de re iudic. essent nullę. ¶ Tamen pro concordia harum opi. debemus sic concludere, certis compręsentatis & oppositoribus non citatis citatione speciali non p̄iudicare citationem generalem, nec scientiam: & in hoc parcat mihi Io. An. eius conclusio non potest procedere, per superius adducta. ¶ Si vero certi non citati comparuerint: & tunc distingue, aut tantum fuerunt p̄ntes, & nihil dixerunt: & tunc eis non p̄iudicatur, si p̄ntes de t̄pe dato ad p̄sentandum: & ita procedat pars quam ego teneo. ¶ Si vero isti p̄ntes vltra processerint respondēdo, opponēdo, vel quid simile faciēdo, & tūc clarē apparet eos noluisse gaudere residuo temporis dato ad p̄sentandum, sed p̄ntes qui illam causam & iudicium, valebit processus & sententia etiam absque actuali citatione: quia ipsi sic voluerunt & arctarunt se ad id, ad quod non erant arctati: & ita procedat opinio Io. An. qui ita loquitur, vt colligit Domi. notabile ex eius dictis quod s̄. retulimus. ¶ Et ex supra scriptis p̄ferentem ex respōsione per me data ad in contrarium adductum de canonico non vocato p̄ntente, collige pulchrum dictum pro limitatione conclu. quam s̄. posuimus in j. q. p̄ncipi. huius partis

14 in xxviii. artic. vt id quod ibi diximus per edictum t̄ps posse abbreviari tempus iuris datum ad p̄sentandum, procedat quando omnes essent incerti: sed quando aliqui essent certi, illis nullo modo p̄iudicaret abbreviatio facta in edicto, nisi fuerit specialiter eis intimata, cum per specialem vocationē ipsi patronis certis p̄iudicetur, & nō per generalem: sed sicut istę duę citationes sunt diuersę, & circa diuersa à iure dispositę, eodē modo diuersos suos p̄ducent effectus, put habēt diuersas formas: vt ex dicto tex. colligitur. ¶ Sed pulchriū est scire, quibus debent esse certi isti vel compręsentati vel oppositores ordinario p̄sentantibus p̄sentato: pro cuius p̄sentatione citationes expediuntur, vel cui alteri. & vt colligo ex illo tex. dū dicit, vel apparet oppositum dicerē sufficere apparere cuicumq; & sic eos esse

16 notos ordinario in p̄sentantibus vel p̄sentato. ¶ Sed pulchrius esset scire, quō poterit cōstare ordinariū p̄sentantes vel p̄sentatū habere notitiā talium: & in p̄ntato dicerē esse difficile, in p̄sentantibus vero facile quoad p̄ntos, seu rēctius loquendo, cōpatronos seu coexistētes in quasi poss. p̄ntandi, dico hoc esse facile, vt illi dicantur eis certi, quos habet in comparatos vel in coexistētes in quasi possessi. p̄ntandi: & idem dicerem in ordinario, qui alias instituit ad p̄sentationem talium, quia illi sibi certificentur: sed quo ad alios oppositores dicerem nō posse dari v̄eram regulam, nisi vt dicit Ioan. Andr. in d. capitu. fin. in

fin. p̄sentis artic. quem ibi refert Domi. posito edicto fortē ap̄parent illi, qui primo erant occulti: & cōparēdo virtute illius generalis edicti, valebit iudiciū secundū ipsum: sed fm̄ opi. meā dico iudiciū nō valere, nisi cōparēs illud assumpserit: vt p̄ximē diximus: sed si assumpserit iudiciū erunt effecti certi: & tanquā certi erūt citandi. ¶ Sed re vera in hoc casu, nō erāt certi ante appositionē edicti, citatio generalis afficiet eos tanquā incertos: & ideo cōparēdo siue assumpserit iudiciū, siue nō, siue ēt non cōparuerint, eis p̄iudicabit. ¶ Et ex istis vltimis verbis collige pulchram declarationē ad hanc certitudinē vt illi dicant certi, & erunt citadi citatione sp̄ali, qui erūt certi ante appositionem edicti: sed qui erant incerti ante appositionē edicti: licet virtute edicti appareāt certi, nō erūt iterum citandi, citatione sp̄ali. de qua in d. c. fi. sed sufficet illa p̄ edictum, quāuis poterunt citari in incumbentibus actibus, vt in alijs iudicijs. ¶ Dicit etiam certus detentor vel possessor rei, qui verisimiliter potuit sciri: vt dicit Domi. in d. ca. fi. in fina. verbis remittendo se ad Inno. in c. humilis. de maio. & obe. vbi ēt dicit nō esse citandos illos, quos inciderent potest negotium tangere: sed sufficere principalem, cuius interest fore citandum. & dicit Phi. Franc. in d. ca. fi. in j. col. illos dici incertos, qui non apparerent: vel quia ignorantur: & verisimiliter non p̄nt sciri. nota supra scripta, quia nunquam reperies alibi ita plenē, clarē, & subtiliter tractata.

¶ Duodecimus artic. vj. q. prin. ij. partis. ij. Libri.

- 1 *Capit. fin. de elect. lib. forma non obseruata, an institutio sit ipso iure nulla, vel annullanda. & nu. 2. & 12.*
  - 3 *Omnino, verb. quid importet. Et quod sit verb. p̄sum. nu. 7.*
  - 4 *Cavere, verb. quid importet.*
  - 5 *Clausula illa, Irritas & inanes, quid importet.*
  - 6 *Edicti affixio semper faciēda est in electione seu p̄sentatione.*
  - 8 *Plura quando sunt de essentia seu substantia alicuius actus, vno deficiente, corrumpit ille actus.*
  - 9 *Vocationes sunt de substantia & forma institutionis. & nu. 10.*
  - 11 *Institutus seu confirmatus, sciens vocationes, de quibus in c. fi. de elect. li. vj. non esse factas, si administrat, incurrit penam. c. avaritia. eod. tit. & libr.*
- 1 **Et ideo** xij. loco est videndum, an non obseruata forma d. c. fi. & sic non p̄iudicatis citationibus, per edictū nec ēt particulari existētibus certis citandis, & institutione sequuta, institutio sit ipso iure nulla, vel annullanda: & gl. in d. ca. fi. in verbo, inanes. solū dicit q̄ olim nō fiebāt istę vocationes, & tenebāt cōfirmationes: vt dicebat Inn. in c. cōstitutis. de app. & Io. An. super ea, dicit q̄ solū h̄mōi vocationes obseruabant, vbi erāt cōfirmationes de hoc: vt Bononia. & sic gl. cōcludit hodie h̄mōi cōfirmationes & institutiones nō p̄iudicatis dictis vocationibus, non valere, & nō dicit, an sint ipso iure nulla: quam gl. sic simpliciter loquētē ibi sequit Io. An. & Domi. dicētēs opi. antiquam ēt tenuisse in c. cū dilecti. ad fi. & in c. nihil. de elect. ipse Inno. Host. Cōposit. & Io. An. qui suo tēpore verū dicebant. Phil. Franc. etiā p̄dicta refert in d. c. fi. sup. d. gl. & ēt Gaye. in sua repe. in fi. vij. col. qui etiā dicit, opinionē antiquam tenuisse, fm̄ ius antiquū. Car. in d. c. cōstitutis. in ij. col. & in d. c. cum olim. super gl. & in clem. dispendiosam. in ij. opp. de iudi. & in c. cum dilecti. & ibi ēt Io. An. post medium. de rescr. & Imol. in ē. j. hoc tit. in ij. & iij. col. oēs dicētēs hoc fuisse de iure antiquo: hodie sec. & dicit Gaye. ideo se dixisse in prin. illam cōstitutionē corrigere nō improbare: & ideo extendēdā ad cōfirmationes tūc faciēdas: maxime, quia non irritat electiones canonicas p̄cedentes: sed dat formam confirmationis: & ideo iterum de electione & ad quērendum. c. si confirmatione. eod. tit. & lib. ¶ Tu aduertē, q̄ omnes p̄dicti doct. imo nec nullus illorū exprimit clarē difficultatē huius art. an ipso iure sit nulla institutio dicta forma nō seruata: & puta eos sic transiisse tanquā de re nō dubia: sed decit per illū tex. ipsam cōfirmationē seu institutionē nō seruata dicta forma, esse ipso iure nullā. ¶ Et primo hoc p̄bat in illo tex. in verbo, vibus omnino carere, p̄derando verbū, omnia de cuius natura est demonstrare actum in d̄rium factū esse ipso iure nullū, vt per Domi. in c. ex eo. in j. col. de elect. lib. vj. & glo. sing. in l. j. p̄ cuniam. ff. de pos. quam allegat Roma. singular. j. & vult Barb. in ē. ex parte. el primo. in gl. j. de offic. deleg. & in c. proposuit. de app. cum ergo in tex. d. c. fi. sint illa verba, cōfirmationes tales, & sic institutiones viribus omnino carere, stante illo verbo, omni nō, sequitur institutionē sequutam nō p̄iudicatis dictis citationibus esse ipso iure nullam, & remanere validam p̄sentationē.
- 4 ¶ Adduco secūdo p̄derado illū tex. in verbo, carere, de cuius natura est importare ipso iure, vt est gl. & ibi doct. in c. nouit. in verbo, carere. de his quę fi. à pla. & Abb. in c. ad hoc. in iij. no. de rescr. & ibi do. me. & Gemy. in c. dispendia. in notabilibus. & ibi ēt do. me. de rescr. & plenē p̄ do. Fely. in c. ex tenore. in ix. col. Lambert. de iure patro.

# Cæsar Lambertinus Episcopus.

de rescrip. ergo confirmatio seu institutio non præiuris citationibus de quibus in d. capi. si est ipso iure nulla, & annullanda. ¶ Pondero. iii. eundem tex. c. si. pro hac parte ibi ipsa seq. loquendo de confirmationibus: & sic institutionibus decernimus irritas & inanes: quæ verba ponunt eam decreti, de cuius natura est, ut quicquid in scriptis est actum sit ipso iure nullum, ut est glo. & doc. in c. dilecto. de pben. & doct. p. illi. tex. & præter Bal. & Imol. in l. ff. de lib. & posth. & doct. in c. statutu. in fi. de rescri. in vj. & p. Fely. i. c. cum accessissent. in iij. col. in versu. v. declaratio. de p. sti. & in c. iij. in xij. col. de rescri. cum igitur sit opposita dicta csa decreti, annullas actum ipso iure, ergo nulla est institutio, & ita debet intelligi illa verba gl. lo. An. Archi. & Domi. & aliorum, dum dicunt citationes non valere pro illa verba, irritas & inanes, intellexerit ipso iure. & ita vñ tenere Lap. in sua alleg. viij. ¶ Moueor & quarto. nam in electione seu pntatione affixio edicti semper est facienda, ut diximus. s. in viij. art. citatio vero spalis, cum habet notitia de certis citandis: ut in illo text. & sic iste vocatōes sūt de substantia ipsi confirmationis seu institutionis. ut dicit expse Domi. ibi in pe. col. i. ver. in fi. gl. Arch. tenet & opit de substantia, et probat p. illud verbū, oīno, appositū in tex. qd est verbū p. citū fm Imol. in c. cam. de re iudi. q. allegat tex. in c. & si Christus. de iureiur. & Bal. in l. p. cib. c. de ipu. & alijs sublti. & do. me. in c. ex parte. el. j. de offi. deleg. si igitur est de substantia ipsius institutionis seu confirmationis tūc habemus regulā planā, q. q. h. sunt plura de essentia seu substantia alicuius vno deficiente corruit ille actus l. si vn. c. de testa. & Bar. p. s. cxij. p. cessus est. & colligit do. me. ex. ii. no. Abb. i. c. aducriario. de excep. & hoc et vult do. Abb. in c. cū nūcius. & ibi do. Fely. in versu. nota p. rō. de testi. & do. me. laf. in l. cū hi. §. si p. rō. ff. de trāsac. in ij. col. in versu. illud et nota. ¶ Imo tales vocationes sunt de forma confirmationis seu institutionis, iuxta ea q. diximus post Bal. in quodā suo p. li. in i. iure municipalī cauef. s. in p. xi. p. ce. arti. in versu. adduco et ad hoc. Nam iste vocatōes sūt ordinatæ hñtes certos fines, put dēt cō forma legis: ut in l. certa forma. ff. de iure fisci, cū alijs, que ibi diximus. cū ergo hñōi vocationes sint de substantia & forma institutionis: ut p. ximē p. bauimus, si deficiat licet reliqua in institutionibus requisita adsint, institutio ipsa erit ipso iure nulla, cum non possit subsistere sine essentia substantiāli & formali. ¶ Confirmo. v. hanc partē, adeo istas vocationes esse de substantia & forma institutionis, q. etiā si fiat electio vel pntatio q. dicitur, dēt apponi edictū generale: ut est tex. aureus in d. c. fin. in vltimis verbis. & ibi Joā. And. & Domi. in princip. iij. colū. & alij omnes & hoc p. maximē pcedit in pntatione, in qua nō potest discerni, quādo est cōcorditer facta: ut diximus. s. in viij. articulo. & tamē tex. ille. c. si. vult confirmationē sine vocationib. & discussione negotij esse nullā, sicut qñ facta fuisset in discordia: ut vult ille tex. in fi. Et ita cū glo. penul. declarat ibi. nā si nō essent de substantia & forma, nō requirerent possē cōcordē vocationē igitur præcisē substantia, & formanda est. ¶ Confirmo. vj. nam adeo iste p. vocatōes & appositio edicti regunt à iure p. substantia & forma, q. non sufficit illas fieri in locis occultis & inter amicos: sed requirit illud apponi in ecclesia publicē: & in locis vbi turbe queniunt: ut habet ac si nō fuisset appositū: & confirmatio seu institutio sequitur quærit nulla: fm glo. not. in d. c. fi. in verbo, generat. & ibi oēs: & dicemus. j. in xxij. ar. quanto ergo magis erit nulla institutio, vbi nullo pacto essent hñōi vocationes facte. ¶ Confirmo. vij. & vltio pro nunc hanc partē, p. theoreticā auream glo. magistralē in d. c. fi. in verbo, inanes. in fi. q. si non sunt facte hñōi vocationes: t. & q. s. est confirmatio seu institutio sciens vocationes, nō esse factas, iuxta formā. d. c. fi. nō obstat institutione superioris q. est nulla p. p. ximē adducta, si administrat incurrit penam. c. avaritiæ. de elec. lib. vj. & sic est priuatus ipso iure oī iure quesito, adeo q. nec electio seu pntatio de se scā tenebit. ista pulchrē vult illa gl. quā omnes & præsertim Domi. in pe. col. sequitur. & idem Domi. in c. avaritiæ. in fi. col. & Lap. in d. alleg. viij. & hoc, si electio vel pntatio est facta de dignitate: si vero de inferioribus bñficijs, saltem erit priuatus omni iure quesito: iuxta c. qualiter. de elec. & diximus. s. in v. p. ce. q. prin. in xj. arti. vbi hunc passum discussimus: si enim non fuisset nulla ipso iure institutio donec annullaret, potuisset administrare: nullitas ergo, institutionis facit illos incurere per administrationē ad dictam penam. ¶ Et sic cōclūde cōfirmationē seu institutionē factā non seruata formā. d. c. fi. de elec. lib. vj. & sic non appositio edicti generali, nec citatis certis citandis citatiōe speciali, esse ipso iure nullam, qd etiā voluit Gaye. in d. repeti. c. fi. in ij. col. in versu. sic nota q. tales. & in v. col. in versu. præterea, dicit citationē specialem posse omitti per eū, in cuius fauorē fit: & ideo nō est ita substantiālis. alleg. Card. in c. prudētiam. in v. & vj. colū. de offi. deleg. & in c. cum dilecto. in oppo. de rescrip. edictū vero dixit semper de substantia requiri, ppter illos, qui ignorantur. fm lo. an. & Fede. cōsi. xcviij. parrochianos & c. & facit not. p. Bal.

in l. aut si oēs, se vt ab hereditate abstineant. & in xj. col. dicit multo magis non valere institutionē, si cōparuit eōtradictor: & non fuit admissus. alleg. Car. in c. iam dudū. in j. col. de pben. & ex hoc actō cōsului in ciuitate Bitesii, non obstat tali citatione posse alios p. p. nos p. stare: ex quo adhuc durabit tps: imo p. sentati si nulliter instituitur ex quo administratur, eē priuatus iure acquisito, & intrusū de quo vltio diximus. s. in v. q. prin. in xj. ar.

## ¶ Decimus tertius arti. vj. q. prin. ij. partis. ij. Libri.

- 1 ¶ Institutio seu confirmatio facta non vocatis coelectoribus seu comprehensato & oppositore, cum constaret eos sua habere, an v. ualcat.
- 2 Citatio an requiratur in notorio.
- 3 Facere qui potest per alium, alijs inuitis, multo magis potest eis ignorantibus. Que fuisse inuestigantur per nu. 6.
- 4 Princeps quo casu possit ex plenitudine potestatis reddere confirmationem electione validam, non obseruata etiam forma c. fi. de elec. lib. vj.
- 5 Prouisus quem esse de aliquo beneficio, non sufficit constare, nisi etiam plene constet de suo interesse.
- 7 Edictum, de quo in c. fm. de elec. lib. vj. quando non sit necesse apponi.
- 8 Inuis dispositio cessat, vbi ratio cessat.
- 9 De coelecti, comprehensati, & oppositoris inuibus, quo casu apparere nō possit.
- 10 Pro papæ facto regulariter semper presumitur, nisi vbi statuit contra dispositionem respicientem generale statutum ecclesie.
- 11 Cap. final. de elec. lib. vj. limitatur. Et nu. 12. 13. 14. & 15.
- 16 Citatus specialiter, an dicatur legitimus contradictor.
- 17 Absens cui certum est defensionem competere, an sit citandus.

**Et ex** dictis in p. ximo præcedē, arti. resulat. xij. dubitatio, qd si cōstaret coelectū seu cōpntatū & oppositorē ius nō hñe, an valebit confirmatio facta illis nō vocatis. Lap. Abb. tenet q. sic adducit. c. qm. de filijs presby. & de offi. ord. c. ordinar. §. j. & sequen. ¶ Domi. vero. in d. c. fi. in v. col. in versu. qd si cōstaret, dicit istud nō videri verū, fm cōem opi. quæ habet q. et in notorio requiratur citatio. ut not. glo. de iureiur. ad nram. de appel. cum sit Romana. & Io. an. de cohabi. cl. & mulie. c. v. e. tra. & subdit Dom. opi. Lap. posse saluari, si constaret de nō iuribus, ipsoi ex cōfessione eorū facta corā superiore, & ita residet ibi Domi. ¶ Gaye. vero ibi in sua repe. in viij. col. dilatat terminos thematis huius articuli, & format cum. pone q. de proximo eadē ecclesia vacauit, & seruata fuerunt solēnia, ita q. pnter pntatōes fuisse p. nos, & in quasi pos. pntadi, & pntatos idoneos: & nullū eē oppositorē seu coelectū seu cōpntatū: an nihilominus regrat appositio edicti: & dicit se credere q. sic, saltem vt non peccemus faciēdo p. tra iura. ¶ Præterea, nōne posset esse q. interim reperisset aliquis aliqua iura, vt diceret posset & si citaret, p. duceret: als non. ¶ Adducit et satis esse ita eē scriptū. l. prospexit. ff. qui & a quibus. q. iij. scriptū. ¶ Adducit et id. qd p. ximē diximus cōcludere Dñicū p. Lap. si constaret coelectū vel oppositorē ius nō habere, nō valere confirmationē, illis nō vocatis: quia etiam in notorio requiritur citatio, fm cum. ¶ Et p. hac parte adducit p. illos, q. ignorat esse necesse poni edictum generale: vt s. dicit se dixisse: alias nō valere cōfirmationē, & ita residet ibi Gaye. ¶ Tu aduerte opi. Lap. tenere Rom. cōsi. cecelxxij. saluatoris suffragio & c. & dubitat primo, vtrum in pe. col. in versu. tertio quarit. v. q. ad fi. vbi in terminis nostris tenet opi. Lap. in d. c. fi. Pro quo adducit primo, q. cū possit ordinari seu delegatus p. clarū nō ius oppositoris, eo inuito cōfirmare electionē electi, multo magis potest hoc facere eodē ignorante: & sic nō vocato ex regula. l. q. potest inuitis. ff. de reg. iur. t. vbi d. qui potest inuitis alijs qd agere, multo magis ipsi ignoratib. & p. hoc ipse cōcludit cōfirmationē factam de aliquo, que vicē p. uisionis habet, esse cōtendā validā quāuis possessor non coloratus, quia missus in possessionē p. textu possessionis nullæ, citat nō fuerit. ¶ Et p. hoc primo adducit autoritatē Io. And. post Inn. in c. literas. & in c. cū nostris. de c. c. pben. & Io. Cal. in c. nostris. & Cōpo. in c. capitulū. de rescri. & aliorū doc. in c. p. p. suit. de c. c. pben. & Lap. in alleg. c. iij. quorū oīum snia est, delegatum principis ex eius mādato cōferre posse, aut puidere alteri de bñficio, & non vocato possessore, cū sua possessio nō habet titulū coloratū ad instar ordinarij, qui beneficiū, in cuius possessione nō colorata alius est, eo nō vocato cōferre potest: vt in c. licet eps. de pben. li. vj. ¶ Adducit et demonstrationē, quam facit ex potentiorib. terminis. l. ex dicto singulari Inn. & Host. in c. accepta. de resti. spol. Archi. in c. ordinarij. de offic. ordi. lib. vj. qui omnes cōcludunt, quoties beneficiatus ipso iure vel p. sniam hoīs quæ transiit in eū indicatā, pdit ius, quod habet in beneficio, potest & debet ordinarij bñficiū alteri conferre, nullo vocato. Quinimo licitū est ordinario auferre ei, qui perdit bñficiū, si eius possessionē inuebebat de facto, eo nō vocato, & sine alia causa cognitione. ¶ Et in fi. dat aliā maximā limitationē ad d. c. fi. q. cū cōfirmatio fit in

entia

curia magni principis. vniuersalis synodus, quo casu princeps vult, ex plenitudine potestatis facere potest confirmationem electionis validam, et non observata forma. d. c. si. de elec. lib. vi. ut dicit concilium cludere Io. An. in c. nihil. de elec. ¶ Quod tamen est intelligendum, ut per Abb. in d. ca. nihil. in iij. col. in vers. quarto queritur. ¶ Et idem Roma. in c. ccccxcix. ois potestatis Dei &c. in pmissa resolutione loquens in eodem facto, de quo loquutus fuerat in d. conf. ccccxxxij. quod sic se habet: nam quidam Gilbertus pretextu provisionis papalis nullam, eo quod facta fuerat infra trimestre electionis, infra quod per papam provisionem fieri prohibet decretum Basilien. synodi, & in ambobus consiliis concludit ipse Roma. confirmationem factam de alio electo tenere, etiam ipso sic proviso possidere non citato: & in illo casu ponit duas conclusiones. Prima est, non sufficere confirmationem quem esse provisionem nisi consistat plenam de suo interesse. & sic vult ibi Roma. non esse vocandum aliquem, si de eius interesse non consistat, per plura quae ibi allegat. Secunda est conclusio, quod non sufficere, quo ad hoc, ut quis vocetur etiam in confirmatione, quae esse in possessione, si possessio est discolorata & vitiosa: quae quidem duo requisita si vera essent, rari foret isti certi citandi: quae ad certitudinem coelectorum & se opponentium regere debet consistere de eorum interesse: & sic allegare possessionem de colore ipsius possessionis, quae quidem probationes essent nimium dure, & de huiusmodi colorata possessione, late tractat Fely. in c. in nra. xxij. col. in xxvj. corollario, & praesertim in v. & x. notando. ¶ Quid dicendum est de hac consilia Roma. pbant opi. Lapi & nimium restringunt materiam d. c. si. adeo, quod nunquam erit casus certae vocationis: quae in copresentato non potest pbari interesse antequam vocetur: ex quo nullum potest habere interesse: quae non habet ius in re, sed ad rem: ut diximus. s. in v. q. prin. huius partis in viij. art. ¶ Et si diceretur, satis erit eius interesse per ius ad rem, quod habet, tamen plura debere concurrere antequam presentatus habeat ius ad rem: quae presentatus debet esse saltem in qua si pos. presentandi: ut in c. consultationibus. hoc tit. & debet acceptari per presentatum, ut diximus post Io. an. & Cal. supra in d. v. q. prin. in j. & viij. articulo. & hic esset nouus processus. ¶ Si etiam copresentatus possidens non esset citandus, nisi pbata saltem colorata possessione, similiter hoc videtur absurdum, nam si citandus est citatione speciali quilibet extraneus, quae certe scimus se velle opponere, quanto magis possidens est de facto, vbi si sic intelligere non dicta consilia Ro. destruerent totam machinam illius tex. c. si. & eorum, quae ibi per doc. dicunt. ¶ Vnde pro vera decisione huius materiae, considera, ut alii diximus supra in x. p. ced. art. in huiusmodi vocationibus plures personas per eas apprehendere debet considerare possumus. scilicet illorum, qui presentant, presentatorum & eorum qui volunt se opponere, ut ibi clare expressimus: & quae maxime huiusmodi vocationem importare hinc debet presentare: ut ibi diximus & in xi. arti. Vnde conclusimus in ipso xi. arti. oino predictum generale esse oppositum quibus sint aliqui certi predictores vel copresentati, non obstat, quod ille tex. c. si. per verbum alii, in eo oppositum, videatur ad disponere: vbi si loquimur de huiusmodi vocatione per edictum, nullo modo possumus dare casum in quo appareat hinc presentare copresentatos, & hinc se opponere, ius non habet: quae si bene esset clarum de non iuribus presentare voluntium, & de non iuribus presentati, non poterit esse clarum nullum esse oppositorem contra electum, vel formam presentationis: quae isti oino presentare esse incerti, quae opponere se vellent. & ideo bene diximus semper edictum requiri. s. in d. xi. arti. ¶ Nisi in vno tamen casu, quod esse in praesentatione, quae fieret per primos personas, quae in fundatione voluerit tale esse presentandum: tunc enim presentat de iuribus presentantium & de meritis presentati: quae eps permittendo fundatorem apponere illum modum, quod primus presentandus sit talis in presentatione sui consensus, iuxta c. nobis. hoc tit. & iuxta no. in c. cum dilectus per glo. de p. sue. & diximus late. s. in j. par. j. lib. in ix. q. prin. in j. articulo. vbi late tractauimus de modis & conditionibus, qui apponuntur per fundatores cum consensu episcopi: & in hoc casu dicerem oino non esse necessariam oppositionem edicti: ut et diximus. s. in viij. art. dum discussimus, quod possit dici verum presentatio presentatio. ¶ Et si dicerem, non ne tex. d. c. si. in fi. dicit etiam in concordia presentatione esse seruandam formam d. c. si. quae ergo hic sit concordia, obseruanda est dicta dispositio: & praesertim quae nos pbauimus. s. in pxi. pceden. articulo. huiusmodi vocationes esse de substantia & forma institutionis, aliam est ipso iure nulla. ¶ Rursus detur praedicta non obstat: quae in casu, si formato cessat omnis ratio impediens & finalis. d. c. si. quae ita non cessat in concordia presentatione, ut ex eo casu appareat. & diximus. s. in d. viij. art. cessantibus, igitur ipsius rationibus, cessat iuris dispositio: & sic non erunt istae vocationes in illo casu de substantia & de forma. c. cum cessante. de app. cum simi. ¶ Si vero nos loquimur de alia vocatione specialia, quae iuxta formam d. c. si. est facta copresentatis & oppositoribus certis, & nescio videre, quomodo in themate huius arti. formati per lap. & Dom. possit consistere de omnibus non iuribus ipsorum: nam si loquimur de compatronis, qui habent presentare, necesse esset apparere de omnibus iuribus ipsorum

presentantium per quod negetur alicui alteri spectare ius presentandi: & hoc est difficile, nisi appareret presentantiam lata inter easdem personas transactam in rem iudicatum, per quam volens nunc presentare, esset exclusus. & ita thema huius articulo. firmat G. ye. quem supra retulimus. ¶ In copresentato non posset apparere, nisi fuisset presentatus ab illo, qui erat exclusus per presentantiam transactam in rem iudicatum: nam tunc licet de non iure presentantis apparet, ita dicitur apparere de non iure per eum presentati. ¶ Posset etiam de non iure presentati apparere per notoriam eius indignitatem: iuxta no. in c. vestra. de cohob. cle. & mulie. & de alijs criminibus notorij sententiam non requiruntibus: de quibus late fuimus loquuti. s. in j. par. huius iij. li. in ix. quae est. princ. per totum. ¶ In alio tercio loco vero oppositor nescio videre quomodo posset constare de eius non iure, nisi opponeret presentato delictum, super quo presentatus haberet sententiam liberatorem: Conclude ergo de non iure presentantium copresentati: & se opponentium certorum posse constare per eorum confessiones: ut dixit Dom. vbi. s. vel per acta notorium facientia, seu sententias transactas in rem iudicatum: ut proxime diximus: de sequens. & re iud. per totum. ¶ Et reuera Roma. in d. conf. ccccxxxij. in pe. col. in iij. q. cum illa format, presupponit de non iure proviso constare per acta: imo per decretum latum a concilio generali restringens provisionem papae faciens ius vniuersale: & licet in alio consilio ccccxcix. in fi. j. col. format obiectionem, quae hoc formari posset: illa soluit, dicit enim, & si diceret eam docere plenam de suo interesse, posito quod male doceret de sua possessione: dico hoc non fore verum: considero enim ipsam possessionem fore notorie vitiosam, & discoloratam, eo quia adeptam pretextu provisionis papalis nullam: ex quo facta fuit infra tempus ad eligendum indultum, infra quod per papam provisionem fieri prohibet decretum Basilien. & ideo succedit tex. valde ad propositum singularis, in c. videte. xxv. q. vj. dum dicit: nam quod contra interdictum & ordinem ecclesiae factum est, ratum non habebit, tam diu quam humanae legis proclamatae auctoritas. & sequitur Roma. si dicatur possibile est papam ex iusta causa derogasse decreto concilij & sic tenere provisionem factam infra ipsam electionem cum ex iusta causa hoc facere potuerit, tamen detur quod quauis regulariter praesumendum sit pro facto papae, & ipsum semper moueri ex iusta causa: tamen hoc verum est, nisi vbi ipse aliquid faceret in constitutione respicientem generale statum ecclesiae: ut est imitari electionem: tunc enim non est sustinendum, nisi illud faceret ex magna causa: & sic necesse est illa exprimi & pbari: quae alias non presumitur. istud est singulare dictum Inn. in c. preterea. de dilatio. dum dicit, quod vbi alicui ex aliqua iusta causa licitum est a regulari iure recedere, non sufficit eam subesse, nisi illam per eum, cui hoc de iure copetit, exprimat. quod quidem dictum ad concludendum idem fore in papa, quod rescribit aliquid contra ius concernens vniuersalem statum ecclesiae. alle. Oldra. c. ccccxxxvij. stante igitur hac provisione in illo casu, ex qua se in possessione dicit fore nullam: sequitur eius possessionem discoloratam & vitiosam esse per decretum de electione Basilien. consilij in se continens clausulam irritantem: & sic constat de non iuribus, proviso per decretum d. consilij, merito ille proviso non fuit vocatus, & tenuit confirmatio illius electi. ¶ Ex quibus dictis Roma. collige vna limi. ad d. ca. si. ut non requiratur vacatio certi oppositoris ipsalis, quod consistat de non iure suo, alicuius. l. dissonem, quod quae aliquod, factum quod potuisset succedere non habemus presumere successisse, nisi per ipsum fuerit illud factum expressum & pbatum. ¶ Secunda est limitatio quam ponit Roma. in fi. s. allega. consilij ccccxxxij. ut non habeat locum dispositio d. c. si. quae confirmatio esset facienda per principem huius plenitudinem potestatis, nam licet haec limitatio quam maxime hodie pcedat, & locum habeat in electionibus dignitatum, quod comprehendunt in casu. c. cupientes. de elec. lib. vi. & non est necessaria alia citatio, ut ibi habet. Et idem, si sumus in casu. c. j. de elec. lib. vi. & non est necessaria alia citatio: vbi ibi habet. & idem, si sumus in casu. c. j. de elec. lib. vi. alias autem salua plenitudine potestatis sedis apostolice debet seruari et in curia dispositio illius. c. si. quod est intelligendum proprie si quae papa procedit per viam confirmationis praedictae: hodie vero pcedit per viam reservationis, & per viam provisionis: & ideo non seruatur dispositio illius. c. si. fm Abb. in d. c. nihil. post Io. An. in iij. col. in vers. quarto quod in presentatione aut haec limitatio locum habere non potest nisi aliquo iure institutio alicuius ecclesiae spectaret ad summum pontificem ex aliquo privilegio, vel reservatione per fundatorem facta: iuxta late dicta. s. in j. par. j. li. in ix. q. prin. in j. art. in iij. conclusio. ¶ Restat modo videre, an reliqua dicta Roma. in praesentibus. conf. ccccxcix. procedant & limitentur d. capit. fina. ut non dicatur certus contradictor ad effectum, ut eiterur citatione specialia, nisi constare faciat de eius interesse: & si esset contradictor tanquam possidens, nisi constaret de sua saltem colorata possessione: secus si solus constaret de discolorata & vitiosa possessione: quae tunc quauis appareret certus, non esset vocandus: vbi ibi per eum. & verum, Lambert. de iure patro. 1 2 si hec

# Cæsar Lambertinus Episcop.

si hęc eius dicta ita ruditer intelligerent, sum opore restringerēt d. c. fi. & destruerēt totā machinā huius materiæ, vt p̄ximē demōstrauimus: vnde dupl̄ ip̄sa dicta intelligi poterunt. ¶ Primo mō tanq̄ dependētia ex casu ibi formato: q̄a interesse illius p̄uisio apparebat nullū: & possessio vitiosa tāq̄ dependētia ex illo nō iure ipsius ex prouisione facta p̄ papā irrita per decretū concilij Basiliens. vñ q̄a constabat de eius nō iure s̄str de eius nō interesse & possessione vitiosa. ¶ Sed hæc r̄sio non quadrat, q̄a Romanus nō se restringit ad casum suū: sed generaliter loquitur ad hoc vt vocatio sit necessaria, eē p̄bañ. Interesse vocatū, & si p̄cedit se vocari tanq̄ possidēs, esse necesse constituitur s̄item de colorata possessione: ergo hęc dicta p̄cedūt in omni casu: & nō in illo casu solū. ¶ Melior igitur ista solutio. Vñ nā vt ex ip̄s consilijs Romani colligit̄, ibi erat obtēta p̄uisio nulla à summo p̄tōficē d̄ decretū Basiliens. cōcilij à quodā Gilberto: & erat sc̄a electio p̄ capm̄ de quodā dño Iacobo & sequuta confirmatio verū nō vocato dicto Gilberto q̄ postea istabat reuocari sn̄iam latā i fauorē dicti Iacobi electi: ex eo q̄a ip̄se nō fuerat vocat̄, cū ip̄se esset p̄uisus p̄ papā: & possessor b̄nficij: & vt p̄to bis iterit ip̄se Gilbert̄ vt duo fuerūt sc̄a p̄silia: & i p̄rio p̄siliū cludit̄ ip̄emet nō debuisse vocari: q̄a istabat de nō iure ei: & hęc h̄sitatio debuit eē in principio: & conclusum fuit q̄ nō: q̄a constituit p̄ decretū concilij, postea instetit ip̄se Gilbertus, vt reuocaret̄ hæc sn̄ia lata in fauorē ipsius dñi Iacobi electi: & cum agebat̄ de hm̄di reuocatione, Romanus in sc̄da p̄sultatione, & sic in cōsilio, ccccxcix. s̄. alleg. fecit. s̄. scriptas duas conclusiones p̄cludendo p̄ eas, q̄ cū ip̄se velut agēs obtinere voluisset declarationē nullitatis dictæ sn̄iæ: eo solo respectu, q̄a dicit sua interesse rōne possessionis necesse erat illa probare. & ideo Romanus fecit prædictas suas conclusio. ad quas in fi. addidit esse consequens, vt ex quo desijt possidere: & sic sua desijt interesse cōsequenter desinat sibi facultas petendi declarationem nullitatis, vt ibi in fi. dicit, loquit̄ igit̄ ibi Roma. postq̄ facta est confirmatio: & ageret per aliquem dicentem se coelectum, vel ius habere: nam admitti non debet nisi appareat, & p̄stet de eius interesse, & iure: & sicut vt hi duo casus differant in hoc antē confirmatiōe seu instōne ad effectum, vt quis sit vocādeus citatiōe sp̄ali, sufficere quē esse certū coelectū, cōp̄siliatū, seu d̄ictorē, quis de eius interesse nō cōstet, & q̄lis cūq̄ sit possessio: sed sufficere esse certū, cōp̄siliatū, vel oppositorē. & ita p̄cedat oīa dicta p̄ doc. i. d. c. fi. & p̄sertim in oppositore extraneo in quo nō militat nec interesse: nec possessio interesse: nō q̄a non p̄cedit ius in b̄nficio, possessio minimē: q̄a nō cadit i eo: & ideo omisso vocationis ipsorum est nulla: p̄ d. c. fi. ex quo semel sunt certi, nisi p̄staret de eorū nō iure, vt p̄ximē dixim⁹. ¶ Si vero sit mus, q̄a tales cōp̄siliati, vel oppositores certi fuerūt p̄sertim, & nō vocati: n̄ sequuta fuit institutio, & q̄ maximē est sn̄ia sup̄ eū: & aliquis ageret & instaret p̄ reuocationē illius, extūc si esset omnia vocatio alicui cōp̄siliati certi, & essemus infra quadrimestre seu semestre: & ille ageret p̄ dicta reuocationē: vel solū ageret vt admitteret ad p̄ntā d̄i: & sic sine dubio deberet admitti cum ex præmissiōne vocationis ipsius nulla fuerit ip̄so iure instō, & instā: vt in p̄xio p̄ce. arti. diximus. ¶ Si vero velle agere coelectus vel cōp̄siliatus pro reuocatione dictæ citationis: & sn̄ia non sufficeret, diceret ego, ago tanq̄ coelect⁹ vel p̄uis⁹. vt i casu dicti cōsiliij: sed erit necesse dicere, & p̄stari facere sua interesse, hoc est, p̄ reuocata ipsa confirmatiōe & sn̄ia ip̄se elect⁹ confirmabit seu p̄uisus admittet, & nō alius: & si dixerit se possidere: q̄a tuēdus est q̄libet et in possessione colorata. c. cū n̄is. de p̄cel. p̄bē. necesse erit p̄stari facere saltē de colorata possessione, & in hoc casu vt i r̄e loquitur Roma. in d. suo cōsili. ccccxcix. ¶ Ex cuius dictis collige alia limitationē ad d. c. fi. q̄ postq̄ sequuta est confirmatio, pro illa reuocata n̄ sufficit solū allegare se fuisse certū, coelectū, seu d̄ictorē, vel certū possessorē: sed requirit̄ et ad hoc, vt admittat, & reuocet confirmatio, & sn̄ia, q̄ p̄stare faciat de eius interesse: & si dixerit se possessorē, saltē de sua q̄si possessorat: al̄s nō dē admitti, cū ad instā nō h̄ntis interest nec iuris, nec possessionis nō erit alterāda confirmatio. ¶ Et si diceret, si isti coelect⁹ seu oppositor erāt certi, & nō fuerūt citati sp̄ali citatiōe, confirmatio erat nulla ip̄so iure: vt in p̄xi. p̄ce. artic. cōclusimus. si nulla ip̄so iure, ad q̄d pro ipsius reuocatione seu potius declaratione nullitatis erit necessaria p̄batio interesse seu coloratę possessionis. ¶ R̄ndē & hæc est pulchra intelligētia in mā: & maximē p̄ declaratione conclusionis p̄xi. p̄ce. artic. vt dicat̄ confirmatio seu institutio non p̄cedētē citatione sp̄ali, cōelectū, vel se opponētes p̄cedat indistinctē ante factū: & post factū erit p̄cedat, quo ad eos, q̄ possūt p̄tere interesse, vt sunt cōp̄siliati certi citari omisso, cū adhuc sup̄sit de ipe dato à iure ad p̄ntandū, quorū interest: q̄a poterūt p̄ntare nō obstante institutiōe sequuta, cum sit ip̄so iure nulla, simil̄ in cōp̄siliato verē h̄ntē ius ad r̄e omisso citari p̄ntato à v̄cro infra t̄ps debitū: & qui p̄ntationē acceptauit: nam cū patet

de eius interesse, admittere et post factū & respectu talī diceit̄ institutio ip̄so iure nulla. ¶ Sed si post factū, id est, instōne sequuta cōpareret p̄onus post ips̄ datū ad p̄ntandū, q̄ nullo mō p̄ntare posset, seu coelect⁹, v̄ cōp̄siliatus, seu d̄ictor, anteq̄ admittatur, vidēdū esset, an eorū interest: & si coelectus allegaret possessionē, vidēdū esset, an saltē erat colorata, & nō apparente de eorū interesse, nec de colore possessionis allegatę, nō erūt audiēti: ex quo q̄d ad eos de his q̄ foris sunt. c. gaudem⁹. de diuor. tūc eis p̄desse nō possit: ergo ius agēdi non h̄re: vt cōcludit Roma. in fi. d. cōsili. ccccxcix. Vñ respectu ipsorū nō diceit̄ post factū confirmatio seu institutio ip̄so iure nulla: sed cōfessit̄, ac si facta esset pura collatio. & i hoc casu esset p̄bandū inter eē nō vocationis quo nō p̄bato, nō audiet̄ instās. nota supra scripta oīa, q̄a vera & à principio seculi nō declarata: & adde ad limitationē p̄cedē. arti. seu cōclusionis. ¶ Et pro ista distinctione mea ante factū: & post factū facit, q̄d dicit Io. de imol. v̄redo hac distinctione i. d. c. fi. quē ibi refert Domi. in fi. v. col. in verbo, & istā p̄te dicit, cum p̄cordat quādā opi. Lap. cū opinione Io. an. & diximus latē de 16 d. distin. s̄. in j. par. j. lib. in viij. q. prin. in x. arti. ¶ & an si aliquis specialr̄ citeit̄ dicat̄ legitimus d̄ictor, & audiat̄ nō docto in primis et̄ sumariē de suo interesse, ponit Fely. in c. cū inter. in vij. col. de excep. & q̄d si in facto notorio, certū est absenti nō cōpetere actiōne, an sit citandus pro oruatu. c. fi. eps. de p̄bē. lib. vj. vide eūdē Fely. in c. cum olim. in vij. col. de re iudi. vbi et̄ an teneat p̄cessus papę cōtra non citatū de plenitudine p̄sentantis, & de 17 materia tan̄ absens sit citandus, cui est certū defensionē competere: ponit latē do. Fely. in c. cum olim. post prin. iij. col. cū tribus sequen. in versū. non est citandus necessario.

## ¶ Decimus quartus arti. vj. q. prin. ij. partis. ij. Libri.

1. *Consuetudine stante, q̄ post presentationes seu electiones editum non apponatur, an institutio seu confirmatio teneat.*
2. *Consuetudinis vis & autoritas fecit primogenitum solum succedere in hereditate iuris patronat.*

**Successiue** xij. loco dubitatur, si consuetudo est in loco post p̄ntationes seu electiones non esse ponēdū editū, an institutio seu confirmatio sine illo teneat vel sit ip̄so iure nulla. Prepo. in c. p̄stitutus. in vlt. verbis. iij. col. tenet valere hm̄di p̄suetudinē, alleg. no. p̄ doc. in d. c. fi. nā cū p̄uisio illius c. fi. sit de iure positio nō est dubiū circa illud posse operari p̄suetudinē, ita dicit in s̄si determinasse Egidū de bellamera in decisi. 6 20. inc. c. fi. de elec. & ideo dicit ibi Prepo. hoc casu, q̄a opponēs nō potuit venire ad d̄icēdū in confirmatiōe, ex quo nō fuit vocatus: iuxta formā d. c. fi. audiet̄ ad impediendū, ne habeat possessionē. alle. Abb. in c. pe. de cā pos. & p̄prie. & ita refert ibi do. Prepo. ¶ Et hoc est tenēdū verū, q̄ illo casu reuertetur ad id, q̄d erat de iure antiquo. de quo in d. c. institut. p̄ Inn. & Host. & in c. cū olim. de dolo & p̄ru. quo casu institutio sine dubio eēt̄ interlocutoria & nō diffinitiuā sn̄ia: q̄a sine citatione nō possit dici cāe cognitionē interuenisse: vt p̄ doc. in d. c. cōstitutus. & in d. c. fi. de elec. li. vj. ¶ Et q̄ hoc possit facere consuetudo et̄ demōstrat̄ p̄ id, q̄d diximus in ij. par. j. lib. in ij. q. prin. in xix. & xx. artic. dū tractauimus de validitate consuetudinis inducentis primogenitū solū succedere in hereditate iuris pa.

## ¶ Decimus quintus arti. vj. q. prin. ij. partis. ij. Libri.

1. *Electus vocandus est, etiam si electioni non consenserit, presentatus vero, non nisi post acceptationem presentationis. & nu. 2.*
3. *Absens notus habenti institueri, si presentetur, an sit vocandus citatione sp̄ali.*
4. *Citationes generales & speciales sunt ex v̄cro iudicis officio, non ad partis instantiam.*
5. *Citationes ad hoc vt per habentem instituere fiant, quid requiratur.*

**Videndum** Est et̄. xv. loco, quid sit coelectus, vt com p̄ntatus nōdum electioni seu p̄ntationi

1. ¶ p̄sensit, an sit vocandus. & Lap. Abb. dicit q̄ sic. & hoc p̄bati ibi p̄ tex. coelectus in d. c. fi. & facere, q̄d no. Host. in d. c. dudum. el ij. de elec. sup̄ verbo, p̄curatore. & sup̄ verbo, p̄stitūā. p̄ Inn. Cōpost. & Ioā. segtur hæc dicta Lap. Domi. ibi. f. in d. c. fi. ante fi. pe. col. in versū. q̄d si coelectus, & hoc et̄ seq̄t̄ ibi Phi. fran. in iij. col. in versū. in eadē gl. ibi, sed hodie. ¶ Tu aduerte in electione
2. hoc dē b̄n p̄cedere: q̄a p̄ eā statim p̄trāsserit in electū ius in r̄e, quis ip̄se adhuc nō senserit: vt diximus. s̄. in v. q. princ. huius ptis i vij. ar. & iō dat̄ m̄sis ad acceptādū, in ecclia h̄cā ip̄amet expectare lōgo t̄pe. c. q̄ sit. de elec. lib. vj. & diximus. s̄. in d. v. q. prin. in ij. art. & iō cū sua verē interest, & verē sit coelectus, est citandus. & ita loquitur text. in d. c. fi. ¶ In p̄ntato vero nō diceret̄ sic cū nō dicat̄ verē p̄ntatus, nec ius ad rem h̄re, nisi p̄ntationē acceptauerit: vt vult Cald. in d̄. xvij. inci. p̄ntatus. hoc ti. d̄ quo d̄cto



sto fecimus et mentionē s. in d. v. q. prin. in j. & vij. arti. vñ diximus. s. et in j. q. prin. huius pñtis in xvij. arti. q. si pñtatus ante acceptationē pñtationis mortuus fuerit, vel renunciaverit pñtis, nō hñe iterū tps ad pñtandū, sicut si acceptasset pñtatus: qā non dñ pñtatio. de quo ē multa diximus in d. v. q. prin. in ij. arti. cū demonstravimus dispōnē. d. c. q. sit. p. quā electus hēt men sem ad acceptādū, nō hñe locū in pñtationibus: qā cū non dicat pñtatio sine acceptatione, elapso tpe dato ad pñtādū, sit deolutio ad supiorē: ac si nullo mō pñtasset, nō dicit ergo pñtatus, nisi pñtationē acceptaverit, si nō dicit pñtatus, ergo nō erit citādus. ¶ Et ex hoc infero, q. si absens calu quo pōr, puta qñ est tñnotus hñti in situere, pñtaret: qā hēt expressē acceptare, nō erit vocādus citatione speciali, donec acceptaverit pñtationē qā tunc dicit verē pñtatus: si vero fuerit pñs, & passus est se pñtari, tacitē acceptavit, & sic erit pñtatio: & iō veniet citādus citatione spāli: iuxta ea quā diximus in d. v. q. prin. in jar. dū cōclusimus in absente pñtato regi acceptationē expressam in pñtate vero sufficere tacitā pñtationē. ¶ Infero ex pñdictis & aliud, q. ex quo hmōi citationes speciales & generales esse faciendas, nō ad instātiā partis, sed ex mero officio iudicis: vt in d. c. si. & ibi gl. in verbo, inanes. in fi. & illas facere debet iudex post electionē factā: licet in electione sufficit electionē factam: adeo q. nō expectabit cōsensus electi: in pñtatione aut nō poterūt hmōi citationes emanare, nisi saltem sit facta vna pñtatio pñtata: puta qā pñtā fuit pñs, & passus ē se pñtari, tacitē illā acceptādū, vel si pñtatus fuerit absēs, illā acceptaverit expressē: qā abs nō dicit pñtatio: vt pxi. dixim⁹: iō expectabit cōsensus alias non poterūt emanare citationes: qā ille emanat electione facta, & sic pñtatione facta. f. pñtata: vt pbat in illo tex. c. si. in prin. ibi electione celebrata. & ibi glo. ij. dicit in fi. & idē in pñtatione f. celebrata. & in versū, vocationē. tex. dicit electio facta est. & in fi. Et si electio in cōcordia celebrata fuerit. qbus verbis apparet regi ad hoc vt citatiōes pñtate instituire hñt, fuisse factū ante actū pñtationis seu pñtationis, nō sufficere ergo pñtationē solū factā nō acceptatā. Nota ista duo dicta: qā vera, & nunq. cogitata: & faciunt quē dicemus. j. in xvij. sequen. articulo.

¶ Decimus sextus art. vj. q. prin. ij. partis. ij. Libri.

- 1 Superior si informat se de his, quae etiam nemine opponente debet inquirere, iuxta formam c. cum dilecti. de elect. libr. vj. an teneat institutio facta, vel an adhuc requirantur vocationes. Et nu. 2.
- 1 Vltorius xvj. dubitatur t. pone q. supior informat se de his, q. et nemine opponente dēt ingrere, vt in c. cū dilecti. de elec. an teneat in istō facta vel adhuc requirantur vocationes. & licet Io. an. aīr formet hūc arti. tñ ex eius dictis apparet decisio pñtis arti. nā qrit si supior informat se de his quē et nemine opponente dēt ingrere. an teneat ille pñtatio, si postea confirmat sine vocatione. & respōdet, dicit, q. sic: qā ille tex. annullat. tñ cōfirmationē: atq. pñtatio remanebit validus & c. pñtationē em Io. An. in casu articuli nri tñ cōfirmationē seu instōnē eē nullā nō pñtationē vocationib⁹, q. quis ex officio se informauerit de his, q. opponi possent. & hoc est clarū: qā nō sufficit informatio sine vocatione, cū p. forma & substantia cōfirmationis seu instōnis sint datē ipsa citationes: vt dixim⁹. s. in xij. pñ. arti. & hoc ē colligē ex verbis Domi. ibi in ij. col. in versū. sed pone. & Phi. frā. in fi.

¶ Decimus septimus art. vj. q. prin. ij. partis. ij. Libri.

- 1 Processus factus per superiorem de his, quae nemine opponente debet inquirere, an teneat, si postea confirmat sine instituat sine vocatione.
- 2 Instituire habens seu confirmare, non potest procedere ad citationes, nisi electione, vel presentatione perfecta. Et nu. 3.
- 1 Et ideo Cōdescēdo. xvij. ad dubium formatum p Io. an. an si supior informat se de his, q. etiā nemine opponente dēt ingrere, iuxta d. c. cū dilecti. de elec. an teneat ille pñtatio, si postea cōfirmat sine instituat sine vocatione. & Io. an. in d. c. si. dicit q. sic. quē ibi refert & sequitur Domi. in ij. colū. in ver. sed pone. qā ille tex. annullat tñ cōfirmationē, & sic instōnē ergo atq. pñtatio remanebit validus: imo dicit ipse, cōfirmatores discreti nō ponūt edicta anteq. saltē examinēt formā electiōis, & sic pñtatiōis. ¶ Ex qb⁹ vltimis verbis Io. an. patet id, qd. pñtē diximus in fi. pxi. pñ. xv. arti. tñ pñtē instituire nō posse pñtate ad citationes, nisi pñtatio electiōe vel pñtatiōe, cū Io. an. dicat cōfirmatores & discretos nō ponere edicta anteq. saltem examinēt formā electionis & sic pñtationis. pñtationē gñt formā pñtatiōis: q. forma pñtationē pñtationis, vel pñtationis: & hoc ē format ex sequē. verbis. ¶ Subdit em ibidē Io. an. & pñtatiōe facta, q. licet cōfirmatio facta, & sic instō sine vocatione irritet pñtatio nō tñ electio: vñ iterū quērendū erit de viribus elec.

tionis: & sic pñtationis alleg. text. in c. si cōfirmationē. de elec. lib. vj. q. ext. clarē hoc dicit & oēs ibi: & ideo nō insistentū. seq. ē ista Phi. fran. in d. c. si. a. h. in versū. & aduere. qui dicit totū pñtatiō factū ante cōfirmationē non cassati. ¶ Quod intelligerē verū, non tñ prejudicari parti non vocate. ¶ Et pñdicta ē tenet Gaye. in d. c. si. in sua repe. in fi. ij. col. & in prin. iij.

¶ Decimus octauus art. vj. q. prin. ij. partis. ij. Libri.

- 1 Electio seu presentatio, de qua in ca. final. de elect. libr. vj. an cassari possit sine citatione, seu vocatione. Et nu. 2. & 3.
- 1 Et ex Prædictis oriū xvij. arti. t. quid si supior non confirmat seu instituit, sed cassat electionē seu pñtationē sine citatione, an valeat. Et Io. an. in d. c. si. quē ibi sequitur Domi. in ij. colū. in versū. quid si supior. dicit, q. sic: qā ex quo videt electionē seu pñtationē nō canonicā, bene facit ipse illas cassando nā tex. d. c. si. nō annullat nisi cōfirmationē seu institutionē: ergo in informatione nō hēt locū iste tex. & sicut olim poterat cassare sine vocatione. c. nihil. de elect. sic poterit hodie, ex quo in d. c. si. non mutatur. allegat ad hoc. c. institutio. in fi. eo rit. ¶ Nec obstat, dicit ipse, coelectū vel oppositorē hñe legitimā cām que relādi: & sic cōpñtati ex quo vocati nō fuerūt, qā tūc nō est verū cū ista pñtatiō faciat in eorū fauorē: & si dicant ex illa pñtatiōe fore grauatos, hñt remediū appellandū. c. si postq. de elec. c. ij. de rest. in integ. c. significauerūt. de excep. sequitur pñdicit. do. Phi. fran. in d. c. si. in fi. ¶ Gaye. vero in d. sua repe. c. si. pñtatiō in fi. ij. col. & in prin. iij. relata. d. opi. Io. an. & Domi. dicit illā ē sequi ibi Petrum de Anch. ipm vero Gaye. dubitare de hoc, cū ille superior nō videat serualē formā. d. c. si. in duobus. qā nō pñtatiō citationē fm ordinē lfe, & non discussit negotiū cū aduersario fortē cōparente, qd. salubrius est: & ideo quantū ad effectū pñtatiōis seu pñtationis non videt bene factū: quantū ad simplicē informationē, fatet ea potuisse facere, sicut sibi placuerit, & teneret processus. vt et nos diximus in duobus pñtis pñdicit. arti. ¶ Et iō subdit ipse Gaye. practica eē, vt ipse etiā dixerat in ij. pñ. sua col. q. post citationes saltem pñdicit daretur terminus pñtato ad pñtandū, & tūc discutiet negotiū cū oppositoribus, atq. cū pñtatore, fiscali si sibi videbit: & subdit ē requiri cōsensus capituli de iure cōi. fm doc. ibi. de quo vltimo dice mus. j. deo duce in ij. par. huius scđi lib. in j. q. in iij. artic. vbi melius cadet: qā ibi tractabimus de actuali institutione. ¶ Tu tñ cōsidera ambas opiniones posse pñdicit. & loā. an. & sequa cū cōcludētū cassationē tenere, nō obstatē dispōnē. d. c. si. quāuis fieret sine citatione. Verū non habebit vim diffinitiuē: vt oēs doc. ibi cōcludunt in pura cōtumacia, nō tñ p hoc est falsa opinio ipsi⁹ Io. an. Verūtāem est cautius sequi ordinem Gaye. vt saltem facta citatione gñrali pñdicitū, dum erit faciēda discussio negotij: vt in illo tex. mādāt, poterit cassari electio seu pñtatio auditis oppositorib⁹, si pñtauerint, vel pñtatore fiscali: & sic dicit facta cassatio cū cām cognitione, & hñt vim diffinitiuē: vñ quātū hoc sit cautius, nō p hoc reprobat opinio Io. an. cū re vera tex. in d. c. si. nil iuris antiqui mutet in cassatione electiōnis seu pñtationis. Vnde tñ sicut anteq. poterat fieri confirmatio: & sic in istō sine citatione anteq. emanaret dicta cōstō. d. c. si. vt dicit gl. ibi in verbo, inanes. p ea q. volebāt doc. in ca. cōstitutis. de appell. & nos diximus. s. in prin. xij. pñ. artic. ita nūc potest fieri etiā cassatio sine citatione, sicut fieri poterat ante. d. c. institutionem. d. c. si. cum per eam nihil in cassatione immutet: & pro prædictis, quod dicit Roma. in consilio cccclxxij. omnipotentis & c. in proposito casu.

¶ Decimus nonus art. vj. q. prin. ij. par. ij. Libri.

- 1 Coelectores compresentati seu oppositores certi, citandi sunt certa citatiōne: incerti, incerta: alioqui institutio seu confirmatio nulla est.
- 2 Citatio actualis requiritur: non tamen sufficit mandatum de citando.
- 3 Differentia an sit inter mandatum de citando illos, qui volunt se opponere, & mandatum de citando illos, qui se opponunt.
- 4 Inuēire, aliud est, aliud mandatum de inuēiēdo.
- 1 Successive Dubitatur. xix. ex quo tex. d. c. si. de electio. libr. vj. vult vt s. t. vidimus fore citandos coelectos, compresentatos, seu oppositores certos citatione speciali, incertos autē generali per edictū, atq. cōfirmatio seu institutio est nulla: & hoc debere fieri ex officio habētis instituire & non ad instātiā partis: vt dicit glo. in verbo, inanes. in fi. quāritur modo, an sufficiat habētis instituire facere mandātū de citādo illos, se opponūt: t. & clarū est debere fieri citationē actua lem, vt satis fiat illi rex. vt oēs notitia habēt, certi citatione certa, incerti p edictū: & nō sufficere mandātū de faciēdo, nisi fiat quia cum iste citationes requirant de substantia & forma, ex Lamber. de iure patro. t. 3. pñditi

# Cæsar Lambertinus Episcop.

pediri debent in forma specifica: vt diximus supra in xij. p̄c. arti.  
¶ Et Io. A. nd. in d. c. fi. quærit, an sit differentia inter mandatū de citando & illos, qui volūt se opponere: & mandatū de citando illos qui se opponunt: & remittit se ad nota. per eum in c. dilecti. in gl. ij. de excep. & in c. ij. super. v. gl. de rapt. libr. vj. & Domi. in d. c. fi. in iij. col. in versic. quæro an sit differentia similiter. quærit de hoc: & breuiter concludit aliud esse mandatū de faciendo: & aliud esse mandatū q̄ faciat. & pro hoc adducit gl. inanē, in c. pe. de electio. li. vj. quæ pulchrè dicit, aliud esse inuestire: aliud mandare de inuestiando. Vnde ego concludo non sufficere m̄ dare expediri citationes, nisi actualiter expediantur, specialis citatio expeditur contra certos nominatim citando eos, vt compareant opposituri & c. incerti vero per edictum, vt si qui sint, q̄ se velint opponere, cōpareant: vt clarè prædicta colliguntur ex verbis expressis. d. c. fi. in versic. vocationem. & voluit Gaye. ibi. dem. in xj. col. statim ante versic. in gl. fin. allegando à simili in c. cum accepimus. de purga. canonica.

¶ Vigefimus artic. vj. q. princ. ij. partis. ij. Libri.

- 1 ¶ Instructio an vitietur in totum, an solum quoad vocatos, casu, quo requiritur specialis citatio de pluribus: & aliqui fuerunt citati, & aliqui non, & numer. 3.
- 2 Actus confessionis inuentarij, potest afficere vnum creditorem, puta vocatū, non vocatum vel non.
- 4 ¶ Collatio facta per episcopum sp̄reto patrono, est ipso iure nulla, si patronus non perseverauerit in iura tempus, alias secus.
- 1 Et ideo adhuc dubitat. xx. loco, t̄eo casu, quo requireret sp̄alis citatio de pluribus, si fuerunt aliqui citati, & aliqui nō: an vitietur institutio in totū, vel solū, quo ad nō vocatos? Io. And. in d. c. fi. tenet in totum vitari iudiciū, cum deficiat solēntas: sed melius dixisset, forma seu substantia requisita in d. c. fi. quia omnes debent nominatim citari, si sunt certi. ¶ Do. Phi. Franc. t̄i in d. c. fi. in pe. col. in versic. quarto quærit, relata opi. Io. And. dicit Bal. post Cy. & Jac. Butri. in aut. si oēs. C. si vt se ab hære. absti. tenere cōtrariū, vt sic tunc valeat cōfirmatio, institutio, vel in iura respectu citatorum respectu vero aliorum dicit esse nullā & facere tex. in Letiam. §. fi. ff. de mino. & ideo Bal. ibi concludere valere inuentariū factū per hæredē respectu creditorum citatorum respectu vero aliorum non vocatorum, non valere: quia quo ad citatos v̄ fuisse seruata forma & remittit se Phi. ad dicta p̄ Bal. d. aut. si oēs. & in l. si eo tpe. C. de remiss. pigno. & in l. si curatoris. C. de iure deliber. & ita residet ibi Phi. Franc. ¶ Tu aduer te Io. An. rectius esse loquutū cū clausula decreti, irritans actū cōfirmationis, seu institutionis ipso iure apposita in illo tex. in hincit oēm confirmationē seu institutionem factam nō vocatis nominatim oibus certis. Si ergo cōfirmatio sequuta aliquo omisso de certis, seu institutio nulla ipso facto, quo possumus dicere, quo ad vocatos, valere: quo ad nō vocatos nō valere: quia h̄mōi actus d̄r̄ indiuisibilis: & sic nō p̄t̄ pro parte valere, & pro parte non. ¶ Non t̄ obliuiscit modo autoritates Bald. quia loquuntur in facto seu in actu diuisibili. Cōfectionis inuentarij, qui p̄t̄ afficere vnū creditore: puta vocatū, nō vocatū vero non. ¶ Vnde tenerē opi. Io. an. moderatā t̄i, iuxta ea, quæ diximus. §. in p̄c. xij. artic. dum declaramus qualiter intelligi debet consiliū Roma. ecccxix. vt ita demum sit nulla cōfirmatio seu institutio p̄ omissionē alicuius coelecti, compresentati, vel se opponere volētis nō vocati: si illi non vocati h̄nt ius aliquod, & interesse patiant: tūc enim admittitur: ac si nulla esset facta cōfirmatio v̄ institutio: sed si nō constaret de aliquo eorū interesse, vel iure, remanebit firma confirmatio vel institutio: per d. aureum consilium Romani: vt in d. xij. artic. diximus post eum. ¶ Sicut etiā dicimus collationē factam per episcopum sp̄reto patrono esse ipso iure nullā: t̄i si infra t̄ps non præsentauerit patronus, tenebit iure deuolutō collatio iam facta: vt no. in c. decernimus. xvj. q. vij. & dicemus. §. in iij. par. in ij. q. princ. in ij. artic.

¶ Vigefimus primus artic. vj. q. prin. ij. par. ij. Libri.

- 1 ¶ Peremptori appositio, an & quando debeat poni in citatione, de qua in c. fi. de elec. lib. vj.
- 1 Dubitatur Etiam. xxj. an sit necessarium, vt in citatione fiat appositio peremptori. Io. And. in d. c. fi. de elec. lib. vj. distinguit, aut sit trina citatio, & non est necessesse apponi peremptorium: aut sit vnica, & tunc sit cautus (dicit ipse) aut apponas peremptoriū: iuxta formā. d. c. fi. alias nō vale res citatio. & remittit se ad nota in c. ij. de dilatio. ¶ Domi. vero in d. c. fin. in fi. iij. col. in versic. q̄ro, an sit necessariū referre hæc d. Io. And. & subdit. Io. de Imol. ibi dicere p̄dicta vera, nisi fieri præceptum: & monitio p̄ iudicem ip̄i coelecto: quia talis monitio

habebit vim peremptorie: vt dicit esse glo. sing. in c. cōsuluit. de offic. deleg. & casum sing. & ibi gl. in l. ij. C. quomodo & quādo iud. ¶ Phil. Franc. in d. c. fi. in fi. j. col. in vlt. not. refert dicta Io. An. & pro dicto ipsius volentis, quando fieret trina citatio, nō requiri peremptorium. alleg. tex. in l. tres denuntiationes. C. quomodo & quando iud. refert etiam dicta Imol. illo tacito: & de materia remittit se ad plenè dicta per In. in c. ad petitionem. de accu. ¶ Gaye. sequitur breuiter supra scripta in d. c. fi. in sua repeti. post princ. vj. col. in versic. item nota, q̄ in isto. ¶ Et de isto peremptorio, quod apponitur iuxta. d. c. fi. pulchrè loquitur Oldra. consil. suo. iij. vt §. in seq. xxj. artic. dicemus.

¶ Vigefimus secundus artic. vj. q. princ. ij. partis. ij. Libri.

- 1 Probatio fieri debet ordine iudiciario.
- 2 Edicti formula.
- 3 Edictum debet esse generale.
- 4 Instituire habens potest admittere patronos ad præsentandum, ex vrb̄anitate, tempore elapso.
- 5 Ordinario elapso semestre non prouidente deuolutio fit ad suum superiorem.
- 6 Citatio generalis vel specialis non est necessaria, cum habens instituire admittit ex vrb̄anitate patronos ad præsentandum post tempus datum à iure. & nume. 7.
- 8 Institutio quo casu teneat sine edicto & institutione particulari.

Videamus Modo. xxij. de forma ipsius edicti apponendi, & Gaye. in d. re. c. fi. de elec. lib. vj. in v. col. in versic. itē nota, q̄ forma colligit ipsam formam edicti ex illo met text. & dicit formam edicti esse, vt si qui sint, qui se volūt opponere, nō autem de citando illos, qui se opponūt: vt dixim⁹ §. in xix. p̄c. art. ¶ Subdit postea posse t̄i ep̄m pro interesse eccle siæ aliquem compellere, vt intersit per no. in simili per Abb. post doct. in c. quia p̄pter. in ij. col. de elect. & etiam in iij. quia si edictum vellet astringere præsentandum. §. terminum edicti, trans gredetur formam illius c. fi. Et pro hoc dicit facere, quod not. in c. cupientes. in princ. in versic. cupientibus. de elect. lib. vj. & in cle. s̄ape. in versic. post dationē articulo. de verb. sig. t̄ & quia p̄batio d̄t̄ fieri ordine iudiciario: vt i c. dilect⁹. el. ij. de sumo. & sic fūdato iudicio inter partes: vt no. Bal. i l. vna. C. de alie. iud. mutan. cā fac. in iij. col. quod dicit eē notādū in facto. ¶ Do. Philip. de Sarra. vero in hac rub. in fi. vj. char. in versic. sed vt tradendo. ponit quandam formam edicti simpliciter, illam aliter non declarō: quam ego ēt hic ponam, aliquibus t̄ additis & dimiuitis: videlicet: Edicti formula. Cæsar Lambertin⁹ I. V. D. Dei & Apostolice sedis gratia episcopus insuleñ. vniuersis etiā singulis hoc p̄s edictū inspecturis, v̄ iuris, & auditoris, pariter & lecturis salutē in domino. Vacante nouiter quadam capella sub vocabulo sancti Hieronymi intus ep̄alem ecclesiam insuleñ. per mortē quondam presbyteri B. clerici ep̄atus prædicti vltimi, & immediati beneficiati seu capellaniæ possessoris decē capellæ sancti Hiero. cōparuerūt coram nobis C. D. de sp̄nato laici de dicta ciuitate insuleñ. asserētes se patronos, & habere ius pat. seu esse in quasi poss. ipsius, & præsentandi capellanū in dicta capella, cū illam vacare contigerit: & sic præsentarūt nobis venerabilē virū p̄byterum. F. clericū dictæ ecclesie ep̄alis p̄sentē, in capellanū dictæ capellæ, petentes illū à nobis institui: nos vero attendētes dictū ap̄i dicentis, non esse cito manū imponendam electo, dictam præsentationē sic vt p̄mitti corā nobis factam de dcō. F. infra t̄ps à iure patronis laicis datū ad p̄ntandum de p̄dictis verā notitiam non h̄ntes, admisimus, si & in quantum, & ne aliquis possit allegare se supplantatum: tenore præsentis nostri edicti requirimus & monemus omnes & singulos aliquod ius vt p̄ntantes vel vt præsentati prætendentes in prædictis vel dictæ p̄sentationi & p̄ personam præsentati opponere volētēs, & quomodo libet sua interesse putantes, quatenus. §. terminū dierū nouem, quorū tres dies p̄ primo: tres p̄ secūdo: & reliquos tres dies p̄ tertio, & vltimo peremptorio termino eis: & cui libet ipsorum assignamus, comparere. debeat coram nobis ad dicendū, opponendū, & allegandū quicquid dicere, opponere, vel allegare voluerit, quare p̄cedi nō debeat ad institutionē petita vigore p̄ntationis affatæ factæ coram nobis, p̄ s̄. scriptum. C. D. de s̄. scripto. F. alioquin dicto termino elapso, & aliquo nō cōparente, & legitime se opponente p̄cedet per nos iuris p̄ntantiū, & præsentati valentibus: & ipsius p̄ntanti meritis requirementib. ad eius institutionem, put iuris fuerit, non oblatē, q̄ de tpe dato à iure ad præsentandū super sit, vt de p̄missis nullus ignorantiam allegare possit, hoc p̄s publicū & ḡnrale edictū p̄ infra scriptū n̄m actuariū describi fecimus: & in vna ec. colūnis intus ipsam episcopalem ecclesiam ex̄hibitis per talem nuntium nostræ curiæ affigi iussimus: nostri quo vtimur sigilli impressione roboratum, à nemine auferendum, sub excommunicationis pœna, nisi

nisi per eundem nostrum nuntium. Dat. in epali nostro palatio Insuleñ. tali die, mēse, anno, indi. pōtificatus, & p̄sulat. nri &c.  
 ¶ Quæ quidem forma sic declaratur. diximus enim nos Cesar eps Insuleñ. &c. quia cum p̄ntatio debeat fieri coram hñte insti-  
 tuere. vt dixim⁹. s. in iij. q. prin. hui⁹. pris in j. art. & p̄ totū. & p̄ p̄-  
 sū siue sit ordinari⁹ siue inferior p̄lato sint faciēda citationes. de  
 qb⁹ in d. c. fi. vt dixim⁹. s. in vj. p̄ce. arti. & nō fit ad instātia pris:  
 sed ex offō hñtis instituire, vt vult gl. in d. c. fi. i. verbo, inanes. in  
 fi. iō apposui⁹ nomē & dignitatem insti tuere, hñtis. ¶ Posuim⁹  
 3 Et illa verba vniuersis & singulis &c. q̄ ga dēt esse edictū genera-  
 le p̄prehēdēs oēs p̄sonas: & ideo est necessariū, siue sint certi ci-  
 tādi siue nō: vt diximus in x. & xj. p̄ce. art. ¶ Diximus, vacāte qua-  
 dā capella, apponēdo nomen eius, locū situationis, modū vaca-  
 tionis, & p̄ mortē cuius nomina p̄sentantiū, & p̄sentati, p̄tē  
 do p̄sentatū institui: & sic quasi formā p̄sentationis: p̄ eā quæ  
 diximus supra in iij. q. prin. huius partis in xj. arti. vbi oia verba li-  
 belli p̄sentationis declarauim⁹, ad quē effectū appōta fuerim⁹:  
 vide ibi. & bene dicerē, melius & cautius esse, si habens institue-  
 re in e⁹ edicto includeret totū libellū, seu notulā ipsius p̄ntatio-  
 nis de verbo ad verbū, vt melius vocati certificarent. ¶ Dixim⁹.  
 p̄ntē, loquendo de p̄ntato, vltra expositionē, quā dedimus in d.  
 xj. arti. Et vt videat p̄fecta p̄sentatio: ga ea nō existēte p̄fecta. f.  
 acceptata p̄ p̄ntatū saltem tacite, cum est p̄sens vel expressē, cū  
 fuit absens: p̄ ea, quæ diximus. s. in xv. p̄ce. arti. ¶ Diximus,  
 nos vero attēdētēs, dictū apli dicētis non esse cito ipōndā ma-  
 nū electo, ad demōstrandū dispōnē. d. c. fi. de elec. lib. vj. loquē-  
 tem in electione pariformiter hñt locū in p̄ntatione: p̄ ea, quæ  
 diximus. s. in ij. p̄ce. arti. ¶ Diximus p̄ntationē factā infra tps  
 à iure p̄sonis datū ad p̄ntandū, ga post illud tps non est admit-  
 tēda p̄ntatio p̄ habētē instituire: sed p̄uisio ecclesie ad eū deuo-  
 4 luitur. c. ij. de sup. neg. p̄la. c. vnico. hoc ti. li. vj. cum simi. ¶ Quā-  
 nis Et elapso dicto tpe hñs instituire, possit p̄onos admittēre ad  
 p̄ntādū de eius vrbānitate: vt diximus late. s. in j. q. princ. huius  
 pris, in xvij. artic. & ad ibi dicta adde, q̄ si hñs instituire, ex-  
 p̄ctat p̄onos vltra tps eis cōcessum à iure illud pluris cōputabī  
 hñt instituire i suo semestri, qd̄ hēt ad p̄uidēdū iure deuoluto  
 5 iuxta. c. ij. & ibi p̄ doc. de cōf. p̄bē. f. adeo, q̄ elapso semestri, &  
 eo nō p̄uidētē, hñt deuolutio ad suū superiorē: iuxta. d. c. ij. de cō-  
 cef. p̄bē. & nō poterit allegare se expectasse patronos vltra tps  
 datū à iure. ista est aurea doctrina. Bal. in c. quāto. in fi. de iu-  
 6 di. alleg. c. bene. lxj. dist. & ibi Archi. ¶ Et dicit tunc ep̄m de  
 suo p̄ono donare, vt nos Et diximus. s. in d. xvij. art. j. q. prin. hu-  
 jus pris. & ex hoc infero, q̄ si post tps datū à iure, vellet habēs  
 instituire, adhuc admittēre p̄onos ad p̄ntādū, ga nō esset vera  
 p̄sentatio: sed quæ dā nō iatiō, quā habēs instituire permitte-  
 ret, & nemini iniuriā faceret, dando ius suū, non esse necessariā  
 appositionē edicti pro incertis: nec ēt citationē specialē pro cer-  
 tis: qd̄ certē est nouū & mirabile. cogita tñ, ga posset dici adhuc  
 saltem necessariā, non dico citationē specialē: ga nemini iniuriā  
 faceret & c. sed citationē generalem p̄ edictū, nō p̄ cōp̄sentata-  
 ro & appositor. b. sed pro aliquibus cōpatronis, vel in quāsi. p̄of.  
 p̄sentādi existētibus hñt instituire incognitis, quorū interesse q̄  
 maxie vertit ne aliq̄ extraneus acq̄ret q̄si p̄of. p̄ talē p̄ntationē  
 & institutionē sequutā: & iō edictū principat̄ pro ipsi⁹ p̄onis  
 apponit vt diximus. s. in ix. & x. p̄cedē. artic. ¶ Nisi dicerēs p̄ talē  
 p̄ntationē factā extra tps, ēt institutione sequuta, non acquiri  
 quasi p̄of. ¶ Et si dicerēt q̄, ga post q̄ quis euicerit ius pa. reprē-  
 sentat vel p̄seruet sibi quāsi p̄of. vt nō. in c. eā te. in c. ij. in ca. si  
 vero. & in c. suggestū. hoc ti. & nos dixim⁹ late in j. q. princ. hu-  
 ius partis in ix. art. Et certū est istā representatiōē fieri post tē-  
 7 pus datū ad p̄ntandū: ga representatio fit de iam p̄uiso p̄ habē-  
 tem instituire iure deuoluto, ex quo infra tps datū ad p̄ntandū  
 lis nō fuit finita. ¶ Ad qd̄ tñ facilis est respōsio. nam ibi illa re-  
 presentatio & reinstitutio hēt vigore cōseruationis seu acq̄si-  
 tiōis quasi p̄of. ga fit ad executionē snie quā obtinuit euincēs:  
 vt dicit doc. in dictis locis. & est p̄supponēdū p̄cessisse citatiōes  
 generales, & forsan p̄tulares. Sed in casu nro si edictū non ap-  
 poneret, ne noceret cōp̄sonis, talis p̄ntatio, & institutio nō vo-  
 catis, licet teneret institutio, quæ solū cōcernit p̄iudiciū hñtis in-  
 stituere: vñ cōcludo edictū nō regri in hoc casu. Verū p̄ talē p̄nta-  
 tionē & institutionē extra tps factā sine edicto nō acquiri p̄nta-  
 8 tatiōē quasi p̄of. nec p̄ eā p̄seruari, i p̄iudiciū aliorū p̄onorū seu  
 in quāsi p̄of. p̄ntādi existētū: verū si apponeret edictū p̄ntates  
 hñt supra scriptos esse q̄. ¶ Ex qb⁹ tñ collige vnū casū in quo  
 tenebit instō sine p̄dicitō & instōne particulari. q̄n hñs institue-  
 re ex vrbānitate extra tps datū ad p̄ntādū, admitteret p̄ntantes.  
 nota p̄dicitā, ga noua, & vt p̄uro vera: sed nunq̄ cōsiderata. ¶ Di-  
 xim⁹, de p̄dicitis vera notitiā nō hñtes: ga quāuis hñs instituire  
 se iformet, nō p̄ informationē dicit hñt verā notitiā, & iō oino  
 hēt facere vo-cationes: vt diximus. s. in xvj. & xvij. p̄cedē. artic.

& in xvij. in versic. & iō subdit ipse. Gaye. ¶ Diximus admittim⁹,  
 si & in quantum, ga non simp̄r, sed sic admittē la esse p̄ntatio: vt  
 diximus. s. in j. p̄cedē. arti. ¶ Diximus, ne possit aliquid se sup-  
 plātātū: ga hęc fuit cā. d. c. fi. de elec. li. vj. vt in eo apparet, quæ  
 multo magis in p̄sonis, q̄ in electoribus: vt diximus. s. in ij. p̄-  
 cedē. arti. ¶ Diximus, tenore edicti regimus & monemus &c.  
 ga ita p̄cipit rex. d. c. fi. vt moneant, q̄ velēt cōparere: & sic nō est  
 citatio necessaria, sed volūtaria: vt p̄ doc. ibi. & nos tetigim⁹. s.  
 in xij. artic. ¶ Diximus, oēs, & singulos, aliq̄d ius, vt p̄ntantes  
 p̄ntati & oppositores, &c. ga pro hoc triplici genere p̄sonarū fit  
 appositio edicti: vt diximus. s. in ix. x. & xj. p̄ce. artic. ¶ Diximus  
 p̄ntationē, & p̄sonā p̄ntatis: ga forma p̄ntatiōis est discutiē-  
 da, & de idoneitate p̄ntati: vt dicemus. j. in vlt. seq. art. ¶ Dixi-  
 mus, vel sua putauerit interesse, p̄ aliquē forsan bñficiū colora-  
 tē possidētē, p̄ ea, q̄ diximus. s. in xij. p̄ce. arti. ¶ Diximus, qua-  
 ten⁹ infra terminū dierū nouē &c. vt apponat vera forma pem-  
 ptorij regit̄ p̄ d. c. fi. & diximus. s. in xj. p̄ce. arti. ¶ Diximus,  
 ad dicēdū opponēdū &c. ga cōpatroni poterit cōparere, & dice-  
 re ius p̄ntādi ad eos spectare, & p̄ntare illū, vel alterū, comp̄nta-  
 tus vero dicere se fore institūdū, oppositores dicere formā in  
 p̄ntatione nō seruātā, p̄ntatū nō idoneū vel indignū: vt volunt  
 doct. in d. c. fi. & nos diximus. s. in j. par. huius ij. li. in x. q. prin. in  
 j. arti. ¶ Diximus aliq̄n dicto termino elapso &c. ga post ter-  
 minū edicti, tenet instō nemine cōparētē: vt i. d. c. fi. ¶ Diximus,  
 & legitē se opponēt: ga cōparēs: nō ga dicit, vel ius non habēs  
 expellit: & factō eius nō retardat instō. & diximus. s. in xij. p̄ce.  
 arti. ¶ Diximus, iuribus p̄ntantiū, & p̄ntati valentibus, & ipsius  
 p̄ntati meritis requirentibus: quia etiā in cōcordi p̄ntatione, &  
 nemine opponente debet poni edictū: vt diximus. s. in p̄ce. vij.  
 artic. & desituti iura p̄ntantiū: & p̄ntati saltem cum procurato-  
 re fiscali: vt diximus in xvij. p̄ce. artic. & dicemus. j. in vlt. seq. art.  
 ¶ Diximus ad eius institutionem, quia sine edicto nulla fuisse  
 institutio ipso iure: per ea quæ diximus. s. in xij. p̄ced. articul.  
 ¶ Diximus, nō obstare, q̄ de tēpore dato à iure ad p̄ntandū  
 superfit: quia dictū tps p̄t per edictum abbreviari: vt diximus.  
 s. in j. q. princ. huius partis. in xxvij. art. & dicemus. j. in xxvj. seq.  
 artic. ¶ Et diximus, vt de p̄missis nullam ignorantiam &c. &  
 ibi & in vna ex columnis intus ipsam episcopalem ecclesiam, vt  
 possit deuenire ad notitiam omnium: & apponitur in loco ec-  
 clesie publico, & intus ecclesiam, vt ab oib⁹ videri possit, & ab  
 aqua non mandari & deperdi: & dicemus. j. in xxij. arti. ¶ Dixi-  
 mus, hoc p̄sens publicū, & generale edictum, ad differentiam  
 citationis specialis, quæ solū fit, cum sint p̄sonæ certæ, generalis  
 vero per edictum semper fit: vt diximus. s. in ix. x. xj. artic. ¶ Dixi-  
 mus, p̄ talē nuntium nostræ curiæ affigi, & a nemine auferendum,  
 nisi per eundem nostrum nuntium, vt fiat fides de appositione  
 & remotione: vt dicemus. j. in xxij. artic. & ista sufficiunt pro  
 declaratione edicti. ¶ Citatio vero specialis poterit à prædicta  
 assumi, cum etiam in illa requiratur peremptorium: & quia cer-  
 ti citandi sunt, eos etiam certificarem: & ideo in illa includerem  
 etiam tenorem libelli p̄sentationis: & ista quo ad has formas,  
 pro nunc sufficiant.

¶ Vigefimustertius artic. vj. q. princ. ij. partis. ij. Libri.

- 1 Edictum in qua ecclesia sit apponendum. Et nu. 2.
- 2 Electio in ecclesia, denotat electionem ecclesie passiuam.
- 3 Edictum in qua ecclesia apponatur, non est de substantia, dummodo sit locus publicus.
- 4 Edictum ubi sit apponendum, non est requirendum, dummodo apponatur in loco publico in p̄sentatione faciēda per patronos vt singulos.
- 5 Edictum affigendum est in valuis ecclesie.

**Modo** Edicto iam fabricato & composito videndū est  
 xxij. tñ in qua ecclesia debeat fieri ista vacatio per  
 edictum & Ioan. And. in d. ca. fin. dicit post Arch. in illa ecclesia  
 edictum esse apponēdū, de cuius p̄latura seu bñficio sit electio,  
 & sic fit p̄sentatio. Nec obst. si diceret illum text. p̄bare d̄riū, dū  
 dicit, in qua electio facta est: & sic innuit p̄derādū esse locū, in  
 quo fit electio: & hñ locū ad quē eligi: ga exponi debet ille text.  
 in qua, id est, ad quā fm Arch. ibi. ¶ Et ex hoc infer Pau. q̄ si vna  
 2 ecclesia habet ius eligēdi in alia p̄ ecclesia, & elegit, vt sua ecclesia  
 p̄laturam ad aliam ecclesiam eridā, seu edictū esse faciendum seu  
 apponendū in ecclesia, ad quā fit electio: & nō in qua fuit facta,  
 fm Paul. ¶ Quam etiam partem tenet Io. de Imol. qui subdit nō  
 obstare, si dicatur istam expōnem destruire illum text. nā a fide  
 illū tex. ideo sic dixisse: quia communiter fit electio in ecclesia,  
 de cuius electione agitur: & ideo dixisse in ecclesia, ad denoran-  
 dum, q̄ si alibi fit electio quā in ecclesia vacante, citationem de-  
 bere fieri in loco, in quo fieret electio: & sic dicit ipse sustineri  
 opinionem istorum, non tamen sine scrupulo, secundum eum.  
 Lamber. de iure patro.

# Cæsar Lambertinus Episcop.

¶ Superuenit Domi. in d. e. f. in viij. col. in vers. quæro, in qua ecclesia & recitatis. s. dictis opinionibus subdit, tu dic, imo esse veram dictam opinionem: quia ille rex. intendit providere, ne supplantentur illi qui volunt se opponere: & propter hoc petijt fieri edictum in ecclesia, in qua fit electio, intellige passiuè, & non actiuè: quia illi de ecclesia, in qua fit electio passiuè, sunt illi, qui possunt se opponere contra coelectum: iuxta not. in cap. vt circa de electio. i. lib. vi. debet enim fieri citatio ad ecclesiam illorū, quorum fit citatio de dolo & contuma. in cap. fina. & q. electio in ecclesia, denotet electionē ecclesiæ passiuam, dicit esse rex. in cap. quā sit. in princ. eo. tit. & lib. ibi vt si quando fieret electio in aliqua ecclesia. & ita residet Domi. ibi. ¶ Do. Phi. Franc. in d. e. f. in j. col. succinctè prædicta refert, & nil aliud dicit. ¶ Gaye. vero in d. repe. cap. si. in v. col. in vers. item nota, quia citatio tenet eandem opin. lo. And. vt crida fiat in ecclesia vacante, seu ibidem edictum apponatur, ad quā facta est electio et si in alia de consuetudine fiat electio. si ergo fiat electio in loco solito, iuxta ea quæ dicit Abb. in cap. cum in terra. in pe. col. & in ca. cū inter. in j. col. & in ca. q. sicut. in ij. col. & in ca. in causis. in ij. col. & in ca. quia propter. x. col. de elec. oportebit tamen ponere edictum in ipsa ecclesia, ad quam fit electio: vt s. est dictū. ¶ Et demum Gay. subdit notabile verbum, quod iam ego cogitauerā: sed in præsentationibus nō video locum necessariū, nisi fortè in præsentationibus collegiorū. & p hoc dicit facere not. p Imol. in c. ij. in v. col. de elec. & Car. ibidem in s. sanè. & p Archi. in ca. vbi periculū in vers. interdista. de elec. lib. vj. & Abb. in c. j. x. col. de postu. præla. ¶ Tu aduerte. Nam nos tractauimus s. in ij. q. prin. huius partis, in viij. artic. an patroni debeant simul conuenire in præsentatione actus: & conclusimus si sunt patroni, vt vniuersi, debent conuenire, si vt singuli, nō. & ibidem in vij. artic. etiā diximus, an præsentatio sit facienda vel fieri possit in ecclesia: & tandem conclusimus præsentationē particulariū posse fieri vbiq;: præsentationē vero vltimū, puta collegij, debere fieri in loco solito, & consueto, diximus etiā in d. viij. ar. cū præsentatio est faciēda per collegiū: & sic p vniuersos, esse vocandos oēs de collegio, alias poterunt agere de cōemptu. ¶ Istis sic stantibus, nulli dubiū est casus huius præsentationis simul & vocationis esse, vt non possint agere de cōemptu, nescientes locū coadunationis, ipsi, nec eos esse vocatos: & ideo quā maximè prædicta in dictis collegijs requirunt, cū poterūt isti abbreviare terminū datū à iure ad præsentandum: vt diximus in d. ij. q. princ. in xix. artic. ergo maior est ratio de certitudine loci habēda pro celebrando actu electionis vel præsentationis faciēdæ per collegiū, quam appositionis edicti, cum in primo casu pro substantia requiratur scientia loci: in appositione vero edicti considerat solū, vnde veniat ad notitiam vocatorum. Si ergo nō est de substantia, electionē fieri in ecclesia actiuè vel passiuè, in actu verè electionis vel electionis collegij patroni, cū illi de collegio eligunt præsentandum: vt diximus in d. vij. artic. ¶ multo minus debet esse de substantia, nec in consuetudine, in qua ecclesia edictum apponatur, vel crida fiet, dūmodo sit locus publicus, vt verisimiliter possit deuenire ad notitiā vocatorū: vt vult expressè gl. in d. c. f. in verbo generaliter. ¶ Et ex hoc sequit̃ tanto magis de necessitate non regri an appositio edicti fiat in ecclesia ad quam præsentandus est: cum patroni vt singulares non habeāt ecclesiam nec locū certū: sed pnt pntare vbiq;: vt diximus in d. ij. q. prin. huius partis, in vij. ar. dūmodo pntent corā hntē instituire. vt diximus. s. in iij. q. prin. huius partis in j. art. posset enim esse ecclesiam vacantē esse sitā in talio loco occulto vt edictū non posset deuenire ad notitiā oīum: ¶ vñ dicerē put Gaye. s. relatus retulit in præsentatione, quæ fit per patronos, vt singulos nō requirit specificè locū, in quo apponēdum sit edictum, vel faciēda crida, dūmodo sit locus publicus, in quo multitudo populi solcat conuenire: vt pulchrè dicit gl. in d. c. f. in verbo, generaliter, cū addit & publicè, & reddit rōnē: quia talia edicta in publico proponi debent, alleg. c. i. de postul. & ad hoc dicit esse s. illos, qui adhuc fraudem faciunt constitutioni. d. ca. f. faciēdo fieri ipsam vocationē coram certis amicis, adeo q nō posset deuenire ad notitiam omnium Io. And. super d. gl. sequitur illā. & sic Domi. & oēs allegantes pro ea quod no. in cle. eam. in gl. super verbo publico. de elec. in s. verum idem sequit̃ ibi Phil. Franc. & Gaye. super ea. in x. col. dum dicit, nota, q illa vogatio debet fieri publicè. ¶ & ideo edictum publicè affigitur in vltimis ecclesiis, ne madesiat, alleg. d. cle. causam. & Spe. vt ibi per eum. & ita seruatur in practica, nam in talibus causis edictum apponitur in episcopali vel matrici ecclesia loci, vbi maior pars populi conuenit, vt afficiat prætendentes habere ius præsentandi forsan compromissarios, & appositores: puta in vna ex columbis ecclesiis, vt non madesiat, vel à vento laceretur: vt diximus supra in præceden. artic. & in terminis ponit Propo. in ca. constitutis. in s. ij. col. de appella.

¶ Vigésimusquartus art. vj. q. prin. ij. partis. ij. Libri.

- ¶ Nuntius debet apponere & tollere edictum, & referre iudici, se apponisse tali die.
- Citatio per edictum, est ad instar citationis particularis, & in illius subsidij.
- Nuntio an credatur sine literis.
- Edictum debet remanere affixum per totum terminum in eo contentum.
- Edictum, quot modis intelligatur, veniss.

**Prosequamur** Modo. xxiiij. per quem tale edictū affigi debeat, per quem tolli: & quæ relatio fieri debeat. Et dic breuiter secundum Gaye. in d. repe. c. f. de elec. lib. vj. in finalib. quasi verbis, vbi formaliter dicit, ¶ iudex cōmittat nūtio, q ponat edictū in valuis ecclesiæ cū termino dierū sex vel pluriū ad opponendū: quibus transactis nūtius leuet edictum, & referat. f. iudici se posuisse edictum tali die, & tali sustulisse, & scribitur. hęc relatio per a. Stuartū. & prosequitur Gaye. & si interim aliquis se opposuit, oportet q postea citetur: cum pceditur in causa, & pcedit summarè: iuxta cle. dispendio sam. de iud. & causa hmōi est fori ecclesiastici. lo. And. in c. semi nata. de cōfir. vii. vel in iuri. domi. in c. vno. de eo qui mit. in possi. super qōne an confiscatione &c. ¶ Et hoc idem, q requirat citatio specialis in comparantes in toto iudicio, dixit idem Gaye. in d. repe. in v. col. dum ponit formam edicti, cuius verba nos retulimus. s. in princ. xxij. arti. ¶ Sequit̃ hanc consuetud. Gaye. in oīb. eo tacito do. Phi. de Sarra. in hac rubr. in vj. char. in vers. vnde iudex committet, vt p vltimo dicto, q sit causa summaria, allega. cle. sæpe. de verb. sig. ¶ Et prædicta pcedunt, quia cum ista citatio per edictum sit ad instar citationis particularis, & in illi sub sidij, vt latè p Bart. in extrauag. ad repri. s. rebelles, debent oīa in actis redigi. iuxta no. in c. quoniā s. fallam. de probatio. vbi Abb. in vj. col. ¶ an aut credatur nuntio sine literis ponit Abb. in ca. sciscitarus. de rescr. in vj. col. & ibi Fely. & idem Abb. in cap. cum parati. & ibi præpo. de app. nuntiorum. n. citantium relationi stā dume st: vt in d. c. quoniam contra. an autem sufficiat nuntium retulisse citationem factam notario, & an commissionem de citando, vel relationes nuntiorum necesse fieri iudice sedente p tribunal, ponit Abb. in d. c. quoniam contra. in viij. & ix. colum. ¶ Collige tamen vnum ex dictis Gaye. in d. vlt. col. s. uæ repet. in fin. ¶ edictum debere manere affixum per totum terminum in eo contentum. Facit text. vnde gl. in cle. j. de iudi. in verbo, albo. quæ loquitur de albo prætoris, in quo scribebantur edicta prætoris, de quo albo prætoris per Abb. in ca. cū causam. de proba. ¶ & quor modis intelligatur edictum, ponit Abb. in capit. cum Mellana. de elec. non enim edictum debet esse fraudulentum, puta nimis acceleratum: & tunc termino breuissimo, ne perueniat ad notitiam partis. Abb. in capi. cum olim. de causa possess. & proprietaria.

¶ Vigésimusquintus artic. vj. q. prin. ij. partis. ij. Libri.

- ¶ Edictum si est appositum, ante tamen lapsum termini in eo contenti, facta fuit institutio, an teneat.
  - Institutio seu confirmatio facta ante lapsum termini appositū in edicto, non valet, nemine tamen comparente, validatur, prout ex nunc, non prout extunc.
- Et ex** Proximè dictis colligit̃ decisio. xxv. arti. quid si est appositū edictū, tñ ante lapsum termini i eo pnti fuit scā instō, an teneat. hūc arti. tãgit Io. cal. in c. s. j. circa mediū in vers. nō obstat, si dicat. de elec. fol. viij. vbi ad ppositū illi casus, dicit nō obstat, q termino edicti n̄ expectato, iudex cōfirmavit: nā tñdte pp hoc cōfirmationē nō reddi nullā licet malè fecerit iudex, q ex hoc puniēdus esset. alle. c. cū inter vniuersos. ¶ Moneū etiā, q post terminū edicti nullus cōparuit, ergo cōfirmatio scā nō inualidat. & dicit ita voluisse Gaspar. de calde. ¶ Tu aduerte. nā fm tex. c. f. durate termino i edicto appposito, nullo mō faciēda est instō: & si fiat, ē ac si scā fuisset sine edicto quo casus est ipso iure nulla: vt diximus. s. in pxi. pce. arti. ¶ Et iō bñ conclusimus post Gaye. in pxi. pce. arti. durate termino in edicto appposito, edictū debere manere affixū: ex quo patet dilationē ad huc pcedere: & iō nō posse pcedi ad instōnē: iuxta d. c. f. ¶ Et ad hoc nō aduertit Io. cal. nā in pxi. eius dicto fundauit se: q per hoc instō nō reddi nulla: qd falsum est. nā bñ reddi nulla: vt pximè diximus. ¶ Posset tñ eius decisio saluari, pp fm dictū suū in illo casu in quo psupponit nullū dīctorē infra terminū comparuisse. Validatur ergo ipsa instō, ex eo, q nullus dīctor cōparuit: & iō tenuit instō: put ex nūc, nō put ex tūc: iuxta ea, q diximus. s. in xx. pce. arti. vbi erat fortior casus. nā aliqui ibi erant vocari, & aliqui nō: & ex quo illi q nō fuerūt vocati nō habebāt ius validabat̃ institutio. sicut etiā diximus. in xiiij. pce. artic. multo magis in casu nostro, vbi nullus cōparuit: & hoc ad instar collationis factæ p ordinariū de beneficio psonatu, spretō psonatū glaplo



elapso tpe dato ad pntandū: & p̄no nō cōparēte tenebit p̄ia collatio nō obstat. c. decernimus. xvj. q. vij. vt ibi diximus & suo loco. f. dicitur. ¶ Vnde cōclude p̄firmationem seu institutionem factam ante lapsum termini appōiti in edicto, non valere tñ nemine comparēte, validari, put ex nunc, non put ex tunc. ¶ Et non obstat, si dicitur, institutionem nullam ip̄o iure, ergo non validari: quia dico esse nullam ante factum: post factū vero nō, nemine cōparente: sicut aliquo comparēte ius nō habēte, per notabile consil. Oldr. ccccxcix. quod ita declarauimus. s. in d. xiiij. articulo.

¶ Vigefimus sextus art. vj. q. prin. ij. partis. ij. Libri.

- 1 Post edicti terminum comparens, an audiatur. & nu. 2. §. 9.
- 2 Edicti terminus, abbreviat inuis terminum.
- 4 Intell. Etus ad c. cum in tua, qui matrimo. accusa. poss.
- 5 Peremptorium, vnde & cur sic dictum.
- 6 Peremptorium in se duo capita habet.
- 7 Subrogatum non sapit naturam subrogati, vbi non est eadem ratio.
- 8 Ignorantiam & impedimentum probare incumbit alleganti.
- 10 Contempti nisi agunt de contemptu intra tempus edicti c. fi. de elec. lib. vj. nō possunt amplius contradicere.
- 11 Consentire videtur, qui tacet loqui iussus, etiam in sui p̄iudicium.
- 12 Canonicus contemptus in actu electionis, vel patronus collegiatus in actu p̄sentationis, que fit per collegium, debet agere de cōtemptu, ante lapsum termini appōiti in edicto.

**Videamus** Modo. xxvj. ¶ nunquid post terminum edicti comparens audiat. Et gl. in d. c. si in verbo, peremptorio. querit de hoc. & remittit se ad c. cum in tua. q. matrimo. accusa. pos. & subdit, officium tamen iudicis in his nō quiet. alleg. c. cū nobis olim. de elec. lib. vj. & Domi. post loā. An. super ea ad dicta per ipsum loā. And. super reg. mera. de reg. iur. lib. vj. & addi. ad Spe. in ti. de cita. v. vfo. in prin. & ita etiam facit Phi. Fran. in d. c. si in vlt. colum. super. d. glo. in verbo, peremptorio. ¶ Super qua etiam Gay. in x. colum. relatis remissionib. proximē adductis: q̄ non audiatur iste talis. adducit etiam loā. An. in c. ij. ad fi. de his, quæ si. à prela. & ibi Abb. in pen. col. clarē hoc dicit, cōparentem post lapsum termini in edicto appōiti, non posse agere de p̄emptu, nec debere audiri: per d. c. si. vbi ē hoc tenet Car. in fi. adducit Et lo. An. in c. cū dilectus. in gl. nota. quod & in c. nihil. in glo. dicebat. & in c. cum olim. in gl. magna in fi. de cā pos. & pprie. & Card. in c. quod sicut. §. quod autē. eo. titu. & in c. ex infuatuone. in ij. col. de procu. ¶ Et an saltem admittatur viam denūtiationis, vel accusationis, dicit esse vidē dum Abb. in d. c. cum dilectus. in iij. col. ¶ Et an post confirmationem seu institutionem factam, posito edicto quis vellet opponere aliquid: remittit se ad d. Ant. in c. cum olim. de dolo & contu. in ij. iij. & v. vol. & in d. c. cū olim. de cā pos. & ppri. in iij. & vlt. & in c. ad dissoluendū. de despon. impube. ¶ Et ponit pulchrū dictū Gay. vbi s. allegantē, ignorantiā debere dilucide p̄bari: alleg. Car. in c. ij. de cōsti. ¶ Postea Gay. ibi. in xj. co. opponit §. glo. in d. verbo, peremptorio. & tex. d. cap. si. nam per istam assignationem termini factam habentib. eligere seu p̄ntare indirec. tē p̄iudicatur patrono, & tempora eis assignata, minuunt. p̄one in facto, hodiē vacat beneficium, vnus ex patronis p̄ntat: & iste p̄ntatus cras faciet poni edictū cū assignatione termini die. rum sex: certē v̄t minui tps p̄oni à iure datum ad p̄ntandum, cū tñ expectari debeat: vt no. in c. eam te. hoc ti. & qd̄ not. Hosti. in summa huius titu. in §. quid iuris. ante fi. & quod no. Abb. in c. cū vos. in pe. col. de offi. ord. ¶ Ad hoc motiuum r̄idet Gay. q̄ hoc edictum intendit arc̄are ad opponendum, nō autem ad p̄ntandum: vñ possunt comparere, & opponere, & p̄ntationem differre: alias sibi p̄iudicarent, & nō possent postea p̄ntare. alle. ad hoc Gof. cōciuem meum in tract. de iure pa. §. fi. pe. col. ver. sed circa vtrumq. libellum. Sed nota in hoc do. Gof. cōciuem meū compilasse tract. de iure pat. quē nunq̄ vidi: sed gaudeo ambos eūdē aūm habuisse. Adducit Fed. cō. xxij. Titius electus. ¶ Limitat tñ p̄dicta ipse Gaye. p̄cedere nisi ex iusta cā fuissent impediti: per d. c. cū in tua. qui matrimo. accu. pos. & subdit ipse Gaye. vñ patronus patiens alium p̄ntare excludet: vt p̄ Card. post doct. in c. ij. de in inte. resti. pe. & vlt. col. debet ergo d̄dicere, qua primū scit: vt ibi per doct. & ita in hoc articulo. residet Gaye. ¶ Tu aduerte ad aliqua eius dicta: nam cum dicit in d̄rio per ipsum formato terminū appōitum in edicto solum operari circa cōpartitionem & d̄ditionem, non aut quod ad p̄sentationem, sed du r̄bit tps iuris: nam salua pace sua, ¶ quia t̄ntationem edicti abbreviat ē tps iuris: q̄ d̄dictor debet oīno cōparere in termino edicti, & p̄ntare, ante q̄ sequat̄ instō primi p̄ntati: quia nō expectabitur in reliquo tps: vt latē de hoc diximus. s. in j. qd̄. princ. huius partis. in xxvij. art. vbi omnino vide, & apparebit hoc d̄rium nō

militare, quāuis et nō sit vera r̄sio ipsius Gay. ¶ Aduerte ad aliud quod senserit Gay. nam cum cōcluserit nō comparētem infra terminū edicti, nō audiri, vltorius limitat eius cōclusionē nisi nō comparēs esset impeditus, quasi velut sicut impedito patrono nō currit tps ad p̄ntandum: ita nec tempus edicti d̄ cum currit. Et sic Gay. tenet opi. quā multi tenuerūt impedito patrono & ignoranti non currere tēpus: & nos tenuimus oppositū. s. in d. j. q. prin. huius par. in vij. art. & ex hoc possem dicere etiam modo impedito currere tps edicti, qd̄ subrogatur tempori iuris de quo tñ proximē diximus. ¶ Aliud dictum Gaye. est patronū patientem alium p̄ntare excludi, si quam citius scit, nō d̄dicat: & ita ruditer hoc intelligi nō debet. Sed de hoc dicendum: vt diximus. s. in j. par. huius. ij. lib. in ij. q. prin. in xvj. & xvij. art. ¶ Istis sic declaratis, redeo ad art. nostrum & reperi illum et̄ formasse do. Phi. de sarra. in hac rub. in vij. char. ver. sed pone aliquis. & dicit Io. An. in d. addi. ad Spec. in ri. de citatione. §. vfo. in prin. post longam disputationē, conclusisse illum talē comparētem post terminum edicti, nō audiendum, saluo iudicis officio, inquantū vellet p̄sequi ius suum priuatū, à quo p̄ lapsum peremptorij v̄t exclusus, audiretur aut̄ agens de nullitate: & dicit hoc et̄ firmare Io. An. in d. reg. mora. in mercu. in fi. ij. q. ¶ Quod dictum loā. An. dicit fore intelligendum sanē, nisi ille probaret ignorantiā altero de t̄modis positus. in d. c. cum in tua. qui matri. accus. pos. primo, p̄bando absentiam p̄sertim à d̄ico. se passum tpe edicti in firmitatem, p̄ quam patiebatur mentis exiliū: tertio, p̄bando se tunc fuisse in c̄tate tam tenera, quam ad cōprehensionē edicti et̄ etas nō sufficiebat: vel nisi alia cā iusta fuerit impeditus: & dicit p̄bati ignorantiā, cām iusto p̄prio: & vltra hoc dictum poterit iur̄m apprehendere, quod ad hoc, opponēdum nō p̄cedit ex malitia. ¶ Gl. tñ si. in d. c. cum in tua. quā sequunt̄ doct. fm But. concludit comparētem post terminum, fore audiendum, si res est itegra pura in casu n̄ro si nō est p̄cessum ad instōnē. secus re nō existente integra: quia tūc reputatur suspēdus, si infra tempus potuit comparere & iure suo vti: vnde But. similiter cōcludit. ¶ Et ex p̄dictis dicit Phi. de sarra. fore eliciendas tres conclusiones. ¶ Prima erit cōclusio, qñ edictū seu cōstitū terminū emanauit sine causē cognitione: & terminus nō est p̄emptorius: & tūc post terminum indifferēter audit. ¶ Secunda cōclusio, qñ emanauit cū cā cognitione & cū sn̄a: vt quia iudex interloquēdo determinat elapso termino nullū audiendū: & tūc indistinctē nō auditur re integra, siue non integra. ¶ Tertia cōclusio, qñ emanat cū cā cognitione, & sine sn̄a, dato q̄ cōminatio fit facta in edicto: quā postea nō audietur, & tūc dicit congruū esse: vt distingua tur: an res sit integra, vel non, dicit. glossa in d. c. cum in tua. quē p̄cedunt fm Butri. ibi tā in termino hoīs, quia in termino iuris quē dicit fore notāda: & ita residet do. Phi. de sarra. conregni. cola meus. ¶ Tu adde ad p̄dicta oīa pulchrū consil. Oldr. iij. in ordine incip. cum cā electionis, qui melius, q̄ alius quē videtur, disputat hūc. artic. vtrum lapsus illius edicti perēptorij, de quo in d. c. fi. de elec. lib. vj. sic non comparēte infra terminum illius excludat, vt nullo modo admitti debeat: & disputat p̄ & contra, pulchris motiuis, & fundamētis & dicit esse dicēdum oīno debere excludi, per quiaq. pulchra motiua, de quibus ibi per eū & vltimū motiuum est: q̄ a. d. c. fi. dicit assignare debere perēptorij cōparentē ex cuius vocabuli p̄prietate apparet, post illū terminū aliquē auditū non debere scribitur. n. in tex. legis perēptorij inde t̄ hoc nomē sumpsisse: quā perimit dilectationes, hoc est vltra nō patitur aduersariū tergiversari. vt ff. de iud. l. ad tertium vbi hec verba ponuntur in tex. & nisi opponēdi viam perimeret frustra perēptorij, diceretur cum nihil perimeret & contra legē C. de veter. l. j. lib. xij. & ff. de ver. signi. l. tugurij. & ibi no. & multa alia circa hoc perēptorium dicit ibi Oldr. ¶ Qui ē ad omnia adducta in cōtrarium respondet: & signanter ad no. c. cum in tua: qui matri. accusa. pos. dicit enim illa nō tangere p̄positum nostrum, quā locū habent in m̄rimonio carnali: in quo ē diffinitua sn̄a nunq̄ transit in rem iudicatam. de re iudi. in c. lator. & in c. p̄ sanguinei. qd̄ est secus in matrimonio sp̄uali: vt no. Ion. in c. cum olim de dolo & p̄ru. & dat alias sol. de quibus ibi. ¶ R̄spōdet et̄ ad id qd̄, dicit posset in ip̄o edicto, esse cōminationē, & nō sn̄am, edictum nostrū duo habere. s. perēptorij p̄fixionē, & futura in p̄cessu & institutionis cōminationē sicut est de natura cuiuslibet perēptorij: vt ff. de iudicij. lege in perēptorio. licet ergo cōminatio illa nō habeat vim sn̄a: vt C. cōmina. vel epist. in rub. & nigro. cū ipsum perēptorij manet, virtus eius nul latenus euacuatur: vt expressē p̄batur in c. cum dilecti. de dolo & p̄ru. vbi citatus perēptorie ab d̄nicam, quā cantatur ego sum pastor bonus, cum cōminatione quā abinde p̄cederetur in negotio, quātū de iure posset post terminū diutius expectari, tādē ex vi perēptorij p̄nuiciatus fuit contumax: & ita cōcludit in illo casu q̄ expulso obiectore p̄dicto debet per officij superior ad

dicta. n.

# Cæsar Lambertinus Episcopus

dictam electionis examinationem, & confirmationem procedere: & sic fuisse pronuntiatum & declaratum per do. G. de mandato cardinalis pnesti, & confirmatum per do. L. frodoli cardinalis tusculanum: & vltimo loco per totum collegium Cardinalium tempore Ioannis Papæ. xxij. anno eius primo vide omnia no. d. conf. quia pulchra ibi reperies: ponit tamen in fi. edictum peremptorium duo hęc in se. Vnum respectu inferiorum, vt pcludat, ne platuritudinem temporis euagetur: vt s. post eum diximus. Aliud respectu superioris: vt ad deliberationem & negotij expeditionem per proposita vel non proposita iura tempus via aperiat. ¶ Et ex prædictis de potestate peremptorij quo ad casum nostrum euacuatur cõclusiones do. Phi. requirentis aliqui cõe cognitionem & sniam: quia ista non sunt in cõsideratione, cum extat pemptorium: vt ibi pulchrè Old. ¶ Vnde conclude cum glo. & cum ipso Old. ex quo in edicto. d. c. fi. de necessitate debet interuenire peremptorium: vt vult ibi tex. & nos diximus. s. in pximè præced. xxj. art. non comparantes infra terminum edicti, non fore audiendos post lapsum termini edicti. ¶ Quod tamen in patrono declaratur: vt diximus. s. in d. j. q. prin. huius partis. in xxvij. articulo. in pluribus diuersis casibus ibi positus. ¶ Verum iudex poterit ex officio de omnibus cognoscere etiam post lapsum termini edicti: vt vult glo. in d. verbo, pemptorio & hoc et tenet Old. in conclusionem sui consilij, quod officium possit implorare, etiam non comparans: vt sentiunt Gay. & Phi. de sarr. vbi s. quod ego cõcordem absolute, non tñ q per talem implorationem teneretur superior procedere, nisi voluerit: nec debet permitti ipsum assistere: quia alias dueniretur nature pemptorij & daretur locus fraudib. arg. c. auaritia. de elect. lib. vj. quia indrectè idem effert, ac si admitteretur ad dõdicendum. ¶ Difficultas restat mō, quid si comparans post terminum edicti fuisset verè ignorans vel impeditus infra dictum tempus, & ideo non compareret, sed compareret postmodum adueniente secleria, vel impedimento cessante, an esset audiendus: & hoc tangit Gaye. & Phil. non autem Oldra. & ambo videntur velle, q sic, dum mō fuerit vera ignorantia & impedimentum: & de eis cõstet illis modis, per ipsum Phi. positus, & res sit integra, hoc est, q adhuc nō fuerit sequuta instõ: & sic vult Phil. quod si esset sequuta institutio nō retardaret per talem nouiter comparentem impedimentum, vel ignorantem. ¶ Et vt s. dixi ad dicta Gaye. nos conclusimus. s. in j. q. princ. huius partis. in viij. articulo. impedito & ignorantis patrono currere semestre vel quadrimestre tempora cõcessa patronis ad præsentandum, rōnibus de quibus ibi. Cum igitur tempus edicti abbreviauit illa tēpora, vt etiã cõclusimus ibi. in xxvij. articulo. quia ille terminus dicitur subrogatus tpi iuris, similiter debet currere ignorantis & impedito, tñ mihi videtur dõrium fore concludendum: quia rōnes ibi adducte de dicto tempore à iure cõcesso & nō vltra, quę militant in illo casu nō militant in isto: quia hoc tempus in edicto appositum, ponitur ad arbitriũ iudicis, & nō est restrictum à canone, vt ibi: ¶ Vñ cum non sit eadem ratio, subrogatum nō sapiet naturã subrogati. Facit quod no. in cap. ecclesia. el. ij. vt lit. pend. & ibi Abb. & in cap. dilecto. de restit. & in lege. si eum. s. qui iniuriarũ. ff. de ini. à cõtrario. licet possit dici nō esse veram subrogationem: ¶ Vnde cõcludo talem ignorantem vel impeditum cõstito de vera ignorantia, vel impedimento, re tamẽ integra, hoc est instõ, ne nō sequuta, fore admittendum etiam termino edicti elapsio re vero, nō integra, nō, quia cū canonicè sit sequuta institutio nō venit reuocanda: nec etiam isti sunt restituendi in integrum: quia est cõsultum iuri ipsorum, si sunt patroni quod repñent: iuxta no. in cap. eam te. & simi. hoc tit. si sunt extranei, qui voluissent pducere demerita, instituti agant, si velint per viam accusationis, & p ista particula, qre non integra nō audiantur: videntur tex. expressi. in c. consultationibus. hoc tit. cum ibi no. & faciunt omnia, quę diximus. s. in j. par. huius. ij. libr. in iij. quęst. princip. p plures articulo. dum tractauimus de ppropriario & alijs superuenientibus post canonicam instõnem: & sic edicto præcedente nō audiendum ad effectum remouendi institutum: sed bene ad effectũ repñtationis faciendę p cõseruatione iuris sui. ¶ Et aduertè circa hñmō impeditos, nō sufficere allegare & pbare impedimentum seu ignorantiã, nisi etiam pbent illas fuisse causas immediatas nō cõparationis: nam potuissent esse etiam si impedimentum nō fuisset, ipse nō cõparuisset, sicut dicimus nō sufficere pbare vim fluminis p impedimento nō cõparendi, nisi etiam pbetur accessus ad flumẽ: & sic vim fluminis fuisse causam immediatam non comparationis, fm Inn. in cap. ex transmissa. de præscrip. gloss. in verbo, preposita: & ibi omnes. in cap. cupientes. s. quod si per viginti. de elec. lib. vj. & Bart. pulchrè. in l. ij. s. & qd diximus. ff. de præscrip. quod dictũ latè examinatur, quasi per quatuor col. do. Fely. in dict. cap. ex transmissa. in princ. & vltra adducta per eum est recurrendum ad Alexan. in l. pperandum. s. in

autem in vtroque. in ij. colũ. & ibi do. meus. Iason. in fi. primã & in secunda colum. C. de iud. & ad Alexã. in l. ij. in d. s. quod diximus, in secunda colum. & ibi Iason. in l. ij. & iij. ff. si quis cau. & ad Alexand. in lege, de pupillo. in s. si quis prætori. in viij. colum. in versu. sed circa hoc adde. ff. de no. oper. nun. & in cõsi. suo. clxiiij. redemptoris & c. viso pcessu caufarum versarum. in ij. colum. in versu. est etiam deferta. in ij. volum. ¶ Hinc dicit Roch. in hoc tracta. in verbo, competens falcini. in xxij. q. in versu. sed hic cadit quæstio. q si contempti nō dõdicunt infra tempus edicti, iuxta. cap. si. de elec. lib. vj. non poterunt amplius cõtradicere. allega. Ioan. And. & Abb. in d. cap. ij. de his quę fi. à præla. & istud èt cõcludere Car. in effectu. in d. cap. cõsultationib. in iij. q. in fi. & in seq. & in c. ex literis. in iij. dõrio hoc tit. & Fely. in cap. cum Bertoldus. in iij. colum. in versu. quid aut si ordinarius. de re iudic. & mouetur inter cætera: quia quando est iustus loqui, si tacet, vt consentire, etiam in sui præiudicium. l. de etate. s. qui tacuit. ff. de interrog. actio. cap. ij. de confes. lib. vj. no. Inn. in ca. j. de his quę fi. à maior. par. cap. Si ergo pposito edicto verus patronus non comparuit, sibi impuretur: de quibus dicit Roch. satis loquuti fuimus. s. in dict. j. q. princ. huius partis. in xxvij. art. ¶ Ex quibus, no. q licet canonicus fuerit contemptus in actu electionis, vel patronus collegiatus in actu pñtationis, quæ sit per collegiũ opus est agere de cõtemptu ante lapsum termini appõsiti in edicto: quia post dictum tempus non audiẽtur: & sic hęc est etiam alia potentia edicti: vt sic tollat cõtemptum, qd est notandum. ¶ Adde etiam ad prædicta Firma. in tract. de epõ. in iij. par. ij. princ. iij. lib. in xxj. q. quærentem de isto articulo. & postea addit firmatas posse terminum præfigi per iudicem ad aliquid agendum: vt illo clapo non audiatur is, cui datus fuit terminus. alleg. l. diffamari. C. de inge. & manumif. l. titia de accusa. l. i. ca. & ibi. Cy. Sa. ly. & docto. C. qui accusa. non pos. cum alijs per eum alle. ¶ Qd dictum duobus modis modificat. Primo pcedere, si post termini assignationem iudex bis monuit partẽ ad agendum vel excipiendum in termino: sola enim termini assignatio ius partem nō perimit, cum bina iudicis monitio requiratur, secundum Ang. singulr. in aut. de hære. & falc. s. si quis autem. colla. j. ¶ Secundo modo, vt procedat, si pronuntiat iudex post terminum lapsum q decetero nō audiat, fm Inno. in dict. cap. cum tua. qui matri. accusa. poss. & Abig. in l. quamdiu. ff. de acquiren. hæred. Bald. in c. j. de mili. val. qui contu. est. & Angel. Aret. in situ. de excep. in rubric. versicul. deueniendum est ad tertium. & in s. idem iuris. ¶ Ponit etiam ibi Firma remissiuẽ, an post terminum probatorium possit instrumenta produci, vt ibi per eum. Et hęc susfiant.

## ¶ Vigessimus septimus art. vj. q. prin. ij. partis. ij. Libri.

1 *Patronus verus, vel bona fidei possessor, an debeat audiri post terminum appositum in edicto ad instantiam male fidei possessoris appõsiti, & institutione sequuta. & nu. 2.*

1 **Sequitur** Ex prædictis. xxvij. loco videre, ¶ si male fidei possessor nullum habens aduerfariũ, solus presentat, & ad eius instantiam pponitur edictum publicum, iuxta d. c. fi. de ele. lib. vj. & nemo cõpareat, & sequat instõ, an si postea veniat patronus vel possessor bone fidei, & petat reuocari dictam instõnem, offerens se pbaturum malam fidem pñtantis, an erit audiendus. ¶ Do. Roc. in hoc tract. in d. verbo, cõpetens alicui. in xxij. q. in j. col. in ver. sed hic cadit q. format hunc art. & dicit breuiter fore concludendum, q non iuxta decisionẽ Geremi. in c. ij. de off. vica. lib. vj. in ij. col. dicitis q si eps instituisset alium quem ad petitionem eius, qui asserit se psonum, emisso edicto publico, tunc patrono vero esset præiudicatum pro illa vice. alleg. no. in c. ij. de his, quę fi. à præla. per Io. An. & Abb. de cõtemptu nō audiendo: & post lapsum termini edicti: vt versus fi. pximi præceden. art. diximus in versu. hinc dicit Roch. de quo tñ art. ric. ibi per Roch. discussio nos latè tractauimus. s. in j. par. huius. ij. libr. in iij. q. princ. in ij. art. vbi conclusimus appõsitionem edicti habere etiam hunc effectum: vt propter illum teneat institutio sequuta presentatione male fidei possessoris: & excludere cõtradictores, vide ibi, nōlo iterum hic discutere.

## ¶ Vigessimus octauus art. vj. q. prin. ij. partis. ij. Libri.

- 1 *Institutio seu confirmatio an valeat, non facta discussione negotij electionis seu presentationis.*
- 2 *Duo vbi tacitè vel expressè coniunguntur, alterum adimplere non sufficit.*
- 3 *LECTIONES fiunt per saltus in carnis pñtatione.*
- 4 *ELECTIONIS discussio seu presentationis, fieri potest sine causa cognitiõne.*
- 5 *ELECTIONIS seu presentationis discussio, est de substantia, saltem ex iudicis officio.*

6 *Edicti termino elapso, ubi nemo comparet, præfigitur terminus presentantibus ad ostendendum eorum iura. Et quid tum sit agendum superiori.*

**Pro complemento**

Materia. c. fi. de electio. lib. vj. quia vidimus citationes

speciales & generales esse necessarias: & annullare confirmationem seu institutionem, earum defectus: Dubitatur modo, an ultra illas requiratur aliud substantiale, per dict. c. fin. & sic quid fiat citatio secundum practicam illius tex. sed non fit discussio negotij electionis vel presentationis, an valeat confirmatio seu institutio sequuta. ¶ Ioan. And. in dict. ca. si dicit qd non, per illum tex. qui copulatiue requirit ista duo, citationes discussionem negotij, & postea ponit decretum, qui tex. non erat primo per gloss. sic ponderatus: vnde si alterum istorum deficit, non ¶ valebit confirmatio seu institutio: nam ubi duo tacite vel expressè coniunguntur, non sufficit alterum adimpleri: secundum dicit proba. in c. cum in illis. de præben. lib. vj. §. si. primum vero probari de rescrip. olim. de resti. spoli. cap. si. ff. de condi. institu. l. si plures hæredes. de verbo. oblig. l. si quis ita. in situ. de hære. in situ. §. pe. & hæc duas leges dicit esse videndas in glo. cap. ij. de rescrip. ¶ Et subdit non ob stare, si dicatur Papam non expressisse ibi de forma discussionis, sed de forma citationis: & sic videatur tantum tex. de illa intellexisse: arg. ca. nonne. de præsum. nam responder illud non expressisse, non ex eo, qd de illa nõ curet: sed ex eo, quia per iura antiqua illa erat disposita: vt patet in c. nihil. in cap. si postquam & in c. cum nobis. de elect. ¶ Domi. in dict. c. fi. in si. prima colum. in prima questio. refert & sequitur suprascripta dicta Ioan. And. & pro eius ultimo dicto dicit facere tex. ibi in d. c. fin. in appositione decreti, dum dicit confirmationes tales: & sic demonstrat loqui: & refert se ad illas, in quibus concurrerunt illi defectus, qui præcesserant: & ita residet Domi. ¶ Philip. Fran. in d. c. fi. non tangit hunc articu. ¶ quia forsitan legit in carnis priuio, quo tempore lectiones fiunt per saltu. ¶ Do. Gaye. vero in d. c. fi. in si. j. colum. colligit hoc ex illo tex. dicit enim fore notandum illum tex. ita copulatiue requirere vocationem & discussionem negotij: vt non sufficiat alterum adimplere, cū subdat clausulas irritantes & c. licet ergo fieret vocatio, si non dicitur negotium, non valet vocatio seu institutio, secundum Ioan. And. & Domi. ibi. ¶ Subdit tamen Lap. in dict. cap. fin. dicere, citatione ritè facta vt ibi traditur, absque aliqua causæ cognitione, tenere confirmationem, non contentiosam: & adducere quod no. Io. And. in cap. quod sicut. in v. colum. in versicul. sed queritur. de electio. & de clerico excommunicato ministræ. si celebrat. super. verbo. recitanda. circa si. versicu. si tamen superior. Quod dictum Lap. dicit ibi sequi Petr. de Anch. ¶ Gaye. vero ibi dicit fore aduertendum Ioan. Andr. ibi referre Inno. & Compo. dicentes confirmationem sine causæ cognitione fieri posse, ubi nullus est contradictor vel possessor alias confirmat⁹ & c. Et subdit dicere, vt de electi. c. vltimo. libro vj. & sic demonstrat illud procedere, secundum tempora antiqua: hodie vero seruata esse. d. constitutionem. c. fi. & sic superiorem ex officio reneri examinare personam electi vel presentati, etiam nemine opponente: vt in c. cum nobis olim. de ele. Et idè ibidè dicere Card. de forma electionis per illum tex. quasi velit illud. capitu. requirere etiam causæ cognitionem: vt dicit Ioannes Andrea. pro hoc quia si requiritur discussio, vt supra, ergo examinatio, & causæ cognitio: vt in capitulo, si forte. & quod ibi no. per Archid. de elect. libro vj. ¶ Et dato quod Io. And. in dictis locis assenserit illi dicto: tamen dictum suum hic fuit vltimum: quia in prin. dict. cap. si. dicit sic ex quo decretalis illa multum practica. tur. ¶ Vnde Gaye. considerat contrarietatem: & ideo dicendum quod Ioan. And. in locis alleg. per Lap. non bene dixerit: vt dicit se dicturum ibi super gloss. in verbo inanes. Seruatur ergo in practica, qd etiam si nullus contradictor ad edictum compareat, accusatur contumacia omnium non comparentium, nec se opponentium: & nihilominus datur electo seu presentato terminus ad probandum in cumbentia: & ipse probare habet ad si. obtinendi confirmationem seu institutionem: & dicit hoc probari. in d. c. cum nobis olim. & velle Fede. consi. l. vj. incip. in Christi nomine & c. v. cantante. & Card. in c. j. de postu. prela. in j. opp. ad quem est recurrendum de forma huius inquisitionis: & ita residet ibi Gaye. ¶ Tu aduerte ex his dictis, duas esse conclusiones. Vnam, discussionem negotij esse de substantia confirmationis seu institutionis, quæ admodum appositio edicti, secundum Io. And. & Domi. in d. c. fi. institutionis, quæ admodum appositio edicti, fm Io. An. & Do. id. c. fi. ¶ Alia est conclusio Lap. ibidem huiusmodi discussionem non esse de substantia, & tenere confirmationem, seu institutionem, absque causæ cognitione. pro qua alleg. Io. And. in pluribus locis. ¶ Vnde pro concordia harum opinionum, ego dico ipsas opinionem esse contrarias, sed diuersas. Lap. enim præsupponit discussioem negotij electionis, seu presentationis fieri non posse si-

ne causæ cognitione: & hoc est falsum, cum etiam sine causæ cognitione fieri possit: vt pulchrè vult Abb. in cap. constitutis. de appella. in fin. ij. & in princ. quarta colum. nam cum ibi tractetur in collatione admittatur post collationem factam contradictor, & non in confirmatione: & dicatur hoc esse: quia in collatione non apponitur edictum, in confirmatione vero sic: per dictu. c. fi. & sic præsupponitur confirmatio facta cum causæ cognitione: hæc solutio non placet ibi Abb. quia pot fieri etiam sine causæ cognitione: puta nemine comparente, & sic absque dictore, non dicitur vere causæ cognitio: & Lap. intellexit de vere causæ cognitione. Ioannes Andr. vero intellexit de discussione quæ fit sine aliquo comparente oppositore: & cum vere eaq. cognitione, siue nemine dicitore, cum discussione, quæ fit per iudicem ex officio: & hoc modo intelliguntur dict. Io. And. in d. c. fi. dicta vero Io. An. in alijs locis allegatis per Lap. procedunt in vere causæ cognitione, quæ vero nõ requiritur de necessitate, præsertim dicitore non apparete. ¶ Vnde cõclude discussione nem negotij pntationis seu electionis esse de substantia, saltem ex officio iudicis, vt sibi cõstet de iuribus pntatiũ & meritis presentati: & ita loquitur tex. c. fi. & doctri. Io. An. ibi & Domi. ¶ Dicerem bene, superiore institute fore præsumendum de ipsa discussione: quia alias in sui pntatiũ iudicium, permittendo presentare nõ patroni: imo solet esse qd inter epm & patronum: an ecclesia sit libera: & sic spectet ad collationem episcopi: vel ad pntationem patroni: vt no. in c. eam te. & in pluribus iuribus hoc tit. & possunt etiam multe aliq. lites inter eos occurrere, de quibus latè diximus. §. in j. qd. princ. huius part. in ix. art. in quar. ca. ¶ Dicerem & aliud cautius esse habentem instituire, in huiusmodi discussione pcedere, cum causæ cognitione, in statu opposito, si comparet. in aut instante coadiutore curiæ: vt Gaye. dixit què. s. reulimus: & etiam vt diximus post eũ. §. in ix. præcc. articu. & ita hodie obseruatur. nam elapso termino edicti etiam nemine comparente præfigitur terminus presentati. ad ostendendum eorum iura: & de meritis presentati se informat superiore, & compertis aliquibus demeritis illius de illis oppositiones fieri facit per coadiutorem curiæ, non ad effectum puniendi, sed ad effectum repellendi ipsum ab institutione, & cassandi presentationem: vt diximus in dict. xvij. præcedent. articu.

**Ex omnibus**

Dictis in presenti. vj. q. prin. huius ij. par. ij. lib. & in eius. xxvij. art. collige vnam conclusionem presentationem factam per patronos de clerico ad beneficiũ vacans, superiore habentem instituire nõ debere statim ad institutionem procedere: iuxta dictu. Apst. Nemini cito manũ imponas, nec et illam simpliciter admittere: sed trã illam admittit, & recipere, si & inquãtu de iure, & ex officio citari faceret certos compfitatos & oppositores citatiõne spãli, icertos aut citatiõne generali per edictũ cum præfixione termini ad comparendum: & appositione pemptorij, & nihilominus negotij pntationis discutere debet. Ita colligitur ex. c. fi. de elect. lib. vj. & diximus in j. ij. & vlt. artic. & per totã hanc q. ¶ Amplia primo hæc cõclu. pcedere quãuis de ea non sit tex. spãli in pntatione loquens, sed solũ d. c. fi. de elec. loquens, nihilominus et in pntatione habet locũ, siue non sit poenale, siue sit poenale ex maioritate ronis: vt diximus in ij. art. ¶ Extède hanc ampli. vt non solũ d. e. fi. habeat locũ in electione & presentatione, sed et in postulationibus: vt diximus. §. in ij. art. distinguendo de postulationibus. vt ibi. ¶ Restringe hæc ampli. nõ pcedere i alijs prouisionibus. puta collationibus, & similibus, qd vnico actu expediuntur: vt diximus in d. iij. art. quia nõ erit seruãda forma. d. c. fi. ¶ Amplia. secũdo. d. cõclu. in tantum procedere, qd non solum habebit locũ in beneficijs prælaturæ: sed etiam in quibuscũq. beneficijs curatis simplicibus, hospitalibus, & alijs, in quibus cadit presentatio & institutio: vt diximus. §. in iij. art. ¶ Restringe hanc ampli. pcedere, nisi essemus in beneficijs simplicibus, in quibus ex consuetudine vel reservatione in limine fundationis facta per solam presentationem factam p patronũ ecclesiasticũ, non requireretur institutio, sed ex sola presentatione acquiratur omne ius: vt diximus in d. iij. art. circa finè: & etiam aliquid in xiiij. art. ¶ Amplia tertio. d. cõclu. in tantum procedere, qd si vni personæ competet presentatio & institutio respectu diuersarum qualitatum, quãuis sit vnus, nihilominus seruare. d. cõclu. vt diximus. §. in v. articu. ¶ Restringe hanc ampli. nisi vnus haberet vtrũque expedire ex vna, & eadem qualitate: quia tunc non erit seruãda forma conclusionis: vt diximus in d. v. articu. & diximus in restrict. præced. amplia. ¶ Amplia quarto. d. cõclu. procedere ad quemcũque pntatũ institutio, siue sit ordinarius: & quãuis sit inferior prælat⁹ ius instituendi ex cõsuetudine vel privilegio habens, quia tenebit obseruare. d. formam. vt diximus in vj. articu. ¶ Amplia quinto

*Not. sic regul. et. 16. amplia. et. 12. limita. et. 2. de clau. ad. c. pnt. de electio. in. 6.*

# Cæsar Lambertinus Episcop.

d. cōclu. intantum pcedere, q̄ iste citationes poterūt expedi rē ēt extra territorium habentis instituere, & etiam discussio, & tot⁹ pcessus, cum sint actus extrajudiciales, donec efficiant iudiciales p cōparationem alicuius aduersarij: vt latē diximus. s. in vij. articu. ¶ Amplia sexto. d. cōclu. non solum pcedere in p̄ntatio ne discordi, sed etiam in p̄sentatione cōcordi, p̄ tex. in dict. ca. si. & cur hoc sit diximus. s. in vij. articu. vbi etiam quando esse potest concursus ipsa p̄sentatio. ¶ Amplia septimo. d. conclusi. intantum pcedere, q̄ si sunt plures cōp̄sentati, quot erunt ipsi, tot edicta debent emanere, & similiter citationes particula res, ergo certos, vt diximus. s. in ix. articu. ¶ Amplia octauo ipsam conclu. quo ad citationem faciendam p̄ edictum, intantum pcedere, q̄ quāuis cōp̄sentat⁹ vel oppositor sit certus nihilo minus debet fieri vocatio per edictum: & sic semp̄ vocatio per edictum, est necessaria sp̄alis, citatio vero nō, nisi sint certi: vt diximus. s. in x. art. vbi posuimus edictū esse magis necessarium p̄ patronis quam p̄ cōp̄sentatis vel alijs oppositorib. ¶ Amplia nono. d. cōclu. quātum ad citationes particulares: q̄ si apparet certi citandi, & nō fuerunt citati, licet sit oppositum edictum, institutio erit nulla: vt diximus. s. in xj. art. ¶ Extende. d. ampli. pcedere, quamuis certi citandi haberent notitiam negotij casualiter comparuerint, nō p̄ hoc tenebit instō citatione speciali omīsa: vt diximus. in d. xj. articu. & p̄sertim in versicu. th̄ pro cōcordia. ¶ Restringe hanc exten. pcedere, nisi isti certi qui erant citandi, non citati ultra cōparationem assumpserint iudiciū: quia tūc quāuis nō fuerint citati, tenebit iudiciū, & institutio. vt diximus. in d. xj. articu. p̄sertim in versu. tamen p̄ cōcordia. ¶ Declara modo primo istam ampli. q̄ quamuis p̄ edictum possit ab breuiari terminus iuris datus ad p̄ntandum: nō tamen hoc fieri possit, si adessent certi citandi, illis non citatis: vt diximus. in d. xj. articu. in versu. & ex supra scriptis. ¶ Declara secūdo sufficere istos esse certos ordinario p̄ntantib. vel p̄sentato: & quō di cantur certi: & quomodo poterit p̄ntare ordinarium p̄ntantem sen p̄ntatum habere talium notitiam: vt diximus. in d. xj. articu. in versu. sed pulchrum est scire, vique ad finem. ¶ Amplia decimo. d. conclu. intantum pcedere, q̄ non obseruata forma in ea contenta, instō sequuta, erit ipso iure nulla: vt diximus. s. in xij. articu. ¶ Extēde primo. d. ampli. in tantum pcedere, q̄ edictū semper d̄ de substantia & forma institutionis, adeo q̄ per partes remitti non potest: vt diximus. in d. xj. articu. p̄sertim versu. si. ¶ Restringe hanc exten. istam formam remitti non posse, pcedere in edicto, non aut̄ in citatione speciali: & quia p̄t remitti per partem: vt diximus. in d. xij. articu. in si. ¶ Restringe modo primo istam ampli. institutionem esse nullam, non p̄uijs citationibus: vt in conclusione ipso iure ante factum, post factum vero nō erit ipso iure nulla, nisi appareat de interesse nō citati, & sic obmissi, vt diximus. s. in xij. articu. in ver. melior igitur erit ista solutio, quod etiam diximus. s. in xxv. articu. ¶ Amplia vndecimo. d. conclu. intantum pcedere, q̄ licet habens instituere de necessarijs se informauerit: nihilominus adhuc instō erit nulla non p̄uijs vocationibus, vt diximus. s. in xvj. articu. ¶ Amplia duodecimo. d. conclu. intantum pcedere, q̄ non sufficiat habēti instituere facere mandatum de citationibus, generali & sp̄ali faciendis, nisi ipse citationes expediantur verē & actualiter: vt diximus. s. in xix. articu. ¶ Amplia decimotertio. d. conclu. intantum pcedere, q̄ non sufficiat citationes esse commissas & exequutas, nisi labatur totus terminus in ipsis appositus, adeo q̄ institutio facta infra illum terminum, erit nulla, ac si citationes factæ non essent: vt diximus. s. in xxv. art. ¶ Amplia decimoquarto. d. conclu. intantum pcedere, q̄ in ipsis citationibus de necessitate apponendum est peremptorium: vt si secus fiat, perimat negotium: vt diximus. s. in xxj. articu. ¶ Extēde primo. d. ampli. intantum pcedere, q̄ comparens post terminum edicti: nullo modo erit audiendus: vt diximus. s. in xxvj. articu. ¶ Restringe modo hanc extē. pcedere, nisi legitime iste comparens p̄ba uerit se non habuisse notitiam edicti, vel fuisse impeditum, & diligentiam suam fecisse: & res esset integra: quia non fuisset sequuta instō. nam quamuis esset elapsus terminus edicti, deberet audiri: secus, si res non esset integra: quia fuisset sequuta institutio, quia tunc non audiretur: vt diximus. s. in xxvj. articu. in versu. difficultas restat modo, vsque ad si. ¶ Extēde secundo. d. ampli. q̄ post terminum edicti comparens, non audiat, intantum pcedere, quod si bene p̄sentatio esset facta per male. si. possit. & institutio esset sequuta etiam verus patronus seu benefici. possit non audiretur: vt diximus. s. in xxvij. art. ¶ Amplia decimoquinto. d. conclu. in illa parte de citationibus faciendis, intantum pcedere, q̄ si essent plures certi qui venirent citandi citatione speciali, & non citarentur omnes, sed aliqui ex eis, institutio adhuc esset nulla: vt diximus. s. in xx. articu. ¶ Restringe hanc ampli. nisi illi obmissi citari, re vera nullum ius haberent: quia

quamuis fuissent certi, & debuissent citari, illis ius aliquod non habentibus post factū tenebit institutio: vt diximus. in d. xx. art. in ver. vnde tenerem. ¶ Amplia decimosexto. d. conclu. intantum pcedere, q̄ iuxta eam posuimus formam edicti declarando illius verba comprēhēdendo totam istam cōclusionem, & quasi oīa supra scripta. quam vide. s. in xxij. articu. ¶ Limita modo primo. d. conclu. vt non factis vacationibus non teneat institutio, pcedere, nisi appareat & constet de non iuribus citatorum: quia tunc si eorum vocatio fuit obmissa, tenebit institutio: vt diximus. in xij. articu. ¶ Restringe hanc primam limi. pcedere, si loquamur de citatione sp̄ali obmissa, ergo ius non habentem: sed si loquimur de citatione generali nunquam hoc locum habere poterit, cum sint incerti habentes comparere, & eorum iura, vt diximus. in d. xij. articu. in versu. vnde pro vera. ¶ Restringe secundo, si loquimur de citatione speciali, pcedere. d. limi. si de non iure se opponere volentium appareret per eorum confessiones sua seu acta, quia aliter apparere non posset: & sic pcederet limitatio: vt diximus. in d. xij. articu. in versu. si vero nos loquamur, cum aliquibus sequen. ¶ Limita secundo. d. conclu. pcedere, q̄n̄ contra vocandos nō obstaret dispositio alicuius legis vniuersalis, per quam constaret de non iure suo: quia donec allegetur & p̄betur per papam, illi legi derogatum p̄sumetur: pro illius dispositione: & ideo tales nō erunt vocandi, licet certi: vt diximus. in d. xij. articu. in versu. & re vera. & in versu. & ex quibus dictis Roma. ¶ Limita tertio. d. conclu. quo ad vocationes pcedere, nisi confirmatio esset facienda: seu institutio per principem habentem plenitudinem p̄ntis: quia illam facere poterit etiam obmissis citationibus: vt diximus. in d. xij. art. in versu. secunda est limitatio. ¶ Limita quarto. d. conclu. nō habere locum in casibus. c. j. & c. cupientes. de elect. lib. vj. quia in illis non est seruanda forma. d. cap. fin. vt diximus. in d. xij. art. post Abb. in versu. secunda est limitatio. ¶ Limita quinto. d. conclu. pcedere, nisi esse mus in prima p̄ntatione, & institutione b̄ficij: quia tunc non requirentur h̄mōi vocationes: vt diximus. in d. xij. articu. in versu. nisi in vno tantum casu. & etiam in si. vij. articu. ¶ Limita sexto. d. conclu. pcedere, nisi cōsuetudo loci haberet institutiones fieri sine h̄mōi citationibus, quia tūc sine illis fierent & tenerēt, seruatō th̄ iure antiquo. ¶ Limita septimo. d. cōclu. pcedere, vt ipsis citationibus non factis, institutio sit nulla & quilibet comparens admittatur, dummodo comparens post factum, id est, post executionem sequutum ostendat de suo interesse: puta, quia ostendit se patronum, vel canonicē cōp̄ntatum, vel saltem colorate possidere: nam isti admittentur, & re spectu istorum dicitur cōsisto de eis instō nulla ipso iure: sed de p̄dictis non cōsisto: nec respectu alterius se opponentis: nec sua interesse ostendē. non dicitur nulla instō: & sic post factū: nec illi admittentur, donec de p̄dictis cōstare fecerint: vt diximus. in d. xij. art. in versu. restat modo videre. vsque ad si. ¶ Limita modo octauo. d. conclu. pcedere: vt vocationes iste fiat, post quam p̄sentatus p̄sentationi consensit tacite vel expresse, alias non esset citandus, vt cōp̄sentatus: licet coelectus, qui nondum consensit, sit citandus: vt diximus. s. xv. articu. vbi posuimus rōnem diuersitatis. ¶ Limita nono. d. conclu. pcedere vt per non obseruantiam illius forme irrita erit instō ipso iure, non autem processus informatiuus, quem fecisset ordinarius ex se, quamuis instituerit sine vocationibus, vt diximus. in d. xvij. art. ¶ Limita decimo. d. conclu. pcedere, vt sit nulla instō facta sine ipsis vocationibus, non autem ipsa electio, p̄sentatio, vel processus intermedius: quia remanent in eorum vigore: vt diximus. in d. xvij. articu. ¶ Limita vndecimo. d. conclu. pcedere vt citationes p̄dictæ sint necessarię in confirmatione seu instō ne faciendis, non autem in cassatione electionis, seu p̄sentationis faciendæ: vt diximus. s. in xvij. articu. ¶ Limita duodecimo & vltim. d. conclu. vt non solum pro perfectione instōnis sufficiant p̄dictæ vocationes: sed requiritur etiam discussio p̄sentationis per ordinarium, siue instante oppositore, seu coadiutore curiæ, & sic cum vera causæ cognitione, siue ex mero suo officio sine vera causæ cognitione: vt diximus. s. in xvij. & vltim. articu. ¶ Declara hanc limi. vt sequuta instōne p̄sumatur per habitentem instituere factam discussionem: vt diximus. i. d. vltim. art. ¶ Declara modo primo istam conclu. q̄ ista citatio generalis per edictum seu cridam est faciendā in ecclesia, ad quā facta est p̄sentatio, & non in ecclesia in qua sit electio p̄ntandi si ius p̄spectat ad vniuersitatem Si vero spectat ad singulos debet fieri in loco magis publico, in quo solent conuenire frequenter homines: & magis audiri, & videri potest: & edictū b̄n̄ p̄sentari, & nō madefieri ab aqua: nec a v̄to lacerari: & hoc idē dicerē si spectaret p̄ntatio ad collegiū: vt attendatur locus magis publicus, & nō fiat in secreto: vt diximus. s. in xxij. art. ¶ Declara secundo. d. conclu. & omnia supra scripta, & hæc erida seu edictum



Aut fiat, & apponatur ac tollatur p nuntium deputatum ab instituere habente: & manere in loco p totum terminum in edicto appositum: & instituti fidei facere ipsum nuntium de affixione, & subtractione: & p qns de tpe quo ibi mansit, & relatione debere per actuarium describi in actis, vt diximus. s. in xxiiij. articulo. Et ex istis sunt oia clare reducta: & habet tota materiam. c. fi. de elec. li. vj. Restat solum videre, an & qn insto sit simplex interloquutoria, seu hns vim diffinitiuam, vel diffinitiuam snia, & an debeat fieri institutio in simul per epm & capm: de quibus dicemus. j. suo loco in hac parte, in suis qonib. & art. videlicet in vlt. q. in iij. art. Et in iij. par. in j. q. in iij. arti.

¶ Septima. q. prin. ij. par. ij. Lib. De variatione presentantium.

- 1 ¶ Patronus laicus variare pot plures presentando patronus vero clericus ratione ecclesie. Et quid ita. nu. 3. 4. 9.
- 2 Patroni siue ecclesiastici siue laici, postquam vnum clericum presentauerunt instituere habent, an variare possunt, & sic alium presentare remiss.
- 3 In clericis quedam prohibentur, que in laicis permittuntur.
- 6 Sponsalia contrahens per carnalem copulam, facit illa transire in matrimonium de presenti.
- 7 Electio variationem non admittit. Et quid ita. nu. 10.
- 8 Patronus laicus potest variare.
- 11 Variare, sonat in vitium.
- 12 Institutione omne ius tribuitur in presentato per clericum, atque in presentato per laicum.
- 13 Patroni ecclesiastici presentando indignum, puniuntur. Et quid de laicis.
- 14 Clericis patronis variare prohibitum est. & nu. 47.
- 15 Emptorem secundum presertim primo, si possessionem est adeptus. Quod non habet locum in personis ecclesiasticis.
- 16 Celestini papa inconstancia, & leuitas.
- 17 Clericus presentans ratione patrimonij, attenda eius origine, censetur laicus: & presentatio patroni laici, dicitur totaliter spiritualis.

**E**X quo iam visum est de prima pntatione que fit per psonos, seu in quasi pos. pntandi existetes de acceptatione pntati, & de admittione habentis instituere, que tria faciunt pfectam pntationem, vt est pulcher tex. in capit. q. autem. in fi. j. respon. hoc tit. ubi, qn antequam pntatio p dioecesanum epm approbetur, ratu non est, quod a patrono fuerit inchoatum, in quib. verbis pntatio ponitur acceptatio pntati: vt diximus. s. in v. q. prin. huius partis in j. art. & visum est de appositione edicti generalis, & de citationib. particularib. faciendis per habentem instituere ex mero suo officio, in quib. certis & incertis prefigitur competes terminus ad coparendum, opponendum, & allegandum, quicquid dicere, opponere, vel allegare voluerint, pntantes adduci seu actum pntationis, & ipsum pntatum, ppquam presentationem emanantur vocationes: vt in prece. qonib. princ. late diximus, considerantes vocatos infra terminum edicti posse coparere, & pntata facere: & in interim p habentem instituere no posse pcedi ad inflonem. ¶ Merito querendum est septimo loco principat, an postquam pntati primo pntantes, pntarunt vnum durante dicto termino edicti, possint pntare alterum clericum, & quo, & sic an liceat pntari variare infra terminum edicti, & post an tn inflonem. Et ex ista qone oriunt plures infrascripti arti. p habeda perfecta materia. ¶ Et sic primus erit, an patroni siue ecclesiastici, siue laici, postquam vnum clericum pntarunt habenti instituere, poterunt variare, & sic alterum pntare. Et circa huc art. sunt duo iura principaliora. d. c. q. aut. hoc tit. in j. respon. volens patronum posse duos successiue pntare quod idem vult text. in c. pastoralis. hoc incidenter disponens: & sic declarans. ca. quod aut. verum gl. j. in d. ca. qd aut. intelligit illum tex. loqui in laico pntante. Secus, si pntaret ecclesiastica persona, cui taliter variare no licet. alle. c. aut. eo. ti. & ille tex. est similt. principalis in hac materia. Imo potest dici principalior, cu in eo reperiantur due conclusiones. Vna est laicu pntum posse variare: Altera est, pntum ecclesiasticum no posse variare: quia si bene duos pntaret, prior in tpe, erit potior in iure: & sic ex isto tex. habemus patronu laicum posse variare, pntum vero ecclesiasticu no. ¶ Et intellige de ecclesiastico, vt sepe sumus soliti dicere: & clare ponit gl. in cle. plures. in s. fi. hoc ti. qn est pntus rone ecclesie. Secus, si rone pntationis, ga tuc ceteretur vt laicus: & ita vult gl. & oes. in ca. vnico. hoc ti. lib. vj. ¶ Et sic ex s. scriptis colligitur conclusio bimebris, pntu laicu posse variare, plures pntado, pntu ecclesiasticu, rone ecclesie vero no: qd conclusio pbat p s. scripta iura. c. q. aut. in j. resp. c. cu aut. & c. pastoralis. hoc ti. & facit tex. in cle. plures in s. fi. eo. ti. & hoc expse tenet gl. j. in d. c. q. aut. gl. pe. in d. ca. cu aut. gl. in verbo robur. in d. c. pastoralis. q dicit hac esse dnam inter pntu ecclesiasticu & secularem, vt ecclesiasticus variare non possit, laicus vero sic. Voluerit etiam gl. in c. vnico. in ver-

bo ecclesiasticus. hoc ti. lib. vj. Ista cōclonem tenent summisse, & psterim Goff. cuius meus in summa huius ti. in ij. col. in ver. sed si laicus repntet. & ibidē Host. in sua summa in s. in quib. & summa directorij iuris s. xxiiij. & s. xxvj. Inn. Ioan. And. Car. & But. in d. iuribus. c. quod autem. & c. pastoralis. Abb. in d. c. quod autē. in ij. no. & in j. opp. & in d. c. quod autē. & in d. c. pastoralis. j. & in c. cum pp. in ij. d. fia. & in c. cum dilectus. in ij. no. in ij. d. fia. & hoc tit. & in c. cum Bertoldus. in ij. op. in ij. col. cum seq. de re iudi. & in rub. de iud. in pe. col. & in c. quāto. in fi. ij. col. eo. ti. Arch. in c. vni co. in ij. col. in vers. verum. hoc tit. lib. vj. & ibi lo. And. Petr. de Anch. lo. de Imol. do. Phil. Fran. & omnes. Card. in d. cle. plures. in s. fi. post antiquos: & ibi lo. de Imo. Pet. de Anc. & omnes. Ioā. Cal. cōn. ix. hoc tit. post medium. fo. lxj. summa angelica. in verbo ius pa. s. xvij. Gaye. in repe. c. fi. de elec. lib. vj. in fi. xlvij. col. & in fi. liij. col. & in prin. lv. col. & etiam in prin. xlv. col. Inn. in c. cū dilectus. in fi. hoc ti. & Phi. de farra. in c. cum autem. in ij. no. Pau. de cita. in hoc trac. in vj. par. in v. q. licet sit signata. vj. & in vj. vij. vij. xj. & 50. q. do. Roch. similiter in hoc tracta. in verbo, honorificum. in ix. & x. q. & faciunt quae dicit Firma. in tracta. de epo. in j. lib. in iij. par. in xxv. q. & Philip. de farra. in rub. & in c. quod autē. in j. respon. & in c. cum autē. hoc tit. & in plurib. locis: & ista conclusio cōiter tenet per supra scriptos: & oēs doc. quos in oibus. artic. huius vij. q. prin. deducā. ¶ Sola difficultas igitur consistit in hoc quae sit rō pntati laici possint variare, ecclesiastici vero non. & glo. in d. c. cum autē. in verbo, persona. ponit duas rōnes. Prima est: ga ecclesiastici pnti pinguius ius habent, q laici. alleg. in arg. c. si quis eporum. xvj. q. vij. Secda ratio est, vt hoc q ecclesiastici pnti variare non possint, sit statutū in corū poenam. ¶ Goff. vero de trano ponit istas rōnes: dicit enim ad mitti variationem in pnto laico: duplici rōne. Vna, ga in casu isto locus est penitētie sicut & als. l. ij. q. iij. c. si q sirus. & in c. si quis penituerit. & q. vj. s. fi. vero. & c. si quis libello. quae est lex. Alia rōne, ga pntato ex pntatione nō acquiritur ius in re: vnde alio pntato & istituto potior est pntio possessoris, qn ante pntatio per dioecesanū approbetur, ratum nō est qd a patrono fuit inchoatū. d. c. quod autē. & pp ea superior variare admittit ga preter variationē admittere dēt: & consiliū mutantis non est aspernere. vt. ff. de colla. l. nonnunq. quis aliter in pntantia arguatur: vt ff. de procu. l. in cā. In ecclesiastico vero pnto dicit variationē non admitti: & esse rōnem: ga quādam res phibent in clericis, que in laicis tollerant: & in eodē genere delicti pl dr peccare clericum, q laicum: vt xv. distin. nulli fas. j. q. iij. saluator. xj. q. iij. pncipue. xxxij. q. v. qui viderit. xxix. distin. nulli de here. excōmu. s. pnterea. ff. de re milli. l. oē delictū. s. delictū. ¶ Hosti. vero in summa huius tituli. in s. in qbus. in ij. col. in vers. ecclesiasticus aut. refert rōnes. s. addit asper Goff. Sed dicit rōnem esse, quicquid als noratū inuenimus: quā no ipse Hosti. in ipsa summa in tit. de spōsa. duorū. s. quot modis. vers. ant vtraq. de pnti. & sequē. & sic vult, vt colligi pot ex eius dictis in d. s. quot modis. quā ex illis ver. qui sunt in sequē. s. ex quo per pntationem non pntatur mrimonium de pnti, sed sponsalia de futuro: vt dicit Lap. in alleg. lxxv. fol. xxvij. & ideo pot pntare pupillus, qui pot spōsalia pntare de futuro: vt ibi d. rita & pntans vnū, poterit alium pntare: & sicut pntans sponsalia per carnalem copulā, facit illa transire in mrimonium de pnti. c. xv. qui fidem de sponsa. & vult ipse Hosti. in dictis vers. Ita per institutionem prestitam scdo pntato, dicitur mrimonium perfectū: & quis primus pntus fuerit idoneus, non tn per hoc castatur institutio scda: iuxta dispositionē d. c. pastoralis. hoc tit. quā velit Hosti. q ex quo pntatio ecclesiastici pnti hēt vim electionis, per quā pntatur mrimonium de pnti. c. ex eo. de elec. lib. vj. & vult Lap. vbi s. merito laicus pot variare: ecclesiasticus vero pntus nō. Et hanc etiam rationem ponit iste Hosti. in c. quod autem. in j. respon. hoc ti. pro qua dicit esse videndū, que dicit ipse. in ca. fi. de spō. duo. vbi certē est tex. de ista rōne in mrimonio carnali, quae militat in mrimonio spūali. ¶ Inn. vero. in c. cū autem. dat aliā rōnem: & dicit ideo in pntatione ecclesiastici pnti nō habere locum variationem: ga in electione nō hēt locū variatio. c. cōsi decimus. de elec. c. ij. eo. ti. lib. vj. & pntatio clericorū hēt vim electionis: vt ibi p eum. Ideo in ea nō hēbit locū variatio: sicut nec in electione: quā rōnem Inn. multi sequuntur, & quasi oēs in d. c. cum autem. vbi Hosti. in s. verum. ¶ Io. And. vero in d. c. q. autem. super glo. j. allegando glo. fi. in c. fi. de spō. duo. tenet etiā rationem Hosti. de qua. s. & in c. cum autem. super glo. pe. recitat rōnem Goff. de qua. s. quam fortificauit Ho. ibidem. in c. cū aut. hoc esse, ga multa permittuntur laicis, que nō clericis: & magis peccare clericos, q laicos. Ho. dicit hoc esse in fauorē clericorū: ga p hoc declarat fortiorē & digniorē esse costū clericorū, rāq spūalia

# Cæsar Lambertinus Episcop.

spūalis, quam laicorū tanq̄ tpalis vel cōporalis. c. inter corpora  
lia. de trālla. prela. & sic firmiorē esse limitationem ecclesiasticā  
c. super eo. de parro. c. querimonā. hoc ti. sicut & pactio, siue lo-  
cutio, vel dictū etiam cuiuscūque, si agat in foro ecclesie: vt no.  
in c. j. & ij. de pact. nā que pcedent de labijs Psalmiste, non sicut  
irrita. xliij. dist. Psalmista: & fm̄ beatum Bernar. ve. bum sacero-  
tis, aut sacrum aut sacrilegium. Sequit̄ pdicta Io. And. in d. c. cū  
autem. vbi etiam in fi. refert & sequit̄ rōnem Inno. pntationem  
clericorum habere vim electionis. ¶ Do. Card. autem in d. c. qd̄  
autem. in j. respond. tenet rōnem Host. p. c. fi. de spon. duo. in ca.  
cum autem vero. in vlt. colum. in specie quærit de rōne diuerfi-  
tatis inter patronum laicum & clericum: & impugnat primam  
rōnem glo. ibi hoc esse quia patronus clericus pinguius ius hēt  
quā laicus: cum hęc rō videatur implicare oppositum in subie-  
cto: & ideo declarat eam: vt velit dicere, q̄ per pntationem  
clerici tribuitur plus iuris pntato quam si facta esset à patrono  
laico, per rōnem Inn. quam ibidem refert: vbi etiam refert dicta  
Host. & Io. An. de quib. s. & ideo cū gesta per clericum debeant  
esse magis firma, inductum est in pōenam, vt variare non possit:  
& ita reūder ibi Car. ¶ Abb. vero in d. c. cum autem. in nota. re-  
fert rōnem Inn. super glo. pe. vero rōnem, quam ipse appellat  
esse Hostiē: quæ re vera originem habuit à Goff. vt s. diximus.  
¶ Do. Phi. de sara. in d. c. cum autem, super glo. pen. refert prædi-  
ctas rōnes Inn. & illam Host. q̄ fuit Goff. & nil aliud dicit. ¶ Do.  
Roch. autem in hoc tract. in verbo, honorificum. in ix. q. dicit se  
putare meliorem esse rōnem, quam assignat glo. ij. in simili. in c.  
cum vos. de offi. ord. de qua nos. j. dicemus. ¶ Et illam rōnem  
glo. d. c. cum vos. etiam sequitur Pau. de cita. in hoc tracta. in vj.  
par. in xj. q. ¶ Istis rōnibus sic relatis, videamus quæ earum pro-  
cedat, & magis cōcludat: & certè hic esset videndum de duab.  
rationib. Prima cur patronus laicus posset variare: & re vera do.  
Goff. vbi s. cōgruas reddidit rōnes, quæ fortificantur per aliam  
rōnem, quam ponit gl. ij. ad alium effectum. in d. c. cum vos. de  
offi. ord. laicos non habere veram notitiam idoneitatis, quæ re-  
quititur in clericis: & dubitando, ne indignum præsentarēt præ-  
sentato vno pntant alterum: vt in casu. c. quod autem. & cum au-  
tem. successiuē vel eodem tempore: vt in cle. plures. in fi. hoc ti.  
& latè diximus. de hoc. s. in j. par. huius. ij. lib. in x. q. prin. in iij. ar-  
ticu. & hoc est clarum. ¶ Secūda est rō, de qua dubitamus. f. de  
ratione diuerfitatis cur variatio sit permīssa patronis laicis, &  
non ecclesiasticis: & Host. in d. summa huius ti. in s. in quibus.  
in verbo, ecclesiasticus. vt s. retulimus ponit esse rōnem. ca. fi. de  
sponsa. duo. f. tenere matrimonium, in quo interuenit consen-  
sus vel interuenit copula pro consensu, & nō sponsalia, quæ præ-  
cesserunt de futuro: certè hæc rō pcederet, si solum pntatio pa-  
troni laici diceretur sponsalia de futuro, quæ daret ius ad rō, &  
pntatio patroni ecclesiastici diceretur matrimonium de pnti-  
ti tribuens ius in re: vt ideo in sponsalib. caderet variatio: in mtri-  
monio vero non, sed hoc est fallum: quia per pntationes tam  
laicorum patronorum, quam ecclesiasticorum pntantur spon-  
salia, & tribuitur solū ius ad rem pntato: & non matrimo-  
nium de presenti: nec tribuitur pntato ius in re: vt latè dixim.  
s. & ita est communis opinio. in v. q. prin. huius partis. in viij. ar-  
ticu. Quomodo ergo militabit ratio Host. si per pntationem se-  
cundam nō est dētum matrimonij spūale. ¶ Bene militabit hæc  
rō pro decisione. d. c. q̄ autem. in j. respon. nam ideo ibi tenuit  
secūda pntatio, & non prima: quia in secūda fuit sequira inflir-  
tio: & ideo erat matrimonium dētum per verba de presenti, &  
excludebat primū. in quo solum erant spōsalia: & re vera ad hūc  
effectum istam rōnem dicemus esse datam per Host. postmodū  
in lecta. in dict. cap. q̄ autem. quem ibi sequuntur oēs Ioā. And.  
Card. Abb. & alij allegando. d. c. fi. de spon. ¶ Vnde licet hæc rō  
nō sit bona diuerfitatis inter patronum laicum, & ecclesiasticū  
cur vnus variare possit, alter non, tamen est bene cōcludens rō  
primi membri nostre confessionis: cur patroni laici possint varia-  
re: quia p eorum pntationem nunquam dñt matrimonium de  
presenti: & ideo de vno pnt ad alium transire, sicut & transeunt  
sponsalia. ¶ Et si dixeris, cur non sic in pntationib. ecclesiastico-  
rum patronorum, quæ etiam sunt sponsalia, vt p̄ximè, respon-  
detur hoc non pcedere in illis: non q̄ pntatio ipsorum sit  
matrimonium, sed ex eo, quia in eis est certa qualitas, quæ facit  
eos nō posse recedere ab ipsis sponsalib. de qua. j. quæ non est  
in laicis patronis. ¶ Et ex hoc apparet etiam non esse bonam rō-  
nem Inn. diuerfitatis. in d. c. cum autem. f. pntationem cleri-  
corum habere vim electionis, in qua electione nō cadit varia-  
tio. c. publicato. c. cum inter. de ele. cum sim. pntatio vero la-  
icorum nō habet huiusmodi vim, quasi velit In. vt eum intelli-  
gant ibi Host. Io. And. Card. Abb. & alij. per pntationem cleri-  
corum phiberi variationem, ea rōne qua prohibetur in electione  
f. matrimonij cōtracti: quia re vera nō cōtrahitur matrimonij

per ipsam pntationem: vt p̄ximè diximus. Vnde dico In. ibi  
non fuisse loquutum illa verba: vt diceret ita p̄fici matrimonij  
pntato, sicut per electionem: & istam esse rōnem cur patronus  
clericus nō possit variare: & laicus sic: quia vt ex eius verbis pa-  
tet nō reddūt rōnem huius diuerfitatis sua verba vera: sed poti-  
us fuerūt appōsita ibi inferendo ex dicto tex. ca. cum autem, q̄ ex  
quo ibi deciditur p̄sonum ecclesiasticum variare non posse, in-  
fert Inn. inde sequi pntationem ecclesiasticorū habere vim ele-  
ctionis. f. illo respectu, q̄ non potest variare hic pntans, sicut nec  
eligens: nō q̄ per hoc faceret illam pntationem p̄ficere ma-  
trimonium spūale de pnti, & tribuere ius in re: quia hoc esset  
eius dicta. in c. cum Bertoldus. de re iud. vt illa ponderauimus. s.  
in d. v. q. princ. huius partis. in viij. articu. quare parcant mihi isti  
patres antiqui nō bene dicūt Inn. dixisse illa verba, pro rōne di-  
uerfitatis: sed solum, vt ostenderet similitudinē in hoc inter ele-  
ctionem, & pntationem ecclesiasticorum: & ideo malè dicunt do-  
cto. allegantes illud dictum In. vt quo ad oīa à pari pcedant ele-  
ctio & pntatio clericorū: quia solum pcedūt à pari circa hoc  
vt nō possint variare, nō vt circa reliqua, vt diximus. in d. viij. ar-  
ticu. & etiam. s. in iij. quæst. princ. huius partis in vj. vij. & viij. ar-  
ticu. ¶ Dic ergo in eligentib. esse duas rōnes, cur variare non  
possint. Prima, quia statim acquiritur ius electo facta publicatio  
ne ipsius: vt in d. c. publicato. & ibi glo. & in ca. quod sicut & ibi  
etiam p gl. eo. ti. pp̄ dētum m̄rimonium de pnti saltem perfectū  
p consentum ex parte eligentiū. ¶ Alia est rō, quia cum electio  
spectet ad personas merè spūales, & sic actus merè spūalis, non  
p̄t in eo variatio cadere, t̄cū variare sonet in vitij: vt presu-  
ponit Goff. vbi s. & p̄ximè d. cemus: licet ergo in patronis eccle-  
siasticis esset ratio dñt matrimonij de presenti, & traditionis  
iuris in re pntato: quia ista eodem mō militant in patrono eccle-  
siastico, quæ in laico: quia ex eorū pntationib. sic vnus, vt alte-  
rius solum pntantur sponsalia de futuro: & tribuitur pntato ius  
ad rem: vt p̄ximè diximus: non t̄ cessat alia rō in ipsis p̄sonis ec-  
clesiasticis, quæ militat in eligentib. f. quia cū sint personæ spū-  
ales, à quibus spūalis egredit̄ actus: arg. c. messana. & c. sacrosan-  
cta. de elect. non possit variare, cum actus variationis tanquam  
vitiosus sit eis phibitus: & ex hac rōne variare non pote: in rō:  
licet vna ratio cesset, sufficit militare alteram. s. affinitatis. in iij.  
de nup. ¶ Et hoc modo et intelligenda sunt verba plurimorum  
doct. & p̄sertim Car. in d. c. cum autem in vlt. sua. q. cum reprehēdit  
gl. ibi, vt dicamus rationem esse, non q̄ patroni clerici habeant  
plus iuris, quā laici: quia t̄to magis possent variare: sed quia tri-  
buunt plus iuris: & sic doc. dicentium pntationem clericorū tri-  
buere plus iuris pntato, quā pntationes laicorum: cū re vera nil  
plus iuris tribuāt, sed solum hoc dictū habebit locū: quia pntato p  
clericos existēte idoneo oīno erit institūendus, cum nō cadat va-  
riatio: nō autem sic in pntato per laicum, in quo cadit variatio:  
nam omne ius p̄ inflōnem tribuit ita pntato p clericum, sicut  
in pntato per laicum: vt latè diximus. s. in d. viij. art. v. q. prin. hu-  
ius par. ¶ Restat modo videre, an sit verum, quod dicit Roch. &  
Pau. de cita. in locis. s. alleg. meliorem rōnem esse illam, quam  
ponit glo. ij. in d. c. cum vos. de off. ord. & dic. q̄ si loquimur de il-  
la rōne, quam ponit ibi glo. esse præsumendū clericos facilius  
posse reperire, & noscere p̄sonas clericales idoneas pntandas, q̄  
laicos cōcederem certè hæc esse bonam rōnem: vt laici, qui pnt  
titubare possint variare: clerici vero qui non possint variare.  
¶ Sed hæc rō videretur omnino concludens, si tantum t̄ps hab-  
erent clerici, quantum laici ad pntandum: sed clerici habent plus  
t̄ps. f. semestre, & laici minus. f. quadrimestre. c. vnico. hoc ti. er-  
go hæc rō inequalis: quia si sunt docti & boni exquisitores cleri-  
ci, deberent eorum opus perficere sim̄ in infra t̄ps quadrimestre  
sicut & laici: vt solū eorum scientia sit in p̄ponderatiōe variatio-  
nis laici: sed ecclesiastici habent duos menses vltra: & sic potius  
est t̄ps, q̄ facit eos facere bonā pntationem, quā sit scia: ergo ista  
rō nō cōcludit. ¶ Si vero diceremus Roch. & Pau. intellexisse de  
alia rōne appōsita per illam gl. quia ecclesiastici pntando indi-  
gnum t̄puniunt, laici vero non: licet hæc rō non sit vera: quia etiā  
laici pntando indignū sciēt̄er, p̄uant illa vice iure pntandi, vt vo-  
lunt doct. in d. c. cū vos. & nos diximus. s. in j. par. huius. ij. libr. in  
x. q. princ. in iij. art. t̄n hæc rō si bene esset vera, deberet pducere  
d̄rium effectum. f. vt tanto magis possit variare ecclesiasticus, ex  
quo magis punitur pntando indignū. ¶ Videamus igitur si for-  
tè erit illa rō appōsita per illam gl. ij. d. ca. cum vos. quæ est, vt iō  
laici possint variare: quia habent minus t̄ps ad præsentandum:  
ecclesiastici vero non: quia habent maius t̄ps: & dico nec istam esse  
rōnem. nā vt late diximus. s. in j. q. huius par. in j. art. in vers. f. &  
ex istis sequit̄, hæc nō est ratio: sed dictū, videlicet p̄sonas laicos  
h̄re quadrimestre ad pntandū, ecclesiasticos vero semestre: &  
quæ est rō huius dicti: quia laici pnt variare, datur eis minus t̄ps  
clerici

clerici vero non possunt variare, datur eis maius tempus: & hæc est rō suprascripti dicti: & nō dictū est, nō huius rōnis, quærendum est ergo de rōne rōnis. ¶ Et ex hucusque dictis nō apparet melior rō q̄ illa Goff. cōcūis mei, variationem ecclesiasticis esse phibitam, cum id, q̄ semel fecerint, non possint retractare tāquam imprudentes: & in quib. variatio phibeat. vide Firma. in tract. de epō. in iij. par. j. li. in xxvj. q. vbi ponit de elect. de p̄ntatione p̄soni clericis: & quā plurib. alijs actib. in quibus phibetur variatio: ¶ & q̄ variatio sit quam maximē phibita clericis ab hominibus & improbatā, voluit pulchrē text. in cle. cū illufio. de renun. nam ecclesia debet esse cultrix & amatrix iustitiæ: & sic recludit: ut in c. j. vers. sed diuersum. de aliena. fundi. nec debet fraudem adhibere in d̄ctib. d. cle. cum illufio. in c. per tuas. de do. na. nec debet laqueos tēdere, vel adijcere. xxxvij. q. j. c. de viduis. el. j. ¶ Per quæ dicta Io. An. in c. cōtinebatur. de his que fi. à p̄lato. in nouella dicebat tex. l. quotiens. C. de rei vend. ¶ Disponens fm̄ emptorem p̄ferri primo, si prius possessionem est adeptus, non habere locum in personis ecclesiasticis volentibus. quia tūc semper erit potior primus emptor, & nō secundus: quamuis secūdo fuerit prius tradita res: & hoc etiam voluit ibi Host. per illum tex. & per tex. cum inter canonicos Senen. de elect. & p̄ rōnes p̄ximē adductas: quia ecclesia non debet aliquem fraudare tamen secus est in laicis, vt ibi: & licet illud dictū Host. & Io. An. in d. c. continebatur. reprobet ibi per But. Car. Per. de Anc. lmo. & Abb. saluant tñ p̄allegati doct. opi Host. & Io. An. in hoc casu. in concessione iurium spūalium, puta beneficiorū: vt oīa ista latissimē ponit do. me. las. in d. l. quotiens. in vj. colū. in vij. limi. & de illo casu, in quo saluatur Host. & Io. An. pulchrē tractat ipse ibidem. in iij. colū. in iij. limi. Pro cuius dictis ibi. sin. ij. liij. & vij. limi. vide pulchrē do. Fely. in c. cum olim. in iij. col. & seq. in vers. ad illud de circūuentione, vbi plura adducit de variatione phibita in papa, clericis, & principibus, & sic post prin. iij. col. ibi loquitur de illo dicto Ioan. And. & de illo casu suprascripto, in quo saluatur eius opinio: remittendo se ad dicta. in c. ecclesia sanctę Marię. ad fi. q. de consti. nimum detestandā variationem in clericis adducens illud Bal. in c. j. numi. fendi de papa ¶ Celestino, qui de mane faciebat gratiam, & in sero reuocabat. & illud aliud dictum Bal. in l. j. in iij. col. C. de lat. liber. tollē. vituperantis elusionem Cardinalium dicentium se elegisse simulē Vrbanum papam sextum: & remittit se etiam ad plura que dixit de hmōi elusione. in c. ex parte decani. in vers. & ablutio. nem. de rescrip. post. Card. in dict. clem. vnica. de renun. in j. col.

17 ¶ Cum igitur variatio sit prohibita clericis, etiam in d̄ctibus circa beneficia, & sic in spūalib. circa que nos sumus: ergo ista est vera ratio, cur variare nō possint patroni ecclesiastici, laici vero sic. ¶ Sed difficultas remanet: nam vt diximus. s. in hoc artic. istud, quod dicitur, patronum clericum non posse variare, est intelligendum de patrono ecclesiastico, cui competit p̄sentatio iure ecclesiæ. Secus, si iure patrimonij: quia tunc idem per omnia in eo q̄ in laico: vt et voluit pulchrē Abb. in d. c. cum autē. in iij. no. alle. in arg. c. cum dilectus hoc tit. & bonam gl. semper mēti tenendam in cle. ij. hoc tit. in verbo, p̄ntare, & hoc, etiā voluit Abb. in d. c. cum dilectus. & Roch. in hoc tract. in verbo, honorificum. in ix. q. & Phi. de sarra. in c. cum autem. in ij. no. & Pau. de cita. similiter in tract. in vj. part. in xj. q̄. ¶ Si ergo rō diuersitatis est: quia clerici variare non possunt, ista ratio ita deberet militare in patronis clericis rōne ecclesiæ, sicut rōne patrimonij: quia inconueniens & detestabile est clericis variare: & tñ prædicti docto. concludunt oppositum. Ergo malē cōcludunt ipsi docto. & tanto magis, cum sumus in beneficialibus, & sic in spūalib. in quibus saluatur dictum Io. And. in d. cap. continebatur. de his que fi. à p̄lato. ¶ Et si diceret, hoc quod dicit docto. est, quia vt plurimum cum ius p̄ spectat ad clericos, ratione patrimonij habent ipsi clerici comparatione laicos, quorū rōne, & sic mixture & communionis, q̄ concessum est laicis, conceditur etiam & p̄sonis ecclesiasticis rōne ecclesiæ: vt vult gl. vlt. per illum tex. in ca. vnico. hoc ti. lib. vj. licet p̄rium, & nos. j. dicemus. in xij. seq. art. huius. q. ¶ Sed dato, & non concessio, q̄ hoc p̄cedat, comparationis clericus rōne patrimonij habet comparatione laicos, per p̄ximē dicta: nihilominus Abb. & doct. p̄ximē allegati indistinctē loquuntur: & si. cōprehendunt casum, q̄n̄ patronus clericus ratione patrimonij esset solus: vt etiam tunc variare posset: & hoc est p̄ rationem. s. positam de variatione phibita clericis.

¶ Ideo pro solutione dicerem primo hoc esse: quia clericus p̄ntans ratione patrimonij, arrenta eius origine, censetur laic⁹ & p̄ntatio patroni laici non dicitur totaliter spūalis. ca. quanto. de iud. p̄sentatio vero quæ fundatur super ecclesia, q̄n̄ patronus ecclesiasticus ratione ecclesiæ, p̄sentat, dicitur totaliter spūalis, vt s. diximus: & ideo nō erimus in casu, in quo saluatur Io. An. sed in casu, in quo reprobatur eius opinio: & hoc dicitur

eum posse variare. ¶ Certè hæc responsio nō satisfacit: tum quia licet ius p̄ sit annexum spūalitati. d. c. quanto. tum p̄ntatio postquam facta est, d̄ actus spūalis, vt sepius diximus: & p̄sertim. in j. par. huius. lib. in j. & ij. art. j. q. prin. ¶ Et dato q̄ nō esset spūalis p̄sentatio, sed solū annexa nōne annexorū, idē esset iudiciū. ca. p̄trea. el. j. de trāfactio. & ideo cadit simonia in iure pat. vedito. c. de iure. hoc ritu. vt late diximus. s. in ij. par. j. li. in v. q. prin. in i. & plurib. seq. art. ¶ Ideo transeo ad aliam solutionem: & dico variationem p̄mitti clerico p̄sona rōne p̄sonis: quia nō habet sex menses ad p̄ntandum, sicut p̄sonus clericus rōne eccl̄ie: vt dicit omnes. in d. c. vnico. hoc ti. li. vi. & nos diximus. s. in i. q̄. prin. huius par. in i. art. Sicut igitur iudicat clericus patron⁹ ex p̄smonio, vt p̄sonus laicus in oībus: & p̄sertim in tpe dato ad p̄ntandū: ita & i variatione, quæ p̄ nō variationē dat maius tps: vt voluit pulchrē gl. in c. cū vos. de off. ord. de qua. s. satis fuimus loquuti.

¶ Secundus artic. vij. q. prin. ij. partis. ij. Libri.

- 1 Variare in postulatione licet. Et quid ita.
- 2 Variare potest nominans.
- 3 Variatio non procedit à principe.
- 4 Variare an possint patroni procedentes per viam scrutinij in p̄sentatione.

5 Variare licet, cum ius alteri non est questum. Secus, si ius est questum.

6 Ad ecclesiæ provisionem pervenitur per actus indiuiduos.

**Et ex** Prædictis deciditur sc̄s artic. tan possint à postulatione variari. Et dicēdū est q̄ sic, tex. est, & ibi colligit Abb. in xij. no. i. c. bonæ. el. ij. de postu. p̄lato. & faciūt nota. ibi in præcedēt. c. & dicit ibi Abb. esse rōnem: quia per postulationem nō est acquisitū ius postulato: voluit et Inn. in c. nostri. de elec. & qd in dignitatib⁹ & officijs ponit Abb. in c. pen. extra. gl. de postu. p̄lato. dicit enim Io. an. in reg. mutare, & regul. iur. lib. vj. quē tēpe variare posse ante q̄ alteri sit q̄sitū: & iō nō posse variare in electione: quia esset ius questum electo: vt ibi per eū. ¶ Et ideo dicit Rota prima de p̄bē. in antiquis. & xxj. a. s. xxvij. de p̄bē. p̄bē. in antiquis. ¶ Notantem posse variare. ¶ Quod tñ intelligendum est in noiatione non tribuētē ius vt ibi que dicit: q̄ si eps intuitu gr̄e concessit sibi à papa noiauerit vnum in beneficio, nō p̄t et re integra variare. Sequitur Fely. in d. c. cū olim. in iij. col. in vers. facit et cōclusio. in fi. pro quo dicto dicit facere. c. cū aut. hoc tit. & hoc est duplici ex cā: ¶ tum quia p̄cedit à principe, vbi nō cadit variatio: vt ibi late per Fely. tū et quia tribuit ius noiato, vt ibi. vide oīno dictas decisiones: quā nō est mā nostra. ¶ Et an si p̄soni procedunt per viā scrutinij in p̄ntatione, possint variare publicato scrutinio: & Io. an. & Abb. in d. c. publicato. dicit, q̄ sic, de cuius dicti rōne dicemus. j. in sequē. iij. artic. ¶ Et ex eo qd proximē diximus de postulatione do. Roch. in hoc tracta. in verbo, honorificum. in ix. q. in vers. sc̄da suboritur qd. dicit dari limitationē ad d. c. cum aut. in quantum prohibet p̄sonum clericū variare à p̄ntatione: vt nō procedat à postulatione: & ita dicit et sentire glo. fi. in c. in causis. de elec. & Abb. ibi, attestari hanc esse eōdem opi. ¶ Tu p̄ntare. nam si esset vera illa regula, quā p̄ximē posuim⁹, semper posse variare cū non est alteri ius questum: & cū est questum, variari non posse, destruerentur oīa, que diximus in p̄ximo precedēt. artic. duplici modo. Primo modo, quia p̄sonus clericus posset variare, ex quo per eius p̄ntationem non acquiritur ius in re, p̄ntato: vt ibi late diximus: & hoc est expresse tra. tex. d. c. qd aut. hoc tit. ¶ Sc̄do modo: quia si attēderet̄ circa variationē, vt fieri possit, vel nō, an sit acquisitū ius vel nō, sequeretur nō esse bonam rōnē, quā in præceden. artic. dedimus, p̄sonum clericū nō posse variare: quia clericis est phibita variatio: nam dūmodo ius non acquireretur illi, in quē actus est gestus, temp̄ clericus posset variare: ergo variatio non esset, phibita clericis. Et si dixeris, cur ergo permittit variatio et clericis in casibus p̄ximē dictis in p̄nti artic. respondeo primo dando vnā intelligentiam dictę regulę: vt intelligat̄ de omni iure acquisito, et ad rē, vt illo acquisito variatio fieri nō possit: & sic p̄cedat cōclusio proximi præceden. artic. que quidē solutio nō vt concludens: quia etiam postulatus d̄r habere ius ad rem, nec hmōi responsio evacuat omnem obiectionem, quā nunc formatimus: vnde transeo ad aliam, quā puto verissimā. Dico enim non esse attendendum, q̄ ius sit tributum illi, in quē est gestus actus: vt respectu illius permittatur, vel phibeatur variatio. an sit in re, an in rē, sed solum considerari habeat perfectio actus, quæ fit & fieri debet per facientem actum, cum voluerimus iudicare: an ille faciens actū possit variare: nam si non perficit actū, nō d̄r variare: quia si nō perficit primum actum nō p̄t dici actus. si nō p̄t dici actus, quō ab eo variat̄ dico ergo postulationem & simplicem noiationem nō esse actū perfectū: quia ista sunt p̄ambula ad p̄uisionē, & nō p̄uiso, vt est electio: & iō est actus

# Cæsar Lambertinus Episcopus

actus sit in suspenso, poterit quis verti ad inchoandum alium actum, & non erit verè variare, sed dimittere perficere primum, & transit ad emittendū ubi perficitur actus, vt est in præsentatione: quia sit p patronos de præsentando præsentem coram habete instituire, quo casu est pfecta presentatio, c. quod in si. j. respon. hoc titu. & diximus in princ. præsentis qd. princ. & millies diximus. s. in tertia quarta. & v. qd. princ. huius partis. Stante igitur actu perfectæ præsentationis, si modo voluerint alteram pntationem facere ipsi patro. ecclesiastici, sine dubio dicent variare: quia p eos aliud agendum non erat, vnde perfecto vno actu variant, faciēdo similem fm actum. & talis variatio est phibita clericis: nō qd dicatur variatio si quis incepit actum, & non perfectit & trāsit ad alium actū, quem si non perfectisset, posset etiam ad alium transire. Et p hoc faciunt quæ dicimus in prox. seq. articu. ¶ Et si diceres, nonne tex. in dicto ca. q. autem. in si. j. respō. dicit actum non esse pfectum: nisi sequatur instōne ordinarij: ergo si dicta tua essent vera, patronus ecclesiasticus semp posset pntare alterum, donec sequatur instō. & nō dicit variare. ¶ Adverte ne cōfundaris: quia illa finalia. d. j. respon. dicto ca. quod autem. loquuntur de pfectione actus habito respectu ad totalē prouisionem ecclesiæ: nos vero nō habemus hunc respectum: sed consideramus in diuiduos actus, per quos deuenit ad totalē prouisionem ecclesiæ: & quemlibet eorum de p se: puta pntationem de p se: & institutionem de p se: qui duo actus si competat vni personæ ex diuersis qualitatib. separatim sunt faciēdi: vt diximus. s. in vj. q. prin. in v. articu. Ergo quilibet actus habet perfectionem suam: & licet habens instituire de necessitate habeat interuenire in actu præsentationis: nō tamē tunc instituit, nam habet ponere edictum: & multa plura facere, antequam ad instōnem deueniat: iuxta. cap. si de elect. lib. vj. & nos diximus in vj. præced. quæst. princ. per totum. Sed sua præsentia requirit ad perfectionem actus pntationis: vt præsentadus pntetur sensibus corporeis illius, cui sit præsentatio: iuxta glo. in verbo pntare. in clem. dudum. de sepul. & nos diximus. s. in iij. qd. princ. huius par. in j. & plurib. seq. articu. ¶ Et si adhuc dixeris, nonne eodem modo postulatio seu nominatio quo ad eorum effectus, dicuntur actus pfecti, sicut & præsentatio in genere suo, dico qd nō: nam cum canonicis cōgregantur post vacationem ecclesiæ vocantur ad electionem, & illa est via ordinaria puidendi ecclesiæ: vt de elect. per totum nō eligūt: sed concludunt aliquē postulare: & sic accedunt ad remedium extraordinarium: vt de postulan. per totum: & postulato cōcesso p̄ illum, a quo postulatur: sic vt pfecta electio: & sic erit pfectus actus, p quo faciēdo fuerunt cōgregati. Antequam igitur perficiatur, nō dī variare. cōclusimus postulare istum: vt illo postulato & cōcesso pficiatur nobis actus electionis, adhuc non est perfectus volumus transire ad alium non dicemus variare: & multo magis hoc cadit in nominatione, pro quorum terminorum declaratione videtur quæ diximus. s. in prima parte. huius. ij. lib. in j. qd. princ. in vltimo arcul. Et per ista habemus, quæ sit vera variatio: & sunt saluata omnia, quæ diximus in præceden. articu. & faciunt quæ dicemus. j.

¶ Tertius artic. vij. q. prin. ij. partis. ij. Libri.

1. *Præsentatio facta per patronos clericos si non est perfecte facta, puta, absente præsentato, quæ non tener, an possit patronus clericus alterum præsentare.*
2. *Patronus ecclesiasticus si procuratorem constituit ad præsentandum, non dicitur præsentasse, antequam actualiter præsentauerit.*
3. *Patronus ecclesiasticus potest iterum præsentare, vbi primus actus præsentationis non fuit perfectus.*

**Et ex** Nouiter per nos dictis elicatur decisio tertij artic. videlicet quid sit præsentatio per p̄nos clericos non est perfecte facta, puta, absente p̄ntato, quæ nō tener, & dixim⁹. s. in ij. par. huius. ij. lib. in xj. & vltim. qd. prin. in j. articu. nondum tamen consensit, vt cōsentire debebat, vel si fuit præsens, noluit cōsentire: vel fuit facta absente illo, cui faciēda erat: & sic instituire habete: vel per instm seu literas, qd. & quæ nōdum fuerūt præsentare habenti instituire vna cum pntando, vt fieri debet, an his non obstantibus patronus clericus possit alterum præsentare. ¶ Et certè dicendum est, qd. sic: cum in illo ex prædictis casibus possit dici, ipsum patronum perfectisse actum suum præsentationis: adeo vt dicatur variare celebrando alium actum perfectum: put diximus in præced. articu. requirit: nam capiēdo primum casum, qd. fuit facta præsentatio de absente, non est dubium illam esse nullam: & diximus in d. xj. q. princ. j. par. huius. ij. lib. in j. articu. si nulla ergo nō variatio. ¶ In secundo casu qd. fuit absonus præsentatus, quia nōris, non dicitur perfecta præsentatio, donec consenserit: vt diximus in d. xj. q. prin. in v. & vlt. art. & s.

in v. q. prin. huius par. in j. & ij. articu. & in vj. præce. q. prin. in xv. & xvij. articu. dum concludimus in illis cōp̄sentatum, qui nō, dum acceptauit, nō esse citandum citatione speciali, vel ut certus aduersarius: iuxta formam. c. si. de elect. lib. vj. ¶ Et idem dicēdum in tertio casu, qd. præsentatus fuit præsens, & noluit accedere: nam non dicitur perfecta præsentatio: & ideo presentantes non habebūt iterū tempus ad præsentandum, sicut si haberent, si præsentatus acceptasset, & postea renūciasset, vel mortuus fuisset: iuxta secundū & tertium casum, cap. si electio. de elec. lib. vj. nam diximus. s. in prima qd. princ. huius par. in xvij. artic. dispositionem d. cap. si electio. pcedētē in electione, quæ vult electio nō consentiēte iterum dari trimestre electoribus, nōn habere locum in præsentatione: quia si præsentatus non cōsenserit, præsentates non habebūt iterum semestre vel quadrimestre: quia non fuisset perfecta præsentatio, vt ibi latè diximus: & rōnem diuersitatis posuimus, & etiam diximus. s. in v. q. prin. huius par. in j. articu. & in vj. qd. princ. huius par. in xv. articu. Igitur si iterum præsentabit hic patronus ecclesiasticus nō dicitur variare: quia non fuit pfectus primus actus, per ea, quæ diximus in p̄dictis locis. ¶ Et idem dicēdum est in quarto casu si pntatio fuisset facta nō coram habente instituire, nam nō diceretur facta: vt dixim⁹. s. in iij. qd. prin. huius par. in j. articu. & ideo iterum præsentado nō dicitur variare. ¶ Et similiter est cōcludendū quinto casu qd. patronus ecclesiasticus præsentasset per publicum instm, vel literas: nam donec instm vel literæ præsentem habenti instituire vna cum pntando, nō dicitur præsentatio perfecta: quia nō facta coram habete instituire: vt diximus in d. iij. q. prin. huius par. in ij. & iij. art. & ideo isto medio tempore posset præsentare patronus ecclesiasticus: & nō dicitur variare. ¶ Et eodem modo dicēdum est, si p̄onus ecclesiasticus cōstitueret procuratorem ad præsentandum: nam donec actualiter præsentauerit, nō dicitur præsentasse: & ideo sicut posset illum reuocare: ita posset ipse præsentare: vt diximus. s. in j. par. huius. ij. lib. in iij. q. prin. in vj. & xij. art. nisi iurasset illum nō reuocare: vt in d. xij. art. & ideo non dicitur variare: & de hoc vltimo qd. iurauit, dicem⁹. j. in xvj. sequen. articu. ¶ Conclude ergo, qd. si actus præsentationis non fuit perfectus, puta, quia deficeret aliqua ex personis quæ de necessitate requiruntur ad perfectionem præsentationis & sic presentans, presentatus, & habēs instituire: vt dixit Lap. in lxxv. allega. fol. xxvj. semp̄ patronus ecclesiasticus poterit præsentare iterum canonicè: & non dicitur variare, per supradicta. Et pro istis est text. ad literam in cap. si. hoc tit. qui loquitur de patrono ecclesiastico. s. de c. eboracen. nulliter primo præsentante qd. poterit iterum canonicè præsentare. de quo dicem⁹. j. in xij. seq. artic.

¶ Quartus artic. vij. q. prin. ij. partis. ij. Libri.

1. *Variare an possint patroni procedentes per viam scrutinij in præsentatione publico scrutinio.*
2. *Patronorum propriè est eligere.*

**O**ritur Etiam ex nouiter dictis. s. in ij. arti. decisio. iij. artic. qui est, quid si patroni p̄cesserint per viam scrutinij, quod facere possunt, si voluerint, vt diximus. s. in ij. q. prin. huius par. in xvij. art. nūquid poterunt variare publico scrutinio. & Io. an. què ibi sequitur Car. But. & Abb. in cap. publicato. de elec. vbi Ab. in iij. col. in ver. sed dubita de p̄sonis dicit, qd. sic quæ patronorum nō est p̄prie eligere, sed pntare: ergo ante pntationem pnt variare tam p̄soni laici qd. clerici. & dicit ibi Abb. fore hoc dictū semp̄ mēti tenēdū: sed post pntationem laici pnt variare: clerici nō. alle. d. c. cū aut. hoc tit. & dicit Abb. ibi sibi placere hanc cōclusionem: quia nō possunt dici functi officio eorum ante pntationem, cū eorū officij cōsistat in pntando: vt in c. fin. hoc tit. sequit p̄dicta Phi. de sarra. in c. cum aut. in cccxl. char. in ver. an aut publico scrutinio. & Roch. in hoc trac. in verbo, honorificū. in si. ix. q. cum se remittit de hoc ad Io. An. & Ab. in d. c. si. ¶ In electione autē est d. pillū tex. quia functi sunt officio eorum, electores scrutinio publicato: vt ibi p̄doct. ¶ Ecce qualiter hæc autoritas Io. An. cum rōne Abb. est in diuiduo, p̄ his quæ diximus. s. in ij. præced. art. esse considerandam pfectionē actus, & sic gerentem actum, esse functum officio suo, ad hoc, vt dicat quæ variare. Cum ergo non est perfectus actus, non dicitur agentem fuisse functum officio suo: & ideo nō dicemus eum variare: quamuis improprie dixerint Io. An. & Abb. vbi s. istos posse variare: quia non est vera variatio.

¶ Quintus arti. vij. q. prin. ij. partis. ij. Libri.

1. *Patronus ecclesiasticus si præsentauit quemdam nō habenti ius instituti, potest iterum alterum præsentare habenti ius instituti.*

Subort



**Suboritur** Ex prædictis decisio. v. art. ¶ quid si patronus ecclesiasticus præsentavit unum ei, qui non habet ius instituendi, an poterit præsentare alterum habenti instituendi ius? & concludendum est, quod sic: quia nulla fuit prima præsentatio. Ita decidit Card. post Zenze. reprobata opinione Lau. in cle. j. in ix. q. hoc ti. vbi idem tenet Io. de Imo. in vlti. col. in ver. sed quid si clericus, & bene pbat secundum do. Card. vbi s. in c. si. hoc ti. Primus ergo præsentatus habebit p non præsentato: vt concludunt præfati doc. quos sequit Roch. in hoc trac. in verbo, honorificum. in ix. q. in ver. iij. suboritur q. de quo diximus latè. s. in iij. q. prin. huius partis in viij. ar. vide ibi.

¶ Sextus artic. vij. q. princ. ij. partis. ij. Libri.

1 **Patronus iure vniuersali præsentando unum singulariter, an possit postea variare & præsentare alterum vniuersaliter & nu. 2.**

1 **Sit** Igit. vi. arti. ¶ quid si psonus iure vni. puta rone collegij ecclesiastici præsentavit unum singulariter, an possit postea variare, & præsentare alterum collegialiter? videtur dicendum, quod non, quia perfecit actum suum præsentando: & ideo diceret variare. tamè prius concludit Roch. in hoc trac. in verbo, honorificum. in si. ix. q. in ver. sed hic suboritur q. format hunc articulum in alijs terminis. Tenet enim ibi etiã psonos iure singulari debere simul conuenire in præsentationis actu, nos autem tenuimus oppositum. s. in ij. q. prin. huius partis in viij. art. & ideo ipse format articulum suum in his, ad quos iure singulari spectat præsentatio, si præsentavit solus, ex quo male fecit, an possit postea præsentare cum alijs? & tenet quod sic, quia prima præsentatio non tenuit: p. gl. si. in c. si. hoc ti. nos vero formamus hunc articulum in eo, ad quem spectabat ius præsentandi iure vni. si collegij ecclesiastici, si solus sine collegio præsentavit, an possit iterum cum collegio præsentare? & rō dubitandi potest esse: quia cum prius præsentauerit, vñ præsentans perfecisse actum: & præsentando iterum, vñ variare. quod est phibitū ecclesiasticis. ¶ Tamè ex quo actus primus factus fuit nullus, quia tunc ad eum spectasset ius præsentandi iure vni, non poterat illo iure singulariter illo vti, prima præsentatio quæ nulla, & ac si facta non esset: p. ea, quando diximus. s. in ij. q. prin. huius partis in viij. & xix. ar. Cum igit sit nulla, non est perfectus actus, ideo poterit iterum collegialiter præsentare: & non dicit variatio, sed vnica & canonica præsentatio. Facit in argu. c. a collatione, de appel. libr. vj. & ita etiam conclusimus. s. in d. viij. ar. versus si. in ver. adde etiam nam ipse Roch. ibi diximus talem nullam poenam mereri, & ornauimus gl. si. in si. in ca. fin. hoc ti. vide ibi.

¶ Septimus artic. vij. q. princ. ij. partis. ij. Libri.

1 **Patronus ecclesiasticus dicens, Volo præsentare, vel dicens, Ego præsentabo vobis ad talem ecclesiam, & non dixit, quem, vel dixit, quem, Et non ad quã ecclesiam, vel non dixit, cui, vel dixit, præsentabo, Titium sine cognomine, an possit iterum præsentare & nu. 2.**

3 Interpretatio mitior est assumenda in dubijs & incertis.

1 **Quid** Autem, & hic sit. vij. ar. ¶ si psonus ecclesiasticus dicens, volo præsentare, an poterit postea præsentare, dicendo, præsentabo talem? & in hoc aduerte. nam. s. in iij. q. prin. huius partis in ij. ar. formauimus articulum, an valeat præsentatio, si psonus dicat habenti instituere, volo præsentare: & concludimus quod sic stantibus alijs adminiculis, & hoc quod maxime, propter ignorantiam psonorum: & præsertim, si vltimus non comparuerit, nec præsentauerit, vt potius dicamus ipsum præsentasse, quod ius puidendi ecclesiæ fuisse deuolutum ad superiorem: & licet ibi distinxerimus quod in clerico psono & quod in laico: tamen oia ibi dicta magis sonant in laicum, quã in clericum: quia laicus nescit bene formare verba præsentationis, in clerico vero psono, hoc non est præsumendum, cum in eo præsumat scientia: & saltem scire formare verba, præsentato talem: vt vult pulchrè gl. ij. in c. cum vos. de of. ord. licet loquat ad alium effectum. vnde tam in casu. d. ij. ar. d. iij. q. prin. huius partis, quod in casu. iij. ar. ibidem si psonus dicat epō præsentato vobis ad talem ecclesiam: & non dicat quem: vel dicat quem: sed non ad quam ecclesiam: vel dicat, præsentabo Titium: & non dicat, cui, quod etiam in casu. iij. ar. ibi, si psonus dicat, præsentabo Titium, & non dicat eius cognomen, isto psono existente ecclesiastico, non esse incedendum ad adminicula: vt in illis art. conclusimus: sed ibi dicta habere locum in psonis laicis, & etiam in psonis clericis rone ecclesiæ, si vltimus non præsentaret: & lapsus esset semestere datum eis à iure ad præsentandum. Potius enim debemus dicere p ipsa adminicula ipsos psonos clericos præsentasse, quod ius præsentandi pro illa vicè amississe, quod ius puidendi esse deuolutum ad superiorem, vt actus magis valeat quod peat. ¶ Sed si vltimus præsentauerit psoni ecclesiastici infra eorum semestere

canonicè & formiter, vt decet, dicendo, nos præsentamus talem, iuxta veram formam iuris, quam posuimus. s. in d. iij. q. prin. huius partis in xj. art. erit dicendum potius primam non fuisse perfectam præsentationem in quolibet prædictorum casuum, vt ex eorū facie apparebat: & sic modo eos posse canonicè præsentare tantum non variantes: quia prima non fuit perfecta præsentatio, quod dicitur primam perfectam: & modo variare. Excluderemus, nisi itam expresse, & canonicè factam: & admitteremus primam incertam, quod faciendum non est: ar. c. ij. de elec. libr. vj. imo in incertis debemus facere mitiorem interpretationem, vt pulchrè diximus: alias. s. in j. par. j. lib. in vj. q. prin. in iij. art. & ideo dicerem hoc casu ipsos patronos ecclesiasticos posse canonicè præsentare & non dicentur variare.

¶ Octauus artic. vij. q. princ. ij. partis. ij. Libri.

1 **Patronus ecclesiasticus an possit plures præsentare, vt instituat is, quem elegerit habens instituere & nu. 2.**

1 **Subsequenter** dubitatur. viij. ¶ an psonus ecclesiasticus possit præsentare, hoc modo, plures ad vacatam ecclesiam subiungendo, vt instituat vnus ex eis: quæ habens instituere elegerit iuxta cle. plures. s. qbus. hoc ti. istam. q. format Roch. in hoc trac. in verbo, honorificum. in ix. q. in ver. quarta suboritur q. cuius dicta retulimus. s. in alle. iij. q. prin. huius partis in viij. ar. cum loquuti fuimus de præsentatione alternatiua. in ver. do. Roch. vero quod concludit, quod sic. & idem Phil. de Sar. in c. cum aut. in ij. no. ¶ Tu aut aduerte. Nam aut nos loquimur, quando isti plures psoni ecclesiastici vellent quilibet suum præsentare, & postmodum remittere electionem habenti instituere, & hoc sine dubio facere poterunt, tam ecclesiastici psoni, quã laici vt diximus in d. iij. q. prin. huius partis in vj. ar. & etiam in viij. ¶ Si vero loqueremur, quod quilibet ecclesiasticus psonus possit præsentare plures simul, & vnico textu, in d. viij. ar. conclusimus nullo modo hoc fieri posse: quia oino dicit variatio & sic tenuimus contra Roch. vbi bene hunc articulum discussimus. videatis igit ibi p vera intelligentia cle. plures. s. quibus. hoc ti. post Car. ibi in j. opp. & Imol. in xj. col. in ver. in iij. par. & in ver. seq. & in xij. col. in ver. sicul. deinde querit. & ibi Abb. in gl.

¶ Nonus artic. vij. q. princ. ij. partis. ij. Libri.

1 **Patronus clericus an puniatur, vt fiat deuolutio ad superiorem, si primo præsentauit, & postea variando iterum præsentauit.**

2 **Patronus ecclesiasticus si primo nulliter præsentauit, potest canonicè postea præsentare.**

1 **Condescendo** Ad. ix. ar. ¶ si psonus ecclesiasticus variat, quia pendente prima præsentatione aliam facit, an puniatur in hoc, vt ad superiorem deuoluatur p. uisio, quasi psonus sic variando reddiderit se indignum? Roch. format hunc art. in d. verbo, honorificum. in ix. q. in ver. sed hic suboritur q. & dicit concludendum esse, quod non: dum tamè non præsentauerit indignum. Ita dicit decidere Rotam versus si. hoc ti. u. in antiq. ad quod dicit bene facere no. in c. bonæ. el. j. de elec. ¶ Hic art. tractat ipsa Rota, quæ incipit, psonus clericus. in vlti. col. in ver. iij. dato. & adducit p hoc in arg. not. in simili p Inno. de ele. considerantes. in ij. gl. in princ. & sic dicit scdam præsentationem dici resumere vires, quando prima non teneret, vel p præsentatum renuntiare, seu alias forsitan non posset scdam præsentationem fortiri effectum, propter impedimentum primæ præsentationis: & ideo non fit deuolutio ad superiorem, vt ibi p. cum. ¶ Tu p hoc adducas id, quod proxime diximus. s. in vj. præced. arti. quod si psonus ecclesiasticus primo nulliter præsentauit, potest postea canonicè præsentare: & propter primam præsentationem nullam non puniatur, vt fiat deuolutio ad habentem instituere eodem modo prius, quã vnus tenet prima præsentatio, & secunda sit nulla quia facta per patronum clericum, quia non potest variare, non puniatur præsentatus, vt fiat deuolutio ad superiorem, per rationem gl. aureæ finalis in si. ca. fin. hoc ti. quæ est, hanc poenam non esse imponendam, cum à iure non sit expressa. quam gloss. ornauimus satis. s. in ij. q. princ. huius partis in si. viij. artic. & ideo dico tenendum esse cum Rota.

¶ Decimus artic. vij. q. princ. ij. partis. ij. Libri.

1 **Consentire videtur is, qui patitur id, quod impeditur potest.**

2 **Præsentatio secundi præsentati à patrono clerico, tenet, primo præsentato ab eodem legitime renuntiante.**

3 **Præsentatio secunda facta à patrono clerico, existens inualida, & consulescens per extinctionem primæ, an & quando teneat patrono imuito.**

**Quæ** Etiam Rota prima, psonus clericus hoc ti. in antiquioribus. discutit aliam pulchram arti. & hic sit. x. & ibi est ter.

# Cæsar Lambertinus Episcopus

tius, qd si patronus clericus præsentauit aliquem, & præsentat<sup>o</sup> renūtiasset in manibus patroni, vel alias renūtiatio facta non fuisset de iure, si pēdente psequutione primæ præsentatiōis, patronus vel alius p eo alterū præsentauerit, si postea primo præsentato iuri suo debitē in manibus ep̄i renūtiante, an secūda præsentatio sit admittēda per ep̄m: ¶ Et primo dicit Rota, videt̄ dicēdum, qd nō q̄a facta fuit pēdēte prima præsentatione ipsi<sup>o</sup> patroni, & sic fuit nulla ipso iure: q̄a nō licuit tali patrono clerico, nec alteri eius noīe variare: per d. c. cū aūt. hoc ti. & sic licet deueniat ad casum, quo fieri potuit. l. q̄a primo p̄sentatus renūtiavit legitimē iuri suo, nō ppter hoc validat̄ arg. reg. nō firmat̄ tractu t̄p̄is & c. ¶ Dicit postea se credere Rotā eā esse admittēdā, si patronus petat illā admitti, vel alius eius noīe: q̄a petēdo illam admitti, satis videt̄ eā de nouo facere, ex quo suā p̄tinuat volūtatē: vt ita quasi ex nūc sumat vires, nō vt ex retro: arg. ff. de of. fic. p. con. & lega. l. obseruare. §. si. cum iuribus ibi alle. & ca. licet. de p. cu. lib. vj. ¶ Et idem credit̄ & esse, si ipse nō petat eā admitti, dum tamē nō reuocet aliā p̄sentatiōem faciēdo: sed in eadē voluntate p̄sistat: & ipsemet secūdos p̄sentatus petat eam admitti: q̄a satis patronus videt̄ eā nouiter facere: ex quo in eadē voluntate p̄sistat, & permittit eū p̄sequi suā p̄sentationē: arg. d. c. si. l. obseruare. cū iuribus ibi alle. g. & arg. de sup. neg. præla. ca. l. r̄as. cum ibi nota. ¶ Et subdit Rota multo fortius hoc credere in casu suo, vbi postq̄ primus renūtiavit ep̄s illum fm̄ instituit: & patronus nō d̄dixit, vt r̄tō magis institutio valet. ¶ Et idem, dicit Rota, si tunc patronus nesciuit, sed postea ratum habuit, q̄a sufficit r̄t̄ habitio patroni: arg. c. cura. & c. suggestum. hoc ti. & no. expresse per Host. in summa huius ti. §. in q̄bus differant. ver. qd si ecclesia vacat. hoc ti. etiam, quia t̄quādo q̄s patit̄, qd p̄t̄ im pedire, consentire videt̄. l. s̄p̄e. §. q̄ aūt. de re iudic. iuxta no. ff. de pig. fideiuf. §. pater, & per Dy. in reg. q̄ tacet, & in reg. is, q̄ tacet. de reg. iu. lib. vj. ¶ Postea Rota dicit aliud pulchrum, forsan posse dici, etiam absq̄ nouo consensu patroni, illam secundam p̄sentationem sumpsisse vires, nec patronum posse d̄nēre: quia ab initio in sui præiudicium tenuerit. ff. de ser. rusti. prædi. p. fundum, & commu. prædi. l. ij. & l. si. nec esse permittendum sibi venire d̄ factum suum: arg. l. post mortem. ff. de adop. Non enim ab initio simpl̄t̄ erat nulla, nisi in fauorem primi, q̄ p̄iudicari per se eundam p̄sentationem nō debuit, nec potuit: ergo cessante fauore primi, cessabit validitas secundæ p̄sentationis, & sumat vires efficaces: arg. d̄ictorum iurium. l. per fundū, & l. fin. ¶ Non enim interest alicuius eā esse nullā, non ep̄i: q̄a etiā licet eēt nulla, nō ppter hoc eadē pertinere dispositio beneficij: q̄a præsentat̄ iterū patronus, vt in si. dicit̄ ibi Rota, nec primi præsentati, q̄a renūtiavit, nec patroni, q̄ hoc nō posset allegare, cum turpitudine suā allegaret, & veniret d̄ factū suum, & vt pximē d̄ictum est, saltem in eius præiudicium renuit. ¶ Et sic concludit Rota, igit̄ ex quo nullus p̄t̄ præcedere interesse huius nullitatis seu inualitudinis, videt̄ qd nullus sit audiendus volens eā impedit̄: q̄a nō solent audiri, quorū nō interest. c. cū inter. de elec. ¶ Nota ista aurea verba Rotæ, quæ ideo retuli: q̄a ex eis possunt colligi multa notanda in materia, q̄ poterunt millies seruire ad diuersos casus. ¶ Tamē aduerte ad duo principaliora: primū est

2. ¶ qd si patronus ecclesiasticus præsentet vnum, & quāuis variare non possit: postmodum præsentat alterū, primo præsentato legitimē renūtiante tenebit p̄sentatio secūdi: nō put̄ extunc, sed put̄ exnunc. ¶ Et p hoc faciunt, quæ diximus. §. in. pxi. p̄ced. q. prin. in xij. ar. q̄ licet institutio nō apposito edicto sit nulla: & idem non facta citatione sp̄ali in certos, tamē si postea comparentes nullum ius habent, tenebit institutio, nō put̄ ex tunc, sed put̄ ex nūc. ¶ Et idem diximus in eadem. q. prin. in ij. ar. q̄ si plures erant certi: quia oēs citari debeant citatione sp̄ali: per c. si. de elec. lib. vj. si tamē aliq̄ fuerunt, & aliq̄ non institutio sequuta, si non citati ius non habent tenebit put̄ ex nūc, non put̄ extunc: facit etiam & magis ad ppositum id qd diximus in d. præced. q. prin. in xxv. ar. q̄ licet præcedente termino edicti si fiet institutio, sit nulla ipso iure, tamē nemine cōparente, nec se opponente, tenebit institutio, put̄ exnunc, nō put̄ extunc. ¶ Sicut etiam dicimus collationem factam per ordinarium sp̄eto patrono, esse nullam: tamen patronus infra t̄p̄s iuris nō præsentādo, quālibet collatio, nō put̄ extunc, sed put̄ exnunc, & multa alia similia adduci possent. ¶ Et sic p̄cludit post Rotam variationem patroni ecclesiastici esse quādoq̄ vtilem, vt aliquo modo prima p̄sentatione nō valere teneat secūda, quāuis facta adhuc existēte in pedibus prima. ¶ Secundū notandū, qd colligit̄ ex d̄ictis Rotæ & puto illud mirabile est, t̄p̄ stare dicta secūda p̄sentatione patroni ecclesiastici nulla: quia facta t̄p̄e, quo erat in pedibus prima, si qualescit per extinctionem primæ, teneat inuito patrono: quia abs veniret d̄ factum p̄prium, & non admittit̄, allegans eius turpitudinem. ¶ Certē hoc d̄ictum ego

nō puto verū indistinctē, licet p̄cedat in casu Rotæ, in quo erat sequuta institutio: sed q̄n nō esset sequuta inst̄o, cum primū apparet̄ de nō viribus primæ p̄sentationis, quāuis extraret secūda, quāuis nulliter facta, dicerem patronum ecclesiasticum posse de nouo, & canonice p̄sentare: q̄a illa, quæ erat secūda, & nūc dicit̄ prima, est nulla: & ideo nō dicitur variare: vt diximus. §. in. iij. & tribus sequ. arti. & hoc certē etiam sentit̄ ibi Rota, cum nimum ponderauit p̄tinuatam, & p̄leueratam volūtatē patroni. ¶ Et ideo cū dixit p̄cedere illā secūdam p̄sentationē Et d̄ voluntatē patroni hoc dixit, sup verbo, forsan: licet vt pximē dixi, in casu suo, ex quo sequuta erat inst̄o, & passus fuerat patronus, sibi p̄iudicauit: sicut diximus. §. in. vij. art. compatronus ecclesiasticus, si formiter primo nō p̄trauit, suam p̄sentationem dici p̄sentationem, q̄a possit sec̄o p̄trare: sed solum posse dici p̄sentationem in eius beneficium, si ipse vlt̄erius nō p̄sentaret, eodem modo dicemus econtra in casu nostro facta per eum secūda p̄sentatione: licet inualida eo vlt̄erius nō p̄sentante sequuta institutione dicemus eam factam validam, & per eum non posse aliā fieri cum p̄misit inst̄onem sequi ppter vires inst̄onis, ne p̄iudicet ep̄o, sicut in pximo allegato casu dicit̄ valida p̄sentatio inualida, nec p̄iudicet patrono, & fiat deuolutio ad ep̄m: arg. tituli, qd quisq̄ iuris. ¶ Et sic sequuta inst̄one tenerem cum Rota, non sequuta vero institutione, non: sed posse patronum etiā ecclesiasticū nouiter p̄sentare, si adhuc superest de semestri, vel si haberet semest̄re nouum à die p̄sentationis primæ p̄sentati, per ea, quæ diximus. §. in. j. q. prin. huius partis. in xvij. articulo.

¶ Undecimus artic. vij. q. princip. ij. par. ij. Libri.

1. ¶ Patronus ecclesiasticus ultra secundam p̄sentationem secundo potest p̄sentare: quia illa consert, quando prima non tenet.

Et vt Principalis articulus dicit̄ Rotæ hic etiam decidat̄ xj. arti. erit, an stante themate supra scripto, qd magis clarē formo expectās ap̄licus possit illud beneficium acceptare vel ep̄s alteri d̄ferre. ¶ Et istud erat thema. A. patron<sup>o</sup> ecclesiasticus p̄trauit. B. q̄ in manibus patroni renūtiavit: & sic. A. patronus p̄trauit. C. demum. B. primo p̄tratus in manibus ep̄i, iterū d̄ictum beneficium renūtiavit: & si ep̄s instituit. C. sec̄o p̄tratus: & iam erat lapsus semest̄re, q̄ ep̄s d̄iderās secūda p̄tationē factam nō tenere: q̄a facta durāte prima per patronum ecclesiasticum, q̄ variare nō poterat, præsupponit etiā p̄tationem nullā, & sic p̄uisionem ad se esse deuolutā: & sic t̄ulit beneficium: D. hoc audiēs, expectās ap̄licus acceptauit d̄ictum beneficium, tāquam spectās ad collationem ep̄i: & sibi obrinuit p̄iudicari per executorem suum: p. cle. si. de beneficio. de præ. quær̄ modo, q̄s sit potior, & p̄cludit Rota esse potiōrem. C. sec̄o loco p̄tratum & institutum licet gl̄o. figuret casum per alias literas: & in primo dubio tenet renūtiatiōē factam per p̄tratum in manibus patroni ecclesiastici, tenere: p. no. per lo. And. in c. si electio. de elec. lib. vj. cum remissionibus ibi factis, & per Archi. in c. de liberatio. §. si. circa si. de of. leg. lib. vj. de quo, deo duce, dicemus j. in iij. lib. in iij. q. prin. in v. ar. & sic videt̄ secundam p̄tationem canonice factam prima annullata per renūtiationem quæ tenuit. ¶ Sed dato qd nō tenuisset renūtiatio: & sic esset nulla, secūda p̄sentatio reassumit vires postq̄ præcessit renūtiatio: & sic p̄cludit inst̄onem tenere, præuia illa secūda p̄tatione, & esse excludendum illum, cui ep̄s t̄ulit, & expectantē ap̄licum.

1. ¶ Ex t̄ qua decisione collige tanto magis p̄cedere cautelam, de qua diximus in pxi. præceden. art. vt etiam patronus ecclesiasticus ultra primam p̄sentationem secundo p̄sentet: quia seruiet sibi, vt ibi diximus, quando prima non teneret: & etiam excludat expectantem apostolicū: & tanto magis, q̄a ex variatiōe nō punitur: vt dixit̄ ibi Rota, & diximus. §. in. ix. præceden. artic.

¶ Duodecimus artic. vij. q. princip. ij. partis. ij. Libri.

1. ¶ Patronus etiam ecclesiasticus potest procuratorem laicum constituere ad p̄sentandum.

2. ¶ Procurator sine cessionarius patroni ecclesiastici, siue laicus, siue clericus, variare non potest.

3. ¶ Procurator quod facit, dominus facere dicitur.

Ex ipsa ecclesiasticus, q̄ per se variare nō p̄t̄ in p̄tando, possit latē variare per alterum: & sic an p̄curator p̄stitutus à patrono ecclesiastico, vel ille, cui p̄ illa vice patronus ecclesiasticus cessit ius p̄tandi, possint variare & p̄sertim si sunt laici. ¶ Et in hoc aduerte, t̄ primo p̄tante laicum posse p̄tanti etiam p̄ patronum ecclesiasticum ad p̄tandum: per ea, quæ diximus. §. in. iij. q. prin. huius partis. in vij. ar. dum ibi plenē tractauimus, an p̄tatio possit compromitti in laicos: & argumentauimus à p̄curatore

curatore ad compromissarium: q̄ sicut laicus p̄t esse pcurator ad presentandum: ita & compromissarius. tñ dedimus instantias diversificatas, & sic cessavit argumentum: conclusimus tñ laicum posse p̄stitui: pcuratorem ad p̄ntandum, nō tamē posse esse compromissarium & loquuti fuimus etiam de p̄ntatione patronorum laicorum. Dico ergo articulum n̄m posse pcedere, & formari in pcuratore laico: nō autem in cessionario laico, maxime facta cessione per patronum ecclesiasticum: q̄ ille cessionarius videt̄ quasi idem cum compromissario: & militare rōnes in eo, quas ibi adduximus in compromissario, & iam in casu Rotæ, cessione p̄ patronum ecclesiasticum erat facta cuidam canonico: & sic non laico. ¶ Deueniendo igit̄ ad articulum Rotæ, ibi in secundo dubio, loquens de cessionario ecclesiastico, dicit potuisse sibi fieri cessionem: & in tertio dubio, dicit, q̄ sicut nō licebat patrono clerico variare, ita nec illi canonico. & ad hoc r̄sideri posset, quia etiam ille canonicus erat clericus. ¶ Tñ vera conclusio est, q̄ sive sit pcurator siue cessionarius patroni ecclesiastici, & isti tales siue sint clerici, siue sint laici, sicut ipse principalis variare nō p̄t, ita nec ipse pcurator vel cessionarius: q̄ p̄ alium facit, p̄ seipsum facere videt̄ & c. & licet in casu Rotæ cessionarius fuisset clericus: tñ verba Rotæ in iij. dubio sunt generalia, & similiter eius rō conclusit, siue tales sint clerici, siue laici, dū dicit non licere ipsi patrono laico: nec alijs venientibus, eius noīe variare. alleg. d. c. cum aut̄. hoc tit. & sic Rota vult exp̄sē nō posse variare dependentes à patrono clerico, siue sint clerici, siue laici, sicut nec p̄t variare ipse principalis: nam t̄ id q̄d facit pcurator, dicit̄ d̄m fecisse. c. mulieres, de ten. ex com. l. j. de iecite. cū simi. ff. de vi & vi arma. & p̄ hoc facit id q̄d dicimus in pxi. seq. xvij. art. p̄ extensione. d. ca. cum aut̄. procuratorem patroni laici posse variare, sicut eius principalem: eodem modo est extēdendus tex. d. c. cū aut̄. in sc̄do ei⁹ dicto: vt dixit Rota, q̄ sicut p̄son⁹ ecclesiastic⁹ nō p̄t variare: ita nec eius pcurator, vel cessionari⁹.

¶ Decimus tertius artic. vij. q. princip. ij. partis. ij. Libri.

1. ¶ Patroni duo si fuerint, vnus clericus, alter laicus, qui primo presentauerunt vnum, deinde laicus variando presentauit alterum, quid agendum? Et num sit locus dispositioni c. cum autem vt episcopus possit inuestire.
2. Ius idem, vbi eadem ratio.
3. Patroni clerici priuilegio gaudet patronus laicus, non secus, quam priuilegio pupilli gaudet habens eum communem cum pupillo. c. nu. 4.
5. Presentatus primo loco, institutus est à duobus patronis presentantibus, vno laico, & altero clerico, & laico postea alterum presentante.
6. Denominatio facienda est à qualitate ecclesiastica, vbi tractatur de commodo clerici, vel ecclesie in iure patronatus communi.
7. Patronus clericus variare non potest, etiam si habet ius patronatus commune cum laico.
8. Legatus licet possit disponere de beneficio ecclesiastico persone, non tamen potest disponere, si ius patronatus commune ei cum laico.
9. Patronus laicus communionem habens cum patrono clerico, an inde consequatur semestre ad presentandum.
10. Patronus laicus habens ius patronatus commune cum clerico, adhuc variare potest.
11. Variatio permessa laico comparato, an possit esse damnosa vel lucrosa comparato ecclesiastico.

**Pone** Duo erant patroni, vnus clericus, alter laicus, qui primo p̄ntarunt vnum: deinde laicus variando p̄ntauit alterum: qd̄ erit agendum, nungd̄ habeat locum dispositio. d. c. cum aut̄. vt ep̄s possit inuestire fm̄? Abb. querit de hoc in d. c. cū aut̄. super gl. ij. in j. q. & dicit q̄ nō: q̄ primus est potior, cū fuerit p̄ntatus ab vtroq̄: sc̄s vero tñ à patrono laico. Item licet patronus possit p̄ntare in p̄iudicium p̄ntati: nō tñ poterint in p̄iudicium comparati: de quo dicit esse videndum latius Ioan. And. in reg. in re cōi. de reg. iur. lib. vj. quem sequit̄ Bellen. in d. c. cum aut̄. in suis apostil. ad Abb. & Phil. de Sarra. in d. c. cum aut̄. super. ij. gl. in cccxlvij. char. ¶ Roch. in hoc trac. in verbo, honore. in xliij. q. postq̄ retulit sup̄scripta t̄ verba Abb. subdit, q̄ quāuis Abb. loquat̄, q̄n̄ alter ex patronis, q̄ primo p̄ntarunt, est clericus: tñ putat idem esse, vbi ambo essent laici: quia vtroque casu militat eadem rō, & fundamentum supra factū. ¶ Et eandem p̄clu. tenuit Lap. alleg. lxxvij. inci. vacante ecclesia san. di Laurentij. hoc ti. in iij. col. in ver. item nō valuit, & in ver. itē posito. vbi fortius dicit. allegando Io. And. in d. reg. in re cōi. q̄ si oēs patroni vnum p̄sentant, dato q̄ maior pars postea variet, p̄sentatus ab oibus, p̄ferret. licet p̄rius in simili dixerit Bal. in l. j. C. de aut. p̄stan. & sup̄scriptam etiam p̄clu. tenuit Ioā. Andr. in addi. spe. hoc tit. in additione mag. circa prin. ¶ Supuenit Paul. de cita. in hoc trac. in vj. par. in xj. q. in ver. si aut̄ vnus esset laic⁹. vbi dicit, q̄ si vnus patronus esset laicus, alter ecclesiasticus, tūc nō posset variare laicus. Vnde si ambo p̄ntauerunt vnum ido.

neum: laicus vellet postea alterum p̄ntare: tunc nō deberet eū ep̄s instituere. alle. Io. And. in d. reg. in re cōi. & Ab. in d. c. cū aut̄.

3. ¶ ¶ Etdicit fortē posse esse rōnem: quia sicut patronus t̄ laicus potest gaudere priuilegio clerici, q̄n̄ ecclesiasticus est sibi comparatus, vt habeat longius t̄ps ad p̄ntandum: vt not. in c. vnico. li. vj. rōne cōionis, quā habet cum clerico. & nos diximus. s̄. in j. q. princ. huius part. in ij. art. eodem modo debet laicus participare cum clerico, in hoc, vt nō possit variare. Ita vult dicere ibi Paul.
4. licet nō ita p̄cludat. adducit simile, t̄ q̄d videmus, q̄n̄ quis habet rōnem cōem cum pupillo, gaudet priuilegio ipsius pupilli, rōne p̄nexitatis, & indiuiduitatis iuris. l. si cōem fundum. ff. q̄ ad. feruit. amit. Sicut ergo patronus laicus sentit commodū in vno rōne cōitatis clericis: nō etiam debet esse nimīū, si in aliquo sentiat incommodum. l. cum qui. ff. de iure iur. l. si naturam. ff. de reg. iur. & sic p̄cludit Pau. patronum laicū nō posse aliquo modo variare, q̄n̄ habet alium comparatum ecclesiasticum. ¶ Et sic ex dictis Pau. duo p̄cludunt. Primum variationem laici non nocere p̄ntato p̄ clericum & laicum. Sc̄m, patronum laicū nō posse p̄ntare, si habet comparatum ecclesiasticum. ¶ Et ex his aduerte: nam Paul. voluit vt ex eius verbis comprehendit̄, in q̄one formata per Abb. ideo ipsum Abb. ponderasse vnum ex patronis esse clericum: quia ideo comparatum laicum p̄ntare non p̄t: & sic ideo nō tenuisse eius variationem, q̄d quidem exp̄sē est d̄ mentem Abb. quā exp̄sē in rōne p̄ eum assignata, quē est, fm̄ eum: quia primo p̄ntatus habet duas voces. l. patroni ecclesiastici, & laici: p̄sentatus vero sc̄o solum habet variationē laici, & ex ista rōne Abb. p̄supponit laicum posse variare, quamuis sit comparatus clericis: imo dicerem plus, ex mente dicta: suē rōnis, colligi posse etiam patronum ecclesiasticum, cum habet ius pa. cōe cum laico, posse variare. cum alleg. Io. And. in d. regu. ex quo rōnes ipsius Io. And. militat etiam in duobus laicis, qui ambo variare possunt: quorum vnus variavit, alter nō, licet variare potuerit: vt etiam sensit Roch. s̄. alleg. in q. igit̄ Abb. extat factum, q̄ solus laicus variavit, nō sequitur, ergo clericus nō potuit variare: imo si bene variasset (si potuisset, quia p̄ firmo adhuc nō patrono) ex quo non variavit, esset idem, qd̄ in duobus laicis, qui ambo possent variare & vnus variavit. ¶ Conclude ergo cum Abb. in duobus patronis p̄ntantibus primo, & vno eorum postea variante, siue vnus ipsorum erat clericus, & alter laicus, & laicus variasset: vt in themate. q. Abb. siue ambo essent laici: & vnus tñ variasset, vt primo p̄ntatus sit instituendus, non p̄ rōnem Paul. sed p̄ rōnem Abb. ¶ Restat modo pulchrum dubium, an sit verum fm̄ dictum Pau. cum p̄sonus ecclesiastic⁹ habet ius pa. cōe cum laico, an sit verū, q̄ laicus etiam variare non possit, sicut nec clericus: vt voluit Paul. an vero ambo poterunt variare, & hęc difficultas est bimensbris. Primū an ex ista cōione p̄sonus laicus priuet variatione? & Abb. in d. c. cum aut̄. in d. j. q. vj. p̄supponere, q̄ nō priuet: quia vj tenere, variationem laici tenuisse: sed primo p̄ntatum fore instituendum rōne pluriū vocum. P̄supponit ergo p̄ntatum ex variatione adhuc habere vocem. ¶ Sc̄m membrum est, an ex tali cōione ecclesiastic⁹ etiam cum laico variare possit, & vt vidistis Pau. in vtroq̄: membro, tenet variationem phibitam pillam reg. q̄ sentit incommodum & c. vt p̄ximē retulimus. ¶ Quid dicendum in hac difficultate? ego materiam huius mixture satis tractaui. s̄. in j. par. j. lib. in j. q. prin. in vj. art. & versus si. in ver. aduerte. nam nulli dubiū est, cum ibi retulisset dicta do. Fely. in suo trac. q̄n̄ lit. apost. no. patrono. in iij. col. in vj. ampli. dicentis, q̄ vbi tractat̄ de cōmodo clericis vel ecclesie in iure pat. cōi. fiet denominatio à qualitate ecclesiastica. Vbi verō vertit̄ incommodum, fiet denominatio à qualitate laicali: & sic vt vtrq̄; posset variare. Et vt saluarem dicta Fely. ab hoc p̄rio, dedi ibi tres solutiones. Primo, variationē nō posse p̄mitti p̄sono ecclesiastico, quia licet sit licita laico: nō tñ clerico, cui est detestabilis, adducēdo rōnem Gof. in summa huius ti. de qua latē diximus. s̄. in j. p̄ced. artic. Sc̄da fuit solutio. Posset sustineri q̄ comparatus ecclesiasticus etiā variare possit cum patrono laico. qd̄ tñ nōa credidi esse verum, quia semel clericis vetita est variatio. Tertia fuit solutio: q̄a patronus ecclesiasticus habens semestre ad p̄ntandum, & in hoc vertit̄ suum commodum, qd̄ cōicat cum laico: ergo potius laicus deberet sentire incommodum, habendo semestre, vt nō possit variare, q̄ ipse ecclesiasticus habet vtrūq̄. s̄. semestre, & possit variare. ¶ Certē p̄ opi. Pau. volentis in iure pat. cōi. nec ecclesiasticum patronum nec laicum posse variare, vj. text. apertus in c. vnico. in ver. verum licet patronus. in fi. hoc ti. lib. vj. qui loquendo de iure pa. cōi. personā ecclesiasticā, & laicali, dicit & oīno, q̄iū ad p̄ntationē p̄ntet, nō vt laic⁹, sed vt p̄son⁹, debet ecclesiastic⁹ reputari. cū igit̄ ista variatio p̄cernat p̄ntationem, ergo nec patron⁹ ecclesiasticus, nec laicus habentis ius pa. in cōi poterūt variare.
7. ¶ ¶ Ego tñ sic tenerem in hoc casu, t̄ q̄ quāuis ius pat. sit cōe in Lambert. de iure patronat. v. 2. ter eccle

# Cæsar Lambertinus Episcop.

ter ecclesiasticum & laicū patronos, nullo modo patronus ecclesiasticus possit variare: quia licet videre sibi commodum posse variare: tamē attentio variationem esse detestabilem clericis: ut diximus. s. in j. art. nō dicebat commoda clericis, sed incommoda: quia dō honorem & aiam: ergo nō habebit sequi naturam laicalem: sed debebit permanere in mera natura sua. In hoc teneo & concludo cum opi. Pau. ¶ Bene verum est, quod hō dō cōiōnē non dicitur psonam laicam amisisse privilegium variandi, quia cōiō clericis nō pōt sibi p̄iudicare: imo potius cōiō clericis inuat laicū: ut diximus in legato, qui licet possit disponere de beneficio iuris pa. ecclesiasticæ psonæ: nō tamē poterit disponere de eo, si est cōe ius pa. cum laico: ut dixit Abb. in c. cum dilectus, & in c. si. hoc ti. & Fely. latē in d. ij. amplia. Remanebit ergo in sua natura: & sic poterit ipse variare, quāvis ecclesiasticus componat nō. Et quod possit variare laicus, non obstante tali cōiōne, clarē voluit Abb. in d. c. cum aut. in j. q. nā p̄supponit variationem laici ibi valere, quāvis habeat componum clericum. ¶ Nō obstat modo d. c. vnicum. hoc i. dum in illo dī in iure pa. cōiō psonum laicum debere reputari, ut clericum, quāntum ad p̄sentationem: quia intel ligit de tpe dato ad p̄sentādum: ut clarē ibi voluit tex. non autē circa variationem, & alii. ¶ Et si diceret, nōne laicus ex ista cōmuniōne habet semestrem ad p̄sentādum: certē sic, p. d. c. vnicum. ergo nō debet posse variare. cum ideo def semestrem ecclesiasti co, quia variare nō pōt, habendo igit semestrem laicus nec ipse variare poterit: respondeo clericum non posse variare principali, non rōne semestris habitū: sed quia variatio est eis phibita: sed bene semestrem est eis datum: ex hoc quia variare non possunt: ut diximus pulchrē. s. in j. p̄ced. ar. in ver. videamus, si fortē, ubi diximus clericum habere semestrem, esse dictum, & rōnem huius dicti esse: quia variare non pōt, & rōnem huius rōnis esse: quia variatio est phibita clericis, si quæris modo, quæ sit rō dīx, quod clericus dat semestrem ad p̄sentādum: laico vero quadrimestrem, non fuit sola illa rō, quod non variati sufficiat semestrem, variati vero sufficiat quadrimestrem. nam licet variati sufficiat quadrimestrem, ex quo pōt variare, non valenti vero variare dat tantum semestrem: non quod semestrem sufficiat ex sui natura, sed attenda qualitate ecclesiasticarum psonarum, quæ p̄sumunt melius scire eligere p̄sentādum, cum sint clerici, quod laici: ut pulchrē dicit gl. ij. in c. cum vos. de of. ord. ideo dat sibi semestrem ad instar tps collatori dati iuxta. c. ij. de p̄ced. p̄ben. ut de p̄dictis rōnibus latē diximus. s. in j. q. prin. huius ptis. in j. ar. ubi oīno est videndum, quare licet iste componus laicus ex cōiōne, quā habet cum p̄sono ecclesiasti co, acquirat semestrem: nō tñ acquirat illā intelligentiā, & illud scire, quā & quā habet collator, & in ecclesiastico p̄sono p̄sumit: p. d. glo. ij. cum vos. ideo cum cessat illud scire, adhuc militabit ptas 10 variādi: ar. s. affinitatis. in li. de nupt. & sic concludo p̄sonum laicum habentem ius pat. cum ecclesiastico, licet habeat semestrem ex cōiōne ad p̄sentādum: remanebit tñ adhuc sibi ptas variādi, 11 d. Pau. ¶ Videamus modo, an hæc variatio possit esse dānca ipsi compono ecclesiastico? & cerē si sunt in æquali iure p̄sonæ ecclesiasticæ & laicæ, & insimul primo p̄ntarunt vnum, variatio laici non nocebit sibi, quia instituit primo p̄ntatus: ut diximus. s. in prin. huius ar. post Abb. in d. c. cum aut. imo variatio esset fructuosa p̄sono ecclesiastico. i. p̄sentato ab eo: nā si diuisissent eorum vota, & ecclesiasticus p̄sentasset vnum, laicus alterum: & postea laicus variaret, & accederet ad p̄sentādum per ecclesiasticum, sine dubio ille obrineret si accederet ad alterum, vel esset in primis terminis, vel diminuta esset vis p̄sentationis laici, ex quo variavit in duos. ¶ Si verō esset vnus p̄sonus clericus, & plures laici, & si laici sunt vniti oīno superat clericum, si uevariant, siue nō: si non sunt vniti, sed diuisi aliqui concurrentes cum clerico: & aliqui d. ¶ Et si considerabimus variationem illorum concurrentium cum clerico, nulla erit sicut in primo casu. ¶ Si verō considerabimus variationem aliorum existentium d. clericū, tanto magis debilitatur eorum iura. ¶ Si aut oēs concurrerent cum clerico & variatio omnium ipsorum laicorum non noceret primo p̄sentato p oēs: quia requireret variatio omnium, & non sufficeret maioris partis: ut pulchrē dicit Lap. in d. alle. lxx. viij. in ij. colū. fol. 29. & clericus variare non potest temp erunt maiora suffragia in prima p̄sentatione, quā in p̄ntatione variata. quod dicitur Lap. magnificat & merito Koch. quem s. retulimus in d. verbo. honorificum. in xiiij. q. potest ergo stare p̄sonū ecclesiasticum non variare: & compatronū laicū sic: & ita tene.

¶ Decimusquartus artic. viij. q. princip. ij. part. ij. Libri.

1. Patronus ecclesiasticus concedendo vel conferendo ecclesiam vacantem alicui, potest alterum postea presentare ad illam.
2. Concessio seu collatio etiam facta per patronum clericum, vim presentationis non habet.

3. Patronus ecclesiasticus comparans coram habente instituire, cum presentando, & dicit, Eligo istum, an valebit illa presentatio, nec postmodum possit alium presentare.
4. Episcopus dicitur instituire & non confirmare, in electione seu presentatione patroni ecclesiastici.
5. Patronus ecclesiasticus si non presentat, sed solum eligit presentandum, num alium possit postea actualiter presentare.

Et vt ci. xiiij. sit articulus, si p̄sonus ecclesiasticus ecclesiam vacantem alicui p̄tulit, vel p̄cessit: an nihilominus possit ad illam alterum presentare? & breuiter dic q sic. nā de hoc est text. clarus in c. si. hoc ti. ubi h̄r, quod p̄sonus etiā clericus ecclesiam vacantem conferre non pōt, nec etiā p̄cedere, cum in illa solum habeat ius pa. & si p̄tulit vel p̄cessit, poterit nihilominus ad illam alterum p̄ntare. ex quo text. colligit p̄cessionem seu collationem factā etiā per p̄sonum ecclesiasticum, non habere vim p̄sentationis: nā si haberet effectum p̄sentationis, non potuisset illud. c. eboraceñ. & sic ille patronus ecclesiasticus alium postea p̄sentare: quia patronus ecclesiasticus variare non pōt: ut in d. c. cum autem. hoc ti. & rō est, quia cum illa collatio seu p̄cessio fuit nulla, non habuit suum effectum, non dī variatio. ut diximus. s. in present. q. in ij. & iij. ar. seq. & ideo ipse p̄sonus ecclesiasticus pōt venire p̄ factum p̄prium, ex quo iuribus non subsistit, quod etiā ex illo text. c. si. colligit Abb. ex d. c. si. in ij. not. & de hoc ultimo se remittit ad dicta per eum in c. cum super. de p̄ced. p̄ben. & ad Calde. in c. si quis presbyterorum. de rebus eccle. non alien. & plus dicit ibi gl. quā oēs sequuntur hunc patronum ecclesiasticum non debere puniri, ut per hoc ad superiorem deuoluat, p̄uiso pro illa vice, cum ista poena non reperiat a iure expressa. de quo ultimo diximus. s. in ij. q. prin. huius partis versus si. viij. ar. ¶ Et quia Ab. ex dicto text. c. si. colligit p̄sonum ex vi iuris pa. nō p̄sequi p̄tātē ecclesiam p̄cedendi, neq; p̄prium rectorem eligendi, sed p̄ntādū instituentium ep̄o loci: & hæc esse p̄pria vocabula, quibus debemus vti in hac materia p̄sonum nō eligere, sed p̄sentare ep̄m p̄prie, non p̄firmare, sed instituire: tamē quia p̄sentatio p̄soni ecclesiastici habet vim electionis. & electio in laico impropriatur p̄sentatione, & in p̄sonum laicum cadere electionē, ut omnia ista diximus. s. in j. par. huius. ij. lib. in j. q. prin. in iij. ar. & quia habet vim electionis, dixit Inn. in d. c. cum aut. quod oēs sibi sequuntur. hoc ti. & de ista impropriatione in laico diximus etiā supra in ij. q. prin. huius partis. in j. ar. dico, quod si bene p̄sonus ecclesiasticus comparens corā habente instituire cum presentando, & dicit, eligo istum, erit vera presentatio, & non poterit postmodum alium presentare. p̄ ea quæ diximus in p̄dictis locis. ¶ Verū tamē est, quod etiā in electione seu presentatione p̄soni ecclesiastici ep̄s dicit instituire, & non p̄firmare: quia p̄firmare p̄supponit electionem tribuentem ius in re: instituit vero est necessaria etiā in electione seu presentatione p̄soni ecclesiastici: quia p̄cā non tradit ius in re presentato, sed ad rem: ut latē diximus. s. in v. q. prin. huius partis in viij. ar. ¶ Dicerem tamen, quod si patronus ecclesiasticus non presentaret, sed solum eligeret presentādum, posset postea alterum actualiter presentare, & non dicitur variare: quia prima non fuit p̄fecta presentatio, sed electio de presentando, s̄m lo. And. in d. c. si. quem ibi sequit Ab. & quāvis supra versus si. primi arti. d. iij. q. prin. huius partis diximus, quod si patronus dixit, eligo presentādum corā habente instituire, cum alijs adminiculis, teneret presentatio, illud dico verum, si aliter non presentaret patronus, & laberet r̄ps sibi datum ad p̄sentādum, ne igit fiet deuolutio ad superiorem habebit pro vera presentatione: sed non habebit pro vera presentatione ad effectum quin possit ire: ut presentare, & dicitur variare: quia ista actualis & canonica presentatio, quæ fit infra tps datū ad p̄ntādū, purgat illa adminicula primæ assertæ p̄ntationis, & sic remanebit nulla: & iō ista nō dicit sc̄da & variata presentatio sed vera & canonica presentatio ut etiam diximus supra in vij. p̄ced. art.

¶ Decimusquintus artic. viij. q. princip. ij. part. ij. Libri.

1. Patronus si promisit vnum presentare, an possit variare postea, & alium presentare.
2. Promissio de presentando, obligat.
3. Promissio facta de presentando antequam beneficium vacet, irrita est ipso iure.
4. Spirituality estimationem non recipiunt.
5. Patroni variare non possunt, si facta presentatione promittunt illam habentem, & ab illa non discedere.
6. Patroni si compromittunt presentationem in aliquos, & compromissarii presentant, non poterunt patroni, licet laici, ulterius variare.
7. Variatio quomodo impediatur, adeo ut patronus inducatur ad donandum exercitium, iuris patronat. pro illa vice.

Dubitatur



**Dubitatur** xv. si patronus promissit presentare unum, an possit postea variare, & alterum presentare. Io. And. quem ibi refert & sequitur Io. de Imo. in c. si. in prin. de cef. preben. tenet quod sic nam secundum eos hoc probatur ab arg. a fortiori: si enim uno presentato licitum est variare, & alterum presentare, quanto magis licitum erit variare, si sola promissio de presentando processit. ¶ Do. Roch. vero in hoc tract. in verbo, honorificum. in xj. q. dicit se credere patronum teneri illum presentare, cui promissit. licet doc. ibi non dicat. & dicit esse rationem, quia talis promissio de presentando obligat: ut ibi dicunt doc. maximè Imol. in prin. ponderando ibi text. a proprio sensu. ¶ Ad argu. a fortiori de variatione, respondet variatè non in totum recedere a primo: quia debet fieri accumulatiuè: ut non in d. c. cum aut. unde dato quod variatio fieri posset in casu nostro, accumulatiuè deberet fieri. presentare illum cui promissit: & postea alterum accumulatiuè: & sic non in totum prætermittit illum, cui promissit. ¶ Et subdit Roch. an aut possit hoc casu patronus cogi præcisè: an vero soluendo interesse liberet, dependet a notatis in l. stipulationes non diuidunt. ver. Celsus. ff. de verb. obli. & postea in si. xij. suz. q. pro hac sua opi. adducit Lap. in sua alle. lxxvij. fol. 29. ante si. iij. col. q. si patroni pmiserunt sibi adinuicem de habendo & reputando presentatum in rectorem, non alium, & talem promissionem venire non posse: argu. cle. plures. hoc ti. s. fi. ¶ Tu circa hunc articulum aduerte: nam aut nos querimus de promissione facta per patronum alicui de presentando quem velit in beneficio iuris patr. sui, de qua verè loquitur tex. d. c. si. & tunc est distinguendum, tan hæc promissio facta fuerit anteq̄ dictum beneficium vacasset, vel post: quia si anteq̄ beneficium vacasset, nulli dubium est tales promissiones esse irritas ipso iure: & ideo principalem patronum posse presentare, promissione prædicta non obstante: ut de hoc est tex. apertus & clarus in d. c. si. de cef. preben. & nos diximus. s. in j. par. huius secundi lib. in iij. q. prin. in ij. arti. & hoc est clarum: si verò fecit talem promissionem ecclesia vacante, & de illa loquitur etiam ille tex. a proprio sensu: & tunc nulli dubium est patronum posse presentare, non obstante tali promissione, re integra, vel re non integra, saltem variare, si est laicus: ut diximus in d. iij. q. prin. in vj. & xij. arti. & in illo. xij. art. quid si iurauerit non reuocare. & ea, quæ p se allegat Roc. excepta allegatione Lap. ad hæc tendunt: & in hoc membro posset haberi dubitatio, de qua ipse se remittit ad d. l. stipulationes non diuidunt. s. Celsus. ff. de verb. obli. an promissor possit præcisè compelli ad factum, vel liberetur dando interesse. ¶ Et ego dicerem in hoc casu præcisè non posse compelli, iuramento non interueniente: quia tunc non compelleretur præcisè, sed in direcc̄e: quia non teneret presentatio patroni & iuramentum: sed illius promissarij: ut apparet ex dictis in d. xij. ar. ad interesse autem nunq̄ teneri pot̄: quia ista spūalia non recipiunt æstimationem: ut diximus in ij. part. j. libr. in v. q. prin. in vij. art. cum tribus seq. ¶ Aut loquimur de promissione quæ fieret alicui per patronum de eo presentando: & ista promissio est nulla, cum sapiat simoniacam prauitatem: quia videtur pactuata promissio, & est prohibita tanq̄ simoniaca: ut diximus. s. in j. par. huius secundi lib. in ix. q. princ. in xj. art. & iste, cui fieret hæc promissio per patronum de eo presentando, videretur acceptasse presentationem anteq̄ fuisset presentatus: & hoc est phibitum: ut in d. xj. q. prin. diximus in xij. arti. quare de tali promissione non est discipandum, & miror de dño Roch. qui re vera in istis terminis suam quoniam formauit. quando patronus promissit vni eum presentare, quod non est permittendum, & ideo tene talem promissionem non esse obseruandam. ¶ Non obstat dictum Lap. quia debet intelligi, si. l. quam allegat, vulgaris iuribus. allegauit enim cle. plures. hoc ti. qui tex. loquitur, quod patroni presentant plures, & voluerunt illum institui quem elegerit habens instituire: certè stare tenentur huic promissioni: quia iusta & sancta absq̄; alia pactione phibita nec acceptat per presentatū presentatio anteq̄ presentaret: ut in casu nostro, & re vera ita loquitur Lap. de presentatione iam facta, quia pmiserant illi stare de præsentationi: maximè quæ erat facta p quosdam compromissarios, ut in longo casu illius allegationis apparet: & presentationi, quæ fit per compromissarios standum est: ut diximus supra in iij. q. prin. huius partis in vij. arti. ¶ Ex cuius dicto Lap. bene colligo duo. Primum, quod facta per patronos presentatiōe si pmittunt illam habererant, & ab illa non discedere, quia non poterunt variare, quauis sint laici. ¶ Secundum, quod si patroni compromittunt presentationem in aliquos & compromissarij presentant, non poterunt patroni, licet laici, ulterius variare. ¶ Et si dices res, cur procuratore presentante non phibet patronus variare accumulatiuè: ut diximus in d. j. par. huius secundi lib. in iij. q. prin. in vj. & xij. arti. & hic phibet patroni, si compromiserunt. Rñ ideo in compromissarios transfussit omne eorum ius irreuocabiliter p illa vice, postq̄ res desijt esse integra: iuxta no. in cap. in

causis. de elec. cum si. & sic non potest se ulterius impedire patroni: & maius ius habet compromissarij, q̄ procuratores: ut diximus. s. in d. iij. q. prin. huius partis in vij. arti. ¶ Sed pulchrum esse videre, an compromissarij possent variare? de quo dicemus. j. cū procuratore in xvij. seq. arti. ¶ Et hæc duo notanda colliguntur a gre ex dictis Lap. sed in quantum alle. d. cle. plures. in s. fi. colligo. iij. notabile, quod si patroni presentant plures, ut instituat eligendus ab habente instituire, tenebunt stare huic promissioni: & si quilibet ex patronis presentauit plures, non cadit variatio: sed si quilibet presentauit suum, si unum intellectum, q̄ dari potest ad illud tex. ut diximus in d. iij. q. prin. in vj. art. posset variare: tñ virtute dictæ promissionis, ut instituat eligendus ab habente instituire, non poterit variare. ¶ Roch. in hoc tract. in verbo, honorificum. in ix. q. d. in vers. nota tamē ponit aliā cautelā, ad impedendā variationē, ut inducat patronus ad donandum exercitiū iuris pa. Lipsam presentationem p illa vice, quod potest fieri. Ita dicit tenere do. An. in c. illud. hoc tit. & in c. constitutus. de cef. preben. sed an requirat consensus ep̄i in tali donatione, se remittit ad nota. in c. ex insinuatione. hoc ti. ¶ Tu quo ad hæc cautelā aduerte, ut talis donatio exercitij p vna vice, ad hoc, ut teneat, postq̄ ecclesia vacauit, quæ alio non teneret, iuxta d. c. si. de cef. preben. si verò fieret in totū, sine dubio requireret consensus ep̄i, ut in omni translatione particulari requiritur: ut diximus in ij. par. j. libr. in j. q. prin. in ij. arti. & in specie, quando transfertur solus fructus presentationis, diximus in d. ij. par. in vj. q. prin. in iij. arti. ¶ Aliam cautelam, ut variari non possit, vide. j. in proxi. art.

¶ Decimus sextus artic. vij. q. princip. ij. partis. ij. Libri.

- 1 *Patronus an variare possit, si presentauit unum, & iurauit non variare.*
  - 2 *Procuratorem reuocare mihi integrum est, & licet, etiam si iuravim non reuocare, & sim periuurus.*
  - 3 *Iuramento contrauenire an & quando liceat.*
  - 4 *Patroni si adinuicem compromiserunt de habendo & reputando presentati in rectorem, & non alium, an contra talem promissionem venire possint.*
  - 5 *Patronus ut non possit variare patronus, cautela.*
  - 6 *Patroni etiam non impediti, possunt constituere procuratorem ad presentandum suo nomine ecclesiam vacantem.*
  - 7 *Iuramentis duobus concurrētib, primum tenere, & non secundum, quomodo sit accipiendum.*
  - 8 *Variatio fieri non potest, nec absoluta, nec difiniētia, sed accumulatiua.*
  - 9 *Iura vigilantibus, & non dormientibus subueniunt.*
- Et ideo** Dubitatur xvj. quod si patronus presentauerit unum, & iurauerit de non variando, an possit variare? & videtur dicendum quod sic: p illud quod decidit gl. in c. si. de pcur. lib. vj. in verbo, reuocatis. quæ dicit singularit̄ de Fel. in c. cum accessissent. in v. co. de pcur. dicit enim illa gl. quod si constituo procuratorem, & iuro ipsi de eo non reuocando, si postea reuoco: valet reuocatio, licet sim piurus, & dicit Inn. in c. dilecto. de pbe. quod si iurauit non videri librum, & postea videro, valet veditio, licet sim piurus. Hinc est dicit do. Ant. de But. in c. pen. de of. vica. quod si constituat vicarius ad rps, & iuret de non reuocando ante rps, si postea reuocatur, valet reuocatio in distict̄e: licet quod sine cā reuocatur, iurasset periuurus, & facit tex. in c. si cur. de spōsa. & no. p Abb. & doc. in c. dilecto. de iure iur. & pulchre p Pau. de Ca. ista regulā declarātem, & alia multa similia adducentem in c. suo. lvi. incipi. dico non obstat, & ista opi. dicit se respisse in terminis ut tenet do. Alex. in c. suo. xvj. inc. pōderatis. in iij. uol. ¶ Contrariā tñ sententiam tenuit in terminis Pau. de Ca. in c. suo. xvij. incipi. uenerabilis uir. in ij. col. ubi dicit, quod si quis iurauerit nullū presentare duratē arreducendū, si postea uellet presentare, non deberet audiri, & mouetur: quia in his, in quibus debet adiri superior, ipse, q̄ superior est, non debet audire uenientē p priū iuramentū, ne sit autor piurij. alle. nota. p Io. An. in c. qd̄ semel placuit. de reg. iur. in mercuria. lib. vj. & dicit pbarri in c. mulieri. de iure iur. ¶ Ex quo infert. sol. ad tria supra adducta. dicit enim ipse, illa loq̄ in his casibus, in quibus non est necessē superiorem adiri: tunc enim bene quod potest uenire & iuramentū, licet sit piurus. quæ declara. posuit et ipse Pau. de Ca. in pce. c. lvi. supra alle. p pte tria. ¶ Do. Roch. in hoc tract. in verbo, honorificum. in xj. q. ponit supra scripta, & dicit eandē cōclu. uidetur tenuisse Lap. in fortioribus terminis in alle. lxxvij. in Dei nomine & uacatē ecclesia. fol. 29. hoc ti. in iij. col. in si. sed melius post prin. iij. col. ubi dicit, quod si patroni presentauerunt sibi adinuicem de habendo & reputando presentatū in rectore, & non aliū, & talē promissionē ueniri non posse: arg. cle. plures. in si. hoc ti. quod dicitur retuli etiā in proxi. pced. art. & sic loquitur in promissione facta sine iuramento quod est fortius, & in si. subdit Roch. ista esse menti tenenda in practica: nec alibi ea respisse. ¶ Tu aduerte, quod de hoc articulo tractauimus. s. in j. par. huius. ij. lib. in iij. q. prin. in xij. arti. ubi conclusimus patronum constituentem procuratorem, & iuramentum

# Cæsar Lambertinus Episcopus

tē non reuocare, posse reuocare, quāuis sit piurus. Sed si iurauit nō pntare alterū, q̄ pntatū p procuratorē, vel iurauit non variare, ex quo noua pntatio seu variatio esset faciēda coram supiore p peritium, superior nō debet admittere: & sic vt ibi p̄clusimus, p̄cludimus & hic. Et licet fuerimus ibi polliciti aliqd hic ponere de effectu b̄ iuramē visum est nobis reuocare istam: ga sunt infiniti, lōga esset historia, & multū deuians a nro pposito, als dabit materia p̄dictos effectus vltra scribētes accumulatos magno labore in lucē deducere. Tene igit vt supra p̄clusimus: ¶ & ista est melior cautela, quā dari possit in hac materia, qua ego semp vsus fui hoc honesto mō: nam cū dubitanda de aliquo patrono, ne variaret, erubescens sibi dicere, iuras nō variare, faciebam vt ipse non compareret in p̄sentationis actu: sed cōstitueret procuratorē ad p̄sentandū eius noīe, ¶ cum ēt patroni nō impediti p̄nt procuratorem p̄stituere, & ecclesia tamē vacante, vt diximus in d. iij. q. prin. j. par. huius secūdi lib. quasi p̄ totū: & in mandato faciebam p̄mittere habere ratam, & ḡram, & firmam p̄rationem faciēdam p̄ eum: & illā nō reuocare, nec variare & c. q̄ maximē in partibus nris, vbi mandata semp iuratur. ¶ Est addendū ad supra scripta, q̄ d̄silū, xvj. d̄ni Alex. s. alleg. nō ob. in casu nro: ga ad eius tria motiua, q̄ facit pro limitatione & intellectu gl. c. licet mulieres. de iur. iu. lib. vj. nō militat. ¶ Primum est, q̄ illa gl. q̄ vult de duobus iuramētis primum tenere, & nō fm. habeat locū quādo primum iuramentū interpositū fuit iur per cā p̄formi iuri cōi. puta nō alienare bona dotalia: & secus est se, quādo nō esset p̄formis illa cā iuri cōi: iuxta de d̄r. lo. de lmo la. in e. dilecto. de p̄b. nam r̄ndet variare, nō esse sine ius: nā quāuis laicus patronus possit variare, & ius hoc p̄mittat, negari nō p̄t qn sit absurdum: & iō phibet patrono ecclesiastico. Vnde si cū iuramento aliquid se nō variare, reducit se ad rē laudabilem: ga voluit haberi vt ecclesiasticus. ergo tenebit primum iuramentū. ¶ Scdm̄ motiui eius est, vt d. gl. habeat locū, q̄ iurfm̄ primum fuit p̄stitū alicui: puta ei cui reddebant iura in casu, quo mulier alienare r̄taret: & r̄c p̄ferit primum iuramentū: ga iuri alterius per fm̄ actū nō p̄t p̄dicari, & ita dicit r̄ndere Bal. illi gl. in l. duob. §. si. ff. de iur. iu. sed in p̄posito suo dicit fuisse p̄stitū primo p̄sentato absentī, nec ipsi p̄ntato fuisse acq̄sitū ius. alle. c. q̄ aut. & c. pastoralis. hoc ti. Ergo sequēsd̄ actus debet attēdi. ad hoc motiui r̄ndet salua pace ranti d̄ni. nam nos habemus, q̄ de sui substantia in actu p̄sentatiōis, debet esse p̄ns p̄sentandus, als nō tenet p̄sentari: vt est gl. clara. in ver. p̄sentare. in cle. dudum. de sepul. & nos diximus latē. §. in ista j. par. huius. ij. li. in xj. & vlti. q. prin. in j. arti. & p̄ totū. Ergo nō dicit facta p̄sentatio absentī nisi diceret, q̄ p̄ntatus erat notus ordinario: p̄ ea q̄ dicit Abb. in c. ea nō sc̄it. de his. q̄ s̄nt a p̄lato. limitando dictam glo. in ver. p̄ntare. de qua limitatione diximus in d. j. arti. & hoc esset diuinare. Nec ob. id. q̄ dicit nō esse acq̄sitū ius primo p̄ntato, p̄ iura p̄ eū alleg. c. q̄ aut. & c. pastoralis. nam r̄ndet verū esse p̄ntato acq̄ritus ad rē, & nō in re: vt p̄ doc. & maximē moder. in c. cū Berrolus. de re iud. & nos diximus. §. in v. q. prin. huius partis in vij. ar. nam hoc intelligit q̄ no ad beneficiū vacās. s̄nter p̄ntatū & beneficium: sed inter p̄sentantē & p̄sentatū interposito iuro de nō variando p̄ntantē, bene est acq̄sitū ius p̄sentato: ga cū nō poterit p̄sentare, oīno ipse venerit instituēdus: & si nō teneret primum iuramentū, esset sibi dānosum, & p̄deret q̄d acq̄suerat: ergo motiui suū in casu nostro nō p̄cedit. ¶ Tertium motiui est, vt gl. in d. c. licet mulieres. p̄cedat, q̄ ille, cū quo celebrat. xxvj. actus, sc̄iebat illū actū fieri iuramēti prius p̄stitū: ga nō potest cōqueri postq̄ sc̄iuit: sed si ignorauit dictū iurfm̄, valebit sequēs actus. alle. lo. de lmo. in l. cū vir. ff. de vluca. in pe. ehar. in ver. l̄tē iuxta p̄dicta est sc̄iedū, q̄d dare p̄siliū. quē dicit plus dicere p̄sumi ignoratiā, cū p̄sumat ignorare factū alienū. l. si. ff. p̄ luo. & ex hoc infert Alex. fm̄ p̄sentatū ignorasse p̄sentationem primam de altero factam, satis in hoc miror. nā vt oīs schola canonistarum vult, variatio nō p̄t fieri absoluta nec distiūctiua, sed accumulatiua: vt in dictis iuribus. c. q̄ aut. & pastoralis. hoc ti. vt dicem. ¶ In hac q. prin. in xxj. & xxij. arti. si accumulatiue cū primo, ergo nō p̄t esse, qn secūdus habeat notitiā primæ p̄sentatiōis. Et si diceret, dato, q̄ habuerit notitiā primæ p̄sentationis, nō habuit notitiā iuramēti, & putabat ipm̄ p̄nom accumulasse iure p̄mittere: tamē stare cū ista r̄sione: ga iuratū erat in curia, & acta faciūt notoriū. Quare p̄siliū Alexā. nō obf. nec eius rōnes militat, & miror q̄ tantus pater ita consulerit. ¶ Sed possit dici suū p̄siliū posse saluari in suo casu: ga facta erat p̄sentatio prima & iurata de nō reuocādo illā in p̄sonā Gabrielis, vt ibi: & sc̄da in p̄sonā Mathæi, in quo vltimo sequuta erat instō legati, & licet p̄ditionalis patroni accēdētī p̄sentū, ga omnino p̄sentus aderat, & primus p̄ntatus nullā habuit instōne: nō erit rescindēda instō, maxime legati: ar. c. p̄sukationib. hoc ti. ex quo p̄siliū. Alex. possit capi ista pulchra limitatio ad p̄clusionē

p̄ntis art. §. factā post Pau. de Ca. vt illa habeat locū, qn p̄ primū p̄ntatū opponat p̄ sc̄dam p̄ntationē, vel p̄ ordinariū piurustre. ijc̄ia, & nō admittatur n̄ instōnem: sed si fuisse sequuta instō, nō admittetur vterius ipsa oppositio de primo iuramento: ga ¶ vigilantibus & nō dormiētibus. & c. p̄ hoc faciūt dicta a simili in j. par. huius. ij. li. in iij. q. prin. in j. & xvij. arti. & p̄ totū, q̄ si facta instōne p̄ntato a quali possessorib. si bene postea p̄stet de p̄prietate iuris pa. veri patroni, nō amouebitur institutus: sed representabitur p̄ euincētē p̄ agrēda quasi pos. iuxta doc. in ca. si verō. hoc ti. de qua diximus in d. iij. q. prin. in p̄dictis art. ¶ Et p̄ cōclusionē. §. firmata adduco, nā nulli dubiū est fructū iuris pat. & sic p̄ntationē esse qd sp̄uale: & iō multo fortius pot. v̄mittitur simonia, si ille fructus v̄deretur, q̄ si v̄deretur ius pat. vt diximus. §. in j. par. p̄ntis. ij. lib. in v. q. prin. in j. & x. ar. & p̄ totū, & tāto magis sapit sp̄ualitatē illa p̄ntatio facta cū iuramento: ga videtur velle esse, vt patronus ecclesiasticus: vt §. pximē diximus ad r̄sionē primi motiui Alex. t̄c si nos habemus. l. quotiēs. C. de rei v̄di. disponēre, q̄ si res v̄datur duobus, p̄ferretur sc̄ds emptor, si prius possessionē acq̄suerit. nihilominus illa lex nō habet locū in sp̄ali bus: vt p̄ do. meū las. ibi in iij. col. in ver. ex hoc infero ad iij. prin. ci. lim. & in iij. co. in vij. limi. dicit dictā. l. nō habere locū, qn v̄ditio fieret p̄ personas ecclesiasticas, de quo p̄ eū, ibi latē: ex qb. p̄t in ferri ad casum nostrum, q̄ cum per iuramentum primū de non variādo interpositū in sp̄ali vel sp̄ualitai saltem annexo, & per patronum licet laicū, volentē tamē haberi vt ecclesiasticū: merito nō poterit habere locū secūdus actus, sed primus, & cū Pau. de Cast. semper cōsului & iudicauit: & ista sint bene addita.

¶ Decimus septimus artic. vij. q. princip. ij. partis. ij. Libri.

1 ¶ Procurator patroni laici an possit variare. & nu. 3. & 4.  
2 Procuratoris factum, domini factum habetur.  
3 Compromissarij an possint variare.  
4 Sit igit. xvij. ar. p̄ quo patronus variare p̄t in p̄sentādo, an procurator patroni laici, si p̄sentatur vnū, possit alterū p̄ntare: & sic variare, vt principalis. Roch. de hoc q̄rit in d. verbo, honorificū. in xx. q. & dicit dicēdū esse, q̄ sic. & ita in terminis p̄ntari fuisse Do. in c. lex. est. ij. di. dicēte se ita in facto p̄suluisse, & eū referret & sequit d. Fel. in c. cū venerabilis in princ. de exce. & subdit Roc. hac p̄cl. cōprobare, ga si licitū est mihi variare, cū p̄sentari, eadē rōne videt me posse variare, qn procurator meus p̄sentari: q̄ p̄ qd fecit procurator, ego dicor fecisse. c. mulieres. de s̄. excō. l. j. §. deie cisse. ff. de vi & vi arma. & dicit facere hac decisio. ad ampli. d. c. cū aut. in j. dicto. & c. q̄ aut. in j. respō. ¶ Et h̄c est veritas: q̄ cōprobat per ea q̄ diximus. §. in xij. p̄cc. art. ¶ vbi cōcludim⁹ procuratorē patroni ecclesiastici nō posse variare, sicut nec principalis. ita & hic p̄cludere debem⁹ procuratorē patroni laici posse variare, sicut potuisset suus principalis, & p̄ ista ampliat decisio. d. c. cū aut. in vtroq. suo dicto. & vide q̄ dixim⁹. §. in iij. q. prin. j. par. huius. ij. lib. in j. ar. ver. aduertēdū est. er. verū h̄c p̄clusio cur̄ p̄ntelligēda procedere, nisi sit limitata p̄tās procuratoris, q̄ possit semel p̄ntare & c. vt dixim⁹ in d. ver. aduertēdū est. er. & p̄dicta. iij. q. prin. in vj. ar. dū ibi tractauim⁹, si patronus p̄cessit alicui p̄ntē p̄ntadi, vel ad p̄ntadū procuratorē, p̄stituit, an ipse ēt poterit p̄sentare & p̄sentatio teneat: vide q̄ ibi cōsiderauim⁹, nolo hic trāseribere. Quid autē si patroni laici compromissit p̄sentationē, clarū est re integra eos posse p̄sentare, vt diximus. §. in iij. q. prin. huius partis in vij. arti. versus si re verō nō itera & p̄sentatiōe per cōpromissarios facta patroni nō poterit p̄sentare, vt dixim⁹. §. versus si. xv. p̄cc. art. ¶ ¶ Sed dubiū restat, an ipsi cōpromissarij variare poterūt, quē admodū cōpromittētes: & videt dicēdum q̄ multo magis ipsi variare possūt, cū plus iuris habeat cōpromissarij, q̄ procuratores: vt diximus. §. in d. iij. q. prin. huius ptis in d. vij. ar. ligit variare p̄t procurator, vt pximē diximus, multo magis & cōpromissarij, p̄ iuris habēs. ¶ ¶ Tr̄n̄ dicerē attendēda esse formā cōpromissii: ga si solū est cōpromissa p̄sentatiō sicut facta hoc cōpromissio, & re nō integra, nō possunt variare ipsi p̄nti cōpromittētes, ita nec ipsi cōpromissarij: ga apparet de voluntate cōpromittētū ipsam fuisse, vt p̄ determinationē cōpromissariū terminet cōpromissarij, & facit p̄ hoc tex. in d. cle. plures. in fi. ¶ ¶ Si verō cōpromittētes cōpromittēdo nō solū cōpromittēt p̄sentationē faciēda, sed ḡraliter p̄cederēt eis oēm facultatē, quā ipsi h̄nt, dicerē eos posse p̄ntare, & variare, put potuissēt ipsi p̄ntari: & hoc cōpromissarij poti⁹ dicerent procuratores, q̄ cōpromissarij: & hic ēt casus, in quo possēt p̄ procurator q̄ cōpromissarij, vt oīa ista apparet ex supra scriptis, & ex dictis i. d. vij. ar. in d. iij. q. prin. huius par.

¶ Decimus octauus artic. vij. q. princip. ij. par. ij. Libri.

1 ¶ Patronus laicus an possit variare ex p̄scriptiōe vel privilegio. & nu. 3. Trans. 0

Transeo ad xvij. ar. si laicus est psonus ex pscriptio- ne vel privilegio, an possit variare? Bal. in c. que lam. de ele. post prin. iij. col. loquens de psona laico ex pscriptio- ne: ga no pstat eum esse psonum ex pscriptio- ne, sed ex sola p- fessione qrit de hoc, & rfidet aliquos dixisse, q non: ga ista pos- fessio est fragilis & nuda: & remittit se ad Arch. lxj. di. c. studij. vbi Arch. expressse tenet psonum ex pscriptio- ne variare non posse: sed solum psonum ex veris tribus causis. ¶ Quid dicēdū in hoc casu? certe hic art. quo ad psonum ex pscriptio- ne est nullius mo- mēti: ga semp in eo psumit adesse aliquā cām pcedētem ex fundatione, pstructione, seu dotatione ecclesie, vel saltē ex pri- vilegio: vt latē diximus. s. in j. par. j. lib. in x. q. princi. in v. arti. si ergo psumit psonus ex vna ex illis tribus causis. f. fundationis, cōstructionis, seu dotationis, ille cām pconsiderabunt, & nō pscriptio- ptio: & sic non est dubium eum posse pferant. Si verō in pscriptio- ne psumit cām privilegij, dicemus vt pximē, qn qd est psonus ex cā privilegij. ¶ Et quāvis re vera si dari posset casus, q qs laicus esset psonus ex pscriptio- ne, cēlere pporius ecclesiasticus, q secularis in eo dānotis: inutilibus vero secus: vt diximus in d. x. q. prin. in ix. & vlti. arti. tamē ego dicere hoc casu attendendum esse modum pscriptio- nis, vt si pscriptio, posse pferant, & varia- re, variat. si verō nō pscriptio nisi solā pferant, solum pferant, & nō variabit, cū pscriptio sit strictissimi iuris: vt in d. v. art. x. q. prin. diximus maximē in hac materia, vt ibi. ¶ Si verō esse in dubio, & tunc dicere variare nō posse: ga nō apparet pscriptio- se ius variadi, & ita pcedat dicta Arch. in d. c. studij. ¶ De psona vero quo ad privilegium, an possit variare, terigimus. s. in d. x. q. prin. j. par. j. lib. in iij. ar. dum tractauimus, an psonus ex priuilegio eene fieri ecclesiasticus, vel laicus? & qd vltimus quo ad actū variationis cēleri laicum, cū in eo militēt rōnes, quas posuim. s. in j. ar. pferant. q & ibi p dicitis adde, et in psona laico ex priuilegio militare rōnē ignoratā, ppter quā daf variatio: de qua etiā diximus. s. in xij. pced. art. ¶ Et si diceret, si tā psonus qd ex priuilegio qd psonus ex pscriptio- ne cēlent ecclesiastici in eorū dam- num: vt diximus. s. in d. x. q. prin. j. par. j. lib. in iij. & ix. ar. cur vis pa- tronom laicum ex priuilegio indistinctē posse pferant, psonū vero laicum ex pscriptio- ne nō, nisi cum distinctōe, de qua. s. fa- cilis est respōsio: ga pscriptio- nes habet quātum pscriptio- nis privilegij, aut latē interpretatur. cū dilecti, & qd ibi notat de donationib.

¶ Decimus nonus artic. vij. q. princip. ij. partis. ij. Libri.

- 1 Collegium vel vniuersitas laicorum, an possit variare.
2 Variatio in iure patro. facit, vt omnino recedatur a prima institutione.
3 Intellectus ad c. cum autem in fi. de iure patron.
4 Inuenitur facilius, quod a pluribus sapientibus queritur.
5 Indicium plurimorum sententijs confirmatum, integrum est.
6 Vel, dictio, ampliat.

Sed Dubitat. xix. an si ius pa. spectat ad collegium, vel vni- uersitatē, et laicorū, possit ipm collegij variare? & vno pferant alij pferant: & vī dicēdū q nō: p tex. in d. c. cū aut. in fi. q vī apparet collegij psona ecclesiastica. Si enim ille tex. restrin- geret ad collegij clericorum, supflue dixisset de collegio, cum etiā de ecclesiastica psona dixerit: ita voluit Io. de millijs in suo rep. s. psonus. ver. psonus laicum pferantū & c. ¶ Do. Phil. de Sarra. in d. c. cum olim. in ij. no. refert p dicitā, & dimittit nos cogi- rates: ga nō vī rō sufficiens huius dicitī, & respōdet ad pōdera- tionē factā p Io. milli. illū tex. c. cū aut. expressisse vtrūq; ad ma- iorē cautelā, & declarationē, cū dicit, nō possit supfluum in iu- re, qd clarius sit, fm gl. & doc. in c. licet canon. in gl. ij. de ele. lib. vj. & ita refidet ibi Phil. me. p regni. ¶ Tu p dicitā q prima opi- nione supraposita, q si ius pa. spectat ad collegij etiam seculare, postq vnu pferant, nō possit variare. Facit qd dicit do. Fel. in ca. cū oēs. in ij. fallē. de psti. q quādo capm veller aliqd agere p cōstitutio- nes in eo factas, non sufficet maiorē prem ipsorū de capitulo illud fecisse, sed debet oēs puenire, & pcordari nemi- ne discrepate, adeo q ex p dicitio- ne vnius actus nūt: vnde cum prima pferantio videat, & sit pstitutio facta p eos nō poterūt alterū pferant: ga veniēt p primā: & ideo bona est prima opi- nio. ¶ Tamē ad hoc duplēt rōderi: pōt: primo ga p variationē non recedit totatē a prima instōne, vt in casu Fely. sed accumu- lat alia pstitutio: ga accumulatiue fit variatio, & nō primatiue: vt volūt oēs doc. in d. ca. cū aut. Sedo, nā dato q recederet a pri- ma pstone, fm dictum Fely. recedi pōt nēmine discrepate: & sic nēmine discrepate collegij possit variare, & ille tex. vult nullo mō posse variare, cū aequali pphibeat variationē collegio psona, & ecclesiastica psona, & sic dicitū Fely. non facit p illa opin.

¶ Ego tamē teneo cum opi. p regnicola mei do. Phi. de Sarra. vt ille text. loquat de collegio ecclesiastico, & non seculari, in

hoc tamen ab eo dissentio. Ipse enim vult verbū, collegium, ap- positum in d. c. cum aut. venire declaratiue ad ecclesiasticā psonam, qd ego non teneo: sed oppositum, scilicet collegij appo- sitū principatē: & verba, ecclesiastica psona: esse apposita decla- rādo vnu dubiū, qd oriri potuisset: si enim rex. dixisset, collegij ecclesiasticum, nō potuisset variare: vt verū ille tex. de collegio loq incipit, non fuisse comprehensus casus, quādo ius pa. nō spe- ctaret ad collegium ecclesiasticū, sed ad psonā ecclesiasticā: ga rō q militasset in collegio, vt nō variaret, nō militasset in singu- lari psona, licet ecclesiastica: nam in collegio militasset illa rō: ga qd a pluribus quā rī sapientibus, facilius inuenit. xx. dist. de qbus & p ampliores hoies pfectissima veritas reuelat. C. de fi- deicom. l. vlti. ad fi. & lxxiij. dist. c. extra pscientiā. Integrum em̄ est iudicium qd p plurimorum sententijs pstituta. c. prudentiā. s. illa qppē. de of. dele. ideo ille text. cum dixisset, verum, collegij non comprehendisset, singularē psonam, nisi addidisset illa, verba vel ecclesiastica psona: ga rō q fuisse pphibitua in collegio, nō militasset in singulari, & ideo respōdit tex. alteri casui. f. qd si nō esset collegium, sed particularis psona: & text. voluit idē esse: & sic illa verba, vel ecclesiastica psona, veniunt ampliatiue, & non verbum, collegij, qd pcedit, venit declaratiue ad illa verba ecclesiastica psona q subsequunt: verba enim declaratiua sequū- tur, & nō pcedūt: & hic meus intellectus maximē pcedit p di- ctionem vel in tex. apposita, dum dicit text. verū, si collegij vel ecclesiastica psona, ga ampliat tanq alternatiua, vt in vtroq; ca- su sit idē. C. de manumif. testa. l. si ita, & de manumif. l. is, qui ius nummis. s. nihil, & no. p Dy. in reg. locupletari. de reg. iur. lib. vj. nam vel inter diuersa vt ibi. & in reg. in alternatiuis. p eūdē Dy- num. eo. ti. & lib. & facit tex. in rub. & nigro. in vfi. seu. in ti. ad p quē vel quos p troneria feudi diffiniri debet. c. vnico. ¶ Et si di- ceas, cur assumis illud verbū p collegij, potius p collegio ec- clesiastico, q p seculari: respōdet q cū in primo rō illius tex. fuisse loquutus de psona seculari, oīs loquutus fecūdi rō de- bebat esse de psona ecclesiastico. qd demōstrat ille tex. dum di- cit, verū, si collegij vel ecclesiastica psona, vt exponat, verum, si collegij vel si psona ecclesiastica, id est, ambo ecclesiastici, & ita cōiter tenet. ¶ Verū dicere vnu p supra allegatā doctrinā Fely. q etiā collegij seu vniuersitas ecclesiastica, postq pferant, vnu, nō possit variare & alterū pferant: et maiori pte volēt, vno p dicitē, nisi variaret ex cā: ga deuenerit ad eorū notiriā aliq defe- ctus primi pferanti: vt latē diximus supra in ij. q. prin. huius ptis in xvj. art. in ver. ex ista secunda fallen. do. Fel. vbi omnino vidē.

¶ Vigēsimus artic. vij. q. princip. ij. partis. ij. Libri.

- 1 Appellari an possit a primo presentato, contra patronum, vt alterum non presentet.
2 Appellatio, facta contra ius, non valet.
3 Appellari non potest, vt non fiat, quod de iure fieri potest.

Poterit Dubitari. xx. an primus pferant legitime pof- sit appellare p ipsum psonum, vt nō pferant alte- rum? Abb. in c. pastoralis. tenet q nō, ga ius canonicum pmittit ipsum psonum variare post pferantionem accumulādo. d. c. qd aut. & c. cū aut. ergo nō debet posse primo pferantū appellare. & ideo dicit ibi Abb. fore notādum p reg. vt id qd at- tētari pōt ante appōnē, possit attētari et appōne interposita, si alia iuris reglā nō obstat, nā vt apparet ex illo text. c. pastoralis variatio psoni laici admittit post appōnē interpositā p primū p- ferantū, quē admodū admitteret ante oēm appōnē, & dicit bñ facere p hoc, qd in simili hī l. post q. ff. vt legatorū noie canea. ¶ Pau. de cita. in hoc trac. in vj. par. in viij. q. qrit de hoc: & sumit 2 tenet cū Abb. & dicit rōnē esse, q ga iste psonus pferant appel- laret p ius, q appellatio nō valet. alle. Spe. in ti. de app. s. xxij. ver. xxij. & uer. xxxvij. in l. ij. ff. de appel. re lum. uel nō. l. si. eo. tit. quia 3 nō pōt appellari, ut nō fiat qd de iure fieri pōt. l. ex pferant. s. fi. de app. c. cū nobis olim. de elec. c. j. & c. ex ore. in fin. de his q hūt a maio. par. capi. Arch. c. decernimus. in uer. offerat. xvj. q. vij. ad- ducit et illud Christi. qd dixit Saulo actū. c. ix. durū est d. stumū- lū calcitrare. & hoc ē: tenet ipse Paul. in pximis duabus ibi sitis qōnibus. ¶ Hāc et. q. tenuit p illū tex. ibi Inn. ubi dicit, q licet ap- pellatio eius deferēdū esset, nō tamē cassā qd sit post appella- tionē. Ex quo aut iuris sit. d. c. cū aut. & multa impedit facienda. & nō cassare iā factū. ¶ Et hoc et sequit ibi Hosti. in prin. ubi di- cit, qd dicit Inn. & subdit hūc esse spālissimū casum, i quo tenet nō solū id, qd sit p appellationē, sed et p appellationē, quāuis le- gitimā, qd id, qd legit, & no. in c. cū nobis olim. s. j. de elec. & dicit posse colligi rōnē huius spālitalis ab eo, qd legit & no. in ca. qd aut. s. si hoc ti. & in d. c. pastoralis. in s. nos legit. in verū. dicemus, cū opponit appellationē debere teneri, ga ius ei acquirit vt no. in prin. ipse tex. sup verbo, aliqd a se qua. ergo rōnē interesse Lambert. de iure patronat. v 4 tenet ap

# Cæsar Lambertinus Episcopus

tenet appellatio. xx. q. vj. non solent : & sic nulla est scda p'sentatio: arg. expressum in c. sup. co. de of. deleg. soler. Hosti. posse dici appellationem ab initio tenere: sed postea p' secundam p'sentationem ab eodẽ p'ono factã, & epi in st'õnem, vires amittere: iuxta no. p. Bern. in c. plerunq; de refer. ¶ Scda sol. Host. appellatiõnem non tenere, quãtum ad p'onom laicum: tamẽ qd nõ oĩno subiacet laicus in hoc iur. s' d'ctio. ecclesiasticã. ca. cum dilectus. hoc ti. tum et qd a iure ei permittit variare. d. c. c. u. aut. id appellatio p'onom impedire non pot: arg. d. l. non recipi. & l. fin. ff. de appel. & c. ex ore. s. fi. de his. q. si. a maio. par. capi. ver. nos attendentes, qd quãtum ad hoc non est ratum factũ p'oni, quousq; p' dicefanum fuerit approbatũ. d. c. qd aut. hoc tit. p' sequit tamẽ ibi Host. d. appellatiõnem tenere d' dicefanum multiose non instituentẽ: vt. j. suo loco dicemus de hoc. ¶ Sed tu dic illud d'ctũ Hof. p'onom laicũ, quo ad p'sentationẽ, nõ subiacere iurisd'ctio ni ecclesiasticã, nõ p'cedere, p. c. quãto. de iudi. vt ibi oes. ¶ Et p'dicta etiã sequitur narrã do d'cta Host. & Inn. Io. And. in d. c. pastoralis. sup. gl. pe. & et do. Car. ibi in iij. col. in vers. oppono ad hoc: & in hoc non est difficultas. nã si appellatio teneret, destrueret tota materia variationis, & quãuis doc. ponderet hic hoc esse p'p'ter inst'õnẽ sequuntã, ego dico et inst'õnẽ nõ sequuntã, nõ obstãte appellatiõne interpositã p' primũ p'statũ possit p'onom variare, cũ hoc faciat iure p'mittitẽ. i. d. c. qd aut. & c. u. aut. & d. c. pastoralis. hoc ti. in quo tex. hoc bene p'bat ut si bene ponderetur.

¶ Vigessimus primus artic. vij. q. princip. ij. part. ij. Libri.

- 1 Patronus laicus potest eodem tempore plures presentare, & presentatur, quem episcopus elegit.
- 2 Patronum posse presentare plures in eodem contextu, quomodo sit accipiendum.
- 3 Presentari possunt plures a patrono laico successive, & sic diuersis temporibus.
- 4 Presentatio secundi an faciat ut recedatur a primo. & nu. 5.
- 6 Presentatus secundus in iustitiam debet, quando prima presentatio non tenuit.
- 7 Presentare potest postea valide clericus patronus, si primo inualide presentauit.
- 8 Patronus laicus potest tertio variare.

**Dubitatur** xxj. p'onom laicus quando variare possit, & plures p'sentare vnico p'textu, plures p'sentando, vel successive in p'ibus. Et dic breuiter vtroq; nõ hoc fieri posse De primo est tex. clarus & nouus hodie in cle. plures. s. fi. hoc ti. ¶ vbi permittit patrono laico plures eodẽ tpe p'sentare: vt is instituat, quẽ eps elegerit: vt vult ibi gl. & oes Car. Pe. de Anc. & Imo. post antiquos, & vult et Io. And. in c. cum aut. in prin. q. tamen vñ loq' tñ de laico patrono: licet se remittat ad gl. suã in d. s. fi. Car. verò in d. c. u. aut. in prin. sequit opi. quã tenui in d. 6. fi. vt ille tex. de plurib. vnico p'textu p'sentãdis, habeat locũ tã in patronis laicis, q' ecclesiasticis. Nos vero hunc passum latẽ tractauimus. s. in iij. q. prin. huius partis in vj. & latius in vij. art. vbi tenuimus. d. s. fin. disponens patronum posse plures p'sentare vnico p'textu habere locum solum in p'ono laico, nõ aut in patrono ecclesiastico: qd licet vnico p'textu plures p'ntet, variare d'ct' qd clericis est p'hibitũ: & ibi diximus: & ad ibi d'cta me remittit, & vide qd dicemus. j. in seq. xxij. ar. post Io. Cal. in ver. ex vltimis d'ctis Cal. q'io itelligat istud, plures simul p'sentare. ¶ ¶ Quo verò ad fm m'brũ articuli nr'i, dico patronos laicos posse plures etiã successive p'sentare, & sic diuersis t'pibus: vt est text. in d'ctis iurib. c. qd aut. in ij. respon. c. cum aut. & c. pastoralis. hoc ti. ¶ ¶ Sed dubium verit. an per p'sentationẽ scdã recedat a primo? & gl. j. in d. c. u. aut. dicit q' sic. sicut ille, q' plures p'ntuit p'curatores diuersis t'pibus. ff. de p'cu. si qs cum p'curatorio. s. vlti. & de p'cu. non in iustit. & hãc opi. etiã sequit Gof. in summa huius tit. in ij. col. in ver. sed si laicus. licet subdat: & tunc vñ arbitrio epi relinquendum, q's corũ alteri p'ferat. alle. d. c. u. aut. & sic vñ recedere a primo dicto. nã si relinquit arbitrio epi, q's ex duobus p'ntatis instituat, vñ facere vtrãq; p'sentationẽ tenere: qd si prima esset reuocata, nõ possit eps primũ eligere, & illũ instituire: qd institueret illum, quem p'onus nõ p'stauit, ex quo reuocauit, & sic p'reto p'ono institueret, & inst'õ esset nulla: iuxta c. decernimus. xvj. q. vij. & ibi notata, & sic licet Goff. videat seq. gl. tamẽ d' illã tenere videat, licet non respondeat ad p'riũ gl. ¶ ¶ Et idẽ qd dicit Gof. in sua summa huius tit. in s. in qbus. q' t'p' agrius loquit. Dicit enim clarẽ, q' per p'sentationẽ scdã non oĩno reuocãt prima p'sentatio: sed locus erit gratificationi. alle. in simili. ff. de relig. & sumpt. func. l. si. ff. de noua. l. Stichum. s. si decẽ. ff. de peculio. l. summa. ff. de positi. in l. ei. apud quem. ff. loca. l. si naue. in fi. & sic intellexit Hosti. scdã p'sentationẽ fieri accumulatiuẽ ad primã, & non priuatiuẽ: vt ibi per eum. ¶ ¶ Ioã. And. in d. c. cum aut. super gl. j. dicit patronum p'stantem fm nõ recedere a primo: sed accumulare. qd patet: qd primũ et instituit p'õr. & remittit se ad ea, q' dixit in reg. in re cõi. de reg. iur. lib. vj. in fi. q. ¶ ¶ Et idem sequit ibi Car. in fi. & in prin. ij. col. & Abb. ibidem in j. no. vbi colligit ex illo text. q' licet patronus laicus possit va-

riare, cũ p'sentat fm, accumulatiuẽ tñ p'õr hoc facere. nõ enim pot ex toto recedere a primo, & reddi r'õnẽ: de qua. s. q' q' a se esse esset, & possit p'onus in toto recedere a priori, nõ dare facultas epi instituendi, quẽ veller, & ista est cõis oĩum doctorũ, snã p'onom laicũ posse p'sentare plures: & sic variare et successive in p'ibus, accumulatiuẽ tamẽ, nõ aut in totũ a primo recedere: vt volũt supra scripti doc. & p'asertim Io. And. in re cõi. de reg. iur. li. vj. & summa directorij iuris. s. xxij. & s. xxxj. hoc ti. & Io. Cal. in p'lix. hoc ti. post medium. fol. 61. & Arch. in c. vnico. in ij. col. in ver. verum. hoc ti. lib. vj. & Abb. in d. c. qd aut. in ij. notab. in j. opp. & in c. cum p'pter. in ij. d'ctã. & in c. cum dilectus. in ij. nota. & in c. pastoralis. hoc ti. & in c. cum Bertoldus. in ij. opp. in ij. co. cum seq. de re iud. & in rub. de iud. in pen. col. & in c. quanto. in fi. ij. col. co. ti. summa angelica, in verbo. ius pa. in s. xvij. Gaye. in repe. c. fi. de elec. lib. vj. in fi. xlvj. & in fi. xliij. & in prin. ly. col. Fir ma in trac. de epi. in j. li. in iij. par. in xxvj. q. & ita voluit Phil. de Sarra. in d. c. cum autem. in j. no. & in cccxlvj. char. sup. gl. j. Pau. in hoc trac. in vj. part. in v. q. licet sit signata. vj. & in vij. viij. & in xi. q. licet in 30. videat tenere valere secundam p'sentationẽ, & non primã: licet re vera loquat, qñ prima p'sentatio nullo m'õ tenuit: voluit etiã supra scriptã p'cl. Roch. in hoc trac. in verbo. honorificũ in prin. ix. q. & per discursum per plures q'õnes, & idem tenet ois schola Canonistarum & legistarũ in hac materia loquentium. ¶ ¶ Recedo ad id, qd p'ximẽ dixi, fm p'sentatum debere institui, quãdo prima p'sentatio non tenuit, & ad hoc est tex. c. cum laici. hoc ti. vbi tenet scdõ loco p'sentatio facta: qd laici patroni non possunt p'cedere alicui ecclesias: nec illas ordinare sine epi. ita Paul. in d. q. 30. & ad id dicit facere id qd dicit tñ clericus patronus p'sentat inualidẽ, poterit postmodum p'sentare valide, cum inualida p'sentatio nõ p'asertit impedimentum: ex quo non sortit effectum. c. qd aut. hoc ti. ca. volnã. cl. ij. & c. congregato. de elec. ita Paul. vbi s. ¶ ¶ Hoc idem vult d. Roch. in d. verbo. honorificum. in ix. q. in ver. tertia suborif. questio. vbi cum p'clusisset patronum laicum p'sentatẽm coram non habente ius instituendi, posse iterum p'sentare coram habente ius instituendi: qd p'sentatio prima fuit nulla: & ideo nõ dicit variare. subdit Roch. idem dicas in patrono laico, q' nulliter primo p'stauit: qd poterit eum poenitere, & facere aliã p'sentationẽ legitimã: & sic in totum poterit recedere a primo: & hoc dicit p'bart arg. d. c. cum laici. per quem tex. ita dicit Abb. in ca. j. super gl. in verbo placere. in prin. de iudi. & hãc dicit esse vnã limitationẽ ad d. c. cum aut. vbi d' p'aronũ nõ posse in totũ recedere a prima p'sentatione. hoc et qd dixit Abb. in c. j. de iud. sup. gl. in verbo placere. dicunt simit' ibi Barb. & oes Mod. & hoc etiã nos diximus. s. in p'ono ecclesiastico nulliter primo p'sentante eũ posse scdõ p'sentare: & nõ dice f' variare in iij. art. cũ trib. seq. p'sentis. q. prin. ¶ ¶ Ex quib. dicerẽ vnũ nouum, qd puto verissimũ: nã sicut p'sentatio tñ nulla nõ cõputat' patrono ecclesiastico, adeo q' poterit scdõ loco p'sentare, & nõ dice f' variare, vt ibi diximus: ita nec cõputet' p'sentatio nulla p'ono laico, qñ nõ solũ possit ab illa recedere, & p'sentare fm: sed et data p' verã illa opinioẽ, q' est, qd p'onus laicus, licet possit vltra duos p'sentare: de qua dicimus. j. in xxij. se. ar. qd prima p'sentatio est nulla, scdã p'sentatio erit prima, & sic poterit postea variare, & tertio loco p'sentare: & ista tertia p'sentatio dicit scdã, q' accumulatiuẽ fieri debet: & hãc erit limitatio ad illã p'cl. data illa p' vera: licet re vera dicat scdã ipsa tertia p'sentatio: adeo q' adhuc effemus cũ p'clusiõ illa.

¶ Vigessimus secundus artic. vij. q. princip. ij. partis. ij. Libri.

- 1 Presentatio secunda an valeat, si patronus, secundo loco presentando non dixit cumulatiuẽ. & nu. 6.
- 2 Presumitur quisque velle quod iuris est.
- 3 Interpretatio in dubio facienda est, vt actus valeat potius, quam p'ceat.
- 4 Variare, verb. quomodo accipiendum.
- 5 Vacatio verẽ & proprie que dicitur.

**Et pro** Declaratione p'cedentis art. xxij. erit art. ¶ quid si patronus laicus p'sentat secundũ, nec d. car accumulãdo, an ista scdã p'sentatio valebit? Lap. in alle. lxxvij. fol. 29. in iij. col. sentit q' nõ: dicit enim q' qdã patroni q' primõ p'sentauerãt quendã d'fm Matthæum, & postea p'sentauerãt vnũ alterũ, nõ accumulãdo, sed variãdo, nihil fecerũt: & p'pterea p'sentatio nõ tenuit. ¶ ¶ Do. Roch. in d. verbo. honorificũ in xij. q. q'rit de isto art. & adducta d'cta alle. Lap. dicit se credere p'rimõ esse verius: q' quia patronus vel alius p'sentauit velle id, qd iuris est, alio nõ apparere. l. si duo. ff. de acqui. hare. quart. p' ista regu. alle. Bal. in l. p'acibus. circa. xv. col. C. de impube. facti. rex. & qd ibi no. in lex factõ. in prin. ff. de vulg. & pupil. & aliquid habet p' do. Alex. in l. haredes mei. s. cum ita. in vj. col. ff. ad trebel. & in l. Gallus. s. j. in j. fol. ff. de liber. & posthu. ergo patronus qñ simul p'sentat scdã vñ velle cumulare nõ aut in totũ a primo recedere.



cū non possit de iure, per tex. & ibi no. in c. cum aut. hoc ti. facit  
 3 reg. q. in dubio est faciēda interpretatio, vt potius valeat, q̄ pe  
 reat. c. Abbate. de verbo. signi. l. quotiēs. de reb. dub. ¶ Et subdit  
 Roc. posse dici Lap. non fuisse loquutum, quādo patronus sim  
 pliciter presentat, sed q̄ p̄ntat fm, & dicit se velle variare p̄  
 sentando quod etiam videtur bene notandum, secundum cum  
 ad infrigendas presentationes, & ad intellectum. d. c. cum autē.  
 quia patronus presentando secundum, debet exprimere se illud  
 facere accumulando, secundum Lap. vbi s. vel saltem simpliciter  
 presentat, non dicendo, q̄ id facit variādo: q̄a tūc in dubio  
 4 p̄sumeretur voluisse, q̄ iuris est, vt s. ipse Roc. dixit qui i hoc  
 ita residet. ¶ Sed tu aduerte Nam Roc. in eius verbis intelligit  
 variare patronum, cum in totum à primo recedit: & licet re ve  
 5 rariōtilla dicitur, quando in totum quis recedit ab vno,  
 & transit ad aliud, vt colligit ex dictis Dy. in reg. mutare. de reg.  
 iur. li. vj. tñ vt vidistis in prox. proce. arti. q̄n variatio in materia  
 nra capitur, quamuis patronus in totum non recedat à primo,  
 sed accumulatiue presentat secundum: & sic non bene p̄cedit  
 dictum Roc. q̄ si patronus dicat, volo variare, intelligitur rece  
 6 dere à primo. ¶ Vnde ego dico in hoc p̄cto, q̄ aut patronus  
 secundo presentans expressit se velle recedere à primo: vel per  
 alia signa demonstrauit se velle à prima recedere, & tūc aut fa  
 cit ex causa: quia peruenit ad eius notitiam primo presentati  
 non idoneum vel indignum, & tunc tenebit secunda presenta  
 tio, etiam non cumulatiua, & per quam expressē à prima sit re  
 cessum, quia ex causa hoc facit, imo hoc facere tenetur: iuxta  
 no. in c. cum vos. de of. ord. alias. n. p̄sser puniri, vt ibi, si p̄sen  
 tauit indignum scienter, si non idoneum, tenetur variare infra  
 tempus datum ad presentandum, alias deuoluitur prouiso ad  
 habentem instituire, vt latē diximus s. in j. par. huius ij. li. in x. q.  
 prin. in xiii. art. ¶ Si vero patronus secundo presentans expres  
 sit, vel aliter demonstrauit se velle recedere à primo, & non cu  
 mulatiue presentare: & tunc ista sua presentatio nihil nocebit  
 primo: sed illa non admitretur, tanquam non facta cumulatiue  
 & formiter: vt debet quia ita demum variatio permessa est p̄no  
 laico, si accumulatiue presentat, non autem si velit recedere  
 à prima: vt in p̄ce. art. conclusimus, & in casu p̄iudicat se  
 cundo presentato, & ita vere fuit in casu all. Lap. si eius thema  
 bene consideretur. ¶ Aut vero patronus laicus solum p̄sen  
 tauit, & non dixit priuatiue, nec accumulatiue, sed simpliciter p̄  
 sentauit, nec alias apparet se voluisse à prima presentatione re  
 cedere, & p̄sumendum est ac tenendum illū presentasse, nō  
 priuatiue, sed cumulatiue: put ius sibi p̄mittit, p̄ rōnē do. Roch.  
 7 q̄a quilibet p̄sumit velle id quod iuris, est quam reg. pulchrē  
 firmamus s. in j. par. j. li. in ix. q. princ. in iij. motiuo partis affir  
 matiue: in prima materia beneficiorum de sacerdote in sacer  
 dote: & per illam aliam regu. vt actus magis valeat quam pe  
 reat. Et pro hoc faciunt ea, quæ diximus in d. j. par. j. li. in ij. q. p̄i.  
 in iij. art. de fundante ecclesiam, & nihil dicente: & sic ius pa. si  
 bi non reseruat, & quod nihilominus dicitur ius pa. acquisisse  
 q̄a sic disponit ius, vt ædificans ecclesiam: acquirat ius pa. c. no.  
 bis. hoc ti. & ita est tenēdū. Si vero presentauit p̄sona verba ip̄i  
 catiua: puta, p̄nto talē, ēr, dicit exp̄sē cumulatiue p̄ntasse & bñ.

¶ Vigefimustertius art. vij. q. prin. ij. partis. ij. Libri.

- 1 Variare an patronus possit totiens, quotiens voluerit.
- 2 Locutio pluralis duorum numero contenta est.
- 3 Odiosa, restringenda.
- 4 Alter, & aliud, distinctiones quomodo sunt accipiendæ. & nu. i. i.
- 5 Patronus laicus an plures presentare possit vna vice, & secunda vice.
- 6 Variandi potestas, habet ansum machinandi dolum & fraudem.
- 7 Compromissarius non potest prorogare, nisi semel data sibi potestate progredi.
- 8 Variatio & accumulatio, damnoſa.
- 9 Opinio communis non est attendenda, quando iure non nititur.
- 10 Variare est, cum quis se non firmat in vno.
- 11 Presentare promittens totiens quotiens, quomodo id sit accipiendum.
- 12 Episcopus an possit exigere charitativum subsidium supra bis vel ter.
- 13 Quotiens, verb. quot vices importet.
- 14 Doctores qui consilium pro vna parte, licet variare, & mutare consilium, si vi  
 det veritatem in oppositum.

**Merito** Modo videamus, si an p̄onus laic⁹ possit varia  
 re toties, quoties voluerit, an vero non possit vl  
 tra duos p̄ntare. Io. cal. i. q. xv. an laicus. fol. lxij. hoc ti. q̄rit, an lai  
 cus possit successiue vltra duos accumulare. & dicit q̄ nō: q̄a li  
 cet iura dicāt laicū p̄ntū posse plures accumulare, debet intelli  
 2 gi de duobus, q̄ q̄a pluralis locutio, duorū numero est q̄tēta. de  
 3 reg. iur. pluralis cū cōcor. Mouetur sc̄do, q̄a talis variatio est  
 odiosa, ideo restringēda. de reg. iur. odia. li. vj. ad hoc optimo de  
 p̄bēdis is cui. eo. li. ¶ Tertio, infinitas est vitāda c. cū i multis.

de. refer. li. vj. Sed sic possit variare toties quoties inducere inf  
 nitas, quod nō est dicēdū. ¶ Quarto dicit, si videant iura de hoc  
 loquētia, clare istud innuūt, nā c. q̄d aut. dicit postmodum alū  
 4 de, sed melius p̄bat ille tex. sc̄dæ me. q̄ quia secundum Grāma  
 ticos alter de duobus, alius de pluribus. Ideo pondera illū text.  
 ibi: an primo clerico ecclesiam perente debeat postea remoue  
 ri, vel posterior priori p̄ferri, & sic clare loquitur de duobus.  
 cū dilectus. hoc ti. hoc p̄bat ibi nō prim⁹, sed sc̄d⁹, ius est affecu  
 tus. c. pastoralis. p̄bat ibi, ac fm istituit. c. cū aut. hoc p̄bat ibi: a  
 liū æque idoneū, iunctis verbis, ibi, q̄s eorū alteri p̄feratur. ex  
 q̄a oibus apparet apertē hmōi variatiōē fieri posse successiue  
 de duobus, & nō de pluribus. ¶ Et per hoc dicit responderi ad  
 id, q̄d no. in cle. plures. s. si. super verbo, plures. hoc ti. in eandē  
 enim q̄n simul plures q̄ duo p̄ntant, vt vnus ex eis per episcopū  
 eligat, vt ibi in tex. & idem ēr q̄n duæ p̄ntationes successiue fa  
 ctæ fuerūt, & sic intelligere gl. ibi sequēs sup verbo, p̄ntare. & si  
 bñ inspiciat, idē est, dicit ip̄e, in effectu illo casu, sicut dictū est s.  
 q̄a sit p̄ntatio, vt vnus eligatur: sed vltra duas nō possit fieri ter  
 tia, per dicta. s. ¶ Et demū dicit nō obstare istud reputari nouū,  
 cū alius doctor hoc nō dixerit, q̄a nec ēr reperit aliquē p̄riū di  
 xisse: & ideo hoc putat de iure verissimum. ¶ Ex vltimis dictis  
 Cal. nota puchrū intellectu ad d. cle. plures. s. si. vt p̄onus laicus  
 5 possit p̄ntare plures vna vice, & sc̄da vice sed nō tertia vice. &  
 hæc certē videt sentire ibi gloss. i verbo, p̄ntare. relata ad verbū,  
 plures. in illo tex. s. si. appositū, nā cum gl. super illo verbo, plu  
 res expoluerit illud verbū, plures quotcunque voluerit, gl. se  
 quēs i verbo p̄ntare, dicat, simul vel successiue, erit sc̄d⁹ tex., &  
 ip̄arū duarū gl. vt quotcūq; plures voluerit possit p̄onus p̄nta  
 re simul: & quotcūq; successiue, hoc est sc̄do loco, & sic vt pos  
 sit bis p̄ntare plures, dūmodo vnus eligat instituedus q̄ qdē in  
 tellectus, licet ex ip̄is gl. colligat, nunq̄ tñ fuit coelestis, nisi q̄a  
 sic p̄cipit ex verbis Cald. q̄ mihi mētē aperuerūt, & hoc ex illis  
 gl. p̄cepi. ¶ Et sic duo specialia induxit ille tex. s. si. nō solum, vt  
 plures possint p̄ntare vnico actu, & hoc est primū speciale, sed  
 ēr post q̄ fuerūt p̄ntari plures primo actu, possint p̄ntari plures  
 secundo actu cum hoc: n̄ vnus eligatur ab institutē: & sic ille  
 tex. iuncta gl. in verbo, p̄ntare p̄bat bis posse variari, & nō tertio  
 loco, iuxta declarationē Cal. licet in vtroque p̄ntatione plures  
 p̄ntet, & certē hoc est nouū. Roc. in hoc tra. in d. verbo, honorific  
 in. in x. q. fortificat dicta Cal. & pro illa reg. pluralis loquū  
 tio. all. ēr. l. vbi numerus. ff. de testi. ¶ Et q̄ variatio sit odiosa, de  
 6 mōstrat: q̄a vbi datur p̄ntas variādi, datur occasio machinandi  
 dolum & fraudē, fm Gem. in d. c. cū in multis. de refer. lib. vj. per  
 illum tex. quib. addere poteris id, qd d̄r, variatiōē esse iniquita  
 tem. C. de reb. cred. l. si quis iusiurā. & ideo tanquam odiosa res  
 stringēda. Postea ipse Roch. adducit reg. quæ habet q̄ vbi licita  
 est variatio, nō permittit, nisi semel. Ita decidit Bald. in aut. in vj.  
 col. C. ne fil. p̄ p̄re. all. d. l. si quis iusiuran. C. de reb. cred. & istam  
 reg. etiam commemorat Alex. in l. i. ex toto. s. ff. de leg. j. vbi  
 auctoritates allegat, ergo vt bñ p̄bare: q̄ vbi q̄s p̄ntat vnū:  
 alterū possit, & sic fm p̄ntare, & p̄ cōsequēs nō, nisi semel varia  
 re. ¶ Sc̄do adducit reg. l. boues. s. sermone. ff. de verb. sig. vbi sim  
 piex sermo verificat in prima vice, hinc dicitur q̄ securitas vē  
 dendi data bānito, intelligit pro prima vice. Ita decidit Bar. in l. j.  
 ff. ad leg. lul. maic. quē referunt & sequuntur Ab. & do. Fely. a  
 7 autoritates allegat in c. ij. de treu. & pace. Facit etiam bene in  
 proposito nostro: q̄ quia si est data potestas arbitrio in comprom  
 misso de progando terminū cōpromissi, & nō est dictū semel,  
 vel pluries, intelligit de prima & vnica progatione. Ita decidit  
 Spe. in ti. de arb. s. excipit. ver. sed qd si fuerit actū. all. d. l. boues.  
 s. hoc sermone. & ita ēr dicit Bal. in c. fi. in x. col. ibi dubitatur su  
 per de cōsuetudine. & in c. olim. de refer. in l. si vt pponis. l. j. q̄o  
 & quādo iudex. all. in. in c. veniens. de iure iur. quam decisionē  
 & plurimas alias ad propositum dictę reg. accumulato do. Fely.  
 in d. c. ij. de treu. & pace. vbi oīno est videndum. ¶ Et sic videtur  
 dicit Roc. p̄dictā cōclu. Cal. esse corroboratā bonis fundamē  
 tis: & se repetisse eā tenere do. Fely. in c. oēs. col. ij. circa mediū.  
 j. dist. & cōsummatissimū doc. do. And. basig. sibi patrem obser  
 uandum auditorem Rote apostolicę dignissimū, in c. quāto. de  
 iud. Dicit postea Roc. q̄riā opi. videri p̄bare tex. in d. cle. plures.  
 cōiungendo gl. in verbo, plures. & gl. in verbo, p̄ntare. dicit eū  
 gl. in verbo, plures, in d. s. si. licitū esse p̄no p̄ntare quotcūq;  
 voluerit: & gl. sequēs dicit, simul, vel successiue, ergo ista decisio  
 videtur clara ad p̄bandū p̄onus posse successiue p̄ntare tot  
 quot voluerit & cū illis gl. transeunt do. Card. & alij. ¶ Tamen  
 Cald. in d. cōf. respōdet ad illā gl. vt intelligat, dum dicit, quotcū  
 que, quādo p̄onus simul p̄ntat, nō aut referat ad aliū casum  
 quē successiue p̄ntat, tñ ista rñ. dicit Roc. destruat & violat ip̄as  
 gl. ¶ Eadem etiā opi. q̄ liceat sepe variare accumulatiue, vt te  
 nere Abb. prout dicit Roc. se pōderasse discutendo verba sua  
 in d. c.

# Cæsar Lambertinus Episcop.

in d.c. qnato. in ij. col. de iud. dū dicit, hinc est, q̄ p̄sonus laicus p̄t v̄nare alium p̄nando: & ex pluribus p̄ntatis, p̄t ep̄s instituire fin vel tertiu, ergo sentit Ab p̄ntati posse nedū secundū, sed et tertiu. ¶ Eadem et opi dicit Roch. v̄f expressē tenere do. Car. in c. pastoralis. in fi. hōcti. vbi dicit: q̄ si p̄sonus p̄sentauit duos, q̄n nullus eorū esset institutus, poterit p̄sentare tertiu, per illū tex. qui tamen nihil p̄bat. Et idē et p̄supponit ibi do. Anto. de bu. in fi. qui dicit eadem verba. ¶ Pro eadem opi. facit fm Roc. q̄a v̄tile erit ecclesie, quāto plures p̄sentabunt, ex quo facilius erit ep̄o ex pluribus eligere vnū idoneū, q̄ si essent pau ci p̄sentati. vt de se patet. ¶ Vterius Roc. respōdet ad motiua p̄na, dicit. n. q̄ tenēdo istā opi. possēt respōderi ad arg. dum d̄f, varietatē esse restringēdā, nec p̄mittēdā plusquā semel. q̄a in terminis nostris non potest dici propriē varietas, sed potius accumulatio per no. in c. cū autem hoc ti. ¶ Demum ¶ Roch. voluit mantellum & dicit se credere opi. Cald. primo loco relatā esse ī p̄ncto iuris veriorē, p̄t fundamenta. s̄ adducta, & etiam q̄a sapit magnā æquitatē, nā vt dictū est si liceret s̄pe accumulare vel variare, possēt procedi in infinitū, vt induceretur magna cōfusio: & si respondeatur ad vnum fundamentum, quod vrget in contrarium, cetera facilius recipiunt solutionem. ¶ Fundamentum ergo vrgens est illud de d. cle. plures. cum gl. ad quod potest responderi diuersam rationem, reformare pactum. l. interpositas. C. de transa. dicemus ergo. d. tex. debere intelligi, vt dicit Cal. in d. conf. in casu, quādo fieret p̄sentatio de pluribus, & ratio sit diuersitatis: quia quādo plures simul p̄sentantur, non arguitur varietas in patrono p̄sentante. ¶ Præterea vnus p̄sentatus non potest conqueri p̄sentationem alterius sibi p̄iudicare, cum oēs simul fuerint p̄sentati, cum ergo militet diuersa rō in dictis casibus non est aliquo modo dicēdum iurisdictionem voluisse esse eandem iuris dispositionem: ar. l. illud. cū vulg. ff. ad leg. aquil. v̄n firma v̄f cōclusio Cal. ¶ Ad aliud fundamētū, q̄d vnile esset ecclesie & c. r̄idēf satis esse vnū ex p̄ntatis fore idoneū, nec p̄sideratur, idoneiorem reperiri: vt dicit gl. cōiter approbata in c. ij. hoc ti. & in c. ij. de of. custo. & latē dixim⁹ s̄. in j. par. hui⁹ ij. li. in x. q. prin. in ij. art. ¶ Præterea at tēto isto fundamētō, sequeret̄ et p̄sonū eccl̄asticū posse variare. q̄d tñ est falsum. d. c. aū aut. ¶ Ad auctoritates s̄. allegatas r̄idēf illis nō esse credēdū ex quo nō sunt roborate aliquo iure, vt rōne, vt dicit Bal. l. i. resp̄ publica. C. ex qb. cau. maio. & et gl. ni hil allegati nō est credēdū, nec cōis opinio esset attēdēda, q̄n iure nō p̄baret: pur decidit do. Ant. cuius dictū ibi extollit Ab. alia allegando in c. tua nos. de vsur. & idem dicit lo. an. & ibi alij referunt, & sequuntur in c. j. de consti. ¶ Sed tu respōde melius dictas auctoritates doc. illa verba non dixisse dicendo hunc art. sed aliud propositū vnum transcurrēdo: & ideo magis credendum est doctōri, hoc decidendo: sed Card. ibi loquitur de tertio non ab vno p̄sentato, sed respectu duorum litigantiū, vt ibi patet, ¶ Videamus primo, an alia dicta do. Roc. p̄cedant, & p̄sertim responsiones date ad motiua Cal. & p̄sertim ad aliud motiuū variationē esse restringēdā: respondit. n. hanc nostrā nō posse dici verā varietatē, sed esse potius accumulationē: & ideo nō restringēdā: dico. n. hāc responsionem nō p̄cedere: nā oēs doc. de hac materia loquentes, quos allegauimus s̄. in j. & xxj. p̄cc. art. loquunt de ista variatione accumulatiua, q̄a alias ista variatio nō admittit: vt in p̄ximis duobus p̄ced. art. d̄f: & tñ dicūt eā improbatā, quāuis accumulatiue fiat, & certē odiosa, q̄a ex ea oriūtur lites, vt videmus in c. pastoralis. hoc ti. ¶ Ad illud etiā, q̄d dicit dum vult assignare rōnem diuersitatis inter casum tex. cle. plures. s̄. fi. & casum cōsiliij Cal. dicit rationē diuersitatis esse q̄a q̄n plures simul p̄ntant, vt in casu. d. s̄. fi. nō arguit varietas in 10 p̄sono p̄ntante, sicut q̄n successiue plures p̄sentant finā salua pace, q̄a in vtroq; casu d̄f varietas ista, de qua nos tractamus: q̄a variare est, cū q̄s se nō firmat in vno, vt latē diximus s̄. in ij. q. prin. huius par. in vij. art. vbi ex hoc cōclusimus. d. s̄. fi. non habere locū in p̄sono eccl̄astico, nisi obseruaret illā formā ad cautelam in certo casu, vt ibi diximus. ¶ Alia ratio diuersitatis per Roc. cōsiderata, q̄ in casu. d. cle. vnus p̄ntatus nō p̄t cōqueri p̄ntationem alterius sibi p̄iudicare, cū oēs simul fuerint p̄ntati q̄d nō est, si successiue p̄ntant: certē hāc est bona rō. Cui ad d̄i p̄t alia diuersitatis ratio: nā in casu cle. plures. ex quo remittitur electio h̄nti instituitur, vt ille instituat, quē ipse elegerit, non habebit considerari: an patronus malitiosē variauerit, & an instituens, malitiosē vnum instituit, & alium dimisit: quia hoc p̄sideratur, quādo successiue fierent p̄sentationes, & iudicij optionis esse debet secundum Deum, & rationem quē omnia cessant in casu. d. cle. quia electionem, quam ibi facit h̄nti instituire illam, facit ex voluntate p̄sentatiū, non ex sui officij auctoritate: & ideo eligit quem voluerit ex ipsis idoneū: & non

consideratur aliqua eius malitia, quia eque principaliter fuerūt isti plures p̄ntati, & istā diuersitatem in p̄dictis casibus sentit gl. in d. verbo p̄sentare in d. s̄. fi. Et ideo si verus est intellectus, quē s̄. dedimus post Cald. ad dictas gl. d. s̄. fi. in verbo, plures, & in verb. p̄ntare. vt patronus possit bis p̄sentare, & qualibet vice plures, & instituat eligendus ab habente instituire, dicerē in illo casu militare rationem, vt si nullus ex primis pluribus p̄sentatis per episcopum eligeretur, & malitiosē institueretur aliquis ex pluribus secundo loco p̄sentatis, possent agere contra episcopum primi p̄ntati ex malitia: iuxta no. in d. c. pastoralis. Et ideo voluit Cal. in d. suo conf. non posse fieri tertiam p̄sentationem de pluribus, qui idem esset ac si successiue fieret de vno pro qualibet vice. ¶ Retenta igitur opi. Cal. dico eam etiam tenuisse Ab. in c. cum vos. super gl. ij. & in c. j. in vj. col. de iud. & ibi Barb. in xxxvij. col. licet p̄dicti loquantur, p̄supponēdo. d. conclu. Sed do. me. Corfec. ibi in fi. iij. char. dicit expressē p̄sonum laicum non posse variare, & cumulare vltra duos per d. cōsiliij. Cal. & dicit hanc conclu. tenuisse in lectu. Bellenze. tunc Ro. 11 re summum auditorem in c. nobis. hoc ti. in lectu. ¶ & p̄deret dictionem alter in iuribus p̄allegatis appositam, quē intelligitur de duabus secundum Bal. in l. ancille. de fur. & hanc etiam opi. tenet ipse do. me. Corfe. in d. c. quanto. in fi. ij. char. de iud. dicendo Ab. ibi fuisse loquutum de tertio inaduerter: & ideo tenendum esse conf. Cald. cuius opi. confirmat: quia promittēs p̄sentare aliquem totiens, quotiens, intelligitur de duabus vicibus. vt per Alex. & doc. in l. n. in prin. ff. de damno infec. & Bal. in c. sua. de app. & Car. in c. suo. de constitu. & ibi per do. suum Barb. & do. Fely. & idem do. me. Corfe. hunc art. tractat in suo p̄erto. ad Abb. in verbo, variatio. in versu. variare licet possit. vbi adducit fundamenta Cald. ¶ Et respondet ad id, quod dicit Ab. in c. bonæ. de postu. præla. vt loquitur in casu postulationis, & non p̄sentationis, & loquitur, quādo nullum ius est acquisitum p̄sentato, saltem ad rem. c. cum Bertoldus. de re iud. & dicit iuxta conf. Cal. se consuluisse in facto Ferrarie & obtinuisse. ¶ Et hanc opi. etiam videtur sentire Aurel. bellē. in trac. de chari 13 tatiuo subsidio. in q. xxij. dum quærit, an episcopus a subditis suis possit semel, vel pluries exigere charitatum subsidium, & dicit, quod sic, sed an possit exigere vltra bis, vel ter, remittit se ad no. per Bald. in l. si duo. per illum tex. ff. de arbi. & l. j. C. de his. quę p̄cena nomi. & per Ang. in l. orationes. ff. de feriis. & in l. si finita. in prin. ff. de damno infec. & per Arch. in c. nunc vero. 14 ix. q. iij. ponens quot vices importat verbum, quotiens: vnde cum se remittat ad p̄dicta iura tenet bis posse peti, & nō vltra, & sic cum opi. Cal. ¶ Et ita alias in facto ego cōsului in quadam causa vigilien. deuoluta per remediū appellationis ad Archiepiscopalem curiam Tranen. vbi vnus patronus p̄sentatur: secundo alterum: tertio alium: & ego dixi tertiam p̄sentationem non esse in consideratione, alter vero patronus p̄sentauerat vnum: secundo alterum: tertio rediit ad primum p̄sentatum, & iterum illum p̄sentauit, & ego dixi istam tertiam p̄sentationem non esse in consideratione: quia per duas p̄sentationes functus erat officio suo, quia bis poterat p̄sentari, & non vltra, per d. conf. Cal. & functo officio, loqui non poterat, per ea, quę nō. per doc. in c. publicato. de cle. licet aliqui aduocati dixissent primo p̄sentatum esse instituendum, ex quo p̄sentando illum denuo patronus videbatur recessisse a sedo: & ego dicebā duo: primum quod proximē dixi, hanc tertiam p̄sentationem vltra secundam non esse in consideratione, fm, q̄ si bene esset in consideratione, sicut per secundam p̄sentationem non recedit à prima, sed accumulatiue fit ad illam, vt diximus in p̄ce. xxj. art. Ita per tertiam p̄sentationem nō recedit ad scda, & sic in infinitū, si permitteret in infinitū p̄ntare, & nō hūc casum: q̄a nō tacitū p̄ superiores scribētes, & iuxta cōmēū fuit iudicatum ī dicta curia, & ipsa sn̄a Romę p̄firmata. ¶ Propter q̄ et as eisdē curiē ī facto p̄sului, ī quadā cā Andri. p̄ remediū appellationis s̄nt deuoluta ad dictā archiep̄alē sedē, nā q̄dā p̄soni seruauerāt sibi ī limine fundatiōis capellā de p̄sentū ordinarij, & capl. posse mutare capellanos: dixi hic fieri nō posse: nisi semel post primā p̄ntationē, vt euitet̄ infinitas, q̄ p̄. posui s̄. ij. par. j. li. ix. q. pri. ij. ar. vbi tractauit an prima p̄ditio teneret: & argumētat⁹ sum ad partes, & conclusi, q̄ sic: vt ī r̄s̄idē ad primum motiuū partis p̄rie p̄st̄ixi illā cōclusionē: vt intelligatur p̄sonos posse mutare capellanos semel post primā p̄ntationē, q̄ fieret b̄nficio vacatē, adducēdo aliqua dicta faciētia p̄ hoc: & p̄serti dictū Cal. id. p̄. xvi. Adde et p̄dictis de ista variatōe, q̄ nō admittat, nisi semel, ea q̄ dicit do. me. Iason l. i. edita. ī fi. iij. col. & ī p̄. iij. v. no. C. de edēdo. vbi hoc colligit ex illo tex. & dicit pulchrū dictum 15 p̄licitum esse doctōri, q̄ p̄suluit p̄ vna parte, variare & mutare cōsiliū, si videat veritatē in oppositū, fm Bald. in l. si. s̄. sed cum ad fin.

ad fi. C. de fur. & in c. in ceteris. in vlt. col. de cōf. vbi do. Fely. & Ange. in l. Labeo. ad fi. ff. de ferul. ruffi. prædi. vbi tñ monet nos ab hoc esse cauendum, tanq̄ ab igne, ppter malignitatē linguarū, nō in bonā partē, sed potius in falſitatē trahentiū. q̄ variationē limitat ipſe do. mens nō eſſe admittēdā: niſi ſemel, vt ibi p̄ eum. ¶ Reperi tñ do. Gay. in repe. c. fi. de ele. li. vj. in prin. xlvij. col. expreſſe dicentē p̄ſonum poſſe p̄ntare primū, ſm, & tertium, per no. in cle. ij. in gl. ij. circa fi. hoc ti. & per doc. in c. paſtoralis ſimilit̄ hoc ti. ¶ Sed certē miror de Gay. q̄o pro dicto ſuo allegauerit no. in cle. plures. per gl. ij. q̄ licet illa gl. ſit ſituata ſup verbo, plures &c. & exponat illud verbum, quocūq; nō loquit̄ de pluribus p̄ntatis, ſed de pluribus hæredibus relictiſ ab vno p̄ſo. no. nam illa gl. ij. declarat verbū, plures, poſitū in prin. illius cle. ſi vero dixiſſet de gl. in verbo, plures. quæ eſt ſita ſup verbo, plures exiſtēte in ſ. ſi. ibi aliquid dixiſſet: licet ſ. ad ipſas gl. ſatis ſit reſponſum: tñ ipſe ſall. no. in glo. ij. & ſic in verbo, plures, principij tex. imo ipſemet Gay. ibidem in xxiiij. colū. poſt princ. intellexit no. in d. cle. plures. Iſ. ſi. & illius gl. de præſentatione, quæ fiet de pluribus ſimul, vt epiſ alterum illorū admittat: & ſic tenet cū ſolutione. ſ. p̄ Cal. & ſequaces data ad d. cle. ſ. fi. vt verē ille tex. loquit̄. ¶ Nec ē ob. in c. paſtoralis. per doc. allegata per ipſum Gay. pbant, cū nec tex. ibi vt ſ. diximus, nec doc. ibi loquantur de pluribus præſentatis vltra duos, & ſic dictum Gay. cum non probetur per iura, quæ allegat, nō procedit. ¶ Reperi ē poſtea Pau. de cita. in hoc tra. in vj. par. in ſ. xi. q. loquente de patrono p̄ntante tertium, & ſic vt voluiſſe p̄ſonos poſſe variare, & p̄ntare vltra duos, ſed re vera ita non loquit̄ Pau. ſed ille tertius, erit ſc̄d̄s p̄ntatus, loquit̄. n. qñ p̄ſoni diuiferunt vota ſua: & queſlibet pars iſtorū p̄ntauit ſuū, & litigātib⁹ illis vna pars iſtorū p̄ntauit tertiu: ille. n. tertiu⁹ erit ſc̄d̄s illi parti, q̄ eū p̄ntauit, licet dicat̄ tertiu⁹ reſpectu duorū p̄ntatorū ad duab⁹ partib⁹, de quo dicit̄ i ſeq. ar. remiſſiue tñ: & ſic dictū Pau. nō obſtat. ¶ Et ſi reperies aliquos doc. præſupponētēs tertiu⁹ p̄ntatū, inaduerterent fuerit loquuti, non conſiderantes importantiam huius artic. pro quo habemus tot doc. principaliter de eo loquentes, & illū decidētēs vltra Cal. q̄ eſt magne autoritatis Ab. & Barb. forſan incidēt̄ loquentes, habemus Bellen. And. Baſ. relatum à Roch. do. Fely. & do. Corſet. oēs quatuor Rote auditores digniſſimos, & modo do. Roc. ita pulchrē hunc artic. diſcutiēt̄, & cum Cal. concludentem, certē à tantorum patrum autoritatibus non diſcederem in conſulendo & iudicando: ideo, & tu ita conclude.

¶ Vigefimusquartus art. vij. q. prin. ij. par. ij. Libri.

1 *Variare an liceat lite pendente inter præſentatos.*  
**Et ideo** Vigefimoquarto loco quæritur de quotidiano art. pone. patroni præſentant duos, vnus Petrum: alter Ioannem inter ipſos p̄ntantes oriſ. lis: q̄ vnus quiſque præſentat ſe potius eſſe inſtituēdū & alteri præferendū: dubitat̄ an hoc caſu licita ſit variatio: iuxta. d. c. cū aut. Et ſic art. eſt ſan lite pendente inter p̄ſentatos ſit locus variationi. Iſtū arti. ponit & latē examinat do. Roc. in d. trac. in verbo, honorificū. in xxiiij. q. ex quo illum habui in factō. Sed nos de eo ſatis diximus ſ. in j. par. huius li. in vj. q. prin. in xij. art. vbi ti. arti. eſt. an c. j. vt lit. pend. li. vj. habeat locum etiam in præſentationibus. vbi ille artic. melius cecidit, ad ibi dicta me remitto: q̄ ibi ſatis abundanter fuimus, omnia dicta Roc. diſcutiendo.

¶ Vigefimusquintus art. vij. q. prin. ij. partis. ij. Libri.

1 *Inſtituere habens, an & quando habeat electionem inſtituendi, quem voluerit. & m. 5.*  
2 *Si quis præſentatur ab habente ius præſentandi, & eſt idoneus, & non admittitur à prælato, & ideo patronus variat, tenebit inſtitutio ordinarij, & ager contra eum.*  
3 *Episcopus gratificari poteſt alteri ex præſentatis.*  
5 *Patronus quomodo puniri debeat, ſi variando præſentauit alterum, vel æque idoneum, vel minus idoneum, & an teneatur primo præſentato.*  
**Et ſic** Condeſcendo ad xxv. art. in variatione laici accumulatue facta, vt ſ. ſan habēs inſtituere, habebit optionē inſtituēdi eū, q̄ ſibi videbit̄. Et text. vt apertus q̄ ſic, in d. c. cū aut. dū dicit, q̄ eorū alteri i præſentat̄, iudicio epiſ cretimus relinquet̄. Et ideo gl. in verbo, iudicio, colligit ex illo tex. eſſe locū gratificationi all. ſimile. in nau. in ſ. ff. loca. & c. de cauſis. de of. deleg. cū alijs vt ibi per ea: poſtea in p̄rium all. eundem tex. in ſi. qui vult potiorē in tpe. eſſe potiorē in iure: & ideo ſoluit, vt potior in tpe. prius admittat̄: ſed cū dubitat̄ q̄ ſit prior, ſit locus gratificationi, maxime cū vtrique ſubueniri nō pōt. ¶ Inn. vero in d. c. cum aut. diſtinguit, q̄ aur epiſ nō fuit vſus aliqua malitia, nec reſuauit primū præſentatum: & ſic variatio p̄ceſſit ex ve

ra mēte p̄ſoni, & habebit optionē, & poterit eligere vtrū eorū velit: aur primū reſuauit malitioſe epiſ, & ideo p̄ſonus variat̄ & tūc ſi epiſ inſtituit ſm data idoneitate ēt primū, peccat: & puni tur: q̄a debet puidere primo: iuxta no. in c. paſtoralis. & ſic iudicium epiſi dat ius, licet ipſe peccet & puniat: ita ibi In. ¶ Hof. vero exponit verbū, iudicio, ſubaudiēdo rōnis, nō affectu volūtat̄is, ar. c. graue. j. reſpō. de p̄b. qd̄ dicit eſſe verū, ſi poenā voluerit euitare, ſed ſi ipſam incurrere velit, aīa ſua in manica ſua: excepta tñ poena canonica, q̄ incurreret, iuxta. d. c. paſtoralis. ſi. Subdit tñ, q̄ ſi diceſanus repulit primū, male meritū iure. & merito hoc facit, ex quo publica egeſtate laborare debet, ſf. de po. bonafides, & ſic ſm inſtituet, & nō puniet, quinimo & p̄ſono intelligit̄ ḡſam facere: nā ex quo minus idoneū p̄ntauit epiſ, iure nō poſſe eccleſiā ordinare. ¶ Quod tñ re vera in laico p̄ntante nō idoneum nō p̄cedit: q̄a poterit p̄ntare alterū: imo poſſet p̄ntare alterū: ēt ſi primus p̄ntatus eſſet indignus, & ignoranter illum præſentauerit. Nō ergo priuā illa vice iure p̄ntandi p̄ſono reſutare ſine poena, demū Hof. recitat dicta glo. & cū ea tranſit. Io. An. aut̄ ſuper gl. j. d. c. cum autē. reſert dicta Hof. circa poenitētiā patroni: & ita ſimpliciter tranſit. Hof. tñ in ſua ſumma huius ti. in ij. col. cōcludit in materia, q̄ ſigs p̄ntatur ab hñce ius p̄ntandi, & eſt idoneus, & non admittit̄ à prælato, & ideo p̄ſonus variat, tenebit inſtitutio ordinarij, & ager̄ eū ſi vero nō vſus eſt malitia, pure habebit ius gratificādi: quē ſequit̄ Hof. ibidē in ſ. in quib. in ij. & iij. col. Do. Car. ſuperueniēs in d. c. cū aut. in ij. op. po. reſert dicta In. & Hof. & ex eis colligit eſſe notādum, q̄ ex duobus p̄ntatis p̄t epiſ alteri gratificare, & ideo in iij. op. reſert gl. ij. ibi: & dicit minus ſufficiēter ſoluiffe p̄ria: & remittit̄ ſed ad no. in c. cōſuluit, de of. deleg. & tranſit ad q̄ōnē de frumēto onerato in nau. de qua ego nō ipeo. ¶ Do. Ab. quē ibi ſequit̄ Philiſ. de ſarra. iſtū ſup. d. gl. ij. tenet locū eſſe gratificationi: & ſolum tranſit ad ſequētē art. Sed vltra gl. quærit̄ de art. nro. formādo illū, qñ p̄ſoni variat̄ in pari numero: vt puta q̄ vnus p̄ntat vnū, & alter aliū, nūquid epiſ habeat optionē inſtituēdi, quē velit: de quo erimus tractaturi. j. in iij. par. in v. q. prin. in j. art. & per totū vbi tractabat̄ tota materia gratificationis. ¶ Cōcludē igitur, quo ad art. noſtrum hos caſus: q̄ ſi p̄ſonus p̄ntauit vnū, & p̄ ordinariū nō fuit admittus, ſed alter per eū inſtitutus, q̄ inſtitutio erit nulla, per c. decernimus xvj. q. vij. & per Hof. i. d. ſua ſumma huius ti. in ij. col. ¶ Sc̄d̄s erit caſus, qñ p̄ſonus p̄ntauit vnū, & epiſ illū reſuauit tanq̄ nō idoneū, vel i dignū, & nō punietur, ſed hñficiū faciet p̄ſono: & ideo p̄ſonus p̄ntabit alterū, ſi ſcienter nō p̄ntauit indignū: vt pximē diximus, & iſto caſu epiſ non habebit optionem aliquā: q̄a oīno tenebitur inſtituere ſm idoneū. Et ita loquitur Gay. in repe. c. fi. de ele. li. vj. poſt prin. v. col. i ver. ſed ſi p̄ſonus: & vide. j. in xxvij. ſeq. art. in ver. ſm caput. & in hoc caſu dicerē p̄ſonū nō admitti ad vltiorē variationem: q̄a bis p̄ntauit, vt diximus i xxiiij. præce. art. nec inuabitur ex eo: q̄a diceret primam nō tenuiſſe, per ea, q̄ diximus ſ. in fi. xxj. p̄ce. art. q̄a ibi dicta inrelliguntur, qñ prima p̄ntatio fuiſſet nulla: q̄a nō p̄ſectē facta i exēplis ibi poſitis: & nō qñ fuit primo p̄ſectē facta: ſed nō tener ex aliqua cā, vt in caſu nro. ¶ Terciu⁹ ſit caſus, qñ p̄ſonus p̄ntauit vnū, & epiſ illū malitioſe nō admittit: cū idoneus eſſet, illū reſuauit, vt admiſſionē, & inſtitutionē, p̄caſtinādo, quē p̄caſtinatio fuit cā variationis, & ſic p̄ntatiōis alterius, & epiſcopus habebit optionem, ſed inſtituendo ſecundum, punietur in vtroque foro. ſ. conſcientiæ & canonico, conſcientiæ, quæ offender animam ſuam: & Deum habebit vltorem: canonico, quia tenebitur primo providere: iuxta. c. paſtoralis. hoc ti. tu. & ita vult Inno. & Hoſti. in d. c. cum autem. quem omnes ibi ſequuntur hoc tit. & hoc caſu non peccabit patronus, ſed inſtituens. ¶ Quartus erit caſus quando cauſa variationis nō fuit epiſcopus, ſed mera voluntas patroni volentis vt iure ſuo ſci licet variare: & tunc ſine dubio epiſcopus habebit optionem, & eligat alterum ipſum, non punietur in foro canonico. Et ita procedat text. in dicto caput. cum autem. an vero punietur in foro conſcientiæ, ſi non elegerit idoneiorem, ſed ſolum idoneū, dicitur in proxi. ſeq. arti. ¶ Sed dixerem eſſe puniendum in foro conſcientiæ patronum, qui idoneum præſentauit, variando præſentando alterum æque idoneum, vel minus idoneū: quia omnino præiudicat iuribus primi p̄ſentati, vt diximus ſ. in xxiiij. præce. art. referendo dicta Roc. cum ponit rationes diuerſitatis inter caſum cle. plures, & caſum conſ. Cal. dum dicit in caſu illi⁹ cle. cum plures ſimul præſentantur, vnū iſtorū non poſſe cōqueri p̄ſentationem alterius ſibi præiudicare, ex quo oēs ſimul fuerūt p̄ntati: ergo ſi diuerſis temporibus fuerūt p̄ntati poterit primo

# Cæsar Lambertinus Episcopus

primo pñtat<sup>o</sup> idoneus de pñono scdo loco pñtate q̄queri, non in foro canonico, q̄ hoc nō reperit expressum, p hoc gl. si. i. in c. si. hoc ti. lmo reperit expressum pñnum multoties idoneitas prim<sup>o</sup>: & tñ variatio pmittit pñono: sed in foro poli, & sic cōsciētia, dicitur pñonū variantē sine cā teneri primo pñtato idoneo: q̄ sibi pñdicat in honore, & in utilitate, nisi scdo loco pñsentatus esset idoneior: q̄ tūc nō p̄liceret: sed satisfaceret suæ cōsciētia, & istud licet expressē nō dicat, tñ sentire vñ Phi. de farr. in d. c. cū aut. sup. gl. j. dū pōderat peccatū variātis. Et pro hoc ēt facit, q̄ diximus s. in j. par. huius ii. li. in iij. q. prin. in xj. art. de pñono procuratore alterius pñoni nō valere pñtare diuersos, sed debere vna & eadem cōsciētia duci ad pñtrandam noīe alterius, quē p̄prio noīe pñsentauit, nisi aliud à mandante habuisset in mandatis, quanto magis hoc debet esse in seipso, qui pōt ex dispositione iuris duos pñsentare, non debere transire ad alium idoneum: sed non ita vt primus: nec etiam & æque idoneum, licet possit ad idoneiorem. Nota hæc vltima, quia noua, pulchra, & vera.

¶ Vigesima sextus art. vij. q. prin. ij. partis. ij. Libri.

- 1 ¶ Instituere habenti an cōpetat optio instituendi idoneum, quando comparatus est idoneior. & nu. 7.
- 2 Iudicium, verb. sapit discretionem & arbitrium boni viri. & nu. 3.
- 4 In beneficiis conferendis senior est p̄ferendus.
- 5 P̄sentari vel eligi an debeat idoneus ab eligētibz vel patronis, si idoneior reperitur.
- 6 Institui debet idoneior de duobz p̄sentatis, altero existente idoneo, altero idoneiore.
- 8 Appellare potest idoneior, si non instituitur.
- 9 Aequē, dicitur, quid importet.

**Videndum** Est igitur. xxvj. loco, ex quo. s. tractauimus in proximè præce. art. an in variatione patroni laici hñs institui, habeat optionē & p̄clusum quod sic.

- 1 qd si scdo pñtat<sup>o</sup> est idoneior primo, vñ ecōtra, tñ nūquid ep̄s vel alter hñs instituere habeat optionē instituēdi idoneū, licet cōp̄sentatus sit idoneior. Ab. in d. c. cū aut. mouet hæc q̄onē: & dicit lo. An. sentire q̄ sic, ex quo in tex. c. cū aut. nō pōderat excessus idoneitatis, sed satis est vtrūque esse idoneū: ipse tñ Ab. putat oppositum esse verū, per. c. si qui maioribus iuuat meritis & vñ rex. in c. iij. hoc ti. & fm Abb. satis facit tex. p hac opti. in d. c. cum aut. cū pōderat fm pñtatum esse æque idoneū cū primo secus ergo, si fuisset maius idone<sup>o</sup>, & per hoc putat Ab. q̄ si magis idoneus post erogaret, possit appellare: q̄ ibi hoc cōmittit iudicio ep̄i & sic sibi tanq̄ bono viro: nā verbū iudiciū, sapit discretionem & arbitriū boni viri, per ea quæ leg. & no. in c. ij. de corpo. vitia. & in l. fidei cōmissa. §. quāquā. ff. de leg. iij. ¶ Roc. in hoc trac. in verbo, honorificū. in xv. q. querit de hoc art. & dicit ipsum esse valde dubitabile, & Hoc lo. An. do. Ant. & Car. in d. c. cū aut. tenet ep̄m posse optare idoneū: q̄ nō est cōsiderāndus excessus idoneitatis, sed satis est, vtrūq; esse idoneū, & allegat alia iura, q̄ loquunt in illa difficultate, an pñonus saluet eius cōsciētiam, si potuerit pñtare idoneiorē: adducit et id, qd dicit gl. in c. si plures, xvj. q. vij. q̄ dicit, pñonis discordātibz, & meritis æqualibus, ep̄m facere grām, cui voluerit. ¶ Et certe hoc motiū est q̄ eos, nā p̄supponit in eo merita esse æqualia. ¶ Postea allegat pro p̄ria parte, & iater reliqua, p rex. mouetur in d. c. cū aut. dum ibi dñ. pñonum pñtasse scdā vice æque idoneū: ergo vñ inuenire aī fore dicēdū, si esset magis idoneus. ¶ Præterea ille rex. dicit q̄ vbi duo successiue sunt pñtati, est in iudicio ep̄i instituere quem velit, sed verbū, iudiciū, sapit discretionē & arbitriū boni viri, l. fidei. §. quāquā. ff. de leg. iij. cū simi. sed bonus vir admitteret idoneiorem igitur &c. ¶ Adducit et do. Car. referentem Pau. de cleaza. in cle. plures. §. si. in j. q. hoc tit. dicentem ista verba, vota vbi sunt paria, distinguēda erūt merita, aliās locus erit gratificationi quasi dicat in alternatiua, vel vbi merita distinguunt nō pñt: q̄ etiā essent paria, tūc locus esset gratificationi, aliās expressē sentit attendenda fore merita: & sic excessum idoneitatis. Et q̄ ista sit eius intentio, patet ex iure p̄eū all. l. c. pen. de resc. l. i. vj. ¶ Et hoc idē clariū tenuit do. Car. in d. cle. plures. in prin. in iij. col. vbi dicit, q̄ si duo pñoni pñtant duos, admittit idoneior si autem sunt æqualiter idonei, locus erit gratificationi. all. no. in c. j. hoc ti. quā opti. ēt tenet ibi clarē lo. de imo. ¶ Et dicit Roc. ibi hæc opti. oib<sup>z</sup> t̄ cōsideratis, et sibi placere: q̄ fundamenta p ea adducta, fortissime stringūt, maxime tex. in c. iij. hoc ti. qui tex. re vera nō loquit in op̄ionib<sup>z</sup> hñs in instituere, sed in electione pñtatiū. Facit et Roc. p hac parte fundamentū. Nā fm Ab. & alios in d. c. cū aut. vbi iura nō sunt paria, non est loc<sup>o</sup> gratificationi. & p̄barur in illo tex. in si. sed q̄n q̄s est idoneior altero, clarē apparet inter eos nō esse paritatē: ergo nō erit hoc ca-

su locus gratificationi. ¶ Cōprobat etiā cōclusionem istam, q̄ dicit do. And. Barb. in cōf. suo. xxij. in vlt. col. in i. v. p̄ p̄n. in beneficiis cōferendis est p̄ferendus senior. adducit et Bald. in cōf. clxv. ordinatio testamenti. in si. in iij. vol. ¶ Et dicit Roch. in im. opi. sapere maximā æquitatē, & p̄ferre, tñ pcedere in foro cōsciētia, quia ille vulnerat cōsciētiam suam, qui potest eligere idoneiorem. & elegit idoneū. all. Fed. in cōf. xcv. iuper dubitationum art. in prin. & Ant. de burr. & Ab. in d. c. cōstitutis. de ap. pel. & Ab. in d. c. iij. hoc ti. q̄ qd dixerit Phil. fran. in d. c. constitutis. & subdit Roc. hæc mihi videtur veritas. ¶ Postea limitat suā conclusionem, nisi idoneus esset p̄sentandus à pluribus vocibus, quæ limitatio non tangit art. nostrum. ¶ Secundo limitat, nisi idoneus esset pauper, vel egenus, quia esset p̄ferendus idoneiori, nō pauperi, in simplici beneficio. alleg. Hof. in c. tuam. de æta. & quali. quem ibi refert & sequitur Ant. de Bu. in ij. column. ¶ Postea Roch. responderet ad rex. qui allegatur in contrario, & p̄ferretur ad c. monasterium. xvj. q. vij. vbi habetur sufficere p̄sentatum non esse malum: nam responderet Roch. illum tex. debere intelligi, quando alias melior nō est oblatas, & hanc solutionem dicit reperisse traditam per quosdam relatos. Iper gl. in d. c. licet. vij. q. j. quamuis ipse teneat contrarium. ¶ Responderet & aliter, q̄ quando aliquis habet facere p̄sentationē suā cit p̄sentare idoneum, quia absurdum esset dicere perquirere totum mundum, vt inueniret meliorem, & ita procedat. d. cap. monasterium. sed quando episcopo sunt p̄sentati duo, quorum alter est idoneior, cessat dictum absurdum, & instituendo idoneo repulso idoneiore, facit iniuriam ipsi idoneiori, qui etiā habebat ex p̄sentatione ius petendi institutionem, quæ ratio cessat, vbi quis nondum est p̄sentatus, & hæc solutionē dicit esse rationabilem, & solitam, vt de se patet. ¶ Et comprobari, q̄ hoc vltimo casu episcopus est iudex inter ipsos duos super hoc contententes, sed quis eorum potius admitti & institui debeat: ergo iustitiam ministrare debet, alter non diceretur iudex c. forus. de verbo. sign. sed profecto iustitiam non ministraret: si repelleret idoneiorem admissio idoneo, data paritate in ceteris & ita residet ibi do. Roch. ¶ Et hunc art. tractat Phil. de farr. in in d. c. cum autem. super gl. ij. char. cccxlvij. qui dicit Butr. in d. c. cum autem. tenere opinionem non habere optionē, apparende de idoneiore, nisi stante æqualitate, vel idoneitate: & tenuisse lo. An. in sol. quæstionis in reg. in re cōi. de reg. iur. l. vj. & Bened. caprā post Ab. in d. c. cum aut. ideo dicit Phil. idoneiorem posse appellare, prout etiā vult ibi Ab. & sic concludit ibi Phil. idoneiorem esse instituendum, & non habere locū optionem. ¶ Tu aduerte hanc materiam nos amplissimè tractasse. s. in j. par. huius ij. li. in xj. q. prin. quærendo ibi si patroni poterunt p̄sentare digniorem vel idoneiorem: an salua cōsciētia p̄sentabunt dignum, & idoneum: & an teneat eorum electio vel p̄sentatio: & ibi quasi adduximus omnia hic dicta: sed hic pro clara intelligentia diuersifica casus. tñ nā si nos loquimur de eligētibz vel p̄sentantibus, si reperiant idoneiorem: an possint eligere vel p̄sentare idoneum, & quid in foro poli: & quid in foro canonico, & hic sit primus casus, & de eo dic. vt ad futuritatē diximus in d. j. par. huius ij. li. in x. q. prin. in iij. art. ¶ Secūdo erit casus, q̄n duo sunt p̄sentati à duobz patronis, vel à duobz partibus patronorum, quia vna pars p̄sentabit vnum: altera alterum: & lis est inter instituēdos, quia vnus dicit se iurari pluribus meritis, & maiori idoneitate: alter ecōtra: & sic de aliis qualitatibus: q̄ suffragia sunt æqualia: & tūc nunq̄ est locus gratificationi, quando vnus excedit aliquē in aliquo, nisi in omnibus, & per omnia essent æquales, & sic tenebitur p̄habens instituere, idoneiorem instituere, quia alias iniqua esset eius sententia, & ab ea possit appellari, & de hoc casu loquitur Ab. in d. c. cum aut. vltra gl. de qua nos erimus dicturi i pluribus art. j. in iij. par. in v. q. prin. in illis art. & sic in hoc casu in vtroq; foro hñs instituere, tenebit optare idoneiorē: & nec iste est casus noster. Tertius est casus, q̄n pñon<sup>o</sup> variaret, & duos cumulatiue pñtaret: & vt diximus in p̄. p̄ce. art. habens instituere, habet optionem, & hic est casus noster, & q̄rit, an debeat optare idoneiorē, vñ sufficere optare idoneū. ¶ Et hic casus est diuers<sup>o</sup> à primo: q̄a electio res seu pñtates nō hñt strictā optionē, quæ ex talib<sup>z</sup> optet, sed solū tenent eligere vñ pñtare idoneū, & ideo alia sit ibi distinctio, hic aut optio habet fieri p iudicē, ex duob<sup>z</sup> pñtatis, q̄ est magis stricta ipsi iudicis regulari iudicio relicta: vt i pximo p̄car. diximus. Differt et hic tertius casus à scdo: q̄a in scdo casu pñtati ab hñtibz æqualia iura solū litigāt sup iporū meritis, & alterius iporū platiōe, vñ iudex fm merita cōi iudicare debet, & nō relinquit ei<sup>o</sup> iudicio, i casu vero nostro relinquit iudicio ep̄i, & sic iste est diuersus casus. ¶ Et i isto casu est aduertēdū, nā aut facta variatione per pñonū ex sua mera voluntate sine aliqua culpa ep̄i: & ep̄s statū optauit, & instituit idoneū p̄missio idoneiore, & licet



& licet possit teneri, imo teneat i foro p̄sciētia, si sciebat alterū idoneiorem, tamē in foro canonico nō tenebit: & eius institutio oīno p̄cedet. Aut facta p̄dicta variatōe idoneior dicit se idoneiorē, & hoc p̄bare voluit, seu p̄bauit, & nihilominus ep̄s optauit alterū idoneū, & illū instituit: & sine dubio tenebit i foro cōsciētia, sed institutio p̄cedet, & imputat idoneiori, q̄ nō appellauit, iuxta no. i. c. pastoralis. hoc ti. ¶ Aut vero facta variatōe p̄dicta idoneior ante iustitūonē allegauit idoneiorē, & obtulit se p̄bauit, seu p̄bauit: & ne ad iustitūonē p̄cedat, appellauit, & tūc tenebit iustitūonē: tenebit ordinariū idoneiorē instituire, fm Ab. i. d. c. cū autem. p. no. i. d. c. pastoralis. hoc ti. & ita p̄cedat conclusio do. Roc. q̄ licet fir amplior, q̄ cōcludit ep̄m debere optare idoneiorē, & nihil dicit de appellatōe, & sic videt iustitūonē nō p̄cedere, n̄ iustitūo reuocat p̄ viā attētati: licet Ros. libellus suis relatus ad do. i. d. c. pastoralis dicit iustitūonē p̄cedere, sed ep̄m tenet p̄uidere idoneiori: arg. d. c. pastoralis. Sed hoc facit c. p̄stitutis. de app. a. s. n. qd̄ p̄deser̄ conclusio. s. facta ep̄m teneri optare idoneiorē, si nō teneat instituire ē idoneiorē, qd̄ ē p̄deser̄ appellatio iustitūonē, q̄ licet nō op̄erē p̄ p̄sonū volētē variare, vt diximus s. in ij. p̄c. art. operat̄ n̄ iustitūonē: vt i. d. c. pastoralis. no. vt dicemus j. i. p̄x. seq. q. prin. i. xvj. art. & in ver. si. huic. Et si diceret, operabit̄ nō i foro p̄sciētia, quo ad exp̄sas, hoc nō est dubiū cū in laioribus m̄erminis. I. duobus p̄cedentibus m̄erminis iā ep̄s teneat i foro p̄sciētia, optādo idoneū, & p̄mittēdo idoneiorē. Tanto magis cū tex. d. c. aūt. hāc optiōne reliquit iudicio ipsius ep̄i, qd̄ debet esse regulatū iuxta arbitriū boni viri: vt ibi dicit Ab. & qlibet bon⁹ vir idoneiorē eligeret, maxumē q̄ saluaret eius p̄sciētia, q̄ si nō saluasset, nō diceret bonus vir: & p̄dicta oīa bñ p̄bant ex his, q̄ dixim⁹ i. d. j. par. huius ij. li. in x. q. prin. i. ij. arti. Et adde, qd̄ dicit Gay. i. rep. c. si. de ele. li. vj. post prin. lv. col. qd̄ ceteris paribus ep̄s debet pot⁹ primū q̄ fm instituire. all. c. cū aūt. & c. pastoralis. hoc ti. possit tamē ep̄s absq; malitia, fm eū, omittēre primū, & fm instituire. all. Io. An. in d. c. pastoralis. in ij. col. & Ab. & Car. in d. c. cū aūt. & in d. c. pastoralis. ¶ Adde et̄ qd̄ dicit Firma. i. tra. de ep̄o. ij. par. iij. li. i. xlix. q. in ix. col. i. ver. cxxxij. recipiēdo ep̄m recipiēdo fm p̄statū p̄ p̄ono eccl̄ie v̄laltans primo omīso hoc facere disp̄satiue. all. c. cū aūt. & cap. pastoralis. hoc ti. & Spe. in ti. de disp̄satiōib⁹. s. nūc de ep̄onū. ver. cxxxvj. & disp̄satiō cū cā debet esse: alias, n. dissipatiō d̄ fm Bern. quē refert Ab. in c. q. intm̄. de p̄rab. ¶ Et qd̄ idoneior possit appellare, ponit Ab. in c. cū aūt. in ver. itē dubitat. hoc tit. quē sequitur Pau. de cita. in hoc tra. in vj. par. in vj. q. quidē Paul. in xij. q. post prin. vij. col. q̄ iura dātā optiōne ep̄o. sc. qd̄ aūt. cū aūt. & pastoralis. si bene illa cōsiderent̄, & eorū gl. dāt ep̄o optiōne, q̄ p̄sentati oēs sunt idonei: & ideo subdit nō debere nec posse instituire indignū: imo si primus esset dignus, & sc̄d̄s dignior, teneat digniorē instituire: & sic nō habebit eligere, quē velit. alle. Ab. p̄ illū tex. in c. pastoralis. hoc ti. vbi dāt electio, si sc̄do loco p̄sentatus est æque idoneus, sicut primus: ergo si nō est æque idoneus, nō deberet habere electiōne. adducit & multa alia p̄ hac conclusio, quæ s. retulimus. & dicit nō obstare expositionem Io. An. in c. qd̄ aūt. post gl. ibi, q̄ vult esse locū gratificatiōi, quā do oīa sunt paria: sed vbi vnus est idoneior altero, tūc debet ipsum instituire: & expositio Io. An. ibi vult, qd̄ ibi verbū nō intelligi in quātitate bonitatis, sed in eadem qualitate, & sic sufficere nō esse malū, per ca. iij. hoc ti. nā dicit ipse Imo. fillud verbū æque significat paritatem & æqualitatem bonitatis in omnib⁹, q̄ de natura verbi, æque, est partibus æqualitatem distribuere, vt si dicam primus, & filij fratris mei æque hæredes, nā tm̄ habebit primus solū, quātū oēs filij fratris. l. interdū. ff. de hære. insti. s. sed si vsque. instituit. quib. modis. in fi. & aliqua alia ibi dicit, quæ iam dicta fuerunt. s. in d. j. par. huius ij. li. in x. q. prin. iij. art. ideo circa reliqua ad ibi dicta est recurrendum, licet re vera Paul. in xij. q. multa dicat ad aliud propositum: quia principalis eius quæstio est, de qua in seq. artic. ¶ Prædictis adde Phili. decimum in consil. cxxix. diuino & c. & pro tenui. in princ. ij. col. volentem, quod quamuis idoneior sit instituendus hoc procedit ante factum: sed post factum. i. institutione sequuta, tenebit de idoneo, non obstante quod alter fuerit idoneior.

¶ Vigesimo septimus art. vij. q. prin. ij. part. ij. Libri.

- 1 **P**atronus si presentauit vnum idoneum, & postea variavit, nec presentauit idoneum, quid iuris.
- 2 Patronus licet possit variare accumulando, non tamen potest primo presentato ins quæstum ex tali presentatione auferre.
- 3 Patronus non puniatur presentando accumulatiue indignum.
- 4 Institui debet primus idoneus presentatus ex duobus, altero idoneo, altero vero non accumulatiue presentatis.
- 5 Episcopus non habet optionem instituendi indignum ex duobus accumulatiue

presentatis, altero indigno.

**Et sic** Ex præmissis sequitur. xxvij. art. quid si p̄onus presentauit vnum idoneum, postea variat, & non presentat idoneum, an puniatur, ita qd̄ possit ipse ep̄iscop⁹ p̄uidere eccl̄ie de altero postpositis ambobus presentatis, an vero debeat primū idoneū instituire, vel poterit quē velit de duobus presentatis instituire: iuxta. c. qd̄ aūt. & c. cū aūt. hoc tit. Pau. de cita. q̄rit de hoc in hoc tra. in vj. par. in xij. q. & dicit p̄sonū nō priuari iure presentandi, p̄ talē secūdā presentatiōne factā de indigno, eo q̄ iā fecerat debitiū suū, presentādo dignū quē ep̄s teneat, instituire, si nō habet qd̄ sibi opponi possit, c. pastoralis. hoc ti. alias p̄t presentatū ep̄m molestare: iuxta. d. c. pastoralis. & c. decernimus xvj. q. vj. & gl. in c. monasterium. xvj. q. vij. & sic non poterit ep̄s eccl̄ie de alio p̄uidere, q̄ de presentato. d. c. decernimus. Itē licet p̄onus ponit variare accumulando: nō p̄t tamē primo presentato ius q̄siū ex tali presentatione auferre. c. cū Bertoldus. de re iud. Et subdit se credere hoc casū ep̄m nō h̄re optiōne, vt possit instituire quæ velit de istis presentatis a p̄ono, q̄n̄ p̄statū alter est oīno indignus. Itē ad ep̄m spectat p̄uidere, vt eccl̄ia dignis cōmittat: vt dixit imperator in s. fin. aut. vt cle. q. recedūt. colla. vj. Ideo videm⁹ indignos ep̄m reicere possit, vt rota die obseruat, vt est gl. in d. c. monasterium. xvj. q. vij. ergo nō deberet ep̄s habere electiōne: vt possit hūc indignū instituire: imo si primus esset dignus, & sc̄d̄s dignior, teneat digniorē instituire, & nō possit alterū optare: & sic transit ad dubiū p̄ximū p̄c. art. ¶ Tu aduerte circa prædicta: nā hic art. habet plura capita. Et primū est, si p̄onus presentauit dignū, & postea indignū, an puniatur: & hoc caput est maioris importatiōe: q̄ certē videt̄ dicēdū q̄ sic, q̄ a iniuriat eccl̄ie, iuxta no. i. c. cū vos. de of. ord. si sciēt̄ hoc fecit vt ibi: tamē ego cōcluderē cū Pau. q̄ nō puniatur, ex quo iā presentauerat dignū, & sic cōsummauerat actū eius, & funct⁹ erat suo officio: iuxta no. p̄ doc. in c. publicatio. de ele. & iam a primo nō recessit: q̄ accumulatiue presentauit fm: vt no. in d. c. cū aūt. hoc ti. quādo aūt a principio presentauit dignū, cessant ista: & ideo puniatur nā primo presentat⁹, presentat⁹ p̄cise, donec alter accumulatiue p̄ntetur, sc̄d̄s vero nō: q̄ ep̄iscop⁹ haberet optare quē velit, & sic relinquitur suo iudicio. d. c. cum aūt. & vltra prædicta, q̄ talis presentat⁹ indignū in variatione puniatur ista p̄ena, vt ē idoneus primo presentatus nō admittatur, nō reperitur i iure expressum: & ideo nō dicēdū p̄ gl. si. fi. c. si. hoc ti. Imo hic puniret presentatus idone⁹ q̄ nō peccauit: & ideo nō dicēdū. ¶ Secundum caput est: an debeat institui iste primus presentatus idoneus, v̄l alter tertius, & ex supra scriptis patet nō esse institūendū aliū tertium. sed ipsum primū idoneū: q̄ stāte p̄sentatiōe p̄oni ep̄s nō p̄t alterū instituire, p̄ d. c. decernimus. & no. in d. c. monasterium. xvj. q. vij. ¶ Tertium est caput hui⁹ art. an hoc casu ep̄iscop⁹ habeat optiōne institūendi primū idoneū, vel fm nō idoneū: & hoc q̄rere est r̄diculū, cū nunq̄ nō idoneus v̄l indignus institui possit: & ideo dicēdū, vt diximus s. in xxv. p̄c. art. in ij. casu hūc nō idoneū esse repellendū ab ep̄iscop⁹, & institūendū alterū idoneū, sicut ibi diximus, ec̄tra primū nō idoneū esse repellendū, & institūendū fm idoneū, cū militet eadē rō in vtroq; casu. Pro cōplem̄to huius materiæ, esset nūc vidēdū, quō puniatur ep̄iscop⁹ malitiosus nō institūens presentatū, & an teneat eius institutiō, & qd̄ si presentatus appellauit: & plura alia, q̄ p̄ doc. ponūt i. d. c. pastoralis. tamen hic non est locus suus, sed ea iponemus j. in hac parte in seq. q. prin. in suis art. cum tractabimus de institutione, quæ fit per ordinariū i p̄repto patrono, vel contra, seu prater voluntatem patroni: & sic ibi melius cadet vide ibi.

**Collige** Ex omnib⁹ dictis in ista. vij. q. prin. & eius xxxvij. art. duas conclusiones. Prima est, patronus clericos postquam vnū presentatū nō posse variare, & alterū presentare, q̄ eccl̄ie iustitias phibita est variatio, & ideo primæ presentatiōi stare debent, vt diximus latē s. in j. art. ¶ Declara istā primā conclusio. vt intelligatur de patrono eccl̄ie iustitias, q̄ est p̄sona eccl̄ie, vt variare nō possit, sicut si esset p̄onus rō ne p̄fimonij, q̄ bene variare possit, vt laicus, vt diximus post prin. j. art. in ver. & intellige de eccl̄ie iustitias. & versus si. in ver. sed difficultas remanet. ¶ Amplia primo conclu. primam, vt patronus eccl̄ie iustitias non possit variare, intantum procedere: quod non solum non poterit presentare plures successiue variando: nec etiam simul vnico cōtextu, vt instituat eligendos ab ep̄iscop⁹, iuxta tex. cle. plures. s. si. hoc ti. nam etiam hoc modo presentare non poterunt, quia ille tex. non habebit locum in eis, vt diximus s. in vij. arti. ¶ Amplia secundo. d. j. conclu. intantum procedere, quod non solum patronus eccl̄ie iustitias non poterit variare, sed nec etiam eius procurator seu cessionarius, vt diximus s. in xij. art. ¶ Amplia tertio. d. primam conclu. intantum p̄cedere, qd̄ si etiam patronus eccl̄ie iustitias habet ius p̄cise cū

# Cæsar Lambertinus Episcopus

laico, & laicus ex semestre acquirit ex mixtura ad pñtādū, eccle-  
siasticus nō acquirat pñtādū variādū, vt diximus. §. in xij. art. ¶ Li-  
mita primo. d. primā cōclu. vt pñonus ecclesiasticus nō possit va-  
riare pcedere in pñtatione & electione: secus in postulatione &  
nominatione. q̄ variare poterit, vt diximus. §. in ij. art. vbi posui-  
mus pulchrā rōnem diuersitatis. ¶ Limita. d. primā cōclu. pñonū  
laicū nō posse pñtare, pcedere facta prima pñtatione perfecta,  
secus, si facta nō perfecta: puta absente pñtato, vel pñte, & ad  
huc nō cōsentiente vel facta absente instituere hñte, vel facta p  
instrumentum seu literas nōdū instituere habēti vna cū pñen-  
tādo oblatū vel oblata: q̄ poterit iterum pñtare: vt diximus  
§. in iij. art. ¶ Limita tertio. d. primā cōclu. pñonus ecclesiasticū  
nō posse pñtare pcedere, nisi ipsi pñoni pcessissent per viam  
scrutinij, q̄ adhuc scrutinio publicato poterit alterū pñtare,  
vt diximus §. in iij. art. ¶ Limita quarto. d. primā cōclu. pcedere  
si pñtatio esset facta corā habēte instituere: q̄ nō possent eccle-  
siastici alterū pñtare, Sed si esset facta corā nō habēte instituere  
possent iterū corā hñte instituere, vt diximus §. in v. art. ¶ Limi-  
ta quinto. d. primā cōclu. pcedere, qñ prima pñtatio tenuit, sed  
si prima fuit nulla, puta q̄ vnus de collegio pñsentauit singu-  
lariter, poterit postea pñsentare cū collegio vniuersaliter, & re-  
nebit pñtatio, vt diximus §. in vj. art. ¶ Limita sexto. d. cōclu.  
pcedere, si prima pñsentatio fuit pfecta, vt §. sed si pñonus ec-  
clesiasticus dixerit, volo pñsentare, vel dixit, ep̄o pñsento vobis  
ad talē ecclesiā, & nō dixit, quē, vel dixit, quē, & nō ad q̄ eccle-  
siā, vel nō dixit, cui, vel dixit pñsento Titū sine cognomine: nam  
poterit iterū pñtare nō obstat: q̄ iste viderent facta, q̄ nō p-  
cedat, vt pcludat viā pñono pñtādū formiter: sed solū pcederet,  
si vterius nō pñsentaret, ne fieret deuolutio ad ep̄m, vt diximus  
§. in vij. art. ¶ Limita septimo. d. primā cōclu. pcedere, vt pñonus  
ecclesiasticus nō possit variare: tñ si variare nō poterat, variavit, & alterū p-  
sentauit, & postea prima pñtatio cessat, per legitimā renūtiatio-  
nē pñtati: recōualidat variatio & sic aliqñ variare patronū ec-  
clesiasticū, est cautela: vt diximus §. i. x. art. ¶ Extēde hāc limi. intā  
tū pcedere, q̄ in casu limitatiōis pcederis intm̄ recōualidat p-  
sentatio pñoni ecclesiastici variātis, q̄ sequuta institutione ten-  
ner, & nō poterit ēā ep̄s ipse venire, nec expectās apostolicus  
vt diximus §. in xj. art. ¶ Limita nono. d. primā cōclu. pcedere  
fm̄ pñonū ecclesiasticū pñtare nō posse, nisi primo pcessisset ec-  
clesiam, vel si elegisset pñtandū, q̄ nō obstatibus pñdatis actib⁹  
poterit postea ēt pñonus ecclesiasticus iterū pñtare, vt diximus  
§. in xij. art. ¶ Restringe hāc limi. pcedere, nisi pñonus ecclesia-  
sticus corā hñte instituere dixisset, eligo talē ad talē ecclesiam, ab-  
solue, sine additiōe pñsentant. q̄ tūc esset vera pñtatio & nō  
poterit iterū pñtare & variare, vt diximus in d. xij. art. Declara  
suprascripta oīa, q̄ si ecclesiasticus & laicus pñoni hñt in cōi ius  
pa. & primo pñsentatū vnū: & postea laicus variavit, & pñsentauit  
alterū, debet institui primo pñsentatus, q̄ habet voces vtrius-  
que: pñsentans per variationem aut̄ habet solū vocē variātis, &  
sic nō habet oēs voces. vt diximus in d. xij. art. ¶ Scda est cōclu-  
sio, pñonū laicū siue clericū rōne pñmonij, postq̄ pñsentauit vnū  
poterit variare, & pñsentare alterum, q̄ laicis permīssa est vari-  
atio, & nō phibita, vt ecclesiasticis, vt diximus §. i. j. art. ¶ Amplia  
primo. d. secundā cōclu. pñonū laicū posse variare, pcedere; & si  
pm̄iserit alicui aliq̄ pñtare, nō obstat pm̄issione, poterit nō  
illū, sed alterū pñtare, & ēt variare: & tāto magis, si hoc pm̄isit  
pñtādū, si ipsum pñtare: q̄ hęc vltima est simoniaca pm̄issio: vt  
diximus §. in xv. art. ¶ Amplia ij. d. cōclu. intm̄ pcedere: q̄ sicut  
p̄t variare pñonus laicus principalis, ita poterit & variare eius p-  
curator: vt diximus §. in xvij. art. ¶ Extēde hāc ampl. pcedere ēt  
in cōpromissario, distinguēdo tñ, vt ibi diximus in d. xvij. art. De-  
clara hāc ampli. q̄ quis possit pñtare pcurator vel cōpromissari-  
us, tñ in pcuratore poterit variare dñs, in cōpromissario vero  
nō, nisi re integra, vt diximus in d. xvij. art. ¶ Amplia tertio. d. se-  
cūdā cōclu. vt etiam patronus laicus ex priuilegio papæ varia-  
re possit, q̄ quis i reliquis censeatur ecclesiasticus, vt diximus §. in  
xvij. art. ¶ Amplia quarto. d. secundam cōclu. pcedere, etiam si  
ius pa. spectaret ad collegiū seu vniuersitatem laicorū: nā pote-  
rit etiam variare, sicut particularis laicus, vt diximus §. in xix. art.  
¶ Restringe hāc ampli. pcedere, quando in secunda pñsen-  
tatione omnes de collegio cōcurrunt, (nemine discrepate, q̄  
alias vno discrepate, nō possit fieri secūda pñtatio in iudiciū  
primi pñtati, & actus facti per maiore partē ipsorū: vt diximus  
in d. xix. art. & in loco ibi remisso. ¶ Restringe hāc restr. proce-  
dere, nisi collegiū vellet variare ex causa, q̄ primo pñsentatus  
erat non idoneus vel indignus, quia tunc potest variare maior  
pars collegij, vt diximus in d. xix. art. & in loco ibi remisso. ¶ Am-

plia quinto. d. secundam cōclu. pcedere, etiam si ius pa. esset  
commune inter laicum & patronum ecclesiasticum, quia licet  
patronus ecclesiasticus variare non possit, & ex tali mixtura lai-  
cus habeat semestre ad pñsentandum, tamen non obstat mi-  
xtura maioris digni poterit variare, vt diximus §. in xij. art. ¶ Am-  
plia sexto. d. cōclu. intantum pcedere, quod si bene primo  
loco pñsentatus appellaret contra laicum patronum, ne secū-  
do loco pñsentaret, & variaret, adhuc variare poterit: vt dixi-  
mus §. in xx. art. ¶ Amplia septimo. d. ij. cōclu. intantum proce-  
dere, q̄ patronus laicus poterit variare vnico contextu plures  
simul pñsentando, & etiam diuersis & successiuis temporibus  
vt diximus §. in xxj. art. ¶ Amplia octauo. d. secundam cōclu. pa-  
tronum laicum posse variare intantum pcedere, q̄ si primo  
pñsentauit idoneum postea pñsentauit non idoneum, vel in-  
dignum, non punietur illa vice iure pñsentati: vt etiā idoneus  
primo pñsentatus non instituitur, nec aliqua poena, sed ille in-  
stituetur: vt diximus §. in xxvij. & vlt. art. ¶ Limita modo primo  
d. secundam cōclu. vt patronus laicus variare possit, & alterū  
pñsentare, nisi iurauerit non pñsentare alterū, q̄ pñsentatū,  
vel pñsentandū, vel nō variare, q̄ cū habeat actū facere corā  
superiore, non poterit venire contra iuramentū: ne per superio-  
rem admittetur, & sic cessauit variatio: vt diximus §. in xvj. art.  
¶ Restringe hanc limi. pcedere, quando iurauerit pñsentatū  
non reuocare, vel variare, vt §. sed si iurauit non reuocare pro-  
curatorem constitutum ad pñsentandum, bene illum reuoca-  
re poterit, & ipse pñsentare: quia reuocatio in qua committit  
periculum, non fit coram superiore: vt diximus §. in xvj. art. & in  
loco ibi remisso. ¶ Limita secundo. d. secundam cōclu. proce-  
dere, nisi appareret quem esse patronum non ex constructione  
fundatione: vel dotatione, sed casu quo posset: laicus esset pa-  
tronus ex pñscriptione seu consuetudine: quia licet quo ad e-  
liqua censeatur ecclesiasticus, in hoc etiam censebitur: & sic nō  
poterit variare: nisi posse variare pñscripserit, vt diximus §. in  
xvij. art. ¶ Limita tertio hanc secundam cōclu. intantum proce-  
dere, q̄ licet q̄s possit variare: tamen non potest à prima pñsen-  
tatione dīcedere: sed variare accumulatiue pñsentando: vt  
diximus §. in xxj. art. ¶ Extēde hanc limi. intantum pcedere:  
q̄ si patronus laicus pñsentat secundum: & non dicit accumu-  
lando, in dubio, dicitur accumulatiue pñsentasse, & non priua-  
tue: vt diximus §. in xxij. art. ¶ Restringe hanc limi. cum sua  
exten. nisi prima pñsentatio esset facta de non idoneo, vel in i-  
gno: quia secunda pñsentatio dicitur accumulatiue facta, & to-  
taliter à prima recessum: vt diximus in d. xxj. art. ¶ Limita quar-  
to. d. secundam cōclu. f. patronum laicum posse variare proce-  
dere: vt non variat totiens quotiens voluerit: sed si successiuis  
temporibus pñsentat, poterit tantum duos pñsentare: & non  
vltra: vt eueritur infinitas, vt diximus §. in xxij. art. ¶ Restringe  
hāc limi. pcedere, quando laicus variaret pñsentando succes-  
siuis temporibus: quia non poterit, nisi bis pñsentare, & sic duos,  
sed quando vellet pñsentare vnico contextu: iuxta formam  
cle. plures, §. si hoc si bene poterit vltra duos pñsentare: vt dixi-  
mus §. in d. xxij. art. ¶ Extēde hanc restr. intantum pcedere  
q̄ etiam duabus vicibus poterit patronus laicus plures simul p-  
qualiter vice pñsentare, vt instituat̄ eligēdus per episcopū:  
vt diximus §. in d. xxij. art. post prin. i. ver. ex vltimis dictis Calde.  
¶ Limita quinto. d. secundam cōclu. patronum laicū posse va-  
riare pcedere, nisi patroni inter se essent diuisi, & quilibet pars  
pñsentasset suam, & inter pñsentatos oriretur lis, q̄ pcederet  
nā nō poterit vna partiū variare, & alterū pñtare in iudiciū liti-  
gantū: vt diximus remissiuē §. tamē in xxij. art. ¶ Declara mo-  
do primo. d. secundā cōclu. q̄ si oēs pñoni pñsentarunt vnū, nō suf-  
ficit aliquos ipsorū variare, ēt si esset maior pars, sed requir̄ om-  
nium variatio, vt dicant̄ equales, alias semper p̄feret̄ primo p-  
sentatus, q̄ semper dicit̄ habere plura suffragia. f. vocē illius, q̄  
non variavit: diximus §. in xij. & xix. art. ¶ Declara secūdo. d. se-  
cūdā cōclu. q̄ stante tali variatione pñon⁹ habēs instituere ha-  
bebit optionē instituēdi: quē velit: vt diximus §. in xv. art. ¶ Re-  
stringe primo hāc declara. si ambo pñsentati per variationē essent  
æque idonei: q̄ tūc habēs instituere habebit optionē, & insti-  
tuet: quē voluerit: sec⁹, si alter ipsorum est idoneior, & petit vt  
idoneiorē se institui: q̄ ipse instituēdus erit, intelligendo tamē  
& distinguēdo, vt diximus in xxvj. art. ¶ Restringe scd̄o. d. scd̄am  
declara. f. habētē instituere habere optionē in duobus variādō  
pñtās pcedere: vt proximē diximus, quādo ambo sunt æque  
idonei: sed si primus est idoneus, sed s nō, vel si scd̄s est idoneus,  
& primus nō, tenebit instituere idoneū: & nō poterit ad extra-  
neū trāsire, nec nō idoneū, seu indignū instituere: per eā q̄ dixi-  
mus §. in xxj. & xxvij. art. ¶ Declara tertio. d. cōclu. q̄ quis pñ-  
onus laicus possit variare, & in æque idoneis episcopus possit o-  
ptare quē velit: nihilominus si malitiosē omisit instituere pri-  
muū

mum tenebitur in foro conscientie, & in foro canonico: ga tenebitur illi de alio bñficio, puidere, vt diximus s. in xxv. art. Declara iij. d. scdm c. l. q. licet pñonus laicus possit variare, & nō puniat de iure canonico, imo hoc sibi pmitat: tñ si hoc fecerit sine cā, tenebit i foro poli, & sic pñonatus primo pñtato idoneo nisi idoneo: orē pñtatu ad iniuriā, & iteresse: vt diximus in d. xxv. art. in ver. quartus erit casus. ¶ Declara quinto. d. secundam cōclū. quia possunt dari aliqua cautelae, ne patronus laicus variet quas posuimus s. in xv. & xvj. artic. vide ibi. Et per ista habemus clarē totam materiam variationis modo pmissio reductam.

¶ Octava q. prin. ij. partis. ij. Libri.

- 1 ¶ Episcopus reprobare videtur presentatum, dicit, non recipio, vel non admitto presentatum.
- 2 Iudex dicens, non admitto exceptionem, dicitur eam veicere.
- 3 Instituere habens, quomodo presentationem debeat admittere.

**R**osequendo Hanc secundam partem huius iij. li. presentis operis, q̄a visum est, s. in vj. p̄cc. q. princ. q̄n prima presentatio admittit, & in vj. q. prin. q̄n secūda presentatio p̄ variationē facta admittit: & si fuerint admisse, sūt citationes speciales ad certos & ḡnales p̄dictū ad incertos, vt similiter diximus in p̄cc. vj. q. prin. & quia aliq̄n prima vel secūda pñtatio, nō admittit per habētē instituere, & p̄dictore nō p̄parere, vt in c. pastoralis. hoc ti. & diximus in d. p̄cc. vj. q. prin. in pluribus art. ¶ Merito vidēdū est modo, qd si per habētē instituere non admittat pñtatio malitiosē sed differat: vt per eū refutet, quid agēdū, & quō habēs instituere sit puniēdus, & si illā admiserit, p̄dictore nō cōparente vltra distas citationes ḡnales vel sp̄ales, quomodo ad institutionē p̄cedat h̄is instituere, ex qua qdē q̄stione infra scripti oriunt̄ art. ¶ ¶ Quid si habēs instituere, dicat, nō recipio v̄l admitto pñtatu: an p̄ hoc videat̄ ip̄m reprobare, & p̄cludēdum est q̄ sic. Ita decidit Dom. in c. per simoniē. p̄ illū tex. xj. dist. quem refert & sequit̄ do. Barth. bellēzi. quos refert & sequit̄ Roc. in hoc trac. in verbo, honorificū. in xlvj. q. & pro hoc dicit facere, qd decidit Bal. in l. j. in fi. C. de neg. gest. post gl. in verbo, non admittit. vbi dicit, q̄ si iudex dicat, nō admitto, exceptionem, d̄r eā reicere. ¶ Et subdit, q̄ si ep̄s admittit p̄sentationē p̄ hoc nō instituet, vt ip̄se Roch. colligit ex verbis Ab. in c. ex lueris. hoc ti. in vlt. col. & clarē p̄bari in c. pastoralis. to. ti. ¶ Tu cōfirma hoc p̄rea quae diximus s. in vj. q. prin. huius par. in. art. habentem p̄stituere, debere admittere pñtationē nō simp̄r, sed si & inquantum: vt si erit admittenda admittat, si reicienda reiciatur: quia hoc dependere habet à futuro euentu, & ideo nec simpliciter admitti debet, nec reici, sed expectari terminus edicti, & fieri discussio, vt est text. in d. c. fi. de ele. lib. vj. & nos diximus s. in d. vj. q. prin. per totum: & p̄sertim in ij. & vlt. art. & de ista discussione dicemus. j. in p̄senti. q.

¶ Secundus art. viij. q. prin. ij. partis. ij. Libri.

- 1 ¶ Patronus an alium de nouo presentare tenetur.
- 2 Patrono sufficit presentare idoneum intra tempus à iure praescriptum.
- 3 Presentatus potest adire superiorem, vt compellat ordinarium ad ipsum instituendum.

**E**t ideo Secundus erit artic. ¶ pone q̄ patronus pñter, & ep̄s nō admittit pñtatu, an pñonus teneat de nouo aliū presentare: & dicendū est q̄ nō: q̄a si postea p̄stabit corā iudice appellationis p̄sentationē fuisse legitime factā, ille pñtatus institui debeat. Ita cōcludit Rota. cxxij. inci. fm omnes. hoc ti. in nouis q̄ sequit̄ Ab. in cōl. xxvij. in cā cōis. ij. vol. & Roc. in hoc trac. in verbo honorificū. in xlvj. q. vbi dicit hoc satis p̄bari in c. pastoralis. hoc ti. si tamen pñonus aliū pñteret, nō admisso per habētē instituere, & sc̄do loco pñsentatus instituatur, valet institutio, tamē habēs instituere puniet, iuxta not. dispositionē. d. c. pastoralis. in fi. ¶ Et aduerte q̄ illa est pulchra decisio, quae vult sufficere pñono idoneū & habile pñtare infra tps datum à iure, licet à denegatione institutionis nō appeller: vel alias diligētiam nō fecerit: q̄a nō est in aliqua culpa vel negligētia. c. ij. de cōsti. culpa em̄ superioris sibi nocere nō debet, de electione c. si ele. de reg. iur. nō debet aliquis li. vj. agar igi pñtatus p̄ superiorē q̄ eū admittere iniuste denegauit. c. nullus & c. pastoralis. hoc ti. & subdit ibi pñtatum nō admittit, posse adire papā pro puisione faciēda sibi, vel obtineat eam cōmitti in palatio, & auditor datus pñtato sibi beneficio debite puidēbit ei fm formā cle. auditor. de relic. quae habet locū nō solū in puisione, sed & in institutione & cōfirmatione, vt in ipsa Rota in sine habetur. ¶ Et nō. hoc casu, si aliter ordinarius institueret, q̄ nō tene-

ret institutio: q̄a nō est hic varietas, sed vnus tantum pñtatus, q̄ nō admittit, nulla est institutio, quā fieret alteri, vt diximus s. in vj. p̄cc. q. prin. in ver. cōclūde igi. & cū ipsa Rota alle. c. nullus. hoc ti. ¶ v̄l velle pñtatum posse adire superiorem, vt ordinarium compellat ad ipsum instituendum: iuxta materiam. d. c. nullus. de qua latē diximus. s. in ij. par. i. lib. in xx. art. j. q. prin. & vide quae dicemus j. in ij. par. ij. li. in vj. art.

¶ Tertius art. viij. q. prin. ij. par. ij. Libri.

- 1 ¶ Presentans solus, seu presentatus solus, vel vterque simul, an in iudicio esse possint pro petenda institutione, & tuendis iuribus presentationis.
- 2 Presentatus pro suo interesse potest prosequi, & venire ad causam, etiā mortuo presentato per eum, & petere eius presentandi ad eum pertinere, & presentatum per aduersarium remouendum & nu. 5.
- 3 Electores & presentatores possunt vna cum electis & presentatis, vel etiam sine eis in iudicio stare pro eorum interesse & petere eorū electionis seu presentationis pronuntiarī canonicas.
- 4 Patronus laicus accumulatiue variare potest, non aliter.

**V**ideamus Tertio loco, an pñtans solus, seu pñtatus solus, v̄l vterq; simul in iudicio esse possint p̄ petēda institutione & tuēdis iuribus pñtationis, & sic pñtantis, & pñtati. Gay. in repe. c. fi. de ele. li. vj. in vlt. col. dicit fore nō rādū in practica pñtatē & pñtatu posse simul esse in iudicio v̄l solū pñtatu & petere suā pñtationē declarari validā, & eam admitti, p̄firmari: & se institui, imp̄orādo iudicis officii. all. lo. An. & Car. in c. de cetero. de traslac. & in cle. vnica. de supplē. negli. p̄ la. in xv. col. & in Spe. hoc ti. per totū. & dicit facere. c. qd̄ autē. c. cū aut. cū dilectus. & pastoralis. hoc ti. ita Gay. ibi. Roc. vero in hoc trac. in verbo, ius in fi. j. q. quarit etiā de hoc. & addit ad thema huius art. an si presentatus sit mortuus, possit pñonus iudicium inchoatū per presentatū p̄sequi: & petere declarari ius p̄sentandi ad eū spectare: & remittit se ad Rotā. ij. hoc ti. in nouis. Tu aduerte, q̄ nō est Rota. ij. sed Rota. clxxij. q. incipit si à p̄sentatus. q̄ vult p̄sonū posse p̄sequi & venire ad eam p̄ suo interesse mortuo p̄sentato per eū: & petere declarari ius p̄sentandi ad eū p̄tinere, & p̄sentatū p̄ aduersariū remouēdū fore, & remoueri. all. qd̄ legit̄ & nō. in c. si hi. p̄ quos. vt lit. pend. li. vj. ¶ Electores. n. & p̄sentatores vna cū electis & p̄sentatis, v̄l et sine eis i iudicio esse p̄ eorū interesse: & petere eorū electiones, & p̄sentationes per eos factas canonicari, seu canonicas pronuntiarī. all. quod legitur & nō. in c. statimus. & in c. cupientes. & in c. quā sit. de ele. li. vj. ¶ Et p̄dicta sunt clara. nam vt latē diximus s. in j. q. prin. huius par. in ix. art. multe possunt esse lites, quae oriunt̄ in ista presentatione & institutione, & posuimus ibi diuersos casus, in quibus aliquando interueniunt presentantes & presentati: & aliquando presentati soli, ex quibus apparet ambos esse admittēdos in petitione institutionis. In eadem. j. q. in xxij. art. tractauimus: an vltra presentationem infra tempus datum ad presentandum factam, debeant etiam presentans & presentatus instare, vt fiat institutio, ex quibus ibi dictis patet vtrūq; posse illam petere. ¶ Hoc etiam patet ex his quae diximus in ij. q. prin. huius pa. in xj. art. vbi posuimus formam presentationis, & diximus presentantem etiam posse petere presentatum per eum institui. ¶ Et hoc etiam patet, quia vt dicitur Domi. & doc. in c. fi. de ele. li. vj. per citationes speciales & generales. de quib. latē diximus in vj. p̄cc. q. prin. citantur compatroni & cōparentati: q̄a vtriusq; interest, & ambo possunt p̄sequi iudiciū institutionis. ¶ Et quis Gay. vbi s. videat velle hoc. f. vtrūq; simul posse p̄sequi iudiciū, tñ postea dicit pñtatu solū posse p̄sequi: & sic v̄l negare pñtantē de p̄ se, posse p̄sequi, nisi tñ simul cū p̄sentato. Vñ dic de ambobus simul clarū esse, p̄ pximē. s. dicta.

4 De p̄sentato tñ similiter est clarū, q̄a habet ius ad rē: & ideo p̄t petere institutionē: & iudicis officium implorare. p̄ ea q̄ dicit̄ latē doc. in c. cū Bertoldus. de re iud. & nos diximus s. in v. q. prin. huius par. in vij. art. vbi tractauimus an presentatus habeat ius in re vel ad rē: & q̄ maximē hoc facere p̄t presentatus ab ecclesiastico p̄ono cū nō dubitet de variatione p̄sentatis, vt ibi diximus eū variare nō possit. c. cū aut. hoc ti. Imo si bñ variaret pñonus laicus, q̄a accumulatiue variare p̄t, & nō aliter, vt nō. in d. c. cū aut. & nos diximus in prox. p̄cc. q. prin. in xxi. art. nihilominus adhuc poterunt, ambo presentati institutionē petere: vt volunt omnes doc. in d. c. cum autem. quod autem, & pastoralis. & hoc etiam sentit Gaye. vbi s. cum dicta iura allegauit. ¶ ¶ Restaret ergo dubium, quid in presentante solo, an possit petere institui presentatum per eum, vt voluit Rota, de qua s. & si diceretur illud ibi esse: quia mortuus erat presentatus, dicorōnem per eā adductā in fi. esse ḡnalem: & in illa p̄cludit presentantes & pñtatos cōiūctim & diuisim posse tale iudiciū p̄sequi, vt ibi: & pro hoc facit cōclusio libelli pñtatiōis, de qua s. in d. ij. q.

# Cæsar Lambertinus Episcop.

d. iij. q. prin. huius par. in xi. art. vbi per solum præsentantes institutio præsentati petitur. ¶ Dicerem bene esse necesse præsentatum acceptare præsentationem tacite per eius præsentiam, vel expressè in casu absentie, vt diximus. s. in v. q. prin. huius par. in j. art. quia alias frustra peteret illum institui præsentatione non perfecta: quia sine eius consensu non dicitur perfecta, vt ibi diximus. & posset dici istam patientiam seu consensum præsentati sicut operatur ad perfectionem præsentationis, vt ibi etiam operari à legitimatione huius iudicij, maxime quia interest præsentatis per eum institui pro conseruatione suæ quasi pos. c. cōsultationibus. & c. ex literis. hoc ti. & ita tene.

## ¶ Quartus arti. viij. q. prin. ij. partis. ij. Libri.

- 1 *Præsentans & præsentatus simul, vel separatim an possint in iudicio per procuratores comparere.*
- 2 *Institutionis causa potest persequi per procuratorem, qui procurator potest esse etiam laicus. & nu. 3.*
- 4 *Sententia quomodo concipiatur in causis spiritualibus.*
- 5 *Personæ que possunt esse in iudicio petendæ institutionis pro alio.*

**Dubitatur** Modo quarto loco, an peti & obtineri possit institutio per mediam personam procuratoris, & sic an præsentans & præsentatus simul, vel separatim possint hoc iudicio per procuratores comparere, & de præsentante non est dubium quia potest præsentare per procuratorem, vt diximus. s. in j. par. huius ij. lib. in iij. q. prin. per totum, si instituitur ad præsentandum: ergo & ad petendum institui præsentatum vt ibi diximus: quia seruari debet formam, quam seruaturus fuisset prin. in qua petit præsentatum per eum institui: vt in ea apparet. s. in iij. q. prin. huius par. in xi. art. ¶ Sed dubitatur de præsentato, qui præsentari non potest per procuratorem, vt volunt doct. in c. ea noscitur. de his, quæ sunt à præla. per gl. no. in verbo, præsentare in cle. dudum. de sepul. quæ vult præsentandum debere se præbere sensibus corporis illius, cui fit præsentatio: tamen ego tenerem idem in præsentato vt possit proficere qui suam institutionem, vt electus suam confirmationem: iuxta no. in c. quærelam. de ele. bene verum est, quem præsentari non posse per procuratorem. s. vt procurator præsentetur pro eo, vt latè diximus in d. j. par. huius ij. lib. in xi. & vlt. q. prin. per totum, quia examinari debet per habentem instituire: & ideo opus est esse præsentem: vnde postquam fuerit præsentatus & examinatus, poterit petere se institui & causam institutionis persequi, imo ex quo notus habenti instituire, potest absens præsentari: vt diximus in d. xi. q. prin. in iij. art. & potest etiam consensum suum per procuratorem præstare, vt ibidem diximus. tanto magis poterit petere per procuratorem institutionem & causam institutionis persequi. ¶ Et plus dico procuratorem posse esse etiam laicum etiam in spiritualibus admittatur. c. j. de proce. li. vj. & nos diximus. s. in iij. q. prin. huius par. in vij. art. vbi posuimus rationes cur in causis spiritualibus admittatur procurator laicus, & non compromissarius laicus. ¶ Imo dico hoc casu si de institutione feratur sententia in scriptis, debere concipi in personam procuratoris, cum etiam in causis spiritualibus ita concipiatur: vt voluit gl. magistra in c. quærelam. de ele. & in quibus aliis causis sic concipiatur sententia post d. glos. ponit Firma in tract. de episcopo. in iij. par. ij. prin. iij. lib. in xv. q. vide ibi. ¶ Et ex prædictis dico aliud eodem modo posse patrem pro filio, fratrem pro fratre, consanguineum pro consanguineo, coniunctum & astrictum maxima amicitia pro amico, patronos cum cautione de rato petere præsentatum institui, & ipsam causam persequi, vt etiam in præsentatione diximus. s. in d. j. par. huius ij. lib. in iij. q. prin. in xvij. art. & etiam prædicti poterunt institutionem petere, & causam institutionis persequi pro præsentato. faciunt, quæ diximus. s. in xi. q. prin. d. par. in vlt. art. cum in casu nostro non militat ratio, quæ ibi militabat, propter quam cōiunctus non poterat consentire pro præsentato absente. ¶ Adde etiam ad prædicta de procuratore: nam procurator varians admittitur in præsentatione, vt diximus in proxim. præceden. q. prin. in xvij. art. quanto magis debet admitti ad petendam institutionem, & ita tene.

## ¶ Quintus art. viij. q. prin. ij. partis. ij. Libri.

- 1 *Institutio præsentati iudicis officio petitur.*
  - 2 *Electio confirmatio, petitur iudicis officio. & quomodo hoc accipiendū. n. 3.*
  - 4 *Libelli forma ad petendam confirmationem siue electio facta fuerit in concordia, siue in discordia, remi.*
  - 5 *Institutio omne ius tribuit, præsentatio secus.*
- Quo** Ergo iure institutio præsentati petitur, & hic sit quintus art. & Gay. in d. repe. c. fi. de elect. lib. vj. in vlt. col.

- 1 dicit fore implorandum officium iudicis. & all. Io. An. & Car. in c. de cætero. de transa. & eundem Car. in cle. vnica. de supplè.
- 2 negli. præla & hoc est verum: tñam & confirmatio electionis, quia magis debetur quam institutio per officium iudicis peti, secundum doc. & Io. An. in c. j. vt lit. penden. in nouella ad fin. & per Io. An. in c. j. de ord. cogni. in gl. hanc exceptionem. ver. hoc etiam. & in c. cum ecclesia. in gl. ij. de causa pos. & proprie. & per Bal. in l. si quis sepulchrum. de religio. & sump. fune. quod intel ligunt supradicti doc. quando electio fuit concurs. vt etiã voluit Spe. de of. iud. §. ij. ver. item quando petitur. per. c. postquã. de elect. xlvij. dif. de petro. xxj. q. j. relatio. c. nihil. & c. cum nobis. de elect. & per Spe. de ele. §. j. ver. celebrator. & ver. liquet igitur.
- 4 tñam ponit formam libelli ad petendam confirmationem, siue electio sit facta in concordia, siue in discordia. sequitur prædicta Firma. in tra. de episcopo. in iij. secundæ princ. secundæ li. in j. q. si igitur electus habens ius in re, petit confirmationem officio iudicis, & non aliquo iure actionis, & cōfirmatio tribuit parum iuris, quia omne ius tribuit ele. c. nihil. c. transmissa. de elec. cum simi. & diximus latè supra in v. q. prin. huius partis in vij. art. ti. quanto magis institutio debet peti officio iudicis, & non iure actionis, cum per præsentationem non tribuatur præsentatio ius in re, sed ad rem. c. cum Bertoldus. de re iud. & per institutionem tribuitur omne ius. c. ij. de infli. certè multo magis. Et per iudicis officio peratur institutio sentit, & voluit Gof. & Hof. in summa huius ti. dum tractant an præsentato acquiratur ius in re vel ad rem, & sic doc. in d. c. cum Bertoldus. & in d. c. cum autem. & c. pastoralis. hoc ti. & nos etiã diximus in d. vij. art. & ita est tenendum.

## ¶ Sextus art. viij. q. prin. ij. par. ij. Libri.

- 1 *Libellus non requiritur in petendo iudicis officio pro instituendo præsentato, si nullus est contradictor, sicut nec in petitione confirmationis electionis, nec in petitione institutionis.*
- 1 **Et ex** Hoc sequitur. vj. art. tñam in petendo dictum officium iudicis pro instituendo præsentato, requiritur libellus & dicendum est quod non, si nullus est contradictor, vt in petitione confirmationis electionis dicitur: secundum Spec. de libel. concep. §. x. ver. vj. & vers. xxxij. alias vero sic. secundum Io. An. in d. c. j. vt lite pendente, in nouel. eodem modo in petitione institutionis, per dicta in prox. præced. articulo. facit cle. dispendiofam. cum ibi nota. de iud. Et quod hoc sit in electione, ponit etiam Firma. in d. trac. de episcopo. in d. iij. par. ij. prin. tertij lib. bri. in ij. quæstio.

## ¶ Septimus art. viij. q. prin. ij. partis. ij. Libri.

- 1 *Petitio talis, qualis pro institutione pura, si quis dicat, peto, me institui, ad præsentationem de me factam per tales patronos, valet.*
- 2 *Petere videtur quis in dubio omne id ad quod petitio extendi potest.*
- 3 *Libellus quomodo cumque interpretandus, vt procedat.*
- 1 **Et ex** His sequitur decisio. vij. art. tñam procedat talis qualis petitio pro institutione: puta si dicat, peto me ad præsentationem de me factam per tales patronos institui, & videt dicendum quod sic, vt in confirmatione dicitur: quia videtur illud petere omni iure quo melius potest: secundum In. in c. cum ecclesia. de causa pos. & proprie. & Bal. in marga. in verbo, petitio. ver. vij. sequitur prædicta Firma. in d. trac. de episcopo. in iij. par. ij. prin. iij. lib. in iij. q. & pro hoc dicit facere, quia tñam videt petere omne id, ad quod de iure petitio extendi potest. l. si quis intentio. ff. de iudicis. tñam libellus enim debet interpretari, quomodo cumque potest, vt procedat secundum In. in c. examinata. de iud. vt ibi per eum. cui adde Abb. in c. bonæ memorie. el. ij. in ij. col. de postu. præla. & in c. constitutus. de relig. dom. in vlt. col. & in c. cum ad sedem. de resti. spolia. & in c. cum ecclesia. de causa pos. & proprie. cum simili. Hinc dicimus libellū valere, cū qd dicit, rem petitam ad se pertinere. fm Ab. in c. cum contingat. in fi. de offi. deleg. & in c. cum contingat. de decimis. in fi.

## ¶ Octauus art. viij. q. prin. ij. part. ij. Libri.

- 1 *Libelli forma pro institutione petenda.*
- 1 **Nunc** Octauo loco esset videndum, tñam de forma libelli pro petenda institutione: sed quia est idem cum libello, quem s. formauimus in præsentatione in iij. q. prin. huius partis in xi. art. de quo narranda esset in illo præsentatio per patronos facta in tali ecclesia vacante per mortem talis, & oia alia ibi posita, superfluum est hic illud idem repetere: & poteris etiam videre Spe. in hoc ti. & in ti. de ele. §. j. ver. celebrata. & vers. liquet igitur. In qb. locis ponit has formas, qñ cōcorditer & qñ discorditer



diter sit facta electio, vel presentatio. Vide igitur in dictis locis, ne videar fomularium facere potius, quam tractatum.

¶ Nonus artic. viij. q. prin. ij. partis. ij. Libri.

1 *¶ Presentionis processus est extrajudicialis: debet tamen in eo procedi, vt in causis beneficalibus.*

1 **Iste** Processus tan erit iudicialis vel extrajudicialis: & hic sit nonus art. & Gaye. in d. repe. c. fi. de ele. lib. vj. in vlt. col. dicit esse extrajudicialem & extraordinarium. alle. Abb. in c. dudum. in vlt. col. de ele. & Fed. consi. xciii. casus talis est, nobilis g. dam. & Do. in c. cōcertationi. in prin. de app. libr. vj. & ita residet. ¶ Tu adde eundem Do. in c. fi. in prin. pe. col. in ver. nota incidē ter. de off. vic. & Cal. consi. xx. an omisso in tit. de ele. & hoc idē voluit Phi. de farra. in hac rub. in vj. char. in ver. & iste pcessus. de quo ramen nos latius diximus. s. in ij. q. prin. huius part. in ij. art. dum ibi tractauimus, an pntatio fieri possit die feriato. & ibidē in vj. art. dum ibi tractauimus, an extra territorium habētis inliruere pntatio fieri possit. in vj. q. prin. huius par. in ij. art. dū ibi tractauimus, an immisso edicti fieri possit per existentem extra territorium: & in omnibus istis locis conclusimus presentationem: & totū hunc pcessum esse extrajudicialē, donec sit cū aduersario: quia tunc incipit esse iudicialis: vt ibi latē diximus. debet tñ in eo pcedi, vt in causis beneficalibus. iuxta clem. dispen diosam. de iudi.

¶ Decimus arti. viij. q. prin. ij. partis. ij. Libri.

1 *¶ Institutio an peti possit antequam petatur alterius presentationis cassatio. & nu. 2.*

3 *Patroni ecclesiastici & laici quid differant.*

1 **Dubitatur** Decimo, tan instō peti possit, priusquam cassatio alterius pntationis petat. & Firma. loquēs. in elect. in d. tract. de epō. in j. par. ij. prin. iij. lib. in vlt. q. & rñder q nō. fm Spe. in titu. de elect. s. j. & ibi Bal. in addi. verū. pē. & q no. in c. cōgregato. & ibi gl. & doct. simitr. de elect. & de hoc est tex. in c. cōsiderauimus. & in c. auditis de elect. Ergo idē dicendū in pntatione, p dicta in pcedentib. art. ¶ Tñ est aduertendū: ¶ nam hoc pcedit in pntatione patroni ecclesiastici, vt fieri nō possit scēa, nisi cassata prima: sicut & in electione: quia talis pntatio patroni ecclesiastici vim electionis habet: sed in pntatione patroni laici nō est hoc: quia etiam stante prima pntatione potest variare psonus, & facere fm. c. qd aut. pastoralis. & cum dilectus. hoc tñ. & ambo habebunt ius in re, & ambo poterunt petere instōnem: vt diximus. s. in iij. art. cum per pntationē secūdi non recedatur à prima: sed cōputatiuē secūds pntatur: vt diximus. in vij. q. prin. huius partis. in xxj. art. per dicta iura: & hanc pntationē esse inter pntationem patronorum ecclesiasticorum, & laicorum. voluit Inn. in d. c. cum autem. quem sequit Ho. ibi in §. verū. Io. An. ibidem sup gl. pe. in fi. & simitr. car. in fi. & ibidē But. vbi ē Abb. in notabilib. & do. Phi. de farra. super. d. gl. pe. & hęc est veritas. & vide quē diximus. s. in j. par. huius secūdi lib. in ij. q. prin. in vij. artic.

¶ Undecimus artic. viij. q. prin. ij. partis. ij. Libri.

1 *¶ Instituere habens negotium discutere debet, etiam nullo contradicte apparente.*

2 *Instituere habens termino edicti elapso, nullo comparente, debet praesumere terminum competentem presentantibus & presentato ad producendum eorum iura, & dare coadiutorem curia, qui habeat opponere contra praedictos.*

3 *De electi persona inquisitio fieri debet, ex officio, antequam confirmetur.*

4 *De electionis validitate & invaliditate inquisitio fieri debet.*

5 *Instituens de ignoto presentato inquit, non de noto.*

6 *Presentatus ab episcopo admittendus est sine examine.*

**Quia** Visum est de admissione pntationis, & de petitione instōnis, ex quo. s. in vj. q. prin. huius partis in vlt. art. diximus vltra citationem spālem & gñalem p edictum requiri, etiam de substantia instōnis discussio ipsius negotij: p tex. in ca. fi. de elect. lib. vj. ¶ Dubitat. xj. aliquo p dicitore non stāte, & termino edicti elapso, an petita instō cōcedatur: an vero requirat discussio & inquisitio tam circa pntantes, quam circa personā pntatam: & ipsam presentationem & in d. q. vj. art. vlt. latis dixim⁹ omnino hmoi discussionem negotij ex officio esse faciendam, etiam nullo p dicitore cōparente. & retulimus dicta doct. in d. c. fi. de elect. lib. vj. & praesertim Gaye. ibidem in sua repe. in fi. primē & in ij. colum. vbi diximus termino edicti elapso ¶ & nullo comparente habentem instituere debere pñgere terminum cōpetentem presentantibus, & presentato, ad producendum eo-

rum iura, & dare coadiutorem curia: in loco p dicitoris, qui hęc opponere p praedictos, & ipse inquirere ex officio: vt voluit Gaye. ibidem in fi. secūda & in prin. tertia col. cuius dicta etiā retulimus. in d. vj. q. prin. in xvij. art. ergo hęc d scussio fieri debet ex officio: vt ibi diximus. & ad ibi dicta adde idem esse in ele.

3 ¶ & sic in habente confirmare: quia habens confirmare, habebit inquirere de persona electi, antequam illam confirmet etiā ex officio: & nulla infamia, vel denuntiatione pcedere: vt nō. in c. postquam. de electio. debet etiam fieri inquisitio de validitate vel invaliditate electionis. c. cum nobis. & ibi gl. de ele. c. de petro. cum gl. xlvij. dist. c. c. in censuris. lxj. dist. Specu. in titu. de alleg. & dispu. §. fi. vers. & breuiter. xxij. dist. epi. xcij. dist. Petr⁹. lxj. dist. miramur. c. venerabilem. c. scriptum. & c. nullus. de elect. & per Specu. in tit. de inquisi. §. iij. ver. in summa. Cum ergo hoc fit in electione: & hodie circa hanc discussionem necessariam sunt equiparate electiones & presentationes. d. c. fi. de elect. lib. vj. & diximus. s. in vj. q. prin. huius partis. in ij. & vlt. art. ergo hęc discussio faciēda est ex officio, & ideo Ang. in aut. vt cle. qui re ce. colla. v. expresse dixit in confirmatione rectoris epō pntati p patronos non debere pcedi ad confirmationem, si epō primo non inquirat, & reperiat ipsum esse idoneum. quod dictum referit Firma. in tracta. de epō. in ij. par. ij. prin. tertij lib. in iij. q. vbi dicit eandem discussionem esse faciēdam in postulatione, & in ordinatione clericorum. & doctoratione scholaris. vt ibi p eū.

5 ¶ Verum si presentatus esset notus habenti instituere, nō esset examinandus: & ideo etiam habēs pntari possit. contra gloss. in verbo, pntare. in cle. dudum. de sepul. vt voluit Abb. & docto. in c. ea noscitur. de his, quæ fiunt à prela. & nos diximus. s. in j. part. huius. ij. lib. in xj. & vlt. q. prin. in ij. art. ¶ Sicut etiam dicimus electionem notum habenti cōfirmare, non inquiri, sed incognitū fm. d. c. de Petro. & glo. in c. nullus. xvij. dist. & xcij. dist. in valde. & de presumpcio. cap. mandata. vnde & notus sine approbatione recipitur in monasterio. de regula. c. ad apostolicam. & gl. in d. c. de petro. ¶ Et ideo conclusimus supra, in d. prima par. huius secūdi lib. in x. q. princip. in ij. art. quem libet presentatum nō debere presumi idoneum, quamuis aliud non appareat, ex quo est pñe dum matrimonij spūale de presenti inter influendum & ecclesiam: quo casu quis nō presumitur bonus, sed malus: vt appareat bonus, vt fieri debet à patre, cum alicui nuptui tradere vult filiam: fm Io. An. & postea Domi. in c. si forte. de elect. lib. vj. vt in d. secundo artic. latē diximus, dum ibi tractauimus, an quilibet pntatus praesumatur bonus, nisi prium appareat. ¶ Dic et aliud presentatum ab epō existente patrono alicuius ecclesie, non esse examinandum per habentem instituere, sed admittendum sine examine, secundum Specu. in titu. de dispensationib⁹: §. nunc de episcoporum. versicu. lxxij. vbi dicit pro eo praesumitur. sequitur Firma. in dict. tracta. de episcopo. in ij. parte. quart. ri libri. in quæstio. xlix. in v. colum. versicu. lxxv. vt presentatus. de quo etiam credimus nos tenuisse. in dict. ij. art. & sic concludere huiusmodi discussionem esse faciēdam per habentem instituere.

¶ Duodecimus art. viij. q. prin. ij. partis. ij. Libri.

1 *¶ Negotij discussio, in quo loco fieri debeat ab instituente.*

2 *Instituere habens debet esse index inquisitionis de presentato & instituendo. Et quo illa ipsa discussio fieri debeat. & nu. 3. & 4.*

1 **Sed** Dubium est hic, & hic sit. xij. art. fista discussio & inquisitio quæ fieri habet ante instōnem super ipsam pntationem de iuribus presentantium, & meritis presentati, in quo loco fieri debeat: à quibus personis: p quem iudicem, & quo deat fieri. ¶ Et responde breuiter hunc pcessum ex quo non dēer nit p dicitore posse fieri ex parte habentis instituere et extra territorium ipsius: vt diximus. s. in secunda q. prin. huius part. in vj. art. & in vj. q. pñ. similitur huius par. in vij. art. & diximus etiam remissiue in pæce. ix. art. ¶ Si vero querimus de loco ex parte presentati, hic huiusmodi inquisitionem esse faciendam in loco, in quo presentatus instōnem petens fuerit conuersatus. ca. postquam. cum glo. & c. scriptum. de elect. 24. dist. iulud. cum gl. xxij. quæst. j. prouidenda. & sic ex quo presentandus debet esse de eadem ecclesia, gremio, capitulo, ciuitate, vel diocesi: vt diximus. s. in j. par. huius secūdi lib. in vj. q. prin. in 24. art. in ipis locis faciēda est inquisitio, vt ab illis possit reddi testimonij veritatis. nam ab eis perquirenda est vita instituendi, q eius qualitates nos ras habent. xxxvij. dist. cap. vlt. de reg. iur. ca. pe. glo. in c. inouit. & in cap. scriptum. de elect. & ibi per doct. & l. regula. ff. de iuris & fac. ignoran. ¶ Index huius inquisitionis erit ille qui instituere habet, siue sit ordinarius, siue inferior praelatus institutiendi ex praescriptione vel privilegio habens: vt vult pulchre tex. iuncta gloss. i verbo, pertinet. f. d. c. fina. de elect. lib. vj. Lamber. de iure patronatus. x & di

# Cæsar Lambertinus Episcop.

- 3 & diximus. s. in vj. q. prin. huius par. in vj. art. ¶ Quomodo aut fieri debeat hæc discussio, si querimus de iudicio, diximus esse faciendam extrajudicialiter, & sine totali causæ cognitione. in d. vj. q. prin. in vij. & vlt. art. & si bene interueniret oppositor, esset adhuc faciēda sine strepitu & figura iudicii: iuxta cle. dispen diosam. de iud. & in seq. q. latius dicemus. ¶ Si vero querimus, quomodo sit faciēda respectu subtilitatis & profunde indagationis, vel superficialis: & dic esse faciendam non rigide: sed cum temperamento quodam. s. vt non requiratur nimia perfectio: sed sufficiat etas legitima, literatura sufficiens, & morum honestas. gl. notabi. loquens de examine ordinandorum. in c. quādo. xxij. dist. per no. in c. eum in cunctis. de elect. Reliqua, quæ veniunt in examinatione, ponuntur per docto. in c. constitutus. de purga. cano. & latè per fima. in j. q. secundi lib. & per totum nos vero in prima par. huius secūdi lib. in x. q. prin. in j. art. latè tractauimus, qui dicantur idonei, vt presentari possint ad bñficiū patronatum: & de qualitatib. in illis requisitis, remittendo nos ad ea, quæ diximus in diuersis locis huius tract. ¶ De illis igitur erit indagandum per huiusmodi discussionem, & inquisitionem faciētem.

¶ Decimus tertius art. viij. q. prin. ij. partis. ij. Libri.

- 1 *De presentati idoneitate, & presentantium iurium, est inquirendum.*
- 2 *Inquirens obijcere potest contra presentatum & presentantes.*
- 3 *Coadiutor siue oppositor comparentes quæ possint obijcere.*

**Et ex** istis apparet decisio. xij. art. quid habeat indagare & discutere habens instituere, inquirens, & an ipse possit obijcere vel obijci facere presentantes presentatum, & ipsam presentationem: & quæ obijci poterunt. ¶ Et dic debere indagare idoneitatem presentati: vt in proxi. preced. art. diximus: recurrendo ad primum articulum. x. q. prin. j. par. huius secūdi libri, vbi accumulauimus idoneitates prædictas: debet etiā indagare iura pñtantium, vt si dixerint se patronos, an fecerint ea ex quibus ius pa. acquiratur, de quis latè loquuti fuimus. s. de fundatione, constructione, & dotatione. in j. parte. j. lib. in ij. iij. & v. quas. ¶ An vero sint patroni saltem ex refundatione, & reedificatione, & redotatione, de quib. diximus. in d. prima par. pri. lib. in vj. quas. princ. ¶ Et demum si forsan fuerint patroni ex priuilegio, vel eo modo, quo fieri potest ex prescriptione, de quibus diximus. in d. j. par. j. lib. in x. q. prin. & prædicta procedant ex iure principaliter acquisito. ¶ Ex iure vero tranilato, si habeant ius pa. ex successione, donatione, & alijs titulis legitimis, de quibus latè diximus per totam secundam partem primi libri. ¶ Si vero presentantes allegauerint eorum quasi poss. debet indagare habens instituere, de eorum quasi poss. canonicè acquisita, bona fide, vel mala fide, & quæ sit ultra quasi poss. & de omnibus, de quibus diximus. s. in j. par. huius secūdi lib. in iij. q. pri. per totum, vbi tractauimus materiam quasi poss. & prædicta omnia ex officio habens instituere, indagare tenetur. ¶ Quo vero ad aliud membrum huius art. an ipse inquirens possit obijcere aliqua presentatum, & presentantes, vel obijcere facere: & dicendum est qd sic: per ea, quæ norantur. in c. fi. de elect. lib. vj. & illa poterit obijci facere p coadiutorē curiæ ab eo datum, nemi ne comparente & opponente: vt diximus. s. in vj. q. prin. huius partis. in vlt. articulo, & in proxi. preced. xj. articulo. presentis qōnis. ¶ Quæ autem obijci poterunt, siue per coadiutorem, siue per oppositorem comparentem contra presentatum, dic posse obijci omnia de idoneitate vel indignitate, ac defectu, vel de impediētib. instōnem ex aliquibus non sonantib. in vitium. de quib. diximus. s. in prima par. huius lib. in septima, octa. & ix. q. prin. reductis aliquatiter. in x. q. prin. ibi. in j. art. ¶ Contra vero personas presentantium poterunt obijci ea, quæ colligi poterunt ex his, quæ latè diximus. in d. j. par. huius secūdi lib. in ij. q. prin. quæ tangunt psonas pñtantium. ¶ Et etiā qd se ius pa. abdicauerint in totam vel in partem, in partem, quia pro illa vice sunt priuati iure presentandi, ex quo presentarunt indigni scienter de quo diximus. s. in d. j. par. huius secūdi lib. in x. q. prin. in iij. art. ¶ In totum, quia ius pa. in alios transfulerunt ali quo legitimo titulo, de quib. diximus, in secunda par. j. lib. ¶ Vel quia ius pa. amiserunt & illo priuati fuerūt aliqua causa vel defecto: puta quia illud vendiderunt: vt diximus. s. in d. j. par. j. lib. in v. q. prin. & de priuatione dicemus. j. deo duce. in tertio lib. in suo loco. ¶ Vel obijcitur qd eos ecclesiam esse liberam: & sic spectare ad collationem ordinarij: & in hoc possunt succedere multæ lites, de quibus latè tractauimus. s. in j. q. prin. huius par. in ix. art. in quarto casu. vbi posuimus omnes lites quæ oriū possunt inter ordinarium & dicentem se patronum. ¶ Vel poterit obijci qd contra eos ipsos non esse in quasi poss. presentandi sed or-

dinarium conferendi, vel eos esse malefidei possessores inuafores: violentos possessores, siue intrusos, de quibus diximus. in d. j. par. huius. ij. lib. in iij. q. prin. per totum. ¶ De forma autem presentationis poterit indagare, an sit facta per procuratorem inhabilem: de quibus diximus. s. in d. j. par. huius. ij. lib. in iij. q. pri. per principalem vel procuratorem excōcatum, seu als. centuratum. de quibus diximus. i. d. j. par. huius. ij. lib. i. ij. q. pri. ¶ Vel fuit facta de incognito absente. vt diximus. i. d. j. par. in xj. q. prin. per totum. ¶ Vel fuit facta & non acceptata infra tempus datum ad presentandum: vt ibidē diximus i. vlt. art. ¶ Vel fuit facta extra tempus datum ad presentandum à iure, vel ab edicto. de quib. diximus. i. j. q. prin. huius par. per totum. ¶ Vel fuit facta nō seruatis condōnibus appōsitis per fundatorem i. limine fundacionis, vel ille fuerunt obseruati, sed non tenebant. de quibus diximus. i. j. par. j. lib. i. ix. q. prin. & in j. par. huius. ij. lib. in vij. q. prin. in xxvij. art. cum tribus seq. ¶ Vel fuit facta ecclesia adhuc non vacante. de quibus diximus supra. i. j. par. huius. ij. lib. i. vj. q. prin. ¶ Vel fuit facta i. beneficijs, in quibus non cadit presentatio. de quibus diximus ibidem. i. v. q. pri. ¶ Vel fuit facta, non qñ, nō vbi nec qualiter fieri debebat. de quibus diximus. s. i. ij. q. pri. huius part. ¶ Vel fuit facta non eo modo, quo fieri debebat: vt diximus. s. i. iij. q. pri. huius part. ¶ Vel fuit facta non coram quibus fieri debebat. de quibus diximus. s. i. iij. q. prin. huius par. ¶ Vel fuit facta, sed per pñtantium non exequuta, quæ exeq. debebant: & maximè, si ad ministrauerit vel se intruserit. de quibus diximus. s. in v. q. pri. huius part. ¶ Vel nō fuit appōsitum edictum p incertis oppositorib. secum comparentatis, nec citationis spāles p certis. de quibus diximus. s. i. vj. q. prin. huius par. ¶ Vel obijci de variatione psoni nō valētis variare: quia clericus vel si laicus nō ultra duos pñtādo: vel oppositionem spectare ad habentem instituere. de quibus diximus. s. in vij. q. prin. huius partis.

¶ Decimus quartus art. viij. q. prin. ij. partis. ij. Libri.

- 1 *Presentans & presentatus quæ debeant presentare, vt teneat institutio.*
- 2 *Quasi possessio alleganda, eo qd facilius probatur. Et multoties quasi possidens præfertur proprietario.*

**Ex quo** vidimus de quibus, se habet informare instituentis, & quæ possunt obijci contra pñtantes pñsentatū, & formā presentationis. xij. loco merito est videndum, quid habebūt pbare presentatus, & pñsentans, si ambo petunt institutionē, vel alter ipsorū, si vnus illā petit in ista discussione & inquisitione, & hoc vt obtinere possit institutionē, & breuiter dic qd aut sit simpliciter discussio, & non sunt opposita aliqua eius demerita: & solum erit probādū pñsentantē habere ius pat. si solū proprietatē deduxit. Sed si solum deduxit quasi poss. solum quasi poss. probare habebit: & hoc est cautius, vt semper quasi poss. alleget: quia illa facilius probatur. & multoties quasi possidens proprietario præfertur: vt pulchrè hanc cautelam posuimus supra in j. par. huius secūdi lib. in iij. q. prin. in j. articulo. in vlt. prædictā etiā conclu. & an & quādo proprietario præferatur, & qd in bonæ fidei: & quid in malæ fidei possessore, latè diximus in tota illa. iij. q. prin. ¶ Et si aliqua qualitas in beneficiādo requiritur, vix ex dispositione iuris: vel ex dispositione fundatoris etiā in æqualitas est probāda. de quibus diximus supra in d. j. par. huius secūdi libri. in vij. q. prin. per totū & præsertim. in xxv. art. cum quinque seq. & sic clericatum talem ordinē & c. ¶ Habebit etiā probare se fuisse presentatū infra tēpus datum à iure de quo tamen dic, vt diximus supra in j. q. prin. huius partis in. xxv. art. ¶ Debet etiā probare se fuisse presentē in presentatione: & si absens, casu, quo potest infra tēpus datum ad presentandū acceptasse: per ea, quæ diximus. s. in d. j. par. huius secūdi lib. in xj. q. prin. in vlt. articulo. & in v. q. prin. huius partis. in j. & ij. art. ¶ Fuisseque factam presentationē corā habēte ius instituti: & si per instrumentū, vt per literas fuerit facta infra tempus fuisse presentatū: & presentans vna cum presentādo habētē instituere, vt diximus in iij. q. prin. huius partis in j. articulo. cum duobus sequen. ¶ Et si facta fuit presentatio per procuratorem cōsanguineū vel similes cū pmissione de rato pbari dēt fuisse ratificatā presentationē infra tēpus datum ad presentandum: vt diximus in d. j. par. huius secūdi lib. in xj. & vlt. q. prin. in j. articulo. ¶ Debet etiā constare qd de edicto generali circa incertos: & de citatione spāli circa certos. c. fi. de elec. lib. vj. & in ipsis citationibus fuisse appōsitū peremptoriū, vt ibi, & de relatione nuntij affigentis & leuantis, de quibus omnibus latè diximus supra in vj. q. prin. huius partis. & sic de similibus, quæ necessario requiruntur pro sequēda institutione. de quibus latè diximus in toto opere. ¶ Si vero habens instituere inquit de aliquibus defectibus vel nō idoneitate presentati, seu de non iure, vel aliqua inhabilitate

bilitate presentantis: de quibus diximus §. in d. j. par. huius ij. lib. in vij. viij. & ix. q. dñib. principalib. ipsi pñtantes: & presentatus debere exceptionare, & defendere se, iuxta naturā in habilitatis vel edicti apppositi. ¶ Qualiter autē hęc probationes fient, dicef. §. in x. q. huius partis.

¶ Decimus quintus art. viij. q. prin. ij. partis. ij. Libri.

- 1 ¶ *Episcopus seu instituere habens, an teneatur admittere presentatum, & instituere, nisi aliud ipse vel alter objiciat, & probet in personā eius vel presentantis, seu contra formam presentationis.*
- 2 *Variatione stante, nullum ex presentatis posse petere institutionem, falsum est.*
- 3 *Presentatus debet ab habente instituere admitti & institui, nisi aliud objiciatur, & probetur, contra presentantem & presentatum.*

**Dubitatur** Modo. xv. an ¶ eps seu alius instituere habēs teneatur admittere pñtatum, & instituere, nisi aliud ipse vel alter objiciat, & pbet in personam eius, vel pñtantis seu pñtationem presentantis: & breuiter dic teneri instituere: vt est text. in cap. monasterium. xvj. q. d. vij. cum gloss. ibi. si. Et pro hoc facit, quia si beneficium conferret spreta pñtatione patroni, non teneret collatio: imo esset ipso iure nulla. c. de cernimus. eadem causa & questione. ¶ Pau. de cit. querit de hoc in hoc tract. in vj. par. in vj. q. quā tamen re vera est quinta. & alleg. dict. glo. fin. cap. monasterium. que vult ipsum instituentem teneri: vt supra diximus nisi aliquid objiciatur in personam eius. c. de present. lxv. dist. quod loquitur in episcopo cōfirmando, qui debet cum superioris autoritate cōfirmari. c. postquam. 30. dist. ¶ Adducit etiam. cap. pastoralis. hoc titu. vbi clarē dī episcopus debere admittere presentatum idoneum, quamuis patronus vellet variare: & sic dicit q̄ licet patronus possit alium presentare: tamen tale ius acquiritur pñtato, quod cogitur eps eum instituere, nisi habeat iustam contradicendi causam. alleg. Petr. de Anch. in c. j. de instit. lib. vj. ¶ Verum intelligit pñtata, qñ vnus tantum est pñtatus, quem episcopus sine causa recusat instituere: & patronus perseverat in eadē voluntate. Si autem duo simul vel successiue sunt presentati, tunc neutro competit ius presentandi: sed potest eps eligere quem velit, nisi primum malitiosē recusare admittit: quia tunc tenebitur sibi puidere de alimentis, donec de beneficio pvideatur. dict. cap. pastoralis. & ibi docto. Si autem vnus tantum est presentatus, quem eps sine causa recusat instituere: & patronus perseverat in eadem voluntate, presentatus poterit agere contra ep̄m, vt eum instituat. per d. c. pastoralis. & c. cum dilectus. hoc titu. & c. dilectus. de offi. delega. & ibi glo. ij. ita residet ibi Pau. diuertendo ad plura: & nihil firmiter concludendo. ¶ Tu aduerte ad id, quod dicit, q̄ stante

- 2 ¶ *Variatione nullus ex presentatis potest petere institutionem: qđ est falsum. nam omnes petere possunt: vt diximus. §. in tertia pceden. art. quamuis institutus habeat optionem: vt diximus. in pceden. septima q. d. prin. in xxj. art.* ¶ Et quo ad hunc articulum concludit habentem instituere, teneri admittit: & instituere presentatum, nisi aliquid objiciatur, & pbetur contra pñtatum seu institutionem: circa vero reliqua dicta ipsius Paul. dic. vt dicetur in seq. art. & tenet Firma. in tract. de ep̄o. in ij. par. quarti lib. in xxvij. q.

¶ Decimus sextus art. viij. q. prin. ij. par. ij. Lib.

- 1 ¶ *Presentatus malitiosē, non admissus nec institutus ab habente instituere, an habeat aliquod ius contra eum. & que remedia possit inuenire & numer. 4.*
- 2 *Remedium quod datur presentato contra instituere habentem, vt appell. & numer. 3. 5. 7. 8. 9. & 10.*
- 3 *Presentati vbi duo sunt successiue & accumulatiue per patronum, episcopus optionem non habet, sed tenetur instituere idoneiorem.*
- 4 *Presentati si plures sint successiue, puta duo, & ambo, non admissi, ambo possunt etiam cum patrono inflare pro annullatione institutionis factę.*

**Et ideo** Dubitatur. xvj. an ¶ presentatus sine causa, & sic malitiosē, non admissus nec institutus ab habente instituere, habeat aliquod ius contra ipsum, & que remedia intentare possit, & gloss. ij. in ca. pastoralis. hoc titu. dicit presentatum posse appellare. Et cum nullus alius est presentatus, debeat ordinarius illi deferre, quis ex sola presentatione facta à vero patrono acquiritur ius presentato, ita q̄ si alium non presentauerit, obtinere debet aduersus alterum institutum. de re iudica. cum Bertoldus. xvj. q. vij. decernimus. Si vero alium patronus pñtaret, appellatio renouisset à principio: sed si patronus alterum pñtauerit, & eps instituerit ipsum, iam nō obtinet appellatio, cū sit ei pmissum à iure variare. c. q̄ autem. hoc ti. eps tñ, qui illū primū pñtatum non admittit, punitur, nō ex vi appellationis:

sed quia malitiosē ipsum repulit: vt in d. e. pastoralis. ¶ Goffr. in hoc titu. idem dicit clarius, loquēdo. in vj. col. dicit enim, si quis presentatur ab eo, qui ius habet presentandi: & cum sit idoneus non admittitur à prelato, & patronus nō variat, ius habet in re: & agere potest contra institutum à nemine, vel à falso patrono presentatū, & sic loquitur. c. cū Bertoldus. & c. decernimus. vbi autem verus patronus aliquem presentat, & variat alium pñtando, locum habet. c. cum autem. & c. quod autē. vt episcopus habeat optionem: sed primo presentatus nō poterit agere pñtatum: sed pñtatum, qui cum pñtatum, & idoneum malitiosē nō admittit fortē differēdo instituere: & difficultates aliquas ingerendo, vt variaret patronus, & alterum pñtaret, & eger vt pui deat ei de beneficio competenti: per d. c. pastoralis. ¶ Hoc idem sequitur Hof. in summa huius titu. in §. in quibus. in ij. col. ver. illud autem. Hoc etiam voluit Inn. in c. cum autem. ¶ Et in effectu hoc idem voluerunt Hof. & Io. An. in d. c. pastoralis. & Car. ibidem. in j. & in v. oppo. & in j. q. & Ab. ibidem super glo. j. qui in effectu dicit hoc vnū esse remedium, vt presentatus qui nō admittitur, nec instituit malitiosē per ordinatum, appellet: ga tenebit appellatio, & debet illi deferri, si patronus nō variat. ¶ Dat & aliud remedium Ab. vt per viam quele iste presentatus adeat superiorem debentis instituere, & petat, vt compellat illum ad instituendum eum. allegat quod legitur & nota. in c. ex parte Astensis. de concess. præbē. & in c. cum Bertoldus. de re iud. de quo remedio. j. erimus dicturi. loco suo. & ita residet ibi. do. Abb. sed plenius hanc materiam tractat ipse Abb. in ca. cum Bertoldus. in ij. oppo. in ij. colum. cum seq. de re iud. vbi quando agere possit contra institutum. hoc idem voluit summa dir. iur. hoc titu. §. xxij. ¶ Et Gaye. in repe. c. fi. de elect. lib. vj. dicit etiam posse agere cōtra institutum, & contra non admittentē. ¶ Paul. de cita. in hoc tract. vero in vj. par. in vij. q. querit, quot, vel quā remedia ¶ dentur pñtato non admittentem presentatū idoneum, nec instituentem sibi presentatum: & refert glo. in d. cap. pastoralis. & dicit posse etiam agere aduersus alium institutum, sine legitima presentatione: per c. cum Bertoldus. de re iud. vbi est rex. clarus, q̄ licet pñtatus per heredem illius, cui curia fuerat pignorata, fuerit institutus: tamen presentatus à vero patrono, licet pñtatum fuerit lata sententia, quia nō comparuerat tamen pbata iusta absentia obtinuit à papa dictam suam presentationem sortiri effectum. c. decernimus. xvj. q. vj. vbi in cōtempum episcopi remouetur institutus nō legitime presentatus, & legitime per patronum presentatus admittitur. & ibi gloss. notat ep̄m cogi sua retrahere facta non legitime. ¶ Et ampliat pñtata ipse Pau. pcedere, etiam si patronus alium accumulasset presentando: quia idonior poterit appellare. allegat Ab. in d. c. cum autem. in vers. item dubitatur. ¶ Dat aliud remedium qđ supra retulimus post Ab. qđ dicit ponere idem Ab. in d. c. ex parte Astensis. in pe. col. ver. sed dubium est. de concess. præbē.

- 4 ¶ Tu pro clara intelligentia huius articuli aduerte: nam aut patronus nullum presentauit, & adhuc durat de tempore dato ad presentandum, & à iure, & antequam ipse presentaret, eps institueret alterum: & nō est dubiū pronū posse presentare: & ad ipsū presentati instātiā vel alterius ipsorum esse remouendum pñtatum ab ep̄o, per remedium. c. decernimus. xvj. q. vij. & de hoc casu dicemus latē infra, in ij. par. in ij. q. prin. in ij. art. ¶ Secundus erit casus, qñ patronus presentauit vnū, & eps recusauit illum admittit, & instituere sine aliqua cā, & vt diximus. §. in ij. pced. art. si episcopus non admittit presentatum, non tenebitur patronus alium presentare: sed omnino ipse erit instituendus. Si ergo eps illum refutaret, institueret alterum nulliter presentatum, etiam per sententiam, à qua non fuit appellatum ppter absentiam primi, presentati, cum venerit primus audietur, & ad eius instātiā remouebitur institutus siue fuerit institutus ea collatione ep̄i, siue ad presentationem alterius ius non habentis. & hic est casus aureus. in d. c. cum Bertoldus. & ita voluit Hof. & Goffr. in suis summis. Hof. & Io. An. in d. c. pastoralis. & Car. ibidem. in j. oppo. & similiter Ab. ibi & omnes. & hoc etiam voluit Gaye. in d. repe. c. fi. in xlv. colum. & Pau. de cita. in hoc tract. in vij. par. in vj. q. & aduerte, quia tex. in d. ca. cum Bertoldus. ponderauit absentiam ipsius primi presentati ppter duo. Primo, quia non fuit citatus citatione speciali, iuxta dispōnem. c. fi. de elect. lib. vj. de qua diximus. §. in vij. q. prin. huius partis. Secundo, quia non obstat transitus in rem iudicatam: nam appellare non poterat stante absentia. & hūc casum voluit etiam gl. j. in d. ca. pastoralis. cum allegauit. dict. c. cum Bertoldus. vt absentia ibi operetur appellationem. ¶ Tertius est casus, qñ patronus pñtavit vnū: & eps noluit illum admittit sine causa: & pñtatus appellauit, & tunc appellationi deferendum est: & si eps institueret alium, esset reuocandum tanquam attentatum, quod est intelligēdum patrono alterum non presentante: & sic variante, de quo

# Cæsar Lambertinus Episcop.

in sequen. v. casu. & tunc sequuta appellatione, obtinebit præsentatus, si aliquid sibi non obicit, & hic est casus, in d. c. pastoralis, iuncta gloss. prima, & hoc volunt omnes s. alleg. doct. ¶ Habet hic talis presentatus a deundi superiorem habentis instituere p̄ remedium querelæ, de quo dicemus in sequen. arti. ¶ Et similis ¶ Huius est quartus casus, si quando bene essent duo successiue, & accumulatiue p̄ p̄sonâ p̄ntati: quo casu ep̄s nō habet optionē, sed tenetur instituere idoneiorem: vt conclusimus. s. in vij. p̄ce. q̄o. princ. Ideo si ep̄scopus voluerit vti optione, & optare idoneum p̄termissio idoneiore, idoneior poterit appellare: & isti appellationi deferendum erit, sicut & p̄cedenti: & attentatū reuocandum sicut in p̄cedenti: ga non sumus in casu optionis, sicut erimus sequenti casu, & licet Rosfr. relatus hic à Io. And. & etiam à Card. in v. oppo. in suis libellis voluerit ep̄m puniri, in c. pastoralis, quia non instituerit idoneiorem, torquendo illum tex. vt verbū idoneum, ibi appositum intelligeretur de idoneo, de idoneo p̄termissio idoneiore tenere: & sic ep̄scopus puniri in prouidendo illum. Tamen eius intellectus communiter reprobatur, & ideo Io. And. & Card. ibi non ponderant maiorem idoneitatem, sed malitiam instituentis: & sic sentiūt stante vno nem nō habere effectum, sed debere habere effectum, & ita expressē vult Abb. in ca. cum autem, hoc ritu, p̄pter quem hoc tenet expressē ampliando casum p̄cedentem Pau. de cita. in d. vij. par. in vij. q. quem. s. retulimus. & faciunt quæ dicemus. j. in sequen. xvij. art. in versu. tu aduerte, cum sequen. versu. qui incipit, & ex hoc sequitur, & quæ dicemus. j. in xix. articulo. in versu. tu in hoc aduerte, & ita etiam renuit Paul. de cita. in vj. par. in vltimis verbis, in lv. q. ¶ Quintus terit casus, quando patronus p̄sentavit vnū, & ep̄s illum admitteret & institueret: tergiversando & protelando, ita & taliter, q̄ motus est patronus ad p̄sentandum alium: & hoc fecit ep̄s sine aliqua causa: & tūc licet fuerit appellatum per primum presentatum, nihil operata fuit appellatio: nec quin patronus variasset: vt diximus. s. in vij. q. princ. huius par. in ij. art. Nec etiam operabitur, quin ep̄scopus possit instituere, quomodo velit, ex quo optionem habet post variationem: vt diximus in d. vij. quæstio princip. in xxv. art. & sic appellatio tenuit à principio, post variationem vero nō: vt voluit gloss. j. in dict. c. pastoralis, per illum tex. & hoc casu ep̄s tenebit dare de suo ipsi primo presentato malitiosē non admissio: ex cuius malitia facta fuit variatio, & hic est verus intellectus, d. c. pastoralis, secundum Io. And. & Card. in v. oppo. qui fuit Io. Andr. & placuit Io. Cald. vt ibi refert Card. nam tunc sine causa distulit primum presentatum admittere, tanto tempore, q̄ inductus fuit patronus ad variandum, clarē apparet de malitia sua, quæ non sic apparet in sequenti casu, & hanc discussionem huius casus tenent summisse supra allegati Inno. Io. And. Host. Card. & Abb. in d. c. pastoralis, & Gaye. in d. repe. c. fina. in xl. col. & Paul. in d. vj. par. in vij. q. quem voluit etiam omnes doct. in d. c. cum Bertoldus. ¶ Sextus terit casus, quando patronus p̄sentavit vnū & presentatus appellauit, ne patronus alium p̄sentaret, nec ep̄s institueret, & nō culpa ep̄i: sed ex voluntate sua patronus variavit: sed malitiosē ep̄s non ex veritate instituit potius secundum quā primum, & Io. And. in d. c. pastoralis, dicit idem esse, & similiter Card. ibi, in v. oppo. & omnes. s. alleg. doct. hoc volunt. s. primo presentatum, quamuis appellauerit, non posse remoueri facere institutum: sed solum agere p̄ ep̄scopum malitiosē eum non instituentem pro alimentis, donec p̄uideatur ei de alio beneficio sed dicit Card. in d. v. oppo. hanc malitiam esse difficillimā p̄bationis, & facilloris p̄bationis esse malitiam p̄cedentis casus. Quod ego firmo: tamen poterit p̄bati aliqua inimicitia inter primum presentatum, & ep̄m, aliqua minæ p̄cedentes, q̄ cum non instituet & similia. ¶ Septimus terit casus, quando absque culpa ep̄i patronus variavit: & absque aliqua malitia ep̄s habens optionem, gratificauit potius vni illum instituendo, quam alteri, & in hoc casu nullum datur remedium: quia iure permittēte ambo hoc fecerunt, quamuis milles non institutus appellauerit: & sic tenebit infō: & ep̄scopus non habebit alteri p̄uidere & hic est tex. in d. c. quod autem, & cum autem, & etiā p̄bat tex. c. pastoralis, malitia cessante, & hoc volunt omnes doct. s. alleg. tam in summis, quam in lecturis in dictis iuribus. & p̄sertim ¶ Octauus est casus, quando ep̄s nullum admitteret ex presentatis per patronum, & tūc fm Inno. in d. c. pastoralis, cassabitur institutio, alle. c. cum dilectus, c. consultationib. & c. illud hoc rit. hoc idem voluit ibi Io. And. & Card. in iij. q. certē hic est idem casus cum primo, q̄ non admittit vnū presentatum: quia cassabitur institutio: per c. decernimus, vel cassā declarabitur, vt ibi. xvj. q. vj. ¶ Sed in hoc casu pulchra resultat dubitatio, si sunt plures successiue p̄sentati: puta

duo, & ambo non admissi, non est dubium ambo posse, etiam cum patrono instare pro annullatione instōnis facte, per no. in d. c. decernimus, & etiam in d. c. cum Bertoldus, sed quis habebit optionem, ipsemet ep̄s, qui eos refutauit, vel eius superior: & dicere q̄ sicut notatur per gloss. in d. cap. decernimus, reuocata institutione facta, sp̄reto patrono per ipsummet ep̄scopum ipse instituit: vt aperte vult ibi gloss. ita & in hoc casu ipse optabit vnū de ipsi duobus per patronum p̄ntatis, & optatum instituet, si vero hoc agere noluerit, nō est dubiū optionē & institutionē deuolui ad superiorē iuxta nota. in c. ij. de concol. p̄ben. vt nos etiam dicemus. j. in iij. par. in ij. quæst. prin. in vj. articulo, cum duobus sequē. elapso tēpore dato ad presentandū p̄sentatione facta vel nō facta: & ep̄o nō instituere infra sex menses deuolui institutionē ad superiorē, & sic. d. c. scdm de concol. p̄ben. habere locum etiam in instituyente: & per ista omnia sunt clara, quæ re vera intricata videbantur.

## ¶ Decimus septimus art. viij. q. prin. ij. partis. ij. Libri.

- 1 ¶ Presentatus potest adire per viam querelæ, superiorem habentē ius instituendi, vt compellat ipsum ad instituendum.
- 2 Hominis terminus quando succedat loco iuris.
- 3 Archiepiscopus potest compellere habentem instituere ad instituendum, & p̄figere sibi terminum, infra quem si non instituerit, poterit ipse instituere.

Et ideo Videndum est, xvij. an sit aliud remedium vt presentatus non admissus possit consequi institutionē contra habentem instituere: & vt vidistis in p̄ced. ar. abb. in d. c. pastoralis, super glo. j. ¶ ponit aliud remediū vt presentatus p̄ viam querelæ adeat superiorē habentis instituere, & petat vt compellat illum ad instituendū: per not. in c. ex parte Astensis, de p̄ces. p̄bē. & in c. cum Bertoldus, de re iud. & idem Abb. in c. ex parte Astensis, in pe. colū. in versu. sed dubium est, querit de hoc & dicit q̄ si tenem⁹ opinionē, q̄ archiep̄s supplet negligētiam ep̄i. Iste casus est clarus, sed tenendo p̄trariā opinio, quā dicit se examinasse in c. pastoralis, de offic. ordi. & in repe. c. li quis contra clericū de foro cōpe. est magna dubitatio, sed nihilominus dicit archiep̄m posse, s. non solum compellere ep̄m, sed etiā ipse instituere: ga terminus hominis succedit loco termini iuris, vt ibidē ipse dixit: sed si esset terminus iuris, & deuolutio fieret ad ep̄m, c. ij. de p̄ces. p̄bē. ergo in casu isto, cum terminus fuit p̄fixus ep̄o ab archiep̄o, poterit supplere archiep̄s: & sic ex dictis Abb. ibi p̄t colligi archiep̄m posse compellere ep̄m ad instituendū: & p̄figere sibi terminū, infra quē si nō instituerit, poterit ipse instituere, hoc idem sequitur Pau. de cita. in d. vj. par. in viij. q. in fin. & hoc idē dixit Abb. in d. c. cum Bertoldus, de re iud. post princ. iij. col. & Pau. ibi & etiā Roc. in hoc trac. in p̄ludis, in fin. iij. q. in v. colū. operis, volūt archiep̄scopū posse compellere ep̄scopū ad instituendū, per c. nullus, hoc rit. ¶ Tu itellige de ista cōpulsioe, quæ fit per superiorē: & an ipse superior possit supplere actū: & quid de archiep̄o in ep̄m: diximus latē. s. in ij. par. j. libr. in j. q. princip. in xx. articulo, ad ibi dicta me remitto, sed in hoc casu tenem cum Abb. quia concludit eius ratio. An autē c. ij. de concol. p̄ben. habeat locum in instituyente, diximus. s. in iij. par. in ij. q. princ. in vj. articulo.

## ¶ Decimus octauus articulo. viij. q. prin. ij. partis. ij. Libri.

- 1 ¶ Instituire habens si nolit presentatum admittere, quis teneatur eius malitiam probare.
- 2 Bonus quilibet presumitur, nisi probetur malus.
- 3 Actioe iniuriarum tenetur, qui fideiussores euidentor locupletem recusauit.
- 4 In causa succumbens, & non appellans, poterit postmodum habere regressum contra iudicem, qui malē iudicauit.

Sed Pro clara intelligentia p̄cedentis articuli. xvij. loco ¶ dubitat, quis probabit, & quomodo p̄babitur: & an p̄sumat, q̄ malitiosē habens instituere, non admiserit p̄ntatum: hunc articulum tractat glo. in d. c. pastoralis, in verbo malitiosē, quæ dicit primo p̄sumendum esse pro facto ipsius ep̄i, cap. bonē, el. j. de electio. c. post cessionem, de p̄bat. ita nullo aliquid obijcienti ipse potest eum repellere, de elect. venaerabilem, in c. nam nobis olim, in xxvij. dist. priusquā. xxxix. di. petrus. ¶ Post ea glo. dicit p̄rium esse verum, quia ¶ qui malitiam obijcit, eam p̄bare debet, ff. de proba. l. quotiens. §. qui dolo, & vj. q. ij. ca. placuit, & c. si tantum, demum voluit mantellum, & dicit fore dicendum, ep̄m debere ostendere illum non esse idoneum: quia quilibet p̄sumitur bonus, nisi probetur malus, de scrutin. in or. fac. c. vno, de p̄sump. c. dudum, alias p̄sumitur malitia ep̄scopi: arg. ff. de rei v̄d. l. is, q. dolo, & subdit hoc fuisse nouū & ex ḡstrū ius, vt ep̄s p̄pter doli suū teneat illi p̄uidere: arg. d. l. is q. dolo. Ad d.



Adducit etiam simile de eo, qui recusat idoneum fideiuf. nam tenebitur a actione iniuriarum illi. ff. qui satis. cog. l. si vero. in fi. & concludit, qd eo ipso pbat malitia, cum eum repellit in illa examinatione facta de ipso. ¶ Host. superuenit. in d. c. pastoralis. in §. verum tamen. querit de hoc, quis pbat malitiam: & primo dicit clericum debere illam pbare, p motiva glo. postea dicit teneri epm pbare pntatum criminofum, propter quod illum non instituit, & sic epm teneri, nisi aliud probet. demum trāsīt ad distinctionem: si enim quo ad exteriora pntatus euidenter apparet bonus, puta quia bonus clericus est, bene legit, bene cantat, bonæ & sanctæ ac honestæ famæ est, quo ad omnes, in distinctione cōiungitur episcopus, f. & tenetur de malitia, sicut tenetur a actione iniuriarum, qui fideiussorem euidenter locupletem recusauit. d. l. si vero. §. vnico. ff. qui satis. cog. ¶ Si vero defectus clerici euidenter apparet, in nullo tenetur episcopus. c. euidentiā. de accu. & c. exceptionem. de exceptio. ¶ In dubio autem si ep̄s nec alius pro ex examinavit clericum, adhuc p̄sumetur ep̄m argu. c. nihil. de elect. item si examinavit & interloquutoriam non dedit, sed vbi per alium examinasset, excusandus videretur. de quo dicendum: vt no. in c. ad hoc. §. in quadam. de officio archi. ¶ Si vero fuit examinatus p episcopum: & ipse contra clericum interloquutus fuerit, & sententia in rem iudicatā transfuerit, imputet sibi, qui non appellauit. c. cum dilectus. in fi. de electio. ¶ Et sic concludit in dubio, si clericus agat p̄ episcopū nisi aliud excipiat, aut si excipiat, & nō probet episcopus, ipsum dicemus condemnatum. si autem excipiat, & probet quicquam rōnabile, an absoluetur: arg. in eo, quod legitur & nota. in c. accepim⁹. de etate & qua. & ita pulchrè residet ibi Host. in sua lectura. ¶ Io. And. in d. c. pastoralis. super. d. glo. dicit hoc esse verū post Goff. quando episcopus repulit primum ante pntationem secundi. Secus, si repulit post, idem si dicat, pntaretis alium. allega. no. in c. monasterium. in vlt. glo. xvj. q. vij. Postea narrat distinctionem Host. & ita residet etiam Io. And. ¶ Do. Car. autem in d. c. pastoralis. in iij. q. recitat etiam p̄dicta. ¶ Sed superuenit do. Abb. ibidem super. d. glo. & dicit illud membrū Host. qñ fuit interloquutus ep̄s clericum, nō esse idoneum, & ille non appellauit sibi fore imputandum: quia videtur acquiescisse interloquutorie: & sic transfuerit in rem iudicatam: arg. c. cum dilecti. de elect. sibi non placere, ex quo omiffio appellationis haberet solum impedire regressum super principali causa. si institutionis non autem p̄ iudicem, qui malè iudicauit: quia ad illū agit nunc & aliud: primo, nā agit nūc nō vt instituat in primo bñficio: sed vt ep̄s puniat de malitia sua: & sic nō obstat res prius iudicata. Pro hoc dicit esse videndū In. & Io. An. in c. sacro. de sent. excō. vbi aperte tenent succumbētē in causa, non appellatē, post se postmodum habere regressum p̄ iudicem, qui malè iudicauit: & dicit facere quod no. institu. de oblig. quæ ex quasi delict. & per glo. & doct. in c. pastoralis. §. quia vero. de offi. dele. & hæc esse bene notanda: & pro eis satis facere in arg. tex. d. ca. fi. in verbo, verum tamen. ibi: generaliter constituitur episcopus malitiosè reuocatem puniri. ¶ Tu aduerte circa hoc dictum Abb. qd est satis bonum, si bene ponderet, tum quia est verum: tum etiā, quia comprehendit in se pulchram decisionem: nam licet concluderimus supra, in xvj. articu. p̄cedenti, vt volunt omnes doct. in d. c. pastoralis. qd cum patronus variat, appellatio non impedit eum, quin possit optare, quem velit: licet teneatur primo, si eum malitiosè repulit & c. vt illud pcedat, qñ primo p̄sentatus appellauit, cum habens instituere, non fuit interloquutus de non admissione ipsius: quia de facto pcedebat, vel pretebat institutionem: sed quando fuisset interloquutus, primum non esse admittendum, & ipse appellauerit, non euanescit appellatio: sed tenebit, & poterit operari etiam circa reuocationē instituti per viam attemptati. & hoc colligit ex verbis Abb. dicētis ex quo iste clericus contra quem est interloquutus non appellauit, imputabit sibi, quo ad negotiū principale, vt non amoneatur institutus, sed non operabitur, quin puniat malitia & c. & sic expresse tenet Abb. qd si iste primus appellasset ab illa interloquutoria, teneret appellatio p̄ instituentem: licet non p̄ patronum, quin variare posset: vt per omnes. in dict. c. pastoralis. & iō posset agere, vt reuocetur in iō per viā attemptati quod est summā notandum: & licet appareat nouum, est verissimum dictum nam nos diximus. §. in vij. quæstio. princ. in vltim. art. & etiam in presenti. quæstio. princ. in xj. articu. etiam nullo p̄dictore com. parente posse ordinarium ex officio discutere negotium. Si ergo in discussione fuit interloquutus contra clericum, cur non tenebit eius appellatio. ¶ Et ex hoc sequitur multo magis tenere appellationem idoneioris, etiam sine interloquutoria: quia de iure ille instituendus erat, & non cadit optio: vt diximus. §. in proxima. vij. q. princ. in xxvj. art. & in xvj. huius quæstionis. in versu. & similis huic est. ¶ In reliquis concludit cū Host. Io. And.

& Ab. quia bene concludunt. in d. casu in primo p̄sentato nō admissio p̄sumi malitiam cōtra episcopum iuxta dist. Ho. hoc addito fm Abb. quia quamuis ab interloquutoria non appellauit, adhuc punietur episcopus, si malitiosè illam derulit & non probat illam iustam.

¶ Decimus nonus art. viij. q. prin. ij. partis. ij. Libri.

1 *Materia non influentis, & sic an pœna, capituli, pastoralis hoc titulo, consideretur & habeat locum propter secundū p̄sentatum non admissum.*  
c. m. 2. 3.

2 **Sed** Dubium restat, & hic erit. xix. artic. ¶ quamuis p̄dicta habeant locum in primo p̄sentato, nō admissio, an et habeant locum, siue p̄sentetur secundus post primum accumulatiuè, postquam primum spreuit, siue ante: & vt pximè vidi sis in p̄ced. artic. Io. And. recitat Goff. & alios distinguere. c. in d. c. pastoralis. ipsam pœnā habere locum, quādo episcopus ante pntationē sc̄di: noluit admittere primū pntatū. Secus, si fecerit hoc post pntationē sc̄di: quia tūc vsus est iure suo: & in c. cū aut. hoc titu. ¶ Car. in d. c. pastoralis. in v. op. recitat etiam hanc dist. sed ipse dicit in vtroque casu, pcedere pœnā illius tex. licet casus articuli nostri, sit difficilioris p̄bationis, & remittit se ad dicēda per eum ibidem. in iij. q. vbi est cōtrūpta eius lectura, quā ego habeo: licet omnino se remittat ad dicta per eum. in d. v. oppo. ¶ Abb. autem. in d. c. pastoralis. in vlt. colu. in versu. sed quæro nūc quidem. quatit in specie de hoc, vt nos facimus, & recitata distinctione de qua. §. recitat alias opinionēs, & sic secundum opi. esse dicentium, qd si primus est idoneior, habet locum pœna: secus, si sc̄d⁹ est idoneior, vel saltem eque idoneus: & hæc opinio fuit Rosse. vt §. retulimus. in xvj. articu. p̄cæ. in versu. & & similis huic est. ¶ Tertia fuit opinio, quam videt approbare Io. And. dicentem illam pœnā locum habere, si ep̄s malitiosè primum non admisit: quia sic litera loquitur: vt diximus in prox. p̄cæ. artic. ¶ Postea recitat opi. do. Ant. qui videtur velle, qd si primus erat idoneior, vel saltem eque idoneus, omittatur pœna: Secus, vbi secundus non fuisset idoneior. ¶ Et dicit Abb. sibi non placere secū lum membrum. f. qd si primus & sc̄dus sint eque idonei, omittit pœnā, si non instituitur primus: & mouet, quia c. cum autem. hoc ritu. relinquit istud iudicio ep̄i, vtrum instituet primum vel fm. Si ergo episcopus vtrius facultate à iure sibi concessa, pœnā non meret. xxij. q. iij. pecca. l. græchus. C. de adul. ¶ Mouet etiam, quia indirec̄tè priuaret patronus facultate p̄sentandi secunda vice: quia si ep̄s ep̄s incurret pœnā, nisi institueret primo p̄sentatum eque idoneum, nūc institueret fm. Quinimo sentit Ioan. And. in d. c. cum autem. qd ex quo sc̄dus est idoneus, licet primus sit idoneus, non committit pœnā, si nō instituit. ij. q. est intelligēdum cessante malitia. vt diximus. §. in xvj. p̄ceden. articu. in versu. vij. erit casus. ¶ Concludit igitur Abb. ibi, qd aut episcopus sine causa rōnabili ante p̄sentationem secundi noluit admittere primum, & habebit locum pœna. dict. cap. pastoralis. vt in px. p̄ced. articu. diximus. Aut non dixit ante p̄sentationem secundi se nolle admittere primum: sed forte dixerat se velle eum examinare: & interim fuit pntatus secundo, si ex coniecturis potest constare de malitia, vt patronus variaret, & pntaret. ij. & habebit locum pœna. d. c. pastoralis. ¶ Et ad hoc addē, quod in istis duobus casibus ex ipsa p̄telatione p̄sumet eius malitia: vt diximus. in p̄ced. proxim. articu. vbi de his duobus casibus fuimus loquuti. ¶ Procedit Abb. in sua distinctione, & dicit in dubio: aut secundus est idoneior, & non p̄sumet malitia: & hic casus est sanctus & iustus: quia imo hoc facere tenetur, nec in hoc casu optionem habet: vt diximus. §. in p̄ceden. vij. q. prin. in xxvj. articu. ¶ Aut primus est idoneior, & credit fore p̄sumendum malitiam: arg. c. si forte. lxij. dist. ¶ Tamen in hoc aduerte, nam in isto mēbro videt Abb. tenere contra illud, quod dixerat. in c. cum autem. in versu. item dubitat. & nos diximus. §. in dict. xxvj. articu. vij. p̄ceden. quæstio. princ. & in xvj. articu. p̄sentis quæstionis in versu. & similis huic est in quibus locis est conclusum episcopū non habere optionem vno ipsorum pntatorum, siue primus, siue secundus fuerit, existenti idoneiore. & hoc Abb. videt p̄sumere ponere stante idoneitate primi, malitiam p̄sumi & habere locū pœnā. d. c. pastoralis. quæ non potest habere locum, nisi institutio teneat: quia si non teneret, p̄uideret de illo beneficio, & non esset quærendum, qd p̄uideretur de alimentis, donec conferatur sibi aliud beneficium. Vnde intelligerem hoc dictum Ab. qñ ipse primus p̄sentatus idoneior non appellauit: ab institutione seu anteq̄ institueret secundus: & ideo tenuit illa in iō: quia vt nō teneat, requirit appellatio: vt diximus. §. in d. xvj. p̄cæ. arti. sed punietur de malitia ep̄s: vt voluit Abb. in d. c. pastoralis. in fin. j. col. quem in pximo p̄cæ. art. retulimus. ¶ Procedit Abb. in sua

# Cæsar Lambertinus Episcop.

dist. aut vterq; est æque idoneus. & dicit placere dño Anto. vt s. zeturibus committi poenam: quia data paritate in meritis, primus videtur potior: argumen. cap. si à sede. de præbendis. libro sexto. ¶ Sed Abb. plus placet contrarium: quia data presentatione ratione secundi, nullus est potior, cum patronus possit ac cumulare autoritate iuris, sed in dicto capitu. si à sede. primus erat potior in iure, vt ibi colligitur. & ita residet ibi Abb. ¶ Quo ad hoc vltimum membrum ego etiam teneo cum Abba. quia non attenditur prioritas in hoc casu equalitatis, sed datur optio episcopo, dicto capitulo. cum autem impositio poenæ vero procedit à malitia, & non ab alia causa: vt voluit Ioannes Andr. super dist. gloss. penultim. & Cardinal. in v. opposi. & omnes. Verum est, quod hæc malitia in hoc casu, quando duo sunt presentati accumulati per patronum, non ex illa causa, quod ordinarius distulerit instituire primum: sed ex mera voluntate patroni erit difficilis probatio, vt diximus supra, in dict. xvj. articulo. in sexto casu: & ideo hoc casu erit probanda per clericum & isto modo posset procedere dictum domi. Anto. quando malitia probaretur per primum presentatum, non optatum, & malitia posset esse aliquod odium: vt ibi diximus. & in hoc non presumeretur malitia in episcopo: in prox. præceden. articulo. quia dicitur fecisse, quod sibi de iure competir. per dictum capitu. cum autem. sed hæc præsumptio potest tolli per contrariam probationem, quæ fieret per ipsum primum presentatum non institutum.

¶ Vigésimus art. viij. q. prin. ij. par. ij. Lib.

- 1 *Episcopus quomodo sit compellendus ad dandum alimenta, & ad prouidendum primo presentato spreto.*
- 2 *Episcopus vbi indicat inter suos clericos, sine scriptura proceditur.*

## Redeamus

Modo ad dicta Hostien. in dicto capitulo pastoralis. in §. verumtamen. in vltim. columna. & hic erit xx. articulo. ¶ Quomodo episcopus compellatur ad dandum alimenta, & ad prouidendum, primo presentato spreto, an requiratur libellus, & iudiciarius ordo: & Hostien. ibi dicit esse considerandam impotentiam & paupertatem clericum, respectu episcopi: argumen. in authen. de manda. princip. §. sit tibi collatio. iij. & de questore. colla. sexta. ¶ Tum quia in tali causa sine scriptura procedendum est, sicut & quando episcopus inter clericos suos iudicat. vnde decima questione prima, si quis cum clericis. ¶ Tum quia de alimentis clericum agitur: argumen. ff. de feriis. lege. secunda. & xcij. dist. in c. ¶ Tum, quia sicut ipse ex officio clericis suis prouidere tenetur. xij. questio. j. præcipimus. & capitulo episcopus. decimasecunda questione tertia. capitulo secundo, sic & ad hoc est superioris officio distinguendus. ¶ Tum, quia non apparente defectu presumitur contra ipsum. de electio. innotuit. §. parentes. & capitulo. dudum. el. j. §. finali. ¶ Tum, quia sicut ipse ex officio procedit circa suum clericum: vt nota. de simonia. licet hely. §. primo, versiculo penultimo. sic & æquum est, vt circa ipsum ex officio pro ipso clerico procedatur. Adducit quod nota. in capitulo. conquirent. de restitutio. spolia. ita residet ibi Hosti. quem ibi sequitur Ioan. Andr. in fin. septima columna. & Cardinal. in tertia quaestio. ¶ Et pro hoc facit æquitas tituli, quod quisque iuris in alium statuit. ff. que æquitas etiam in supremo principe locum habet, secundum Albericum in lege prima, illius tituli, in penultim. quaestio. & in secunda opposi. tenendo contra Tancre. & Guliel. ibi, qui licet nihil alleget, est text. singularis. in lege ratas. C. de rescin. v. diti. vt pulchre voluit dominus meus. domi. Christopho. Albericus Papien. domi. meus. similiter. in ll. dum illum titulum extraordinariè legit. in dicta lege prima. in fin. tertiæ conclusi. vbi responder ad fundamenta Tancre. & sic teneo cum Hostien. vbi supra quem omnes sequuntur ibi: & præsertim do. Benedictus capra.

¶ Vigésimus primus art. viij. q. prin. ij. partis. ij. Libri.

- 1 *Presentatus litigans in curia cum alio presentato, lata sententia, nūquid, & quam habeat actionem contra patronum & tertium presentantem intra tempus, & contra diocesana ipsius sci enter admittentem & instituentem.*
- 2 *Rem alienam vendens, ex edicto obligatur.*
- 3 *Interesse peti potest ab illo, cuius factio aliquis est lefus, considerata æquitate canonica.*
- 4 *Variare non licet vbi duo litigantes in curia fuerunt presentati à diuersis patronis.*

1 *Sed* Dubitatur. xxj. quid si duobus litigantibus in curia super ecclesia, patronus ecclesie hoc sciens, presentat tertium, intellige infra tempus debitum ad ipsam ecclesiam dioc-

cesano, qui sciens ipsum instituit in ea, nunquid alter litigantium pro quo lata est sententia in curia contra patronum, & contra diocesana, habet actionem: videtur quod sic: argumen. dicto capitulo pastoralis. & per ea que in præcedentibus articulis sunt dicta, apparet enim in hoc malitiose processisse, & in elusionem sententiæ, & sic sunt puniendi. de postulatione prælator. capitu. bonæ. el. secundo, versiculo nec nocebat. ¶ Apparet etiã ex hoc factam esse deteriore & duriore causam vincens. ff. de alien. iudic. mutan. causa fact. lege prima in princip. & lege tertia. §. primo & secundo. ergo ad interesse tenentur: argumen. ff. de aliena. iudic. mutan. causa fact. Item, si res. alio incipit, non solum. §. hæc actio. videntur enim tales ex mente illius edicti obligari, sicut & is, qui alienam rem vendit. ff. eodem titulo. l. ex hoc edicto. §. alienare. & lege. cum miles. & lege fina. ¶ Vel tenentur tales actione de dolo, siue in factum ad interesse vincens: argumen. optimum. ff. de dolo. lege rem quandam. & maxime considerata æquitate canonica. secundum quam, quilibet potest interesse petere ab illo, cuius factio dolose lefus est, nulla actione expressa, vt patet in eo quod legi. & nor. in capitulo. finali. de rescip. & in cap. dilecti. de iudic. & de dolo. & contu. capitulo. primo & secundo. & quod, de electione. dudum. el. secundo. §. nos igitur. ¶ Videtur etiam prædictos tenere crimen stellionatus. argu. ff. de crimi. stelliona. lege penultim. ita Hostien. in d. c. pastoralis. in §. verumtamen. in vlt. co. quem ibi sequitur Io. An. in fi. ¶ Et Car. iij. & vlt. q. q. relatis dictis Ho. dicit sibi placere illos teneri actione de dolo, vel in factum ad interesse vincens: argu. d. c. pastoralis. & iurium. §. alle. & quia illicitè fecerunt presentatum vel instituendo ad ecclesiam non vacantem. c. illud. & c. eam te. hoc ti. ¶ Subdit postea sibi non videri, quantum ad presentatum eum in aliquo teneri, si litigantes non erant instituti. Potuit enim presentatus alterum. d. c. pastoralis. & quod ipse dixit ibi. in v. no. ¶ Adducit etiã nam in tex. d. c. pastoralis. non puni presentatus alium, sed episcopus, qui malitiose repulit primum, & isti litigantes potuerunt prouidere huic casum euenire posse, quod alius presentatus: & sic videtur voluissent fecisse expensas: vñ non presentatus de presentato laico queri, qui vsus est iure suo. ¶ Reperi postmodum Pau. de cit. in hoc trac. in vij. par. in l. q. referret dicta Io. An. & Ho. vbi. §. & dicit prædictos satis bene determinasse: quia vt §. dixit, licet presentatus possit variare accumulando: non tamen potius presentati auferre: nec sicut episcopus hoc potest. s. non admittere primum presentatum idoneum, & id puniri. ¶ Tu aduerte: nam si in casu huius articuli nos supponimus illos duos litigantes in curia fuisse presentatos à diuersis presentatis, nemo ipsorum variare potest: vt diximus. §. remissus tamen in vij. pce. q. prin. in xxij. articulo. vñ dicitur hunc articulo esse intelligendum, vel quod de facto sequuta fuit ista scilicet variatio, & institutio, quæ fatigat vincens: vel quia vnus patronus ecclesie presentauerit: & presentatus ab eo litigauerit cum alio presentato ius ex aliqua alia causa, vel quod ambo non fuerat presentati: sed litigabat ex alio iure: & inter presentatos presentauit. ¶ Et teneo cum dño Car. quod si bene presentatio noua fieret per variationem, non teneretur presentatus aliquo presentato, & vincens, quod intelligere in foro canonico, non aut in foro conscientie: quia in foro conscientie tenebit presentatus varians: vt diximus. §. in præced. vij. q. prin. in xxv. arti.

¶ Vigésimus secundus art. viij. q. prin. ij. par. ij. Libri.

- 1 *Ex presentatis vnus vel quis alius si impetravit literas à summo Pontifice, de aliquo beneficio patronato vacante, & ante ipsarum literarum impetrationem facta fuit variatio, vel de nouo presentatio à patrono, & presentatus admittitur & instituitur, & in dictis literis nulla mentio facta est, illa ipsa non valent in præiudicium institui.*
- 2 *Subreptio committitur etiam tacendo quod ignoratur, si verisimiliter illud tacendo potuisset mouere papam ad aliud faciendum.*

**Sed** Hic cadit alius art. & sic. xxij. quem ponit Roch. in verbo honorificum. in xxij. q. pone quod vnus ex duobus presentatis vel alius pro impetratione illius beneficii vacantis accedit ad curiam romanam, interim aut quæcedit, presentati variant, vel de nouo presentant: & episcopus facit institutionem, accedens ad curiam, presentat literas à summo pontifice, non facta mentione de presentatione, vel variatione prædicta, cum illa ignorauerit: an tales literæ valeant in præiudicium institui: & concludit quod non: quia subreptio est & committitur subreptio est tacendo id, quod ignorat, si verisimiliter illud tacitum potuisset mouere papam ad aliud faciendum, alle. Abb. per illum tex. quæ exclamat in c. constitutus. in prin. de rescip. & in c. ad audientiam. circa fin. eo. titu. In opposito ergo nostro si papa sciuisset variationem vel presentationem esse factam, verisimiliter non accessisset literas: vel saltim non sic de facili ipsa, à quo variatum est: igitur ipse literæ non habet præiudicare instituto: & ita est tenendum.

¶ Vigésimus tertius art. viij. q. prin. ij. partis. ij. Libri.

- 1 *Pœna qua puniuntur episcopi seu habens instituire, malitiose non instituitur.*

*presentatum, quoniam sit.*  
 2 *Obligatio quam transeat ad successorem episcopum.*  
**Diximus** Habentem instituire malitiosè nō instituētē p̄ntatum, puniri. xxiij. loco, dubitat̄ qua p̄na puniat̄ ep̄s vel alius instituere habēs, sine cā repellēs p̄ntatum, & malitiosè illū nō instituēs: & hic articular̄ est clarus: quia de eo est tex. i. d. c. pastoralis. hoc ti. in §. verū tñ. vbi sunt hæc verba for malia, p̄ntatum ut t̄ps qui p̄ntatum idoneum malitiosè recu sauerit admittere ad p̄uidēdū eidē in cōpetētī bñficio cōpella t̄ quatenus puniat̄ in eo, in quo ipsum nō est dubiū deliquisse. & gl. ibi i verbo, malitia dicit hoc esse nouū, & exquisitū ius, vt ep̄s pp̄ dolū suū teneat̄ e, p̄uidere: arg. l. quotiens. §. q. dolo. ff. de p̄ ba. & in hoc p̄iudicat̄ successori, sicut si ordinaret̄ illū sine titulo, de p̄ben. cum fm̄ ap̄m. qd̄ ēt voluit̄ ibi Hosti. in d. §. verū tñ. post prin. qui Ho. ēt post prin. vlt. col. ibi, tum quia de alimētis clerici agit. & istis verbis tex. p̄uidere volunt̄ doct̄. in c. pastoralis. ep̄m teneri p̄uidere illi de alimētis, donec ei p̄uideat̄ de bñficio: vt ēt exp̄ressè voluit̄ Pau. de cita. in hoc tract. in vj. par. in v. q. que tñ est signata. vj. post med. & iō Vincē. exponit̄ verba illius text. in bñficio, id est, in mēsa sua: vt eum refert̄ Io. And. ibi post prin. ij. col. & ideo glo. ibi, dicit hoc p̄iudicare successori, p̄uidebitur ergo iste p̄ntatus malitiosè non institutus p̄ ep̄m de alimētis mē se suo, donec illum p̄uideat̄ de beneficio cōpetenti, vt erat illud  
 2 in quo eū instituere noluit: & hæc obligatio t̄rāsīt ad successōrē ep̄m. vt in casu. d. c. cū fm̄. cum ep̄s ordinauit aliquē sine titulo: q̄a tenebit̄ ipse illū p̄uidere de alimētis, donec eū p̄uideat̄ de bñficio cōpetenti: vt ēt tex. in c. ij. & in c. ep̄s. eo. ti. Similis est casus. in c. cū sicut. iūcta gl. de cōse. eccl. vel alia. q̄ vult tñ hoc debere fieri sine enormi lesione ecclesie, si fieri possit: alias nō, nisi haberet̄ pp̄rium ep̄s. Tu vide de hoc, quā latē dixim⁹. §. in j. par. j. lib. in vij. q. prin. in j. art. vbi tractauimus materiā. d. c. cū sicut. & posuimus gradatim quomodo hmōi exp̄sē sint faciendē p̄ ep̄m & eius successores de bonis ecclesie, de bonis pp̄rijs, de fructibus bonorum ecclesie, & similib. vide ibi, q̄a pulchra dicta inueniēs & in hoc nō est infitendum cum tex. habeamus. d. c. pastoralis. & doct̄. omnes ita concludunt. vt §. diximus.

¶ Vigésimus quartus art. viij. q. prin. ij. partis. ij. Libri.

- 1 *Patronus potest agere contra episcopum, vt non legitime presentatum & institutum remoueat in eius contemptum.*
  - 2 *Consequenti concessio, censetur & omne antecedens necessarium ad illud concessum.*
  - 3 *Patronus an & quando possit agere contra episcopum non instituentem presentatum per se. & nu. 4.*
  - 5 *Quasi p̄ss. s̄io conseruatur presentatione, & institutione sequuta.*
- Videamus** Modo. xxiiij. loco, an patronus possit agere p̄ ep̄m nō instituentem p̄ntatum: Pau. de cita. format hunc art. in d. vj. par. in ix. q. & dicit ad hoc rñ ieri posse. t̄p̄ sic arguendo à fortiori: nam si p̄onus p̄t agere p̄ ep̄t scopus, vt iam factum retractet. i. vt non legitime p̄ntatum & institutum remoueat in ei⁹ ep̄i cō: ep̄tū. d. c. decernimus. xvj. q. vij. c. illud: & c. ex insinuatione, hoc si. vt p̄ eū alius instituat̄ p̄ntandus: ergo multo fortius à principio poterit agere. vt cogat̄ ep̄s iam p̄ntatum instituere: q̄a si hoc p̄t facere p̄ntatus, multo fortius ipse p̄onus, à quo p̄ntatus habet̄. itē, quia p̄oni interest, & ad hoc tenet̄, vt ecclesie p̄uideat̄. d. c. decernimus. ergo vt t̄i cōf sum totū. q̄ est necessariū antecedēs ad illud. l. illud. ff. de acqui. hære. in gl. acquisiuiisse. l. ad rē mobilem. & l. ad legatū. ff. de pecu. ita dicit in terminis tenuisse Arch. in d. c. decernimus. l. q̄n ep̄s iā instituisse alium non legitime p̄ntatum: tunc enim presentat⁹ & p̄onus p̄nt t̄ talem institutum remouēdum agere, vt legitime p̄ntatus instituat̄, alias p̄t ipse ep̄s puniri: vt in d. c. pastoralis. hoc titu. & dicit se ita tenere. s. patronū posse agere cum sua interfit vt ecclesie p̄uideatur. c. nō solēt. & ibi gl. plures adducit concordias. ij. q. vj. ¶ Dicit tñ hanc cōclu. fallere q̄n patroni adinuicem discordes in presentatione se impediret: quia post quatuor mēses si nō cōcordant, ep̄s p̄uidebit ecclesie. ¶ Dicit ēt fallere in casibus, in quib. p̄t sperni p̄ntatio patroni. de quib. per Hof. in §. qd̄ iur. in summa huius ti. & p̄ ipsum Pau. in x. q. d. vj. par. de quo nos dicem⁹. in iij. par. huius. ij. li. in vij. q. prin. in eius art. ¶ Tu aduertē circa hunc art. nā si nos sumus in casu. ca. decernimus. q̄a ep̄s absq; p̄ono p̄tulit bñficio: & nō est dubiū p̄onū solū, & ipm vna cū p̄ntato per eum posse agere, vt ille, cui cōtulit ep̄s, amoueatur, & p̄ntatus p̄ eū instituat̄. vt in d. c. pastoralis. vbi Archi. & circa loquunt̄ adducta p̄ ipsum Pau. & in hoc casu nō hēt locum p̄na. d. c. pastoralis. ¶ Aut p̄onus p̄ntauit vnū, & ep̄s nō vult instituere illū: & nō est dubiū p̄onū & p̄ntatum posse istare & petere instōnem: vt diximus. §. in iij. p̄ce. art. & si noluerit i. stituere, potē ut appellare, & superiorē adire, & facere illū coge

re ad instituendū, & p̄figi facere sibi terminū, in fra quē si nō instituerit, superior instituat: vt dixim⁹. §. in xvj. & xvij. p̄ce. art. ne: in hoc casu cadit p̄na. c. pastoralis. q̄a nō fuerūt duo p̄ntati, & vnus repulsus, sed bñ in hoc casu, quā maximē instare p̄t p̄on⁹, nō solū vt ecclesie p̄uideat̄, vt dicit Pau. sed et vt cōseruet suam quasi pos. q̄ est magni p̄iudicij. c. cōsultationib. hoc tit. & dixim⁹ larē. §. in j. par. huius sc̄di lib. in iij. q. princ. p̄ totū. Qd̄ interest ēt verū in primo p̄ce. mēbro, & i his casib. dicerē p̄onū posse agere p̄ ep̄m ad exp̄sas, & interesse factas, & passum ob sui culpā: iuxta ea, q̄ dixit Ho. & Io. An. ac Car. in d. c. pastoralis. in fi de illo qui litigabat in curia, & passus fuit dānū: & facta fuit durior eius cā ex p̄ntatione p̄oni, & instōne ep̄i. de qua diximus. §. p̄ximē. in xj. art. ¶ Aut nos loquimur, q̄n p̄onus p̄ntauit primum, & postea fm̄ variando, siue hoc fecerit voluntariē, siue ex cā ep̄i, q̄ distulit instōnē primj, & ep̄s instituit fm̄ non admissio primō, vel cō, qd̄ interest ipsius p̄oni, cū ambā cā eius interesse cessent. t. vt p̄uideat̄ ecclesie: q̄a iam ecclesie p̄uitum est, vel vt cōseruetur in iua quasi poss. nā in eius quasi poss. cōseruatur, cū p̄ntatus p̄ eū instituit̄. t̄nam ita acquir̄, & cōseruat̄ quasi poss. iuris pa. q̄n p̄onus p̄ntat & ad suā p̄ntationē fit instō, in d. c. cōsultationibus. & nos diximus. §. in d. j. par. huius. ij. lib. in iij. q. prin. & in x. & xj. arti. quō ergo poterit agere p̄ ep̄m ad p̄onam. d. c. pastoralis. si institutus fuit p̄ntat⁹ p̄ eū: certē nō. & ideo in hoc casu vana hæc est quæstio. ¶ Nisi diceremus p̄onū posse agere p̄ exp̄sis & inter. esse, casu quo ipse variasset cōactus. s. culpa ep̄i nolētis primū instituere, pp̄ cō loco p̄ntauit: & dicerē hoc nō esse in cōsideratione: q̄a nō debebat variare, sed instare, vt p̄ntatus p̄ eum institueret̄: vt diximus in p̄ace. ij. mēbro. nā si p̄onus p̄ntauit vnū, & episcopus noluit illum admittere sine cā, nō tenet̄ p̄ntare alterū, si nō vult: quia oīno ille hēbit suū effectū. vt diximus. §. in ij. p̄ce. art. & sic instare appellare, & ad superiorem accedere, vt diximus in p̄ace. ij. mēbro. t̄nc postea agere p̄ eū pro istis expensis, vt ibi diximus. ¶ Circa fallētias vero quas ponit Pau. non sunt ponēdæ in isto art. sed in illa q̄one principali, an & q̄n episcopus sine p̄ntatione patroni possit prouidere ecclesie, tractabimus. §. in iij. par. huius secundi libri.

¶ Vigésimus quintus art. viij. q. prin. ij. par. ij. Lib.

- 1 *Presentatus quomodo dicatur sperni ab ordinario.*
  - 2 *Episcopus dicitur spernere primum presentatum, quando illum non instituit.*
- Et vt** Hæc materia p̄fectè habet̄ xxv. sit articulus, t̄ quō ordinarius dicat̄ spernere p̄ntatū. Pau. de cita. de hoc quærit. in d. vj. par. in v. q. & dicit p̄ntatum sperni ab ordinario siue exp̄ressè, siue tacitè dicat, vel p̄ verba equipolētia, vt puta nō recipio te, vel te nō admitto, d̄r em̄ t̄nc p̄ntatus sperni, & si duobus p̄ntatis vnū instituit, alterū p̄ntatū nō institutum spernissè d̄r: nā altero instituto effectualiter, d̄r alterū spernere vel reprobare. c. cō dilectus. & c. pastoralis. hoc tri. primū dicit̄ p̄bat. p̄ c. p̄s moniam. p̄ illum tex. xj. dist. facit tex. in c. cū aut. hoc ti. vbi relinquitur iudicio episcopi, q̄n sunt duo idonei p̄ntari, quē velit admittere. Quocūq; ergo suū iudiciū p̄palaauerit, dicit̄ vnū admittere, & alterum reprobare: ita Pau. vbi §. ¶ Tu aduertē, nā in mā n̄a d̄r ēt episcopus t̄ spernere primū p̄ntatū, q̄n episcopus illū nō instituit: sed p̄rastrinauit eius examē, & instōnē tāto t̄pe, q̄ p̄onus motus fuit variare, & alterum p̄ntare: ex qua variatione episcopus acquisiuit optionem: & iō tenuit instō secūdi. sed q̄a fuit cā variationis, quo ad puniendū ei⁹ malitiā, ille primus p̄ntatus dicit̄ sp̄retus ex sua p̄craftinatione: & iō puniet̄ episcopus p̄na. §. fi. d. c. pastoralis. nam Io. An. Car. & alij. in d. c. pastoralis volunt̄ intelledū illius tex. esse, q̄ primus p̄ntatus fuit repulsus adhuc secūdo nō p̄ntato exp̄ressè illum refutādo sine cā, vel tacitè p̄craftinando illum instituere, adeo q̄ patronus p̄craftinat̄ secūdam presentationem: & in hoc casu p̄sumitur malitia episcopi: vt diximus. §. in xvij. art. & in fi. xix.

¶ Vigésimus sextus art. viij. q. prin. ij. par. ij. Libri.

- 1 *Ad ordines & beneficia admissus tanquam idoneus per episcopum, an postea presentatus in beneficio possit repelli tanquam non idoneus ex defectu scientie.*
- Pro** Cōplemento huius q̄onis. xxvj. & vltimus erit articulus: si episcopus admittit clericū ad ordines, & ēt ad beneficia tāq̄ idoneū, postea p̄ntat⁹ ad bñficiū iuris pa. an ipse episcopus possit illū repellere tāq̄ n̄ idoneū ex defectu sc̄ie: & hmōi. Roc. format̄ hūc art. in hoc tract. i verbo, honorificū. in xlvj. q. in verbo, sed hic suborif. & dicit hāc q̄onē plenē p̄telligisse Io. An. Iad. di. Spe. in additio. mag. & fore dicendū, vt ibi p̄ eum: q̄a satis plenē loquit̄. ¶ Tu vero de isto art. dic, vt plenē dixim⁹. §. ij. par. huius Lamber. de iure patronatus. x 4 ius

# Cæsar Lambertinus Episcop.

ius scđi lib. in ix. q. prin. in xxv. art. vbi tractauimus, an ordinatus ad p̄sbyteratū, & bis admittus ad ecclesias parrochiales per eundem ep̄m, presentatus ad tertiam ecclesiam, possit repelli, ex aliquo defectu, & signanter scientia: ad ibi dicta me remitto.

**Ex dictis** In scripta. viij. q. prin. & ei. xxvj. art. collige quod cononem facta p̄ntatione i concordia, & editio potest, & nemine cōparēte, p̄ntans & p̄ntatū q̄libet de se & vterque simul p̄nt inſtōne petere ab habere iſtituere, & illa dēt ipse p̄cedere, vt colligit potā ipſam q̄onē, & p̄fertim. i. iij. art. ¶ Amplia. iij. d. d. clu. intātū p̄cedere, vt non ſolū p̄ntas & p̄ntatus poſſint inſtōne petere, ſed et eorū legitimi p̄curatores, p̄ p̄ſilio cōiūctus, p̄ iuncto, cū cautio de rato p̄nt eſſe i iſto iudicio inſtōnis, p̄ dicta. s. in iij. art. ¶ Amplia. iij. d. d. clu. intātū p̄cedere, vt peti poterit inſtō p̄dictos, et ſine libello: vt diximus. s. in vij. art. ¶ Extēde hāc ampli. intātū p̄cedere, q̄ in petēda inſtōne ſufficiat talis qualis petito: puta, peto me iſtitui ad talē eccl̄iā p̄ p̄ntationem factā p̄ tales p̄onos, vt dixim⁹. s. in vij. art. ¶ Extēde. iij. d. ampl. intātū p̄cedere, q̄ p̄ petēda inſtōne nō dat vera & neceſſaria forma libelli: vt dixim⁹. in vij. art. ¶ Amplia. iij. d. d. clu. intātū p̄cedere, q̄ p̄cellus & acta p̄ obtinēda inſtōne erūt extraiudicialis & extraiudicialia, ſi nō hēt aduerſariū: vt dixim⁹. s. i. x. art. ¶ Amplia. iij. d. d. clu. intātū p̄cedere, q̄ peti poterit inſtō, prius q̄ petat caſſatio alteri p̄ntationis: vt dixim⁹. s. in x. art. ¶ Reſtringe hanc ampli. p̄cedere, q̄n peti inſtō p̄ntationis facte p̄ p̄onū laicū, q̄ variare p̄t: ſed ſi petere inſtō p̄ntationis p̄oni eccl̄iſtici: nō poſſet peti, niſi petita p̄ caſſatioe alteri p̄ntationis: vt dixim⁹. i. d. x. art. ¶ Amplia. v. d. d. clu. intātū p̄cedere, ſufficere p̄ono cū p̄ntaſſe idoneū, q̄uis ep̄s illū nō admittat, nō tñ tenebit alterū p̄ntare, ſed oīno prim⁹ erit iſtituēd⁹: vt dixim⁹. s. in ij. art. ¶ Ampli. vj. d. d. clu. intātū p̄cedere, q̄ hñs iſtituere, tenebit admittere & iſtituere p̄ntatū, niſi aliud ipſe vel alter obijciat, & p̄bet p̄ntatū, & p̄ntati p̄ſonas, & ipſam p̄ntationē: vt dixim⁹. s. in xv. art. ¶ Extēde hāc ampli. in iſtūm p̄cedere, q̄ ſi hñs iſtituere malitioſe nō admittit p̄ntatū, p̄ntatū p̄ appellare, & appellatio tenebit: & ſi ſecus fieret, inſtō reuocabit p̄ viā arretrati: vt dixim⁹. s. in xvj. art. ¶ Extēde. ij. d. ampli. intātū p̄cedere, q̄ ſi hñs iſtituere, recuſauit admittere p̄ntatū, & aliū iſtituit, & nō fuit appellatū ob abſentia p̄ntati, admittet abſens et p̄ inſtōne, & reuocabit inſtō: vt dixim⁹. in d. xvj. art. ¶ Extēde. ij. d. ampli. intātū p̄cedere, q̄ p̄ſonus & p̄ntatus poterūt agere p̄ ordinariū, q̄ ſine eo alterū iſtituit, vt illa in totū amoueāt, & p̄ntatū p̄ eū iſtituat, q̄uis nō appellauerit: vt dixim⁹. i. d. xvj. art. in ver. tu. p̄ clara, & et. in xxlij. art. in j. mēbro diſtinctionis n̄ræ. ¶ Reſtrige p̄rio. d. ampli. cū primis duab. extē. q̄n p̄ſon⁹ p̄ntatū vnū, & nō variat: q̄a tūc appellatio tenebit: ſed ſi nō variat, nō teneat appellatio: & ep̄s poterit iſtituere: & inſtō tenebit, appellatio nō obſtāt, vt dixim⁹. in d. xvj. art. in ver. v. erit caſus. ¶ Amplia. vij. d. d. clu. intātū p̄cedere, q̄ ſi habēs iſtituere, noluerit iſtituere, poterit adiri ſuperior, vt eū cōpellat iſtituere, vel ipſe iſtituat, ſi p̄fixo ſibi termino hoc nō fecerit: vt dixim⁹. s. in xvij. art. ¶ Limita mō primo iſtā d. clu. q̄ quis aliquo cōcorditer p̄ntato p̄dicte nō exiſtente termino editi elapſo poſſit peti inſtō, & debeat cōcedi: tñ anteq̄ concedat, habēs iſtituere, debeat facere diſcuſſionē negotij: & inquirere ex officio de iurib. p̄ſentatū, & p̄ſentati, & circa eorū p̄ſonas: & ipſam p̄ntationem iſtituat, vel nō iſtituat iuxta merita p̄cellus vt diximus, s. in xj. art. ¶ Extēde hāc limiti. & dic ipſam diſcuſſionē poſſe fieri in loco, in quo placuerit habēti iſtituere, & recipi ab illis, cū quib. in quiſitus cōuerſatus eſt, & p̄ habētē iſtituere licet non ſit ordinariū, & ſimplr & de plano: vt dixim⁹. ſupra. in xij. art. licet hec ſit potius declaratio, quā extēſio. ¶ Declara ſecundo dictam limita. vt habens iſtituere debeat indagare & inquirere opponere, vel opponi facere p̄ p̄ſentantes p̄ſentatum, & ipſam p̄ntationem, omnia que remiſſiue ſunt accumulata. s. in xij. art. ¶ Declara tertio. d. limi. p̄ntatē & p̄ntatū vtrū alterū iſtorū inſtōnem petētes debere deducere & p̄bare in diſcuſſionē, oīa q̄ remiſſiue accumulauimus. s. in xlij. art. ¶ Limita ſecundo. d. d. clu. vt habens iſtituere, teneat p̄ntatū a p̄ſono iſtituere in concordia, niſi p̄ſonus variaret & p̄ſentaret alterū: q̄a tūc ep̄s hēret optionem: & ſi iſtitueret ſm ad inſtāntiā primi p̄ſentati, nō poſſet reuocari inſtō, ſed teneat, vt diximus. s. in xv. art. ¶ Extēde primo iſtā limi. p̄cedere, quāuis prim⁹ appellat, ne p̄ſonus iterū p̄ntaret, nec ep̄s iſtitueret: q̄a adhuc tenebit inſtō: vt dixim⁹. s. i. d. xvj. art. in plurib. caſib. ibi poſitis, & p̄fertim. i. vij. caſu. ¶ Reſtringe primo hāc limi. p̄cedere, niſi vnus eſſet idoneo altero: q̄a tūc teneat iſtituere idoneiorē, q̄ ſi appellauit, tenebit appellatio: & reuocabit iſtitutus p̄ viā arretrati: vt dixim⁹. s. in d. xvj. art. in ver. & ſiſ hui. ¶ Reſtringe ſecundo. d. limi. vt quis in duob. æque idoneis p̄ntatis teneat inſtō ſcđi: tñ ſi ep̄s malitioſe reſtauit primū, tenebit primo p̄uidere de alimētis, donec eū de bñſicio ſiſi p̄uideat: vt dixim⁹ p̄ diſcurſum. d. xvj. art. & i. ſp̄e. in

xxij. art. ¶ Extēde primo hāc limi. p̄cedere, et ſi hāc malitia ſuit exp̄ſa reſtaudo primū vel tacite p̄telādo inſtōne, adeo q̄ p̄ſonus variat: q̄a adhuc, vt malitioſus puniet: vt dixim⁹. s. i. xvj. art. p̄ diſcurſum. & in xvij. art. ¶ Extēde ſecundo. d. limi. & extē. p̄cedere itātū, q̄ on⁹ p̄badi malitiā nō incūbet primo p̄ntato, ſed p̄ſumetur malitioſe feciſſe, niſi p̄bet legitimā cām nō admiffionis: vt dixim⁹. in d. xvij. art. ¶ Extēde. d. limi. tertio. p̄cedere, et ſi ep̄s cōmiſſiſſet malitiā iſtituēdo primo, & repellēdo ſm idoneū: nam adhuc tenebit p̄uidere ſcđo, ſi p̄babit malitia: q̄a in hoc caſu nō p̄ſumet malitia, niſi p̄bet: vt dixim⁹. s. i. xix. art. ¶ Extēde quarto. d. limi. intātū p̄cedere q̄ ſtate dicta malitia ep̄s tenebit p̄uidere ſp̄eto, & cōpelleſt p̄ſuperiorē ſine libello, & iudiciali ordine: vt dixim⁹. s. in ij. art. ¶ Extēde v. d. limi. q̄ teneſt ep̄s, iſtituēs, nō aut p̄ſonus p̄ntans, q̄n p̄ſon⁹ p̄ntauit & ep̄s iſtituit aliū, q̄ litigātes i curia: vt i caſu formato. s. i. xxj. art. ¶ Extēde hāc extē. in iſtā variationē & inſtōne nocere litigātib. q̄ reddit ſp̄erationē (ſurreptitiā, ſi de eis nō fiat mētio: vt i caſu. § poſito. i. xxij. art. ¶ Limita tertio. d. d. clu. p̄cedere, q̄uis p̄dicti poſſint petere inſtōne, nō tñ illa poterūt petere iure actiōis, ſed iſplorare auxiliū iudicis: vt dixim⁹. s. i. v. ar. ¶ Declara mō p̄rio oīa p̄dicta p̄ntatū ſp̄erni, ſeu p̄ntationē ſp̄erni exp̄ſe, vel tacite, vt incurrat malitia: iuxta ea, q̄ dixim⁹. s. i. j. & i. xxv. art. ¶ Declara ſecundo circa mām diſcuſſionis, q̄ ſi ep̄s admittit clericū ad ordines, & ad bñſicia, vel idoneū, ſi p̄ntat ad bñſiciū iuris p̄a. nō poterit ex defectu ſc̄i illū repellere, niſi aliud obſtet: vt remiſſiue dixim⁹. s. i. xxvj. & vlti. art. & p̄ iſta oīa ſunt clara: ſed clari⁹ parere i ipſis arti. q̄ oīa imutatim hic poni nō poterūt: iō meli⁹ videbis ea i ipſis arti. in fonte, in quibus caſus meli⁹ diuerſificant. ¶ Et p̄dicta oīa p̄cedat in cōcordi p̄ntatione vni⁹ patroni p̄ntantis, vel plurū, in qua alius p̄dictor nō comparuit, & in diſcuſſione, & in quiſitione, in quib. p̄cedit ex officio habentis iſtituere. Quid aut, ſi comparuerit p̄dictor vel oppoſitor, dicet in tribus principalib. quaſtionib. ſequentib.

1. *Oppoſitor ſeu contradictor comparēs intra terminū, audiri dēt & admitti.*
2. *Preſentatio oppoſitoris vel contradictoris comparētis intra terminū admittenda eſt, ſi eſt in quantum, & n. 3.*

**V**cuſque Vidim⁹ quatuor p̄cedat elapſo termino gñalis citationis p̄dictū ad inſtōne p̄ntationis faciēda in p̄ntatione cōcordi, ſiue vno p̄ſono no exiſtente, p̄ſentante, ſiue pluribus nihilominus concorditer nullo contradictore apparente, nec ſe opponente cōp̄ſono cōp̄ntato, nec p̄dictore niſi ſolū de cōp̄ntato p̄p̄ variationem; & ſi accumulatiue ex malitia non admiffio. ¶ Merito modo vidēdū eſt, qd ſi p̄p̄ citationē generalē p̄dictū ad incertōs, vſi p̄alē, & ad certos, aliqui oppoſitor appareat ſeu p̄dictor infra, terminū dictarū citationū, an ſit audiendus & admitti debeat: & nulli dubiū eſt q̄ ſic, q̄a aſt fruſtra citarent: & fruſtra fuiffet inducēt diſpō. c. ſi. de elec. lib. vj. ¶ Imo ſi tales comparētes p̄ſentatē aliquē alterū, tñ p̄ſonū, vel in quaſi poſ. exiſtētes, eorū p̄ſentatio admitti debeat, ſi & iquātū vt prima p̄ntatio admiffa fuit: de qua diximus. s. in vj. q. prin. huius par. in j. artic. cum ibi loquuti fuerimus generaliter de omni p̄ntatione admittēda, ſi & in quātū: imo illa nō admittēdo puniret: vt diximus. s. in vij. prox. p̄ſe. q. prin. in xv. artic. cū pluribus ſequent. & q̄ debeat admitti p̄ntans, imo debeat p̄ntare, apparet: q̄a poſt terminum editi inſtōne ſequuta & re nō integra nō admittetur vlti⁹ ad p̄ntandum, ex quo terminus editi p̄iudicat termino iuris: vt diximus. s. in j. q. prin. huius par. in xxvij. artic. & ſi admittendi ſunt infra terminū editi oppoſitores comp̄ſonū comp̄ſonū, ſeu in quaſi poſ. exiſtētes: & illi quos ipſi mō p̄ntarēt, ſiſi & in quātū ex quo adhuc de iuribus nullius apparet. ¶ Et hoc erit aliud iudiciū ſeparatū a p̄cedēti in quo p̄cedēti iudicio tractauimus de diſcuſſione negotij p̄ntationis & iquiſitionis, quā ex officio habētis iſtituere fieret, et coadiutore dato circa iura p̄ntatiū, & merita p̄ntati, & habilitates vel inhabilitates ipſorū, & ipſa p̄ntationē, et dato per habētē iſtituere coadiutore curia: vt diximus in vij. prox. p̄ſe. q. prin. in vij. artic. ¶ In hoc p̄nti vero iudicio erit tractādū, q̄n habēs iſtituere p̄cedit circa p̄ntē dicta, nō ex mero officio nec ex ſimplici diſcuſſioe, ſed ad inſtāntiā cōparentiū, & ſe opponētū ſiue ſunt aſſerētes ſe p̄onos, ſeu in quaſi poſ. p̄ntandi exiſtere ſiue ſint comp̄ſonū ſiue aſ. quōcūq; oppoſitores: & hoc iudiciū diuidem⁹ in tres prin. q̄onēs. ¶ Prima erit circa oppoſitiōes, & iura, que deducunt p̄ cōparētes, & ſe opponētes, & alia neceſſaria i tali iudicio, vſq; ad p̄teſtationē litis cluſiue: & hāc erit. ix. q. prin. huius par. ¶ Scđa erit qd, & hēc erit. x. prin. q. huius par. ¶ Tertia erit qd a publicatione in cā excluſiue, vſq; ad prolationē ſn̄ræ incluſiue, cū appellatioe, ſi opus fuerit: & hāc erit. xi. & vlti. q. prin. huius par. ¶ Iſtius. ij. lib. ¶ Nona igitur prin. qd eſt de, oppoſitionibus & iuribus ac p̄dicto



tionibus, quæ deducunt per cõparentes, & se opponentes circa pñtationẽ factã admittendis: & de pcessu, q fit in hac cã, vsq; ad pñtationẽ litis inclusiue: seu alterius actũ q loco cõtestationis litis haberetur. Et ex ista. ix. q. prin. infra scripti oriuntur articuli.

¶ Primus art. ix. q. prin. ij. partis. ij. Libri.

1 ¶ Citari debent speciali citatione tanquam certi primo presentantes, & pri mo presentatus: & alij incerti generali citatione, comparente contradicõto re ulterius virtute edicõti vel specialis citationis.

2 Citationes generales & speciales tot fieri debent, quot sunt presentationes.

3 Si opposuit se quisquam, citandus est presentans & presentator.

1 **Et primus** Erit artic. ¶ si cõparet pñtator vel pñtor alterius virtute edicõti: vel spalis citationis, pars quæ prima pñtauit, & pñtat<sup>o</sup> ab ea, an sint citãdi spali citatione tanq certi, & alij incerti gñali citatione p edicõtũ, sicut factũ fuit in prima pñtatione: & nõ est dubiũ q sic: ¶ qã quot sunt pñtationes, tot debet fieri citationes spales & gñales: vt dicũt doct. oes in d. c. fi. & nos pulchrẽ diximus. §. in vij. q. prin. hui<sup>o</sup> par. in ix. ar. primi pñtantes & pñtatus: qã iam sunt certi: edicõtũ verolapponi debet pp incertos seu opponere volẽtes, vt ibi latẽ diximus: & et faciũt q diximus ibidẽ in x. art. Et faciũt, et, q dixim<sup>o</sup> ibidẽ. in xvij. art. cũ loquuti fuimus de cassatione electionis: & et ibidẽ in xxviii. & vt. art. dũ tractauimus de discussione negotij prin. & q si aliqis se opposuit, sit citãdus pñtans, & pñtor, expõse te nunt q Phil. de Sarra. in hac rub. ante fi. vj. char. in vers. si vero interrim: nã cũ loquutus fuisset de appositione edicõti, psequit hęc verba. si vero interim aliquis se opposuit, oportet q postea cite tur (loquẽdo de primo pñtate: & pñtato) cũ pceditur in cã: & pcedetur simpliciter & c. licet dicõtũ suum fuerit Gaye. in sua repe. c. fi. de elec. lib. vj. quã in vltimis verbis operis: vbi dicit for malia verba, q dicit Phil. licet Phil. eũ nõ alleget: & idẽ dicendũ est de edicõto reiterando. vt voluit Io. An. & omnes in d. c. fin. & nos diximus in d. vj. q. prin. huius partis in d. ix. arti.

¶ Secundus artic. ix. q. prin. ij. partis. ij. Libri.

1 ¶ Citari vbi debeat presentatus accumulatus absens, & existens in curia Romana, vno primo presentato. & nu. 5.

2 Citatio personalis ad domum debet fieri, quando proceditur contra citatum ad actum p iudiciale.

3 Citatio, verb. quid determinet, quando determinat verb. in ecclesia.

4 Citatione speciali non est citandus absens, qui presentationi non consensit.

1 **Erit** Secundus art. ¶ si pñtato vno sit presentatio alterius absentis & existens in curia Romana: dubitat, vbi iste accumulatus debeat citari. Et hũc artic. hic posui, qã loquitur de citatione accumulati: nã abs melius cadebat in vij. q. prin. huius partis. ¶ Dicergo super isto artic. ¶ soluisse Io. Cal. hoc tit. ¶ si xvij. incip. pñtato vno. & dicit se putasse sufficere citationẽ in ecclesia, de qua agitur, dũmodo fiet notatũ, & assignet citatio in ecclesia, de qua agit, infra quã pñtates sibi possint intimare pñtationem: & suũ rñsum habere. ¶ Et dixit esse rñnem: qã hic nõ querit de citatiõne quæ pprie habeat pñtator quẽ pñtator, vt si ipsum pcedat ad actũ iudiciale, p quẽ sibi auferat vel auferri possit id, quod habet. quo casu ¶ loquunt iura de vocatione psonaliter faciẽda, qñ habet scia, vbi qõ est, vñ ad domũ, si ignorat vbi est, de qua p lnn. de eo q mit. in pos. cau. rei ser. c. fi. p lo. And. sup reg. psumit in q. de reg. iur. lib. vj. Sed si vult suã pñtationem psequi psequat, ex quo nõ hẽt ius i re de of. leg. c. dilectus, nec pprie ius ad rẽ, cũ nõdũ cõsenserit, nec potuit pñtate, ppigno rantia ex eius absentia, puenierẽ. ¶ Et ex hoc sequit, dicit ipse, q cũ pñtantes habuissent primo ipsius pñsentium, vel saltẽ habeant illũ regrere, quã cito pñt, de elec. c. quã sit li. vj. & ipse habuit primo pñsentire, vel saltẽ post requisitionẽ pñtatus hoc facere debeat, psonalis requisitio hoc casu spectat ad ipsos pñtantes, & nõ ad superiorẽ, à quo petit pñfirmatio. ¶ Ad qd bñ facit. ca. fi. de elec. lib. vj. maxime cũ loquat p verbũ, vocationẽ: & nõ dixit citationẽ, vel requisitionẽ. quo et verbo vsus fuerat in principio, cũ dixerat nulla vocatione, quod verbũ vocationis, ad vocẽ, q in vocati notia verisimiliter puenire põt, pformiter referet: vñ clamor aẽris, verberationẽ pprie significare volũt deriuatores. ¶ Põde rarẽ illũ tex. c. fi. ibi dũ dicit, notatũ. nõ eũ dixit, psonaliter, vñ ad domũ. ¶ Et põderat illũ tex. nã ¶ cũ verbũ, vocationis, determinat verbũ in ecclesia, determinat qd ibi sequit, f. posse respicere vocationẽ electi, cũ aliã determinationẽ nõ habeat: & sic illud verbũ in ecclesia, qũ ad locũ, põt coactari duob. pced. casib. f. de quo, electo, & oppositore. facit de rescr. c. olim. de app. in q. sitioni, & sic dicit esse seruandũ in casu isto ppericulũ, qd est i magna dilatione, & possit imminere, de appellationib. oblati, & ita resider ibi Io. Cal. ¶ Tu aducere circa casum. d. ¶ nã ex deducis in eo, i factõ apparet cõpñtatũ copulatiuẽ pñtationi nõ

4 ¶ sensisse: & hoc est clarũ: & nos pclusimus. §. in vij. q. prin. huius par. in xv. art. ¶ pñtatũ, q pñtationi adhuc nõ pñsent: qã nõ fuit pñs, vt in casu nõ, nõ esse vocandũ, tanq aduersariũ certũ spali citatione, q fit ex offõ hñtis instituere: & q fiet ex offõ, dicit gl. p illũ tex. in verbo, inanes. versus si. in d. c. fi. de elec. lib. vj. vñ vocatio seu citatio, de qua in d. ¶ si. nullo mō est illa, de qua in d. ca. fi. qã si illa esset, tunc militaret difficultas, de qua. ¶ sed poti<sup>o</sup> illa vocatio, de qua in d. ¶ si. est illa, q debet fieri pñtante, vt perficiat pñtatio, q quidẽ est potius notificatio pñtationis: vt pñtat<sup>o</sup> absens velit acceptare, vñ repudiare pñtationẽ, q acceptatio pñtat<sup>o</sup> actũ pñtationis: vt diximus. §. in v. q. prin. huius par. in j. art. & cũ nõ sit tps statutu pñtato ad acceptãdũ, sed acceptare debeat añ lapsum termini dati ad pñtandũ, alias habet, ac si facta nõ fuisset pñtatio: vt diximus. §. in d. vij. q. prin. huius par. in vij. art. pñtates debere, quãto citius fieri põt notificare pñtationẽ illi abñti & habere rñsum acceptationis: vt illo habito sit pfecta pñtatio: & in ea pcedi possit p alias citationes, spalẽ & gñalẽ: vt in pximo pce. art. diximus: & sic in casu suo malẽ pclusit Io. Cal. cũ nõ suffi ciat vocatio in ecclesia, ex quo ex ea nõ poterit haberi vera acceptatio, vel repudiatio absentis: & sic nulla erit pfectio pñtatiõis, & ideo expectãdus erit finis quadrimestri dati pñono ad pñtandũ, in fra qd si nõ apparebit de actione pñtati elapso dicto tpe, pñtatio accumulatiua nõ valebit: & sic tenebit prima pñtatio. ¶ Nisi dicam<sup>o</sup> hãc vocationẽ pdesse, quo ad hoc, vt nõ expectet vocatio illi<sup>o</sup> vsq; ad finẽ: sed illo vocato ad instantiã pñtantis in ecclesia cũ termino, infra quod verisimiliter potuit venire ad notia pñtati ipsa pñtatio: & ex quo illã nõ acceptauit: vt in residuo tps quadrimestris possit alterũ pñtare: & nõ dicit variare tertia, ex quo secũda pñtatio nõ fuit pfecta, sicut nõ dicit variare prima nõ pfecta: vt dixim<sup>o</sup> in vij. q. prin. huius par. de laico. in xxj. ar. de pñono clerico. in ij. art. cũ quatuor seq. ar. ¶ ¶ R estat igit dubitatio, qd si pfecta fuisset pñtatio accumulatiuẽ facta de abñte, & alius cõpñtat<sup>o</sup>, vel certus oppositor esset abñs, an deberet citari spali citatione, nõ ad instãtia partis, sed ex offõ hñtis instituere: iuxta dispõnẽ. d. c. fi. de elec. li. vj. Et dicerẽ, aut est prim<sup>o</sup> pñsent<sup>o</sup> absens, qui venit citandus pp nouã pñtationem, seu pñtationẽ iuxta terminos pximi pcedẽtis artic. & dicerẽ sufficere eũ in domo citare: & sibi iputari qã discessit: aut sunt alij certi citãdi, qui tñ sunt in lögiorib. partib. & nõ pñtatione spali citari sine magno labore, seu impẽsa, vel lapsum magni tpsis: & dicerẽ eos nõ esse citãdos citatione spali psonalr, sed bene citatione spali nõ psonalr, seu notiatim in ecclesia: & ita pcedant rñnes & iura p Cald. alle. pñsentim, vt ecclesia cito pvideat. licet ipse loquat<sup>o</sup> alij terminis vt ibi patet: & hoc, qã oes doc in d. c. fi. concludũt ipsas citationes spales de certis fore faciẽdas, cũ cõmodẽ fieri pñt, vt ibi, p eos, vñ si cõmodẽ fieri nõ possent, puta, qã si fieret maxima expectatio, & cõparet vocato lis oriret, & nõ posset finire infra tps datũ ad pñtãdũ, deuoluere ¶ pñsio ad superiorẽ: iuxta no. in c. eã te. cũ si. hoc tit. & nos diximus. §. in j. q. prin. huius par. in ix. arti. esset faciẽda talis expectatio: & ideo vana esset citatio.

¶ Tertius artic. ix. q. prin. ij. partis. ij. Libri.

- 1 ¶ Simonia an committatur si patronus receperit pecuniam pro presentatiõne.
- 2 Simoniã etiam committi in amexis spiriualitatũ.
- 3 Basilicam si quis edificat eo nomine & causa, vt lucraret partem obuentio num, nullatenus episcopus illam debet consecrare.
- 4 Pecunia non est danã, nec p beneficium consequẽdo, nec pro pambulo ad beneficium consequendum.
- 5 Pecunia restituenda est ecclesia, cui iniuria simoniaca facta est.
- 6 Pœna qua puniendus sit clericus dando pecuniam, vt ad beneficium promouea tur. Et. nu. 7. 10.
- 8 Simonia si commissã sit pro aliqua iniuria, vel gratia apud sedem apostolicam obtinenda, etiam scientes & non breuelantes intra triduum, etiam ipso iure sunt excommunicati, nec ab alio possunt absolui quam à Papa, excepto mortis articulo.
- 9 Crimen lasa maiestatis sciens cõmissũ, illud reuelare debet, si illud pbare põt.
- 10 Simonia committitur recipiendo promissionem, vel pecuniam oblationem.
- 11 Remittere, verb. pro dare, accipitur.

1 **Dubitatur** Tertio, an opponi possit pñtates & pñtatũ, q p simoniã facta fuerit pñtatio: ¶ & sic an possit patron<sup>o</sup> pecuniam recipere p pñtatione: & an recipiẽdo cõmittat simoniã. Roch. quarit de hoc, in isto trac. in verbo, vtile. in ij. q. & dicit, q sic: quia simonia ¶ cõmittitur ita in annexis spualitatibus: sicut & in ipsiis spualibus, tex. est in c. ex in sinuatiõne. h. & in c. de iure, & vtrobq; per Abb. hoc tit. & clarẽ probatur hæc pclusio in c. quã sitũ. de rerũ permuta. & colligit ex diffinitione simoniæ posita p doc. in rub. de simo. facit tex. c. pte rea. el j. de trãfac. vbi nõ valet trãfactio super iure pñtandi: qã annexa spualitati, sicut & ipsum ius pa. vt ibi intelligit Abb. in j. no. & fir mat idẽ Abb. in c. quãto. in vij. col. de iudi. vbi dicit pñtationem ideo

# Cæsar Lambertinus Episcop.

ideo dici annexa spiritualitati: quæ est præparamentum ad institutionem: & sic ad spiritualitatem obinendum, rex in c. qd. aut. in verbo, inchoat. hoc ritu ergo simoniaca est præparatio. propter simoniam ¶ Scdo adducit text. in sit. in c. si quis basilica. de p. cra. dist. i. vbi. dicitur, qd. si quis edificat basilicam ad ad huc finem, ut lucretur p. ritum obventionem, nullatenus debet episcopus illam consecrari: & ideo colligit ibi gl. arg. p. ronos non debere exigere cenentiam vel hmoi ab ecclesia. ¶ Tertio adducit text. de hoc, de simonia. qui in fin. dicit, qd. quidam reges & principes qui acceperunt pecuniam, ut consentirent electioni cuiusdam episcopi, debent illam pecuniam sine diminutione restituere ipsi ecclesie: & s. vnum intellectum loquitur ille text. a p. ronis: & dicit ibi Ab. Io. de Ana. illi text. esse bene notandum in practica: & cõfessores, principum ignorantia ducti, vel applaudunt ipsi principibus negligere eos ad poenitentiam inducere de s. sibus: & multos esse tales, de quorum salute est diffidendum, cui decedat cum illo peccato. Quintimo fortius p. bar ille text. secundum alium intellectum, quæ ibi refert Io. de Ana. nedum accipientes pecuniam, ut consentirent electioni teneri ad restitutionem, s. vbi ibi: sed et pcurantes cum electoribus ut eligant: quæ ex illa pcuracione aliquid acceperint illud restituere tenentur, cum tales et sint simoniaci. c. de simoniac. & ibi not. de simonia. c. cum super. de cõf. ¶ Quarto dicit facere quod decidit Io. de Ana. in c. ij. in pen. no. de simo. ¶ q. sicut non licet dare pecuniam pro beneficio consequendo immediate, ita non licet dare pro præambulo ad beneficium consequendum. per l. oratio. cum simi. ff. de p. n. sed pñtatio est præambulum, seu præparamentum, ut s. dictum est igitur & c. ¶ Quinto pro dicta cõclu. dicit esse text. in c. tua nos. el. de iure iur. vbi fortius dicit non valere promissionem factam per præsentatum pñtari etiam cum iuro. ¶ Sexto p. ipsa conclu. dicit esse text. clarum: & ibi no. Abb. in ca. veniens. el. ij. de testibus. ¶ Quod autem pecunia ipsa debeat restitui ecclesie, cui iniuria simoniaca est irrogata: tenet et glo. in c. quia clerici. hoc tit. & clarè p. baf. in c. de hoc. vbi not. Abb. & alij de simonia. hoc tit. declarat & limitat: ut per gl. magnam & doct. ibi de quibus nos diximus. s. in ij. par. j. lib. in v. q. prin. in ij. iij. v. & vj. arti. ¶ Quod autem poenã pati debeat clericus, qui pecuniam dedit ut ad beneficium promoveret: vide extrauag. vnicam incip. Pau. sub titulo de simonia, que vult acquisitionem beneficij per quacunque dispositionem simoniacã esse nullã ipso iure: ita qd. taliter acquirès beneficium, teneat ad oium fructuum, quos percepit restitutionem. ¶ Itã talis, & est mediatoris sniam excoicacionis incurrit à qua solus pontifex absoluit, pterquam in articulo mortis. ¶ Et illi qui sciunt aliquos esse simoniacos, vel mediatores simoniã in ordine vel in bñficio tenent reuelare quãto citi pñt. ¶ Et si simonia esset cõmissa pro aliqua iniustitia, vel gratia apud sedem apostolicam obtinenda, et scientes & non reuelantes infra triduum, ipso iure sunt excoicati, & absolui non pñt nisi à Papa præterquam in mortis articulo. Ita disponit extrauag. Bonifacij sub titulo de sent. excomm. est enim hic casus de reseruatjs papæ: vbi exponitur et in extrauag. Pau. incip. & si dñici gregis. sub rub. de poenit. remissiuè. ¶ Aduertendum tñ est. s. id, quod dictum est de sciētibus, ut reuelare teneant: nã id intelligit, si sciētēs id p. bare pñt. Ita cõcludit in simili Ang. Are. in lib. malef. in verbo, che hai tradito. ¶ in v. col. vers. quod crimē læsæ maiestatis. vbi dicit, quãuis sciens crimen læsæ maiestatis ab alio cõmittendum, illud teneat reuelare, intelligitur si illud p. bare potest: & alleg. Bal. ut ibi p. eū. & in terminis nostris ita decidit do. Fel. in c. decetero. in si. de r. iudica. subiiciens ita audiuisse cõclusum fuisse à quodã poenitentiario papali: & vltra eū bene facit text. in c. plerūque. ij. q. vij. vbi exp. s. de glo. notat taciturnitatem non obesse ei, qui p. bare non potest: & est videndus oīno frater Ang. de caluasio in summa sua angelica, in verbo denūtiatio. vers. fin. ¶ An autem aliã poenam patiantur simoniaci? dicendum est ut per doc. in d. c. de hoc. & in d. c. cum super. de cõf. & per gl. & j. q. vij. in summa, & pulchrè per Io. de Ana. in rub. de simo. in princ. vlti. col. ¶ Ex cuius verbis et intelliges, an recipientes pecuniam, ut pñtentur puniantur alia poena, quã ad restitutionem ipsius pecuniae. ¶ Et est notandum, simoniam nedum committi in accipiendo actualiter pecuniam, vel quod tale pro spūali, sed et recipiendo pmissionem vel oblationem pecuniae. text. & ibi colligit Abb. in j. no. in d. c. cum super. & idem voluit Abb. in d. c. veniens. el. j. de testi. i. v. l. no. ¶ Idem effert, si remitteret aliquid debetur. ¶ Text. est in d. c. veniens. ¶ quæ remittere, est dare: ut ibi gl. allegat iura cõcordaria: quæ regula declarat ibi pulchrè p. Fel. i. iij. no. n. est mã nostra. ¶ Est et notandum pro prædictorum intelligentia: qd. dato qd. plures sint pñti: ita ut vox recipientis pecuniam non esset sufficiens ad effectuale pñtationem: tñ ex tali receptione cõmittit simoniam perinde, ac si ipse solus esset pñtus. Ita p. batur in sit. in d. c. cum super. & ibi Abb. in ij. no. hoc colligit: & ita cõcludunt do. Anto. Abb. & Io. de ana. per illi text. in c. Matheus. vbi dicitur receptio nem pecuniae p. dāda voce, et non necessario inducere simoniam. Ita pulchrè loquitur sicut Roc. vbi. s. cuius dicta volui hic incise.

re: quia multum placuerunt mihi. ¶ Que sunt addenda ad ea, que diximus. s. in j. par. huius ij. lib. in ix. q. prin. in x. artic. vbi in genere tractauimus: an simoniacus præsentare possit: & ad dicta ibidem in xj. artic. vbi tractauimus, an præsentandus & præsentantes facientes pacta & conuentiones præsertim iuratas, committant simoniam, & ille præsentari possit etiã adde dicta. s. in v. q. prin. huius par. in vj. arti. vbi tractauimus, an præsentatus possit aliquid temporale præsentanti dare: vel censum imponere præsentanti soluendum: & qualiter puniatur: & dicta per nos in dictis art. sunt addenda ad dicta p. Roch. in d. verbo, vlt. in iij. sua. q. Et de isto art. vide pulchrè cõs. Philip. Decij. cxvij. diuine & c. viso instrumento. vbi de p. missione facta de reparanda ecclesia.

## ¶ Quartus artic. ix. q. prin. ij. partis. ij. Libri.

- ¶ Opponi que possint contra præsentantes, præsentatum et ipsam præsentationem, oppositore comparente remiss.
- ¶ Effectus Videndum quarto loco, quæ opponi possint præsentantes, præsentatum, & ipsam præsentationem: de quibus remiss. siue fuimus loquuti, s. in prox. præc. vij. q. prin. huius partis, in xij. articulo. dum tractauimus in discussione & inquisitione, quæ fit per hñtē in iudicio, quod erit indagandum, & inquirendum p. eū: & que opponi poterūt præsentantes, præsentatum, & ipsam præsentationem: & ibi dicta in iudicio ex officio seruiant etiam hic in iudicio p. dictorio. Vide igitur ibi: & alia ex isto opere colligere poteris.

## ¶ Quintus artic. ix. q. prin. ij. partis. ij. Libri.

- ¶ Præsentatio metu facta non valet, item nec electio.
  - ¶ Ius in re, difficilius est dissolutionis, quam ius ad rem.
  - ¶ Præsentatio clandestina facta à patrono de non presentando alium, & si præsentaret, faceret pro metu, non præiudicat postmodum præsentato.
  - ¶ Metus quoniam vitiet.
- Sed adhuc dubitatur quoniam loco, an possit opponi, allegari, seu deduci p. aliquem patronum se pñtasse per metum, & ideo illam pñtationem non tenere: & dicendum est hoc opponi posse: ¶ Et pñtationem p. metum factam non tenere, s. m. Bald. in l. ij. §. sed & si quis. in vlti. col. C. cõmu. de leg. & in tracta. schismatis in ij. col. ¶ Quod est verum quoniam metus fuit cã si. id est quia eligentes aliter non elegissent: & sic nec pñtantes aliter pñtassent, s. m. Bald. in d. §. sed si quis. ¶ Ampliat et illud dictum esse verum, quãuis addat verbum, sponte eligo, vel pñto, s. m. Bald. in d. trac. schismatis. vbi et Bald. in iij. col. dicit talē metum facere cõferri electum, & sic pñtatum tyrannum, ut ibi per eū: si ergo metus non facit valere electionem: quæ tribuit ius electo, in re, quod est difficilius dissolutionis: multo magis debet facere non valere pñtationem, quæ tribuit pñtato ius ad re, quod sic est facilioris dissolutionis: ut not. in c. cū Bertoldus. de re iud. & nos de isto ius in re: & ius ad rem late diximus. s. in v. q. prin. huius par. in vij. ar. & q. metus non faciat valere pñtationem: voluit clarè Ale. de vera pñtatione p. metum facta loquens in cõs. xvj. in iij. vol. & ita tene quod cõs. incipit p. oderatis narratis, vbi et cõcludit qd. pñtatio clandestina facta à pñtato de non pñtando alium, qd. si pñtaret, faceret p. metum, non nocet neq. p. iudicat illi qui postea pñtatus fuit, ut ibi per eum: sequitur domi. Phil. Decij. in reg. in omnibus causis. ff. de reg. iur. in prin. si. col. in fi. xj. vers. ¶ Et multa quæ vitiat metus, vide accumulata per Firma. in trac. de episcopo. in j. par. ij. lib. in xxij. q.

## ¶ Sextus artic. ix. q. prin. ij. partis. ij. Libri.

- ¶ Præsentatio vel electio facta iracundia vel impetu, non valet.
  - ¶ Iracundia facit reuocare contractum, & votum impedit.
  - ¶ Donatio facta ad pias causas per patrem iratum cum filijs, valet.
  - ¶ Actus facti per iracundiam qui sint.
- Et eodem modo decidit sextus articulus, an possit opponi pñtationem cõtra præsentationem ipsam non tenere, quia illam fecit calore iracundie, seu per impetum: sicut videtur hoc posse opponi: tñ talis pñtatio per impetum vel iracundiam facta, non valet, put est text. in c. auditis. ibi prorupit de elec. nec mirum, quia iracundia facit contractum non valere, l. q. calore, de re iud. impedit etiam votum gl. in c. dudum, de conuersione cõiugatorum. reuocat cõfessionem, gl. in c. ex literis. de diuor. & Io. de Imo. in ca. si. de cõf. ¶ Verum iracundia non impedit ad cãm piam factam p. patrem iratum cum filijs: casus est singularis in c. sunt qui opes. xvij. q. iij. licet hoc dictum non noceat casui nostro, quia aliud est bona donare, quã clericum præsentare. Si igitur non valet electio facta p. impetum vel iracundiam, multo minus præsentatio, quæ facilius dissoluit: per arg. formatum in prox. p. cedent. artic. ¶ Et de ista electione & alijs actibus factis per impetum & iracundiam, ponit Firma. in d. trac. de episcopo. in j. par. iij. lib. in xxiv.

xxxv. q. & de actibus factis calore iracundiæ, & præsertim blasphemia: ponit pulchrè dom me. Corfe. in suo reperto. ad Abb. in verbo iracundia. vbi etiam æquiparat iracundiã ebrietati.

¶ Septimus articu. ix. q. princ. ij. partis. ij. Libri.

1 ¶ Electio vel presentatio clandestine facta, non valet. & nu. 3.

2 Actus quomodo clandestine fieri dicatur.

3 Presentatio post actum factum, clandestina dici non potest.

4 Edictum est in loco publico assignandum, & tollendum per nuntium deputatum.

6 Electio clandestina repetitur.

**Dubatur** Adhuc septimo, an opponi possit contra electionem seu presentationem illam esse factam clandestine, & sic utrum presentatio clandestina facta valeat? & responderetur electionem clandestine factam, non valere ipso iure, capitu. quia propter §. final. & ibi gloss. & doct. de elect. eodem modo nec presentatio, cum facilius dissoluatur: vt

1 in duobus præceden. artic. diximus. ¶ & dicitur electio vel alius actus clam fieri, quando fit non seruata consuetudine, vel consuetudine solempnitate, licet fiat coram testibus, secundum Bart. in l. ij. C. de his, qui ex pu. ratio. versic. v. & in l. fi. ff. de ritu nupt. Item, quando fit sine eo, cuius presentia requiritur in actu: puta sine iudice, secundum Bart. in d. l. ij. & in l. j. C. de præd. cu. lib. xj. Itē, quando non potest venire in notitiam aduersarij, secundum Bart. in l. phibere. ff. quod vi aut clam. & in l. clam possidere. ff. de acquirend. possess. & in l. non intelligitur. §. tacita. de iure fisci. Itē, quando testibus à notario imponitur silentium, vt nihil dicant, secundum Bart. in l. in fraudem. in princ. ff. de his quib. vt indig. Item, quod fit parte non citata, secundum Innoc. in c. cum olim. de re iudic. & Bald. in margarita in verbo litrea. versic. viij. Item, non citato eo qui possit contradicere, secundum Bart. in l. alio. de lega. ¶ ¶ Videamus modo, an actus presentationis possit dici fieri clandestine? & si consideremus ipsum actum presentationis, non possumus videre quomodo fieri possit clandestine: cum de substantia fieri habeat coram habente instituere: quia alias non est perfecta presentatio: vt diximus. §. in iij. q. princ. huius par. in j. & duobus sequen. articu. & quod fit coram iudice, cuius presentatio requiritur, secundum Bart. in d. l. ij. C. de his qui ex pu. ratio. versic. v. & in l. j. C. de præd. curia. lib. xj. si vero considerabimus ipsam presentationem: an possit manere clandestina? & minime hoc esse potest, cum illa facta habens instituere fieri facit citationes speciales & certas: & facit apponere edictū pro incertis: vt est text. in capi. fina. iuncta gloss. de elect. lib. vj. & iste citationes ex officio emanant, vt voluit ibi gloss. in verbo, inanes. in fin. & nos diximus. §. q. cum citantur citandi non dicitur clandestinus actus: ergo presentatio etiam post actum factum non potest dici clandestina, cum de necessitate dictarum citationes, sint faciendæ: & requiruntur de substantia & forma: adeo quod si secus fiat, institutio sequens est ipso iure nulla: vt diximus. §. in vj. quæst. princ. huius par. in xij. articu. & non debet poni edictum in loco secreto, sed in publico, vt ab omnibus videtur: vt vult ibi gloss. in d. ca. fi. in verbo, generaliter. & in fraudem fieret, si grida fieret coram paucis amicis: vt dicit ibi gloss. & nos diximus. §. in d. vj. quæstio. princ. in iij. articu. Imo vt ibi diximus in xxij. articu. edictum ¶ debet affigi in loco publico: & tolli per nuntium deputatum, per quem de prædictis debet fieri relatio iudici: & per actuarium annorari: vnde non potest cadere hic casus clandestine presentationis, nisi si omitterentur iste citationes: & tunc non esset nulla presentatio, sed institutio sequens: presentatio enim remaneret in pedibus: vt dicunt doc. in d. capit. fina. de elect. lib. vj. & nos diximus. §. in d. vj. quæstio. princ. huius par. in xvij. articu. Ergo cōcludamus veram & perfectam presentationem non posse dici clandestinā: quia solum diceretur clandestina, si non fieret coram habente instituere: & tunc non dicitur perfecta presentatio: vt §. diximus. ¶ ¶ Non obstat, quod secus sit in electione, scilicet quia reperitur clandestina electio: vt habetur in capi. quia propter §. final. de elect. quia illud potest ibi interuenire propter formam electionis ibi datam, quæ non habet locum in presentatione: vt diximus. §. in vij. q. princ. huius par. in xvij. articu. & de ista clandestinitate diximus aliquid. §. in j. par. ij. lib. in iij. quæstio. princ. in xxj. articu. ¶ ¶ Et de preestatione clandestine facta de presentando talem per metum, tetigimus. §. in fi. v. proximi precedentis articuli.

¶ Octauus articu. ix. q. prin. ij. partis. ij. Libri.

1 ¶ Patroni an possint opponere contra presentatum & presentationem, & infra quantum tempus.

2 Nullitas opponi potest ab eo, qui non appellauit: licet sententiã acquirerit

3 Patronus legitimus est oppositor.

**Sed** Dubitatur octauo, si aliquis patronus non presentauit, nec fuerit contemptus, an possit opponere contra præ-

1 sentationem: & magis in genere sit articu. ¶ an patroni possint opponere contra presentatum & presentationem: & infra quā tum tempus, & Fede. de Senis in co. iij. cij. nobilis quidam. in vij. colum. in versic. ad secundum, quo quæritur. & sequen. & dicit q. quāuis patronus nō presentauerit: nec fuit contemptus, si vult aliquid dicere quod reddat presentationem nullam: puta quia vult opponere defectum vel vitium contra personam presentatam, vel aliud simile, hoc facere potest. capitu. nulli. & capitu.

2 sequen. de elect. lib. vj. ¶ nam & is qui non appellauit, licet acquirere videatur sententiã ratione iustitiæ, nullitatem tamen potest opponere. de primo. capitu. consultationem. de re iudic. de secundo. capitu. j. cum sua materia. eod. titu. ¶ ¶ Et hæc facultas opponendi durat quousque duret peremptoriū terminus datus ad opponendum, vel saltem, quousque sit facta institutio: vltimus enim non est locus exceptioni. ad hoc. de elect. cap. vlti. lib. vj. & de appel. constitu. cum sua. glof. ¶ ¶ Tu aduerte, nam diximus. §. in vij. quæstio. princ. huius par. in viij. cum tribus sequen. articu. & etiam in alijs articu. magis rationabilem oppositorem: & qui magis vocetur ex dispositione. d. capitu. fina. de elect. lib. vj. esse compatronum & in quasi possess. presentandi existentem, cum dupliciter sua interfit. Primo, quia interest cuiuscunque ecclesiam habere bonum rectorem: & hoc ex generali præiudicio. Secundo ex proprio præiudicio, cum sit patronus, & sua interfit ex vi iuris patronat. ecclesiam defendere, clericum dilapidantem denunciare, &c. quæ ponuntur per doct. in hac rubr. & per gloss. in capit. pie mentis. xvj. quæstio. vij. & etiã ratione sui interesse, ne amittat suam quasi possess. de quo diximus latè in j. par. huius ij. lib. in iij. quæstio. princ. per totū: vel non patronus admittatur in sui præiudicium: vt ibidem diximus. in xvij. articu. & in vij. quæstio. princ. huius par. in xvj. & xvij. articu. Ideo sibi non est præclusa via opponendi & excipiendi contra presentantes, forsan non ius habentes presentatus, & ipsam presentationem, donec institutio sequatur. ¶ ¶ Post institutionem vero contra presentatum poterit procedere per viã accusationis: vt dicitur. j. Deo duce in iij. lib. in vij. quæst. prin. in iij. articu. & voluit etiam Fede. in d. consil. ante fin. ij. col. contra presentantes vero ius non habentes per viam confessorie, vel negatorie, vel alia actione poterit agere quandoque, vt tetigimus. §. in vij. quæstio. princ. huius par. in xxij. articu. &

3 etiam dicitur in d. iij. lib. Deo duce. ¶ ¶ Et quod ¶ patronus sit magis legitimus oppositor, probatur à simili: quia aliquis ex canonicis est magis legitimus oppositor pro cassatione electi, & contra electionem: & pro interesse ecclesie suæ. capitu. cum in ecclesijs. de præbend. lib. vj. & per Specu. in titu. de elect. §. j. versic. Innocen. & voluit Firma. in loco in proximè sequen. articu. allegando.

¶ Nonus articu. ix. q. princ. ij. partis. ij. Libri.

1 ¶ Extraneus quisque admittitur ad opponendum contra presentatiōem pro impedienda institutione.

2 Laicum etiam admitti circa cassationem electionis, & contra electionem.

1 **Sed** Magis dubium est, & hic sit. ix. articu. ¶ an admittatur qualiscunque extraneus ad opponendum contra præ-

1 sentationem pro impedienda institutione? & nulli dubiū est q. sic: quia edictum proponitur, vt si qui sint, qui se opponere velint, compareant, ne electus confirmetur: vt est text. in d. capit. fi. de elect. lib. vj. maximè iuncta gloss. in verbo, opponere. & hoc etiam colligitur ex omnibus, quæ ibi doct. dicunt: & nos ample diximus. in d. vj. q. princ. huius par. in viij. & tribus sequ. artic. & in pluribus alijs ex eis, vbi diximus oppositores posse esse & compatronos & extraneos. Et pro hoc ¶ facit, quod not. in d. ca. cum in ecclesijs. de præben. lib. vj. non solum canonicos esse audiendos circa cassationem electionis: & contra electionem, sed etiã laicum saltem denunciado superiori propter periculum animarum, secundum Specu. in d. titu. de elect. §. j. versic. Innoc. xxij. q. qui episcopus in fi. & ibi glo. & in c. illud. & ibi glo. vt etiam voluit Firma. in iij. par. ij. princ. iij. lib. in xxij. q. & hoc etiam est clarum: de quo tamen vide. j. in xj. articu.

2 patronos & extraneos. Et pro hoc ¶ facit, quod not. in d. ca. cum in ecclesijs. de præben. lib. vj. non solum canonicos esse audiendos circa cassationem electionis: & contra electionem, sed etiã laicum saltem denunciado superiori propter periculum animarum, secundum Specu. in d. titu. de elect. §. j. versic. Innoc. xxij. q. qui episcopus in fi. & ibi glo. & in c. illud. & ibi glo. vt etiam voluit Firma. in iij. par. ij. princ. iij. lib. in xxij. q. & hoc etiam est clarum: de quo tamen vide. j. in xj. articu.

¶ Decimus articu. ix. q. prin. ij. partis. ij. Libri.

1 ¶ Excipiens de notorio defectu, contra presentatum vel presentandum pro impedienda institutione, an possit panitere, & ab eo recedere. dist. & nu. 2.

1 **Sed** Ex prædictis resultat. x. dubitatio, ¶ si contra pñatū vel presentandum opponitur exceptio notorij defectus ad impe

# Cæsar Lambertinus Episcop.

impediendâ in stonem, an opponētē posse pœnitere, & ab exceptione recedere: tñ dicit q̄ nō. vt i. c. ab eo. & ibi doc. de elec. lib. vj. post gl. & ex hoc no. Firma. in d. iij. par. ij. prin. iij. lib. in vltim. q. Excipientē nō posse pœnitere, & a iudicio recedere in iudicium aliorū. q̄ dicit fore addendū ad no. in l. destitisse. de iudi. & alias dicit excipientem nō debere recedere a iudicio, nisi iudex admittat, vel respuat exceptionē, fm Bald. in margarita in verbo appellatio. vers. xlvij. ¶ Tu aduerte: nā tex. in d. c. ab eo. & etiam in c. si forte. de elec. lib. vj. qui loquunt de electo ad dignitatē, & licet ibi super glo. in verbo, dignitatē. velit idē esse, si electio sit facta ad beneficia simplicia ex dēitate ratiōis quis illē p̄stiones sint penales: tū ga cogūt opponētē nō recedere ab oppositiōe, & iudicio: tūc ēi ga p̄nitiū eū, si nō pbat exceptionē, tñ Io. an. & alij quos ibi refert Domi. in ij. col. volūt solū habere locū in electione ad dignitatē, dicit tñ ipse Io. an. & Zenze. bene facere iudicē examinare, & tenere modū: vt in d. ca. si forte datū. ¶ Et nihilominus nullus ex ipsis doc. in dictis iuribus tractat, an dispositiones illorū iurū habeat locū in opponētē p̄sentatū: & in hac difficultate p̄t considerari duo mēbra, si haberēt locum in p̄sentatione, an procedent in beneficijs non sapientibus dignitatem: & secundum An. pœna illis iuribus apposita habeat locū etiam in opponente contra p̄sentatum: & in istis dic in oibus, & per omnia, vt diximus. s. in v. q. princ. huius par. in xj. art. dum tractauimus, an dispositio. c. avaritiæ. quæ est pœnalis, & loquitur in electo ad dignitatem administrante ante confirmationē, habeat locum in p̄sentato dicit vt ibi.

## ¶ Undecimus artic. ix. q. prin. ij. partis. ij. Libri.

- 1 **¶ Presentatus inuitis populis an sit instituendus. & nu. 4.**
  - 2 **Electus duobus paribus superior gratificari debet illi, q̄ populus gratis est.**
  - 3 **A pape mandato recedere licet propter scandalum.**
- Quid** Autem, & iste sit. xj. arti. si populus se opponit cōtra p̄sentatū potius de facto, quā de iure: quā nolūt illum Pau. de cita. format hāc q̄onem in hoc trac. in vj. par. in xix. q. & dicit hanc quæstionem adhuc pendere, & specialiter tactam nō reperisse: tamen credit posse dici, ordinarium non debere talē ordinare, quē populi in cōtemprium habituri essent, & odio, vt in simili d̄t de duob. electis cæteris paribus superiorem debere & posse gratificari cui vult: dum tñ det vnum populis gratū, a s. nō. vt no. in c. si. in xxxvj. dist. p̄ illū tex. nā si aliter faceret ordinarius, posset dare materiā scādalis, quā tñ debet vetare, q̄ tum in sua est p̄tate: & potius rigori detrahāt, vbi strages timetur. c. vt p̄stiueretur. 50. dist. & ibi gl. declinat ad hāc q̄onem: & v̄ facere. cap. j. de parro. vbi etiā statatur electioni populi, & similis gl. in c. obentibus. verbo, nūc ergo. lxxij. dist. ¶ Facit etiam p̄ hac q̄one, quod dicit postea reperisse determinari per Inno. in ca. nisi cū pridē. de renun. in j. & seq. col. vbi dicit, q̄ qñ ep̄s consecratus patit̄ persecutionē extrinsecam: & tota salus eccl̄iæ est in eius absentia, debet potius fugere quā stare, quāto ergo fortius non dēt admitti p̄ntatus, vbi timendū est futurū scandalū: quā popul⁹ de eo nō p̄tentatur. ¶ Facit. c. qm̄ hoc tit. vbi p̄ scādalum a s. habilis efficit̄ inhabilis, & talē nō dēt ep̄s admittere, qñ discordia est iter p̄onos: & licet p̄ntatū maior̄ p̄te p̄onorū: & sic dignū si timet de futuro scādalo. ¶ Nam t̄ & licitū est p̄ scādalum a mādato papæ supercedere. cū teneamur. de p̄ben. ¶ Itē videmus a rigore iuris recedi, vbi scandalū timetur. c. ad aures. & ibi glo. in verbo, scādalo. cū multis p̄cor. de tempo. ordi. c. ex in iuncto. de no. ope. nun. l. de pupillo. §. si quis ritos. ff. eod. titu. ¶ Quod dicit fallere, vbi ex tali futuro scādalo veritas opprimetur: quā vtilius nasci scādalum permittit̄, q̄ vt veritas opprimatur. c. qui scādalizauerit. de regu. iur. in antiquis. ¶ Et sic si nō p̄t dari inuitis populis, multo magis nec Istitui p̄onis inuitis. c. decernimus. xvj. q. vij. ¶ Nec reinuestiri seu reinstitui, qñ seipsum deposuit. glo. penū. in c. quis. de rescrip. lib. vj. Io. an. in addi. ad Spec. in addi. incip. hāc mām. hoc titu. & ita residet ibi Paul. ¶ Tu aduerte ad sup̄scripta: quā non debent ita ruditer intelligi: nā si sunt in beneficio simplici, qd ad populum de instituēdo: nā tūc p̄siderarem p̄dictionē populi qñ essent in beneficio curato, p̄ aureā doctri. Inno. in c. sup̄ his. de accusa. quē oēs ibi referūt: & p̄serti Ana. in pe. col. vbi dicit quēlibet laicū debere admitti ad p̄dicendū, cum cuiuslibet catholici interst̄, vt in eccl̄ia sit bonus p̄latatus, & eccl̄ia bene gubernet̄. factetur tñ p̄tra formā electionis, & sic p̄ntatiōis nō esse admittēdū nisi ille cuius interest: vt no. in sifi. in. c. cū in eccl̄ijs. de p̄ben. lib. vj. circa qd dicit Ana. esse videndā glo. in c. vt circa. de elec. lib. vj. Io. de ana. vero dicit generalitatem. c. j. de elec. lib. vj. probare illū posse p̄tra formā, qui p̄t p̄tra personā. ¶ Do. Anto. pulchrē p̄cludit p̄tra electū in ep̄m quēlibet subditū debere ad

mitti p̄tra electū ip̄ræsbyterū curatū quēlibet de parrochia, p̄tra electū in p̄latū eccl̄ie cathedralis quēlibet de dioc. p̄tra elect. ad aliud beneficiū, solū illū, cuius interest, pura patronū. ¶ Do. Abb. vero dicit ibi laicum nullo modo posse excipere de crimine, nisi sua interest: per ea, quæ habentur in ca. illa. de accus. clericos vero indistinctē debere admitti, per ea, quæ habent̄ in c. cū, p. de accusa. ¶ R̄deundo igit̄ ad casum nostrū ego dicerē p̄ dictionem populi nullo modo esse admittendam nisi esset in beneficio curato in quo p̄t cadere p̄ntatio. c. nobis. hoc ti. si rōnabilis existit si nō rōnabilis nō erit in cōsideratione p̄ scādalu, quod timet̄: in alijs aut̄ beneficijs, ex quo ip̄sius populi nō vertitur interesse, qd ad eos, nec posset esse causa scādali, nisi esset forinsecus tpe belli: & p̄ hoc priuaretur b̄nficio: quā posset esse abfens & tenere beneficiū cū nō requirit̄ residentiam. de clericis nō residen. p̄ totū. ¶ Quare si infestus populus fuisse p̄ntatus ad beneficiū curatum, & posset imminere scandalum, tenerem cum Pau. pro quo faciunt oīa quæ latē diximus. s. in j. q. prin. huius par. in vlti. artic. vbi plura. de scādalo: & quod scandalum esse debet vt hoc op̄retur vide ibi. ¶ Prosequitur Inno. in d. c. super his. de accusa. & etiam in c. vt super his. de voto. quem Abb. & oēs sequuntur in d. ca. super his. de accusa. & p̄sertim ibi Ana. in pe. col. an. & quādo suspectus principis loci nō debet admitti clericus ad beneficiū, vel inde auoneri: de quo ēt ibi per Fran. Are. & omnes Moder. scribentes: & nos aliquid tetigimus. s. in j. par. j. lib. in x. q. princ. in ij. artic. circa finem.

## ¶ Duodecimus artic. ix. q. prin. ij. partis. ij. Libri.

- 1 **¶ Presentationis & institutionis processus iudicialis efficitur, contradictorie comparante. Et quomodo in eo ipso procedatur.**
  - 2 **Summarie simpliciter, & de plano, verba, quando locum habeant.**
- Videndum** Est modo. xij. an in causa harum p̄dictionum t̄ p̄ntationū p̄cedatur ordinariē vel summarie simp̄r. & de plano sine strepitu & figura iudicij: & vt conclusimus. s. in vij. prox. p̄ce. q. prin. in ix. arti. licet p̄cessus p̄sentationis, & institutionis sit extrajudicialis: tamen appareat aliquis contradictor vel comp̄sentatus efficitur iudicialis. ¶ Sed quia in eo agitur de prouidendo eccl̄iæ; non erit iudicium ordinarium: sed in eo procedatur summarie, simpliciter, & de plano sine strepitu & figura iudicij: secus, si ageretur solū inter patronos de ipso iure patrona. non ad effectum prouidendi eccl̄iæ: quia illa tunc non vacat, sed quia de iure patr. litigant: quia tunc iudicium esset ordinarium, ex quo non agit̄ tunc de prouidendo eccl̄iæ, hic est tex. aureus in cle. dispendio sam. de iudi. cum ibi no. per gl. & doc. ¶ Et q̄ hic processus p̄sentationis & institutionis etiam stante contradictore sit summarius, & in eo procedatur simpliciter & de plano & c. iuxta d. cle. dispendiosam. voluit expressē Gaye. in repe. c. si. de elec. lib. vj. de iudic. & subdit causam huiusmodi esse fore eccl̄iastici. alleg. Ioan. Andr. in cap. examinata. de confirma. vtili vel inuti. & Domi. in cap. vno. de eo qui mir. in pos. lib. vj. & p̄dicta ad literam sequitur Philip. de Sarra. in hac rub. ante fil. xv. char. in vers. si vero interim. qui etiam alleg. cle. sape. de verbor. significatio. quæ hoc probat in si. cum vult illum text. declarantem illa verba, summarie, t̄ simpliciter, & de plano, habere locum, non solū cum causæ committuntur sub illis clausulis, sed etiam in casibus, in quibus per aliam eius constitutionem hoc modo procedi potest: & gloss. in verbo, nostram. dicit esse aliam constitutionem. d. clemen. dispendiosam. de quo iudicio summarie, etiā plenē per Bart. in extrauagan. ad repri. contra rebelles. & vide de p̄dictis, ea quæ diximus. s. in ij. quæst. princip. huius partis. in iij. & vj. articu.

## Decimustertius artic. ix. q. prin. ij. partis. ij. Libri.

- 1 **¶ In presentationis & institutionis processu libellus sollemnis non requiritur, sed talis qualis petitio.**
- 2 **Exceptiones dilatorie reijciuntur a processu presentationis & institutionis.**
- 3 **Litis contestatio non est necessaria in processu presentationis & institutionis.**
- 4 **Litis contestatio non requiritur in causa confirmationis.**
- 5 **Litis contestatio in summarijs non requiritur.**

**Etideo** Dubitatur. xij. & vltimo, an in huiusmodi iudicio requiratur libellus possint apponi exceptiones dilatorie, & requat̄ litis p̄testatio: & breuiter dic libellū solē nō requiri: sed oīno requiri talē qualē petitionē, cū qua p̄cordari possit inia: vt dicit tex. in d. cle. sepe. in vij. ver. quā iuxta petitionis formā, p̄nuntiatio sequi dēt pro parte agētis: & ēt rei, si qd petere voluerit est in ip̄o litis exordio petitio faciēda: siue Iscriptis,



ptis, siue verbo actis, tñ continuo. s. inferenda &c. vt in illo tex. de quo ibi latè per Card. super glo. in v. col. in xv. q. cum sequè.

2 ¶ Exceptiones èt dilatorie sunt repellèdè ab isto iudicio: vt vult tex. ibidè si sunt frustratorie. si tñ sunt necessarè pro legitimatione personarū, nō vt vult ibi Card. in ij. col. in vij. & viij.

3 opp. & in ix. ¶ Cōtestatio aut litis in hoc iudicio nō est necessaria. vt vult ibidè tex. in d. cle. dispēdiōsam. ibi litis cōtestatio nō postulet. vt èt vult ibi glo. super dictis verbis: & sup ea èt Card. in j. col. in iij. oppo. & hoc èt voluerūt doc. q̄tra gl. in c. ad probandum. de re iudi. & ideo dicit Firma. in trac. de epō. in iij. par.

4 ij. prin. in iij. q. ¶ Litis cōtestationē nō requiri in cā cōfirmationis. alleg. d. cle. sepe. iunctā cum. d. cle. dispēdiōsam. & vide què diximus. s. in ij. q. prin. huius partis in ij. artic. in vers. tu allega p hoc. & per totū: & èt ibidem in vj. artic. ¶ & q̄ in summariis non requiratur litis cōtestatio: tenuit Spec. in tit. de offi. deleg. in §. postremo. vers. vij. quem sequitur Abb. in c. veniens. cl. ij. in fi. iij. col. in vers. ex prædictis nota. de testibus.

¶ Conclusiones vide in fine. xj. q. principa.

¶ Decima quæstio prin. ij. partis. ij. Libri.

1 ¶ Terminus in iudicio summario institutionis, vtrique parti dandus est ad probandum incumbenti, iuxta naturam & qualitatem causarum deductarum. c. m. 2.

**R**osequendo Hūc processum contradic-torium diximus. s. in princ. ix. q. præced. princ. secundam partem, huius iudicij esse a cōtestatione litis exclusiue, vsq; ad publicationem in cā inclusiue. ¶ Et ista sit. x. q. princ. facta cōtestatione litis in isto iudicio summario in istōnis, quo in eo sit pcedendū vsq; ad publicationē inclusiue: & ex ista. x. q. prin. oriunt infra scripti artic. & primus erit. ¶ An factis oppositionibus per dīctores virtute edicti, siue spālis citationis cōparentes: & facta responsiōe aliqua, quæ loco litis cōtestationis habeatur, sit dandus terminus vtriq; parti ad ponendū incumbenti. iuxta nām & qualitatem ipsarū causarū deductarū: quibus nō requiratur solēnis libellus, nec cōtestatio litis: & dēm est q̄ sic: q̄a si iste terminus dat etiā nullo dīctore cōparente pñtato ad pbandū incumbenti: cū ipse deducere habeat iura sua, & pbare ad finē obtinēdi instōnē: vt no. in c. cū nobis olim. de ele. & voluit Fede. q̄. l. vj. incip. in christi noie amen. & Card. in c. j. de postu. prælato. in j. oppo. & voluit Gaye. in d. repe. c. fin. de elec. libr. vj. post mediū. ij. col. & nos diximus. s. in vj. q. prin. huius par. in vlti. artic. & in vij. q. prin. huius par. in xj. articu. multo fortius hic terminus dandus est, cum sumus in dīctorio iudicio, in quo vtraq; pars hēt pbare: vt etiā hoc expressè voluit Gaye. ibidè post prin. iij. col. vbi vult hoc iudicium fieri: vel si nullus dīctor appareat ¶ cū procuratore vtriusq; & terminū dādū eē post terminū edicti: vlt spālis citationis, vt ibi & in vtroq; loco dixit sic practitari: & quis hoc iudiciū sit summarium, hic terminus dandus est: vt vult tex. in d. cle. sepe. ibi terminū dare possit: maxime cū dandi sint arti. & positiones: vt ibi vult tex. præferim iuncta gl. ibi. post dictionem: & dixit Bal. in l. ij. xliij. col. C. de serui. & aqua. in cā confirmationis dandum esse terminum ad probandū de iuribus suis: licet non detur libellus: sequitur in d. suo trac. in iij. par. ij. q. prin. iij. lib.

¶ Secundus articu. x. q. prin. ij. partis. ij. Libri.

1 ¶ Exceptiones & articuli presentari possunt in iudicio institutionis faciēda.

1 ¶ Et ideo Non est dubitandum de scōo artic. ¶ an in ista cā dīctionum & instōnis faciēdæ possint pñtari articuli, exceptiones & iura? nā exp̄sse tex. i. d. cle. sepe vult oīno articulos eē pñtados: vt in §. & q̄a positiones, ibi & articulos. ad clariorē pbationē vsus lōgeus in causis admittit: & ibi ad dādū simul vtroq; iūcta gl. q̄ exponit. f. positiones & articulos: & ibi, ad exhibēdū oīa acta, & munimēta. i. q̄b. pres. vti volūt i cā post dationē articulorū: & ibi pñt èt infra pducit: & ita voluit ibi gl. ¶ verbo. post dationē. & oēs doc. ibi scribētes: & aliq̄ q̄ plures gl.

¶ Tertius articu. x. q. prin. ij. partis. ij. Libri.

1 ¶ Iuramentum calumnie seu de veritate dicenda, præstandum est in iudicio institutionis.

1 ¶ An autem In isto iudicio instōnis sit pstandū ¶ iurm de calūnia, seu de veritate dicēda. Et hic sit tertius artic. & dēm est q̄ sic: clarè vult tex. i. d. cle. sepe. in §. citationē vero. vbi vult citationē & pñtationē iurī de calūnia vlt malitia, siue de veritate dicēda, ne veritas occultet, non vult excludi: vt ibi volūt èt gl. & oēs: & hoc voluit Spec. in tit. de iuro calūniæ. in §. sequit videre. in ij. col. in vers. qd de cā iuris pa. &

in eo. tit. in §. j. col. ij. ppe si. vers. tertiu genus. & voluit Roch in hoc trac. in verbo. competens alicui. in xij. q. circa medium ij. col. & facit. c. literas. de iuramēto calum. & ita est tenendum.

¶ Quartus articu. x. q. prin. ij. partis. ij. Libri.

- 1 ¶ Ius patronatus antiquum quomodo & qualiter probari & articulari possit. c. nu. 15.
- 2 Quasi possessio licet non faciat quem patronum, prodest tamen quo ad actum presentationis.
- 3 Veritas ex multitudine actuum presumitur, cum longissimo temporis cursu.
- 4 Probatio presumpta difficilis probationis sufficit in factis antiquis. Et nu. 6.
- 5 Probatio liquida vbi requiritur, sufficit probare iuris presumptionem.
- 6 Patronum aliquem esse, difficilis est probationis.
- 7 Ius patronatus ecclesiarum an probare possint laici per antiquā possessionem, licet non habeant titulum.
- 8 Presentandus quomodo probari possit.
- 9 Instrumento facienti mentionem de alio, non creditur, nisi aliud originale mō fuerit.
- 10 Actus solemniter factus presumitur, nisi contrarium probetur.
- 11 Episcopi literas fidei faciunt in spectantibus ad eius officium, & non concurrentibus propriam causam. Limit. nu. 14.
- 12 Presentatio an probetur per solam narrationem episcopi factam in literis in institutionis.
- 13 Iuris patroni antiqui probatio difficilis est.
- 14 Instrumentum fundationis & alia scriptura facientes pro iure patro. reperta penes extraneum, faciunt presumi ius patronat. fundatum per ipsum primū esse deuentum ad modernum.
- 15 Instrumenta communia apud digniorem esse debent.

**V**ideamus Modo quarto, ¶ quare ius patr. antiquum pbetur. & Archi. in c. vnico. hoc titu. lib. vj. dicit difficilè esse illud probare: q̄a licet quis pber p̄nuam possessionē xl. annorū: & vltra suorū antiquorū: & sua tñ nō è sufficiens pbatio iuris pa. qui certis modis tñ acq̄rit: vt dicit doct. in hac rub. ista. n. sunt diuersa: q̄a esse p̄sonum, respicit petitoriu: esse vero in quasi pos. iuris pa. respicit possessorium. posito ergo vno, non per hoc sequitur aliud: q̄a ista nihil habet cōe. nec sunt simul cōmiscenda. ff. de acq. pos. l. nāliter. §. nihil cōe. & l. p̄miscere. i. si licet ¶ quasi pos. non faciat quē p̄sonū. prodest tñ quo ad actū pñtationis de ele. c. querelā. vbi de hoc: sed melius allegat fer. c. cōsultationib⁹. & c. ex lris. hoc tit. hoc idē voluit Archi. sup glo. in c. si plures. xvj. q. vij. & hec eius dicta sequit Io. an. in d. c. vnico. & ibidē Domi. in ij. col. in vers. quarto qualiter probet. ¶ Do. Phil. fran. in d. c. vnico. in iij. col. in vers. extra gloss. similiter querit de hoc, & refert supra scripta, q̄bus addit p̄esse èt possessionē ad p̄sumendū eū esse p̄sonū. ¶ cū ex multitudine actū cū lōgissimo t̄pis cursu p̄sumat veritas: vt no. in l. si filius. C. de peti. here. & in l. cū de in re verso. ff. de vsur. vt dicit dicere Bal. ibi. fin. d. cap. vnico. qd̄ mihi v̄ nouū Baldū scripsisse super. vj. & de hoc dicit èt se dixisse in c. ij. eo. lib. ¶ Abb. vero in q̄. l. eij. in ij. vol. ponit certū modū pbandi ius pat. p̄ra ipsum vel antecessores fundasse, cōtruxisse, v̄ dota s̄e ecclīa cū p̄sensu dicecclīan: & alia. de q̄bus ibi per eū: & in q̄. l. iij. ante fi. in j. vol. ponit èt successionē iuris pa. esse pbandā pbata successione he reditatis, & illius aditione. ¶ Do. Gaye. autem in repe. ca. si. de elec. lib. vj. i. l. ij. col. in vers. vade primo. refert dicta Archi. quæ & retulimus. postea dicit Bal. in aut. quas actiones. ad fi. ¶ sufficere in factis antiquis p̄sumptiuā pbationē difficilis pbationis. qd̄ no. ff. de secun. fallen. l. qui ex liberis. in princ. & in s̄i p̄ Cv. in l. vna. in fi. C. de sen ren. quæ pro eo q̄ interest. ad idē per eum in l. quenticalā. vj. col. C. de epis & cler. & in l. cū super. C. de rei vendi. facit qd̄ dicit Spec. in tit. de resti. spol. §. nūc dicamus. ante fi. ¶ Pro hoc èt facit, q̄a vbi ¶ requiritur probatio liquida, sufficit probare iuris p̄sumptionem. Bal. & Ang. in l. j. ¶ Potest èt pbari per instā successiuē facta super reditibus & s̄ibus: & sic erit bona pbatio i petitorio, si eps in aliqua lra instōnis asserat ipsum fore p̄sonum: vt in decisione Rota. xxij. ¶ Similiter & in possessorio per instā pñtationū & instōnū: vel per receptiones candelarū & s̄ilium, tanq̄ p̄onis factas, per no. in c. si vero. hoc tit. & voluit Roffe. in materia iuris pat. s̄. adhuc. in v. col. ¶ Sed per receptionē particularē non probare ¶ quasi pos. quo ad alia do. Anto. in c. cum bertoldus. in iij. col. de re iudi. nisi tanq̄ pa tronus percepisset vt s̄. ¶ Sic ergo rōne difficilis pbationis, sufficeret cōiecturalis pbatio, & indicia, & p̄sumptiones Spec. in tit. de iniur. §. sequit. vers. sed quō. Bal. in l. si fundum. C. de rei vendi. Io. And. in c. commissum. de decimis. Hosti. in summa de s̄ibus presby. §. j. & in tit. de proba. in prin. Io. And. in summa de p̄sue. §. circa quintū. ij. col. Card. in c. iij. in ij. col. qui filij sunt legit. cū simi. ¶ Et subdit fore notandū, q̄ licet narrē super petitorio, & possessorio sufficiat pbari i possessorio tñ, v̄ èt quasi pos.

# Cæsar Lambertinus Episcop.

do svtno. Cardi. in c. querelā. in nota. de elec. ¶ Nisi aduersarius pbarer melius in petitorio: vt in c. cum dilect. de eā pos. & proprie ¶ Videat et dicit ipse, quis melius pber super interdicto vti possidetis. qd̄ intentat, qñ plures diuersos pñtant: vt per Inno. & doc. in c. ij. de in integ. resti. ¶ Dicit et iudicem debere q̄ maximè aduerrere, qñ plures pñtant à pluribus, & voces sunt pares: ga nō semper cū honestate poterit gratificari: vt in facto dicit se habuisse: & sic trāsīt mām gratificatiōis: & sic residet ipse Gaye. cuius dicta certē sunt pulchra. ¶ Pau. de cita. in hoc trac. in vj. par. in xvij. q. antē si. j. col. in versic. aduertēdū tñ est: qui dicit fore aduertendū: q̄ si bene p̄scribat ius pa. & sit aliq̄s in quasi pos. pñtandi: nō tñ lequit, ergo est in quasi pos. pñtadi, vt verus dñs, & p̄sona: nec p̄prie dicit p̄sonus: ga esse p̄sonū, est petitorii esse: in q̄si pos. pñtandi est possessoriū, quā cāe nihil cōe hñt. d. l. nālite. & hoc dicit tenere Roffre. in hoc tit. i. §. nūc de vltimo. ¶ & ideo dicit esse difficilis p̄batiōis aliq̄e cē p̄sonū. alleg. Archi. in d. c. si plures. adducit et no. in c. cōsultationib⁹. hoc tit. vbi p̄batur multū p̄desse talē pos. ga tūc ordinarij p̄t pñtatum p̄ eū instituire: nec remouebitur p̄superuenientiam veri p̄soni, vt ibi dicit: tñ posse dici p̄sonum p̄sumptiū. all. Ab. in c. querelā. in vj. no. de elec. & in c. eū ecclesia. de causā pos. & p̄prie. ¶ Et demū subdit tale ius p̄scriptū debere p̄bari per plures p̄ntationes. fm Abb. in d. c. q̄relam. ¶ Et pro supradictis face re: quia ius pat. p̄t abesse à iure pñtandi, & Cardin. in cle. ij. in iij. q. de p̄ben. & de hoc vltimo nos diximus. §. in iij. par. huius lib. in viij. q. prin. in iij. arti. & ita residet ibi Pau. ¶ Et do. me. Corfe. in singu. ius. in verbo. patronus. lo. ij. dicit per antiquam pos. sessionē t̄nobiles laicos p̄bare se habere ius pa. ecclesiariū, licet nō habeat tit. Ita dicit dixisse singu. Bal. in l. cum super. C. de rei vēdi. Et eū referre & sequi do. suum. f. Andre. Barba. in repe. rub. de causā pos. & p̄prie. ¶ Firma. in trac. de ep̄o. in j. par. iij. lib. in xvj. q. ante si. iij. col. dicit p̄bare p̄ntatione factā à patrono p̄ lite ras ep̄i cōtinentes institutionē in bñficio alleg. Rotā. ccccxxvij. fed retēto. in nouis: & hęc illa rota quē Gaye. §. allegauit. xij. q. ga corruptē allegauit. ¶ Postea reperi eundē Pau. in hac materia la tius loquentē in d. vj. par. in xxxvij. q. ¶ vbi quærit, quō p̄t quis p̄bare se habere ius pñtandi, & esse in quasi pos. ipsius: & dicit ex quo decisiones Rotæ sunt multū in vsu. clarē, habemus hanc q̄onem decisam: & sic dicit p̄ literas ordinarij, qui instituit posse p̄bari aliq̄e esse in quasi pos. iuris pñtandi: licet multa possent in d̄rium allegari quæ habent in aut. si q̄s in aliquo. C. de eden. ¶ vbi nō credit in s̄tro facienti de alio mentionē, nisi aliud mō stretur. Simile habet in c. post cessionē. de prob. & ibi gl. tñ dicit in d̄riū fuisse de facto iudicatū: allegat decisio Rotæ. ccccxxvij. in nouis char. l. xj. quia ex quo p̄ institutionem ep̄i cōstat de vacatio ne, & de tpe vacationis beneficij, & pñtatem esse verū p̄sonū: & institutionem esse factā infra tps: & de idoneitate p̄sonæ p̄sumen dum est p̄ntationē ad p̄sentantē, institutionē ad instituentem puenisse. melius dixisset, p̄ntationem à p̄sentante: & institutio nem ab institutēe p̄uenisse. ¶ Mouetur et, ga factū p̄sumi tur solēniter actum, nisi probetur d̄rium. c. in p̄ntia. de p̄sump. & d. c. cessionē. facit et. l. sciendū. cū ibi nota. ff. de verb. obli. & hęc opi. dicit tenere Abb. in d. c. post cessionem. col. vij. vers. & licet ¶ in hoc dubio. vbi plenē possit gl. examinat, ¶ qñ literæ ep̄isopi faciāt fidē: ponēdo opi. lo. And. & ibi tenere, q̄ totus mundus sequit. f. dictas literas ep̄i fidē facere in spectantibus ad eius offi cium, & in nō tangentibus p̄prium cām. ¶ Nec ob. dicit ipse, ali quādo institutionem ep̄i retractari: vt in d. ca. decernimus. xvj. q. vij. q. vij. ga fateor literas ep̄i p̄bare, quatenus nō p̄bat d̄rium: vt in d. c. post cessionē. Itē quia si p̄sonus nō d̄dicit: tūc v̄ consentire & approbare reg. qui tacet. de reg. iur. lib. vj. ¶ Et demum subdit qd̄ difficultatē p̄bationis iuris pat. per tales literas fuisse iudica tū illud sufficēter p̄batū: & quod adhuc hodie satis probaretur tale ius p̄sentadi p̄ tales literas. ¶ Superuenit do. Roch. in hoc ¶ trac. in verbo. honorificū. in v. q. quærentē, ¶ tan p̄sentatio p̄bet per solā narrationem ep̄i factam in literis institutionis: & dicit se reperisse Rotam pen. hoc tit. in nouis decidentē q̄ sic: & etiā potissimē moueri quia vbi cōstat de duobus extremis bonis, de bemus p̄sumere et de medio bono: arg. c. cū dilectis. de dona. & inquisitionis. & c. secūdo requiris. de appella. vnde si constat de vacatione beneficij, & de institutione debemus et p̄sumere, dū modo. f. de p̄ntatione: quod refert & sequit Fely. in d. c. p̄ntō nem. in iij. col. de proba. ¶ Subdit etiam dicere Rotā ipsi literis ¶ t̄porum credi in his, quæ spectāt ad eorum officium. d. c. post cessionē. ac legit & no. per Inn. in c. ii. de fide instr. ppe finē. quā et conclusionē sequit Fely. in c. sicut. col. xij. vers. extrinseca solē nitas. de re iudic. & dicit eā obseruare Rotā: nisi qñ agatur de p̄ iudicio alterius, q̄ quid dixerit Ludo. Ro. in l. sciendum. col. xx. vers. ix. qd̄ si cōstat. ff. de verbo. obli. qui fm eum d̄rium tenuit: & ita residet ibi Roch. ¶ Do. Abb. in c. ex literis. in iij. not. dicit vnā

practicā recognoscēdi verū patronū esse, si obtinet q̄ possessi rem: ga institutus ad p̄sentationē possessoris, debet respōdere p̄sonō de t̄palibus. ¶ Et idem Abb. in fi. c. si vero. dicit colligi ex illo tex. vnus modus recognoscēdi p̄sonum. f. qñ duo litigāt: & nō finit̄lis infra tps datū ad pñtandum: & sic deuolutio ad supe riorem, qui sine p̄sonō instituit: vt in illo tex. & postea finitur lis institutus per ep̄m representatur per illum qui fuit p̄nunciatus p̄sonus et prima instōne legitimē facta p̄ ep̄m vt ibi. ¶ Quid di cendū in hac materia: quæredo in genere, quō p̄betur ius pat. antiquū, nō antiquū, & quasi pos. pñtandi, dico esse casum di s̄uificandū. ¶ Et primus erit, quō probet ius pa. antiquum: & certē non est dubiū esse difficilis p̄bationis, ex quo est antiquū: & p̄bari nō pñt ea, quæ de necessitate requirunt ad essentia for malē iuris pa. cū in illa regatur fundatio, cōstructio, vel dotatio, & interuētus cōsensus ordinarij: vt diximus. §. in j. par. j. lib. in ij. q. prin. in ij. & iij. artic. ¶ Et licet hæc possent probari per infra vel alias autenticas scripturas antiquas in forma p̄bante: existē tes tñ ex illis nō poterit appellare, nec poterit p̄bari, nisi hoc pu ta do. Ioan. And. de Lambertinis de Franco: seu de Bononia: qui Tranū incoluit, fundasset, construxisset, & dotasset talem eccle siam de cōsensu ordinarij reseruato, vel nō reseruato iure pa. non curo: ga eo expressē non reseruato ex p̄dictis acquirē. c. signifi cauit. de testi. & latē diximus in d. ij. q. prin. in iij. art. ¶ Quāuis et per ipsam scripturā p̄betur dictus cōsensus, & illū cōsentientem fuisse ep̄m: ga pro ipsa scriptura antiqua p̄sumitur. c. cū Ioan. Heremita. cū ibi no. de fide instr. ¶ Tñ per p̄dicta nō probabitur illud ius pa. acquisitū per illū fundatorem esse meū: ga nō appa ret p̄fecta descensio per h̄rditates aditas ad me deuenisse, quan ius ego sim de illa domo: nā si illa scriptura est antiqua ductō rum vel trecentorū annorū, quō descensiones probantur p̄ tot & tantas ætates, cū illorū nō t̄aignoren̄? & non cōcludant p̄batiōes, cū poterit esse, aliq̄e ip̄sotū repudiaste h̄reditatem p̄decessoris, fuisse exhæredatū, vel alia interuenisse p̄ quæ non cōcludet vera descensio: & p̄ q̄s illa scriptura antiqua nihil p̄ba bit: cū nō probat hæc esse & c. cū p̄ntia. de proba. cū simi. oia eū ista sunt p̄banda: vt probet ius pat. ab illo primo fundatore an tiquo ad me deuenisse: de q̄bus diximus. §. in ij. par. j. lib. in ij. q. prin. quasi per totū, vbi tractauimus de succensione iuris pat. cū h̄reditate: vt et. j. dicemus in probatione iuris pa. non antiqui. ¶ Et t̄to magis ex dicta scriptura antiqua nō concluderetur ad me nūc modernū, si ego nō essem de familia ipsius fundatoris, ga p̄bādus esset modus, quō ab illo fundatore ad antecessores meos, & per q̄s ad me dictū ius pa. deuenit aliquo tit. habili, de q̄bus diximus latē. §. in d. ij. par. j. lib. a. iij. q. prin. inclusiue vsq; ad fi. ¶ Et istis respectibus bene dixit Archi. lo. And. & alij eam ¶ sequētes p̄ probationē iuris pa. antiqui esse difficilē, imo difficilī mā & quasi impossibilē, cū ois eius successus nō possit probari per scripturas publicas cū debeāt interuenire aliqua cōsistentia in facto, quæ per scripturas p̄bari faciliter nō pñt. ¶ Et tanto difficilioris p̄bationis esset ius pa. antiquum, qñ nullo modo de fundatione appareret aliqua scriptura. ¶ Si vero appareret funda tio, vt est maximi effectus: nam si ex ea apparet ius pat. esse fun datum p̄ aliquē nobilē Lambertinū, & reperitur modo in posse alicius nobilis Lambertini, vrgentissima erit p̄sumptio p̄ legi timas ætates ad eū peruenisse: & sic magis procedet dictū Bald. relatū p̄ Gaye. de quo. §. hoc factū antiquū requirere: & illi suf ficere p̄sumptiū p̄bationem rōne antiquitatis, vt §. diximus: ga concurrerit & antiquitas facti, & etiā cōtinuatio eiusdē familie. ¶ Altera erit vtilitas: ga cū magis sit priuilegiatus p̄sentādus, seu p̄ntatus veniēs à linea fundatorū, ex quo cū eo facili⁹ disp̄sa tur per ep̄m cū voluntate patroni: vt admittat ad beneficium sacerdotale, quāuis nō sit sacerdos: vt voluit Abb. & ibi do. me. Corfe. in apostillis ad Abb. in c. cū accessissent. de p̄nti. & nos di ximus latē. §. in j. par. huius ij. lib. in vij. q. princ. in vlt. artic. nō erit dubitādum de eo, quin sit de linea fundatorum, ex quo de funda to re apparerit, & p̄sentatus est de illius prosapia. ¶ Si vero appareret prima fundatio, & ille apud quem est hodie, non est ¶ set de illa familia, & prosapia, esset videndum, ¶ tan illa funda tio seu instrumentum fundationis & aliæ scripturæ faciens & facientes pro illo iure patro. reperiantur penes istum extrancū. Nam istud, habere scripturas, videtur violenta p̄sumptio ius patro. ecclesie fundatum per illum primum ex aliquo habili tit. esse deuentum ad istum, modernum possessorem, penes quem dicta fundatio & scripturæ reperiantur: & sic pro eo p̄sumet̄ ex aliquo titul. habili: sicut p̄sumitur tit. descensionis h̄redita tum in illum modernum patronum qui est eiusdem prosapie: vt proximē diximus: & sic in isto extranco illa possessio scrip turæ fundationis operabitur eosdem effectus quos proximē dixi mus in patrono eiusdem prosapie: quia omnes titul. habiles ad hoc ius patron. deueniunt, & si non iste pro h̄reditate adhuc dice

dicit successor habili titu. mediante: & sic poterit adhuc dici ne pos. vel filius extranei illius sibi modo priuilegiatus: quia hæc non est lex apposta per fundatorē: vt qd de linea sua p̄fetur: quia non dicit illā habere locum in hoc casu: sed hæc cōsideratio puenit ex solo: quia cū sit cōiunctus p̄ono facilius cū eo dispenset. ¶ Et pro eo, quod proxime diximus, vrgētissimè esse p̄sumendū p̄ illo, in cuius posse reperit fundatio, faciūt, quæ dicit Dyn. in regu. j. post mediū. iij. col. de reg. iur. lib. vj. q. si traditur vel legat infirm. in quo cōtinetur emptio alicuius rei, ipsa res intelligitur tradita vel legata: quia in re quæ sita, vera probatio in infirmo cōtinet. C. de dona. l. j. ff. de leg. j. l. seruū filii. §. eo. & de leg. iij. l. q. chirographū. & faciūt quæ dicimus post Goff. in summa titu. de infirm. & nos j. in iij. par. huius iij. lib. in xj. q. princ. j. artic. possessionem tradi p̄ dationem infirmo, & aliorū signorū. vide ibi: facit et̄ quod d̄ infirmo cōia debere esse apud digniorē: vt no. in l. p̄curator. C. eo. & melius in l. ff. de fide instr. & dicimus j. in iij. lib. in q. iij. in v. artic. sicut et̄ dicimus scripturas cōes esse conseruandas per maiorē de domo. ¶ Et idē dicendū in oībus, qñ origo iuris pat. appareret nō ex fundatione cōstructione, seu dotatione ecclesiæ facta p̄ aliquē, sed ex priuilegio summi Pontificis: cū et̄ hoc modo possit ius pa. acquiri. vt diximus j. in j. par. j. lib. in x. q. princ. in iij. arti. à quo priuilegiato vrgētissima p̄sumptione p̄sumet de fide hic modernus quasi possidēs eiusdē familie, vel quasi possidēs extraneus, priuilegium p̄dictum tenens. ¶ Et idem dicendū, si appareret infirm. redificationis, seu redotationis alicuius ecclesiæ penitus dirutę cū consensu epi facta: per talem talis familie: quia hic etiā est modus acquirendi ius pat. vt diximus. j. in d. j. par. j. lib. in vj. q. princ. in j. & seq. art. nam in eo etiā cōsiderabuntur p̄dicta. ¶ Et sic concludere ex probatione p̄dicto rum iuncta probatione fame etiā per testes de auditu cū p̄dictis p̄sumptionibus vrgētissimis probabitur ius pa. antiquū. ¶ Si vero nulla apparebit fundatio, p̄sumetur potius ex antiquitate tēporis antecessores istius moderni quasi possidētis ius pa. acquisiuisse aliquo habili tit. fundationis, cōstructionis, dotationis, redificationis, redotationis, seu priuilegij Papæ: & hic tit. debet allegari, & de eo articulari, licet non probetur: & sufficere pro eo quālibet possit. tanti temporis, cuius initij & cōtinuata ab antecessoribus suis ad eum, quæ videtur p̄scriptio: & hic et̄ est modus acquirendi ius pat. nō q̄ verē p̄scribitur: sed stante p̄sumptione dīctorū titulorū allegatorū ex cōtinuata possessione. ne tanti temporis aliquis illorum p̄sumetur interuenisse: & hic etiam erit habilis titulus: vt latē de p̄dictis oībus et̄ diximus. j. in d. j. par. j. lib. in x. q. princ. v. arti. dū cōcordauimus op̄. Archi. cū op̄. lo. And. ¶ Et in hoc casu nō erit ita vrgētissima p̄sumptio: quia erit vna p̄sumptio facti antiqui, pp̄ quod admittit p̄batio p̄sumptiuā: vt j. diximus post Gaye. sed cassabit alia p̄sumptio vrgētissima fundationis factę per vnum de mea familia: aut apud extraneum detentę, de qua proxime diximus: & erit probanda ista continuatio tanti temporis p̄sentationum & institutionum inde sequutarum, cū allegatione alienius ex p̄dictis habitibus titulis: vt diximus in d. v. arti. & voluit Gaye. ibi 20 in liij. col. in versic. Bal. in aur. ¶ Et q̄ factum antiquum p̄bet per famā antiquā, voluit Inno. in c. quid p̄ nouale. & in c. perueniens. de verbo signi. quē vtrobique; Butr. sequit & Arch. in c. inter memoratos. xvj. q. iij. & Spec. in titul. de proba. versic. hoc et̄ nota. & voluit Bal. in l. cum super. C. de rei vendi. & in l. ppriet. C. de proba. in pen. col. C. de epi & cleric. & in l. exemplo. C. de probat. & quam pulchrē in d. aur. quas actiones. ad fi. C. de sac. sanc. eccle. & Ange. in l. Titius. ff. quib. mod. pignus vel hypothec. solui. & in l. is qui natura. §. cū te absente. vbi bona gl. ff. de neg. gest. dicens se de facto ita Paduę obtinuisse: & voluit etiā Rom. consi. xxvj. in causa nobilis. in iij. col. & in consi. cix. in consultatione. & Per. de Anch. consi. ccix. pro isto patre. & in consi. cccv. tres domini magnifici & illustri. in iij. col. pro qua op̄. faciūt tex. p̄ eos allegati, & p̄sertim tex. in l. si arbiter. ff. de prob. cū alijs. & voluit Butr. & Areti. in c. veniens. el. j. de testi. licet ibi Abb. & Imo. teneant t̄rium, per aliquas eorū phantasias, nō p̄ veras iuris conclusiones & rationes. vnde cōis opinio est p̄ Abb. vt ibi omnes Moder. volūt: & p̄sertim do. Fely. in iij. col. in versic. 21 quarta conclusio. in d. c. veniens. ¶ Secundum vero in facto antiquo testis de auditu probare: probat per tex. in c. licet ex quadam. de testi. & in c. tua nobis. de proba. per maximē concurrētibus, sup̄dicta fama, & alijs adminiculis: vt vult Inn. in c. p̄terea. in princ. in versic. quæritur. de testi. & Bal. in sua margarita. in versic. testis. in xij. col. & Areti. in c. veniens. el. j. de testi. vbi etiā Moder. & p̄sertim Fely. in artic. p̄cedenti. & voluit Io. And. Butr. & Abb. in d. c. licet ex quadam. vbi plenē per Fely. in i. col. & remissiuē per do. Alex. post Bar. in l. j. in versic. quædam est auctoritas priuata. ff. si cert. petat. vbi plenē per do. meum in ll. excellentissimi. V. I. Monarcham do. Christophorum Albericum Pa-

pien. ¶ Vnde volens articulare & p̄bare ius patr. antiquum hoc modo illud probare, debet articulando de omnib. sup̄scriptis. ¶ Quo ad reliqua sup̄scripta, ne intricemus materiam, de eis dicemus in sequen. artic. ¶ Et q̄ ius patro. antiquum probetur ex inf̄scriptis lōgissima possessione & per indicia, ponit pulchrē Philip. Decius in cōsi. ex vij. diuino & c. & pro tenui. in fi. & in q̄. cxxvj in vij. col. incipit in causa domini Francisci.

¶ Quintus artic. x. q. princ. ij. partis. ij. Libri.

1 ¶ Ius patronatus non antiquum, sed modernum qualiter probari & articulari debeat. c. m. 2. 4. 5.

2 Iuris patronatus acquisitio quomodo probetur.

1 ¶ Et ideo Videamus modo quinto loco, quomodo probetur ius pat. modernū probetur? & iam ea quæ doc. dicunt in hac materia retulimus in proximo p̄cedenti articulo. Sed vt res clara habeatur, cōclusiue dic probatiōe iuris pat. moderni esse faciliem ex quo probatio iur. pa. antiqui est difficilis: vt diximus in proximo p̄ceden. artic. cum t̄riorum eadem sit disciplina, vulgatis iuribus. ¶ Erunt igitur probanda inf̄scripta, fundatio facta ecclesię seu capelle, de cuius iure patr. vt diximus. j. in par. j. princ. j. lib. in ij. q. princ. in ij. & in iij. articulo. ¶ Nec erit necesse sibi referre ius pat. quia et̄ sine referentia sibi acquiritur: vt diximus ibidem in iij. articulo. ¶ Et si non posset probari consensus dioecetani expressus, sufficeret ponere & p̄bare de cōsensu dioecetani tacito seu p̄sumpto: vt diximus ibidē in vij. articulo. ¶ Et si consensus datus fuit per capitulum sede vacante, de illo ponetur, & probatur: quia sufficit illum interuenisse: vt ibidē diximus in ix. arti. ¶ Et est aduertendum, q̄ si ius instituendi spectat ad inferiorem p̄latum episcopo, debet poni & probari illū interuenisse, & illum p̄latum hoc ius habere: vt diximus ibidem in xij. articulo, vel in quasi poss. illius iuris esse: & ita reputari: vt diximus. j. in iij. q. princ. huius par. in vij. articulo. & sufficere etiam probare hunc consensum interuenisse, licet non interuenierit in actu: vt diximus in d. j. par. j. lib. in ij. q. princ. in xij. arti. ¶ Nec erit necesse ponere & probare de consensu capituli: quia hodie nō est necessarius: vt ibidem diximus. in xv. articulo. ¶ Et sufficere p̄bare alterū p̄dictorū fecisse æqualiter vel inæqualiter, solum, vel cū alijs: vt diximus in d. j. par. j. lib. in ij. q. princ. in j. articulo. cum vij. sequen. ¶ Sed est aduertendum: q̄ si vnus tantū fecit vnum ex p̄dictis, semper requiritur specialis cōsensu: vt diximus in d. j. par. in d. iij. q. princ. in vij. articulo. & in v. q. princ. in xj. articulo. 2 ¶ Aduertendum est etiā, si vnus plura ex p̄dictis fecit, & alter minus, puta quia vnus fundauit, & construxit, & dotauit alter, t̄m, bonum est hoc ponere, & p̄bare: quia pinguius ius habebit p̄fatus ab eo: licet iste sit insolidum patronus cū alijs: vt diximus in d. iij. q. princ. in vij. arti. ¶ Est etiā aduertendū, q̄ si aliquis nihil illarum trium causarum fecit, sed per illas facietem fuit admittus in iure pat. cum consensu ordinarij vna secū, vel in totū erit patronus: & ideo hoc habebit ponere & p̄bare: vt diximus in iij. q. princ. d. j. par. j. lib. in x. articulo. ¶ Dic etiam esse ponendū & probandum p̄ dicentem se patronum ex dotatione, dedisse dotem cōpetentem: vt diximus in d. j. par. in v. q. princ. in xix. & xx. articulo. & in xxj. posuimus quæ sit dos competens, vt de ea bene possit articulari: & p̄dicta procedunt, cū vult probari ius pa. iussisse acquisitum ex illis tribus causis. ¶ Et idem dicendum, si vellet p̄bari ius pa. esse acquisitum ex noua dotatione fundi, redificatione, vel dotatione, per quam et̄ ius pa. acquiritur: vt latē diximus in d. j. par. j. lib. in vj. q. princ. quia in illa habebunt locum oīa sup̄scripta ex quo videt noua fundatio, cōstructio, & dotatio ecclesię. ¶ Si vero ecclesia esset fundata & cōstructa per quęcunq; sed quia carebat dote, aliquis extraneus eam dotauit, ante vel post cōsecrationem, cum consensu epi, erit ponendum & probandum illam ecclesiam fuisse indotatam, nec potuisse haberi recursum ad fundantem, seu construentem, aut consecratorem, nec ad eius successorē, & de consensu dioecetani fuisse dotatā: & sic intelligeretur acquisitū ius pat. in ea ex ista dotatione, & ita illa res sacra potuit recipere seruitutem, per ea, quæ latē diximus in d. vj. q. princ. in j. articulo. & erunt probandæ alię circumstantiæ ibi requiritæ. ¶ Et non sufficere poni & probari quem legasse, vel ditasse ecclesiam, si nō fiat principaliter causa dotis, & in ecclesia indotata, vel non habente dotem sufficientem: vt diximus in d. vj. q. princ. in j. & ij. articulo. ¶ Et si ius pat. pretenditur esse acquisitum per aliquā vniuersitatem, nō sufficere probare ex elemosynis particularium de vniuersitate fuisse cōstructam seu dotatam, nisi probetur ex bonis ipsius vniuersitatis hoc factum esse principaliter: & hoc de substantia venit probandum: vt diximus. in vj. q. princ. j. lib. j. par. in xv. articulo. ¶ Nec pro probanda acquisitione iuris pa. sufficere p̄bare ecclesiam esse fundatā in parrochia vel dioecesi alicuius: nec inter limites iurisdictionis legati, nec sub

# Cæsar Lambertinus Episcop.

iurisdictione Pape per totum mundū: nec in plebe, vel parrochia, nisi prædicti fundauerint, destruxerint vel dotauerint illam per ea quæ diximus in d. i. par. j. lib. in viij. q. princ. in v. primis artic. ¶ Et ideo si ep̄s vult probare se habere ius patro. in aliqua ecclesia, habebit pbare illam esse fundatā in fundo ecclesie sue ius vel extra ecclesiam. vt diximus in d. viij. q. prin. in vj. artic. ¶ Vel cōstruatam & dotatā per prædecessorē suū in per se vel p̄ aliū de bonis ecclesie sue. ¶ Circa quæ heres prædecessoris sui poterit pbare id actū fuisse nō ex bonis ecclesie. vt de prædictis oibus diximus in d. viij. q. prin. in vij. artic. ¶ Et hæc eadem habebit pbare do. feudi vel alter habens aliquē in potestate, si voluerit probare ius pa. ecclesie fundate per vasallum vel exstentē in sua p̄tate, ad se spectare: vt ibidē diximus in viij. & ix. artic. ¶ Et idē in quolibet p̄tēdēte ecclesia fundatā per quēlibet extraneū de bonis suis: vt ibidē diximus in reliquis articulis in d. q. viij. habebit et pbare, si p̄tēdat patronus aliquā qualitatē in suo iure p̄ se illa est ius, eam fuisse appositā in limine foundationis de p̄sensu ordinarij: vt latē diximus in d. j. par. j. lib. in ix. q. prin. in j. arti. in iij. p̄clu. & p̄ totā ipsam. ix. q. princ. ¶ Sed quis velle pbare se, vel antecessores suos fuisse, & eē patronos ex priuilegio summi pontificis, cum hic modus et sit habitus pro acquisitione iuris pa. vt diximus in d. j. par. j. lib. in x. q. prin. in ij. artic. illud deducere habebit, per c. porto. de priuile. & et in d. ij. artic. diximus. ¶ Et non sufficit pbare priuilegium ep̄i cū illud nō possit facere cōpatronū: vt ibidē diximus in iij. artic. ¶ Et istis modis erit probatū in personas illud acquisitū. ¶ Si modo modernus p̄onus velle pbare illud ad eum deuenisse iure h̄ditario p̄ mediatas p̄sonas, & h̄ditates, necesse erit illas a primo p̄ono vsq; ad eum pbare legitime deuenisse p̄ successiuas h̄ditates, siue ex testō, siue ab intestato: vt latē diximus, s. in ij. par. j. lib. in ij. q. prin. per totum. ¶ Et sic non erit sufficiens pbare, se esse heredē sanguinis, nisi sit vniuersalis heres honoris: & ideo necesse erit pbare se esse h̄des vniuersales: vt diximus in d. ij. q. princ. in j. arti. ¶ Nisi fundator disposuisset ius pat. debere trāire ad h̄des sanguinis, & nō ad vniuersales: & tunc hoc pbandū esset, vt diximus ibidē in ij. arti. ¶ Et idem, si voluerit ius pa. trānsire solū ad illos de parentela: vt diximus ibidē in vj. arti. cum tribus seq. ¶ Et sic alia qualitates, descensionū p̄ fundatorē appositę, pbandę erit: vt in d. ij. q. prin. diximus per discursum. ¶ Nec sufficit esse heredē particularem: & idē necesse erit pbare se esse vniuersalē principaliter: vel q̄ nō est alius vniuersalis heres, nisi ipse particularis: vt diximus in d. ij. q. prin. in xvj. arti. ¶ Et si esset consuetudo in loco, q̄ primogenitus succederet in hereditate, vel in iure pa. illa p̄benda esset: vt diximus in d. vij. q. prin. in xix. & xx. arti. ¶ Et si quis filius legitimus præterdat se heredē, tanq̄ legitimatus, hæc ponens, pbare debet: vt diximus in d. ij. q. prin. in xxvij. cū tribus arti. sequenti. & idem debet facere filij illegitimorū, si sunt legitimi: vt ibidē diximus in xxxij. arti. ¶ Sed est aduertēdum non sufficere pbare hereditates delatas ex testamēto, vel ab intestato, nisi sui in illis se immiscuerint: & extranei illas aduerint expressē vel tacitē faciēdo ea, quæ citra ius & nomē heredis fieri nō possent, corpora h̄ditatis apprehēdendo, cū actio sit necessaria. vt ibidē diximus in xxxij. arti. & quis h̄ditas restituat per fideicommissum, remanebit ius pa. apud heredē: vt ibidē diximus in xxxv. arti. ¶ Est etiā aduertēdū, q̄ si heredes nolunt succedere in h̄ditate: & sic in iure pa. vel nō est, qui ei succedat, erit hoc pbandum, q̄ accrescet alijs cōpatronis: vt in d. ij. q. princ. diximus in xvij. & xl. arti. ¶ Sed si qs haberet ius pat. tit. donationis, vel alterius trāslationis singularis, habebit illū ostēdere: & in ipsa trāslatione cōsensum diocessani interuenisse, & p̄ maxime in donatione, vt diximus in d. ij. par. j. lib. in j. q. prin. in j. & ij. arti. & sic prædicta pbanda erunt. ¶ Et si ius instituti dī spectaret ad inferiorē, erit pbandū eius cōsensum interuenisse: vt ibidē diximus in v. arti. ¶ Nec erit necesse pbare interuenisse et cōsensum capituli, cū hodie ille de necessitate nō requatur: vt diximus ibidē in vj. arti. ¶ Et sufficet pbare saltem cōsensum tacitū: vt ibidē diximus in vij. & vij. arti. ¶ Sed si trāslatio esset scā in piū locū, non regret pbatio cōsensu ep̄i: vt ibidē diximus in x. arti. ¶ Si facta est trāslatio iuris pa. in comp̄onū, nō regretur pbatio cōsensu ep̄i: licet tutius sit pbare illū interuenisse: vt ibidē diximus in xij. arti. ¶ Et licet ecclesia donans & donatarij sint diuersarij diocessū, erit tñ necesse pbare iterū cōsensū ordinarij ecclesie, & nō aliorū: vt ibidē diximus in xij. arti. ¶ Dē et pbari cōsensum interuenisse et post trāslationē, sed añ mortē trāferētis, vt ibidē diximus in xvj. & xvij. artic. ¶ Er̄ et pbada successio p̄ stirpes, & nō p̄ capita: vt ibidē diximus in xxv. & xxvj. arti. ¶ Et si ius pa. est donatū plusib; & aliqui eorū repudiāt donationē, remanētes debēt hoc pbare: q̄ eorū portio eis accrescit: vt diximus in iij. q. prin. ij. par. j. lib. in v.

artic. ¶ Est et aduertēdū, q̄ si quis habuit ius pa. aliquo ritu, et oneroso, transit cū vniuersitate: & non requiritur consensus episcopi, sed erit pbandum illam esse vniuersitatē: vt diximus in d. ij. par. j. lib. in v. q. princ. in xj. & xij. vsq; ad penultimum artic. in clausurā: & in vij. q. prin. in iij. & v. artic. & in viij. q. prin. in ij. artic. & in ix. q. princ. in ij. artic. & in x. q. prin. in ij. artic. & in vlti. q. prin. in ij. artic. ¶ Et si præterderet habere ius pat. ex permutatione, quā facerent inter se p̄oni, adhuc in aliquo casu esset pbandus consensus ep̄i: vt diximus in d. ij. par. j. lib. in ij. artic. ¶ Et est aduertēdū, q̄ si aliqua ex prædictis titu. habilibus est facta trāslatio in aliquē antecessorē, moderni p̄oni erit pbanda postmodum successio ab illo, in quē trāslatū est ius pa. vsq; ad modernū p̄onū, eo modo, quo proximē diximus cū probauimus successione: ¶ Considera et esse pbandum nō solum trāslationē factam in illum, a quo modernus p̄onus cām h̄t: sed et erit pbandū ius pa. vel quasi possit illius trāferentis q̄ vanum esset incipere a titulo trāslatio, si non pbaretur de iure trāferentis. ¶ Reliqua, quæ veniēt articulanda, & pbanda poteris ex te cōsiderare, p̄ ea quæ diximus in prædictis locis, & in toto opere: vt probētur oēs circūstantiē requisite, & p̄bōnes cōcludant: iuxta nō. in c. in p̄ntia. de proba. cū cōcor. & isto modo pbabitur ius pa. nō antiquū, sed modernum: hoc est ad centum annos infra, de cuius initio possit esse memoria. q̄ dicta in p̄cedenti arti. militāt, q̄n de ipsius iuris pa. initio nō extat memoria.

## ¶ Sextus artic. x. q. prin. ij. partis. ij. Libri.

1. *¶ Quasi possessio iuris patronatus, vel presentandi, qualiter probari & articuloari debeat. c. nu. 7. s. 9.*
2. *¶ In possessorio, sufficit probari, licet narrauerim super petitorio & possessorio, nisi aduersarius probaret melius in petitorio. c. nu. 6.*
3. *¶ Patronus, verb. proprietatem respicit.*
4. *¶ Patronum esse in quasi possessione iuris patronatus, vel presentandi, vt concludatur, cautela & consilium.*
5. *¶ Quasi possessio facilius est probationis, quam totum ius patronatus.*
10. *¶ In iure patronatus, articulandi modus.*
11. *¶ Probatio leuior in causa summaria.*

**¶ Transeamus** Modo ad sextum artic. f. ¶ qualiter quasi pos. iuris pat. vel p̄tandi pbetur. & s. in iij. p̄cedent. artic. retulimus dicta doc. & re vera hic est facilior modus pbandi, & obtinēdū in ista causa iuris pa. & p̄tandi. ¶ Et primo est notandum vnum, qd̄ dicit Card. in c. quarela. in nota. de elec. quē refert Gaye. in d. repe. c. fi. de elec. lib. vj. ante fil. col. in versū nota tñ. ¶ q̄ licet narrē super petitorio & possessorio, sufficet pbare i possessorio tñ. vt et quasi pos. vt voluit Card. ibi, nisi aduersarius pbaret melius in petitorio: vt in c. cū dilectus. de cā pos. & proprie. ¶ Ac erit videndū etiā quis melius probet interdīcto vii possidetis, quod intentatur q̄n plures diuersos p̄ntant: vt per Inn. & doct. in c. ij. de trāsl. p̄la. vt et retulimus, s. post ipsum Gaye. in d. iij. p̄ced. artic. ¶ Circa quæ nō. primo, q̄a hodie quotidie sic practicat: q̄ licet p̄ntas p̄dicat se p̄onum, qd̄ verbum respicit p̄rietatē, & subdat existentē in quasi pos. p̄ntandi, si probauerit se esse in quasi pos. p̄ntandi sufficet, quo ad instōnē obtinēdā: licet nō. pbauerit se patronum, & sic in p̄rietate. ¶ Et ideo optima est cautela, quam dedimus, s. in j. par. huius ij. lib. in iij. q. princ. in j. arti. in versū, p̄dictam et conclusionē. cautius esse cōcludere p̄ntantē esse in quasi pos. iuris pa. seu p̄ntandi, q̄ cōcludere eum esse p̄onū: q̄a est facilius pbationis quasi pos. p̄rietatē, & et proprietati p̄ferēt. c. cōsultationibus. hoc tit. & vt latē diximus in d. j. arti. ¶ ¶ Aduerte et, facilius pbōnis esse, pbare quem esse in quasi pos. iuris p̄ntandi, q̄ totius iuris pa. nā si qs velle pbare in pos. iuris pa. deberet pbare se esse in quasi pos. p̄cipiedi oēs fructus ipsius iuris pa. qui p̄onunt per doct. in hac rub. & nos diximus, s. in si. diffinitionis iuris pa. quos et ponit gl. in c. p̄a. mētis. xvj. q. vij. sed si qs velle pbare quasi pos. p̄ntandi, nō erit necesse pbare q̄si pos. percipiēdi oēs fructus iuris pa. cū ad seq̄uendā instōnē sufficet pbare quasi pos. fructus p̄ntationis, absq; quo. pbetur quasi pos. fructū sed nō quertitur, vt colligit ex. d. c. cōsultationibus. hoc tit. & nos diximus pulchre in d. j. par. huius ij. lib. in iij. q. prin. in xx. artic. quam et vtilitatem retulimus, s. in iij. q. princ. huius par. in xj. artic. dum ibi posuimus formam p̄ntationis, & declarauimus illa verba: & in ipsius iuris patr. seu p̄ntandi quasi pos. existēs. nā operantur, si nō. pbat proprietatē iuris pa. vt sufficiat pbari quasi pos. ipsius iuris pa. & sufficet pbari solū q̄si pos. p̄ntandi, cū illa sit facilius pbōnis, imo facilius: & quasi pos. iuris pa. facilius pbationis: & pbatio iuris patr. noui sine antiquo oīno est difficilis: vt in duobus p̄cedē. artic. demōstrauimus. ¶ Et ideo aduertendū est ad alia dicta Gaye. in d. xxv. colum. dum dicit in possessorio posse illud pbari per infra presentatio num,



num, & institutionum, vel per responsiones cautelarum, & similia, tanquam patroni factas: per no. in c. si vero. hoc titu. & per Ro. in materia iuris pa. in §. adhuc. sed per receptionem particularem non probaretur quasi pos. quo ad alia: vt ibi per eum cuius dicta retulimus in d. præce. iij. art. in quibus dictis Gaye. non loquitur de probanda quasi pos. presentandi tantum, sed de quasi pos. totius iuris pa. quæ probatur per perceptionem omnium fructuum ipsius, & ideo ibi dixit, per receptionem particularem non probaretur quasi pos. quo ad alia, nisi tanquam patronus percepisset quasi dicat, per perceptionem vnus fructus non probari quasi pos. totius iuris pa. ¶ Aduerte etiam ad id, quod ibi dixit Gay. & nos proximè retulimus, quod licet proponatur proprietates, & quasi pos. presentatis in presentatione, sufficit probare quasi pos. iuris pa. seu presentandi, subdit Gaye. nisi aduersarius probaret melius in petitorio, nã hoc etiam debet intelligi in casu, in quo proprietarius præfertur possessorio. de quo diximus in d. iij. q. prin. in iij. vj. & viij. articulo. ¶ Est etiam aduertendum ad ea, quæ dixit Abba. in c. ex literis in iij. nota. & in c. si vero. in si. hoc tit. cuius dicta retulimus §. in præceden. iij. art. cognosci verum patronum, si obtinuit eum aduersario, cū quo litigabat super iure patr. & lite non finita, infra quadrimestre instituit episcopus, & ille in cuius fauorem pronuntiatur ad representandum institutum, per episcopum pro conseruatione suæ quasi pos. vt ibi per eum. nam dico per hoc potius probari quasi pos. quam proprietatem. non nego tamen per illam sententiam, si erit iudicatum super petitorio, posse probari ius pa. nouum, non autem antiquum nisi præcedentibus mediis probationum, quos posuimus in d. iij. præce. art. ¶ Aduerte similiter ad id quod dixit Gaye. & proximè retulimus ante fi. d. iij. col. esse videndum etiam, quis melius probet super interdicto vt possidetis, quod intentatur, quando plures diuersos presentant: vt per Innoc. & doc. in c. ij. de in integ. resti. quia erit videndum quis in bona fide, & quis in mala. & multa alia quæ posuimus in d. iij. q. prin. p. discursum. ¶ Istis fiscaliter difficultis, videamus in specie, qualiter ista quasi pos. iuris presentandi probetur, & si volumus probare ipsius acquisitionem, erit necesse probare ea, quæ posuimus in d. iij. q. prin. in x. art. ¶ Sed probanda quasi pos. in esse deducta, sufficit probari, per me esse talem presentatum: & ad meam presentationem per habentem instituitur institutum fuisse: vt est tex. in d. c. consultationibus. hoc titu. & diximus §. in d. iij. q. prin. per totum, & præsertim in x. xj. & xvij. articulo. ¶ Probatur etiam quasi pos. si veri patroni admiserunt cum eis in presentatione non patronum, & sequuta fuit institutio, vt diximus in d. xvij. art. an autem sit, articulandum de bona fide, & probandum, si plene colligitur ex his, quæ diximus in d. iij. q. prin. per x. primos art. ¶ Aduertendum est etiam si concludenter vis probare tuam quasi pos. presentandi, proba vltimam & immediatam institutionem esse factam ad tuam presentationem: quia per vnicam presentationem institutione sequuta quasi pos. acquiritur, vt diximus in d. iij. q. prin. in xj. articulo. ¶ Vbi etiam & in xv. & xxj. articulo dicitur vltimam presentationem esse attendendam, & sic illam quam maximè probando. ¶ Aduerte tamen, quod quamuis aliquis in vltima presentatione non prætauerit, & compatroni presentauerint, & sequuta fuerit institutio per presentantes, conseruabitur quasi pos. compatroni non presentantis in vltima presentatione, & ideo sis cautus ponere, & probare compatronos tuos, cum quibus antea presentaueras in vltima presentatione presentasse, & sequutam fuisse institutionem in vtroque casu: & sic probabis tuam quasi pos. continuatam, etiam in vltima presentatione: vt diximus in d. iij. q. prin. in xvj. articulo. ¶ Dic & aliud pulchrum, quod si hæres seu successor, qui adhuc non presentauit, probauerit quasi pos. defuncti seu prædecessoris sui, dicitur probata etiam sua quasi pos. vt diximus in d. iij. q. prin. in xxij. articulo. ¶ Et in modo ponendi & articulandi, si vis rectè loqui, non dicas talem posse disse seu possidere ius patron. seu presentandi: sed dicas talem quasi posse disse seu quasi possidere ius pa. seu presentandi: quia hæc iura in corporalia non possidentur, sed quasi possidentur, si cer si impropietatis hanc locutionem, non vitabitur positio seu articulus, sed subintelligitur quasi, tu autem iudicaberis de grossioribus terræ. de quibus diximus in d. iij. q. prin. in vltim. articulo. ¶ Sed aduerte, quod si bene volueris probare ius patron. antiquum vel nouum illis mediis positus in duobus præcedentibus articulo. necessarium erit, vt non dicaris proprietarius sine quasi poss. quia tibi obesset, ex quo præfertur tibi quasi possessor, vt per doct. in d. c. consultationibus. & nos diximus §. in d. iij. q. prin. in primis x. arti. ¶ Seruiet etiam tibi, quia probatis pluribus presentationibus institutis factis per prædecessores tuos successiue, & demum per te erunt bene probata iura tua, clarè apparebit de bona fide tua: & prædecessorum, & poterit esse

probata præscriptio iuris pa. facta per te contra alium patronum quæ fieri potest, & requirit minus tempus tantij temporis, cuius initij & c. vt diximus §. in ij. par. i. libri in v. & vj. art. ¶ Quare mos meus articulandi in hac materia semper fuit: & ita tu etiam facias, vt cum sumus in iure pa. moderno, incipiebam à fundatione, si extabat, descendendo per successiones, & in omni loco, in quo vacauit ecclesia, ponebam tales antecessores presentasse, & ad eorum presentationem institutionem sequentem fuisse per habentem ius instituendi, & sic presentatum & institutum donec vixit, vel donec beneficium resignauit, semper fuisse tenentem, habitum, & reputatum in beneficio canonice institutum dictæ ecclesiæ ad presentationem illius talis. ¶ Solebã enim ponere & probare de instituente prælo inferiore habente ius instituendi aliquo iure particulari, vt in præcedentibus art. diximus: vel talem tunc temporis fuisse vicarium ordinarij, & pro tali communiter habebatur, vt omnino institutum concludatur canonice. ¶ Et postea faciebam descensionem ab illo, qui presentauerat ad alios, & cum iterum vacauit ecclesia, ponebam de alia presentatione, vt proximè diximus, donec venirem ad nunc presentantem. ¶ Qui si alias presentauerat, ponebã de sua presentatione, & institutione sequuta. si autem tempore suo non vacauerat ecclesia, dicebam illum esse in quasi pos. presentandi ex persona suorum defunctorum, quorum ipse esset hæres, donatarius, vel quid simile, cum ab illis ad eum continuetur quasi posses. vt diximus in d. iij. q. prin. in xxij. articulo. ¶ Sed si non potuissim exordiri à prima possessione, quia erat factum antiquum, ponebam tamen antecessores presentantis fuisse fundatores talis ecclesiæ reedificasse: vel ex priuilegio ius patronat. habuisse: & hoc pro titulo, quamuis non probaretur postmodum, ponebã de fama illius tituli, quis neutrum illorum possem probare. Et demum veniebam ad primam vacationem illius ecclesiæ, de qua memoria haberetur, & inde oriebarur factum probabile: & ponebam tales antecessores huius presentantis presentasse tale, & ad dictam presentationem canonice illum institutum fuisse, & ab illo incipiebã descensionem, interserendo alias vacationes & institutiones sequutas, deueniendo ad vltimum modo presentantem, vt proximè diximus, & sic semper asserendo proprietatem cum quasi pos. etiam si proprietates probabatur cū quasi pos. bene quidem, si autem, sufficiebat mihi probata esse quasi pos. presentandi pro obtinenda institutione: vt in principi. huius art. diximus. ¶ Qui quidem mens mos semper fuit laudatus & vtilis, interserere etiam exceptiones, de quibus infra dicemus. ¶ Et pulchrè dicit Specul. in titu. de offic. delega. in §. potest. in fine. ¶ In causa summaria leniorem exigi probationem, quem sequitur Abbas in cap. veniens. el. secundo. in fin. tertie colum. in versicul. ex prædictis nota, de testibus. ¶ Et an si probetur quem consensisse, vt patronum commendæ factæ per papam de beneficio: ponit pulchrè Phil. deci. in conf. cxlix. in ij. dub. in ij. & iij. col.

¶ Septimus art. x. q. prin. ij. partis. ij. Libri.

- 2 Probatio & institutio sequuta probari potest per instrumenta successiue facta.
- 2 Presentationis & institutionis actus fieri potest vnicò contextu.
- 3 Presentatio & institutio sequens an probari possit per literas ordinarij, cum sigillo de institutionibus. c. nu. 6. 8. 9.
- 4 Episcopi literis an & quando fides adhibeatur.
- 5 Episcopi literis quare non credatur per impetranter apostolum, de stylo palatii.
- 7 Proprietates probari non potest literis institutionis episcopi asserentibus talem esse patronum.
- 10 Promissio multiplicata esse non potest.
- 11 Episcopi literis cum sigillo sine notario & testibus, electionem non probant, licet confirmationem probent.
- 12 Postulatio & nominatio probantur literis sigillatis episcopi, illas admittentis & confirmantis.
- 13 Ordinarij literis testimoniales, attestantes factum extra iudicium, factum contra se circa peruenientia ad officium sigillationis, faciunt fidem.
- 14 Consuetudo disponens credi literis ordinarij an valeat.
- 15 Stylus curie Romane habetur pro lege.
- 16 Patronus curare debet fieri instrumenta publica, notario & testibus rogatis tam de presentacione, quam de institutione.

Sed Remanet difficultas, & hic fit septimus articulus, an hæc presentatio & institutio possint probari per instrumenta presentacionum præteritarum & institutionum inde sequutarum, seu per literas institutionum præteritarum ordinariorum instituentium cum eorum sigillis sine notario & testibus, & videtur quot & quanta diximus supra referendo dicta doc. in hac materia, quæ erant annexa cū aliis in iij. præc. art. nolo hic iterum referre, videas ibi Lambert. de iure patro. y ¶ Sed

# Cæsar Lambertinus Episcopus

1 ¶ Sed concludendo hic, dic non esse dubium præsentationē & institutionē sequutam posse probari per instrumenta successiue facta: vt dixit Gay. in d. repe. c. fi. de ele. li. vj. in liij. colū. &

2 dixi successiue facta: quia factus præsentationis & actus institutionis pnt fieri vnico contextu propter intermedia, quæ sunt facta: da, appositio edicti, discussio, & alia, & vide in d. c. fi. de ele. h. vj. de quibus nos diximus supra in vj. viij. & ix. quæstionibus principalibus huius partis: & etiam in præsent. q. princ. & sic isti actus fiunt separatim, etiam si ad vnam personam spectet illos actus facere ex diuersis qualitatibus, vt diximus s. in d. vj. q. prin. huius partis in v. art. & ideo instrumentum præsentationis solius non probaret quasi pos. quia per illum non probaretur institutio sequuta: & sic erit necesse producere aliud instrumentum ad illam probandam. ¶ Et ideo lit. caurus patronus, vt non solū de actu præsentationis roget notarium, & testes pro instrumentō conficiendo: vt diximus supra in iij. q. princ. huius partis in xj. art. in fi. forme præsentationis, sed etiam de institutione notarij, & testes roget, qualiter ad eius præsentationem episcopus instituit per eum præsentatum, & ista erunt instrumenta probantia vt de fide instrumentorum, per totum, & ita procedant not. in c. fi. vero. hoc ti. & quod voluit Ros. in materia iuris pat. in §. ad huc. quos sequitur Gay. in d. liij. col. & hoc est clarum. ¶ Videamus modo quid de literis ordinarij cum sigillo de institutionibus, an per eas quasi pos. probetur: & sic præcedens præsentatio, & institutio sequens, cum ille de institutione fidem faciant, & Gay. in d. conf. liij. post Bal. dicit esse bonam probationem, si in petitorio asserat ipsum fore patronū, vt in decis. Rote. xxij. tamen adde, quæ incipit, fuit dubitatum, de fide instr. in nouis, quæ quidem Rota à Pau. & Roch. quos retulimus supra in liij. præce. art. fuit corrupte allegata diuersis modis, sed tamen vera est. xxij. in d. ii. de fide instr. quæ si bene aduertatur, loquitur de literis episcopi solo suo sigillo signatis, sine tabellione, & testibus super resignatione beneficij ex causa præsentationis factæ in manibus suis, & per eum admisse, & collatione subsequente, & dicit quod licet in hoc dubio possint fieri plura argumenta, & allegare rationes doc. pro & contra recitate in c. post cessionem. de proba. & lo. & Arch. in c. cure. xj. q. iij. tamen attenda generali consuetudine totius orbis, qua reputatur sigillum episcopi autenticum, quam etiam seruat palatium apostolicum in his, quæ spectant ad suum officium, & quæ inter subditos suos extra causam eius propriam fidem facit, dummodo non procedat, vt inde x. quia tunc secus: vt in c. quoniam contra. de prob. & c. cum à nobis. de testibus, fuisse per omnes dominos determinatum & conclusum in casu prædicto literas episcopi facere plenam fidem dummodo prædicta omnia in suis literis contenta, coram eo, & per eum vno & eodem tempore facta & completa existant, alias non facerent fidem, nisi de vltimo actu suo: prout not. per In. in d. c. quoniam. ¶ Et dicit rationem prædictæ conclusionis patere per superius dicta: quia omnia & singula præmissa spectant ad officium suum, & inter subditos suos extra iudicium expeditur per eum: de renuntia. c. admonet. & de rerū permuta. c. vnico. eo. ti. lib. vj. ¶ Pro qua conclusione dicit Rota expressè facere not. per In. & Host. in c. j. & ij. de fide instr. & no. per Host. in d. c. post cessionem. ¶ Et postea Rota ponit. rationem, cur per stylum palatij non credatur literis episcopi contra impetrantem apostolicum, in quibus episcopus diceret se primo contulisse beneficium, quando papa seu eius executor, non quia sigillum eius non sit autenticum est, vt proximè est dictum sed propter fraudem, quæ timeretur, vt ibi per eam. vbi ponit plures rationes diuersitatis. ¶ Et inter reliquas ponit vnam, quæ concludit in casu Rote: quia in permutatione non potest fieri collatio alteri, quam permutanti: per clem. vnicam. de rerum permuta. & sic illa collatio quodammodo est necessaria: quæ de necessitate iuris non potest fieri alteri, sed in casu mere collationis potest conferre cui vult: vt legitur & nota. de præben. relatum. & de rescrip. tibi, qui. libro sexto. ¶ Aduerte ad hæc dicta Rote, quia non sunt ita ampla, vt per doctos, quos supra in præceden. iij. artic. retulimus referuntur, sed sunt restricta, vt tales literæ ordinarij probent permutationem, quæ sit vnico contextu, vt latissime diximus supra in prima parte huius secundi libri, in sexta quæstio. principal. in vj. articulo. etiam in permutatione beneficiorum patronorū, vbi non sit præsentatio per patronos, sed vnico contextu patroni beneficiati permutant patroni consentiunt, & episcopus confert, seu instituit eidem permutantibus, vt ibi late diximus. & hic vnicus actus probari potest per literas episcopi cum eius sigillo, quod est autenticum: quia vnicus est actus, non autem est sic in præsentatione mera, quam habet sequi institutio, pluribus intermedijs necessarijs vt proximè in principio huius articuli diximus. ¶ Nec procedit argument. domini Roch. cuius dicta posuimus in dicto quar-

to articulo. quod dicit fecisse Rotam infra scriptam, quod probatis extremis probatur medium. nam primum extremum in casu nostro est præsentatio quæ tamen non probatur per literas institutionis, vt proximè diximus. ¶ Et si tu diceres, licet casus Rote sit restrictus ad collationem permutationis, tamen rationes suæ sunt generales, & sic possunt comprehendere quemcunque casum, & præsertim consuetudo. ¶ Respondeo, salua pace, cum quasi omnes rationes sint restrictæ ad illum casum, vt ex eius dictis supra relatis apparet, & si bñ essent generales ad quoscunque casus, maximè consuetudo generalis orbis fautor ad illos casus, qui vnico contextu expediuntur. ¶ Et ita re vera loquitur Rota, non autem ad illos, qui vnico contextu expediuntur, sed diuersis temporibus fiunt, & ideo non opponit de alio casu, qui expletur diuersis temporibus, sed de illo, qui vnico contextu expeditur, scilicet de mera collatione, & eius solutio est, vt supra retulimus ita vnico contextu fieri meram collationem, sicut vnico cōtextu fit collatio seu institutio permutantium, sed dat rationes diuersitatis, cur stylus curiæ in vtroque casu sit diuersus. ¶ Non obstant etiam autotitates allegate per si præscriptos doctos. quos retulimus in supra scripto præceden. quarto articulo. quia vt plurimum mouentur per supra scriptam Rotam. Vnde aut dicemus eorum dicta fore intelligenda; secundum ipsam Rotam allegatam: quia dicunt doctor. & c. ¶ Aur dicemus eos non aduertisse ad Rotam, & alia per eos allegata non procedunt cum contra se habeant textus & nota. per omnes in dicto capitulo. post cessionem. de proba. & si bene illa non procederent, quo ad literas episcopi suo sigillo signatas, cum sigillum episcopi sit autenticum, vt proximè diximus, illud intelligitur in vnico actu probando: vel in pluribus vno contextu factis, non præcedentibus diuersis temporibus factis, vt est in casu nostro, & ita prædicti doctor. loquuntur. ¶ Et vide similem Rotam. cccxlvij. voluerunt & ordinauerunt in titulo. de proba. & de fide instrumentorum in nouis. ¶ Et ex prædictis & ex verbis Rote sequitur, non bene fuisse loquutum Gaye. quem supra retulimus per literas institutionis episcopi, asserentes talem esse patronum, probari proprietatem iuris patronat. in petitorio, per d. Rotam: quia Rota hoc non probat, nec per institutionem probatur proprietatem iuris patronat. capitul. consultationibus. hoc titulo. ¶ Et si diceres episcopus forsitan fecisse processum ante institutionem, & sibi constituisse illum, qui præsentauit, esse patronum, adhuc dico hoc esse non posse: quia constare non posset, nisi iudicialiter, & de his, quæ fiunt in iudicio, non fieri si dem per literas episcopi, & eius sigilli vbi dicit ibi Rota: & dicunt omnes doctor. in capitulo. post cessionem. ¶ Quid dicendum in hoc casu. Ego dicerem literas institutionis episcopi probare præsentationem, & non dici plures actus, sed vnicum & moueor per tex. in capitulo. quod autem hoc titulo. in fin. primi responsi. ibi, quoniam antequam præsentatio per diocesana episcopum approbatur, ratum non est, quod à patrono fuerit inchoatum. ¶ Ecce qualiter probatur in illo text. nunquam præsentationem esse perfectam: & semper in suspenso manere, cum possit multis modis reuocari & per patronum, & per ordinarium, nisi & donec institutio sequatur: & ideo ad effectum canonici tituli præsentati, præsentatio dat inchoamentum actus, & donec instituat, actus non dicitur perfectus, cum non det aliquod ius in re, sed ad rem, c. cū Bertoldus. de re iud. & nos diximus s. in v. q. prin. huius partis in viij. articulo. ¶ Hoc stante præmitto aliud plures esse modos provide di ecclesijs, quos retulimus s. in j. par. huius j. lib. in j. q. princ. in vlt. articulo. & institutionis actus est ille, qui dat ius præsentato à patronis, vt per doctos in c. autoritate. de insti. & ibi diximus. ¶ Tertio præmitto, quod si nos probaremus solam præsentationem, institutione non sequuta, non esset probata acquisitio quasi pos. vt no. in c. consultationibus. hoc titulo. & nos diximus s. in j. par. huius j. lib. in liij. q. princ. quasi per totum, & præsertim in x. articulo. ¶ Quarto præmitto principale intentum art. nostri non esse, de probandis omnibus actis separatim qui interueniunt à præsentatione vsque ad institutionem, puta quemlibet de per se, quia quot sunt actus, tot requirerent probationes, vt vult ipsa Rota: sed nostram tractamus de probanda quasi pos. iuris præsentandi alicuius, quæ non acquiritur nec datur per quemlibet ex prædictis actibus, sed per institutionem sequuta. ¶ Cū igitur tractemus de probanda quasi pos. iuris præsentandi alicuius, & præsentatio nunquam sit perfecta, nisi actu institutionis. d. c. q. d. aut. & actus quasi pos. nūquā dicitur perfectus, nisi cum coniungitur præsentatio cum institutione: & hæc quidem cōiunctio vnus est actus, & vnico contextu fit, ergo dicitur vnus actus, & probabitur per literas episcopi cum suo sigillo autentico: & non est curandum de probatione aliorum præcedentium actuum: quia illi non dant quasi pos. sed purgant præsentationem: vt effecta digna ipsa præsen-

presentatione coniugatur presentatio predicta cum institutione, & hic est vnicus actus huius conjunctionis, qui necessarius venit probandus, quia ille est qui facit quasi pos. & illam probat. ¶ Nam si secus diceremus, essent probandi non solum presentatio de per se, sed etiam bona fides, & alia quae diximus in praec. art. pro probanda quasi pos. quod ridiculum est, quia sufficit quasi pos. probari ex institutione facta de presentato: nam per eam etiam malefidei possessor admittitur, in ualor, & similes, ut per doc. in d. c. consularionibus. & nos diximus in d. j. par. huius ij. lib. in ij. q. prin. in nouem primis art. non considerentur igitur ista, sed ille vnicus actus institutionis presentati per talem. Sicut dicunt facti theologi: & praesertim diuus Augustinus, virginem gloriosissimam esse matrem Dei, non respiciendo cernitatem uerbi: sed vnionis uerbi facta in eius utero sanctissimo cum anima & corpore Christi, cuius actus vniti illa est. ¶ Et quammaxime illa procedunt, quia cum ille litera faciant fidem episcopi prouidisse illi ecclesiae, non per alios modos prouisionis, de quibus per Ab. in d. c. autoritate. de insti. & nos diximus s. in j. part. huius secundi li. in j. q. prin. in vlt. art. puta non per confirmationem, non per collationem meram, sed per institutionem, institutione illum, quem talis praesentauerat, & non praesentatum ab altero, institutio consummata est in praesentato per illum, & non per alterum: & prouisio non potest esse multiplicata, ut not. in c. capitulum sanctae crucis. de rescri. nec duo ad vnum beneficium praesentari nec institui possunt. c. maioribus. de praeb. & nos diximus in d. j. par. secundi li. in vij. q. prin. in xvij. art. ergo omnino dicitur probata quasi pos. per dictas literas illius text. ex cuius praesentatione sequuta est institutio, & non alterius. ¶ Et ex eo quod proxime dixi, sequitur, quod cum electio de p. se sit perfecta, & tribuatur in re, imo maius ius quam confirmatio: ut per doc. in c. cum Bertoldus. de re iud. & nos diximus s. in v. q. prin. huius partis in vij. art. non possumus dicere ex confirmatione istorum actuum fieri vnicum actum: sed quemlibet de illis debere probari, & sic literas episcopi cum sigillo sine notario, & testibus non probare electionem, licet probent confirmationem: & tanto magis, cum electio possit fieri episcopo absente, ut de electio. per totum, praesentatio vero non, nisi coram eo, ut late diximus s. in iij. q. prin. huius partis in duobus sequen. art. & etiam in primo praeced. Vnde tanto magis actus est separatus nisi diceretur, quod praesentatur instrumentum electionis episcopo, tamen non per hoc litera probant, cum etiam instrumentum relatum per aliud, non probet: ut per doc. in d. c. possessionem. ¶ Ex supra scriptis etiam infero, quod cum postulatio & nominatio sint in suspensio, ut praesentatio, ut diximus supra in vij. q. prin. huius partis in ij. art. probabuntur per literas episcopi sigillatas admittentis illas, & confirmantis, nota praedicta, quia nunquam considerata. Et pro eis faciunt ea, quae pulchre considerauit Rot. eccclxxij. sed retento themate hoc ti. & de insti. in nouis, quae etiam uoluit per literas ordinarij probari consensum patroni in sua mera collatione non obstante. c. decernimus. xv. q. vij. vide illam omnino: quia non iter illam repeti. ¶ Et quod dictae literae faciant fidem, uoluerunt etiam infra scripti doc. non tamen praedicta considerantes, uidelicet, canonistae omnes in d. c. post cessionem. & Io. An. post alios in c. j. de sent. ex com. lib. vj. & in c. ij. de fide instr. & ibi gl. & Bal. in l. ea quam. C. fideicom. ubi dicit esse standu iudicio episcopi, & eius bullis. & habetur plene in l. pacta. vbi glo. C. de pac. & Cy. in l. si qua per calumniam. C. de episc. & cler. & Bart. in l. si publicanus. C. de publicis. & uoluit etiam do. me. Iason in repeti. l. ad monen di. ff. de iure iur. in vltimis uerbis. lix. col. & in prin. seq. in quibus locis praedicti doc. concludunt credendum esse literis, & bullis sigillatis episcopi, licet non sint in forma publica. ¶ Et quaquatenus allegati uideantur loqui in causis spiritualibus, in probanda sententia excommunicationis tamen confirmo supra dicta. ¶ per reg. qua caueatur literas testimoniales ordinarij attestantes factum extra iudicium gestum coram se, circa pertinentia ad officium scribentis sigillatas quidem facere fidem plenam. ita Hof. in d. c. post cessionem. & In. in c. ij. de fide instr. per id, quod ipse etiam notat in c. j. eo. tit. & uoluit Rota supra scripta. xxij. de fide instr. dum loquuntur praedicti de praesentatione coram se facta, secundum Benedi. capram, in d. c. post cessionem. facit tex. in c. inter dilectos. in uerbo, sed privilegio. de fide instrum. & in c. super his. in uerbo principio cum fine, eodem tit. per quem tex. dicit notabiliter Aret. in d. c. post cessionem. sufficere posse in omnibus actibus uoluntarie iurisdictionis extriudicialibus pertinentibus ad officium sigillantem, creditur literis sigillatis, secus in iudicialibus per iura allegata in gl. d. c. post cessionem. & certe sic loquitur Rota supra allegata. & ita ipse Arcetinus intelligit opi. Io. An. in additione magna ad Spe. uer. etiam supplementum. in ti. de instrum. editio. §. nunc dicendum. q.

multum ampliauit simbria post quendam doctorem antiquum ut etiam plenissime praedicta declarat ad omnia iura in contrarium facientia, respondendo immortalis docto. dom. Fely. san. deus in dicto capit. ul. post cessionem. in iij. colum. in vij. fallen. secunde conclusionis. unde cum actus praesentationis & institutionis sit extraiudicialis, ut dicit Lap. alleg. xxij. & Pau. de Castro consil. lviij. venerabilis. in vltim. dub. in j. par. in antiquis. & nos late diximus s. in ij. quaestio. princ. huius partis in iij. articulo. dum tractauimus, an praesentatio fieri possit die feriato, & ibidem in vj. articulo. dum tractauimus, an ista fieri possint extra territorium. ¶ Et ex praedictis dico, quod cum in causa institutionis proceditur via iudicialis, licet summata, ut in istis tribus quaestionibus principalibus, vltimis huius partis tractamus, de istis actibus non poterit fieri fides per literas ordinarij sigillatas, sed de praesentatione & discussione negotij ex officio, de quo diximus s. in ix. quaestio. principal. huius par. & in ix. articulo. vij. quaestio. praeced. principa. poterit de illis per literas episcopi sigillatas fieri fides. ¶ Et plus dico, quod si ista causa a principio, & in medio efficiatur iudicialis, & proferatur sententia super ea de institutione facienda, tam de primis actibus quam de ipso actu institutionis, qui fieret post sententiam, poterit fieri fides per dictas literas, ex quo omnes sunt actus extraiudiciales, ut diximus in d. iij. articulo. d. ij. quaestio. principal. huius partis. & expressse de institutione in hoc casu, ibidem circa fin. vj. articulo. ¶ Et quammaxime hac conclusio, quod dictae literae institutio nis ordinarij probent quasi posses. iuris praesentandi, procedet, retis si esset consuetudo in loco, quod per tales literas ipsa quasi posses. probetur. ut est in istis partibus nostris Apulicis, cum super ea millies sit iudicatum: quia tanto magis dictis literis esset standum, & ille facerent plenam fidem, & idem, si conuenero d. esset, ut literis ordinarij credatur in quem ut dicit Innocen. in cap. j. de fide instrum. & sensu Ioan. And. cum referendo in d. c. post cessionem. per cap. cum dilectus. de fide instrum. & per l. j. C. de emanc. lib. & not. per Dom. in cap. quamuis. in iij. colum. de procura. lib. vj. dum dicit, quod ubi alius non crederetur pleno sigillo, tamen plene creditur, si hoc habet consuetudo: & ita dicit pluries se respondisse Senis, & in terminis nostris not. etiam Bald. in rubr. C. de fide instrum. in pe. colum. versicul. vij. dicens, talem consuetudinem posse operari, ut credatur talibus literis in quocumque facto, unde cum dicit Rota. xxij. fuit allegatum in nouis in titulo de fide instrum. §. allega. quod quicquid recitent scribentes in d. cap. post cessionem, generalem consuetudinem totius orbis, & styli curie apostolicae tenere in spectantibus ad officium episcopi, & inter subditos suos, extra causam propriam, literas episcopi suo sigillo signatas facere plenam fidem, qui quidem styli curie Romanae pro lege habetur: ut dicit do. me. Corse. in capitulo. quoniam. de appellat. & no. plene per doct. & maxime Fely. & alios modernos in ca. ex literis de consti. ¶ Et tanto magis iste litera probarent quasi posses, quanto magis sunt actus reiterati per successiuas praesentationes, & institutiones, ex quibus plures literae sigillatae ordinariorum emanarunt: ut dicitur doc. in d. c. post cessionem. per tex. in c. e. olim. de dolo & contu. Arch. Io. An. & Dom. in ca. ut circa. de cle. lib. vj. allegates. c. ut in ecclesiarij. de maio. & obed. di. & c. pen. de purg. cano. ¶ Darem in hac materia pro euitado hoc dubio, cautelam. Nam ex quo consuetudo est facta de hac consuetudine uolente literas ordinariorum plene probare quasi posses, solum sigillatas absq; testibus, & notario, quod uolens iuuari illa consuetudine, de ea in articulis ponat, & probet, & praesertim sic fuisse bis iudicatum: & ita solitus sum facere ego ad abundantiore cautela. ¶ Sed melior est cautela, ut pronus tota de praesentatione, & de institutione tribus suis, & separatim cogat notarij, & testes. & fieri faciat instrumenta publica: ut diximus in prin. huius art. ¶ Non omitiam unum, quod pulchre dicit gl. si. in c. prima actione xvj. q. iij. non obstat patrono institutionem factam tempore hostilitatis. alleg. xxiiij. q. j. cum per Bellican. & vij. q. j. pontifices. Vnde si allegetur quasi pos. & probetur per aliquem patronus, ad excludendum eam ponat, & probet illam fuisse factam tempore hostilitatis, & ista pro nunc sufficiant.

¶ Ota uis art. x. q. prin. ij. partis. ij. Libri.

¶ Circa hanc quasi posses. iuris patronat. probandam dubitatur. vij. ¶ an probato fructu iuris patronat. puta, quia honoratur, ut patronus processionaliter recipitur, uel alimentatur, sit probatum ius patrona. & ius praesentandi in aliqua ecclesia. & de hoc dic. ut diximus supra in ij. part. j. lib. in xi. & vltim. quaestio. prin. in iij. art. dum tractauimus, an praescripto vno fructu iuris patr. contra aliquem censetur Lambert. de iure patro. y 2 praescripti

# Cæsar Lambertinus Episcopus

præscripti alij fructus ipsius iuris pa. & sic ipsum ius pa. & circa quasi pos. vide que diximus s. in i. par. huius ij. lib. in iij. q. prin. in ij. art. & concludit in quasi pos. nunquam sufficere alium fructum nisi si probata præsentatio. & institutio sequuta, vt etiam diximus s. in præceden. ff. in versicul. aduerte etiam facilioris probationis esse.

¶ Nonus art. x. q. prin. ij. par. ij. Libri.

1 *Literæ factæ & insculptæ lapidibus vel columnis, ius non tribuunt, magno tamen adminiculo sunt ad probationem causæ. nu. 2.*

3 *Faina probat in his que sunt supra memoriam humanam.*

4 *Ius patronatus probatur per literas lapidibus incisas.*

5 *Literæ incisæ lapidibus an & quando probent.*

1 **Sed** Pulchrum est videre, ix. Tan ius pa. probetur per literas antiquas incisas in marmoreis seu aliis lapidibus siue i campanili. super hoc consuluit Bal. in conf. suo cccxlv. inci. in Christi nomine & c. an patronatus ecclesiæ. in iij. volu. vbi primo dicit videri, quod non vt C. de reli. l. munimentorum. vbi dicitur quod tales inscriptiones factæ in lapidibus vel columnis, non tribuunt ius. ¶ Itē contrarium dicit esse plures glo. ordinarias, quod huiusmodi scripture cum temporis longinquitate faciunt fidem. & dicit istam esse glo. ordinariam in c. cum causam extra de proba. de præscrip. ad audientiam. el ij. de censibus. cū olim. xxiiij. q. ij. sane. ¶ Isti enim appellantur tituli, quibus est credendum, nisi contrarium appareat: & quo longinquitate temporis fulciuntur, secus si essent factæ scripture de proximo quod non constet eas publicas esse, vt C. nemo priuatus titulos, in rubro & nigro. & ita intelligitur dicta lex munimentorum facit ad prædicta. ff. de proba. census. ff. de albo scribendo. la. prima.

¶ Præterea, quod apparet in dictis literis scriptis in campanili, confirmat per literas directas dictis nobilibus assertis patris. ¶ Nam licet propter aliud dictæ literæ sint directæ, & non inducant veritatem, vbi esset veritas, vt ff. de pac. l. epistola. in princ. & C. de proba. l. non nudis. & l. nō epistolis, tamē quia dicta verba significant causam finalem eius, super quo fundantur literæ, magnum adminiculum faciunt circa probationem causæ.

arg. C. de contrahen. & committ. stip. l. optimam. præsertim considerato, quis scribit, & cui scribitur: nam scriptura fuit illius magni abbatis cum præsentia & consilio, cuius abbatis & suorum, non est verisimile in literis suis mendacium immisuisse. xcvj. dist. nobilissimus. potius enim Abb. agnouit bonam fidem vt ff. de admini. rito. l. quotiens. §. sicut. ¶ Item in huiusmodi quæ excedunt metam memorie humane, fama satis probat, vt not. C. de rei vendi. l. iudicia. & ff. de neg. gest. l. at qui natura §. cū me absente. facit quod not. Bar. in c. de appel. ex quibus omnibus mutuo se iuantibus in probatione patronatus videtur mihi factis patronatus ecclesiæ supradictæ esse probatum, vel posse probari, si in iudicio virget Ad prædicta facit, quod no. in c. j. de con. se. eccl. vel alta. in nouel. vel. ff. de condi. & demon. l. in testamen. to quidam. vt ff. de origi. iur. §. præscribere. ¶ Et ita resider Bald. in dicto conf. quod est reperitum in alio loco, in opere suorum consiliorum. ¶ Do. Roc. in verbo, honorificum. in fi. 30. colum. querit de hoc. & concludit ius pa. probari per literas antiquas incisas in lapidibus, seu campanili, & allegat. d. consilium Bald.

4 ¶ Sed tu aduerte, quod quamuis ius pa. probetur per literas antiquas incisas in lapidibus, non poterit probari ius pa. nisi quia ad illum primum fundatorem nominatum in illis literis, & sic de antiquo patrono, non de moderno, & per consequens hodie non seruiret nisi eo modo, quo seruiret instrumentum antiquum fundationis, vt diximus s. in iij. præc. art. & illos effectus habere posset, de quibus ibi. ¶ Nisi literæ antique idicerent ius pa. esse illorum, qui sunt de tali familia, quia tunc faceret pro illis de familia, si contra eos non esset præscriptum: & sic essent in quasi pos. vel a paucis tempore delecti, quia probata proprietate recuperaret quasi pos. amissam; vt not. in c. consultationibus. hoc. ti. & diximus in iij. q. prin. primæ par. huius ij. lib. per plures primos art. ¶ An autem & quando literæ antique incisæ in lapidibus, probent, ponit do. Fely. post gl. in d. c. cum causam. in iij. col. in ver. in eadem gl. ibi columna, vel lapide dicat & c. & quod probent ius pa. & consecrationem ecclesiæ; ponit Phil. decius in conf. cxxxv. in j. col.

¶ Decimus art. x. q. prin. ij. partis. ij. Libri.

1 *Exceptiones qualiter faciendæ, cum sumus in iure patr. antiquo, vel etiam moderno.*

2 *Exceptiones, quarum opponantur contra prætendentem se patronum ex præscriptione, vel ex successione, vel ex permutatione. & num. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.*

7 *Exceptiones quomodo formandæ contradicentes se esse in quasi possessione. Vidimus*

In proximis art. quid sit ponendum & articulandum ac probandum pro probatione iuris pa. & quasi pos. ipsius seu præsentandi, videamus modo. x. loco de exceptionibus, quæ fieri possunt ad excludendas & euacuandas ipsas positiones. & iste exceptiones possunt fieri, & per se opponentem contra patronum, seu contra præsentatum ad euacuandum eius iura dependentia à iure præsentantis, & etiam possunt fieri per ipsos prætendentes se patronos, vnus contra alium vt ostendant ius patron. esse vnus, & non alterius, seu vnus ipsorum esse in quasi pos. & non alterum. & ideo ponens de iuribus suis, potest excipere & formare exceptiones contra alterum, vt illum excludat. ¶ Si ergo sumus in iure patro. anti quo, & aliquis ponat se esse patronum, cum appareat ecclesiā fuisse fundatam per quemdam de tali familia, & se esse illius familie, excipiat eum non esse de illa familia, sed illud cognomen sibi assumpsisse, vt multi faciunt. ¶ Excipiat etiam nunquam antecessores suos fuisse in quasi pos. illius scripture, & sic contra priuilegium, si ex priuilegio prætendit se patronum. ¶ Si vero sumus in iure pa. moderno, excipiat de consensu diocesis, qui non interuenit in fundatione, constructione, & dotatione, ac reedificatione vt diximus in j. par. primi lib. in secunda q. prin. in iij. ar. & in vj. q. prin. quasi per totum. ¶ Et si interuenit consensus aliquis, excipiat, qui consentit, non habebat ius instituendi: per ea quæ diximus in d. ij. q. prin. in xiiij. arti. ¶ Potest excipi etiam contra eum, quod compulsus perfecit ecclesiam: vt diximus in d. j. par. j. libri in iij. q. prin. in vj. & vij. arti. ¶ Potest excipi etiam illum non dedisse dotem sufficientem: & ideo non acquisiuisse ius pa. vt diximus in d. j. par. primi libri in v. q. princ. in xij. & xij. art. & ibi in xx. art. posuimus, quæ sit dos sufficiens.

¶ Potest etiam excipi illum non esse patronum: quia compulsus dotauit ecclesiam, de quo in d. v. q. prin. in xix. & xx. art. ¶ Potest excipi etiam dotem fuisse datam post consecrationem, & non nomine dotis, & de aliis, quæ requiruntur in donatione dotis post consecrationem: de quibus diximus in d. j. part. in vj. q. princ. in j. & ij. articulo. ¶ Potest excipi etiam contra reedificantem ecclesiam non fuisse totaliter diruram, vel non totaliter indoratum, vt diximus in dicto sexta quæstio. princ. al. in iij. & vj. articulo. ¶ Potest etiam excipi contra fundantem ecclesiam illum non acquisiuisse ius patro. quia hæreticus, credens, defensor, fautor & receptor hæreticorum, Iudæus, schismaticus, & de aliis, de quibus nos latè diximus in d. j. part. in vj. quæstio. principal. ¶ Et si aliqua vniuersitas prætendat se esse patronam, poterit excipi contra eam eleemosynaliter fuisse omnia expedita, & non per ipsam vniuersitatem: & sic illam non acquisiuisse ius pa. vt diximus in dicto vij. quæstio. princ. in vltim. articulo.

¶ Poterit etiam excipi ecclesiam non fuisse fundatam, constructam, & dotatam de bonis prætendentis se esse patronum, sed de bonis ecclesiæ feudi illius, in cuius potestate est de bonis alienis, & male acquisitis restitutioni subiacentibus, de quibus latè diximus in d. j. par. in viij. quæstio. princ. per totum. ¶ Poterit etiam excipi condiciones appositas contra ius commune non tenere: quia sine consensu episcopi non in limine fundationis contra ius diuinum & similibus, de quibus latè diximus in d. j. par. in ix. quæstio. princ. in primo articulo. & per totum.

¶ Et sic etiam poterit excipi ipsas condiciones non esse seruatas, vt ibi. ¶ Poterit etiam excipi ius patro. habitum ex priuilegio papæ, vel ex præscriptione subiaccere dispositioni legati: & in odiosis ipso patrono censeri ecclesiasticos, vt diximus in dicta prima part. in x. quæstio. princ. in iij. & ix. art. ¶ Et contra prætendentem se patronum ex præscriptione poterit excipi contra titulum de mala fide, & aliis, de quibus in d. x. quæsti. principal. in v. vj. & vij. articulo. ¶ Si vero sumus in iure patrona. translato ex successione, donatione vel aliis titulis, poterit excipi de infra scriptis, videlicet & primo in successione prædecessoris suos illi iuri patro. renuntiasse: vt diximus in secunda part. j. libri. in ij. quæstio. principal. in septima articulo. ¶ Nec non poterit esse patrem fuisse priuatum iure patro. & ideo non transfuisse in filium, vt diximus in d. ij. quæsti. prin. in xiiij. articulo. ¶ Et contra filiam foeminam poterit opponi fuisse maritam, & à iure municipali exclusam ab hæreditate paterna, & sic à iure patrona, vt diximus ibidem in xv. articulo. ¶ Et contra filios etiā poterit excipi eos fuisse institutos in re certa, & non in vniuerso: & sic non transfuisse ad eos ius patrona, vt ibidem diximus in xvj. articulo. ¶ Et contra filios & extraneos hæredes poterit excipi, eos renuntiasse hæreditati defuncti: & ideo non succedere in iure patronat. vt diximus ibidem in xvij. articulo. ¶ Et contra secundogenitos poterit excipi de consuetudine, vt solus primogenitus succedat, vt diximus ibidem in xix. & xx. articulo. ¶ Et contra filios poterit excipi eos fuisse ex hæredatos



datos, & non succedere in iure pa. vt ibidem diximus in xxj. art. ¶ Et contra ipsos filios etiam poterit excipi eos esse illegitime natos, vt ibidem diximus in xxvj. art. ¶ Et alia poterunt excipi, q̄ ex d. ij. q. prin. colliguntur. ¶ Quo vero ad alias translationes cōtradictentes se patronos ex illis in translatione particulari non interuenisse consensum episcopi, vel habentis insinuare: vt diximus in d. vij. par. j. lib. in j. q. prin. in ij. & v. art. ¶ Poterit t̄ etiam excipi cōsentum non interuenisse in actu, sed post actū, & mortem transferentis, vt diximus ibidem in xvj. & tribus sequen. ar. ¶ Poterit etiam excipi ius pa. non esse tranlatum in eum, vt in personam particularem, sed in ecclesiam, vt diximus ibidem in xij. articulo. ¶ Poterit etiam excipi, quod quamuis inæqualiter sint instituti hæredes in iure pa. æqualiter succedere, & sic in aliis titulis, vt diximus ibidem in xxij. art. ¶ Deueniendo modo ad alios titulos particulares, & primo ad titulum p̄mutationis, illam non fuisse factam cum consensu episcopi: vt in iij. q. prin. d. secunde par. & in ij. art. Vel cum re prophanā: vt ibidem in iij. art. ¶ In titulo vero donationis poterit opponi, non esse meram donationem: quia donatarius dedit aliquid donanti, vel aliquam conditionem apposuit: vt habetur in iij. q. prin. d. secunde par. in iij. & iij. articulo. ¶ Vel ipsum donatarium refutasse donationem, & sic condonariis accreuisse, vt diximus ibidem in v. art. ¶ In titulo autem venditionis, poterit excipi ius particulariter fuisse exemplum: & sic eos fuisse priuatos pretio & iure pa. ¶ Si vero cum vniuersitate, illam non esse veram vniuersitatem. ¶ Vel si est vera, fuisse expressum ius pa. vt omnia p̄dicta habentur in d. ij. par. in v. q. prin. per totum. ¶ In aliis autē titulis feudi, locati, pignoris, dotis, usufructus, sequestri, p̄scriptione & aliis poterunt excipi de his, quæ posuimus in d. ij. par. à vj. q. inclusive vsque ad fi. ¶ Et ex istis poteris accipere modos excipiendi contra volentes se probare patronos iure acquisito & translato. ¶ Quomodo t̄ autem sit excipiendum contra dicentes se esse in quasi pos. bene colligetur ex his, quæ diximus in j. par. ij. lib. in iij. q. prin. per totum. ¶ Et ex p̄dictis poteris formare exceptiones solito more ad tui libitum.

¶ Undecimus art. x. q. prin. ij. partis. ij. Libri.

1 Excipi quæ possint contra personas presentantium, presentati, & ipsam formam presentationis. vcmif.

1 **Effet** Modo xj. loco videndum, t̄ quæ poterunt opponi, & de quibus excipi contra personas presentantium, presentati & ipsam formam presentationis: & dic de eis, vt remissius diximus s. in viij. q. prin. huius partis in xij. & xij. articulo. dum tractauimus quæ debent indagare ex officio habens insinuare, & quæ habeant probare pro institutione sequenda presentantes & presentatus. ¶ Et in ix. p̄ac. q. prin. huius partis si militer tractauimus, quæ possunt opponi contra presentationē, in iij. & iij. seq. art. ¶ Et qui vellet se defendere additis oppositionibus, faciat defensiones, iuxta qualitates oppositorū: & hæc dicta sufficiant pro positionibus seu articulis, exceptionibus, & defensionibus.

¶ Duodecimus art. x. q. prin. ij. partis. ij. Libri.

1 Testes an admittantur in probando iure pa. vel quasi pos. ipsius patronus pro compatrono, consanguinei & familiares pro presentato, & presentate. & nu. 7.

2 Canonicus potest esse testis in causa canonici, & frater pro fratre, consanguineus pro consanguineo.

3 Testes idonei sunt in causa matrimoniali, consanguinei viri & que sexus.

4 Matrimonium spirituale simile carnali.

5 Testis familiaris admittitur pro probatione in re familiari.

6 Testis habens similem causam, repellitur à testificando.

7 Testis non potest esse patronus presentans circa merita vel demerita presentati.

1 **Sed** Dubitatur modo. xij. tan patronus possit esse testis in causa iuris pa. seu quasi pos. ipsius pro compatrono, vel consanguinei, & familiares presentatis vel presentati pro probando dicto iure pa. vel qua. pos. ipsius. hunc art. non reperi t̄ actum, sed ex infrascriptis decido eū: t̄ nam habemus canonicū in causa canonici, & fratrem pro fratre posse esse testes: & sic consanguinei pro consanguineo, vt no. in c. literas. de p̄sum. creditur tamen istis plus vel minus, secundum quantitatem affectionis, vt no. gl. & In. in c. in literis. de testibus. & Ab. in c. cū. 2 R. canonicus. de of. deleg. ¶ Moueor etiam, nam consanguinei vtriusque sexus testes idonei sunt in causa matrimoniali, siue agatur de eo coniugando, siue de illo separando eo, quia p̄sumuntur habere plenariam notitiam cōsanguinitatis eorum vt in c. videtur. qui matri. accu. pos. cum ergo ius pa. transeat ad

hæredes per successiones, vt no. in c. iij. hoc tit. & in cle. plures. eo. ti. & nos latè diximus supra in ij. parte primi libri. in ij. q. prin. per totum. ergo p̄supponendum est ipsos compatronos con sanguineos, & familiares melius scire huiusmodi descensiones quam extranei. imo testis consanguineus de auditu debet deponere ab aliis consanguineis audiuisse, secundum Innocen. & Host. in c. licet ex quadam. de testib. ergo tanto magis, ipsi admittendi sunt, sicut diximus facta capituli per eos de capitulo probari. c. veniens. de testibus. ¶ Item nos sumus in contrahendo t̄ matrimonium spirituale, quod est simile carnali. cap. inter corporalia. de transla. p̄la. cum simi. & in matrimonio carnali mater testificatur pro filia, seu filio, cum agitur de matrimonio contrahendo vel contracto: & cessat suspicio ex qualitate contrahentium, secundum Abb. in c. super eo. de testibus. & non solum admittitur, si agatur de consanguinitate probanda vel improbanda: sed etiam vbi renocatur in dubium de contractu matrimonij, vt ibi per Abb. & multo magis, si agatur de probandis sponsalibus. Idem ergo dicendum & in hoc matrimonio nostro spirituali, cum à pari procedant. ¶ Imo in defectu consanguineorum requiruntur testes seniores, quibus magis creditur, ceteris paribus, quam aliis, vt voluit Abbas in cap. quotiens. de testib. quod quam maximè in casu nostro requiritur, in quo de rebus antiquis deponendum est. ¶ Et familiares et aliquando admittuntur pro probanda re familiari, puta furto propter difficultatem probationis. Abbas in cap. si. quod metus causa. & in probandis huiusmodi descensionibus est difficultas, nisi consanguinei admittantur, & familiares, quibus huiusmodi consanguinitates & descensionis sunt notæ: eodem modo in casu nostro, compatroni consanguinei, & familiares admitti debent, cum & alias isti familiares admittantur, vt per Abbat. post gloss. in c. in literis. de testib. & in c. cum dilectus. de clericis non resident. & aliquando consanguinei admittuntur in causa criminali: vt per docto. in capitulo. cum oporteat. de accu. ¶ Et licet possit dici in contrarium, quod testis habens similem causam, repellatur à testificando, vt vult Abb. in c. personas. de testibus. & socius in re communi, vt vult Innocen. in c. iij. de testibus. & do. Anto. & Abbas in c. in super. eodem titulo. vbi Fely. in fi. vj. colum. in versicul. v. queritur. ¶ Tamen ex omnibus dictis per Fely. in d. c. personas. & in d. c. in super. dicerem conclusiue compatronum admitti pro teste ad probandum ius patroni. compatroni: quia potius est sibi damnosum quam vtile, cū ex pluralitate patronorum minuatur eius vox: vt diximus s. in ij. q. prin. huius partis in xvj. & xvij. articulis. ¶ Si vero probando ius pa. compatroni, probaret suum, puta quia veniret ex eodē patre: & tunc dicerem esse causam propriam, & habere locum dicta doctorum in c. personas. & in cap. in super. ¶ Quo vero ad merita vel demerita presentati, dicerem patronum presentantem non admitti: quia recipit commodum conferuandi vel acquirendi quasi pos. ex institutione illius. capi. consulationibus. hoc titu. & cum quis percipit tale commodum, nō est idoneus testis, vt volunt omnes in d. c. in super. in d. c. personas. de cōsanguineis autem dicerem per eos posse probari descendentias, quia illas sciunt melius, quam alij. circa reliqua, & circa familiares dicerem eos admittendos, sed adhibendam esse eis fidem, iuxta personarum qualitates, sicut non reperitur testis ob amicitiam ordinatam generalem & charitatiuam: vt per docto. in c. quotiens. de testi. & nota. in l. latè. §. amicos. de verbo. sign. & in c. ij. iij. q. v. & per Cy. in l. eos. C. de testi. & Io. An. in additio. Spec. in titu. de testi. in prin. & latè per Cano. & p̄sertim. d. Fely. in d. c. in super. de testi..

¶ Decimus tertius art. x. q. prin. ij. partis. ij. Libri.

1 Processus publicatio, an requiratur in iudicio iuris pa.  
2 Attestationum publicationem parti non petenti imputatur.

1 **Vltimo** Videamus tan facto tali processu requiratur publicatio ipsius. ¶ Et vt colligitur ex textu. dictæ clemen. sæpe. poterit fieri publicatio testium & instrumentorum productorum: vt vult ibi gloss. in verbo, non obstante. vt partes possint scire, an velint cedere, vel contendere. & ita volunt ibi omnes scribentes tamen omisso eius non vitiat hunc processum: vt voluit Fran. in repeti. d. clemen. sæpe. in verbo. libellus. in medio. iij. colum. & do. Matthæus de afflictis in constitutione pacis cultum. in xv. colum. in vers. sexto. nota ex textu & seq. & de hoc plene per Abb. in c. cum. I. & A. de re iud. vbi dicit, si testibus non scriptis vel non publicatis feratur sententia, est contra ius litigatoris, non autem contra substantialē ordinem iudiciorum. ita ibi in ij. col. vnde fm eū hæc publicatio t̄ attestatiō est de iustitia, non aut de substantia & parti nō petenti imputandū est: debuit enim petere, & à denegatione Lambert. de iure patro. y 3 appellare

# Cæsar Lambertinus Episcopus

appellare, vt in illo tex. facit tex. in ca. fin. de hære. libr. vi. vbi propter scandalum vitandum possunt subtrahi nomina testium: vt no. etiam in c. quoniam. vt lite non contesta. & per Io. An. in c. j. de homer. libr. vi. & per Abb. in d. c. cum l. & A. in j. col. de hoc etiam per Abb. in c. cum dilectus. de fide instrum. in j. col. Sed plenissime per do. Fely. in d. c. cum l. & A. in j. col. cum pluribus sequen. vbi poteris videre: & loquitur etiã in iudicio non sum- mario: & dicit publicationem non esse de substantia: sed stilum curiæ Romanæ aliter feruare in ordinariis tamen, vtribi, & de hoc per Bar. in extrauagan. ad reprimendam. in verbo. figura. in ver. sed an publicatio. Et de tali publicatione vide Rotam. clxij. non obstante publicatione de testibus in nouis. ¶ Conclusions vide. j. in fin. q. prin.

¶ Vndecima q. j. prin. ij. partis. ij. Libri.

- 1 Testes an possint reprobari in iudicio iuris patronatus, cũ sit cũ sumaria.
- 2 Defensiones non tolluntur in causa de sui natura summaria.
- 3 Causa summaria dupliciter potest accipi.
- 4 Index preparatorij, iudex est etiam preparati, & econtra.
- 5 Testes quot requirantur ad reprobandum testes partis aduersæ.
- 6 Testis an reprobari possit post publicationem.
- 7 Testium reprobationis materia.



**Q**uia supra in princ. ix. q. princ. præcedentis, hoc iudicium harum contradi- ctionum summarium diuisum in tres partes: & de duabus partibus sumus expediti, in hac. xi. & vt tim. q. prin. sumus tractaturi de tertia parte iudicij, & sic a publicatione in causa exclusiue vsque ad finem ipsius.

- ¶ Et sic queritur, quæ sint expedienda in hoc iudicio post publicationem factam in causa seu omissam, qui de necessitate re- quiritur: vt in proximo præceden. articulo diximus. & in ista. xi. & vlt. q. prin. erunt dicentiendi infra scripti articuli. ¶ Et primus est, an in hoc iudicio testes poterunt reprobari, cum sumus in causa summaria. & sic an fieri debeat processus reprobationis respectu persona, vel dictorum, per eos, & per. & Ab. antiqus quos sequitur Io. An. in c. veniens. el. ij. de testi. vbi eos refert, & etiam sequitur Abb. circa si. iij. col. in istis summariis iudiciis re- probationem testium, nec respectu personarum, nec respectu dictorum esse admittendam, ad quod Ab. dicit facere. l. fi. C. de edicto diui Adria. tollen. & de re iud. c. cum. Bertoldus. & ca. ex literis. de in integ. resti. sequitur etiam prædicta do. Anto. de Bu tri. ibi qui dicit videri casum de hoc in d. c. veniens. ¶ Sed dom. Fely. ibi ante si. iij. colum. in versicul. tertia conclusio. dicit hoc esse intelligendum sane, secundum do. suum ibi, & sic Bellenci. vel Breti. vbi præiudicium est reparabile: sed si non esset repara- bile: non procederet illud dictum: quia in causa de sui natura summaria non tolluntur defensiones. cle. sæpe. in verbo, defen- siones. de verbo. signi. & expressè dicit notare Bartol. in extraua- gan. ad reprimendam. in verbo. figura. versicul. sed an publica- tio. & multa alia pulchra Fely. ibi dicit, de quibus per eum.
- 1 ¶ Sed tu aduertit causam esse summariam, dupliciter intelligi posse. Primo modo, tanquam iudicium preparatorij alterius iudicij. Altero modo ex natura causæ. Ita voluit Bartol. in d. extraua- gan. ad reprimendam pulchrè in verbo. summarie. text. igitur & doc. in d. c. veniens. loquuntur in iudicio summario primi modi. scilicet quãdo est preparatorium alterius iudicij, & ideo ex prædictis inferendo dicit ibi Abbas in causa summaria non esse necessariam litis contestationem, & exigi leuiiores proba- tiones, quam in causa principali, & sic iudicij preparati. allegan- do & remittendo se ad Spe. in ti. de of. deleg. in §. postremo. ver- sicul. vij. & hoc procedit in illo iudicio preparatorio, quia hoc præiudicium repulset, quod obmittitur in iudicio preparatorij, est reparabile in iudicio preparati: secus igitur est in secundo modo iudicij summarij, quia in illo finitur causa, & hoc præiudi- cium repulset omisse non est reparabile in causa appellationis: iuxta ea, quæ dicit Abb. in c. j. de excep. & in c. cum. l. & A. de re iud. non attenditur ista recuperabilitas secundi iudicij, sed pri- ma iudicij, nam quamuis iudicium preparatorium, & iudi- cium preparati videantur duo iudicia: tamen vnum est iudiciũ
  - 2 ¶ & primum, quia iudex preparatorij, est iudex preparati, & econtra. vt colligitur ex d. c. veniens. & secundum Bal. in l. ordi- narij. C. de rei vendi. & Butri. in c. tnam. de ord. cogni. & in c. cũ sit generale. de foro competen. & in c. quintauallis. de iure iur. & voluit do. me. Corfe. in rub. de iudic. in j. char. & quo tempore hæc reprobatio fieri possit ponit Abbas in cap. de exemptioni- bus. in ij. no. vbi etiam do. Fely. & quot testes requirantur ad re- probandũ testes partis aduersæ. ponit Abbas in capitul. tua. & in capitul. series. de testi. ¶ & an possit testis post publicatio-

nem reprobari, ponit Abb. in capitul. præsentiam. de testi. & de dilationibus pro his reprobationibus dandis, ponit Abb. in cap. 7. vltra tertiam. de testi. ¶ Et de materia reprobationis testium, & an testes reprobatorij possint reprobari, & sub qua forma fiet reprobatio, & an dentur plures dilationes, ponit Abbas in cap. licet dilectus. de testi. & in prædictis locis semper vide do. Fely. quia in illis scribit.

¶ Secundus art. xj. q. prin. ij. par. ij. Libri.

- 1 ¶ Iuris pa. causa an necessario conclusionem requirat. & nu. 2.
- 3 Conclusio in causa, non requiritur in causis beneficiis, secus in causis pro- phanis. nu. 4.
- 5 Iudex procedere potest ad sententiam in causa summaria, conclusione non facta.
- 6 Probationes an & quando produci possint post conclusionem. & nu. 9.
- 7 Conclusio censetur tacitè reuocata admissis articulis post conclusionem ad in- stantiam actoris factam.
- 8 Conclusionis reuocatio facile fit iudice sciente, secus ignorante.
- 10 Iudex interrogare potest in causa summaria post conclusum in causa, etiam ad partis instantiam.

¶ In huiusmodi causa ¶ requirat de necessita- te conclusio? & hic fit secundus articulus. & di- cendum est quod non, quia de hoc est tex. apertus in cle. sæpe. ibi, etiam si ei videbitur conclusione non facta, de verbo. signi. vbi gloss. disputat: an in iudiciis ordinariis hæc conclusio sit de necessitate, vide ibi docto. super ea Lanfran. & omnes non est melius nostra sufficit nobis eos concludere per illum tex. ¶ hu- iusmodi conclusionem in hoc iudicio obmitti posse, & sic de substantia non esse, & ita apertè vult Rota. v. si post conclusio- nem. in ti. de testi. in nouis ¶ quæ dicit in beneficiis causis non esse necessariam conclusionem. alleg. not. in d. cle. sæpe. & in additione prima, ibi dicit Rota: quod reiecta solemnitate iuris ciuilibus, statim cum liquet iudici de causa siue conclusione aliqua de iure naturali sententiam ferre potest: vt patet per il- lam sententiam datam per Salomonem. iij. regum, & tenet Bar- tol. in extrauagan. ad reprimendam in verbo, & figura iudicij. ¶ Et vltima additio ibi in Rota colligit ex Rota illam apertè tenere ¶ in causis prophanis conclusionem esse necessariam: & de essentia iudicij: & adeo hoc esse: quod eius obmissio reddat iudicium nullum. alleg. ca. quoniam contra falsam. de proba. ca- pita cum dilectus. de fide instrum. & auth. iubemus. C. de iudi- di. quæ gloss. in verbo. conclusione. remittit se ad Specu. in titu. de renun. & conclu. in princ. vbi sentit conclusionem non esse de substantia dicit tamen esse de iustitia: ¶ quia speciale est in causis summariis, vt possit iudex ad sententiam procedere conclu- sione non facta: vt in d. cle. sæpe. & de hoc per doct. etiam in c. pastoralis. de causa pos. & proprie. & per Abb. in capitul. cum dilectus. in j. colum. de fide instrum. & in c. cum l. & A. de re iud. in iij. colum. ¶ & an & quando post conclusionem produci possunt probationes, & instrumenta admitti, & produci pos- sint, vide plene Innocen. & omnes in d. c. pastoralis. & plenissi- me dom. Fely. in d. c. cum dilectus. ¶ Et quod conclusio non sit de substantia, ponit Matthæus de afflictis, in constitutione pacis cultum. in xvj. colum. ¶ Ad vnum tamen aduerte, quod nota. ¶ voluit Rota. v. supra allega. ¶ vt si post conclusionem ad instan- tiam actoris factam admittantur articuli, tacitè censetur conclu- sio reuocata, ex quo dicto Rote possunt duo colligi. ¶ Pri- mum, quod licet conclusio non sit de substantia iudicij causæ iudicialis, tamen si sit tenet, licet faciliter reuocetur per actum contrarium. ¶ Secundum, huiusmodi reuocationem conciu- sionis fieri faciliter, sciente tamen iudice non ignorante: vnde intelligit ibi Rota primum dictum, si auditor sciuit esse conclu- sionem in causa: & admittit articulos, nam tunc tacitè videtur reuo- care conclusionem. & hoc facere potest iudex, secus, si ignora- ret, instit. quibus tu. da. pos. in princ. & cle. j. de procura. ¶ Et sub- dit præsumi iudicem sciuisse, si ipsemet admittens est, qui conclu- dit. vt ff. pro socio. l. fin. de filiis presby. c. veniens. secus si alter qui sibi forte subrogatus est, conclusionem per alium factam non viso registro admississet articulos rei: nam qui in ius alterius succedit, iustam habet ignorantiam causam, regula is qui in ius. de regu. iur. libr. vj. sed quia non esset verisimile de aliquo auditore, quod procederet ad huiusmodi admissionem non vi- so registro: ideo talem præsumptionem ignorantie non credit Rotam faciliter esse admittendam, argument. in simili de præ- tump. literis. & c. quia non est verisimile. de restitu. spolia. sollici- te. de renun. super hoc. cum simil. & de procu. auditu. ¶ Subdit etiam Rota ibi in prima additione, ¶ quod quãdo de beneficiis agitur, maximè curatis superior & post cõclusum in causa etiã partibus

partibus inuitis ex officio suo nouas probationes recipit, & negotium ac sententiam examinat propter animarum periculum & ne quis per surreptionem ad dignitatem, ascendat facit de dolo & contuma. cum olim. & per Innocent. in ca. cum Bertoldus. de re iudic. & probatur ex decisiis decretalis, ad petitionem. de accusa. secundum Pet. de perusio. Ita Rota ubi s. ¶ Et sic ex ea colligitur, si sit, conclusio tenebit, & ad instantiam partis reuocari non poterit, nisi iudice volente: nam quamuis non sit de substantia, si sit seruanda, erit per regulam, quod potuit, noluit & c. quoniam Abb. de offi. deleg. iudex tamen hoc facere poterit, vt vult text. in d. cle. saepe. ibi, etiam si ei videbitur conclusio non facta, ergo iudici remittitur: qui potest ab illo actu recedere: quia non necessarius, vt s. diximus. & ipsam Rotā pulchrè sequitur do. Fely. in d. c. cum dilectus. in iij. col. in versicul. modo istum textum. de fide instrui. vbi plures doct. allegat pro ea, iudicem si viderit expedire, ex officio posse recipere probationes, præsertim, vbi veritatis periculum animæ, etiam post conclusionem. ¶ Quam etiam Rotam ponderat ibi Fely. velle hoc posse facere iudicem etiam inuita parte: pro qua alleg. do. Anto. in c. j. circa fi. vt lit. penden. ¶ Et plus dicit Fely. in d. c. cum dilectus. in v. col. in versu. vij. limitat in causis summaris, iudicem posse interrogare, quamuis sit conclusum in causâ, etiam ad instantiam partis. alleg. Roma. in l. admonendi. ff. de iureiur. & in confi. clxxv. & Rotam in antiquis, decisione. x. incip. item postquam. & in aliis locis, vt ibi per eum. ¶ Et ibidem Fely. in fi. vij. col. in versu. in gloss. in verbo, conclusum. & in sequen. col. ¶ ponit latè, quando dicatur in causâ conclusum: & quomodo hæc conclusio fit faciendâ. ¶ Et de conclusione in beneficiis, vide vltra Rotam. v. si post conclusionem: & vj. per eadem motiua in tit. de testibus in nouis. & Rotam. ix. postquam est conclusum in ti. de probatio. in antiquis.

¶ Tertius art. xj. q. prin. ij. par. ij. Libri.

- 1 ¶ Sententia requiritur in iudicio & causa iuris patrona. Et quomodo illa sit proferenda.
- 2 Expenfarum condemnatio fieri potest in sententia iudicij iuris pa.
- 1 **Quid** Modo de sententia, & hic fit tertius arti. ¶ An in ista causa requiratur sententia, sicut in aliis causis. & dic breuiter quod sic: vt vult text. in d. cle. saepe. de verbo. signi. ibi, sententiam vero diffinitiuam citatis ad hoc, licet non peremptorie partibus, in scriptis, prout magis sibi placuerit, stans vel sedens proferat, prout ex petitione, & probatis, & aliis actiuitatis in causa fuerit faciendum: & ibi gl. super verbo, in scriptis. no. sententiam esse proferendam in scriptis: licet illam possit proferre, stâ do, vel se iudice, verum debet præcedere citatio, licet sine peremptorio: vt in illo text. habetur. & ita volunt ibi omnes doct. & etiâ Bar. in d. extrauagan. ad reprimendum. in verbo, sine figura. & voluit Matthæus de afflictis super constitutione regni incip. pacis cultum. in xv. & xvj. col. & hoc etiam colligitur ex dictis dom. Roch. in hoc tract. in verbo, competens alicui. in xxij. & xxij. q. dum ibi tractat de bonæ fidei, & malæ fidei possessore presentibus, & de presentantibus mora lite, vbi præsupponit semper sententiam latam, de quibus nos diximus s. in j. par. huius. ij. lib. in iij. & v. artic. & ita est tenendum. ¶ ¶ Imo plus dicendum in hac sententia posse fieri condemnationem expenfarum factarum per victorem contra victum, & illarum executionem: vt voluit Roch. in d. verbo competens. in xxij. q. in iij. col. in versu. item non est verisimile, per l. cum, quem temere. ff. de iud. & l. properandum. s. sin autem alterutra. C. de iudic. & c. finem litibus. de dolo & contu. qui text. loquitur propriè in causis beneficiis: & nihilominus fit condemnatio expenfarum.

¶ Quartus arti. xj. q. prin. ij. partis. ij. Libri.

- 1 ¶ Instructio seu confirmatio quomodo habent naturam sententiæ interlocutorie vel diffinitiuæ & nu. 2. 8.
- 2 Sententia habens vim diffinitiuæ, an & quando possit reuocari.
- 4 Instructio cause cognitionem requirit, alioqui nulla.
- 5 Instructio seu confirmatio per iudicem reuocari non potest per iudicem.
- 6 Instructio seu confirmatio dicitur habere vim diffinitiuæ, contradictore appa- rente, & interueniente cause cognitione. Et quid, si est diffusum negotium cum vera cause cognitione. m. 7.
- 1 **Dubitatur** Quarto, an instructio sapiat naturam sententiæ interlocutorie, vel diffinitiuæ, & glo. in c. fi. in verbo, inanes ponit, quod dicebant antiqui in c. constitutis. de appellat. & in capitul. cum olim. de dolo, & contu. quod si fiebat vocatio, dicebatur diffinitiuæ, quando non fiebat dicebatur interlocutoria: hodie vero de necessitate semper fit vocatio, per illum text. & sic videtur voluisse habere vim dif-

finitiuæ. ¶ Ioan. And. vero ibi dicit, quod etiam hodie licet vocatio fiat secundum practicam. dicit capitul. fin. si nullus comparet, confirmatio seu instructio dicitur habere vim interlocutorie, ex quo non interuenit causæ cognitio iudicio ordinato inter partes, & sic hodie est habere locum distinctione supradictorū locorū. ¶ Dicit tamen, qd si non apparet contradictor & confirmator, seu instituens solemniter, inquirat de forma electionis, seu presentationis, & de scientia, moribus, & vita electi, seu presentati: confirmatio, seu instructio videtur diffinitiuæ: & remittit ad no. per se in capitul. cum olim. de dolo & contu. in gloss. magna prope fin. versicul. & item videtur. & in d. capitul. constitutis. super verbo, rationabilem. & super verbo, effectum & quod ipse Ioan. And. notat in capitul. avaritiæ. super gloss. & tunc, de electio. eodem titul. & lib. ¶ Lap. Abba dicit in capitul. quod sicut. eodem titul. quod Io. An. quod facta citatione. sine qua non valet confirmatio seu instructio non contentiosa: in contentiosa vero, super qua vult pars iudicium ordinare necessario, tunc est causæ cognitio, sine qua confirmatio seu instructio non teneret, & ad idem facit, quod ipse notat post Innocent. de clerico excommunicato administrante, si celebrat, super verbo, irritanda. circa fi. versicul. si tamen superior. ¶ Sed dicit Lap. Abba. forte posse dici, quod licet eo casu quo Ioan. And. dicit confirmationem habere vim diffinitiuæ, quando non fit iudiciū inter partes, illud sit verū, quantum ad confirmantem, & confirmatū: nō autē quo ad aliū nec quo ad hoc, vt appellans à tali confirmatione, appellare possit sine causæ expressione: quia forsità posset, quando appellatur à confirmatione iudiciali, vbi interuenit compromissus, vel oppositor & ordinare actum est inter eos: licet Ioan. And. videatur sentire contrarium post Hostien. & Innocent in d. cap. constitutis. de appellat. super verbo, rationabilem. in fin. nec etiam quo ad hoc vt suspendatur effectus institutionis, qui est possessio: quia non obstante tali appellatione à tertio interposita dabitur possessio, & administrabit possessor. vt etiam nota. per prædictos in d. capitul. constitutis: & per Archidiacon. & Ioan. And. in d. capitul. avaritiæ. ¶ Nec ob. de re iudic. cum super. vbi appellatio tertij impedit effectū sententiæ, quia ibi fuit verum iudicium inter partes, & vera fecus ita Lap. vbi supra. ¶ Domin. vero in d. capitul. fin. ante fin. iij. colum. dicit ex prædictis posse concludi, quod aut confirmatio seu instructio fit sine vocatione: & tunc non tenet, vt in d. cap. fin. de electio. libr. sexto. & nos diximus supra in vj. quaestio. principia. huius partis in xij. articul. ¶ Aut instructio fit cum vocatione, & tunc si fit in contradictorio iudicio, habet vim diffinitiuæ: vt dicit gloss. in verbo inanes. in d. capitul. fi. ¶ Aut non fit in contradictorio iudicio inter partes, & tunc si superior non inquirat solemniter de ipsa presentatione, & meritis presentati, & tunc habet vim interlocutorie, & sic etiam posset hodie gloss. in d. verbo, inanes. vt dixit s. Ioan. And. ¶ Aut superior inquirat solemniter de meritis & persona electi, seu presentati, & forma presentationis, & tunc instructio habet vim diffinitiuæ, vt dixit supra Ioan. And. ¶ Quod limitat verum Lap. quo ad confirmantem, & confirmatum, sed quo ad tertium appellatum, videtur habere vim interlocutorie, vel retractari debet, vt interlocutoria. ¶ Et subdit ibi Domi. dicere Io. de imol. ibi hanc partem esse tenendam ante factum, quia tutius est in appellatione seruare opi. Lap. post factum dicit opi. Io. And. fore veram vt talis instructio tractetur tanquam diffinitiuæ: & sic reputetur quo ad solēnia requisita in appellatione: & quo ad effectus dicentem iura allegata per Lap. non probare id, quod dicit. ¶ Et ex his & ex gloss. in d. capitul. fi. in verbo inanes. no. ibidem Domi. ¶ Sententiam habentem vim diffinitiuæ, non posse retractari per iudicem, qui eam protulit, sicut nec diffinitiuæ: & talem sententiā quo ad appellationem debere regulari, vt diffinitiuæ. ¶ Sed contra primum tenere Ioan. And. in c. cum cessante. de appellat. vbi videtur velle, quod etiam si sententia sit lata super peremptorio, iudicem posse illam retractare, & tamen talis sententia dicitur habere vim diffinitiuæ: vt no. gloss. in cle. cum à repulsione. de appellat. ¶ Sed Domi. dicit sententiam habentem vim diffinitiuæ, non posse reuocari, quando profertur principaliter super deducto coram iudice, & ita loquitur gloss. in verbo, inanes in dicto capitul. fin. nam confirmatio electionis erat principale petitum, ideo talis sententia reuocari non potest, quia per eam finitum est iudicium. argument. de offic. delegat. significantibus. ¶ Aut sententia habens vim diffinitiuæ non profertur super principali deducto, sed super incidenti, & tunc licet illa dicatur habere vim diffinitiuæ, quo ad illum articulum, non habet vim diffinitiuæ quo ad totam causam: & ideo iudex poterit illam reuocare, & ita procedat dictum Ioan. And. ¶ Et ideo Bald. consil. lvij. in ij. vol. dicit quod iudex cui commissus est Lambert. de iure patro. y 4 articulo

# Cæsar Lambertinus Episcop.

articulis: an sententia sit exequenda, si pronuntiat ipsam exequendam, non poterit causa reuocari, quia solus artic. est: & de hac materia etiam loquitur Ang. cons. cxiii. cum sequē. ¶ Do. Phil. Fran. in d. c. fi. in iij. col. recitatis prædictis in versic. aduerte tamen. dicit in hoc casu sibi videri institutionem seu confirmationem esse diffinitiuam: nam si confirmatio non valet, non discussio negotio, vt in d. c. fi. in princ. ergo etiam non apparente contradictore, non debet cessare inquisitio, ex quo sine ea confirmatio non valeret, & superior potest & debet ex officio inquirere, vt s. ipse dixerat, & nos diximus s. in vj. q. prin. huius partis in vlt. art. & in viij. q. prin. similiter huius partis in xj. & tribus seq. art. ¶ Et demum dicit esse videndum per Io. An. & alios in d. ca. cum olim. de dolo & contu. an post confirmationem seu institutionem habentem vim diffinitiuam possit opponi contra electionem, & electum esse inhabilem, vel criminofum, & an possit accusari, & quæ exceptiones admittantur, de quo etiam in c. super his. & in c. accedens. de accusa. ¶ Gaye. vero in sua rep. d. cap. si. ante fi. viij. col. recitat dicta Io. An. tamen ipse dicit, non esse veram illam distinctionem: vt nullo comparente habeat vim interloquutorie contradictore vero comparente habeat diffinitiuam, quia etiam nullo comparente hodie tenetur superior discutere negotium, vt in d. c. fi. & sic semper hodie confirmatio seu institutio habet vim diffinitiuam. all. Car. in d. c. constitutis in iij. & in c. cum super. in ij. col. de causa pos. & in c. ex literis. in iij. oppo. hoc tit. & sic dicit hodie esse sublatam præcedentem distinctionem, per d. c. fi. cum sit necessaria causæ cognitio in confirmatione seu institutione, alias est nulla: vt ibi dicit probari, & per Car. in c. quod sicut. §. quod autem. in ij. col. & ante fi. de ele. & in c. nouit. de of. deleg. & dicit facere gl. v. in c. j. de ele. li. vj. & gl. magnam. post prim. in cle. j. hoc tit. ¶ Subdit etiam hodie fieri confirmationem in forma iudicij, vt in d. ca. secundum Car. in c. causam. in prin. in vj. q. de ele. sit ergo dicit ipse sublata discussio præfata Io. An. ibi & dictorum ipsius in ca. quod sicut de ele. & in c. si celebrat. de clerico excom. celebran. & ideo superior habebit omnino citare discutere & solemniter inquirere de meritis presentati & forma præsentationis, & sic valebit, & habebit vim diffinitiuam, & tractabitur vt diffinitiuam, & sic reputabitur quo ad tolemnia requisita in appellatione: & quo ad effectum appellationis. ¶ Et ex hoc dicit ipse sequitur confirmationem seu institutionem non posse reuocari per iudicem, sicut nec diffinitiuam, vt per gl. in d. c. fi. in verbo. inanes. post ea recitat oppo. Io. An. de c. cum cessante: & distinctionem Dom. s. relatam, & ex ipsius dicit esse notandum, a sententia habente vim diffinitiuam, appellari posse, sicut ab ipsa diffinitiuam, & sic sine expressione causæ: & alle. do. Ludo. multos doc. referentem p. & contra in l. j. si quis simpliciter. & in l. v. in prin. ff. de verbo. oblig. ¶ Doct. in d. c. si quis. el. ij. de appel. & præsertim Præpo in pe. col. super gl. in verbo. aliam. in secundo intellecta dat ad illud tex. videtur adhuc tenere distinctionem. Aut cum causæ cognitione est facta institutio, & habebit vim diffinitiuam, aut sine causæ cognitione, & habebit vim interloquutorie: & sic videtur tenere contra Card. Phil. Fran. & Gaye. quos s. retulimus. Et ad istorum motiua non datur responsum. hodie omnino esse faciendam discussionem negotij, per d. c. fi. & sic semper ad esse causæ cognitionem, quod certè motiuum est forte. ¶ Vnde ego dicere pro concordia, etiam hodie cum sūt vocatōnes & discussiones negotij, iuxta dispositionem. d. c. ramen non per hoc sequitur hanc discussionem semper fieri cum causæ cognitione, quia nullo contradictore comparente superior poterit confirmare, cum summaria causæ cognitione: & tunc illa confirmatio non habebit vim diffinitiuam, quia est actus extrajudicialis. Ita pulchrè Abb. in d. c. constitutis. in ver. sed contra prædicta oppono. in fi. iij. col. & in prin. sequen. & iam nos diximus s. in ij. q. prin. huius partis in iij. & vj. artic. & in viij. q. prin. huius partis in ix. art. processum huiusmodi discussionis negotij nemine comparente esse extrajudiciale: & sic non ob. contrarium hodie omnino esse faciendam discussionem negotij, per dispositionem. d. c. fi. nā hoc præcedendo, nō poterit fieri extrajudicialiter: & tñ nō erit eū causæ cognitio: & nos consideramus causæ cognitionem, ad dicendum institutionem seu confirmationem habere vim diffinitiuam. ¶ Vnde dicerè sic, p. aut cōparet p. dictor: & si ne dubio interueniet causæ cognitio: & institutio dicitur habere vim diffinitiuam: imo vera sententia diffinitiuam, maximè si cognoscere de iuribus presentantium: quia per illā cognoscere verus p. sonus, qui pro se sententiam habuit iuxta ea, quæ dicit Ab. in c. ex literis. in iij. no. & in c. si vero. in fi. hoc tit. & impone rerur silentiū p. dictoribus seu cōpresentatis, vt colligit ex tex. d. c. fi. ¶ Aut nullus cōparuit p. dictor: & tunc aut superior discussit negotium cum vera causæ cognitione: quia dedit coad iutorem curiē in inquisitione per eum facta de iuribus præsen-

tantium, meritis presentati, de forma præsentationis, vt voluit in practica fore obseruandum cum datione termini do. Gay. in d. c. fi. in ij. & iij. col. & nos eius dicta retulimus s. in d. vj. q. prin. huius par. in vlt. art. & in viij. q. prin. huius par. in xj. art. & in hoc casu minime eriam est dubium huiusmodi institutionem esse diffinitiuam: quia fuit facta cum vera causæ cognitione: & de ista intellexit Gay. in suis dictis, quæ s. retulimus in ix. colū. ¶ Aut ista discussio fuit facta iudicialiter ex sola informatione facta p. superiore: & de ista intellexit Ab. in c. constitutis. & certè hoc casu dicitur, obseruatum esse formam. d. c. fi. quia erit facta discussio negotij, non tamen cum vera causæ cognitione: & ideo non habebit ista institutio vim diffinitiuam, sed interloquutorie: & ita intelligantur doc. contrarij in d. c. constitutis. & in hoc casu appellans habebit exprimere causam, & alia facere, quæ in appellatione ab interloquutoria requiruntur, quæ si habet vim diffinitiuam, non requiruntur, imo talis appellatio post institutionem non impedit, quin presentatus & institutus possessionem habeat, vt in seq. art. dicitur.

## ¶ Quintus art. xj. q. prin. ij. partis. ij. Libri.

- 1 ¶ Appellare licet ab institutionis sententia.
- 2 Appellatio ab institutionis sententia habente vim diffinitiuam, non impedit possessionem.
- 1 Et ex Proximè dictis sequitur decisio. v. art. ¶ an à sententia institutionis appellari possit, & non est dubium, q. sic: quia de hoc est tex. clarus in c. constitutis. el. ij. de appella. est etiam de hoc tex. iunctis glo. in c. pastoralis. hoc tit. de quo diximus s. in vij. q. prin. huius par. in xxv. & xxvj. art. & in viij. q. prin. huius par. in xv. art. cum quatuor seq. & hoc etiam tenent omnes in præce. art. allegati doc. in illis locis, & faciunt etiam, quæ diximus s. in j. par. huius ij. li. in iij. q. prin. in xij. arti. vbi tractauimus de institutione, quæ cassatur in appellatione, an tribuitur quasi pos. & hoc etiam in discussu videtur tenuisse Roc. in verbo, cōpetens alicui. in xxij. q. in ver. hanc tamen conclusionem. vbi requirit esse appellatum ab institutione, vt retractari possit institutio: & dicit esse rationem secundū in d. c. cōsultationibus. q. talis institutio si non appelletur ab ea, transit in rem iudicatam, sicut & diffinitiuam. all. d. c. fi. cum ibi no. de ele. li. vj. & ita dicit esse intelligendum. c. ex literis. §. contrario. hoc tit. quæ dicta etiā retulimus s. in d. j. par. huius ij. li. in iij. q. prin. in v. art. faciunt etiā quæ dicit Roc. ibidem in xxij. q. d. verbi. cōpetens. dum loquitur de litigantibus super iure par. presentantibus. ¶ Bene verum est, quod si institutio habet vim diffinitiuam, appellatio ab ea interposita, non habet impedire, ne electus cōfirmatus possessionem habeat, nec eriam exceptio criminis, cum in hoc impedire potest: & est ratio: quia illa possessio est quid facti: & effectus consequentius iuris præcedentis, non mirum, si de facili non differatur propter exceptionem seu appellationem oppositam. Ita pulchrè Præpo. in d. c. constitutis. in iij. col. in ver. nota. ex tex. ibidem vt ibi latè per eum postea super vlt. gi.

## ¶ Sextus artic. xj. q. prin. ij. partis. ij. Libri.

- 1 ¶ Institutionis seu confirmationis sententia transit in rem iudicatam si non appelletur.
- 2 Sententia lata in beneficiis licet transeat in rem iudicatam, an tamen possit agi contra partem vincentem iniuste per viam denuntiationis euan-gelicæ. c. nu. 5.
- 3 Sententia quæ peccatum irremissibile continet, in rem iudicatam nō transit.
- 4 Sententia in causa matrimoniali in rem iudicatam non transit.
- 5 Beneficium reuocandum est ex institutione canonica & quid in prophanis?
- 6 Sententia quando transeat in rem iudicatam, vbi ille transiit in rem iudicatam, peccatum inducit.
- 1 Et superscriptis Etia patet decisio. vj. art. ¶ si iam in institutionis seu confirmationis transitū in rem iudicatam, si appellet, seu si nō fuerit psequata, vt alias causas. Ita voluit Car. in d. c. cōsultationibus. in v. col. quæ sequit Roc. in hoc tra. in verbo, cōpetēs. in xxij. q. in j. col. in ver. hanc tñ cōclusionem. vt in px. præce. art. eos retulimus, & ita videntur velle oēs doc. i. c. fi. de ele. li. vj. & et vident velle oēs in d. c. pastoralis. dū pōderāt fuisse appellatū, & appellationē psequi posse, vt non posse, vt ibi p. eos, & in px. p. ce. art. retulimus. ¶ Et licet in bñficialib? si nā transeat in rem iudicatam p. partē: poterit tñ pars vel aliq. agere p. eū, q. iniuste obtinuit p. viā denuntiationis euan-gelicæ: vt pulchrè voluit Ab. in c. ad audiētiā. el. ij. in prin. fi. col. in ver. not. singulariter melius, q. alibi p. bat in c. cum elect. in fi. de elect. vbi Ab. pro eo, pro quo iustā fuit lata, non transit in rem iudicatam ex quo.



3 ex quo, quo ad eum, continet peccatum irremissibile per partem: & sic intelligit gl. in c. de concess. præben. ubi etiam hoc pulchre dicit Abb. licet Inno. fuerit sibi contrarius: quia in ca. cum olim. de dolo & cõtra. & in c. cum Bertoldus. de re iud. ¶ voluit, quod sicut non transit in rem iudicatam sententia in causa matrimoniali carnalis. c. cum dilecti. de elec. Ita nec in causa matrimoniali spiritualis: tamē ipse Inno. in c. ad aures. de rescript. in hoc matrimonialia ista differre: unde ibi Abb. distinguit in istis beneficiis, quoad quod; sententiam priuatam, quod; declaratiuam. primo casu, si is, cui facta est institutio, postea fuit cõscius fraudis, non potest saltem in foro animæ cum bona cõscientia illud beneficium retinere: arg. in c. si de iniur. ¶ Si autem non fuit cõscius iniustitiæ, & fraudis, & sententia transit merè in rem iudicatam, & iuste potuit iste institui in beneficio sibi adiudicato per sententiam: nam sententia lata in matrimonio spirituali transit in rem iudicatam, quatenus tangit beneficium priuatam, ad hoc bonus text. in c. cum dilecti. de elec. nam cum posset quis beneficium suo renuntiare: ut de renū. per totum. Ita acquiescēdo sententiæ priuatæ, potuit iuri suo præiudicare: & ita procedat gl. in c. j. de concess. præb. & non est opus præsumptiuæ: ut disputabat ibi gl. quia sententia priuatæ, à qua non fuit appellatum, fecit beneficium vacare: & per cõsequens tanquā vacans potuit alteri cõferri: sed secus est in matrimonio carnali, ex quo illi non potest quis directè renuntiare cum sit indissolubile etiam cõsensu partium: & non dependeat à facultate eorum. c. super eo. de eo, qui cognov. p. l. n. v. x. s. uæ. & c. debitum. de biga. ¶ Secundo casu, cum sententia fuit declaratoria exemplum in duobus litigantibus super beneficio, iudex pronūtiavit beneficium pertinere ad alium iniuste, tamen hoc casu si is, a quo lata est sententia, habet notitiam, iniuste nūquam potest salua cõscientia illud beneficium retinere: quia beneficium debet retineri ex institutione canonica, reg. j. de regu. iur. lib. vj. sententia vero non abstulit sibi ius, sed tantum declaravit ius ad eum pertinere. l. sicut hi. ff. si fersi. vendi. & in ca. forus. de verb. sig. sed respectu illius, cõtra quem fuit lata, bene transit in rem iudicatam: ut amplius non audiat ex quo non appellavit. ad hoc. d. c. cum dilecti. de elec. ¶ Potest tamē agere cõtra obtinentem per viam denūtiationis eū angelicæ, dicēdo eum peccare, tenēdo beneficium sine ti. ut no. Inno. in c. ad aures. de rescript. ¶ Et si forte retractata sententia, hac via, vel per iudicis officium, qui potest inquirere de tit. ut in c. ordinarij. de of. ordi. lib. vj. poterit beneficium primo restitui. ¶ Et idem parat sibi Abb. in rebus prophanis in sententiæ declaratoria: ut ibi per eum: & in fin. dicit differentiā esse inter ipsos duos casus: quia in primo casu ius non caufatur immediatè ex sententiā: sed ex institutione facta post sententiā priuatam: in secundo vero casu sententia fuit cõmediata huius iuris: sequitur etiam prædicta ibi latè Imol. & Be ned. capra. ¶ Ex quibus vltimis verbis Abb. collige id, quod dixi. s. in ij. q. prin. huius par. in fi. vj. ar. in hōi causis posse ferri sententiā iudicialiter: & postea sequi institutionem extraiudicialiter, sicut Ab. ibi in collatione loquitur, quod quod maximè cadere potest in istos casus: & tenet ad id, quod ibi dixi in d. vj. ar. ¶ An autem in quacumque materia ubi transit in rem iudicatam, induceret peccatum sententia, transeat in rem iudicatam. ponit pulchre Fely. in ca. lator. in vlti. colū. in versic. duodecima & vltima declaratio: & ibi quod sententia lata virtute testamenti non transit in rem iudicatam.

¶ Septimus artic. xj. q. princ. ij. partis. ij. Libri.

1 ¶ Sententia verba in iure patroni concipienda sunt in personam electi vel presentati, etiam interveniente procuratore: de iure canonico tamen, in personam vtriusque. c. m. 2.

**Sed** in causa institutionis intervenit procurator, in cuius personam sententiæ verba erunt concipienda. Et iste sit. vij. artic. & Firma. in trac. de epō loquēs in cõfirmatione electionis, in tertia par. ij. prin. lib. in xv. q. d. quærit de hoc, & dicit verba esse concipienda in personam domini. id est electi: & sic in casu nostro presentati, secundum gl. ordinariam in ca. quærelam. de elect. & idem dicit ibi glo. in causa matrimonij agitata per procuratorem, p. c. tua. de pecu. gl. & Bar. in l. nihil. C. de pecu. ¶ Tu dicit verba sententiæ posse concipi in personam vtriusque, de iure canonico, p. d. c. quærelam. strictius tamen in hoc procedit ius civile: ut est text. in l. j. C. de sent. & interlo. omni. iudic. ¶ Hæc tamē materiam poterit persequi latè: ut facit Abb. in d. c. quærelam. in iij. col. sup. d. glo. q. est in verbo, economi: ubi etiam ponit Abb. quid si cõparat cõiunctus per cõiuncto: de quibus etiam vide per Firma. in d. xv. q. ubi ponit quod si intervenit defensor: & allegat pulchri h. p. Paul. de Ca. in hac materia eū vide ibi: quia non est materia noita prin.

¶ Octavus artic. xj. q. princ. ij. partis. ij. Libri.

1 ¶ Sententia lata contra unum ex patronis, alio cõpatrono obstinere, ius totū accrescit.

1 **Sit** Octavus arti. ¶ sic cõtra unum ex patronis lata est sententia alius obtinuit, utrum obtinēt ius totū accrescat. Bal. in c. quāto. de hoc quærit: & dicit quod sic: non quia proprie aliquid accrescat: sed quia per legem cursum apparet nil diminui: quia istud ius quasi spirituale non potest dividi: unde non potest quis esse semipatronus. l. quædam mulier. ff. fami. erc. cl. Carmelia pia. ff. de iure pa. non ob. l. si duo patroni. ff. de iure iur. quia loquitur respectu successione, quæ divisibilis est: ut no. in l. cum secundum. C. de fideicom. sequitur prædicta Barba. in d. c. quāto. in pe. col. in versic. quærit etiam hic Bald. contra unum, qui demum remittit se in d. l. si duo patroni. ¶ Tu cõfirma hoc per ea, quæ diximus. s. in ij. par. j. l. ibi in iij. q. princ. in v. art. de pluribus donatariis aliquibus repudiatis, quod ius pat. accrescit non repudiatis, ex quo non decrevit.

¶ Norus artic. xj. q. princ. ij. partis. ij. Libri.

- 1 Sententia lata contra presentantes, an presentato noceat, & e contra.
- 2 Sententia lata contra presentantem & presentatum, an noceat adimicem.
- 3 Sententia lata contra presentantem, nocet presentato scienti & patienti.
- 4 Sententia lata contra presentatum, an & quando presentanti noceat.
- 5 Res iudicata inter alios, an & quando alijs noceat.
- 6 Sententia lata contra subiectum, an & quando noceat domino, & e contra.

1 **Vltimus** Sit art. ¶ an sententia, lata cõtra presentantes, non ceat presentato, & e cõtra? & gl. ij. in c. hæc. q. p. p. dicit sententiam latam cõtra electores, præiudicare electo, licet absenti: ut de elec. dudum. in fi. nisi appellat ab altero illorū. 2 de of. deleg. super eo. & subdit gl. aliud esse inter presentantem & presentatum: quia sententia lata cõtra unum, non nocet alteri absenti de elec. quærelam, & dicit hoc ideo esse quia illorū causa sita sibi non coheret. ¶ Hæc materiam latè tractat Abb. in cap. quāvis. de re iud. in ix. col. in versic. sed adverte. ubi ponit legem distinctionem, quam ibidem ponit Imo. Et dic brevitè ommissis alijs membris, solum referamus, quæ tangunt materiam nostram: quod aut agitur cõtra alterum ipsorum super iuriam transiit: vel super inhabilitate presentati: & tunc dicit, quod si sententia est lata cõtra presentantem, præiudicat presentato scienti & patienti. Ratio, quia fuit lata cõtra actorem suum in illo iure, quod habet ab eo: & ideo propter cõnexitatem & communitatem iuris, & causæ videbitur ille egisse cum volūtatē alterius: ut ipsomet Abb. s. dixerat: & hoc videtur probari secundum eum in secundo casu excepto in illo text. ¶ Aut sumus in casu cõtra, & idem dicit, ut sententia lata cõtra presentatum super illo iure, quod habuit à presentate, ipsi presentati scienti causam & patienti: ut dicit probari in simili in l. sæpe. ff. de re iud. versic. nam & si libertus. ubi patet, quod sententia lata cõtra libertum sciente domino & patiente, præiudicat ipsi domino in suo iure pat. quia manumittēdo illum, videt dedisse sibi præter litigandi super illo iure: ut ibi no. p. Bar. & dicit ipse Abb. se dixisse plenius in ca. cum sup. de re iud. Ita dicit in proposito patronus presentando aliquem, videt illi dedisse præter experientiā super illo iure: & dicit hoc fortè esse, quod voluit tex. in c. cum olim. de cõ. pos. & proprie. ubi papa in fi. referunt duntaxat ius litigandi super proprietate: ut dicit ibi se dixisse in quadam additione parva, prosequitur ibi Ab. postea de alijs cõnexitatibus, de quibus ibi per eum per Imol. Fely. & alios scribentes: & hæc est, persequit & tenet ipse Fel. in d. c. quāvis. in vj. col. in versic. salua est iste casus. quod etiā vltra gl. d. c. hoc. q. p. p. alle. gl. in c. cupientes. s. ceterum. in verbo, nullū præiudicium. de elec. lib. vj. & Inno. in d. c. dudum. el. ij. super verbo, partibus. de elec. Bal. & Saly. in l. j. C. cui res iud. non nocet. ¶ Secus, si infirma retrahatur presentatio propter defectum ipsius presentati, puta propter crimē: quia tunc presentato scienti bene præiudicat, ut perdat ius ex illa presentatione: tamen sibi non præiudicabit, quo ad hoc, ut efficiatur impresentabilis, quo ad alias presentationes, propter magnitudinem præiudicij iuxta. c. super eo. de electi. fm. Inno. in d. ca. dudum, & in c. statumimus. vltra gl. de elec. lib. vj. ¶ Et refert Fely. etiā Ange. in d. l. sæpe dicentem sententiā latam cõtra presentatum, eo quia presentans non habuerunt præter presentandi, præiudicat presentantibus scientibus, sicut dicit ibi in debitore, creditore, liberto, & presentato: & idē voluit Bal. in l. si sine. in fi. C. ad Velle. qui tamen dicit secus esse, si presentans contra presentatum ex eo, quia persona presentati non fuit capax: vel quia dicat eum renuntiasse presentati, vel quid simile: nam tunc non præiudicat presentantibus: quia non est tractatum de iure eorum. ¶ Et licet prædicti doc. loquantur in elec. tamen nos transformavimus ea in presentatione: quia Fely. ibi dixit idē per oia esse dicendum in sententiā lata cõtra presentantem, an noceat presentato, fm. Imol. & Abb. ibi. ¶ Sed tu adverte ad vltimū dictum Bald. proxime relatum in l. si sine. C. ad Velle. nā licet procedat per oia: tamen non procedit in eo, quod dicit quod si presentans cõtra presentatum ex eo, quia persona presentati non fuit capax, non præiudicat presentati: quia non est tractatum de iure suo. Nam ego dico hoc esse verum per ipsam sententiā non præiudicari sibi, quo

# Cæsar Lambertinus Episcopus

sibi quo ad ius pa. & presentandi in futurum: sed si illa incapaci-  
tas esset, quæ faceret presentatum indignum, esset priuatus pro  
illa vice iure presentandi ipse patronus, si scienter illum presen-  
tauit: licet non sic si incapacitas consisteret, quia non esset ido-  
neus: quia tunc non priuaretur illa vice iure presentandi: iuxta  
latè no. per doc. in ca. cum vos. de. of. ordi. de quibus nos latissi-  
mè diximus. §. in j. par. huius. ij. lib. in x. q. prin. in iij. art. & in hoc  
casu solum considerarem scientiam patroni, in presentando il-  
lum indignum, non autem considerabatur eius scientia, nec pa-  
tientia circa iudicium: quia scit ipse patronus presentatum exa-  
minandum, cū hæc sit discussio negotij presentationis, de qua  
per tex. in c. fi. de elec. lib. vj. & nos diximus. §. in vj. q. prin. huius  
par. in vlt. art. & in viij. q. prin. huius par. in xj. arti. & terigimus. §.  
5 in præceden. iij. art. Et de materia huius arti. ¶ an & quando res  
iudicata inter alios, noceat alijs, vel non, & præsertim inter ip-  
sas personas connexas, plenissimè per Abb. Imo. & Fely. in d. ca.  
6 quæuis. de re iud. & per do. Alex. de Imo. in l. sæpe. ff. co. ti. ¶ Et  
an & quando sententia lata contra subiectum, noceat domino,  
& e contra, super subiectione, ponit ibi Fely. & in ca. auditis. in  
xiiij. col. in ver. in quantum latè ponit, & in c. cum super. col. iij.  
in ver. sententia contra subiectum. de re iud. vbi etiam plenè: &  
an & quando sententia noceat tertio scienti? de quo vltimo  
etiam per eundem Fely. in c. suborta. de re iud. col. vlti. vbi ponit  
duas limitationes ad l. sæpe. de re iud.

## Collige

Ex dictis in oibus istis tribus quæstionibus princi-  
& eorum art. istam conclusionem, quæ edito post-  
ro ad presentationem alicuius aliquo contradicere comparè-  
re, vel non comparere, contradicere sed superiore proceden-  
te, cum coadiutore curiæ, iudicium summarium erit simplex, &  
de plano, &c. & non ordinarium: vt diximus. §. in ix. q. in xij. arti.  
¶ Declara hanc conclu. pluribus modis. Et primo, quæ alio patro-  
no comparente, & denuo presentante, primus presentans & p-  
sentatus citabuntur citatione speciali, tanq̃ certi, & pro incertis  
iterum apponetur editum: vt diximus in d. ix. q. in j. art. ¶ Intel-  
lige hanc declara. quæ si absens certus erit in longinquis partibus,  
adhuc citabitur per proclama. in ecclesia: sed presentato absen-  
ti intimatio de presentatione fiet per patronos: vt diximus in d.  
ix. q. in ij. art. ¶ Declara secundo hanc conclu. istos contradic-  
tores posse esse etiam patronum, quamuis non presentauerit, dū-  
modo contradicat ante institutionem: vt diximus in d. ix. q. in  
vij. art. ¶ Extende hanc declara. vt etiam extraneus admittatur  
ad opponendum contra presentationem pro impedienda insti-  
tutione: vt diximus in d. ix. q. prin. in ix. art. ¶ Extende secundo  
hanc extensio. vt si contra presentatum opponitur exceptio no-  
torij defectus ad impediendam institutionem, non poterit op-  
ponentem penitere, & ab exceptione recedere: vt diximus in  
d. ix. q. in x. art. ¶ Extende tertio quæ etiam populo se opponente  
quæuis de facto propter scandala euitanda rejicietur presenta-  
tus: vt diximus in d. ix. q. in xj. art. ¶ Restringe hanc extensio. p-  
cedere, quando presentatus esset ad beneficium curatum popu-  
li se opponentis, alias non: vt diximus in d. xj. art. in verfic. re-  
deundo igitur. ¶ Declara tertio hanc conclu. plura posse oppo-  
ni contra presentantes, presentatum, & ipsam presentatio-  
nem: de quibus remissiuè diximus in d. ix. q. in iij. art. ¶ Extende  
primo. d. declara. vt etiam opponi possit contra presentantem,  
& presentatum, quæ per simoniam data pecunia, vel altera re, seu  
debito remisso facta sit presentatio: vt diximus in d. ix. q. in iij.  
art. ¶ Extende secundo. d. declara. posse etiam opponi, presenta-  
tionem esse factam per metum: vt diximus in d. ix. q. in v. articu.  
¶ Extende tertio. d. declara. vt etiam opponi possit presentatio-  
nem fuisse factam impetuose, calore iracundiæ, seu ebrietatis:  
vt diximus in d. ix. q. in vj. art. ¶ Extende quarto. d. declara. vt op-  
poni possit contra presentationem nullitas procedens ex præ-  
sentatione imperfecta, non ex vi clandestinitatis: vt diximus. §.  
in d. ix. q. in vij. art. ¶ Declara quarto. d. conclus. quæ in isto iudicio  
summario contradicere institutionis, licet non requiratur so-  
lennis libellus: requiritur tamen talis qualis petitio: & admitti  
debent exceptiones dilatoria, & non frustratoria: licet litis cō-  
testatio de necessitate non requiratur: vt diximus in d. ix. q. in  
xiiij. art. ¶ Declara quinto. d. conclus. quæ in isto iudicio institutio-  
nis contradicere, licet summario dandus erit terminus vtriq̃  
parti ad opponendum, probandum, & defendendum: vt diximus  
in x. q. in j. arti. ¶ Declara sexto in hoc iudicio institutionis con-  
tradicere & summario per ipsas partes esse ponendum, arti-

culandum, & excipiendum, ac probandum: vt diximus in d. x. q.  
in ij. arti. ¶ Et qualiter probetur ius patr. antiquum, & circa illud  
sit ponendum, & articulandum: diximus in d. xj. q. in iij. art. ¶ Et  
qualiter ponatur, articuletur, & probetur ius pa. modernū, dixi-  
mus in d. x. q. in v. art. Et qualiter ponatur, articuletur, & probetur  
quasi pos. iuris pa. seu presentandi, diximus in d. x. q. in vj. ar.  
¶ Imo quasi pos. iuris patr. seu presentandi probatur per literas  
ordinarij signatas eius sigillo, absq; notario & testibus: vt dixi-  
mus in d. x. q. in vij. art. ¶ Probatur etiam ius patr. per literas inci-  
sas antiquas in marmoreijs, seu alijs lapidibus, sive in campanili:  
vt diximus in d. x. q. in ix. art. ¶ Quæ poterunt opponi, & excipi,  
quæ debeant probari pro exclusionem, dicens se patronum iuris pa.  
antiqui vel moderni: seu se esse in quasi pos. iuris pa. seu presen-  
tandi: diximus in d. x. q. in x. arti. ¶ Et quæ poterunt excipi, & p-  
bari debeant contra personas presentantium, presentati, & per  
ipsam presentationem: diximus in d. x. q. in xj. art. ¶ Restringe  
prædicta omnia: nam probato vno fructu iuris patr. puta hono-  
ris, vel utilitatis, non erit probatum totum ius pa. nec quasi pos.  
ipsum: seu presentandi, nisi sit probata presentatio, & institutio  
sequuta: vt diximus in d. x. q. in vij. artic. ¶ Declara septimo pa-  
tronum, quæ compatrono consanguineum vel familiarem posse  
admitti in testè pro probandis descensionibus patroni, seu quasi  
possessoris in isto iudicio, dummodo non tangat omnino eius  
commodum: vt diximus in d. x. q. in xij. art. ¶ Declara octauo in  
isto processu institutionis contradicere & summario de ne-  
cessitate requiri iuramentum de calumnia, seu de veritate dicē-  
da: vt diximus in x. q. in iij. art. ¶ Declara nono. d. conclus. in isto  
processu institutionis contradicere & summario non requiri  
ipsius publicationem de substantia: vt diximus. §. in x. q. in xij.  
art. ¶ Declara decimo in isto iudicio institutionis contradicere,  
& summario debere fieri, & admitti, si peratur processum  
repulsæ, seu reprobationis testium, & respectu personarum, &  
dicere per eos: vt diximus in xj. q. in j. arti. ¶ Declara vndeci-  
mo in isto processu institutionis contradicere, & summario  
non requiri de necessitate conclusionem in causa. Sed si fieret  
cōclusio, iudex poterit illā reuocare, admittere articulos, & as-  
probationes: quo ad partes vero teneret: vt diximus in d. xj. q. in  
ij. art. ¶ Declara duodecimo. d. conclus. in isto iudicio institutio-  
nis contradicere, & summario requiri sententiam in scriptis:  
& in ea fieri debere condemnationem expensarum: vt in d. xj. q.  
diximus in iij. art. ¶ Intellege hanc declara. quæ in isto iudicio insti-  
tutionis interueniat procurator, poterunt concipi verba sentē-  
tiæ in personam domini, & procuratoris: vt diximus in d. xj. q. in  
vij. arti. & ibi quid si interuenit persona coniuncta pro coniun-  
cto. ¶ Declara decimotertio hanc conclu. huiusmodi sententia  
institutionis habere vim diffinitiuæ, si cum causæ cognitione ad  
eam est processum. Secus, si sine causæ cognitione: quia tūc ha-  
bebit vim interlocutoria: vt diximus in d. xj. q. in iij. arti. ¶ De-  
clara decimoquarto. d. conclus. ab ista sententia institutionis ap-  
pellari posse: vt diximus in d. xj. q. in v. arti. ¶ Restringe hanc de-  
clara. nam licet à sententia institutionis appellari possit: tamen  
si non appellatur, vel si appellatur, & appellatio prosequuta nō  
fuerit, transit in rem iudicatam, sicut & alia sententia in causis  
beneficialibus: vt diximus in d. xj. q. in vj. artic. ¶ Restringe hanc  
restric. quæ licet sententia institutionis trāseat in rem iudicatam,  
hoc est verum, quo ad succumbentem, non autem quo ad iudi-  
cem: nec per hoc præcluditur via denuntiationis euangelicæ:  
vt diximus in d. xj. q. in d. vj. artic. ¶ Declara decimoquinto, quæ si  
contra vnum ex patronis lata est sententia, & vnus obtinuit, ob-  
tinenti totum ius accrescit, non quia accrescat: sed quia nō de-  
crefcit, ex quo non habet socium: vt diximus in d. xj. q. in vij. ar.  
¶ Declara decimosexto. d. conclus. quæ sententia lata contra præ-  
sentantes nocet presentato, & e contra, eo modo, quo diximus  
in d. xj. q. in vlti. artic.

¶ Et per ista omnia sunt clara, quæ melius videri poterūt in ip-  
so fonte: & sic clauditur. ix. arti. xj. q. prin. & sic ipsa. xj. q. nec non  
ij. pars huius. ij. Libri operis. Laus indiuiduæ Trinitati, Virgini  
gloriosissime, patrono meo beato Hieronymo, cui opus dica-  
tum est, inclyte virgini, & martyri Catharinæ, totique Curia  
Triumphanti. Amen. Trani in anno domini, 1523. xj. Indi-  
die. x. mensis Martij, hora. v. noctis foeliciter. Amen.



TERTIA PARS  
SECUNDI LIBRI TRACTATUS  
DE IVRE PATRONATUS

AVCTORE REVERENDISS. UTRIVSQUE CENSURAE  
Doctore Domi. Cesare Lambertino Tranensi, Episcopo Infulano.

¶ Libri Secundi, tertia pars ecclesiae patronatae ordinationis perfectio.

¶ Prima, q. princip. iij. partis. ij. Libri.



**P**ROSEQUENDO divisionem secundi Libri huius operis, quam supra posuimus in principio primae partis ipsius, diuidendo ipsum in tres partes: nã hic liber vt in principio in diuisione totius operis diximus, vocatur ecclesiae patronatae ordinatione. Postea in principio primae par. huius secundi libellum subdivisimus in tres partes: & primam partem appellauimus, ecclesiae patronatae ordinationis preparatio: in qua tractauimus oia preparamenta legitimando personas pntantium, & pntandorum, loca in quibus cader pntatio, & qñ pntatio fiat, vt ecclesia vacare dicatur. ¶ Secundam vero partem appellauimus ecclesiae patronatae ordinationis actualitas: de qua modo cum Dei adiutorio expediti sumus, in qua tractauim⁹ de actualitate ipsius pntationis: & sic infra quantum tps, qñ, vbi, & qualiter, quò, & coram quibus praesentatio fiat, quid faciet praesentatus: & qd ius ex praesentatione acquirat, qd habeat facere instituēs, & de citatione spali ad certos, & gnali per edictum ad incertos, de variatione patronorū in pntando, de discussione negotij ex officio habentis instituire facienda: & de iudiciationibus, & oppositionibus, & litibus, quae in ea succedere possunt: & de toto isto pcessu & sententia vsq; ad actum instonis exclusiue, & sic expediuimus totalem actualem ordinationem. ¶ Merito modo aggredimur hanc tertiam partem huius. ij. lib. quae vocat, ecclesiae patronatae ordinationis perfectio: & in ista tractabimus materiam instonis: & sic quid sit institutio: qui pnt instituire: in quibus ecclesijs cadat institutio: q possunt institui: & insto pcedi possit sine psonis, & ex pluribus pntatis quem instituēs habebit instituire, quãdo ad ep̄m fiet deuolutio puiſionis ecclesiae, ex negligentia psonorum: & quãdo ex negligentia sua ad superiores: & an legati, & papa possint psonis iudicare: & demū quò ordinet ecclesia parochialis, si aliqui sunt religiosi, exempti sunt dñi ipsius iuris pa. & bonorū tpaliū ipsius ecclesiae. ¶ Et quia hanc institutio solet fieri post snam, vt voluit Abb. in c. j. de pces. praebēd. in vltimis verbis licet de collatione loquatur: & nos diximus, s. in ij. par. huius secundi lib. in ij. q. prin. ante fi. vj. art. & in vlt. q. princip. circa fi. vj. ar. ideo de ea in hac. iij. par. tractamus, quae merito vocatur, ordinationis perfectio: quia praesentatio sine illa nihil est: vt dicit rex. in c. hoc aut. in fi. j. respō. hoc ti. vt diximus, s. in d. ij. par. huius. ij. lib. in x. q. prin. in vij. art. in ver. quid dicendum. vbi pbauius pntationem & institutionem esse vnicū actum: & ideo pbari posse p̄las ordinarij: quia praesentatio sine institutione nihil est: vt ibi diximus: & ipsa institutio est, quae totum ius tribuit: vt no. p̄ doc. in c. cū Bertoldus. de re iudica. & nos latē diximus, s. in secunda parte. huius secundi lib. in quinta quaestione princip. in vij. articulo dum ibi discussimus, an praesentatio tribuat ius praesentato in re, vel ad rem, & ibidem in x. art. vbi tractauimus, quae tribuat plus iuris, praesentatio vel institutio, & non est dubium plus iuris tribuere institutionem: vt ibi diximus. De ea igitur nunc discutiamus.

- 1 ¶ Institutio, quid.
- 2 Institutio cur dicatur translatio non libera. & nu. 3.
- 3 Institutio multis modis accipitur.
- 5 Ordinatio pro institutione aliquando sumitur.
- 6 Institutio, verb. quos, quae, & quot comprehendat.
- 7 Institutio alia generalis, alia specialis.
- 8 Electus quare confirmari dicatur: praesentatus institui.
- 9 Collatio liberalitatem sonat magis, quàm institutio.
- 10 Abbas Panor. lucerna est iuris Canonici.

**I**n prima quaestio principi in hac parte sit illa, qd sit ista institutio, & qd ea facere pot. & in qbus ecclesijs fiat: ex qua oriunt infrascripti articuli. Et primus erit, de diffinitione ipsius institutionis: quae ab ea inchoadū est: vt latē diximus in principio huius tract. cum tractauimus de diffinitione ipsius iuris pat. & dic instonem esse, quae sit sup pntatione, & dē translatio iuris nō libera à superiore facta. transfert enim plenu ius ex tali instone. ita Abb. in c. autoritate. de instit. q. p pntationem nullū ius spuale est acquisitum pntato: sed est quod dā inchoamentum ad illud: vt in c. qd aut. in fi. j. respō. hoc ti. & s. primē diximus. ¶ Et q institutio sit iuris translatio, et pbat gl. j. in c. j. de reg. iur. lib. vj. ¶ Dicitur autē translatio nō libera: quia superior ꝑ velit nolit teneat illud ius transferre in pntatum, si sit idoneus. c. decernimus. xvj. q. vij. c. pastoralis, & c. qd aut. hoc tit. & diximus, s. in ij. par. huius secundi lib. in vij. q. prin. in ij. & xv. art. ¶ Gaye. vero in repe. c. fi. de elec. lib. vj. ante fi. xv. col. dicit, q proprie instō dicit collatio facta ad praesentationem, & sic non libera: vt in c. cum in illis. s. cū aut. de pben. lib. vj. & in c. j. & ibi notat de instit. eod. lib. & per Jo. And. in c. dilectus. de of. lega. ¶ Et Card. in c. autoritate. de instit. vbi dicit, q institutio est iuris alicuius bñficij verbalis collatio. ¶ Subdit etiā ibi Gaye. in fi. esse notandū, instonem dici posse pntationem: vt not. in c. fi. de of. vica. lib. vj. dum dicit, q c. ex frequē. tibus. de insti. loquitur in pntatione: & tamē positum est in titulo de instonibus, vt patet in rubro. ¶ Dicit etiā Gaye. ibi in prin. xvj. col. similit. verbum ordinatio ponit pro instone. alle. Card. in c. super eo. de of. dele. & sentit Host. in summa huius ti. iij. respō. & in s. qualiter. post prin. & in c. quid iuris. in prin. & Spe. hoc ti. in forma. & doc. in c. quoniam. hoc ti. ¶ Addit et ad iudicationē ecclesiae factā praesentato importare instonem. allegat not. p Card. in c. cum Bertoldus. de re iudica. ¶ Et demum dicit instonem autorizabilem spectare ad ep̄m vel vicarium: sed illam spectantem alicui iure spali, nō dicit autorizabilem. allegat Card. in cle. j. hoc ti. in vj. q. ¶ Et q instō dicit collatio nō libera: voluit etiā Pau. de cita. in hoc trac. in vj. par. in xj. xxxij. & xxxij. q. & factū p praedictis ea, quae diximus supra in prima parte huius secundi lib. in ij. q. princip. in xij. art. dum tractauimus, an capitulum sede vacante possit pntare ad beneficium iuris pat. sui ep̄i: & ibi diximus q nō: sed instituire bene pot. quia est coacta collatio. ¶ Do. Roch. vero in hoc trac. in prin. in praedictis in vj. col. opis. in ver. v. querit de praedictis, & sequit diffinitionem Abb. in ca. autoritate. ¶ Et subdit alijs modis sumi instonem: vt declarat. Abb. in d. c. autoritate. sed pprie loquendo sumit. vt s. est dictum, qñ sit de pntato, s. m eum ibi. & in c. post electionem. in gl. in verbo. institutione. de pces. praeben. ¶ Licet aliter sentiat Goff. & Host. in summa

# Cæsar Lambertinus Episcop.

summa de instit. vbi diffiniuntur in stōnem: & dicunt, instō est ecclesie vel ecclesiastici beneficii collatio. ¶ Aliud est sensus glo. in c. j. in verbo beneficium de reg. iur. li. vj. quæ dicit, qd institueret, est ius canonicū in ecclesia vel ecclesiastico beneficio tribuere. ¶ Ito. de Imo. vero in rub. de insti. tenet diffinitionem Abb. p. c. j. & ij. de insti. lib. vj. dicit enim Imol. quāuis multis modis possit sumi institutio: tñ magis pprie instō est, quæ fit de p̄sentato p̄ p̄sonum, & idem dicit tenere Card. in d. c. autoritate. in fin. ¶ Tamē dicit Roch. sibi magis placere id, qd volūt Gof. & Hof. & gl. præallegara in c. j. de reg. iur. lib. vj. & illud ēt dicit velle gl. & do. Ant. in d. c. autoritate, & do. Ant. post Hof. in d. rub. de insti. & satis p̄bati dicta diffinitio id. c. autoritate. in c. primo quasi p̄ totum illum tit. de insti. vbi nō fit mentio de p̄sentato p̄ patronum: & tamē ibi appellat̄ instō: & dicit esse videndum dom. Ant. in d. capit. autoritate, & cum sequi ibi Imo. sibi d̄rium. ¶ Et demum dicit instōnem posse appellari ordinationem. c. decernimus. xvj. q. vij. c. nouerint. x. q. j. & posse sumi ēt ordinationem p̄ collatione vel beneficii assignatione: vt p̄bat̄ in c. iij. hoc tit. & firmat do. Præpo. in c. eps. xxiiij. dist. & instōnem appellari aliqñ liberalitatem: vt in c. cū venissent, & ibi Inn. & Jo. And. de insti. 5 & ita residet ibi do. Roch. ¶ Tu aduerte ad id, qd dicit Roch. vltimo loco, ordinationem aliquādo sumi p̄ instōnem. c. decernimus. xvj. q. vij. illud verbum ibi poni p̄ totali ordinatione ecclesie. p̄sentatione p̄soni, instōne sequuta, & nos ideo fm librum appellauimus, ecclesie p̄sonat̄ ordinatione: quæ quidem ordinatione, habet tres partes, vt in principio quarūlibet ip̄sarū partium diximus. ¶ Et in quantum ēt do. Roch. pximē dixit ordinationem posse sumi p̄ collatione mera, p. c. iij. hoc tit. bene dixit: quæ cum nō potuerit institui, p̄pter scandala p̄sentatus à p̄sonis, vel q̄ inter eos infra quadamestrē lis sup iure pat. nō fuerit decisa iure ip̄sorum p̄sentatione, ordinat̄ ecclesie: & sic illā mero iure cōfert licet postea finita lite, q̄ ius patr. obtinuerit, illud rēp̄sentet: vt voluit ibi gl. in verbo, ordinet, & ēt doc. in ca. eam te. & in c. si vero. hoc tit. ¶ Aduerte tamē, qd Dy. lo. And. & Per. de Anch. in reg. iur. lib. vj. latē tractant de diffinitione instōnis in genere, quæ p̄tinet sub se inuestiturā, & missionē in possessionē, vel sic instōnem autorizabilem, quæ dat p̄ archidiaconum. ca. ad hæc. de of. arch. & hæc generalis instō p̄tinet in se collationē, & oēm modum p̄uidendi: & oēm canonicū titulū: & hæc p̄tē esse verbalis actualis, & missiua in possessionē: & de ea loquit̄ illa regula prima, quæ vult beneficiū sine canonica instōne possideri nō posse. sine canonico titulo: qui titulus canonicus p̄sistit in beneficio electio, in electione & p̄firmatione sequuta, in beneficio collatio p̄sistit in mera collatione, & in beneficio iuris par. cōsistit in p̄sentatione, & instōne sequuta: vt de primo in tit. de elec. de secō in tit. de p̄c̄t̄ p̄b̄t̄. de tertio in tit. de iure pa. & oēs isti tit. & alij canonicæ instōnis, q̄ interuenire possunt ex aliqua gr̄a, comprehendunt sub isto verbo generali, instō, de qua in d. reg. j. & in tit. de insti. & gl. in c. ex frequentibus. eo. ti. & oēs doc. in d. reg. j. & q̄ hæc generalis instō comprehendat p̄firmationem p̄ via electione, & instōnem sp̄alem, p̄auia p̄sentatione, demonstrat oēs doc. in d. reg. & p̄sertim gl. in verbo, obtineri. quæ ponit quatuor requirita p̄ instōne: p̄sona institues, instituedi habilitas, instituetis p̄t̄as, & q̄ seruet forma. c. si. de elec. lib. vj. q. tex. habet locū in electione, & p̄sentatione: & sic in p̄firmatione & institutione sequeda: vt ibi volunt oēs doc. & nos diximus. s. in ij. par. huius. ij. lib. in vj. q. prin. in ij. art. & p̄ totū, & hoc ēt p̄bat̄ gl. j. ibidē, cum dicit capitulū sede vacāte posse institueret, & q̄ cōprehendat collationē purā, volūt similit̄ ibi oēs, & loquedo de ista generali instōne, poterunt habere locū diffinitiones positæ p̄ doc. in dictis locis, de q̄bus nos tractaturi sumus: q̄ lōga esset historia, cū nō sit materia n̄ra principalis. ¶ Vnde faciam⁹ alia diuisionē instōnis. Vnā generalē, de qua pximē: alterā sp̄alem, p̄ quā p̄sentatus à p̄sono instituit: vt dicūt legistæ de dupli. cert. cō. quāuis sit eiufdē nominis: vna generalis: & altera quo ad mutuū tantū: & sic sp̄alis. vt in l. certi p̄ditio. vbi p̄ doc. oēs. ff. si cer. p̄ta. de ista sp̄ali instōne, quæ fit à p̄sentatione p̄sonorum, instituendo p̄sentatū, est materia n̄ra: & de ea loquunt̄. c. qd̄ autē. c. ex l̄ris. c. cū autē. c. p̄sultationibus, & multa alia iura tituli nō stri. & dico diffinitionē do. Abb. esse verā, & p̄tinere in se oīa necēssaria, vt queniāt diffinitio, nam est vera translatio iuris nō libera, à superiore, facta. ex tali enim instōne transferit̄ plenū ius, & nō ex p̄sentatione, quæ nullū ius tribuit, nisi ad rē. c. cū Bertoldus. de re iud. ¶ Et nō ob. mortuū Roch. dicētis sibi placere diffinitionē Gof. Hof. & glossarū & nō do. Abb. & hoc satis p̄bati in c. autoritate. in c. j. & quasi p̄ totū. de insti. vbi nō fit mentio de p̄sentato p̄ p̄sonum: & tamē ibi appellat̄ instō. nam do. Roc. nō aduertit illū tit. de instōnibus, loqui de instōne canonica, generali nō autē de ista sp̄ali: de qua sp̄ali loquunt̄ expressē iura tituli n̄ri. ¶ Et bene dixit Abb. translatio iuris nō libera: quæ si esset

libera, censeret collatio: & hic nō est libera: quæ potius d̄ libera: & libertas in p̄sono p̄sentante, quæ p̄sentatio hoc respectu d̄ donatio: vt diximus. s. in j. par. huius. ij. lib. in j. q. prin. in iij. art. quā institues quæ oīno habet institueret. d. c. decernimus. xvj. q. vij. & diximus. s. in j. par. huius. ij. lib. in v. q. prin. in x. art. isto respectu maiori progiatiua fungi p̄sonum, q̄ instituerem. ¶ Sed pulchrū est inuestigare, cur potius hoc nomē instōnis sp̄alis datum fuit in p̄sentato, q̄ in electo: cū electus dicat̄ p̄firmari: vt pximē diximus. p̄sentatus vero institui, facile est assignare rōnē, q̄ colligit̄ ex dictis doctorū in d. c. cum Bertoldus. de re iudi. & ex his quæ diximus. s. in ij. par. huius. ij. lib. in v. q. prin. in vij. art. vbi posuimus, qd̄ ius tribuat electio, & qd̄ p̄sentatio. & conclusimus omne principale ius tribui p̄ electionē & p̄ p̄firmationē solum possessionē minabr. Et ideo vocat̄ p̄firmatio, sine qua ēt aliqñ actus p̄firmat̄: vt in c. nihil. de elec. hoc tit. p̄sentatus autē solū habet ius ad rē: vt p̄dicta ēt latē diximus in d. ij. part. in vij. q. prin. in j. art. dum posuimus rōnem, cur p̄sonus laicus p̄t variare, & nō ecclesiasticus. Cū igit̄ p̄ electionē sit translatū oēs ius, & p̄firmatio solū augeat illud, instō canonica in beneficio electio, potius v̄t dari p̄ electionē, q̄ p̄firmationē: in p̄sentato autē ex quo p̄ntationē sibi nullū ius tribuit, nisi ad petendū instōnem canonicā: vt ēt diximus in d. ij. par. in vij. q. prin. in iij. art. & oēs ius tribuat̄ p̄ instōnem, merito ista p̄uisio ad p̄ntationē tenuit generale nomē instōnis dantis canonicū titulū. quæ oēs ius dat instituens, & p̄siderat̄, ac si nulla præcessisset p̄ntatio circa traditio. nē pleni iuris: licet p̄sideret̄ p̄sentatio: quæ nō p̄t illud ius pleni alteri dare, nisi p̄sentato: & ideo nomē instōnis ḡnalis canonice potius remansit in p̄uisione quæ fit de p̄ntato, q̄ in ipsa electione. ¶ Et si dicerēs, cur p̄nta nō remansit in collatione, quæ est sola, & tribuit oēs ius liberaliter p̄ntari p̄t hoc actū esse quæ existit verbo collationis magis apparet liberalitas p̄ferentis, q̄ ex generali verbo instōnis, qd̄ comprehendit oēm p̄uisiōnē liberā & coactā: vt pximē diximus. p̄firmationis, electionis, & instōnis p̄sentati, quæ sunt coactæ. Vt ergo apparet hæc esse p̄uisiōnem liberā, habuit nomē sp̄ale hoc designās. qd̄ designare nō poterat nomē generale instōnis. Nota p̄dicta, quæ noua, & ab aliquo, quæ viderim, nō p̄siderata. ¶ Et sic p̄ diffinitione sp̄alis instō. nis p̄sentati, tene illā p̄ domi. Abb. lucerna iuris canonici: licet p̄cedere possit etiam illa, quam supra posuimus, vt dicatur collatio nō libera, tamen videt̄ impropria: quia pprie collatio debet esse libera, vt proximē diximus: sed procedere potest illo respectu: quia ipsa institutio omne ius confert: vt etiā pximē dictum est. illa iufficiant p̄ diffinitione huius institutionis sp̄alis.

## ¶ Secundus artic. j. q. princ. iij. partis. ij. Libri.

1. ¶ Presentatus instituitur, non confirmatur ab episcopo. & nu. 3.
  2. Confirmatio fit de electo à collegio seu alijs.
  3. Institutio & confirmatio, quid differant.
  4. Electio, Nominatio, Posulatio, Presentatio, Confirmatio, Institutio, Ordinatio, & Collatio, in quibus differant.
1. Et ex His patet decisio. ij. arti. t̄ si p̄sonus p̄ntat, eps qd̄ debet facere, vel p̄firmare, vel institueret? & dic pprie institueret, non autē p̄firmare: nam pprie loquedo, d̄ria est inter istam instōnem t̄ sp̄alem & p̄firmationē. Cōfirmatio em̄ fit de electo à collegio seu alijs, & d̄r superior p̄firmare, quāsi simul firmare: quæ p̄ electionē iā fuit translatū ius: sed p̄ instōnem trāstetur plenū ius. Ita Abb. in c. nobis. in v. nota. vnde dicit ipse, institueret, est ius in beneficio in alterū transferre, & facere. qd̄ leg. & nō in c. cum in illis. de p̄b̄t̄. lib. vj. & in c. j. & ij. de insti. eod. lib. & remittit se ad notata in d. c. autoritate. de insti. & ideo ip̄emer Abb. in c. si. hoc tit. & in notabilibus colligit̄ ex illo tex. ppria vocabula, quibus debemus vti in hac materia: nā pprie p̄sonus nō eligit, sed p̄sentat: & eps pprie nō p̄firmat, sed instituit, & hoc idē exp̄sē voluit Lap. alleg. xliij. approbat opinionē Innocē. vbi vult nō p̄sumi p̄ ista p̄firmationis: licet in eo dicat̄ solēnia esse seruata, q̄ est lata absente parte, & sumus in p̄ntato: t̄ quæ p̄ntatus nō p̄firmat, sed instituit. alleg. c. quærelā. de elec. c. illud, & c. pastoral. hoc tit. & c. j. de p̄b̄n. lib. vj. c. j. & ij. hoc tit. & ideo p̄cludit nō debere p̄sentatū p̄firmari, sed oportere eū à p̄lato institui. alleg. c. cum dilectus. de of. deleg. qd̄ ēt voluit Pau. de cita. in hoc trac. in xxxij. & xxxiiij. q. Et p̄ hoc faciūt ēt, qd̄ diximus in j. par. huius. ij. lib. in j. q. prin. in vlti art. vbi declarauimus oēs istos terminos, & in ij. q. prin. in xiiij. art. dum tractauimus, an caplm sede vacāte p̄sentet. ¶ Postea regi do. Roch. in hoc trac. in si. vj. colū. opis. in præludij: t̄ quærenē de d̄ria inter instōnem & p̄firmationē, & referent̄ Abb. in d. c. nobis, & in si. dicentē se credere largo mō instōnem posse dici p̄firmationē, eadē rōne, quæ p̄ntatio largo mō dici p̄t electio: vt dicit̄ de dixisse supra in iij. q. de qua nos diximus in d. j. part. huius. ij. lib. in j. q. prin.



j. q. prin. in iij. art. & subdit Roc. insto enim vt patet ex se, pntationem qfirmat. igit & c. qd vltimu dictu non pcedit: nam licet cofirmatio aliquado capiat p instone largo modo, ipse Roc. dicit: tamē pntatio nō qfirmatur quia non simul firmatur, ex quo pntans nullum ius tribuit: & sic nō pōt fieri simul confirmatio. c. cum Bertoldus. de re iudi. & sapius in pximo pced. art. diximus. ¶ Et in quibus differat electio, nominatio, postulatio, pntatio, cofirmatio, institutio, ordinatio, & collatio, habetur per Abb. in d. c. autoritate. de insti. & per Pau. de cita. in hoc trac. in vj. parte in xj. xxxij. & xxxij. q. & magis latē in xlvij. q. & colligit ex his, quā diximus in j. par. huius secundi lib. in ij. q. prin. in xliij. art. dum ibi posuimus, an capitulum sede vacante pntaret in iure patronatus epi, & latius in d. par. in j. q. prin. in vlti. art. vbi posuimus istos terminos. ¶ Et qd horum tribuat pl<sup>o</sup> iuris, colligit ex dictis per doctores in locis pntatis, & ex his etiam, quā diximus. s. in ij. par. huius secundi libri in v. q. prin. in viij. art. dum tractauimus, an pntatio tribuat ius in re, vel ad rem, & ex plene dictis per Fely. in c. cum Bertoldus. de re iud. & succinctē ponit Roch. in principio operis, in pntatis, in septima columna. in septima quæstio.

¶ Tertius artic. j. q. princip. iij. partis. ij. Libri.

- 1 *Episcopus an possit instituere pntatum per patronos. c. nu. 7.*
- 2 *Episcopi consecratio nihil addit, quo ad iurisdictionem.*
- 3 *Institutio quid proprie.*
- 4 *Institutio omnium ecclesiarum, spectat ad episcopum.*
- 5 *Patronus an possit de episcopi consensu conditionem adponere in limine fundationis, quod nulla requiratur institutio.*
- 6 *Piorum locorum ordinatio, ad episcopum spectat de iure communi.*

**Est modo** Videndum tertio loco, quis potest instituerē pntatum p pntos? ¶ & dicēdum est hoc epm facere posse de iure cōi: vt in c. ex frequentibus. de insti. & eo. ti. c. lib. vj. & in c. cū satis. de of. Archi. ¶ Et hoc ēt facere pōt electus, quāuis nō sit cōsecratus: ¶ quia quo ad iurisdictionem, cōsecratio epi nihil addit: vt no. in cle. ij. in verbo epi. de refer. & ita voluit Gaye. in repe. c. f. de elec. lib. vj. in xij. chart. ¶ Et hoc etiam fm instōnem competere epō, & nō inferiori de iure cōi, probat rex. in c. ex iniuncto. in fi. ibi, ad cuius officium tam institutio, q̄ deditio pertinet. c. de hæreticis, & in c. nullus. xvj. q. d. vij. Et p̄pterea dicit Abb. in d. c. cum ex iniuncto. epm habere intentionem suā fundatā de iure cōi super instōne, & de instōne: vnde p̄latus inferior vendicās sibi hanc p̄tatem, debet illā p̄bare. Istam eandē conclusionem firmat Abb. in c. cum ecclesia Vulterana. in iij. col. & seq. de elec. ¶ Et do. Car. qui de hoc quærit principatim in cle. j. in viij. col. vers. solutio p̄ declaratione qōnis. de sup. negl. p̄la. vbi primo arguit posse spectare ad plebanū instōnem ēt de iure cōi: p̄ c. ad audientia. de eccle. xdi. fm vnū intellectu. q̄ ibi ponit: videlicet: q̄ p̄onus p̄senter institutū in capella a plebano, & plebanus instituit instōne collatoria tituli: sed postea p̄ntat institutus dicecāno, q̄ instituit instōne autorizabili. de of. Arch. cum satis. de capel. mona. c. vnico. lib. vj. it̄ Car. dicit p̄rium esse verum. t. ad solum epm pertinere institutionem ēt collatoriā de iure cōi. x. q. j. c. j. & ij. xvj. q. v. null<sup>o</sup> oīno. vbi hoc tenet Arch. q̄ ēt notauit. xvj. q. j. regenda. xxv. dist. per lectis. de capel. mona. c. j. de relig. dom. de xenodochijs, & p̄bant iura ad epm spectare instōnem liberam. i. collationē nulla p̄sente: & idem esse in instōne proprie sumpta, quæ est collatio nō libera ad p̄sentationem p̄oni facta: vt probat c. cum in illis. de p̄b. lib. vj. & pro p̄dictis est ēt qd̄ not. Arc. lxxj. dist. horramur. vbi tenet idem qd̄ in c. nullus oīuo. ¶ Ad ca. ad audientiam. r̄fidit illā lecturam nō esse veram, & extorque- re tex. sed veram lecturam esse, p̄onum & plebanū simul p̄sentare: quia vterq; erāt p̄oni, & sic p̄cludit instōnem de iure cōi spectare ad epm, & nō ad inferiorem. ¶ Hanc eandem p̄cl. tenuit do. Fely. in c. cum venerabilis. in x. col. de excep. p̄cludēs hoc procedere, ēt si p̄latus inferior esset p̄latus ecclesie: quia p̄ hoc nō habet ius instituti in beneficijs in ea, vel in eius fundō sitis: sed tantummodo habet ius p̄sentandi, quicqd̄ dixerint alij: vt p̄ eū ibi plene post Abb. in d. c. cū ecclesia. & alios p̄ eū allegatos, idem tenet do. Prapo. in c. j. xj. dist. & in c. iij. xxxij. dist. p̄dictam p̄cl. tenet gl. in c. referente. de p̄ben. & ibidem doc. dicentes de iure sp̄ali nō cōi instōnem posse inferioribus p̄latis competere, & hoc ēt voluit Abb. in d. c. ex frequentib. in j. no. & etiam probat in c. oēs basilice. xvj. q. vij. ¶ Quem text. adornat Fely. in d. c. cū venerabilis. in fi. x. col. in ver. est enim p̄cl. ponendo regulam pro illo tex. i. instōnem omnium eccliarum, spectare ad epm, ampliando illam dupl. ¶ Primo, etiam si alienus ep̄s p̄strueret ecclesiam de nouo in ista dicec. quia referuat sibi sola p̄ntatio. Tex. est vnicus in ca. j. xvj. q. v. fa-

cit. c. significasti. cum materia. hoc ti. ¶ Scdō ampliā, ēt si fundator ecclesie ordinaret, q̄ institutio ipsius nō spectaret ad epm, fm Inn. in c. in Lateranē. quasi in fi. de p̄ben. Abb. in c. requisisti. in pe. col. ibi ex quo infero. de testa. & in ca. nobis. in ij. col. ibi ex hoc infero. hoc ti. vt ibi per eum. quam ampli. limitat, nisi in ista reseruatione interuenisset cōsensu epi: per gl. in c. cum dilectus. de cōue. de qua ampliātionē latē diximus in j. par. j. lib. in ix. q. prin. in j. & ij. p̄clu. & de ipsa limitatione de cōsensu epi latē diximus ibidem in ij. p̄cl. in limitationē. ¶ Imo pōt opponi cōditio in limine fundationis per patronū de cōsensu epi, quando p̄onus est ecclesiasticus, q̄ nulla requiritur instō: vt diximus in d. ix. q. prin. in iij. art. vbi tractauimus de beneficijs p̄cedentibus de sacerdote in sacerdotē sine instōne ordinarij. ¶ Et q̄ instō p̄sentati spectet ad epm de iure cōi, voluit ēt Abb. in p̄cl. in pe. col. in ver. nec ob. in ij. vo. & Gaye. in repe. d. c. si vltra id. qd̄ dixit in xij. & seq. col. in xlvj. col. dum tractauit de forma p̄ntatiōis, hoc idem voluit Roch. in hoc trac. in p̄ludijs. in prin. v. col. o. pis. sed latius in verbo, competēs alicui. in xxix. q. vbi allegat aliqua ex p̄dictis. ¶ Et dicit fore notandū epm ēt super hospitalib<sup>o</sup> habere intentionē fundatā de iure cōi: & hoc idē ēt dicit esse super oibus pijs locis: quia illorū ordinatio de iure cōi spectat ad epm. c. de xenodochijs. de relig. domi. & idem p̄bati in c. cum ad ledē. vbi Abb. in ij. not. de resti. sp̄ol. & facere tex. & qd̄ ibi d̄ p̄ Abb. in iij. nota. in c. cū sit generale. de foro compe. tex. & qd̄ ibi no. in l. oia priuilegia. C. de ep̄s. & cleri. Et p̄ p̄dictis faciunt quæ ponit Firma. in trac. de epō. in iij. li. in iij. par. i. ij. q. prin. vbi ponit ad quem spectat cōfirmatio: & sic p̄clusimus instōnem de iure cōi spectare ad epm, vt apparet ēt ex q̄ pluribus iuribus huius tituli loquentibus de p̄ntatione faciendā epō & instōne per eum, sequendo put est. c. qd̄ aut. c. cū aut. c. pastoralis. c. ex l̄sis. c. p̄sultationibus, & in pluribus alijs iuribus quæ videre poteris per totum hunc art. & est tex. in cle. plures. hoc ti. in c. ij. de sup. neg. p̄lat. in c. cū vos. de of. ordi. & de hoc est plenū totū corpus iuris canonici, & voluit p̄dictā p̄clusionē Phil. Dec. in c. cxxj. diuino & c. in cā. venerabilis. in prin. ¶ Limitatiōes ad hāc. p̄cl. ponit Fel. in d. c. cū venerabilis. in xi. & plurib. seq. col. de exce. vide ibi, & tenet Phil. Dec. i. p̄cl. xvij. diuino & c. & p̄ tenui facultate. i. p̄cl.

¶ Quartus artic. j. q. princip. iij. partis. ij. Libri.

- 1 *Institutio non valet facta in capitulo absentia, vbi presentia eius necessario requiritur.*
- 2 *Episcopus solus instituere potest, etiam non requisito Capituli consensu.*
- 3 *Titul. de his, que fiunt a p̄lat. sine consensu Capituli, ab aula hodie recessit.*
- 4 *Capituli consensus an requiratur in collationibus aliorum beneficiorum.*

**Ideo** Trāeamus ad iij. art. videlicet, an instō cōpetēs epō, competat ipsi soli, an aut caplo simul, cū eo, vel salte ipsius regrat cōsensu? Arch. in c. fi. de elec. lib. vj. tractat hūc arti. & recitat opi. gl. Gof. & Host. de qbus. in c. nouit. in fi. & in ca. ea noscūt. de his q̄ fiūt a p̄la. & tener, q̄ cū p̄ntia capli necessario regrat nō valet instō, si in eius absentia fiat. arg. eorū, q̄ not. in ca. cām m̄monij. de of. deleg. adducit ēt. ff. de adm. tuto. l. j. §. si plures. de insti. l. j. §. p̄ditio. ff. de acq. hære. l. si q̄s. corā. cū eū ca nonici participēt officiū cū epō, locū habet principium. d. l. Titii, & facit qd̄ no. in c. cū ex eo. sup. gl. licet igit. de ele. lib. sexto. ¶ Io. And. vero ibi dicit hæc p̄cedere de iure cōi: sed si p̄suetudo ecclesie haberet p̄riū, tūc valeret instō. c. nō est. de cōue. lib. sexto. & Domi. segtur ibi Io. And. in secunda col. in si. yer. an valeat cōfirmatio, & hoc idē sequit̄ ibi Phil. Frā. in fi. ¶ Et idē sequit̄ ibi Gaye. in repe. c. fi. in terna col. q̄ p̄ ipsā p̄suetudine alleg. etiā Car. in d. c. ea noscūt. in fi. & Domi. in d. ca. nō est. circa medietū. ¶ Roch. aut̄ in verbo, cōpetēs alicui. in xxx. q. q̄rit de hoc, & dicit se rep̄isse Abb. in c. cū ecclesia vulterana. in tertia col. de elect. cōcludentē epm nō habere regere in instōne cōsensum capituli, sed potius cōsiliū. alleg. tex. in arg. in c. nouit. & in c. quāto. de his, quæ fiunt a p̄lat. vbi etiam ipse Abb. idem tenuit: hoc etiā voluit Car. in cle. prima. de sup. neg. p̄la. in viij. col. in ver. solutio p̄ declaratione. vbi dicit ad solum epm spectare instōnem, & hoc satis probatur in c. nobis. hoc ti. vbi dicit p̄ntationē esse faciendā epō, nec aliquid dicit de capitulo: & hæc dicit obseruare consuetudinem. ¶ Tu fortifica hoc: nam vt diximus. s. in secunda par. huius. secundi lib. in quarta. q. prin. in primo arti. p̄ntatio est faciendā corā habēte instituere, & in ibidē in quarto art. p̄clusimus p̄ntationē esse faciendā corā epō, & nō corā capitulo. ergo ep̄s solus instituet: & sine dubio hæc p̄suetudo hodie inoleuit p̄ totū orbē: & p̄possumus dicere titulū de his, q̄ fiunt a p̄lat. sine cōsensu capituli, recessisse ab aula: quia ep̄s hodie oia expediunt sine capituli consensu. ¶ An autem in collationibus aliorum beneficiorum requiratur consensus capituli: ponit Abb. post alios in d. c. cū ecclesia vulterana. in quarta col. de ele.

¶ Quintus

# Cæsar Lambertinus Episcop.

¶ Quintus artic. j. q. princip. iij. partis. ij. Libri.

¶ Sextus art. prime. q. princip. iij. partis. ij. Libri.

1. ¶ Vicarius generalis episcopi, an possit instituire sine speciali mandato instituiendi.
2. Vicarius generalis non potest beneficia conferre, nisi specialiter sit sibi commissum. Ex donatio non venit in generali mandato.
3. Vicarius generalis quare possit instituire ex generali mandato, & non item conferre.
4. Presentatio dicitur donatio, ad instar collationis.
5. Instituiendi autoritas an possit cuius concedi seu committi.

**Sed** An vicarius generalis episcopi sine speciali mandato instituiendi, instituire possit? & hic sit qntus art. & breuiter dicendum, qd sic nam ius instituiendi trãsit in vicarium ex generali mandato. Ita colligit in c. ex frequẽtib. de insti. & no. in ca. si. de of. vic. lib. vj. in gl. nõ possunt. & ibi Arch. & Dom. & hoc idem voluit Gaye. in d. repe. c. si. de elec. lib. sexto, in xij. col. vbi dicit hoc idem voluisse Petr. de Perusio in trac. quem fecit de vicario, & Io. And. in reg. beneficium in mercu. in secũda col. & ad si. recedẽdo ab opinione Dyni, & in d. c. ex frequẽtib. maxime in recollectis, & not. in ca. cum in illis. de præb. lib. sexto. in verbo, noscatis. in fi. ¶ Et idem credit ipse Gaye. vt ibidem dicit de vicario ele. d. q̄firmati nõdum p̄secrati: q̄a quo ad ipsius iurisdic. tionem p̄secratiõ ep̄i nihil addit: vt not. in cle. ij. in verbo, ep̄i. de rescrip. ¶ Do. Roch. vero in hoc trac. in verbo competes. in xxxj. q. quærit de hoc pro opinione negativa q̄ vicarius nõ possit ex generali mado instituire. adducit tex. in d. c. si. de of. vic. li. vj. ¶ Vbi vicarius generalis ep̄i nõ p̄t p̄ferre beneficia, nisi sp̄aliter sibi commissum sit, & allegat rõnem ille text. quia collatio est donatio: quæ donatio nõ venit in generali mandato. per quem tex. dicit Pau. de Cast. in q̄. l. vij. venerabilis vir. circa factum p̄sentati nõ competere vicario sine expressõ mado dñi: ergo videtur etiam sibi nõ competere actum instituiendi, & ita dicit repetisse expressẽ tenere Car. nihil tñ allegat in cle. ij. in q̄. hoc ti. & Io. de Imo. ibi in vlt. col. in ver. sed qd si clericus. ¶ Cõtrarium tamẽ dicit tenere gl. per illum tex. & ibi Io. And. & Ioã. de Imol. in secũda not. & expressus Abb. in d. c. ex frequẽtib. & idem Abb. in c. cum olim. de maio. & obe. & Lud. Rom. in secũda par. suorum singu. char. xvj. col. quarta. in sing. incip. tu scis q̄ fundatores, & hoc etiam sentit in q̄. suo. ccc. xv. incip. in re p̄sentati, & sic ista videt cõior opinio, fm eum: quæ plane p̄cedit si tollat obiectum de d. ca. si. ¶ Ad quem tex. tñder ipse, prout r̄dit Abb. in d. c. ex frequẽtib. illum tex. ¶ Iog in collatione, nos aut in instõne: & esse rõnem diuersitatis, quæ ex illo text. colligitur: q̄a collatio est quædam donatio quæ nõ venit in generali mado: sed instõ est necessitas, in qua nõ exercet aliqua liberalitas, ex quo p̄sentatus idoneus debet de necessitate institui per superiorem. ca. decernimus. xvj. q. septima, & propterea nihil repugnat, quo minus veniat in generali mado. ¶ Ad autoritatem Pau. de Cast. r̄ndet illam fundari super. d. c. si. q. tex. nõ loquitur in terminis n̄is: vt. s. est dictum. ¶ Tu dic melius, p̄sentationem ¶ dici donationem & merito includi sub. d. ca. si. & de ea fuisse loquutum Pau. de Ca. & q̄ p̄sentatio dicat donatio ad instar collationis, diximus. s. in j. part. huius secũdi lib. in j. q. prin. in tertio. art. & isto respectu p̄siderat, p̄sentationem maioris autoritatis esse, q̄ instõnem: vt diximus. s. in secũda par. huius secũdi lib. in v. q. prin. in x. art. & ideo ex dicto Paul. de Ca. nõ est arguẽdum ad articulum nostrum. de quo dicto satis dixim. s. in j. par. huius. secũdi li. in quarta. q. prin. in quarto art. vbi tractauimus, an data alicui p̄ate p̄ferendi beneficia, intelligat data p̄as p̄tandi, in q̄bus p̄stitues habet ius pa. & ecõtra. ¶ Ad autoritatem vero Car. & Imol. r̄ndet Roch. illas nihil facere, ex quo nihil allegat: vnde eis nõ est credẽdum. vt dicit Bald. in l. republi. C. ex q̄bus causis maio. & facit qd dicit gl. in l. prima. C. de ll. Quinimo dicit Abb. notãter post Butr. in cap. tua nos. de vsur. etiam cõior opinioni doctorum vel glosarum non esse stãdum, q̄ iure vel rõne nõ fundãtur. ¶ Tu dic illud dictũ do. Car. & Imol. fore intelligẽdum, secũdu ea, quæ nos diximus. s. in secũda par. secũdi lib. in quarta. q. prin. in octauo art. vbi tractauimus de d. ix. q. do. Card. & hoc idem voluit Roch. in princ. v. col. operis: & nos tetigimus. s. in secũda par. huius secũdi lib. in quarta. q. prin. in primo art. & gl. in verbo delatum. in clem. auditis. de rescr. & de isto vicario vide etiam quæ dicemus infra in secũda. q. princ. huius partis in tertio art. & Phil. Dec. q̄. sil. cx. xj. in causa venerabilis, in secũda col. & in q̄. sil. cx. xix. diuino & c. & pro tenui. in prima colum. vbi etiam q̄ potest instituire cõsanguineum, filium, vel nepotem. ¶ ¶ Quibus omnibus adde aliud, quod voluit Gaye. in d. repe. cap. si. in decima quarta colum. hanc autoritatem instituiendi posse concedi seu committi cuiuscunq̄, in generali. tamen commissione. allegat. dictum capitulum ex frequentibus.

**Sed** Quid si p̄as p̄firmãdi seu instituiendi committatur alicui specialiter, an teneat? & Gaye. in d. repe. c. si. post mediũ, decima quarta col. primo dicit hoc ep̄m facere posse, vt q̄ncũq̄, bñficiũ vacat, q̄s instituat, fm opi. Io. monachi, cui Io. And. est p̄rius, & dicit ep̄m posse sp̄aliter delegare p̄ratem p̄firmãdi seu instituiendi quo ad vnam vicem, postq̄ vacat ante factam electio nem seu p̄tationem: vt per eum in ca. si p̄firmãdẽm. de elec. lib. vj. & ibi per Dom. qd etiam seq̄ vt do. Car. in ca. cum dilect. secũda col. de p̄sue. & in c. nihil. tercia colũ. de elec. & R. or. ccc. xij. incip. factum, circa qd. post prin. ¶ Et dicit posse esse rõnem inter p̄collatiõem & p̄firmatiõem seu instõnem: q̄a in collatiõẽ sp̄aliter daretur via ad vacaturas. c. p̄stitutus. de p̄ces. præb. & posset et fraus committi: de qua no. in ca. si. in gl. de insti. q̄ ita nõ p̄currũt in p̄firmatiõẽ seu instõne, in q̄bus procedit electio, vel p̄tatio: & hæc p̄ueniũt nostre materiz. ¶ Tu aduerte, q̄a p̄to lecturam do. Gaye. corruptam. Nam vt. s. eam retulim. ille dicit Io. Mo. tenuisse instõnem sp̄aliter committi et circa futura. & Io. And. tenuisse p̄rium: & tamẽ re vera est oppositum: q̄a Io. Mo. tenuit instõnem nõ posse sp̄aliter delegari seu cõfirmationem, nisi postq̄ ecclesia vacauerit ex pluribus rõnibus, & iuribus, & Ioã. And. tenuit oppositum. s. instõnem seu cõfirmatiõem posse sp̄aliter delegari, ex quo sunt coactę, & cessat ratio voti captãdã mortis, & ita re vera tenet Io. And. & Dom. & Philip. Frãc. in d. c. cõfirmationem, & ita et tenet Gaye. cum ponit rationem diuersitatis in collatione, licet corrupte loquat ipsa le. cõtra in relatiõẽ dictorum Io. Mo. & Io. And. ¶ ita est tenet dñi. s. instõnem posse delegari sp̄aliter et aũ vacationem ex illa rõne: q̄a cessat votum captãdã mortis, propter qd nõ p̄t sp̄aliter cõcedi collatio, imo nec p̄tatio: vt diximus. s. in j. par. huius cõdi lib. in quarta. q. prin. in secũdo art. post Abb. in c. si. de cõces. præb. q̄ illa est, quæ dat bñficiũ: vt diximus. s. in secũda par. huius secũdi lib. in v. q. prin. in x. art. institutio em seu cõfirmatio coactę trãserũt ius, & nõ est libera trãlatio: vt voluit abbas in ca. autoritate. de insti. & nos diximus. s. in j. præced. art. non enim potest institutor habere votum captãdẽ mortis, quia nihil faceret: ex quo p̄sentatio ad alium sp̄cãt, & p̄sentatiũ tenetur instituire. cap. decernimus. xvj. q. septima.

¶ Septimus artic. j. q. princip. iij. partis. ij. Libri.

1. ¶ Instituiendi ius habet Capitulum sede vacante, seu eius vicarius.

2. Capitulum potest p̄sentatum instituire.

3. Capitulum iurisdic. tionem ordinariam habet.

4. Capituli vicarius sede vacante dicitur officialis episcopalẽ iurisdic. tionem.

5. Capitulum quare possit facere sede vacante.

**Dubitatur** vj. modo, ¶ an caplm sede vacante, seu eius vicarij habeãt ius instituiendi? & breuiter dicendum est qd sic: cum de hoc sit casus expressus i. c. j. de insti. li. vj. & ita firmat Cald. cõsil. suo tertio. an caplm. hoc tit. & ita et p̄ illum tex. cõcludit Abb. in c. cum olim. de maio. & obe. & quãuis caplm sede vacante nõ possit cõferre: vt est tex. i. d. ca. j. & i. c. vni. co. distingũdo, vt ibi, ne se. vacã. lib. vj. tñ tñ p̄t instituire p̄sentãdũ & similitr quãuis caplm sede vacante nõ possit p̄stare ad bñficiũ, qd est de iure pa. ep̄i: vt late diximus. s. in j. par. huius. secũdi lib. i. secũda. q. prin. i. decima quarta art. tñ bñ poterit instituire p̄ntatum, & rõnem diuersitatis ponit Ab. i. d. c. cum olim. de ma. & obe. q̄a per collationem seu p̄tationem, quæ sunt iura libera, donaret qd spectabat ad ep̄m. per instõnem vero non: q̄a est ius coactum: vt et diximus i. j. par. præced. art. & faciũt ea, q̄ ibidem diximus i. j. par. præced. art. & faciũt ea, quæ ibidem diximus i. si. quã rõnem sequitur do. Fely. i. d. c. cum olim. licet dicat rationem diuersitatis nõ bñ posse assignari, vt ibi plenẽ per eum. ¶ Hoc idem tenuit Gaye. i. repe. c. si. de elec. lib. vj. i. si. decima tercia, & i. prin. decima quarta col. q. pro hoc alleg. d. ca. j. & Rotam. ccc. ij. item fuit dubitatum vtrum caplm. i. antiq̄. ¶ Et subdit pulchrius dictum, qd si caplm exerceret iurisdic. tionẽ per se: q̄a non vult vicariũ, caplm ipsum instituet, per not. per Abb. i. ca. irrefragabili. de of. ord. als vicarius capli instituet: ¶ nam caplm habet iurisdic. tionem ordinariam i iure cõi. c. si ep̄s. de sup. negl. præla. lib. vj. ergo vicarium dare p̄t. de of. iud. ord. c. j. ff. de iurisd. om. iud. l. solet. & in Spe. de of. ord. cum simi. & clarius per Io. Andr. & Dom. in d. c. si ep̄s, & in c. si. in fi. de supplen. neg. præla. lib. vj. & et facit, ¶ q̄a vicarius capituli sede vacante dñi officialis ep̄alis iurisdic. tionis: vt not. in cle. secũda. de rescr. & ibi Imol. in v. col. ¶ ¶ Reliqua circa ea, quæ poterit capitulum sede vacante, vide ea, quæ diximus in d. j. par. ij. lib. in ij. q. princip. in xij. art. & an in alijs

alijs spectantibus ad eum succedat capitulum sede vacante, tradit plenè per do. Fely. post Abb. in c. cum olim. de maio. & obe. & in c. eam te. in xvj. col. in ver. in mādato. de refcri. Vbi pulchrè ponit capitulum non succedere in mandatis ep̄o: & in c. irrefragabili. de of. ord. & qd sit in c. regularium abbate remoto, ponit Abb. in c. fi. de statu mona. in c. cum dilectus. de consue. ¶ Et tu praescriptam conclu. etiam tenuit Paul. in trac. de sed. vacā. in ij. par. in v. q. & do. Phil. de Sarra. in hac rub. in vij. char. in vers. idē est etiam dicendum. vbi dicit capitulū iure deuoluto ex negligētia ep̄is posse conferre. alle. lo. Andr. in c. quanq̄. de elect. in vj. & rationem diuersitatis ponit Abb. in c. illa. ne sede vacant. & gl. in verbo. debitum. in c. auditis. de refcript.

¶ Octauus artic. j. q. princ. iij. partis. ij. Libri.

*Instituendi episcopos ius quis habeat, si ecclesia est in confinibus duarum diocesium.*

**1** **Si ecclesia** Est in confinibus duarum diocesium, ¶ q̄s ex ip̄is duobus ep̄is habebit ius instituēdi presentatum in ea: & hic sit. vij. art. hic art. latē est examinatus. s. in ij. par. huius secundi lib. in iij. q. prin. in vj. arti. dum tractauimus in premisso casu, coram quo ex praedictis dominis ep̄is est faciēda praesentatio. vide ibi: nam ille debet instituire, coram quo est faciēda praesentatio. nolo hic iterum referre.

¶ Nonus artic. j. q. princip. iij. partis. ij. Libri.

*Instituere an possit delegatus, cui facta fuit delegatio à Papa, vt ad praesentationem eius, quem nouerit patronum, ordinet ecclesiam. & nu. 5. 9.*

- 1 Ordinare, verb. quid importet, & significet.
- 2 Scribus ordinari potest domino sciente, & non contradicente.
- 3 Intellectus ad c. super eo. extra de offic. deleg.
- 4 Rescriptum impetratum lite pendente, debet facere mentionem de statu cause.
- 5 Institutio facta à Iudice delegato, valet, consentiente habente instituendi ius. Et idem, si non contradicat. & nu. 9.
- 6 Verba, Ordines ecclesiam, quomodo accipiēda & intelligenda sint. & nu. 10.
- 7 Instituere an possit Iudex delegatus, propter negligentiam habentis instituere.
- 8 Eiusmodi inducto in gratiam tertij nemo renuntiat.
- 9 Clausula in rescripto, Si non sit alterius quaesitum, tollit omnem exceptionem, quae possit allegari.
- 10 Excommunicationem tertius opponens non admittitur contra impetrantem rescriptum.
- 11 Opponere potest tertius contra excommunicatum agentem, exceptionem excommunicationis.
- 12 Opponere potest tertius dilatoriam pro suo interesse.
- 13 Exceptio declinatoria licet sit omissa à partibus litigantibus, tamen per tertium quando cumque in iudicio venientem opponi poterit.
- 14 Appellare potest tertius pro reo condemnato in criminalibus.
- 15 Appellare potest tertius à sententia lata contra alium, quotienscumque potest pretendere interesse.
- 16 Sententiarum trium executioni si se tertius opponit, dicens se possidisse ante litem ceptam, onus probandi contrarium acti incumbit.
- 17 Appellationem an prosequi possit tertius, principali non prosequente.
- 18 Appellans tertius pro suo interesse à diffinitiva, causam exprimere debet.
- 19 Papa non intendit praesumere iuri alteri quaesito.
- 20 Ius quaesitum tertio, super restitutione dotis, occasione diuerti facti, non tollitur per reintegrationem matrimonij.
- 21 Ad causam pro interesse suo audiri debet comparens, si velit impedire missionem in possessionem, seu executionem instrumenti, seu sententia.
- 22 Iuramentum non firmat contractum in praesudicium tertij.
- 23 Iuramentum donatoris non impedit reuocationem donationis, superuenientibus filiis ipsi donatori.
- 24 Iuramentum non validat alienationem aduentitiorum factam per filium in praesudicium vsus fructus patris.
- 25 Iuramentum non firmat statutum factum à Canonicis sede vacante in praesudicium praelati vel ecclesiae.
- 26 Iuramentum Praelati non tollit restitutionem in integrum ecclesiae suae, aduersus contractum ab eo initum in praesudicium ipsius ecclesiae.

**Sed** Dubitat Roch. in d. verbo. competens. in xxxij. q. & hic erit. ix. art. pone q̄ Papa deleget alicui vt ad praesentationē eius, quem nouerit p̄sonum, ordinet ecclesiam, an talis delegatus poterit instituere: & claudit q̄ non, sed tantūmodo habebit declarare: vt dicit esse casum in c. sup eo. de of. deleg. & ad ibi dicta se remittit. Vbi certè est tex. clarus, & mirabilis, plus volens, q̄ si fuisset commissa p̄ papam ipsi delegato, appellatione remota, hoc non obstante posset ep̄s, Archidiaconus, vel archiep̄s, byter, si ad aliquem ipsorum ex iure cōi vel priuato institutio competere, appellare. vide ibi oēs doc. nolo eorum dicta hic transferbere. ¶ Verum dicunt ibi doc. q̄ illud v̄bū, ordinare, operabit hunc effectum, vt possit delegatus ordinare eccle-

siam, si nō dīcat is, ad quem spectat instō. Nec esse mirum, si tunc citurnitas noceat in praesudicialibus: q̄ istud tolerat rōne diuini cultus: p̄ tex. in §. si seruus. liij. dist. vbi valet ordinatio ferui, dñō sciente & nō dīcēte. ita & in casu n̄ro: q̄ ordinare ecclesiam, est fauor diuini cultus. ergo & c. ita. d. Fely. ibi circa fi. ¶ Vbi plus dicit in si. ex quo cle. audita. de refcri. habet locum in omni auditore dato ēr extra curiam, quotiens beneficium est deuolutum à papa. d. tex. c. sup eo. posse p̄cedere in omnibus alijs, & ita dicit tenere Card. in d. cle. & solutionē haberi in gl. pen. in d. cle.

**4** ¶ Aduerte ēr, nam doc. in d. c. super eo. & praesertim ibi Barb. in fi. v. col. vult q̄ si papa p̄cessisset grām de plenitudine p̄tatis, tunc illa verba, ordines ecclesiam, praedicatorē, tertio: q̄a tūc potērit commissarius ordinare ecclesiam, p̄uidendo sibi de rectorē, fm̄ Inn. ibi p̄ quo Barba. ibi allegat qd singulariter retulit do. Ant. tc. ij. de in integ. resti. rescriptum impetratum lite pendente debere facere mentionem de statu cause. ca. inter monasterium. de re iud. hoc verum, nisi si prior faceret grām: q̄a tunc non esset opus facere mentionem de statu cause. alle. Inn. in c. dudū. de elec. vide ibi p̄ Barb. ¶ Aduerte ad aliud, qd dicit doc. ibidem, qd ad hoc vt illa verba, ordines ecclesiam, aliquid operentur, & minus q̄ fieri pōt praesudicent tertio, q̄ vltra p̄nuntiationem sup iure pa. debet instare, vt ecclesia ordine citius quantum pōt sine praesudicio alterius: & ideo poterit mandare habētē instituere, vt ordinet ecclesiam ad praesentationem illius: & si nollet ordinare, tunc p̄tās ordinandi deuoluat ad eum, fm̄ Hosti. alleg. in arg. c. prudentiam. de of. deleg. Barba. refert praedicta ibidē in vj. col. & hanc dicit sibi videri meliorem expositionem ad illū tex. & alle. in simili tex. i. c. irrefragabili. de of. ord. vbi si capm̄ p̄scripsit ius corrigendi excessus subditorum d̄ ep̄m, & sit negligens ad corrigendum, poterit ep̄s assignare certum terminum ei, infra quem corrigat: atq̄ correctio deuoluat ep̄m, & sic poterit intelligi ille text. & verbū, ordinare, stabit in p̄prio significato: de quo termino sic praesigendo dicemus alias. j. in hac p̄e in se quen. q. prin. in xvj. art. vbi tractabimus qualiter in instituendi deuoluat ad superiorem. ¶ Aduerte etiam, nam ex si. gl. in d. ca. sup eo. colligit alter effectus illorū verborū, ordines ecclesiam, videlicet, q̄ si habens ius instituendi p̄sentiat, vt iudex delegatus instituat, valebit institutio: q̄a tunc cessat praesudicium tertij: pōt enim q̄libet renuntiare iuri suo. ca. ad apostolicam. de regula. l. si quis in p̄scribendo. C. de pac. & ipsam glō. oēs ibi sequunt ex qua Barb. ibi in vj. col. infert istum delegatum habere in habitu ius instituendi ecclesiam ex tali delegatione, si impedit vt exercitio, p̄pter factum huius tertij ergo cessante impedimento huius tertij, habitus reducit ad actum. & exercitiū, & ideo dicit Barb. gl. illam malè exposuisse illum tex. dū dixit. i. ordinandam p̄nuntiabit: ex quo iste delegatus habet in habitu ius ordinandi: & etiam exercitium, si non impediatur factō tertij. ¶ Aduerte etiam, quia dat tertius effectus ad illa verba, ordines ecclesiam, fm̄ Inno. & alios doc. ibi. videlicet, q̄ si ille ad quem spectat instō, nō dīcat, valebit instō facta per talem delegatum, & sic sufficere tacitum p̄sentium ep̄i, & ideo Abb. ibi infert quosdam modernos, quos nō nominat, dicere, qd nō nisi expressè ille, ad quem spectat instō, p̄sentiat, nō poterit delegatus instituere: & mouet, quia sibi mādatur causa cognitio, & non instō. ipse vero dicit primum dictum magis sibi placere: q̄a ibi nō mādatur simpliciter causa cognitio: sed q̄ ordinet ecclesiam de p̄sona idonea, vnde si habens ius instituendi, nō dīcat, vt p̄sentire, & renuntiare iuri suo in hoc, & alleg. illum text. in quantum vult illum tertium debere appellare, si iuri suo in inferatur praesudicium, & hoc idem voluit ibi Butr. & sequutus est Io. de Imol. in c. quāuis, de re iud. & l. saepe. ff. eo. tit. & hanc difficultatem latē p̄sequit ibi Barb. post Card. in fin. vj. col. cum tribus seq. qui tenet d̄ Abb. sed p̄ Abb. tenet Fely. vt supra eum retulimus. vide eos ibi. ¶ Aduertendum est etiam. Nam aliqui volunt illa verba, ordines ecclesiam, habere alium effectum, vt possit delegatus declarare p̄ quem debeat fieri instō: licet dō. Ant. ibi teneat d̄ritum quem sequit ibi Barb. in x. col. ¶ Est etiam aduertendum ad alium effectum, q̄ p̄cedere pōt ex illis verbis, q̄ si delegatus mandet istis, vt instituant, vt debent: & in casu negligentiae praefixo eis termino in subsidium hoc facere ipse poterit: vt supra diximus, vt si ipsi habentes ordinare, praetendat causam, quā delegatus nō reputat rōnabilem, appellabit: & delegatus exequet, & terminum appellationis declarabit, qd sequēdū: c. vt debitus. de appell. ita vt velle in d. ca. super eo. de quo dicto per Barb. ibidem in fi. x. col. vbi claudit dictum Inno. nō habere locum in casu illius. c. super eo vt ibi per eum. ¶ Considera etiam in casu, d. ca. super eo. possit delegatus p̄pter negligentiam eorum, ad quos spectat instō, instituere: & do. Ant. ibi tenet q̄ sic. de quo dicto mirat ibi d̄ Barb. circa medium. xj. colū. q̄a in d̄ritū facit. Nam p̄pter negligentiam habentis instituere, & nō instituentis,

# Cæsar Lambertinus Episcop.

tuentis, deuoluitur p̄as ad p̄ximum superiorem. c. ij. de concess. præbend. & sic v̄, p̄ in p̄iudicium illius non possit delegatus instituire per supradicta: & sic isto casu nō procedere dicitur do. Ant. sed possit p̄cedere, si p̄as esset deuoluta ad papam: quia tūc iste delegatus poterit instituire. ¶ Considera etiam. Nam etiam contra dispositionem. d. c. super eo. satis v̄ obstat noua dispositio clementi. auditor. de rescript. vt c̄ni committitur cognitio causæ beneficialis, committatur & collatio: sic & hic institutio. & sic illam clementi. etiam habere locum etiam in auditore dato extra curiam: & sic corrigere illum text. c. super eo. Vt euitetur hæc correctio, doctores dant diuersas solutiones: quas ibi refert Barba. in xj. & sequen. col. & in xij. col. ipse tenet. d. clem. e. corrigere. d. text. cap. super eo. vt ibi per eum. Sed tu tene illam cle. auditor. non corrigere dispositionem. capit. super eo. & latè vult ibi Abb. & Card. in cle. auditor. in ij. oppo. in j. & ij. colum. ¶ Considera vltimo rationem decidendi esse in text. d. ca. super eo. quia papa non intelligitur derogare iuri tertij: licet hoc appareat ex verbis: tamen non est ex mente, vt hoc latè prosequitur domi. Barba. in princ. d. ca. super eo. per plures col. vbi accumular multa, vt etiam facit domi. Fely. in capit. causam. quæ. in xv. colum. in versic. interpretatio priuilegiarum. de rescri. ¶ Tu vltra ibi dicta. adde primo, quod fauori inducto in fauorem tertij nullus renuntiat. l. iubemus. §. san. el. j. & ibi gl. in verbo consentiant. C. de sacr. sanct. eccles. & est casus clarus in l. si. ff. de pac. & voluit Areti. in capit. significauit. in princip. iij. colum. de restibus. ¶ Adde etiam Compo. Io. And. Bald. Butri. Imo. & Domi. in capit. causam. quæ. de rescript. quod ista verba, non obstant collatione alteri facta, intelliguntur de collatione inualida, non de valida, ne alteri præiudicetur: per textum. d. capit. super eo. ¶ Notabis tamen, quod si esset clausula in rescripto, si nō sit alteri quaesitum, illa tollit omnem subreptionē, quæ posset allegari a tertio prætendente rescriptum esse sibi præiudiciale: & non esse opus alia mentione suæ coloratæ possessionis. Card. consil. xcij. nobiles viri domini de vinciguerra. in iij. col. quia videtur rescriptum concedi sub conditione, vt procedat tunc tantum, quando per hoc non præiudicatur iuri quaesito alteri. iuxta capi. si possit. de præben. libro. vj. ¶ Adde etiam, quod contra impetrandum rescriptum non admittitur tertius opponens excommunicationem ad impediendum iurisdictionem, et si pro ipso est lata excommunicatio: ex quo contra eum nō agit, cessat exceptio, quæ est actionis exclusio. l. j. ff. de excep. Comp. & omnes in c. nonnulli. in fi. de rescrip. Spec. in tit. de rescri. præsen. §. ratione formæ. versic. Sed pone, quod tu es excommunicatus, & Arch. in c. j. post medium. & ante fi. in ver. sed pone quod tu eras. de rescrip. lib. vj. licet Card. aliter sentiat in c. exceptionem. in vj. §. de excep. ¶ quod contra excommunicatum agentem in iudicio tertius potest opponere exceptionem excommunicationis, & repellere eum a iudicio: quia ex quo iudex potest hoc ex officio, sequitur esse publicum interesse, vt repelleretur. Igitur quilibet admittendus est. licet posset dici concordando, aliud esse, vt repellatur ab agendo, & aliud ab impetrandum. ¶ Et in quantum do. Ant. dicit in c. super eo. ¶ tertium comparentem p̄ suo interesse posse dilatoriam opponere, non obstantem litis contestatione: per tex. & ibi Ang. in l. si quis libertatem. in si. prin. ff. de peti. hæredi. adde Per. de Anch. consil. cccxxix. ad dubia. & Bald. in l. si. in fi. C. de excep. in aliquibus lecturis. allegando Inn. in c. capitulum. de rescri. ¶ Adde etiam Ang. in l. quidam cōsulebāt. in fi. ff. de re iud. quod licet exceptio declinatoria sit omiſsa a partibus litigantibus: tamen poterit opponi per tertium quando cūq; in iudicio venientem. alleg. Inn. in d. ca. capitulum. per quod dictum amplia gl. quam etiam hic do. Abb. volentem tertium opponentem pro suo interesse posse iudicem recusare, vt habeat locum, etiam si competeret post litem contestatam. ¶ Adde etiam tex. notabilem in l. bona fides. §. incurrit. ff. de pos. vbi licet exceptio proprietatis non obstat agenti possessorio recuperande, hoc procedit, nisi ius tertij comparentis, adeo sit conexum eum iure spoliationis, quod non possit iudicari pro tertio agente, quin possit spoliari: quia tunc ex eius exceptione retardabitur restitutio. ita Butri. & Abb. in ca. veniens. el. ij. de sponsa. Roma. in l. naturaliter. §. nihil commune. ij. colum. versic. viij. ff. de acquir. poss. Butri. in d. capit. in literis. licet Abb. aliter ibi sentiat. & in capit. item cum quis. eod. titul. ¶ In quantum Barba. allegat gloss. in l. creditur. in versic. posse. ff. mandati. quod d. titulus nō noui. appellat. pendens. non habet locum respectu tertij, quam extollit Angel. in l. per hanc. septima. colum. C. de temp. appellat. Bald. & Imol. in l. si quis filio. §. hi autem omnes. ff. de iusto. rupto & irrito testam. dic. pro ea videri text. non allegatum in capit. Romana. §. in alium. de appellat. libr. sexto. ¶ Et restringe, nisi ille tertius vellet innouare aliquid prætextu processus facti in causa principali, quia tunc non posset. ita pulchre

Imol. in l. qui a latronibus. §. primo. in antepe. colum. ff. de testam. ¶ Item, in quantum Abb. dicit in d. capit. super eo. quod si statim remouet exceptionem respectu instrumenti confessio. nati, non censetur appellatio remota respectu tertij comparentis pro suo interesse. Adde Bald. pulchre in l. secunda. in l. colli. versic. sed quid dices. C. de executione rei iudicat. vbi dicit, quod instrumentum guarentigie, id est, confessionatum, non habet executionem paratam contra tertium comparentem p̄ suo interesse. ¶ Adde etiam ad prædicta Imol. post Paul. in clementi. prima. in quarta. colum. versic. nunquid autem tertius, de re iudicat. volentem illam clementi. non habere locum in tertio comparente de nullitate trium sententiarum: de quo ibi per Card. in tertia. seu quarta. q. & per Rotam de re iudica. sepius 18 mam in antiquis & secundam in antiquioribus. ¶ Adde etiã tertium posse appellare pro reo condemnato in criminalibus. l. non tamen. ff. de appellat. & per Abb. in c. cum super. de re iudica. quod amplia & limita, vt ibi pulchre per domi. Fely. ¶ Adde etiam motum proprium non operari contra tertium. ita Domi. in c. si possit. in fi. ij. col. & in princ. iij. de præben. libro sexto, & ita etiam singulariter abb. & Moder. in c. ad aures. de rescript. 19 ¶ Adde etiam quod quotienscūq; tertius prætere de potest interesse, appellare potest a sententia lata contra alium. abbas, & domi. Fely. in d. ca. cum super. de re iudica. ¶ Adde similiter, quod si executioni trium sententiarum opponit se tertius, dicens se possidisse ante litem ceptam, unus probandi contrarium incumbit auctori. Rota. vij. de re iudica. & Ioan. in antiquis. ¶ Adde etiam, quod si tertius ignorauit causam agi in prima velle cunda instantia, potest tertio prouocare. Bar. Imol. & areti. in l. a sententia. ff. de appella. vbi angel. areti. docet cautelam, vt iuret nuper: & maxime a decem diebus citra habuisse notitiam dictæ sententiæ, a qua posset aliquo modo ledi, appellat. vnde titulus, ne liceat tertio prouoca. & tex. in c. sua. de appel. non habent locum in tertio, secundum Card. in d. c. cum super. in fi. & licet respectu tertij sit prima: tamen in ipsa causa est tertia. ¶ Adde etiam, quod si principalis non appellat, vel appellatorem non prosequitur, potest tertius eam prosequi. Bar. in d. l. a sententia. & abb. in d. ca. cum super. & Oldra. consil. cclvj. contra prouisionem, vbi tertius potest venire ad causam appellationis: & prosequi eam in eo statu, in quo est: quia appellatio suspendit effectum sententiæ: & perinde est, ac si veniret in causa principali. Inducit. c. ij. vt lit. pendens. in vj. quod ampliat Bald. in aut. hodie. ante fi. C. de appella. etiam si principalis renuntiet appellationi: quia non tollitur adhesio, nisi appellatio sit nulla. per l. cū vnus. ff. de bonis auto. iudic. possit. quæ est ad hoc notanda, secundum eum, dicentem adhærentem non esse personam de per se, sed adminiculum. allegat gl. in c. j. in verbo, opponitur. in fi. de elec. libro sexto. ¶ Et hanc conclusionem restringe duobus modis, de quibus per domi. Fely. in d. c. cum super. in iij. colum. in versic. 22 ita oportet. ¶ Adde etiam, quod tertius ¶ appellans pro suo interesse a diffinitiva, debet exprimere causam, vbi regulariter causa non esset exprimenda. glo. in l. secunda. in verbo iudicio. cum gloss. sequen. ff. de appellat. recipi. quam allegat Bald. & Salyc. & auten. hodie. C. de appella. dicentes quod non tantum exprimere debet causam, sed eam iustificare semiplene. vt voluit Bart. in d. l. sententia. & Abb. in d. c. cum super. Angel. & Rapha. in l. j. ff. de appella. reci. per illum tex. Inn. in ca. veniens. el. ij. de testibus. vbi dicit hoc casu sufficere semiplenam probationem, cuius dictum secundum Card. ibi est signandum centum manibus. ¶ Adde etiam impedire executionem sententiæ, & an & quando, vide docto. in d. capit. cum super. cum alijs ibi allegatis. vbi habes multas conclusiones aureas per docto. mi. Fely. de iij. veniente ad causam pro suo interesse. ¶ Adde, quod iuri alteri quaesito papa præiudicare non intendit. Card. consil. xxxij. redemptoris. in j. dubio in secunda. colum. allegat text. in d. c. super eo. de offic. delega. & c. postquam. de præben. 24 lib. vj. ¶ Item ius quaesitum tertio super restitutione ¶ dotis occasione diuortij facti, non tollitur per reintegrationem matrimonij. Card. consil. cv. col. vj. ¶ Et per eundem de materia tertij, consil. liij. consil. cxlv. & consil. ciiij. col. v. ¶ Adde etiam ad prædicta, Abb. consil. iij. incip. nitar. in xj. q. & in consil. lxx. in ij. volu. ¶ Et adde eundem Abb. consil. xcij. Christi nomine inuocato. in q. hæredum. in iij. col. in versic. quo ad tertium. in secundo uolu. vbi omnis concessio facta per principem, non facta mentione de iure tertij, nō valebit. alle. l. j. ff. de nata. resti. & ca. nostrum, & c. cum nostris. de concess. præben. ¶ Adde etiam Alex. consil. j. in x. col. in v. vol. vbi allegat. Bar. in l. ij. ff. de except. rei iudic. dum quarit, in quis possit opponere de iure tertij, allegat nota. per gloss. in l. secunda. ff. si ager veſtig. vel emphy. p̄ta. & l. qui liberis. §. testamentum. ff. de bono. pos. secundum tab. & l. si quis emptionis. C. de præscriptio. xxx. annorum. ¶ Adde etiam eundem Alex.



Alexan. in consil. xliij. in iij. col. in princip. in v. vol. vbi princeps non presumitur voluisse iusiam questum tertio ex alia precedere in concessione tollere, de qua non esse facta mentio: per text. d. c. super eo. de offi. deleg. & c. veniens. de prescri. & c. cu ordinē. de rescript. & l. decurionibus. cum ibi not. C. de silentarijs. libr. xij. & glo. in d. l. decurionibus. ornant moderni presertim Fely. in c. cam que. in xv. col. de rescrip. ¶ Adde etiam Alex. in consil. c. j. in j. col. in v. vol. tertiu comparantē ad cam pro interesse suo 25 audiri debere, si velit impedire missionē in possessionē seu executionē in frumēti, vel sentētia. per not. per Bar. in l. a diuo Pio. ff. de re iud. §. si super rebus. c. veniens. el. ij. de testi. & ibi Inn. notatur in c. cum super. de re iudic. & per doc. in l. ob maritorū. C. ne vxor pro marito. ¶ Et de materia tertij, habes fertilem apo stillam ad delen. Abb. f. prudentiā. §. si super gloss in verbo, distulerunt. in j. col. & super glo. si. de offi. delega. & in c. cu super. in j. col. in versic. ex hoc. eod. titu. & do. me. las. in l. beneficium. in vj. colū. in versu. in vltima parte glo. vbi pulchra & multa accumulatur. ff. de consil. princ. & Abb. in c. consuluit in. iij. col. in versu. in glo. in verbo, nisi gratiam. de offi. delega. & Abb. in c. si quādo. de offi. delega. & in ca. ex literis. in vlti. colū. in versic. in glo. penul. & in versu. extra glo. eod. titu. & doct. in c. quāuis. de rescrip. libro vj. Abb. in ca. j. in ix. colū. & ibi Barba. in xlix. colū. de iudi. & domi. & in c. indēnitibus. §. sanē. in j. colū. in versu. sed quid si alius de electio. libro sexto. & in c. dudum. post 26 prin. penul. colū. de prāben. libr. vj. ¶ Et ultra prædicta, adde iuramentū non firmare contractū in præiudicium alicuius tertij: & sic in hoc casu nihil operari, tex. in c. licet. de iur. iur. in vj. & melior tex. in c. quāuis. de pactis. in eodē lib. quod itelligit ibi glo. fina. in præiudiciū tertij principaliter, non autē secundariē, vt ibi per eam. ¶ Hinc dicit Bartol. in l. Titia. in §. imperator in fi. 27 ff. de legat. ij. ¶ Iuramentum donatoris non impedire reuocationē donationis superuenientibus filijs ipsi donatori. quādo dotinam plene sequitur. do. Albericus de miraballis de Neapoli in sua solēni. repet. l. i. vñq. C. de reuocandis donatio. in fi. char. in p. q. & Firma. in suo reperto. in verbo, donatio reuocatur. ver. cu. j. & apostillantes Bartol. plene in d. §. imperator. ¶ Hinc dicit Bald. in l. si. §. filijs. C. de bonis, quæ libe. & ibi omnes scriben. 28 tes ¶ Iuramentū non validare alienationē bonorū aduētorū factā per filium in præiudicium vsu fructus patris. sequitur Pau. de cast. in l. hæredi. §. filia. ff. de pactis. ¶ Hinc dicit. d. Fely. in capit. cum omnes in v. col. in versu. tertio est declarandū iuramentum 29 non firmare statutum factum à canonicis sede vacante in præiudicium prælati, vel ecclesiæ. & ad hoc adducit Lap. allega. xx. loquentē de statuto facto à capitulo super diminutione charitativū subsidij: vt ibi per eum. ¶ Hinc dicit glo. inc. j. in verbo, cōtractum. ante fi. de resti. in integ. lib. vj. quā ibi omnes sequuntur. 30 iuramentū ¶ prælati non tollere restitutionē in integrū ecclesiæ suæ aduersus cōtractum ab eo initum in præiudicium ipsius ecclesiæ. sequitur Firma. alia allegādo in suo repertorio, in verbo iuramēti effectus. in versu. ideo. & sequē. vbi dicit secus esse in iuramēto vniuersitatis: vt ibi per eū. & de iuramēto œconomi vel rectoris hospitalis per eundem ibidem, versic. c. iij. ¶ Reliqua in hac materia præiudicij tertij, psequere, vt per Alex. in l. sepe. ff. de re iudica. in sua repeti. & per Fely. in ca. quāuis. eo. titu. & in tabulis cōsiliorū & maxime in titulis de sent. & re iud. & in verbo, tertij. & parcat mihi lector, q̄ ista hic accumulauerim extra materiam iuris pa. quia re vera non est ab re, pro ornatu. d. c. super eo. & ipsius rationis decidendi, per quē tex. articulus noster decidit, volui hunc laborem meum charitatiuē alijs cōmunicare: & ista sufficiant pro isto articulo.

## ¶ Decimus art. j. q. prin. iij. partis. ij. Libri.

- 1 ¶ Instituendi ius potest competere inferioribus praelatis, ac etiam clerico ex privilegio, prescriptione, consuetudine & statuto. & nu. 2. 4.
- 3 Instructio, & omnis iurisdictio episcopalis per episcopum prescribi potest per clericum.
- 5 Instituendi ius posse spectare praelato inferiori seu clerico, non tamen ius destituendi.
- 6 Instructio potest pertinere ad inferiorem episcopo, ex dispositione fundatoris in limine foundationis cum episcopali consensu.
- 7 Fundator conditionem apponere potest de consensu episcopi, q̄ vnus sacerdos eligat alterum successorem in beneficio absque alia institutione superioris alicuius.

**Videamus** Modō. x. loco. ¶ an ius instituendi possit cōpetere in inferioribus praelatis ex causa speciali, puta privilegio, vel prescriptione: & dicendum est q̄ sic: secundum Dom. in summa. xxj. dist. ita intelligendo, c. primū. in fi. ne clerici vel mona. in vj. & ita consuluit egregie Cardi. consil. lxxvij. them. tale est, plebs sanctæ Mariæ de cento. & c. cū veni-

sent. de insti. & in c. ad hæc. de exce. præla. & hoc voluit Barba. post alios in d. c. super eo. ante fi. iij. colū. in versic. nota ibi ep̄. vbi dicit, q̄ licet institutio de iure communi spectet ad ep̄m. c. ij. & iij. de insti. tamen de consuetudine prescribita potest spectare ad inferiorem: vt ex illo tex. colligitur. sed institutio autorizabilis, per quam tribuitur potestas exercendi curam, est dubij, an possit spectare vel ad inferiorem episcopo de consuetudine, nisi intercesserit consensus episcopi: vt no. in cap. cum satis. de of. archi. & ibi per scribentes. & per Paul. in cle. frequens. de exce. prælato. ¶ Gaye. vero in repe. capitu. fin. de electio. libr. vj. in fin. xliij. colū. dicit hoc ius posse haberi per quemlibet clericum prescriptione, consuetudine, statuto, vel privilegio. allegat supra scripta iura, & dicit similiter collationem competere posse ex consuetudine. alleg. Cardi. in cap. cum ignores. de præben. ad fi. subdit tamen verum esse, quo ad prioratus conuentuales, & ecclesias curam animarum habentes, requiri cōsensum dioecessani. d. ca. ex frequentibus. de renuntia. admonet. & per Hosti. in summa de instit. quis possit. ¶ Tu aduerte ad hoc esse duas gl. inter alias peregrinas. vnam in capi. fina. de electio. libr. sexto. in verbo, pertinet. quæ intelligit institutionem posse pertinere iure communi ad episcopum, & iure speciali, puta ex privilegio per consuetudinē prescriptam siue iure allegato. quam glo. omnes doct. ibi sequuntur. alia est glo. fina. in clemen. plures. hoc titu. quæ idem vult. ¶ Et q̄ possit prescribi institutio, & omnis iurisdictio episcopalis etiam per simplicem clericum, & etiam institutio autorizabilis, per quam transfertur cura animarum, diximus plenē supra in prima parte primi libr. in ix. q. princip. in iij. articulo in ij. fundamento parus affirmatiue per totum. & præsertim de simplici clerico ibidem in versic. ampliando modo. & de institutione autorizabili ibidem in versic. nimirum etiā, vbi tractauimus de beneficijs procedentibus de sacerdote in sacerdotem, vbi plura allegauimus: & conclusimus etiam posse prescribi per inferiorem clericum ius, quod habet episcopus, vt certis casibus ad eum deuoluatur institutio, vt ibi plenē diximus: & etiam ibi diximus posse acquiri privilegio: quia clericus est persona habilis, cum etiam & in habilis ex privilegio hoc habere possit: vt in proximis artic. dicitur. ¶ Et aduerte ad pulchrū dictum, iustantum ius instituendi posse acquiri per inferiorem praelatum, seu clericum, q̄ non solum instituit, sed etiā ipse dabit consensum pro beneficijs edificandis & iure patrono accipi. tendo: & in translationibus ipsius aliquo titulo particulari habili: & ad eum fit deuolutio prouisiouis, cum patronus est negligens ad præsentandum, vel præsentauit indignum: vt omnia ista accumulauimus. §. in ij. par. huius ij. lib. in vj. q. princip. in vij. articulo. ¶ Nota & aliud, q̄ licet de iure speciali ius instituendi possit spectare inferiori praelato seu clerico, & ipse possit præta re supra scriptos consensus, vt proximē diximus: non tamen sibi competeret propter hoc ius destituendi: ita Abb. singulariter in cap. fin. in ij. col. de statu mona. remittens se ad plenius dicta per eum in c. si quis contra clericum. de foro compet. item Io. And. lo. Cald. Abb. & ceteri communiter in capi. cum ex iniuncto. de hereti. Idem Gemy. in cap. nemo deinceps. in fi. de electio. libr. vj. Idem Abb. in cap. accepta. in fi. de resti. spoliat. & Cardi. in capit. in Lateranē. & in v. notab. de præben. & Philip. Decius in cōsi. cxxj. in causa venerabilis. post prin. secundæ col. vbi dicit inferiorem habentem ius instituendi, habere intentionem fundatam, vt episcopus. & voluit Roch. in hoc tracta. in verbo, competens in xxix. q. versus fi. ¶ Aduerte etiam institutionem ¶ posse spectare ad inferiorem episcopo ex dispositione fundatoris in limine foundationis cum episcopi consensu: vt pulchrē nota. in cap. cum dilectus. de consue. & voluit Abb. in cap. nobis hoc titu. & in d. c. cum dilectus. & do. Fely. Jatē in c. cum accessissent. de consil. & Roch. in verbo, de dioecessani consensu. in xij. q. & nos latissimē diximus in huiusmodi conditionibus, quæ ponuntur per fundatores in limine foundationis contra ius de dioecessani consensu in j. par. j. lib. in ix. q. prin. in j. artic. in tertia conclu. per totum & præsertim de institutione, q̄ spectet ad inferiorem in vij. ampli. d. iij. conclu. ¶ Imo plus dicit in d. ix. q. princip. in iij. articulo. posse ¶ per fundatorem apponi conditionem de consensu episcopi, q̄ vnus sacerdos eligat alterum successorem in beneficio absq̄ alia institutione superioris alicuius, quod est plus: & ita tene in prædictis. Adde etiam Philip. Dec. in consil. cxvij. diuino & c. & pro tenui. post princip. j. col. q̄ sicut episcopus habens intentionem fundatam de iure in canonica institutione: per cap. omnes basilica. xvj. q. vij. ita & inferior praelatus habens potestatem auferendi. alleg. glo. in cle. j. in verbo ordinariarum. vt licet penden. vt ibi per eum.

## ¶ Undecimus art. j. q. prin. iij. partis. ij. Libri.

- 1 ¶ Laicus potest ex Papæ privilegio acquirere collationem, & institutionem. Lambert. de iure patro. z Limit.

# Cæsar Lambertinus Episcop.

Limit. nu. 4.

2. *Regula. Quælibet privilegia, sunt præscriptione quælibet, quomodo sit accipienda.*

3. *Apulie Rex ex privilegio habet beneficiorum collationem.*

**Sed** Magis dubium est, an ius instituendi possit competere ex privilegio Papæ etiam laico: & hic sit. xj. articulo. & do. Car. in c. nobis. §. cæterum. in vj. q. tenet etiam meram collationem posse spectare laico: si hoc sibi reservavit in fundatione, & similiter meram electionem cum alijs collegiatis, quod tamen non procedit: vt diximus in j. par. j. lib. in ix. q. questio. princ. in j. articulo. dum ibi tractauimus, an patronus laicus saltem possit intervenire in electione ex reservatione sibi facta in fundatione de consensu episcopi: & conclusimus quod non, sine consensu Papæ, ex quo patronus & episcopus non possunt facere laicū incapacem, capacem: Si vero hæc reservatio fieret, quod institutio spectaret ad aliquem capacem: puta simpliciter clericū & non ad ordinariū, poterit fieri de consensu episcopi: vt diximus in fi. proximi præced. arti. & in locis ibi remissis. ¶ Car. vero in d. c. nobis. §. cæterum. in vj. q. collatione, & sic ius merè spirituale, & similiter & institutione, & electione, que omnia sunt iura merè spiritualia, posse acquiri privilegio papæ, et per laicū, & hoc ego confirmo, per ea que dixi. §. in j. par. j. lib. in ix. q. princ. in iij. articulo. in iij. motivo partis affirmatiue, dum declaravi illam regulam, quælibet privilegia, sunt quælibet præscriptione, vt intelligatur in præscribente capaci iuris, quod præscribitur licet & incapaci possit per privilegium aliquod ius concedi: vt ibi late diximus, & in terminis nostris in institutione voluit aperte Gaye. in repe. c. si. post princ. xv. col. de elec. lib. vj. vbi aperte concludit laico ex privilegio papæ posse competere ius instituendi, alleg. Cardi. vbi proxime, & pro hoc dicit facere nota in c. quisquis, de electio. & p. Hosti. in summa huius tituli. §. quid cõpetat. & Io. an. in c. ij. de præben. lib. vj. in notab. & in c. dilectas, de præben. & ibi docto. & quod not. Bal. in l. rescripta. C. si contra ius vel vtili. publ. & Archi. in c. Adrianus. lxij. distin. ¶ Tu magis in specie pro hoc alleg. glo. summe in fi. xvj. q. vij. loquentem de rege apud Apulie ex privilegio habere beneficiorum collationem. Ad idem glo. j. in fi. in ca. imperium. x. dist. vt late de hoc diximus, s. multa alia allegando in j. par. j. lib. in x. q. princ. in secundo articulo. in eius principio tractauimus, an ius patr. possit acquiri ex privilegio papæ, & vide etiã quæ diximus in ij. part. huius scilicet lib. in iij. q. princ. in v. arti. dum tractauimus, an patronus poterit saltem ex consuetudine habere ius absolute dandi ecclesiam sine episcopo. ¶ Sed aduerte ad pulchrum dictum, quod ponit dom. Card. in d. §. cæterum. c. nobis. hoc tit. in vj. questio. quod licet laicus ex privilegio Papæ conferat, eligat, & vel instituat tamen sic prouisus per eum, non habet ab eo ius speciale: sed ipse clericus prouisus illud assumit, cum ingerit se circa ipsa spiritualia, ad quæ per laicum est præpositus, seu per ipsum, vel alios clericos admissus: nam licet laicus prouiderit, prouisus tamen iura spiritualia per admissionem acquisiuit, ita Car. vbi supra post Innocen. per eum allegatum, allegat in argu. lxij. distin. in synodo. & dicit de hoc se dixisse in capitulo, quod sicut in prin. in vj. contrario. de electio. quod est summe notandum. & certe videtur rationale, & vt supra conclusum est, tenuit pulchre Car. in capi. præterea. el primo. in ij. q. & sequen. opin. hoc tit. & quod institutio possit ex privilegio Papæ competere laico: ponit Abb. in consi. xxvij. in causa communis. in ij. volu.

¶ Duodecim arti. j. q. prin. iij. par. ij. Libri.

1. *Laicus potest acquirere ius instituendi, consuetudine approbata per Papam. §. nu. 4.*
2. *Possessio tanti temporis, cuius initij memoria non extat, inducit titulum sufficientem ad præscribendum etiam contra ius commune. Et quomodo id accipiendum.*
3. *Sponsalia inter prohibitos contracta sub conditione, si Papa dispensabit, non tenent.*
5. *Consuetudinem inueteratam non potest immutare superior, si inde scandalum manaret.*
6. *Laicus ius instituendi non acquirit, ex consuetudine vel præscriptioe tanti temporis, cuius initij memoria non extat, nisi illa fuerit per Papam approbata.*

**An autem** Et hic sit. xij. articulo. institutio ex antiquissima consuetudine seu præscriptione, cuius initij memoria non extat possit competere laico: tangit eum Gaye. in d. repe. c. si. in xv. colū. statim ante verbum, item ad patronū spectat. & dicit esse dicendū similiter quod dixerat in privilegio: & sic consuetudine posse acquiri ius instituendi, hoc tamen, vt consuetudo sit approbata per papam, allegat Car. & doc. & præsertim Benedi. Capram in c. præterea. el j. hoc tit. qui quidem do. Car. in d. c. præterea. el primo. in ij. q. quærit de hoc, & dicit

in facto se consuluisset ius conferendi seu instituendi beneficium ecclesiasticum non posse competere laico ex antiqua consuetudine: quia laicus non est capax horū iurium. xvj. q. vij. si quis deinceps. & si quis imperator. quatenus loquuntur de magnis beneficijs. Sepatibus, abbatibus, vel alijs dignitatibus ecclesiasticis: et quidem sit de alijs quibuslibet beneficijs, probatur in d. ca. præterea. quia punitur laicus conferens, & clericus recipiens, vt ibi: vnde sicut ius eligendi, ex quo spirituale. c. sacrosancta. & c. Messana. de elec. non cadit in laico, vt ibi, & in c. nobis. §. cæterum. hoc tit. ita nec ius conferendi seu instituendi. ¶ Nec præscriptio potest nec consuetudo etiã obtenta à tanto tempore, quod de contrario non sit memoria: per ea, quæ not. Io. mo. & Io. an. in c. ij. de præben. lib. vj. ¶ Nec obstat, si diceres, possessione tanti temporis, de cuius initij memoria non extat, inducere titulum sufficientem ad præscribendum, etiã contra ius commune. c. j. de præscrip. lib. vj. & quia dicunt prædicti illud procedere, quo ad ea, que quis potest possidere sine licentia principis, quod est notatu dignum: per ea quæ dicuntur per doc. maxime per ipsum Car. in c. causam. de præscri. vbi dicit, quod licet tempus, de cuius contrario non est memoria, habeat vim tituli: non tamen facit capacem possessionis eum, qui non est capax. quod est volunt Io. mo. & Io. an. vbi supra. ¶ Pro quo etiã dicit Car. facere, quia quod per solum principem fieri potest, dicitur impossibile. ff. de lega. j. apud Iulianum. §. si. not. Dy. in regu. femel. de reg. iur. lib. vj. & pro hoc facit quod not. Inno. in c. super eo. de condi. appo. vbi dicit non tenere sponsalia inter prohibitos contracta, sub conditione, si papa dispensabit: & non est, quia talis conditio videtur impossibilis: sed ius conferendi non potest per laicū possideri sine licentia expressa summi pontificis. lxij. dist. Adrianus. & c. seq. & quod not. Hosti. in c. quod sicut. de electio. ¶ Et dicit et Car. in hoc non sufficere patientiã: argu. de præben. cum iam dudum. ¶ Et subdit do. Car. pulchrum dictum Io. mo. in d. ca. ij. de præben. lib. vj. quod sicut certis in causis tale ius fuit aliqui cõcessum laicis: vt in iuribus proxime alleg. & in prox. præce. arti. diximus: sic si scadalū est in auferendo poterit eis admitti. quod dicit Io. An. sibi placere: & fortius, pcedere in ecclesijs, quas eorum progenito res fundarunt, & dotarunt. ¶ Et quod ex approbatione papæ procedat hæc præscriptio, adducit ibi Car. quia est excõciare possunt laici ex cõmissione papæ. xxvij. dist. §. verum. vers. scribit. scda. q. vj. mēnam. no. de iudicijs. c. decernimus. in gl. ij. ¶ Dicit et se intelligere istos laicos in hoc iure posse tolerari per papam, & non p alium iura supius alleg. ¶ Et quod hoc casu, quod est consuetudo ita inueterata, non datur inferior eam immutare, si surgit scandalū ex imitatione: sed cõsulat papam, qui fortasse eam approbabit, quod posset, per ea que supra proxime dicta sunt interim aut donec approbet vel reprobet, tolerabitur laici: quia ad ea quæ tãdiu obseruata sunt, præsumitur fuisse concessa. xij. dist. illa. & ita pulchre residet ibi. d. Card. ¶ Do. Gaye. vbi. s. addit vnum, quod stante prædicta præscriptione approbata per papam, talis potestas non extendere ad casum non cõcessum, vt per Franci. in cle. j. de supplen. negli. p̄la. in xij. col. & facit de privilegio. porro. ¶ Tu confirma oia prædicta, per ea, quæ late diximus supra in prima par. primi lib. in ix. q. princ. in iij. arti. in iij. motiuo partis affirmatiue, dū ibi desclarauimus prædictam regulam, quælibet privilegia, sunt quælibet præscriptione, habere locum in capace: vnde omnia ibi dicta confirmant cõclu. Car. ¶ Et si diceres, cur acquisitio iuris potest fieri per præscriptionem ex quo in illa præsumitur titulus fundationis, constructionis vel dotationis, si est rati temporis, cuius initij memoria non extat: quæ habet vim tituli. d. c. j. de præscri. lib. sexto. cur hic non præsumitur titulus privilegij: & quod præscriptio tanti temporis habeat locum in iure pa. ppter illum præsumptum titulum, diximus late. §. in d. j. par. primi lib. in x. q. princ. in v. articulo. respondetur illum titulum ibi præsumptum esse talem, qui potest habere locum ex facto laici, & ordinarij. scilicet laici cõstuentis, & episcopi cõsentientis: qui tamē non potest habere locum in casu nostro, in quo requiritur privilegium papæ, quod non præsumitur: vt proxime diximus post Car. & in iure patr. sumus in eo iure, de quo est capax laic⁹ ex gratia inclusa in iure cõmuni. c. ij. hoc tit. in præscriptione autē institutionis, de quo laicus non est capax, nisi ex privilegio expresso summi pontificis, & sic nec iuris cõmunis, nec episcopatum ex privilegio episcopi nec ius patr. quod est minus, acquiri potest. & faciūt pro prædictis ea, quæ diximus. §. in iij. q. prin. ij. par. huius iij. libri. ¶ v. articulo. dum tractauimus an patronus poterit saltem ex consuetudine habere ius absolute dandi ecclesiam sine episcopo. ¶ Et sic concludit laicum non posse habere ius instituendi ex consuetudine, seu præscriptione tanti temporis cuius initij & cuius fuerit per papam approbata: & tunc tãt militabit quantum approbatio, in quantum approbatio, sonabit vt dixit Gaye. vbi proxime.

¶ Decimus tertius articulo. j. q. prin. iij. par. ij. Libri.

1. *Patronus clericus reservatis sibi dominio & custodiaverunt donatarum ecclesie*

*ecclesia, de consensu episcopi, potest in ea temporaliter ponere & deponere presbyteros.*

*2 Ponere, verb. quid importet.*

**3 Sequitur** Xij. dubitatur, an ad patronum spectare possit quedam portio, & depositio presbyteri temporaria. si retinuit dominum & custodiam rerum donatarum ecclesie vel hospitali de consensu episcopi, & dicendum est quod sic: iuxta nota, per Io. An. in c. de monachis, de preben. ij. col. vbi etiam Cardi. in vj. q. in v. col. & Abb. ibidem, & hoc intellige de personis ecclesiasticis, non autem de secularibus personis: iuxta text. d. c. de monachis. c. auaritia. & c. in Lateranensi. co. tit. & iuxta ea, quae late dixi iste Car. in d. c. de monachis. in iij. & v. q. ¶ Hanc eandem conclusionem voluit ipse Cardi. in cle. j. in iij. nor. de supplen. negli. prela. & in cle. j. hoc tit. in ij. opp. post glo. nondum. facit cle. q. contingit. in ff. de relig. domi. & qd. ibi per Cardi. no. post Lap. hoc idem sequitur Gaye. in repe. c. fi. de elec. lib. vj. circa medium xv. col. & dicit se fuisse vultu hoc verbo, ponere, ex quo institutio non competet eis, ideo dicuntur ponere, vt dicunt Io. An. & Io. de ligna. in d. c. de monachis. ij. col. & Archi. in c. pnti. in princ. de offi. ordi. in vj. & Io. An. in c. cum venerabilis. de excep. facit de statu monacho. c. monachi. & c. qd. dei timore. xvj. q. vj. si quis vult. & c. quicumque. & c. monasterium. & c. inuentum. ¶ Tu considera hunc articulum non posse habere locum, nisi in ecclesiis religiosorum, penes quos potest remanere dominium rerum, quae illis dantur: & ponunt ibi capella num. tpalem: vt proxime diximus: quo ad personam laicos vero hoc non poterit esse: quia debet dare liberum fundum, & omnia ecclesie: vt diximus. §. in j. par. j. lib. in ij. q. princip. in ij. articulo. dum tractauimus, ex quibus causis prouenit ius patris. & plenius in ix. q. prin. in j. articulo. in vj. amplia. iij. conclu. vbi tractauimus, quam pensio non possit sibi referre personam super bonis ecclesie de consensu ordinarii: & sic non poterit sibi referre dominium omnium rerum, hinc diximus in d. j. par. j. lib. in v. q. princip. in iij. v. & vj. articulo. dotem ecclesie non posse semper institui de bonis emphyteoticis de usufructu fundatoris: & de bonis feudalibus, ex quo transferretur in ecclesia dominium. vide ibi. ¶ Et sic concludere praedicta procedere: vt proxime dixi in ecclesiis religiosorum, de quibus late dicemus. §. in penul. q. prin. huius partis per totum.

¶ Decimus quartus artic. j. q. prin. iij. partis. ij. Libri.

*1 Laico patrono an possit competere ius destituendi.*

*2 Instituenti ius quo casu alicui competat, non tamen destituendi ius. & numero 3.*

*4 Ius destituendi potest laico patrono competere ex conditione apposta in limine fundationis, cum dicebantur consensu.*

**1 An autem** Patroni laici possint habere hoc ius destituendi institutum? Et hic, sit. xij. articulo. & dicendum est quod non. Primo, quia durior est destitutio, quam institutio, vt appertet probatur ex his quae diximus. §. in x. praeced. articulo. in vers. nota & aliud. institutionem posse praescribi per inferiorē praelatum seu clericum: & tamen illum praescribentē, vel ex privilegio ius instituendi habentē, non posse destituere: quātomagis nec laicus hoc agere poterit, qui ius instituendi ex praescriptione habere non potest, ex quo illius iuris est incapax: vt §. diximus in proximo praecedent. xij. arti. ¶ Et tanto magis, qui si posset institutum destituere, debemus presupponere aliqua eius demerita: iuxta no. in c. cum ex iniuncto. de haereti. de quibus est clericus volens laicus cognoscere non potest: vt in ca. cum sit generale. cum sua materia de foro compe. ¶ Cum igitur praelatus inferior habēs ius instituendi ex privilegio, vel praescriptione, seu alio iure particulari, non possit destituere, quis possit instituere: quātomagis nec laicus poterit instituere, qui est incapax iuris instituendi. ¶ Ex quibus norandum est reg. c. cum ex iniuncto. de haere. volentē non posse spectare destitutionem ad eum, qui non habet ius instituendi, bene procedere: sed non conuerti, vt aliqui dicunt ad eum spectare ius destituendi, ad quem spectat ius instituendi: nam haec regu. non procedit: quia inferiorē praelati seu clerici possint habere ius instituendi ex aliquo titulo particulari: & tamen non habebunt ex illo ius destituendi: vt proxime dictum est. ¶ Et ex hoc colligitur, laicos habentes ex privilegio ius instituendi: vt diximus. in xj. praecedent. articulo. non per hoc habere ius destituendi, nisi & de illo forsitan fuerit privilegiatus: arg. c. porro. de priuile. & hoc privilegium debet esse Papae per suprascripta, quāuis de hoc ultimo dubitē: quia de pedit eius decisio ab illa difficultate: an causa clerici praesertim criminalis possit committi laico? de qua forsitan alias in hoc tractatu criminali dicitur. ¶ Aduerte tamen ad vnum, quod quāuis laicus patronus non possit habere ius destituendi, quāuis haberet ius instituendi: tamen poterit in limine fundationis de consensu dioecani apponere modum, vt patronus possit iam institutum amovere, alterum praesertando: vt late hunc articulo. tractauimus. §.

§. in j. par. j. lib. in ix. q. princ. in ij. articulo. Et hoc non mirum: quia hoc casu ipse patronus non destituit, nec cognoscit de persona instituti: sed obseruat modum appositum in fundatione per ipsum patronum de consensu episcopi: vt ibi praesentatus & institutus non sit perpetuus: & non amoueatur saepius, sed semel, vt euitetur infinitas, vt ibi late diximus. ¶ Et si diceres, quomodo patronus erit capax huius iuris destituendi in hoc casu sine privilegio Papae: sed tantum ex modo apposto de consensu ordinarii? Respondeo istam non esse veram destitutionem: cum fuerit facta institutio cum ista conditione: vt ibi plene est dictum.

¶ Decimus quintus artic. j. q. prin. iij. partis. ij. Libri.

*1 Laicus an & quando instituere possit laicum in hospitali, & in collegio, & in alijs locis existentibus in posse laicorum. & nu. 2.*

*3 Instituenti ius, strictē & largē accipitur, non secus quam ius patronatus, & praesentandi.*

**1 Dubitatur** Etiam & xv. an laicus possit instituere aliquem gubernatorem hospitalis in eo scholarem, vel priorem in aliquo collegio scholarium, & sic in alijs locis in laicorum posse existentibus. ¶ Et circa hoc est aduertendum: nam nos diximus. §. in j. par. j. lib. in vlti. q. prin. in xj. xij. & xij. articulo. ius patris posse consistere in hospitali in oratorio collegio scholarium & alijs non consecratis: & forsitan non ecclesiasticis scholae, si haec loca fuerint fundata cum auctoritate episcopi: quia tunc dicuntur ecclesiastica. largē vero si fuerint fundata sine auctoritate episcopi & an & quā collegium dicat ecclesiasticū vel seculare: & similiter fraternitas & hmoi, diximus in d. j. par. j. lib. in j. q. princ. in x. articulo. & eadem distinctionem fecimus in j. par. huius ij. lib. in v. q. prin. in viij. & x. articulo. cum ibi tractauimus, an in hospitali oratorio & collegio scholarium cadat praesentatio coram episcopo, vt praesentaretur: an auctoritate episcopi essent fundata, si vel ne: vnde breuiter concluderem in hoc casu: quod si istis locis est aliqua spiritualitas, non possit cadere institutio illorum in laicos: si vero essent in locis, quae omnino considerantur laicales quia in illis laici praesentantur: & laici sunt instituendi, posset cadere institutio in laicos, quae non diceret canonica, & spiritualis, vt institutio, de qua hucusque in specie loquuti fuimus: & de illa generali, de qua loquitur tit. de instit. & regu. j. de regu. iur. lib. vj. & nos diximus. §. in j. articulo. praesentandi. q. & haec probantur ex his, quae diximus in locis §. allegatis. Et ita vidimus obseruari Paduae in collegio Spinellorum, in quo patroni praesentant scholares & magnifici domini Procuratoris sancti Marci Venetiarum instituunt seu confirmant, qui sunt puri laici: quia sic disposuit ille Reuerend. Episcopus Maxensis de familia Spinellorum de Neapoli dicti collegij fundator: quae fundationem proprijs oculis vidi & legi, de qua et diximus. §. in j. par. j. lib. in vlti. q. princ. in xij. articulo. & idem dicerem de hospitali non fundato cum auctoritate episcopi, quod gubernatur per viros laicos, vt in §. allegatis locis diximus, de oratorio priuato vero non est disceptandum: quia cum in eo non cadat praesentatio nec ius patris, similiter nec institutio: quia illa sequitur praesentationem: vt dicemus. §. in j. q. prin. huius partis in ij. articulo. & diximus. §. in j. praecedent. articulo. & si in dicto oratorio priuato poneretur capellanus, poneretur ad nutum patroni: vt in dictis locis diximus. ¶ Et pro praedictis facit celebre consilium Pau. de Castro. cxlv. incip. in quaestione, quae vertitur inter Reuerend. in Christo patrem quod sequitur Firma, in trac. de episcopo. in iij. lib. in iij. par. in x. q. vbi concluditur episcopum succedere in gubernio scholarium collegiatorum mortuo gubernatore collegij testamentario relicto à fundatore & loquitur de collegio sancti Antonij dictae ciuitatis Paduae aedificato à Reuerend. domino Pileo Cardi. Reuerend. ex cuius Pau. dictis apparet illum fundatorem ordinasse certos laicos, qui haberent admittere collegiandos, & collegium gubernare: & ideo non transiisse ad alios laicos illis primis mortuis: quia dispositio testatoris non extendebat ad alios: & ideo conclusit spectare ad episcopum, & quam rem piam: ergo si fundator disposuisset tali modo, vt semper illud ius transferebat ad laicos, bene locum haberet. ¶ Et sic ex dicto consilio duo sunt colligenda. Primum, hoc ius posse consistere in laicos, si hoc à fundatore fuerit statutum: alias non possem videre, quomodo hoc aliter procedere posset. ¶ Nisi dicerem laicum habere hoc ius in istis locis ex praescriptione tanti temporis & c. quae haberet vim titu. capit. j. de praescript. lib. vj. & titulus posset esse iste, quia à fundatore sic fuisset statutum, & sufficeret talis titulus allegari: licet non probaretur stare dicta praescriptione antiquissima: per ea quae late diximus. §. in j. par. j. lib. in x. q. princ. in v. articulo. dum ibi tractauimus materiam praescri. & et diximus. §. in ij. par. huius ij. lib. in x. q. prin. in iij. articulo. dum ibi tractauimus qualiter articuletur & probetur ius patris antiquum. Nec obstant ea, quae diximus. §. in xj. proxime praecedent. articulo. ius instituendi non posse Lambert. de iure patro. z z patet

# Cæsar Lambertinus Episcop.

præscribi per laicum et p̄scriptione tanti t̄pis, cuius int̄ij &c. & ga ibi loquuti fuimus de iure instituendi mere sp̄iali faciendo in locis ecclesiasticis, cuius laici sunt incapaces: hic vero loquimur de iure instituendi in locis secularibus: q̄ potius dici potest dimissio, cuius iuris laici, sunt capaces: & sic non ob. incapacitas quæ ibi obstabat. ¶ Et ex his poterit dici vnum pulchrum, q̄ sic habemus ius patro. strictè & largè: & sic ius p̄tandi, vt dixit Abb. in sua disputa. Augerio. vt nos diximus & retulimus. s̄. in d. j. par. j. lib. in vlti. q. prin. in xiiij. artic. loquendo de iure patro. collegij scholarium, eodem modo possumus dicere habere duplex ius instituendi strictè, cum præstatur in ecclesiasticis, largè, cum præstatur in secularibus. ¶ Secundum, quod colligitur ex dictis Pau. in s̄. allegato consilio est, q̄ si hoc ius spectaret ex dispositione fundatoris in huiusmodi locis relictis per familiares laicos: & illi laici deficerent, puta quia spectaret ad tales talis familia: & illa familia deficeret: vel vnus eligeret alterum: & habens hoc ius moreretur, non facta electione de successore, episcopus supplebit in hoc vltimo casu pro illa vice: & postea electus per eum eligeret sibi successorem: vt sit in beneficijs precedentibus de sacerdote in sacerdotem. de quibus latè diximus. s̄. in j. par. j. lib. in ix. q. princ. in iij. arti. & cessante familia prædicta totū hoc ius deuoluetur ad episcopum: quia negare non potest huiusmodi loca esse pia, in quibus episcopus habet aduertere, vt diximus in locis. s̄. allegatis: cum loquuti fuimus de hospitali etiam non fundato autoritate episcopi per iura allegata per Paul. in d. suo consilio.

¶ Decimus sextus artic. j. q. princ. iij. partis. ij. Libri.

1 ¶ *Instituendi ius an transeat ad religiosos, exemptos, translatio in eos iure patroni, aliquo legitimo titulo.*

2 *Occupatio alicui, prohibita, pro quo iure.*

1 **Dubitatur** Decimo sexto t̄si ius pat. venit aliquo legitimo titulo ad religiosos exemptos: an in eos transeat etiam ius instituendi: & dicendum est q̄ non: nā de eo est tex. expressus in c. cum seculum. hoc tit. vbi expressè habetur: q̄ si ius patro. ecclesiæ deuenit ad religiosos exemptos, p̄ hoc in nullo debet lædi ius episcopale. Et ibi gloss. & docto. oēs declarant sub isto iure episcopali includi ius instituendi, vt nec illud lædatur: ergo episcopus instituet, vt prius: & ita expressè tenet ibi Card. in iij. not. vbi dicit illum tex. emanasse, secundum glo. quo ad hoc, vt episcopus habeat ius instituendi, vt prius: & sic posse instituere clericum sibi præsentatum. xvj. q. vj. capi. j. & cap. statuendum. de priuileg. cum & plantare. s̄. in ecclesijs. ¶ Et ibidem dicit Hosti. propter exordium illius text. cum seculum relinquens: & sic quilibet debeat cauere, ne alienum occupet, vel iuri præiudicet alieno: multo fortius religiosi, qui p̄ Christo seculum reliquerunt, ad quos pertinet, quæ not. in c. j. s̄. de sepul. & c. plerique. de pact. & c. ij. s̄. de no. ope. num. & ideo ante si. ibidem dicit Hosti. in verbo, minuere: quia nec plus iuris habent in hoc casu religiosi, quam haberent hi, à quibus causam habent, quæ dicta Hosti. sequuntur ibi Card. Io. And. & omnes. ¶ Ex quibus ego infero, q̄ si bene ius institui, spectaret ad inferiorem prælatum ex aliquo iure priuato: vt diximus. s̄. in x. præceden. artic. nec illi præiudicabitur: quia si papa iuri tertij præiudicare non intelligitur. licet verba illud sonent, cum præsumatur de contraria mente: vt in c. super eo. de offic. delega. & diximus latè. s̄. in ix. proximi. præceden. artic. & eadem ratio militat in vtroq; ergo & idē ius vulgatis iuribus. & et̄ p̄bat id quod dixit do. Card. in c. de monachis. in vij. q. q̄ si ius pa. deuenit ad exemptos, nil plus iuris habebūt q̄ habebat principalis p̄onus donator, nisi t̄m: q̄ habebūt sex menses ad p̄tandū, per c. vnicum. hoc tit. lib. vj. Et ideo, dicit ipse, habebunt t̄m p̄tare, & nō aliud, ex quibus dictis Hosti. Ioan. an. Abb. in ij. nota. Imol. & aliorū in d. c. de monachis. apparet nō immutari ius instituētis, q̄ etiam expressus dixit Abb. ibidem in ij. col. in versū. primo casu, vbi ponit aliud, q̄ plus iuris habet isti exēpti, ad quos deuenit ius pa. q̄ habebunt custodiā ecclesiæ vacantis: vt in c. bonę de appel. quā non habebat p̄onus laicus donator. de quo vlti mo diximus latè. s̄. in ij. par. huius ij. lib. in j. q. princ. in xxix. artic. & hæc et̄ adde ad ea, quæ diximus. s̄. in d. ij. par. ij. lib. in vj. q. prin. in v. articul. dum ibi posuimus oīa, quæ disponuntur in ep̄o habente instituere, habere et̄ locum in inferioribus platis istud ius instituendi ex aliquo iure sp̄iali habentibus. & q̄ d. diximus tenet Roch. in hoc tracta. in verbo competēs alicui, in vlti. q. & Fely. in c. cū venerabilis. in xj. col. in ij. fallen. de excep.

¶ Decimus septimus artic. j. q. princ. iij. partis. ij. Libri.

1 ¶ *Instituta competet abbati in ecclesijs pleno iure sibi subiectis.*

2 *Ecclesia quando dicatur subiecta alicui pleno iure.*

3 *Instituere qui possint.*

1 **Quid** Autem & hic sit. xvij. artic. t̄ si abbas hēt aliquas ecclesias sibi subiectas pleno iure an ei cōpetat ius instituendi in illis: & concludendum est q̄ sic: vt probatur in c. in Lateranensi. & ibi oēs de prebē. vbi est casus expressus et̄ de eo q̄ diximus. s̄. in proximi. præceden. artic. ex quo à p̄rio sensu sumit, prout ibi colligunt oēs: & signāter. Abb. in iij. no. q̄ in ecclesijs pertinentib⁹ ad religiosos pleno iure, nō sit p̄tatio rectoris ep̄o sed ipsi instituit, & destituunt. ¶ Quod intelligit ibi Abb. q̄n popul⁹ et̄ est exēptus a s̄ rōne curę, dēt recurri ad ep̄m. de qua in c. vnico. de capel. mona. lib. vj. t̄ q̄ dicantur ecclesie subiecte alicui pleno iure, dicit esse recurrendum ad c. q̄n. de priuile. nā pleno iure dicuntur, q̄ ep̄ nullū ius ep̄scopale sibi exercet: sed tota iurisdicō pertinet ad abbatē seu ad alium prælatū. & p̄ hoc faciunt quæ dicit Fely. in d. cū venerabilis. in xj. col. in iij. fallen. & in xij. col. in versū. q̄ sidera sc̄o. de excep. & p̄dictis adde quæ diximus. s̄. in ij. par. huius ij. lib. in iij. q. prin. in x. artic. vbi tractauimus corā quo debeat fieri p̄tatio in ecclesia spectāte ad religiosos pleno iure: reliqua supple. in d. c. in latera. & in iurib⁹ ibi allega. vbi tractat̄ doc. de examinatione faciēda per ep̄m de p̄tato per dictos religiosos ad curā aiarum. ¶ Et per hæc sumus expediti de illa parte huius q. quæ est, qui p̄t instituere. de quibus poteris et̄ videre Gof. & Hosti. in summa in titu. de insti. in versū. q̄s possit instituere. & in tit. de offi. ordi. q̄d prinet. versū. sunt aut̄ quædā. & plenè p̄ Dy. Io. an. I merc. & Pet. de anch. in reg. j. de reg. iur. lib. vj. loquētes de offi. instit. & sic de instit. gr̄ali.

¶ Decimus octauus artic. j. q. princ. iij. partis. ij. Libri.

1 ¶ *Institutio cadit in locis, in quibus presentatio.*

2 *Episcopus habet fundatam intentionem de iure communi in hospitalibus & xenodochijs quo ad ius instituendi.*

**Quia** Vidimus quid sit institutio, & qui possint instituere restat videre de tertia parte huius nostre. j. q. princ. s̄. in quibus ecclesijs & beneficijs ista instō fiat: & hic sit. xvij. & vlti. articul. ¶ Et dic breuiter, ex quo nos loquimur de sp̄ali institutione, quæ fit in p̄tatis per patronos: vt diximus. s̄. in j. artic. præceden. t̄ hanc institutionē cadere & fieri de bere in omni ecclesia capella altari beneficio, et̄ in abstractu, prebenda, hospitali, & alijs pijs locis, in quibus cadit presentatio patroni, siue laici, siue ecclesiastici. de quibus diximus. s̄. in j. par. j. lib. in xj. & vlti. q. prin. vbi tractauimus in quibus locis cadit ius pat. strictè & largè, in collegijs secularibus, pijs tamē: vt ibidem in xiiij. artic. Sed magis in specie de prædictis diximus. s̄. in j. par. huius ij. libri. in v. q. princ. per totum: dum ibi tractauimus, in quibus ecclesijs & beneficijs presentatio patroni cadat. ¶ Imo in istis etiam hospitalibus & xenodochijs quo ad ius instituendi, episcopus habet fundatam intentionem de iure communi: vt diximus post Roch. s̄. in iij. præceden. articul. in versū. & dicit fore notandum.

**Ex dictis** Supra in præfenti. j. q. princ. & eius. xvij. artic. collige conclusionem, institutionem esse translationem in iuris non liberam à superiore factam: & de iure communi ipsam spectare episcopo: & debere fieri in omnibus ecclesijs beneficijs, & locis, in quibus presentatio patronorum cadit. Ita conclusimus. s̄. in j. iij. & vlti. articul. ¶ Declara hanc conclusionem, vt illa p̄cedat, & intelligatur loqui de institutione speciali, quæ fit ad presentationem patronorum, non autem de institutione canonica generali comprehendente omnem canonicum modum prouisionis: vt diximus. s̄. in j. artic. ¶ Ampli primo. d. conclusio. sic declarata, q̄ propriè presentatus à patrono, dicitur institui, non autem confirmari, non eligi, nec beneficium sibi cōferri, cum ista propriè differant: vt diximus. s̄. in ij. articul. ¶ Ampli secundo. d. conclusio. sic declarata, intantum esse veram, q̄ maius ius transfert institutio, quam confirmatio: Imo transfert totum ius vt collatio, excepto eo, quia nō est libera, vt collatio: vt diximus. s̄. in d. ij. artic. ¶ Ampli tertio. d. conclusio. ius instituendi de iure communi intantum spectare episcopo, q̄ de generali consuetudine hodie non requiritur consensus capituli: vt diximus. s̄. in iij. articul. ¶ Ampli quarto. d. conclusio. ius instituendi intantum spectare ad episcopum, q̄ etiam transit in eius vicarium generalem sine speciali mandato: vt diximus. s̄. in v. articul. ¶ Ampli quinto. d. conclusio. ius instituendi, intantum spectare episcopo, q̄ poterit illud demandare alicui specialiter etiam ecclesia non vacante: vt diximus. s̄. in vj. articul. ¶ Declara has duas ampliatio. eas specialiter procedere in institutione: quia in libera collatione secus, nam illa non transit sine specialiter committi, nisi sit etiam vicarius generalis, ecclesia adhuc



non vacante: vt diximus in dictis. v. & vi. articu. vbi posuimus rationes diuersitatis. ¶ **A**mplia sexto. d. conclusio. institutionem spectare ad episcopum, intantum procedere, qd si ecclesia consistat in confinis duarum dicec. adhuc ad episcopos spectabit institutio: vt diximus remissiuè. s. in viij. articulo. ¶ **A**mplia septimo. d. conclusio. ius instituendi spectare ad episcopum, intantum procedere, qd si papa committit alicui, vt ad institutionem eius, quem nouerit esse patronum, ordinem ecclesiam, non tamè per hoc ille talis poterit instituere, sed episcopus instituet, quia iuri tertij non præiudicat papa: vt diximus. s. in ix. articu. ¶ **R**estringe hanc ampliatio. procedere, nisi habens instituere, de iure cõsentiret expressè vel tacite: quia valeret institutio talis delegati: vt diximus in d. ix. articu. in versu. verum dicunt ibi doc. & in versu. aduertè etiam: nam ex fine. & in versu. aduertè etiam, qd datur tertius effectus. ¶ **D**eclara etiam quid operabuntur illa verba, ordines ecclesiam, pluribus modis: vt in d. ix. art. diximus. ¶ **A**mplia octauo. d. conclusio. intantum procedere, qd quauis ius pat. veniat ad religiosos exemptos aliquo legitimo tit. non per hoc transibit ad eos ius instituendi: sed tantum ius presentandi, custodia ecclesiar. & semestri tempus ad presentandum: institutio autem adhuc spectabit ad episcopum, vt diximus. s. in xvj. artic. ¶ **L**imita modo primo. d. conclusio. ius instituendi spectare ad episcopum, procedere sede episcopali plena: sed illa vacante ius instituendi transibit ad episcopum: licet non transeat ad illud ius conferendi: nec ius presentandi quod episcopus habebat: vt diximus. s. in vij. articu. vbi posuimus rationes diuersitatis. ¶ **L**imita secundo. d. conclusio. procedere, & ius instituendi ad episcopum spectare, de iure communi: nam de iure speciali, puta priuilegio, prescriptione, statuto, vel conditione apposita per fundatorem in limine foundationis, poterit institutio spectare etiam inferiori prælato seu simplici clerico: vt diximus. s. in x. art. ¶ **E**x-tende hanc limita. procedere, etiam si sumus in institutione autorizabili per quam transfertur cura animarum: quia etiam illa potest prescribi per inferiorem prælatum seu clericum: vt diximus in d. x. articu. ¶ **E**x-tende secundo. d. limita. etiam si effemus in casu in quo papa committeret alicui, vt ad presentationem eius quem nouerit patronum, ordinem ecclesiam: quia ex tali de legatione non poterit illa instituere: sed is qui habet ius instituendi, quauis esset inferior episcopo: vt diximus. s. in ix. artic. ¶ **E**x-tende tertio. d. limita. procedere, etiam si in eo casu effemus, qd ius pat. deueniret ad religiosos exemptos, qui ipsi non instituunt, sed solum presentant, sed institutio erit episcopi, & etiam alterius inferioris hoc ius habentis: vt diximus. s. in xvj. art. ¶ **E**x-tende quarto. d. limita. intantum procedere, qd non solum ius instituendi poterit competere prælato seu simplici clerico: sed et laico, ex priuilegio tamen Papæ: vt diximus. s. in xj. art. ¶ **R**estringe præceden. extensio. vt laico possit competere ius instituendi ex priuilegio Papæ: vt dictum est: non autem poterit sibi competere, etiam ex antiquissima consuetudine, seu prescriptione tanti temporis, cuius initij & c. nisi per papam fuerit approbata: vt diximus. s. in xxij. artic. ¶ **R**estringe modo istam secundam limi. qd quauis inferior prælatus seu clericus possit ex iure particulari habere ius instituendi: non tamen per hoc consequetur ius desituendi: vt diximus in d. x. articu. in versu. nona & aliud. ¶ **R**estringe secundo. d. limita. cum sua vltima extensio. qd quauis laicus possit ex priuilegio habere ius instituendi: non tamè per hoc dicetur consequi ius desituendi: vt diximus in xiiij. art. ¶ **R**estringe hanc restrict. qd quauis laicus ex priuilegio papæ ius instituendi non consequatur ius desituendi tamen poterit fundator in limine foundationis de consensu episcopi sibi reseruare, vt possit mutare capellanum institutum: vt remissiuè diximus in d. xiiij. artic. ¶ **L**imita tertio. d. conclusio. ad episcopum de iure communi spectare ius instituendi, nisi effemus in ecclesijs subiectis abbatu pleno iure: quia in illis abbas instituet, & non episcopus: vt diximus. s. in xvij. articu. ¶ **R**estringe hanc limi. procedere, si etiam populus est exemptus: quia tunc instituet, alias saltem presbyter erit presentandus episcopo, vt ecclesie pleno iure spectant ad religiosos exemptos pro institutione autorizabili curæ animarum, qui ab episcopo examinabuntur: vt diximus in d. xvij. art. ¶ **L**imita dictum. d. conclusio. pcedere, nisi effemus in hospitali, collegio scholarium, oratorio priuato, & similibus locis non ecclesiasticis: quia in illis poterit laicus ex dispositione fundatoris, vel ex prescriptione habere ius instituendi: & dicetur largo modo institutio: vt diximus. s. in xv. artic. ¶ **R**estringe hanc limi. vt laicus possit habere institutionem, largè tamen in defectu habentis hoc ius laici succedet episcopus, & non alius: vt diximus in d. xv. articu. ¶ **L**imita quinto. d. conclusio. institutionem spectare ad episcopum: nisi sit patronus ecclesiasticus, qui si retinuit dominium, & custodiam rerum donatarum ecclesie de consensu episcopi: quia tunc poterit in illa ecclesia ad

tempus ponere & deponere presbyterum absque episcopo. & eius institutione: vt diximus. s. in xiiij. articu. ¶ **R**eliquas limitationes ad illam conclusionem ius instituendi in genere cū suis duabus ampliatio. quas. s. tetigimus in iij. artic. cum suis notandis, & alijs pro ornatu. c. omnes basilice. xvj. q. vij. vide per Fely. in c. cum venerabilis. in fi. x. col. cum tribus seq. de excep. Et per ista sit expedita hæc. j. q. princ. huius iij. par. præsentis. ij. arti. cum suis oportunitatis articu.

## ¶ Secunda quæstio princ. iij. partis. ij. Libri.

- 1 **I**nstitutio an possit fieri ante presentationem.
- 2 **I**nstitutio sine edicto, nulla est ipso iure.
- 3 **A**ctus nullus reuocatur per superuenientem validitatem.



**X**pediti De diffinitione institutionis, & de illis, qui eam tribuere debent, ac de ecclesijs & beneficijs, in quib. ipsa institutio cadit. Merito modo principaliter querendum est, quado, vbi, & qualiter hæc institutio fiat. Et ex ista. ij. q. princ. oriuntur in fractione artic. ¶ **E**t primus articu. se offert, an institutio fieri possit antequam presentatio fiat: & dicendum est fortè sic, secundum Bal. in l. ex placito. C. de rerum permu. & in l. siue in initio. C. de codicil. vbi dicit confirmationem posse procedere confirmabili: sed aptius sequitur, quam præcedat ex quo Bal. infert ibi episcopum posse confirmare electionem seu presentationem faciendam per patronos ecclesiar. sequitur Firma. prædicta in trac. de episcopo. in j. par. j. partis. ij. princ. in v. q. ¶ **E**t licet hoc Bal. dicit per illum tex. l. siue in initio. qui est magnus doctor: tamè nescio videre quomodo possit procedere: nos. n. habemus in institutione sine edicto esse nullam ipso iure. vt diximus. s. in ij. par. huius ij. lib. in vj. q. princ. in xij. arti. & etiam esse nullam sine discussione negotij presentationis, vt ibidem diximus & presentatio debet præcedere ista duo. s. appositionem edicti: & discussionem negotij presentationis: vt habetur in ca. fin. de electio. lib. vj. Et ista duo debent præcedere institutionem: quomodo ergo institutio poterit præcedere presentationem? nisi diceremus in illo nunc accipere vires, presentatione postea sequuta, illa discussa, & edicto apposito: vt diximus in d. ij. par. huius ij. lib. in d. vj. q. princ. in xij. artic. & seq. & in ij. artic. & in xxv. ¶ **V**bi recõvalidat actus nullus per superuenientem validitatem. & facit pro hoc, qd no. in c. cura. cū sua materia hoc tit. & nos diximus plene. s. in ij. par. j. lib. ij. q. princ. in xvj. artic. vbi tractauimus, an translatio iuris pat. facta sine consensu epi, cõvalidetur per superuenientem consensum: & pro hoc et facit, qd no. in c. decernimus. xvj. q. vij. qd licet nõ teneat insto facta spreto patrono: tñ patrono consentiente vel infra tps datum ad pñrandum non pñtante, recõvalidat institutio prout ex nunc non prout ex tunc: vt in dictis articu. prædictis. vj. q. princ. diximus: & de hoc vltimo dicemus. j. in seq. articu. præsentis. q. princ. Sed certè difficile est concludere cum Bal. magna tamen est eius autoritas.

## ¶ Secundus articu. ij. q. princ. iij. partis. ij. Libri.

- 1 **I**nstitutio facta sine presentatione patroni, illo spreto, an teneat, vel sit irritanda, vel sit irrita ipso iure, declaratur, nu. 6.
- 2 **I**nstitutus ab habente ius instituendi, spreto patrono est remouendus.
- 3 **I**nstitutio facta ab ipso episcopo, spreto patrono, an valeat.
- 4 **E**cclēsijs habentes sine institutione, dicuntur occupatores.
- 5 **I**n intellectus ad c. illud, extra de iure patro. & m. 8.
- 7 **I**nstitutio non est ipso iure nulla, instituta ab episcopo presentato per aliquem non patronum.
- 9 **I**n intellectus ad c. decernimus. xvi. q. vij.
- 10 **B**eneficij collatio facta ab episcopo ipsimet patrono postmodum consentienti, valet.
- 11 **I**nstitutio facta ab episcopo, alteri quam patrono, & presente & non contradicente, an valeat, & nu. 26.
- 12 **T**acens in actu concupiscibili, pro consentiente habetur, & nu. 16.
- 13 **T**acens consentire videtur, quando talis est actus, qui eo prohibente fieri non potest.
- 14 **T**acens an videatur consentire ratione reuerentie.
- 15 **C**onsensus adhibitus per filium existentem in patria potestate, in patris presentia, non valet.
- 17 **T**acens habetur pro consentiente actu factu in ipsius præiudicium quem prohibere potuisset.
- 18 **C**ollatio facta de meo beneficio, me presente & tacente, an valeat.
- 19 **C**ontractu celebrato inter aliquos me presente sciente super re certa, super qua intendo ius habere, & patior me pro teste in instrumento inscribi, non reclamando, videor iuri meo præiudicare.

# Cæsar Lambertinus Episcopus.

- 20 Pignus constitutum non potest in re aliena.
- 21 Ius si quis pretendat in vnave, & litigatur super illa inter partes, & ipse fuerit alteri partium, an sibi præiudicet.
- 22 Serui ordinatio facta domino presente, & tacente tenet.
- 24 Beneficij collatio facta à prelato, presente & tacente capitulo, valet.
- 25 Taciturnitas habetur pro consensu fauore cultus diuini.
- 27 Episcopus si non vocauit ipsos patronos ad presentandum, tunc si præcessit alterius patroni presentatio, bene requireretur vocatio generalis vel specialis.
- 28 Episcopus an teneatur vocare patronos ad presentandum. Et vt collatio valeat, quid requiratur. nu. 29.
- 30 Proestatio, est mentis expressio.
- 31 Beneficij collatio facta ab ipso episcopo iure deuoluto patrono absente, non valet.
- 32 Collatio facta ab episcopo simpliciter, patrono absente, non valet.
- 33 Beneficij collatio facta irrequisito consilio, non valebat ipso iure, si debebat consilium requiri.
- 34 Factum à non habente auctoritatem, est ipso iure nullum.
- 35 Beneficij collatio facta ab episcopo, patrono postmodum intra tempus indulgentium à iure, consentiente, an valeat.
- 36 Consensus requisitus, potest intervenire, & etiam post.
- 37 Beneficij collatio facta ab episcopo, patrono non consentiente, nec contradicte intra tempus datum ad presentandum, valet. Et quid, quando per negligentiam patroni, ius suum transfatum est ad alium inferiorem episcopum. Et nu. 39.
- 38 Intellectus ad regulam, Non firmare, de regul. iur. lib. vi.
- 40 Beneficij iuris patronatus permutatio facta à beneficiariis episcopo eis autori, tunc, patrono non vocato, nec consentiente, est ipso iure nulla, sed reconualescit superueniente tacito vel expresso consensu patroni.
- 41 Insuper facta per episcopum spreto patrono, tenet, quando patronus non potest presentare quem vellet, etiam si vocaretur.
- 42 Collatio facta de beneficio patroni clerici, à legato de latere, patrono spreto, tenet: Et etiam facta à Papa etiam beneficij patroni laici.
- 43 Intellectus ad c. cum Bertoldus, extra de re iudic. & nu. 44.
- 45 Limitationes ad c. decernimus, xvi. q. vii. & nu. 46.

**Sequitur** Scds artic. qui est, ex quo institutio debet fieri post pntationem, vt proxime dictum est an institutio facta sine pntatione patroni, illo spreto, teneat vel sit irritanda: an vero sit irrita ipso iure. ¶ Et in hac materia habemus principalem text. qui est. c. decernimus xvj. q. vii. qui ad literam dicit, decernimus, vt quamdiu fundatores ecclesiarum in hac vita superstites fuerint, pro eisdem locis curam habeant sollicitam: itaque rectores idoneos in eisdem basilicis: idem ipsi episcopi offerant ordinandos: & si spreto eisdem fundatoribus, rectores ibidem præsumperint ordinare episcopus, & ordinatio nem suam irritam nouerit, & ad verecundiam sui alios in eorū loco, quos ipsi fundatores cōdignos elegerint ordinari. ¶ Do. Goffre. vero in summa huius titu. §. quid competat. vers. item ad ecclesiam dicit nullum instituendum esse, nisi pntetur à patronis abs remouendus est. alleg. c. illud. & c. ex insinuatione, hoc tit. & d. c. decernimus. ¶ Et mouentur isti summis per. d. c. illud in fi. hoc tit. dum dicit, si vero ius pa. vacante ecclesia religiofo loco contulerit: & aliquis sine pntatione fratrum eiusdē loci fuerit in ipsa ecclesia institutus, eius fm rigorem iuris est institutio irritanda. ¶ Et ex prædictis habemus institutum per epm vel habentē ius instituēdi spreto pntone & sic sine eius pntatione esse amouendū: & sic institutionem non tenere, & volunt hoc p illa iura isti summis Arch. & alij in dicto. c. decernimus. Hosti. & alij: & præsertim Abb. in iij. no. in d. c. illud. Hosti. & alij & præsertim Abb. in c. ex insinuatione. in ij. no. hoc tit. & omnes alij doc. §. allegandi. ¶ Sed difficultas remanet, an institutio sit ipso iure irrita vel irritanda: & pro opinione, qd sit irrita ipso iure, tenentes illam opinionem adducunt tex. in d. c. decernimus. ibi, & ordinatioe suam irritam nouerit: & sic de pnti, quod importat ipso iure. ¶ Alia est opinio, qd sit irritanda, & tenentes illam, mouentur per tex. in d. c. illud. ibi fm rigorem iuris est institutio irritanda. ¶ Et vt §. retulimus do. Goffr. de trano concitius meus, videtur tenere primā opinionē: licet vtrq; referat, cum illam ponat in fi. & ad. c. illud. videtur respondere, vt exponatur irritanda idest, irrita declaranda: & qd talis institutio seu collatio facta spreto pntone, sit ipso iure nulla, tenuit Rot. eccvij. pmutatio facta in vers. respōdet ad oia: in tit. de rerum permuta. in nouis per text. in d. c. decernimus. quem dicit esse clauem in

hac materia: & expressius & latissimè Rota. ccccxxvij. infra tē. p. hoc tit. in antiquis, quæ pulchrè loquitur: hanc etiā partē tenuit Io. an. in c. ij. de offi. ordi. lib. vi. quem sequitur Abb. in d. ca. illud. in iij. no. & dicit istā institutionē esse nullam ipso iure: siue pntone sint ecclesiastici siue pntone laici: & esse hoc de rigore iuris: qd de æquitate non esset retrahenda cum ius pat. pendeat ex grā. c. iij. hoc tit. Et hic rigor præfertur æquitate pntone inflatæ quæ grā est effecta ius fm Cardi. ibi in viij. opp. per. d. c. decernimus. per quem tex. d. f. irrita ipso iure: & verbum, irritanda positum in fi. d. c. illud. dicit esse exponendum: idest, irrita nūtianda, vel est irritanda, quo ad factū, sicut de facto processit: & hoc etiā sensit Abb. in rub. huius titu. cum allegauit, d. c. decernimus. & etiam sensit Abb. in c. querimoniam. super glo. j. & in c. ex insinuatione. in ij. no. vbi dicit: tales habentē ecclesias ab episcopo sine institutione, dici occupatores illius. & clarius hoc tenet Abb. in c. cum bertoldus. per illum tex. in iij. col. in vers. qnq; pntatio vers. sequenti. ex hoc notabiliter colligitur. allegat pro ista opinio. Fedc. hoc tenentem in trac. permutationis. ¶ Hanc eādem sententiam tenuit Abb. in sua disputatione incip. Augerio. in xj. col. in scdo dubio. vbi disputat hunc articu. ad partes arguendo pro parte affirmatiua & negatiua: & demum dat conclusiones: & cōcludit institutionē spreto patrono per episcopū factā, esse nullam de cuius conculusione. j. dicimus: & hāc opi. tenuit etiam Io. and. in c. licet. de offi. vica. lib. vj. & Fedc. in d. trac. de permuta. benefi. q. cxxx. & Egidius, de bella mera, declifi. Rotē. clxij. collatio facta. & Imo. in d. c. cū bertoldus. & Roma. consil. cccxj. in casu præposito in j. col. & Cardi. in clement. j. in j. respon. in medio. ix. col. de supplen. negli. præla. & idem Cardi. in c. ex frequentibus. de instit. & in c. cum dilectus. de nota. de consue. idem voluit Bal. in consil. suo. xvij. factum sic proponit. in ij. dubio. in v. vol. & ita et tenuit Roch. in hoc. trac. in verbo, honorificum. in j. q. & alij qd plures opinionē tenent infra allegandi. ¶ Contrariam vero partem. f. institutionem factam per eundem habentem pntatem instituendū, nō esse irritam: & sic nullam ipso iure, sed irritandā, per text. in d. c. illud. in fi. & ita tenet Hosti. in summa huius titu. in §. quid competat. in vers. ad ecclesias. & summa directorij iuris hoc tit. §. xxvij. & Card. in c. ex frequentibus. de instit. & in c. illud. in prin. hoc titu. quem sequitur Gaye. in repe. c. fi. de elec. lib. vj. in xx. col. versic. an pot aliquis. vbi dicit hanc institutionem esse irritandam per suam instantem ipso pntone, non aut ipso iure. alleg. Cardi. in d. c. illud. in prin. & Rotā in nouis. ccccxxj. supposito in facto. & hoc idē voluit ipse Gaye. ibidē in lv. col. dum dicit, qd si eps requirat oēs pntatos à pntone laico, & per se instituat, cassatur instit. Imo. & doc. in c. pastoralis. & ibi Cardi. in ij. q. hoc tit. ¶ Reperi postmodum do. Philip. de sarrace. in d. c. illud. in vltim. nota. tractantem hūc articu. magis latē, qd alius quem viderim. Et primo videatur tenere primā opinionē, sed loco §. relatum. f. institutionem factā spreto pntone non esse iure nullā sed annullandam, per. d. c. illud in fi. postea refert omnia dicta do. Abo. in d. dispu. Augerio. in ij. dubio ad literā: & successiuē refert oia dicta Rotæ. ccccxxvij. infra tē. hoc tit. in antiquis: & demum pcedit per conclusiones pro dilucidanda materia: vt ego proxime procedā. nā dicta Abb. & Rot. poteris videre penes eos. ¶ Sed anteqd ad ipsas conclusiones deueniam, videamus quæ dictarū duarū opinionū sit verior: & vt viditis duo principales tex. sunt. d. c. decernimus. qd vult institutionem esse nullā ipso iure: & d. c. illud. qd vult institutionem esse irritandā: & tenentes hanc scdam opi. non bene rident ad. d. c. decernimus: & tenentes primā opinionem non bene rident ad. d. c. illud. sed impropriat eius verba: vt fecit ibi Abb. & alij. quos §. retulimus. ¶ Ego vero teneo primā opi. & formiter rideo ad d. c. illud. nullo modo impropriatō eius verba: sed dando sibi intellectū, qui quadrat eius verbis. ille enim text. hēt hunc casū. nam qdam laicus patronus epō in consilio ecclesiam nō vacatē pcessit religiofo domui: & postea cū ea vacauit, non obstante prima pcessione pntauit ad illā clericū, qui fuit per diocesaniū institutus illi religiofo virtute primæ pcessione querēbat annullare institutionem: & iurissator ibi decidit illos religiofos hoc agere non posse, ex quo prædicta pcessio non tenuit ex defectu pntatiōis epī: qd laic⁹ intēdebat donare ecclesiam quæ ē loco religiofo donari nō poterat sine cōsensu epī: in tra. c. quod aut. §. de cetero hoc tit. ius pa. remansit penes laicum, qd poterat loco religiofo dari sine cōsensu epī: sed nō fuit datū: & ideo tenuit pntatio facta per ipsum laicum: & hec erat pultatio & decisio illius text. ca. qd acciderat in facto: nō prosequitur iurissator aliud dubium: & est tale, quid si ius pa. ecclesia vacante donatur loco religiofo p laicū, quo casu nō requiritur epī pntatiō: & sensus vt proxime diximus, si ipse donans pntauit, & institū fuit sequuta sine pntatiōe fratru ipsius loci religiofo, an tenebit vt in pcedē. casu: & ille tex. dicit qd nō. Et ratio diuer sitis est: qd in primo casu laicus donans re-

manferat p̄onus, ex quo donatio ecclesie facta per eū incōsul-  
to ep̄o fuit nullā ius pa. vero nō donauerat: in sc̄do casu aut̄ do-  
natio iur. pa. tenuit: & ideo eius p̄ntatio nō tenuit: q̄a defuit esse  
p̄onus: sed q̄a institutio fuerat facta per ep̄m de p̄ntato per illū  
quem sc̄iebat p̄ntū: nam de donatione facta iuris pa. loco reli-  
giofo, ep̄s poterat esse ignorans: q̄a eius cōsensu non fuerat ne-  
cessarius: ergo institutōes non d̄s spreuisse p̄ntū: & sic nō sumus  
in terminis c. decernimus. & sic putabat se canonicē instituisse,  
ad instantiā ergo frat̄rū loci religiosi donatarij sine quorū p̄-  
ntatione fuit facta institutio, nō dicit illa nulla ipso iure sed irri-  
tanda: q̄a hic nō fuerat sp̄retus contēptus p̄onus: & cognoscē-  
dum est an p̄ntēsa donatio sit vera: & illa reperta vera irritabit  
instō: & ista irritatio fit de rigore iuris: quia de æquitate irritan-  
da non esset, ex quo p̄sentatio erat facta per illum, qui erat in  
quasi pos. s. primū patronum: & ideo merito successerit insti-  
tutio: iuxta c. consultationibus. hoc tit. rāmen constituto postmo-  
dum de ipsius p̄sentantis malafide, ex quo donauerat ius pat.  
reuocabitur institutio facta ad ipsius instantiam: vt etiam no. in  
d. capi. consultationibus. ¶ Et si diceret, quomodo probatur in  
fi. illius tex. illam institutionem factam sine p̄sentatione fra-  
trum loci donatarij, fuisse factam p̄sentante donatore, dico  
apertē hoc apparere ex illo tex. quia secundus casus venit aduer-  
sariū ad primū, vt patet ibi si vero: & in primo casu donator  
ecclesie p̄sentauit & tenuit p̄sentatio & institutio: quia do-  
natio ecclesie non tenuerat, & ius pat. non donauerat, venit ad-  
uersariū secundus casus. si vero donasset ius patrona. ecclesia  
vacante, & ipse donator p̄sentasset, & sequuta fuisset insti-  
tutio sine p̄sentatione donatarij, esset irritanda & c. si enim aliter  
esset qui p̄sentasset, quam donatarius, secundus non venisset  
aduersariū ad primū, nec ibi ad propositum esset positus: &  
nota hunc intellectū ad fi. d. c. illud. q̄a est verissimus & singula-  
ris: & a nemine quē viderim cōsiderat. ex quo percipit, q̄ quo-  
tenscunq; ordinarius institueret p̄ntatum per aliquē non pa-  
tronum, nō dicitur institutio ipso iure nulla: q̄a nō dicitur spre-  
uisse p̄ntum. ¶ Sed cōtra hunc intellectū fortiter opponitur  
de tex. iuncta doctrina Abb. ibi in iij. col. in vers. q̄nq; p̄ntatio.  
in c. cum Bertoldus. de re iud. vbi habetur, q̄ si p̄ntatio est facta  
de vno per eum, qui non est p̄onus, nec in possessione p̄ona-  
tus & p̄ntatus instituitur ab ep̄o putante illam esse p̄ntum, po-  
terit alter p̄ntari per p̄ntum existentē in quasi pos. p̄ntandi, va-  
lebit vltima p̄ntatio, ē prima facta nō cassata: nec al̄s irrita-  
ntiata: & p̄sentato acquiritur ius, ac si nulla alia p̄sentatio  
p̄cessisset, & posset agere contra institutum sine p̄sentatione  
veri patroni, vt amoueat, & vltima p̄sentatio admittatur,  
vt instituat: hic est tex. no. in d. c. cum Bertoldus. ¶ Ex quo di-  
cto moraliter colligit ibi Abb. ante fi. iij. colum. q̄ institutio fa-  
cta per episcopum sine p̄sentatione veri patroni, est ipso iure  
nulla patrono saltem illam institutionem impugnante: & dicit  
hoc procedere, etiam si episcopus non agebat in institutione  
contemnere verum patronum, cum in d. capit. cum Bertoldus.  
credebat alium esse patronum successorem fortius ergo debet  
esse nulla, cum sine aliqua p̄sentatione aliquis instituitur, vt  
in d. c. decernimus. & ideo vult ibi Abb. verbum irritanda pos-  
tum. in d. c. illud. stare propriē: sed est corrupta eius lectura: q̄a  
debet dicere non stare, p̄prie: quia alias contradiceret p̄ximē, p̄  
eum dictis. ¶ Certē hoc est fortē p̄ntum ad solutionem per me  
p̄ximē datam: & ad intellectum proximē per me datum ad fi. d.  
c. illud. sed re vera adhuc solutio & intellectus per me datus mi-  
litan. ¶ Et primo est aduertendum, id quod colligit Abb. ex illo  
membro, quod probatur in d. c. cum Bertoldus. non posse colli-  
gi primo: nam in casu. c. cum Bertoldus. secundo loco p̄sentati-  
us impugnat primam institutionem, & non ipse patronus: vt  
Abb. colligit. ¶ Secūdo Abb. p̄supponit ep̄m credidisse primū  
p̄sentantem fuisse patronum: & in quasi pos. p̄sentandi. &  
in c. cū Bertoldus. ep̄s putabat solum illū esse patronum, & non  
quasi possidere: & hæc sunt diuersa, per ea, quæ proximē dicam.  
¶ Tertio Abb. colligit institutionem primā esse nullam: & hoc  
nō p̄supponitur in d. cū Bertoldus. sed t̄n p̄sumitur valida  
secunda p̄sentatio: & vt iste secundo loco p̄sentatus possit  
agere cōtra institutum sine p̄sentatione veri patroni, vt amo-  
ueatur, & sua p̄ntatio admittatur, vt instituat. vnde non pote-  
rit eius p̄ntatio admitti, nec institutio sibi concedi, nisi remotio-  
prius instituto, cōtra quem ipse agit: & sic venit irritanda instō:  
& non est irrita ipso iure, posset admitti p̄sentatio: & cōcedi  
institutio: Et antequam primo institutus amoueretur: quia po-  
stēa nō reperiretur nisi amotio facti. Cum ergo secundo p̄nta-  
tus, agat cōtra institutum, vt amoueat, & sua p̄sentatio ad-  
mittatur, vt instituat, sequit̄ institutionem tenuisse: & non fuisse nullā  
ipso iure, ex quo impediēbar admissionem secundi p̄sentati:  
& eius institutionem. ¶ Nec considerabitur nulla institutio, ex

quo non impeditur secunda p̄sentatio: quia satis illam impe-  
dit: cum impedit eius admissionem & institutionem: quia p̄sen-  
tatio nō admissa non dicitur perfecta: vt latē diximus. s. in ij. par.  
huius ij. lib. in vj. q. prin. in j. artic. & in vij. q. prin. in iij. v. vj. & vij.  
artic. Et sic certē theoricā, quæ probatur ex d. capi. cum Bertol-  
dus. quam ponit Abb. ibi iij. colum. in versicul. quandoque p̄sen-  
tatio non probat, id quod ex ea colligit Abb. sed potius probat  
intellectum per me datum ad d. capi. illud in fi. ¶ Et tanto magis  
quia in d. capi. illud. in fi. donator, qui p̄sentatur putabatur  
ab episcopo patronus & possessor. Et ideo merito sequuta fue-  
rat institutio, quæ tamen veniebat reuocanda, vt s̄ dictum est:  
& ista credulitas episcopi erat fundata maxima ratione: non au-  
tem sic in illa theoricā: quia: ibi episcopus credebat aliquem pa-  
tronum qui nunquam fuerat patronus: nec erat in quasi pos.  
p̄sentandi, vt ex theoricā apparet, vbi solum dicitur, putabat  
illum patronum: licet Abb. in no. q̄ ex inde colligit dicit episcopo-  
pum putasse illum patronum & possessorem vt proximē retuli-  
mus. ¶ Dic ergo intellectum datum ad c. illud. esse istū, quod  
quando aliquis qui fuerat patronus & existebat in quasi pos.  
p̄sentandi quem ita adhuc esse episcopus putabat, p̄sentauit  
aliquem: & sequuta fuit institutio, erit irritanda, & non irri-  
ta ipso iure ipsa institutio, instante nouo patrono, qui non p̄-  
ntauerat. ¶ C. vero decernimus. loquitur, quando episcopus in-  
stituit aliquē in beneficio patronato sp̄reto patrono: & ad nul-  
lius alterius p̄sentationem quem putasset ex rationabili cau-  
sa, hoc credens esse patronum & in quasi pos. p̄sentandi: nā  
tunc ipso iure erit nulla institutio: & versus patronus poterit p̄-  
sentare, p̄sentatio debet admitti, & institutio sequi per ipsum  
met episcopum in sui verecundiam & primo institutus amoue-  
tur de facto tanquam occupator indebitus: vt in ca. ex insinua-  
tionē. hoc tit. positus ab illo, qui non erat patronus, nec in quasi  
pos. p̄sentandi: vt ibi est tex. & isto casu procedat. d. c. decerni-  
mus. & conclusio. s. formata. ¶ Theoricā vero, quæ probatur in  
d. capi. cum Bertoldus. posita per Abb. ibi in iij. colum. in versic.  
quandoque p̄sentatio. cū nota. quod ex illa colligit ibi Abb.  
l. quando episcopus ibi instituit aliquem ad p̄sentationem il-  
lius, quem putabat patronum, consideretur nulla institutio ad  
effectum: vt fieri possit per verum patronum noua p̄sentatio,  
& agi possit per p̄sentatum, vt amoueat: & sua p̄sentatio  
admittatur, vt instituat, non autem considerabitur nulla,  
vt ipso facto fieri possit secunda institutio. ¶ Et per hunc meū  
intellectum verbum, irritanda, appositum. in d. capi. illud. stat p̄-  
prie & non impropriatur, nec contrariatur. d. ca. decernimus. &  
sic non procedit quod dixit domin. Felyn. in d. capi. cum Bertol-  
dus. in ij. columna in versiculo, & hanc regulam. nam cum di-  
xisset institutionem factam sp̄reto patrono, esse ipso iure nul-  
lam, dicit se fateri, q̄ qui pertinaciter inhæret dictis verbis, est  
instituto irritanda: non cogetur cedere autoritatibus docto-  
rum, a quibus tamen non est in practica discedendum, vt ibi p̄-  
eum: nam dico talem pertinaciam esse vitiosam, cum ille tex. c.  
illud. non loquatur in terminis ca. decernimus. & sic non ob-  
vt proximē diximus: & sic modo habetis hanc contrarietatem so-  
lutam: & prædicta sufficiant pro disputatione huius articuli. bene  
disputati per Abb. & Rotam. vbi alij autem doct. dom. Philip. de  
Sarra. prædictus in d. c. illud. & do. Felyn. in d. ca. cum Bertoldus.  
in iij. col. in versic. institutio facta. & do. Roch. in d. verbo. hono-  
rificum. in j. q. procedunt per conclusiones, regulas, & fallentias.  
Ego autem procedam per conclus. factas secundum casuum  
et diuersitates. ¶ Prima igitur sit conclusio seu casus, quando e-  
piscopus contulit beneficium ipsimet patrono ex postfacto cō-  
sentienti, & tunc secundum Abb. in d. disput. Augerio. in ij. du-  
bio. dum concordat opinio. doct. cōmuniter tenentiū in ca. per  
vestras. hoc tit. valere, quia non potest dici sine consensu pa-  
troni facta ex quo consentit, licet ex postfacto alleger. capitul.  
si vero. hoc tit. & no. Ioan. And. in d. capi. per vestras. & Bart. in  
l. si quis mihi bona. ff. de acquirend. hæred. Innocen. in capitu. j.  
de reb. eccle. non alie. de quo casu diximus latē. s. in j. par. huius  
ij. libr. in vij. quæstio. princip. in ij. & pluribus sequen. articuli. Et  
hanc conclus. tenuit pulchrē in d. capi. cum Bertoldus. in iij. co-  
l. in ij. limitatione vbi plura alia allegat quæ ibi vide. ¶ Secūda  
est conclusio seu casus, quando institutio fuit facta alteri  
quam patrono, & patronus erat p̄sens, & tunc licet possit p̄-  
babilliter dubitari: an taciturnitas in hoc casu habeatur pro con-  
sensu, qui in actu præiudiciali habetur hanc regulariter pro contradi-  
ctione. l. filiusfamilias. §. inuitus. ff. de procura. & per Innocen.  
in capitu. in genesi. de elect. & glo. in reg. qui tacet. de regu. iur.  
in vj. & pro hoc etiam videtur facere text. in capitul. illud. in fi.  
dum dicit, irritandam fore collationem factam sine p̄sentatione  
patronorum: tamen ipse Abb. concludit hoc casu in d. sua  
disputa. pro consentiente habere: quia nullum præiudicium fir-  
Lambert. de iure patronat. 2 4 patro

# Cæsar Lambertinus Episcop.

patrono, eum suum ius patronat. remaneat ille sum per institu-  
12 tionem factam de ecclesia vacante: & sic tractatur de actu cõ  
cupisibili, in quo tacens habetur pro consentiente. l. qui patitur.  
ff. manda. & per Inn. in d. cap. in genesi. & per glo. in d. reg. is,  
qui tacet. nam si institutio sibi displicebat, non habebat nisi cõ-  
13 tradicere: quia & quando est tale factum quod fieri non potest  
prohibente tacendo videor consentire: vt dicit gl. in d. reg.  
is, qui tacet. quod indubitanter esset verum, si ex facto partis  
patroni tunc vel postea interuenisset aliquis actus positius  
approbationis institutionis. argum. capi. ex ore. de his quæ sunt à  
maior. par. capitu. & ad hoc facit. d. capit. decernimus. vbi decernitur  
collatio nulla, quando contulit ecclesiam spreto patrono.  
Sed in casu nostro data patronorum præsentia, non possumus  
dicere, illos fuisse spreto: quinimo propter vinculum charitatis  
& filiationis spiritualis quæ est inter episcopum & suos  
diocesanos, videntur patroni ex quo non contradixerunt, episcopo,  
consentire, per textum. nota. in l. si seruus communis. ff. de  
donat. inter virum & vxor. contra hoc vltimum videtur tenere  
do. Alexand. de neuo de vincentia in capitu. ij. de beato in j. glo.  
14 dicens & quod ratione reuerentiæ quam habent inferiores ad  
episcopum notata per quendam iuratum. licet taceant, nõ videntur  
consentire, per l. j. §. quæ oneranda. ff. quarum rerum actio. non datur.  
& in l. penult. ff. de furtis. sequitur Abb. domi. Philip. de Sara.  
in d. cap. illud. in evj. char. operis qui dicit optimè facere pro  
predicis notata per quendam iuratum doct. Patavinum domin.  
Franciscum de porcillinis in cons. suo quod incipit, consi-  
15 liantia: Adrensi questione &c. vbi notabiliter dicit & quod si  
consiliis adhibitis in præsentia patris per filium existentem  
in patria potestate, non valet tanquam adhibitus ob reuerentiam  
paternam: argu. l. si quando. §. & generaliter. C. de inoffic.  
testamen. facit quod not. in aut. vt cum de appella. cogno. §. cen-  
sum. per Bart. & alios in d. l. j. §. quæ oneranda. vbi talis reuerentia  
habet vim metus: & sic facit rescindi actum, ac si per merum  
fuisse factum. alleg. not. in capitu. si vero. de iur. iurand. & in capitu.  
de pactis. lib. vj. facit quod not. in l. si seruus. ff. de condit.  
ob turpem causam. l. si ob turpem. & d. §. qui oneranda. faciunt  
not. per gloss. in d. l. filius familias. §. inuitus. ff. de procura. faciunt  
etiam not. per Ioan. And. in capitu. ij. de locato. dicentem quod  
si episcopus facit statutum & inferiores sunt presentes, licet nõ  
contradicunt: tamen non habebuntur pro consentientibus si  
aliter non appareat de eorum consensu. alleg. not. per Innocen.  
16 in d. capitu. in genesi. qui ibi tradit regulam & vt totiens habeatur  
pro consentiente, quando tractat de actu appetibili, & sibi  
favorabili: vt dicit. l. qui patitur. ff. manda. secus si actus sit præ-  
iudicialis vel non appetibilis, quia tunc non habetur pro consentiente.  
dicit. §. inuitus. ad idem gloss. in d. i. regulis. qui tacet. &  
tenet Butri. in d. capitu. ij. de loca. nisi subesset iusta causa  
statuendi, & hanc opin. Ioann. Andr. dicit ibi Cardinal. communiter  
teneri per doct. licet ipse conetur saluare opin. Innocen. tenentis  
contrarium ibi, quam opinio. Ioann. Andr. ibi approbat dom. Alex.  
de neuo de Vincentia, qui fuit doctor patris mei. faciunt etiam  
not. per Card. in ca. ij. de cõ. præb. in gl. in verbo. cõ demnare.  
in ij. par. & per Io. And. in mercu. in d. reg. is. q. tacet. &  
in d. c. ex ore. vbi p. Host. Ioan. An. & Cardin. de his, quæ sunt à  
maior. par. ca. dicentes in quantum archiep. post Tancre. in capitu.  
si seruus. liij. dist. si ordinarius cõfert beneficiũ, nec p̄sentet, tacens  
videor renuntiare iuri mihi cõpetenti in illo bñficio, nõ bene dice-  
re: quia in abdicando ius alicuius non sufficit eius taciturnitas  
per not. in capitu. nonne. de præsumpt. secus quando expresse  
consentiret: quia tunc videtur tacitè renuntiasse, dummodo se-  
cundum eos talis consensus præstetur collatori in cuius mani-  
bus posset fieri renuntiatio, alias non valeret tacitè quod non  
valeret expresse. capitu. admonet. & capitu. quod in dubijs. de  
renuntia. clementi. j. eodem titul. Ita dicunt intelligere. capitu.  
beneficium. de regul. iur. lib. vj. ex quibus inferunt secus esse, si  
consentit, vt fiat electio vel præsentatio de beneficio suo: quia  
cum talis expressa renuntiatio deberet fieri in manu superioris.  
dicit capitu. quod in dubijs. ergo & tanta: & sic non videtur  
renuntiasse in manibus eligentium vel presentantium: vt plenus  
per eos in dictis iuribus. ¶ Subdit tamen domin. Philip. se  
putare vetiorem esse opinio. Abb. in dict. disputatione Auge-  
17 rio. ¶ vt ex quo patronus est præsens institutioni, episcopi, &  
tacet. præiudicat sibi per hanc taciturnitatem: nam vbi cunq;  
actus sit in præiudicium alicuius, quem ipse prohibere posset,  
tunc tacens haberetur pro consentiente. vt in l. rem alienam. ff.  
de contrahend. emptio. sed si posset prohibere ex quo non prohibet,  
intelligitur consentire: vt in l. huiusmodi. §. j. ff. de pignor.  
Ita distinguit gloss. in l. Gaius. ff. de pigno. actio. & in capitu. nõ.  
ne. in verbo. tacens. de præsumpt. & gloss. in dict. regulis qui  
tacet. vnde in casu nostro si p̄sonus contradiceret, posset impedi

re actum & sic collationem ep̄i. d. c. decernimus. xvj. q. vij. ergo  
tacendo sibi præiudicat. Ad hoc adducit dictum Inno. & Hosti.  
in c. ij. de loca. dicentium valere statutum ep̄i factum in præiudicium  
inferiorum p̄ntium, & non d̄dicentium: quia videntur cõsentire,  
licet vt s̄. dictum est Io. and. & alij teneant d̄rium in hoc  
vltimo: tñ Io. de Imo. & alij post multa dicunt opi. Inno. posse  
sustentari: quem et ibi nititur defendere do. Cardi. vt ibi plenus  
per eos. ¶ Adducit et no. per Io. de Imo. in d. c. ex ore. de  
his quæ s̄. a. maio. par. cap. dicentis opi. Archi. de quo. s̄. in qua.  
18 tã vult & collatione facta de beneficio meo me p̄ntē & tacente  
valere, esse verã: licet Io. an. & Card. teneant d̄rium, vt proximè  
est dictum: quia quorũ agit de præiudicio tacetis, qui d̄dicendo  
p̄ntē actum impedire, si non d̄dicat, habetur pro consentiente: alle.  
d. gl. videlicet in l. Gaius. & in d. c. nõne. de p̄sum. & in d. reg. is qui  
tacet. & per Bar. in l. que dotis. ff. solu. matri. & per doc. in c. ex  
lris. de transac. Imo cũ non potuisset collatio fieri taliter: vt per  
eam ius acquiratur, si prædat, ius d̄dixisset, ex quo non d̄dixit  
præiudicium sibi: s̄ fideret ad d. reg. is, qui tacet. alleg. per Io. an. illum  
intelligi fm eum qñ agit de p̄iudicio delegationis personalis:  
quia tunc tacens nõ habetur pro consentiente: alleg. d. filius familias.  
§. inuitus. ff. de procur. Idem dicit, qñ agit de p̄iudicio iuris  
realis, ex quo d̄dicens non p̄nt actum impedire d̄dicendo: vt in  
casu. d. l. rem alienã. ff. de d̄hen. empt. quia tunc nõ præiudicat  
taciturnitas. ¶ Adducit et pro p̄dictis glo. no. in verbo. abfuit.  
19 in c. quãto. de his, quæ s̄. a. præla. quæ solet allegari, & s̄. siue p̄ntē  
sciente celebrẽt d̄ctus inter aliquos super certa re, super qua  
intendo habere ius, & patior me pro teste in inscribi, nõ  
reclamãdo, videor p̄iudicare iuri meo, ad hoc tex. cũ gl. i. verbo  
testis. in c. ex lris. de transac. & licet in hoc vltimo sint varie opi.  
de qbus in d. c. ex literis. tñ dicit Phil. fm do. suum Iaco. zochis  
& Butri. in d. c. quãto. melior opinio est quæ ponit per aliquos  
in d. l. Gaius. ff. de pign. actio. vt sit d̄ria, an sim testis d̄ctus qui  
me inuito, & d̄dicẽte fieri p̄nt: vt in casu. d. l. rem alienã. & tunc  
non nocet: sed si sum p̄nt cõtractui qui me inuito fieri non p̄nt  
& tunc talis p̄ntia & patetia mihi præiudicat. ex ep̄lũ, si sum p̄nt  
qñ r̄meã alteri obligas pro pignore, & non d̄dico, præiudicat  
20 mihi: & quia non p̄nt constitui ius pignoris in re aliena, nisi consẽ-  
tiente d̄no. vt est text. cum glo. in l. aliena res. & in l. que p̄nt do.  
mini. & in l. si. C. si res alie. pig. da. sic de qua materia per ipsum.  
& Bal. in l. ij. C. de reb. alie. non alie. per glo. & doc. in d. l. Gaius.  
per Barto. in l. que dotis. ff. solu. matri. per gloss. & Butri.  
in c. nonne de præsumptio. & in d. c. ex literis. vbi etiam habetur  
21 an si & aliquis prætendat habere ius in vna re, & litigatur  
super illa inter partes, & ipse fuit adiutus alterius parti, p̄reiu-  
diceret sibi per quẽ ibi. ¶ Ex quibus ipse do. Phil. cõcludit p̄sonum  
p̄ntē collationi facte per ep̄m de beneficio p̄onato, & non d̄di-  
centẽ haberi pro consentiente. ¶ Tu pro ista cõclusionẽ adde pul-  
22 chrum tex. in §. si seruus. liij. distin. ¶ vbi valet ordinatio serui  
d̄no p̄sente & non d̄dicente. per quem tex. do. Fely. ante fi. c.  
super eo. de offi. deleg. ponit pulchrũ dictum: qñ si papa delegat  
alicui vt ad p̄ntationem eius quem nouerit p̄sonum ordinet ec-  
clesiam, talis delegatus nõ poterit instituire: tñ si instituit & ipse  
ad quẽ spectat ius instituẽdi sciat, & nõ d̄dicat, tenebit institutio-  
nem: vt oēs doc. ibi volunt per rones alias, quæ sunt relat. §. do.  
Fely. ibi vero dicit, si taciturnitas nocet in istis p̄iudicialibus  
habenti institutionem: quia istud toleratur rone diuini cultus per  
d. §. si seruus. quia providere ecclesie, est fauor diuini cultus: vt  
ibi per eum: & nos retulimus. s̄. in j. q. prin. huius partis in ix.  
artic. statim post prin. in versu. verum dicunt ibi doc. & postea in  
alio versu. aduerte et quæ datur tertius effectus. ¶ Adde et præ-  
dictis omnia quæ pulchrè dixit do. Fely. in d. c. cum Bertoldus.  
in liij. col. in liij. limi. vbi ponit, an si fiat collatio patrono p̄sen-  
te & tacẽte per ep̄m, sit irrita vel teneat, & cõcludit illã tenere vt  
ibi per eum: vbi restringit istam conclu. quã ipse ponit pro fallẽ-  
ria aliquibus modis: dicit enim Abb. ibi, dicta disputatione Au-  
gerio, non cõsiderasse contemptum vel non contẽptũ ex p̄ntia:  
sed simpliciter dicit causam non esse oneris sed concupisibile.  
Cardi. vero loqui in collatione facta p̄sonõ nõ vocaro & postea  
sciente & tacente in cle. j. in prin. xv. col. versu. sed post longã  
cogitationẽ. de supplen. negli. præla. & sic considerat contẽptũ  
p̄soni. Et ita dicit ibi Fely. sibi magis placere opi. do. Cardi.  
scilicet causã esse oneris: & sic qñ siue p̄sonus fuerit p̄sens siue  
23 absens, eius & taciturnitatis nõ nocet sibi, cum sciat suũ ius cõ-  
traducendum vsq; ad finẽ quatuor mensium esse saluum, nõ vsq;  
iuri suo renuntiare. l. sicut. §. non viderur. ff. quib. mod. pig. vel  
hypothe. sol. videtur et patronum tacuisse ex quadam reuerentia  
erga superiorem: vnde silentium nõ nocet. l. penult. ff. de fur.  
cum concor. quas ipse Fely. dedit in d. c. nõne. de præsumpt. ad  
fi. liij. regu. allegando et Archi. & Domi. in c. de eo. 50. distin. &  
de hoc versu. dixit etiam Phil. vbi s̄. & ea non obstantẽ conclu.  
fir



fit taciturnitatem nocere: & do. Fely. tener totum oppositū ei, quod. s. conclusum esse. ¶ Fatetur in ibi Fely. post prin. v. col. in vers. bene fateor. q. si p̄onus non esset casualiter p̄sens collationi, sed imo vocatus principaliter vt aliquē p̄sentaret: & postea nullum p̄sentando, taceret, dum ep̄s conferret videretur p̄sentire per dictum Inno. in c. vestra. & ibi Abb. in fi. cum concor. quas ipse Fely. dedit in c. cum oēs in x. col. vers. iuxta hæc posuit Inno. de consili. Et ita dicit fore intelligenda aurea verba Abb. in c. continebatur. ad fi. vers. ego dicerē. de 24 his, quæ sunt à p̄lato. dum latē p̄firmat valere collationē beneficij factā à p̄lato, p̄sente & tacēte capitulo. nā p̄sūponit capitulum teneri in illo actu loqui: & ad hunc effectū fuisse cōgregatū, verū tacendo cōsentit: q̄a qui tenet loqui, & tacer, habetur pro p̄sentiente, etiam ad sui p̄iudicium. l. de gra. §. qui ta cuit. ff. de interroga. actio. c. ij. de consec. lib. vi. nor. Inno. in c. j. de his, quæ sunt à maio. parte capi. patronus autem existens corā ep̄o tempore vacationis ecclesie, non est obligatus loqui, cum adhuc non venerit coram eo: ideo non p̄sūmitur consentire. ¶ Tener ēt procedere. d. celi. si patronus permetteret labi ips̄ & non opponeret: vt dicit se dixisse ibi in j. limi. & ita loqui R. o. rā vltimam hoc tit. in fi. in nouis, dicentē ex quo patron' se nō opponit collationi factē, eo non vocato, v̄ cōsentire: de quo erimus dicturi. j. in vj. concl. ¶ Postea ibi Fely. tractat in d. vj. col. in vers. quid aut. cum pluribus sequent. si ordinarius fecisset apponi edictū, vocā illos, quorū interest ne certa p̄ratio instituat, vtrum si infra illud tempus p̄onus non comparet perdatius cōtradicens & videatur cōsentire. cū quadrimestre nondum sit elapsū. de quo nos latē tractauimus. s. in ij. par. huius. ij. lib. in j. q. princ. in xxvij. artic. ad ibi dicta me remitto. ¶ Quid dicemus circa has duas opiniones contrarias. Card. in d. cle. j. in xv. col. de supplen. negli. p̄lato. quā sequitur Fely. vbi proximē: & alteram Abb. in d. dispu. Augerio. in ij. dubio. quā sequitur do. Phil. de Sarra. vbi. s. dico esse aduertendum: nā Card. & Fely. nō sunt recordati de. d. §. si fernus. liij. distin. & Fely. de eius dicto qd̄ posuit ante si. c. super quo. de offi. dele. 25 Taciturnitatē haberi pro cōsensu, fauore cultus diuini: & ordi nare ecclesiam, esse cultum diuinum: sibi taciturnitas nocebat habenti ius instituendi qd̄ est pinguis. q̄ ius p̄randi: vt not. in d. c. cum Bertoldus. de re iudi. & nos diximus. s. in ij. par. jus. ij. lib. in v. q. prin. in x. artic. igitur multo magis dēt nocere hæc taciturnitas fauore dicti cultus diuini patrono habenti ius p̄randi. ¶ Moueor, ēt si terminus appositus in edicto abreuiat quadrimestre: vt ibi Fely. vult: & nos diximus. supra, in dicta secunda parte. huius secundi libri. in prima quæstio. princip. in xxvij. articulo. qui quidem actus est comminatorius, patroni veniant ad p̄sentandum: quia alias fiet institutio, & si non comparent fit institutio & tenet, vt ibi cōclusimus: & vult tex. & doct. in cap. fin. de elect. libro vj. quanto magis debet nocere actus collationis seu institutionis ipsi patrono p̄senti vel ab. senti certo actus collationis seu institutionis, qui fieret per ep̄i scopum de ecclesia iuris patron. ipsius patroni, qui nō est comminatorius & effectualis, & consumatiuus, certē multo magis, 26 p̄sertim stante dicto fauore cultus diuini. ¶ Et ideo dicem rem, siue patronus fuerit p̄sens casualiter, vel casualiter vocatus, aut non vocatus in actu collationis ep̄i, qui fieret coram eo & non contradixerat, sibi p̄iudicari. ¶ Et si diceretur, cur do. do. concludunt. in dicto capitu. fina. de elect. libro vj. q. si certus citandus citatione certa fuerit p̄sens, non poterit ad institutionem procedi, non p̄quia citatione generali, vel speciali: vt diximus latē. s. in dict. secunda parte. secundi libri huius. in sexta quæstio. princip. in xj. articulo. Imo plus ibi diximus. in xij. artic. quod si constaret comparentem seu oppositorem se non habere, adhuc necessario esset citandus: ergo non sufficeret p̄sentia, nec scientia. ¶ Nam ad hoc responderetur, nā cū ibi loquuti fuerimus de ipsis citationibus, que requiruntur pro forma substantia li institutionis, que saluanda erat, alias actus erat nullus ipso iure, vt ibidem diximus. in duodecimo articulo. hic autem sufficit primum non esse sperum, & sic consentire: quod illud esse sp̄atum tollitur per consensum patroni: vt per doct. in dict. capit. decernimus. & in dict. ca. illud. & non datur pro forma, quod cō sensus sit expressus: vt ibi dicitur, quod citationes fiant. Sufficiat ergo consensus tacitus: per ea, quæ diximus. s. in prima parte. j. libri. in secunda quæstio. princip. in sexto articulo. & in secunda parte. d. j. libr. in j. quæstio. princip. in vij. articulo. vbi loquuti fuimus de consensu tacito, qui per p̄sentatum vel scientiam datur, taciturnitate sequuta. d. reg. is. qui tacet. de regu. iur. ¶ Nec obstat contemptus, qui ita summo opere consideratur, per domi. Card. & do. Fel. vbi. s. quia si loquimur de contemptu, qui potest cade re in p̄sentatione, que fieret per patronos aliquo ipsorum nō vocato: & hic non est in consideratione in patronis particulari

bus, sed in generalibus seu vniuersitatibus puta collegiatis, vt late diximus. s. in ij. parte. huius. secundi libri. in secunda quæstio. princ. in quinto articulo. ¶ Aut volumus considerare contem ptum: quia p̄ ep̄iscopus non vocauit ipsos patronos ad p̄sentā dum: & tūc si p̄cessit alterius patroni p̄sentatio, bene requireretur vocatio generalis vel specialis: iuxta dispositionem. d. c. fin. de elect. libro vj. & illa non facta institutio esset nulla, nō ex contemptu compatroni habito per compatronos, vel ep̄iscopum: sed per dispositionem dicto cap. fin. quia non fuit seruata eius forma, vt ibi habetur: & nos diximus. in d. ij. parte. ij. libri. in vj. quæst. princip. in xij. articulo. Non ergo hoc erit ex aliquo alio contemptu, nec quod ep̄iscopus ad hoc teneatur: quia ante dispositionem. d. cap. fina. ep̄iscopus confirmabat vel instituebat nulla vocatione facta: vt volebant doct. antiqui in cap. co. asti tuta. el. ij. de appella. & in c. cum olim. de dolo & cōtra. & pulchrē posuit gloss. in verbo, inanes. in dict. ca. fin. & nos diximus. in dict. xij. articulo. ¶ Et ex hoc sequitur ep̄iscopus non teneri 28 ad aliquam vocationem patronorum nullo p̄sentante, sed diem interpellare eos: id est, tempus semestre vel quadrimestre, à iure ad p̄sentandum eis concessum: argu. ca. potuit. de loca. ¶ Si vero volumus considerare contemptum, hoc est, quia patronus dicatur speratus, ex quo sine eo facta est institutio: iuxta. dict. cap. decernimus. & dico q̄ stante p̄sentia patroni vel absentia, & scientia cum taciturnitate ab hæc contradictione, vel protestatione saltem: iuxta materiam, que ponitur per do. Fely. late. in cap. ex transmissa. de p̄scrip. in prima colum. & sequen. & per Barto. pulchrē. in lege secunda. §. & quod diximus. ff. q̄ cautionibus. eius taciturnitas habebitur pro consensu tacito, qui tollit talem contemptum, seu patronum esse speratum, & 29 qui pro hoc sufficit: vt supra diximus. ¶ Vnde p̄ concluderem p̄sentiam patroni sufficere sine dubio: & sufficere probare patronum fuisse p̄sentem, & non contradicentem in actu collationis. in absente vero erit necesse probare scientiam eius, quæ si probari non posset, non habebit locum nisi finito tempore dato ad p̄sentandum, si infra illud non contradixit: quod tempus ad p̄sentandum, currit etiam ignoranti & impedito: vt late diximus. supra, in secunda parte. huius secundi libri, in prima quæstio. princip. in quinto articulo. ¶ Et in primo casu de patrono p̄sentante non erit considerandum id, quod dixit Fely. in patrono p̄sente & tacente, an casualiter vel casualiter: & an vocatus vel non vocatus fuerit p̄sens: quia indistinctē ei' p̄sentia & taciturnitas sibi nocebit. ¶ Et ex proximē dictis etiam colligo: quod licet termino appposito in edicto abreuiante tempore dato à iure communi ad p̄sentandum non audiat comparens & dicens ac protestans se velle expectari v̄. que ad finem temporis dati ad p̄sentandum: vt late concludimus. supra, in dict. secunda parte. huius secundi libri. in prima quæstione princip. in vigesimo octauo articulo. tamen in casu nostro quando ep̄iscopus contulit spero patrono, si patronus hoc sciens protestetur de nullitate collationis, quia vult expectari infra terminum datum ad p̄sentandum, à iure ad actualiter contradicendum vel p̄sentandum alijs patronis non instantibus, proceder protestatio & expectabitur: quia sufficit per protestationem declarare se nolle consentire: vt nota. in dicta regulis, qui tacet. & in capitulo continebatur. de his, 30 quæ sunt à p̄lato. protestatio p̄ enim est expressio mentis: vt late per dominum Fely. in dicto capitulo. ex transmissa. & alios per eum ibi allegatos: & ratio differentiæ inter istos duos casus patet ex se: quia in casu dicti articulo. vigesimo oct. u. instabat patroni, & lis, & ad finiendum infra tempus iuris: in casu vero nostro nullus instabat, nisi ep̄iscopus, qui tenebatur expectare patronum vsque ad tempus iuris: imo vsque ad vltimum diem quadrimestris inclusiue: vt diximus. in dict. prima quæstione princip. in decimo tertio articulo. Et si bene lis oriretur inter patronum & ep̄iscopum, & ep̄iscopus non euratur, an finiatur infra tempus datum ad p̄sentandum: vt nota. in capitulo. eam te. cum similibus. hoc titulo. & nos diximus late. in dict. j. quæstio. princip. in ix. articulo. in quart. casu. & sic licet. supra, in versicu. moueor etiam si terminus, dixerimus magis posse abbreviare tempus collationem ep̄iscopi, quam edictum vel saltem equaliter: tamen postea inter ista duo erat hæc differentiā: quia in edicto patronus non expectabitur vltra illud: nec protestatio eum 31 conseruabit: hic vero sic: nota ista, quia vera & noua. ¶ Tertia conclusio seu casus est, quando patronus est absens, & ep̄iscopus contulit iure deuoluto, & tunc non tenet collatio, ex quo in veritate patronus nondum erat priuatus, per capitulū, ex parte, cum ibi nota. de concessione p̄bend. vbi patet collationem factam eo iure, quo fieri non poterat, non tenere: licet alio iure fieri potuisset. Ita Abb. in dict. dispu. Augerio. in ij. dubio. in ij. sui parte: dum cōcordat opinio, alle. quod in simili no. Bart.

# Cæsar Lambertinus Episcop.

Bar. in l. si is, ad quem. ff. de acquirend. hære. Et hoc expressè voluit rota. ccccxxvii. hoc titu. in antiquis. & hoc etiam vult Fel. in dicto cap. cum Bertoldus. in iij. colum. in j. limi. in versu. secundo aduerte. & pro hoc dicit facere. c. cum super. de offi. delega. quod potuit noluit & c. nec sequens patroni ratificatio vel consensus tacitus, aut expressus potest validare: quia nõ fuit ex illo iure. nec ex illa potestate epi, ad cuius vigorem requireretur consensus patroni: imo erat facta iure deuoluto, & quasi in negligetiam patroni: vnde non cadit ratificatio in eo, qui non fuit in aliqua consideratione: nec eius nomine aliquid factum est: nõ sic in collatione facta simpliciter, in qua videtur in esse tacita conditio si patrono placuerit, & talis præsumitur mens cõferentis quasi elegerit viam meliorem, non aut impugnabilem: arg. l. iij. ff. de mili. testa. vt latè. per d. Rotam: quam sequitur Abb. in d. di. spu. Augerio. in ij. dubio. in xij. col. vbi illam refert quasi de verbo ad verbum: & in xij. col. in versu. aut enim cõtulit. quam etiã refert Phi. de farrā. in dict. cap. illud. cum refert dicta docto. & ita etiam concludit ibi. in ij. conclu. & do. Fely. in d. c. cum Bertold.

32 in iij. col. in j. limi. in versu. secundo aduerte. ¶ Quarta est conclusio seu casus qñ episcopus simpliciter contulit absente patrono, qui postea veniens intra tẽpus sibi à iure præfixum, & pñtauit alterum: & dicit Abb. in d. di. spu. Augerio. in xij. col. ipsam collationem nullã ipso iure. Mouetur principaliter per d. ca. de cernimus. vbi expressè per verba præsentis temporis dñ talem collationem esse irritã: & alium ad verecundiam epi ordinandũ & instituendum, quem ipse patronus condignum elegerit: & respondet. ad d. c. illud. dum dicit irritandam, vt exponatur: id est, irritam nũtiandam: vt si volumus dicere, q̄ ster propriè referatur ad factum: vt reuocetur quatenus de facto p̄cessit: & hoc glo. j. in c. primo. de cle. coniuga. & glo. in c. cassauimus. in c. accedens. el. j. vt lire non contest. nam lex posterior referret ad priorẽ. l. si posteriores. ff. de legi. & per eandem distingue limitari cum ibi no. per Bar. plenus in extrauagan. ad reprimẽ. in verbo, non obstantibus. de re iud. & dicit etiam Abba. in d. di. spu. Augerio. vbi s̄. ¶ q̄ vbiunque collatio pertinet ad aliquem cum consilio alterius non valet collatio ipso iure consilio non req̄sito: vt in c. nouit. iun. eta. glo. si. de his que fiunt à prelato. facit. c. cum in cunctis. de elect. c. cum olim. de arbit. que iura loquunt in epi, qui habet conferre cum consilio capituli sui: licet hoc sit generaliter præscriptum contra capitulum, vt solus episcopus conferat. per no. in c. iij. de consue. lib. vj. quia cessant, non tenet collatio: vt in d. c. nobis. ergo multo fortius dicendum in casu nõ stro: vt nõ valeat ipso iure collatio attentata per epi: vel aliũ prelatum patrono non vocato: & d̄dicente, cum patroni nõ sit habendum consilium: sed requiritur, vt ipse tanquam causa mouens & primaria causa præsentet instituendum per epi, vt hic: & per rotam istum titu. pro quo facit: quia ista collatio reperit attentata ab non habente pñtem: cum hic ad epi nõ spectat libera collatio: sed institutio, quæ sit ad patroni præsentationem. in d. c. decernimus. & c. nobis. hoc titu. & nos diximus. s̄. in j. art.

34 j. præc. q. princ. ¶ factum ab non habente potestatem, est ipso iure nullum: & pro non dato habetur, quod ab illo datur, qui non habebat pñtem dandi. c. quod autem. hoc ti. in si. Pro quo facit: quia si legatus de latere sine speciali mandato non potest disponere de patronali beneficio, irrequisito patrono laico: iuxta no. per glo. & doct. in c. dilectus. de off. deleg. & in c. cum dilectus. hoc ti. & per gl. in verbo. ap̄ficis. in c. per vestras. de præb. multo magis nec hoc facere poterit epi. Ita Abb. in d. di. spu. Augerio. in ij. dubio. in xij. & xij. colum. quem sequitur Phi. de farrā. in d. c. illud. in v. conclusi. & hoc etiam voluit pulchrè do. Fely. in d. c. cum Bertoldus. in ij. col. in versu. institutio facta. & hanc parrem tenent omnes doct. per me. s̄. allegati pro prima opi. quæ est ista, talem institutionem spreto patrono esse ipso iure nullam, quam ego. s̄. tenui: & respondi formiter ad ca. illud. hoc titu. cuius vltima verba dicunt talem præsentationem esse irritandam: & sic non irritã ipso iure: vt ille tex. loquatur in alio casu: de quo dicam. j. in sua cõclu. ¶ Quinta sit cõclusio seu casus quando episcopus contulit & patronus infra tempus indul- tum à iure expressè concessit: & tunc valet collatio, prout ex nunc. nõ autem, vt ex tunc. Ita Abb. in d. di. spu. Augerio. in xij. col. in ij. dubio. Mouetur, quia ad transferendum plenum ius in clericum, requiritur factum patroni & episcopi: vnde ambo veniunt tanquam principales & habentes participium in illo iure transferendi: licet epi habeat pinguius ius: vt in c. dilectus. de of- ficio lega. per quem tex. probatur fm Abb. patronum etiam ha- bere aliquod ius in præsentatione: ergo factum ab illo, valet ra- tione sui iuris tantum: sed quia non habet ius integrum per se, conualidatur eo tempore, quo patronus assentit, & nõ prius: ad- ducit in simili. l. per fundum. ff. de serui. rusti. prædio. vbi patet q̄ si vnus ex plurib. habentibus communẽ fundum instituit ser-

uitutem in fundo: licet valeat quo ad se, vt ipse cõtrauenire nõ possit, cum non ante acquiratur seruitus donatario, quam alij cõenserint, & nouissima concessio cõcessiones præcedentes cõfirmat. Ita Abb. in d. di. spu. Augerio. in fi. xij. colum. quem se- quitur do. Philip. de farrā. in d. c. illud. in vj. cõclu. hoc etiam voluit do. Fely. in d. c. cum Bertoldus. in princ. iij. col. in versu. limi- ta prædicta, qui pro hoc alleg. plures doc. & dicit hoc quam ma- ximè p̄cedere: quia istud quod exigitur ex parte patroni, potius sapit cõsensum, quam autoritatẽ, qui potest interuenire in actu, & post. c. consuetudinis. & ibi Inn. de cõsue. ca. cum vos. & ibi omnes de his quæ fiunt à prela. cum similib. ¶ Tu adde vltra do. Fely. hoc idem voluisse Card. in princ. clemens. in medio. ix. colum. & Rotã. cccvij. permutatio facta. in ver. respõdet ad om- nia. de rerum permu. in nouis. & supra scripta Rota. ccccxxvii. infra tempus. hoc ti. in antiquis. & hoc etiam videt velle Roch. in hoc tract. in verbo honorificum. in j. q. ¶ Et do. Fely. in d. farrā. prima limitatione dicit circa hanc cõclusionem, quæ est prima limitatio, ponit primo esse aduertendum, q̄ accedente dicto cõ- sensu patroni valet instõ, vt ex nunc, non autem, vt ex tuac. alle. Abb. in d. di. spu. Augerio. in xij. col. & p̄ hoc faciunt quæ dixi- mus. s̄. in ij. par. huius. ij. lib. in vj. q. prin. in xij. xij. xx. xxv. articu. & etiam pxi. p̄ced. articu. ¶ Secundo dicit domi. Fely. esse ad- uertendum hanc conclu. nostram non procedere, si episcopus contulit iure deuoluto putans patronum negligentem vel pri- uatum: de quo diximus. s̄. in iij. conclu. ¶ Tertio dicit Fely. esse aduertendum circa hanc conclu. q̄ non solum verbis, sed etiam factis diceretur patronus cõsentire, qñ essent actus tacite appro- batiui institutionis: alleg. Card. in cle. j. in prin. xv. colũ. versu. sed post longam cogitationem, de supplen. negli. præla. facit. l. Pau- lus respõdet. ff. rem. ratam habe. & ponit alium modum si infra tempus iuris patronus nõ præsentauit, cum sublata sit potestas agendi de contemptu: vt in sequenti p̄xima cõclusionem dicem: & ibidem etiam tenet Fely. opinio. quã s̄. tenui: vt eum reuli- mus. s̄. ante. si. j. cõclusionis racionem ante lapsum tps nõ sufficere, fm opi. Car. th. cõtra eos nos ibi cõclusimus. ¶ Sexta est cõclusio seu casus, quando epi cõtulit, & patronus nec cõsensit nec d̄dixit infra tempus à iure datũ ad p̄sentandum: & sic per negligentiam est priuatus iure suo, & tunc dicit Abb. collatio- nem epi prius factam immediate cõualidari absque alia colla- tione in futurum faciendã: quia ipse episcopus nõ potest p̄ueni- re: arg. d. l. per fundum. ff. de serui. rusti. predi. & c. veniens. de fi- lijs presby. & c. diuersis fallacijs. de cleri. coniu. in c. si tibi absenti. de præb. lib. vj. nec etiam patronus cõtrauenire poterit: quia habebitur pro cõsentiente, ex quo non contradicit, nec alium præsentauit. d. l. si seruus communis. ff. de donat. inter virum & vxor. Ita Ab. vbi supra quem sequitur Phi. de farrā. in d. c. illud. in vj. conclusionem. hoc etiam voluit do. Fely. in d. c. cum Bertoldus. in iij. col. in j. limi. in versu. tertio aduerte. sed latius & clarius ibidem in fi. v. col. in versu. limita quarto. vbi vult similiter dictã collationem valere, prout ex nunc: & non prout ex tunc: nam ex quo collatio ad ipsum deuoluta est, ex superueniente negli- gentia patroni irrevocabiliter conualidatur id, quod erat eo in- stante irritabile, vel irritum: non autem est solum ipsum tem- pus quod occupatur. Et sic ¶ non obstat regula, non firmatur, de regu. iur. libro vj. que p̄cedit, quando ad firmitatem actus nulli allegaretur solum tempus: secus, si allegaretur alius effe- ctus etiam oneris ex tempore: vt in hoc casu est negligentia: vt ibi per eum. hoc etiam voluit Abb. in d. c. cum Bertoldus. iij. col- lum. in fi. remittendo se ad cap. illud. vbi similiter hoc dicit post Host. in fin. iij. colum. vbi etiam notabiliter dicit, data negligenti- a patroni, potestatem deuolui ad eum, qui habebat instituere etiam si episcopus non sit, vt est gloss. multum nota. in clemens. j. de supplen. neglig. præla. & voluit etiam Abb. in c. eam te. hoc titu. in ij. nota. ¶ Et hanc cõclusi. ego intelligerem procedere in omni casu, in quo fieret deuolutio ad episcopum: puta, si pa- tronus præsentauerit indignum: nam tunc fit deuolutio ad or- dinarium: vt nota. in capitulo, cum vos. de officio ordinari. & nos diximus latè supra, in prima parte. huius secundũ libri. in decima quæstione principa. in quarto articulo. vbi etiam hoc casu firmetur collatio facta per episcopum sine patrono, cum militet eadem ratio. Et pro hoc facit, quod dicit Abb. in capi- tulo, si vero. in penultim. nota. in capitulo, eam te. in secunda nota. hoc titu. & Firma. in tracta. de episcopo. in iij. libr. in secũ- da parte. in xxvij. quæstio. ¶ Septima conclusio seu casus est, quando per negligentiam patroni solum ius est translatum in alium inferiorem episcopum. & dicit Phi. de farrā. in d. c. illud. in vlt. conclu. verba Abb. in d. di. spu. Augerio. post princ. xv. col. in hoc passu esse defectiue & corrupte scripta: tamen quan- tum percipi potest ex eius mente ibi, & alibi potest concludi collationem factam per epi non tenere, quãdo ius instituedi spectat

spectat ad inferiorem episcopum ex aliquo iure speciali: nam data negligentia patroni institutio libera spectat ad illum habere ius institutiendi, & non ad episcopum, secundum glossam in verbo, dispositionem in clem. vnica. de sup. neglig. praela. quam ibi post multa approbat Car. in vij. q. Abb. & Io. de Imo. in c. ij. de cōcessi. praben. & in c. illud. ipse Abb. in fi. ij. colū. vt eum in precedenti conclusione retulimus: vnde ipse ordinabit dictum beneficium patronale: cuius dispositio libere ad eum est deuoluta per negligentiam patroni, non obstante collatione facta à nō habente potestatem: & per consequens ipso iure nulla: quia pro nō dato habetur & c. quod autem. in fi. hoc tit. & quia ipse episcopus non potest dicere, & obijcere: sed tenetur illam collationem ratam habere. ¶ Prouidebit ergo illi, cui contulerat de alio beneficio: quia conferens beneficium, quod conferre non potest teneretur aliud conferre illi: vt in c. inter cetera. iuncta glo. in verbo, assignauit. de preb. vbi de materia. ¶ Pro quibus omnibus maximè dictis in proxima preced. cōclu. facit, quia in patrono negligente cessat causa impediens, & superuenit causa confirmans, merito debet nunc irrevocabiliter cōualidare. argum. notatorum in verbo, non firmatur. de regu. iur. libro vj. Pro qua dicit Abb. in d. disputa. Augerio facere responsum ad omnia iura dicit supra adducta pro parte affirmatiua, præterquam ad firmatorem de glossa in clem. j. hoc tit. Ad hoc dici potest responderi, vt procedat, cum madat: vt simpliciter aliquid fieri absenti, alias potest. sed in casu nostro non solum mandatur episcopo, vt conferat ad presentationem patroni: sed ipsa potestas fuit autoritate iuris in patronum trāsmissa: & per consequens illud ius patroni quod concludebatur in iure episcopi. si in libera collatione, fuit ab eo abdicatum, vt in toto hoc titulo. merito factum solius episcopi non debet tenere per se tantum: argum. c. si capitulo. & c. si foli. de concessio. praben. in vj. & ita residet ibi.

40 Phi. ¶ **T**ercia sit conclusio seu casus, quando beneficium iuris permutant eorum beneficia, si episcopus eis autorizat patrono non vocato, nec consentiente, est ipso iure nulla: & sic est in ea habet locum. d. cap. decernimus. sed reconualecit per superuenientem patroni consensum tacitum vel expressum: fm Card. in clem. j. de supplen. negli. praela. in xiiij. colū. & sequen. & in c. ij. in fi. de concess. praben. & Host. in summa huius tituli. ad fi. & clare Gaye. in repe. c. fi. de elect. lib. vj. in fin. xxv. colū. de qua conclusione latè dixi supra in prima parte huius secundi libri. in vj. q. princ. in vj. articulo. vbi tractavi materiam permutationis beneficiorum patronatorum, per xij. dubia. & in ij. posuimus, an patroni in beneficijs permutandis sint vocandi. Et in tertio dubio, an non vocati agere possint de contemptu. Et in quinto dubio, an debeant saltem consentire permutationem. Et in vj. dubio an talis consensus possit interuenire post permutationem: & valider illam. Et in viij. dubio, an talis permutatio sine consensu patroni sit ipso iure nulla, vel annullanda. vbi posuimus pulchram distinctionem: licet regulariter dicatur nulla. Et in ix. dubio, an talis permutatio sine consensu patroni possit validari. ¶ Et licet do. Fely. in tracta. quando litera apo. noc. patro. in vj. colū. in ix. amplia. dicit communem opi. esse in contrarium. si non esse ipso iure nullam. & in d. c. cum Bertoldus. in vj. colū. in v. limi. dicat collationem meram spretu patrono esse nullam ipso iure, sed illam causam permutationis esse annullandam: vt etiam videtur voluisse Abb. in d. disputa. Augerio. in xij. colū. in versicu. item apertius. vt eorum dicta. in d. vj. articulo. retulimus. in versicu. Io. Abb. postmodum. & in ver. do. Fely. vero cum retulimus dicta docto. in illa materia: antequam deueniremus ad formationem & discussionem dictorum dubiorum: ramen in viij. dub. cōclusimus esse ipso iure nullam regulam: & in ix. dubio illam reconualidari: prout ex nunc, non prout extunc: vt dixim⁹ 3. in v. præce. conclu. & sic regulariter non esse differentiam inter collationem meram, quæ fieret spretu patrono, & collationem causa permutationis. vide ibi, nolo hic repetere. ¶ Non sit conclusio si sine casus, quando patronus etiam si vocaretur, non posset presentare, quem vellet: quia tunc in stō facta per episcopum spretu patrono tenebit, fm Egidium de bella mera de. c. i. lxxxvij. inferens hoc subtiliter ex preced. nostra conclusione. & do. Fely. in d. c. cum Bertoldus. in vj. colū. in vj. limi. dicit pro hoc facere Rotam. ij. de præbend. in nouis. concludentem post multa, qd licet beneficium pœnale laicorum per promotionem illius beneficiarii statim vacet, tamen dispensatio apostolica immediate concessa post promotionem de eo retinendo in posterum cum dignitate episcopali valet: licet de iure patrono nihil dicat: quibus illa quasi prorogatio non affert præiudicium considerabile, & ideo contradicere non potuisset. ¶ Tamē in contrarium dicit do. Fely. esse longam decisionem Egidij prædicti. de c. l. supposito facto, quæ mihi est. cccxxxj. in nouis. & pro hoc aliquid se in stō in sua quæstio. de iure pa-

tro. id est, in tracta. quando litera apost. no. patro. in versicu. limitatur. v. & ad ibi dicta se remittit. de qua nos dicemus, deo duce. j. in hac par. in ix. q. prin. in xix. art. dum hanc materiam tractabimus. ¶ Subdit tamen Fely. esse considerandum, qd tenēdo opinionem, quam ipse dicit cōm. patronum contemptum in permutatione posse eam infringere istam nostrā conclusionem, quā ipse ponit pro. vj. limitatione, nō posse exemplificari in collatione facta per viam permutationis, cum saltem sit irritabilis ope exceptionis, sed exemplificabitur generaliter in casib. in quibus patronus perdidisset illa vice potestatem quocumque presentandi puta quia presentauit scienter indignum: iuxta no. in ca. cū vos: de off. ord. vel ex alia causa nūc priuatus esset: & sic vult id, quod supra diximus nos. in vj. conclusi. in versu. & hanc conclusionem ego intelligerem. ¶ Et sic mō sumus expediti de cōclusionibus do. Abb. in d. disputa. Augerio. quas quasi de verbo refert domi. Philip. de serra. in d. c. illud. & de dictis do. Fely. in d. ca. cum Bertoldus. ¶ **D**ecima sit conclusio, qd si legatus de laterē confert beneficium patroni ecclesiæ spretu patrono, tenebit collatio: & idem facere poterit papa de beneficio patroni laici, iuris pa. expresse derogando: vt in c. cum dilectus. hoc titu. & in c. dilectus. de officio dele. vbi omnes doct. & latè do. Fely. in tracta. quando litera apost. no. patro. & nos diximus. infra in hac part. in viij. & ix. qōnibus. & in hoc casu non habebit locum dispositio. d. c. decernimus. vt aperte voluit Abb. in d. c. cap. illud. in fi. vbi sic. iij. modo limitat. dicit. cap. decernimus. & dicit. cap. illud. & hoc idem voluit Roma. in consi. cccxj. in casu proposito. in prima colū. & Roch. in dicit. verbo, honorificum. in prima colū. in tertia limi. & dicitur latè in superscriptis ar. non est nunc hic insistendum. ¶ **X**j. sit conclusio, qd si patronus laicus donauit ius patro. alicui pio loco, in qua donatione nō requiritur consensus episcopi, ecclesia vacauit: & ipse donator, qui fuerat patronus, & existerat in quasi poss. presentandi presentauit aliquem episcopo, & presentatus fuit institutus: & fratres loci pij nō presentant: institutio nō erit ipso iure nulla, quia iusto errore ductus fuit eps instituendo presentatū ab illo, quem ipse sciebat patronū, & quasi possessorem: sed erit irritanda ad instantiā donatarij. hic est casus ad literam. in d. c. illud. in fi. in versicu. si vero qui tex. ita loquitur fm nouā meam solutionē. quā ad illū text. dedi. s. recitatis duabus opinionibus s. r. i. in versu. ego vero. teneo primā opinio. cū pluribus versu. sequē. ¶ **X**ij. est conclusio seu casus, qd si eps instituit aliquē ad presentationē illius, quæ nō iusto errore putabat psonū, qd nesciebat illū patronū, nec quē possessore & hęc instō considerabitur nulla ad effectū, vt fieri possit per vtrūq. noua presentatio: & agi possit per presentatū, vt amoueatur institutus, & sua presentatio admittat, vt ipse instituat: nō autē considerabit nulla, vt ipso facto fieri possit scda instō, vt est & considerat in d. c. decernimus. hic est tex. fm verū intellectū in d. c. cū Bertoldus. de re iudi. & vult ibi Abb. in iij. colū. in versu. q. h. q. presentatio, licet ipse colligat ampliorē illationē. vt latè diximus. s. dū tractauimus de pcedē. cōclusionē. in versu. s. hunc intellectū. & in versu. certe, hoc est fortè. cū pluribus versu. sequē. & pferri in versu. c. vero decernimus, & in versu. theorica vero, quæ pbat. ¶ **X**ij. sit conclusio, nihil referre quo ad casum nrm de institutione, qd sit spretu psono, vt sit nulla: p. d. c. decernimus. ex quo queritur de cōmodo seu de fructu iuris pa. ipsū pretū esse verū patronū vel esse in quasi possit iuris pa. seu presentandi, cū hęc duo nihil differant quo ad hoc, vt eis nō p iudicet. imo cum eis est præiudicandum, magis considerant quasi possessores, qd patroni. ita magistra, & singr. voluit do. Car. in d. c. l. xix. vacare quadā in ij. col. in versu. sic pno aut casu. cū duobus versu. sequē. vbi generalr loq. ita ad præiudicandū presentationē psonorū laicorū esse attendendū ius pa. sicut quasi possessionē: & de eis. in gñe esse faciendā mentionē: imo magis de quasi possessore, qd de psono: & hoc idē quo ad terminos casus nri, voluit Roch. in hoc trac. in verbo, honorifici cū in finalibus verbis. j. q. allegado. d. cōsiliū Car. de quo et facit mentionē in verbo, cōpetēs alicui. in xij. q. & nos retulimus. s. in j. par. huius ij. lib. in iij. q. prin. in ix. ar. ¶ Et p ista sit expedit⁹ hic copiosus & difficilis articul. per diuersa iura & s. r. i. opiniones doc. ex qbus cōclusionibus patebūt ampliationes & limitationes ad d. c. decernimus. quasi in n. pntis. q. prin. ponem⁹. ¶ **D**o. Roc. vero ponit hic alias limitationes seu fallēcias, qd nō eps sine pno nō bñficiū psonatū puidere poterit, qd licet videat limitare reg. c. decernim⁹. nolo tñ hic dictos casus ponere: sed illos ponere. j. in hac pte in vij. q. prin. p totū. vbi quærā, an & qd ordinarius in situat sine presentatione psoni: & oēs illi casus, quos ibi ponā, erūt limitationes ad hūc articulū, quæ iō hic situauit: qd hic tractam⁹ qd in stō fiat: & diximus esse faciendā pcedē. presentatioe: & qd illa nō præcedend. erit irrita. quare pro isto artic. p dicitur sufficiat. ¶ **A**d d. c. decernimus. adhuc limitari vt dicemus. j. in iij. lib. in ij. q. prin. in fi. vij. art. & vide in mā Phi. i. decij. in cōsili. cxvij. diuino

# Cæsar Lambertinus Episcop.

diuino &c. & pro tenui in consi. cxxvj. in causa domini francisci in vlt. col. & in consi. cxxix. diuino &c. & pro tenui in ij. col. prefertim in n. & in prin. iij. col. pulchrè ponit, qñ episcopus facit actum ex iure deuoluto: & illud nō est verum actū esse nullum etiam si ep̄s ex alio capite illum actum facere potuisset: vt p̄ d. c. decernimus. vide Phi. De eum in c. cautam matrimoni. super gl. ij. de off. deleg.

## ¶ Tertius art. ij. q. prin. iij. partis. ij. Libri.

- 1 *Institutio facta per ep̄m spreto patrono, an possit reuocari per vicarium generalem, & presentatus a patrono, ab eo institui.*
- 2 *Vicarius cognoscit de matrimonio carnali.*
- 3 *Institutione facta per ep̄m, an non possit se de ea introumittere eius vicarius, sine speciali & expressa commissione episcopi.*
- 4 *Pœnitentiæ sunt arbitrariæ.*
- 5 *Institutio facta per episcopum, valida, non potest reuocari per eius vicarium generalem.*
- 6 *Collatio facta ab episcopo existente extra diocesim, præfertur collationi factæ eodem die vel ab eius vicario generali habenti speciale mandatum conferendi.*
- 7 *Appellari non potest a sententia vicarij ad episcopum.*

**Et superscriptis** Succedit tertius articulus. q. o. prin. ep̄s instituit rectorem in ecclesia spreto patrono venit patronus, & petit a vicario ep̄i, vt ille talis remoueatur ab ecclesia, & instituat, ille quem ipse vult p̄ntare, an vicarius generalis hæc possit facere. Io. And. in c. ij. de off. vice. libro vj. refert hanc q̄onem fuisse disputatam Bononia, & determinatam q̄ sic per illum tex. d. c. ij. quia hic non agitur de crimine vel de punitione clerici p̄pter crimē, sed petitur declarari eum nō habere ius, & sic beneficium nō esse suum: sed solā detentionem habuisse. Faciunt no. per Io. An. post In. in c. querelam. de elect. in prin. vbi d̄r hoc peti per modum actionis. est enim actio personalis, quæ competit etiam patrono. alle. no. in c. quia diuersitatem. post prin. de concess. præb. & no. per eum in c. quoniam frequenter. §. porro. super. j. glo. vt lit. non contesta.

- 2 ¶ Pro prædictis facit, quia vicarius cognoscit de matrimonio carnali: iuxta no. in c. j. de consan. & affi. ergo & multo fortius de sp̄iali, cum in isto interueniant arbitri, & non in carnali. ca. pen. in fi. de resti. in inte. facit. c. fi. ¶ Item p̄ntatus a patrono, de necessitate est institutus. xvj. q. vij. decernimus. ergo necessario d̄ institutum etiam ab ep̄o est p̄nuntiandum. c. ad petitionem. de accu. ff. de pecu. l. pomponius. ¶ Quæ maximè p̄cedunt secundū eundem disputantem, quando ep̄s esset absens. c. Romana. in fi. de off. ord. lib. sexto. ¶ Dicit tñ Io. And. in c. ij. de off. vica. in vj. esse aduertendum: quia in terminis huius q̄onis non queritur, nisi quantum ad p̄ntem vicarij: quia si episcopus instituisset ex negligentia patroni, tñ imputet sibi patronus si negliget: sed si ep̄s instituisset ad petitionē alterius dicentis se patronum, misso publico edicto, tunc videtur patrono præiudicatum quo ad illā vicem, secundū Io. And. de quo se remittit ad not. in c. ij. de his quæ fiunt a p̄la. super glo. in verbo multa. cum suis remissionibus. de quo nos diximus. §. in ij. par. huius ij. lib. in j. q. prin. in 2. §. articulo. & ibi d̄r materia edicti in vj. q. o. princ. ex quibus videtur sentire Io. And. secundum Lap. in d. c. ij. de off. vic. collationem fieri institutionem factam per ep̄m, non impedire præsentationem fieri per patronum: adducit. d. c. decernimus. licet dicat. ca. illud. hoc titu. facere in contrarium. de quo satis diximus in proxi. p̄ceden. art. Et pro isto dicto Io. An. facit tex. apertus. in c. cum Bertoldus. hoc titu. inducendo illum. vt facit Ab. in iij. col. in versic. qñque præsentatio. & nos latè diximus supra in proxi. p̄ce. articulo. in versic. sed circa hunc intellectum. cum pluribus seq. ¶ Et in quantum est supra dictum, per illum disputantem. & Io. And. vicarium posse distituere institutum per ep̄m, dicit Lap. in d̄ri videri: quia licet tunc non agatur de crimine, agitur tñ de in stōne facta per ep̄m, de qua nō licet vicario cognoscere, vel se introumittere. xxj. dist. inferior. cle. ij. de elect. c. cum inferior. de ma. io. & obe. ad hoc. c. dudum. versic. nos igitur. de præben. in vj. no. in c. super eo. de off. deleg. per Io. An. & de re iudic. c. de cetero. super glo. j. in suppletione. Vnde dicit concludendum, q̄ institutione facta per ep̄m, non potest se de ea introumittere eius vicarius, sine speciali & expressa commissione ep̄i: nec dicit sufficere, si exprimeretur aliquid de requirementibus speciale mandatum, sequuta clausula generali. alleg. no. in c. ij. de præben. lib. vj. & in l. non potest. de procura. vnde posset procedere opinio disputantis, & Io. An. secundum eum, quando in stō nō est facta per episcopum: sed per alium inferiorem: puta plebanum habentem ius instituendi ex speciali iure, priuilegio, vel consuetudine. nō obstant nota. in capitu. tempora plenitudinis. iuncta glo. xvj. q. vij.
- 4 ¶ vbi dicitur omnes pœnitentiæ esse arbitrariæ: vnde episcopus

potest diminueri poenitentiam impositam per papam: vt ibi dicit glo. quia fm Lap. loquuntur in foro poenitentiali: nos autē loquimur in foro iudiciali, vbi conuincit officium minoris, vel potest mutare de licentia superioris, vel eius commissione: alias non. ¶ Refert & sequitur omnia superscripta Domi. in d. c. ij. de off. vica. ¶ Sequitur prædicta do. Phi. de (arra. in c. illud. hoc titu. in versic. iuxta prædicta dubitatur. ¶ Tu circa principalem tit. art. conclude cum Io. And. nam ex quo prima in stō fuit nulla facta per episcopum, & vicarius generalis ep̄i potest admittere p̄sentationem, & instituere ex ipsa generalitate sine speciali mandato: vt diximus. §. in j. q. prin. huius par. in v. artic. sicut ipsemet ep̄s deberet admittere p̄ntatum per patronum d̄ factum p̄p̄iū in sui verecūdia: vt vult aureus tex. in d. c. decernimus. xvj. q. vij. erit ep̄o honor, vt ipse episcopus admoneat institutum per se: seu eius vicari. ¶ Item non obstant in d̄rium adducta, quia stare nullitate primæ institutionis, est ac si facta non fuisset: & sic patronus admittitur, & presentatus per eum instituitur: & talem institutionem dare potest vicarius, vt proximè diximus: sic dare poterit & istam: & hæc dicitur prima: quia prima tanquam nulla non est in consideratione: & sic non erit vicarius, qui reuocat primam: sed est iuris dispositio, quæ facit illam nullam. d. c. decernimus. ¶ Quo vero ad aliud dictum Lap. volentis d̄ Io. And. in stōnem factam per episcopum validam, non posse reuocari per eius vicarium generalem: nulli dubium est, q̄ si est valida in stō facta per episcopum, nō possit reuocari per vicariū: quia si par. in parem non habet imperium, c. innotuit. de elect. quanto magis inferior in superiore. xxj. dist. per totum. ¶ Imo, si eodem die est facta collatio bñficij ab ep̄o existente extra diocesim, & ab eius generali vicario habente speciale mandatum conferendi existente in diocesi, præfertur collatio facta per ep̄m, quia superior: vt pulchrè consiluit Gal. consi. suo. ij. de off. vic. incip. an collatio episcopi. ¶ Si vero cōsideramus collationem factam per episcopum esse iniustam seu iniquam, & tunc si ab ea appellatum: quia ab illa appellari potest: vt diximus. §. in ij. par. huius. ij. lib. in vlt. q. prin. in v. art. & de ea habebit cognoscere iudex appellationis: & sic superior ipse ep̄i: nam si a sententia vicarij nō potest appellari ad episcopum: quia faciūt vnum tribunal. ca. ij. de consue. lib. vj. multo fortius a sententia institutionis lata per ep̄m, poterit cognoscere eius vicarius, nec ad illum appellari. Aut sententia institutionis transiit in rem iudicatam, quæ bñ transiit in rem iudicatam: vt latè diximus in d. vlt. q. prin. in vj. ar. & tunc non est dubium de ea etiam episcopum cognoscere nō posse ad partis instantiam: vt diximus in d. vj. art. quanto minus nec eius vicarius. Sed quia ep̄s potest ex officio videre de inualiditate tituli instituti, vel collati ex aliqua cā forsā a principio sibi incognita, quia quo ad eum nō d̄r transire in rem iudicatā: vt pulchrè voluit Ab. in c. j. de cōces. præb. & nos diximus in d. vj. art. cā est talis huius inualiditatis tituli, quæ transiit in generalē mādato, posset de ea vicarius cognoscere, & propterea institutionem reuocare: quia hoc etiam episcopus faceret: nam tunc non dicitur reuocare institutionem episcopi, vt superior, sed vt faciens idem tribunal. & si a principio illa non fuisset mota ab episcopo, ipse episcopus non instituisset. d. c. ij. & ibi no. de consue. lib. vj.

## ¶ Quartus art. ij. q. prin. iij. partis. ij. Libri.

- 1 *Institutio an fieri possit per habentem instituere post mortem presentantiū vbi quod sic.*
- 2 *Intellectus. c. quarimoniam. extra de iure pa.*
- 1 **Successiue** Dubitat. iij. tan in stō fieri possit p̄ habentē instituere post mortē p̄ntantium: & breuiter dicēdū est, q̄ sic: licet alij successerint p̄soni, & adhuc sequuta nō sit in stō: p̄ ea, q̄ dicit Bar. in l. si ita. §. si dicimus. ff. de lega. j. & doct. & p̄ferim Pe. de sum. in l. p̄ponebat. ff. de iu. & ita et voluit Firma. in trac. de ep̄o. in j. par. j. secūda prin. iij. lib. in iij. q. o. & in ij. par. ij. prin. d. iij. li. in xij. q. qui tñ loquit de electionariis mortuis postq̄ elegerūt, vt ibi p̄ cum. ¶ Tñ hoc eode diceit esse tex. expressum in c. quarimoniam. hoc titu. vbi habet, q̄ instituti in ecclesia p̄sonatus p̄ nouos p̄onos, mutari non possunt: si ergo ibi poterūt p̄ nouos p̄onos mutari. ¶ Ad idem p̄dora rex. in c. illud. hoc titu. in fi. in ver. si vero. vbi donata ecclesia p̄ laicū religiose domui, nō teneat in stō facta de p̄ntato p̄ donatariū sine p̄ntatione fratru illius domus religiose, vt illū tex. bñ ponderauimus. §. in ij. p̄ce. art. in versic. ego vero teneo primā opi. ¶ Non ob. allegata per Firma. q̄ loquunt in elect. quæ tribuit ius in re: vt no. in c. cum Bertoldus. de re iud. & sic quasi plenum ius, sicut institutio vt diximus plenè. §. in ij. par. huius. ij. lib. in v. q. princip. in v. arti. ¶ Tñ d̄rium ego puto de iure verius, & moueor, nam aut loqui mur



nam de p̄sonis ecclesiasticis p̄ntantibus, & tunc nō est dubium, q̄ licet ex p̄ntatione tribuant p̄ntato ius ad rē. tñ variare nō pot sunt. & isto respectu dicant eligere & eorū p̄ntationē habere vim electionis, fm Inno. quē ibi sequunt Abb. & oēs in c. cum aut. hoc tit. & sic variare nō possunt. vt in d. c. cū autē. & latē diximus. s. in d. ij. par. ij. lib. in vij. q. prin. in j. art. vñ p̄ntatus per eos licet ipsi sint mortui, oīno veniet institūendus: & mors p̄ntatiū nō tollit illud ius quāsitū p̄ntato. Et q̄ oīno p̄ntatus veniet institūendus: p̄bat tex. d. c. de cernimus. xvj. q. vij. & nos diximus supra in d. ij. par. huius ij. lib. in vij. q. prin. in ij. & xv. arti. & in isto non est dubium. Aut sumus in patrono laico p̄ntationē & per eius p̄ntationē licet tribuat p̄ntato ius ad rē, & non in re, & variare possit. c. q̄ autē. cū autē. & pastoralis. tñ nō per hoc pot tollere p̄ntato illud ius ad rē per p̄ntationē sibi acquisito, sed variando, & alterū p̄ntando accumulatiuē, illū p̄ntationē dēt & non priuatiuē: vt in dictis iuribus p̄ oēs doct. dicitur. & nos diximus. s. in d. ij. par. huius scđi libri. vij. q. princ. in xxi. artic. & ideo acquiritur p̄ntato ius petendi se institui: vt diximus ibidem in vij. q. prin. in j. art. & si episcopus nolit ipsum instituire sine causa, p̄t adire eius superiorē, vt eum cōpellat vltra alia remedia, de quibus diximus ibidem in xvj. & xvij. art. & ep̄s malitiosē non instituens, puniē: vt diximus ibidē in xv. artic. & pluribus sequen. ergo sine dubio tener eius p̄ntationē, quāuis p̄ntans moriatur. ¶ Nō tñ nego, si sunt patroni laici, qñ eorū f̄ successores possint variare, si p̄cessores non p̄ntarunt nisi vñ: q̄a dicunt vna & eadē persona successores cum p̄decessoribus: per illud aureū dictum Abb. post Bal. in c. cū accessissent. de consti. & h̄redē fundatoris posse immutare qualitatē per fundatorē requisitā in p̄ntandō, sicut possit ipse fundator, cum cōsensu tñ ep̄i. de quo dicto latē diximus. s. in j. par. huius ij. lib. in vij. q. prin. in vlti. arti. sicut ergo poterat variare p̄decessor, ita & successor: sicut dicimus de p̄curatore dato ad p̄ntandū a p̄ono laico p̄ntante: q̄ nō per hoc tollitur qñ patronus possit variare. de quo diximus. s. in d. j. par. in iij. q. princ. in vj. & xij. arti. ¶ Bene dicerē & aliud, q̄ si p̄decessor exp̄ssisset vel iurasset se nolle variare, q̄a tunc nō teneret ei variatio: vt diximus in ij. par. huius ij. lib. in vij. q. princ. in xv. artic. q̄a tunc esset quāsitū ius p̄ntato, sicut quēsit ius p̄ntato per p̄onū ecclesiasticū: & hoc modo transibit ad successores. ¶ Nō obstat mō supra in p̄rimo adducta. ¶ Et primo tex. in d. c. quęrimoniā. qui ad hoc, vt mutari nō possit p̄ntatus per aliquos patronos a nouis patronis, p̄derat instōnē sequutā: quia p̄ hoc non negat non posse esse idem p̄ntatione facta per patronū decedentem: licet institutione nō sequuta. tex. enim. in c. quęrimoniā. loquitur, quando mutationes volebant fieri per nō uos patronos, & ecclesia erat plena. & ideo ponderatur ibi ordinatio facta, quę mutari non poterat ad mutationes patronorū sed in casu nostro euenit successio ecclesia vacante: & iam p̄ntatione facta per primum patronum: & institutio sequenda non erat certa, cum prouisset successor variare, vt proxime diximus: & ex hac causa ponderatur institutio. d. cap. quęrimoniā quia non possit ibi p̄supponi variatio, maximē ecclesia plena. ¶ Et pro hoc etiam facit, quod dixit Rota clxxxij. incip. si a p̄ntatus, q̄ mortuo p̄ntato adhuc pendente causa institutionis poterit causam p̄sequi p̄ntans pro suo interesse. De quo diximus. s. in secunda parte. ij. lib. in vij. quęsti. princip. in iij. artic. sic & contra debet esse in casu nostro, quamuis institutio non fuerit sequuta. ¶ Nec etiam obstat. tex. in dict. c. illud vers. si vero inductus. vt s. quia si bene aduertatur, ibi p̄ntatio erat facta per donatorem, postquam donauerat ius pa. religiose domui: ideo institutio facta sine p̄ntatione donatarij, non tenuit: vt diximus supra in secundo proxime p̄ced. artic. in vers. ego vero teneo primam. in casu vero nostro p̄ntatio erat facta per primum patronum ante eius mortē: vel ante quam alienasset ius pat. vnde in h̄redem seu donatarium vel in alium legitimum successorem transibit ius pa. in terminis in quibus reperitur.

¶ Quintus art. ij. q. prin. iij. par. ij. Lib.

- 1 ¶ P̄ntatio fieri potest etiam post institutionem. Et quibus id casib.
- 2 Patroni recognoscendi modus.
- 3 Patroni consensus tacitus vel expressus, qui loco p̄ntationis habetur, quo casu validet institutio inualidam. & nu. 4.
- 1 **Dubitat** v. f̄ an p̄ntatio possit fieri per patronū post institutionem: & tex. est in cap. si vero. hoc tit. q̄ sic. vbi in vltim. not. colligit Abb. casum, in quo fit p̄ntatio post institutionem: & qñ patroni ecclesię vacantis infra tempus a iure concessum non p̄ntant episcopo, vel p̄ntantes litigant super iure patro. & his nō finitur infra dictum

tempus: nam episcopus instituet quem velit id illam: & postea euincens poterit repręsentare illum institutum pro conseruatione suorum iurium: & p̄sertim quasi possessionis. dicit tamen Abb. non esse intelligendum huiusmodi p̄ntationem ius de nouo transferre in institutum: sed hoc fieri, vt verus patronus adipiscatur quasi possess. p̄ntandi post victoriam litis, vel vt ille presbyter institutus non vereatur de facto per verum patronum expelli. vnde dicit Abb. post docto. quod si iste, qui obtinuit in lite nō vult p̄ntare institutum per episcopū, non nocebit instituto: quia iam habuit plenum ius ex institutione ne episcopi autoritate iuris: ista enim p̄ntatio fit ad cautelā vt proxime dictum est. ¶ Et ex quo not. ibi Abb. vnum t̄ modū recognoscendi verum patronum, vt sit ille, qui pronuntiat verum patronum, post institutionem factam per episcopum: & hoc idem dicitur docto. in cap. eam te. hoc tit. & voluit etiam hoc Ab. in cap. per vestras. hoc tit. ¶ Et not. ex verbis Abb. in dict. cap. si vero. iunctis cum summario, etiam patronum negligentem, & institutione episcopi iure deuoluto sequuta ex dicta negligentia posse repręsentare institutum pro tuitiōne suorum iurium, & causis sup̄scriptis. ¶ Et de ista repręsentatione, diximus et. s. in secunda par. huius ij. lib. in prim. quęsti. princ. in ix. artic. in vers. sed vnum. in v. casu. dum tractauimus de litib. quę oriuntur inter patronos & p̄ntatos. ¶ Et licet ista p̄ntatio post institutionem non habeat reconualidare institutionem: quia illa ex se est valida: tamen possunt dari casus, in quibus solus consensus patroni, t̄ qui loco p̄ntationis habet tacitus vel expressus validat instōnem inualidam: puta si ep̄s proprio motu p̄fert beneficiū patrono. nā eius acceptatio seu cōsensus sup̄ueniens validat instōnem, q̄ erat inualida: vt p̄ Abb. in d. c. p̄ vestras. hoc tit. & diximus. s. in j. par. huius scđi li. in vij. q. prin. in iij. art. & hos duos casus considerauit do. Roch. in hoc tract. in verbo, pro eo q̄, in iij. q. in j. col. in vers. facit etiam simile. Potest esse etiam hoc in alio casu, qñ ep̄s instituit sp̄re p̄ono: q̄a p̄ntatus p̄ntati tacit⁹ vel exp̄ssus habet loco p̄ntationis: & sic subsequet instōnē, & illā validabit: vt diximus. s. in ij. p̄ced. art. de cōsensu tacito. in ij. cōclu. & de cōsensu exp̄ssio. in v. cōclu. ¶ Datur & alter casus in instōne facta cā p̄mutationis, vbi consensus p̄ntati h̄ loco p̄ntationis: vt diximus. s. in j. par. huius ij. lib. in vj. q. prin. in vj. art. in iij. dub. & si non interuenerit talis cōsensus in actu institutionis, est nulla: vt ibidem diximus in vij. dub. tñ si sup̄ueniat, validat illam: vt ibi diximus in ix. dub. ¶ Et sic in omnibus istis casibus & alijs, quos de per te poteris considerare, p̄ntatio vel consensus patroni, qui loco p̄ntationis habetur, potest subsequi institutionem: & vt in p̄mo casu nihil iuris addit: in alijs vero casibus conualidat illam nullam & sic habemus p̄ntationem posse fieri etiam post institutionem.

¶ Sextus art. ij. q. prin. iij. par. ij. Lib.

- 1 Collator semestris tempus habet ad conferendum.
- 2 Executori nullum tempus prefixum est ad prouidendum.
- 3 Institutionis tempus, cum limitatum non reperitur, arbitrium esse debet.
- 4 Tempus non est prefixū a iure haberi instituire, ad instituendū. Et ideo superior pot̄ prafigere tempus, intra q̄, si non instituerit, sine cā, prouiso deuoluitur ad eum, vt actualiter compellat instituire, vel ipse instituet. & num. 18. & 19.
- 5 Superior quibus casib. possit prafigere t̄pus, vbi tempus a iure nō est prefixū habentis actum facere. Et si intra illud tempus actus nō fuerit factus, ipse superior supplebit latē per numer. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17.
- 20 Tempus datum ad conferendum, non habet locum ad instituendum.
- 21 Tempus datum a superiore inferiori ad instituendum, non debet transcendere semestris.
- 22 Tempus prafigendum instituenti, non debet transcendere duos menses, vel arbitrium esse debet.
- 1 **Videamus** Modo sexto loco, f̄ an h̄nti instituire sit p̄fixū t̄ps ad instituendū, sicut collatori ad p̄ntatē: & sic an semestris datū collatori, h̄at locū i institutionē. Et Rota. ccxij. fm oēs. hoc tit. in nouis dicit nullū t̄ps ad instituendū rep̄ri in iure exp̄ssum: sed bñ ad p̄ntandū, infra qd̄ t̄ps datū ad p̄ntandū si fiat p̄ntatio effectua, satisfactū est iuri qd̄ ad p̄ntatē: p̄figit t̄ps certū nolenti instituire p̄ superiorē, infra q̄ si nō instituat, superior illud faciat. alle. c. nullus. hoc tit. & dicit tacere. ca. ad reprimendā. de off. ord. & ca. graue. de p̄bend. ¶ Dat simile de acceptante infra mensem sibi p̄fixum, cui licet non p̄uideatur p̄ executorē infra multa t̄pa: postea nō p̄pterea euanescit acceptatio, ex quo ad prouidendū nullū t̄pus est p̄fixum executori: prout legi. & no. in cle. cum ei que. de cōcess. pa. & meli⁹ in cle. si

# Cæsar Lambertinus Episcop.

cle. si de beneficio. de præben. & ideo recurreret acceptas ad pa-  
pam pro prouisione faciendâ sibi, vel obtineat causam commit-  
ti in palatio: & auditor datus pronuntiatio sibi beneficio debi-  
tè providebit ei secundum formam. cle. auditor. de rescrip. &  
idem fiet de præsentato infra tēpus debitum, quem ordinarius  
recusat instituire, si causam in palatio obtineret committi: quia  
d. cle. auditor. necdum habet locum in prouisione, sed etiam in  
instituzione & confirmatione: vt ibi nota. & ita residet ibi Rot.  
¶ Do. Ab. aut. in cap. ij. format hunc articulum: & dicit Rotam  
tenere semel, de quo in d. ca. ij. nō habere locum in instituen-  
te: & p hoc facit fm eum, q̄ ille text. loquitur in eo, qui habet  
conferre: & ideo non extenditur ad habentem instituire: nam  
respectu ipsius institutionis faciendæ non requiritur tempus à  
iure limitatum: remedium est ergo, vt recurratur ad superiorē  
qui præfigat terminum debenti instituire: & si non instituat in-  
fra terminum, ipse supplebit. alleg. quod loquitur. in c. ex parte.  
de concess. præben. ¶ Et dicit esse rationem huius dicti. nam de-  
bens instituire, non debet habere tempus ita prolixum, sicut is  
qui habet cōferre, cum institutio fiat de psona presentata: vñ  
non habet superior nisi illam examinare. alias sequeret benefi-  
cium posse vacare longo tempore: nam patronus habet sex vel  
quatuor menses ad presentandum. c. vnico. hoc titu. lib. vi. si su-  
perior haberet alios sex menses ad instituendum, vacaret sic be-  
nificium per annum, vel saltem decem menses, antequam de-  
uolueretur potestas ad superiorē. & idem putat Ab. fore dicē-  
dum in eo, qui habet confirmare electionem, vt tempus sibi p-  
figatur per superiorē, si habens confirmare differat infra tē-  
pus debitum confirmare. & hanc etiam partem tenuit ipse Ab.  
in consi. xxvii. in causa communis. in ij. volu. in fi. & hoc voluit  
idem Ab. in ca. pastoralis. super glo. j. hoc titu. vbi pro hoc alleg.  
not. per eum in cap. ex parte Astensis. in penul. col. in versiculo. in  
eadem gloss. ibi, vbi vult, quod non statuto termino iuris alicui  
ad instituendum superior immediatus statuet terminum ei, ad  
quem spectat institutio, vt infra illum pvideat ecclesiā, secun-  
dum consuetudinem, qui si non fecerit, ipse superior ex officio  
pvidebit. Pro hoc. c. si capitulo. in fi. de concess. præben. lib. vi.  
facit irrefragabili. §. omnes. de offi. ord. & cap. ceterum. de iud.  
¶ Hunc etiam art. format Pau. de cita. in hoc tractu. in vi. par. in  
liij. q̄o. qui recitat dicta Ab. in dict. cap. pastoralis. & in d. cap. ij. &  
dicit, q̄ cū in institutione non reperitur tempus limitatum, er-  
go debet esse arbitrium. & p hoc potuisset allegare. l. j. ait p-  
tor. ff. de iure delib. vbi tempus à lege datum sine taxa ad aliqd  
faciendum, est in potestate iudicis, & concutitur cum Ab. superio-  
rem posse præfigere terminum ad instituendum, & illo elapso ip-  
sum supplere, & minus tempus debere habere instituendum, quā  
conferentem. Et pro istis adducit Gemy. in c. j. de præben. lib. vi.  
dicentem per illum tex. nec etiam esse taxatum ordinatio tempus  
ad cōfirmandum collationem factam alicui de beneficio.  
¶ Do. Roch. autem in hoc tractu. in verbo, honorificum. in xv.  
q. format similem hunc artic. & recitat dicta Ab. in ca. ij. de con-  
cess. præben. & dicit conclusionem Ab. etiam sibi placere per vl-  
timum suum fundamentum: quia ecclesia multo tempore vacat.  
sed alia parum valere: quia tex. in dict. cap. secundo. habet  
locum etiam in elect. vt ibi in gloss. & in c. nostris. similiter de  
cess. præben. item habet cōferre, nō habet etiam aliud facere, nisi  
examinare: vt in titu. de eta. & qua. per totum. igitur &c. ¶ Post-  
ea videtur adhuc tenere conclu. Abb. quam dicit tenere ipsam  
Abb. in repe. §. qui vero. in c. extirpand. in viij. col. de præben.  
allegat. etiam Ab. in dict. ca. pastoralis. in §. allega. consi. & ita re-  
sident Roch. vbi supra. ¶ Tu aduerte. nam §. in secunda part. hu-  
ius. secundi lib. in viij. quæst. princ. in secundo articul. tra-  
ctauimus sufficere patrono presentare infra tempus: & si ep̄s nō vult  
instituire, nō tenebitur patronus presentare alterum: sed insti-  
tare, vt fiet institutio. & hoc aperte concludit Rota. cexij. §. alle. in  
nouis. & Abb. in d. consi. xxvii. in secundo. volu. & ibidem. in d.  
octa. quæst. princ. hoc idem cōclusimus. in xv. art. & in xvj. artic.  
posuimus vnum remedium. scilicet patronus vel presentatus appel-  
lect. in xvij. art. posuimus aliud remedium, vt adeat superiorē  
vt eum compellat instituire, vel ipse instituat, si præfixo sibi ter-  
mino hoc nō fecerit. & remissimus nos ad hic dicenda. ¶ ¶ Qua-  
re & hic cōcludamus idem. l. nō esse præfixum tempus à iure insti-  
tuere: & ideo fore præfigendum à superiore, infra quod ipse ha-  
beat instituire: & si ipse infra dictum tempus sine causâ nō insti-  
tuerit, deuoluetur prouisio ad superiorē. l. vt eum actualiter  
compellat instituire, vel ipse superior instituat. Et ex hac cōclu-  
sione tria colliguntur. ¶ Primum est, q̄ vbi à iure non est præ-  
fixum tempus habenti illud facere. ad illud faciendum, potest  
superior præfigere sibi terminum, infra quem illud facere de-  
beat: & si nō fecerit, ipse supplebit. & p ornati huius dicti accu-  
mulatiui. j. scripta. ¶ Primum igitur dictum sit istud, de quo hic.

¶ Secundo adduco Abb. in c. postquam. in fi. de elect. vbi dicit  
q̄ cum non reperitur tempus à iure limitatum, infra quod hñs  
electionem cōfirmare, illam confirmet: remedium est, vt supe-  
rior confirmatori præfigat certum terminum ad confirmandū.  
Qui si infra terminum non confirmauerit potestas deuoluetur  
ad eum. voluit, hoc idem Ab. in cap. ij. de concess. præben. ¶ Ter-  
tio adduco Ab. in cap. cum ecclesia Vulturana. in ij. col. super  
gl. prima. de elect. quod cum præbendæ nō sint distinctæ in ali-  
qua ecclesia, non potest episcopus supplere negligentiam cano-  
nicorum nō eligētium: nec ad eum illo casu sit deuolutio ipso  
iure: remedium tamen est, vt ipse ep̄s præfigat terminum cano-  
nicis, infra quē habeant ecclesiā de ministris puidere. quod si  
nō fecerint, poterit ep̄s lapsō termino puidere. ¶ Quarto addu-  
co Ab. in c. ex parte Astensis. in pe. col. in vers. eadem gl. ibi de cō-  
cess. præben. q̄ si certus nūcius nō est in ecclesia, & canonici sunt ne-  
gligentes in instituendo canonicos, fm facultates & cōsuetudi-  
nēs ecclesiæ, superior immediatus statuet terminū ei, ad quē spectat  
institutio, vt infra illū pvideat ecclesiæ, fm cōsuetudinē, q̄ si nō fe-  
cerit, ipse superior ex officio pvidebit. ita Ab. post oēs doc. ibi. &  
dicit per hunc modū posse ep̄m supplere negligentiam Ab. si non  
instituit monachos in monasterio fm facultates, & antiquam  
cōsuetudinem: & hūc terminū hominis succedere loco termini  
iuris: iuxta no. per Inn. in c. ex ratione. de app. quæ dicit in Abb. fore  
semper mēri tenēda. cuius doctrina p principia in mā quo-  
tidie solet allegari. ¶ Quinto adduco do. Abb. in c. ab excōica-  
to. in iij. col. statim añ ver. in gl. in verbo, de facto. de rescrip. cū  
nō reperitur tps à iure limitatum, infra quod excōmunicator  
teneat absoluerē excōmunicatum ad se remissum à superiore: tñ vt  
ipse cōstituat in negligentia, vt iuxta formā illius. ca. possit fieri  
absolutio p executores, erit remediū, vt ipsi executores pfigat  
ei terminum infra quem habeat absoluerē alias ipsi absolue-  
re poterūt. ¶ Sexto adduco: tñ nam ex quo nō reperitur tps à iure  
limitatū ordinario. j. qd̄ exequat iniam: vt dñt doct. in l. à diuo  
pio. §. si sup rebus. ff. de re iud. tñ cautela est, vt adeat superior, q̄  
præligat terminū, infra quē debeat iniam executioni demāda-  
re: alias ipse demādabit. ita do. me. Corse. in c. in lris. in fin. tertie  
char. de offi. deleg. adducit in arg. c. nullus. hoc tit. & faciunt, quæ  
dicunt doct. in l. ij. ff. de re iud. ¶ Septimo adduco tex. nota. in ca.  
si caplo. in fi. de cōcess. præben. lib. vi. & ibi Domi. & oēs, q̄ si man-  
datur caplo, vt talē in canonicū recipiat, & ei p̄bendā assignet, ad  
hoc vt caplo in negligentia cōstituat, executore ei terminum in-  
fra quē illud agat, & eo j. dictū terminū negligētē, executor et  
eo non vocato, id exequi poterit. ¶ Octauo adduco. nā ad hoc  
vt illi, ad quos p̄inet electio imperatoris, cōstituant in negligē-  
tia, ex quo nō est p̄fixū tps, infra qd̄ illa electio facere debeat  
papa dēt eos admonere, & statuere eis terminū, infra quē eligat,  
alias cōstituent in negligentia, & ipse eliget: hoc et faciet, si discor-  
dant, ita notabilr gl. pen. in fi. & glo. fina. in c. ad apostolicam, de  
re iud. in vi. cum alijs alleg. per Firma. in suo reper. in verbo, im-  
perator. in vers. liij. cum seq. ¶ Nono adduco tex in c. cū itrefra-  
gabili. in §. excessus. de off. ord. q̄ qñ capitulum ex consuetudine  
hēt cōrectionē excessuū canonicorū, ex quo nō est tps p̄fixū,  
infra qd̄ illos corrigere deat, practica cōuincēdi ipsos de negli-  
gētia est, vt ep̄s ei imponat terminū, infra quē corrigat excessū  
delinquentis, alias termino elapso ipse corrigere poterit, & hāc  
practica ibi Ab. extēdit q̄ quilibet inferiorē: vt de ei⁹ negligē-  
tia appareat, vt ibi p̄ eū in ij. col. in vlt. no. hoc idē voluit Barba.  
in c. sup eo. de offi. deleg. in fi. xvj. col. & oēs doct. in d. c. itrefra-  
gabili. ¶ Decimo adduco id, qd̄ voluit Abb. in d. c. super eo, de of-  
fi. deleg. q̄ ad hoc vt illa verba, ordinet ecclesiā, posita in delega-  
tione p̄ officio, cū dat delegatū in cā vertētē inter p̄onos, vt or-  
dinet ecclesiā ad p̄ntationē illius, q̄ lus pa. obtinuerit, licet nō  
possit instituire ne p̄iudicet tertio hñt ius instituti: poterit tñ  
p̄figere terminū illi, & mādare, vt instituat ad p̄ntationē illius, q̄  
vicerit. quo termino elapso, si non fecerit, ille delegatus poterit  
instituire. Qd̄ dictū fuit prius Host. & illud sequit̄ Barb. ibidem  
ante fi. vj. col. vt nos retulimus. §. in j. q̄o. princ. huius partis. in ix.  
¶ Irti. in vers. aduerte ad aliud, quod dicunt. ¶ Vndecimo addu-  
co tex. & ibi Ab. in ij. co. in vers. si vero noluerint. in c. prudentiā  
in §. sexta. q̄ si corā delegato excipit contra actorem ipsum esse  
excōicatum, & probatur, si est excōicatus ppter iustā causam, re-  
mittere eū ad excōicatorē p̄ absolutione: & quia tēpus infra q̄  
ipse excōicator eum absoluat, nō est præfixum à iure, vt consti-  
tuatur excōicator in negligentia: p̄figat ipse delegatus temp⁹  
excōicator, infra qd̄ illum absoluat, q̄ si nō fecerit, delegatus ab-  
soluet. & ita voluit oēs doct. ibi. ¶ Duodecimo adduco gl. pen.  
in c. fi. de p̄sue. li. vj. q̄ ex quo qlibet canonicus antiquo non  
hēt terminū statuti, infra quē habeat optare, quā p̄bendā velit  
imo dispōnem illius tex. licet oēs in cōi habeat. xx. dies, & nō q̄-  
libet de p̄se: vt tenet ibi gl. cautela est, vt p̄figat terminū cuilibet

bet canonico de per se, infra quē habeat optare ne vnus īpediat alterū: quibus non optātibz infra corū terminos, ipsi īputabz, & executor applicus exequet pūssionē, nō obstatē, iuxta tenorē  
 13 illi<sup>3</sup> tex. ¶ Decimotertio adduco: nā ex quo à iure hī est restitū rū īps infra, qd̄ ordinarij debēt magrōs locis cōgruis instituire, ad hoc vrsunt in negligētia: & ad supiorē institutio deuoluat: dēt à superiore statui terminus, infra quē si magrī non instituerint, erunt negligētes, & deuoluet ad supiorē instō. ita sentit Abb. exp̄sse in c. prohibeas. in final. verbis. de magrīs. ¶ Decimoq̄rto  
 14 adduco<sup>4</sup> tex. notabilē in c. sacro. in vers. cauat. in fi. de sen. exc. q̄ si excōicatus, q̄relet corā supiore de iniusta excōicatione, supior si absq; periculo morē pōt ad excōicatorē illum cū suo mādato remittere dēt, vt illū absoluat: & q̄ terminus infra quē debeat absoluerē, nō repit̄ expressus de iure, ipse supior p̄figet: ei terminū cōpetentē, infra quē eum absoluerē debeat, q̄ si nō fecerit, supior absoluet: vt ibi est tex. not. in istis doctrinis.  
 15 ¶ Decimoq̄nto adduco tex. notabilē in cle. j. hoc ti. vbi si patroni ecclesiastici p̄ntatū rectorē ordinario in ecclesijs, in quibus hnt ius pa. ex quo nō est p̄fixū certū tēpus à iure, infra quē habeant p̄ntato assignare cōgruentē partē p̄uentū ipsius ecclēie ordinarius assignabit eis tps, infra qd̄ p̄dictos p̄uētus assignēt. q̄ si infra illud tps non assignauerit, assignabit ordinarius, & ibi amplius assignare nō poterit, tanq̄ cōstituti in negligētia: vt ibi est tex. & bona gl. quē ponit aliū casū similit̄: & quasi idē nisi q̄a discrepat in aliquo ibidē in verbo diocesanus. in fi. & est gl. in c. j. in verbo substatari. de p̄bē. lib. vj. quā refert text. in d. cle. j.  
 16 ¶ Decimosexto adduco Abb. in c. ceterū. in iij. no. in ij. col. de iudi. q̄ ex quo dño feudi nō est statutus terminus à lege, itra quē debeat cās feudi finire: & p̄ hīs nō apparet de eius negligētia, ad hoc, vt possit adiri ordinarius iuxta cōstitutionē illius, dēt statuerē ei terminū, infra quē si cām non expedierit, poterit adiri ipse. & alleg. d. c. irrefragabili. §. excessus. de offic. ordi. qd̄ idem voluit do. Car. relatus à Barba. ibi in fi. x. eolum. licet ipse Barba. teneat ibidē contrariū in iij. & x. col. dicēdo illum terminū non posse p̄figi, nisi prius sit negligens, qui certē nō bñ intellexit, nec perecepit mentē Abb. nam Abb. ideo dixit p̄figē dum terminū: q̄a ex quo à lege non est p̄fixus, nunq̄ videt̄ negligēs. vt hoc dictum Abb. declara. ex pluribus. §. adductis. Areti. tñ & do. Fely. ibi sequūtur Abb. & simi<sup>5</sup> do. me. Corfē. in ij. char. seq̄tur & Abb. pulchrē & do. Fely. in d. c. irrefragabili.  
 17 li. in prin. ¶ Decimo septimo adduco ea q̄ adducit do. Fely. pulchrē in d. c. irrefragabili. in prin. vbi etiā plura ponit pro declaratione negligentiē inferioris p̄lati: & pro hoc etiam pulchrē loquuta est Rora. c. xij. de qua. §. & Abb. in d. consi. xxvij. in causa communis. in fi. & de hoc etiam nos diximus. §. in ij. par. j. lib. in prima qua. si. princ. in xx. articu. in versu. & ideo declara. viij. vbi me remitto ad hic dicēda. & p̄dicta etiā pulchrē posuit Phi. Decius in consi. cxxix. diuino & c. & pro tenui. in iij. col. in  
 18 vers. aut volumus. ¶ Secundum, quod colligitur ex supra formata conclusione est, q̄ in hoc casu cum habens instituire non vult instituire p̄fixo sibi termino à superiore, potest superior illum compellere ad instituendum: & compulsiō potest esse actualis, si vult vel eo modo, quo diximus. in d. j. qd̄. princ. in xj. articu. dum tractauimus, si episcopus nolit consentire translationi iuris patro, & ecclesiā, quomodo cōpelleret, vbi p̄supposuimus archiepiscopum loco sui consentire non posse: licet in casu nostro poterit ipse instituire, vt in sequenti art. dicitur.  
 19 ¶ Tertium quod colligitur ex supra formata cōclusionē est, q̄ elapso dicto termino ipse superior poterit instituire. & hoc probatur per omnia supra adducta & ita omnes concludunt de episcopo ad inferiorem p̄latum ius instituendi habentem: & in omnēs superiores episcopi, & aliorum in ipsum episcopum, & alios, dubitatur solum de archiepiscopo in ep̄m. de quo dicit  
 20 in prox. seq̄ articu. ¶ Quartum, quod colligo nouissimē ex dictis Abb. in dict. c. ij. de concess. p̄bend. est ex quo ibi Abb. mouēt̄ ad tenendum semestre datum ad conferendum, non habere locum ad instituendum, est, quia nimium vacaret ecclesia: colligo ex hoc istum terminum statuendum à superiore inferiori, ad instituendum, non posse, transcendere semestre: quia multo maius tempus eurreret in prouisione ecclesiā patronatē quam in quavis alia dispositione. ¶ Imō dicerem, q̄ sicut prouisiō beneficij electiui quantum ad eligentem & confirmantē expeditur infra sex menses: quia infra tres menses debet fieri electio. cap. ne pro defectu. de electio. cum simi. & confirmatio electionis infra alios tres menses. c. quam sit. de electio. libro vj. adeo vt omnes sex menses sint ad instar semestris dati collatorū. cap. secundo. de concess. p̄bend. comparantanti personā eligentis & confirmantis: ex quo omnia ista vnico actu perficit vt diximus. supra. in secunda par. huius. ij. lib. in j. qd̄. princ. versus si primi articu. in versu. & ex istis habes vsque ad versu. con-

21 firmatio autem dicerem tempus p̄figendum instituenti, nō debere transcendere duos menses, post quatuor menses datos ad p̄sentandū, vt infra tempus datum ad p̄sentandū à iure, & tempus datum ab homine ad instituendum, non debeat transire semestre, per proximē dicta: & hoc in p̄sentatione laici: in p̄sentatione vero patroni ecclesiastici essent octo menses: licet omnia ista arbitrabitur bonus superior: iuxta no. in c. de cau  
 22 sis. de off. deleg. ¶ Attentarem & aliud, quod potest colligi ex p̄dictis dictis Abb. considerantis semestre esse magnum tempus ad p̄sentandū: vt per ista, quā dicuntur per doct. & p̄sertim ipsum Ab. in d. c. ij. de concess. p̄bend. possit dici tempus non esse statutum à iure ad instituendum, sed minus semestre: & ideo erit arbitrarium à semestri infra: sed post semestre, ego non dicerem esse arbitrarium: sed illo elapso: & institutio nō facta ius instituendi esse deuolutum ad superiorem: vt deuoluitur. in d. c. ij. de concess. p̄b. nota hoc vltimū: & cogita super: q̄a Ab. in d. c. pastoralis. super gl. j. hoc ti. videtur sentire contrariū.

## ¶ Septimus art. ij. q. prin. iij. par. ij. Lib.

- 1 *Archiepiscopus an possit p̄figere terminum episcopo habenti instituire & supplere eius negligentiā.*
- 2 *Archiepiscopus regulariter non habet iurisdictionem in diocesi sui suffraganei, nisi in casibus à iure expressis.*
- 3 *Terminus hominis, quo casu succedat termino iuris.*

**Veniamus.** Modō ad septimum articulū, qui est, nunq̄d sit eodem mō, quo in pxi. p̄cē. art. diximus, supplere negligētiā ep̄i. Abb. in d. c. ij. in pen. col. in versu. sed aduerte. dicit hanc  
 2 art. esse magis difficilem, quam p̄cedentem: p̄deo quia archiep̄s regulariter non habet iurisdictionem in diocesi sui suffraganei, nisi in casibus à iure expressis: vt in c. pastoralis. de offic. ord. sed iste casus non est expressus in iure, fatendum igitur esset in iure archiepiscopum non posse compellere ep̄m negligentiā, vt instituat: sed remanet dubium fm eum, nunquid episcopo nolente instituire, ipse archiepiscopus succedat, & instituat: & si tenemus opinionem q̄ archiepiscopus supplet negligentiā episcopi: iste casus est clarus: sed tenendo contrariam opinionē, quam dicit plenē se examinasse. in dicto capitu. pastoralis. & in repe. c. si quis contra clericum. de foro competen. esse magnam dubitationē: sed nihilominus ipsum tenere archiepiscopū posse instituire: q̄a terminus hominis succedit loco termini iuris: vt ibidē ipse dixerat: sed si esset terminus iuris, hæc deuolutio fieret ad archiepiscopum. c. ij. de concess. p̄bend. ergo in casu isto cum terminus fuit p̄fixus episcopo ab archiepiscopo, illo elapso poterit archiepiscopus instituire: & hoc abbas dicit esse notandum. ¶ Sed tu aduerte. nam supra. in ij. par. j. lib. in j. qd̄. princ. in xx. articu. pro ornatu. c. nullus. hoc titu. latē tractauimus, quando aliquis habens consentire, non vult consentire, possit adiri superior, vt illum compellat ad cōsentendum, vel ipse consentiat: & posuimus plures declarationes ad p̄dictam. & tandem in secunda declaratione dubitauimus, an illa conclusio procederet per rationes sup̄scriptas. d. c. pastoralis. de offic. ord. in episcopo, vt cōpelli possit per archiepiscopum: & ipsum archiepiscopum supplere, & conelusimus q̄ non: nisi in isto casu institutionis: quia hic terminus hominis succedit termino iuris, & ideo sicut archiepiscopus in termino iuris potest supplere ep̄o: ita & in casu nostro, vt ibi latē diximus, in ij. declaratione ibi posita. ¶ De qua etiam difficultate posuimus illum, declarando alia qua ibidem. in iij. in vij. xj. & xij. declaratione. & vide etiam quē diximus. in j. par. j. lib. in ij. q. prin. in xvij. ar. & hæc est veritas, quę communiter obseruatur.

## ¶ Octauus art. ij. q. prin. iij. par. ij. Lib.

- 1 *Ignorantia p̄sumitur, nisi probetur scientia. Et quomodo intelligitur ista regula.*
- 2 *Archiep̄s tenetur singulis annis congregare concilium cum suis suffraganeis.*
- 3 *Ignorantia affectata, scientia equiparatur.*
- 4 *Semestre habet locum in habentē instituire seu conferre iure deuoluto ex negligentia patroni, siue ex negligentia habentis instituire.*
- 5 *Superior, ad quem ex negligentia patroni, p̄as deuoluitur, an debeat prouide de diversis actib. an vnico.*
- 6 *Superior ad quem deuoluitur potestas, an habeat duo semestria.*
- 7 *Ordinarius habet semestre à tempore deuolutionis ad conferendum, ita iure deuoluto, sicut quando habet conferre. & m. s.*
- 9 *Prouisionum beneficiorum deuolutio ad quem fiat.*
- 10 *Papa nullo tempore limitato adstringitur ad conferendum.*

**Et ex** p̄dictis sequitur pulchra alia dubitatio: quę sit alius art. si per negligētiā patroni deuoluitur potestas ad

# Cæsar Lambertinus Episcop.

stas ad episcopum, vel per negligentiam habentis instituere de-  
 noluit potestas ad superiorem: an iste ad quem fit deuolutio in-  
 stituitio teneatur conferre beneficium infra tempus præfixū  
 ad conferendum: & sic infra semestre, hanc difficultatem mouet  
 Rota, c. lxxij. si ppter negligentiam patroni laici deuoluatur col-  
 latio alicuius beneficii, statim sibi currit tempus semestre ad co-  
 ferendum à tempore notitiæ: sed ab ultimo die temporis qua-  
 drimestris dati laico ad præsentandum computandum. & hoc  
 verum, si prædictum beneficium vacauit, & vacat tempore deu-  
 olutionis de iure & de facto: & episcopus fuerit in sua dioece,  
 vel adeo, propè q̄ verisimiliter potuit huiusmodi vacationem,  
 & negligentiam scire alias non currit sibi prædictum tempus  
 semestre, nisi à tempore notitiæ, fm iura vulgaria, de concessi. p̄-  
 bend. ca. ij. & c. quia diuersitatem, & c. ex parte, & de supplen. ne-  
 gligen. præla. in c. licet, vbi dicit Innocen. vnum notabile dictū,  
 quod videtur fortiter obitare prædictæ conclusioni, q̄ ei ad quē  
 primo, & ei, ad quem secundo pertinet collatio beneficii, currit  
 tempus duntaxat à notitia vera: & qui eam allegat ipsam pro-  
 bat: quia præsumitur ignorantia, nisi probetur scientia præsu-  
 mitur. lib. vj. quæ etiam videtur obitare prædictæ conclusioni  
 in casu, quo negaret episcopi notitia, vel allegaretur ipsius igno-  
 rantia. Sed his non obstantibus Rota concludit contrarium: quia  
 regula, præsumitur, loquitur in his, quæ quis scire; vel indagare  
 non tenetur, per se vel alios: vt ibi no. sed cum episcopus teneat  
 quolibet anno visitare dioece, ergo & c. & tãto magis, cum va-  
 cauerit per quatuor menses, infra quos patronus non presenta-  
 uit, fateat tamē tantas & tales causas ignorantie verisimiles pos-  
 se allegari, quod transferatur onus probandi in negantem: &  
 scientiam allegantem. ¶ Et plus dicit Rota idem fore dicen-  
 dum in archiepiscopo, cum & ipse singulis annis teneatur cele-  
 brare concilium provinciale cum suis suffraganeis: & ideo eum  
 non posse allegare ignorantiam, pbabilem de vacatione benefi-  
 cij ad se deuolui, staretur de hoc ipsius iuramento, secundum  
 Innocen. & Host. qui hoc norant. in c. pastoralis. de excep. in fi.  
 & ideo talis non esset audiendus: quia videretur affectata signo-  
 rantia, quæ equi paratur scientiæ, c. vt animarum, de consti. lib.  
 sexto, cum sim. & sic cõcludit bonum iudicem hoc posse termi-  
 nare cõsiderata beneficii qualitate modo vacationis, locorum  
 distantia, remotione, & fama. ff. de vsuris. l. mora. cum alijs per  
 eum allegatis. ¶ Et sic ex ipsa Rota colligitur decisio, vtriusque  
 membri articuli nostri: si semestre habere locum in habente in-  
 stituere seu conferre iure deuoluto siue ex negligentia patroni  
 siue ex negligentia habentis instituere: & facta est deuolutio  
 ad superiorem habetis instituere, vt de inferiore præla. ad epi-  
 scopum: & de episcopo ad archiepiscopum, vt in casibus duorū  
 proximè præced. articu. ¶ Quam Rotam sequitur Abb. in cap.  
 causam, quæ in penul. colum. de electio. ex qua colligit ordina-  
 rium habere semestre à tempore deuolutionis ad conferendum  
 ita iure deuoluto, sicut quando habet conferre iure proprio. p̄  
 c. ij. de concessi. præbend. & pro hoc dicit optimè facere, c. si elec-  
 ctio. de elect. libro vj. & in c. licet. de supplen. neglig. præla. sequi-  
 tur etiam Rotam ipse Abb. in cap. fin. hoc titu. in versicu. sed hic  
 cadit notabilis questio, vbi dicit post Inno. in c. quia diuersitate,  
 de concessi. præbend. in fin. semestre habere locum à die noti-  
 tiæ: tamen non solum mero collatori, sed etiam cuiusque col-  
 latori primo secundo, seu vltiori iure deuoluto. ¶ Et sequitur  
 prædicta Gaye. in repe. c. fin. in lix. colum. in versicu. ille vero, ad  
 quem. de elect. libro vj. ¶ Et Pau. de cita. in hoc tract. in vj. par.  
 in fi. liij. quest. vbi dicit, q̄ licet in habente instituere non sit præ-  
 fixum tempus, si præfiguratur à superiore: vt diximus. in vj. præce.  
 articu. tamen prædicta limitat, pcedere, nisi ius instituendi, & cõ-  
 ferendi simul ex negligentia patroni non præsentantis delatū  
 esset ep̄o: quia tunc habet tempus taxatum, intra quod confe-  
 rat. l. sex mensium, alias superiori defertur istud ius. ¶ Sed tu ad-  
 uerte, quia hanc questionem solenniter disputauit do. Stepha.  
 provincialis, prout eum referunt Ioan. And. & Domi. in ca. vni-  
 co. §. verum. hoc ti. libro sexto, vbi Domi. in prima in versicu. qd  
 si laicus, cum sequen. colum. refert. motina vtriusque partis. &  
 dicit Stepha. tenuisse istum, ad quem fit deuolutio habere seme-  
 stre: ipse Domi. vero ibi i secunda colum. in versicu. mihi videtur  
 dicit decisionem huius dubij dependere à decisione alterius, vi-  
 delicet an superior ad quem ex negligentia p̄soni deuoluitur  
 potestas debeat prouidere per diuersos actus: videlicet primo p̄-  
 sentare & postea instituere, an debeat prouidere vnico actu per  
 viam collationis, per Ioan. And. cap. ne pro defectu. de elect. vt  
 si teneamus ipsum debere prouidere per viam collationis, ha-  
 beat semestre tantum: per dictum c. secundū. de concessi. præb.  
 si vero teneamus ipsum debere prouidere per diuersos actus: &  
 tunc esset tenendum, q̄ pro quolibet actu haberet semestre, &  
 sic vacaret ecclesia per annum. & ideo concludit ipse tutius esse

teneri vnico instructu fieri debere prouisionem, vt vacatio  
 ecclesiarum non diu duret, quibus iura volunt quanto citius  
 prouideri. cap. quam sit. de elect. lib. vj. & ita dicit sonare tex. in  
 cap. secundo. de supplen. negligen. præla. in fin. tenendo illud ver-  
 bum ordinare, poni, pro totali prouisione. ita ibi Domi. refidet.  
 ¶ Et hanc etiam partem, q̄ iste superior, ad quem deuoluitur  
 prouisio, non habeat duo semestria: tenuit Rota. cccxij. fuit dubi-  
 tatum. in ti. de supplen. neg. præla. in nouis loquendo de supe-  
 riore legato nato, vt ibi per eam. sequitur etiam prædicta Paul.  
 de cita. in hoc tract. in vj. par. in xxv. quæst. vbi dicit pulchrè alle-  
 gando dicta Dom. vbi supra, q̄ si iure deuoluto ex negligentia  
 patroni laici episcopus habet prouidere ecclesiam, non censetur  
 vt laicus: & sic non habebit quadrimestre ad prouidendum, sed  
 censetur ecclesiasticus: & sic habebit semestre ad prouidendum  
 & sic vnum tempus, & non duo tempora per motua antiquo-  
 rum, quæ refert Dom. vbi supra. ¶ Do. Roch. vero in hoc trac.  
 in verbo, honorificum. in xxxij. quæst. concludit secundum Rotā  
 alleg. cclxij. si ppter negligentiam, in nouis ep̄m hoc casu ha-  
 bere semestre à die deuolutionis & notitiæ, quemadmodum  
 habet in alijs beneficijs spectantib. ad suam collationem. quod  
 dicit etiam tenere Abb. in c. quia diuersitatem. in fi. textualium  
 de concessi. præbend. ¶ Tu adde etiam hoc tenuisse Rotā. §. 56.  
 vtrum vacante. hoc titu. in antiquis. & Fely. in ca. cum accessit  
 sent. ante fi. vij. colum. de consti. vbi allegat Abb. in c. causam  
 de elect. quem supra retulimus. ¶ Et ex istis omnibus considera  
 multa capita huius art. nam ex supra scriptis omnibus habemus  
 quod licet habenti instituere non sit præfixus terminus à iure: vt di-  
 ximus. §. in vj. proxi. præce. ar. & sic in eo non habere locum. c. ij.  
 de concessi. præben. tamen data negligentia ipsius ex præfixione  
 termini, vt supra diximus: vel data negligentia patroni: & sic deu-  
 oluta potestate ad superiorem à patronis ex quacunque causa  
 & ab inferiori ad superiorem, quo ad hanc collationem seu insti-  
 tum bene intelligitur statutus terminus à iure: quia in his casib.  
 bene habet locum dispositio dicti cap. ij. de concessi. præbend.  
 ¶ Svt habeant semestre ad conferendum: vt ibi: & currat à die  
 deuolutionis & notitiæ: vt ibi habet. & in ca. quia diuersitatem,  
 eo. ti. & hac deuolutio fiat ad superiorem in superiori iuxta di-  
 spositionem. d. c. ij. cum ibi notatis. f. vt de inferiore ad ep̄m: de  
 ep̄o ad capitulum: & si principaliter ad capitulum de eo ad ep̄m  
 & ab ip̄is ad metropolitanum, vt ibi habet. & per Abb. in ca. cū  
 in cunctis. §. clerici. versicu. & generaliter. ¶ vbi generaliter tra-  
 ctat ad quem fiat deuolutio prouisionum beneficiorum. & clarè  
 melius quam omnes ponit Pau. de cita. in hoc tract. in vj. par. in  
 xxvj. q. vbi dicit hoc semestre esse seruandum gradatim vsq; ad  
 papam. ¶ Adde tñ papam nullo tempore limitato astringi ad  
 conferendum etiam si fiet deuolutio ad eum ppter negligentiam  
 inferior. fm Io. And. in c. ij. de præben. lib. vj. & pulchrè po-  
 nit ibidem Phi. Fran. in ij. col. in ver. item. ij. intellige. licet Pau.  
 de cita. vbi proximè aliter dixerit. & hoc probatur. in d. Rot. cc.  
 lxxij. si propter negligentiam. in nouis. & per Abb. in d. c. fi. hoc ti-  
 tu. dum dicunt prædicta fore obseruanda, secundum Innoc. de  
 primo collatore ad ij. & ad vltiores. & sic iuxta dispositionem  
 d. c. nulli Lateran. concili. de concessi. præben. ¶ Et prædicta de-  
 clarantur, q̄ quamuis iste ad quem deuoluitur, p̄sio patrono  
 negligente fungatur vice duorum: nihilominus non habebit  
 duo semestria: sed vnum semestre: quia vnico actu debet prou-  
 dere. ¶ Sed hoc vltimum, an & quando presentatio, & institu-  
 tio spectat ad eundem, debent ista expediri duobus actibus. vel  
 vnico actu, dicemus infra, in hac parte in hac, quest. princip. in  
 xix. art. vbi vide pro supplemento presentis articu. & pro deci-  
 sionibus. §. positus vide Phil. decium in consti. cxxxv. ad iustifica-  
 tionem. circa fi.

¶ Nonus art. ij. q. prin. iij. partis. ij. Libri.

¶ Institutio fieri potest die feriato, dummodo fiat absolute, extra senten-  
 tiam.  
 ¶ Et vt Expedita sit prima pars huius questionis princ. quæ  
 est, qñ institutio fiat. ix. dubitatur: an hæc institutio  
 fieri possit die feriato. Et dicendum est q̄ sic: cum sit actus extra-  
 iudicialis, sicut & presentatio, dummodo fiat absolute extra sen-  
 tentiam: vt latè diximus supra in secunda parte. huius secundi  
 libri in secunda quæstio. princip. in tercio articulo. dum ibi tracta-  
 uimus, an presentatio fieri possit die feriato: & ibidem. in sexto  
 articulo. dum tractauimus, an remissio edicti fieri possit per exi-  
 stentem extra territorium. & ibidem. in vij. quæst. prin. in ix. art.  
 dum ibi tractauimus, an processus pro obtinenda institutione  
 sit iudicialis vel extrajudicialis. & etiam in xj. quæstio. in v. arti-  
 culo. dum ibi tractauimus, an sententia institutionis transeat in rem  
 iudicatam.

¶ Deci



¶ Decimus artic. ij. q. princip. iij. partis. ij. Libri.

1 *Institutio an in quocumque loco possit fieri.*  
 2 *Electi confirmatio ubique fieri potest.*  
 3 *Actus iudicialis cause spiritualis, an possit in ecclesia fieri.*  
**Tranſeamus** Modo ad aliam partem huius prin. q. q. est, ubi institutio fieri debeat. & sic dubi  
 1 rat. x. tan institutio in quocumq; loco ecclesiastico: puta in ec-  
 2 clesia vel seculari fieri possit? & Bald. in l. si vt proponis. la. ij. C.  
 3 q. uo & q. n. iud. ¶ loquendo de confirmatione electi, dicit illam pos-  
 se fieri ubiq; & sic possit fieri in ecclesia: in palatio ad solitum tri-  
 bunal in camera, si talis locus pro tribunali eligat, licet tutius sit  
 eam fieri in loco solito tribunali, fm lo. de lmo. & Phil. in cap.  
 qua fronte. de appell. vbi etiam fieri possit in domo laicoru. fm  
 Imo. Host. Bal. & Phil. in d. c. qua fronte. non tñ dicunt factam in  
 3 domo laici tenere. Ita prædicta refert Firma. in ij. par. primæ se-  
 cundæ prin. iij. lib. ¶ Tu aduerte. nam omnes doc. etiam præser-  
 tim Bal. Imo. Phil. Franc. & do. Præpo. in d. c. qua fronte. in nota-  
 bili tractat. an factus iudicialis causæ spiritualis puta confirma-  
 tionis, electionis, quæ fit cum causæ cognitione, possit fieri in  
 ecclesia: & concludunt q. sic: nō autem causæ prophana, nec et  
 contra ctus seu quasi contractus, ponunt etiam ecclesiasticū iudicem  
 posse tenere tribunal suum non solum in palatio suo: sed  
 etiam in palatio & camera sua: nō tamen in camera principis li-  
 cet sibi confirmet, tenet confirmatio: vt per eos latè, & loquitur  
 in actis iudicialibus: & tamen fieri possunt in prædictis locis: &  
 licet non possint fieri in camera principis, etiam si fiant tenent,  
 vt ibi per eos, & nos proximè diximus: institutio autem nostra  
 potest fieri iudicialiter, & extra iudicialiter, vt in locis allegat. in  
 3 prox. præce. art. diximus, si fit iudicialiter: dic vt proximè dictū  
 est, si extra iudicialiter poterit fieri in ecclesia: & in omni loco so-  
 lito, & etiam non solito, dummodo honesto: vt etiam ibi volūt  
 Præpo. allegat Host. & alios, & de hoc nos latè diximus. s. in  
 secunda par. huius secundi libri. in ij. q. princip. in vij. artic. dum  
 loquuti fuimus de præsentatione ad ibi dicta me remitto.

¶ Undecimus artic. ij. q. princip. iij. partis. ij. Libri.

1 *Institutio an possit fieri extra territorium. & nu. 8.*  
 2 *Electio confirmatio, an fieri possit extra iudicium. & nu. 5.*  
 3 *Actus iudicialis expediri nequit extra territorium.*  
 4 *Sententia interloquutoria omnis est de iurisdictione contentiosa. Et idem iudicium de diffinitiva.*  
 6 *Collatio fieri potest extra territorium.*  
 7 *Iurisdictionalia, qua sunt, et qua non.*  
 9 *Episcopi vicarius an possit conferre, instituire, vel confirmare extra territorium.*  
**An autem** Institutio fieri possit extra territorium: ¶ &  
 sic extra dioec. epi, & hic sit. xj. artic. ponunt  
 doc. in c. si. de of. vic. lib. vj. vbi lo. And. incidenter vt tenere con-  
 2 firmationem electionis nō posse fieri per superiorē extra terri-  
 torium suum existentem. Archid. vero. l. j. dist. qui in aliquo dicit  
 Vincentium tenuisse in c. qd sedem. de of. ordi. per l. emancipa-  
 ti. ff. de adop. sed ipse Arch. ibi tenet contra. qd dicit probari per  
 c. quorūdam. de elec. lib. vj. vbi pater confirmationem debere fieri  
 cum causæ cognitione, qd regulariter quis nō facit extra suum  
 territorium, fm eum. ¶ lo. Cal. vero in c. xx. in ti. de elec. inc. an  
 3 commissio: allegat pro & d. & p parte negatiua fundat se: ¶ qa  
 est actus iudicialis, qui extra territorium fieri non pot. xvij. dist.  
 luminoso, & d. li. c. ij. lib. vj. & in cle. quāuis. de foro compet. &  
 demonstrat esse actum iudicialē: quia etiam fit partibus nō cō-  
 tradicentibus processu, & habet vim interloquutoria. alle. gl.  
 in c. si. de ele. lib. vj. & interloquutoria est de processu iudicis. de  
 probatio. quoniam d. In contrarium facit, quia isti sunt actus  
 voluntariæ iurisdictionis, qñ non est ibi dīctor: quia non fit in  
 inuitum. l. ij. ff. de of. proconsu. & ista quæ sunt voluntariæ iurif-  
 4 dictionis, possunt exerceri extra territorium, etiam aliter nō pe-  
 titā licentia alicuius. ¶ Nec obst. si dicat esse interloquutoriam.  
 Et ideo de contentiosa iurisdictione: quia istud est ridiculum,  
 dicere, cum tñ omnis interloquutoria sit de contentiosa iurif-  
 dictione, imo nec diffinitiva, si materia de qua agit, nō est de cō-  
 tentiosa, quis enim dubitat inuoluntarie iudicarie ferri inter-  
 loquutoriam, & diffinitiuam: vt. l. j. ff. de of. proconsu. & ideo nō  
 sequit argu. & alia. alleg. pro & contra, & aliter nō soluit vt ibi p  
 5 eum Domi. in d. c. si. in penul. col. dicit ¶ credere opiniones pos-  
 se reduci ad concordiam: quia quædam est cōfirmatio, quæ fit  
 in contradictorio iudicio: vt quia iudicium est agitatum inter  
 partes super eadem electione: & tunc quia confirmatio debet  
 fieri in forma diffinitivæ sententiæ: vt no. gl. in verbo inanes. in  
 c. si. de elec. lib. vj. & ideo talis confirmatio non poterit fieri ex-  
 tra territorium: & ita procedat dictum lo. And. & Arch. vbi su-

pra. ¶ Quod intelligit verum, nisi esset facta de consensu iudi-  
 cis territorij, & partium litigantium: vt patet ex no. in ca. nouit.  
 de of. deleg. & no. gl. in c. vt litigantes. de of. ordi. lib. vj. & glo. in  
 elem. quāuis. de foro compet. in verbo. in indulgemus. ¶ Quæ-  
 dam est confirmatio, quæ non fit in contradictorio iudicio: vt  
 quia nullus comparuit ad cōtradicens electioni: & tūc pos-  
 set procedere alia opinio: quia talis confirmatio seu institutio:  
 vt no. Lap. post lo. And. in d. c. si. de elec. lib. vj. & tenet Innoc. in  
 sua additio. in c. si celebrat. ne cle. excomm. admi. ¶ Nec obst.  
 si dicat in hoc requiri causæ cognitionem, saltem summariam,  
 super forma electionis, & persona electi: vt no. Inn. in c. cum di-  
 lecti. de elec. in gl. ij. quia licet illud habeat facere pro informa-  
 6 tione sua facit absq; aliquo strepitu iudiciali: nam & collator  
 inquirere debet de persona, cui vult conferre. c. grauc. de præb.  
 ¶ & tñ collatio pot fieri extra territorium: vt. s. dictū est. sic fiat  
 in confirmatione seu institutione, quæ fit in non dīctorio iudi-  
 cio: vt informet se. arg. eorum, quæ notant in c. cum contingat.  
 de rescrip. ¶ Vel pot dici, inquisitiones debere fieri inter terri-  
 torium, sed confirmationis seu institōnis actum posse fieri extra,  
 ex quo nō est ibi cōtraditor, & ita refidet ibi Domi. ¶ Do. Roc.  
 in hoc trac. in verbo, competens alicui. in xxxij. quarit de hoc  
 art. & se remittit ad Abb. in c. nouit. de of. leg. vbi plenè per gl.  
 ordina. oēs doc. & præsertim Abb. & Barba. & do. me. Corfe. la.  
 7 tē tractat ¶ quæ iurisdictionalia: & quæ nō: & diuidunt iurifdi-  
 ctionem in duabus partibus, vt quæ sunt cōtētiōse iurisdictionis,  
 non possint exerceri extra territorium: vt in l. si. de præfct.  
 vrbis. & ix. q. ij. quasi per totum. ne de consensu iudicis illius terri-  
 torij, & partium: actus vero, qui sunt voluntariæ iurisdictionis,  
 poterūt exerceri extra territorium. l. ij. ff. de offic. pro cōf. ¶ Post-  
 eā venit Abb. ad casum articuli nostri, & dicit de electione non  
 posse confirmari, nec pntatum institui extra territorium: quia ista  
 exigunt causæ cognitionem: per c. si. iuncta gl. de elec. lib. vj. &  
 dicit idem esse in legato, qd in ordinario: vt ibi per cum qd di-  
 ctum ante fuit do. Car. vt dicit ibi Barb. in xij. col. de quibus nos  
 latè diximus. s. in secūda par. huius secundi libri. in ix. q. prin. in  
 8 vj. arti. dum tractauimus, an pntatio possit fieri extra territorium?  
 & retulimus dicta Barbat. vide ibi. quia ad ea me remitto. ¶ Tñ  
 nō omittam vñ: in institōne posse pcedi etiam in causæ cog-  
 nitione, si habens instituire, inquireret de iuribus pntantium, me-  
 ritis pntati, & forma pntationis ex officio, & nullo dīctore cō-  
 patente, dato tñ coadiutore curiæ, q tenebit locum dīctoris:  
 vt voluit Gaye. in repe. c. si. de elec. lib. vj. in ij. & iij. col. & nos di-  
 ximus. s. in ij. par. huius ij. lib. in vj. q. prin. in vlt. arti. & in viij. q.  
 9 prin. in xj. ar. & seq. ¶ Et ideo concluderem, q si ad institōne p-  
 cedit cum causæ cognitione, siue instante aliquo dīctore, siue  
 instante coadiutore curiæ, si ex officio procedat, non posse fieri  
 extra territorium, nisi de consensu iudicis loci: & partibus nō  
 contradicentibus: si vero discussio negotij erit extra iudicialis,  
 quia fieret sine dīctore, & coadiutore curiæ, & nō est dubium  
 esse posse exerceri extra territorium, etiam sine licentia iudicis  
 loci. ¶ Verum si bñ in cā institōnis pcederet iudicialiter, & fieret  
 snia de vincente instituendo, quæ oīa fieri debent in territorio:  
 tñ meus actus institōnis poterit fieri extra territorium, cum om-  
 10 nino dicat extra iudicialis: vt diximus in d. vj. ar. ante fi. qd etiam  
 vt sentire Domin. vbi. s. ¶ An aut vicari⁹ epi extra territorium  
 possit conferre vel instituire seu confirmare, ponit Barba. in d.  
 c. nouit. in xij. col. & nos diximus in d. vj. arti. vide ibi. & de mate-  
 ria præsentis art. tetigimus aliqua supra in d. ij. par. huius secun-  
 di libri. in sexta. q. in septimo artic. & in viij. q. in xij. artic.

¶ Duodecimus artic. ij. q. princip. iij. partis. ij. Libri.

1 *Præsentationis sola admissio, facta per superiorem, vim institutionis habet, sine expresse verbi institutio.*  
 2 *Admittere, verb. simpliciter capitur pro instituire.*  
**Expediti** De secunda parte huius secundæ q. prin. deue-  
 nio ad tertiam partem, quæ est qualiter hæc  
 1 institutio fiat & xij. arti. erit, tan per solam admissio nem pnta-  
 tionis factam per superiorem habeat vim institōnis, absq; eo, q  
 aliter exprimat verbum, instituo, & dicendum est, q sic: vt col-  
 ligit Domi. post alios in c. j. de præben. lib. vj. in quarta not. & li-  
 cet remittat se ad c. si. de insti. eod. lib. hoc etiam i illo tex. probat-  
 ur, cum institōnem vōcet amissionem, & sic etiam probatur in  
 clemen. plures. i vlti. verb. hoc ti. & i multis iuribus, quæ collige-  
 re potest curiosus lector. & ideo nos diximus. s. in ij. part. huius  
 secundi libri. i vj. q. prin. i j. arti. habentem instituire, debere admit-  
 2 tere præsentationem patroni, non simpliciter, sed cum additio-  
 ne, si, & in quantum de iure, & c. vt non habeat vim institōnis. vi-  
 de quæ ibi diximus, & ibidem i octaua. q. prin. in j. arti. tractau-  
 mus, quid si habes instituire, dicat, non recipio, vel nō admitto  
 Lambert. de iure patro. A præserta

# Cæsar Lambertinus Episcopus

presentationem, an per hoc videatur illam repudiare: dic vt ibi. Licet tex. in c. j. de insti. ponat admissionem & institutionem tanquam diuersa, per copulam, & tamen ille text. loquitur cum vltro proceditur, & Sed si simpliciter dicitur admittere, intelligitur instituere, vt in dictis iuribus & alibi.

¶ Decimus tertius artic. ij. q. princ. iij. part. ij. Libri.

- 1 **Institutio & confirmatio facta per errorem, non tenent: & institutus & confirmatus sunt remouendi.**
- 2 **Institutio & confirmatio à pari procedunt.**
- 3 **Error, quid. Et quid differant Ignorantia & error.**
- 4 **Institutio facta per errorem, quomodo accipienda.**
- 5 **Institutio non transit in rem iudicatam, quo ad instituentem.**
- 6 **Institutio & confirmatio facta per errorem ex persona confirmantis, vel instituentis, vel non canonice, an teneat.**
- 7 **Error communis, ius facit.**
- 8 **Sententia errorem continens an valeat.**

**Sed** Dubitat. xij. ¶ an insto facta per errorem, vel nō canonice, teneat, vel institutus debeat remoueri, etiā in confirmatione per errorem? Firma. in trac. de epō. in iij. par. ij. princ. tertij lib. dicit confirmationem factam per errorem, non tenere: & confirmatum esse remouendum: arg. l. si per errorem. ff. de iurisd. om. iud. cum simi. idem dicerem & in instōne, cum à pari procedant: imo instō maius ius tribuit, & tanto magis debet carere errore. ¶ Et dic errorem esse, aliud pro alio putare. xxx. viij. dist. quāuis. & Abb. in c. apostolice. de cler. excom. mini. vbi ponit dnam in re ignorantiam & errorem. Ideo si vnum p alio institueret, clarum esset non teneri instōnem: quia fieret sine presentatione, & esset ipso iure nulla. c. decernimus. xvj. q. vij. & diximus. s. in ij. præced. art. ¶ Et idem dicerem si error fuisset, quia instituens putabat institutum idoneum, & postea reperit eum non idoneum, vel putabat pntantes esse patronos, seu in quasi pos. pntandi: & postmodum reperit eos non habere ius, nec esse in quasi pos. pntandi: vt no. hoc vltimum in c. consulationibus. hoc ti. nam licet instō dicat Insa, non tamen transit in rem iudicatam quo ad instituentem: vt vult Ab. in c. j. de cō. cel. præben. & nos diximus. s. in ij. par. huius. ij. lib. in xj. & vlt. q. princ. in vij. ar. nam error in confessione vel in alijs dispositionibus quandoq; potest reuocari, per Abb. in c. ex parte. de confes. in xij. col. vlt. q; ad si. imo errore probabili executor gratiæ ductus, malè prouidendo, siue in iure, siue in facto errauerit, potest iterum prouidere aliq; Abb. post alios in c. j. in penul. col. de re iudic. & hæc pcedunt, quando error committitur: quia a se habet factū in psonis pntantibus pntati, & in ipsa pntatiōe. ¶ Sed si confirmatio seu instō esset facta ex errore, ex persona confirmantis, vel instituentis, vel aliter non sit facta canonice, est distinguendum, qd aut est error cōis pro confirmatione seu institutione, & valebit, aut nō est error cōis, & nō valebit. ita Firma. in d. tertia par. ij. prin. in xvij. q. alleg. Inno. in ca. nihil. de elect. & Bal. in margarita, in verbo, eps. ver. quarto. ¶ Tu de hoc vltimo vide Abb. in d. c. nihil. in pen. col. & seq. vbi tractat duos art. Primus est, nunquid gesta ab eo, qui gererebat se p prælato, teneant, vel sint reuocanda si postmodum deiciatur à prima prelatura? Secundus articulus est, nunquid contra eum, qui gerit se pro prelato alicuius ecclesie, agente pro iuribus ipsius ecclesie, possit obijci defectus tituli, vel aliquod crimen ad effectum repellendi eum ab agendo: vide ibi Abb. ponentem plures casus de errore in prelato gerente se pro prelato: & an & quando l. Barbari<sup>9</sup> Phil. ff. de of. præto. & ij. q. vij. s. iij. ver. verum, quæ iura volunt cōem errorem facere ius: ponit ibi Abb. & do. Fely. in c. Rodolphus. in fi. de rescip. & do. me. Corf. pulchrè in suo repertorio, in verbo, errore: & an cōis error prosit nisi scienti huiusmodi errore: ponit do. Fely. in c. ad probandum. de re iudica. col. penul. ¶ & ibi pulchrè quid dicendum in foro conscientie, & de sententia continente errorem, an valeat: pulchrè & latè p eundem do. Fely. in ca. j. de sent. & re iud. & an dicta l. Barbarius. habeat locum in delegato, ponit idem Fely. in c. si citatus. in quarta col. in ver. dispositio. l. Barbarius. de rescip. & in c. cum dilecta. in ij. col. in ver. l. Barbarius. eod. titu. & de materia. d. l. Barbarius. est recurrendum ad doc. legentes illam: & præsertim ad domi. Alexand. de Imol. & do. me. lafon.

¶ Decimus quartus artic. ij. q. princ. iij. part. ij. Libri.

- 1 **Institutio per metum facta, non valet, non tamen vitiat spontaneam presentationem. & nu. 3.**
- 2 **Presentatio facta per metum, an valeat remiss.**

**Dubitat** xiiij. ¶ an insto facta per metum, valeat, vel videt spontaneam electionem? & dic q nō

valet nec vitiat electionem, fm Bal. in l. cum te. C. de pigno. Pro quo facit reg. vile per inutile de reg. iu. lib. vj. l. j. s. j. ff. de verbo. obli. & ibi doc. & in l. certi. s. quoniam. ff. si cert. per. & in l. si feruum filij. s. penul. ff. de lega. j. & in l. qui reus. ff. de legat. ij. & in l. ij. s. generaliter, & ibi gl. ff. de don. inter virum & vxor. ita Firma. in d. trac. de epō. in iij. par. ij. prin. iij. lib. in xix. q. ¶ Tu aduerte, qd s. in ij. par. huius. ij. lib. in xix. q. prin. in v. art. ¶ tractauimus, an presentatio facta per metum teneat? & conclusimus q non: eodē modo est concludendum in instōne: & ideo ibi dicta. hic adde. ¶ Et q quāuis instō per metum facta non teneat, per hoc non vitietur pntatio spontaneè facta: probatur etiam per ea quæ dicuntur doc. in c. fi. de elec. lib. vj. q. licet instō sit ipso iure nulla, nō precedente generali citatione per edictum, & citatione certa erga certos: tamen non per hoc erit nulla electio seu presentatio, & totus processus inde sequutus. de quo nos diximus. s. in d. ij. par. huius. ij. lib. in vj. q. prin. in xvij. art. eodem modo, & in casu nostro, licet institutio metu facta, non teneat, non per hoc vitietur presentatio ritè facta: & hæc est magis concludens autoritas pro ipso Firma. & ita tene.

Decimus quintus artic. ij. q. princ. iij. part. ij. Libri.

- E **Institutio facta per simoniam, an teneat.**

**Sed** Modo videndum est etiam, ¶ an institutio facta impetuose & calore iracundiæ, seu per ebrietatem, teneat? Et hic sit. xv. art. & dicendum est, q non: vt conclusimus. s. in ij. par. huius. ij. lib. in ix. q. prin. in vj. art. dum ibi tractauimus, an presentatio facta modis prædictis teneat, & conclusimus, q non. Ita & in casu nostro est dicendum per ibi dicta.

¶ Decimus sextus artic. ij. q. princ. iij. part. ij. Libri.

- 1 **Institutio simoniacè facta, non tenet. & nu. 2.**

**Esset** Similiter ¶ videndum. xvj. an insto facta per simoniam, teneat? & dicendum est q non: quia si simoniacus nō potest presentari vt diximus. s. in j. par. huius. ij. lib. in ix. q. princ. in x. art. Et presentantes & presentandus facientes pacta: & cōventiones etiam iuratas, committunt simoniam: & ille presentari non potest: vt ibidem diximus in xj. art. & presentatio facta per simoniam, data pecunia vel altera re, seu debito remisso, nō tenet, vt diximus. s. in ij. par. huius. ij. lib. in ix. q. princ. in ij. art. & ista sunt annexa spiritualitati. c. præterea. de transac. quanto magis committeretur simonia in instōne: & illa non valebit, quæ est merè ius spirituale: vt de instit. per totum, & diximus. s. in j. qd. prin. huius par. in j. art. & in xj. & xij. art. vnde dicta in præallegatis locis multo magis militat in instōne: vnde concludit institutionem factam per simoniam, non tenere: sicut nec collatio, & alia iura spiritualia: vt de simonia per totum.

¶ Decimus septimus artic. ij. q. princ. iij. part. ij. Libri.

- 1 **Institui an & qualiter possit clericus forensis.**
- 1 **Episcopus visitans. alium episcopum in eius diocesi, debet à visitato honorifice excipi.**
- 3 **Presentatio inchoamentum est institutionis.**

**Si presentatus** Est forensis, qualiter institui poterit? Et hic. xvij. arti. ¶ & dic epm nō debere clericum forenses in ecclesia suæ diocce. instituere proprii ep̄i literas dimissorias non habentem, in xxj. q. ij. c. j. lxxj. dist. c. j. ij. & iij. aks punitur ep̄s vel excōicatione vel depositione ad tps, fm glo. ibi, quæ etiam dicit requiri literas: nec sufficere tacitum consensum, qui non sufficit, qñ clericus transit ad aliam ecclesiam eius diocce. ista Firma. in d. trac. de epō. in ij. par. viij. par. prin. quarto lib. in j. q. quarta col. in versic. iuxta prædicta scire debes. 2 vbi etiam ponit hæc notanda verba: ep̄m ¶ visitantem aliū ep̄m in eius diocce. debere à visitato suscipi honorificè, iuxta qualitatem sui, & de ipsius visitati licentia, ep̄m visitantem posse missam celebrare: & verbū Dei prædicare in ecclesia visitati. vij. q. j. ep̄i. vbi idem dñ de presbyteris. ¶ Tu circa hunc art. aduerte. Nā s. in j. par. huius. ij. lib. in vij. q. prin. in xxiiij. art. tractauimus, an & qñ forensis, seu clericus peregrinus possit pntari, & quō, & qñ admitti debet. Qñ ergo pntari pōt, tūc pōt & institui: & qñ pntari nō pōt, tūc nec institui: cū pntatio sit inchoamētū institutionis. c. qd aut. in fi. prin. hoc ti. Et sine pntatiōe nō teneret institutio. c. decernimus. xvj. q. vij. c. illud. in fi. hoc ti. & diximus latè. s. in pcedēt. art. Verum th est, q cum poterit presentari, poterit institui cum dictis literis sui ordinarij: vt proxime est dictum.

¶ Decimus octauus artic. ij. q. princ. iij. part. ij. Libri.

- 1 **Institutus semel, potest iterum institui. Et id quomodo. & nu. 4.**

2 Dominium

2 Dominium non acquiritur ex diuersis titulis.

3 Confirmatus potest iterum confirmari.

4 **An autem** Et hic sit. xvij. art. ¶ semel institutus possit iterum institui? & dicendum est qd sic. Ita in confirmacione electionis includit gl. not. in c. fi. iij. q. quarta. q alleg. c. qd pdecessor. xj. q. tertia. Idem in excōcato, qui potest iterum excōcari, fm p̄dictam, gl. d. c. fi. & ibi est text. & xj. q. iij. excellentissimus. c. j. & ibi gl. qd metus cā, lib. vj. de postu. pla. ad hoc. xij. q. ij. de viro. & Bar. in l. aut damna. §. si. ff. de p̄onis. Ita Firma. in d. trac. de ep̄o. in tertia par. ij. prin. tertio lib. in tertia. q. vbi ponit multa, quæ sunt reiterabilia, vide ibi. ¶ Tu confirma p̄dicta. nam quis p̄t varios tit. consequi super eodem beneficio, & ratione illorum se defendere, nō aut agere: & ideo dubitans de collacione, impetrat sc̄dam: quia per hoc non inducitur renuntiatio prima, imo poterit vt vtraq; ad defensionē: hic est tex. pulcher in ca. post electionem. de concef. p̄aben. & ibi Ab. & idem Abb. in c. cum olim. el. ij. in gl. in verbo de gratia. de priuileg. vbi singulariter colligit ex gl. iuncta tex. qd impetrans secundum priuilegium exemptionis, etiam ab alio superiore, nō v̄ renuntiare primo priuilegio super eodem obtento: imo p̄t ex vtroq; priuilegio se defendere. arg. regu. nullus pluribus. de reg. iur. lib. vj. simile no. in c. post electionem. qd clericus dubitās de validitate sui ti. non v̄ renuntiare impetrando alium tit. ab alio superiore, primo cautum est hoc facere, vbi dubitā de validitate primi ti. nō t̄ p̄t ex vtroq; agere: quia ex diuersis titu. non p̄t acquiri dñum: vt in ca. inter dilectos. de fide instru. l. si vt certo. §. si duobus vehiculum. ff. commo. & in c. vt quis duas de elec. lib. vj. t̄ p̄t se defendere: ¶ quia reus p̄t vt pluribus defensionibus, etiam contrarijs, dummodo successiue: vt in d. reg. nullus, & no. in ca. cum venerabilis. de religio. domi. & per Abb. in c. nam sine. de arbi. & facit, qd no. lo. And. in c. cum persona. de priuileg. lib. vj. Et ita dicit consuluisse Paul. de Eleaza. per d. rex. c. post electionem. de concef. p̄abend. vt dicit ibi Abb. in tertia. not. Et hoc idem voluit Abb. in c. tertio. in ij. col. in ij. volu. & ponit Roma. in c. ccccl. in casu proposito cōsiderationis. in quarta col. in ver. quo p̄supposito, & plenē per do. Fely. post Abb. in c. in nostra. in ij. col. in ver. titulus multiplicat. de rescrip. ¶ Aduerte modo ad omnia supra scripta, ex quibus collude, aut loquimur de multiplicatione seu iteratione instōnis ab eadem persona: & nulli dubium est, instōnem esse reiterabilem, vt quia si dubitabat de prima: ex quo non erat appositū edictū, nō erat discussum negotium p̄tationis: iuxta formam. c. fin. de elec. lib. vj. & ille habuerat instōnem quæ erat nulla, vt ibi not. Et ideo expediuntur p̄dicta, & reiteratur institutio, quæ erat inualida seu nulla: & non est dubium tenere, & sic p̄t intelligi gl. in d. ca. fi. tertia. q. quarta. Et etiam in similibus casibus. Pone enim quem esse p̄tatum ab aliquibus, & institutum, & infra t̄ps datum ad p̄tandum iterum esse p̄tatum ab alijs p̄onis, & institutum. ¶ Vel pone esse deuolutum ius ad superiorem ex negligentia p̄oni, vel p̄tationem indigni exequutam fuisse institutionem ordinarij: qd idem poterit esse lite inter p̄onos super iure pa. non finita infra t̄ps datum ad p̄tandū: & si p̄onus vellet repræsentare pro restitutione suæ quasi pos. iuxta ca, quæ vult Abb. in c. si vero. hoc ti. in fi. & nos diximus. §. in v. p̄cedē. arti. quo casu dico esse reiterandam instōnem, non pro necessitate instituti, sicut nec repræsentatio fit pro eius necessitate, cū nullum ius ibi tribuat: vt dicit Abb. in d. c. si vero. sed vt fiat vera cōseruatio suæ quasi pos. quæ non cōseruatur ex sola p̄tatione, nisi sequuta instōne: vt no. in c. consultationibus. hoc ti. & diximus. §. in j. par. huius. ij. lib. in tertia. q. prin. in x. art. & sequenti: & isto modo dicitur instō reiterata, & reiterabilis ab eadem persona. ¶ Aur loquimur à diuersis personis: puta quia institutus dubitabat illum, qui eum instituit, habere ius instituēdi: & ideo obtinuit instōnem ab altero: & hoc etiam fieri poterit, per text. in d. capi. post electionem, & hæc multiplicatio tituli seruiet ad defendendum, & non ad agendum, vt. §. dictum est: & ita procedat in agendo. c. vt quis duas. de elec. li. vj. de quo tex. an habeat locum in p̄sentatione, diximus. §. in ij. part. huius. ij. lib. in v. q. princ. in tertio. art.

¶ Decimus nonus artic. ij. q. princ. iij. partis. ij. Libri.

- 1 **Præsentatio vel institutio an fiat vnico actu, per ipsum, qui habebat instituere, vel effectus est patronus, vel iure deuoluto habet providere ecclesiæ.**
- 2 Superior ad quem deuoluitur potestas providendi, an providere debeat diuerso actu, an vnico.
- 3 Retranslata de vno in alium, assumit naturam eius, in quem transfertur, & perdit in totum primam.
- 4 Eligendi potestas si per negligentiam deuoluitur ad superiorem, superior poterit eligere iure deuoluto.

5 Ecclesiarum promissio de iure communi spectat ad episcopum.

6 Superior nō potest expedire vnico actu p̄sentationem & institutionem, etiā si ad eum spectent ex diuersis qualitatibus: ¶ vel si apposta eis foret aliqua conditio. & nu. 1. 1. 1. 3. 1. 4. Secus si ad eum spectarent iure deuoluto, nume. 1. 5. 1. 6. 1. 7. Et idem in electione. nu. 7. 8. & 9.

10 **Præsentandi & instituendi ius habens, duo tempora habere non debet. Limi.**

12 Superior habens ius patronatus translatum à laicis ratione suæ ecclesiæ, potest illi providere vel vnico actu, vel duobus actibus, vt sibi placuerit.

18 Collatio vim habet electionis, p̄sentationis, confirmationis & institutionis.

1 **Sille** Qui habebat instituere, vel efficitur patronus, vel iure deuoluto habebit providere ecclesiam, an vnico actu fiat per ipsum p̄tatio, & institutio? Et hic sit. xix. arti. Abb. in c. significasti. in ver. si autem instō. hoc ti. refert opinionēs: dicit enim, qd si instō pertinet ad ep̄m, & de nouo acquisiuit ius pa. Gof. dicit eum debere, velut patronus, sibi ipsi p̄sentare: & tanq̄ ep̄s instituere. arg. l. si consul. ff. de elec. ¶ Hostiē. vero dicit p̄sentationem confundi cum institutione: & ep̄m debere p̄uidere per viam collacionis, sicut facit in alijs beneficijs non patronatis. ¶ Et hæc opinio placet. lo. And. si ep̄s est solus patronus. sed si habet compatronos, procedet opi. Gof. & Abb. dicit hoc posse satis sustineri, & remittit se ad id, qd in simili plenius no. in c. ne pro defectu, & in ca. cum inter canonicos. de elec. & in c. vt circa. eo. ti. lib. vj. ¶ Domi. vero in c. vnico. in prin. in vlt. colū. in ver. sed pone, qd ep̄o. refert p̄dicta: & dicit Lap. tenere cum lo. And. postmodum vero in s. verum. in ij. col. in ver. mihi videtur. tractat aliam partem arti. nostri. ¶ an superior ad quē deuoluitur potestas providendi, debeat providere per diuersos actus, videlicet primo p̄sentando & postea instituendo: an vero debeat providere vnico actu per viam collacionis? & tadem concludit debere providere vnico actu: vt ecclesiæ citius prouideatur: quia alias haberet duo tempora propter magnum tempus ecclesiæ vacaret: vt. §. diximus in viij. p̄ce. arti. ¶ Gl. vero. ij. in c. vt circa. de elec. lib. vj. vult, qd si eodem iure spectat ad aliquē eligere & confirmare, eo ipso qd prouidet, confirmat: & sic vnico actu expediri omnia. l. xij. dist. in synodo. ff. de auto. tut. l. tertia. Secus, si diuerso iure hoc facere haberet: quia requireretur diuersi actus: & sic intelligitur. c. cum inter canonicos. de elect. & c. inter dilectos. §. ca. rerum. de fide instru. & istam etiam distinctionem facit Abb. in d. c. cum inter canonicos. in tertia colū. in ver. in gl. in verbo, & etiam cōfirmavit, & in d. c. ne pro defectu. in ij. col. in ver. etiam hic reuocant in dubium. in vlt. not. & hoc idem. l. qd iure deuoluto vnico actu ep̄s prouideat, voluit in ca. quamq; in tertia no. de elec. lib. tertio, & p̄dicta etiam voluit Pau. de Eleaza. in sua dispu. iij. incip. qd disputata & c. de beneficio expectante. in vj. col. vbi vult, qd quotienscunq; res de vno trāsit ad alium assumit naturam, eius in quem transfertur, & in totum perdit primam: vt ibi per eum: hoc idem voluit Pau. in trac. de sede vacā. in ij. par. in v. q. post prin. tertia co. & sentit Ro. t. ccccxxvij. in fra tempus. hoc ti. in antiquis, & voluit Fely. in c. cum venerabilis. in xij. col. in fi. vers. limita, nisi ecclesiæ. de excep. & Pau. de cita. in hoc trac. in vj. par. in xxij. q. ¶ Abb. vero in c. causam, quæ. in fi. j. col. cum seq. in ver. secundo quaritur. lati<sup>9</sup> distinguit, qd alibi, dum quarit, si compromissum eligēti fuerit factum in ep̄m, qui habebat potestatem confirmandi electionem, nunquid poterit ipse ep̄s, ex quo nunc habet potestatem eligendi, vt compromissarius, & confirmandi, vt ep̄s, vnico actu se expedire. l. per viam prouisionis, dicendo, prouideo vobis de tali in abbatissam: an teneatur eligere prius tanq̄ compromissarius, & postea confirmare tanq̄ ep̄s? & refert Ioā. And. dicentem olim potuisse se expedire vnico actu: hodie vero secus, cū post electionem debeat p̄poni edictum ante confirmationē: iuxta formam. c. fi. de elec. lib. vj. ¶ Refert etiam do. Ant. dicentem, nec olim, nec hodie posse illa expediri vnico actu, cum diuerso iure iste potestates concurrent in eadem persona. alleg. qd not. in d. c. cum inter canonicos. ¶ Ipse vero Abb. distinguit ibi lati<sup>9</sup>, qd in alijs locis, qd aut iste potestates concurrunt in eadem persona diuerso iure, aut eodem. ¶ Primo casu, aut propria autoritate habet iste exercere vtrunq;: & tunc est in op̄ione sua, an velit providere vnico actu: an diuersis vicibus: & hoc dicit finaliter fuisse de mente Io. And. in d. c. ne pro defectu. vbi dicit, quōd si potestas eligendi, per negligentiam deuoluitur ad superiorem, poterit superior eligere iure deuoluto: & postea confirmare iure proprio, vel poterit providere vnico actu, per viam. l. prouisionis, seu collacionis: nam cum ipse habeat vtrunq; potestatem, ex officio proprio potest miscere vtrunq; quod dicit sibi placere, & alleg. pro hoc Rotam. l. v. quæ re vera est. cclxij. si p̄pter negligentiam, in nouis, quæ vult, qd si per negligentiam patroni deuoluitur potestas ad episcopum, tenebitur episcopus conferre beneficium infra tempus p̄fixum ad conferendum: & sic non tenebitur prius eligere, & apud se ipsam p̄sentare, Lambert. de iure patro. A a & postea

# Cæsar Lambertinus Episcopus

& postea institueret poterit vnico actu se expedire per viam collationis: quod dictum etiam retulimus. §. in viij. præcedent. arti. & hoc membrum tenuit etiam Domi. in c. si. post. §. si. in j. not. & in c. si compromissarius. in j. respon. in vlti. not. de elec. lib. vj. & sentit do. Card. in d. c. significasti. j. q. ¶ Si verò ep̄s habens potestatem eligendi, & confirmandi, iure diuerso, & nō proprio, quæ est compromissarius respectu electionis, & tunc non potest se expedire vnico actu: quia nō miscere istas potestates: cū vt alius eligat, & vt alius habeat cōfirmare. alleg. d. gl. ij. in ca. vt circa. de elec. lib. vj. in no. & gl. in ca. cum inter canonicos. de elec. c. qd̄ no. in cle. si de beneficio. de præben. in gl. & in c. cum venissent. de instit. & per Rotam. cclv. in nouis. ¶ Si verò eodē iure habet quis vtrāq; potestatem, tunc potest vnico actu se expedire: nā collatio habet vim electionis & cōfirmationis: vt no. in ca. cum olim. de cā. pos. & proprie. & ita residet ibi Abb. quem omnes sequuntur. ¶ Quid dicendum in hac materia reducendo illam ad instōnem: & sic ad art. nostrum. ego præmittam duo, & postea diuersificabo casus, & omnia erunt clara. ¶ Præmittit igitur primo. c. si. de elec. lib. vj. loquens de electione, habere locum et in præsentatione: & sic appositionem edicti, fore seruadā ante instōnem: & similiter discussionem negotij præsentationis: alias instō erit nulla: vt latè diximus. §. in ij. par. huius. ij. lib. in vj. q. prin. in ij. xij. & vlt. art. ¶ Præmittit secundo prouisionem ecclesiaram de iure communi principaliter spectare ad ep̄iscopū, & merito iure, adeo q̄ si non fuisset induc̄ta electio in ecclesijs collegiatis, & præsentatio in alijs ecclesijs, in quibus patroni sustinentur. c. iij. hoc ti. totalis prouisio spectaret ad ep̄m. c. omnes basilice. xvj. q. vij. & latè per do. Fely. in ca. cum venerabilis. in fi. x. col. de quo nos diximus. §. in j. præced. q. prin. in iij. art. ¶ His sic præmissis, dic primum casum esse posse, q̄ in ep̄o concurrant duæ qualitates: puta, quia esset abbas alicuius ecclesiæ, ratione cuius abbatia esset patronus alterius ecclesiæ, esset etiā ep̄s, & ratione ep̄atus haberet ius instituendi alique: tenere ambo præsupponamus ex dispensatione: & non est dubium in hoc casu præsentationem & instōnem nō posse expediri vnico actu: sed illa debere expediri separatim, vt cognosci possit, quid agat vt abbas, & quid vt ep̄scopus: iuxta pulchrum tex. in c. acclamatione. de appel. lib. vj. & in c. cum olim. cum ibi ampli. per do. Fely. adductis de re iudic. & tanto magis pro conseruatione quasi pos. & iuris præsentandi abbatis, & iuris instituendi ep̄scopi: conseruabitur enim ius præsentandi per præsentationē Abb. sequuta instōnem ep̄i: & similiter ius instituendi per instōnem ep̄i præuia præsentatione: iuxta no. in c. consultationibus. hoc ti. Et in hoc sine dubio apponendum est edictum: & omnia erunt facienda, iuxta dispositionem d. ca. si. de elec. lib. vj. & si apparet contradictor contra ius abba. ne ep̄s sit iudex in causa propria, delegabit causam, vulgatis iuribus. ¶ Secundus erit casus, q̄ ius pa. spectaret ad habentem instituere ratione sui patrimonij, licet instō ad eum spectet ratione suæ prælaturæ, & cum hoc ius pa. habeat ratione patrimonij, censetur laicale, & omnino separatum ab ecclesia, & sic à sua prælatura: vt sæpe diximus, & in omnibus dicendum est: vt in pximo præcedenti casu conclusimus. ¶ Tertius sit casus, q̄ habens ius instituendi per aliquē laicum habentem integrum ius pa. seu per aliquos laicos non habentes integrum ius pa. cum in eo sint alij cōpatroni aliquo habili ti, transferunt ius pa. in ipsum habentem instituere, ratione suæ personæ: vel ratione suæ ecclesiæ: nam de hoc nō est curandum: & cum ipse habeat cōpatronos, qui in eum ius eorum nō transulerunt, si translatio est facta ratione suæ personæ, dicendum est ipsum oīno habere præsentare cū patronis: & postea instituere præuia appositione edicti: & discussionem negotij, alia ratione. f. ppter cōpatronos, secundum opi. Gosita intellectionem à Io. And. Card. & Abb. in d. ca. significasti. & Domin. post Lap. in prin. d. c. vnici in vlt. col. in vers. sed pone. super gl. ij. hoc ti. lib. vj. & aliorum hanc partem tenentium: & voluit expressè Pau. de cita. in hoc trac. in vj. par. in lj. q. circa medium. ij. col. per l. si cōsul. ff. de adop. ¶ Et in istis tribus casibus dico præcedere ea, quæ diximus. §. in ij. par. huius. ij. lib. in vj. q. princ. in v. art. dū tractauimus, an si præsentatio & instō ex diuersis qualitatibus spectat ad eundē, sit seruanda forma. d. ca. si. & diximus q̄ sic: quæ et habebunt locum in pximo sequenti casu. ¶ Quartus est casus, quando compromitteretur ius eligēdi seu præsentandi in habentem confirmare seu instituere: & similiter in hoc casu dicendum est, vt in præcedentibus. f. prouisionem esse expediendam p̄ duos actus separatos. f. electionis seu præsentationis, & postea institutionis seu confirmationis, cum appositione edicti, & dispositione negotij: & ita pcedat opinio do. Ant. s. relata. & ita voluit Abb. in d. c. causam. quæ. in illo membro, qd̄ incipit, si vero habet potestatem, & ipse licet alleget plura iura: tamen ego allego text. in indiuiduo loquentem in ppria instōne, in cle. plu.

res. §. si. hoc ti. ibi q̄ vna ex eis eligi per ep̄iscopum valeat & admissi per dictionem ibi appositam inter diuersa: nam ibi p̄oni plures præsentauerant remittentes electionem alterius eorū ad ep̄m habentē instituere: & vult ibi tex. quille ep̄s eligat, & postea electum admittat: admissio enim ibi p̄ instōne ponit: vt volunt ibi omnes, & nos diximus. §. in xij. præcedē. art. ¶ Et ex supra scriptis infero vnum ad limitationem eorum, quæ diximus. §. in viij. præcedē. art. versus si. post Domi. in d. c. vnico. in s. verū. 10 in ij. col. in ver. mihi videtur. hoc ti. vbi conclusimus q̄ ep̄m habentem ius præsentandi, & instituendi, nō debere habere duo tempora, vt illud habeat locum, cum has duas potestates habet iure deuoluto, de quo in seq. casibus dicitur. Sed si haberet has duas potestates ep̄s nō iure deuoluto in personam ppriam radicato in eius personam, sed ex diuersis iuribus puenientibus ex diuersis causis diuersarum qualitarum, nō radicatur in eius personam, vel vt in ordinatum: sed in qualitatibus aliunde puenientibus: cōcurrentibus tamē in eius personam ex alijs vijs, vt in quatuor præcedentibus casibus: nam tūc habebit duo tēpora: vnum datum p̄sonis ad præsentandum: & aliud nō tamen à iure præfixum, sed à superiore præfigendum, de quo diximus. §. 11 in vj. præcedē. art. ¶ Quintus erit casus, q̄ aliquis laicus seu aliqui laici habentes ius pa. integrum, illud donarent ep̄o ratione suæ personæ, vel aliter in eum ti. habili transfulerunt, & nō ratione ecclesiæ: & tunc dicendum, vt in præcedentibus casibus: & vt etiam diximus in iij. præcedē. casu: licet in illo militet maior ratio ppter cōp̄onos, qui nō transulerunt: quod nō est hic. 12 ¶ Sextus erit casus, q̄ integ. ius pa. est transfatum à laicis in ep̄m ratione suæ ecclesiæ ep̄alis, & tunc dicendum est esse in ep̄i arbitrio, an velit puidere ecclesiæ vnico actu: an autē velit puidere illi per p̄sentationem, & postea instōnem, vt cōferret tibi ius pa. & præsentandi ppter multa commoda: puta vt haberet sex menses ad præsentandum, & aliud tempus à superiore præfigendum ad instituendum: vt diximus. §. in d. vj. art. nec ob autoritas Domi. in d. c. vnico. in s. verum. in ij. col. in ver. mihi videtur. vbi vult ipsum habere vnum tempus: quia illud habet locū, cum iure deuoluto habet puidere, nō autem cum iure ordinario. vt. §. in fi. quarti casus diximus: & vtilitas est ista. nam si beneficium ex ista donatione iuris pat. in ep̄m esset effectum collatum, elapso semestri fierent deuolutiōes ad superiores: iuxta dispositionem Lateranēsi. cōcilij, & sic. c. ij. de cōces. præben. Si verò remanet p̄notatum, habebit semestre datum ad præsentandum: iuxta dispositionem d. ca. vnici. hoc ti. lib. vj. Et postea habebit aliud tempus à superiore præfigendum: vt pximè dictū est. Et si diceres, nōne de eo disponet legatus de latere, iuxta d. c. dilectus. de of. leg. & ca. cū dilectus. hoc ti. respōdetur hoc nō obstat: quia maiorem potestatem haberet legatus, si esset beneficium collatum, q̄ si esset patronatum clericorum: vt per do. in dictis iuribus, erunt etiam vtilitates: quia habebit fructus iuris pa. & dioecesanos in dicto beneficio, de quibus per do. in rub. huius ti. & per gl. in c. p̄sentatis. xvj. q. vij. ¶ Et an & q̄ cōferatur facta translatio iuris pa. in personam clerici, vt in ipm. vel 13 vt in ecclesiam, diximus. §. in ij. par. ij. in xij. art. ¶ Et si voluerit possit ep̄s vnico actu in hoc casu præsentare & instituere, imo per solum actum admissionis intelligantur expedita omnia, adduco tex. in indiuiduo in c. significasti. hoc ti. secundum nom. intellectum, quem ego dedi ad illum tex. §. i. par. huius. ij. lib. i. vj. q. princ. i. xxiiij. art. quem intellectum ibi sexto loco posui: & illum videas oīno. ¶ Septimus erit casus, quando fieret translatio iuris pa. in habentem instituere facta aliqua reservatione: puta vt præsentet cum cōsilio talis, vel vt præsentet in p̄sentia suæ familiæ, vel vt præsentet pximiorum de familia, quæ qdem veniunt discutienda ī ipso actu præsentationis: & tūc isti actus separatim sunt faciendi oīno, & ita vult Abb. i. d. c. ne pro defectu. i. ij. col. i. si. suæ distinctionis, per c. cum terra. de elec. ga debet obseruari id, ad quod ipsi primi patroni tenebantur: quia non potest fieri deuolutio cum præiudicio tertij, vt ibi per cū. Pro quo dicto faciunt ea quæ latè accumulauimus. §. i. j. præced. 15 §. q. prin. i. ix. art. ¶ Octauus est casus, quando ex negligentia patroni infra tempus nō præsentantis, vel præsentantis indigni, fit deuolutio ad superiorem habentem instituere: & tunc dico audacter debere vnico actu ecclesiæ prouidere, ne illa diutius vacet, illo potissimo fundamento: quia res de facili reuertitur ad naturam suam. ca. ab exordio. xxxvj. dist. Cum ergo prouisio illius ecclesiæ merito iure ad ipsum spectabat, tanq̄ ordinarium, sublato impedimento electionis, seu præsentationis, de quibus diximus ī secundo euidentia. §. prouidebit per collationem: iuxta dispositionem d. c. secundi. de cōces. præben. vt habeat vnum tempus, & non plura: vt diximus. §. i. octaua præcedē. art. & licet Abb. i. dicta sua dist. c. causam. dicat, q̄ ex quo ista cōcurrunt in eadem persona diuerso iure, & illa ppria autoritate habeat exer



beat exercere, vt rursus, erit in optione sua, an velit puidere vni-  
 co actu: an diversis vicibus: tamen ego nō teneris indistincte  
 ipsum debere vni co actu, quomodo ista sit effecta mera colla-  
 tio, & nō specialis institutio. ¶ Nisi diceremus esse in ei<sup>o</sup> optio-  
 ne, dūmodo tamen omnia expediret infra semestre: & hoc mo-  
 do sustentari posset dictum Abb. ¶ Nonus erit casus, quando  
 ad iurē esse in iure deuoluto: sed presentatio erat faciēda  
 sub certa forma, & modis, quā obseruanda venirent per illū, ad  
 quem iure deuoluto venit potestas, ne illis p̄iudicetur, qui in  
 presentatione debebant interuenire: & tunc necessario iure p̄-  
 uisio duobus actibus, & sic nō erit in optione episcopi. Et ita p̄-  
 prie loquitur Abb. in d. c. ne pro defectu, in fi. sua. dist. & pro hoc  
 faciunt ea, quā dicimus. j. in hac par. in vij. q. princ. in xij. art. ha-  
 bentem prouidere iure deuoluto debere, & teneri obseruare  
 qualitates à fundatore appostas in sua prouisione. ¶ Dico ta-  
 men etiam in hoc casu omnia esse expediēda infra semestre:  
 quia isti qui habent interuenire, non habent tempus ad delibe-  
 randum & eligendum presentandum: sed tātum ad interessend-  
 um, vel consiliū dandum: deliberatio ergo ipsius ep̄i, qui tñ  
 nō habet nisi semestre ad omnia expediēda, vt proximē dictū  
 17 est. ¶ Decimus & vltimus casus est, quādo eodem iure q̄s ha-  
 beret duas potestates exercere: & tunc sine dubio poterit vni-  
 18 co actu se expedire: quia collatio habet vim electionis, p̄-  
 sentationis, p̄firmationis, & instōnis: vt not. in ca. cum olim. de  
 causa pos. & proprie. & ita vult Ab. in c. causam quē. in fi. suę di.

¶ Vigessimus & vlti. artic. ij. q. princ. iij. partis. ij. Libri.

¶ Ad institutionem qualiter procedi debeat.

**Pro complemento** Huius. iij. part. presentis. ij. q.  
 xx. & vltimo loco est videndum, quā qualiter debeat ad istam in-  
 stitutiōem procedi: & dic esse ad eam p̄cedendum p̄iuisi cita-  
 tionibus, specialibus ad certos: & generali per edictum ad incertos:  
 iuxta formam. c. fi. de elec. lib. vj. & est negotium discutiendum:  
 vt in d. tex. habetur, & nos diximus latē. s. in ij. par. huius. ij. lib. in  
 vj. q. princ. per totum, & de ista discussione nemine oppositore  
 comparente, diximus ibidem in vij. q. princ. per totum: & quali-  
 ter fiat ista discussio cōtradictore comparente, diximus ibidem  
 in x. & xi. q. princip. vide ibi.

**Collige** Ex omnibus dictis in superscripta. ij. q. princ. & ei<sup>o</sup>.  
 xx. art. infra scriptas cōclusiones. ¶ Et prima erit  
 tagens primum membrum ipsius quæstionis, quādo institutio  
 fiat. Et dic instōnem posse fieri quādo cūq; post presentatiō-  
 nem patroni: non autem ante q̄ patronus presentet: per ea, quā  
 diximus. s. in j. & ij. art. ¶ Amplia primo. d. primam cōclu. proce-  
 dere, intantum, q̄ si instō fieret per habentem instituere sine p̄-  
 sentatione patroni, & sic illo sp̄reto, instō esset ipso iure nulla:  
 vt latē diximus & probauimus. s. in ij. art. ¶ Extēde primo istā  
 amplia. in istā p̄cedere, instōnem ip̄to p̄sono esse ipso iure nul-  
 lam, q̄ si facta fuisset, & patronus compareret infra tempus à iu-  
 re p̄fixum, & contradicens presentaret alterum immediatē de-  
 bet admitti p̄ eundem ep̄m: & institui, ac si prima facta nō fuisset:  
 vt diximus in d. ij. art. in iij. cōclu. ¶ Extēde secūdo hāc am-  
 pli. intantum procedere, q̄ si per ep̄m sp̄reto p̄sono est facta in-  
 stitutiō, & ius instituendi spectaret ad inferiorem p̄latum, li-  
 cet patronus esset negligens, nō tenebit collatio facta per ep̄m:  
 sed prouidebit ille, qui habebat instituere: vt diximus. s. in ij. art.  
 in vij. cōcluf. ¶ Extēde tertio. d. ampli. intantum procedere, q̄  
 etiam si instō fieret sp̄reto p̄sono ex causa permutationis, ad-  
 huc esset ipso iure nulla: vt diximus. s. in d. ij. art. in vij. cōcluf.  
 ¶ Extēde quarto. d. ampli. intantum procedere, q̄ si ep̄s in-  
 stituit aliquem ad presentatiōnem illius, quem nō iusto errore pu-  
 tabat, seu quasi, quia hęc instō cōsiderabatur etiam nulla, ad ef-  
 fectum, vt fieri possit per verum p̄sonum noua presentatiō, & per  
 presentatum agi possit, vt amoueat institutus, & sua presentatiō  
 admittatur, vt ipse instituat: vt diximus in d. ij. art. in xij. cōclu.  
 ¶ Extēde quinto. d. ampli. intantum procedere, vt sit nulla in-  
 stitutiō facta, siue sit sp̄retus verus p̄sonus, siue existens in qua-  
 si. pos. presentandi: quia similiter erit nulla: vt diximus in d. ij. art. in  
 fi. in iij. cōclu. ¶ Restringe modo primo. d. ampli. procedere, nisi  
 instō fiat ip̄met p̄sono clerico ex post facto cōsentiente: quia  
 tūc valebit instō: vt diximus in d. ij. art. in j. cōclu. ¶ Restringe se-  
 cundo. d. ampli. p̄cedere, nisi ista instō sine presentatione patroni  
 fieret in presentia ipsius p̄soni tacētis: vel in absentia facientis, &  
 nō cōtradictis, nec se p̄statis: vt diximus. s. in d. ij. art. in ij. cō-  
 cluf. quicquid dixerint alij cōtra. ¶ Restringe tertio. d. ampli. p̄-  
 cedere, nisi p̄sonus instōni factę sp̄reto eo infra tēpus sibi à iu-  
 re cōcessum ad presentandum expressē cōsensisset: quia tunc vale-  
 ret instō facta sp̄reto eo: vt diximus. s. in d. ij. art. in v. cōclufi.

¶ Extēde hāc tertiam restric. procedere, nō solum cum exp̄-  
 so cōsensu verbali, sed etiam facti tacite approbatorij instōnis:  
 quia tūc validaret istam: vt diximus in d. v. cōclu. in ver. tertio di-  
 cit Fely. ¶ Restringe primo istam tertiam restric. vt iste consen-  
 sus valider instōnem, nō prout extēse, sed put exnūc: vt dixim<sup>o</sup>  
 in d. v. cōclu. in prin. & in ver. & do. Fely. ¶ Restringe secūdo. d.  
 tertiam restric. vt procedat, si ep̄s cōtulit sp̄reto p̄sono, nō iure  
 deuoluto, sed mero iure: quia si cōtulisset iure deuoluto, & tem-  
 pus datum ad presentandum, nō esset elapsū, superueniēs cōsen-  
 sus nō validaret istam instōnem nullam: vt latē diximus in d. ij.  
 art. in iij. cōclu. in ver. secūdo dicit do. Fely. ¶ Restringe quarto.  
 d. ampli. intantum p̄cedere, q̄ quāuis instō sp̄reto p̄sono sit nul-  
 la, nisi p̄sonus nō cōsensisset, nec cōtradixisset, & t̄rasiret temp<sup>o</sup>  
 datum ad presentandum, quia iure deuoluto cōualidabitur pri-  
 ma institutiō: vt diximus in d. ij. art. in vj. cōcl. ¶ Restringe quin-  
 to. d. ampli. intantum procedere, nisi fieret institutio sp̄reto pa-  
 tronō: & patronus, si bene vocaretur, nō posset presentare pro  
 illa vicē: puta, quia presentauit indignum, vel qui. j. simile fecit: nā  
 tenebit institutiō facta etiam eo non vocato: vt diximus in d. ij.  
 art. in. x. cōclu. & in fi. vj. cōclu. ¶ Restringe sexto. d. primam. am-  
 pli. procedere, nisi legatus de latere cōferret beneficium p̄soni  
 ecclesiastici eo sp̄reto, vel papa b̄nificium patroni laici cum de-  
 rogatione iuris pat. quia teneret huiusmodi collationes etiam  
 sine presentatione patronorum: vt diximus in d. ij. art. in x. cōcl.  
 ¶ Restringe septimo. d. primam ampli. nō p̄cedere in causa. c. il-  
 lud. in fi. hoc ti. quādo patronus laicus donauit ius pa. alicui pio  
 loco, in qua donatione nō requiritur cōsensus episcopi: & do-  
 nator ecclesia vacāte presentauit, & sequuta fuit institutiō sine  
 presentatiōe donatarij: nam talis institutiō non erit ipso iure nul-  
 la, sed irritāda: vt in d. art. ij. in xj. cōcluf. secūdo nouum meum  
 intellectum. ¶ Restringe vltimus. d. primā amplia. pluribus alijs  
 modis, quē eliciuntur ex pluribus art. j. v. q. prin. huius par. vbi tra-  
 ctabimus in quibus casibus episcopus instituit iure deuoluto  
 vel alio iure sine presentatiōe patroni: qui quidem omnes casus res-  
 tringēt. d. ampli. ¶ Declara istam primam ampli. institutiōnem  
 factam per episcopum sp̄reto patrono, vel aliter inualidam, pos-  
 se reuocari per eius generalem vicarium: & per illum posse p̄-  
 sentatiōem patroni admitti, & institutiōem sequi: vt diximus.  
 s. in ij. art. ¶ Amplia secūdo. d. cōcluf. si institutiōnem debere seq̄  
 presentatiōem, intantum procedere, q̄ poterit sequi, & fieri in-  
 stitutiōnem etiam post mortem presentatiū, nisi successores i  
 presentatiōe variaret: vt diximus. s. in quarto art. ¶ Amplia ter-  
 tio. d. cōclu. institutiōnem posse fieri quādo cūq; post presentati-  
 tiōem, intantum procedere, q̄ nō est à iure statutum tempus ad  
 instituēdum, sicut collatori ad cōferēdum: vt diximus. s. in vj. ar-  
 tic. ¶ Restringe. d. tertiam ampli. q̄ licet instituere habēt nō sit  
 tempus p̄fixum à iure ad instituēdum: potest tamē à superio-  
 re p̄figi, infra quem si nō instituerit, superior eum compelleret,  
 vel institueret: vt diximus. s. in d. vj. art. ¶ Declara hanc ampli. vt p̄-  
 istum superiorem nō possit p̄figi terminus ad instituēdum, q̄  
 t̄rascēderet semestre: vt diximus i d. vj. art. i ver. quartum quod  
 colligo. ¶ Declara secūdo, vt nullo termino per superiorem p̄-  
 fixo ad instituēdum elapso semestre, patronus dicat negligēs,  
 & fiat deuolutio ad superiorem. quod tamē nō firmo: vt dixi-  
 mus i d. vj. art. ¶ Intellige oīa p̄dicta i hac tertia amplia. vt p̄-  
 cedat etiam in archiepo, negligēte episcopo: vt diximus. s. in te-  
 rtio art. ¶ Declara oīa p̄dicta, etiam vt quāuis nō sit statu-  
 tum tempus ad instituēdum: tamē b̄n est statutum tempus ad  
 prouidēdum iure deuoluto. Et ideo prouisiōe deuoluta ex ne-  
 gligētia patroni habentis instituere, & ex negligētia habētis  
 instituere ad superiorem, & de superiore in superiore: iuxta  
 dispositiōem. c. ij. de cōcel. p̄bē. oēs habebūt semestre ad prou-  
 idēdum: vt latē diximus. s. i vij. art. ¶ Extēde hāc declara. vt ha-  
 beat prouidere iure ordinario, ex duabus qualitatibus in habē-  
 te instituere cōcurrētibus, habebūt diuersa tēpora separata p̄  
 presentatiōe, & pro institutiōe faciēdis: vt pulchre declarauim<sup>o</sup>.  
 s. in xix. ar. in fi. quarti casus. ¶ Amplia quarto. d. cōclufio.  
 primam institutiōem posse fieri quādo cūq; post presentatiō-  
 nem, intantum procedere, q̄ etiam die feriatō fieri poterit: vt di-  
 ximus. s. in ix. art. ¶ Limita istam primam cōcluf. instōnem esse  
 faciēdam per presentatiōnem, nisi presentatiō haberet fieri p̄  
 cōseruatiōe quasi posses. presentādi, vel validitatis actus nulli:  
 quia tūc poterit fieri etiam post institutiōnem: vt diximus. s. in  
 v. art. ¶ Ex secūdo membro seu parte elicitur cōclusio, quæ est  
 secūda: institutiōnem posse fieri in quocūq; loco ecclesiastico,  
 vel seculari, honesto tamē: vt diximus. s. in x. art. ¶ Amplia istā  
 secūdam cōclu. intantum procedere, q̄ licet processus ad eam  
 cum cōtradictorio iudicio non possit fieri extra territorium, si-  
 ue aliquo se opponēte, siue ex officio iudicis coadiutore dato

# Cæsar Lambertinus Episcopus

curia: tamē processus extrajudicialis, & institutio, quæ sit post sententiam, poterit fieri extra territorium seu dioc. vt diximus. §. in xj. art. ¶ Ex tertio membro seu parte huius. ij. q. princ. f. qualiter institutio fiat, elicet conclusio, quæ est tertia, institutionem debere fieri post pñtationem ad ipsam pñtationem pñoni de pñtato p eum, posito edicto & negotio pñtationis discussio aliquo se op ponēte, vel ex officio canonico, & debito annuo, vt diximus. §. in ij. & vlti. art. ¶ Amplia. d. tertiam conclusantur pcedere, q per solam admissionem pñtationis factam per superiorem dicitur facta insto, absq; eo, q exprimat verbum, institutio: vt diximus. §. in xij. art. ¶ Amplia secundo. d. tertiam conclusio, institutionem esse faciendam canonice esse faciendam, q si per errorem vel nō canonice facta fuerit, nō tenebit: & institutionem remouebit: vt diximus. §. in xij. art. ¶ Amplia tertio. d. tertiam conclusio, institutionem esse faciendam canonice: q facta per metum, nō valet, licet nō vitiet spōtaneā pñtationem: vt diximus. §. in xij. art. ¶ Amplia quarto. d. tertiam conclusio, institutionem esse canonice faciendam, intantum pcedere, q facta impetnose, calore iracūdiæ, seu per ebrietatem, non tenet: vt diximus. §. in xv. art. ¶ Amplia quinto. d. tertiam conclusio, institutionem esse canonice faciendam, intantum pcedere, q facta p simoniam, nō tenet: vt diximus. §. in xvj. art. ¶ Amplia sexto. d. tertiam conclusio, institutionem esse canonice faciendam, q forsū pñtatus non debet admitti, nec institui, sine literis dimissionis sui prelati: quia alias non diceret canonice facta: vt diximus. §. in xvij. art. ¶ Amplia septimo. q si pñtatio & institutio spectat ad vnum ex diuersis, & separatis qualitatibus, ipsos actus debet separatim facere: & etiam diuersis temporibus. Si autem ex pluribus iuribus iure deuolutio ad vñ de electis, fieri debet vniuo actu, & ad id agendum vnum tempus habebit: vt omnia ista patēt ex decem casibus formatis. §. in xix. art. quos hic repetere superfluum esset. ¶ Amplia octauo. d. conclusio, institutionem debere canonice fieri, q poterit reiterari, & plures ti. acquiri: & canonici dicuntur, & deservunt ad defendendum, & non ad agendum: vt diximus. §. in xvij. articulo. Et per ista habes hanc materiam huius. ij. q. princip. bene dilucidatam.

¶ Tertia. q. princip. iij. partis. ij. Libri.

¶ Instiui quis debet ad beneficium patronatum.

**M**idimus supra quid sit institutio: q possint institui: in quibus beneficiis cadat qñ: vbi: & qualiter fiat. Merito modo est videndum tertio loco principaliter, q sunt illi, qui institui possunt: & qui non. Et in hoc est aduertendum. Nam diximus. §. in j. par. huius. ij. lib. in vij. vij. & ix. q. princ. qui possint pñtari. Et in proximo pcedē. q. princ. institutionem non posse fieri sine pñtatione: ergo ex dictis tribus quæstionibus clarē patet eum posse, vel non posse institui, qui potest vel non pñtari. tñ ad maiorem declarationem in hac quæstione tractabimus de aliquibus: remittēdo tñ nos ad dicta in dictis tribus quæstionibus. Et sic ex ista. q. iij. oriunt̄ infra scripti articuli. ¶ Et p̄ primū, quis presentatus institui debet ad beneficium pñonati? Et breuiter dicis qui canonice beneficio vacante pñtatus extitit: de quo ple nē diximus. §. in j. par. huius. ij. lib. in vj. q. princ. ¶ Secundō dic, q is, qui pñtatus extitit ad ecclesiam seu beneficium, in quibus cadit pñtatio, puta in non collegiatis: vt diximus. §. in d. j. par. huius. ij. lib. in v. q. princ. ¶ Itē is est instituendus, qui fuit pñtatus ab his, qui sunt pñoni, vel in quasi pos. pñtandi existant: vt de parronis diximus in d. j. par. huius. ij. lib. in ij. q. princ. Et de existentibus in quasi pos. in ij. q. princ. Et de eorum pcuratoribus in iij. q. princ. ¶ Itē, est instituendus is, qui est idoneus, de quo diximus. §. in d. j. par. huius. ij. lib. in x. q. princ. per totum, & p̄sertim in tribus primis art. ¶ Itē instituendus est is, in cuius pñtatione fuit seruata forma. c. fi. de elec. lib. vj. q. sunt factæ citationes generales per edictum: in incertos, speciales in certos & negotium pñtationis est discussum. vt diximus in ij. par. huius. ij. lib. in vj. q. princ. ¶ Et in vij. ix. x. xj. ¶ Itē, est instituendus is, qui est repertus nō indignus ex aliqua inhabilitate, nō virtiosa seu viciosa, de quib⁹ latē diximus. §. in j. parte huius. ij. lib. in vij. vij. & ix. quæstionibus. ¶ Itē, est instituendus is, qui fuit pñtatus infra tēpus datum ad pñtandum: vt diximus. §. in ij. par. huius. ij. lib. in j. q. princ. ¶ Itē est instituendus is, qui fuit pñtatus qñ: vbi: & qualiter p̄sentari debebat: vt diximus. §. in d. j. par. huius. ij. lib. in ij. q. princ. ¶ Itē est instituendus is, qui fuit pñtatus eo modo, quo pñtari debebat, de quo diximus ibidem in ij. q. princ. ¶ Itē est instituendus is, qui fuit pñtatus coram quo pñtari debebat, de quo diximus ibidem in quarta. q. princ. ¶ Itē est instituendus is, qui facta pñtatione, illam acceptauit, & vltremo nō p̄cessit, admini strando ante institutionem: vt diximus ibidem in v. q. principal. ¶ Itē necessario est instituendus is, post cuius pñtationem pa-

tronus nō variauit: vt diximus ibidem in vij. q. princ. ¶ Itē est instituendus is, qui à maiori parte pñonorum fuit pñtatus: q maioribus iuuat meritis: qui à dignioribus fuit pñtatus, vel omnibus æqualiter existentibus, qui instituere gratificari voluerit: vt in tribus proximē seq. q. omnibus princ. latē videbimus. Et per ista sit expeditus iste primus art. generalis & generaliter admissus.

¶ Secundus artic. iij. q. princip. iij. partis. ij. Libri.

- ¶ Instituendus ne sit, qui p̄sumptiue fuit canonice institutus. c. nu. 3. 5.
- Electio canonica p̄sumitur ex diuturna quasi posse, p̄laturæ.
- Institutio per quem fieri debeat.
- In beneficio diu toleratus à prelato, cogi non potest ostendere titulum: tamen prelatus potest in se assumere onus probandi defectum tituli.
- Titulus quomodo & ex quibus probari possit.
- Sed ultra p̄dicta dubitatur secundo: tan sit instituendus is, qui p̄sumptiue fuit canonice institutus? puta quia diu pñtatus mansit, & fuit in quasi posse beneficij? Ang. in l. qui in aliena. §. j. ff. de acqui. hære. dicit q̄ sic. ¶ Ex quo dico, quod vere in electo loquitur Firma. in trac. de episcopo. in ij. par. ij. princ. iij. lib. in ij. q. colligit̄ ex diuturna quasi posse, p̄laturæ p̄summi canonice electionem. ¶ Tu aduerte, q̄ ex dicto Ang. esset colligendum, ex diuturna quasi posse, p̄laturæ p̄summi canonice confirmationem seu institutionem: & si p̄summeret, ergo nō esset iterum instituendus, nisi diceremus ipsum iterum in initium pro maiori cautela: vt diximus. §. in proximē p̄ced. q. princ. in xvij. art. ¶ Vnde dic clarior, q̄ aut constat quem non fuisse institutum, licet diu possederit beneficium: & non est dubium eum posse, & esse iterum instituendum: iuxta ea quæ diximus in xvij. art. cum necessaria sit institutio, cum illa det titulum: vt diximus. §. in j. q. princ. huius par. in j. art. Et tunc p̄ quem institui debeat? dicerem, q̄ p̄ eum ad quē esset deuoluta institutio: quia tanto tempore potuisset esse sine canonice institutione, quod potuisset esse facta deuolutio ad papam: iuxta no. in ca. ij. de concess. p̄bend. & nos diximus latē. §. in proximo p̄ced. q. princ. in vij. art. ¶ Aut dubitatur de tit. & sic de canonice institutione: & tūc dicerem q̄ aut beneficiatus iuuat se sola possessio, ne, & illam allegat pro tit. puta cum p̄scriptione, & nil p̄dest: quia nō p̄scriptione, sed canonice institutione beneficia obtinentur. reg. j. de regu. iur. lib. vj. nec consuetudine, seu p̄scriptione iuuantur: vt est rex pulcher in c. ex frequentibus, de institui. qui reprobat huiusmodi p̄scriptionem seu consuetudinē: vbi etiam dixit superiorem posse per statutum suum fulminare excommunicationem ipso facto incurrendam contra tenētes beneficia sine canonico ti. aut vero allegat alius tit. canonice, qui p̄sumitur: & nemo compellatur ostendere titulum sui beneficij, si factum est antiquū, & p̄laturæ tacitē vel expressē cōsensisset, diu eum possidere, propter antiquitatem facti, admitteretur probatio per iuramentum possidentis: vt in l. si arbiter. ff. de proba. & no. in c. j. de p̄sumpt. quæ tamen probatio iuramentalis nō sufficeret, licet concurrat antiquitas facti, si ius cōmune esset contra possidentem: puta, quia possideret duo beneficia incompatibilia. Vel est minor, seu incapax, arg. c. ordinarij. de of. ordi. lib. vj. ¶ Si verō factum est recens, & superior nō cōsentiat tacitē vel expressē, potest compelli beneficiatus ad faciendum plenam fidem ti. d. c. ex frequentibus. de instit. facit. iij. q. j. legi. Et quod no. Inn. in c. super his. de confusa. & Feder. de Senis consil. lxxxvij. Abb. & doc. in ca. licet heli. de simo. ¶ Et licet diu toleratus f̄ prelato suo in beneficio, non possit compelli ostendere ti. tamen potest superior assumere in se onus probandi defectum ti. vt in c. dilecto. de p̄bend. nota. Inn. in ca. illud. de p̄sumpt. & Host. in c. licet heli. de simo. & Arch. in c. nemo. de consecra. dist. j. Io. And. in reg. j. de reg. iur. lib. vj. doc. in c. ordinarij. de of. ordi. eo. lib. Cardi. in c. requisisti. de testa. Abb. in d. c. dilecto. de p̄bend. in ij. col. ¶ Ex quibus, & quomodo titulus probetur? ponit Abb. in consil. lxxxij. in quarta col. Et an longa possessio probet, cum fama ti. beneficij in possessorio vel p̄itorio: ponit pulchrē Philip. Decius in consil. cxvij. diuino & c. viso instrumento, & idem Philip. in consil. cxvj. in causa venerabilis. in vlti. col. vbi etiam quis videtur intrusus.

¶ Tertius artic. iij. q. princip. iij. partis. ij. Libri.

- ¶ Institui non potest indignus, vel nulliter presentatus, cōsueq̄ instituens, puniendus est c. nu. 4. 5.
- Electum indignum scienter confirmans, puniendus est.
- Pœna, quibus afficiuntur promouentes indignum.
- Presentans indignum, qua pœna p̄latur.
- An nulliter presentat⁹ vel indignus possit institui: & instituens illum, puniatur? & dicēdum est q̄

est q̄ non: sed esse repellendum & instituendum puniēdum. c. nihil. & gl. in c. cum nobis. & vbiq; de elec. & volunt doc. in ca. cum vos. de of. ordi. & hoc est verum. etiam si postea fuit habilis. secundum Dy. in l. ij. §. j. in princ. ff. de excusa. tuto. de quo. j. dicemus. ¶ Et puniit instituens. si neglexerit inquirere: quia instō sua est nulla. nō facta discussione negotij. vt est tex. in cap. si. de elec. lib. vj. & nos diximus. §. in ij. par. huius. ij. lib. in viij. q. princ. in vlt. art. vbi conclusimus ita reddere instōnem nullam obmissionem discussionis negotij: sicut & omissionem edicti: per ea. quæ ibidem diximus in xij. art. Si verō sciēter confirmauit indignum. debet deponi. secundum gl. in d. c. nihil. per c. tanti. lxxj. di. voluit prædicta etiam Firma. in trac. de ep̄o. in ij. par. ij. prin. in v. q. ¶ Sed hoc latius prosequitur idem Firma. ibidē in ij. par. v. prin. 2 lib. quarto. vbi dicitur per superiorem debere deponi. qui cōfirmat electum nō confirmandum: puta indignum. & nō idoneū: vel cuius electio nō subsisteret. si sciēter cōfirmauit. alleg. d. c. tanti. lxxj. dist. & gl. in d. ca. nihil. de elec. ¶ Quæ refert varias pœnas promulgatas cōtra promouentem indignum quia quādoque priuatur potestate iterum conferendi illum ordinem. quē illicitē contulit. j. q. j. si qui ep̄i. xxxvj. dist. qui ecclesiasticis. §. di. ex poenitentibus quandoq; suspendit à celebratione missæ per annum. §. o. dist. nullus. & conferens dignitatem indigno. vel inhabili. ratione ætatis. priuatur potestate conferendi: & deuolutur ad capitulum. vel ad metropolitanum. ca. cum in cunctis. & ibi gl. & doc. de ele. Ita Firma. vbi. §. in j. q. in iij. col. ¶ Tu dic clarus. secundum Abb. in ver. nihil. in v. no. ¶ q̄ si quis confirmauit vel instituit indignum. & hoc contingit per negligentiam ipsius. perdit potestatem confirmandi seu instituendi primū successorem: & debet suspendi perceptione fructuum proprii beneficii. donec fuerit visum superiori. Si verō hoc contingit per ipsius malitiam. debet grauius puniri: vt in illo tex. habet: & dicit ibi Abb. hoc debere fieri ad arbitrium superioris. ex quo. & ex tex. ibi colligit. q̄ ceteris paribus potius punitur dolus q̄ negligentia. & dicit facere. c. super literis. de rescr. & sic non venit deponendus: quia ibidem colligit Abb. non omne delictum in prælato esse depositione dignum. nec omnem negligentiam: & remittit se ad gl. in c. ea. q; in verbo reatu. de of. Arch. quæ dicit negligentiam prælati esse mortale peccatum: & idem dicit in dissimulatione. ¶ Quærit etiam ibi Abb. in ij. col. in versu. primo pro declaratione. quid sit superior examinavit. & cōfirmavit indignum per alium: vt quia alteri committit examen confirmationis alicuius electi seu p̄tari. & iste commissarius ex negligentia. aut ex ignorantia. vel per malitiam. confirmauit indignum. quis eorum erit puniendus? vide ibidem Abb. de istis pœnis super gl. in verbo. suspendatur. in iij. col. nolo hanc materiā aggredi. vide ibi per omnes doc. & vide etiam eundem Abb. & doc. in ca. cum in cunctis. in §. clerici sanē. de elec. in quarta not. vbi super glo. si. latē tractat. ad quem fiat deuolutio collationis beneficiorum. ¶ Et quæ pœna puniat p̄tans indignum. latē ponit Abb. & doc. in c. cū vos. de of. ordi. super gl. ij. & nos diximus latissimē. §. in j. par. huius. ij. lib. in x. q. prin. in quarta articulo.

¶ Quartus art. iij. q. prin. iij. partis. ij. Libri.

- 1 ¶ Presentatio facta a patrono excommunicato. sequitur institutione. an valeat. & nu. 3.
- 2 Institutio seu confirmatio. ad electionem seu presentacionem nullam. nulla est.
- 4 Institutio facta ad presentacionem factam per patronum excommunicatum. siue laicum. siue clericum. nulla est. Limit. nu. 6.
- 5 Beneficium si episcopus contulerit iure deuoluto. ante quadrimestre elapsum. an validabitur collatio. etiam per superuenientem patroni consensum.

**An presentatio** facta a patrono excommunicato sequitur instōne. teneat. Et hic sit quartus arti. Hic art. ponit Rota. ccccxxvij. patronus excōcatus. hoc ti. de insti. in antiquis: & dicit quosdam dños dixisse p̄tationem esse nullam ipso iure. & per consequens instōnem ep̄i sequutam: ex quo referē ad originem vitiosam. ¶ Alios verō distinxisse inter p̄tonum laicum & clericum: vt p̄tatio p̄toni clerici sit nulla ipso iure. & per consequens institutio ep̄i: & hoc. quia talis p̄sentatio habet vim electionis: vt in c. cum autem. hoc ti. ¶ Et ideo confirmatio seu institutio ep̄i ad p̄sentationem nullam. erit nulla: quia tūc talis dispositio non dependet à potestate ep̄i solum. sed etiam à p̄tate p̄toni. cuius p̄sentatio non valeat. Et ideo actus nō sit factus partim à persona inhabili. sed à patrono excōcato. nō potuit pro illa parte valere. c. cum super. de of. deleg. ¶ Secus effect. si esset facta à p̄tono laico: quia tūc secundum aliquos valeret p̄tatio. cum sit de iure sui p̄toni: & eius rōne. sibi quodāmodo competat. cuius administratio in extrajudicialibus sibi excommunicato nō est interdita. sicut cōtrahere. & alia quæ sunt facti. exercere: arg. no.

per Inn. de dolo & cōtu. c. j. p. Arch. in c. pia. de excep. libr. sexto. ¶ Vel melius. ex quo laicus p̄tonus parum. vel nihil iuris habet circa dispositionem beneficii. nisi de gratia. c. tertio. hoc ti. totalis dispositio potius censetur dependere à potestate ep̄i: & p̄cōsequens instō ep̄i tanq̄ sola plenum ius ī beneficio tribuens. potius erat attendenda. ¶ Alij autem dicebant idem simplr ī vitro. que. finitōnem ipsam tenere. non ob. patronum esse excommunicatum: siue clericum. siue laicum: quia ex quo p̄tonus cōcessit ep̄o. nec se opponit eius instōni. totalis dispositio per quam ius ī beneficio quæritur. censetur pendere ab ep̄o. & ad eum pertinere. cum ēt si ex post facto p̄tonus cōsentiret. adhuc sufficeret: arg. c. cura. & c. suggestum. hoc ti. & no. Host. ī summa huius ti. §. si. circa si. & ideo cum p̄tonus absolutus non contradixit. sicut ēt nec contradicere potuit. ne variaret: quia saltem ī eius p̄iudicium p̄tatio tenuerat. ne sit melior cōditio eius excōcari. q̄ si nō esset excōcatus. videt instōnem ep̄i tenere. ¶ Item licet ad p̄tonum & ad ep̄m simul quāuis iure diuerso cōtineat dispositio beneficii pertinere. videt q̄ p̄tono excōcato tota p̄tatio ad ep̄m deuoluat. ne beneficia diu vacent: q̄ ipse omnes defectus subditorum supplere debet. Facit ī simili. c. j. ne sede vacan. libr. vj. & præsertim. cum ipse ibi expressē consensit. nec cōtradixit. licet fortē sibi contradiceret: puta quia ep̄s veller alium institueri recusando p̄tatum suum. prætextu excōcacionis suæ p̄tationis posset sustineri p̄tono excommunicato non currere tēpus p̄tandi. arg. c. q. diuersitatem. de cōces. præben. ¶ Et subdit compiler decisionum: q̄ licet ista opinio sibi & quibusdā alijs magis placeret: tamē plures & maiores fuerunt ī cōtraria opinione. p̄tationem à p̄tono clerico excommunicato factam. & instōnem ep̄i sequutam. nō valere. Ita residet Rota prædicta quæ ēt ponit secunda ī hoc ti. ī antiquioribus de verbo ad verbum. ¶ Videamus modo quæ sua dicta p̄cedant. Et primo mihi non placet distinctio per aliquos ex ipsis dñis facta inter p̄sentationem patroni clerici. & patroni laici. secundum quā maior pars dñorum concluderunt: & ī vltimis verbis ipsa gl. dixit: nam tales voluerunt. ideo non valere p̄tationem patroni clerici. nec instōnem sequutam: quia ipsi p̄toni clerici ex p̄tatione tribuunt ius ī re: & sic sunt simul prouisorum beneficii cum ep̄o: & ideo cum sit nulla p̄tatio. quæ est pars prouisionis. erit etiā nulla instō: certē hoc dictum non procedit: quia p̄sentatio patroni clerici non tribuit ius ī re. sed ad rem. sicut & p̄sentatio patroni laici: vt latē diximus. §. ī secunda part. huius. secūdi libr. i. v. q. prin. ī octauo art. Et licet dicatur. talis p̄tatio patroni clerici habere vim electionis: vt voluit Inn. ī c. cum autem. hoc ti. illud non est. quod tribuat ius ī re. sicut electio: sed est. quia ab illa non potest variari sicut nec ab electione. vt latē diximus ī d. secūda parte huius. secūdi libr. i. septima. q. prin. versu. sibi. primi articulo. Cum ergo ita p̄tatio p̄toni clerici. sicut & p̄tatio p̄toni laici non tribuat ius ī re. sed ad rem. & plenum ius tradatur p̄ instōnem: vt not. ī c. quod autem. ī si. princ. hoc ti. ergo non bona dicta distinctio: quia tam ī p̄tatione p̄toni clerici. q̄ ī p̄tatione patroni laici nō confertur p̄tatio aliquid ius ī re. quod partim tribuat perfectionem iuris instituti: sed tantum datur ius ad rem: & sic ad petendam instōnem. ¶ Non procedit etiam illud motiuum de administratione extrajudiciali permissa excōmunicato: quia hoc non procedit ī p̄sentatione: nā conclusimus. §. in j. par. huius. secūdi libr. in secunda. q. prin. in secūdo art. nullo modo patronum siue clericum siue laicum excommunicatum. posse p̄sentare. donec absoluatur. ¶ Minime etiam procedit illud. quod ante si. dicit Rota. excommunicato non currere tempus ad p̄sentandum: quia si currit ignorantibus & impeditis: vt diximus. §. in secunda part. huius. secūdi libr. in j. q. prin. in octauo art. multo magis debere currere excommunicato. cum sonat in vitium. ¶ Istis sic discussis. pro illa parte q̄ institutio non teneat. si p̄sentatio fuerit facta à patrono excōcato ecclesiastico. siue à laico deducitur. nam principale fundamentum. quod sit pro illa parte. q̄ teneat est: quia si institutio spreto patrono ab ep̄o facta patrono consentiente validatur. vt latē diximus. §. in proxima p̄ceden. q. prin. in secūdo art. in secūda. & v. conclu. eodem modo debet valere hic: vt p̄sentatio facta ab excommunicato. non sit p̄tatio cum sit nulla. sed sit p̄sentatio assensus. vt teneat instō facta sine p̄tatione p̄toni. ¶ Certē hoc motiuum est pulchrum: sed contra eum facit. q̄ optimē dicit Rota. ccccxxvij. infra rps. in antiquis. quæ est sequens. q̄ si ep̄s ante lapsum quadrimestre cōtulit beneficium iure deuoluto. non validabitur sua collatio. etiam per superuenientem consensum patroni: quia non contulerat sperando habere consensum patroni: sed contulerat iure deuoluto: quod ramen ius deuolutū non erat. de quo diximus in d. ij. p̄ceden. q. prin. in ij. art. in iij. conclu. sic & in casu nostro ep̄iscopus non contulit expectādo consensum patroni. vel vt illum sperneret:

Lambert. de iure patro.

A 4

sed il

sed illura instituit ad presentationem patroni: maxime, quia debuit possiue edictum, & discussisse negotium presentationis iuxta tex. & quae ibi no. in c. fi. de elec. lib. vi. vnde clare apparet illu voluisse instituire ad presentationem ipsius patroni excōicati: & sic eius instō non tenebit, nec presentatio. ¶ Et si tu diceres, nōne tu dixisti. 3. in j. par. huius. ii. lib. in secūda. q. princ. verus si. secūdo art. p̄sonam excōicatum esse expectandum vsq; ad finē t̄pis dati ad p̄sentandum: quia forsan faciet se absoluerē, & poterit p̄sentare: & nos habemus q. si ep̄s sciat patronum non posse p̄sentare pro illa vice, poterit cōferre etiā eo nō vocato: vt diximus in proxi. p̄ced. secūda. q. prin. in secūdo art. in ix. cōclusi. Sic erit & in casu nostro, vt actus p̄sentationis nil aliud operet, nisi q. declarat mentem p̄sonae nolle expectari vsq; ad finē t̄pis dati à iure, si nō vult expectari: & nūc p̄sentare nō pōt, quia est excōicatus, merito tenebit instō, velut libera collatio. ¶ Ad hęc etiam responderetur adhuc militare motiuum. s. formatum: nam hoc procederet, si instō seu collatio esset facta libera, & non ad p̄sentationem patroni excōicati, vt proximē diximus: vnde ego cōcluderem cum maiori parte dominorum Rote: q. si instō est facta per ep̄m ad p̄sentationem patroni clerici, siue laici, sicut non tenet p̄sentatio, ita nec tenebit instō: quia omnino p̄sentatio est inchoamētum ad instōnem. d. c. qd̄ autem. in si. prin. hoc ti. Et sic isto respectu instō diffinitur, trālatio iuris nō libera: q. dependet à p̄sentatione, secūdam Abb. in c. autoritate. de insti. & nos diximus in j. q. prin. huius par. in j. art. ¶ Dicerem bene, q. si ep̄s vellet suam instōnem nō liberam nūc habere locum, inquam liberam, nō prout extūc, sed prout extūc, quod teneret, sicut diximus. 3. in j. proxi. p̄ced. q. prin. in j. art. in v. cōclu. q. licet collatio facta per ep̄m sp̄reto patrono, sit nulla ipso iure: tamē per superueniētem consensum patroni validatur, prout extūc, nō prout extūc: & tāto magis, cum hic solum p̄iudicium ipsius ep̄i verberaret: quia potuisset conferre, cui voluisset, potuit sibi p̄iudicare, & habere ratum, quod fecerat. ¶ Aduerte tamē: quia hoc nō procederet, nec facere posset ep̄s in p̄iudiciū expectantis apostolici: & ita re vera loquit̄ dicta Rota ccccxxvij. patronus excommunicatus in antiquis. ¶ Roch. vero in hoc tracta. in verbo, competens. in octaua. q. in versic. suboritur nunc quæstio, refert Rota & sup̄ascriptas: & ita residet.

¶ Quintus artic. ij. q. princ. ij. partis. ij. Libri.

- 1. ¶ Presentationis seu institutionis tempus, considerandum est circa habilitatem vel inhabilitatem presentandi & instituendi & m. 5.
2. Excommunicatio non solum excludit a beneficijs ecclesiasticis, sed etiam ab omni officio publico.
3. Procuratoris officium infamis etiam de iure exercere potest.
4. Tempus date, vel executionis literarum an attendendum in qualitatibus impetrantis, & in rescripto expressis.

Dubitatur Quinto, quid si p̄sentatus tempore p̄sentationis factæ per p̄sonam habebat aliquod vitium, propter qd̄ non potuisset institui, puta erat excōicatus, vel alias vitiosus, sed t̄pe, quo venit ad ordinariū, vt exequeret p̄sentationem, cessauit illud vitium, ¶ an attendatur tempus p̄sentationis vel tempus date instōnis? Hęc quæstionem formauit Paul de cita. in hoc tracta. in vj. parte in xxxvj. qd̄. & dicit hanc quæstionem posse resolui: vt in simili dicit Spec. in titu. de rescrip. p̄sent. s. ratione autem impetrantis, vers. quid si impetrans. vbi tenet impetratē rescriptum ad beneficium, si nō exprimit dignitatem, quam habebat, quæ erat t̄pore date, si postea cassauit, quādo p̄sentatur literas, tenebit, sed vitia rescrip̄tū: & sic attēditur tempus date. c. eam te. de rescrip. c. post cessionē. de proba. vbi ponitur exemplum de excommunicato tempore impetrationis, vt nō admittat, si probet eo tempore eum fuisse excommunicatum. Et dicit hoc idem tenuisse Specul. cod. s. ver. item excipit, q. impetrans fuit excommunicatus, vbi etiam tenet excommunicatum tempore p̄sentationis vel cōstitutionis, nō posse valide p̄sentare: & idem dicit tenere Spec. eod. ti. s. si. ver. in summa. ¶ Et subdit Paul. se putare hęc opi. Spec. de iure procedere, vbi esset tale vitium, qd̄ redderet clericum inhabilem ad talem collationem, vel p̄sentationem: vt vitium excommunicationis, quod inducit inhabilitationem etiam ex parte cōferentis: & eius cui cōfertur: quia tale vitium non solum excludit à beneficijs ecclesiasticis: vt habet in c. postulasti. de clerico excommunicati. mini sed etiam ab honorabili & publico officio. c. decernimus. de sent. excom. lib. vj. vbi ab agendo, testificando, & aduocādo repellit, imo etiam ab officio vili, & oneroso: puta procuratoris, ad quod etiam infamis t̄ de iure ciuili p. mouet. instituit. de except. in si. Abb. in ca. imperatorum de iuramē. calum. Secus, si esset aliud vitium, quod non redderet eū incapacem: & in illo casu si non interueniat subreptio, attendetur

tempus executionis literarum, nō date. c. ei. cui. vbi tex. no. ad hoc de p̄bēda. lib. vj. habet enim ibi, q. si mandaf̄ alicui prouideri de p̄bēda vacatura in vna ecclesia, & ille sint curate & nō curate: licet impetrans t̄pe date nō habeat ætatem ad habēdum p̄bēdam sacerdotalem: si tamē est ætatis t̄pe, quādo vacat, & sic quando sit exequuta, satis erit. ¶ Si vero interueniret subreptio, vel dolus impetrantis, & tacētis ætatem, quam nō habet ad p̄bēdam, vel ad aliud beneficium, qd̄ habet t̄pe impetrationis, tūc in sui doli & subreptionis odium attēdetur tempus date, & ita loquit̄. d. c. eam te. de rescrip. & ca. si eo tempore. eod. ti. lib. vj. vbi occulta fuit ætas tempore impetrationis: & sic attenditur tempus date: & ideo licet illo tempore non sit habilis, quāuis postea efficitur habilis tempore executionis: tamē annihilatur rescriptum. Ita Pau. vbi. s. ¶ Tu aduerte, nā latē Ab. & Imō. in c. dilectus. el. j. de p̄bēda. tractant, quod t̄ tempus attendatur in qualitatibus impetrantis, & in rescripto expressis date vel executionis literarum: & quid in rescriptis gratiosis: & quid in rescriptis iustitiar: & cum maiori fertilitate ponit domi. Felv. in d. c. eam te. in antepe. col. in vers. t̄pus date. vide ibi nolo hic trāscribere eorū dicta: quia nō est materia nostra. ¶ Sed tangēdo necessaria art. n̄i, in quo nō cadit subreptio, nec obreptio, nec cadit t̄ps date, nec t̄ps executionis literarum, sed bene cadit tria tempora. s. p̄sentationis, quæ fit per p̄sonam, discussionis negotij p̄sentationis, & tempus instōnis, quæ duo sunt p̄ ipsum habentem instituire. ¶ Si ergo nō cōsideramus t̄ps p̄sentationis, & si dicto tempore p̄sentatus erat indignus, & scilicet per patronum fuit p̄sentatus: & sic in discussione negotij repertus, quāuis postea efficeretur dignus: quia cessaret illa indignitas, releuabitur p̄sonus, qui sit priuatus illa vice iure p̄sentandi iuxta no. in ca. cum vos. de of. ordi. de quo latē diximus in j. par. huius. ij. lib. in x. q. prin. in quarto art. qd̄ est intelligendum in vera indignitate: nō autem in nō idoneitate. distinguēdo tamen inter patronum & laicum, vt ibi diximus. ¶ Nihilominus nō negamus, si tempore instōnis ille esset effectus dignus, quare de iure habēs instituire nō posset sibi dictum beneficium conferre. à simili eorum, quæ diximus in si. proximi p̄ced. art. ¶ Si verō cōsideramus t̄ps discussionis negotij, & si tūc p̄sentatus reperitur indignus, punitur p̄sentans, vt proximē diximus: quāuis eo effecto digno tempore instōnis, possit per habentē instituire institui. ¶ Verum q. si fuisset dignus tempore p̄sentationis, vel indignus, & indignitas ignota p̄sentanti: licet in discussione negotij reperiretur indignus indignitate occulta, vel superueniente, nō puniretur p̄sentans, cum non fuerit in culpa: vt no. in d. c. cum vos, & colligitur ex his, quæ diximus in d. quarto art. ¶ Attamen si in ista discussione negotij instituens fuisset vitus negligentia, & non reperiret indignitatem, vel illa reperta adhuc illum institueret: adhuc puniretur mitius de negligentia, & grauius de scilicet: vt est tex. & ibi oēs in c. nihil. de elec. & diximus in ij. p̄ced. art. ¶ Si autē cōsideramus tempus instōnis, & tunc si t̄pe p̄sentationis fuerat dignus, licet t̄pe instōnis fuisset indignus, nō puniret̄ p̄sentans. d. c. cū vos. sed puniret̄ institūens, si illū institueret. d. ca. nihil. ¶ Si autē reperiret dignus t̄pe instōnis, qui fuerat indignus tempore p̄sentationis, non puniretur instituens, sed p̄sentans: vt proximē in primo membro diximus. ¶ Cōclusiones & alia collige de p̄te. q. a. et rescrip̄tū idē.

¶ Quarta quæstio princ. ij. partis. ij. Libri.

- 1. ¶ Presentati si plures fuerint à patronis, an instituendus sit ille, qui à maiori parte ipsorum est presentatus, vel requirantur duæ partes, vel omnes. & numero 2.

¶ X quo Diximus. s. i proxima p̄cedē. quæstio. princ. i. primo art. illum esse instituendū, q. à maiore parte patronorū fuit p̄sentatus, remittēdo me ad hęc quartā. q. prin. merito quarta. q. prin. sit ista: Quid si p̄sentatio sit i discordia: quia patroni inæqualiter diuiserūt vota sua i diuersos: & sic diuersos p̄sentauerunt, quis eorum sit instituendus? Et ex ista quæstione oriuntur infrascripti articuli. ¶ Et primus est, an si plures sint presentati à patronis, sit instituendus ille, qui à maiori parte ipsorum est p̄sentatus: vel requirantur duæ partes vel omnes. Et breuiter respondendum est illum esse instituendum, qui plurimorum eligitur & approbatur assensu. Ita vult tex. i. c. tertio. hoc ti. & licet ille tex. culpative videatur duo requirere. s. cum voca patronorum sunt diuersa, illum esse instituendum, qui maioribus iuraq; meritis, & plurimorum eligitur & approbatur assensu: tamē gl. ibi i verbo, q. maioribus. dicit sufficere aliquem esse idoneum, dummodo à pluribus sit p̄sentatus, quāuis aduersarius à minoribus p̄sentatus, sit idoneior: vt etiam hoc cōclusimus latē. s. ij. par. huius. secūdi libr. in x. q. prin. in tertio art. dum ibi tractauimus, si patro



si patroni poterant presentare idoneiorem, an salua conscientia presentarent idoneum, vbi late discutitur hic punctus. Concludamus ergo requiri in institutione obtinenda aliquem ex pluribus presentatis esse idoneum, & a maiori parte patronorum presentatum: & ideo colligit ibi Abb in ij. no. in presentationis actu non requiri necessario consensum omnium patronorum, sed valere presentationem factam per maiorem partem. Et idem voluit ibi domi. Cardi. in vj. no. & omnes: & presentim Io. An. & hoc etiam voluit omnes doct. allegati in seq. articulo. & aliis sequentibus. & voluit Pau. de cita. in hoc tract. in vj. par. in xxvij. q. & voluit etiam Firma. in tra. de episcopo. in ij. par. ij. q. prin. iij. li. in xxj. q. & hoc est clarum maiorem sufficere, & non requiri assensum omnium, nec etiam duarum partium, sed maioris partis, & sufficit esse idoneum, licet presentatus sit idoneior: vt proxime diximus & conclusionem huius artic. voluit omnes doct. in ij. & vj. proximis art. all.

¶ Secundus art. iij. q. prin. iij. partis. Libri.

- 1 ¶ Collegij pars maior requiritur in presentatione facta a patronis, vt a collegio. Secus, si vt a singulis, quia tunc requiritur maior pars respectu aliarum partium, & au sit ratio differentie. & nu. 4. 10.
- 2 Actus vnus vbi est a pluribus explicandus, quid attendendum & animaduertendum.
- 3 Electio rectoris facta per scholares, non valet, nisi interueniat maior pars totius vniuersitatis, Et idem iudicium, si aliqua electio facta est in aliqua vniuersitate.
- 5 Eligere alium an vnus possit, quando ius eligendi est penes duos, & quid in presentatione. nu. 6.
- 7 Rem communem habentes vt singuli, non possunt de illa disponere, nisi interueniat omnium consensus. Limi. nu. 8.
- 9 Parti maiori non statim in eo quod est communem pluribus vt singulis.

**Sed** Difficultas est, & hic sit secundus articulus, an ad hoc vt valeat presentatio facta a pluribus patronis, requiratur, quod sint plures respectu omnium, an vero respectu minorum partium, puta sint decem patroni, quatuor presentarunt. A. tres. B. & alij tres. C. an. A. praeferat in institutione: nam iste. A. non habet maiorem partem omnium: sed habet maiorem partem habito respectu ad alios duos presentatos. Ioan. And. in d. c. iij. dicit, quod aut presentatio fit ab illis, vt a collegio: & tunc requiritur maior pars respectu totius collegij. ¶ Et pro hoc videtur text. in c. ecclesia. de elec. aut isti presentant tanquam singulares, vt communiter faciunt laici, qui de patrimonio habent ius patris, & tunc sufficit maior pars respectu aliarum partium. ¶ Hoc idem sequitur do. Car. in d. c. iij. in vj. q. & Abb. ibidem in vlti. col. qui dicit dictum Ioan. And. esse singulariter notandum, quia facit ad multa: vbi enim habent plures explicare aliquem actum, debent semper animaduertere vtrum habeant hanc potestatem, vt collegium, an vt singuli: & primo casu requiratur maior pars totius collegij, secundo casu, sufficiat maior pars respectu aliarum partium, & propter hoc dicit Abb. se dixisse cessante iure speciali non valere electionem rectoris factam per scholares, nisi interueniat maior pars totius vniuersitatis: nec sufficere maiorem partem, comparatione minorum partium. ¶ Et ideo si in vniuersitate sunt centum, & quinquaginta eligunt vnum, & triginta eligunt alterum, & alij alium, nulla electio valet: quia non reperitur facta a maiori parte totius vniuersitatis, scholares enim eligunt vt collegium, & non vt singuli, arg. c. cum pro causa. de procura. ¶ Et per Inn. in c. cum ab ecclesia. de offic. ordina. & per Bartol. in l. si. ff. de colle. illici. ¶ Et ex hoc transeunt ibi Cardi. in vj. q. & Abb. in fi. in versicul. & ex hoc deciditur, nunquid patroni habeant simul conuenire, & vacare in presentationis actu: vel quilibet possit per se presentare: de quo late diximus supra in ij. parte huius ij. lib. in ij. q. prin. in vj. articulo. Et sic eadem distinctio. Io. And. quando iure collegij, & quando iure singulari patroni presentant, dicit vt ibi. hoc idem voluit Cardi. in prin. cle. plures. in fi. iij. colum. hoc tit. & ibi Ancha. & ibidem Imo. in fi. iij. col. & hoc etiam sensit Fede. consil. lxx. infra scripte quaestiones. in iij. dubio. & in v. & facit quod dicit Pau. de eleaza. in sua. ix. qd. disputata incip. a patronis. & hoc etiam voluit Gay. in repe. c. si. de elect. lib. vj. ante fi. 50. colum. vbi pro hoc etiam alleg. Fede. consil. xlvij. quidam de ciuitate. & Per. de anch. in c. j. in fi. de arbi. lib. vj. Domi. in c. quorundam. 5. circa. in iij. colum. de electio. lib. vj. & Abb. in cap. venerabili. v. colum. & in c. in genesi. v. colum. de electio. & hoc dicit habere locum in patronis originalibus, siue ex eadem causa, siue ex diuersis: sed in haec diebus patronorum accipitur maior pars simpliciter, non autem partium comparatione minorum, secundum Card. in d. c. cle. ij. in v. & in vj. colum. hoc tit. de quo dicemus j. in sequen. articulo. ¶ Hoc idem voluit do. Anto. ibi qui ponit ra-

tionem diuersitatis huius distinctio. Ioan. And. vt in primo membro ratio, quia potestas capitulans vel vniuersitatis residet in tota vniuersitate, vel in maiori parte totius, ideo qui habet maiorem respectu minorum, & non totius collegij, non habet maiorem partem pro se, quod est secus, quando potestas partium est ad plures, vt singulos, quia sufficit habere maiorem partem: & ex hoc decidit Ioan. And. Cardin. & Butri. in d. cap. iij. quod si sunt duo patroni: tamen vnus habebit potestatem alterum presentandi, & valebit presentatio, ex quo ille alter neminem presentauit, & sic tacite remansit ius presentandi in presentante solum: & ex quo consensit presentantioni, cum ille non habeat consentire, vt collegium dicitur habere maiorem partem: secus vbi de collegio. Hoc idem firmat Mullius in repertorio suo, in litera prima, in verbo. patronus. in versicul. patroni si sunt duo. ¶ Sequitur praedicta Philip. de serra. in d. capitul. iij. super gloss. iij. qui addit, si vnus possit eligere alium, quando ius eligendi est penes duos, remittit se ad Ioan. And. in regul. in toto. de regul. iur. libro sexto. in mercu. & ad doct. in capitu. cum in iure. & ad Cardin. in capitul. j. eodem titulo. ¶ Et ex hoc dicit posse etiam decidi: quod si sunt duo fratres habentes ius presentandi, potest vnus alterum presentare: & valebit presentatio: quod approbat Specul. eodem titulo. circa fin. versicul. sed nunquid fratres patroni. allegans similem de decurionibus, qui dant vnum executorum ex se. ff. de tutoribus & curatoribus datis ab his. l. magistratus. vnde quasi decuriones dicuntur, non quasi fratres. allega. ff. quod i cuiusque vniuersi. nomine. & postea ipse Phil. recitat dicta Abbas & ita residet. ¶ Hanc eandem partem sequitur Paul. de cita. in hoc tracta. in vj. par. in xxvij. q. qui primo membro distinguit Ioan. And. Cardin. in cle. vnica. in versicul. quarto quare. de rerum permura. ¶ Reperi postmodum domi. Roch. de isto articulo. querebant in hoc tracta. in verbo. honorificum. in lvij. q. qui vltra praedicta alleg. Lap. in sua alleg. lxxxvij. incip. in Dei nomine. in iij. colum. & Paul. in d. cle. ij. hoc titulo. allegantem Vincent. & Compo. in d. capitul. ecclesia vestra. de electio. & Ioan. And. in capitul. si plures. xvj. quaestio. vij. & Archidiacon. xxxj. distinctio. capitul. Nicena. adducit etiam fratrem Ange. de Calua. in sua summa angelica. in verbo. ius patronat. §. xx. ¶ Postea idem Roch. dicit contra dictam conclu. vrgere regulam, quae habet quod habentes rem communem: vt singuli, non possunt super illa disponere, nisi omnes consentiant. text. est in l. per fundum. ff. de serui. rusti. praedio. gloss. ad doct. dicta magistra in capitul. cum omnes. de consti. cum concordantibus ibidem copiose allega. per domi. Felyn. in vij. colum. stante igitur ista regul. videtur non sufficere clericum esse presentatum a maiori parte patronorum. nec dum comparatione aliorum: sed nec etiam habito respectu ad omnes, quando patroni habent ius patronat. vt singuli. ¶ Pro solutione respondet Roch. quod dicta regul. fallit in casu nostro, ratione fauoris ecclesiarum. Et ita dixisse dom. Cardina. & Imo. in d. capitul. cum omnes. quod ibi refert, & sequitur dom. Fely. in ix. colum. quia alias sex fallentias accumulatur ad d. regul. Tu vide circa solutionem huius contrarij, quae late diximus supra in ij. par. huius ij. lib. in ij. quaestio. principal. in vj. articulo. in versicul. vides, quot & quanta. ¶ Adde & aliud, quia ista doctrina Ioan. And. videtur contra Bartol. in l. ij. in §. ex his. ante fi. ij. colum. ff. de verbo. obliga. quare dicendum est, hunc esse casum specialem nam extra hunc casum vera est sententia Bartol. quod in eo, quod est commune pluribus, vt singulis, non statim maior parti. gloss. in capitul. cum omnes. de consti. & ne dicat aliquis esse refugium miserorum, dicere, quod sit speciale in isto casu, assigno promptam rationem specialitatis, quae est ne propter patronorum distinctionem in varios vota deferentium, impediatur prouisio ecclesiae faciendae. vt aperte est text. in d. capitul. iij. hoc titulo. colligitur, & vide in materia Cardina. in capitul. ea noscitur. de his quae fiunt a praela. & in capitul. quare lam. in ij. colum. de electio. ¶ Subdit ibidem Roch. quod dicta sententia est in primo membro, quando ius patrona. competit collegio, requiri maiorem partem omnium, vt procedat loquendo de maiori parte omnium existentium in collegio: quia ad collegium vel vniuersitatem constituendam sufficit interuenire duas partes vniuersitatis, vel collegij, l. nulli. ff. quod cuiusque vniuersi. nomine. l. nominationum. C. de decurio. lib. x. & ille duae partes representant, totam vniuersitatem vel collegium: vt probatur in dictis iuribus. Ergo sufficit maior pars istarum duarum partium: quia dicitur maior pars totius. Ita declarat Abbas in d. capitul. ecclesia vestra. circa fi. de electio. & in d. capitul. cum omnes. in vlt. colum. de consti. vbi dicit hanc esse communem opinionem. Canonistarum & Legistarum. & alleg. Bartol. in l. omnes populi. ff. de iustit. & iure, vt ibi per eum. ¶ Et hoc etiam

# Cæsar Lambertinus Episcopus

etiam vult Cald. consil. x. si vniuersitas, hoc titulum licet dicat esse æquiorum opini, sufficere maiorem partem congregare. ¶ Tu de hac materia vide, quæ latè diximus s. in ij. par. ij. libr. in ij. q. o. princip. in xix. articulo. vbi per plures concluditur pulchrè hanc materiam declarauimus: quo ad princip. vero articulo. tenet edist. Ioan. declaratam, vt s. quam etiam tenuit Phil. decius in cõs. lxxvij. plura dubia. ante s.

¶ Tertius art. iij. q. prin. iij. partis. ij. Libri.

1 **Collatio & comparatio numeri ad numerum, debet fieri in presentatione, vt presentatus possit institui, non tamen facienda est comparatio meriti ad meritum, zelum.**

1 **Effectus** Nunc videndum tertio loco, ¶ an in presentationibus sit facienda collatio, & comparatio vltra numerum ad numerum, etiam zeli ad zelum, & meriti ad meritum, sicut in electione, & dicendum est quòd non, sed comparatione numeri ad numerum, vt presentatus à maiori parte patronorum etiam comparatione minorum partium, dummodo sit idoneus, possit institui: vt in proximis precedentibus articulis diximus, & sufficere presentatum esse idoneum: licet comparatus sit idoneior, vt in proximis precedentibus articulis diximus, & ideo non cadit comparatio meriti ad meritum, cum requiratur sola idoneitas. Ista consideratio possit fieri, quando voces essent æquales, vt in sequentibus duabus questionibus princip. dicitur: zeli ad zelum cessat comparatio, cum etiam pater possit pater filium, vt latè diximus supra in j. par. huius ij. libr. in vij. question. princip. in xij. articulo. & faciunt quæ ibi diximus in ix. x. xi. & xij. articulo. ¶ Et quòd prædicta sint vera, apparet clarè ex his, quæ latè diximus s. in ij. par. huius ij. libr. in ij. q. princ. in xvij. art. vbi conclusimus in presentatione patronorum non esse seruandam formam. c. quia propter. de elec. secundum quæ sunt illæ comparationes, vbi omnes ibi allegati, probant conclusionem nostram: & ideo vterius non insisto.

¶ Quartus art. iij. q. prin. iij. partis. ij. Libri.

1 **Instituendus est bonus presentatus à maiori parte, reiecto meliori presentato à minori parte.**

1 **Effectus** Proximè dictis sequitur decisio. iij. articulo. ¶ quis sit preferendus in institutione, quando bonus à maiore, & melior à minori parte patronorum presentatur: & hoc non est dubium, quia vt diximus supra in j. precedent. articulo. & in proximis precedentibus, etiam sufficere bonum esse presentatum à maiori parte patronorum, quamuis melior sit presentatus à minori parte. Ita doctor. omnes volunt in dicto capitulo ij. & in capitulo. ecclesia. de elect. quia attenditur numerus & sola idoneitas, & volunt etiam doctor. in capitulo. s. lxxij. distinct. & nos diximus latè supra in j. parte huius ij. libr. in x. question. principal. in iij. articulo. vide ibi licet Pau. in hoc tract. in vi. parte post medium. xij. question. dicat se credere in foro conscientie dubitare debere institui presentatum à minori parte, vide ibi p. eum, quod non placet. ¶ Et conclu. huius articulo. tenet Roch. in verbo, honorificum in xv. question. in ij. colum. in versiculo. crederem tamen. alleg. gloss. in verbo, maioribus, in c. iij. hoc tit. & in c. licet. vij. q. o. j. & dicit esse ratione: quia hoc casu idoneus habet fortius ius.

¶ Quintus art. iij. q. prin. iij. partis. ij. Libri.

1 **Electio facta à minori parte de digno, confirmanda est, reiecta electione de indigno scienter, à maiori parte facta & nu. 3.**

2 **Patroni laici eligentes indignum, non priuantur potestate eligendi.**

4 **Institui an & quando possit institui a minori parte.**

1 **Sed** Dubium est, & hic fit quintus articulo. quid si bonus & dignus à minori numero, non bonus seu indignus à maiori numero presententur, quis institui debeat. Feder. de senis in consil. xlvij. quidam de ciuitate. ante s. ij. colum. in vers. item casus talis est sex sunt, vbi format hunc articulo. hoc modo sex sunt patroni in vna ecclesia illa vacante duo presentant digni: quatuor presentant indignum: an sit instituendus presentatus à duobus: & dicit videri quòd sic: per id, quod legi. & not. de pot. pra. l. c. gratum. de electio. bonæ. ¶ In contrarium dicit videri nam patroni laici eligentes indignum, non sunt priuati potestate eligendi, vt not. de offi. ordin. cum vos. de preben. cap. j. lib. vj. per Archid. ergo illi duo non faciunt maiorem partem. ¶ Postea dicit esse dicendum presentacionem dictorum duorum posse imò debere per episcopum admitti, quia in presentacionibus patronorum laicorum non est necesse maiorem partem omnium concordari, sed sufficit aliquem habere maiorem par-

tem comparatione aliarum partium. c. iij. hoc titulo. per doctor. & per Compost. in c. ecclesia vestra. de elect. & nos diximus in j. precedent. articulo. vnde si duo elegerunt vnum: & quilibet de illis quatuor elegerit alium, certum est electionem duorum valere, multo fortius debet valere illorum presentatio, si isti quatuor nullam presentacionem fecerunt, vel fecerunt de indigno. ¶ Et subdit Feder. istam solutionem posse sustineri in s. temporis dati ad presentandum, & maximè, si ignoranter presentatus sunt indignum: per no. per Compo. in capitulo. cum nobis de causa possit. & proprie. & melius dicit facere quòd not. Ioan. And. in nouel. de offi. ordin. cum vos. super gloss. ij. quidam dicunt. ad fin. ¶ Gaye. in repe. capitulo. fin. de electio. lib. vj. ante fin. liij. colum. in versiculo. & adde quòd si hæc sex. tenet cum Feder. & hoc tangit Paul. de cita. in hoc tracta. in sexta par. in xij. questio. licet nihil concludat. ¶ Hunc etiam articulo. ponit Roch. in hoc tracta. in verbo, honorificum. in xvj. q. vbi dicit se experisse text. in capitulo. dudum. el. j. de electio. decidendum similem questionem: & ibi doctor. notare maximè dom. Abba. in vltim. nota. dicitur enim ibi ¶ quòd concurrentibus duabus electionibus super eadem dignitate, quarum vna est facta à maiori parte de indigno scienter, alia à maiori parte de digno, venit confirmanda electio facta à minori parte de digno, & propterea idem credit in casu proposito ex identitate rationis, nec mirum, quia presentatio facta de indigno, non tenet. alleg. doctor. in d. capitulo. cum vos. de offi. ordin. ¶ Hoc idem voluit pulchrè Firma. in tracta. de episcopo. in iij. par. j. libr. in xxvij. q. in versiculo. adde etiam, quòd sit maior pars, vbi aperte dicit, quòd si maior pars capituli delinquit in eligendo, ius eligendi transfertur ad minorem partem, quæ non delinquit. c. bonæ. el. j. vbi gloss. & c. cum Vintoniensi. de elec. ¶ Quòd dicit esse verum, etiam si vnus raturum fuerit, qui non delinquit, capi. bonæ. el. ij. eodem titulo. secundum dictam gl. ¶ Et hoc scienter elegerunt indignum, non si ignoranter. gl. in ca. scriptum. de electio. & ibi nota. per capitulo. innotuit. de electio.

3 **Effectus** Et idem Firma. ibidem in iij. q. dicit ab interdictis vel suspensis non posse fieri electionem, etiam si maior pars capituli sit suspensa, & non excommunicata: quia minor pars non potest eligere: a. g. c. quando diuersis. de concess. preben. secundum gl. glo. ix. quest. j. c. fina. ¶ Quòd tu intellige, quando habent eige referre presentacionem ratione collegij, quia tunc minor pars non potest representare illud, vt diximus post Ioan. And. supra in ij. articulo. ¶ Facit etiam pro hoc, quòd voluit idem Firma. ibidem. fin. d. iij. par. j. libr. in xvj. q. vbi vult voces canonicorum absentium accedere presentibus, & idem in vocibus mortuorum suspensorum, & priuatorum, secundum Bal. in l. j. C. quando non pet. part. & dicit facere de concess. c. ex literis. & fideicommissa. ris liber. artibus. l. si legauero. §. j. & vide de hoc etiam ibidem Firma. in xxxj. q. vbi tractat de canonico excommunicato eligente & facit etiam, quæ ipse dicit in ij. libr. in j. par. in xix. q. vbi tractat, an valeat secunda electio, si prima fuit nulla, ea non cassata. ¶ Adde prædictis Car. in cle. j. de sup. neg. pra. in vj. q. o. in ij. eius col. in ver. tenet hæc ratio, sicut si plures vbi aperte vult patronum habilem solum posse presentare, quando comparationi sunt inhabiles. ¶ Vt hic articulo sit clarus, breuiter conclude nos latè tractasse. s. in j. par. huius ij. libr. in x. q. prin. in iij. arti. an presentans non idoneum vel indignum, priuatur illa vice iure presentandi, & vide q. ibi diximus per pulchram distinctionem nostram, quam posuimus ibi postquam retulimus dicta doctorum. Vnde quando patroni presentant non idoneum vel indignum ignoranter: quia poterunt variare vltique finem quadri mensis, presentatio facta per minores numero non poterit institui, nisi elapso quadrimense, quia est, ac si non presentassent: & sic inuictur presentatio facta per alios habiles, licet fuisset vnus presentans: & in hoc casu pcedat consilium Fed. volentis debere expectari sine tps. dati ad presentandum. Aut patroni maiores numero presentant indignum scienter, & quia sunt priuati ipso facto p illa vice iure presentandi, vt no. in d. c. cum vos. de of. ord. non poterunt alii presentare: & ideo institui presentatus à paucioribus numero. Et idè dicèdum in omnibus patronis aliquo iure priuatis, quibus maioris numeri, q. instituat presentatus à paucioribus habilibus: & hæc pcedat in presentacionibus patronorum laicorum. In presentacionibus vero ecclesiasticorum presentorum, est dicèdum, vt in electione, vt si presentauerit non idoneum vel indignum, sit priuatus illa vice presentandi, & tenebit presentatio eligentium dignum, & ita loquuntur s. dicta omnia indistinctè: vt in dicta nra distinctioe diximus in primo membro. Vide ergo ibi, & superscripta conclusionem tenuit Phil. de far. in c. cum autem. in ver. casus talis est sex sunt patroni. hoc titulo.

¶ Sextus art. iij. q. prin. iij. partis. ij. Libri.

1 **Presentacionem esse factam eo maiori & saniori parte patronorum, an requiratur, vel sufficiat ipsam fuisse facta à maiori numero, licet non sit sanior.**  
Factum

- 2 *Factum a maiori parte, valet, & intelligitur a saniori.*
- 3 *Actus ecclesiastici sanioritatem requirunt, secus in actibus pure prophanis.*
- 4 *Et nu. A.*
- 5 *Ecclesia si fuerit a duobus constructa & dotata, alter altero non dicitur.*
- 6 *Sanioritas non requiritur, sed numerus tantummodo vocum in actu presentationis pro institutione habenda, nisi quando presentatio vel alius actus sit a collegio, vel vniuersitate.*
- 7 *Sanioritas in quo consistat. Et nu. 9.*
- 8 *Sanioritas praesumitur, vbi vocum pluralitas.*

**Sed** Dubitat. vj. an tregraf. pntationē fuisse factā a maiori & saniori parte p̄mōrū, an vero sufficiat ipsam fuisse factā a maiori parte numero, licet nō si sanior. hunc art. format Roc. in hoc trac. in verbo honorificū. in lix. q. ¶ Quid dicit p̄ par te, et q̄ regrat sanioritas, facere multa iura in simili: maximē tex. in c. j. de his. fiunt a maio. par. c. ibi, q̄ sequat effectū, q̄ a maiori & saniori parte capituli fuerit cōstitutū. & in c. ea. noscī. ibi, maioris & sanioris partis. de his, q̄ fiūt a pla. sine cōsensu capituli & in c. q. p̄pter. ibi maior & sanior pars capituli cōsentit. de ele. & alibi sollicitus p̄quisitor sapius inueniet. & ita p̄ dicta iura generaliter loquētia videtur cōcludere Abb. in c. prudentiā. in ij. col. de of. deleg. & de. Fely. multa alia accumulādo in ca. cū oēs. in xij. col. in ver. xij. fallit. de cōsti. ¶ dicēs regulā h̄ntē, factum a maiori parte, valere, esse intelligēdā a maiori, & saniori. ¶ Secūdo adducit pro eadē parte facere, q̄ dicit Bal. i. l. j. ff. de senato. q̄ p̄sonis masculi & foemina discordantibus debet praeferrī vox masculi tanq̄ dignior. de quo nos dicemus. j. in proxi. seq. q. p̄. in xix. art. ¶ Tertio dicit hāc partē videri tenere Host. quē ibi refert & seq̄r. Jo. An. paulo. antē. si. in c. j. hoc titu. attēdendā esse mēte p̄sonarū p̄ntantū, sicut in electionibus, s̄m eos, p. c. dudū. el. j. de ele. sicut ē in testibus. c. in n̄ra. de testi. vbi Abb. dicit per illum tex. c. dudū. vocem nobilis seu literati, esse maioris auctoritatis quā plebei seu illiterati. de quo etiā nos dicemus. j. in seq. q. prin. in xvij. art. ¶ Quarto pro hac parte dicit facere: nā cōmunis doctrina est in actibus ecclesiasticis regri sanioritatem, licet fecus sit in actibus mere p̄phanis. Ita doc. in c. ecclesia. el. j. & vlt. de ele. d. Alex. in l. maior. ff. de pac. do. Fely. in c. cū oēs in xij. col. de cōsti. vbi multa adducit: sed p̄ntatio nō est actus mere p̄phanus. c. quanto. & ibi no. de iud. imo tractat, vt sp̄ialis, vt ibi. & in c. p̄terea. de transactio. ergo in eo etiā attendet sanioritas ¶ Pro alia parte vero, q̄ sufficiat maior pars nō considerata sanioritate, dicit facere tex. in c. iij. ibi. plurimorū eligi & approbat assensu. hoc ti. vbi nihil de sanioritate dicitur, sed solum de pluralitate vocū, ergo de sanioritate non est curādū. & isto arg. in simili vsus est do. Fely. in d. c. cum oēs. in xij. col. in vers. modo ad intellectu p̄dicorū, ¶ cum dicit, in actibus mere p̄phanis, & in electione papae, nō curari de sanioritate, q̄ iura in his tantummodo regunt maiore partem. cum ergo tex. in d. c. iij. loquens de p̄ntatione, regrat tantummodo pluralitatem vocū, igit nō regit sanioritas. ¶ Et ista opi. arbitrat ipse Roc. esse veriorē, & eā et sentire Abb. in d. c. iij. in ver. quāro extra gl. vbi p̄supponit valere p̄ntationē factā a pluribus, nec aliqd dicit de sanioritate. & idē sentire do. Car. ibi in vj. not. & in vj. q. & clarius in c. j. in vers. q̄ro de intellectu literarū. hoc ti. vbi formaliter dicit, q̄ si p̄soni discordant in p̄ntado, ista maioris numero, q̄b. verbis ē vtunt̄ cōiter alij doc. loquētes de hac materia: & p̄sertim in d. c. iij. idē sentit Fed. de senis in cōf. suo. c. j. nobilis quidā. vbi dicit p̄ntationē factā a maiori parte eorū, ad quos p̄tinet fortiri effectū: & nihil dicit de sanioritate. Idē Bal. in cōf. c. xij. factū sic proponitur. in iij. vol. alias est in cōf. xvij. in v. volu. vbi dicit, in j. dub. p̄ntationē factā a maiori parte parochianorū, p̄ualere. per d. c. iij. & tamē experientia docet, parochianorū aliquos saniores, & aliquos minus sanos. ¶ Adducit et Roch. pro hoc q̄ ius pa. & ius p̄ntandi trāsit ad eos, ad quos trāsit hereditas. In hac rubri. Abb. in c. j. in c. cū seculū. & in c. nobis hoc ti. de quo nos latē s̄. diximus in ij. par. j. li. in ij. q. prin. per totum. ergo si plures sunt hāeres, dato q̄ vnus sit sanior, altero, absurdū esset dicere maius ius vnū h̄re altero in p̄ntando: cū ita vnus sit h̄s sicut alter. ¶ Quinimo et si vnus ex h̄dibus habet pinguiorē partē h̄ditatis, non t̄n̄ habet pinguiorē vocē: q̄ ius pa. est indiuisibile. & est apud quēlibet hāredē insolidū: per gl. in c. j. hoc titu. & ibi Abb. & diximus s̄. in d. ij. par. j. li. in j. q. prin. in xxij. art. ¶ Adducit et, q̄ q̄ absurdū esset dicere, si duo cōstruxissent & dotassent vnā ecclesiā, quorū alter esset sanior, q̄ p̄pter hoc vox eius p̄ualeret, q̄ priuilegiū iuris pa. est datū q̄bitūq̄: cōstruentibus fundatibus vel dotatibus. d. c. iij. & ibi no. hoc ti. nec dicit istud priuilegiū magis dari sanioribus q̄ aliis. ¶ Postea do. Roc. respōdet ad S̄ria: & dicit primo non obitare iura supra allegata: quia illa non loquuntur in materia iuris pa. Quāuis ergo illam requirant sanioritate, nihil facit ad propositū: & tanto minus, cum iura loquētia de p̄ntatione in indiuiduū, illa nō requirāt, sed t̄n̄

numerum: vt proximē dictum est. ¶ Respondet & alter ex mēte Abb. per illum tex. in c. ecclesia vestra. el. ij. in vlt. nota. de ele. quod praedicta iura loquuntur in actibus faciendis per capitulum vel collegium, quia secundum eum, & in electione, & in omnibus aliis dispositionibus faciēdis per. c. non sufficit maior pars, nisi illa sit sanior. quod etiam concludit Abb. in c. cum in iure. de ele. in ij. col. sed in actibus faciendis per singulares personas consideratur solummodo numerus. all. si duo ex tribus, & l. inter pares. ff. de re iud. quod est notandum, quia ex hoc patet non debere considerari dignitatem, nobilitatem, nec aliam qualitatem in praesente, quando praesentatio spectat singularibus personis. ¶ Et dicit hoc suadere bonam rationem: quia nō videtur referre qualis sit praesentans, dummodo praesentans sit idoneus, nec in hoc consistit aliquod prauidicium ecclesiae, vt de per se, & in illis locis ponitur ratio diuersitatis, cur aliter sit in actu collegij, & aliter in actu singularium. ¶ Et subicit Abbas in d. c. ecclesia. vnum, ad quod communiter non aduertitur secundum eum, quod in disponendis per vniuersitatem seu capitulum non debent dari voces per lupinos, quia tunc non potest apparere, quia pars sit sanior: sed solum quae pars sit maior respectu numeri. ¶ Et sic ipse Roc. dicit conclusionem supra factam sanioritatem non requiri, sed tantummodo numerum vocum in praesentando, limitari per supra dicta. vt non procedat, quando praesentatio vel alius actus est faciendus a collegio vel vniuersitate, quia tunc sanioritas curatur, declarando, tamē & intelligendo, vt eleganter declarat Abb. post Io. An. in d. ca. ecclesia vestra. super glo. si. vbi etiam declarat, in quo consistat ista sanioritas. ¶ Et per hoc etiam tolluntur seu responderetur ad vltimum & penul. motuum s̄. in contrarium factum. d. c. dudum. & de dictis per Alex. & Fely. ¶ Et addit vnum Roc. notabile, quod vbi est pluralitas ¶ vocum. ibi etiam praesumitur sanioritas tex. & ibi ponderat eum Abb. in iij. notabili in d. ca. ecclesia vestra. & ita etiam concludit d. Ant. de Bu. in d. c. ea. noscitur. quem refert & sequitur do. Fely. in c. cum omnes, in xij. col. & cit gl. iij. in d. c. j. de his quae si a maio. par. cap. quam ibi pon. derat Io. de imo. ¶ Respondet demum Roc. ad auctoritatem Bald. in d. l. ij. ff. de senato. de voce masculi, quae praefertur voci foeminae. primo quod hoc nō reperitur iure cautum, maximē cum ius pa. ita detur foeminis, sicut masculis. ¶ Secundo respondet adducendo absurdum, q̄ cum sint aequaliter patroni, vnus praefertur alteri. ¶ Tertio respondet foeminas non esse deterioris conditionis, quam masculos, vt ibi per eum, cuius dicta referat infra in prox. seq. q. prin. in xix. art. vbi tractabo hanc materiam. ¶ Dic pro nunc, si bene dictum Bal. procedat, loquitur, quando patroni sunt aequaliter diuisi: quia tantum iuris habet masculus quantum foemina, quo casu habet locum gratificatio, vt in seq. q. prin. dicitur, & gratificans habebit hoc considerare, vt in d. xix. art. dicemus. & non per hoc sequitur sanioritatem considerare, vt in electione consideratur cum eligentes sunt aequales. ¶ Certē circa praedicta bene est loquutus do. Roch. & ideo eius omnia ista verba hic apposui. ¶ Et ego ¶ fortifico supra scripta. Nam si in praesentatione non fit collatio meriti ad meritum praesentati, in quo vertitur maius prauidicium ecclesiae: nec zeli ad zelum, in quo similiter vertitur aliquod prauidicium ecclesiae: vt diximus proximē in iij. praec. art. quāto magis non debet haberi ratio ad sanioritatem praesentantium. & ideo tāto fortius concludo cum domino Roc. & hoc expressē voluit Gay. in re. c. si ante medium liij. col. de ele. lib. vj. vbi dicit dignitatem, auctoritatem & meritum patronorum praesentantium in discordantibus, non prodesse praesentato: cum doc. istud non ponderent, vt patet in c. iij. hoc ti. & in aliis iuribus, licet aliud sit in electione proprie sumpta. c. ecclesia. el. ij. & ibi gl. & Io. An. de ele. & sufficere ita esse scriptum, & potest esse ratio: quia plus iuris habent patroni quam electores, q̄ ego intelligo, non quod plus iuris cōferant, sed q̄ difficilius eis derogatur. c. cum dilectus. hoc ti.

¶ Septimus art. iij. q. prin. iij. partis. ij. Libri.

- 1 *Patroni duo sunt, ex vno nascitur vnus, ex altero tres, ille vnus praesentat B. duo ex tribus praesentat. C. Tertius ex tribus praesentat D. vel nullum vel concurrat cum praesentante B. quis ex praesentatis praeserendus.*
- 2 *Pars maior descendit ab vno, habet integrā vocem, & absorbet minorem partem.*

**Succedit** Septima dubitatio seu articulus, duo sunt p̄mōrū: ex vno nascitur vnus, puta. A. & ille p̄ntat. 1 B. ex alio nascuntur tres. C. D. E. C. D. praesentant. F. E. vero praesentat alij vel concurrat cū p̄ntatione. A. seu nullū praesentat, quis ex istis p̄ntatis influiti debet: & dic breuiter vt dicit Car. in cle. plures. in iij. col. principij. in ver. si vero isti decem. hoc tit. q̄ si ex vno p̄nto successit vnus vel duo, & ex alio decē: & isti decem di

# Cæsar Lambertinus Episcopus

cem discordant inter se, maior pars ipsorum est partium comparatione minorum, faciet vna voce: & si alij duo vel vnus hñs alterius pñonis recordabunt, cū eis, erūt due voces, ac si oēs simul pñassent, & in hoc pñderat Lap. Nam in d. cle. plures, quæ dicit de hæredib⁹ vnus ex pñonis, & sic loquit⁹, qñ ecclesia habet plures pñonos, si eam in vnū haberet, qui dimittit plures hñdes, dicit Lap. tūc eos hñe tot voces, quorū sunt hñdes, & locū habebit, qđ dicit in fi. d. cle. & hoc ti. c. ij. ¶ Et o aut casu, de quo proxime, qñ ex vno ex pñonis remanet decē, & ex alio duo, dicit Lap. qđ si vnus ex duobus, & decē vel maior pars ipsorum pñtat vnū, & alius ex duobus, & minor pars ex decē pñtat alterū, valet pñtatio decē vel maioris partis cum vno ex duobus, fm ea quæ no. Vin. & Com po. de rescri. pastoralis. ¶ Idē dicit Lap. si decē vel maior pars pñtat vnū, vel quilibet illorū duorū pñtat vnū, & alter alterū, qđ cū isti omnes habeat tm̄ duas voces, videlicet decem, vel maior pars vnā, & dico alterā, potius est recipere maiore pñte ex parte pñsentati per decē, vel maiore partē, qđ ex alia, qua aliarū pñtationum: cum in pñonis attendatur maior pars, cōparatione minorū: nam pñtatus ab vno ex duobus, & à maiori parte decem, habet vnā vocē & dimidiā: & qñ est pñtatus tm̄ à maiori parte decem, habet saltem vnā vocē, pñsentatus autem ab vno ex duobus ex minori parte decē, nō habet nisi dimidiā vocem, & idem & fortius qñ sunt alij pñtati ab illis duobus, qđ quilibet pñsentatorū non habet nisi dimidiā vocē, & resūmit Lap. id qđ proxime dicit⁹ est, sed clarius loquēdo, dicit Car. dic. qđ quādo est vnus patron⁹, tamē tūc heredes succedūt sibi in capita, & non in stirpes, & psequitur materiam. d. cle. & dat exēpla, quomodo in tñtationes solūntur. ¶ De quibus omnibus vide latē, quæ ponit etiam Roc. in hoc trac. in verbo, ipse, vel is à quo. in ij. q. in iij. col. in ver. suboritur nūc alia q. sed plerius tractauimus nos in ij. par. j. li. in j. q. pr. in xxvj. art. vbi posuimus, an in iure pa. succedatur per capita, vel per stirpes, Ad ibi dicta omnino recurre pro supplemento huius articuli, sufficit hic concludere maiorem partem descendentiū ab vno, habere integram vocem: & ab illa absorbi minorem partem, & ideo in casu thematis nostri. B. pñsentatum ab. A. habere vnā vocem: & nullo modo iuari à pñsentatione. C. quia eius vox est absorbita à C. & D. & ideo. F. pñsentatus. à C. & D. dicitur habere aliam integram vocem, quæ oritur ex secundo patrono: & sic ipsos pñsentatos. B. & F. habere æqualia suffragia: & esse locum gratificationi, prout quando sunt suffragia æqualia, iuxta ea, quæ dicuntur in seq. q. prin.

¶ Octauus arti. iij. q. prin. iij. partis. ij. Libri.

1. ¶ Presentatus etiam à maiori parte, non est admittendus, vbi scandalum immineret.
  2. Scandalum ratione, inhabilitatur quis ad beneficium obtinendum.
  3. Institutio fieri potest ab episcopo sine patroni presentatione, propter scandalum vitandum.
  4. Scandalum imminere, quomodo intelligatur.
- Et quia** Supra conclusum est pñsentatum à maiori parte, esse instituendum, dubitatur. vij. an pñsentatus à maiori parte propter scandalū euitandū, nō sit admittendus, & dic esse tex. clarū, qđ nō est admittendus in d. c. iij. hoc tit. vbi cū prius dixisset esse instituendum, qui plurimorū eligi & approbati assensu, subdit postea, si aut hoc sine scandalo esse nequaerit, ordinet antistes ecclesiā, & ibi oēs colligūt hoc, & pñsentatum per maiorem partem non admittitur ratione scandali. all. quæ habentur in simili in c. cum teneamur. de pñb. nun quid autem ius quæsitum in re amittatur ratione scandali, vt sic pñsentatus remoueri possit, si sine scandalo populi nō pñt prælaturā tenere, remittit se ad Inn. in c. cum pridē. de renuntia. & hoc idem voluit Car. in cle. plures. ante fi. iij. col. hoc ti. voluit et do. Roc. in hoc tra. in verbo, honorificū. in j. q. in ver. limita igif septimo. vbi dicit, sic limitari regulā: quæ habet institutionē esse nullā ipso iure sine pñsentatione pñoni, vt nō pcedat, quādo pñsentatus per pñonū sine scandalo institui non pōt: qđ tunc ep̄s poterit instituere, quē velit sine pñtatione. all. tex. & Ab. in d. c. iij. hoc ti. & adducit Fely. in c. nihil cum scandalo. in j. & in ij. col. de pñcri. ponētē, quæ pñmittitur, ppter scandalū, qđ al's non pmitteretur. ¶ Et quomodo intelligat imminere scandalū, remittit se ad Hof. in summa huius ti. in ver. qđ iuris. hoc ēt voluit Pau. de cita. in hoc trac. in vj. par. in fi. xij. quæstionis. & in xij. q. in prin. ij. col. in ver. iij. pōt ponere. vbi ēt dicit, qđ si ep̄s non pōt puidere sine scandalo, & in xix. q. vbi tractat, an pñtatus inuitis populi sit instituendus, pñsentatum vbi scandalū posset imminere: de quo ēt diximus s. in ij. par. huius ij. lib. in ix. q. prin. in xj. ar.

hoc idem voluit Pau. in d. vj. par. in xxij. q. & clarius in xxvij. q. & in fi. ¶ Sed tu aduerte, quia nos. s. in d. ij. par. secundum libri in j. q. o. prin. in vlt. art. vbi plura diximus de scādalo, & etiam tetigimus in d. j. q. prin. in ix. art. in quibus locis etiam posuimus, quod erit scandalum ad hoc sufficiens. Vide in prædictis locis.

¶ Nonus art. iij. q. prin. iij. partis. ij. Libri.

1. ¶ Patroni discordes an possint compelli per episcopum ad concordiam, vt alternis vicibus pñsentent.
1. **Posset** Nono loco dubitari, si patroni sunt discordes, an possint compelli per episcopum ad concordiam, vt alternis vicibus pñsentent, & de ista concordia satis latē tractauimus s. in scādā par. primi libri in secunda. q. prin. in xxxvi. artic. dum ibi tractauimus quomodo ius pa. possit diuidi inter hæredes, & in ver. capio secundum membrum, tractauimus de illa conuentione, vt alternis vicibus pñsentent, vbi postea in ver. quærit etiam ibi do. Roc. examinauimus hunc art. & conclusimus per tex. in cle. plures. hoc ti. patronos ad hanc concordia, vt alternis vicibus pñsentent, non posse compelli: sed eam ex libera voluntate facere posse ad ibi dicta me remitto: nolo hic repetere.

¶ Decimus art. iij. q. prin. iij. partis. ij. Libri.

1. ¶ Patronus pñsentatus cum aliis, an computabitur in numero pñsentantium, & auget illum.
1. **Posset** Etiam dubitari. x. loco, si persona pñsentata est patrona cum aliis, an eius persona computabitur in numero pñsentantium, & illum auget, & breuiter concludere vsque ad æqualitatem non augere numerum: quia si non auget numerum, posset argui de ambitione: sed si fuerint in pari numero, eius consensus transcendet æqualitatem: & ipse erit instituendus, & non erit locus gratificationi. ita latē de hoc diximus, & conclusimus in prima par. huius secundi libri in viij. q. prin. in viij. art. Ad ibi dicta me remitto, vbi etiam posuimus, quid, si eius vox seu consensus sit ita pinguis, quod inducat æqualitatem, & transcendat eam, an poterit hoc operari: & conclusimus nouiter, quod sic, vide ibi.

¶ Undecimus art. iij. q. prin. iij. partis. ij. Libri.

1. ¶ Gratificationi locus est, duobus pñsentatis accumulatiue & successiue æque idoneis.
  2. Episcopus tenetur instituere idoneiorem ex pñsentatis.
- Sit** xj. art. iij. q. prin. pñono variate & duos accumulatiue pñsentante successiue, an teneat primum instituere, vel habeat optionē, & de isto art. quærit Roc. in hoc tra. in verbo, honorificum. in xvij. q. pñsupponēdo ambos æque idoneos, & dicit Io. An. in reg. in re cōi. in fi. de reg. iur. lib. vj. in mercu. decidisse qđ sic, sed se credere eum inaduerter esse loquutū, cum sit casus in dñum in tex. c. cū aut. hoc ti. quæ ita doc. summant. & sic ¶ Et cōcludit duobus pñtatis æque idoneis, & successiue locū esse gratificationi. ¶ Tu de hoc vide, quæ latē diximus s. in ij. par. huius scādā lib. in vj. q. princ. in xxv. arti. vbi de hoc plene tractauimus & cōclusimus, vt proxime dictū est, & sic primum nō esse instituendū, sed hñtem instituere, habere optionē seu gratificationē. ¶ Verū, si retardasset institutionē primi maliciōse, ex cuius malitia esset facta variatio, teneret primo pñsentato, & pñniratur: vt latē diximus ibidē in viij. q. prin. in xv. art. cū qnq; sequentibus vide ibi. ¶ Et bene pñsupposuit Roc. in art. nro ambos esse æque idoneos, qđ si vnus esset idoneior altero, ep̄s teneret instituere idoneiorem: & non haberet optionē, nec gratificationem: vt latē diximus in d. vij. q. prin. in xxvj. art.

¶ Duodecimus art. iij. q. prin. iij. partis. ij. Libri.

1. ¶ Institui quis debeat, primo pñsentatus coram vno, an secundo pñsentatus coram alio episcopo, ambobus habentibus ius instituendi in solidum remiss.
1. **Pro** Cōplemento huius. iij. q. oñis prin. xij. & vlti. stanti. ¶ si duo hñt ius instituendi in solidū, & vnus pñtatur corā, vno alter secundo loco coram alio, an primo pñtatus debeat obtinere, & remittit se Roc. qđ de hoc quærit in verbo, honorificū. in lxj. q. ad Lap. in all. lxxvij. in Dei nomine, amē. vacāte ecclesia. in iij. col. vbi in ver. & si ponamus, dicit, qđ si sunt duo hæbetes prætē instituēdi, erit inter eos loc⁹ pñtationi: quia ¶ vnā & eadē eā corā diuersis iudiciis agi nō debet: nec cōiunctia causæ diuidi, nec pñtati p diuersa iudicia distrahi. c. j. de sequest. pos. & fruct. c. fi. de iud. & no. in c. sup. his. de accu. & cū ibi ceptum fieri



sit iudiciū, sibi finiri debet, & sic vult primum esse instituendum. ¶ Tu circa hunc art. vide quæ late diximus §. in ij. part. huius iij. lib. in iij. q. prin. in vij. art. vbi distinximus, an isti duo habeat ius instituendi in solidum, an accumulatiuè, & si habent illud ius in solidum, conclusimus esse locum præuentioni, imo plus ibi diximus, quod si præsentans primum coram vno veller variare, & præsentare alterum, non posset illum coram altero præsentare, sed coram ipso primo, quia alias non fieret variatio accumulatiua, nec posset episcopus optare, vt ibi diximus, quid autem quando habens ius accumulatiuè, vide ibi.

**Ex dictis** In præsent. iij. q. princ. huius iij. par. ij. li. & eius xij. art. collige vnam conclusionem. Cum vora patronorum inæqualiter se diuidunt, diuersos præsentando, is instituendus est, qui plurimorum approbatur assensu: & sic ga est præsentatus à maiori parte patronorū: vt diximus §. in ij. art. ¶ Amplia istam conclu. primo intantum procedere, quod non requiratur assensus omnium patronorum, nec saltem duarum partium ipsarum, sed sufficit assensus maioris partis, vt diximus in d. ij. art. ¶ Amplia. ij. d. conclu. intantum procedere: quod sufficit aliquem esse præsentatum, non solum à maiori parte omnium, sed etiam à maiori parte, respectu minorum partium: vt ibidem §. in ij. art. ¶ Restringe istam ampli. procedere, s. sufficere maiorem partem respectu minorum partium, vt procedat in præsentationibus particularium. sed in præsentatione, quæ fieret iure vniuersali, puta collegij, requiretur maior pars respectu omnium, & non respectu minorum, vt diximus in d. ij. art. ¶ Intellige hanc restr. in præsentatione collegiali, requiri maiorem partem omnium. s. duarum partium seu omnium comparentium, & non omnium vbiunque existentium, vt diximus in d. ij. art. versus §. in ver. subdit idem Roc. ¶ Amplia. iij. d. conclu. vt in instituendo præsentato attendatur pluralitas numeri, intantum procedere, quod non habet locum in ea collatio zeli ad zelum, & meriti ad meritum: vt diximus supra. in iij. articulo. ¶ Amplia. iij. d. conclu. solum attendi pluralitatem numeri, ¶ in institutione concedenda solum consideratur maior pars, & non sanior, vt diximus §. in vj. art. ¶ Restringe hanc iij. ampli. procedere in præsentationibus particulariū: sed si fieret iure collegij, consideraretur numerus & sanioritas, vt diximus in d. vj. art. Rñdet & aliter in ver. & sic ipse Roc. ¶ Amplia. v. d. conclu. intantum procedere, quod quāuis melior à minori parte præsentatus, non præferretur in institutione bono à maiori parte præsentato, vt diximus §. in iij. art. ¶ Limita primo. d. conclu. præsentatū à maiori parte, esse instituendum, si maior pars præsentasset non idoneū, vel indignū ignoratè, & se correxisset infra ipsa datum ad præsentandū, vel præsentasset indignum sciētè, vel ipsa maior pars esset præsentans ecclesiasticorū, & præsentasset non idoneū vel indignum: quia instituetur præsentatus à minori parte præsentate dignū, etiā si esset vnus præsentans, quā pro illa vice totū ius accrescit, vt diximus §. in v. art. ¶ Limita ij. d. conclu. procedere, nisi præsentatus à maiori parte non posset admitti ppter scandala, quia propter illa euitanda, ille non instituitur, & episcopus conferet cui voluerit: vt diximus supra in vij. art. ¶ Limita iij. d. conclu. intantum procedere, nisi ipsa persona præsentata esset præsentans, quia illa non computatur: vt diximus supra in x. art. licet hæc posset esse ampliatio: quia eius consensus, si sunt in æquali numero, augebit numerū: vt ibi diximus. ¶ Declara modo primo. d. conclu. in institutione faciēda, esset attendēda pluralitatē vocū, non solum respectu omnium, sed et respectu minorū partium, vt hoc etiam habeat locum in pluribus heredibus vnus patroni: quia pro præsentatione vocis defuncti maior pars omnium ipsorū heredum seu respectu minorū partium eorū repræsentabit totā illā vocē: & minores partes erūt taliter absorptæ, quod si vellent iuuare præsentationes aliorū compatronorū, non possent: vt pulchre diximus supra in vij. art. & pulchrius in ij. char. §. li. in j. q. prin. in xxv. art. ¶ Declara ij. d. conclu. procedere in ista discordia præsentantiū hñtem institutere non posse cōpellere eos ad cōcordiā, vt alternis vicibus præsentet vt diximus §. in ix. art. ¶ Declara. iij. d. conclu. quod successiuè duobus præsentatis æque idoneis ad patronū variantē, non erit necessitatus instituēs primū præsentatum instituere: sed optare quem velit, nisi alter ipsorū sit idoneior, quia ille instituetur, vt diximus §. in xj. art. ¶ Declara. iij. d. conclu. quod si discordia esset inter duos habētes ius instituendi in solidū, quod eorū instituat: erit locus puentio ni corā quo prius facta fuit præsentatio, & præsentato variante coram illo præsentabuntur, & ipse instituetur: vt diximus §. in xij. & vlti. art. & per ista habes expeditam hanc quæstionem de institutione, cum plures fuerint præsentati à patronis inæqualiter.

¶ Quinta q. prin. iij. partis. ij. Libri.

1 ¶ Patroni si variant in pari numero, quia vnus præsentat, alter alterum:

uter erit instituendus. §. in 2.

- 3 Præsentatis duobus æqualiter, merita attenduntur.
- 4 Gratificatio locum habet in duobus ab vno præsentatis, & in duobus à pluribus vnus ius patronatus representantibus æqualiter representatis.
- 5 Gratificatio locum habet in duobus præsentatis, æqualis meriti, secus, si vnus idoneior est altero.
- 6 Institui non potest extraneus duobus ab vno patrono præsentatis variando existentibus æqualis meriti. Et idem duobus à pluribus patronis æqualiter præsentatis, æqualis meriti existentibus.
- 7 Scandalum remouetur & impedit institutionem præsentati à maiori parte patronorum.
- 8 Gratificari potest ab habente instituere, vni ex præsentatis à pluribus patronis æqualiter, & æqualis meriti existentibus.
- 9 Defectuosus, verb. in vitium sonat.

**Equitur** Modo quanto loco principaliter querere & videre, quod si patroni diuiserūt vota sua non inæqualiter, sed æqualiter, & in pari numero, diuersos præsentando: quia ex quatuor præsentatis, duo præsentati vnū, & duo alterū: quod istorū sit instituendus & an episcopus habeat optionē, seu poterit gratificari cui voluerit. Ex ista quæstione oriuntur plures articuli: & primus ferit, si præsentati variāt in pari numero, puta, quia præsentat vnū alter alterū, quis erit instituendus. Et Io. An. in c. cū aut dicit quod arg. quod colligit ex illo tex. esse instituendus, quod episcopus optabit ex ipsis duobus, & sic esse locū gratificationi, & hoc sequitur Card. ibi in ij. colum. in ver. & no. quod ex duobus præsentatis in iij. opp. ¶ Do. Ab. vero in d. c. cum antem in vlti. colum. ver. vlt. gl. quare querit de hoc, & refert opi. Io. An. fundatā sup illo tex. & dicit, quod quosdā tenuisse oppositum, sed ipsum tenete dictū primū. Io. An. pro quo all. gl. no. xvj. q. vij. si plures & in. in c. j. hoc ti. in si. & facere. c. venerabilē iuncta gl. in verbo fauere. de elec. & hanc opi. etiam tenuisse Gasp. de Cal. & do. suū do. Car. in d. c. cum autem. ¶ Quinimo subdit Ab. de iuris rigore posse attendari episcopo posse instituere etiam extraneum extra duos præsentatos: ex quo præsentati non se concordant: arg. c. ij. hoc tit. sed primū dictū esse equius, maxime per d. c. venerabilē de elec. quod bene facit, & ita resider Abb. ¶ Do. Card. vero in c. plures post prin. iij. col. hoc tit. dicit hoc idem esse in pluribus hæredibus ab vno præsentato descendentes, vel à duobus, qui diuiserunt eorū vota æqualiter, instituendus erit hñs maiora merita, at episcopus gratificabit cui voluerit ex eis, & hoc idē voluit ipse Car. ibidē in §. si tñ dicit, quod si est paritas, distinguenda erunt merita, vel locus erit gratificationi, & sic videt velle posse obseruari alterū de prædictis. s. episcopo posse optare vnū ex eis idoneum, quāuis alius sit idoneior, & hoc idem vult ibi Pe. de anc. ante fin. p. col. gl. vero in d. c. cum autem. in verbo, iudicio episcopi. vult quod cum dubitatur quis prior sit in iure, locus erit gratificationi, vel cū aliquis non potest subuenire vtrique, quod idem vult gl. in d. c. venerabilem, in verbo, fauere. vt cū merita sunt equalia, & sic ceteris paribus tunc episcopus habeat optionē: vt diximus in duobus ab vno præsentato variante præsentatis. §. in ij. par. sed iij. lib. iij. q. princ. in xxv. art. ¶ Sed aduerte, quod Car. in d. c. cum autem. in ij. op. latius loquitur, quod Abb. Gasp. de Cal. voluisse. per. l. quærens. ff. de usufr. vt illud, quod obseruat in pluribus patronis discordantibus episcopum posse de alio providere. c. ij. hoc tit. idem esse obseruandum, cum duo sunt ab habentibus equalia iura præsentati: quia ex quo neuter patronorum est præsentatus à pluribus, neutra præsentatio teneat. c. iij. à contrario. hoc ti. & ad l. quotiens. dicit illā facere in primo responso, vbi si Titio, & Meui alternis annis legatur usufructus Titius primo anno, Meuius secundo, habebit vsum fructum, & sic non est locus gratificationi, quia usufructus potest deberi duobus, sed beneficium soli vni. c. maiori bus. de præb. & sic ex illa rōne, quia nullus est præsentatus à maiori parte, posset dici episcopum posse puidere, de quo voluerit, etiā de extraneo extra illos duos præsentatos. all. c. eam te. & c. si vero. & c. ij. hoc ti. & hoc de rigore: ergo fortius poterit puidere re alteri de præsentatis. quod Car. dicit sibi placere. ¶ Do. Gaye. vero in d. repe. c. n. in si. iij. col. cum duabus sequitur tractat hanc materiā, & in lv. col. dicit tenendo episcopum habere gratificationem, cum posse conferre tertio præsentato. all. Car. post Cal. & ibidē Abb. in d. c. cum autem. quod tamen ipse credit procedere, quādo illi præsentati essent indigni, taliter, quod episcopus posset conferre, alias non videt, quomodo aliis conferre possit, per prædicta. & xvj. q. vij. monasteriū. & c. seq. & quod no. doc. in ea cum accessissent. per iura illa de constitutionibus: quia institueret sine præsentatione patroni, d. c. decernimus. xvj. q. vij. maxime, quia videtur refutare oēs præsentationes à patronis factas, & vellet p se instituere, quod improbat in c. pastoralis. hoc ti. vbi p. doc. & Car. ij. q. ¶ Subdit tñ ibi Gay. quod si cā esset ita dubia, quod aliter episcopus

exire

# Cæsar Lambertinus Episcop.

exire non posse, ac quiesceret doc. Gaspa. adducit Rosfe. in materia iuris pa. in §. adhuc. in iiii. col. prout facit in aliis discordiis. & pro Gaspa. etiam all. Car. in c. j. q. xiii. & in ele. ij. in iiii. col. hoc ti. ¶ Do. Phi. de sarra. tradat hunc art. in d. c. cum autem. in vers. an autem episcopus habeat optionem: & refert aliqua ex dictis Gay. ¶ Pau. de cit. in hoc tra. in vi. par. in xxvij. tangit hunc art. & similiter dicit. ¶ In duobus equaliter presentatis attenditur merita, vt in iustitiam qui maioribus iubatur meritis, quibus æqualibus episcopus habeat optionem: & poterit gratificari cui ex ipsis duobus voluerit, si hoc sine scandalo face- re poterit: alias nō. ¶ Do. Firma. tra. de episcopo. in ij. par. ij. prin. ij. li. in xxj. q. dicit idem, sed cæteris paribus. s. votis & meritis locus erit gratificationi. all. gl. in d. c. venerabilem. & de ele. & in ca. quia propter. eo. n. & per c. eum autem. hoc ti. & l. ff. de relig. licet alias dicatur tunc superiore posse mādare iterum eligere: per. c. si duo. lxxj. dist. vt in gl. d. c. quia propter. quod inducit ad quæstionem duorum equiorum simul tangentium pallum seu brauium, vt ibi pereunt: de quo vltimo latè per do. me. Corfe. in suo elegā. tra. de braui. ¶ Tu aduerte primo nos s. in ij. par. huius ij. libr. in vij. q. prin. in xv. art. tractauisse, si laicus variando accumulatiuè presentatur duos, an habens instituire habeat optionem, etiam possit gratificari quem velit ex illis: & conclusimus quod sic, per tex. in d. c. cum autem. casus autem articuli nostri est, quādo plures patroni: & non vnus diuidunt æqualiter eorum vota duos presentando: & ex decisione illius tex. loā. And. & sequaces arguunt ad decisionem casus nostri. ¶ Et ex hoc infero non procedere dictum Cald. Car. nec Abb. volentium de rigore iuris habentem instituire posse instituire extraneum postpositis ambobus æqualiter presentatis, qui mouentur illa ratione c. iij. huius ti. quæ vult presentatum à maiori parte debere institui: & illis se non concordantibus episcopum ordinare ecclesiam, & sic instituire etiam extraneum. Igitur cum in casu nostro illorum duorum est presentatus à maiori parte, sed ab æquali, & stante diuisione votorum patronorum, dicuntur in discordia: & per consequens possit institui extraneus, certè hæc ratio nō procedit in casu nostro: quia cum omnes patroni sint patroni insolidum, vt no. in c. j. hoc ti. quilibet de per se est patronus: & omnes simul etiam sunt, vt vnus patronus. vt ibidem not. si ergo ecclesia habet duos vel quatuor patronos omnes dicuntur vnus patronus, diuidendo æqualiter illorum vota, duos presentando, non dicuntur esse in discordia: sed est ac si vnus presentaret duos successiuè variādo, vnus enim eum variat duos presentando, ius quod habet, tribuit ambobus: vt satis dicitur in d. c. cum autem. quod autem. & pastoralis. hoc ti. ita & isti duo vel quatuor patroni diuidendo eorum vota æqualiter in duos illis duobus tribuunt omne ius. ¶ sicut ergo habet locum optio & gratificatio in duobus ab vno presentatis, sic & in duobus à pluribus vnus ius pa. representantibus æqualiter presentatis: & ideo eodem modo in isto casu habet locum optio & gratificatio habentis instituire, & ideo lo. An. magister canonum pro casu arti. nostri allegauit in argu. ca. cum autem. licet ante eum gl. in c. si plures. xvi. q. vij. & Innocen. in c. j. huius tit. ante fin. penult. colum. pro hac conclusione allegarunt not. in arg. sed simpliciter dictum cap. cum autem. Et hoc etiam voluit Phi. dec. in consil. cxxvij. plura dubia. in prin. & in consil. cxxix. diuino & c. p. tenui. in j. col. vbi voluit hanc gratificationem spectare etiam vicario generali instituire habenti. ¶ Infertur etiam ex prædictis, quod sicut in casu d. c. cum autem. tunc habet locum optio & gratificatio, quando illi duo presentati ab vno qui variat, sunt æqualis meriti, quia si vnus esset idoneior altero, ille esset instituendus: & nō haberet locum optio, nec gratificatio: vt voluit doc. ibi. & nos diximus s. in d. ij. par. huius. ij. libr. in d. vij. q. prin. in xxvj. art. eodem modo & in casu nostro, si vota plurium patronorum sunt æqualiter diuisa in duos presentatos, optio habebit locum, si illi sunt æqualis meriti, sed si illi essent inæqualis meriti, quia vnus idoneus, alter idoneior, tunc habens ius instituendi, non habebit optionem nec poterit gratificari, sed necessitabitur instituire idoneiorem. & ita volunt omnes docto. quos s. allegauimus. & per rationem per me proximè formatā faciunt omnia, quæ diximus in d. xxvj. art. ¶ Infertur etiam. iij. ex prædictis, & ex mea ratione, quod sicut in duobus ab vno patrono presentatis variando æqualis meriti existentibus, licet instituens habeat optionem, non poterit extraneum instituire sed necessitatur vnus ex illis instituire sic, & in casu nostro duobus à pluribus patronis æqualiter presentatis, æqualis meriti existentibus, cogitur habens instituire, vnus ex illis instituire quem optauerit: & cui gratificari voluerit, & nullo modo extraneum, cum ista à pari procedant, vt proximè diximus, quicquid dixerit Cal. & sequaces, etiā de rigore iuris aliter esse non poterit per s. dicta. Verum propter scandalum impedire

optio, vt dixit Gay. in d. lv. colum. c. fi. de ele. lib. vj. & Pau. de cit. in d. vij. par. huius tract. in xxvij. q. nam videmus etiam propter scandalum impediti institutionem presentati à maiori parte patronorum. vt in d. c. iij. hoc ti. & nos diximus in prox. præced. q. prin. in vij. art. & cum propter scādalum impediretur optio, auferentur reliquæ, sicut alia, de quibus in c. j. ij. & iij. hoc titu. de quibus nos latè diximus s. in ij. par. huius secundum. in j. q. princ. in vlt. art. vbi plene de istis scandalis. ¶ Conclude ergo quod diuisis patronorum votis in duobus æqualiter, & æqualibus existentibus meritis presentatorum, habens instituire, poterit optare vnus ex illis duobus, & illi gratificando eum instituire. ¶ Ex qua conclusione fit illatio, ita demum habentem instituire habere optionem, omnibus æqualiter existentibus, sed aliqua qualitate existente maiori in vno, quam in alio, qualitas facit illum præferre: & cessabit optio, & hoc vltimum pulchrè voluit Gay. in d. repe. c. fi. de ele. lib. vj. in fi. xliij. col. vbi dicit hæc verba formalia, aduertat maximè iudex, quando plures presentantur à pluribus, & voces sunt pares, quia non semper cum honestate poterit gratificari, vt in facto dicit se habuisse de duobus presbyteris presentatis ab habentibus pares voces, quia in inuicem multa conuitia probauerunt: & ipse cum fuisset iudex, elegit minus defectuosum: & in alia simili causa dicit se tenuisse pro nato legitime contra alium legitimum ad beneficia: vt ibi per eum. ¶ Certè hæc eius dicta sunt pulchra, sed minor de vno: quia dicit se elegisse minus defectuosum, cum defectuosus sonet in vitium, & de eo non tenet presentatio nec minus institutio, vt no. in c. cum vos. de of. ord. certè voluit dixisse se elegisse illum, contra quem non probabantur vitia. Colligitur tamen ex dictis Gay. ibi, aliquas qualitates posse impedire optionem habentis instituire, vel cogere eum ad instituendum illum, in quo aliqua qualitas magis vrgcat. Videamus igitur de ipsis qualitatibus. ¶ Sed est aduertendum huiusmodi qualitates posse esse ex personis presentatorum, ex personis presentantium, & ex ipsa ecclesia seu beneficio. ¶ Videamus igitur prius de qualitatibus, quæ possunt provenire ex personis presentatorum.

## ¶ Secundus artic. v. q. prin. iij. partis. ij. Libri.

1 ¶ *Instituendus erit idoneior duobus presentatis, altero idoneiore existente, quod procedit ante factum, secus post factum. nu. 2.*

**Et sic** Secundo loco esset videndum, si personi in pari numero diuidunt vota sua duos presentando, quorum vnus est idoneior altero, quæ institui debet, & an erit optio epi. Et licet decisio huius arti. clara est posita in pc. art. vbi diximus stante paritate vocum, & inæqualitate meritorum: quia vnus esset idoneior, altero idoneior erit instituendus, & nō habebit locum optio epi, nisi quia Car. in cle. plures. in §. si. in j. q. & ibidè Pe. de anc. in si. pe. col. vt in pc. art. retulimus voluerit in casu æqualitatis presentati esse instituendum quæ maioribus iuuat meritis, vel operabit epi, videntur voluisse predicti, quia ad veritatē alternatiuè sufficit altera parte esse veram, posse obseruari, vt idoneior instituatur, & posse obseruari optionem, quorum doct. verba sic intelligerent, destruerent verā conclusionem huius arti. q. et posuimus in px. præc. art. nam nos conclusimus idoneiorē esse necessario instituendū, & optionē nō habere locū, & fm Car. vnde ego intelligo eorum verba: alio modo pro hoc inconuenientē euirando. videlicet, vt in casu æqualitatis votorum attendant merita, si merita sunt inæqualia, vt epi optet, sed si merita sunt æqualia, & ita et intelligant verba Gay. in repe. d. c. fi. in fi. 50. col. dū ponit dif. Car. de qua s. ¶ Et per conclusionem huius arti. deducimus oia, quæ deduximus in pc. art. 2 & in ij. par. huius ij. lib. in vij. q. prin. in xxvj. art. ¶ Reperi in Phi. dec. in consil. cxxix. diuino & c. & pro tenui. in prin. ij. col. voluisse, scriptam opti. vt preferatur idoneior habere locum ante factū id est, ante institutionem expeditam: sed si idoneus fuerit institutus, tenebit institutio, non obstat concurrente idoneiore.

## Tertius art. v. q. prin. iij. par. ij. Libri.

- 1 ¶ *Pauper idoneus preferendus est idoneiori diuiti, in simplici beneficio.*
- 2 *Episcopus quando teneatur providere consanguineo egeno.*
- 3 *Pauper quando sit preferendus diuiti in aliquo beneficio, et quando econtra.* ¶ nu. 5. 6. 7. & 10.
- 4 *Pauper an potius sit presentandus a patrono, quam diuites.*
- 5 *Episcopus potest providere simplici, consanguineo idoneo, quamuis illud idoneiori potuisset conferre.*
- 6 *Pauper diuiti preferendus est in presentatione beneficii etiam curati, equalitate stante in numero vocum.*
- 7 *Paupertatis fauores remiss.*

Sed dub

**Sed** Dubitatur, iij. si duobus in pari numero pntatis, vnus ip-  
 forum. si idoneus est pauper, idoneior est diues, vel am-  
 bo sunt æqualis idoneitatis, sed vnus est pauper, alter diues, an  
 in istis casibus sit instituendus potius pauper, quam diues. ¶ Et  
 in primo membro huius art. quando sunt duo, vnus idoneus &  
 pauper, alter idoneior & diues, in terminis dicit Roc. in hoc tra.  
 in verbo, honorificum. in xv. q. versus fi. ij. col. in ver. ij. crederē.  
 cum ibi concludisset episcopum nō habere optionē vno ex præ-  
 sentatis existēte idoneiore altero, scilicet idoneiorē esse istitue-  
 1 dū, ¶ Limitat hāc cōclu. nisi idoneus esset pauper, vel egenus, q̄a  
 esset p̄ferēdus idoneiori nō pauperi, in simplici tamen benefi-  
 cio. Ita dicit decidere Host. in c. tuā. de æta. & quali. quem ibi re-  
 fert But. in iij. col. in vers. p̄dicta. dicit Host. vbi p̄dicti volūt, q̄  
 2 si appareret digniori ep̄s p̄moueat cōtanguineum non ita di-  
 gnum, dummodo dignus existat, non peccat, quando cōtan-  
 guineus est egenus, & in simplici b̄nficio: q̄a in talibus p̄uidere  
 tenetur illi. lxxxvj. dist. nō satis itē Roc. ibi. Qui t̄ in d. verbo ho-  
 3 norificū. in xix. q. dum quærit tan clericus diues debeat p̄ferri  
 pauperi, dicit cōem opi. esse, q̄ si ecclesia esset onerata debi-  
 tis, p̄ferri debeat diues. ita Ab. & expressius do. Phil. fr̄. ibi in v.  
 col. in c. cōstitutus. el. ij. de app. & dicit hoc firmare do. Fely. in  
 c. cū adeo. in vlt. col. de refer. & in c. postulasti. in viij. col. co. ti. a.  
 lias aut ceteris paribus credit Roc. debere p̄ferri pauperem.  
 ar. c. q̄a int̄m. de p̄b. & c. nō liceat. c. ep̄scopus. c. cum fm. eod.  
 4 ti. ¶ Et idem Roc. in verbo, honorificū. in iij. q. quærit, tan p̄o-  
 nus habeat onus p̄tandi pauperē potius, q̄ diuitem, & dicit q̄  
 sic. cū ita decidat Hof. in summa huius ti. in §. qb. differant. ver.  
 sed nunquid. in fi. vbi dicit potius teneri rep̄tate illū pauperē,  
 & idoneū, q̄uis cōtanguineū, q̄ alterū. all. in ar. c. casu de cohob.  
 eler. & mulie. & de censibus. cum apostolus. ¶ Inhibemus. addu-  
 cit Roc. simile in eleemosyna faciendā esse p̄ferendū magis  
 indigentē. gl. c. si qui filij. iij. dist. facit tex. in c. p̄sce fame morie-  
 tem. lxxxvj. dist. adducit & simile de c. ij. & c. ep̄scopus. cum cō-  
 5 tem. lxxxvj. dist. adducit etiam do. Hof. & But. de quo. s. ¶ Postea di-  
 cit esse p̄ferendū diuitem, & potentē, si ecclesia indiget di-  
 uitiis & potentia. ita Roc. vbi s. ¶ T̄ u latius dic, q̄ ex quo supra  
 concludimus in prin. huius art. idoneum pauperem fore p̄fe-  
 rendū idoneiori diuiti in beneficio simplici, & ex hoc sequit̄  
 decisio secundi membri nostri articuli à fortiori duobus in pari  
 numero p̄tatis, & æquali idoneis, vno ipsorum existente  
 6 paupere, fore p̄ferendū alteri existente diuitem. ¶ Sed vt omnia  
 cōcludas, distingue breuiter: nam aut ecclesia eget, quia habet  
 debita persoluerē, & stante æquali idoneitate, diues est p̄ferē-  
 dus, & multo fortius, si diues esset idoneior, quia vltra diuitias  
 concurreret maior idoneitas, & ita volunt omnes in d. c. cōsti-  
 tutus. el. tertio. de app. vbi p̄lehrē etiam Præpo. in ij. col. in ver.  
 nota ex tex. ibi, impotentē, & voluit Fely. in præallegatis locis.  
 ¶ Aut vero ecclesia non indiget, & tunc si vnus ex pariter p̄ta-  
 tis est idoneior altero, & diues, alter vero idoneus pauper. Et fm  
 Host. & But. in d. c. tuā. de æta. & quali. in b̄nficio simplici est p̄-  
 7 ponendū pauper, quasi dicat, in curato seu dignitate esse p̄p̄o-  
 nendū diuitem, videamus quæ sit ratio huius diuersitatis, & plu-  
 resp̄t esse. ¶ Prima, q̄a maior idoneitas requirit̄ in beneficiis  
 curatis, & dignitatibus, q̄ in simplicibus. c. cum in cūctis. de ele.  
 c. in decorem. & c. cum sit ars artium. de ætat. & quali. & latē de  
 hoc s. diximus plura accumulando in j. pa. j. lib. in ix. q. princ. in  
 iij. art. in iij. prin. moriuo partis affirmatiue, cū loquuti fuimus  
 de beneficiis simplicibus p̄cedentibus de sacerdote in sacerdo-  
 tem, vt ideo in hoc casu p̄feratur maior idoneitas pauperi, tati,  
 & ideo secus dicitur in curato & dignitate, q̄ in simplici. ¶ Sed  
 hæc rō nō cōcludit nec p̄cedit. nā si essemus in b̄nficio curato,  
 vel dignitate, titulus articuli n̄ri, erit, p̄supponēdo ambos esse  
 idoneos ad curatū seu dignitatē, sed vnū idoneū & pauperē, al-  
 terū idoneiorē & diuitē, ergo iste pauper erit idoneus ad cura-  
 tū seu dignitatē. & doc. oēs cōcludū t̄ indistinctē in oibus b̄nfi-  
 ciis sufficere p̄tati esse idoneū, licet reperia idoneior. in c. iij.  
 hoc ti. & nos diximus s. in j. q. huius ij. li. in x. q. prin. in iij. art. Se-  
 cūda pot̄ esse rō, q̄a diues t̄ cū maiori idoneitate & diuitiis pote-  
 7 rit melius cōseruare decorē b̄nficij curati, seu dignitatis, & il-  
 lud seu illā defendere q̄ pauper. quo casu cōseruatio decoris &  
 maior potētia p̄feret̄ pauperi, cū ista et̄ fiat et̄ considerāda in  
 b̄nficiado, vt p̄ gl. in verbo, impotentiam in d. c. constitutus, &  
 ibi Abb. Phi. & Præpo. de app. & per Fely. in d. c. cum adeo. in vlt.  
 col. de refer. ¶ Et nec ista ratio est bona, cum non faciat ad ca-  
 sum nostrum. nam beneficiarius in beneficio curato vel dignita-  
 te inde percipit fructus, ex quib. viuere debet, & suum decorē  
 seruare, vt volunt doc. vbi Abb. in vlt. nota. in c. ep̄scopus. de p̄-  
 ben. & nos diximus s. in j. par. j. li. in viij. q. prin. in vij. art. dum tra-  
 ctauimus de ecclesia fundata per rectorem, cui acquiratur ius  
 p̄a. successorū, vel hæredibus, & ibi diximus clericum viuere de-

bere de bonis ecclesie, prout hoc etiā posuit do. Fely. in d. c. po-  
 stu. in fi. viij. col. consequentis. de refer. & ideo dos debet esse  
 sufficiens, quæ datur ecclesie, iuxta qualitatem beneficii, pro vi-  
 ctu sacerdotis, vt diximus in d. j. par. j. li. in v. q. prin. in xxi. articu-  
 clo dans dotem insufficientem, non acquirit ius pa. vt ibi dixi-  
 mus in xij. art. non considerabuntur ergo diuitiæ presentati, vt  
 inde possit viuere iuxta dignitatem suam, quia hoc habebit ex  
 fructibus ipsius beneficii, cum p̄supponamus etiam benefi-  
 cium non egere, quia alias essemus in casu proximi p̄ceden-  
 tis membri. ¶ Nec debemus dicere esse considerandam poten-  
 tiam diuitis, quia nec Host. nec Butri. illam considerauit, sed so-  
 lum diuitias & paupertatem nec nos non loquimur nūc, cum  
 concurrat potentia: quia de ea nos dicemus. j. cum tractabimus  
 de nobilitate. ¶ Tertia est ratio, quam puto veram, quod Hos-  
 tien. & Butri. in d. cap. tuam. loquantur in prouisione faciendā  
 8 per ep̄scopum in cōtanguineum, prout vere loquuntur: ¶ q̄a  
 tunc cōtanguineo egeno idoneo poterit prouidere de benefi-  
 cio simplici, quod p̄supponitur sibi sufficere pro eius victu  
 ne eget, quamuis potuisset illud conferre idoneiori, in curato  
 vero non, quia tunc transcenderet metam in prouidendo cōtan-  
 guineo egeno: appareret etiam ambitio prouiden. illum de  
 dignitate, cum ad curatum & ad dignitatem potuisset p̄p̄o-  
 nere idoneiorē, nam sufficit prouidere cōtanguineo, ne eget  
 vt latē per Fely. post alios in d. c. postulasti in fi. viij. & in princ.  
 sequen. colum. & hæc fuit ratio concludens Hostien. & Butri.  
 9 ¶ Ex qua infero, quod si essemus etiam in beneficio curato  
 vel dignitate, & presentati essent æquales in numero vocum,  
 sed vnus pauper, alter idoneior, & diues, alia qualitate cum isto  
 vltimo non concurrente, debet etiam p̄ferri pauper isti ido-  
 neiori diuiti, etiam in curato & in dignitate, quod nota, quia  
 pulchrum & nouum. ¶ Et ex istis deciditur tertium membrum  
 quod si presentati essent æquales in numero vocum, & in ido-  
 neitate, sed vnus pauper alter diues p̄fereretur in institutione  
 pauper diuiti, per rationes supra adductas, & à maiori, nisi cum  
 diuitie cōcurrerent aliæ qualitates, puta, nobilitas, potentia, &  
 10 si similes, de quibus infra dicemus. ¶ Non omitram vnū du-  
 bium factum dom. Roch. in verbo onerosum. in iij. colum. an  
 patronus teneatur p̄sentare potius pauperem, quam diuitē,  
 nō esse in consideratione: quia restringeretur potestas patro-  
 ni laici, argu. c. iij. hoc titu. in duobus. Primo ne laici retrahan-  
 tur à fundatione ecclesiarum, quæ ratio permittit eos patro-  
 nos. Secundo, quia si vnus voluit considerare tantum numeri plu-  
 ralitatem: & non merita presentati, vt ibi habetur, ne laici pote-  
 stas restringatur, vt volunt doct. in d. c. iij. & nos diximus supra  
 in j. p̄ceden. articulo. imo salua conscientia sufficit eis p̄sentare  
 idoneum: licet potuissent p̄sentare idoneiorem: multo ma-  
 gis non restringentur ad considerandum paupertatē, & diuiti-  
 as presentati. ¶ Et si diceret, nonne consideratur maior ido-  
 neitas in casu proximi p̄ceden. articulo. & paupertas in p̄sen-  
 ti articulo. dico hoc procedere in habente instituerē, qui tenetur  
 hæc indagare, stante pari numero, & non in patrono. ¶ De fa-  
 11 uoribus t̄ autem paupertatis, à quibus me liberet me dominus  
 & de paupere, & de culpa sua. vide dom. Fely. in capitul. si qui.  
 in iij. col. in versicul. gloss. fi. de testi. char. xliij. & de pluribus p̄ri-  
 uilegiis pauperum. vide idem Fely. in cap. ij. colum. iij. cum te-  
 quen. & in fin. de p̄scrip. & gloss. ij. in c. quæ in ecclesiarum.  
 de cōsti. ponit esse subueniendum egeno. ¶ Quod tamen in-  
 tellige, si hæc culpa sua incidit in necessitatem, alias non habe-  
 bit priuilegia paupertatis, vt vult ibi Ioan. And. & latē dom. Fely.  
 in xxij. col. super. d. gl.

¶ Quartus arti. v. q. prin. iij. partis. ij. Libri.

- 1 ¶ Institu quis debeat ex duobus equaliter à pluribus patronis presentatis. vnus de sanguine fundatoris, seu ipsorum patronorum & alius extraneus. Et nu. 8. Et 11.
- 2 Episcopus eligendus est de clero ciuitatis, & non de aliena ciuitate.
- 3 Sanctuarium non debet possideri iure hæreditario.
- 4 Deus non est per sonarum acceptor. Et nu. 7.
- 5 Clerici instituendi sunt, de quorum bonis ecclesia est fundata.
- 6 Peregrinis sunt p̄ferendi, qui sunt de propria ecclesia, in beneficio.
- 7 Testatoris dispositio cum consensu ep̄scopi, quod presentent de domo, vel de suo sanguine, valet. Et nu. 13.
- 10 Presentandus an debeat esse de gremio eius ecclesie, in qua est beneficium.
- 12 Presentati duo si concurrerent pares numero & idoneitate, quorum tamen alter esset de genere fundatoris, an ep̄s sit electio, vtrum eliget. Et nu. 14.
- 15 Presentandus quando debeat esse de genere, & de progenie, secundum dispositionem testatoris.

**Dubitatur** Quarto loco, si patroni in pari numero di-  
 uidunt vota sua, & presentant duos, vnum  
 de linea

# Cæsar Lambertinus Episcopus

de linea seu sanguine fundatoris, seu ipsorum patronorum, & aliorum extraneorum, vter institui debet. ¶ Et an in hoc casu habens instituire habebit optionem. Hunc articulum posuit ple- ne Roc. in hoc tra. in verbo honorificum. in xviii. q. qui dicit esse notabilem, & non reperiisse in specie formatum, & posse cõ- tingere multotiens de facto & dicit illum de linea seu de san- guine fundatoris esse præferendum alteri in institutione: per id, quod dicit tex. in simili in c. bonæ. el. ij. & ibi Ab. in xiiij. no. de po- situ. præla. vbi dicitur, qd si in loco reperiuntur idonei, non debet præferri extraneus & ibi Ab. all. tex. pulcherrimum in c. nullus inuitis. lxxj. dif. vbi episcopus debet eligi de clerico ciuitatis, & non de aliena ciuitate. hoc idem decidit Ab. in c. ad decorem. in fi. de insti. vbi dicit, qd geniti in ciuitate, si sint idonei, non debent postponi propter extraneos, & subdit, qd si sciferer, satis honestum esset & fructuosum, faciunt etiam no. per tex. in l. j. pmit- titur. ff. de aqua quoti. & æstiu. facit etiam quod dicit Ab. in si- mili in c. constitutus. el. ij. in ij. col. de appella. vbi dicit honestius esse idoneum eligi de eodem collegio, quam idoneiorem de al- lino. bene etiam facit tex. in l. in ecclesijs. C. de episc. & clericis vbi dicitur, & ita sumitur, ad ecclesiam esse promouendos illos, qui sunt de illa ciuitate vel populo, facit etiam quia beneficiũ debet conferre ei, qui bene facit. c. cum in officiis. de testa. l. sed & si lege. s. consuluit. ff. de petito. hære. ¶ Postea dicit Roc. cõ- trariam opinionem videri probare tex. in d. c. ad decorem. de in- stitu. vbi papa reprehendit patriarcham Constantinopolitanũ, quia alios clericos spernens, Venetos tantum in ecclesijs Con- stantinopolitanis collocabat, subiiciens in omni gente, qui faci- cit iustitiam, esse Deo acceptum: ¶ nec conuenit sanctorum Dei iure hæreditario possideri, & propterea videtur secundum eum, qd si erit de sanguine fundatoris, deberent semper institui denotaretur successio in beneficiis, quæ est prohibita: vt ibi. & in c. consuluit. hoc tit. & in c. j. de præb. ¶ Item dicit facere, quia nec apud Deum, nec apud ecclesiam habetur acceptio perso- narum. c. nouit. cum concordan. de iudicijs. Ergo non debet fieri differentia inter extraneos, & eos, qui sunt de sanguine quan- tum ad propositum nostrum. ¶ Et ista opi. videtur tenere Abb. in d. c. ad decorem. vbi dicit vnum beneficium non debere sem- per conferri hominibus vnus cognationis, ne videatur tale be- neficium debitum illi cognationi: quod plenius explicat in c. ve- nerabilem. col. v. de ele. vbi appellat eos laico improbos, qui in- stant, ne aliquod beneficium exeat familiam, per illum tex. Cõ- probat istam opi. quia tex. de hac materia loquentes, solum põ- derant, qd præsentatus sit idoneus, vt in c. cum autem. cum simi- li. hoc tit. nec faciunt differentiam, an sit de sanguine fundatoris, an non. ¶ Similiter comprobat hanc opi. per illud quod dicit Abb. in d. c. constitutus. de appella. dummodo quis sit idoneus, non esse considerandum alias qualitates deesse: puta diuitias, vel potentiam, si illis ecclesia non indigeat. & istud etiam firmat ibi do. Phi. de perusio qui dicit post Imo. ibi quod licet ante factum debeant considerari tales qualitates, tamen post factum, & sic post electionem vel præsentationem, non est curan- dum, quia dummodo præsentatio sit facta de idoneo, valet. ¶ Successiue do. Roc. dicit primam opi. esse veriorẽ. & pro ea adducit gl. in terminis, in verbo, sine possessionis. in ca. nemine. lxx. dif. quæ dicit potius esse illos clericos instituendos, de quo- rum bonis est fundata ecclesia. all. c. cum adeo. de rescrip. cum quo gl. transit ibi simpliciter Arch. & do. Præpo. ¶ Et faciunt no. per gl. & doc. in c. si proponente. de rescri. vbi dicunt, qd si forensis impetrat beneficium, & non facit mentionem de loco suæ originis, gratia subreptitia, quia in dubio papa intendit prouid- ere cuicumque in patria sua. & Abb. ibi allegat inter cætera, bo- num tex. in c. bonæ. el. ij. circa finem ibi. nec vellemus ei præfige- re alienum. de postu. præla. & alius bonus tex. in d. c. nullus in- uitis. lxxj. dif. & in c. hortamur. lxxj. dif. quæ iura alle. glo. in d. c. si proponente. ¶ Et melius facit in proposito nostro. gl. nostra ibi quæ dicit laicum non debere præsentare extraneum, quando reperitur idoneus in loco episcopatus. & fortius voluit Archi. ibidem episcopum posse repellere talem presentatum extra- neum, quando reperiuntur idonei in illo episcopatu. & sequit do. Præpo. ibidem & hoc est bene notandum, dicit Roc. quia vo- lunt hanc decisionẽ procedere, etiam si ille extraneus habeat literas dimissorias proprii episcopi. ¶ Adducit etiã pro ista opi. Roc. facere, quod dicit gl. mag. versus si. in cle. plures. hoc tit. quæ velle videtur vocem illius ex patronis præferri debere in presen- tando, qui plus cõtulit in structione, vel dotatione ecclesiæ, & de hoc se remittit ad dicta per eum ibidem, in verbo, dorauit. in xij. q. ¶ Præmissam etiam conclusionem dicit se reperiisse tenere do. Andr. Barb. in consil. suo. xxij. scripsit propheta. in j. volu. ¶ vbi per multa concludit esse regulam, illos de propria eccle- sia, vel ciues in beneficio esse præferendos peregrinis, si sunt ido-

nei, vt ibi per eum in vj. & vij. col. all. inter cætera no. per gl. in d. c. si proponente. de rescri. ¶ Et ad deducta in contrarium respõ- det Roc. & primo dicit non ob stare tex. in d. c. ad decorem. cõ- similibus. quia respondet gl. in d. c. bonæ. de postu. præla. quod ibi erant omnes extranei, ideo qua ratione Veneti instituebantur, eadem ratione debere institui alij. ¶ Non ob. etiam dice- re, quod denotaretur successio in beneficiis. ¶ Nam hoc nega- tur, cum non præsupponatur in casu nostro prædecessores insti- tuos in tali beneficio, fuisse parentes eius, qui nunc præsentat. ¶ Non ob. etiam id, quod opponitur non esse habendam ac- ceptionem personarum: quia illa reg. procedit vbi militat eadẽ ratio in personis, sed si diuersa ratio militat, diuersum seruat ius. c. de multa. in fi. vbi Abb. & ceteri de præb. & etiam not. in d. c. nouit. & alibi sæpe. sed in proposito nostro militat diuersa ra- tio inter dictas personas presentatas, quia alter ex presentatis est de sanguine fundatoris alter non, igitur &c. ¶ Ad autoritatẽ Abb. in d. c. ad decorem. & in d. c. venerabilem. responderi possẽ dici per decisionem Abb. in dictis locis posse limitari conclusio- nem. s. factam, s. vt non procedat, quando prædecessores institu- ti in illo beneficio etiam erant de familia fundatoris, quia si de nouo præsentat vnus de familia, & etiam præsentetur alter æque idoneus, præferendus erit ille alter, ne denotetur successio in beneficiis, vt dicunt Abba. & alij in dictis locis, & alibi. & istam limitationem dicit Roc. esse rationabilem. ¶ Ad vltimum. s. quod iura non considerent istam qualitatem. s. presentatum esse de sanguine, sed tantummodo considerant presentati esse idoneum: respondet istud esse falsum: vt probatur per gl. in d. c. neminem. & per alia de quibus s. ¶ Et demum subdit Roc. qd si quis vellet tenere aliam opi. s. non esse faciendam prædictam differentiam inter presentatos, limitanda est, nisi testator vel fundator disposuisset cum consensu episcopi, quod semper presentetur vnus de domo, vel de sanguine suo, si aliqui sint qui ve- lint presbyterari, quia valet talis dispositio: & præfertur ille præ- sentatus, qui est de domo. all. Gemy. ita decidit in ea. cum in ecclesia. in vlt. nota. de præb. lib. vj. & do. Felj. hoc firmamentum in suo trac. quando lite. apo. no. patro. in ij. col. in ver. corroborari potest qui etiam alle. do. Car. in consil. suo. xj. licet falso alle- get. & idem dicit tenere Bal. in consil. suo. xxvj. voluntas testato- ris. in iij. v. ¶ Quid dicendum in hac pulchra difficultate: certè vt vides, omnia motiua do. Roc. pro & contra verè non loquũ- tur in terminis articuli nostri, sed potius in terminis illius art. an presentandus debeat esse de gremio illius ecclesiæ, in qua est beneficium de gremio capituli loci de ipsa ciuitate, vel de ipsa dioc. & an peregrini possint presentari, & institui. de quib; plenissime diximus s. in j. parte huius ij. li. in vij. q. prin. in xxiii. art. ad ibi dicta recurre de eis, quia habebis plenam materiam. ¶ Illud ergo quod concludit in casu nostro, & in puris nostri terminis, est illa gl. not. & sing. in d. c. neminem. lxx. dist. in verbo, sine possessionis, quæ non habet contradictonem. ergo tenenda maxime, cum sit glo. lo. quæ est aurea. ¶ Et propterea eam dicerem primam limitationem datam per Roc. non esse veram. s. cum præcessor institutus est de vna familia, si præsentetur postea alter de eadem familia, non sit præferendus extraneus, sed extraneus sibi, propter autoritatem Abb. in d. c. ad decorem. de insti. & in d. c. venerabilem. de ele. nam dico illas au- toritates loqui in mera collatione, non autem in beneficio patronato: & præsertim in casu articuli nostri in quo nos non di- cimus patronos teneri presentare aliquem de eorum familia: quia tunc haberet locum decisio Abba. prædicta. ita in patronis sicut & in collatoribus: quia in vtroque militaret illa ratio, ne benefi- cia videantur dari iure hæreditario: sed nos dicimus patronos posse presentare, quos velint idoneos, sed si concurrerent duõ presentati æquales, & in numero, si idoneitate, quorum tamẽ vnus esset de genere fundatoris an episcopus possit optare quẽ velit: & dicendum est quod non: quocunq; vicibus hic casus accideret, per dictam sing. gl. c. neminem. lxx. dist. quæ non loq- tur in presentatione, sed in institute. quæ dicit potius esse in- stituendos illos clericos, de quorum bonis est fundata ecclesia: & in hoc casu non cadit successio, quia iam est presentatus ex- traneus, cum illo de genere, & tenet eius presentatio: quia si nõ teneret, non esset dubitan- dum de optione episcopi: ex quo ille solus esset instituendus. sed quia ambẽ presentationes tenent, dubitatur an episcopus habeat optionem: & esset dicendum qd sic: nisi esset ista æqualitas generis fundatoris, quæ astringit epi- scopum, vt eum instituat, vt sit gratus fundatori: & hæc est vera gratificatio. ¶ Et pro ista conclusione adduco, quod dixit dom. me. Corfe. & alij Moderni in e. cum accessissent. de consitu. p. gratificatione dicti Abb. extendentis aureum dictum Cald. ibi volentis, quod licet fundator disposuerit presentandum debe- re esse sacerdotem, poterit fundator cum consensu episcopi, seu episco-



seu episcopus cum consensu fundatoris, facere q̄ ibi presentet non sacerdos. & Abb. extendit illud dictum, vt hoc possit fieri etiam per hæredes fundatoris: & moderni dicunt hoc verum esse cum causa: & sufficientem causam esse, p̄ntandum esse de genere fundatoris: vt omnia ista latè retulim⁹: supra, in prima par. huius secundilibri. in vij. q̄. princ. in vltim. articulo. ¶ Facit etiam pro hoc id quod diximus. §. in j. parte. primi libr. in ix. q̄. princ. in ij. articulo. vbi tractauimus de conditione, q̄ institutus capellan⁹ possit remoueri ad voluntatem patroni, vt diximus hoc fieri posse ibi ex duplici causa: tum quia remouendus non deseruabat capelle: tum quia volebant ibi patroni præsentare vnum clericum de eorum genere. vide ibi: sed in d. ij. articulo. in parte affirmatiua. in versu. & vltra prædicta in casu nostro. ¶ Circa vero vltimam limi. do. Roch. hic aduerte: ¶ nam aliqui voluerunt posse opponi hanc conditionem per fundatorem, vt instituat se seu p̄ntetur, vnus de domo, de sanguine, seu de familia sua, qui velit presbyterari, etiam sine cōsensu episcopi, quos nos retulimus. §. in j. part. j. lib. in ix. q̄. princ. in j. art. in eius principio, cum allegauimus quemlibet posse apponere cōditionem in limine fundationis ad sui libitum, in versu. ibi posito. Facit etiam p̄ ista parte id quod postmodum ibidem cum allegauimus pro secunda parte, q̄ conditiones nō possunt apponi cōtra ius commune, in versu. xxij. adducitur patronum. adduximus do. Phi. de sarr. v. lentem post do. suum Iacob. de Zochis huiusmodi conditionē nō posse apponi, tanquam existentem cōtra ius commune, sine cōsensu episcopi, demum ibidem in d. j. articulo. in iij. cōclusionē. in xvij. ampli. dixi, q̄ si conditio esset, q̄ nō possit presentari, nisi præsentetur de p̄genie, & non aliter, vt formauit casum Phi. & dixi hoc non posse fieri sine cōsensu ep̄i: vt per ipsum hæc conditio reducatur ad honestum. Sed si cōditio esset, q̄ existente aliquo de sua progenie, debeat presentari & institui: non esset cōtra ius adeo strictè, quod nō teneret: quia non video in quo esset cōtra ius. Nec obstat id quod dicitur, quia videretur data successio in beneficijs, quia hoc nō semper est: sed cum reperitur idoneus aliquis clericus de illa familia, q̄ semper esse nō possit: & iō diceretur fm̄ ius: argum. d. glo. in verbo, sine possessionis. ca. nemi. nem. lxx. dist. & sic tenerem quicquid dixerint isti patres in hoc casu, nō requirit cōsensum episcopi: iuxta alleg. pro prima parte. ¶ Et q̄ hæc conditio sit obseruanda, diximus etiam. §. & pro ea allegauim⁹ in prima par. huius secundilibri. in vij. q̄. princ. in xxiiij. articulo. dum ibi tractauim⁹, an p̄ntandus debeat esse de eadem ecclesia ciuitate, vel diocē. & recitatis opi. posui pulchram distinctionē in vno membro in versu. aut loquimur in ecclesia seculari. posui obseruandam fore dispōnem fundatoris circa presentandū de tali genere, iuxta eius dispositionem. ¶ Sed aduerte, q̄ si bñ teneretur opinio tria conclusioni supra facte, nō esse præferendum illū de familia extraneo adhuc hęc limitatio data p̄ Roch. nō esset ad limitationem. d. cōclusi. quia stante tali dispōne fundatoris, nō possit presentari extraneus, existēte clerico idoneo de illo genere, per proximè dicta: & si non possit presentari, nō daretur concursus extranei cum existēte de genere: & sic hæc non possit esse limitatio, etiam ad conclusionem triam. ¶ Tu tamen tene primam cōclusionem iuxta glo. auream. d. c. nemi. nem. & per alia supra per me adducta. & ita millies vidi obseruari. 14ri. & iudicari in factis: & ego obtinui aduocatus, & iudicauim⁹ iudex: & cōsului vt cōsultor: ceteris paribus ep̄m teneri instituere p̄ntatum existētem de genere patronorum, & illum præferre extraneo: & dixi patronorum imo & existētium in quasi possess. presentandi: quia p̄sumitur à fundatore deduxisse originem: vt pulchrè cōsiderauimus. §. in ij. par. huius. ij. lib. in x. q̄. princ. in iij. articulo. & duobus seq. articulo. ¶ Aduerte etiam, q̄ si testator voluerit esse presentandum aliquem de familia, de illa familia debet esse presentandus: si autem diceret de p̄genie, de genere, vel de linea ab eo descendēte, sufficere presentandum ab eo descendisse, quocūque modo descendat, siue agnationis, siue cognationis. & si duo reperirentur eiusdem generis, esse instituendum magis propinquum fundatori, vel patrono. ¶ Et hanc cōclusionem supra formatam tenuit etiam Philip. de sarr. in capitu. cum autem. in cccxlvij. char. operis. hoc titu. cuius dicta discutiemus. in xvj. sequē. articulo. in versu. & subdit ex hoc nō in merito. cum sequen. in fi.

¶ Quintus art. v. q. prin. iij. par. ij. Lib.

1 ¶ *Institui debet ex duobus presentatis, altero idoneo de loco, & forensi idoneo, idoneus de loco.*

1 **Dubitat** Quinto loco: ¶ si presentatur idoneus de loco, & forensis. Idoneior ab habētibus iura, quis erit instituendus: & an cadat optio ep̄i, & breuiter dicendum ex dictis per Roch. in præced. articulo. esse cōcludendum, nō hęc

locum optionem: per id qd̄ voluit Abb. in cap. bonæ. elij. de postu. prela. in xij. nota. & in c. decorem. in fi. de insti. & expressius in cap. cōstitutus. elij. in iij. col. de appella. vbi etiam per Phi. & Præpo. & hoc etiam voluit Phi. de sarr. in c. iij. super glo. in verbo, maioribus. hoc titu. dum tractat illam questionem, an sufficiat quem presentare idoneum, si potest presentare idoneiorem vbi dicit sine dubio hoc posse fieri, si idoneior non est illius collegij. & hoc idem dixit. in c. significasti. cum glo. hoc titu. & in c. cum autem. in ver. item pone p̄ntatur idoneus, de qua etiā nos diximus. & ita ibi cōclusimus. §. in j. par. huius. ij. lib. in x. q̄. princ. in iij. articulo. Imo cōclusimus supra in eadem parte. in vij. q̄. princ. in xxiiij. articulo. quod stante idoneo de collegio, vel loco nullo modo possit presentari forinsecus: seu alterius collegij, vel loci: vt ibi late.

¶ Sextus art. v. q. prin. iij. par. ij. Lib.

1 ¶ *Patroni si in pari numero diuidunt vota sua, & presentent duos, vnum de genere fundatoris, alterum extraneum, sed idoneiorem, vter præferendus in institutione.*

2 *Beneficium sacerdotale, ex sacerdotis dispositione potest dari non sacerdoti ab episcopo vna cum patrono seu hærede patroni.*

**Et ex** dictis in his duobus proximè præcedentibus. articulo. oritur decisio. vj. articulo. si patroni in pari numero diuidunt

1 ¶ vota sua, & p̄ntant duos, vnum idoneum de genere fundatoris, alterum extraneum, seu idoneiorem, quis institui debeat, & præferatur. Et breuiter dicendum est fore preferendum illū de genere fundatoris, sicut ille de collegio idoneus præferatur idonei forinsecus: vt in p̄xi. p̄ced. arti. diximus & etiam colligitur ex dictis Roch. que retulimus. §. in iij. articulo. & pro hoc faciunt ea, que diximus. §. in iij. præced. art. post Host. & Bur. in c. tuam. de eta. & quali. episcopus posse cōferre beneficium simplex idoneo cōsanguineo, quāuis potuisset illud cōferre idoneiori: & licet illud sit ibi p̄pter paupertatem cōsanguinei: nos tñ reddidimus rationem. consanguinitatis, quam ille habebat cum ep̄o, p̄pter quam tamē nō possit cōferre curatum vel dignitatem. Colligo tamē ex prædictis per præfatos. in dict. ca. tuam. cōsanguinitatem operari, vt ep̄s illud facere possit, & est cōsanguinitas, que habebatur cum ep̄o, quāto magis debet operari istud esse de genere fundatoris, in idoneo vt faciat illum præferre idoneiori. & ita ego tenerem, cum sufficiat in casu nostro aliquem esse idoneum: per c. iij. hoc tit. & per ea que diximus. in j. par. huius. ij. lib. in x. q̄. princ. in iij. articulo. ¶ Et si diceres, nonne cōclusimus. §. in ij. præced. art. ep̄m, cum vnus ex presentatis est idoneior, nō habere optionem, sed omnino debere instituere idoneiorem. Cur ergo hic secus respōdetur q̄ ibi non est alia qualitas in cōcurrētē. que est hic. s. illum idoneum esse etiam de genere fundatoris, qui potius est instituendus: iuxta auream glo. d. c. nemi. nem. lxx. dist. & ita tenerem in hoc puncto. ¶ Et q̄ hæc qualitas sit tanti effectus, patet: nam videmus illum operari, ¶ vt ep̄s cum patrono seu hærede patroni possit beneficium sacerdotale ex dispositione fundatoris dare non sacerdoti: iuxta auream doctrinam Abb. in ca. cum accessissent. vbi omnes. de constitu. & diximus. §. in j. par. huius. ij. lib. in vij. q̄. princ. in vlt. art. ergo multo fortius debet hoc operari, vt præferat idoneiori: nam & ibi postponitur sacerdotia, & p̄pter hoc, que qualitas sacerdoti erat nec cessario obseruanda, ex quo erat apposta per fundatorem: quā maior idoneitas nō est ita obseruanda, dum nō habetur idoneus de eodem loco: vt in p̄xi. p̄ced. art. diximus. ¶ Et sic cōcludo maioris potētie esse, qualitatem generis fundatoris, quam maioris idoneitatis. Nota ista, quia noua, & p̄cedunt. & hoc voluit etiā Phi. de sarr. in ca. cum autem. in prin. cccxlix. char. operis. hoc titu. vt diximus. j. in sequen. xvj. articulo. in versu. imo plus attentarem, & in fine.

¶ Septimus art. v. q. prin. iij. partis. ij. Libri.

1 ¶ *Institui debet patronus presentatus à medietate ceteris patronorum, vel cetero extraneo presentato ab alia medietate.*

2 *Gratificatio cessat, vbi patroni diuiserunt eorum vota equaliter.*

1 **Sed** Pulchrum est dubium: ¶ si vnus ex compatronis est clericus, qui à medietate ipsorum patronorum presentatur & ab alia medietate presentatur extraneus: an ipse compatron⁹ presentatus præferatur extraneo cōmpresentato: & hic sit. vij. articulo. ¶ Et nos diximus. §. in j. par. huius secundilibri. in vij. q̄. princ. in v. art. cōpatronos posse p̄ntare cōpatronum, quāuis patronus nō possit p̄ntare seipsum. c. per vestras. hoc tit. & nos diximus ibidem. in j. art. & dixi Gaye. in repe. c. fi. de cle. li. vj. post prin. v. col. dicit patronum p̄ntare filium, & cōpatronum. alle. doct. in c. qm̄. in c. consuluit. hoc tit. & Host. eod. tit. §. si ante. fi. & Lamber. de iure patronatus. B cum

# Cæsar Lambertinus Episcop.

cum sit patronus tanto magis diuisis votis patronorum æqualiter, cessat optio epi, & ipse est preferendus compresentato: quia non solum dicit de genere fundatorum, & patronorum: sed ipsemet est patronus. & sic multo magis in eo habet locum. glo. c. neminem. lxx. dist. & omnia dicta supra, in iij. præc. art. & etiã in pxi. præc. vj. art. ¶ Aduerte tã ad aliud, qd si patroni diuisissent eorum vota equaliter, cessat gratificatio omnino: quia cessat consensus patroni presentati, facit transcendere equalitatem: & sic facit numerum, adeo quod non dicuntur æquales voces: & sic vox huius compatroni, est talis, quod inducat equalitatem, & transcendebat, idem erit: & sic cessat gratificatio, cum sit maior numerus ex parte ipsius: vt diximus in d. prima parte huius secundi lib. in viij. q. princ. in viij. articulo. vbi omnino vide: & ibi posuimus dicta. do. Gaye. in repe. dict. c. fin. ante fi. lv. colum. & sequenti.

¶ Octauus art. v. q. prin. iij. partis. ij. Libri.

- 1 Intellectus & casus. e. postulasti. extra de iure patr.
- 2 Numeri pluralitas, an & quando minoritatem vincat.
- 3 Intitulatus presentatus ab vno ex duobus patronis, & extraneus ab altero patrono compresentato, esse est preferendus in institutione.

## Dubitatur

Ex prædictis. viij. duo sunt patroni, vnus pñtatur petrum, qui fuerat intitulus, in ecclesia, ideorum ordinatus ad titulum illius ecclesie: iuxta c. postulasti. hoc ritu. de quo nos dicemus latè. j. Deo duce. in iij. lib. in v. q. prin. in vj. art. alter presentat alterum, an intitulus data paritate in reliquis debeat præferri in institutione: & dicendum est qd sic: fm Roch. in hoc tract. in verbo, competens alicui. in xxvij. q. quod dicit esse, ex quo ipse fenerat in illa ecclesia: & ibidem fuerat intitulus de consensu episcopi, vel etiam patronorum. ¶ Postea dicit in contrarium esse veritatem: quam pbat text. in d. ca. postulasti. in verbo, nō sunt alij preferendi. quē ita intelligit tibi Hof. quē refert & sequitur Card. in fi. in viij. qd. ¶ Tu aduerte do. Card. in dict. octa. qd. fuisse malè loquutum. & Roch. vbi supra pessimè. Card. enim dicit vt Roch. cum refert. sed hō. non dicit vt eum refert Card. & Roch. Hof. enim. in dict. ca. postulasti. in vltimis verbis principij statim ante. s. ad quod t̄ cum vult exponere illud verbum, alij, in illo tex. appositus. dum dicit tex. intitulus huiusmodi non sunt alij preferendi Hof. exponit verbum, alij, scilicet, quos patroni representare voluerit: & hic est primus intellectus datus ad illum tex. secundum quem intellectus est sensus: vt isti intituli ex sola intitulatione, & sic absque, quo à patronis presententur, nō preferantur alijs, quos patroni representare voluerint cum illa intitulatione eis non præiudicet, ex quo eorum non interuenit assensus: & sic præsupponimus nullo modo intitulum ecclesia vacante esse presentatum ab aliquo ex patronis: & certè hic est verus intellectus illius text. nam in illo tex. capitulo, postulasti. erant duo dubia. Primum, an hæc intitulatione fieri poterat per rectorem. Secundum an hæc intitulatione præiudicaret patronis. Et iurissator respondet ad vltimum dubium, & soluit vtrumque: vt dicunt ibi doct. nam cum soluit secundum dubium, & dicit hanc intitulationem nullum præiudicium inferre patronis, quin possint alios presentare, iam respondet ad primum dubium: & responsio est, intitulationem fieri posse, sed non præiudicare patronis, quin possint presentare, quos voluerint: quibus ipsi intituli non presententur: & sic præsupponit tex. intitulos non esse presentatos à patronis, sed solum à rectore, cum fuit ordinatus. ¶ Ponit Hof. et. secundum intellectum ad illud verbum, alij, ponendo hæc verba formalia: vel potest intelligi. scilicet dictum verbum alij, quando tres sunt patroni, duo representant extraneum: vnus istum intitulum, qui per hoc non debet præferri presentato à duobus, secundum Hostiens. sibi dum allegat ad hoc: capitulo, quoniam. responso primo. in fine. hoc ritu. vbi t̄ habetur pluralitatem numeri vincere minoritatem: & sic in isto secundo intellecto præsupponitur iste intitulus presentatus à minori parte, & non ab æquali: prout dicit Cardina. quia si esset ab æquali, aliter esset dicendum: vt proximè diximus: imo re vera in illo tex. capitulo, postulasti. qui loquitur secundum primum intellectum: præsupponitur nullo modo fuisse presentatum illum intitulum. ¶ Roch. errauit pessimè: tum quia errauit, vt Cardin. tum etiam quia præsupponit intitulum non esse instituendum cum ecclesia vacauerit, etiam si patronus in intitulatione consenserit. quod est falsum, vt clarè apparet in illo tex. de quo dicemus. infra. in dict. iij. lib. Deo duce. in quinta questione princ. in vj. articulo. ¶ Redeundo modo ad casum nostrum separatum à capitulo, postulasti. qui est, cum iste intitulus fuit presentatus ab vno ex duobus patronis, & extraneus ab altero, & sunt æquales in omnibus, quis sit preferendus in institutione: & licet

Ho. in d. c. postulasti. in j. respō. dicat per hōm intitulationem illum nō effici de collegio, nec esse in ecclesia cōuentuali, quot. cunq; sint numero: sed solum tanquã bñficiati, sicut & assensu: vt nō. s. de cle. non residē. c. cum ad hoc. tñ negari nō potest istum intitulum esse illius ecclesie: & ideo pferendum alijs: per ea. qd diximus, in præc. arti. & presentat in iiii. & v. ex quo à patronis fuit presentatus. Et sic non rōne intitulationis, sed ratione presentationis, presentatur tamen, vt presentatus tanquam existēs de illa ecclesia: iuxta latè dicta. in j. par. huius. ij. lib. in viij. q. princ. in xxiiij. articulo.

¶ Nonus art. v. q. prin. iij. par. ij. Libri.

- 1 Institui debet potius nobilis, quam plebeius ceteris parib.
  - 2 Personarum acceptio, nulla est in ecclesia Dei.
  - 3 Maiores natu dici, nobilitate, antiquitate, dignitate & scientia.
  - 4 Nobilitas quatuorplex sit. Et quid, nu. 5.
- Sed Dubium est: & hic sit. ix. art. quid si patroni diuidunt vota sua equaliter, & presentat duos, vnum nobilem, alij ignobilem, quis institui debet, & an eps habeat optionem. Et Gay. in d. repe. c. fi. de cle. li. vj. in liij. col. in versu. item attendere potes. vult ep̄m nō habere optionem meram: sed debere instituire nobile potius quã plebeium, ceteris parib. ¶ Phi. de serra in c. eum autem. in clij. char. operis. dicit esse presentandum nobilem, & sic nobiliorem: per glo. in verbo, potentia. in c. constitut. lo vltimo. de app. quia per talem melius consultitur ecclesie: nō enim datur sibi prelatura, seu beneficium, vt solū inde viuat, sed etiã, vt bene rogat, & bene disponat: postea ipse Phil. dixit qd si sunt presentati nobilis & plebeius data paritate in ceteris, puta i scientia: morib. & gr̄ate, quilibet pōt dicere non habere dubiata tem, sed locum esse gratificationi: cum in ecclesia Dei nō sit habenda acceptio personarum, nec nobilitas consideranda: vt est tex. no. in c. venerabilis. de præb. vbi etiam reprobat cōsuetudo in p̄rium. Pro quo facit, quia nō est præsumendum p aliqua rōne solius nobilitatis. xl. di. illud, & c. multi. & gl. in verbo, inuidia. in c. quoniam vetus. xxiiij. distin. j. quæ dicit de Petro piscatore successore Christi, & non Augusto: de quo dicemus. j. in alio articulo. vbi tractabimus de potentiori, vbi melius cadit. ¶ Postea ipse Phil. dicit istis non obstantibus nobilem in casu nostro esse presentandum plebeio, ex quo datur paritas in ceteris, nobilitas ad ducit gradū: & voluerunt Hosti. & doc. in d. c. presentatus. Nec ob. d. c. venerabilis. & c. allegata, qd nō loquuntur in casu nostro: sed qd vnus solus pñtatur, qui non est nobilis: nam ppter hoc non dēt repelli, per illa iura secus ergo, qd cum illo cōcurrit nobilis, æquè idoneus in ceteris, quare ex quo in ceteris est æqualis & in nobilitate præcedit, preferendus est. ¶ Tu pro hoc allega. tex. in ca. dudum. elj. de elec. iuncta doctrina Abb. ibi in j. colū. in versu. item nota tria. vbi dicit nobiliorē genere esse presentandum plebeio: inde colligit Abb. in clericis secularibus attendi nobilitatem. & pro hoc alleg. tex. in c. de multa. de præben. in fi. vbi in collatione beneficiorū habetur respectus ad nobilitatē, vt pinguius pvideatur nobili, q̄ ignobili. & dicit esse videndā glo. notandam in c. lex. ij. distin. quæ t̄ vult maiores natu dici, nobilitate antiquitate, dignitate & scientia. ij. q. j. quærendū. & c. criminationes. adducit et quod ipse dixit in c. presentatus. lo vlti. de appell. ¶ Et subdit in religiosis non attendi nobilitatem: vt legi. & not. in c. fi. de statu reg. prædicta et voluerunt doc. moder. f. Phil. fran. in iij. col. & Prepo. in ij. col. i. d. c. presentatus. hoc et voluit latè do. Fely in c. eum adeo. in vlti. colum. in versu. nobilitas. vbi adducit Inno. in cap. dudum. ad fi. ibi. Item si Papa sententem nobilitatem absq; literatura esse iustam cām dispensandi super pluralitate: qd. c. de multa. in fi. de præb. in verbo, sublimes & literatas. exponit Inno. & pro vel. ¶ Et assumas hic nobilitatem fm cōem vsu loquendi, illam. s. sanguinis & diuitiarū: autē largo mō sola literatura facit quē nobilem. vt pulchrè p Cy. in l. puidendum. per illū text. C. de postu. & Ludo. ro. in l. si vero. s. de viro. liij. fallētia. & remittit se de istis do. Fely. ad magistrū Robertū de licio, conregnicolā meum ordinis minorū: postea effectum ep̄m Aquineum, certe sua tēp̄tate prædicantiū principem: quē ter eum sermonizantē auditi in sermone de virtutibus incip. audite disciplinā, & dicit Fely. se dixisse de hac nobilitate in ca. super eo. lo j. de testi. & remittit se et ad Pogium florentinum in tra. de nobilitate incip. non dubito præstātissime pater, quem intitulauit dño Girardo Cardinali cumano: & ad Bartholomęum cœpolā in tra. de impatore militū deligendo. & ad Leonardū Vrinen. elegantīū ceteris loquentē in suo festiuali in sermone de sancto Marco, dum tra. stauit de sapientissimo regimine Dominorū Venetorū: vbi præmittit quatuorplex sit nobilitas: vbi dicit esse semper videndū. & dicit ipse do. Fely. se dixisse aliquid in c. nouit. de iudi. ¶ Et quid sit nobilitas & an qualitas.

qualitas, nobilitas attendatur in pugna: ponit latè do. Paris de puteo conregnicola meus in suo elegati trac. de re militari, seu de pugnabit. in duello. in vij. l. licet sit signatus. iij. in rub. quod qualitas attendatur in pugna. & quid sit nobilitas. Et ibidem de nobilitate ex quatuor gradibus. proavorum in rub. a nobilis ex quatuor gradibus. proavorum. prouocet causa honoris ad duellum Comitem, vel Baronem: & plura ibi in seq. rub. de huiusmodi nobilibus. & etiam de bastardis.

¶ Decimus arti. v. q. prin. iij. par. ij. Libri.

- 1 *Instituendus ne sit potentior alio presentato, data paritate in ceteris. & nu. 6.*
- 2 *In beneficijs quid inspiciendum sit circa personam confirmandam.*
- 3 *Beneficio sufficiens quando sit persona.*
- 4 *Melior, verb. dupliciter accipiendum.*
- 5 *Sacerdotis criminosis predicatio non est spernenda.*

**Dubatur** Decimo, quid si patroni equaliter diuiserunt vota sua, duos presentando, quorum vnus fess potentior altero, quæ potentia potest consistere ex nobilitate, diuitijs, fauore dominorum, industria, & experientia in agibilibus mundi, an episcopus possit præferre quem voluerit in institutione: glof. in verbo potentia. in d. c. constitutus. lo ultimo. de app. disputat hunc passum: & tandem concludit ceteris paribus. & sic data paritate in reliquis, esse præferendum dictum potentiorum: quia per talem melius conseruatur ecclesia: non enim solum datur sibi prælatu ra seu beneficium, vñ viuat, sed etiam vt bene agat, & bene dispenset bona ecclesie: vñ ex illo tex. colligunt doctor. & præsertim

- 2 Ab ibi imponentur, quod in beneficijs inspicitur circa personam confirmandam: an potens sit ad prouinciam beneficij vel ne: quæ non debent esse beneficiari reuolutores chartarum solum: sed etiam factores operum. c. in canonib. xvi. quæst. j. cap. de petro. xlvij. dist. & etiam in c. fi. xxxvj. dist. Et ideo inspiciuntur non solum literarum peritia in eis, sed etiam rerum experientia. cap. nisi cum pridem. de renun. c. licet. de regula. & vario modo, fm qualitate beneficij metimur. ¶ Et consideramus an persona sit sufficiens ad beneficium, an vero non: puta si beneficium habet possessionem inter inimicos ad illud beneficium consequendum, potius instituetur homo, qui sit primus in ciuitate, & dux factionum, vel homo potens & robustus, q̄ homo solus status. c. officij. de ele. & inuit. tex. in d. c. constitutus. ibi in quibus. pposituræ possessiones. & ita voluit et ibi Ho. & faciunt no. in c. j. de p̄san. & affini. th. gl. no. xxij. q. j. in c. qm̄ verus. dicit, q̄ cū disputaret de ele. inter duos, quæ vnus erat non potens, sed doctus & coelectus esset nobilis, potens, & diues, & ille allegaret potentiam, nobilitatem, & diuitias, fuit responsum: Non querimus successorem Augusto Imperatori, sed querimus successorem Petro piscatori, & filio fabri: quæ quidem autoritas non ob. s. scriptis: quia tunc forsitan ecclesia non habebat occupatores possessionum: nec erat onusta debitis: & quæuis ille esset nobilis, indigebat forsitan viro docto, & ille nobilis erat indoctus. ¶ Conclusionem supra scriptam tenuit etiam Phi. corne. in d. c. constitutus, post alios. in v. col. & ibidem Præpo. in ij. col. do. Fely. in d. c. cum adeo. in vlti. col. in vers. nobilitas. de refcrip. vbi adducit beatum Thomam quolibeto. vj. art. ix. dicentem q̄ licet episcopus in conferendo beneficium debet præferre idoneiorem bono. viij. q. j. ¶ licet. tamen potest aliquis dici melior dupliciter.
- 4 Vno modo simpliciter, qui est sanctior, plus habens de charitate. Alio modo dicitur aliquis melior, quo ad aliquid: vnde aliqui contingit aliquem esse meliorem simpliciter: qui tamen non est melior quantum ad hoc, quod beneficium percipiat: quia alias forte potest ecclesiam magis iuuare, vel consilio doctrinæ, vel auxilio potentiori: vel quia diutius seruiuit in ecclesia. Non ergo episcopus tenetur dare meliori simpliciter, sed meliori quo ad hoc. ¶ Adducit etiam quod pulchre dixit Archiepiscopus florentinus. in ij. parte. iij. par. sue summæ. in rub. de statu summæ Pontificis. fol. iij. q̄ si contingat aliquos assumi ad pontificatum, qui non sunt boni homines: sunt tamen aliquando boni prelati, ppter prudentiam & scientiam, quæ conferunt regimini aliorum: & hoc secundum eum apparet singularis prudentia Dei, qui regit ecclesiam suam, etiam mediantrib. malis ministris: alleg. bonum tex. in s. fi. in fi. lxxxij. dist. i. vbi dicitur, q̄ predicatio criminosis sacerdotis non debet contemni: quia teste Hieronymo sicut lixiuum per cinerem humidum fluens, lauat & non lauatur: ita bona doctrina animam credentium lauat à sorde peccatorum facit. c. si fuerit. j. q. j. ibi, per lapideos canales transit aqua ad ariola. ¶ Limitat tamen ipsam conclusionem, nisi superior sciat istum potentem, vtiliorem ecclesie esse malum: quia quamuis posset iuuare ecclesiam dictis modis: tamen in talibus, requiritur permixtum bonitas vitæ: alias sine peccato non potest exercere curam: & istud non esset præferre minus bonum: sed simpliciter malum. Ita limitat prædictus ma-

gister Robertus de licio in suo quadragesimali. xxxij. sermone incip. si quis voluerit maior fieri. alleg. Albertum magnum dicentem, quod promouentes ad ordines, vel curam scienter indoneum absque dubio peccant mortaliter: nec nobilitas vel potentia excusare potest, quod promoueat malus: quia quanto nobilior, tanto notabilior. Et si dicatur alium non ita esse vtile omnino, ista ratio nihil valet: quia utilitas spiritualis temporalis est preponenda, nec excusat paucitas ministrorum ecclesie, secundum Albertum. ¶ Sed hæc limitatio redditur dubia ex dictis domini Archiepiscopi florentini: & beati Hieronymi proximè relatis: & maxime, quando electus esset malus: & hoc efficit occultum: quia licet prælatu sciret: tamen non videret imminere damnum spirituale: quia talis malus potest etiam bono exemplo edificare bonos mores. ¶ Certe hæc dicta non possunt habere locum in casu nostro: quia malus, & sic indignus nullo modo præsentari potest, & præsentans scienter, priuatur illa vice iure præsentandi: vt no. in c. cum vos. de offi. ord. & nos diximus latè. s. in j. par. huius. ij. lib. in x. q. d. prin. in iij. arti. poterunt ergo procedere in conferente: casus ergo noster est quod duo sunt presentati à patronis: & sunt equales in numero presentantium, & in idoneitate: sed vnus potentior, & magis expertus altero. Et dicere in hoc casu si potentia est ex nobilitate, idem quod in arti. precedenti, vt præferatur nobilior: quia ille gradum habet vris nobilitatis. Si potentia ex diuitijs & compresentatus est pauper, dicendum vt diximus. s. in iij. art. ¶ Si vero potentia est ex fauoribus principum hominum, ex experientia iubilium mundi, Et tunc dicendum est ipsum præferendum non solum compresentato idoneo: sed etiã magis idoneo, quando ecclesia indiget eis: quia sunt occupata eius bona & c. de quibus. supra, per proximè allegata, maxime per docto. in dict. cap. constitutus. de app. ¶ Si vero ecclesia non indiget talibus dispensationibus: & tunc dicemus talem potentiam non esse in consideratione: & ideo esse instituendum idoneiorem, per dicta. s. in ij. præce. art. sed si essent equaliter idonei, dicere episcopus debere optare: cum talis potentia non sit in consideratione: vt proximè diximus: sicut nec diuitia, cum ecclesia non indiget: vt diximus. s. in iij. articulo. Nota hanc distinctionem: quæ noua & vera.

¶ Undecimus art. v. q. prin. iij. par. ij. Libri.

- 1 *Literatus præferendus est illiterato in institutione, data paritate in ceteris. & nu. 8.*
- 2 *Doctor plebeius præferendus est nobilitatis solo titulo nitenti.*
- 3 *Mundus siue literis regi non potest.*
- 4 *Electio facta de idoneo a maiori parte, tenet: licet alter sit alijs titulis illustratus.*
- 5 *Instituendus qualis sit in ciuitate, necessitate ecclesie argente.*
- 6 *Literati sunt stelle & firmamentum splendidissimum in ecclesia Dei.*
- 7 *Statutum vel consuetudo non valet, quod ignobiles non admittantur literati ad canonicatus ecclesiarum cathedralium.*

**Dubatur** Etiam. xj. si patroni diuiserunt vota sua equaliter, duos presentando, quorum vnus licet sit habilis ad illud beneficium: tamen non est doctus: alter vero est doctus, an in institutione sit præferendus doctus: & sic consideretur literatus: an vero optio erit episcopi. Et Gaye. in repe. rubri. c. fi. de electio. libro vj. iij. colum. in versicitem attendere pr.

- 1 ¶ dicit literatum esse præferendum indocto: & non est dubium literaturam esse in consideratione: vt in c. de multa. de præb. in fin. Imo voluit Phi. de terra. in c. cum autem. hoc ritual. in ecclij.
- 2 char. operis, in vers. ex quibus etiam infertur: q̄ si cocurrat nobilis tantum, & plebeius doctor, præferri debet plebei doctor: quia scientia nobilitat hominem: & persona literata æquiparat nobilitate: per tex. iuncta glo. in d. c. de multa. & ibi Abb. & omnes: ergo præferendus plebeius doctor, qui per scientiam est nobilitatus: & per suam scientiam non solum consalitur ipsi illam habenti, sed toti vniuersali ecclesie: vt dicit tex. in c. cum ex eo. de elect. lib. vj. ¶ & orbis sine literatis regi non posset. aut. habita. C. ne filius pro patre. ¶ Quod intelligit Philip. sanè, q̄ ecclesia non indigeret aliquo fauore, de quo posset habilis sibi subueniri p̄ illum nobilem, attenta sua domo, & familia: quia tunc nobilitas & potentia præferuntur scientie: vt in pximo præce. art. dixi. p̄pterea ex ibi dictis patet, q̄ vbi ecclesia indiget viro potente, seu diuite, tunc presentatio facta de non potente, vel diuite, est retractanda. quod approbat Abb. in d. c. constitutus. de app. in iij. col. quia licet ille alter in se sit idoneus: non tamen est vtilis ecclesie. vt ibi dicit tex. quæ opinio non placet lo. de Imo. & do. Phi. cor. ibi in iij. col. Et licet in electione ante factum sit habenda consideratio de prædictis qualitatibus: tamen quando electio esset facta à maiori parte, valeret, dummodo sit facta de idoneo: per not. in c. quia p̄pter. iuncto. c. cum in cunctis. de elect. & in cap. iij. in

# Cæsar Lambertinus Episcopus.

verbo, maioribus hoc tibi sed tutius est, dicit Phi, de sarrā, tenere opi.  
Ho. & Abb. p̄ fauore ecclesiæ, vt sibi p̄sulari in suis necessitati-  
bus, quæ omnia dicit esse notanda pro practica. ¶ Tu dic cura  
Ab. etiam trāse do. Præpo. in d. c. constitutis. in ij. col. in versic.  
nora ex textu. ibi, impotentem ¶ vbi dicit, q̄ stante necessitate ec-  
clesiæ, quia haberet possessiones inter inimicos, potius sit insti-  
tuendus, qui sit primus in ciuitate & dux factionum, vel homo  
potens, & robustus, quā homo literatus. c. officij, de ele. & text.  
in c. constitutis. Et si esset beneficium grauatū debitis, potius  
eligeretur homo diues & potens, quam pauper & literatus, alleg.  
c. hoc ius porrectum. in arg. x. q. ij. & contra cessante dicta nec-  
essitate ecclesiæ literatus præfertur illis. vt ibi per Præpo. & hoc  
idem voluit do. Fely. in d. c. cum adeo. in vlt. col. de rescr. qui ad-  
ducit Bald. in l. in dando. ff. de tut. & curā. datis ab his. dicentem  
nobilitatem solum non supplere literaturam in clerico. & dicit  
glo. in l. societates. que est lex. v. ff. pro socio. q̄ in canonicum nō  
minus debent poni literati, quam nobiles: & q̄ literatus præfe-  
ratur non tantum literato vel illiterato. voluit glo. in c. lex. ij.  
dist. & text. in c. dudum. iuncto. iij. no. Ab. de elect. & Inno. in ca.  
cum iam dudum. ante fin. de præbend. dixit viros literatos obli-  
teraturam esse vtilis ecclesiæ vniuersali: & ideo extollendos ad  
pluralitatem & canonicatum: his est literatis viris mirum in mo-  
dum indiget ecclesia vniuersalis. & dicit text. in ca. cum ex eo. de  
elect. libro vj. vbi notanter & audacter subdit lo. Mo. ecclesiam  
vniuersalem indigere literatis: & non a suis ferratis. Sequitur ibi  
6 Domi. & alij: ¶ nāque tales literati sunt tanquam stellæ & firma-  
mentum relucensissimum in ecclesia Dei. vt dicit. in cap. super  
specula. de magistris. & in dict. aur. habita. C. ne filius pro patre.  
7 ¶ Imo non valet consuetudo vel statutum, q̄ non admittantur  
ignobiles si sunt literati ad canonicatum ecclesiarum cathedra-  
lium. text. est aureus per quem ita dicunt ibi Ab. & alij. in cap. ven-  
erabilis. de præbend. de quo exclamat domi. Fely. in ca. super  
eo. el secundo. colum. iij. de restit. & dixit mirabiliter alibi Rota:  
dato quod episcopus posset dispensare super defectu literaturæ  
in beneficio simplici, secundum nota. per Innocen. in dict. capi-  
tum in cunctis. ad fin. de electio. & per Hostias. in capitu. secun-  
do. de insti. tamen non poterit episcopus dispensare in cano-  
nicatu & maioribus beneficijs: quia, ibi requiritur industria &  
consilium: quam decisionem Rotæ refert & sequitur do. Fely.  
in capitulo postulasti. colum. vij. versicu. circa glo. ff. de rescri.  
¶ Et adde prædictis ea, que diximus de clericis illiteratis. supra,  
in prima parte, huius secundi libri. in ix. quæstio. princ. in xiiij. ar-  
ticulo. ¶ Conclude igitur scientem & sic literatum esse præ-  
ferendum non tam literato: & docto. esse præferendum etiā no-  
bili. & omnibus alijs, nisi aliter necessitas ecclesiæ suaderet: & scā-  
te maiori doctrina episcopum non habere optionem. Et dicit  
Domi. in capitu. episcopus. prima colum. xvij. distinct. per glo.  
in c. Isidorus. xvj. q. q̄ si vnus canonicus est maior altero nobili-  
tate, vita, vel scientia, præcedit alij etiam prius receptum. sequi-  
tur Fely. in rubr. de maior. & obedi. in princ. secunda colum.  
vbi etiam de doctore, & milite: & vide circa hoc vltimum. ¶ in  
xiiij. articulo.

¶ Duodecimus art. v. q. prin. iij. par. ij. Libri.

1. Doctor canonicus vel theologus preferendus est in institutione, data paritate in reliquis. ¶ nu. 2.

**Dubitatur** Adhuc, & sic. xij. ¶ sunt duo presentati, vnus  
doctor canonicus, & alter theologus, data  
paritate in reliquis, quis eorum sit preferendus, etiam Hostias.  
quem sequuntur alij docto. in cap. j. de consangu. & affini. dicit  
2. ¶ q̄ si sumus in loco, vbi magna versatur causarum ventilatio,  
preferendus sit canonicus: Si autem ibi pululant hæreses vel lo-  
cus est vicinus hereticis: & tunc preferendus est theologus. arg.  
cap. in causis. de elect. in fine. & cap. super specula, de magistris.  
& sciam distinctio. etiam ponit Philip. de sarrā. in dict. cap. cum  
adtem. in xxxv. char. operis quid dicit hanc distinctio. etiam ap-  
probare do. suum do. Ale. de neuo de Vincentia in p̄mio cle.  
versicu. vniuersitate. hoc idem voluit domi. Præpo. in dict. capit.  
constitutis. in secunda col. post Phil. Fran. & in hoc non est insti-  
tendum.

¶ Decimustertius art. v. q. prin. iij. partis. ij. Libri.

1. In institutione, senior preferendus est iuueni, data paritate in ceteris.
2. In institutione ceteris preferendus est constitutus in dignitate.
3. In ecclesia magis honorandus est primo receptus, quam postea recep-  
tus.
4. Maior de certa domo, non intelligitur de maiore scientia, dignitate, aut diuitijs,  
sed etate.

5. Doctor canonicus seu nobilis vltimo loco receptus, alijs canonicis prefer-  
tus.

6. Episcopatum perdere, vel illum renuntiare quis potest.

7. In canonicis episcopo sunt due qualitates, quæ in aliquibus actibus non possunt si-  
mul stare.

**Quid autem** Ethic. xij. articulo. si patroni diuiserunt  
equaliter vota sua, duos presentando:

quorum vnus est senex, vnus alter iuuenis, vnus in dignitate con-  
stitutus, alter non, vel vnus maioris ordinis, quā alter, quis p̄fere-  
tur in institutione: & an episcopus habeat optionem: & de senex  
& iuuenis loquitur Bal. in consil. suo. clxv. inci. ordinatio testi. in  
1. iij. vol. vbi dicit notabiliter, ¶ q̄ vbi duo p̄sarentur ad regimē  
hospitales, senior esset, in dubio p̄fendus. Sequitur d. Roch. in  
hoc tract. in verbo in ecclesia. in fin. iij. q. hoc idem voluit ipse  
Roch. ibidē in verbo, honorificum. in xv. q. in ij. col. in versicu.  
comprobo etiam, & adducit pro hoc Barba. in consil. suo. xxij.  
in vlt. col. in primo vol. scripsit propheta. dicentem in beneficijs  
conferendis esse p̄ferendum seniosem. adducit etiam Bald.  
vbi proximē. ¶ De constituto in dignitate autem voluit expref-  
se Abb. per illum text. in cap. dudum. el primo. in iij. no. vbi dicit  
2. ¶ constitutum in dignitate esse p̄ferendum alijs. Colligit eum  
ex illo text. tria esse, in quibus dicitur quis consocium in ecclesia  
p̄cedere, dignitas, etas, & tempus receptionis, & ideo in v. no.  
dicit antiquiores in ecclesia p̄cedere alios: siue sit antiquitas  
respectu etatis siue respectu receptionis in ecclesia: nam p̄su-  
3. mitur pro senibus. ad hoc text. in l. super. ff. de iure immu. ¶ di-  
cit etiam primum receptum in ecclesia debere magis honora-  
ri, quam postea receptus: vt in capitulo statumimus. de maiorita.  
& obedi. & ideo infert in agendis capitulariter vocem illorum  
qui p̄cellunt dignitate, etate, & tempore, esse maioris auctori-  
tatis, & ponderositate, quam aliorum vox. Comprobantur ista  
per d. gl. in c. lex. ij. distinct. quæ vult maiores natu dici nobilitate,  
antiquitate, dignitate, & scientia. hoc idem voluit omnes. in  
d. c. constitutis. & p̄terim Præpo. in ij. col. de appel. & sic per  
singulas qualitates discurrendo. ¶ Adde etiam p̄dictis, q̄ si te-  
4. stem deuoluit ad maiorem de certa domo, non intelliget de ma-  
iore scientia dignitate pecunia aut diuitijs, sed etate: vt latē po-  
suit do. Fely. in rub. de maio. & obedi. in pe. col. in vers. de excel-  
leñ. obediencie. ¶ Et ga modo loquuti sumus de prius recepto  
5. aduerte ad id, quod diximus. s. in si. xj. præc. artic. ¶ q̄ canonicus  
docto seu nobilis vltimo loco receptus, præfertur alijs canoni-  
cis ante eum receptis: vt voluit Domi. in c. eps. in j. col. xvij. di-  
stin. per glo. in c. Isidorus. xvj. distinct. alleg. Et quod no. glo. in c.  
vj. synodus. xvj. distinct. & Arch. in ca. qm. eadem distin. sequitur  
do. Fely. in rub. de maio. & obedi. in prin. ij. col. ¶ Contra quod  
dixi ego solco fortiter opponere de capto à collatione cū ibi  
no. de appel. lib. vj. vbi colligitur q̄ cum aliquis est eps & cano-  
nicus in actis capitularib. cum manet, vt canonicus, nō p̄cedit  
alios: sed dēt manere in loco tps suæ receptionis: & nulli dubij  
est ep̄atum p̄ferri doctoratui. cū maioribus dignitatibus p̄fe-  
6. feratur. c. solite. de maio. & obedi. cum simi. ep̄atus enim est cul-  
men dignitatu: cur ergo canonicus eps nō p̄cedit cō canonicos  
ante ep̄ receptos: & doc. sic cum deberet esse totum oppositu.  
¶ Soleo respondere, q̄ quis p̄t perdere ep̄atum vel illum re-  
nuntiare. c. nisi cum p̄dē. de renuntiatio. doctoratus vero nō.  
¶ Sed hoc est falsum, q̄ et docto priuari p̄t sua dignitate do-  
ctorali. ¶ Et si diceret, quis p̄iuetur, remanet sibi scientia, quæ  
est impressa in aīo: responde idē esse in ep̄o: q̄ remanet sibi cha-  
racter ordinis ex quo est impressus in aīa. ¶ Et si diceretur eps  
p̄t degradari & character nihil operabitur: & scientia sepe est  
in sciente. ¶ Dico hanc diuersitatē esse bonam: sed non ex toto  
saluare dictū, Domi. qui non solū loquit in canonicis doctore,  
sed et in canonicis nobilib. in quo p̄dicta cessant. ¶ Et ideo trāse  
ad aliam solutionem, quam puto verissimā: q̄ ita et esset in ep̄o ca-  
7. nonico & multo magis sicut i canonicis doctore seu nobilib. nisi  
militaret alia ratio, quæ est ga in ¶ canonicis ep̄o sunt due quali-  
tates, quæ in aliquibus actibus non p̄t simul stare: nā inter ca-  
pitulū non p̄t esse eps nisi autorizans: canonicus vero sic, vt  
vnus de capto: vt probatur in illis duobus tit. de his quæ sunt  
à maio. par. capi. & de his quæ si. à prela. sine consensu capti. & apte  
pbatur in d. ca. à collatione. & nos habemus q̄ cum in vna per-  
sona concurrant due qualitates diuersæ seu dignitates habentes  
separata officia seu exercitia, vt cognosci possit, q̄ illorū exer-  
cet, dēt se ostēdere iuxta qualitatē illius dignitatis, cuius officij  
exercet. hic est tex. aureus: & ibi oēs. in c. cum olim. vbi latē do.  
Fely. de re iud. Et ideo cum eps manet vt canonicus, vt cogno-  
scatur eum velle gerere personā canonicæ, debet manere, vt eps,  
q̄ quidē rō nō militat in doctore vel nobilib. canonico: q̄ semp  
p̄t manere canonicus & docto seu nobilis. Nota ista hic inci-  
dente.



denter dicta: quia sunt pulchra: vt cum tibi fiat hoc contrarium scias respondere. Turpe enim est paritio viro ignorare ius in quo versatur.

¶ Decimusquartus art. v. q. prin. iij. par. ij. Lib.

- 1 *Instituendus ne sit potius semper bonus, quam qui semel deflexit à bono, & postmodum ad bonam frugem redijt. & nu. 4.*
- 2 *Eligi potius debet, qui elegit, & peccauit quis qui nunquam peccauit.*
- 3 *Confirmari debet, qui semper fuit bonus.*
- 4 *Dignior est, qui nunquam peccauit, quam qui aliquando deliquit.*
- 5 *Episcopus an habeat optionem in duob. presentatis, altero ipsorum idoneiore extante.*
- 6 *Christus cur potius petrum sibi vicarium elegerit, quam Ioannem.*

**Dubitatur** Decimoquarto, ¶ quid si duo presentati à pari numero, quorum vnus semper fuit bonus, alter autem fuit deuius, sed postmodum est reductus, ad frugem melioris vite, quis ipsorum sit preferendus in institutione. Et dicas esse preferendum illum, qui semper fuit bonus. Ita p. batur. in c. nos consuetudinem. xij. dist. & ibi no. Archi. & firmat do. Prepo. in c. fidelior. 50. dist. ita declarans glo. ibi quæ nitebat d. rium dicere. ¶ Sed Roma. in sing. suo incip. sunt electi duo re. ctiores. char. xx. colum. iij. sequitur glo. in d. c. fidelior. que vult ¶ porius esse eligendum, qui peccauit & poenituit, quæ qui sem per fuit bonus, quia magis scit compati: vt in eadem dist. c. confi derandum. nam infirmus fortior resurgit. de poeni. di. j. potes: & postea arguit contra eius dictum de. d. c. nos consuetudinem. xij. dist. & xvj. q. j. legi. & sic dicta gl. vide loqui d. Archi. in d. c. illud. quam glo. sequitur etiam Abb. in c. at si clericus. in §. de adulterijs in fi. de ind. & in c. dudum. el. ij. super glo. in verbo, electionis tē. pore. in fi. de elect. ¶ Roch. vero in hoc tract. in verbo, onero sum. ante fi. iij. q. in vers. quid autem, si sunt duo. recitat predicta: & dicit sibi magis placere opi. precedentem. per tex. in c. nos cō suetudinem. quam dicit esse magis equam. ¶ Vel posset dici, ve ritatem huius puncti dependere ab his, que ipse dixit in verbo, honorificum. in xv. q. dum tractauit, an sit locus gratificationi, qñ ambo sunt idonei, licet alter sit magis idoneus, & remittit se ad ibi dicta. vbi conclusit non esse locum optioni, stante vno ex pñtatis magis idoneo: vt ibi diximus. in ij. preced. art. & ij. par. hu ius. ij. lib. in vij. q. prin. in xxvj. art. ¶ Tu aduerte, qd hunc ar. etiam ponit Firma. in ij. par. ij. prin. iij. lib. in xxij. q. vbi recitat Archid. in d. c. nos consuetudinem. ¶ dicentem esse confirmandum illum, qui semper fuit bonus: per c. statuimus. & c. ne ex meritis. lxj. di. postea dicit glo. in d. c. fidelior. tenere contrarium: & nihil cōclu dit. ¶ Prepo. vero in d. c. fidelior. distinguit, qd aut simul concur runt, licet ille, qui deliquit, non concurrat cum altero, qui non deliquit: & non est repellendus, si poeniteat, ex eo, qd peccator fuit, sed potius debet pmoueri: quia melius cognoscit qualiter debeat alijs misereri. Et ita procedat gl. in d. c. fidelior. aut simul concurrunt ille qui deliquit: & ille qui non deliquit. & ita proce dat opi. Arch. & d. rium postum in gl. & ita dicit transiisse Abb. in c. dudum. el. ij. de ele. & ita loqui illum tex. d. c. fidelior. & text. c. præcedentis. ibi fm lo. de sanctucijs. ¶ Tu aduerte primo & di cas glo. in d. c. fidelior. non tenere id, qd dicit in prin. nam cum vl tima sua opinio sit d. rium primæ, debemus dicere illā tenuisse, tan quam vltima opinio. & sic stare d. rium per. l. qui filium. §. sabinus. ff. ad trebel. cum si. quæ ad hoc allegari solent. ¶ Vel possumus dicere, & hanc puto veritatem in se: ¶ qd aut sumus in aliquo bñ ficio seu dignitate habentib. iurisdictionem & subditos: & tunc magis vrile est populo habere prælatum: quia alias deliquit, vt sciat eis compati, & ipsorum misereri. & tunc ille erit præfere ndus: & non ille, qui nunquam deliquit, qui nesciret illis compa rari: nec eorum misereri. & ita loquatur glo. in d. c. fidelior. Aut vero sumus in beneficijs non habentib. iurisdictionem in quib. non caderet beneficiatum compati, & misereri. & tunc proce dat opi. Arch. ¶ ex quo qui nūquam peccauit est dignior & ido neior illo qui alias deliquit. ¶ Et si diceres, quomodo respōdes ad rationem Roch. decisionem huius art. dependere à decisio ne alterius qōnis, an eps habeat optionem ¶ in duobus pñtatis vno ipsorum existente idoneiore: & cōclusum est qd nō: sed ido neiore esse instituendum: cur nō sic: & in casu nostro cum ne gari non possit illum, qui nunquam deliquit esse idoneiorem il lo, qui deliquit: respondeo hoc esse ob necessitatem seu vtilita tem ecclesie: & sic eius populi, vt detur illis prælati qui sciat compati & misereri: & non p̄ficere populo illum qui nescit compati nec misereri: nam si pro manutensione & recuperatio ne possessionum, & sic bonorum temporalium ecclesie præferri potens: & in agibilib. mūdi exagitatus personæ sanctæ vite, vt di ximus plenè. §. in x. præce. art. multo magis debet attendi necessi tas & vtilitas spiritualis rerum ecclesie, & sic animarum popu

li, ne per rigorosum prælatum inducantur ad desperationem: & pro hoc facit quod dicunt aliqui doct. in proemio clem. super verbo inanes ¶ nam cum Christus nimium dilexisset Ioannem, debuisset illum suum vicarium relinquere: sed non fecit: quia cum fuisset virgo & nunquam peccasset, nesciuisset compati & misereri: sed reliquit Petrum qui fuerat peccator in mundo: & Christum negauerat: vt sicut placuit sibi à Christo sua peccata remitti, & præsertim eius negationem, & sic misereri sibi & compati: sic ipse parcere prædicta populo, sciret compati, & misereri. Et ita ego tenerè cum ista ratione bene concludunt.

¶ Decimusquintus art. v. q. prin. iij. par. ij. Lib.

- 1 *Presentati si fuerint duo æque idonei à pari numero patronorum, quorum vnus patiebatur defectum in natalibus, tamen fuit legitimatus ad bene ficiam etiam curati, alter vero legitimus erat, vt ex preferendus in instōne.*

**Et ex** norum sunt presentati duo æque idonei: sed vnus pa tiebatur ¶ defectum in natalib. quia erat illegitimus: tamen ex dispensatione est effectus habilis ad beneficium: puta etiam cura tum, alter vero fuit semper legitimus: quis preferatur in instō ne. Et breuiter dic ep̄m non habere optionem: sed esse præfe rendum semper legitimum. per §. discutienda. Phil. enim de farr. in ca. cum autem. in cclij. char. operis. in vers. quid si vacat ec clesia patronata. & dicit ex dictis do. Alex. de Neno de Vincētia sui præceptoris, in salutatione clemētinarum. in vij. no. elici tres conclusiones. ¶ Prima conclusio est, qñ competitio illius legiti mi est quæ idonea, vel magis idonea, tunc preferatur competi tor legitimus, nec ex hoc ille legitimus censetur inhabilis: sicut qñ duo legitime nati sunt pñtati: & vnus est magis idoneus, quā alter: recipiendus est magis idoneus: vt §. est dictum: nec per hoc is, qui excluditur, censetur non idoneus, vel inhabilis. Et ita in telligit Gaye. in d. sua repe. c. fi. de electio. libro vj. in 50. colū. in vers. quæ de iurib. & effectum. circa medium. dicentis se obti nuisse pro nato legitimo, contra alterum legitimatum: ita ibi Gaye. post prin. liij. colū. ¶ Secunda est conclusio, qñ illegitim⁹ est magis honestus & idoneus, & tunc iste legitimus est preferē dus, per tex. in l. honor. §. de honorib. ff. de munc. & hono. vbi dī prius attendendam esse honestatem personæ: quam origi naria lium. Et ita dicit debere intelligi. l. generaliter. §. p̄ntius. ff. de de curioni. nam morib. & vita nobilitatur homo. ¶ Tertio est con clusio, qñ iste illegitimus est solus pñtatus: & tunc si est alias ho nestæ vite: & indistinctè admittitur fm formam: tamen c. j. de fi lijs presby. lib. vj. & ista dicit est notanda. ¶ Tu aduerte titulum articulo nostri esse, stante paritate, in omnib. inter duos pñtatos, vnum. f. illegitimum, & alterum legitimatum: & tunc nō est du bium esse preferendum legitimum. & ita re vera loquitur Gay. vbi §. & voluit plenè à simili do. Albe. de tractis ferrariensis in tract. de perfectio clerico. in ij. lib. in xvij. & xix. char. & seq. Et pro hoc faciunt dicta in præce. art. vbi cōclusimus illum, qui semper fuit bonus, esse preferendum illi, qui fuit malus, & est effectus bon⁹, nisi essemus in beneficio habente iurisdictionem: quia vt sciat compati & misereri, debet p̄ferri ille, qui alias peccauit, & em̄ datus est. ¶ Quam limitationē dicerem nō habere locum in ca su nostro: quia iste illegitimus nō peccauit, sed peccauit eius pa ter: vñ sua inhabilitas non erat ex peccato suo: & sic nesciet ad huc ipse cōpati peccatorib. cū ipse nō peccauerit. ¶ Et si diceres nōnē suæ inhabilitati succursum est per dispensationē: certe sic: sicut ergo sibi est succursum: sic & ipse poterit didicere siue cō pati peccatorib. & sic limitatio p̄cedentis articulo habebit locum etiam in pñti art. ¶ Adhuc respondetur talem hoc casu nō didi cere scire cōpati & misereri peccatoribus: sed scire disp̄sare cum inhabili ex nō peccato suo: & hoc parum operaretur: qa infe rior et p̄tatus nō posset vti tali disp̄satione, sed legati & limiles: vnde nō erit in cōsideratione hæc experientia dispensandi in ta li casu, sibi non competenti. ¶ Ideo concludo indistinctè cæteris omnib. paribus esse preferendum illum, qui semper fuit legiti mus legitimatus.

¶ Decimus sextus art. v. q. prin. iij. par. ij. Lib.

- 1 *Presentatus ab eo, qui plus contulit, preferendus est in instōne, si imminet gratificatio alteri faciendæ. & nu. 2. 4. 5.*
- 3 *Presentatus de progeie, preferendus est in institutione extraneo presentato data paritate in cæteris.*
- 6 *Vox habentis duas partes hereditatis, est pinguior.*
- 7 *In institutione præfertur idoneus de familia presentatis idoneiori, cæteris pa ribus.*

**Sed** pone duos esse pñtatos æque idoneos, & à pari nume ro patronorum, qui pñtati vocantur. A. & B. verum qd Lamber. de iure patronatus. B 3 pñtati

# Cæsar Lambertinus Episcop.

přtantes. B. in fundatione, constructione, vel dotatione ecclesie, plus contulerunt quam přtantes. A. quis istorum sit přferend<sup>9</sup> in instōne, & an epřs habeat optionem. Et hic sit. xvj. art. ¶ Et dubium facit: quia dans fundum, construens, vel dotans ecclesiam, omnes sunt patroni in solidum: & si plures dant fundum, vnus dotat, alter construit, faber ponit opera, alter ligna: & sic inæqualiter fundant, dotant, seu construunt ecclesiam, tñ oēs sunt patroni in solidū: & sic equaliter cum ius pa. sit in diuidū vt diximus. s. in j. par. j. lib. in iij. q. prin. in vij. primis art. potuerit isti diuidere eorum vota æqualiter: tamen přferentes. B. plus contulerunt in expeditione přdictorum, nihilominus non faciunt maiorem numerum. Ideo dubitatur modo, an saltem. B. ab eis přferentur, licet sit paritas vocum sit přferendus. A. ga přtantes, A. non tantum contulerunt. ¶ Et aduerte, quia hucusque tractauimus de qualitatib. přsentatorum, nunc incipimus tractare de qualitatibus přtantium in pari numero. ¶ Est sic iste art. in se habet, an diuisis votis přtatiū æqualiter duos přferendo ista qualitas přtantiū: puta, quia plus contulerunt, faciat přferre in instōne přtatum ab eis. ¶ Hunc art. posuit Gay. in repe. c. fi. de elect. lib. vi. post prin. liij. colū. vbi dicit hec verba

1 formalia: ¶ & nota, quod si imminet gratificatio alteri faciendā, multum prodest: vt přferatur přsentatus ab illo, qui plus contulit: per nota. per Goffr. Ioan. And. & doct. in cap. j. hoc titu. ad finē. & dicit ad hoc facere que ipse dixit. s. in qōne per cum formata quæ incipit qōo ex qbus causis. que est in v. col. & per Hostiens. in summa de maio. & obedien. s. & ad quod. vers. sed quid si auctoritate. & ita residet ibi Gaye. quem sequitur Phillip. de sarrā. in d. ca. cum autem. hoc titu. in char. cclxiiij. operis in versicu. item aduerte quia. sed latius ibidem in char. cccxlvij. in versu. sed pone sunt plures. vbi refert etiam dicta Gay. vbi etiam alleg. Butr. in cap. j. hoc titu. & dicit se hoc idem dixisse super gl. j. dict. cap. j. & in rubr. & sic dicit ipse episcopum debere illi gratificari, qui fuit přtatus ab illis qui plus contulerunt: ¶ vnde dicit esse bene notandum hoc dictum: vt ad přferendum aliquem přtatum, attendatur dos dora ecclesie. ¶ Et subdit ex hoc nō immerito inferri: qđ si sunt duo přtati eque idonei, quorū vnus sit de linea vel de progenie fundatorum, seu dotantiū ecclesie, nō sit locus gratificationi: ¶ sed přferri debeat ille de pgenie nati antecefforum illorū, qui fundarunt, seu dotarūt, siue pstruxerunt ecclesiam: & dicit nec mirū si ille přferat: ga haberi dēt ratio ad antecessores istius, qui duxerūt ecclesiam de nō esse ad esse. ¶ Imo plus attentarem, dicit ipse, qđ licet iste de progenie non sit tante idoneitatis, sicut alter, ex quo tñ est idoneus, debet přferri, per iuprascripta: & hoc casu posset pcedere opi. Hosti. Io. and. & Cardi. de qua ipse dixerat in pñti sua qōne ibi. & nos diximus. s. late in ij. par. huius. ij. lib. in vij. q. prin. in xxvj. art. & in pñti. iij. par. huius lib. in pñti. v. q. prin. in ij. artic. qui dixerunt epřm non habere optionem, dato qđ vnus sit idoneior, dummodo alter sit idoneus: vt hæc opinio verificetur, qđ ille idoneus est de pgenie fundatoris: & p hoc dicit etiam facere, qđ si isti de progenie & familia fundatorū humaniter tractent & fauorib<sup>9</sup> psequantur magis alij inuitant ad fundandas pstruendas, & dotandas ecclesias, adducit ad hoc gl. nor. in verbo, přtare. in fi. in c. cum dilectus. hoc tit. & ita residet ibi Phili. ¶ Tu aduerte hæc argumentationē artic. nam si in casu ipsius vbi oēs pñoni contulerunt ecclesie stāte paritate vocū pñsideratur vt qui plus contulerunt vt pñtatus ab illis přferat, quāto magis hoc est obseruandū cum pñtatur aliquis de progenie fundatorū, ex qua progenie ptoceffit oīs deductio ecclesie de nō esse ad esse. ¶ Sed certe hec illatio nō est bona, ga nos loquimur in artic. nostro de qualitate plus pferentis existente in pñtantibus, non in pñtatis. Et ideo in casu artic. nostri de qualitate plus pferentis přferatur pñtatus ab illis, qui plus contulerunt: ga ceteris paribus in illis est pluris ista qualitas: ga plus contulerunt, quæ haberet locū et si ambo pñtati essent de progenie fundatorū: vnde illatio venit à longe. ¶ Possēmus tñ illam formare hoc modo. nam sicut in pñtantibus attenditur, qui plus contulit ecclesie, cū oēs contulissent, multo magis in pñtatis debet et considerari, vt přferatur in instōne ille de progenie fundatorū, à quibus totū collatū est: & deducta est ecclesia de nō esse ad esse: & hec est veritas in hoc incidēti hic posito. de quo late diximus. s. i. iij. & vj. p. præc. artic. quibus ibi dictis adde ista. ¶ Quo vero ad prin. intentū artic. nostri dicē conclusionem. s. formatā esse verissimā. s. fore přferendum in instōne pñtatum ab illis qui plus contulerunt, cum ipsi habeat pinguiore voces: & ideo pñtatum ab eis, přferendū. de quo lausimē diximus. s. in j. par. j. lib. in iij. q. prin. in viij. articu. vbi tractauimus, san fundans pstruens vel dotans & plures vnū ex pñdētis facientes, cum sint pñoni in solidū hoc pcedat indistinctē quo ad oīa: an vero qui plus fecit plus habeat, vbi recitatis opinio. doc. posuimus pulchrā distinctione

nam in ver. ego in illo passu p concordia. & omnia ibi dicta faciunt pro art. nostro: vnde ad illa est recurredum: sed magis in specie ibidem in ver. secūdo vero mēbro huius subdistinctionis vsque ad fi. d. art. vbi cōclusum est in equali numero voces illorum, qui plus contulerunt, esse pinguiore: & ideo in instōne non habere locum gratificationem: sed esse instituendū pñtatiū ab illis, qui plus contulerunt. ¶ Aduerte etiam ad aliud, vt id qđ modo conclusimus in pñtato ab illis, qui plus contulerunt habeat etiam locum in alio casu: videlicet nam si patronus instituit duos hæredes inæqualiter: videlicet vnū ¶ in tertia parte hæreditatis, & alterum in duabus tertijs partib. illud pcedit quo ad omnia bona hæreditatis, pter quā quo ad ius pa. quia non obstante tali instōne inæqualiter facta, nihilominus quo ad ius pa. æqualiter succedunt: vt est glo. & ibi omnes. in c. j. hoc tit. & idē in donatione & alijs titulis habilib. ad trasferendum ius pa. licet inæqualiter sit factus actus, quo ad ius pa. cenfeb: f equalis: vt late diximus in ij. par. j. lib. in ij. q. princ. in xxiiij. art. ¶ tñ si isti hæredes inæqualiter instituti, duos pñtant, licet eorū vota sint equalia: tamē pinguior erit vox habētis duas partes hæreditatis, quāuis non habeat duas partes iuris pa. & ideo nō erit locus gratificationi: sed instituetur pñtatus ab habente pinguiorem vocem vt voluit Gaye. in d. repe. c. fi. in 5. r. colū. versu. posset tamē hoc. & pulchrē diximus in d. xxiiij. art. ita intelligendo dictum Inno. in d. c. j. vt in ipsius solutione diximus ibi. s. in d. xxiiij. art. in versu. non ob. etiam dictum. & in ver. & pro his que diximus pximē: & ita tene. ¶ Dicerem bene, qđ si essent pñtati duo ab habētibus equalia iura, puta. A. B. & A. esset de familia fundatorum. B. vero non: sed pñtantes cum plus contulissent, cum. A. habeat illā qualitatē: quia est de genere illorum, qui totaliter duxerūt ecclesiam de non esse ad esse, & habeat p se medietatem vocum, maior conditio videtur facta ecclesie ex parte sua: quia concurrat retributio primorum fundatorum respectu personæ sue: & etiam respectu pñtantium, cum hæc qualitas pcellat qualitatē pñtantium. B. qui plus contulerunt, cū in. A. sint duo vincula: in. B. vero vnū. ¶ Et, pro hoc facit, quod proximē dixim<sup>9</sup> post Phi. de sarrā. ¶ illum de familia idoneū přferri idoneiori extraneo: vt similititer diximus. s. in vj. proximo pced. articu. sic & in hoc casu debet přferri pñtato ab illis, qui plus contulerunt: cum hæc qualitas generis fundatoris sit maioris efficacie per suprascripta. Nota hæc vltima, quia nunquam dicta nec forsitan cogitata.

¶ Decimus septimus art. v. q. prin. iij. partis. ij. Libri.

- 1 ¶ In institutione an přferri debeat pñtatus à parte, in qua est patronus clericus patrono à parte, in qua non est patronus clericus, ceteris paribus.
- 2 Vox illorum, qui tempore & dignitate pcedunt est maioris ponderis, quam aliorum.
- 3 Pñtato non profunt dignitas, auctoritas, & merita pñtantium in discordia: licet aliud sit in electione. & nu. 4.
- 5 Clericus patronus pinguius ius habet in iure patronatus, quam laicus. Et qđo id accipiendum.
- 6 Collatio xeli ad xelum, numeri ad numerum, meriti ad meritum, fit in electione, non autem in pñtatione.
- 7 Dignum maius, ad serapit minus dignum.
- 8 Pñtatio magis rationaliter facta, přferenda est in institutione.
- 9 Gratificatio debet fieri cum iudicio rationis.
- 10 Gratificans in institutione quid habet inquirere.

1 Prosequendo Qualitates pñtantium, dubitatur xvij. ¶ si patroni diuidūt equaliter vota sua, quorum vnus est clericus, alter est laicus, vel in vna parte pñtantium, vnus est clericus in alia nullus, quis existis duobus erit instituendus pñtatus à parte, in qua est clericus, vel episcopus habeat optionem. ¶ Dubitationem facit qualitas clericatus, quæ est ex parte vna maxime, cū in hac materia magis dignum trahat ad se minus dignum. c. vnico. lib. vj. ¶ Et videtur dicendum esse přferendum in institutione pñtatum ab illa parte in qua est patron<sup>9</sup> ecclesiasticus, quod videtur sentire Gaye. in dict. repe. c. fi. de elect. libro vj. ante fi. xliij. col. dum dicit patronum ecclesiasticum seu clericū habere pinguius ius, quam laicum, alleg. no. in c. cum autem. hoc titu. & Io. And. in c. ij. de supplen. neglig. pñla. & in c. grauis. de cens. cum in multis differat, vt per Ho. in summa huius. s. final. & per Cardina. & Abb. in c. cum ppter. & etiam. in c. cū dilectus. hoc tit. & nos dicemus Deo duce. j. in iij. lib. in x. quæst. princ. in j. art. Cum ergo concluderimus in proximo pceden. art. qđ data paritate vo cum debeat institui pñtatus ab habentibus pinguiorem vocem, & patronus clericus dicatur habere pinguiorem vocem; ergo institui debet pñtatus ab illa parte, in qua est clericus, qui

qui dicitur habere pinguiorem vocem. ¶ Tu aduerte pro hoc facere quod voluit Ab. & doct. in c. dudum. el. j. in iij. no. de ele. ¶ dum ibi volunt vocem illorum, qui precedunt dignitate: a te, & tempore: esse maioris autoritatis & ponderositas, quam aliorum vox: vt etiam diximus. §. in xij. præcedē. arti. ¶ Tamen Gaye. in d. repe. c. fi. in liij. col. de elect. lib. vj. in versu. inspicias. cum sequenti tangit hunc passum: dum dicit, inspicias etiam dicta do. Fran. i. Card. & aliorum doct. in c. j. hoc titu. quia per aliquod iuris remedium causam terminabis. vt pderit merita presentantium, per no. in Spec. in titu. de dispu. §. nunc de epo. ver. lxxxij. sed & per Franc. i. Card. in c. cum in iure. de elect. in v. co. & quod no. in c. ecclesia. el. ij. in fi. de elect. & in ca. si capitulum si qñ co. titu. lib. vj. & in duab. electionibus. quæ alteri præfertur per Fran. i. Card. in c. auditis. de elect. & ibi Ab. in fi. & per Card. in d. c. ecclesia. in fi. ¶ Et subdit ibi Gaye. se verius putare dignitatem, auctoritatem, & merita patronorum presentantium in discordia non prodesse presentato: cum docto. istud non ponderat: vt dicit patere. in d. c. iij. hoc titu. & in alijs simi. iurib. ¶ Licet aliud sit in electione. ppter sumpta: vt no. in d. c. ecclesia. el. ij. in vltim. gloss. de elect. & dicit facere p hæc nota. ibidem per Io. And. & sufficere ita esse scriptum. ¶ Et posse esse rōnem, quæ plus iuris habet patroni, quam electores: possit tamen esse vtilis si eps haberet gratificari: & ita residet ibi Gay. ex quibus verbis colligitur non esse attendendas qualitates presentantium: sed solum presentatorum, quorum meritis & qualitatibus. in omnibus equaliter existitibus. succedet gratificatio: & sic non attendenda qualitates presentantium: sed sufficere eos esse patronos. ¶ Et non obstat, quod §. diximus dixisse Gaye. in eodem loco in fi. liij. colum. ¶ Patronum ecclesiasticum habere pinguius ius quam laicum: quia hoc intelligitur respectu presentati ab ipso patrono ecclesiastico, ex quo ius suum est certius, cum presentans eum, non possit variare, ex quo psonus ecclesiasticus, & hoc voluit dixisse Gay. ex quo alle. no. in c. cum autem. hoc titu. vbi hoc pbatur. Respectu enim presentantium pinguius dicitur hñe laicus re vera, ex quo variare potest. d. ca. cum autem. & ca. quod autem. hoc titu. ¶ Non obstat id, quod dicitur in c. dudum. de elec. & in alijs iuribus allegatis. §. in xij. præced. art. quia illa iura habent locum in electione. vbi obseruatur forma capituli quia propter. de ele. ¶ & in qua sit collatio non solum numeri: ad numerum: sed etiam zeli ad zelum, & meriti ad meritum. quæ non obseruantur in presentatione: vt diximus d. ca. quia propter. §. in ij. par. huius. ij. li. in ij. q. prin. in xvij. art. & qñ non habeat collatio zeli ad zelum diximus §. in iij. proxima. q. prin. in ij. artic. nec requirit in presentatione & sanior pars: sed sufficit maior pars: vt diximus. in d. liij. q. prin. in vj. art. ergo in presentatione patronorum sufficit maioritas numeri ex parte presentantium: & non alia qualitas presentantium vt in dict. iij. q. princ. diximus. in j. liij. & vj. arti. ergo quem esse patronum ecclesiasticum non est in consideratione, stante equalitate iuris pa. cum comparato laico. Nec etiam obstat id quod diximus §. in maius dignum trahere: ad feminis dignum. quia propter hoc tolleretur ius laico. quod esse non debet. vt latè diximus §. in ij. par. huius. ij. li. in vij. q. princ. in xij. art. vbi posuimus qd si patroni clericus & laicus presentant, & patronus laicus variat an erit locus gratificationi, & conclusimus qñ non: quia presentatus à clerico habet vocem integram clericus, & habet primam presentationem laici presentatus à laico vero habet solum presentationem factam per laicum accumulatiuè variado: vt ibi pulchrè posuimus post Ab. vnde ex dictis ibi colligitur qñ si quilibet presentasset suum, essent voces æquales, & esset locus gratificationi: vt ex indè clarè apparet. Vnde ista qualitas, quæ est in patrono ecclesiastico, pura quia est clericus nihil operabitur, nec p hoc dicitur eius vox pinguior: quia pinguedo vocis solum consideratur in psonò, qñ plus contulit in dotatione, seu constructione, & fundatione ecclesie, vel plus habet in hereditate: vt diximus in pximo præce. art. non autem qñ presentans hñt maiorè dignitatem: quia illa maior qualitas non impugnat vocem. ¶ Et pro hoc facit rō: nam si secus diceretur, destrueret priuilegium concessum à iure patronis ex fundatione, constructione, & dotatione. cap. iij. iuncto. cap. nobis. hoc titu. quia iste casus alterarent. quo ad presentationem in istone ex qualitatibus. quæ superuenirent in ipsi psonis: puta, quia quis efficeret doctor, miles, clericus eps, & similia: quæ qualitates non sunt in consideratione, cum actus suum separati, nec habent simul concurrere, vt pulchrè considerauimus. §. in xij. præce. art. de epo. & canonico, & de doctore & canonico, vide ibi. ¶ Et p ista veritate est clarus text. in c. vnico. hoc titu. li. vj. vbi apparet iunctis dictis doctorum ibi, qñ ius pa. deuenit p parte in ecclesiam, & pro parte remanet in laico, laicus ex compo. non ecclesiastico priuilegiatur & non damnificatur: vñ in omnibus remanet eadè qualitas. Bñ dicerè vñ, qñ cetero pcedere, vt staret in oib⁹ & p oia paritate iter presentatos ab ipsis clericis, & à laicis:

¶ Textus quo eps habet gratificationem debet præferre presentationem magis rōnabiliter factam: vt in c. cum olim. post princ. de dolo & contuma. & voluit Gaye. in d. repe. c. fi. de elect. lib. vj. in 9 lxxij. col. in versu. potest ergo præferre. ¶ quia gratificatio facienda est cum iudicio rationis: vt no. in c. cum autem. & ibi omnes hoc titu. informet ergo habens instituere, rōnem iudicij sui, & cogitet, videndo æqualitatem in presentatos meliorem electionem debuisset: & potuisse facere clericum quam laicum: cum laicus nesciat ita eligere idoneum, sicut clericus: & ideo clericus presentans non idoneum puniatur: laicus vero non: vt voluit doct. in cap. cū vos. de offic. ord. & nos diximus latè §. in j. par. huius. ij. li. in x. q. princ. in quar. art. ¶ Et sufficit laico presentare idoneum, licet reperiret idoneiorem: ex quo in presentatione sua solus numerus attenditur: vt diximus §. in iij. q. princ. huius part. in j. & quinque seq. art. Et in hoc casu cum consideretur iudicium rationis presentantis non facere vim, an esset patronus clericus rōne ecclesie, vel patrimonij, dummodo sit clericus: & idem dicerem in laicis presentantibus. vno existente doctore: altero nobiliore, cum iudicio rōnis: altero in masculo, & foemina: & similib. de quibus pximè in seq. art. ¶ Et sic concludo in hoc vltimo qualitates presentantium non attendere habentem instituere circa gratificationem faciendam: sed informare eius conscientiam: vt potius gratificaret illi, qui fuit presentatus ab illis, qui habebant iudicium rōnis, vel vt potius gratificet illis, quibus gratificando poterit vtilius esse ecclesie, quam illis, quibus si gratificaretur, non posset esse ita vtilis ecclesie, & in hoc casu considerarem nobilitatem, & potentiam presentantium stante omni æqualitate presentatorum: vnde si hæc considerabit habens instituere, rectè procedet, secundum verum iudicium rōnis: si secus fecerit, tenebit institutio, cum omnia merita presentantium sint equalia: sed omnia sua erunt in manica sua, vt alias soliti sunt dicere doct. in c. cum autem. & in c. pastora. hoc titu. Et hæc vltima dicta seruient pro infra scriptis articulis.

¶ Decimus octauus art. v. q. prin. iij. par. ij. Lib.

- 1 *In institutione an debeant præferri presentati à nobili literato sene, presentato ab ignobili illiterato, & iuvene, data paritate in ceteris.*
  - 2 *Gratificationi locus est ceteris paribus meritis presentatorum: nec debet haberi ratio meritorum & qualitatum presentantium.*
  - 3 *In patronis presentantibus, quæ sanioritates & qualitates spectanda.*
- Et ex** Conclusionem præcedentis art. sequitur decisio. xvij. art. ¶ si vnus presentatur à nobili, alter ab ignobili, vter institui debet: & an sit locus gratificationi, & quid de presentatis à literato & non literato. Et dicendum, esse presentandum presentatum à nobili vel literato: & non esse locum gratificationi: quia hoc vt tenere Host. in c. j. hoc titu. quem ibi refert & sequitur Io. And. paulo ante fin. dicunt enim presentati doct. attè denda esse merita personarum presentantium, sicut in electionibus, fm eos, per d. c. dudum el. j. de elect. sicut etiam in testi. per ca. in nostra. de testi. vbi dicit Ab. per illum tex. vocem nobilis seu literati esse maioris autoritatis verè plebei vel illiterati. quæ dicta etiam retulimus §. in quarta quæstio. princip. huius. part. in vj. art. dum tractauimus: an in presentationibus, etiam requiratur sanior pars. post Roch. in verbo honorificum. in 59 q. ¶ Tñ veritas est quam §. conclusimus, ceteris paribus, meritis presentatorum, esse locum gratificationi: & non fore attendenda merita, & qualitates presentantium, dummodo possint presentare: & sic non sint excõcati: vel aliter irretiti de quibus diximus §. in j. par. huius. ij. li. in ij. q. per totum. ¶ Sed tantum attendentur hmoi qualitates respectu informationis mentis habentis: instituere: vt in proximo præced. art. diximus. ¶ Attendentur etiam huiusmodi qualitates: & sanioritates in patronis presentantibus, cum presentant ratione collegij. vt voluit Roch. in dict. 59. q. verbi honorificum in vltim. col. & nos diximus. in dict. char. q. prin. huius part. in vj. articu. in versu. & sic ipse Roch. ¶ Et pro conclusione presentantis articu. vide quæ diximus. in fi. d. vj. artic. Et idem concludo si in presentantibus concurrant senex & iuuenis, pubes & impubes: nam æquales sunt voces. facit consil. Fede. c. j. nobilis quibus in primo dubio.

¶ Decimus nonus art. v. q. prin. iij. par. ij. Lib.

- 1 *Presentatus an debeat præferri à masculo presentato, à femina, ceteris paribus.*
- 2 *Femina, quid varium est & mutabile.*
- 3 *Mulierum fides leuis.*
- 4 *Coniugij locus est in incertis, non in certis.*
- 5 *Masculi vox præfertur voci feminae in faciendis pace ab hereditibus occisi.*
- 7 *Masculus dignior est femina.*





culo instituat, sed si sit ordinatio, videbitur. ¶ Vel possumus dicere, vt habeat locū dictū Bald. in hoc casu isto mō: videlicet qd ordinarius non potest habere veram notitiam de maiori idoneitate alterius ipsorum, disceptet inter eos de aliqui differentia maioris idoneitatis: & stante magis idoneo, episcopus, non habet optionem, vt per doct. in d. capitu. cum autem. & diximus. s. in ij. preced. articulo. præsumatur & iudicetur idoneior præsentatus à masculo, cum in eo sit maius consilium, & cesset gratificatio: & hic intellectus certè procedere potest, & sit tertius intellectus. ¶ Quartus sit intellectus, quem ego puto veriorē in inspectis puris verbis ipsius Bald. ponit enim ipse hæc verba formalia. Item facit, quod si patronus ecclesie decessit, superstitite filio & filia & discordant in præsentando, qd debet præferri vox masculi tanquam dignior: loquitur ergo Bald. in duobus hæredibus ab vno patrono descendētibz, masculo, scilicet, & foemina: & non in quibuscunqz patronis. Et ideo intellectus meus erit, quando concurrunt masculus & foemina præsentantes descendentes ab vno met patrono, vt tunc attendat præsentatio dignioris: secus, quādo masculus & foemina essent patroni æque principaliter ex diuersis vijs: quia tunc cæteris partibus circa merita præsentatorum habebit locum gratificatio: & ita procedat contraria opinio, quæ certè videtur verissima propter dicta Gaye, relata s. in xvij. preced. articulo. & per ea, quæ diximus in iij. q. princ. huius pat. in fi. vj. arti. ¶ Et si diceret, quæ est ratio differentie inter hæredes vnius patroni, masculum & foeminam: & patronos principales masculum & foeminam? dico esse maximam rationem diuersitatis, nam nos videmus diuersos patronos ex diuersis, vel vna causa esse omnes patronos insolidum, & vocem cuiuslibet computari, & in eis non cadere ius absorptionis: quia vox vnius non absorbetur ab alijs: & omnino est in consideratione: sed quia ius nouum, scilicet, declarauit in iure patron. succedi per capita, & non per stirpes: vt in cle. plures hoc ritu. volunt Card. & omnes ibi ad euitandas intricaciones, si ab vno patrono succedunt decem hæredes: & ab alio vno, si sex ex decem præsentant vnum: & reliqui quatuor cum illo vno hærede præsentant alterum, adhuc præsentati dicentur à pari numero esse præsentatos: & illos quatuor non esse in consideratione: quia eorum ius est absorptum ab illis sex: vt latè diximus. s. in iij. preced. q. princ. in vij. articulo. & latius in ij. par. j. lib. in j. q. princ. in xxv. articulo. Si igitur personæ hæredum absorberentur in totum à maiori parte coheredum: vt ius patro. patroni defuncti citius concordetur, & non diuidatur in plures partes, quæ diuisio est causa discordie, & maioris tarditatis prouisionis ecclesie: vt in d. cle. plures. eodem modo vt vox patris defuncti citius concordetur inter fratrem, & sororem præferatur præsentatus à fratre, & ipse cum alijs patronis representando personam patris concurrat. ¶ Sed si mulier haberet ius patro. de per se: & vir de per se: tunc non procederet dictum Bald. & re vera Bald. in hæredibus vnius patroni loquitur, vt s. demonstrauimus: nota hūc intellectum: quia mihi satis placet: & hoc non procedit ex qualitate præsentantium, sed ex illa ratione euitandi discordias heredum. ¶ Et adde predictis do. me. Corfe. adhuc Bald. sequentē in e. cum venerabilis. in vj. char. de excep. Et Pau. de monte pico in repeti. §. Titia cum nuberet. l. Titia cum testamento. ff. de leg. ij. in xxi. char. in ij. col. in versicu. & quid si aliquis. ¶ Adde etiam predictis mulierem tutricem præsentare posse, & voces computari ex personis pupillorum, vt si tres sint pupilli, tres voces dicere habere tutrix: vt pulchrè colligitur ex consil. Fede. in consil. cij. nobilis quidam. in primo dubio: de quo dicemus. j. in vj. seq. q. princip. in ij. articulo. vbi omnino vide pro supplemento præsentis articuli.

¶ Vigefimus articulo. v. q. princ. iij. partis. ij. Libri.

1 Gratificatio an locus sit, si ex decem patronis quatuor præsentant vni, tres aliterum, alij tres alium, cassata præsentatione quatuor, quia de indigno inter illos præsentatos.

1 **Pone** (Et sit hic. xx. articulo.) ¶ Ex decem patronis quatuor præsentant Titium, tres Seium, tres Sempronium, si Titius præsentatur à quatuor, propter aliquod vitium non admittitur, an Seius & Sempronius dicantur præsentati à pari numero, vt dicantur æquales, & optio sit episcopi? & breuiter dicendum qd sic. nam licet si non cassaretur præsentatio Titij, illa esset præferenda: quia erat præsentatus à maiori parte non omnium patronorum, sed partium comparatione minorum, quæ præualet in iure nostro: vt per doct. in cap. iij. hoc ritu. & nos diximus. s. in iij. q. huius par. in ij. articulo. tamen quia illa est cassata propter vitium præsentati, si sciēter illi quatuor præsentarunt indignum, vel non sciēter, tamen non præsentarunt alterum infra tempus datum ad præsentandum, non tenet eorum præ-

sentatio: vt per doct. in ea. cum vos. de offic. ordi. & nos diximus latè. s. in j. parte. huius ij. lib. in x. quæst. princ. in iij. articulo. licet secundum doct. in d. cap. cum vos. & dicta per nos. in d. iij. articulo. deuolutio esset faciēda ad superiorem: tamen stante præsentatione compatronorum de habili, licet minoris numeri, non fit deuolutio ad superiorē: sed totum ius erit minoris partis patronorum præsentantium habilem: vt pulchrè diximus. s. in iij. q. princ. huius par. in v. articulo. multo magis in casu nostro totum ius permanebit penes istos sex præsentantes habiles, facientes maiorem numerum: & quia sicut erant decem patroni, nunc videntur esse sex: & isti sex æqualiter diuiserunt vota sua, nulli dubium est stante æquali idoneitate, episcopus habere optionem: per text. in cap. cum autem. hoc ritu. & nos diximus. s. in j. preced. articulo. vnde illi quatuor non sunt in consideratione, ac si nunquam fuissent patroni pro illa vice, nisi præsentati essent ignoriāter indignum vel non idoneum, quibus casibus possent iterum præsentare: vt per doct. in d. e. cum vos. & nos diximus in d. x. q. princ. in iij. arti. Et iterum infra tempus datum à iure præsentando idoneum esse instituendum ab eo præsentatum tanquam à maiori parte ratione minorum, partium, & non accresceret ius minoribus partibus: vt etiam diximus in d. v. articulo. iij. preced. q. princ. & ita tene.

¶ Vigefimus primus articulo. v. q. princ. iij. partis. ij. Libri.

1 Institui plures non possunt ad vnum beneficium.

2 Eligi plures non possunt ad vnam præbendam.

3 Præsentari plures non debent ad vnum beneficium.

**Sequitur** Vigefimo primo & vitimo loco videre, an patroni discordes duos præsentantes possint conuenire, vt ambo instituantur. Et Lap. in cle. plures, quem refert & sequitur Card. ibidem in §. si in vlti. col. in ij. q. dicit qd quauis ille text. det modos, secundum quos patroni possint conuenire super præsentatione: vt citius ecclesie prouideatur poterunt conuenire etiam alijs modis, dummodo non reprobat à iure. Vnde si vellet conuenire quemlibet præsentatorum institui. 1 Superiorem: quia talis modus, qd plures instituantur, est reprobatus à iure, ex quo non debet fieri sectio beneficiorum de præbendis maioribus, non poterunt conuenire isto modo: & ita tenet ibi Card. Et pro hoc faciunt, quæ dicit Firma in trac. de episcopo. in ij. lib. in j. par. in lxxj. quæst. vbi dicit vñ debere esse episcopum in vno loco, & non plures. lxxx. distin. capi. in illis. in fi. & cap. sequen. xij. quæst. j. ca. j. q. ij. c. licet. vij. q. j. in apibus. Vbi dicitur vnum esse principem inter apes: vna grux inter plures: vnus rex vel imperator Romæ: vnus princeps altero intercepto: iuxta illud Lucani: Fraterno primi maduerunt sanguine muri. in l. i. ff. de rerum diu. hæc omnia probantur in d. c. in apibus. & in d. cap. sic. sic nec plures Metropolitanis esse possunt in eadē 2 prouincia. cap. j. 100. distin. ¶ nec duo ad vnam præbendam eligi possunt: secundum Bald. in cap. præterea de prohi. fendi. alie. per Federi. & per doct. in d. c. maioribus. & per lo. And. in c. duobus. de rescrip. ¶ Et ibidem Firma. in lxxvij. q. dicit e contra vnum episcopum dare non posse duobus ecclesijs, vt ibi per eū. ¶ Sed ipsemet Firma. loquitur de ista diuisione: & dicit eam dispensatiue fieri posse. in iij. lib. in ij. par. in xlix. quæst. in j. col. in versicu. sexto dispensat. & sequent. & idem vult Firma. ibidem in vlti. d. xlix. q. in versicu. item nec qd duo æqualiter præsentant vni ecclesie, episcopus si dispensat. ij. q. ij. cap. penul. ¶ Tu aduerte: nam nos. s. in j. par. huius ij. lib. in vij. q. princ. in xvij. articulo. tractauimus late, tan duo ad vnum beneficiū præsentari possint diuisim, vel insolidum, seu saltem successiue? & conclusimus qd non: si præsentari non possint: ergo nec institui: cum nemo possit institui, nisi sit præsentatus. vt diximus. s. in ij. q. princ. huius par. in j. & ij. articulo. tractauimus etiam in d. vij. q. princ. j. par. huius ij. lib. in xv. & xvj. articulo. an clericus habens vnum beneficium in ecclesia patronata, possit ad aliud in illa, vel alia existens præsentari, & an episcopus vel habens maiorem qualitatem possit ad beneficium patronatum præsentari, vide ibi: & quia concordia sit prohibita est text. clarus in capitulo. iij. hoc ritu. ubi cum vna ecclesia vnius esse debeat rectoris: & quod vnus debeat esse princeps ponit pulchrè Bart. in trac. de regimine sanitatis. in ij. col. in cap. incip. secundo de. & Barba. in capitulo. nouit. in xvij. colū. de iudi. post Abb. in fi. iij. colū. & plene dom. Felyn. in capitulo. quæ in ecclesia. in xxxij. colū. in versicu. vnde inquit philosophus. de consil.

**Collige** Ex omnibus dictis in præsentati. v. q. princip. & eius. xxj. arti. infra scriptas magistrales conclu. ex quib. poteris decidere i materia nō solū supra scriptos casus, sed quosunque alios casus. ¶ Et prima sit conclusio, qd stante æqualitate vocum præsentantium, & stante idoneitate præsentatorū, si vnus est vti

lio

# Cæsar Lambertinus Episcop.

lior ecclesie altero, puta q̄a ecclesia paup̄, & hēt debita, & idiget  
rectore diuine vel ecclesie hēt lites super bonis suis, vel de facto  
sunt sibi occupata, non sunt attendendæ alię qualitates p̄currentes  
in vno ex p̄ntatis: puta maioris idoneitatis, sanctitatis, plus  
collatiōis, in ecclesia factę, ad deducendū eam ad esse per patro  
nos maioris doctrine paupertatis & h̄mō: sed is instituetur qui  
est idoneus habili idoneitate: licet in eo nō cōcurrat supradictę  
qualitates, qui hēt illam qualitatē: q̄a indiget ecclesia. ¶ Et ideo  
si ecclesia est pauper, & hēt debita, diues erit instituendus, quīs  
comp̄tatus sit pauper: vt diximus. §. in iij. artic. ¶ Et si eccle  
sia hēt lites p̄ferendus erit doctor. vt diximus. §. in xij. articu.  
¶ Et si in loco sunt hæretici, erit p̄ferendus theologus: vt in  
d. xij. artic. diximus. ¶ Et si bona ecclesie occupantur, vel indig  
ent persona industriosa, vel fauorabili, erit p̄ferendus nobilis  
& potēs, industrius, vel habēs fauorem dñorum temporalium,  
et cōpatrono existēte idoneiore, seu sanctiore, vel aliā ex supra  
scriptis qualitatibus h̄nt: per ea, quę diximus. §. in x. & xj. arti.  
¶ Et si ecclesia hēt iurisdictionem p̄feret in ea ille, qui pecca  
uit: & ad frugē melioris vite est reductus comp̄tato, qui semp  
fuit bonus: & hoc p̄pter utilitatem aīarū, vt sciat compati & mi  
fereri plebibus. vt diximus. §. in xiiij. articu. ¶ Et sic concludit  
semper esse p̄ferendū habentem qualitatē cōcernentē vili  
tatem seu necessitatē ecclesie, vel aīarū: & pro hoc facit qd̄ di  
ximus. §. in j. par. huius ij. lib. in vj. q. prin. in vj. articu. in ma  
teria permutationis beneficiorū patronatorū, vbi in vij. dubio  
conclusimus permutationē posse fieri per ep̄m solum, vrgente ne  
cessitate, vel vtilitate ecclesie, vide ibi. ¶ Scđa sit conclusio, q̄  
duobus equaliter p̄ntatis idoneis vno existente idoneiore, non  
erit locus gratificatiōis: sed idoneior erit instituendus: vt diximus  
§. in ij. artic. & idē, si vnus variando, duos p̄ntauit accumulatiuē  
quādo vnus ipsorū est idoneus: vt latē diximus. §. in ij. par. huius  
ij. lib. in vij. q. princ. in xxvj. articu. ¶ Et hæc magis idoneitas  
consideratur etiā fm̄ qualitatē loci: vt theologus p̄feratur in  
ecclesijs, vbi sunt hæretici, canonista vbi nō sunt hæretici: vt dixim⁹  
supra in xij. arti. ¶ Limita hęc cōclusio multipliciter, & primo,  
vt nō habeat locū in casu p̄ximē p̄cedētis cōclusionis: quia licet  
aliquis sit idoneor: idoneus t̄m magis vtilis & necessarius eccle  
sie p̄feret sibi in institutione: vt diximus in locis alleg. in p̄ce  
den. conclu. ¶ Limita scđo hęc scđa cōclusio, q̄ quāuis vnus  
ex p̄ntatis sit idoneor: t̄m idoneus cōsanguineus ep̄i p̄feratur in  
beneficio simplici, nō cōsanguineus vero ep̄i p̄feret in beneficio  
curato, vel dignitate idoneiori: vt diximus. §. in iij. art. ¶ Limi  
ta. iij. d. ij. conclu. q̄ quāuis vnus ex p̄ntatis sit idoneor, si alter  
est idoneus de linea seu de cōsanguine patronorū, p̄feretur in  
institutione idoneiori: vt diximus. §. in vj. arti. & etiā in xvj. ar.  
¶ Limitatur. iij. d. ij. conclu. q̄ quāuis ex duobus p̄ntatis  
vnus sit idoneior & forēs: alter vero idoneus & ciuis, p̄feret  
iste ciuis idoneus forēnsi idoneiori: vt diximus. §. in v. articu.  
¶ Limita. iij. d. scđam cōclu. q̄ si ex duobus p̄ntatis vnus est  
idoneior alter cōpatron⁹, & idoneus, p̄feret cōpatronus ido  
neus extraneo idoneiori: vt diximus. §. in vij. art. & faciunt dicta  
in duabus p̄cedētibus limitationibus; a maiortate rationis.  
¶ Limita. v. d. ij. conclu. nam licet ex duobus p̄ntatis vnus fuit sem  
per bonus & sic idoneor altero, qui peccauit: & reductus est t̄m  
in beneficijs habētibus iurisdictionē p̄feratur in instiōne q̄ non fuit  
semper bonus: vt §. diximus. in xiiij. arti. ¶ Aduerte et̄, q̄ ad hęc  
secūdā cōclusionē idoneiorē p̄ferri idoneo; quāuis idoneus sit  
p̄ntatus a masculo, idoneior a foemina: vt diximus. §. in xix. ar.  
¶ Tertia sit cōclusio q̄ p̄ntis equaliter vota sua diuidētibus  
duos p̄ntando idoneos ep̄s seu h̄ns instituere habebit optionē,  
& gratificabit cui voluerit ex eis, nisi mentis p̄ntantiū aliud sua  
deant: vt in infra scriptis limitationibus dicet, per ea, q̄ diximus  
§. in j. arti. & hęc est principalior cōclusio. ¶ Quā primo declara  
q̄ quo ad hoc vt dicat equalitas, attēdit numerus in p̄ntationi  
bus: vt in d. ij. artic. diximus. ¶ Adeo q̄ si ex decē p̄ntis quatuor  
p̄ntant vnū tres alterū, & alij tres aliū apparētē p̄ntationē facta  
a quatuor esse de indigno: illi duo alij p̄ntati a trib⁹ & tribus, di  
cēt esse i equali numero: & sic habebit locū optio & gratifica  
tio: vt diximus. §. in xx. arti. ¶ Amplia mō primo. iij. cōclu. sic  
declarata, int̄m p̄cedere, & locū h̄re optionē in equali p̄ntatione,  
q̄ non poterit p̄nti inter se cōcordare, vt ambo p̄ntati insti  
tuantur: sed habebit locum optio & gratificatio habētis institue  
re: vt diximus. §. in vlt. arti. ¶ Amplia. ij. d. iij. cōclu. in equali nu  
mero p̄ntantiū habentē instituere h̄re optionē, intantū p̄cedere,  
q̄ nō requat nec attēdat qualitas p̄ntantiū: q̄ siue sit vnus p̄  
sentis clericus & alter laicus, siue in alia dignitate cōstitutus vn⁹  
& alter nō; illa qualitas in p̄ntante nō p̄ponderabit, vt p̄ntat⁹  
ab eo instituat & nō sit locus optioni & gratificatiōi h̄ntis in  
stituere: vt diximus. §. in xvij. arti. ¶ Ex tēde hęc scđam ampli. in  
quacūq; qualitatē existēte in p̄ntando: puta, dignitatis, nobilita

tis, ordinis, senectutis, pubertatis, doctrine, & similibus: q̄a nō  
tollēt optionē & gratificatiōē: vt dixim⁹. §. in d. xvij. & xvij. arti.  
¶ Ex tēde scđo. d. ij. ampli. p̄cedere, h̄t sit in vno ex p̄ntanti  
bus esset qualitas: q̄a esset vir, alter vero mulier, nō per hoc p̄fer  
ret p̄ntatus a viro p̄ntato a muliere: vt diximus. §. in xix.  
articu. ¶ Restringe hanc exten. p̄cedere, nisi effemus in duobus  
hæredibus vnus patroni: quorum vnus esset masculus, al  
ter foemina: puta frater & soror: quia si discordant p̄ntatus  
a masculo, dicetur p̄ntatus a voce defuncti, vt citius eccle  
sia p̄uideatur, iuxta quartum intellectum per me datum ad  
dictum Bald. in l. j. ff. de synodalibus. in d. xix. articu. ¶ Restringe  
modo hanc secundam ampli. vt non consideretur qualitas p̄  
sentantium ad tollendam optionem habentis instituere, p̄  
cedere, nisi p̄ntans haberet pinguiorem vocem: quia ipse  
vel is a quo causam habet, plus contulerit ecclesie in deducen  
do illam de non esse ad esse: vel quia est hæres patroni in pluri  
bus partibus, altero, quia ista qualitas in p̄ntante tollet opti  
onem habentis instituere: & instituet p̄ntatus ab habente  
pinguiorem vocem: vt pulchrē diximus. §. in xvj. articu. ¶ Li  
mita modo primo. d. iij. conclu. vt in equali numero habens in  
stituere, habeat optionem, p̄cedere, nisi vnus ex duobus p̄  
sentatis sit idoneor altero: quia tunc non erit locus gratificatio  
ni, sed idoneior instituetur: vt diximus. §. in ij. artic. & posuimus  
supra in ij. cōclusionē. ¶ Intellige & restringe hanc primam li  
mita. iuxta ea quę diximus p̄ximē in ij. princ. conclu. ¶ Limi  
ta. ij. d. iij. conclu. vt in equali numero p̄ntantium habeat  
locum gratificatio, p̄cedere, nisi ex duobus p̄ntatis vnus  
sit magis vtilis & necessarius ecclesie: per ea, quę diximus in p.  
xij. conclu. ¶ Declara hanc secundam limi. co modo, quo p̄  
suimus in d. j. conclu. ¶ Limita. iij. d. iij. conclu. vt in pari nume  
ro p̄ntantiū sit locus gratificatiōis, p̄cedere, nisi ex duo  
bus p̄ntatis vnus sit pauperior altero: quia pauperior est in  
stituendus in simplici, si est consanguineus ep̄i: & etiam in  
curato & dignitate, si non est consanguineus ep̄i: & sic p̄  
feratur etiam idoneiori: vt diximus. §. in iij. articu. ¶ Limita. iij. d.  
iij. conclu. vt p̄ntatione equali facta sit locus gratificatiō  
ni, p̄cedere, nisi vnus ex p̄ntatis sit de linea seu de consan  
guine patronorū: quia p̄feratur extraneo etiam idoneiori:  
vt diximus. §. in iij. vj. & xvj. arti. ¶ Limita. v. d. iij. conclu. vt p̄  
ntatione equali facta sit locus gratificatiōis, p̄cedere, nisi  
vnus ex p̄ntatis sit de gremio vel ciuitate, alter alienigena:  
quia ille illius loci p̄feratur extraneo etiam idoneiori: vt dixi  
mus. §. in v. artic. ¶ Limita. vj. d. iij. conclu. vt in p̄ntatione e  
quali facta sit locus gratificatiōis, p̄cedere, nisi vnus ex duo  
bus p̄ntatis sit cōpatronus, alter non: quia cōpatronus  
p̄feratur etiam idoneiori extraneo: & nō habet locum grati  
ficatiōis: vt diximus. §. in vij. articu. ¶ Limita. vij. d. iij. conclu. vt in  
p̄ntatione equali facta sit locus gratificatiōis, p̄cedere,  
nisi ceteris paribus vnus ex p̄ntatis sic esset ordinatus ad ti  
tulū illius ecclesie, quia p̄feratur alteri non ordinato ad ti  
tulū illius ecclesie: vt diximus. §. in viij. artic. ¶ Limita. viij. d. iij.  
conclu. vt in p̄ntatione equali facta sit locus gratificatiōis,  
p̄cedere, nisi ex duobus p̄ntatis vnus sit nobilis, alter ple  
beius: vel vnus nobilior altero, quia ille p̄feretur: & non erit  
locus gratificatiōis: vt diximus. §. in ix. articu. ¶ Limita. ix. d. iij.  
limi. vt in p̄ntatione equali facta sit locus gratificatiōis, p̄  
cedere, nisi vnus ex duobus p̄ntatis sit potentior, industria  
sior, vel fauorabilior altero, quia ille p̄feretur, & non erit lo  
cus gratificatiōis: vt diximus. §. in x. articu. ¶ Limita. x. d. iij. cōclu.  
vt in p̄ntatione equali facta sit locus gratificatiōis, p̄ce  
dere, nisi vnus ex p̄ntatis sit doctor, alter non: quia p̄feret  
tur doctor: & non erit locus gratificatiōis: imo doctor plebeius  
p̄feratur non doctori nobili: quia nobilitatur ex doctrina: &  
sic habet duas qualitates, nobilis autem vnam: vt diximus. §. in  
xj. articu. ¶ Limita. xj. d. iij. conclu. vt in p̄ntatione equali  
facta sit locus gratificatiōis, p̄cedere, nisi vnus ex p̄ntatis  
fuerit semper bonus, alter fuerit peccator, & non vnus:  
quia in beneficio non habentē iurisdictionem p̄feretur ille,  
qui fuit semper bonus in beneficio vero habente iurisdictionē,  
p̄feretur ille qui fuit peccator & nunc bonus: & sic non erit  
locus gratificatiōis: vt diximus. §. in xiiij. articu. ¶ Limita. xij. d.  
iij. conclu. vt in p̄ntatione equali facta sit locus gratificatiō  
ni, p̄cedere, nisi vnus ex p̄ntatis fuerit semper legitimus,  
alter legitimus: quia p̄feratur legitimus; & non erit locus  
gratificatiōis, & idem dic in quocunq; dispensato: vt dixim⁹  
supra in xv. articu. ¶ Limita. xiiij. & vltim. pro nunc. d. iij. con  
clu. vt in p̄ntatione equali facta sit locus gratificatiōis,  
p̄cedere, nisi vnus ex p̄ntatis habeat aliquam qualitatē  
tem maiorem altero: quia vnus est senex, alter iuuenis: v  
nus in dignitate constitutus: alter non; vnus maioris ordinis:  
alter

alter minoris: vnus prius receptus in canonicū: alter posterius, vel nō canonicus: vnus magis doctus musicæ, in ecclesiasticis, & in similibus: alter non ita doctus: & sic de similibus qualitatibus: quia præferet hñs maiorē qualitatem, & nō erit locus gratificationi: vt diximus p totum, in xij. artic. ¶ Declara oia p̄dicta, vt sint inspicēda sitantibus vocibus æqualibus p̄ntatium nō solum sup̄scriptæ: sed oēs alia qualitates quæ occurrere p̄nt in p̄sonis præsentatorū, & aliqua ex illis existēte cesset optio hñtis instituire, & illius gratificatio: & sic optioe & gratificatioe habere locū numero patronorum æqualiter diuiso, pinguedine vocū cessante: & meritis p̄ntatorum in omnibus æqualibus: vñ stante aliqua inæqualitate pinguedinis vocam vel meritorum & qualitatū præsentatorū, ille attēdenē: & nō erit locus gratificationi: ita colligit ex oibus. s̄ scriptis arti. p̄sentis, v. q̄o princip. ¶ Alia sit declaratio, q̄ in præsentatis cōcurrentibus dictis qualitatibus erit videndū, q̄s habeat plures qualitates altero, vt ille præferatur, in quo cōcurrunt plures qualitates, nisi vna qualitas præcedat alias oēs, prout est in qualitate concenente vtilitatē, vel necessitatē ecclesiæ: vt diximus proximē in prima conclusiōe. vnde si erunt singulares in qualitatibus, erit videndū, quæ qualitas sit fortior: nam videmus multas qualitates præcellere qualitatem idoneitatis maioris: vt proximē diximus in secunda conclusiōe princ. Animaduertat igitur habens conferre non solū ad numerū qualitatum, sed ad eorum excellentiam, vt ex sup̄scriptis primis duabus conclusiōibus patet: & stante paritate qualitate in ambobus præsentatis: quia in omnibus erunt pares conuassabuntur inter se: & ideo iterum succedat locus gratificationi. Pone exemplū, duo p̄ntati sunt æqualis idoneitatis, sed vnus nobilis extraneus, alter plebeius, sed in aliqua dignitate cōstitutus. iste duæ æqualitates æquiparantur per doc. in ca. dudū. el. ij. de elec. Erunt ergo oia paria, succedet optio, & erit locus gratificationi. ¶ Quis autē has qualitates cōsiderabit? dico esse relinquēdas arbitrio habentis instituire, quāuis sit inferior ep̄o: arg. cap. de causis. de offic. deleg. & dixi esse relinquēdū arbitrio hñtis instituire, licet nō sit ep̄s: p̄ aureā gl. iij. in verbo, p̄inet. in c. si. de elec. lib. vj. quæ vult oia incidētia in iure p̄sentandi, & in institutione faciēda, fore expediēda p̄ habētē ius instituēdi, quāuis nō sit ordinarius: p̄ ea, quæ latē diximus. s̄. in ij. par. huius ij. lib. in vij. q. princ. in vj. artic. & sic ipse habens instituire, dīscer net excellentiam qualitatum præsentatorum, iuxta t̄pis, loci, & p̄sonarum exigentiam. & hæc sufficiant pro ista. v. q. princ. alias particularitates, quæ sunt in ipsi. xxj. artic. diligenter perquiras per te: quia nolimus contere tempus adaptandi illas in prædictis conclusiōibus, ne longior esset historia.

¶ Sexta quæstio princ. iij. partis. ij. Libri.

- 1 **I**nstitu quis debeat, presentatus a pupillo maiore septennio, an presentatus ab eius tutore. & nu. 4.
- 2 **P**upillus si presentat idoneiorem, & tutor idoneum, quis preferatur. & numero 5.
- 3 **T**utor spiritualia non administrat.
- 6 **P**atronus presentans scienter indignum, punitur.

**I**demus **M**odo vj. loco principaliter quærendo, an presentatio fieri possit in discordia ex alio capite, quā æqualitatis numeri: puta quia duo æque principaliter presentare p̄nt in vna ecclesia patronata ex eodē iure pa. & dicendū est q̄ sic, vt in infrascriptis art. videbimus. & q̄s r̄n sit institutus ex istis duobus presentatis. Et ex hac q̄ōne oriunt̄ infrascripti arti. ¶ Et primus erit, si in iure pa. p̄ pupilli tutor & pupillus casu, quo p̄t, p̄ntant diuersos, puta tutor presentat vnū, pupillus p̄sentat alterū, quis institui debet? ¶ Et in hoc casu est aduertendū, nam hic artic. sic format̄: qa patronus pupillus maior infante p̄t presentare: & s̄fr tutor pupilli p̄t presentare in ecclesia patronata pupilli vacante: vt diximus. s̄. in j. par. huius ij. lib. in ij. q. princ. in ix. & x. arti. & in d. ix. art. postuimus oia loca, in q̄bus loquuti erimus de pupillo, & tutore in hac materia. ¶ Et respondēdo sup̄scripto quesito, dic hunc articulū formasse do. Abb. in c. fin. in fi. de concess. p̄ben. in fortiorib. terminis. s̄. cū p̄ pupillus presentat idoneiorē, & tutor idoneum, quis sit p̄ferendus in institutione? & dicit esse p̄ferendū presentatum a pupillo, si est maior septennio: qa pupillus est dominus huius iuris. alleg. Io. And. in c. ex eo. de elect. lib. vj. vbi Io. And. quem ibi refert Dom. super glo. in verbo, suffragijs. in ij. col. princ. illius tex. in versū. in fi. gl. ista q̄o. & dicit hanc quæstionē fuisse dominicā. lxxvij. & formabat̄, q̄ tutor primo presentauit dignū, sed pupillus postea p̄sentauerat digniorē. & pro presentato a tutore allegant aliqua cōcludētia pupillū nō posse presentare, quæ nō faciunt ad casum nostrū: quia loquimur in casu, in quo pupillus p̄t presentare, postea adducit in p̄tium

facere ea, ex quibus cōcluditur pupillū maiorē septennio presentare posse. ergo melior a pupillo presentatus est instituendus. vij. q. i. licet. lxxij. dist. metropolitana. & q̄ meliori ratione vritur, presentatur. de his quæ s̄. a maio. par. capi. c. j. propter quod filius patri præponitur. ij. q. i. quæritur. ¶ Item vbi discordia est inter tutorem & pupillum, quo ad illam, is non reputatur tutor: quia de re sua agitur, sed dabitur curator. insti. de auto. tutor. circa fi. ¶ Soluebat, q̄ nedum dignior sed æque dignus presentatus a pupillo, p̄fereretur: dū tamen sit maior septennio, cum ipse sit dominus. Et pro hoc facit. c. decernimus. xvj. q. vij. ibi idem ipse dicit etiam facere. c. si annum. de iudi. lib. vj. vbi aut tu ipse. & ff. de admini. tuto. l. j. s̄. licet videatur facere contra. ¶ Sed Io. An. dicit, q̄ si esset ep̄iscopus, admittere digniorē, quasi essent duo presentati ab vno: vt in cle. ij. hoc titu. & in c. pastoralis. & in ca. cum autē. hoc tit. vel quasi essent duo simpliciter per duos presentati: iuxta nota. in d. capi. cum autem. sed honestus modus presentandi esset, q̄ pupillus presentaret autorizante tutore. c. fin. de iudi. cum concord. ¶ Recitat postea Domi. Pau. de Eleaza. dicentes se disputasse hanc quæstionem, & tenuisse, p̄ualere presentationem factam a pupillo: quia nullo iure cauetur tutorē administrare spiritualia: ergo nec hoc casu, cum sit spiritualitati annexum. capit. quanto. de iudi. & istud etiam videtur tenuisse Archi. xvj. q. vij. c. decernimus in princ. & ita residet ibi Domi. & prædicta etiam ibi sequitur Fran. super d. glo. in verbo, suffragiū. ¶ Et q̄ sit instituendus presentatus a pupillo, tenuit etiam Rot. ccccxij. fuit dubitatum. hoc titu. in nouis. in vltimis verbis. voluit etiam hoc Rota expressius. cccxxj. nota glo. Io. And. hoc tit. in antiquis. & sensit Io. Cal. in consi. ix. hoc tit. fol. lxj. & hoc idē voluit Abb. in c. j. in versū. quid autem si cōpetit. hoc tit. remittēdo se ad Io. And. & doct. in d. c. ex eo. ¶ Do. Phil. de Sarra. in ca. cum autem. hoc tit. in ccc. char. operis. in versū. item pone pupillum. format hunc artic. & remittit se ad dicta p̄ eum. in c. j. hoc tit. in versū. sed pone hæredē institutum. sub versū. aduertē & sexto, vbi refert verba Domi. post Io. And. in d. c. ex eo. & nil aliud ponit. ¶ Do. Paul. de cita. in hoc tract. in vj. par. in xl. q̄o. quærit de hoc arti. & dicit presentatum a pupillo, siue digniorē, siue quæque dignum, p̄feret presentati tutoris. & dicit hoc tenere Tancredum & Barth. brixii. in d. sua. q. dominicali. lxxvij. incip. tutor cuiusdam. & hoc etiam refert, & tenere gl. in verbo, suffragiū. in c. ex eo. de elect. lib. vj. & postea refert fundamenta Io. An. ibi. & ita residet. qui tamen Paul. ibidem in vj. par. in xij. q. cum de hoc iterum tractat, dicit esse p̄ferendā presentatiōē pupilli, si est idonea: Secus, si non esset ita bona, sicut presentatio tutoris: qa illa tunc p̄feretur: sed cæteris paribus attendere presentatio pupilli: nihil tamen pro prædictis allegat. & ita residet. ¶ Dupue nit Roch. in hoc tract. in verbo, cōpetens. in iij. q. qui primo pro hac parte adducit gl. magistrā in d. c. ex eo. in verbo, suffragium concludentē p̄ferri presentatiōē pupilli presentatiōi tutoris, si pupillus est maior septennio. & dicit hoc firmare Abb. in d. c. si. de cōcess. p̄ben. sed bene hoc expressē concludere Archi. alias auctoritates allegans in d. c. decernimus. in prin. illa ratione qa pupillus est dñs illius iuris pa. alle. et quod dicemus. j. in seq. ij. art. allegat et do. Car. & Rota de quib. s̄. ¶ Quid dicendū? certe satis mihi placet opi. Io. An. vt iste p̄ntationes videant̄ factæ ab vno p̄ono variatē, vel a duob. quæ æqualiter p̄onis, cū tutor noie pupilli et p̄ntat, vel eius pcurator, & sic sua v̄ p̄ntatio v̄t i que. p̄ ea q̄ diximus. s̄. in j. par. huius ij. lib. in iij. q. prin. in vj. & xij. art. ¶ Vñ si distinguere p̄t aut prius p̄ntauit pupillus: & qa p̄o cupauit locū, & demonstrauit velle se p̄ntare, & nolle p̄ntare suū tutorem, & tenebit eius p̄ntatio de idoneo: licet postea p̄ntaret tutor idoneiorē: & ita p̄cedant oia dicta doctorū. ¶ Et hoc casu dicerē presentatiōē tutoris et nō hñe locū accumulatiuē: qa nō p̄t venire d̄ factū pupilli: ex quo pupillus idoneū p̄ntauit, nec deducere presentatiōē pupilli ad optioē ep̄i: sicut q̄n vnus p̄ntat duos accumulādo, iuxta. d. c. cū aut. hoc tit. qa oīno p̄iudi caret vero patrono: nā cū p̄ntatus a pupillo esset oīno institutus p̄ accumulationē suā, haberet locū optio: iuxta. d. c. cū aut. quod esset dānosum pupillo. ¶ Itē p̄iudicaret pupillo: qa cū nō possit variare vltra duos presentando: vt diximus supra in d. ij. par. huius ij. lib. in vij. q. prin. in xxj. arti. nō posset ipse pupillus viterius variare. ¶ Si vero pupillus prius p̄ntaret nō idoneū vel indignū, & tūc dicerē tutorē posse supplere, & p̄ntare, ne laberēt r̄ps datū ad presentandū sine p̄ntatione idonei, cū tutor teneatur p̄uidere factis pupilli. Quid aut, si pupillus vellet alterū idoneū p̄ntare accumulatiuē, variādo, dicerē eū posse hoc facere: qa si p̄t hoc facere sol' p̄onus pubes, multo magis pupillus & tutor: arg. c. quod aut. & c. cū aut. hoc tit. q̄s tñ ex istis duob. p̄ferat, & an cadat gratificatio: dic vt in sequenti mēbro, cū prius p̄ntat tutor, qa idem videtur casus. ¶ Aut ergo prius presentat tutor pupillo non contradicente, & postea pupill': & dicerem esse p̄ferre

# Cæsar Lambertinus Episcop.

ferendū idoneiorē, si unus ipsorū sit idoneior: & nō habere locū optionem: sicut in duobus præsentatis ab eodē stante maiore idoneitate vnus, vt latē diximus. §. in secunda par. huius ij. lib. in vij. q. prin. in xxvi. arti. Et idem, si diceremus pupillū & tutorē representare psonas duorū patronorū æqualium: q̄a stante vno ex præsentatis idoneiore, non habet locū gratificatio: vt dixim⁹ supra in v. præceden. q. prin. in ij. arti. ¶ Si vero ambo pñtati sunt æquē idonei, & sic oibus meritis paribus, dicerē esse locū gratificatiōi, sicut est locus gratificatiōi, cū duo sunt pñtati ab vno patrono accumulatiue vel à duobus patronis æqualibus. ¶ Aut tutor præsentauit ante pupillū pupillo infcio, & habira notitia dīdicente, & postmodum ipse pñtavit: & quia non pōt dici hoc factū esse accumulatiue, præferet pñtatus à pupillo, dūmodo sit idoneus, licet pñtatus à tutore fuisset idoneior illa ratione doctorū: q̄a pupillus est dñs iuris patr. & hæc mea distinctio etiam comprobatur ex his, quæ diximus in d. j. par. huius ij. lib. in iij. q. prin. in vj. & xij. art. dum tractauimus de procuratoribus patronorū pñtantibus. ¶ Et ¶ dixi. §. patronum pupillū pñtantem indignum posse iterum pñtare: q̄a in eo non potest cadere sciētia criminis præsentati, & patronus sciēter præsentans indignum punitur: vt per doc. in c. cum vos. de offic. ordi. & nos diximus. §. in j. par. huius ij. lib. in x. q. prin. in iij. artic. ¶ Et secundum supra scriptam meam distinctionem pñt procedere dicta Pau. de cita. in vij. par. in xij. q. quæ. §. rerulimus. ¶ Et vide etiam de isto arti. Paulinum concludentē cū alijs in tract. de sede vacā. in ij. par. in v. q. in ij. col. & vide quæ latē diximus. §. in j. par. huius ij. lib. in ij. q. prin. in ix. articu. dum tractauimus, an pupillus patronus possit præsentare. & in x. artic. dum tractauimus, an tutor pupilli patroni possit præsentare. & Præpo. in capi. per vestras. in v. col. de dona. inter virum & vxor.

¶ Secundus artic. vj. q. prin. iij. partis. ij. Lib.

- 1 ¶ Patronus pater si decessit relictis quatuor filijs, vno pubere, & tribus impuberibus, constituit matrem tutricem, si mater præsentat vnum, filius pubes alterum, quis præferetur in institutione.
- 2 Vox tutricis matris trium pupillorum, representat tres voces ipsorum.
- 3 Instituentus est præsentatus a matre tutrice trium pupillorum, potius, quam præsentatus ab alio pubere.

**Et ex** Præceden. articulo, sequitur dubitare scōo loco, quid si psonus pñtator decessit relictis quatuor filijs vno pubere, & tribus impuberibus, constituta matre tutrice: si mater tutrix præsentat vnū, filius pubes alterū, quis pferetur in institutione? & dubiū facit: nā licet sint tres illi pupilli, mater tñ tutrix vna est: & filius pubes: alter ergo videt æquales in numero: & hic articulus potius debebat situari. in v. pxima pced. q. prin. q̄a non est natura pñtis q̄ōnis nostræ. ¶ Et videt primo dicendū ex quo & pñtatio facta p tutricē, est facta p vnā foeminā: & sic per foeminā consilium, & arbitrium, pñtatio vero facta p puberem, est facta p consilium & arbitriū viri, quod est sanius & dignius, iuxta doctrinā Bal. in l. j. ff. de senato. ergo illa præferēda. ¶ Nec obstat illa pñtatio noie trium pupillorū: ergo p tribus vocibus habebit q̄a hoc habere locū, si ipsi tres pupilli pñtassent, quorum iudiciū validaretur: tum q̄a multiplicatū in triplum: tū ēt q̄a appareret de trino iure ipsorū. ¶ Nec obstat si diceret, vnū pcuratorē posse representare psonas diuersorū: & pro oibus illis computari: vt diximus. §. in j. par. huius secundi lib. in iij. q. prin. in xj. art. quia responderetur illud esse, quando habet expressum in mandatis, quos habet pñtare: vel melius ille est sani cōsilijs, & dignitatis sicut & alij patroni quod nō est in muliere tutrice. ¶ Tu istis non obstantibus tria pars est vera, quā firmat Fede. de Senis in cons. suo. cij. nobilis quidam. in j. dubio. & per totum de quo fecimus mentionem. §. in j. par. huius secundi lib. in ij. q. prin. in x. artic. dum tractauimus, an tutor possit præsentare nomine pupilli ex cuius Fede. dictis in præalleg. consil. clarē colligitur ipsam matrem tutricem trium pupillorū representare tres voces ipsorū: & puberem habere vnā vocem: & q̄a in præsentatione attenditur numerus vocum principaliter: vt clarē per doc. in c. iij. hoc titu. & nos diximus. §. in iij. q. prin. huius partis. in j. artic. ¶ Ergo præferetur præsentatus ab ipsa tutrice tanquam à tribus patronis qui proponuntur præsentationi vnus maximē coheredes: imo vox illius absorbetur à tribus vocibus. vt diximus in d. iij. q. prin. in vij. art. & hæc est veritas quæ non habet angulū. ¶ Nō obstat modo in trium adducta: & primo autoritas Bald. in d. l. j. ff. de senato. tum quia illa communiter non tenetur, & si procedit: procedit in fratre & sorore: & sic in duobus æqualiter hæredibus vnus: vt latē illam doctrinam discussimus. §. in v. proxima pced. q. prin. in xix. articulo. huius autem est secus, cum hæc tutrix representat in casu nostro voces trium pupillorū: & sic nō pōt dici eos esse in omnibus æquales

vt requirit doctrina Bal. & volunt doc. illam seq. ¶ Et nō militat: rñsio data supra ad id, q̄d dī de representatione triū pupillorum, q̄oīno pñtatio sit per mulierē: q̄a negari non pōt: sicut istam mulierē ex personis pupillorū habere: multo magis & nō æquale ius cum pubere. & doctrina Bald. requirit æquale ius in fratre & sorore. ¶ Et ex hoc infero vnū pulchrū, q̄d si bene pcederet, doctrina Bal. nō habebit locum, q̄n soror esset instituta à pñe patrono in maiori quota hēditatis, q̄ frater: nā licet quo ad ius p. æqualiter succederet: vt no. in c. j. hoc tit. tñ instituta in maiori quota, pinguius ius hēt: & iō pñtatus ab eo, præferet pñtato à cohæredē: vt pulchrē diximus. §. in v. pcedē. q. prin. in xix. articulo. ¶ Et ex istis ēt patet nō esse bonā rñsionem datam ad illum de pcuratore pluriū: tum q̄a foemina respicit psonas pluriū: & sic tollitur vltima rñsio: tum etiā q̄a etiam si non sit expressū, quos velit præsentare, poterit pcurator aduersus constitui ad præsentandū, quos velit: & pro tot vocibus admittet pro numero cōstituentium: vt etiam colligitur ex dictis in præalleg. x. artic. in tota ipsa. iij. q. primæ par. huius scōi lib. & per hæc tollitur prima rñsio. ¶ Et sic tene in casu huius articuli nō esse locū gratificatiōi, cū ipsa tutrix seu tutor representent personas pluriū pupillorum, & sic maioris numeri, quam ipse pubes.

¶ Tertius arti. vj. q. prin. iij. partis. ij. Lib.

- 1 ¶ Institui quis debeat ab vxore, an præsentatus à viro in iure patronatus transeunte cum dote, vel quod vxor aliunde habet. c. nu. 10.
- 2 Consuetudo tanti temporis, cuius initij memoria ē. c. valet, qua cauetur vt maritus possit præsentare personam idoneam ad ecclesiam vacantem ratione villæ sibi in dote dātā, in qua sit ecclesia, cuius ius patr. spectat ad vxorē.
- 3 Maritus est dominus rerum dotalium viuente vxore.
- 4 In præsentando duos episcopo si cōcurrat maritus & vxor, quis præferatur.
- 5 Vxor viro subiecta est.
- 6 In patro seu præsentandū non transit cum vniuersitatem in conditorem.
- 7 Consuetudo valet, vt præsentet vel vxor, vel maritus.
- 8 Vxor est vera domina dotis: vir fictē.
- 9 Ius pa. transit in conductorem vniuersitatis ad longum tempus.

**Dubitatur** Tertio, si cum dote trāsiiuit ius pa. vel aīr illud hēt vxor & vir pñtat vnū illo, benefici vacāte, vxor alterū, quis præferat in institutione: & an erit locus gratificatiōi. Dubiū facit q̄a vir hēt fructū. & est legitim⁹ administrator bonorū dotis. ¶ Rota. cccc. xij. fuit dubitatum. hoc titu. in nouis. format hunc arti. hoc mō. dicit enim fuisse dubitū, ¶ vt vtrum valeret cōsuetudo tanti tēporis, cuius pñtā & c. q̄ maritus rōne villæ sibi datæ in dote, in qua pñtaret ecclesia parochialis, cuius ius pa. spectat ad vxorē, posset ad ecclesiam ipsam vacantē personā idoneā præsentare. ¶ Et dicit fuisse conclusū & determinatum per oēs dños, q̄ sic: imo fm aliquos circūscripta quacūq; consuetudine iure cōi, ¶ hoc posset: cū ipse maritus sit dñs rerū dotaliū, viuente vxore: vt in l. doce ancillam. de rei ven. vel ad minus hēt vsum fructū in bonis dotalib⁹, ex quibus tenetur onera matrimonij supportare. de dona. inter vir. & vxor. per vestras. de vtrius. c. salubriter. & ff. de iure dotium. l. si is qui. sed pñtatio est fructus iuris pa. c. ex literis. & c. consultatoribus. hoc titu. ergo spectat ad virum. ¶ Scōo mouet, eligere vel præsentare, est fructus possessionis: ergo cum ipse sit in possessione villæ rōne, cuius competit hoc ius, merito eo vti potest. c. consulta. tiōibus. hoc ti. & adducit ēt no. per Inno. in capi. in l. is. post prin. de resti. spol. ¶ Tertio adducit, cū ius pa. transeat cū vniuersitate: vt in c. ex l. is. hoc titu. merito maritus habēs hanc villam, ex donatione vxoris in dote de iure pōt pñtare, maximē si hoc hēt cōsuetudo, q̄ est optima legū interpres. de cōsuetudine cū consuetudinis, quæ videt esse rationalis valde in hoc casu: q̄a consona iuri cōmuni. argumē. c. fina. de dona. inter vir. & vxorē. ¶ Subdit postea Rota, si vero ambo, videlicet marit⁹ & vxor cōcurrerent in præsentando duos epō, crederet (dicit ipsa) præsentandū præsentatū per vxorem. alleg. nota. per lo. an. in nouella. in simili. q. de tutore & pupillo pñtantibus. in c. ex eo quod. de electio. libro sexto. & ita residet ibi Rota, de quo vltimo nos diximus in primo pcedē. articulo. ¶ Pe. de anch. in cle. plures. in iij. col. dicit Pau. disputasse quādam q̄ōnem de pupilla quæ nu pñt: & cū dote trāsiiuit ius patro & postea vacante ecclesia mulier pñtavit vnum in rectorē epō, vir præsentauit alterum: & quærebatur, an neuter vel alter ex presentatis esset instituent⁹: & tādē paulus primo tenet, ex quo fructus dotiū sunt viri nō possit: & cū dote trāsiiuit ius patro, cū mulier sit subiecta viro velut capiti. xxxij. q. v. cum caput. & c. q̄d de eo. vnde non videtur habere velle. c. nec nolite. c. nolite. x. q. j. c. vlti. de testa. libro sexto.



sexto. Imo sine viro corā episcopo loquēdi potestātē non habet iij. q. v. mulier. presentatio autē fit episcopo. de hare. cum ex in iuncto. ergo concluditur q̄ sine viro coram episcopo p̄ntare nō potuit mulier : & sic nihil ibi concluditur cum Pau. & Pet. p̄se. quātur eorū principalē quæstionē. quæ est. an ius pa. transeat in extraneū. ¶ Vide Pau. in fonte in d. q. sua. quæ incipit. patronus ecclesiæ sancti Iacobi. quæ est quarta in ordine impressarū. vbi licet sit argumētatus prius q̄ vxorē. q̄ non possit p̄ntare. postea est argumētatus. q̄ vir non possit p̄ntare. sed vxor. & ita in effectū concludit. ¶ Pau. vero in tracta. de sede vacan. in secūda par. post medium scēdē colū. tenet presentatū ab vxore p̄ferri in institutione p̄sentato à viro. allegat Rotam vbi supra. & Pet. de ancha. consilio. xxxv. in si. incip. visis puncto. & Lap. allegatione. vij. & aduerte. q̄ idem consiliū Petri ponitur inter consilia Butri. in consil. iij. visis puncto. ¶ Abb. autem in c. si. in vlti. col. de concef. p̄reb. disputat hunc articulū : & primo dicit videri esse p̄ferendū presentatū p̄ maritū. allegando rationes Rotę licet illam non referat. postea dicit in d̄riū facere : q̄ vxor est d̄na vera huius iuris : & quæadmodum ius patr. seu presentandi non transit cum vniuersitate in creditorē. vt est tex. in c. cū bertoldus. de re iudica. ita nec transire dēt in maritum. & dicit forte hanc opi. esse veriorē & subtiliorē : nam si diligenter volumus considerare fructus rei dotalis. cedit marito propter cōmoditatē. qui hēt supportare onera matrimonij. sed ex p̄sentatione nullum fructū re ipsa estimabilem cōsequitur maritus sed est quidam honor. ergo debet remanere penes vxorē. & subdit hęc opi. sequitur fuisse collectorem decisionum Rotę. & do. Anto. in d. c. fina. somniasse. & ipsi Abb. hanc opinionē videri elegantiorē. & facere pro ea dictum Ioā. and. in d. ex eo. de elect. libro vj. de quo nos diximus in primo p̄cedē. articulo. ¶ Do. Præpo. vero in c. per vestras. post prin. v. col. in versū. quæro maritus. & vxor. quærit de hoc articulo. & dicit esse p̄ferendū presentatū ab vxore. argu. eorū. quæ dicit Io. an. in d. c. ex eo. & Bartho. brixii. in q. sua d̄nicali. & Rota vbi proxime & sic eorū. quæ nos diximus in primo p̄cæ. arti. de tutore & pupillo p̄fē tantibus diuersos. ¶ Dicit tamen Præpo. illū articulū differre ab isto. nam pupillus est d̄ns. maximē in hoc iure spirituali dūmodo sit maior septēnio. c. si annum. de iudi. libro vj. talis enim contrahit sponsalia. c. literis. & c. accessit. de despon. impub. licet non eligat. vt ibi per eum. secus dicit videri in marito. qui est d̄ns rerum dotarium. & dominū spectat ad virum. nec dubium est. talem vsum iuris pa. prodesse ad sustentandum onera matrimonij. nam si aliunde non haberet vnde viueret. quia non posset percipere aliquid aliud ad sustentationē suam & vxoris. habebit ab ecclesia alimenta. s̄m nota. per Ioā. an. in rubri. huius titu. & ibidem per doc. & etiā in c. iij. in c. nobis. hoc titu. & subdit Præpo. vtatur ergo maritus fructibus. qui possunt conferri ad onera matrimonij supportanda : & ita ibi residet. ¶ Sequitur etiam opi. Rotę. vt presentatus ab vxore. p̄feratur. Gaye. in repe. c. fina. de electio. libro vj. in xxxv. colū in versū. & ex hoc infert. ¶ Et Phi. fran. in d. c. ex eo. in ij. col. ¶ Do. Phil. de sarra. in c. j. hoc titu. in versū. aduerte. vj. quærit de articulo nostro. & dicit cum Rota tenere do. Nicolaum milleum in suo reposito. in litera. q̄ licet do. Anto. in c. si. de concef. p̄aben. nō firmat pedes. tamē Abb. firmat ibi. & refert dicta Abb. quæ nos supra retulimus. ¶ Et in fin. subdit hanc partē esse in tellegen dā sane. nisi cōsuetudo loci aliud obtineat. vt videlicet p̄ntet marit⁹ vel vxor. q̄ i hoc est seruāda. vt cōsona iuri : vt dicit sententia do. de Rota vbi supra. ¶ Et dico ipsam consuetudinem videri consonam iuri. siue sit pro vxore. siue pro viro. licet Rota loquat in cōsuetudine. quæ est pro viro : q̄ quia de iure vterq̄ est d̄ns dotis vxor vere. vir fictē. quo ad fructū. Et licet dicat hunc fructū non esse aptum ad sustentationē onerum matrimonij dico tamen rōnabilitatē cōsuetudinis consistere in hoc. quia vir possidet & ita iusticia dictum do. Phil. conregnicolæ mei. ¶ Pau. de cit. vero in hoc trac. in vj. par. in xxxix. q̄. dum tractat. an maritus possit presentare in iure patro. q̄. transtulit in eum. cum castro dato in dotem & cōcludit contrarium. maritū & vxorē posse p̄sentare in si. dicit illam conclusionē esse admittēdam. nisi maritus & vxor cōcurrerent p̄sentando diuersos. quia non habebit locum p̄sentatio viri. sed vxoris. alleg. Io. an. in d. c. ex eo. & Car. in clemē. plures. in iij. & v. colū. Rotā de qua supra. & Abb. in d. c. fina. de concef. p̄aben. & hoc idem tenet Pau. in vj. par. in xv. q̄. vbi dicit presentatū ab vxore. esse p̄ferendū ceteris paribus. vnde videt concludere. vt conclusit ibidem in. xij. q. de tutore & pupillo. cuius dicta retulimus supra in primo p̄cedē. articulo. ¶ Reperi demum do. Roch. in hoc tracta. in verbo. competens. in iij. q̄. circa medium. vbi principaliter de tutore & pupillo concurrentibus pro parte pupilli. adducit in simili deci. Rotę. de quæ supra. sed latius idē Roch. in verbo. ipse

vel is à quo in xxvij. q̄. tractat. an cum vniuersitate data in dotem transeat ius patro. in maritum. & dicit. q̄ cōcurrentibus vxore & viro. instituat presentatus per vxorē. tamē ipse Roch. tenet cōtra Rotā. & dicit sibi non placere Rotā in duobus. in p̄tō iuris primo. quia videt verior opinio. in maritū transire ius presentandi in tantum q̄ ad vxorē non spectat sc̄dō sibi non placet in eo. q̄ si maritus & vxor concurrant. p̄feratur presentat⁹ ab vxore. Idem enim videtur falsum. s̄m cum. & hoc totum dicit in euitabiliter probari in d. c. ex literis. à fortiori. ibi enim transit ius patro. in conductorē vniuersitatis ad longū tēpus. & tamē minus ius habet talis in rebus conductis. q̄ maritus in dotem. vt expresse dicit Bal. in l. doce ancillā. C. de rei vendi. vt ibi per eum : cuius dicta nolo hic referre : quia illa retulimus supra in ij. par. primi lib. in x. q. prin. in ij. arti. dum tractauimus. an ius patro. transeat in virum cum vniuersitate data in dotē. ¶ Tu aduerte hunc arti. depēdere ab illo. quē latē tractauimus supra in d. ij. pa. j. lib. in x. q. prin. in ij. arti. videlicet : an ius pat. transeat in maritum cum dote. & p̄feratim cum vniuersitate data in dotē : vt ibi poteris videre : quia ibi conclusimus magis cōmunē opi. esse. transire in virū. non ratione fructū. sed ratione illius vniuersitatis per virum possesse. & stante hac opinione. excluderet vxor à p̄sentatione durante matrimonio. sed illud haberet solu to matrimonio. & non trāstret ad heredes viri. vt colligi potest ex omnibus ibi dictis. & maxime ex septima mea cōsideratione in respōsione ad tertij & vltimum motiū. & tenendo hęc opi. nūc. articulus non esset de indubitabili. quia nūquam posset cōcurrere vxor cum viro in presentando. ¶ Tamen quia omnes do. formant hunc articulum. videt etiā posse vxorē presentare cum habeat verā proprietatē dotiū. & sic vxorem assimilari pupillo. virum autē tutori. & omnes loquuntur in iure patro. vxoris transeunte in hæreditate data in dote. articulus vero innotest latior : q̄ ga extenditur etiā ad ius patro. q̄ vxor habet aliunde. q̄ ex dote. Vnde tenēdo hanc opinio. sic distinguere. Aut ius pat. cōpetit vxori aliunde. q̄ ex dote. vel ex causa particulari vt nō trāstret cum dote : & tunc distinguere in omnibus. & per omnia. vt distinxit supra in primo p̄cedē. articulo. de iure patro. competentis pupillo sua presentatione concurrente cū presentatione tutoris. qui & vir restat administrator bonorum vxoris. sicut & tutor pupilli. ¶ Aut loquimur. quādo iure patr. existente in vniuersitate data in dotem & tunc breuiter dicemus esse locū p̄uentio. vt qui primū presentauerit. illius p̄sentatio admitatur ex quo. vterq̄ habet ius presentandi : vt per doc. p̄supponitur. & vno presentante. alius non possit se impedire. etiā in variatione : sicut dicimus in duobus habētibus ius instituenti. vt ille p̄sequatur causam. & instituat. coram quo facta fuit p̄sentatio. vt diximus. in ij. par. huius ij. lib. in iij. q. facta. in vij. articulo. ¶ In dubio tamen tenere p̄ualere p̄ntationem vxoris. iuxta cōmunē opi. cum illa vxor sit magis proprietaria.

## ¶ Quartus arti. vj. q. prin. iij. partis. ij. Libri.

1. ¶ Institui quis debeat presentatus à patrono. vel presentatus ab eius procuratore. remiss. Limit. nu. 2.
3. ¶ Episcopus si extra diocesim conferat beneficium presentanti & acceptanti. & vicario habente speciale mandatum ad conferendum similiter presentanti & acceptanti. in diocesi conferente eodem die. & ignoratur. quæ p̄cederit. quis p̄feretur.

**Tranſeamus** Modo ad. iij. artic. pone procurator p̄soni laici p̄ntat vnum. patro nus ipse presentat alterum. ¶ quis p̄ferri debeat data paritate p̄sentatorū. vel erit locus gratificationi hunc art. format. d. Phi. de sarra. in c. cum aut. hoc tit. in ccl. char. operis. in ver. est aliud dubiū. & dicit prima facie quēlibet posse tenere. esse p̄ferendū presentatū per p̄curatorē. quia illud. q̄ sit per cōmissarium. fingit esse factū per ipsū cōmittentē. vt est tex. notabi. in ea. in causis. versū. ga vero. de elec. per quē text. dicit ibi notabiliter Abb. in iij. col. q̄ si testator mandat certa bona distribui ad pias causas vt videbit suis executoribus & exequutores deliberarent illa bona expēdere in certum vsum priuilegiatū puta in fabrica vt quæadmodū non deberetur quarta ep̄o. si testator hoc mandat. c. fin. de test. ita nec hoc casu debēbitur. ex quo exequutores hoc elegerūt. quia fingitur factum per ipsū testatorem. ita in proposito. ¶ In contrarium videtur. quia vox ipsius patroni tāquam principalioris & habentis hoc ius iure p̄prio est dignior. ergo p̄ferenda. arg. no. per Bal. in l. j. ff. de senato. tandem dicit Domi in cap. dudum. in notabi. de p̄abend. in vj. dixisse per illum text. q̄ licet procurator presentauerit vnum. ex hoc non excluditur patronus laicus. cum penes eum remanserit eadem potestas. vt in illo text. vbi probatur. q̄ licet quis transferat potestatem aliquam. quam habebat iure ordinario faciendi actū.

# Cæsar Lambertinus Episcop.

per hoc non eximitur ab eo potestas illa: sed penes eum remanet illa, & maior. Vnde quemadmodum posset iste patronus laicum alium accumulare præsentando, cum ipsemet primum præsentasset: ut in cap. cum autem hoc titu. ita etiam si fuit præsentatus per procuratorem: & sic data paritate erit locus gratificationis: alias dignior præferetur: ut dicit se dixisse cum glo. ij. ¶ Tu aduerte Calde. formasse hanc q. in cons. suo. vij. episcopus extra suam. in titu. de præben. fol. 3. in episcopo ꝑ conferente beneficium extra dicecesim præsentanti & acceptanti, & vicario habente speciale mandatum ad conferendum similiter præsentanti & acceptanti in dicece. conferente eodem die: & ignoratur quæ præcesserit, quis præferatur? vbi ponderat possessionem adeptam, vide ibi, quia non faciunt pro casu nostro, quia non cadit variatio, ut cadit in patrono. ¶ Sed de casu articuli nostri clarè loquuti fuimus. s. in j. par. huius ij. lib. in iij. quæst. princ. in vj. artic. ad de hic ibi dicta: & d. stinguere ut ibi distinximus, cõcludendo hoc, qd vbi ambe præsentationes tenent ceteris paribus, in præsentatis erit locus habentis instituire gratificationi: ut ibi diximus. vbi etiam, quid de duobus procuratoribus cõcurrentibus cum patrono.

¶ Quintus artic. vj. q. prin. iij. partis. ij. Libri.

¶ *Institui quis debeat à presentatis duobus procuratoribus ad presentandum consuevit.*

**Format** Etiam Phil. de Sarra. alium articulum in d. c. cum autem in cecelj. char. operis. in versic. dubitatur si sunt: & hic sit. v. artic. ꝑ quid si sunt dati duo procuratores in solidum ad præsentandum, & vnus ipsorum præsentat, & præsentatus renuntiet præsentatione, an alter possit secundo præsentare, & præsentatio teneat? & alle. Lap. alleg. xxij. an sufficiat hoc rit. de quo arti. nos diximus satis. s. in d. j. par. huius ij. lib. in iij. q. princ. in v. artic. Ex quibus ibi dictis poteris decidere articulum, qui hic cadit. f. concurrentibus in præsentatione duobus procuratoribus, patroni diuersos præsentando, quis institui debeat? & erit considerandum, si est apposita illa clausula, qd nõ sit melior conditio occupatis, ut si illa clausula sit apposita, ambo possunt præsentare: & eorum præsentationes reputabuntur accumulatiue: sicut & vnus procurator variare possit: ut diximus. s. in ij. par. huius ij. lib. in vij. q. princ. in xvij. art. & tunc erit locus gratificationi ceteris paribus: sicut si ipse patronus vel eius procurator variasset. d. ca. cum autem hoc titu. Aut non est illa clausula, & tunc tenebit præsentatio procuratoris præoccupatis. Dic ergo, ut diximus in d. v. artic. & aliquid in vj. articulo ibidem. & vide in d. iij. q. in x. artic. vbi posuimus, an patronus possit plures procuratores constituere ad præsentandum? & quid si inter se discor-dant. vbi clarius de præsentati arti. loquuti fuimus: vide ibi.

¶ Sextus artic. vj. q. princ. iij. partis. ij. Libri.

¶ *Institui quis debeat ex duobus presentatis à bonæ fidei possessore, & alio malo fidei remiss.*

**Quid** Si concurrunt possessor bonæ fidei & possessor malæ fidei in præsentando, ꝑ quilibet ipsorum præsentari suum, quis institui debet, & an cadat gratificatio? & hic sit. vj. artic. Et dicendum est non cadere gratificationem: sed vnum eis esse instituendum: iuxta ea, quæ latè diximus supra in prima par. huius ij. libri in iij. q. principia. in quinto articulo ad quæ ibi dicta me remitto: nolo hic replicare.

¶ Septimus artic. vj. q. prin. iij. partis. ij. Libri.

¶ *Instituendus vter sit ex duobus presentatis, altero à patrono, altero à bonæ fidei possessore.*

**Succederet** Et alius articulus, qui erit. vij. ꝑ si verus patronus præsentat vnũ, possessor bonæ fidei alterum, quis illorum sit instituendus: & an erit locus gratificationi? Et dicendum non esse locum gratificationi, sed concludendum prout diximus supra in d. prima. par. huius secundi libr. in iij. quæst. principia. in vj. articulo ad ibi dicta me remitto. nolo hic ea transplantare.

¶ Octauus artic. vj. q. prin. iij. partis. ij. Libri.

¶ *Instituendus quis debeat ex duobus presentatis, altero à proprietario, qui non est in possessione, alio à malæ fidei possessore.*

**Succederet** Et alter articulus, & hic sit. viij. quis ꝑ præferatur in institutione, præsentatus à malæ fidei possessore, vel præsentatus à proprietario, qui non est in possessione, vel an erit locus gratificationi? & breuiter dic non

esse locum gratificationi: sed concludendo, ut diximus supra in d. prima. parte huius secundi libri in iij. quæstio. princ. in vij. articulo ad ibi dicta me remitto: nolo ea hic transcribere. Et hæc sufficiant pro ista breui. vj. quæstio. principali.

¶ Conclusiones, quæ eliciuntur ex presenti. vj. q. prin. & ex eius. vij. art. hic repetere superuacuum esset, & illud idem dicere, videas per te.

¶ Septima quæstio prin. iij. partis. ij. Libri.

1 *Ordinarius in quibus casibus possit instituire rectorem in ecclesia patronata sine patroni presentatione.*

2 *Ordinarius an possit commendare ecclesiam patronatam sine patroni consensu.*

3 *Beneficium patronatum commendari non potest sine consensu patroni.*

**Idimus** In præcedentibus quæstionibus principia. de institutione, quæ fit ad præsentationem patronorum, quæro modo. vij. principaliter, ꝑ an sint casus in quibus ordinarius possit instituire rectorem in ecclesia prænotata sine presentatione patroni? & pro clara decisione huius q. prin. sunt discutiendi infra scripti arti. ¶ Et primus ꝑ art. erit, an ecclesia prænotata commendari possit ꝑ ordinarium sine patroni: & de isto arti. loquitur Lap. Ioã. And. & alij quos ibi refert Domi. in iij. col. in c. nemo. de elect. lib. vj. post gl. ibi ꝑ quæ dicit, beneficium iuris patronatus nõ posse dari in cõmenda sine consensu patroni. alleg. Inn. Hofst. & Gaye. idem tenentes quos sequitur ibi Gemy. declaras, an hoc casu patronus possit præsentare nõdum reuocata cõmenda: ut ibi p. eũ post Lap. Abb. Archi. & alios de qua nos diximus. s. in j. par. huius ij. lib. in vj. q. prin. in xliij. artic. vbi posuimus genera cõmendationũ. hanc eũ conclusionẽ formauit do. Roch. in hoc tract. in verbo. honorificum. in iij. q. in ij. col. in versiculis item ad prædictam conclusionem. quam intellege in cõmendatione perpetua, non autem de illa ad tempus, quæ est idem cum cõsuetudine. de qua diximus supra in ij. par. huius secundi libri. in j. q. prin. in xxix. & xxx. art. & ita tene.

¶ Secundus artic. vij. q. prin. iij. partis. ij. Libri.

1 *Episcopus quem potest instituire sine patroni presentatione, propter scandalum vitandum.*

**Dubitatur** Secundo, ꝑ an ppter scandalũ euitandũ possit episcopus instituire aliquẽ non prænotatũ à patrono: & dicendũ est qd sic, quãuis aliquis sit prænotatus à maiori parte patronorum, si nõ potest admitti sine scandalo instituet episcopus solus, ut diximus. s. in iij. q. prin. huius par. in vij. artic. & latius qd hoc eũ diximus. s. in ij. par. huius ij. lib. in j. q. prin. in vlt. art. & ponit Pau. de cita. in hoc tract. in vj. par. in xliij. q. in versiculis. postponere potest. & in xxij. q. post Abb. in si. notabili. hoc titu.

¶ Tertius artic. vij. q. prin. iij. partis. ij. Libri.

1 *Institui an possit per episcopum sine patroni eis scienter indignum presentantibus remiss.*

**Tertius** Erat arti. ꝑ si patroni præsentant indignũ, & laici hoc egerunt scienter, non tenet eorũ electio, an episcopus instituat sine patronis: & breuiter dic qd sic: distinguẽdo tñ, ut latè diximus. s. in prima parte huius ij. lib. in x. q. prin. in iij. art. ad ibi dicta me remitto. & præsertim, si præsentatus est ex cõmunicatus: ut ponit Pau. de cita. in d. vj. par. in xliij. q. in j. versiculis.

¶ Quartus arti. vij. q. prin. iij. partis. ij. Libri.

1 *Institui per episcopum potest sine presentatione patronorum, eis negligẽtibz in presentando, intra tempus eis datum ad presentandum.*

**Si patroni** Nõ præsentant infra quadrimestre, vel semestre, ꝑ an episcopus solus ordinabit ecclesiã? & hic sit. iij. artic. & dicendũ est qd sic: nam si sunt negligentes, & in fra dictũ tps non præsentant, solus hñs instituire, puidet ecclesiã, & sic instituet: ut latè diximus supra in secunda par. huius ij. lib. in j. q. prin. in j. art. & per totum, & voluit Abb. in c. quoniam. in notab. hoc tit. & Pau. de cita. in vj. par. in prin. xxij. q.

¶ Quintus arti. vij. q. prin. iij. partis. ij. Libri.

1 *Episcopus quando possit instituire aliquem, patroni litigantibus super iure patro. vel quasi poss. & litem non finientibus intra tempus eis datum.*

**Quintus** Sit articulus, ꝑ si patroni præsentantes litigant super iure patronatus, & quæstio non deciditur intra quadrimestre vel semestre, an expectabitur finis litis, vel solus episcopus instituet? & dic, si lis est super ipso iure patronatus, vel quasi possessio. eius, & non super mera institutione, nec

nec inter episcopū, & patronum, illa non finita elapso dicto tēpore deuoluitur potestas ad habentē instituere & ipse solus instituet: vt latē hunc casum distinximus supra in ij. parte huius iij. libri. in ij. q. princ. in ix. arti. & voluit Pau. de cita. in d. vj. par. in xiiij. q. in versu. quarto spernere.

¶ Sextus arti. vij. q. prin. iij. partis. ij. Libri.

1 *Collatio facta per episcopum intra tempus, an valeat, quando patroni non presentant intra quadrimēstre vel semestre.*

**Sextus** Sit arti. si patroni non presentant infra quadrimēstre, vel semestre, † collatio facta infra tēpus per ep̄m. an valeat: & dicillam cōvalidari ex lapsu tēporis vel ex taciturnitate patronorum: vt latē diximus. s. in ij. q. prin. huius partis in ij. artic. per plures cōclusiones ibi bene dilucidatas. Et an hoc casu praeferat ille, q. impetrauit à papa illud beneficium cum clausula, si non fuerit alteri ius quæsitum, ponit latē Rota. ccccxxvij. infra tēpus. hoc tir. in antiquis. & Pau. de cita. in hoc trac. in vj. par. in xxxj. q. in duobus locis, quorum dicta iam retulimus in d. ij. art. vbi poteris videre: & concluditur praeferri impetranter à papa: vide ibi.

¶ Septimus art. vij. q. prin. iij. partis. ij. Libri.

1 *Ordinarius solus potest instituere cum consensu patronorum in permutatione beneficij patronati.*

**Septimus** Sit arti. si beneficiari volunt permutare beneficia patronata, quæ possidēt, an requiratur presentatio patroni, vel solus ordinarius autorizabit & instituet, † & dicendum est solū ordinariū instituere, & consensum patronorū esse loco presentationis: vt latē diximus. s. in j. parte scđi lib. huius in vj. q. prin. in vj. arti. in pluribus dubijs ibi formatis, & discussis sed si pmutatio fieret vrgēte necessitate vti litate ecclesie, ep̄s solus posset instituere, etiam sine consensu patronorum, vt ibidem concludimus in vij. dubio.

¶ Octauus arti. vij. q. prin. iij. partis. ij. Libri.

1 *Instituere an dicatur solus episcopus presentatis duobus accumulatiue à patrono, & in alijs casibus in quibus episcopus eligit. & nu. 2.*

**Octauus** Est artic. qñ patronus variando accumulatur equaliter eorū vota an dicat ep̄m solū instituere. Et certē dicitur dñi est q̄ sic. nā si solus p̄onus variat duos p̄ntado, stāte æquali, idoneiare p̄ntatorū, ep̄s optabit & instituet quē ipse voluerit, vt satis diximus. s. in ij. par. huius iij. lib. in vij. q. princ. in xxv. & xxvi. arti. ¶ Et qñ patroni diuidūt æqualē eorū vota, duos presentando, s̄r hñs instituere, oprabit quē ipsorū velit: vt latē diximus. s. in iij. q. prin. huius partis per totum. ¶ Et ēt aliqñ optabit in casibus positus in vj. q. prin. huius partis, qñ duo æqualē valētes p̄ntare in eodē iure patronatu diuersos p̄ntant, vt in tutore & pupillo & similibus. ¶ Et si diceres, in † p̄tis casibus omnino esse instituēdū vnū ex p̄ntatis ergo non dicitur solus instituere, vt de p̄ntatis à patrono variare: vt dictum est in d. vij. q. prin. ij. par. huius lib. in xxv. arti. & in p̄ntatis ab æqualiter diuidētibus eorū vota, dictum est. s. in d. v. q. prin. huius partis in j. artic. Et de p̄ntatis à tutore, & à pupillo, & similibus, diximus in d. vj. q. prin. huius partis. Rñdetur, q̄ attēto ordinariū non astringi de duobus vnū potius, q̄ aliū institui, sed h̄r optionē solus instituere videtur: quia omnino spernit vnā ex p̄ntationibus ipsorū. & hoc etiā vidēt velle Pau. de cita. in hoc trac. in vj. par. in xiiij. q. in versu. secundo potest spernere.

¶ Nonus arti. vij. q. prin. iij. partis. ij. Libri.

1 *Episcopus an solus possit instituere motu proprio sine presentatione, patronum egenum.*

**Nonus** Erit artic. † an ep̄s motu proprio sine presentatione, possit instituere ipsummet p̄onum egenum sine eius p̄ntatione: vt voluit Abb. in c. p. vestras. hoc tit. vbi oēs. & Pau. de cita. in hoc trac. in vj. par. in xxiiij. q. & nos dixim⁹ latē. s. in j. par. huius iij. lib. in viij. q. prin. in iij. arti.

¶ Decimus arti. vij. q. prin. iij. partis. ij. Libri.

1 *Patronus tenetur presentare eundem institutum ab episcopo, pro conseruatione iuris patronatus, euicto iure patronati.*

**Decimus** Sit artic. si qō iuris pa. durat vltra tēpus datum ad p̄ntandū, ep̄s eam ordinare habet: vt proximē diximus in v. p̄ræ. artic. & in locis ibi alleg. dñi, post

diffinitionē qōnis, verus p̄onus p̄ntare potest, pro conseruatione suæ quasi poss. quid modo, si non vult illum ab ep̄scopo, institutum presentare? Abb. in capit. si vero. dicit doctores velle non nocere instituto: quia iam habuit plenum ius ex institutione ep̄scopi autoritate iuris: nam ista representatio fit ad cautelam: vt ibidem ipse dixit. & idem vult ibi Card. in ij. quæstio. & hoc etiam sentit Abb. in cap. cum vos. in vltim. col. in versu. in glo. penult. de offic. ordi. & Pau. de cita. in hoc trac. in vj. part. in xxij. q. ¶ Et hic est casus, in quo presentatio fit post institutionem: de quibus diximus. s. in ij. q. princ. huius partis in v. articu. & ex hoc collige, quantē virtutis sit institutio, quæ fit per ep̄scopum etiam sine patrono lite non finita infra tempus datur ad presentandum: † quia licet possit patronus presentare pro conseruatione iuris sui iure pat. euicto, tenebitur tamen presentare eundem ab ep̄scopo institutum. Quod idem voluit Lap. alleg. lxxvij. fol. 29.

¶ Vndecimus artic. vij. q. prin. iij. partis. ij. Libri.

1 *Instituendi potestatem habens, siue in re speciali, prouidere debet ecclesie in casibus, in quibus fit deuolutio ad habentem. & nu. 2. & 3.*

4 *Potestas limitata competēs alicui, sublata limitationē, factō remanet libera.*

5 *Instituendi ius habens, illud non debet amittere sine causa.*

6 *Ius speciale non extenditur.*

7 *Instituendi ius competere potest etiam inferiori, & simplici laico.*

**Dubitatur** Modo. xi. in casibus prædictis, quādo sit deuolutio ad superiorem p̄ntis ecclesie, in quibus potest solus instituere, vt in precedentibus art. dictū est, an ep̄scopus prouidebit, vel ille, ad quem ex aliquo iure speciali habet institutionem, instituet: & breuiter dic debere instituere ep̄scopum, si ipse habet ius instituendi: secundum A. ch. in cap. j. de præbend. lib. vj. & Rota. ccxij. item non sufficit, & Fed. de cons. cxxij. in Christi nomine, amen: factum tale est. Abb. in ca. venerabilis. de elect. in vj. col. quos sequitur Gaye. in repe. cap. si. de elect. lib. vj. in fi. xlvij. col. & voluit Pau. de cita. in hoc trac. in vj. par. in xiiij. quæst. & in l. j. quæst. post medium iij. col. & hoc est: quia ep̄scopus habet intentionem fundatam de iure cōmuni, ad eum solum spectare prouisiones ecclesiarum. capitul. omnes basilicæ. xvj. quæst. vij. & latē per dom. Fely. in cap. u. venerabilis. in fi. x. col. cum seq. de excep. & nos diximus supra in j. quæst. princ. huius partis in iij. artic. ¶ Si vero ius instituendi ex aliquo speciali iure spectaret ad inferiorem prælatū, ad ipsum fieri deuolutio: & ipse solus instituet: & prouidebit ecclesie in ipsis casibus. Ista est gloss. quæ appellatur singularis, & semper menti tenenda per Abb. in cap. cum vos. post princ. vlti. col. in de offic. ordina. in cle. vnica. de supplen. negli. prælat. vbi etiam do. Cardin. eam exclamat in prima oppo. in vj. quæst. & omnes eam ibi sequuntur. & hoc expressē tenuit Abb. in d. capiteu. cum vos. & in cap. iij. in fi. de conce. præbend. & in cap. j. ante fin. penult. colum. in versu. quæro, quid si omnes. de elec. & Lap. alleg. lxxvij. fol. 2. & Fed. de Senis in consi. lxv. infra scripte quæstiones. in fi. quarti dubij. vbi loquitur de deuolutione, quæ sit ad præpositum iure speciali habentem instituere ex non cōcordia patronorum: vt voluit expressē Gaye. in d. repet. cap. si. post medium. xlix. colum. in versu. item propter negligentiam. q. allegat etiam Bened. capram hoc tenentem in cap. illud. hoc tit. & latē hoc idem voluit dom. Fely. in capiteu. cum venerabilis. in xiiij. colum. in versu. demum nota tria. de exceptio. ¶ Reperi postmodum dom. Roch. in hoc trac. in verbo, honorificum. in xxxij. quæst. specialiter de isto articulo. quærentem, & primo adducentem gloss. quam vocat singularem in verbo, dispositio nem. in d. clemen. vnica. de supplen. negli. præla. & Cardin. ibi in vj. q. vbi re vera attingit hunc articulum per quatuor column. plura argumenta faciendo, pro & contra, ac dicentem fuisse disputatam hanc quæstionem per quendam scholarem in Bononiensi studio: & esse quæstionem difficillimam. & tandem concludere eū gl. subijciendo istā conclu. pcedere, siue inferior habeat ius instituendi ex præscriptione, siue ex priuilegio, vel ex consuetudine, ex alio iure speciali. & Imol. sequi Card. in vltim. col. in c. ij. de concessio. præben. vbi etiam Abb. dicentes hanc decisionem esse semper menti tenendam: & esse subtilem quæstionem, & posse de facto euenire. & idem vult Abb. in c. illud circa fi. hoc tit. & in c. cum in cunctis. §. si. circa finem. de electio. ¶ Po stea dicit Roch. Triam sententiam tenere Bal. in reperi. l. j. C. de emanci. lib. posita post tit. C. de iure libe. pe. col. & eum decidere: tandem licet multum se inuoluat hoc casu ad ep̄scopū spectare collationem, mouetur inter cætera, quia ipse fuit priuatus iure instituēdi tantūmodo ex præscriptione, vel priuilegio, vel alio iure speciali, non autem perdidit aliud ius, scilicet cōferēdi, sed remansit in calamo, s̄m eum. & hanc opinio. post multa re-

nec videtur Gemy. in cap. secundo. circa fin. de instit. lib. sexto. ¶ Subiicit postea Roch. se reperijisse aliã. & sic iij. opinionem tenere Lap. in allega. sua. lxxvij. quoddã monasteriũ. in vj. col. sub titul. de parochijs. allegãdo ita tenuisse do. Azonẽ de ranugijs. de consilio dñi. lo. cal. nã dicit Lap. hoc casu ep̃m debere p̃ntare inferiori. & ipsũ inferiorẽ instituire. & dicit esse rationẽ. ne sine culpa ius p̃scriptũ per inferiorẽ auferatur ab eo. quã opi. et refert & legitur Gemy. in d. c. ij. de insti. & sic tenet istam. iij. opi. concludit ad ipsum inferiorẽ spectare institutionẽ. & sic cõcordat cum prima opi. s. relata. sed discordant. dum dicunt presentationẽ spectare ad ep̃m. quasi ad eum sit deuoluta pp̃ negligentiam patroni. ¶ Et ex ista. iij. opi. inferit fm̃ Roch. q̃nq; ius presentandi p̃petere eiq̃ nõ est p̃onus. qd̃ an sit verũ remittit se ad dicta per eum super verbo p̃petens alicui. ¶ Tandẽ dicit Roc. in hoc puncto. in trepide. tenendã esse opinionẽ primo loco relata. s. ad inferiorẽ deuolui ipsum ius libere cõferendi. ¶ Et dicit esse potissimũ fundamentũ. qd̃ vbi alicui cõperit potestas limitata. & sublata limitatione sine factõ eius ipse vtitur eadẽ potestate libere. casus est sing̃ fm̃ eũ in c. vnico. §. vbi vero. ne sed. vñcã. lib. vj. vbi dicit. p̃ si ex speciali cõsuetudine vel statuto cõperat alicui collatio beneficij. de consilio ep̃i. sublato ep̃o de medio. ita vt eius cõsiliũ non possit haberi. talis p̃t libere conferre. ergo idem erit in casu nostro. vbi potestas instituendi cõperit inferiori ab ep̃o ad p̃ntationẽ patroni. sublato patrono puta p̃ negligentia ipse inferior libere instituet. ¶ Quod etiam cõprobat rone supra allegata. qd̃ habes ius instituendi nõ dẽt sine culpa sua illud amittere. regula sine culpa. de regul. iur. lib. vj. Absurdum ergo videtẽ qd̃ p̃pter negligentia patroni cõmissam in nõ p̃ntado. talis inferior ius suũ amitteret. Remittẽdo se de alijs fundamentis ad Car. in d. cle. vnica. & dicit hãc opi. tenuisse do. Fely. vbi supra. ¶ Et subdit Roch. qd̃ istã opi. tenendo dignum est rñdere ad alias duas opin. supra relatas. ¶ Et primo dicit opi. Bal. s. relata. quã etiã fuit aliorũ relatorũ per do. Car. in d. cle. vnica. nõ eẽ bonã. qd̃ fundatur in debilibus fundamentis. Fundamentũ enim potissimũ huius opinionis est. qd̃ speciale nõ ex tẽdit. ius singulare. & l. qd̃ vero cõtra. ff. de l. cum simi. vnde licet ep̃s q̃ hẽt de iure cõcollationẽ & institutionẽ. fuerit priuatus iure instituendi per p̃scriptionẽ. priuilegiũ. vel cõsuetudinẽ non tñ fuit priuatus iure conferendi: vt dicit Bald. vbi. s. ¶ Ad istud fundamentum rñdetur fm̃ do. Car. in d. cle. vnica. non eẽ verũ isto casu fieri aliquã extensionẽ. qd̃ iste inferior non confertur aliq̃ ius de nouo: sed solũmodo ius qd̃ habebat non liberũ. est effectũ liberum. vt si quis soluat ligatum: & ipse solut⁹ ambulet: certẽ nõ ambulat per potestatem nouã sibi quãsitã: sed per eandẽ quã prius habebat. quã cõclusionẽ etiam tradit in effectũ Abb. in d. c. ij. in fi. de cõces. p̃ben. & de alijs solutionibus quã sunt ad alia fundamenta remittit se ad do. Car. vbi. s. ¶ Condescẽdit demum do. Roch. ad solutionem tertie opin. & dicit illam non videri bonam: nam dicerẽ qd̃ patrono negligẽte presentare ius presentandi deuoluatur ad ep̃m. qui p̃ntabit corã inferiorẽ. & ipse inferior instituet. est loqui sine lege: quimõ iura contrariũ p̃supponit. qd̃ patrono exclusio amplius non p̃uideatur ecclesie per viam p̃ntationis: sed per viam liberẽ collationis. Ita vident sonare tex. in c. iij. in c. si vero. in ca. eam te. & in e. cũ p̃pter. hoc tit. & ita dicit expressẽ decidere Gemy. in c. vnico. §. verum. in ij. col. hoc tit. alle. tex. in c. ij. de supplen. neglig. p̃la. in fi. qui p̃bat fm̃ eũ. qd̃ patrono negligente p̃ntare. vno fructu seu actu fiat p̃uisio: & sic fit. qd̃ amplius nõ fiet p̃ntatio pro illa vice. ¶ Et demum dicit Roch. posse vnã. quãq; p̃dictarũ opinionũ disputando sustineri: sed qd̃ prima videt cõmuniõ. ab ea in iudicando & cõsulẽdo nõ esse recedẽdum. & ita residet ibi Roch. ¶ Tu aduerte oĩa eius dicta capi à principalioribus dictis Car. in d. cle. vnica. in vj. q. & Gemy. in d. c. ij. de insti. lib. vj. & in d. §. verũ. c. vnici. hoc tit. quã dicta referre. longa esset historia: dico tamẽ cõclusionẽ cõmunẽ esse vt deuolutã ad habẽtẽ instituire. fm̃ gl. p̃dictã. in verbo. dispo. sitionẽ. quã licet ab oibus reputet singularis: ego pro ca. allego duas alias glof. quã licet nõ ita clarẽ loquatur: idem tñ sentiunt prima est in c. si. de elect. lib. vj. in verbo. pertinet. quẽ est tertia. vbi est tex. loquẽs de habẽtẽ cõfirmare. dicit glo. illũ esse intelligendũ. siue ius cõfirmãdi. ad aliquẽ pertineat iure cõmuni. vt ad ep̃m. allegando. c. cũ ex iniuncto. de here. & sic intelligit etiã de institutione siue iure speciali: puta ex priuilegio vel cõsuetudine p̃scripta. vt ibi per eam. ¶ Alia est glo. in c. de. si. hoc tit. vbi cum tex. loqueretur. quãdo patroni p̃ntãt plures personas. vt vna ex eis eligat per ep̃m. glo. addit. vel alũ instituentem. de quibus glo. & qd̃ oĩa quã debebãt fieri per ordinariũ circa beneficia p̃ntata. possint fieri et per inferiorẽ p̃latũ hñtẽ ius instituendi iure speciali. posuimus latẽ. s. in ij. part. huius ij. libri. in vj. q. prin. in vj. arti. & oĩa ibi dicta corroborant hanc cõem sen-

tentiam. ¶ Pro qua etiam facit. quod dicit Abb. in capit. i. in pecolum. in versicu. quãro quid si omnes. de elect. vbi dicit. quod patrono mortuo sine hærede t̃ ius prouidendi deuoluitur ad illum. ad quem pertinebat institutio. quanuis esset inferior ep̃scopo. de quo diximus latẽ. s. in ij. par. j. lib. in ij. quãst. princip. in vltim. articul. ¶ Imo ius instituendi potest competere etiam inferiori & simplici clerico: vt diximus. s. in j. quãst. princ. huius partis. in x. artic. ergo & ad ipsos fiet deuolutio per sup̃scripta.

## ¶ Duodecimus artic. vij. q. princ. iij. partis. ij. Libri.

1 ¶ Iure patronatus in totum extincto. totum ius conferendi pertinet ad habentem instituire. siue ep̃scopum. siue inferiorẽ p̃latum.

**Et ex** Prãdictis oritur. xij. artic. quis prouidebit ecclesie. quando in totum extinguitur ius patr. puta quia nullus est hæres patroni: an ep̃scopus solus conferat illam: & glof. ij. in capit. vnico. hoc tit. dicit qd̃ sic: quia res de facili reuertitur ad naturam suam. capit. ab exordio. xxxvj. distinct. & illam glof. omnes ibi sequuntur. & p̃sertim Domi. in vltim. col. principij. Abb. vero in capit. j. in penult. colum. in versicu. quãro quid si omnes. de elect. dicit hanc prouisionem t̃ sic institutionem seu collationem spectare ad eum. qui habet ius cõferendi. siue sit ep̃scopus. siue inferior. ius instituendi iure speciali habes. de quo dicto latẽ diximus supra in ij. par. j. lib. in ij. q. princ. in vlt. art. vbi tenuimus cum Abb. & ita hic tene.

## ¶ Decimustertius artic. vij. q. prin. iij. partis. ij. Libri.

1 ¶ Presentandi potestatem licet patronus amiserit per negligentiam: tamen superior iure deuoluto non poterit aliter conferre. quam se habeat institutio & natura beneficij.

2 Eligi debet à superiore cum eisdem qualitatibus. quibus canonici eligi debent.

3 Institutio seu collatio debet fieri in casu. quo illa potestatis cum qualitatibus requisitis ad institutionem & naturam beneficij.

**Vltimo** Pro complemento huius quãstionis. xij. artic. sit in sup̃scriptis casibus. in quibus vel culpa institutione ad deuolutionem ad eum facta. ex negligentia vel culpa patronorum. an poteris instituire clericum in ecclesia ipsa patronata aliter. quã se habeat institutio. & natura beneficij? & Imo. in capitul. cum accessissent. ex quodam dicto Calde. post Host. 1. ibi infert quod licet patronus t̃ propter negligentiam perdidit potestatem presentandi: tamen superior conferens iure deuoluto non poterit aliter cõferre. quam se habeat institutio & natura beneficij: vnde si in illo erat presentandus presbyter. non poterit ep̃scopus dispensare. vt conferatur non presbytero. qd̃ dictum dicit Fely. esse menti tenendum ibidem. in vj. colum. in versicu. & ex hoc dicto cadit. Pro quo adducit ibi multa similia. ¶ Refert etiam hoc & sequitur do. Roch. in hoc tract. in verbo. honorificum. in ij. q. in j. col. hoc idem voluit Barba. in consilio xxij. scripsit propheta. ante fi. viij. colum. in j. vol. & faciunt. que 2. dicit firma. in tract. de ep̃scopo. in j. li. in ij. par. in xxxij. q. t̃ vbi dicit superiorem debere eligere cum eisdem qualitatibus. cum quibus canonici eligere debebant. secundum gloss. & doct. in clement. j. de supplen. negij. p̃la. & lo. And. in reg. contra eum. in vj. vt ibi per eum. quod etiam posuit in j. par. ij. lib. in l. ij. quẽst. Reliqua dic. vt in dicta accumulatione domini Fely. vbi supra. 3. & sic conclude collationem seu institutionem esse faciendam cum qualitatibus requisitis. secundum institutionem & naturã beneficij: vt etiam pulchrẽ voluit Barba. in capitul. dilectus. de offic. lega. post medium. vij. colum. vbi limitat hoc dictum. nisi necessitas ecclesie aliud suaderet: vt ibi per eum: & loquitur in legato quod est plus.

**Conclusio** Ex sup̃scripta. vij. quãst. princ. & eius. xij. artic. sit. quia ex ea colliguntur casus. in quibus ep̃scopus seu habens ius instituendi potest conferre sine presentatione patronorum. quos per te poteris colligere ex. s. scriptis: quia eos repetere. idem esset. ¶ Et si patroni pro conseruatione eorum quasi possessionis vellent representare. non poterunt presentare alium. quam illum. cui facta est collatio: vt diximus. s. in x. articulo. ¶ Et in istis casibus non intelligitur superior ordinarius semper: sed quando habet ius instituendi iure speciali. poterit sic conferre: vt diximus supra in xj. articulo. ¶ Verum cum isti superiores iure deuoluto conferunt. tenentur obseruare institutionem. & naturam beneficij. & secundum qualitates requisitas conferre: vt diximus supra in xij. articulo. ¶ Quomodo autem fiet. vt appareat de negligentia horũ. qui habent prouidere iure deuoluto: & quomodo ab eis fiet deuolutio ad alios superiores: & qui erunt superiores: & infra quantum remp. ex iure deuoluto isti superiores habebunt prouidere ecclesie.



fiat. satis dictum est in ij. q. princip. huius partis. in vj. vij. & viij. art. Et ista sufficiant pro hac. vij. q. prin.

¶ Octava q. prin. iij. partis. ij. Libri.

- 1 **L**egatus a latere an possit conferre beneficium patronatum.
- 2 Legatus a latere potest referuare beneficium primo vacaturum, non autem conseruare seu permittere.
- 3 Conseruare & Reseruare. quid differant.
- 4 Legatus a latere. quibus modis reseruaciones faciat.
- 5 Episcopus non potest reseruacionem facere in beneficio iuris pa. ecclesiastici.
- 6 Legatus a latere & non alius. potest conferre seu disponere de beneficio patronato clerici patronati. & nu. 7.
- 8 Imperator & Papa an possint quemquam priuare suo patrimonio.
- 9 Legatus a latere non potest se impedire de iure patronatus clerici, ratione patrimonij.
- 10 Legatus a latere non potest se impedire de beneficio regulari & electiuo.
- 11 Prouincia rector potest omnia facere. qua legatus a latere.



**V**ia dictum est in prox. pce. q. princ. per totum. & in ij. q. prin. in vj. vij. & viij. art. quando inferiores prelati habent ius instituendi iure speciali, & episcopi iure ordinario, & superiores archiepiscopi metropolitani possunt prouidere de beneficiis patronatis, sine patronis, merito modo octauo principaliter querendum est, an legatus a latere possit conferre beneficium patronatum, & de eo disponere sine psonis, vt clara habeat decisio huius questionis, discutendi sunt infra scripti art. ¶ Primus igitur erit art. an legatus a latere possit conferre ius pa. quod spectat ad ecclesiasticam personam, sine eius presentatione, & de eo disponere. Et dic breuiter, legatum a latere, ecclesiam cuius altera ecclesia est sua patrona, posse suam collationi referuare & conferre eam cum vacat. hic est tex. aureus in fi. d. dilectus. hoc ti. ex quo tex. colligunt ibi doc. & præsertim Abb. in j. nota. ¶ Legatum a latere posse referuare beneficium primo vacaturum collationi suae conferendum per se certe personæ, & sic ius esse bonum casum & licet legatus non possit conferre ius ad rem, nec promittere beneficium vacaturum: potest tamen referuare beneficium p certa persona: non tamen ius aliquod acquiritur illi personæ, vt ibidem dicunt doc. & de hac reseruacione legati est dicendum: vt inci. de deliberatione. & c. pnti. de of. leg. li. vj. ¶ Et subdit ibi Abb. super gl. penul. fesse differentiam inter conferre, & referuare, nam per collationem beneficij vacaturi acquiritur ius illi prouiso, & sic de facili desideraret mortem proximi, in cuius locum se crederet successurum: vt in c. ij. de conce. præb. Sed per istam reseruacionem non acquiritur ius ei, pro quo referuauit, quia nihil cum eo actum fuit: & ideo vt dicit Host. & bene posset legatus mutare propositum, & alteri conferre, & sic non datur ita votum captandæ mortis, hoc vltimo casu. subdit tamen honestius esse, & tutius reseruacionem fieri generaliter, nulla persona expressa, & demum in fi. Abb. super gl. penul. communiter teneri per doc. licet Spec. tenuerit oppositum in ti. ij. §. nunc tractemus. ver. sed nunquid. legatum non posse referuare beneficium patronatum laicorum. de quo dicemus in seq. art. Inno. vero quem sequitur in omnibus ibi Host. in d. c. cum dilectus. ¶ ponit modos, quibus istæ reseruaciones fiunt per legatum. videas per te, nolo ex eorum dictis paginas occupare: quia hodie omnia illa sunt decisa in c. presentis. & in c. deliberatione. de of. leg. lib. vj. ¶ Dicit tamen in fi. In. legatum ibi potuisse referuare & conferre beneficium, patronatum illius archidiaconi, quia illud habet ratione archidiaconatus, & non ratione patrimonij, quia si habuisset ratione patrimonij, esset censendus laicus. quod etiam tenet ibi Host. in §. nos igitur. ¶ Vbi Host. dicit etiã hanc reseruacionem in beneficio iuris pa. ecclesiastici, non posse facere episcopo: quia non habet tantam potestatem, sed legatus, qui gerit vices papæ, & sic maior est episcopo, de of. leg. c. j. & de of. deleg. sane quia. & in c. cum olim magister. circa prin. & dicit illud quod supra retulimus, dixisse Abb. hanc reseruacionem non esse promissionem, vt ibi latere per eum. ¶ Do. Car. omnia dicta prædicto modo magis clarè ponit ibidem per oppositiones, & quaestiones. & in ij. not. & in prima opp. dicit legatum posse apponere clausulam decreti, & sic irritari presentationem, quæ fieret per patronum, alias non, vide ibi Et similiter ponit ibi omnia prædicta Io. An. ¶ Similis est tex. in c. dilectus. de of. leg. ¶ qui clarè vult, legatum de latere posse conferre beneficium vacans, licet illud competat ad presentationem alicuius clerici ex quo tex. Abb. colligit legatum papæ prædicta posse facere, si est legatus a latere: alios autem legatos hoc facere non posse, nisi ex speciali concessione: vt in c. j. de of. lega. lib. vj. quod clarè voluit gl. in verbo, concessione. circa fi. in d. c. dilectus. ¶ Ilmo ex

speciali commissione etiam delegatus papæ hoc facere potest, vt latere ponit Card. in d. c. cum dilectus. in j. q. hoc tit. ¶ Et quod legatus a latere possit disponere de beneficio patronatus, ecclesiastici, vult etiam do. Gof. in summa huius ti. post prin. vlt. col. qui assignat rationem esse, quia cum legatus cõferat ecclesias & alia beneficia, quæ inuenit vacantia, & quæ vacare incipiunt post suum ingressum, non obstante iure institutionis, quod ordinario competit, multo minus obtabit ius patr. quod clerico competit beneficij ratione, quia plus iuris habet prælatus in cõferendo, quam patronus in præsentando, & nihilominus illud, quod pluris est, absorbet prærogatiua legati. vt de of. leg. c. dilectus multo magis, & id, quod minus iuris est, sequitur hanc rationem Host. in summa huius ti. in §. in quibus in ij. col. in vers. subiecto. ¶ Hanc conclus. legatum a latere posse conferre & disponere de beneficio patronato ecclesiastici, voluit etiam ipse do. Abb. in c. illud. in fi. & in c. cum propter. in iij. differentia. hoc ti. & Archi. in c. vnico. in fi. hoc ti. lib. vj. summa directorij iuris. hoc ti. §. xxxij. summa angelica. in verbo, ius pa. in §. j. & Fede. de senis cõ. si. xv. infra scripta quaestiones. in primo dubio. & Roma. consil. ecclex. in casu proposito. & Gemy. hanc cõcl. sentit in c. ij. post prin. iij. col. de præb. lib. vj. & voluit Gay. in repe. c. fi. in xxvj. col. de elec. lib. vj. & Pau. de cita. in hoc trac. in iij. par. ¶ Voluit etiam Roch. similiter in hoc trac. in verbo, honorificum. in j. q. in ij. col. in ver. nono limita. & in ij. q. in iij. col. in ver. secundo limita & hæc est communis omnium doc. sententia. ¶ Quam intellige, cum est ius pat. clerici ratione ecclesiæ, non autem ratione patrimonij, quia si ratione patrimonij, clericus censetur patronus laicus, & non ecclesiasticus, vt voluit doc. in locis supra alleg. & præsertim Ibi. in fi. d. c. cum dilectus. hoc ti. per illum tex. vbi etiam Host. Io. An. & Car. & Abb. ibi dicit in ver. item nota. Ex illo tex. collige arg. quod in patrimonialibus clericus censetur vt laicus, & sic videtur quod si laicus non potest priuari patrimonio suo, etiam per imperatorem, sine causa: vt no. Inn. & do. in c. quæ in ecclesiarum. de consti. & legisse in l. fi. C. si contra ius vel utilita. pub. ita nec clericus patrimonio suo per papæ priuari potest. all. quæ ipse dixit in c. constitutus de relig. domi. ¶ Et sic dicit ibi Abb. legatum de latere non posse se impedire de iure pa. clerici, ratione patrimonij, vt etiam Gof. dicit. & Hof. vbi supra. sed si est ratione ecclesiæ sic, cum patronus ecclesiasticus supsit iurisdictioni legati, vnde potest legatus cõferre beneficium patronatum & referuare collationi suæ patrono ecclesiastico inuito & irrequisito: & vide que dicit Pau. de cita. in hoc trac. in vij. par. in ix. q. de cuius dictis tractauimus supra in j. par. primi libri in vij. q. prin. in ij. art. tan legato etiam a latere competat ius pa. in ecclesiis fundatis infra limita. s. sue iurisdictionis. ¶ Intellige etiam hoc procedere, nisi beneficium esset regulare & electiuum. ¶ quia de illis non impedit se legatus de latere: vt est tex. in c. de deliberatione. de of. leg. li. vj. & ibi Domi. post Archi. & alios. & ita pulchrè declarat Philip. Decius in consil. cxlix. in causa iuris pa. in iij. dubio. in penul. col. in vers. secundo ¶ efficacius. ¶ Vbi plus dicit omnia prædicta, quæ potest legatus a latere, posse gubernatorem prouinciæ suæ, constitutum cum potestate legati a latere. Et idem est in nuntio apostolico cum potestate legati a latere: vt ponit Philip. Decius in consil. cxxvij. licet in casu.

¶ Secundus artic. viij. q. prin. iij. partis. ij. Libri.

- 1 **L**egatus a latere an possit referuare seu conferre beneficium patronatum, inuito laico patrono. & nu. 4.
  - 2 Prælatus plus iuris habet in concessione, quam in presentatione patronus.
  - 3 Patronus vndeunque habeat patronatum, subest legato, quantum ad ius pa.
- 1 **E**t ex supra scriptis deciditur a contratio secundus art. ¶ q. g. est, nunquid legatus etiam a latere possit referuare seu conferre ecclesiam patronatam inuito patrono laico gl. penul. in d. c. cum dilectus. ante medium. hoc ti. format hunc arti. disputando ad partes. & dicit primo videri, quod sic. ¶ quia plus iuris habet in concessione prælatus, quam in presentatione patronus. c. dilectus. de of. leg. nam quilibet patronus vndeunque habeat patronatum subest legato, quantum ad ius pa. id est quantum ad cognitionem iuris pa. arg. c. quanto. de iudi. sed in d. c. cum dilectus. videtur speciale in legato domini papæ, quia episcopus inuito patrono non potest ecclesiam dare. xvj. q. vij. decernimus. ¶ Postea dicit, sed certè quamuis patronus subest legato quantum ad ius pa. id est quantum ad cognitionem iuris pa. non tamen videtur quod ei possit auferre presentacionem prouenientem ratione patrimonij, sicut potest prouenientem ratione ecclesiæ & dicit hoc innui ex tex. d. ca. cum dilectus. & ex hac distinctione, alias quare distingueretur inter presentacionem a laico vel clerico, licet enim Papa concederet, quod les

# Cæsar Lambertinus Episcopus

gatus concederet inuitis patronis: non tamen sequitur quòd concesserit inuitis patronis habentibus ius p. ratione patrimonij. arg. ff. ne quid in loco publ. fiat l. j. §. si quis à principe. ¶ De mum gl. dicit quoddam præferre primum dictum, sed istud secundum inuiti maiori æquitate: vt patronus ratione patrimonij, qui dotauit ecclesiam non priuatur iure suo, nec fiat ei hæc iniuria, ea ppter subtractionem & ipse & alij à fundacione ecclesiarum: & hoc dicit esse verum. ¶ Hoc idem sequitur gl. in verbo in concessione, quæ similiter sic distinguit. hoc idem voluit gl. in verbo, apostolicis in cle. per literas. de præben. Voluit etiam Inn. in d. c. cum dilectus in fi. & ibi Host. & Io. An. sequendo gl. & dom. Car. ibidem in iij. col. in iij. n. o. & in xxij. q. vbi et Abb. in ij. no. & in fi. vbi dicit hoc satis probari per illum tex. Nā si potuisset referuare beneficium patronatus laicorum, non oportebat distinguere inter laicum & clericum, prout ibi fecit papa. & idem tenet Archi. in c. hortatur. lxj. dist. & in c. ij. de præben. lib. vj. licet Spec. §. nunc tractemus. ver. sed nunquid tenuerit contrarium, qui reprobatur à Car. & Abb. vbi s. ¶ Hanc eandem sententiam tenuit do. Gof. concius meus in summa huius sit. in prin. ij. col. & Host. ibidem in §. in quibus. in ij. col. in c. sub iectio. & summa directoriij iuris hoc tit. §. xxxij. & summa angelica, in verbo, ius pa. §. j. Lap. alle. xcvi. fol. liij. Car. consil. lxix. vacante quadam. in ij. dubio. Abb. in c. illud. in fi. & in c. cum propter. in iij. differentia. hoc tit. Archi. in c. vnico. in fi. hoc ti. lib. vj. Fede. consil. lxxv. infrascriptæ quæstiones. in j. dubio. Roma. consil. cccxij. in casu proposito. & Dom. pulchrè in c. ij. in prin. iij. col. de præb. lib. vj. & Barba. in consil. xxij. scriptis propheta. in vij. col. in j. vol. & Gay. in repe. c. fi. in xxvj. col. de ele. lib. vj. qui allegat etiam pro hoc Car. in c. illud. in vij. opp. & dicit hoc procedere, etiam si esset beneficium patronatus clerici ex patrimonio: vt in fi. præc. artic. diximus. ¶ Dicit tamen legatus conferre patrono consentiente: licet prælato contradicente. secundum Domi. post Lap. in c. vnico. in fi. hoc ti. & voluit clarè. Barba. in d. c. dilectus. ante medium. vij. col. quod est summe notandum, quod dictum est rationabile: nam & episcopus potest conferre beneficium iuris patr. laici eo non vocato illo postea, expressè vel tacitè consentiente, vt latè diximus §. in ij. q. prin. huius par. in ij. artic. vbi de hoc tractauimus per plures conclusiones: & de contradictione ordinarij non est curandum, quia si legatus potest præiudicare collationi episcopi, quæ est magis libera, multo magis institutioni quæ non est libera, vt dicit Ab. cum institutionem diffinit in c. auctoritate. de instit. & nos diximus latè §. in ij. q. prin. huius par. in j. art. & hoc latè tenuit Paul. de cita. in hoc tract. in iij. par. dam. ponit causas, per quas iurista tor inductus fuit ad permittendum ius pa. laici. Et voluit idem Pau. ibidem in vj. par. in xxxj. q. in ver. item in legato. & voluerunt omnes doct. in d. c. dilectus. de offic. lega. ¶ Et volunt omnes doct. in d. cle. per literas. & præsertim ibi do. Car. in iij. col. & in iij. q. in ver. & nota illam gl. ¶ Voluit etiam hoc do. Roch. in hoc tract. in verbo, honorificum. in j. q. in ix. limit. & in iij. q. in fi. j. col. & in prin. ij. qui pro hoc all. Gemi. in c. quis. circa fi. de resc. li. vj. & in iij. col. in ver. secundo limit. & hæc omniū doc. cõmunis sententia, quam etiam pulchrè ponit Lap. all. xcvi. beneficium vacat. in j. col. fol. 31. Et supra scriptam conclusionem tenuit Phi. decius in consil. cclxix. in causa iuris pa. in iij. dubio. in pe. col.

¶ Tertius art. viij. q. prin. iij. partis. ij. Libri.

- 1 Legatus à latere an possit disponere de iure pa. acquisito per laicum, ex prescriptione, consuetudine, vel priuilegio.
- 2 Laicus quando habet ius presentandi ratione presentandi, iunc legatus à latere potest conferre tale beneficium.
- 3 Effectu prohibito, videtur prohibitus omnis modus perueniendi ad illum.
- 4 Patronus ratione priuilegij papæ, censetur ecclesiasticus.
- 5 Presentatio an possit laicis, & præsertim parrochianis, non ex vi iuris pa. seu vera presentacionis, sed ex vi simplicis petitionis rectoris instituendi.
- 1 Sed Dubitatur tertio, quid si laicus habet ius patr. ecclesiæ ex prescriptione, consuetudine, vel priuilegio, an possit de illo legatus à latere disponere, seu illud conferre. Et Fede. de senis in d. consil. lxxv. infrascriptæ quæstiones. in j. dubio, motus illa ratione: nam secundum gl. penul. in d. ca. cum dilectus. hoc tit. & omnes doct. allegatos in præc. art. Ideo legatus à latere non confert beneficium iuris pa. laici, quia ipsi laici hoc videntes retraherentur ab ædificationibus & dotacionibus ecclesiarum: quæ quidem ratio cessat in casu nostro. ¶ Immo ego dicere non solum illam cessare, sed maiorem rationem militare, cessante supra scripta ratione in iure pa. laici, quam in iure pa. ecclesiæ stic, nam vt s. diximus in j. art. post Gof. & alios, ideo legatus à latere potest conferre beneficium patroni ecclesiastici, quia si potest conferre beneficium spectans ad meram collationem epi

scopi, multo magis potest conferre beneficium spectans ad presentationem ecclesiastici, qui minus ius habeat, sic & in casu nostro si potest conferre legatus à latere supra scripta beneficia, multo magis poterit conferre beneficium spectans ad presentationem laici, qui habet multo minus ius quam patronus ecclesiasticus: iuxta no. in c. cum Bertoldus. de re iudi. cum cessat illa ratio, ne retrahantur laici à fundacione ecclesiarum, cū huius ius pa. non acquisuerint laici ex ædificatione, vel dotacione ecclesiarum, sed ex prescriptione vel priuilegio, vt proximè est dictum: & hoc voluerunt Car. Ab. Butri. & Maria. in d. ca. dilectus. de of. leg. & idem Car. in cle. j. in vij. q. vt lite penden. & idem Card. in cle. ij. quæ incipit. per literas. in iij. colum. in iij. q. de præben. & voluit etiam Dom. in c. ij. in iij. col. de præb. li. vj. & voluit Alex. in consil. lxxij. & seq. in iij. vol. & do. me. Corfe. in c. cum venerabilis. in vj. char. de except. & in reperto. suo. in verbo, patronus. circa prin. dicit hanc esse communem opi. & do. Car. in consil. lxxix. vacante. in ij. dubio. ¶ Et hanc partem etiam sequitur do. Anto. in d. c. dilectus. in iij. col. per d. consil. Fede. quia ¶ quando laicus habet ius presentandi ratione prescriptionis, vt puta quæ esset populus qui prescripsit ius presentandi, secundum ea, quæ habentur in c. quærelam. de elect. tunc legatus de latere poterit conferre tale beneficium, quia licet populus prescripserit contra ordinarium collatorem, non tamen propter hoc censetur prescripsisse contra papam, uel eius legatum. Secus tamen esset, dicit ipse, si ex priuilegio sedis apostolicæ haberet laicus ius presentandi: quia non intelligeretur verè præiudicare priuilegio papæ. c. super eo. de offi. deleg. sicut si ratione iuris pa. haberet ius presentandi. ¶ Et hæc dicta do. Ant. refert Barba. in d. ca. dilectus. in vij. col. in ver. limitat tamen do. Anto. qui postea dicit do. suum Io. de imo. ibi tenere contrarium, quia nunquam videtur fuisse de intentione papæ, præiudicare iuri laici, nisi hoc exprimat, per ea quæ habentur in c. cum dilectus. de iure patr. & in c. ij. de præben. lib. vj. ergo tanto minus hoc agere posset legatus. Et si diceremus oppositum, sequeretur quòd si laici possent retrahi à fundacione & dotacione ecclesiarum, si viderent iuri suo derogari: & sic eadem ratio videtur esse in casu isto: & ideo dictum Fede. non videtur verum: quia non est in iure cautum: dicit tamen, quòd si illud dictum esset verum esset elegas limitatio ad prædicta. ¶ Ipse Barba. tamen dicit fore ponderandum: nam non sequitur, quòd si dictum Fede. & do. Anto. laici retraherent se à fundacione dotacione ecclesiarum propter hoc: quia imo potius retraherent se à prescriptione: & ideo dicit esse considerandum: quia contra dictum Fede. & do. Anton. videtur casus in d. c. cum dilectus. vbi papa fundat se, si beneficium spectat ad presentationem laici vel ne: quia si spectat ad presentationem laici, legatus de latere non potest illud conferre. Quocumque ergo modo spectet, siue ex prescriptione, seu priuilegio, siue ex ædificatione, seu dotacione ecclesiarum, non poterit legatus de latere conferre illud: vnde ¶ prohibito effectu, vt prohibitus omnis modus, per quem deuenitur ad effectum. c. cum quid. de regu. iur. lib. vj. l. oratio. ff. de sponsa. ¶ Hæc ratio Barba. non militat per ea, quæ in prin. presentis art. diximus, quòd si non esset ratio, ne retraherentur laici à fundacionibus ecclesiarum, potius posset conferre legatus beneficia spectantia ad presentationem laicorum, quam ad presentationem clericorum, seu collationem ordinariorum: ergo cum cessat ratio cur legatus nõ se impedit de patronatibus laicorum in casu art. nostri, in eo multo magis militat illa ratio, vt se de illis impedire possit. ¶ Do. Fely. in suo tract. quando literæ apo. no. pa. in xj. & vlti. limita. tractat hunc passum: dicit esse considerandum primo doctor. tenentes opi. Fede. præsupponere vnum ius pa. posse acquiri prescriptione vel consuetudine, quod est valde dubium: nam Archi. c. hortatur. lxxj. dist. tener non posse acquiri. Io. An. vero in regu. qd alicui gratiosè in mercu. tener cõtrarium: & dicit do. Fely. disputando posse teneri opi. Archi. in consulendo vero & iudicando opi. Io. An. ¶ Considerat. ij. quòd dum Fede. & prædicti loquuntur de patronatu competente ex priuilegio, non ex dotacione, ratio eorum videtur tuta: videlicet quòd cessat ille respectus, ne laici retraherentur à fundacione & c. & de tali patronatu forte non est necessaria mentio: vt dicit se dixisse in x. ampli. & sic in casu nostro legatum posse de eo disponere. ¶ Considerat. iij. q. tenentes ius pa. posse acquiri per laicum prescriptione, loquuntur de præscrip. tanti temporis, cuius initij non extrat memoria vt dicit se dixisse in c. causam. de præscrip. & qui fundat se in dicto tempore, non habet deducere tempus simpliciter, sed tit. & ad eum probandum inducitur præsumptiua & sufficiens probatio per dictum tempus, iuxta. l. hoc iure. §. ductus aque. ff. de aqua quoti. & æstina. & cap. super quibusdam. de verb. signi. cū concor. de quibus in c. peruenit. de censu. & tenendo hoc, esset forte dubia hæc conclusio quam Fely. appellat limitationem, quoniam,

quoniam dicit ipse, si ex tanto tempore præsumitur fundatio, pcederet adhuc isto casu illa ratio, ne retrahantur laici à fundacione, & subdit sæpius re vera se fuisse loquutum cum hominibus prætententibus se patronos, & propter eorum antiquitatē nescire quomodo sint patroni, sed allegant præsumptionē fundacionis, quam probant ex diuturnitate temporis: & forte hoc casu esset vera impugnatio lo. de Imol. & pcederet opinio modernorum doct. Romanæ curiæ dicentium fieri differentiam in cancellaria inter patronos ex fundacione vel ex præsentatione. ¶ Si autem velletis tenere, quod circumscripta probatione præsumptiua ti. tempus solum, cuius initij non est memoria, conferat acquisitionem iuris patro. tunc conclusio nostra esset vera, de hoc autem tanquam longo & impertinenti dubio, ad materiam, quam ipse Fely. tractauit, dicit esse prosequendum: vt in locis s. allegatis, in quibus forte inuenies oportere deducere titulum, & solum tempus non sufficere. ¶ Tu aduerte circa has considerationes do. Fely. Et primo circa ij. per quam videtur concludere nullum dubium esse, papam & legatum disponere posse de beneficio patronatu, laici, ex priuilegio: & tamen do. Ant. in d. c. dilectus relatus ibi à Barba. vt s. retulimus tenet expressè beneficium patronatus laici ex priuilegio summi Pontificis, quia alias haberi non potest: vt diximus s. in j. par. j. lib. in x. q. prin. in ij. art. non comprehendit sub mandato papæ de conferendo beneficium, si de ea nõ faceret mentionem, sicut de vero iure pa. ex fundacione: quia non intelligitur velle præiudicare suo priuilegio, c. super eo. de of. deleg. sicut si ratione iuris pa. haberet ius præsentandi, si ergo papa in generali mandato non intelligitur derogare inri patrona. laici, ex priuilegio. multo magis non poterit de eo disponere legatus, nisi in sua commissione papa hoc sibi concefferit: tamen ego adhuc tenerem cum Fely. in hoc quod etiam ipse tenet ibidem in x. ampli. illa ratione: quia vt diximus s. in d. j. par. j. lib. in x. quæstion. principa. in iij. articu. ¶ si aliquis laicus est patronus ratione priuilegij papæ, non censetur vt laicus, sed vt ecclesiasticus, cum simus in eius damnū vt ibi latè diximus, maxime cum omnes sequantur Fed. in hoc. ¶ Quo vero ad primam & tertiam considerationes Fely. in patrono laico ratione præscriptionis, loquitur do. Fely. nam nos illum arti. an ius pa. acquiri possit per laicum præscriptione, latissime tractauimus s. in d. x. q. prin. j. par. j. lib. in v. artic. & tenuimus opi. Archid. & in si. demonstrauimus in effectu ipsas duas opi. quæ videntur contrarie. f. Archi. & Io. An. esse vnam, cum Io. An. in effectu velit opi. suam procedere, quando præscriptio sit tanti temporis, cuius initij & c. vt allegato titulo fundacionis & illo præsumptiue probato per tñ tps laicus præscribat, quo casu re vera non ex præscriptione, sed ex fundacione dicitur acquisiuisse ius pa. & in hoc casu nullo potest habere locum consili. Fede. quia militaret ratio, ne laici retrahantur à fundacione ecclesiasticum, ex quo isti præsupponunt se patronos ex fundacione. ¶ Sed potest habere locum dictum Fede. quando laici non dicent se patronos ex fundacione, sed ex consuetudine posse præsentare, quia tunc legatus de tali beneficio disponderet: vt priè loquitur Fed. quia non essent veri patroni, sed solum haberent illam præsentationem ex consuetudine. Et ita intelligit Fed. do. Card. in d. cle. per literas. in iij. col. in ij. q. in ver. & not. illa gl. dum ibi dicit, secus si dico, si ad laicum spectaret ius præiudicium sine psonatu: quia tunc cessat rō. quæ est ne retrahantur psoni à fundacione ecclesiasticum, & sufficit qd hoc casu non reperiat interdictionem legato talia conferre, qd tenet Fed. in cōf. & c. Dico & aliud qd si non allegaretur titulus fundacionis ecclesiæ per psonū laicū, sed titulus priuilegij, & præsumptiue pbaretur per tantū tempus, quæ & hic titulus allegari posset. f. priuilegij summi pontificis, vt s. diximus, et ita etiam clarum tunc legatū papæ de eo disponere, & præscriptionē valere: non vi præscriptionis, sed vi priuilegij, & ita tene cū prædicta pcedat omni iure, etiā vide qd dixi in d. x. q. prin. j. par. j. lib. in ix. artic. vbi tractauimus an laicus patronus ex præscriptione censetur ecclesiasticus, vel secularis. ¶ Et ibidem in art. posuimus, an præsentatio possit competere re. laicis, & præsertim parrochianis, non ex vi iuris pa. seu vere pntationis, sed ex vi simplicis petitionis rectoris in situendi, in quo casu non est dubiū legatū posse de tali beneficio disponere & illud cōferre. Et adde cū opi. do. Fede. concurrere Roch. in hoc trac. in verbo, honorificū. in iij. col. ij. q. in ver. tertio limita. vbi post do. me. Corfe. dicit hanc opi. esse cō em. & do. Fely. in ca. in nostra. in xxvij. colum. in xxxvij. correllario. de rescrip. Et Phil. decius in conf. cxlix. in caula iuris pa. in pe. & fi. col.

¶ Quartus art. viij. q. prin. iij. partis. ij. Libri.

¶ Ius pa. alicuius beneficii spectat communiter ad patronum clericum, & patronum laicum an legatus a latere possit tale beneficium conferre.

- 2 Inhabilitas coniunctus cum habili, proficitur quod per se consequi non possit.
- 3 Denominatio quando fiat à qualitate clericali, & quando à laicali.
- 4 Legatus a latere non potest disporre de iure pa. spectante ad laicum & clericum.

**1 Dubitatur** Quarto, quid si ius patro. alicuius beneficii spectat communiter ad patronum clericum, & patronum laicum, an legatus a latere possit tale beneficium conferre. Abb. in d. c. dilectus. dicit Gasp. de cal. referre a se fuisse consultum, qd sic: vt potius attendatur causa permittens qd prohibens, & referre etiam alias fuisse obtentū & decisum cōtrarium, & dicit ibi Abb. hanc vltimam opi. esse veriozem, per ea, quæ legūtur & no. in c. vnico. hoc ti. li. vj. & dicit facere optime. l. si communē. ff. quemad. ferui. amit. vbi maior retinet feruitutem ex persona minoris. ad idem. c. sacris. de sepul. cum si. mi. ¶ Hunc art. tractat etiam Abb. in c. fi. in fi. hoc ti. & dicit hūc casum esse dubitabile: nam si habeat respectus ad clericum, legatus poterit conferre. si ad laicum non: vt in c. cum dilectus. hoc ti. vnde surgit dubietas ratione mixture, cum ista componentia sint diuersæ nature, dubitatur de composito seu misto: cuius nature debeat censeri. Et dicit Fede. consi. lxij. & melius dixisset. lxx. in vij. dubio. post multa concludere legatum non posse tale beneficium conferre: quia non debet priuari patronus laicus propter mixturam clerici. adducit ad hoc. d. c. sacris. & d. l. si commune. fatetur tamen legatum posse vt iure clerici, & conferre ecclesiam cum consensu solius laici. quod Abb. dicit esse notandum: & idem tenuit expressè Gemi. post Lap. in c. vnico. hoc ti. in fi. vbi etiam Phil. Fran. post Pet. de anch. ibi & prædictos alios doc. ¶ Hoc etiam voluit do. Barb. in d. c. dilectus. de of. leg. in prin. ante pe. colū. in ver. vltimo quærit hic do. Abb. qui pro hac conclusi. dicit se allegare in simili. tex. valde singularem in 2. l. si. qui duos. ff. de libe. lega. ¶ vbi in habilitas coniunctus cum habili, consequitur illud, quod per se solum consequi non possit: ita dicamus hic vt clericus patronus consequatur per mixturam laici patroni illud, quod per se consequi non possit: adducit pro hoc plura alia similia dicta in materia mixture. Et idem voluit Pau. de cita. in hoc trac. in vj. par. post medium. xxxj. q. ¶ Et hoc idem tenuit do. Fely. in suo trac. quando lit. apo. no. patro. in vj. ampli. de cuius dictis dicemus j. in seq. q. princ. in ix. art. de quo etiam nos diximus s. in j. par. j. lib. in j. q. prin. in vj. art. vbi posuimus materiam mixture: & quando ius pat. commune denominatur à clerico, & quando à laico, & diximus post Fely. vbi proximè, quia vbi resulat commodum ecclesiæ, vel ecclesiasticæ personæ, & tunc in casu misto fit denominatio à qualitate clericali, & non à laicali, si autem resularet incommodum, vel deterioratio ecclesiæ, seu ecclesiasticæ personæ, ex pdominatione qualitatis clericalis, tunc inspicitur potius qualitas laicalis: & licet contra hoc fuerimus argumentati: tamen de dimis conclusi tenes solutiones, & ex ibi dictis apparet veritas

**4 conclusionis, & est illa quam posuimus ¶ legatum non posse se impedire, cum ius pa. spectat ad clericum & laicum. & prædicta etiam voluit do. Roch. in hoc trac. in verbo ius in vij. q. in ij. col. in ver. prima est pone.**

¶ Quintus art. viij. q. prin. iij. partis. ij. Libri.

- 1 Legatus a latere quando possit conferre beneficium situm in sua provincia, si persona ecclesiastica ad quam spectat presentatio vel collatio, non est illius provincie.
- 2 Legatus a latere potest præiudicare iuri pa. ecclesiastici, etiam quando patronus non est de sua provincia, dummodo ecclesia patronata sit de illius provincia.

**1 Dubitatur** Modo octauo loco, an legatus de latere possit, conferre beneficium situm in sua provincia, si persona ecclesiastica ad quam spectat presentatio, vel collatio, non est illius provincie. Et Roma. consil. suo. ccclxj. incip. in casu propositæ consultationis, consuluit ¶ posse iuri pa. ecclesiastici per legatum præiudicari, & quando ipse patronus non esset de sua provincia, dummodo ipsa ecclesia patronata sit de illa provincia. vt ibi latè per eum, quem sequitur do. Roc. in hoc tra. in verbo, honorificū. in iij. q. in ij. col. in ver. secundo limita. quia attenditur locus ecclesiæ, & non habentis pntationis, & pro hoc faciūt ea, quæ diximus s. in j. par. li. in ij. q. prin. in viij. art. vbi conclusimus in ædificatione ecclesiæ, & acquisitione iuris pa. requiri consensum episcopi loci ecclesiæ: & non loci fundantis nolo referre. d. consi. Roma. videas illud.

¶ Sextus art. viij. q. prin. iij. partis. ij. Libri.

- 1 Legatus a latere, an possit beneficium patronatum clerici alteri concedere se facta presentatione a patrono in preiudicium presentati. ¶ nu. 2. 3. Lambert. de iure patro.

# Cæsar Lambertinus Episcop.

**1 Dubitatur** Sexto & ultimo, si facta est presentatio patronum ecclesiasticum institutione non sequuta, an legatus possit illud beneficium alteri concedere in presentatione presentanti. Hunc arti. non inueni in specie tractu. d. c. cum dilectus. & nos reuelimus s. in j. art. nam si precessit; reseruatione sine clausula decreti tenet presentatio patroni ecclesiastici non obstante reseruatione facta per legatum a latere, vt voluit gl. in verbo concessit. circa fi. de of. leg. & Card. in d. c. cum dilectus, vt diximus in d. j. art. quanto magis, si nullus est facta reseruat. ¶ Et eo maxime hoc procedit, quia presentatio pro ni ecclesiastici habet vim electionis. iuxta auream dictum Inn. quem ibi sequitur Abb. & omnes in c. cum autem. hoc tit. & licet non dicatur sibi esse acquisitum ius in re: tamen habet maius ius quam presentatus a patrono laico: vt late per doc. in c. cum Bertoldus. de re iud. & nos discussimus s. ij. par. huius. ij. libr. in v. q. prin. in viij. art. & etiam in vij. q. prin. in j. arti. concludere distinguendo, quod aut legatus sibi referuauit ius pa. patroni ecclesiastici, & nullo modo tenebit presentatio facta per patronum: cum sit irrita ipso iure. vt s. est dictum. ¶ Aut fuit facta reseruat. per legatum sine clausula decreti: & tenebit presentatio. ¶ Et sic multo magis tenebit, si nulla precessit reseruat. & patronus ecclesiasticus presentauit statim post vacationem, & sic antequam conferat legatus, qui cum sit quæsitum ius presentato, vt proxime dictum est, non poterit sibi per legatum p. iudicari. Et pro hoc faciunt, quæ dicemus j. in ix. se. q. q. princ. in xxxj. articulo.

**Ex dictis** In suprascripta. viij. q. prin. & eius. vj. art. collige conclusionem, legatum etiam a latere non posse disponere de iure pa. laici patroni absque eius presentatione, sed de beneficio iuris pa. patroni ecclesiastici sic, etiã inuito, vel ignorante patrono, vt diximus s. in j. & ij. art. ¶ Amplia primam partem conclusionis, vt legatus non possit disponere de beneficio iuris pa. laici, etiam si illud habeat laicus communie ecclesiastico: vt diximus s. in iij. art. ¶ Amplia. d. primam partem conclu. vt legatus non possit disponere de beneficio patronatus laici, in tantum procedere quod etiam non poterit disponere de beneficio patronato clerici. ratione patronij, cū censetur laicus, vt diximus s. in j. & ij. art. ¶ Limita primam partem conclu. vt legatus non possit disponere de beneficio iuris pat. laici, siue simpliciter, siue in coi. procedere, nisi disponat seu conferat de voluntate ipsius patroni: quia benebit ipse collatio: vt diximus s. in ij. & iij. art. ¶ Limita secundam partem conclu. legatum non posse disponere de beneficio iuris pa. laici quando illud laicus habet ex fundatione, constructione: vel dotatione ecclesie. Sed si illud haberet ex priuilegio papæ, vel haberet ius p. t. andi ex aliqua consuetudine, legatus a latere possit illud reseruare: & conferre & sic de illo disponere sicut de iure pa. patroni ecclesiastici, vt diximus s. in iij. art. ¶ Amplia modo primo secundam partem conclu. vt legatus a latere possit reseruare & conferre beneficium iuris pa. patroni ecclesiastici, etiam si patronus non sit de prouincia sibi de creta, dummodo beneficium seu ecclesia sit in prouincia, vt diximus s. in v. articulo. ¶ Amplia secundo. d. secundam partem, vt non solum legatus a latere possit disponere de beneficio patroni ecclesiastici sine alia commissione, dummodo sit a latere, sed etiam al. us legatus non a latere, vel delegatus papæ, dummodo specialiter habeat in mandatis. vt diximus supra in ij. articulo. ¶ Limita istam secundam partem. d. conclusi. vt legatus a latere possit disponere de beneficio patroni ecclesiastici, dummodo illud reseruauerit cum clausula decreti vel illud contulerit antequam patronus ecclesiasticus presentauerit, sed si reseruat. fuit sine clausula decreti, vel nulla precessit reseruat. & patronus ecclesiasticus presentauerit aliquem antequam conferret legatus, tenebit presentatio, & non poterit legatus presentato præiudicare: vt diximus s. in vlt. art. Et ista sufficiant pro hac. viij. q. prin.

¶ Nona q. princ. iij. partis. ij. Libri.

- 1 **Papa an possit disponere de ecclesia patronatus sine presentatione patronum.**
- 2 **Felyus lumen vtriusque iuris.**



**N**unc est condescendendum ad papam. ¶ Vidimus enim s. an & quando inferiores episcopi ius influendi iure particulari habentes episcopi archiepiscopi & legati possunt conferre sine presentatione patronorum. ¶ Merito nunc querendum est, an papa possit prouidere de ecclesiis patronatus sine presentatione ipsorum, & sic illis præiudicare, & per

consequens, & quando literæ apo. no. patro. ¶ Do. Roc. in hoc tra. in verbo honorificum. in iij. q. in iij. col. in verbo, quando autem literæ. dicit de hac quæstione nolle aliquod attingere: quia do. Fely. Sandeus adeo plene loquitur in suo trac. intitulato qñ lit. apo. no. pat. ecclesiarum, quæ incipit, pro reg. tenendum est, quia existimat partum in effectu addi posse: & etiã quia ipse circa hanc quæstionem aliquid tractat in c. eam te. col. xij. in vers. quarta declaratio. de reser. ¶ Ego certe decreueram idem face re. f. de hac. q. nihil loqui, ne viderer velle lucem per do. Fely. exhibitam facibus meis debilibus & obscuris illustrare, sed me ad eius dicta remittere: tamen quia hic meus tractatus videretur imperfectus, & non posset quis eo perfectè vti absque dicto tractatu do. Fely. & ego pro posse sum conatus omnia huius materie in hoc tracta. includere, ne sint perquirendi alij tractantes, mutauit sententiam: & decreui dicta do. Fely. hic ponere per art. & sic mutato ordine: tamen f. eius doctrinã sequendo, pro meo carotio, cum vere lumen iuris nostri sit ad instar solis in mundo: & sic appellari potest lumen maius iuris vtriusque: & presentim canonici ¶ Pro decisione ergo huius q. est videndum de infra scriptis art. ¶ Et primus art. erit, an papa possit præiudicare iuri pa. patronorum ecclesiasticorum, & beneficium illius referuare: & sine eorum presentatione conferre. ¶ Et in hoc non est dubium, quia cum hoc facere possit legatus de latere: & etiã alij legati non de latere, & delegati ex speciali commissione. tñ ipsius papæ, vt diximus s. in proxima præc. q. prin. in j. arti. per illa duo clara iura, & ibi notata. in c. cum dilectus. hoc tit. & in c. dilectus. de of. leg. multo fortius hoc facere poterit papa, cū sit maior, imo maxima eius potentia, vt diximus s. in j. par. j. libr. in x. q. prin. in ij. art. dum tractauimus, an laicus possit effici patronus ex priuilegio papæ, & in hoc art. aliter non inuisito: quia hæc conclusio comprobatur ex pluribus dicendis. j. in quampluribus art. & sic hoc est de indubitabili.

¶ Secundus articulo. xj. q. prin. iij. partis. ij. Libri.

- 1 **Papa an possit disponere de iure patronatus laicorum, sine eorum presentatione.**
- 2 **Priuilegiatus non potest vii priuilegio contra priuilegiatum.**
- 3 **Papa potest limitare & interpretari ius diuinum.**
- 4 **Ius pa. inuentum est a iure positum, & ab illo concessum laicis de gratia. & num. 9.**
- 5 **Papa non subiacet iuri communi.**
- 6 **Papa potest expressè reuocare priuilegium suum.**
- 7 **Præuocatus non habet ius in ecclesia.**
- 8 **De papa potestate disponere, fatuum est.**

**1 Posset** Bene esse dubium: si papa possit prouidere de ecclesia patronata laicorum sine presentatione ipsorum. Et dubium facit, quia in eo militat eadem ratio quæ militat in legato. scilicet laici retrahantur a fundatione & dotatione ecclesiarum, quæ ratio multo magis militat in papa, quã in legato duplici ratione. ¶ Prima, quia si legatus præiudicaret patrono laico, retraheret laicos suæ prouincie a fundatione ecclesiarum: papa vero retraheret laicos totius orbis, & sic ista differunt tanquam species a genere, & maior esset damnum, quod fieret ab exemplo papæ, quam ab exemplo legati. ¶ Secunda est ratio, quia cum papa fauore ecclesiarum, & sic vniuersalis ecclesie, & in auth. sacramenti, & fidei, concesserit hoc priuilegiu laicis, c. iij. hoc tit. vt diximus late s. in j. par. j. libr. in j. q. princ. & in iij. articulo. & quod sit in ductum fauore vniuersalis ecclesie diximus ibidem in xij. & vlt. articulo. non deberet papa venire contra suum priuilegium, maxime inductum in fauorem vniuersalis ecclesie. c. super eo. de of. deleg. cum simi. Tñ his non obstantibus tria pars est verior, & ratio decidendi est, quia priuilegiatus non potest vii suo priuilegio priuilegiante: presentim cum priuilegiu non est concessum priuatiuè & diffinitiuè. vt est in casu nostro: Nã iurillator mortuus & viuens sustinet patronos in hoc iure. d. c. iij. hoc tit. ergo ex gratia ad eorum libitum: vt ex illo text. clarè patet. ¶ Alia est ratio decidendi, quia papa potest interpretari & limitare ius diuinum: quanto magis aliquando tollere hoc priuilegium: vt de primo est tex. in cle. ne Romani. in princ. de elec. & late profequitur do. Fely. in c. quæ in ecclesiarum. de constit. in vj. col. in ij. conclu. dum dictum priuilegium sit de iure positum, vt in d. c. iij. hoc tit. presentim cum papa habeat plenissimam potestatem in beneficiis, vt vult do. Ant. in c. constitutus. de relig. domi. & domi. & late profequitur do. Fely. in d. ca. quæ in ecclesiarum. in xiiij. col. in ver. pro ista declaratione. & faciunt quæ diximus in d. x. q. prin. j. par. j. libr. in ij. art. & est tex. pulcher in c. ij. de præb. vj. & in cle. j. eo. ti. in fi. vbi dicitur papam in beneficiis habere amplissimam potestatem. Et dicit glof. in c. per principalem. ix. q. d. ij. papam posse sine causa deponere vnum episcopum



episcopum quam exornat. do. Fely. in d. c. quæ in ecclesiarum. in xiiij. col. in ver. per istam declarationem. ergo multo magis poterit disponere de iure pa. laicorum. ¶ Præterea ius patr. est inuentum à iure positiuo. & ab illo concessum laicis de gratia. c. iij. hoc ti. ¶ & iuri communi papa non subiacet. ca. proposuit. de concess. præb. & reliqua quæ adduxit do. Fely. in d. quæ in ecclesiarum. per totum. præsertim in d. xiiij. col. ergo poterit patronis etiam laicis in hoc præiudicare. ¶ Non obstant modo. s. in contrarium adducta. videlicet eadem rationem militare in papa. quæ in legato. sine laici retrahantur à fundatione ecclesiarum &c. Imo maior ratio vt proximè diximus quia in papa illa ratio non militat. quia iam sciunt laici se sustineri per papam in ipso iure pa. ex gratia. per d. c. iij. hoc ti. vnde si eis aliquando præiudicatur. poterit præiudicare. tanto magis. quia in papa præsumitur causa. vt per doc. & maximè do. Fely. in d. c. quæ in ecclesiarum. sufficit eis per papam illis non derogari nisi expressa fiet derogatio. vt in seq. art. dicemus. ¶ Et illa prima ratio. quæ legatus in duceret malum exemplum prouinciarum. papa vero vniuerso orbi. dico nõ militare. quia imo si quilibet legatus hoc facere posset in sua prouincia. comprehenderet totum orbem. & si posset ipsi. posset & papa. & sic tanto magis præiudicaretur patronis. quia cum modo solum papa potest eis præiudicare. si posset & legati. tanto magis retraherentur laici à fundationibus ecclesiarum. quia per prouinciales. legatos facilius eis præiudicaretur. & sic tanto magis retraherentur à fundationibus ecclesiarum. vnde hæc ratio magis militat in eis. quam in papa. Nec obsecunda ratio. quod papa videretur reuocare priuilegium p iurisdictionem concessum laicis fauore vniuersalis ecclesie. ¶ quia papa potest expressè reuocare priuilegium suum. vt no. in d. c. super co. de of. deleg. maximè in casu nostro. cum non sit verus priuilegium. quia laici sustinentur in hoc iure. d. c. iij. quod sustineat. sonat. in quantum sustinentur vult maximè. cum pro reuocatione præsumatur causa. vt proximè diximus. ¶ Et hanc opi. tenet Arch. in c. ij. de præb. li. vj. & all. rationem. quia patronus fecundum veritatem non habet ius in ecclesia. x. q. j. nouerint. sed gratiam. xvj. q. ij. si quis episcoporum. c. iij. hoc tit. ¶ Item patronus etiam laicus quo ad illud ius. est de foro ecclesiastico. vt de iudiciis. c. quanto. papa. ergo qui dat gratiam. potest de illa disponere cum sit etiam supra ius d. c. proposuit. de concess. præb. & facit. c. cum venissent. de insti. & ita vult Io. An. & Domi. in d. c. ij. qui dicunt de hoc esse rex. in d. c. cum dilectus. hoc ti. ¶ quia factum est disputare de posse papæ. Sed disputandum est de vellet. de quo velle dicemus in seq. art. ¶ Et hanc partem expressè tenuit gl. in verbo. apostolicis. in cle. ij. de præb. quia dicit legatum non posse conferre ecclesiam spectantem ad præsentationem laici patroni. quam tamen papa confert. d. c. cum dilectus. hoc ti. & c. dilectus. de of. leg. quod intelligit hoc expressè. vt ibi per eam. quam omnes ibidem sequuntur. ¶ Hoc etiam voluerunt expressè In. Hof. Io. An. & Car. in xxij. q. in d. c. cum dilectus hoc ti. & ibi Abb. in fin. vbi dicit papam posse conferre beneficium patronatum laici. cum laicus habeat hoc à papa. all. in ar. d. c. iij. hoc tit. ¶ Et similiter hoc voluerunt prædicti doc. & etiã Butri. in c. in c. nouit. quem refert & sequitur ibi Barb. in viij. col. in ver. limitat tamen. Hoc idem voluit Abb. in c. iij. in ij. no. hoc ti. ius pa. esse ex gratia. & dicit ex hoc inferri papam posse prouidere de ecclesia patronata laicorum. sine ipsorum præsentatione. licet sit secus in aliis prælatis circa papam. all. no. d. c. cū dilectus. & gl. in d. cle. ij. de p̄b. Et Arch. in c. filijs. xvj. q. vij. & in c. hortamur. lxxj. dist. & voluit idem Ab. in c. illud. in fi. hoc ti. & in sua dispu. incip. Angerio. circa medium. v. col. Et Alexand. in consi. lxxiiij. viso p̄cto. in vlt. col. in iij. vol. Et summa angelica in verbo ius pa. in §. j. & Abb. in consi. xxviiij. in causa communis. in ij. vol. & Barb. consi. xxij. scripsit propheta. in viij. col. in j. volu. & Gay. in repe. c. fi. de ele. li. vj. in xxvj. col. & Pau. de cita. in hoc tra. iij. par. in ver. ex quo ergo. vbi dicit solum papam posse conferre beneficium patronatum laici. quia ex quo dat priuilegium. potest etiam tollere. reg. eius est. ff. de reg. iur. & hoc sentit Roc. in hoc tra. in verbo. honorificum. in iij. q. in iij. col. & voluit Fely. in d. suo tra. quando lite. apost. no. pat. in prin. ij. col. in ver. opponitur. & in ver. solutio. dum distinguit de potentia & voluntate. & dicit papam posse de potentia. de voluntate vero non. nisi exprimat & q̄ possit. adducit Arch. in cap. piæ. mentis. in fine. xvj. q. vij. & in d. c. hortamur. dicentem ad solum papam pertinere potestatem conferendi beneficia patronalia patronis laicis inuitis. ¶ Et Pau. de cita. in hoc tra. in vij. par. in viij. q. quærit an ius pa. competat papæ in omnibus ecclesijs orbis licet nihil de requisitis fecerit. de quo nos diximus s. in j. par. j. li. in viij. q. prin. in iij. art. ¶ Et præsentem art. vide pulchrè disputatum per Lap. all. xvj. fol. §. i. beneficia vacantia. & concludentem vt s. de cuius dictis (par. iij. in seq. art. dicemus. Et Phil. Franc. hoc voluit

in c. ij. super gl. in verbo collatio. de præb. lib. vj.

¶ Tertius art. ix. q. prin. iij. partis. ij. Libri.

- 1 ¶ Papa an præsumatur velle præiudicare patronis laicis. & no. 2. §.
- 3 ¶ Papa non includit beneficia patronalia in reservationibus beneficiorum. quæ facit.
- 2 ¶ Ius præsentandi si quis habeat sine iure pa. quamuis sit laicus. legatus. sibi potest præiudicare.

Et quia Proximè conclusum est papam posse derogare patronis etiam laicis. Tertio loco videndum est. 1 an præsumatur papam velle præiudicare patronis laicis. Et vt proximè diximus do. Fely. in d. suo tra. cum in prin. ij. col. opposuisset de iuribus volentibus papam posse præiudicare patronis etiam laicis. postea ibidem in ver. solutio. distinguit. quod aut loquimur de potentia. aut de voluntate. & si de potentia. clarè est q̄ sic. vt in proximo præc. art. conclusimus. Si vero loquimur de voluntate. & dicendum est non præsumi papam velle præiudicare patrono. & sic non præsumi in dubio eum velle vti potestate. quam in hoc habet. & subdit. inualiditate litterarum papæ non facientium mentionem de iure pa. non esse iure scripta sed eam sumptis scribentes ex ratione. c. cum dilectus. hoc tit. & c. decernimus. xvj. q. vij. secundum Rotam. xx. alias cccxxxj. præsupposito facto. ad fi. in nouis. quasi velit. si dicta litera valerent. & præsumeretur papam velle derogare patronis præsertim laicis. expressione retraheretur à fundationibus ecclesiarum. vt no. in primis allegatis iuribus. ¶ Et ideo Fely. ponit pro reg. & cõclu. Firma. in prin. d. sui tra. tractum esse Romanum pontificem per literas à se concessas. nunquam præsumi iudicare iuri patronorum. ¶ Et hoc dicit latè firmare Lap. de castel. alleg. sua xvj. fol. §. i. incip. beneficia vacantia in curia Romana. & cõcludere beneficia patronalia. & referre inter alia verba Host. in ca. dilectus. de of. leg. dicentem. vt eum refert Io. An. in si. se vidisse bullam papalem directam prælatis Angliæ. continentem non esse mentis papæ. nec suæ intentionis. quãdo scribitur per aliquo beneficiando. sibi conferri beneficia. in quibus laicus obtinet ius pa. ¶ Et adducere etiam Lap. ratione. quia si talia beneficia per istum vel alium modum conferretur per papam. vel per prælatos ecclesiasticos. laici retraherentur à fundatione ecclesiarum. ¶ Ac scribere in si se vidisse seruari per Gregorium. xj. dum contulisset ecclesiam sancti Romuli Florentiæ non facta mentione de patronatu parochianorum. illum. cui facta fuit collatio. nõ potuisse obtinere. Hoc idem dicit voluisse Io. mona. Archi. & Io. An. in c. ij. de præb. li. vj. quos latè refert & sequitur ibi Domi. in fi. ij. col. & in prin. iij. quicquid dixerit ibi gl. ¶ Et hanc reg. sensisse etiam Ang. in l. sed si hac. §. patronum. in princ. ff. de in ius vocan. dicentem impetantem beneficium patronale laicorum. nihil agere non facta de eo mentione. ¶ Adducit etiam Abba. post alios in d. c. cum dilectus. in fi. & Car. conf. xviiij. papa vniuit. ad fi. ¶ Et Rotam in ti. de concess. præb. xxxviiij. in antiquis. dicentem clausulas generales derogatorias positas in literis papalibus non derogare ordinationi fundatoris beneficii. quia sicut papa non vult præiudicare patronis in præsentatione. ita nec in tollendo ordinationem. vel vltimam voluntatem fundatorum. & dicit idem tenere plures decisiones Rotæ successiuè per eum allegandas. præsertim in viij. sua amplia. ¶ Et subdit adeo procedere dictam suam reg. quod etiam si in supplicatione diceret. qualiter nonnulli laici solebant nominare vnum episcopum prærectore. quando ecclesia vacabat. per ista verba non dicta factam sufficientem mentionem iuris pa. Et ita fuisse iudicatum in Roma tempore Pauli secundi per tres sententias conformes. vt dicit retulisse illi per quos fuerunt late. ¶ Tu pro hoc dicto dicere. qd̄ dixit Car. in cle. ij. in iij. col. in iij. q. q̄ si quis habeat ius 4 ¶ præsentandi sine iure pa. quamuis sit laicus legatus. sibi potest præiudicare. quia non videtur illud habere ex fundatione. sed ex quadam consuetudine. ex fundatione. n. habetur ius pa. vt late diximus s. in prox. præc. q. prin. in iij. art. postquam illi recitauimus nonnullas consideraciones do. Fely. si ergo illud est in habente ius pa. multo magis in habente nominationem. quæ est minus. vt de huiusmodi terminis late diximus s. in j. par. huius j. li. in j. q. prin. in vlt. artic. Vnde in casu proximè dicto. licet fuerit expressa nominatio laici. cui facilius derogatur. vt proximè dictum est. non intelligitur derogatum iuri patr. quod est difficilioris derogationis. & ideo indiget expressa sui derogatione. ¶ Et prosequendo dicta do. Fely. in ij. col. in ver. corroborari. dicit dictam eius reg. seu conclusionem. posse corroborari ex mente. doctorum. qui in plerisque locis attestantur de multo fauore concessio laicis volentibus fundare loca pia. quibus permittitur. vt ad libitum disponant in ea modum seruandum in Lambert. de iure patro. C 3 ipsi con

# Cæsar Lambertinus Episcopus

ipsis conferendis & regendis, & ipsa omnia non esse putanda ad alium finem permissa, nisi vt laici videntes iura assistere benignè & gratosè desideris & voluntatibus eorum inducant feruentius, & animosius ad ecclesiarum ædificationes & dotationes, vnde si ad hunc finem talia eis conceduntur, multo magis conseruanda est illis præsentandi facultas, qua sublata tepe scerent, & retraherentur eorum animi ab huiusmodi fundationibus, & sic hie do. Fely. pro comprobatione prædictorum, adducit gl. in verbo, constitutum. in c. cum dilectus. & ibi doct. de consue. quæ vult fundatorem beneficii in limine fundationis de consensu episcopi posse apponere conditiones, & modos, non solum præter, sed etiam contra ius commune, vt magis laici inducantur ad ecclesias fundandas, & sic adducit ibi Fely. aliqua dicta & declarationes circa has intelligentias, circa dictas conditiones, quæ & quas obmitto: quia de eis ad saturitatem, & pulcherrimo stylo diximus s. in j. lib. in ix. q. prin. in j. artic. ad quem locum semper recurre pro prædictis. ¶ Tu pro supra scripta conclusione & reg. do. Fely. & sic præsentis art. adducit Phil. Fran. in d. c. ij. de præb. li. vj. concurrentem cum lo. An. Domi. & aliis. Et Abb. in c. iij. in j. no. & in c. illud. in fi. hoc ti. & in di. sputa. Augerio circa medium. v. col. & in cons. xxvij. in causa communis. in ij. vol. & Barb. pulchrè loquentem, & adducit Lap. cum dicto Host. de quo. s. & plura alia accumulantes pro ista conclusione in cons. xxij. in j. vol. scripsit propheta. in vij. col. & seq. in vers. circa tertiã dubitationem, & in consil. xxxij. scripsit Plalmista. in fi. col. in ij. vol. ponit non esse præsumendum papam velle derogare conditionibus apposis per fundatorem, vt ibi pulchrè: & hoc vcluit Alex. in d. cons. lxxij. viso puncto. in vlt. col. in iij. vol. papam non præsumi præiudicare laico patrono. & Gay. in d. re. c. fi. de elect. lib. vj. in xxvj. col. & Pau. de cita. in hoc tract. in iij. par. in vers. sed licet hoc potest papa. & est pulchra regula. In. vij. sub rub. de iure pa. laicorum, quæ incipit, item vult, quod super quo ius. & hoc idem vult Fely. in c. in nostra. in xxvij. col. in xxxvij. corrella. de rescri. & in c. ecclesia sanctæ Mariæ. in v. col. in ver. secundo nota casum. de cons. & do. me. Corse. post Abb. in c. ad aures. in ij. char. de rescri. & ista est omnium doct. communis sententia.

## ¶ Quartus art. ix. q. prin. iij. partis. ij. Libri.

- 1 **Papa mandat prouideri de beneficio ad cuiuscunque dispositionem pertinet, an comprehendat beneficium spectans ad præsentationem laicorum.** & nu. 3. & an hæc verba includant præsentationes laicorum. nu. 4.
- 2 **Papa si concedat prelato, quod possit ecclesiam inuitis patronis concedere, ita men non inde sequitur, quod concesserit: inuitis patronis laicis habentibus ius præsentandi.**

**Sed quid** Ethic sit quantus art. si papa mandat prouideri de beneficio ad cuiuscunque dispositionem pertinet, an comprehendat beneficium spectans ad præsentationem laicorum. Et hæc est prima ampl. do. Fely. in d. suo trac. qui dicit aliud esse institutionem, aliud præsentationem: in qua per hoc verbum non inducitur, nisi institutio. all. c. cum in illis. §. j. & ibi latè Domi. in j. col. de præb. li. vj. & no. per gl. & Abb. su per ea, in verbo, dispositionem. in cle. vnica. de supplen. negli. p. la. licet secus, vbi materia esset fauorabilis, vt ibi p. Car. in ij. not. & dicit facere gl. in c. fi. de ele. & subdit, dato quod in istis locis clarè non dicatur de præsentatione: tamen dum concluditur, quod dispositio sonat in actum prouisionum, & comprehendit omnem modum reformandi, sequitur quod non includat præsentationem, quæ non habet in se vim prouisionis, vel reformationis, sed præambulum ex parte inferioris ad talia, & ita dicit etiam firmare Lap. all. lxxxiij. incip. do. papa. dicentem idè si diceretur ad cuiuscunque collationem: vel quamuis aliam prouisionem, seu dispositionem. ¶ Tu adde, qd vult do. Cardi. in c. dilectus. de of. leg. allegantem dictum zenzel. in extrauag. ex. crabilis lo. xxij. quam ipse glosauit, dicentis, quod si papa in reseruatiõne adiciat, quod nulli liceat super reseruatis, hoc modo seruamus nobis beneficia ad prouisionem cuiuscunque spectantia, quia non impeditur præsentatio beneficii spectans ad laicum patronum, & hanc doc. etiam referunt & sequitur Lap. in alleg. xcix. beneficia vacantia. s. i. fol. vbi etiam dicit Lap. qd si papa concedat prelato, quod possit ecclesia inuitis patronis concedere, tamen non sequitur, quod concesserit inuitis patronis laicis habentibus ius præsentandi. Sequitur prædicta pulchrè Barb. in cons. xxij. scripsit propheta. in vij. col. in j. vol. & sic ex prædictis habes qd non derogari patronis laicis, etiam si papa mandaret prouideri de beneficio ad cuiuscunque dispositionem, seu ad cuiuscunque prouisionem, seu ad cuiuscunque ordinationem, seu concessionem pertineat, seu collationem: vt de collatione clarè loquuntur lo. An. Domi. & alij in d. c. ij. de præb. li.

vj. & Barb. in loco præallegato. & de prouisione & dispositione loquitur etiam Phil. Fran. in c. cum in illis. in fi. §. illis. & ibidem in §. cum autem. super gl. in verbo, noscatur lo. An. & alij præter tunc ipse Phil. dicit etiam non includi præsentationem laici, vel clericum, ex patrimonio, si papa mandat prouideri de beneficio spectante ad institutionem episcopi, & de ordinatione loquitur ibidem. s. in d. §. cum autem in ij. col. in ver. quid si scribatur, Domi. & post eum Phil. Fran. & omnes concludunt in dictis terminis non includi præsentationes laicorum, sed ecclesiasticorum patronorum.

## ¶ Quintus art. ix. q. prin. iij. part. ij. Libri.

- 1 **Papa scribens motu proprio pro aliquo beneficiando non censetur comprehendere beneficium patronatum laicorum.** Limit. nu. 4.
- 2 **Motus proprius gratiam non firmat contra voluntatem concedentis, nec in præiudicium tertij.**
- 3 **Clausula motus proprii, subreptionem tollit.**

**Quid autem** Si papa scribat motu proprio pro aliquo beneficiando, an censetur comprehendere beneficium patronatum laicorum. Et hæc est secunda ampliatio dom. Fely. ad eius regulam in d. suo trac. qui dicit, non comprehendit beneficium patronatum laicorum: secundum do. Ab. in c. ad aures. in penul. col. de rescri. quia motus proprius non operatur circa intrinsecas qualitates beneficii, non de defectu subreptionis, sed quia non apparet de voluntate principis: arg. c. cum in illis. & c. is cui. de præb. li. vj. ¶ & quia motus proprius non firmat gratiam contra voluntatem concedentis, nec in præiudicium tertij, vt ibi per eum, all. etiam Rotam. lxxv. nota licet proprius motus. de rescri. in antiquis. alias. iij. de præb. in nouis. & Rota sequens incip. dicebant: domini. quæ idem dicit in terminis istis in iure pa. laicorum, & idem dicit notare do. Card. cons. lxxxvij. papa vniuit. ad fi. alias. xcvi. & pro plena discussione huius art. remittit se do. Fely. ad ea, quæ ipse scripsit in d. c. ad aures. in iij. col. in ver. quinta conclusio. & sequenti. & in v. col. in ver. tertius est casus. vbi tenet hanc conclusionem: quæ motus proprius non præiudicat iuri tertij. & all. ibi plures hanc partem tenentes. ¶ Et licet aliqui teneant contrarium: dicit eorum opinionem posse procedere, vbi cum clausula motus proprius, esset clausula generalis, non obstantibus quibuscunque, per quæ gratia nostra posset quomodo libet impediri, vel differri: quia tunc per talem clausulam intendit impedire ius tertij: & clausula motus proprii tollit subreptionem. ar. c. si propter. & quod ibi Lap. de rescri. col. xl. & de hoc vltimo remittit se do. Fely. ad dicta per eum in c. nonnulli. de rescri. col. xl. & sic Fely. in d. c. ad aures. latè loquitur de hac clausula motus proprii, declarando illud commune dictum, motum proprium non operari contra præsumptam intentionem concedentis, & ibi inseruit, quæ in hoc subtiliter ponit Franc. aretin. præceptor sinus optimus in c. causam. el. ij. vbi etiam latè Fely. in ij. col. de testi. ¶ Tu adde gl. in terminis in cle. ij. de præb. licet gl. in c. dilectus. el. iij. de præb. dixerit contrarium, quam ibi Abb. reprobat in j. col. Sed pro prima gl. & nostra conclusione vide Abb. in c. cum dilectus. in ij. no. & in c. fi. in fi. hoc tit. & in c. Ab. post medium. de rescri. & lmo. in c. dilectus. in vlt. col. de of. leg. & vult Barba. in d. c. ad aures. & ibi do. me. Corse. in ij. char. & ita concludit & tene. ¶ Potest etiam limitari hæc conclusio, nisi effemus in reseruatiõne, quam motu proprio facit papa promouendo ad epatum beneficii quod tenebat iuris pat. laici, quia motus proprius præiudicat, quamuis de laico non faciat mentionem, quæ aliter tunc non erat vacaturum, & ideo sibi non fit præiudicium. Ita latè Rota. lxxxij. supposito. de rescri. in nouis. de quo dicemus infra in xix. art.

## ¶ Sextus art. ix. q. prin. iij. partis. ij. Libri.

- 1 **Papa literis mandantis, vt alicui prouideatur de beneficio etiam spectante ad præsentationem alicuius, an comprehendatur beneficium patronatum laicorum.**
- 2 **Præsentatio, verb. an includat præsentationem patroni laici.**
- 3 **Verba restringenda, vt minus laedant ius commune, quam fieri potest.**
- 4 **Verba que possunt derogare iuri communi, in dubio ita sunt accipienda, vt non derogent.**
- 5 **Principis dispositio quæ potest accipi & intelligi pro derogando, & conseruando iure communi, interpretatur pro conseruando.**
- 6 **Papa in dubio non presumitur potestatis plenitudine vt.**

**Quid modo** Et hic sit sextus art. si in literis papæ diceretur, quod prouideatur Titio de beneficio, etiam si ad alicuius præsentationem spectaret, an intelligatur de præsentatione competere alicui patrono laico. ¶ Et

hæc est tertia ampliatio do. Fely. qui dicit hoc intelligi de præsentatione competente alicui patrono ecclesiastico, non autem seculari. all. Lap. eleganter all. xxxiiij. incip. do. papa gratiosè cõcessit. Et dicit Io. An. ita tenuisse & consaluisse, per no. in c. dilectus. de of. legati. & de isto consilio facere etiam mentionẽ Do mi. post Lap. Abb. in c. cum in illis. in §. j. in vlt. col. de præb. li. vj. qui pro hoc adducit Hof. in c. cum dilectus. hoc titu. dicentem

2. ¶ verbum præsentationis, non includere præsentationem laici sed ecclesiastici patroni. ¶ Et pro hoc do. Fely. dicit deduci posse, nam ex quo in ista materia potest considerari ius pa. duplici modo, Vno modo videlicet patroni ecclesiastici, Alio modo patroni laici, ista simplex mentio præsentationis, quæ potest cõuenire vtrique, censetur conuenire ad illum, & vni, qui minus deroget iuri alterius, sicut de probatione æquiuoca dicitur in c. in præsentia. de proba. & sicut etiam dicitur in c. cum dilectus. de confue. ¶ verba restringi, vt minus lædant ius commune, & sufficit quod aliquid operentur, etiam modicum, & ita hic restringuntur verba: & sufficit, quod possint operari in præsentatione patroni laici. ¶ Præterea, etiam si verba nihil operarent, intelligendo de patrono ecclesiastico, forte propter ea quæ ipse Fely. dicit in tertia sua limita. de qua dicemus j. tamen hoc qd nihil operentur, toleratur potius, quam fiat interpretatio contra mentem iuris communis, ad cuius derogationem non tendit necessario dicta clausula: per id quod no. Dom. in c. si Romanorum. in iij. col. in ver. fallis. iij. xix. dist. & in c. si papa. ad fi. pri. de priui. li. vj. ¶ vbi dicit, quod verba quæ possunt derogare iuri communi, & non derogare, interpretantur in dubio, vt non derogent, etiam si nihil ex hoc operentur: per c. causam, quæ, de rescri. ¶ Præterea ex quo de stylo curiæ & mente doctorum de hac materia loquentium est, quod fiat mentio specialis de iure pa. laicorum, ista non videtur esse specialis mentio, in qua de laicis non exprimitur. iuxta gl. in cle. ij. in verbo specialis. de of. ordi. & Bar. in l. j. in fi. ff. si quis in ius voca. nõ erit. cum concor. qua si dicit Fely. se dixisse in c. transla. de consti. ¶ Et addit bene facere dictum Io. in c. dudum. in fi. de deci. ¶ quod dispositio principis, quæ potest interpretari in derogatione iuris communis, & etiam ad conseruationem iuris communis, potius interpretatur secundo modo: & exemplificat vt ibi per eum: cuius dictum de facili non inuenitur alibi, secundum Burri. ibi: & de eo meminit Bal. in l. bonorum. C. qui admit. & dicit se dixisse in ca. cum inter. de exce. & bene facere dictum Io. in c. innotuit. ad fi. de ele. ¶ qd papa non præsumitur in dubio vti plenitudine potestatis, & sequitur multi. pro quib. bene facit cle. fi. in prin. de sent. excom. & dicit facere ad hoc suam quartam ampli. de qua dicemus in seq. art. ¶ Tu adde, qd de dicto consi. Io. An. §. all. loq. tur et pulchrè Barb. in conf. xxij. scripsit propheta. in fi. vij. col. & in prin. viij. vbi et deludit sub mādato de puidendo bñficio, et si ad præsentationẽ alterius spectaret non includere præsentationem laicorum, sed solum ecclesiasticorum patronorum, & pro hoc adducit etiam gl. in c. cum dilectus. hoc tit. volentem legatum de latere non conferre beneficia spectantia ad laicum patronum, & prædicta voluit etiam pulchrè Lap. in sæpe alleg. all. xcvj. beneficia vacantia. fol. 31. & videtur etiam velle Flori. in cle. j. in vj. qd de præb. qui vult quod in generali reseruatiõne papæ, & in alia quacunque reseruatiõne includatur beneficia patronata laicorum, nisi fiat de eis specialis & expressa mentio, illos nominando. quem sequitur Phi. fran. in c. ij. super gl. in verbo collatio. de præb. lib. vj. & hanc conclu. etiam tenet expressè Lap. in d. c. cum in illis. in verbo noscatur. qui dicit esse de hoc tex. in d. c. cum dilectus. hoc tit. vbi licet papa scriberet de beneficio spectante ad præsentationem quoruncunque: tamen non includeret patronos laicos. de quo vltimo in proxim. articulo, latius dicitur.

¶ Septimus articul. ix. q. prin. iij. partis. ij. Libri.

1. ¶ Papa mandate alicui providere de beneficio ad præsentationem quorumcunque spectante, an includatur ius pa. laicorum.

2. Præsentatio, verb. appositum in literis apostolicis, patronos laicos includit.

3. Rescriptorum verba, interpretationem sumunt à iure communi.

4. Fideiussor si promisit præsentare principalem quancunque, intelligitur etiã post sententiã.

5. Verba vniuersalia, modificationes sæpe admittunt.

6. Quorumcunque, verb. quid importet.

1. **Dubitatur** Septimo, ¶ quid si mandat papa alicui provideri de beneficio ad præsentationẽ quorumcunque spectante, an includat ius pa. laicorum. Hic art. differt à præcedenti: quia ibi dicebat de bñficio: ad alicuius præsentationẽ spectare, in pñti vero art. loquimur, cū dñ de bñficio spectate ad præsentationem quoruncunque, qd est magis speciale. Et hæc est quar-

ta ampliatio do. Fely. in suo tra. qui dicit et hoc casu non includi præsentationẽ pñti laici, all. doc. in d. c. cum in illis. in §. illis. vbi Lap. & Io. An. quos refert Dom. ibidem in vlt. col. in ver. quid si papa scribat. de præb. li. vj. vbi dicit post Lap. Io. An. ita consaluisse, & qd pro eius decisione facit, quod no. Hof. in c. cum dilectus.

2. hoc tit. ¶ vbi verbum præsentationis, appositum in literis apostolicis non includit laicos, fm Io. de fantu. & idẽ dicit sentire expressè do. Ant. in c. dilectus. in iij. col. de of. leg. dicẽtem, qd si in literis papæ dicat de beneficio spectante ad præsentationem cuiuscunque, non includitur beneficium patronatus laici, nisi aliud exprimat. ¶ Sed profecto dicit Fely. difficilis est sustinere hæc ampli. ¶ præcedentem: quia verbum, quoruncunque, nihil operatur, si intelligeret solum de pñtis ecclesiasticis, ¶ et verba rescriptorum sumunt interpretationẽ à iure cõi. c. cam. de rescri. & in iure ista verba prægnantia semper augent vim verborum, & operantur aliqd pluris: vt patet ex gl. in l. j. i verbo, quacunque. cã. C. de seruis fugiti. & in cle. j. in verbo, quis. de re iud. & in cle. j. in eo, verbo de reb. eccl. non alie. vnde dixit Ang. in l. qd si noluit. §. si quid ita. ff. de edili. edic. qd si fideiussor ¶ promisit præsentare principalem quancunque, intelligitur et post sententiã, licet alias secus. l. j. præc. §. post lit. ff. de fideiussor. & dicit Dom. in c. decet. in princ. in iij. col. de immu. eccl. in vj. qd qñ lex vel statutum dat præterea cognoscendi de quibuscunque; causis, nulla cõfess. exclusa. & dicit Saly. in l. si ferui. C. de noxa. qd si statutum punit occidentẽ aliquẽ quouis modo, vel qualitercunque, comprehendit et homicidam, non dolo sum, sed culposum, licet alias ibi. fm per eum ibi. & per Bal. in l. data opera. in v. col. C. de accus. & in l. quæcunque. in vj. col. C. de seruis fugi. & Card. & Ana. in c. lator. de homici. & dictum Saly. sequitur Alex. in l. & si fuerit. in ij. col. C. ex quib. cau. infra. irroge. & Baptista de sancto Severino in aurea repeti. l. omnes populi. l. xxxij. char. ff. de iusti. & iur. vbi pulchrè ipsum limitat & dicit Fely. facere multa ex his, quæ ipse posuit in c. sedes. in ij. & vj. declaratione de rescri. ¶ Et subdit Fely. & si dices, verbum, quorumcunque, importat numerum ecclesiarum, siue sint prælatu. & prælati, siue conuentus ecclesiarum vtriuscunque sexus, & sic comprehendit omnes species patronorum ecclesiasticorum, adhuc diceretur qd etiam absque expressione illius verbi quoruncunque sufficiebat dicere ad præsentationem: quia cū non specificaret de aliqua specie pñtonatus, non poterat intelligi magis de vna, qd de alia: & intelligebat de qualibet iuxta not. de indefinita & vniuersali per gl. in c. vt circa. de ele. lib. vj. & ibi late scribentes. & Barto. in l. si pluribus. ff. de leg. ij. cum concor.

3. ¶ Subdit etiam Fely. & si dices, verba vniuersalia recipiunt quælibet modificationes. ne. repugnent iuri cõi: vt p. Bart. in l. ij. §. prætor. ff. qui satisf. cogã. & doc. in l. j. C. de sacrosan. eccl. cum simili. rñdetur illud esse verum, qd mens disponentis non est aperta: & verba habent aliquid operari. sed hic si verbum, quorumcunque, debet aliquid operari mens papæ rescribentis, est certa super derogatione cuiuscunque patronatus, et go in certis non est opus coniecturis, si enim vult derogare potest dicitur est in ij. art. & de voluntate patet ex vidi verbi quorumcunque: ergo vult id quod potest. ¶ Tamen dicit Fely. propter autoritatem Io. An. Lap. Io. de fantu. & Dom. quib. non habeo contradictores purare eorum decisionem esse difficilis expugnationis in practica. ¶ Pro qua adduci possent hæc ratio, secundum eum, magis persuasionem, quam demonstrationem i se habes, si enim tenemus pro firmo, qd de patronatu laicorum requiritur mentio expressa: tunc nunquam dicitur expressum, nisi nominatim dicatur, & non sufficit aliqua prægnantium verborum demonstratio: vt dicit probari ex c. in quibus. in verbo, expressè. de hære. li. vj. & in cle. ij. in verbo, specialis. de of. fi. ord. cum concor. quos dicit se dixisse in c. transla. in iij. col. de de consti. & ita residet ibi Fely. ¶ Tu adde hanc conclu. etiã tenere Pet. de anch. in d. c. cum in illis. vt ibi refert Phi. Fan. in §. cū autem. in j. col. qui etiam hoc ibi tenet & in præcedenti. §. incipit, illis. in ver. in eadem gl. in fi. hoc idem tenuit Lap. d. all. xcvj. beneficia vacantia. fol. 31. all. Io. An. vbi §. & hoc etiam expressè voluit Barb. in sæpe all. consi. xxij. scripsit propheta. in fin. vj. col. & in prin. viij. & all. Io. An. vbi §. & de hoc dico esse tex. clarum iunctis dictis doc. super eo. §. illis vero. ibi præsentationem & ibi quorumcunque in d. c. cum in illis. de præb. lib. vj. ¶ Et nõ obstant rationes do. Fely. quia illud verbum, quorumcunque ¶ operabitur etiam si ad collegium præsentatio spectaret, quia alias non videtur venire, sicut nec venit electio in illo tex. cū spectat ad vniuersitatẽ collatio, præsentatio vero ad collegium spectat, sic vt colligitur ex verbis omnium doc. super glof. ibi in verbo, electionem & præsertim Phil. fran. ¶ Et quamuis do. Fely. dicat rationem quam facit pro hac conclusione esse potius persuasivam, quam concludentem, dico salua pace: quia est nimium concludens. Ideo non comprehendi præsentationem

# Cæsar Lambertinus Episcopus

laicorum, quia requirit expressam derogationem. ¶ Et quod illud verbum quorumcumque, operetur vñ includat præsentationem collegij ecclesiastici, quæ alias non includeretur, apparet ex his, quæ dicemus §. in xxxiii, art. in fi.

¶ Octauus arti. x. q. prin. iij. partis. ij. Libri.

- 1 **I**us patro. clericorum non includitur in gratia papæ, ratione patrimonij. & quid sit. & nu. 5.
- 2 Clericus in patrimonialibus censetur laicus.
- 3 Papa non potest disponere ad libitum de patrimonialibus clericorum.
- 4 Princeps non potest subdito bona conferre causa publica utilitatis.
- 6 Legatus à latere non potest referuare nec beneficium conferre iuris pa. patro ni clerici, ratione patrimonij, tamen patroni ecclesiastici sic.

**E**t quia Proximè dictū est sub istis mandatis papæ includi beneficia spectantia ad præsentationem clericorum, non autē laicorū, dubitatur, vñ an sub illis includatur ius pa. spectans ad clericū, non rōne ecclesiæ, sed ratione primonij sui. & hæc est v. ampliatio do. Fely. q. dicit sub hmōi madatis papæ nō psumi eū velle derogare iuri pa. et si ius pa. spectaret ad clericū, nō rōne ecclesiæ, sed rōne patrimonij sui, quia quibus reg. p. ipsum formata nō pcedat, vt ibi agit de patronatu ecclesiastice psonæ vt dicit se esse dicturū in sua. iij. limitatione. & nos dicemus. §. i.

- 1 xvij. art. f. si ius pa. ratione primonij clerici nō includet in ipsa gratia, quia in hoc non ipse censetur ecclesiasticus, sed secularis. alleg. do. Abb. in c. cū vos. in j. col. vbi dicit ita esse declaranda ea, q. habent in d. c. cū dilectus. hoc ti. & idē tenere in. in c. dilectus. in pe. col. de of. leg. & sentire Ab. in c. eam te. in fi. hoc ti. & in c. Abbatem. post modernos. de rescri. & Dom. in d. c. cum in illis. in §. cum autem. ante medium. iij. col. de præb. li. vj. & dicit esse casum in d. c. cum dilectus. per quem dicit Abb. in iij. notab. clericum in primonialibus ceteri laici; & quemadmodū laicus nō potest priuari primonio suo et pimperatorē, sine cā: vt per In. & alios in c. quæ in ecclesiā. de p. s. ita nec clericus primonio suo, p. papā & ideo dicit do. Ant. in c. cōstitutus. de relig. dom. q. de primonialibus clericorū + papa nō pōt disponere ad libitū, sicut nec princeps secularis de bonis sibi subiectorū & de hoc facere festū ibi Abb. in iij. col. dicentē esse singulare, & se nō recordari alibi legisse: quia in c. inquisitioni. de sent. excomm. dicit papā nō posse præiudicare laicis in bonis patrimonialibus, vt illud dictum procedat etiam in patrimonialibus clericis, per prædicta, ne qualitas clericatus faciat quem deterioris conditionis, & cum ista concordat Io. de ligna. in c. dilectus. el. iij. & in c. fi. de præb. per d. c. cum dilectus. hoc ti. iura enim temporalitatis non mutantur, licet perueniant ad personam ecclesiasticam all. l. decurio. ff. de decurio. & pro hoc dicit esse videndum Pau. de c. consi. clvj. dicentem, quod papa licet possit alicui clerico auferre suum beneficium: quia in illo clericus non habet aliquod dominium directum, vel vtile nec dicitur dominus, sed procurator. c. ij. de don. rñ. dñi rei suæ directū suæ vtile quæstum ex dñu, non pōt p. papā alicui auferre, etiā clerico, sicut nec imperator laico, + nisi ex causa publicæ utilitatis. l. item si verba. §. j. ff. de rei v. cū sim. & ita dicit replicasse latius Pau. de cast. cōf. cclxxj. pen. allegatione. & subdit bene qd no. Imol. post do. An. in cle. pastoralis. in v. col. ver. nota se cundo. de re iud. non valere processum papæ contra clericum non citatū, qñ agitur de patrimonialibus. & ex hoc inferre Bur. fuisse impugnatam declarationē papæ, qui motu proprio declarauit domū pizocarorum de Florētia esse publicam, non autē priuatā eis non vocatis: & de hoc dicit fuisse magnā qdōnē Florētie. & idem norasse Imo. post But. in cle. j. in iij. col. vt lite pēdē. & in cle. j. in antep. col. de iure iur. reputantē hoc valde notabile. & dicit Fely. hæc se tetigisse in c. quæ in ecclesiā. de cōsti. in xj. col. in iij. declara. vbi plene. & hoc idem voluit ipse do. Fely. in c. ecclesia sanctæ Mariæ. in v. col. in ver. nota casum. de consi. & Fran. aret. in consi. suo vij. procedendum est breuiter. in vlt. col. ¶ Tu aduerte, q. si esset vera hæc rō dñi Fely. ideo papam non intelligi derogare iuri pat. clerici ex patrimonio: quia in patrimonialibus clericus censetur laicus, & sicut laicus per imperatorē nō pōt priuari patrimonio suo: ita nec clericus p. papā: ex quo p. supponit ius pa. esse de primonio, sequeret ex illa rōne, papam nullo modo posse disponere de iure pa. nō solū clerici ex patrimonio, sed nec et laici. & tñ hoc esset §. ea, quæ dixit do. Fely. in sua reg. post princ. iij. colū. in ver. solutio. & Barb. in sepe all. consi. xxij. scripsit prophe. in vij. col. nos nō debere querere de posse papæ, sed de velle: quia sine dubio papa pōt derogare etiam patronatui laicorum: vt diximus. §. in iij. art. sed quærimus, an præsumat velle. & diximus q. non, nisi exprimat, vnde si esset rō, de qua. §. papa non posset, et si vellet. qd non est dicendū, vnde dico rōnem esse illā, quia clerici patronus, p. ex patrimonio ceteri laicus, est pulchra gl. in

ele. plures. §. si. in verbo. p. sentare. vnde sicut papa non presumit velle derogare iuri pat. laici, ita nec clerici ratione patrimonij: quia censetur laicus: & in hoc multa adduci possent, ex quibus patet clericum patronum ex patrimonio ceteri laicum. ¶ Et primo nam non habebit semel tunc ad præsentandum, vt patroni ecclesiastici, sed quater semel, vt latē diximus §. in iij. par. huius iij. lib. in j. q. prin. in j. art. post doc. in c. vnico. hoc tit. lib. vj. ¶ Item quamuis sit clericus, potest variare accumulando, vt laicus, qd ecclesiasticis patronis verum est: vt diximus §. in d. ij. par. huius iij. lib. in vij. q. prin. in j. art. ¶ Item patronus clericus ratione patrimonij potest præsentare plures, vt instituat, quem episcopus elegerit alternatiuē, & conditionaliter, quod prohibetur ecclesiastico: vt diximus §. in d. ij. par. huius iij. lib. in iij. q. princ. in vj. vij. & ix. art. ¶ Item dicimus + legatum etiam à latere nō posse referuare, nec conferre beneficium iuris pa. patroni clerici ratione patrimonij, tamen patroni ecclesiastici sic. c. quam dilectus. & ibi In. in fi. verbis & omnes hoc ti. & nos diximus latē in proxima præced. vij. q. prin. in j. art. verus finem.

¶ Nonus arti. ix. q. prin. iij. partis. ij. Libri.

- 1 **P**apa derogando, an teneatur derogare iuri pat. communi laico & clerico. & nu. 6.
- 2 Denominatio vnde facienda. & nu. 4.
- 3 Patronus laicus minus tempus habet ad præsentandum, quæ ecclesiasticus.
- 5 Denominatio facienda est à qualitate eius, à quo si non fieret, illi præiudicaretur, si fieret, esset commodum.

**S**ed Quid si præsentatio pertinet communiter ad clericum ratione ecclesiæ, & ad laicum, tan per derogationem papæ intelligatur derogatū vtrique, vel neutri. Et hic sit. ix. art. Et est. vj. ampliatio do. Fely. qui dicit suam regulā pcedere, et si esset patronus ratione suæ ecclesiæ, & præsentatio spectaret simul cum ipso ad laicum, quia in tali mixtura præponderat quæ ita patronatus laicalis, & nō dicitur ei derogatum, nisi expressē in literis dicatur Ita dicit decidisse Rotam. cccclxxvij. in ci. nūquid si papa conferat, quam dicit non reperisse in libro decisio nam compilato per rub. & illam etiam dicere, quod si conferat beneficium vacans in curia, vel referuatum pertinens ad præsentationem, vel patronatum clericis, & laici, non facta mentione de parte laici, quam habet in dicto patronatu impetratio, est subreptitia, licet illa decisio collectoris loquatur per verbū credo: & propter hoc forsitan fuit omissa in noua compilatione. & idem dicit firmare Fede. conf. lxxv. in frascripta questione nō sunt leues, quem sequitur do. Abb. in c. si. in fi. hoc tit. quia propter mixturam clericis non debet laicus priuari iure suo. arg. c. faeris. de sepul. & l. si commune m. ff. quemadm. serui. amit. ¶ Fatetur tamen papam posse vti iure clericis & conferre ecclesiam non solius laici consensu, & idem legatus, vt latius per eum. & hanc conclusionem tenuisse etiam Dom. in c. vnico. in fin. hoc ti. lib. vj. & do. Ab. in c. dilectus. de of. leg. referentem Conrad. dicentem ita fuisse obtentum, licet aliqui consulerent contrarium. & pro hoc adducit Abb. no. in d. c. vnico. hoc ti. li. vj. & tex. in d. l. si commune. ¶ Subdit tamen do. Fely. esse verum contra dictam conclusionem tenere Rotam. xxxij. in antiquis. in titu. de concess. præb. lib. ias. cclxxvj. papa conferendo. hoc tit. in antiquis: quia ex quo pertinet pro parte ad clericum, & per consequens ad papam: maius dignum trahit ad seminus dignum. & inducit etiam. c. per tuas. de arbi. vbi de causa spiritali potest compromitti in clericum, & laicum simul cum simpliciter non possit compromitti, & sic propter personam clericis adiunctam, valet compromissum, quod alias non valeret. c. contingit. eo. ti. ergo idem in pposito. ¶ Tñ do. Fely. dicit his nō obstantibus ampliationē esse tenendā: & dignitatē seu qualitatem clericatus esse attendendam: & debere prædominari, qñ ex hoc resultat decus, seu modum ecclesiæ, aut ecclesiastica psonæ: & tñ sit in actu mixto denominatio à qualitate clericali: nō autē à qualitate laicali mixta. & ita procedat. c. p. tuas. & bonus tex. in vnico. hoc ti. lib. vj. vbi patronatus competens simul ecclesiæ, & laici, censetur ecclesiastici patroni, qui si censetur laici, deterioratur conditio ecclesiæ habētis sequi naturam patronatus laici, quo ad quadrimestre datum laicis patronis, & non quo ad semel tunc datum ecclesiasticis, sed quando ex prædeterminatione + clericali qualitatis resultat incommodum vel inferioritas ecclesiæ tunc inspicitur potius mixtura laicalis qualitatis, si ex illa melioraretur conditio ecclesiæ, sic ergo in proposito, si attendetur qualitas clericatus, resultaret incommodum clerico, qñ respectu derogationis, de qua agimus, psoni ecclesiastici sunt deterioris conditionis. c. cū dilectus. hoc ti. ¶ Et demū do. Fely. concludit esse faciendam denominationē ab eo, qui est magis priuilegiatus, qñ agitur de habēdo ex hoc maiori favore: ne sequatur absurdum



absurdum: quod propter dignius subiectum clericatus minorare ius ecclesie, contra legem favore. C. de legi. cum simi. & ita refidet ibi do. Fely. & hoc etiam voluit Fely. in d. tracta. quando litera apostolica noce. patro. in fi. iij. limita. ¶ Tu adde hanc eandem partem tenuisse eundem Fely. in ca. in nostra. in xxv. col. in xxx. viij. corollario. in ver. quarto quæro. de rescript. & hoc etiam voluit Philip. Fran. in d. c. vnico. in fi. hoc ti. & do. Barba. in d. c. dilectus. de offic. legat. in princip. in antepe. colum. in versic. vltimo quærit hic domi. Abb. vbi accumulatur multa de mistura, & idem voluit Paul. de citat. in hoc tracta. in vj. part. post medium. xxx. iij. q. & voluit latè Roch. in hoc tracta. in verbo. ius. in septima. q. in secunda colum. in versicu. prima est. pone, & nos diximus. supra in proxi. præceden. viij. q. princ. in quarto articul. ¶ Aduerte tamen, quia nos. s. in prima part. primi lib. in prima. q. princip. in vj. articulo. dum tractauimus si ecclesia & laicus simul habent ius par. an omnes censentur ecclesiastici vel omnes laici, latè posuimus materiam misturæ: & dum ibi opposuimus de. d. capi. per tuas. de arbit. pro concordia deduximus supra scriptam distinctionem domi. Fely. & contra eam opposuimus de variatione: quia in iure pat. communi ecclesie & laico, licet ecclesiasticus patronus non variet: variat tamen laicus: vt voluit Abb. in cap. cum autem. in j. q. hoc ti. & nos diximus. s. in ij. par. huius. ij. lib. in vij. q. princ. in xij. arti. & dedimus ibi plures solutiones. vide ibi. ¶ Ultra quæ dicta nunc considero domi. Fel. in hac sua distinctio. minimum considerare fauorem ecclesie & clerici. Et ideo vult, vt si qualitas clericalis sit magis honorabilis & commoda ecclesie & clerico, illa attendatur: si verò laicalis, similiter illa attendatur: certè hoc non placet: nam nulli dubium est citius prouideri ecclesie, esse magis vile illi, quam prouisionem prorogare: & laicus habet minus tempus ad præsentandum, quæ ecclesiasticus: vnde stante consideratione Fely. in hoc casu deberet prædominare qualitas laicalis: & sic quod ambo haberent quadrimestre, & tamen vterque, habent semestre. c. vnico. hoc ti. lib. vj. ¶ Et si diceres hoc esse propter commodum clerici, tunc est aduertendum, quod si loqueris de clerico beneficiando vtilius, & illi citius prouideri, quæ prouisionem differre: si verò loqueris de clerico habente præsentare, dico esse præponendam vtilitatem ecclesie: vtilitati patroni, maximè ecclesiastici: cui non tantum attenditur nec defertur, quantum laico: vt in præsentati materia apparet: & etiam quia ipse debet esse vtile ecclesie: & vltra hoc, si daretur quadrimestre vtrique, posset ambo variare: & sic nullum esset clericum damnum: ergo remanet inconueniens: quia nec ecclesia nec clericus præsentandus: nec clericus patronus patiuntur incommodum: sed commodum, si haberet quadrimestre: & tamen non habent semestre: vt enim latè diximus. s. in secunda part. huius. secundi lib. in j. q. princ. in j. articulo. duo menses dantur plus patrono ecclesiastico in compensam: quia non potest variare, vt laicus, si cõcederet sibi variatio: & quadrimestre nullum præiudiciũ sibi fieret: sed induceretur ex omni parte æqualitas sancta: vnde per istam instantiam, & alias instantias quæ dari possent, corrumpitur distinctio domi. Fely. ¶ Et ideo ego dicerem denominationem esse faciendam ab illa qualitate, quæ non præiudicaret confocio, & sic tertio, quia tertio præiudicandum non est: vt latè diximus. s. in hac par. huius. ij. libro. in j. q. princ. in ix. articulo. vbi latè posuimus de præiudicij tertij: & hæc ratio seu distinctio melius concludit: nam possumus dicere, ideo in iure pa. communi ecclesiastico & laico patronis ambos habere semestre, quia ecclesiastico nihil detrahitur, laico additur tempus, & sic nulli præiudicium fit: & ideo in casu nostro legatum non posse referuare, nec conferre beneficium iuris pa. communis: nec illi papa intelligitur derogare: quia præiudicaretur laico, cui legatus non potest præiudicare: nec papa præsumitur id velle facere, nisi exprimat. ¶ Et si diceretur, cur ad hoc vt possint ambo variare, non fit denominatio à laico: dico quia in hoc casu ambobus est prouisum ecclesiastico, cum maiori parte: clerico, cum minori & variatione: vt proximè dictum est: & sic hic non est attendenda aliqua qualitas. ¶ Et ergo prædenominatio à qualitate illius ex ipsis patronis ecclesiastico, & laico, à quo si non fieret, illi præiudicaretur: & si fiat, erit commodum vtriusque: & hæc est firmior regula, cui non potest dari contraria instantia. Nota etiam, quia nouiter est per me cogitata: & poteris illam addere ad ea, quæ diximus. s. in j. part. ij. lib. in j. q. princ. in vj. arti. in secunda part. secundi lib. in septima. q. princ. in xij. arti. & in viij. proxi. præceden. q. princ. in iij. arti. ¶ Et ex hac reg. mea colligitur aliud notabilissimum ad hoc propositum: nam nos diximus. s. in d. j. par. ij. lib. in j. q. princ. in vij. viij. & xix. arti. quod siue in fundatione, constructione, & dotatione, fuerint plures laici, & vnus ecclesiasticus, siue ex laico proneniat ad ecclesiam, siue ex pluribus patronis laicis, vnus donet ius pa. ecclesie, alij detineant, censentur ipsi patroni ecclesiastici vel

laici secundum qualitatem prædominantem ibi diximus: & et diximus. s. in j. par. ij. lib. in j. q. princ. in ij. & tribus sequen. articulo. dico in casu nostro esse attendendum præiudiciũ tertij, vt à qualitate ipsius capiatur denominatio, quæ vnus esset, cui præiudicaretur, & plures non: quia secundum iura posset illis pluribus præiudicari. Do exemplum, plures ex fundatione, constructione, & dotatione, vel ex alijs habilibus titulis translati sunt patroni: quorum vnus tantum est laicus vel clericus ratione patrimonij, quia idem est: alij verò omnes sunt ecclesiastici, non poterit eis legatus etiam à latere præiudicare: nec papam præsumetur velle derogare: nisi de laico fecerit expressam mentionem: & sic omnes censentur patroni laici, ne præiudicetur illi laico inter eos existenti, cum ex hoc omnes consequantur commodum: & sicut in dictis locis diximus, ab vno clerico, quo ad habendum semestre omnes censeri ecclesiasticos: ita ab vno laico quo ad euitandas prouisiones legatorum, & papæ, omnes censeri laicos, & non esse considerandam maioritatem numeri & iurium ipsorum: & hæc est maxima extensio ad conclusionem nostram.

¶ Decimus artic. ix. q. princ. iij. partis. ij. Libri.

- 1 *Papa literis si exprimat, non obstante iure pat. laicorum, & non obstantibus statutis ecclesie, quibus continerentur nonnullæ qualitates concernentes personam promouendam, an includatur ius patro. laicorum.*
- 2 *Clausula, Non obstante, posita in Principio constitutione, quid operetur.*
- 3 *Clausula generalis, Non obstantibus statutis, præiudicatur statuto clericorum. Fallitur. 4.*

**Dubitatur** Et decimo, quid si in literis papæ dicatur, non obstante iure patro. laicorum: & non obstantibus statutis ecclesie, si essent aliqua statuta particularia concernentia in indiuiduo beneficium, de quo scribitur, requirunt certas qualitates in persona promouenda, an noceat patronis? Er hæc est septima ampliatio domi. Fely. qui dicit suam regulam procedere, etiam si diceretur in literis papæ, non obstante iure patro. laicorum: & non obstantibus statutis ecclesie: quia si essent aliqua statuta particularia concernentia in indiuiduo beneficium, de quo scribitur, requirunt certas qualitates in persona promouenda, non valent literæ concessæ motu proprio. Istam dicit esse glossam solennem Gulielmi de Monte Lauduno in extrauagan. Ioan. xxij. incipi. sedes apostolica. in verbo, mutare quæ dicit per constitutionem principis quantumcunque publicatam vel solemniter editam, licet continentem omnes non obstantias de mundo, non tolli specialia privilegia, statuta, vel consuetudines: sed illas non obstantias rendere solum ad tollendam subreptionem: non autem ad alia iura specialiter perimenda, nisi nominatim, specialiter, & expressè talia per ipsum tollantur: & hoc dictum extolli per Rotam in ti. de præben. primam in no. uis alias. ij. incip. si statutum. in titulo. de rescript. gratiosus: & ibi dicit quendam auditorem ita obtinuisse, & sententiasse post publicatas relationes in quadam causa de Arragonia: & aliquos auditores dixisse hoc esse verum in statuto apposito in prima fundatione certi beneficii per fundatorem, siue laicum, siue clericum, vt in testamentis eorum, quibus papa non intendit præiudicare, vel derogare per huiusmodi clausulas generales, ne retrahantur à fundatione & ordinatione beneficiorum. ¶ Et dicit Fely. postea in d. decisione Rotæ hoc esse verum indubitanter in statutis seu ordinationibus laici: scens vero in statutis clericis, quibus papa vult & potest facilius præiudicare: & ideo ipsos dominos dixisse, quod si apponitur generalis cõsa non obstantibus statutis, præiudicatur statuto clericorum, & ita fuisse obtentum & sententiatum pro quodam apostolico imperatore, qui acceptauerat præbendam requirentem actu sacrodotij ex statuto epi, & capituli illius ecclesie: quia valuit acceptatio licet ille non fuisset constitutus in ordine presbyteratus, ex quo erat in suis ijs cõsa, non obstantibus &c. & dicit hæc sequi pulchre do. Abb. in c. cum in cunctis. s. in inferiora. ad si. de cle. ¶ Prosequitur Fely. & dicit hoc vltimum videri esse consilium Petri de Anch. n. xvj. dñs n̄r papa transumpti etiam in numero 3; 8. incip. viso puncto, qui talis est de iure, quæ proprie loquitur in fundatore ecclesiastico: & vult generales non obstantias non operari contra tale statutum: & de isto consilio meminisse Vitalem in libro de clausu. fol. 5. nisi intelligas ipsum ibi patronum clericum fundasse beneficium de bonis patrimonij sui: & sic regula refertur pat. tanq. p̄soni laici: sed hoc est diuinare fm Fely. ¶ Ideo dicit ipse dicere, quod loquatur vbi clerici non processerunt statuendo: sed apponendo in fundatione modos & conditiones: quia talibus modis non apposis per viam statuti non derogat clausula generalis, non obstantibus statutis, & quæ ista sit intentio Pet. de Anch. patet ex verbis suis in ver. opinio ergo. Ioan. And. vbi in

# Cæsar I Lambertinus Episcop.

vbi intelligit dicta Io. And. in c. ci. cui. de præben. in vj. in clausula concernente consuetudinem & statuta ecclesiastica: sed ipse dicit se loqui in pacto & modo appositis in fundatione beneficii iuxta gl. in c. cum dilectus. in verbo, constitutum. de consuet. de quibus in casu, super quo consuluit, non fuerat facta mentio: & sic habes dicit ipse singularem decisionem ad Rotam. s. alle.

4. ¶ Licet generalis non obstantia tollat statuta patronorum clericorum, propter ecclesias, non tollit particulares ordinationes in fundatione appositas, etiam si sint appositæ per clericos dotantes de bonis ecclesie, & sic etiam dicit se transiisse in c. nonnulli. in prin. ver. viij. conclusio. de refer. & ibi in seq. conclusio. ne se fecisse mentionem de dictis Io. And. in d. ca. cui. & ita restidet ibi do. Fely. ¶ Tu adde eundem Fely. hoc etiam tenentem in c. causam, quæ. el. ij. in fi. ij. & in prin. iij. col. de testi. & in d. ca. nonnulli. in xxvj. col. in viij. & ix. conclu. de refer. & faciunt quæ dicit Barba. in consil. xxij. scripsit propheta. in x. col. in j. volu. & dicunt doc. in c. fi. pro clericis pauperibus. de præben. lib. vj.

¶ Undecimus art. ix. q. prin. iij. partis. ij. Libri.

1. *Litteræ apostolicæ derogantes expressè iuri patronatus laicorum, an comprehendant ius patro. principum & regum.*

2. *Litteræ apostolicæ super quo beneficio expectantur.*

1. **An autem** (Et hic sit. xj. arti.) litteræ apostolicæ derogantes expressè iuri pa. laicorum, comprehendant ius pat. principum, & regum? & hæc est. viij. ampliatio do. Fely. & dicit, qd si tale ius pat. pertineret ad aliquem regem, ducem, marchionem, vel alium principem, per nullam clausulã talibus quomodolibet derogatur, nisi de eis fiat expressa mentio. vñ de reg. cancella. reg. xl. inci. item voluit, qd super quolibet beneficio. & ratio potest esse, scilicet cum quia licet difficile sit derogare laicis: tñ multo difficilius est derogare talibus: quia derogatio facta eis, tanto periculosior est ecclesie, quanto opulentes sunt dotationes, quæ cõter sunt à talibus: & ideo de talibus maior mentio requiritur, cum saepe exceptentur à generalibus regulis: iuxta. c. de multa. in fi. ibi circa sublimes. de præben. & extrauag. execrabilis. ver. nos itaq. ibi, ac regere filijs, qd propter sublimitatem eorum &c. & pro hoc etiam dicit posse adduci not. in c. sedes. de refer. vbi in materia restringibili nõ veniunt personæ maiores sub clausulis generalibus, & pulchrè hoc deducit Pet. de Ancha. c. cxcv. incip. pro clariori euidencia dicendorum, & facere nõ in c. qd super his. de fide instru. examinãdo, an regula cancellarie comprehendat cardinales sub verbis generalibus. ¶ Tu vt possis reperire dictam reg. cãcell. dic illam fuisse Inn. viij. sub rubri. de beneficijs existentibus de iure pat. laicorum, & incipit, itẽ voluit, qd super quouis ecclesiastico beneficio de iure pat. laicorum non expendantur ltræ, nisi ponatur expressè, qd tale beneficium tãto tpe vacavit, qd eius collatio est ad sedem apostolicam legitime deuoluta, vel ad id patronorũ accedat assensus, & si per ipsas iuri pat. hmõi derogare contigerit, si ius hmõi ad aliquem regem, ducem, marchionem, vel aliũ principem pertineat: & de hoc in literis prouisionis vel mandati de prouidendo de dicto beneficio mentio facta nõ fuerit, nõ censetur iuri hmõi fore quomodolibet derogatum, & pilla reg. adduco do. Barba. pulchrè loquentem in c. xxij. scripsit propheta. in ver. ex istis apparet. in fi. viij. & seq. col. in j. vol. vbi dicit reservationem factam ex mente papæ, restringi, vt non officiat ordinationi vel donationi laici, & multo fortius, siue laic⁹ fuit sanctus vir, & Imperator. & adducit singularem tex. in ca. si. de of. deleg. excipientem propter culmen regum, reges, & reginas: ita debet excipi multo fortius Imperator, vt præcipua & speciali gaudeat prærogatiua: vbi etiam multa adducit de cardinalibus: & de his, quæ speciali nota digni sunt, & tandem concludit, sub generali reservatione papæ, licet comprehenderetur ordinatio & donatio laici, nõ tamen comprehenderetur donatio vel ordinatio Imperatoris viri profecto sancti: præsertim cū in illa concurrant duo speciali prærogatiua digna: quia est sanctus vir & Imperator: & adde quæ volunt doc. in c. nobis. s. si hoc tit. qualiter processionaliter obuiandũ sit istis magnatibus ysonis.

¶ Duodecimus art. ix. q. princip. iij. partis. ij. Libri.

1. *Beneficij patronati impetratio, tacita qualitate, quod sit patroni laici, dicitur subreptitia.*

2. *Permutatio facta de ecclesijs patronatis, sine consensu patroni, an sit ipso iure nulla.*

3. *Permutationes factæ in curia de ecclesijs patronatis sine expressione iuris patronatus laicorum, in casibus, in quibus huiusmodi permutationes factæ sensibus patronorum, sunt nullæ: & illæ erunt nullæ in casibus, in quibus sunt annullandæ, & illæ erunt annullandæ.*

4. *Collatio facta per legatum à latere, tenet de consensu patroni, etiam laici.*

5. *Papæ derogationes nunquam includunt ius patronatus laicorum, nisi de eo faciant mentionem expressam.*

**Dubitatur** xij. an permutationes beneficiorum patronatorum factæ in curia valeant, non facta mentione iuris pa. laicorum: & hæc est. ix. ampliatio. d. Fely. qd dicit suam reg. procedere etiam in permutationibus, quæ sunt in curia Romana, quoniam nõ valent nõ facta mentione de pronatu laicorum, & illas esse subreptitias, + sicut esset impetratio talis beneficii tacita tali qualitate. Ita dixit Lap. in d. alleg. xvj. beneficia vacantia. ad fi. fol. 5. r. quia per talem modum permu-tandi posset longo tpe, imo perpetuè etiam occurrere, qd pñra tio de facto nõ rediret ad pronos, & posset contingere eos habere rectoros sibi nõ gratos, quæ sunt magni præiudicij: & hac rone dicimus hmõi permutationem nõ posse fieri sine consensu eorum ad quos spectat collatio, electio, vel pñsentatio rectoris: vt no. gl. in c. vnico. de rerum permu. lib. vj. & dicit se sic vidisse seruari per papam Gregorium vñdecimam, vt ibi per eum.

¶ Ad dictum dicit Fely. procedere indubitanter, tenendo generaliter, qd permutatio facta non vocato prono laico sit nulla: vt voluit Cal. in ti. de rerum permu. consilio. ij. ad fin. & Egidius de bellamera conclusione Rotæ. clxxvij. in casu cõclusionis. ¶ Sed dicit Fely. cõter teneri permutationem tenere: licet ad contradictionem proni allegantis iustam cãm debeat irritari, vt p Rotam. v. de rerum permu. in nouis, & Fede. in trac. permutationũ, & ibi Lap. in addi. & Car. in cle. j. in iij. q. de rerum permu. & Domi. in c. vnico. ad fi. de rerum permu. & Abb. in c. cum dilectus. circa medium. hoc tit. & Egidium de bellamera, decisione lxxvij. renuntiatio & collatio. ideo ibi dicit esse restringendam seu intelligendam illam suam ampliationem: & sic hanc fam cõclusionem, de qua dicit aliquid se dixisse in c. cum Bertoldus. in vj. col. in ver. limita. v. de re iudi. ¶ Tu aduerre nos tractasse materiam permutationis latè. s. in j. par. huius. ij. lib. in vj. q. prin. in vj. art. in quo. vj. art. tractauimus duodecim pulchra dubia in materia, & in viij. dub. discussimus illam difficultatẽ, tan permutatio facta de ecclesijs pronatis sine consensu proni, sit ipso iure nulla: & fecimus pulchram & nouam distinctionẽ, de qua ibi. in casibus igitur in quibus est ipso iure nulla, dicamus sine dubio procedere conclusionem nram: in casibus vero, in quibus tenet, licet posset retractari posse esse dubium, vt illud facit Fel. qui vñ velle tenere permutationem factam in curia, & nõ facta mentione de iure pa. in casibus, in quibus permutatio sine consensu proni nõ est nulla ipso iure, & nõ posse retractari, hoc est sentit do. Fely. in eius verbis in d. sua. ix. amplia. tñ ego miror de sua dominatione ipse enim fatetur, qd in casibus in quibus pmu-tatio est nulla, licet facta in curia, sine tñ expressione iuris pat. laici, adhuc esse ipso iure nullam: & sic ex eius verbis colligo, qd si fuisset expressum de iure pa. laicorum teneret permutatio: & hoc quia illa expressio induceret derogationem: & derogatio fingeret consensum pronorum, qui in permutationibus requirit, interuenisse. ¶ Ex hoc sequit qd quauis nos sumus in casibus in quibus permutatio nõ esset ipso iure nulla ppter defectum cõsensus pronorum: sed veniret irritada, si nõ sit expressio iuris pa. laicorum, nõ intelligeret facta de consensu pronorum, si nõ intel ligeret facta de consensu pronorum: ergo poterit irritari, sicut pos sunt irritari alię permutationes factę sine consensu pronorum, qd sunt ipso iure nullę. ¶ Conclude ergo in casu pñtis art. tñ quauis permutationes sint factę in curia: tñ si sunt factæ sine expressio-ne iuris pa. laicorum: si sumus in casibus, in quibus hmõi pmu-tationes sine consensibus pronorum sunt nullę, erunt & istæ nullæ: si vero sumus in casibus in quibus iunt annullada, erunt & istę annullada. verum quia poterunt conuolidari ex superuenienti cõsensu tacito vel expresso, vt alię permutationes conuolidantur: vt diximus supra in d. vj. q. prin. j. partis huius. ij. lib. in vj. arti. in ix. dub. ipsius. nam & collatio facta per legatum à latere, tenet de consensu proni, etiam laici vt diximus. s. in viij. præced. qd. prin. in ij. art. post Lap. & Domi. in c. vnico. in fi. hoc tit. lib. vj. sic etiam & illa papæ tenet, licet nõ sit derogatum iuri pat. laicorũ de eorum consensu: vt diximus supra in ij. & iij. præceden. artic. & sufficet consensus expressus vel tacitus per lapsum temporis dati ad præsentandum vt in d. ix. dubio superscripti sexti articu. conclusimus. ¶ Et pro ista veritate etiam facit. nam si aliter dice remus, sequeretur maioris potentie esse fieri actum in curia, qd derogationes papæ: nam derogationes ppapæ nunq̃ includunt ius pa. laicorum, nisi de eo faciant expressam mentionem, vt in præceden. artic. latè diximus, & ramen actus permutationis qd fieret in curia, non expresso iure pat. laici, induceret derogationem, qd non est dicendum, imo nec cogitandum: quia quauis in permutationibus non requiratur præsentatio: vt in d. vj. articu. vj. q. prin. j. partis huius secundi lib. in iij. dubio. tamen omnino requiritur

requiritur eorum consensus: vt ibidem dictum est in v. dubio. & faciunt quæ dicuntur in proximo sequen. artic.

¶ Decimus tertius art. ix. q. quæstio. princ. iij. partis. ij. Libri.

- 1 *Beneficij patronati impetratio, non facta mentione iuris patronatus laicorum an valeat.*
- 2 *Beneficia patronorum laicorum nullo modo dicuntur in Curia vacare.*

**Et ex** Prædictis sequitur decisio. xij. art. ¶ an beneficia patronata laicorum vacent in curia: & sic impetratio illorum valeat non facta mentione iuris pa. laicorum? de qua p omnes doc. in c. ij. per illum tex. & de præb. lib. vj. vbi distinguit, an sint beneficia de iure pa. laicorum, & vacant in curia. aut sunt iuris pa. laicorum, & non vacant in curia: nos vero de præsentia art. latè tractauimus. §. in j. par. huius. ij. lib. in ij. q. prin. in vlti. arti. vbi abundè posuimus, an patronus præsentet in beneficio patronatu, vacante in curia: & sic an dispositio. c. ij. de præben. lib. vj. regulæ cancel. & extrauag. de beneficijs affectis, cum eorum reservationibus, includant beneficia patronata: & conclusimus, vt proximè dictum est, distinguendo inter patronos laicos & clericos: ¶ & sic beneficia patronorum laicorum nullo modo vacare in curia. ¶ Ex qua conclusione tanto magis apparet veritas conclusionis factæ per me in proximo præcedè. art. nam maior fraus potest committi in detrimentum psoni in vacationibus, quæ sunt per renuntiationes cā permutationis, q̄ in vacationibus quæ sunt per mortem non fit ex voluntate hois sed Dei: ergo in illa non potest committi tanta fraus, imò nulla fraus: & tñ in pñtis art. conclusione nos habemus beneficia patronata laicorū nō vacare in curia nulla vacatione: & sic etiam vacatione p mortē: ergo multo magis non debet valere permutatio facta in curia: cuius validitas nō potuisset oriri, nisi vel ex præsumpta derogatione iuris pa. laicorum: vt in præcedè. art. diximus, quæ nō præsumit nisi exprimat: vt satis diximus. §. in ij. præcedè. art. nec derogatio tenet, nisi fiat expressa nominatis patronis laicis: vt satis dictū est in proximis pcedè. arti. ¶ Aut ea rōne, q̄a in pmutationibus permutantes renuntiant beneficijs, & illa dicuntur vacare: vt satis diximus supra in d. vj. q. prin. j. par. huius. ij. lib. in vj. arti. & præsertim in suis primis dubijs videt ergo ipsa beneficia vacare in curia, & ex ista ratiōe permutationē tenere etiam iure pa. laicorum non expresso tanq̄ reseruata: quia vacarunt in curia: sed ex quo nos cōclusimus in pñti artic. & in loco hic remisso, vbi plenius, beneficia patronata laicorum non vacare in curia: ergo nec existit capite potest pcedere permutationes factas in curia de beneficijs psonatis laicorū non expresso eorū iure pa. tenere. Et hæc sunt dicta p prox. pced. art. p̄ conclusionē: q̄a de pñti art. satis est dictū vbi supra: vbi videre poteris si placebit.

¶ Decimus quartus artic. ix. q. princ. iij. partis. ij. Libri.

- 1 *Literæ apostolicæ an saltem includant beneficia iuris patronatus, remiss.*
- 2 *Legatus an possit præiudicare patronis laicis ex privilegio, seu præscriptione.*

**Dubitatur** Et xij. ¶ an ipse lra apostolicæ saltē includat beneficia iuris pat. laicorum patronorū nō ex fundatione, p̄structione, & dotatione ecclesiar, sed ex privilegio papæ, posuimus. §. in j. par. j. lib. in x. q. prin. in ij. art. ¶ Dicit ergo do. Fely. in d. sua. x. ampliatione Abb. in c. xxvij. in causa cōis castri in ij. volu. voluisse literas papæ nō nocere patrono laico, etiam si sibi competeret ius pa. ex privilegio papæ, & non ex fundatione: & allegare solum iura dicentia papam nō præsumi derogare patronis. ¶ Sed dicit Fely. istam amplia. fortè non procedere: quia tunc cessat ratio, ne retrahant laici à fundationibus ecclesiarum, & ita dicit sentire Fede. cōs. lxx. infra scriptæ quæstiones. in j. dubio, & Car. consilio. lxx. vacante. in ij. dubio, qui expressè parificauit patronum ex præscriptione: & psonum ex privilegio: & de vtroq; affirmant papam in suis literis eis derogare: & sic non habere locum ibi reg. Fely. vt dicit de dictorū in xj. sua limitatione. ¶ Tu aduerte de isto arti. satis esse dictum supra in vij. præcedè. q. prin. in iij. art. dum tractauimus an legatus possit præiudicare patronis laicis ex privilegio seu p̄scriptione: & conclusimus q̄ sic. idem ergo & multo fortius dicendum est in papa. ad ibi dicta me remitto: & forsan aliquid tangeamus infra in seq. articulo, dum videbimus de patronis laicis ex p̄scriptione an illis nocent literæ apostolicæ, & sic ponemus. x. limitationem do. Fely.

¶ Decimus quintus art. ix. q. prin. iij. partis. ij. Libri.

- 1 *Papa non presumitur derogare iuri patronat. laicorum. fallit, vbi constat de certa scientia Papæ.*
- 2 *Papæ gratia per testes probari non potest: circumstantia vero sic.*
- 2 *Rescribentis scientia certa quomodo probari possit.*

**Deueniendo** Modo ad limitationes do. Felyn. xv. fit art. quid si apparet de certa scientia papæ de quo beneficio scribat: an intelligatur illi esse derogati: licet nō exprimat illud esse de iure pa. laicorum: & hæc est prima limitatio do. Fely. qui dicit suam reg. ¶ quæ vult papam nō præsumi derogare iuri pa. non habere locum, quādo apparet de certa scientia papæ: puta quia sciret beneficium, super quo scribit, esse iuris pa. laici. nam tunc censetur velle ei derogare. alle. Rotam. xxvij. in ti. de rescrip. incip. item q̄ licet Romana curia. vbi latè dicit instare Rotam ad probandum, q̄ etiam si non fit facta aliqua mentio de huiusmodi patronatu, probari potest per testes de scientia papæ, ea probata per testes, non est gratia inuolida, nec subreptitia ex eo capite: & ita dicitur fuisse seruatu admissis duobus cardinalibus super certa scientia de voluntate papæ. ¶ Propter q̄ dicit inferri, ¶ q̄ licet gratia papæ non possit probari per testes, vt latè per doc. post Arch. in proemio, vj. & dicit fely. se solitum ponere in argu. de constitutionibus. tamen circumstantiæ gratiæ possunt probari per testes, & ad hoc corollarium dicit esse videnda, quæ ipse dixit in c. cum inter. de exce. dum tractauit, quomodo probetur certa scientia rescribentis: & pro dicta Rota dicit esse videndam omnino latam decisionē Egidij bellamere. cccclxvj. alias. cccxxxij. incipi. licet obseruet Ro. Cu. in nouis. vbi etiam acutè disputatur & firmatur certam scientiā dicto casu posse probari per testes. Et de ipsa certa scientia latè ponit fely. in d. c. cum inter. in prin. cum pluribus col. sequentibus: quæ etiam ponit fely. in c. nonnulli. in xv. col. in ver. falit quarto prædicta regu. & in §. sunt & alij. in vij. fallen. & Abb. & doc. in c. ad hæc. de rescrip. in fi. & in princ. c. statutum, & in §. quid autem de rescrip. lib. vj. & Rota. cccxxxj. incip. papa constit. mando. in ti. de conscri. vtili vel inuti. in nouis.

¶ Decimus sextus art. ix. q. prin. iij. partis. ij. Libri.

- 1 *Extrauagant. execrabilis. reseruatō, ac includat beneficia patronata laicorum. et. nu. 2.*

**Sed** Dubitatur. xvj. quid in beneficijs reseruatis per extrauagant. execrabilis? an includantur etiam beneficia patronata laicorum? & hæc est secunda limitatio do. fely. qui dicit suā regul. volentem literas apostolicas non nocere patronis laicis, non facta de eis speciali mentione, non habere locum in beneficijs reseruatis per extrauagant. d. quia illa extrauagans includit etiam patronata laicorum. allegat Zenze. hoc volentem in gloss. suis ad dictam extrauagant. in gloss. super verbo, huiusmodi disponere. quem dicit sequi Domi. in capitulo secundo. in tertia columna. de præbend. libro sexto. sed in hoc contrarium dicit sentire Rotam quintam: alias. cccxij. quæ incipit, extrauagans execrabilis. hoc titul. in antiquis, & expressius alia decisio Rotæ. cccclxij. alias incipit, an sub constitutione execrabilis. in antiquo. dicens maiorem partem dominorum de Rota tenuisse contra Zenzel. quo ad reservationem in d. extrauagant. & mouentur per not. in d. capitul. secundo. de præbend. in vj. Idem dicit tenere Car. in cle. ij. in vij. q. vt lite pendente per gloss. in capit. per literas. in verbo, apostolicis. ibi hoc expressè, de præbend. & idem dicit tenere Ro. a. nonā alias in hoc titul. in antiquis, in suo summario. licet decisio ibi posita non loquatur de hoc, sed verisimile est, secundum eum culpa impressorum fuisse omisissam dictam decisionem, quæ ibi erat, ex quo aderat summarium. Idem dicit tenuisse Lap. d. allegatio. xcvi. loquentem de generali seruatiōe, quæ secundum eum non præiudicat patronis laicis, ne retrahantur à fundatione ecclesiarum, quæ ratio videtur similiter militare in reservatione facta per dictā extrauagant. execrabilis, & dicit hoc modo remanere ampliatam suam regul. etiam in beneficijs reseruatis, & ita latè firmasse Domi. in dicto capitulo secundo. de præbend. libro sexto, & Alex. de Imol. in consilio lx. alias. lxxij. vltis & ponderatis, in quarta volumi. quod dicit fely. esse sibi in numero. cccclvij. allegando etiam quæ tenet Inn. in c. dilectus. in vit. colū. de of. lega. quāuis Andreas Siculo dixerit contrarium, & male in vno suo consilio, q̄ fuit impressum immediatè ante consiliū Alexā. motus propter gl. in d. c. ij. in verbo, ob sedem apostolicam. de præben. lib. vj. quam conatur ostendere esse maioris autoritatis, q̄ dicta consilia doctorum ibi & alibi: sed autoritas illius gl. ultra doctorum impugnationes eneruatur. ex contraria gl. Io. And. in d. cle. per literas. in verbo apostolicis. ibi hoc expressè, de præbend. ¶ Tu dic

# Cæsar Lambertinus Episcop.

¶ Tu dic nos dixisse. s. in j. par. huius. ij. lib. in vj. q. prin. in vlti. art. huiusmodi ¶ referuatio non afficere patronos laicos: ergo nec hæc referuatio. d. extrauagant. execrabilis, & hoc idem voluit Phil. Fran. in d. c. ij. ante fi. ij. col. de præben. lib. vj.

¶ Decimus septimus art. ix. q. prin. iij. par. ij. Lib.

1 *Litteræ apostolicæ an debeant facere expressam mentionem de iure patronatus clericorum, vt præiudicent illis.*

1 **Dubitatur** Et. xvij. ¶ nunquid litteræ apostolicæ ad hoc vt noceat patronis ecclesiasticis, debeant de tali iure expressam mentionem facere, vt illis præiudicent: & hæc est tertia limitatio do. Fely. qui dicit esse faciendam mentionem de iure pa. in literis apostolicis, nisi sit ius psonatus pertinens ad clericos ratione ecclesiarum, quibus præfunt: nam de tali iure nõ est necessaria mentio in literis papæ. alleg. Rotam. cccclxix. incip. nunquid si papa. in antiquis. quam dicit Fely. se non reperisse in rubricarijs: & in causa dici secundum stilum curiæ non esse necesse de tali facere mentionem: & istud esse de merte omnium doc. scribentium in hac materia: & sic etiam velle regulam cancellarie loquentem esse faciendam mentionem de iure pa. solum dicit de iure pa. laicorum. si autem spectaret ad clericum & laicum simul, & c. vt diximus. s. in fi. in c. cum dilectus. hoc tit. & ibi omnes doc. Rota. vij. hoc tit. in antiquis. alias est. cccxxij. nota q. clericus. hoc tit. in antiquis. ¶ Tu dic hanc cõclusionem tenere omnes doc. etiam in c. dilectus. de of. lega. & nos dixim. s. in j. articulo. & tenent etiam omnes doc. quos allegauimus. supra, in octaua questione præcedent. princ. in primo articulo. & in hoc non est dubium: & ideo non insistendum.

¶ Decimus octauus art. ix. q. prin. iij. partis. ij. Libri.

1 *Litteræ apostolicæ in quibus non est facta expressa mentio de iure patronatus spectante ad laicos religiose viuentes, & portantes habitum religiosum, & priuilegio fori ecclesiastici gaudentes, an includant eos.*

1 **Sed** Restat dubium: & hic sit. xvij. art. ¶ an dictæ litteræ apostolicæ noceant licet expressam mentionem nõ faciãt de iure pa. spectante ad laicos religiose viuẽtes, & portãtes habitum religiosum: & gaudentes priuilegio fori ecclesiastici, vt sunt beginnate, fraternitates disciplinatarum, fratres & sorores tertij ordinis, leuati: & vniuersitas scholarium, in qua sunt plures clerici q. laici: & hæc est quarta limitatio do. Fely. qui dicit dictæ beginnate & alios includi in dictis literis apostolicis per Rotam. cccxxij. nota q. clericus. hoc tit. in antiquis, & distinet tractat de omnibus prædictis vt ibi per eum. ¶ Tu autem aduertere, q. nos generaliter loquuti fuimus de omnibus prædictis in j. par. lib. in j. q. prin. in x. art. & deduximus omnia dicta Fely. in prædicta. iij. limi. illis aliqua addendo, dum ibi tractauimus, an prædicta collegia dicantur ecclesiastica, vel secularia: & in fi. fecimus hanc conclu. pro reg. q. ad iudicandum, an illi, qui sunt patroni ratione vniuersitatis eorum collegij censentur ecclesiastici, vel laici, est considerandum prius, si ipsa vniuersitas seu collegium ipsorum sit connexa seu connexum ecclesiæ, & tunc censentur ecclesiastica seu ecclesiasticum, & censentur patroni ecclesiastici: si verò vniuersitas vel collegium non est annexa seu annexum ecclesiæ vel altari, censentur secularis seu secularis, & ipsi patroni censendi sunt laici: ex qua reg. habes modo, qui includantur sub literis apostolicis: & qui non, vt ecclesiastici includantur, laici vero non.

¶ Decimus nonus artic. ix. q. princ. iij. partis. ij. Libri.

1 *Litteræ apostolicæ disponentes de beneficio, non quidem vacante, sed prope dium vacaturo, in quo erat spes patronis presentandi, an includant beneficium patronatum laici patroni.*

2 *Franciscus Aretius, iureconsultus clarissimus, & immortalis.*

3 *Beneficij restitutio facta per Papam, clerico deposito, non facta mentione de patronis laicis, non valet.*

4 *Beneficiorum vacatio vera an detur.*

5 *Papa potest dare alicui episcopatum ea lege, vt non vacet beneficium, quod habebat.*

1 **Dubitatur** xix. ¶ quid si lra apostolicæ disponerent de beneficio nõ quidẽ vacante, sed de pximẽ vacaturo, & in quo imminet psonis spes pxima pntandi: puta in bñficio vacaturo p p̃motionem ad ep̃atum, an illud bñficio si est de iure pa. laici, includat sub dictis lris seu referuatiõnẽ: & hæc est q̃ta limitatio do. Fely. q. dicit suã reg. q. vult nõ p̃sumi papã derogare iuri pa. laicorũ, p̃cedere, nisi papa dispõneret de bñficio, nõ q̃dem vacãte: sed de eo, q̃d erat de pximo vacaturum: & in quo imminet p̃soni spes pntãdi: vt la-

tissimẽ cludit Rota. xx. itẽ supposito de præbẽ. in nouis. tu. sic esse Rotã. cccxxij. supposito. de refer. in nouis. volẽs tandẽ, q. licet bñficio p̃sonatum p̃ p̃motionem faciendã ad ep̃atum de habẽte cũ vacet: tñ dispositio ap̃lica de eo in posterũ cũ dignitate retinẽdo, valet: licet p̃sensu p̃sonorũ nõ interuenierit, q. b. illa quasi progatio nõ affert p̃iudiciũ p̃siderabile, & hoc deducit Rota p̃ decẽ plenas rõnes, quas dicit do. Fel. trãscribere non expedit: led ad illã recurrẽdũ. ¶ Postea dicit Fel. triã opi. p̃ qua ibi Rota adduxerat sex rõnes magis placere p̃ceptorũ suo do. Frã. Are. ¶ iurecõsultori rarissimo & immortalĩ in q̃s. suo. vij. p̃cedẽdũ est breuiter: q. nõ p̃t negari, q. post collatũ ep̃atũ etiã an acceptationẽ ipsius ep̃i, & multo fortius post acceptationẽ illius, fuerit q̃strũ ex cã de p̃terito p̃soni ius p̃ntãdi spe: q. quãdẽ spes vbi habet originẽ a cã de p̃terito, ṽr esse p̃siderabilis. sicut ius q̃strũ re. l. post emãpationẽ. §. j. ibi Bar. ff. de lib. lega. & hæc rõnẽ dicit multiplex corroborare, vt latius p̃ eũ. ¶ Pro qua opi. ip̃e do. Fel. adducit amplissimã decisio. Egidij bellamere p̃cl. Rotã. dcllij. supposito facto. als vbi p. xij. col. disputãdo tenet hanc partẽ rñdendo particulariter oibus rõnibus trijs. ¶ Dicit et bñ facere, q̃d no. Do. post Cal. in c. quãuis. ad fi. de refer. lib. vj. ¶ q. si papa restituit ad bñficio clericum depositum nõ factã mẽtionẽ de p̃sonis laicis, non valet restit: q. ex quo est priuatus bñficio, iã erat q̃situm ius p̃soni: cui papa in dubio nõ intẽdit p̃iudicare. ¶ De quo vltimo dicto nos aliqd terigim. s. ij. par. hui. ij. lib. in x. q. prin. in v. art. dũ tractauimus, an possit disp̃sari cum indigno instituendo p̃sonis inuitis. vbi adduximus. d. gl. c. quãuis. de quo dicemus latius Deo duce. ¶ in iij. lib. in vj. q. princ. in vij. art. ¶ Tãdẽ dicit do. Fely. esse p̃siderãdos duos casus. nã ali-

4 quãdo dicta ¶ disp̃satio p̃moti sup retentionẽ bñficioꝝ impetrat vel p̃cedit nõ dũm vacãtibz bñficioꝝ, puta an p̃secrationẽm ep̃i: vt in c. cũ in cũctis. de elec. vel ante adeptã possessionẽ: vt p. Lud. Rom. q̃. cccxlvi. in pe. col. & q̃. cccxxv. licet curia hoc nõ recipiet, fm cũ ibi: & hoc casu multũ est sustẽtabilis prima opinio: q. nõ est dare vacationẽ bñficioꝝ verã: ex quo virtute disp̃sationis impedit vacatio. ¶ Aliqñ bñficio vacat, statim, q. est p̃motus q̃s ad ep̃atũ, put q. d. aasserũt esse de stylo curiæ: & tunc sequuta acceptatione ṽr scãa opinio de rigore verior, q. etiã si fuerit vnius momẽti, statim induxit ius in re p̃soni. Propter q̃d idẽ viderẽ in p̃moto in abbatẽ, cũ eius bñficia vacet statim, vt p. Old. q̃. xliij. cũ q̃rit. ¶ Subdit tñ do. Fely. ex p̃alleg. decisio. Rotã patere latissimũ capũ ad disputãdũ. ¶ Tu aduerte p̃dictã Rotã formare casum, q. an vacationẽ prioratus motu p̃prio papa disp̃savit, q. p̃motione ad ep̃atũ nõ obstatẽ, illũ prioratũ cũ cathedrali ecclesia ille talis detinere possit, ṽr q. ad bñplacitũ sedis ap̃licæ, decernendo ip̃m prioratũ p̃munus p̃secrationis, vel asecutionẽ possessionis minimẽ vacare, tũc sic nulli dubiũ est pa. tronos hæc ius pa. in habitu, & quo ad fructũ p̃ntatiõis in actu, nõ vacat bñficio, in quo faciẽda est p̃tentatio. c. fi. de p̃c. p̃ben. & ibi Marij. p̃ceptor lo. And. ip̃e lo. And. Car. Abb. & oēs & diximus. s. in j. par. hui. ij. lib. in vj. q. prin. in j. art. & in ij. arti. posuim. q. d. dicat vacare, vt p̃sonus possit in illa p̃sentare. Cũ igit fm the ma casus dictæ Rotæ papa noluerit beneficium vacare: q. si illud habebat in titulu, voluit q. illud haberet in cõmẽdã: & durante cõmẽdã adhuc nõ vacat bñficio: vt latẽ diximus in d. vj. q. prin. in xliij. art. nescio videre ad q. d. fuisset faciẽda mẽtio de iure pat. laici tãto magis: q. ha nõ interuenit aliqua ambitio q. cõt̃ria impetrãti: iuxta no. in c. p. ṽras. hoc tit. sed motu p̃prio fuit didispõsitũ tpe quo nullũ p̃iudiciũ tertij adhæret: nã si papa non p̃mouisset illũ ad ep̃atũ, p̃soni nõ potuissent p̃ntare, donec ille talis moreret, vel als prioratũ resignasset: q. ergo papa voluit illũ p̃mouere ad ep̃atũ, & noluit prioratũ vacare, quã iniuriã facit p̃soni, cerre nullã: imo si fecit dicere, cõt̃ maior potẽtia p̃soni q. papæ, q. d. esset absurdũ: nã cõt̃ dicẽdũ papã nõ posse dare alicui ep̃atũ ea lege, vt nõ vacet bñficio, q. d. habebat q. d. cõt̃ restringere p̃tãtẽ papæ: & idẽ cluderẽ cũ Rota, nisi referuatio fieret post vacationẽ, vt d. Fel. dixit vel cõt̃ factã disp̃satio nõ motu p̃prio vel alio mō, adeo q. nõ cõt̃, vt ille casus Rotæ. s. q. papa voluisset an p̃motionẽ motu p̃prio bñficio nõ vacare. ¶ De qua vacatione p̃ p̃motionẽ ad ep̃atũ dixim. ¶ Et latẽ in d. vj. q. prin. j. par. huius. ij. lib. in xv. art. & de isto art. et loquit Fel. in c. cũ Bertold. in vj. col. in vj. limi. & tãgit Roc. in hoc trac. i. verbo, honorificũ. in iij. q. prin. in fi. iij. col. in ver. sed hic suboriet, & in iij. col. in ver. suboriet nũc. q. ṽr tenere cũ Rota: licet numerũ eius nõ alleget. sed semp̃ remittit se ad Fel. in d. trac. q. lra ap̃osto. no. p̃fo. cui. ¶ dicta reulimus. s. in d. vj. q. prin. j. partis. secũdi libri in xvij. artic.

¶ Vigefimus art. ix. q. princip. iij. partis. ij. Libri.

1 *Patroni ecclesiastici natura patronatus assumit, etiã quo ad p̃sentẽ effectũ.*  
2 *Patronus laicus si donat ius patronatus, q. d. habeat in vna ecclesia, alteri ecclesiæ, nõ reputabitur vt patronus laicus, vel vt patronus ecclesiasticus, remiss.*  
Quid





# Cæsar Lambertinus Episcopus

sequenti dubio: quia sunt eiusdem materia: in seq. ver. qui incipiunt, ad secundum dubium. quo queritur, dicit multum referre, an laici sint patroni, an vero ius tantum presentandi habeant ex consuetudine vel prescriptione: quia secundo casu valet gratia apostolica, etiam non facta mentione de tali iure: & postea subdit, & sic si laici de quibus in themate, nihil aliud probant, nisi quod habent presentare vel ex privilegio, vel ex prescriptione, tenet gratia predicta in eorum preiudicium. Vult ergo ex his do. Car. quod si impetrans petijt derogari patronis, licet de iure patronorum clarè non constet, si bene constat de iure presentandi ipsorum proprie tempore impetrationis, ex privilegio tamen vel prescriptione adhuc procederet impetratio, cum vera esset expressio, sed non constaret clarè de eorum iure pa. ex fundatione, constructione, & donatione, de quo faciendâ est mentio: sed de iure presentandi ex privilegio vel prescriptione, de quo non est faciendâ mentio: ut diximus. §. in xliij. art. & dicemus. §. in xxv. art. Est igitur verificandum clarè constare ius patr. verum tempore fundationis ad hoc, ut impetratio non procedat, vel ipsius quasi possessio: ut in seq. art. dicemus. non autem ius presentandi ex prescriptione vel privilegio habitum: nota hanc declarationem ad conclusionem nostram: quia subtiliter ex dictis Car. colligitur. ¶ Secunda colligitur ex ipsis dictis declaratio in ij. columnis: in ver. item quando constabit, ut quandoque constabit, quod non fuerit verum dicere tempore impetrationis de ipsorum iure clarè non constare: nam constabat ex quo constare poterat: tamen hæc declaratio non procedit: sed erit vera, si tunc constabit, oportet ergo clausulam predictam, per quam fit mentio de iure patr. taliter intelligi, quod non sit inutiliter posita: ex quo necessario inferitur, quod ad excludendum ipsam non sufficiat, quod de iure pa. postea doceatur: nam etiam si non esset apposta talis clausula, & ipsi patroni non docerent in aliquo de iure suo gratiam tenere: & quo ad patronos, qui non habent euisent de iure suo, paria foret, non esse, & non apparere. ff. de contrah. emp. l. in lege, de consecr. dist. ij. solemnitates. Necesse est igitur ad hoc ut clausula predicta aliquod operetur, quod etiam in casu, quo ipsi patroni aliquid docerent de iure suo: tamè adhuc ex vi clausulæ dicatur facta mentio de ipso iure talis, quæ sufficiat ad excludendum ipsorum ius: salvis tamen verbis clausulæ: & sic concludit debere tunc constare tempore date de iure patr. ipsorum, ut excludatur clausula & non sufficiat probare postea, quod tunc constabat: & tanto magis non sufficiat postea constare, si tempore date etiam constare non poterat. Vult dicere in effectu duo. Primum, quod est in conclusione, quod non sufficit constare de iure pa. post impetrationem, si non constare poterat tempore impetrationis: quia clausula est verificata, ex quo tempore impetrationis verè non constabat de iure pa. licet postea constasset. Secundum, quod est plus, non sufficit ad excludendam clausulam postea probare, quod tempore impetrationis constabat: si tunc temporis impetratio non fuit probata, sed multo post: quia non poterit dici constare, quod non est probatum constare: unde cautelam do. ut incontinenti ipsi qui volunt excludere dictam clausulam, cum ad eorum notitiam devenierit impetratio, statim probent quod tempore impetrationis constabat de iure pa. per dicenda in prox. seq. declaratione. ¶ Tertia sit declaratio, quam aperte tenuit do. Card. in d. suo consilio, quod quævis possit dici impetranti incumbere onus iustificandi suam gratiam: quia subintelligitur clausula, si præces &c. ij. de rescr. & sic ipsum debere probare tunc non constare, tamen dicit do. Car. ad patronos incumbere hoc onus probandi: tunc temporis constare de iure pa. quia gratia impetrantis non fundatur super hoc: ut de per se patet. Secus si fundaretur super hoc, sicut quando tacuit illegitimum, de quo in reg. infamibus, de reg. iur. lib. vj. quia etiam nullo opponente quo ad hæc quæ non præsumuntur, debet se iustificare: alias succumbit, de elect. cum nobis ipsis. Ergo in casu nostro, qui dicunt se patronos, incumbit onus, ut probent, quod tempore impetrationis clarè constabat de patronatu: quia ex quo ius impetrantis non fundatur in hoc, quod est, ecclesiam habere patronos vel non, imò hoc est, quid extrinsecum, stat regula excipientem probare debere, quæ procedit etiam in excipiente contra gratiam beneficalem: ut no. Io. And. in c. j. de litis contestata. lib. vj. & pro hoc etiam adducit: quia in illis literis dicitur, ac de iure patr. laicorum existat, de quibus ut asseritur &c. & non dicit, asseris, licet si bene in literis diceretur, asseris, do. Car. vult adhuc incumbere onus probandi ipsi patronis: quia proponens negatiuam, eo ipso probat illam, ex quo non probatur contrarium: & hoc quia super ea se non fundat, nec præsumptio est contra negantem, nec aliquis casus subest, de quibus negans probare debet, de quibus per Io. And. in reg. sine possessione, de reg. iur. lib. vj. ¶ Quarta sit declaratio, ut ex quo patroni probare debent quod probatio debet esse manifesta, ponderando duo verba in illa gratia apposta. l. & cõsta-

re, quorum vtrunq; exigit manifestationem, ut dicit Cardi. ibi in fi. de verbo Car. tunc dicitur clarè, quando constabat sine habitatione cuiuscunq;. Pro hoc in autent. de testibus imperfect. §. nos igitur, ibi, clara & aperta, & xxi. dist. inferior, ubi, sole clarus. constare vero dicitur, quod palam est. ff. de transactio. l. cū hi. §. modus, ubi ad probandum quid est palam, subinfertur in tex. constat enim & c. palam autem dicitur, quod fit coram omnibus vel pluribus, & ille est proprius modus accipiendi palam, ut dicit ibi glossa licet alio modo sumatur. ff. de ritu nup. l. palam, ubi subest alia ratio, ut ibi per eum, nota prædicta: quia pulchra, & alibi non inuenta.

¶ Vigessimus tertius art. ix. quæstio princ. ij. partis. ij. Libri.

1 *Littera apostolica non præiudicant veris patronis alijs existentibus in quasi possessione presentandi.*

**Sequitur** Modo. xxij. dubitare, quid si aliqui essent patroni, non tamen in quasi poss. presentandi, quia essent alij, an de istis existentibus in possessione sit faciendâ mentio, sicut de veris patronis, vel sit faciendâ mentio de veris patronis in literis apostolicis? hæc est nona limitatio domi. Fel. qui dicit suam regul. procedere, nisi aliqui essent solum patroni, non autem essent in quasi possess. presentandi, sed alij: quia de istis non expedit facere mentionem: ex quo per litteras apostolicas eis non præiudicatur, quo ad presentationem, quæ non ipsi, sed quasi possess. facere debent: ut per Innocent. in capitul. cum in ecclesia, de causa possess. & proprie. Ita formaliter dicit decidere domi. Card. in dicto consil. lxx. vacante quadam parochiali ecclesia in secunda colum. ubi expressè dicit in versicu. sufficit enim ad præiudicandum presentationem laicorum ita debere in gratia fieri mentionem, si sunt in quasi possess. patronatus, sicut si sunt veri patroni, addendo quod si essent solum patroni, & non in quasi poss. presentandi: sed alij de ipsis non expe ditur, fieri mentionem ex quo per litteras apostolicas eis non præiudicatur, quo ad presentationem, quam non ipsi: sed quasi poss. facere debent. allegat Innocent. ubi proximè in dict. capit. cum ecclesia, de causa poss. & propria. ¶ Et prædictis adde, quod late posuimus supra in prima parte huius secundi libri, in tertia quæstione principal. in primo articulo, dum tractauimus, utrum quasi possidens ius patr. possit presentare, sicut verus patronus, ubi in versicu. sentit etiam prædicta, posuimus dictum Cardin. de quo proximè: & faciunt quæ dicit Paul. de citat. in hoc tract. in vj. par. in xvij. q. in fi. ¶ Quod consilium domi. Cardin. allegat Philip. Decius in consilio. cxvij. d. vi. & c. & pro tenui in ij. col. in ver. & in tali presentatione, & pulchrè ponit idem Philip. supra scriptam conclusionem do. Card. in consil. cxxij. placet mihi in ij. col. & in consil. cxxvj. in causa do. Franc. ante fi. ij. col. & in consil. cxxix. diuino & c. & pro tenui ante fi. iij. col. & in consil. cxxxiij. viso puncto. in ij. col.

¶ Vigessimus quartus art. ix. q. princ. iij. partis. ij. Libri.

1 *Beneficij patronati laicorum impetratio facta, nulla de eis facta mentione in literis apostolicis, an conuallidetur patronis tacentibus per quatuor menses.*

- Patroni consensus expressus, sequens institutionem, num eam validè reddat.
- Agendi de contemp. potestas, quandiu durat.
- Collatio facta per habentem in situere, preter patrono etiam laico, conuallidatur pluribus modis.
- Patroni non presentantis negligentia, facit, ut provisio deuoluatur ad habentem in situere.

**Subsequenter** xxij. dubitat, quid si p̄soni laici, de quibus impetrās beneficium iuris patr. ipsorum à papa non fecit mentionem, sciētes impetrationem, tacerūt per quatuor menses, an validam impetrationem? hæc est x. limitatio do. Fel. quæ dicit esse importatissimā, ut sua regul. procedat, nisi patroni de quibus impetrās non fecit mentionem sciētes hoc, taceant per quatuor menses: quia collatio remanet valida: & nequeunt amplius se opponere. Ita dicit purare indubitanter infertur posse ex aurea decisione do. Car. in cle. j. circa. xv. col. in ver. sed post longam cogitationem, defendo partem plebani, de suppl. neglig. prælat. ubi dicit, quod consensus expressus p̄soni sequens in institutionem, facit eam validam: quia illud quod exigit ex parte p̄soni, sapit potius assensum, quæ autoritatem. Sufficit autem, quod consensus interueniat in actu, & etiam post. c. cum consuetudinis de consuetu. & ibi Inn. & no. in c. j. de reb. ecccl. no. alie. lib. vj. & in c. nos. p. §. ff. tex. de his, quæ sunt à præla. Sed si solum non contradixit, aut potius hodieatur consentire, pender à quæone, quæ tacens dicitur consentire, de qua in c. in generali. de elect. & in c. nonne. de præsumptio. & potius videretur non haberi pro consentire nisi faceret aliquem

aliquem actum positivum, per quem approbet institutum: tamen putat Car. q. si non presentat alium infra tempus iuris, intelligitur consensisse: cum sublata sit potestas agendi de contemptu, quæ durat donec durat potestas presentandi: nã lapsio tempore non potest dici contemptus, sed potius ipsum ius suum contempnissse. ¶ Et sic dicit Card. expressim voluisse, q. illud, qd dicitur, nullam esse collationem factam sine presentatione. ca. decernimus. xvj. q. vij. est verum, contradicente patrono. Secus, si consentit expressè vel tacite: & probare etiam subtiliter presentationem nõ esse partem substantificam institutionis, & idẽ putat Fely. indubitanter esse dicendum in collatione facta per papam, adducit ad idem Abb. in disputatione sua. Augerio. in xvij. col. in fi. secundi dubij, in ver. aut patronus non consentit, vbi dicit, q. si infra tempus præfixum à iure ad presentandũ patronus nõ consentit, nec contradixit, & sic per negligentiam est priuatus iure suo, collatio prius facta cõvalidatur ipso iure absque collatione in futurum faciẽda: quia ipse eps nõ potest cõtrauenire collationi à se factæ. c. diuersis fallacijs. de cleri. cõiug. c. si tibi absentis. de præben. lib. vj. & sic dicit intelligere. d. c. decernimus, & has duas decisiones breuiter cõmemoratas plurimũ seruire in facto, quoniam secundum eas dicit se sæpius consuluisse & obtinuisse: & ira residet ibi Fely. ¶ Tu aduerte nõ supra in ij. q. prin. huius partis in ij. arti. latè tractasse materiam. ca. decernimus. xvj. q. vij. & diximus collationem factam per habentem instituire, spreto patrono etiam laico cõvalidari pluribus modis: & præsertim per consensum tacitum, puta q. a fuit præsens & nõ contradixit: vt ibi latissimè diximus in ij. conclusionẽ, & per consensum expressum: vt ibidem diximus in v. cõclusionẽ, & per lapsum temporis dati ad presentandum: vt ibidẽ diximus in vj. conclu. semper deducendo dicta Abb. in præallegata disputatione, Augerio. cum igitur hæc habeant locum in collatione habentis instituire, multo fortius debent habere locum in collatione facta per papam. ¶ Nec obs. q. per negligentiam patroni nõ presentantis deuoluatur prouisio ad habentem instituire: vt in ca. ij. de supplen. negli. præla. & diximus supra in d. ij. q. prin. huius partis in vj. arti. & stante illius negligentia gradatim ad alios superiores: per c. ij. de concef. præben. & diximus ibidem in vij. arti. & diximus etiam supra in vij. q. prin. huius partis, in iij. & iij. arti. tamen de præiudicio ipsorum nõ est faciẽda vis, cum illis papa præiudicat sine derogatione: vt no. in c. ij. de præben. lib. vj. & in c. cum dilectus. hoc ti. & in c. dilectus. de of. lega. & sic in hoc non est insistendum. Et pro prædictis faciunt, quæ dicit Domi. post alios in c. statutum. in fi. colũ. cum seq. in ver. quid si ordinarius. dum loquitur, si ordinarius cõfert infra mensẽ datum papæ: & papa postea non confert, an validetur collatio.

¶ Vigefimus quintus art. ix. q. prin. iij. partis. ij. Libri.

¶ *Littera apostolica includunt beneficium patronatum laicorum, acquisitum ex præscriptione vel consuetudine, etiam nulla mentione facta de patrono laico.*

**Dubitatur** xxv. quid si sit ius patr. quæsitum per laicum ex præscriptione, an litteræ apostolicæ debeant de eo expressam mentionem facere? & hæc est xj. & vlti. limitatio do. Fely. qui dicit suam regu. procedere, nisi agatur de iure pat. ¶ quæsitio ex præscriptione vel consuetudine: quia valent litteræ apostolicæ nõ facientes de eo mentionem. alleg. Fed. in consil. lxxv. infra scriptæ quæstiones nõ sunt leues: quia sic videtur cessare ratio de retrahendo laicos à fundatione ecclesiasticarum: ex quo præsupponitur patronos ex præscriptione non fundasse ecclesias, & pro hoc adducit etiam Car. in casu articuli nostri proprie loquentem in consilio. lxxj. Sed tu dic melius in consil. lxxix. vacante quadam parochiali ecclesia, in ij. dub. dicentem valere gratiam apostolicam non facientem mentionem de tali iure: quia cessat ratio retrahendi laicos à fundatione, quæ est potissima in hac materia: vt no. gl. penul. in fi. in d. ca. cum dilectus. hoc ti. & hanc opi. sequitur domi. Anto. in capit. dilectus. de offic. leg. in quarta colum. in versic. quarto quid si non ratione, & ibidem domi. Abb. in fi. & hoc etiam tenuit domi. Cardi. in clementi. per litteras. in tertia colum. in tertia. q. de præben. & pulchrè in clementi. secunda. in septima. q. vt lite pendent. dicens etiam se idem tenuisse in d. c. dilectus, & hoc idem tenuit in consilio. lxxj. sed melius dixisset. xcvj. papa vniuit. in vlti. colũ. & dicit idem etiam consuluisse And. sicu. in consil. alle. per eum in secunda sua limitatione, quæ est. xvj. arti. noster, vbi allegauit consilium Andr. Sicu. quod est immediate ante consilium Alexand. de Imol. lxxiij. in iij. volumi. ¶ Sed tu alleg. Barba. latè de hoc loquentem in d. cap. dilectus. in vij. colum. in versicu. limitat tamen, & Phil. Decius in consil. cxvij. diuino & c. & p. tenuit

in secunda colum. in versic. tertio etiam respondetur, & in vlti. colum. in versic. secundo. respondetur. & in consil. cxxvj. in causa domi. Franc. in ij. colum. qui dicit in curia Romana non fieri hanc differentiam, vt ibi per eum. ¶ Postea domi. Fely. circa hanc suam limitationem facit tres considerationes, quas nos supra retulimus in vij. præceden. q. princip. in tertio articul. ad ibi dicta nos remittimus, vbi tractauimus an legatus possit de talibus beneficijs disponere? & faciunt etiam, quæ diximus in xliij. præceden. artic. ¶ Et per ista sunt expedita omnia dicta immortalis doctoris domi. Fely. in d. suo trac. qui in fi. ponit fertilem apostillam in materia iuris patro. qui dicit de collationibus inferiorum se alias dicturum: & aliquid posuisse in ca. cum Bertoldus. de re iudic. datis sex nouis limitationibus. ad. d. capit. decernimus. volentem irritam esse collationem esse factam spreto patrono, & cætera in materia iuris patro. esse videnda per scribentes in toto hoc titul. vbi dicit se alias plura recitasse vltra apostillas doctoris sui Bartho. Belleni. quondam auditoris causarum palatii apostolici, & multa etiam posuisse Pau. de Eleaza. in repeti. capit. nobis. hoc titul. & multa etiam inueniri posse in repertorijs maxime Brixienfis, & Firma. in verbo patronus, & in tabulis consiliorum Fede. Oldra. Ludouic. Card. Rotæ & aliorum ex quibus facile fieret nedum ingens tractatus, sed amplũ volumen. ¶ Et subdit prædictam quæstionem se non reperisse in locis prædictis discussam, & illam omnino subijcere correctioni dominorum curialium.

¶ Vigefimus sextus art. ix. q. prin. iij. partis. ij. Libri.

- 1 *Littera apostolica, in quibus papa expressè derogat, si patroni inter se conueniunt quod alternis vicibus presentent, an præiudicent illis, qui habent illa vice presentare, in omnibus.*
- 2 *Papa scribendo quod aliquis recipiatur in proximo vacaturo, intelligitur grauare illum ad quem spectat collatio beneficii tempore vacature illius, & non alium.*
- 3 *Contractus claudicare potest non tamen distractus.*
- 4 *Iudicium non debet claudicare respectu partium, Secus respectu aliorum.*

**Expediti** quæ mihi occurrerunt in hac materia, & sic patronatus, nona quæstio. principal. & profequendo ordinem. xxvj. articulus sit, si patroni inter se conueniunt, quod alternis vicibus presentent, quod fieri potest, vt est text. in clemen. plures. hoc titu. & diximus latè supra in secunda parte primi libri. in secunda quæstione principal. in xxxvj. articu. & papa derogat patronis expressè pro primo beneficio vacaturo, ¶ an exit in præiudicium illius, qui habebat presentare in illa vice iuxta eorum conuentionem, vel in præiudicium omnium, vt in secunda vice illi impediti presentare possint. hunc articulum formauit Ioan. de Ana. in consilio. xliij. in Christi & c. stante vicissitudine in alijs terminis, scilicet quando ius conferendi spectabat episcopo, & capitulo, inter quos erat conuentio vicissitudinis, & tunc temporis vicissitudo erat episcopi. ¶ Et Ioannes de Ana. 2. pro capitulo dicit facere: quia papa scribendo ¶ quod aliquis recipiatur in proximo vacaturo, intelligit grauare illum, ad quẽ spectat collatio beneficii tempore vacature illius, & non aliũ. Ita satis dicit probari ex his, quæ habentur in capitulo mandatum. in capitulo litteras, & in capitulo abbatem. de rescriptis, & hæc videtur esse intentio papæ, quæ omnino seruanda est: vt in dicto capit. mandatum. sed in illo casu tempore, quo illud beneficium vacauit, collatio spectabat ad inuentientem stante vicissitudine: ergo illum voluit grauare: & non capitulum, ad quod non spectabat: & dicendum contrarium esse secus, & absurdũ alium grauare: vt in ca. si. de præben. in vj. & sic cum ipse inuentiens fuerit priuatus potestate conferendi illa vice per habentem potestatem: vt in c. eam. de præben. lib. vj. non debet præiudicare ipsi capitulo. ¶ Et subdit non ob stare, si diceretur secũdum hoc vicissitudinem claudicare, quod esse nõ debet: per id, quod habetur in l. si id quod purè. s. si pupilli. ff. de rescind. v. ed. 3. vbi probatur, q. licet contractus possit claudicare: tamen non debet claudicare distractus, tenendo collationem vigore vicissitudinis esse potius dissolutionem, quàm celebrationem contractus: nam respondetur istud procedere, & esse verum, contractum non debere claudicare, opera, & facto alterius partis: sed hic claudicat opera & facto papæ: cuius autoritas & potestas intelligitur referuata in ipsa cõuentione vicissitudinis: iuxta id, quod habetur in l. imperatores. ff. ad municip. & in capitulo venientes, & in capit. quemadmodum, & in ca. petitio de iure iur. & in c. constitutus. de rescri. ¶ Pro quo dicit facere, qd no. in simili iudicium non debere claudicare respectu ipsarum partium, sed respectu aliorũ, secus: vt ibi per eũ. ¶ Dicit etiam nõ ob stare reg. impedito iustè nõ curere ips. ca. quia diuersitate.

# Cæsar I ambertinus Episcop.

uersitatem de pces. præbend. quia capitulum nõ fundat se tantum in negligẽtia inuicẽtẽs, quantum in priuatiõẽ summĩ potestatis, qui priuauit illum illa vice potestare conferendi, quod potuit & uoluit. ¶ Dicit etiã nõ obitare tex. in c. si eie. sio. cũ materia sua de elec. lib. vj. quia illud procedit, nisi allegetur tale quid, quo eligentes dicantur priuati potestare eligendi: vt ibi nõ. per glo. & doc. sed hic allegat priuatiõẽ papæ, ergo &c. ¶ Vbi do. Ludõ. Bologni. in addi. quam facit ad d. consil. qui adducit casum nostrum in terminis decem per lo. And. in c. cum in illis. s. si. super verbo. præsentationem. de præben. lib. vj. q. si sunt plures patroni vnius ecclesie, qui simul conueniunt, vt æternis vicibus præsentent: & stante hac conuentione papa mandat p. uideri de beneficio spectante ad præsentationem alterius illorum patronorum, qui pro illa vice habebat præsentare illi soli mandatum papæ præiudicat, & non alteri comparatiõẽ, cui altera vice spectabit ratione vicissitudinis. alleg. quod habetur in c. dilectus. el. iij. de præben. & in c. j. hoc. ti. lib. vj. & bene facere, qd habetur in l. via. s. vsus ff. de serui. & in l. communi diuidundo. s. cum de vsufr. ff. communi diuidun. & dicit ab ista autoritate lo. And. nõ esse recedendum in iudicando & p. sulendo: vt ibi pulchre per eum qui dicit facere pro hoc bonam gl. in d. cie. si plures. hoc. ti. sequitur lo. And. ibi Domi. post princ. d. s. si. & uoluit ibidem hoc Philip. Fran. in vlt. col. & hoc dictum retulit cũ magno apparatu, dicens de eo nõ meminisse Fel. in suo trac. dom. Roch. in hoc trac. in verbo. ius. in vj. q. in ij. col. & nos retulimus: s. in d. xxxvj. artic. iij. q. princip. ij. parte. j. libr. in versicul. reperi postmodum.

¶ Vigefimus primus. & xxvij. art. ix. q. prin. iij. par. ij. Lib.

- 1 *Littere apostolice præiudicant, si in eis scribatur quod prouideatur alicui de beneficio spectante ad præsentationem duorum, expressa mentione facta de eis, etiamsi præsentatio non pertineat simul, sed successiue. Et quid in hoc casu, si est facta mentio de vno tantum, nu. 2.*
- 2 *Littere monitorie ius non dant, quod afficiat.*

**Sed pone** Et hic sit. xxvij. art. q. scribatur per papam, vt prouideatur alicui de beneficio. spectante ad præsentationem duorum, sed præsentatio nõ spectat simul, sed successiue: vt quia scribitur ad præsentationem plebani, & abbatis: & plebanus præsentat abbati: & abbas epõ. per quem fit institutio secundum practicam positam in c. ad audientiam. el. ij. in gl. iij. de ecclesia adificanda, an possit prouideri de tali beneficio? Et domi. post lo. And. in d. c. cum in illis. s. si. in j. col. in §. sed pone. tenet q. sic: quia sufficit qd ad eos spectet præsentatio simul, ita qd non ad alterum tantum. vt dicit ille rex. s. si. & uoluit ibidem Pet. de Anch. & Philip. Franc. ibidem post prin. ij. col. in ver. in gl. in verbo non obiecto.

**Sed** Fortius est dubium: & hic sit. xxvij. art. in casu præcedentis art. quãdo ambo non exprimuntur, sed alter tantum: an beneficium includatur? Hunc etiam arti. ponit Do. post lo. And. in d. c. cum in illis. s. si. in j. col. in ver. sed fortius est dubium, & dicit, videtur, qd sic si exprimatur plebanus, qui dat principium huic præsentationi, & cuius factum est gratuitum, & uoluntarium, & qui uerè grauat: & non abbas, cuius factum est necessarium: & qui in ueritate nõ grauat, & dicit pro hoc bñ facere. c. literis. de rescrip. In talibus enim ponderamus initium & causam. ff. manda. l. si proci. in fi. & ff. de origi. iur. l. j. & ab illo recognoscendum est beneficium: vt nõ. in c. dilectus. de of. legat. ¶ Postea dicit in cõtrarium uideri, & debere cõsiderari præsentationem, quæ fit episcopo, ex qua sequitur institutio: & sic lo. qui iura de præsentatione tractantia: & licet tales necessario id agant: tamẽ præsentatores sunt sicut & electores dicuntur, qui necessario certum eligunt, vel ex mandato papæ, de his quæ fi. à maio. par. capi. ca. ex ore, & nõ. in c. cum in ueteri. in gl. ante pe. de elec. vel quia tenentur eligere de collegio, vbi non est nisi vnus eligibilis: vt nõ. s. de elec. cum terra. vel quia procuratoriu habent de certa persona eligenda. cap. penulti. s. porro, & ibi gl. de elec. libro sexto. allegat simile, de quo in sequen. articulo. Et sic cõcludit Ioan. And. Abb. fore exprimendum: & dicit istam partem fortificari, si teneamus institutionis expressum præiudicare præsentanti. De quo dicemus. j. in sequen. articulo. unde fortius plebano præiudicabitur in hoc casu. ¶ Et ad decre. literis. de rescrip. respondet vt dicitur in quæstio. priorum super regul. qui prior. de regul. iur. ante h. secundum Ioan. And. vbi dicitur inspiciendum esse initium, quo ad id, quod ibi dicitur, vt attribuat grauiam inchoamenti non perficienti ex debito honestatis. Sed nõ negatur ibi, quin dicatur receptus autoritate eius, qui perficit actum, maxime cum j. per monitoria non detur ius quod afficiat. hæc idem uoluit ibi Pet. de Anch. & Philip. Franc. in ij. col. in ver. quid autem. ¶ Quis autem fungatur maiori præ-

rogatiua præsentans vel instituens, & plus iuris tribuat: diximus. s. in j. par. ij. lib. in v. q. prin. in x. art.

¶ Vigefimus nonus artic. ix. q. princ. iij. partis. ij. Libri.

- 1 *Littere apostolice includunt beneficium patronatum laicorum si in illis scribitur, quod prouideatur alicui de beneficio pertinente ad præsentationem alicuius habentis præsentare de consensu aliquorum.*
- 2 *Conferre habens de consensu aliquorum, potentius ius habet, quam ille, qui communiter habet conferre.*

**Ponit** Etiam ibi lo. And. incidenter. s. in d. ca. cum in illis. s. si. Et hic sit. xxix. art. q. quid si scribatur per papam, qd alicui prouideatur de beneficio spectante ad præsentationem alicuius, & ille habet præsentare de consensu aliquorum, an includatur in tali mandato? Et Domi. referendo lo. And. in d. ca. si. in j. col. in ver. pone enim quod dicit includi in tali mandato, & hoc probari in cap. primo. s. primo. ne sede vacan. libro sexto. cũ ille nec collator sit, nec præsentator: sequuntur ibi Pe. de Anch. & Philip. Franc. in secũda col. & apostillantes Domi. addũt etiã Rotam. x. de præbend. & facere quod dicit Feder. consil. primo. 2. potentius ius habere illum, qui habet cõferre de consensu aliquorum, qd illum qui habet communiter conferre. Et de habẽte præsentare cum consensu seu consilio alicuius, diximus. s. in ij. par. huius. ij. lib. in iij. q. prin. in ij. art.

¶ Trigefimus artic. ix. q. princip. iij. partis. ij. Libri.

- 1 *Papa si mandat conferri beneficium spectans ad institutionem episcopi, nunquid executor possit prouidere de beneficio, in quo episcopus instituit tantum ad præsentationem, & electionem alterius.*
- 2 *Rescriptum nõ potest intelligi de institutione, que sumitur pro collatione.*
- 3 *Consequens uolens, uideatur uelle & omne antecedens, sine quo illud stare nõ potest.*

**Transeamus** Modo ad. xxx. artic. q. quid si papa mandat cõferri beneficium spectans ad institutionem episcopi, nunquid exequor possit prouidere de beneficio in quo episcopus instituit tantum ad præsentationem, & electionem alterius? Et dubium facit, qd quia rescriptum nõ potest intelligi de institutione, quæ sumitur pro collatione. cũ tex. in d. cap. cum illis. s. cum autem. dicat ista duo diuersa. Hunc arti. tractat lo. And. & post eum Domi. in d. s. cum autem, & tandem de actis iuribus & rationibus ad partes, tenent includi præsentationem, & idem dicit Domi. tenere lo. de Ligna. & Ioã. de Fañtu. ibidem ac lo. de Imo. dicentem negari nõ posse, quin res sit dubia: & ideo in dubio debemus interpretari, vt res potius ualeat, qd pereat. de verbo. signifi. Abb. cum simi. & istam partem etiam credit Domi. veram: quia ubi tangitur pars alicuius rei, tota res uidetur tacta quæ in actu requiritur: de pœni. dist. j. vulgaris: sed ista pars institutionis nõ potest esse per se, nisi præcedat electio: ergo totam uidetur uoluisse tangere. Pro hoc uult mo. ibi Philip. Franc. dicit facere. l. illud. ff. de acquirend. heredi. vt sic uolens consequens, uideatur uelle & antecedere, sine quo stare non potest. ¶ Dicerem ramen per hoc non præiudicari præsentationibus patronorum laicorum: vt uoluerunt prædicti in c. cum in illis. s. cum autem. super gl. in verbo, noscatur. de præbend. lib. vj. & nõ diximus. s. in iij. præcedẽ. articulo. & Philip. Franc. hoc clarè dixit post alios in d. s. cum autem. tantum includere præsentationem ecclesiastici, & non laici, seu clerici ratione patrimonij.

¶ Trigefimus primus artic. ix. q. princip. iij. partis. ij. Libri.

- 1 *Littere apostolice mandantes prouideri alicui de beneficio spectante ad præsentationem alicuius, derogant habenti institueri.*
- 2 *Accessorium principalis naturam sequitur.*

**Quid** Aut eõ. Et hic sit. xxxj. art. q. si papa mādāt p. uideri de beneficio spectante ad pñtationẽ alicuius, an poterit p. uideri de bñficio spectante ad ipsius pñtationem, sed ad alterius institutionem? Et lo. And. in d. s. cũ aut. tenet qd sic: quia actus tunc ius instituentis, j. cũ in stõ sit accessoria ad pñtationem: unde sequit naturã principalis. regula. accessoriũ. de regu. iur. lib. vj. & uoluit ibidẽ Philip. Fran. in fi. ¶ Nolo a se prosequi similes difficultates, quæ esset transcribere dicta doc. in d. c. cum in illis. uideas ibi latẽ.

¶ Trigefimus secundus artic. ix. q. prin. iij. partis. ij. Libri.

- 1 *Electio facta per presentantes de presentando, non acquiritur ius electio, sed per presentationem.*
- 2 *Executor apostolicus excluditur per presentationem, non per solam nominationem, vel electionem.*
- 3 *Patronus ecclesiasticus imperfectè presentans variare potest.*

Dubitatur



Dubitatur Trigesimo secundo, quid si conuenerit patroni vel parochiani, ad quos spectat pntatio, & conuenerunt in B. pntandum, ut fieri solet, illum eligendo in pntandum: sed anteqm pntassent, exequutor pape datus ad prouidendum in illa dioce. confert illam ecclesiam: & postea patroni pntant, cui debetur beneficium prouiso per exequutores vel pntato. Hunc articulum formauit Io. And. post Composit. in c. caplm. in pe. col. in versu. quzrit post. de rescript. Et dicit primo uideri, qd pntato debeat, si qsentire uult. de elec. cu inter canonicos. nam non presumit papam hoc madasse, si sciuisset. & eade est ratio & c. super literis. de rescript. ¶ Sed contra dicit facere, qd per tale electionem no acquiritur ius electo, sed solum per pntationem: ut ipse Io. an. no. in c. si. hoc tit. unde cu ante pntationem possint variare et patroni ecclesiastici: fortius & papa poterit puidere, ne per factu illorum sit pape lex talis inducta, quam illi seruare non tenent: & demum dicere Composit. aliquos no fateri permissam variatione patronis ecclesiasticis post tale noiatione seu electione: melius tn esse dicere per talem noiatione ius no acquiri, ne detur pntationis occasio uedicandi plus iuris in ecclesijs, q ipsi habebat, maxime cu sepe abutant hoc iure. e. qm hoc tit. ¶ Et subdit Composit. fateri, qd si post pntationem exequutor ptulisset, collatio no ualere. c. cum inter canonicos. de elec. & xvj. q. vij. decernimus. ¶ Qui tn Io. an. dicit qonem ista non pcedere, si intelligat de laicis pntantibus: per ea, que ipse scripsit post Hosti. in c. dilectus. super glo. iij. de offi. leg. sed in clericis bene procedere, ite & in laicis, ubi apparet uoluntas pape de talibus ecclesijs includendis in gratia. ¶ Ex pndictis habes duo dicta. Primum no sufficere solum noiationem, vel electione de pntado pro excludendo exequutore aplice. & p hoc faciut, que diximus. s. in ij. par. huius ij. lib. in j. q. princ. in xxij. articulo. ubi diximus non sufficere pntatione eligere pntandum, nisi aualiter pntauerit: imo uolumus alium pntatum debere acceptare: als no est perfecta pntatio: ut ibidem diximus in xvij. articulo. de ista imperfecta pntatione faciut, que ibide diximus in iij. q. prin. in ij. articulo. cum duobus sequen. ¶ Et qd ecclesiasticus pntans imperfecte pntans possit variare: diximus ibide in vij. q. prin. in iij. v. & vij. articulo. & qd a postulatione seu noiatione variari possit, diximus ibidem in ij. articulo. ¶ Sedm est, qd colligit post pntationem factam per pntationem esse acquisitu ius pntato, adeo qd per exequutores pape illi puidicari non pot. qd est summe notandu pro his, que diximus. s. in vij. prox. pnce. q. prin. in vj. & vlti. articulo. ubi conclusimus legatum a latere et pntato pntatione non posse. & ibi dicta faciut et pro pnti articulo. ¶ Et hoc dictum est intelligendu de perfecte pntato: ut pxime est dictu.

¶ Trigesimusterius articulo. ix. q. prin. iij. partis. ij. Libri.

1 *Littera apostolica impetrata per presentatum, alio postea presentato et instituto, non ualent in pntationem presentati et instituti.*

Et ex Proximè dictis sequitur decisio. xxxiiij. arti. pone qd vnus ex duobus pntatis, vel alius pro impetratione illius beneficii vacatis accedit ad curiam Romanam interim aut qd accedit, pntati variat vel de nouo pntant: & eps facit institutionem, iste impetrat litteras a summo pontifice, no facit mentione de pntatione vel variatione pndicta, cu illa ignoret, tan tales littere ualeant in pntatione instituti. & pcludendum est qd non: qd si subreptio et committitur tacendo id, qd ignorat, si uerisimiliter illud tacitū potuisset mouere papam ad aliud faciendum. Ita Abb. per illu tex. quem exclamat in c. pntatus. in prin. de rescript. & in c. ad audienria. circa si. eod. titu. In pposito ergo, si papa sciuisset variatione vel pntatione esse facta, uerisimiliter no pcessisset litteras ipsi, a quo uariatu est: vel saltem sic de facili non pcessisset. igitur ipse littere non habet pntationem instituti: ita formaliter Roch. in hoc trac. in uerbo, honorificu. in xxij. q. ¶ Et pro hoc facit dictum Composit. & Io. an. in d. c. caplm. de rescript. de quo diximus in prox. pnce. articulo. Et sic ex pndictis nota et de variatione esse faciendā mentionem in litteris pape.

¶ Trigesimusquartus articulo. ix. q. prin. iij. partis. ij. Libri.

1 *Littera apostolica disponentes de iure patronat. spectante ad collegium seculare ad hoc ut prejudicent, an debeant facere mentionem de personis singularibus, an uero per uerbum collectiuum. Et quid in collegio ecclesiastico rum. nu. 2.*

Sit Trigesimusquartus articulo. ¶ si ius pat. spectat ad collegium seculare an sufficiat facere mentionem de personis singularibus illius, & non per uerbum collectiuum. Ita pulchre do. Fely. colligit ex dictis per eu ibi in x. col. aliud singuli, aliud uniuersi: & hanc conclusionem et ipse pntat in c. in nostra. xxvij. col. in xxxv. ij. correlario. & licet ipse do. Fely. loquat de iure pa.

spectante ad collegium seculare. Ego idē dicerem in pntatione que spectaret ad collegiu ecclesiasticum: qd in illis et debet fieri differentia inter singulos & uniueros de quibus, ibi per eu: & p hoc ultimo facit pro his, que diximus. s. in vij. pnce. articulo. ut si bene littere aplice disponat de beneficijs spectantibus ad quoru cunq; pntationem illud quoru cunq; non includat pntatione patroni laici: sed ut aliquid operetur, includat pntatione ecclesiastici pnti singularis, & ecclesiasticoru patronoru iure collegij, qui non includeretur, si diceretur ad cuiuscunq; pntatione. ¶ Et ex hoc nota sub isto uerbo, ad quoru cunq; pntationem, includi pntationem collegij ecclesiastici.

¶ Trigesimusquintus articulo. ix. q. prin. iij. partis. ij. Libri.

1 *Rescriptum mandans prouideri alicui de beneficio spectante ad prouisionem talis episcopi, an extendatur ad beneficium iuris patronatus tunc laico spectantis, an uero post datam donari ipsi episcopo.*

Dubitatur Trigesimo quinto, ¶ an rescriptu per qd mandatur prouideri alicui de beneficio spectante ad prouisionem talis epi, extendat ad beneficium, cuius ius pat. & pntandi spectat ad aliquē: sed post datam in ius pat. seu pntandi fuit donatum ipsi epi. Istum articulo. late posequitur Paul. de eleaza. in qonibus suis. i. q. iij. questio disputata & c. de beneficio spectate & c. in ij. dubio, qd ponit in vj. col. in versu. cōtra eadē. nolo eius dicta referre: qd esset longa hystoria. Videas, per te. Concludit tn ex quo tpe date illud beneficium erat de iure patro. laici, & de eo facta non erat mentio, non poterat includi, ex quo tps date attendit. c. si eo tpe. cu sua materia. de rescri. lib. vj. & c. literas. eo. tit. ubi latissime per eundem Pau. & do. Car. nolo ingredi hoc mare magnu. uide in pndictis locis. ¶ Et dicit Pau. in d. sua dispu. satis pderat: an, eps effectus patronus, unico actu pntet & instituat, an diuersis actibus: ut si diuersis actibus, tanto magis non extendat. de quo ultimo satis diximus. s. in ij. pnce. q. prin. in iij. articulo. & attendatur tps date, retigimus. s. in iij. q. prin. pntis partis in vlti. articulo. Et sic tene cum Pau. quia pro eo est clarius tex. in d. c. literas.

¶ Trigesimus sextus articulo. ix. q. prin. iij. partis. ij. Libri.

1 *Beneficium ut cadat in gratia expectantis, an sufficiat qd ante gratiam fuerit fundatum, licet autoritas et consensus episcopi superueniat post obtentam gratiam per ipsum expectantem.*  
2 *Ecclesia si in mea fundo construatur, eam non possum autoritate propria destruere.*  
3 *Littera apostolica includit beneficium, si postea superueniat consensus episcopi, qui postea efficit fundatorem patronum.*

Et ex Pndictis sequitur. xxxvi. & vlti. articulo. an sufficiat ad effectū, qd bnficiū cadat in gra expectantis, si ante gram fuerit fundatu, licet autoritas & cōsensus epi superueniat post obtentā gratiam per ipsū expectantē. Hunc articulo. pulchre disputat Rora. eccccciv. quidam pntatus fundauit. hoc tit. in antiquis. que primo argumentat, qd cadat sub gra, ex quo fundatu fuit ante gratiam, licet cōsensus epi interueniat post: postea argumentat, qd no cadat sub gra: & ita remanet, nulla parte eligēdo unde posset dici vltimā elegisse: sed eius summaru vř oppositu demonstrare, qd est tale, sufficit ad effectū qd beneficium cadat in gra expectantis, qd ante gram fuerit fundatu: licet autoritas & cōsensus epi superueniat post obtentam gram ipsius expectantis. ¶ Et hæc pars affirmatiua vř probari per rex. in d. c. lras. ponderatum bnficiū esse creatum ante gram ad effectū grę: & non habemus cōsensus posse interuenire, et post fundatā ecclesiam ut diximus. s. in j. par. j. lib. in ij. q. prin. in xij. articulo. ¶ Et pro hoc et facit, qd diximus ibidem in ij. q. princ. in xij. articulo. qd si super fundo meo me ¶ incio qstruat ecclesia, no possum pppria autoritate destruere ecclesiam, & faciut et que diximus. s. ibidem in iij. q. prin. in ix. articulo. dum tractauimus, qd incipiet competere pnto ius pat. cu incepit edificare, vel perfecto opere: vel post consecrationem: ex quibus oibus cōcludo vnū: nam nos dixim⁹ s. in d. j. par. j. lib. in ij. q. princ. in iij. articulo. in fundatione ecclesie & acquisitione iuris pa. duos requiri cōsensus epi: vnum, qd est licetia edificadi. iuxta. c. nemo. de qleca. distin. j. aliter pro acqui rēdo ius pa. de quo in c. nemo. hoc tit. fundata igitur ecclesia si cōsensus epi non interuenit, non dicef. acquistum ius pat. per pntatu: sed bene tenebit edificatio basilice: ut diximus in d. xij. articulo. iij. q. prin. j. par. j. lib. qd non pot reuerti ad vsus pphanos, ut ibi. de cōsensus igit cōsensus nocebit pnto: qd non erit patronus donec ille no interueniat: sed no nocebit basilice: quia sit basilica & futura ecclesia: si basilica, ergo sub dispositione ordinarij. ¶ Ergo includit in gratia aplice, quis postea superueniat cōsensus epi, Lambert. de iure patro. D quā

# Cæsar Lambertinus Episcop.

qui efficiat fundatoris patronum. ¶ Et ex hoc colligo pulcherrimum dictū quod et probatur ex dictis in pximo præc. artic. q̄ sicut ibi beneficium, quo tpe datę gr̄æ non includit in gr̄a, quīs post gr̄am efficiatur episcopi, eodem modo à D̄rio, beneficium quod tempore datę gratiæ spectabat ad prouisionem, epi, comprehenditur in gratia: licet post gratiam efficiatur iuris patro. laici. Quod est valde notandum, maximè in casu præsentis arti. vide per doc. in d. clemen. literas.

**Ex omnibus** dictis in hac præcedē. ix. q. princ. & eius. xxxvj. articu. collige duas conclusiones: vnam de posse papæ: aliam de eius velle præiudicare patronis ecclesiarum: primam affirmatiuam: secundam subdiuiduam in duabus conclusionibus: quarum vna erit negatiua: & secunda affirmatiua. ¶ Sit igitur prima conclusio affirmatiua, papam posse præiudicare patronis non solū ecclesiasticis, sed etiam laicis: & sic beneficia de iure patro. ipsorum posse referuare, & conferre sine patronorum præsentatione: per ea, quæ diximus. §. in j. & ij. articu. & in hoc non est aliqua difficultas. ¶ Secunda est conclusio negatiua, de velle papæ, quæ sic se habet non præsumitur papam velle præiudicare patronis laicis in eius literis & gratis beneficiorum, nisi expressè iuri patronat. ipsorum derogat: vt latè diximus. §. in iij. articu. ¶ Amplia primo istam secundam conclusio. etiam si papa mandat prouideri alicui de beneficio spectante ad cuiuscunque dispositionem, seu prouisionem, siue concessioem: seu collationem, siue ordinationem, siue institutionem: quia per hoc non includentur beneficia spectantia ad præsentationem patronorum laicorum: vt diximus. §. in iij. arti. ¶ Amplia secundo. d. secundam conclusio. procedere, etiam si papa scribat motu proprio pro aliquo beneficiando, quia per hoc non comprehenduntur beneficia iuris patronat. laicorum: vt diximus. §. in v. articu. ¶ Restringe hanc ampli. procedere, nisi cum motu proprio esset clausula generalis, non obstantibus quibuscunque, per quæ gratia nostra posset quomodolibet impediri, vel differri: quia per talem clausulam intendit impedire ius tertij: & motus proprius tollit subreptionem: vt in dict. v. articu. in versicu, & licet aliqui. ¶ Restringe secundo d. ampli. procedere, nisi papa motu proprio vellet primum beneficium non vacare per promotionem ad episcopatum: quia tunc licet non expressè ferat de iure patronat. laicorum dicti beneficij, tenebit referuatio: vt diximus in d. v. articu. in fi. & latius in xix. articu. ¶ Amplia tertio. dict. secundam conclusio. procedere, etiam si in literis papæ mandat prouideri alicui de beneficio, etiam si ad alicuius præsentationem spectaret: quia includet tantum præsentationem patronorum ecclesiasticorum: non autem laicorum: vt diximus. §. in vj. articu. ¶ Amplia quarto. d. secundam conclusio. procedere, etiam si papa mandaret alicui prouideri de beneficio, ad quorumcunque præsentationem spectante: quia includet beneficia patronorum ecclesiasticorum: & verbum quorumcunque. operabitur: siue ad eos spectet iure particulari, siue iure collegij, quæ aliter non comprehenduntur, & non beneficia iuris patronat. laicorum: vt diximus. in vij. articu. ¶ Amplia quinto. d. secundam conclusio. procedere, etiam si esset beneficium iuris patro. clericij, non ratione ecclesiæ, sed ratione sui patrimonij: quia non præsumetur papam illi derogare, nisi illud exprimat, ex quo laicus censetur: vt diximus. §. in viij. articu. ¶ Amplia sexto. d. secundam conclusio. procedere, etiam si præsentatio pertinet communiter ad clericum ratione ecclesiæ, & ad laicum suo iure: nam per literas papæ neutri ipsorum præiudicabitur, si de iure patrona non fieret expressa mentio: per dicta. §. in ix. articu. ¶ Amplia septimo. d. secundam conclusio. procedere, etiam si in literis papæ dicitur non obstante iure patro. laicorum: & non obstantibus statutis ecclesiæ: nam si essent aliqua statuta particularia concernentia in individuo beneficium, de quo scribitur, requirēs certas qualitates in limine fundationis appositas in persona prouidenda, non includetur sub dictis literis, nisi dictis qualitatibus sic appositis expressè derogetur: vt dixi. §. in x. articu. ¶ Amplia octauo. d. secundam conclusio. procedere, etiam si literæ apostolicæ derogant expressè iuri patronat. laicorum: quia non comprehendunt ius patronat. imperatorum, regum, principum, ducum, marchionum, & similibus. vt diximus. §. in xj. articu. ¶ Amplia nono. d. secundam conclusio. procedere, etiam si in literis papæ fiat mentio de iure patro. singularium personarum collegij secularis, ad quas ius patronat. spectat: quia non sufficit nisi fiat mentio de ipso collegio per verbum. collectiuum: vt diximus. §. in xxxiij. articu. ¶ Amplia decimo. d. secundam conclusio. procedere etiam in permutationibus beneficiorum, quæ fierent in curia Romana: nam non valerent, si de iure patro. laicorum mentio non fiat: vt diximus. §. in xij. articu. ¶ Amplia vndecimo. d. secundam conclusio. intantum procedere, quæ beneficia patronata laicorum non dicuntur vacare in curia, & sic impetratio illorum non tenet nõ

facta mentione de iure patronat. ipsorum: vt diximus. §. in xij. articu. ¶ Amplia duodecimo. d. secundam conclusio. intantum procedere, quæ si beneficium, in quo patronus laicus habet omnes fructus iuris patro. excepto fructu præsentationis, vt est in ecclesia collegiata, ex quo electioni illius habet consentire, debet fieri mentio ipsius iur. patro. laici: vt diximus. §. in xxij. articu. ¶ Amplia decimotertio. d. secundam conclusio. intantum procedere, quæ beneficia patronata laicorum non includuntur in referuacione extrauagantis, execrabilis: vt diximus. §. in xvj. articu. ¶ Amplia decimoquarto. d. secundam conclusio. procedere, etiam si in supplicatione impetrans petat derogari patronis laicis: licet de iure patro. eorum clarè non constet: quia si patroni facerent constare statim de eorum iure, non erit eis derogatum: vt diximus. §. in xxij. articu. ¶ Declara primo. d. ampli. non sufficere, probare ius patrona. ex priuilegio & præscriptione: quia adhuc procederet gratia, sed deberet probare de vero iure patro. & tunc non procederet gratia: vt diximus in d. xxij. articu. in versicu. certè hæc decisio. ¶ Declara secundo. d. ampli. debere constare statim tempore impetrationis: quia si constaret, postea nihil esset, quia adhuc militaret gratia: vt diximus ibidem in versicu. secundo colligitur. ¶ Declara tertio. d. ampli. hoc onus probandi ius patro. clarè constare tempore impetrationis incumbere non impetranti, sed ipsis patronis: vt diximus. §. in d. xxij. articu. in versicu. tertia sit declaratio. ¶ Declara quarto. d. ampli. ipsos patronos debere probare de eorum iure clarè constare manifesta probatione, & sine hæsitacione, & palam esse: vt in d. xxij. articu. in iij. declaratione. ¶ Amplia decimoquinto. d. secundam conclusio. procedere, vt non solum debeat fieri expressa mentio de veris patronis: sed etiam de existentibus in quasi possess. præsentandi: quia adhuc & ipsi patroni laici dicuntur: vt diximus. §. in xxij. arti. ¶ Amplia decimo sexto. d. secundam conclusio. procedere, etiam si papa mandaret conferri beneficium spectans ad institutionem episcopi: quia licet comprehendat etiam præsentationem, non tamen comprehendit illam spectantem ad laicum, nisi de ea fiat expressa mentio: vt diximus. §. in xxx. articu. ¶ Amplia decimo septimo. d. secundam conclusio. procedere, etiam si expressè derogaretur laicis, & tamè per laicum facta esset præsentatio vera: licet non sequatur institutio, quia executor apostolicus non poterit se de illo impedire: vt diximus. §. in xxxij. articu. ¶ Restringe hanc ampli. procedere, si esset facta vera præsentatio per patronum: sed si est facta sola electio de præsentando, & non actualis præsentatio, executor apostolicus poterit conferre illud beneficium: vt in d. xxxij. articu. ¶ Amplia decimo octauo. d. secundam conclusio. intantum procedere, quæ si vnus ex præsentatis per patronum vel alius accesserit ad curiam, & impetrauerit dictum beneficium, & interim patronus variauerit, & sequuta fuerit institutio, nõ tenebit impetratio de variatione mentione non facta, sed obtinebit institutus: vt diximus. §. in xxxij. articu. ¶ Amplia decimonono. d. secundam conclusio. intantum procedere, quæ si mandaretur alicui prouideri de beneficio spectante ad prouisionem talis episcopi, non extendetur ad beneficium iuris patrona. tempore impetrationis laico spectantis: licet postea ex donatione deueniret ad episcopum: vt diximus. §. in xxxv. articu. ¶ Amplia vigesimo. d. secundam conclusio. procedere, etiam si beneficium esset iuris patronat. aliquarum personarum religiose viuentium, quæ tamen non facerent collegium verè ecclesiasticum, sed potius seculare, quia censetur patroni laici, & illis expressè est derogatum: vt diximus. §. in xvij. articu. ¶ Amplia vigesimo primo. papam non præsumi derogare iuri patronat. laici, etiam institucio beneficium depositum, nisi expressè derogaret: vt dicimus. §. in iij. lib. in vj. quæstio. princip. in vij. articu. ¶ Limita modo primo. d. secundam conclusio. non procedere in iure patronat. acquisito per laicum non ex fundacione, constructione, seu donatione ecclesiæ, sed ex priuilegio papæ: quia isti includuntur in prouisionibus apostolicis, vt ecclesiastici patroni: vt diximus. §. in xij. articu. ¶ Limita secundo. d. secundam conclusio. non procedere in iure patronat. acquisito per laicum ex præscriptione, seu consuetudine: & non ex illis proximè dictis tribus causis: quia isti includuntur in prouisionibus apostolicis, vt ecclesiastici patroni: vt diximus. §. in xv. articu. ¶ Limita tertio. d. secundam conclusio. procedere, nisi patroni inter se conuenissent, quod alternis vicibus præsentarent: quia tunc sufficere per literas papæ derogari illis, qui habent præsentare pro prima vice: licet de alijs nulla fiat mentio, quantum sint patroni: vt diximus. §. in xxvj. articu. ¶ Limita quarto. d. secundam conclusio. procedere, nisi appareat de certa scientia papæ, de quo beneficio scribat: quia intelligitur derogatum iuri patronat. laici: licet de eo non fecerit mentionem, vt diximus. §. in xv. articu. ¶ Limita quinto. d. secundam conclusio. procedere, nisi literæ apostolicæ disponerent de beneficio non quidem vacante, sed quod potuisset de proximo vacare

vacare: & in quo iminebat p̄ono laico proxima spes p̄ntan-  
di: puta in beneficio vacaturo per promotionem ad ep̄iscopatu-  
m: quia tenebit referuatio facta per papam motu proprio, ne  
beneficium vacet etiam non facta mentione de iure patr. laici:  
vt diximus. §. in xix. articulo. ¶ Limita sexto. d. secundam conclu.  
procedere, nisi beneficium fuisset olim de iure patronat. laici,  
hodie vero patroni ecclesiastici: quia comprehenduntur sub li-  
teris apostolicis: licet non fiat mentio in illis, q̄ olim fuerat de  
iure patronat. laici. vt diximus. §. in xx. articulo. ¶ Limita septimo.  
d. secundam conclu. procedere, nisi sit beneficium in quo licet  
patronus laicus habeat alios fructus iuris patronat. non tamen  
habet fructum p̄sentandi: & in quo procederetur per electio-  
nem, patronus non haberet necessitudinem consentire: quia tunc  
procederet litera apostolicę, licet non facta mentione de ipso  
iure patronat. laici: vt diximus. §. in xxi. articulo. ¶ Limita octauo. d.  
secundam conclu. procedere, nisi in supplicatione fiat mentio  
de iure patro. laicorum, cum additione, de quo clarę non con-  
stat: nam licet non sit totalis derogatio: tamen si patroni non fa-  
ciunt statim clarę constare, q̄ tempore impetrationis clarę con-  
stabit de eorum iure patronat. procedet gratia: vt diximus. §. in  
xxij. articulo. ¶ Limita nono. d. secundam conclu. procedere, nisi  
essent aliqui patroni laici, qui tamen non essent in quasi possess.  
p̄sentandi: sed melius vel alij: quia licet de eis non fiat mentio,  
dummodo fiet de quasi possidente, si aliquis est in quasi poss.  
tenebit gratia: per dicta. §. in xxiiij. articulo. ¶ Limita decimo, nisi  
aliquis etiam laicus haberet p̄sentare cum consensu alterius:  
quia sufficit in literis fieri mentionem de habente p̄sentare:  
licet non fiat mentio de habente cōsentire: vt diximus. §. in xxix.  
articulo. ¶ Limita vndecimo. d. secundam conclu. procedere, nisi  
patroni laici, de quibus in impetratione apostolica, non est fa-  
cta mentio, scientes impetrationem, tacuerunt per quatuor mē-  
ses datos ad p̄sentandum: quia illis elapsis validatur p̄sentatio:  
vt diximus. §. in xxiiij. articulo. ¶ Limita duodecimo, nisi bene-  
ficiū esset interuentum tempore impetrationis, & cōsentus ep̄i-  
scopi non interuenisset: quia ad effectum vt beneficium cadat  
in gratia expectantis, sufficit ante gratiam fuisse fundatum: li-  
cet consensus ep̄iscopi superuenerit post datam gratia: vt dixi-  
mus. §. in xxvj. & vlti. articulo. ¶ Limita decimotertio. d. conclu.  
vt dicemus. j. in iij. lib. in ij. quæst. princip. in fi. vij. articulo. ¶ Tercia  
conclusio, quæ ex ipsa. ix. quæstio. princip. & ex eius xxxvj. artic.  
colligitur, quæ est affirmatiua, de velle papæ, sit ista. ¶ P̄sumi  
Papam velle derogare iuri patr. patronorum ecclesiasticorum,  
si q̄ habent iura ecclesię, cui p̄sunt etiam de eorum iure patr.  
expressa mentione non facta disponendo de alijs beneficijs spe-  
ctantibus ad prouisionem aliorum patronorum, puta ecclesia-  
sticorum: vt diximus. §. in xvij. articulo. ¶ Amplia hanc conclu. etiā  
si per papam mandetur prouideri alicui de beneficio spectante  
ad cuiuscunque dispositionem prouisionem, ordinationem, &  
similium: quia licet non includant tales litera: beneficium iuris  
patronat. laici, includunt tamen beneficium patroni ecclesia-  
stici: vt diximus. §. in iij. articulo. ¶ Amplia secundo. d. tertiam cō-  
clu. procedere, etiam si mandaret prouidere papa de beneficio  
spectante ad institutionem ep̄iscopi: quia includit p̄sentatio-  
nem patroni ecclesiastici: vt diximus. §. in iij. articulo. ¶ Amplia ter-  
tio. d. tertiam conclu. intantum procedere, q̄ si mandatur per  
papam prouideri de beneficio spectante ad p̄sentationem  
alicuius, non solum derogatur habenti p̄sentare ecclesiastico,  
sed etiā habenti instituire ecclesiastico: vt diximus. §. in xxxj.  
articulo. ¶ Amplia quarto. d. tertiam conclu. tanto magis proce-  
dere, si papa mandaret prouideri alicui de beneficio, etiam si ad  
alicuius p̄sentationem spectaret: quia licet non comprehen-  
dat p̄sentationem laici patroni: comprehendit tamen illam  
ecclesiastici: vt diximus. §. in vj. articulo. ¶ Amplia quinto. d. tertiam  
conclu. intantum procedere, q̄ si mandaret papa alicui prouide-  
ri de beneficio spectante ad quorumcunque p̄sentationem,  
quia licet non includat p̄sentationem patroni laici: includit  
tamen p̄sentationem patroni ecclesiastici, etiam si esset colle-  
gium: vt diximus. §. in viij. & xxiiij. articulo. ¶ Amplia sexto. d. ter-  
conclu. intantum procedere, q̄ in curia dicuntur beneficia va-  
care patronorum ecclesiasticorum, & de eorum beneficijs pos-  
sunt permutationes in curia fieri, absque ipsorum patronorum  
consensu, & alia expressione: vt diximus. §. in xij. & xiiij. articulis.  
¶ Amplia septimo. d. tertiam cōclu. intantum p̄cedere, q̄ ex quo pa-  
troni ex privilegio papæ vel p̄scriptione, licet laici censentur  
ecclesiastici eis derogatur per literas papæ, sine alia expressione:  
vt diximus. §. in xiiij. & xv. ar. ¶ Amplia octauo. d. tertiam cōclu.  
intantum p̄cedere, q̄ beneficia patronorū ecclesiasticorū inclu-  
dunt sub referuatiōib. extranag. execrabilib. Io. xxij. licet nō illa  
laicorum: vt diximus. §. in xvj. articulo. ¶ Amplia nono. d. tertiam  
conclu. procedere, & si scribatur per papam alicui, prouideri de benefi-

cio spectante ad p̄ntationē alicuius: & ille habeat p̄ntare de cō-  
sensu alterius: quia si habes p̄ntare, est ecclesiasticus, ille attendet,  
& procedet gr̄a: vt diximus. §. in xxix. articulo. ¶ Amplia decimo  
d. tertiam conclu. procedere, & in patronis laicis religiose viuēti-  
bus, & portatibus habitum religiosum seu gaudētib. priuile-  
gio fori ecclesiastici: vt sunt begninate, fraternitates disciplina-  
torum fratres & sorores tertij ordinis sancti Francisci, operarij  
fabricę ecclē, hospitalarij, pœnitentes, Iesuati, vniuersitas scho-  
larium, in qua sunt plures clerici q̄ laici, dūmodo adhærēt ali-  
cui ecclēsię & faciāt collegium ecclesiasticū: quia ex illis derogat  
tantq̄ p̄ntis ecclesiasticis, vt diximus. §. in xvij. arti. ¶ Limita  
modo primo. d. tertiam conclu. p̄cedere nisi p̄ntatio spectaret  
ad duos, nō simul, sed successiue: vt in casu. c. iij. fm gl. iij. ibi de  
ecclē. adifi. & per papam scribat, vt prouideatur alicui de beneficio  
spectante ad p̄ntationem duorū non includatur tale beneficium:  
vt diximus. §. in xxvij. articulo. ¶ Extende dictā limi. p̄cedere, &  
si in casu huius limitationis ambo nō exprimerent, sed alter istū.  
nam tale beneficium non includeret: vt diximus. §. in xxvij. arti.  
¶ Limita secūdo. d. tertiam conclu. nisi gr̄a papæ esset facta, vel exe-  
quitor vellet illā exequi post veram p̄ntationē factā per patro-  
nū: quia non poterit p̄ntatio p̄iudicari: licet fecus esset, si p̄ntatio  
elegisset p̄ntandum, & non p̄ntasset: vt diximus. §. in xxxij. articulo.  
¶ Limita tertio & vltimo. d. tertiam conclu. p̄cedere in beneficijs  
de iure pa. clericorū & ecclesiasticarū p̄sonarū, rōne ecclesiariū,  
quibus p̄sunt, non aut rōne suorum patrimoniorū: quia in il-  
lis censentur, vt laici: vt diximus. §. in viij. articulo. Et per ista oia sunt  
expedita & clara in honorē sumi p̄ntificis: & p̄ntorū utilitatē.

#### ¶ Decima quæstio prin. iij. partis. ij. Libri.

- 1 *Religiosi patroni habentes dominium verum temporalium ecclesie parochialis, debent ad illam presentare ordinario clericum instituumdum & illi assignare redditus competentes pro ipsius victu, & alijs iuribus soluendis ex vi iuris patronatus. & nu. 2.*
- 2 *Ecclesia singulares possunt quinque modis spectare ad religiosos.*
- 3 *Episcopus an & quatenus possit manum extendere ad temporalia ecclesie.*
- 4 *Ecclesia quibus dicitur modis pertinere ad mensam religiosorum.*
- 5 *Altari seruans, de eo viuere debet.*
- 6 *Presentato assignandam congruam portionem reddituum, ad congruam sustentationem vite, & infra episcopalia persoluenda. & nu. 9.*
- 7 *Presentationem concedi personis ecclesiasticis ad ecclesiam eis subiectā, quomodo sit accipiendum.*



**C**onfiscendo Nunc ad. x. q̄. princ. quæ  
consistit in expeditione p̄-  
tationis, quæ fit per religiosos, puta monachos &  
similes, qui sunt p̄nti ecclesiastici, qui sibi retinent  
dñum & custodiam rerū donatarū ecclē de consensu ep̄i: & fit  
de aliquo sacerdote ad ipsam eccliam parochiale pro sacris mi-  
nistrandis plebi, vel pro illi ecclē deseruendo in diuini iura  
dispōnem. c. de monachis. de p̄ben. & clarā dispōnem quā  
hodie habemus in cle. j. hoc titu. vt tales p̄ntati possint institui,  
cum teneant tales clericos p̄ntare ipsi ordinario, ex quo ab illo  
sunt instituti: vt diximus. §. in j. q. prin. huius par. in vj. artic.  
de quibus et loquuti fuimus ibidem in xij. & xvij. artic. & dixim⁹  
aliquid. §. in j. par. huius. j. lib. in ij. q. prin. in xij. & xij. artic.  
& ibidē in vij. q. prin. in xxij. & xxiiij. artic. de quibus et loquuti  
fuerūt latē doc. & p̄sertim do. Card. in d. c. de monachis. in c.  
auaritia. & in c. in lateranē. post Inno. de p̄ben. & Paul. de  
cita. in hoc trac. in vj. par. in xlv. q. & do. Roch. in hoc trac. in  
verbo onerosum. in vj. q. ¶ Et ex ista q̄one possent oriri q̄ plu-  
res artic. quos decreuerā omittere: & de illis remissiuē loquitur  
ne videamur de huius iure p̄. trāssisse sicco pede, inducī rōne  
de qua diximus in prin. proximē p̄. c. q. prin. visum est mihi so-  
lum hic ponere articu. positos per do. Cardi. in d. cle. j. huius  
tit. eius dicta solummodo referendo. ¶ Et sic primus erit artic.  
¶ Tan tales religiosi penes quos est dñum rerum tp̄alium ipsius  
ecclesię parochialis, habeāt ad illam ordinario p̄ntare clericū  
instituumdū, & illi assignare cōpetētes redditus pro, ipsius victu,  
& alijs iuribus persoluēdis ex vi iuris pa. vel ex cā. & clarū est q̄  
sic: vt olim erat text. in dicto. c. de monachis. & text. in dicto. c.  
auaritia. & in lateranē. de p̄ben. nam text. in d. c. de mona-  
chis. vult ad p̄ntationē religiosorū in eorū ecclesijs nullum de-  
bere institui: per ep̄m, nisi prius ei congrua portio redditū assi-  
gnetur: & illa dispositio extēditur et ad religiosos exemptos: vt  
in c. j. de p̄ben. lib. vj. ¶ C. auaritię. vero vult religiosos redditus  
ecclesiārum suarum diminuerē non posse respectu portionis,  
quæ debet rectorib⁹ seu vicarijs. ¶ Tex. vero in c. in lateranē.  
vult religiosos in ecclesijs quæ ad eos non pleno iure p̄ntent,  
non posse instituire, vel destituere: sed debere ad eas viros ido-  
Lambert. de iure patro. D 2 neos

neos p̄tare. ¶ Hodie verò habemus clariorē text. in cle. j. hoc tit. qui vult ipsos religiosos, si p̄tati ad eccl̄as per eos, in q̄bus p̄si non p̄suerunt onera supportare, non assignauerint infra terminū competentem cōgruā portionem, diocēsanis eā assignare debet. de quibus iplorū regulariū eccl̄as habemas ē text. in cle. q̄a regulares. de supplen. negli. p̄la. ¶ Sed ne incedamus p̄ tenebras, & vt euitemus p̄rietates quę apparēt ex textibus, videamus q̄bus modis eccl̄as seculares religiosos p̄tinere p̄t: & gl. est ordinaria, quę istos ponit ad quā quotidie fit remissio, cū quærunt de iure competētī religiosi, quo ad eccl̄as eis subiectas. in d. c. de monachis. in verbo, de p̄uentibus eccl̄as & consimilē gl. habemus. vij. q. ij. in summa: sed vt clarius habeatur materia, sequar maḡalem doctrinā do. Abb. super. d. glo. in verbo, de p̄uentibus eccl̄as, qui dicit esse aduertendum, q̄ q̄q; modis p̄t eccl̄as seculares spectare ad religiosos. ¶ Et primū casum ponit, q̄n̄ habent ius pat. dūtatar: & tūc non p̄t capere aliquid de redditibus eccl̄as: sed tūc consequuntur id, q̄ confēquitur q̄libet laicus rōne iuris pa. vt est tex. in c. cum seculū. hoc tit. sicut nec ep̄s habet ius pa. in dicec. alterius aliquid ultra non p̄sequatur: vt xvj. q. v. c. j. & per doc. in c. significati. hoc tit. habēt in religiosi vnā p̄rogatiuā p̄ laicis: q̄a p̄t exigere rōnē de tp̄alibus eccl̄as: vt in c. cum & pl̄tare. §. in eccl̄as. de quo dicemus. j. do. duce in ij. lib. in ij. q. prin. in v. articu. habēt et custodiā eccl̄as vacatis. c. bonę. de appella. & nos diximus. §. in ij. par. huius ij. lib. in j. q. prin. in xxix. artic. & isto casu non h̄t locū ea, quę nos dicem⁹ in hac. q. sed de eo latē diximus hucusq; dum loquuti fuimus de iure pa. spectate ad eccl̄asticos patronos: & hoc q̄a non p̄t aliquid capere de redditibus eccl̄as. cle. regulares. de supplē. negli. p̄la. sed habent dūtatar p̄tare rectorē, vt & alij p̄soni. ¶ Scdm̄ casum seu modū ponit q̄n̄ pertinet eccl̄a ad eos, quo ad iustū titu. collatoriū & tūc non est et casus noster: tūc q̄a non sit p̄tatio ep̄o cū ipsū instituat rectorē, tum q̄a cum sit subiecta solū quo ad collationē, non p̄t exiēde remanere ad tp̄alia eccl̄as: vt in d. cle. q̄a regulares. ¶ Tertium ponit modū seu casum q̄n̄ est subiecta ad instōnem tit. collatoriam & autorizabilem quo ad curā populi: nā ep̄s h̄t eccl̄as subiectas quo ad vtrāq; instōnem. c. cū ex iniūcto. in fi. de h̄re. xvj. q. vij. oēs basilicę. nec tūc p̄t extendere manus ad tp̄alia eccl̄as, nisi quo ad iura ep̄alia: vt in c. p̄ti. de offi. ordi. lib. vj. x. q. iij. q̄a cognouimus de offi. ord. c. conuergente. multo forti⁹ hoc nō poterit facere inferior habens hęc iura de iure speciali. ¶ Quartum ponit modū seu casum cum eccl̄a subest eis, quo ad tp̄alia: & hic est casus in d. c. de monachis. & in c. auaritia. de p̄ben. nam pp̄ religioforum in opiam q̄n̄q; papa vel ep̄s concedit eis eccl̄am, quo ad tp̄alia, & talis concessio intelligit, vt possint percipere redditus, & p̄terire in vtilitatē propriam: intelligit t̄n̄ p̄seruata eccl̄a in statu suo pristino & pro hoc est bonus tex. in c. p̄toralis. & ibi per Inn. de priuile. habebit enī p̄tationē rectoris ex tali concessione: vt d̄r in d. c. de monachis & hęc est mā nostra. & d. cle. j. hoc tit. ¶ Quintum & vltimū modū seu casum ponit, q̄n̄ eccl̄a est eis subiecta quo ad tp̄alia, & tp̄alia, & tūc p̄sidera, q̄ si est subiecta pleno iure, nō h̄t locum formalitas. d. c. de monachis. q̄a in tali eccl̄a h̄t ipsi plenam instōnem: vnde non est recurrere ad ep̄m pro instōne: vt in c. vnico. de capellis mona. lib. vj. facit. c. q̄n̄. de priuile. ipsi enim isto casu ponit ibi vicariū & deponunt: de quo est bona gl. & nora. super verbo ad mentiam, de exce. p̄la. q̄n̄q; multū notabiliter declarat, q̄n̄ & quibus modis eccl̄a dicatur pertinere ad mentiam religiosi vel alterius. ¶ Aut est subiecta in sp̄ialibus & tp̄alibus. §. religiosi habeant ibi tp̄alia, & ē in instōnem collatoriam t̄n̄. nō autorizabilem quo ad populū: & tūc habebit locum, et quod d̄r in d. c. de monachis. q̄a p̄ cura populi debet recurrere ad ep̄m: ex quo eis non est subiecta pleno iure: vt in d. c. vnico. de capel. monacho. & hac ē p̄t esse materia n̄ra. & sic. d. cle. j. hoc tit. ponit et hos casus, & modos in d. c. de monachis. in ij. col. in ij. q. sed nō ita clarē. ¶ Et ibidē Abb. in ij. col. in versic. sed nūc restat. examinat quatuor modos post gl. quibus p̄t eccl̄as seculares ad eos p̄tinere: videlicet ex donatione laici, ex donatione ep̄i, ex propria fundatione, & ex translatione iuris pat. dūtatar, qui forte acquisuerunt villam, vbi erat ius parr. vel quia patronus laicus concessit eis totum ius pat. vide ibi latē, hos modos examinat post Cardi. ¶ Pau. de cita. in d. xlv. q̄o. vj. partis concludit, quo ad hunc artic. q̄ si isti religiosi p̄sentarunt aliquem de religione, non requiritur q̄ illi aliquid detur: quia à religione habent expensas necessarias. c. ex parte. de accusa. si vero p̄sentarent clericum secularem: quia nō deberet talis clericus institui sine certo reditu firmo, ex quo viuere posset. cap. accepimus. de atate & qualita. prouidendum est sibi. vt in d. clem. j. q̄ quia qui altari seruit, de altari viuere debet. c. cum secundum. de p̄ben. & sic nō debet admitti p̄sentatio nisi sibi prouideatur. ¶ Do.

Roch. verò in d. vi. q. in verbo onerosum loquendo de hac materia clem. j. concludit talem patronum eccl̄asticum teneri assignare congruam portionem redditum p̄sentato, ex qua possit congruam sustentationem habere, & iura episcopalia persolvere: per. d. capitu. de monachis. & ibi doc. & per d. clem. j. hoc titu. & per tex. in cap. j. de p̄ben. lib. vj. qui loquitur etiam in patronis exemptis: & remittit se ad dicta per eum ibidem in verbo, competens alicui. in xxv. q. vbi tractat an alio modo quā ratione iuris patronat. quis possit p̄sentare? & discutit materiam & intellectum. d. ca. de monachis. quā satis clara est ex superscriptis. ¶ Et sic concludit ibi Roch. verum esse dicere, p̄sentationem rectoris ad eccl̄iam quandoque competere non patrono, & ita intelligi posse. d. c. de monachis, & quod dicit ibi Abb. & ita etiam intelligi clem. j. hoc tit. & similia iura, quę fin distictē concedunt p̄sentationem personis eccl̄asticis ad eccl̄iam eis subiectam: quia illud intelligitur siue sit subiecta, quia eam edificauerint, & sic quia sint patroni: siue quia alia fuerint eis concessa & subiecta: & p̄missam conclu. dicit sentire etiam Abb. in cap. cum eccl̄a Vulterana. versic. quo ad secundum. de elec. vbi dicit in eccl̄a collegiata, quando vacat p̄benda, p̄sentationem spectare ad p̄latum & capitulum: & institutionem ad episcopum: & tamen ibi non p̄supponitur ius pat. in ipsa eccl̄a: & ad hoc Abb. allegat autoritates, reprobara quadam alia opinione: & hoc etiam dicit tenere dom. Prepo. post Archi. in c. quando. xxij. distin. & in ca. j. xxj. distin. & idē dicit tenere Fely. in capit. cum venerabilis. in ij. col. & etiam in xij. col. in princ. dum dicit, q̄ in eccl̄is subiectis regularibus ad p̄sentationem monachorum episcopus instituit: nec tamē loquitur, quando regulares sunt patroni. P̄supponit ergo, q̄ in quibuscunq; eccl̄is subiectis monasterio, competitur ius p̄sentandi monachis, & multa allegat & maxime Maria. Soci. in repe. d. cap. de monachis. ¶ Dicamus ergo, dicit ipse, q̄ hoc casu p̄sentatio competat non ratione iuris pat. sed ratione alteri⁹ iuris, quod habet monasterium in eccl̄a subiecta: & facit. cap. extripandæ. §. qui vero. de p̄ben. & c. ad hęc. de offic. vica. vbi rector p̄sentat vicarium perpetuum episcopo: prout p̄supponunt doc. ibi: & maxime Abb. in repe. d. §. qui vero. in versic. sed contra. & in versic. est etiam aduertendum. Et ibidem Petr. de Ancha. in cle. vnica. in iij. not. de offic. vica. & tamen non est patronus ille rector & canonicus, de quo ibi. potest igitur p̄sentatio competere sine patronatu, vt ex p̄dictis constat: & ponit ibi Roch. alios modos, in quibus alicui potest competere p̄sentatio sine patronatu. ¶ Et sic habere concludere in hoc articulo. istos religiosos p̄sentare debet ordinario clericum ad eccl̄as, etiam non ex vi iuris patro. & debere illi prouidere pro victu & iuribus necessario persoluentis, & alia incumbētia supportare, secundum Paul. & Cardinal. in dict. clem. j. in j. nota.

¶ Secundus artic. x. q. prin. iij. partis. ij. Libri.

1 *Episcopus an debet statuere religiosi clericum p̄sentantibus terminū competentem intra quem habeant p̄sentato congruam portionem assignare, vnde viuat, iuraque persoluat episcopalia. Limit. num. 2. Et quomodo sit accipiendus hic terminus. m. 3.*

1 Sed Dubitatur secundo, p̄sentatione facta per istos religiosos de clerico, an episcopus debeat illis statuere terminū competentem, infra quem habeant p̄sentato congruam portionē assignare, ex qua possit viuere & iura episcopalia soluere? Et dic esse tex. clarum in d. cle. j. vbi mandatur diocēsanis sub obtestatione diuini iudicij, & districtius inhiberet, ne p̄sentatum aliquem per quamcunq; personam eccl̄asticam ius p̄sentandi ad eccl̄iam aliquam habentem, admittat, nisi infra certum terminum competentem per diocēsanos ipsos, p̄sentantibus p̄figendum, ipsi p̄sentatio fuerit coram eis congrua de p̄uentibus eccl̄as portio assignata, vt p̄scribitur. s. vnde iura possit episcopalia soluere, & sustentationem cōgruam habere: & hęc sunt duo formalia verba illius text. ¶ Et dicit Lau. quem refert ibi Cardinal. in ij. not. quod quauis p̄terminus sit competens, relinquatur arbitrio diocēsanis. ff. de verb. obligat. continuus. §. ij. de sepul. clem. j. quod procedit secundum eum, quādo exequutio relinquit ordinario: sed si alijs indicibus, p̄suevit papa certū terminū assignare, de consue. c. fi. & est ratio diuersitatis fm̄ Card. ibi, quia ordinarij p̄sentantur scire melius statum sue dicec. §. alij. de elec. licet canō & q̄ ibi no. in fi. lib. vj. & de p̄ben. nisi essent: & t̄n̄ dicit de hoc nō posse tradi certa doctrina: alicubi finem terminus in iure p̄figit: alicubi relinquitur arbitrio iudicis p̄figendus, fm̄ varietatem iurium & casuum. ¶ Tu dicit q̄ hic terminus p̄figit, vt clarē ostare possit de negligentia iplorū p̄stantiū portionem non assignantiū, ex quo



ex quo in iure terminus nō est præfixus: vt latè diximus. §. in ij. q. princip. huius partis in vj. art. & ideo succedit arbitrium iudicis. c. de causis. de offi. deleg. Imo. in jd. cle. j. in ij. no. dicit etiam per dioecesanum esse præfigendū terminū: & debere cessare o-dium & amorem in illius præfixione.

¶ Tertius articu. x. q. prin. iij. partis. ij. Libri.

- 1 Clement. j. hoc tit. dispositio, in eo quod mandat dioecetano an procedat in inferioribus praelatis habentibus ius instituendi aliquo iure particulari.
- 2 Dioecetani appellatione, non comprehenditur ordinarius, nisi quo ad ea, quae iure ordinario competunt. Limit. nu. 5.
- 3 Casus omnisus remanet in dispositione iuris communis.
- 4 Institutio licet aliquando spectet iure speciali ad inferiorem, iure tituli: tamen autorizabilis institutio ad episcopum spectat.

**Dubitatur** Tertio, ¶ an dispositio. d. cle. j. hoc tit. in eo, quod mandat dioecetano, procedat in inferioribus, ad quos spectat institutio aliquo iure particulari. Et gl. ibi in verbo, dioecetanus, dicit quod non, quatenus ponit ius nouum: quā glo. do. Cardi. ibidem in v. q. dicit esse singulariter notādam pro dīa inter dioecetanū & ordinariū, cum qua dicit cōcordare Pau. dicentē ¶ appellatione dioecetani non cōprehendit ordinariū, nisi quo ad ea, quae competunt eis iure ordinario. ¶ Et dicit ibidē glo. quod si institutio spectat ad inferiorē, ipse recurret ad dioecetanū, vt terminum statuat ad assignationē faciendam. Et pro hoc dicit facere principū. d. cle. quā si nō fiat per inferiorē, ad quē spectat, admitterē ē institutus, & per dioecetanos fiet assignatio: & reliqua in illo text. expressa. & adducit simile, quod de literis cōmēdatitijs ipse scripsit in c. fi. de cleri. peregr. sup. vlti. glo. ¶ Sed. do. Cardi. ibidem in iij. col. in oppo. vj. q. facit oppositionē, quam dicit fecisse sibi quēdam suum scholarē. Nā in d. cle. & in c. j. de præben. lib. vj. procedit dioecetanus potestas assignandi terminum pro portione statuēda per pntantes, vel p se i casu negligētē: & in hoc solū eo casu, quo ad dioecetanū spectat institutio: ergo quā ad dioecetanum spectat institutio, ¶ casus omnisus remanet in dispoñe iuris cōis. c. susceptum. de rescrip. lib. vj. & sic nō habebit dioecetanus præter hoc casu in exēptis. pro solone dicit Cardi. esse dōm. d. cle. j. & d. c. j. se retulisse ad ius cōe, fm quod institutio spectat ad dioecetanū. Ideo sic loquūtur. Itē licet institutio spectet aliquē de iure spāli ad inferiorē iure tituli: tñ autorizabilis institutio spectat ad epm. de offic. archi. eū satis. pās ergo data per. d. cle. cōpetit dioecetano in dīstinctē quā ad eū de iure cōi spectat institutio, et quo ad titulū: licet de iure spāli possit ad aliū spectare: sed institutio autorizabilis nō pōt ad aliū spectare, nisi tanq̄ ad vicariū dioecetani: vt no. Inno. de præben. in lateranē. & dicit se dixisse in d. c. eū satis. ¶ Per. de anch. in d. cle. j. in ij. col. in ij. not. tenet eū glo. & nil aliud dicit. cum qua dicit ē Steph. tenere & Imo. ibidē super. d. glo. in ij. col. tenuit idē: & cum gl. dicit cōcordare Guili. Pau. & Steph. & ex ea colligit, quod vbi in materia stricta fit mētio de dioecetano, si cōprehenditur inferior ordinario: secus vbi simp̄t fit mētio de ordinario: & de hoc per Abb. super. d. glo. ¶ Contra tñ prædicta videntur facere oīa ea, quae posuimus. §. in vj. q. princ. in vj. artic. ij. par. huius ij. libr. & in vj. q. prin. huius par. in xj. artic. vbi diximus oīa spectātia quo ad instōnem esse faciēda per habentē instituere licet sit inferior: & ad eū deuolui ius prouidendi in defectū pntantium: tñ hoc est hic speciale, vt. §. est dīctum. ¶ Et adde similem casum decisionis nostrae, quē ponit Domi. post glo. ij. in c. si tibi absenti. in v. col. de præben. lib. vj.

¶ Quartus articu. x. q. prin. iij. partis. ij. Libri.

- 1 Presentatio admissa per dioecetanum contra dispositionem clementi. j. de iure patro. tenet.
- 2 Is, cui mandatur aliquid, si facit contra formam, valet eo casu, quo forma traditur alias habenti potestatem.
- 3 Factum contra legem, an est quando sit nullum.

**Dubitatur** Quarto, ¶ ex quo inhibetur dioecetano in d. cle. j. hoc tit. ne pntatum per tales religio- sos admittat, non assignata portione, quid si contra hāc inhibitionē dioecetanus admittat pntationem, an teneat. Et gl. ibi in verbo, inhibētēs, disputat hūc artic. ad partes, & cōcludit valere pntationē, & instōnem contra hāc inhibitionē, cū dioecetanus non recipat præter ab hac cle. quā Cardi. ibidem in iij. col. in vj. q. dicit esse notādā, ex quo singulariter allegat, quod si cui mā datur aliquid, si facit contra formā, valet eo casu, quo forma tradit aī habenti præter: secus, si traditur pās cum forma. de quo dicit plene se dixisse in c. penul. de pnti. & in c. cū in veteri. de elec. per qd. c. dicit limitari præmissā doctrina. vt ibi per eū & cū illa glo. dicit cōcordare Pau. & subdit hāc gl. esse notādā in si. pro

rōsione ad l. non dubiū. & ad sciendum quā aliqua dicantur per petuam cām prohibitionis habere ¶ & generaliter de factis contra legem, an & quā sint nulla: remittit se ad dicta per eū in c. fi. de pntul. sequitur et ipsam gl. ibidē Petr. de Anch. in ij. col. in iij. no. & suā disputationē latè refert ibidē Imo. in fi. ij. col. in versu. glo. inhibētēs. cū pluribus sequen. col. & tñ tenet cum gloss. restringendo illam ad terminos illius cle. quando non interest illius, in cuius fauorem facta est prohibitio. ¶ Tu adde consimilem gloss. fi. in cap. ex eo. de poeniten. & remis. & gloss. in verbo prouisionem. & ibi Domi. in capit. si eo tempore. de elect. lib. vj. & tandem vide do. Fely. ornantem & limitantem. d. glo. in verbo, inhibentes. in d. c. pen. in iij. col. in ij. limi. de consti.

¶ Quintus articu. x. q. prin. iij. partis. ij. Libri.

- 1 Clement. j. hoc tit. dispositio, quare non loquatur in presentatis per laicos.

**Dubitatur** Quinto, ¶ ex quo. d. cle. loquitur tantum de presentatis per personam ecclesiasticam, quare non idem sit si per laicum? Cardi. querit ibi de hoc. in iij. col. in x. q. & dicit aliquos dixisse, ideo hoc esse, quia fructus beneficiorum possunt spectare ad vsum ecclesiasticum personarum: arg. de deci. c. prohibemus. de his quae s. à praela. c. cum apostolicæ. xvj. q. j. ca. fin. non sic ad vsum laicorum: sed spectant extoro ad institutionem. quo casu non est locus. d. clement. quod idem dicit ipse Cardina. ibidem in ij. oppo. post gloss. in verbo ius presentandi. quam etiam sequitur ibi Pau. fm eum. & Io. de Imo. post prin. vij. col. in versu. glo. ius pntandi. & hoc etiam volunt doc. in d. c. de monachis. & hanc rōnem etiam ego tenui. §. in j. q. prin. huius partis in xij. articu. remittendo me ad alia loca, vbi latius ista posui.

¶ Sextus articu. x. q. prin. iij. partis. ij. Libri.

- 1 Clement. j. hoc tit. dispositio, an habeat locum in presentatis per procuratores religiosorum, vt illis terminus assignetur.

**Sed** Dubitatur sexto, ¶ quid si in casu. d. cle. j. hoc tit. isti religiosi presentant per procuratorem, an illis terminus assignabitur. Et Pau. quem ibi refert do. Cardi. in iij. col. in xj. q. dicit terminum fori assignandum procurator, infra quem notificet domino: & nihilominus ipsi domino etiam terminus assignabitur, & hoc vltimum sufficit. ¶ Sufficere assignare terminū domino: arg. vt lit. non contest. qm̄. §. quod si super. in fi. nisi procurator habeat mandatum assignandi portione: quia tūc sufficit ei soli terminum assignare: & eius negligentia nocet domino: vt lit. non contest. ca. j. vbi de hoc. & idem voluit ibidem Io. de Imol. in x. col. in versu. secundo querit Pau.

¶ Septimus articu. x. q. princ. iij. partis. ij. Libri.

- 1 Terminus, de quo in clementi. j. de iure patrona. non præfixus, an possit suppleri.

**Dubitatur** Septimo, ¶ quid si terminus, de quo in d. cle. men. j. hoc tit. nō fuit præfixus, an possit suppleri? Pau. ibi relatus à do. Cardi. in iij. col. in xij. q. dicit non esse locum suppletioni: & si fuit præfixus nimis breuis, potest appellari, ne fiat suppletio: arg. c. j. de dila. dicit etiam sufficere vnā motionem, cum loquatur tex. ibi in singulari numero. remittendo se ad no. de sta. mona. accedentes vbi etiam do. Cardi. dicit se dixisse ibi in §. fi. in ij. q. sed melius dicit notari in cle. j. in princ. in glo. requirit, de hære.

¶ Octauus articu. x. q. prin. iij. partis. ij. Libri.

- 1 Clement. j. hoc titu. dispositio an locum habeat impedimento, obstante in presentato.
- 2 Patronus ecclesiasticus scienter indignum presentans, priuatur eo iure presentandi. Declaratur. nu. 3. 4.

**Dubitatur** Octauo, ¶ quid si in presentato aliquod impedimentum obstat: quia dicit tex. in d. clementi. j. si impedimentū ecclesiasticum non obstat. & Pau. relatus ibi à do. Car. in iij. col. in xij. q. dicit dioecetanū debere puidere de alio, ¶ quia pntans ecclesiasticos talē scienter pntando, priuatus est ea vice. Sic dicit intelligi, quod no. In. de filiis pby. qm̄. & voluit allegare. c. pposit. ad idē adducit, quod no. Host. de suppl. negl. praela. c. ij. de offi. ordi. cum vos. ¶ Dicit tñ Pau. laicum ¶ patronū nisi perseueret vj. q. ad quatuor mēses, cū pntauerit indignū, alium non pntando, est priuatus, vt sic sit vera opinio gl. de qua ibi. & hoc quā pōt variare cū pntauit dignū. c. cū autē. hoc tit. forstius quā indignum pro opi. tñ Inno. inducit Pau. qd̄ not. gl. in Lambert. de iure patro. D. 3. aut.

# Cæsar Lambertinus Episcopus

aut. de sanctis. epi. §. quis oratorii. colla. lx. Ad qd̄ residet tibi non dicit. q̄ eps ordinet ecclesiam. sed ordinari p̄curet. si ad p̄ntationem patroni laici. vel debet intelligi cum moderatōe p̄missa. fm̄ Pau. & dicit Car. se dixisse in c. cū vos. de offi. ordina. de iure posse defendi. & t̄ p̄sonū ecclesiasticū p̄ntando indignū. nō esse priuatum: q̄a non est iure expressum. sequitur p̄dicta In. in d. cle. j. in fi. x. col. in versi. tertio quærit. qui dicit cum distinctione Paul. transisse etiā Guil. de monte. & Io. de Lig. & Marthe. zenzel. vero ibi tenere opi. Inno. in d. c. cum vos. & Hosti. in d. c. proposuit. sed malè. fm̄ Io. de lig. ¶ Tu aduerte. q̄ opi. Car. posset sustentari t̄tertiā ecclesiasticū patronū p̄ntando indignū. non esse priuatum. cum hæc p̄ena non sit expressa: p̄ gl. notabilē & singularem finalem in fi. hoc titul. volentem in hac materia p̄enam non imponi. vbi à iure imposita non est. quam glo. ornauimus supra in ij. parte huius sc̄di libri in ij. q. princ. in viij. articu. circa fi. in versi. adde etiā. nam ipse Roch. & de ea etiā diximus in d. ij. par. in vij. q. princ. in v. & vj. artic. ¶ Sed de hac q̄ōne. an & quādo p̄ntans non idoneū. vel indignum. sit priuatus illa vice iure p̄ntandi. tractauimus latè supra in j. par. huius sc̄di lib. in x. q. princ. iij. articu. vbi in laico ienuimus et ante lapsum quadrimestre. si p̄ntauit indignū. esse priuātū illa vice: nec variare posse. si scienter indignū p̄ntauit. secus si ignoranter vel non idoneū. ecclesiasticū vero secus. quia etiā ignoranter priuatur. vide ibi.

¶ Nonus arti. x. q. princ. iij. partis. ij. Libri.

1. ¶ Religiosi nō assignat debitam portionem intra tempus p̄fixum per diecesanum. an p̄ntatus amoueat. vel diecesanus illam assignet.
2. In electionis forma vbi peccator publicato serutinio. licet electio non teneat: eligentes tamen tenentur eundem eligere.
3. Ius quæsitum mihi ex persona tua. non potest mihi factō contrario auferri.
4. P̄ntato an est quando ius acquiratur per p̄ntationem patroni ecclesiastici.
5. Laicus p̄ntatus an possit petere se admitti.
6. P̄ntationis forma est. vt fiat coram illo. qui ius instituendi habet.

**Dubitatur** ix. quid si t̄ infra illud t̄pus p̄fixum per diecesanum. an p̄ntatus amoueat: vel diecesanus illā assignabit. & tex. apertè vult in d. cle. j. diecesanus debere assignare. dū dicit loquēdo de portione p̄dicta. quā si forsan idem p̄ntans infra terminū ipsum assignare neglexerit. ne factū eorū noccat p̄ntato. statuimus. vt ex tūc diecesani debeant p̄ntatū. nisi aliud canonicū obstat. admittere. & t̄ p̄nā p̄ntatiū ad diecesanos ipsos potestas assignationis huiusmodi deuoluatur. vbi glo. in verbo. deuoluatur. recitat opi. Tancre. Goffre. Innoc. & Hosti. in d. c. de monachis. de p̄ben. qui volebat lapsis sex mē sibus & portione non assignata. ep̄m debere ordinare ecclesiā. per decretalē. sicut. de supplen. negli. p̄la. & sic op̄ p̄ntatus nō admitteretur. dicit tamē Archi. voluisse in c. j. de p̄ben. libro sexto. decretalē. sicut. loqui in defectu p̄ntationis. non in defectu dationis prouentū: & sic ep̄iscopū non posse ordinare ecclesiam in hoc casu: sed cogere p̄ntates ad assignationē faciendam. dicit tamē glo. hodie melius esse prouisum per d. clem. j. vt p̄ntans nō amoueat. sed admittatur. & portio per diecesanū assignetur. & Pau. ibi relatus à do. Car. in j. col. in iij. no. rab. dicit merito negligentia patronorū nō nocere p̄ntato: ex quo defectus nō fuit i forma: t̄nā & als q̄n publicato serutinio peccator in forma electionis licet electio nō teneat: tenent t̄ eligētes eundem eligere: vt dicit Compo. Inn. iij. in publico cōsistorio sustinuisse. & ita notari in c. publicato. de electio. ¶ Et ex dicto text. Lauren. & Zenzel. quos ibi refert do. Car. in j. col. in v. notabi. colligunt. q̄ p̄ntato per personā ecclesiasticā ius acquiratur. qd̄ dicit Zenzel. euidenter probari ex illa litera ibi. ne factum eorum noccat p̄ntato: nam si non haberet? nō posset ei p̄iudicare: arg. liij. dist. generalis. in fi. & ex hoc iure dicit posse p̄ntatū petere se admitti. de re iudi. cum bertoldus. ¶ Pe. de anch. ibidem. in iij. col. colligit hoc idem. & dicit hoc ius p̄ntato acquiri. et ante p̄ntationem fuerit admissa: nec negligentia p̄ntantiū super eo. qd̄ post p̄ntationē facere tenentur. sibi nocet. ¶ Similiter dicit nec. factū ep̄i sine cā recufantis eum admittere sibi nocet. d. c. cū Bertoldus. ¶ Et ex hoc inferre pot̄ lapsō termino assignatiōis nō posse diecesanū aliū instituere. ex quo ille est idoneus. Adducunt simile qd̄ no. Vincen. Compo. Pet. & Abb. in c. cum dicatur. de elec. dicētes. q̄ si illi de collegio noiatim in serutinio compulsi volunt eligere superior. ad quem deuoluūt. tenentur de illo p̄uidere. cum per publicationem in eū transeat p̄ntas limitata: arg. ff. de iure fisci. l. nō intelligit. §. si posteriori. & de supplen. negli. p̄la. cle. j. & qd̄ ibi no. ex votis enim publicatis manet electio ius saluū. sicut hic re-

manet p̄ntato ex p̄ntatione: licet ad qd̄ fieri debet. postea omittatur. facit qd̄ no. in l. vniuersa. C. de prec. impera. offeren. & qd̄ no. Car. in l. cum lex. de fideicom. ius t̄ enim quæsitum mihi ex persona tua. non pot̄ mihi factō p̄rio auferri. l. si insulam. §. si. ff. solu. mat. & c. quis de rescrip. lib. vj. ¶ Et hoc intelligit Pet. esse verū. quando p̄ntatio facta fuit illi. cui debuit: si autē coram alio licet à vero p̄sono & de idoneo. t̄ nullum ius ex ea q̄rit: vt patet ex decisione q̄ōnis. quam dicit ibi formare Lau. & Zenzel. de p̄sono clerico. qui variare nō pot̄ p̄ntatōe idoneū vicario ep̄i. qui ius admittendi p̄ntatum non habebat postea p̄ntante alium ep̄o. ¶ Quam ibi ponit do. Card. in iij. col. in ix. q. referendo p̄dictos. quorum dicta ibidem Petr. rei: refert et illa dicta ibidē Imol. in pen. col. in versi. sed quid si clericus. de qua nos diximus. §. in ij. par. huius. ij. lib. in vij. q. princ. in v. artic. sed latius in iij. q. princ. in viij. articu. vide ibi. ¶ Tu aduerte quantum ad intentum p̄ntis artic. idem tenere Imo. in d. cle. j. in ij. no. & ibidē in vij. col. super glo. in verbo. noceat. & in viij. col. super glo. in verbo deuoluatur. ¶ Circa vero illud. an per p̄ntationem ecclesiastici acquiratur ius p̄ntato: dico nos de hoc latè dixisse. §. in ij. par. huius. ij. lib. in v. q. princ. in viij. arti. dum tractauimus. an per p̄ntationem patroni p̄ntatus acquirat ius à p̄sonis laicis. & latè etiam diximus ibidem in vij. q. in j. articu. versus finē in materia variationis. & conclusimus pinguius ius & magis certum habere p̄ntatum ab ecclesiastico. q̄ à laico patronis. sed ambos habere ius ad rem: sed p̄ntatus ab ecclesiastico hēt firmitus ius: q̄a cum p̄ntans non pot̄ variare: & ideo eius p̄ntatio hēt vim electionis: vt voluit Inno. quē ibi sequit̄ Abb. & oēs in c. cum autē. hoc titu. & nos latè diximus in d. c. ij. artic. ¶ Et in quātum t̄ supradicti doc. dicunt p̄ntatum ab ecclesiastico posse petere se admitti. dico idē esse in laico: vt latè diximus §. in d. ij. par. huius. ij. lib. in viij. q. princ. in j. & duobus sequen. articu. vbi et in xv. & duobus sequen. arti tractauimus de reme dijs. quibus vti poterunt p̄ntati. quādo per h̄ntem instituere nō admitterent: & ibidē in seq. artic. quō puniat malitia superioris nolentis eos admittere seu instituere. ¶ Et in quātū Pet. dixit p̄ntato per ecclesiasticum p̄sonū acquiri ius. si facta est p̄ntatio corā illo. coram quo fieri debuit: als nō acquirat ius. pro eius dicto facit. qd̄ dicit Pau. i d. cle. j. quem §. retulimus. post prin. huius arti. q̄ si fieret p̄ntatio corā non h̄ntem instituendi. nō daret ius. q̄a esset defectus in forma: nā de forma p̄ntationis est. vt fiat coram illo. qui hēt ius instituendi: vt latè diximus §. in d. ij. par. huius. ij. lib. in iij. q. princ. per totum: & p̄sertim in j. arti.

¶ Decimus articu. x. q. princ. iij. partis. ij. Libri.

1. ¶ Diecesanus. ad quem deuoluatur assignatio. termino lapsō & assignatione non facta. quid prius exequatur. assignare portionem. & postmodum instituere. vel contra.
2. Scripturae ordo non semper attenditur.
3. Diecesanus debet assignare portionem p̄ntato per religiosos. & postmodum instituere.

**Dubitatur** Decimo si lapsō termino & assignatiōe nō facta. diecesanus ad quem deuoluatur assignatio. quid t̄ habeat prius facere. assignare portionē. & postmodum instituere. vel eōtra. & iuxta ordinē literę tex. in d. cle. j. prius deberet instituere: & postea assignare portionē: vel prius assignare portionem & postmodum instituere. vt vult ibidem Stepha. quos refert do. Card. in fi. iij. col. in xiiij. q. t̄ q̄a ordo scripturę non semper attenditur. ff. de solu. nec enim. sed potius ex iure sumitur. qd̄ agi debeat de rescrip. cum dilecti. vbi glo. & ibi dicit Card. se dixisse. & ff. de vulg. & pupil. l. ij. §. prius. & ibi Bart. hoc idem vult Pet. de anch. in d. cle. j. in iij. col. in vj. no. qui dicit hunc non esse ordinem necessarium: nam & ante institutionem posset assignare. & post. Et q̄ ante instōnem assignatio fieri possit. probat. q̄a & religiosi ante instōnem assignare tenent: vt in illo tex. patet. & v̄ velle gl. ibi in verbo. in p̄eam. hoc idē vult super. d. glo. ibi Imol. in vij. col. qui dicit. dictionem. ex tūc. quæ ibi ponitur. quæ v̄ notare ordinem. non ordinat. sed determinat. & sic deuoluatur potestas quæ demū ex ordine lapsō termino deuoluit: non autē determinat. qd̄ hoc d̄ de admissione. & assignatione portionis faciendæ per ep̄m post lapsū terminū. & idem vult ibi Guil. fm̄ cum. ¶ Tu considera q̄ hæc assignatio fit loco dotis in casu nostro: vt vult Pet. de Anch. in d. cle. j. in iij. not. in finalibus verbis. ij. col. & in prin. seq. vbi dicit. & fit assignatio istius portionis sicut q̄n ecclesie edificatur. de cōse. dist. j. nemo. & de eccl. edific. c. vlt. & voluit Car. ibidē in j. q. & nos diximus §. in j. par. j. lib. in iij. q. princ. in ix. art. vbi tractauimus. q̄n incipiat patrono competere ius p̄ntandi: & cōclusimus ibi post dotē datā. & ideo tex. in d. cle. j. voluit non debere admitti per diecesanū p̄ntationē dote

dote seu portione non assignata, vt in illo tex. clarè patet. p̄didi doc. ponderant: & nos habemus cum deuolutio fit ad superiorè ex aliqua causa legitima debere cōferre: eo modo quo facere debebat ille, à quo facta est deuolutio: vt pulchrè diximus. s̄. in vij. q. prin. huius partis in vlti. art. cū igitur dioecesanus succedat hic in locū p̄ntantiū necessario dicendū est, q̄ sicut p̄ntantes debebant assignare portionē ante institutionē, eodē modo id facere debeat dioecesanus, & necessitas inducitur, ne quis institui tur in ecclesia sine dote, vt proxime diximus: quæ summopere necessaria est & tāte necessitatis, q̄ ecclesiā liberā dote carētē facit posse fieri p̄onaram: vt latè diximus. s̄. in j. par. j. li. in vj. q. prin. in primo longo arti. nec obstat. litera. d. cle. j. q̄ a verbū, ex tunc nō determinat hunc ordinē: vt proxime diximus. & ponit ibi Car. in vij. nota. nec ordo s̄e necessario est obseruandus: vt in locis p̄alleg. & late per do. Fely. in d. cū dilecta. de rescrip. in iij. col. cum tribus sequen. in versū. ordo scripturę.

¶ Vndecimus arti. x. q. prin. iij. partis. ij. Libri.

1 *Præsentans an compelli possit per dioecesanum in casu clement. j. de iure patronat. ad assignationem portionis, vel dioecesanus debeat eam assignare.*

1 **Dubitatur** xj. ¶ an dioecesanus possit hoc facere. s. ipse portionē assignare seu p̄ntantes ad talem assignationem compellere. de hoc querit do. Car. post Lau. in iij. & vlti. q. s̄. fi. d. cle. j. & dicit ipsum Lau. dicere q̄ sic, et ipso vicario p̄ntato non petente: nā ē vacante ecclesia hoc p̄t facere, nemine regente: vt dicit probari in prin. d. cle. nam p̄sumit tales vicarios p̄ntatos cum p̄onis collusisse: vnde legere publica utilitas: & sic publicè prouidēdū est. de collusionibus. c. ij. & per totū: & ista possunt cōfirmari per ea, quæ dicunt doct. in c. nullus. de iure pa. esse in electione habētis cōpelle inferiorē ipsum repellere, vel ipsi consentire: vt latè diximus. s̄. in ij. par. j. lib. in j. q. prin. in xx. arti. vbi ornamus. d. c. nullus.

¶ Duodecimus arti. x. q. prin. iij. partis. ij. Libri.

1 *Prælati de quibus in clement. j. hoc titul. an debeant ipsi esse religiosi, an vero vicarij. & nu. 2.*

3 *Decime papales, & procuraciones vbi nam sint soluendæ.*

1 **Dubitatur** xij. ¶ qui sint isti prælati ecclesiarū, de quibus loquitur. d. cle. j. qui hnt p̄ntare, & debent portionē assignare, an ipsi religiosi hntes p̄ntare, an vero vicarij, & Lau. in d. cle. j. quē ibi refert. d. Card. in vi. col. primi rñ. in xv. q. dicit eē ipsos religiosos: & hoc p̄ illā r̄sam: quæ eis p̄figitur terminus, infra quē debeant assignare p̄ntatis portionē: ipsi ergo religiosi hnt de bonis ecclesiarū disponere: nec hoc amittit p̄ negligentiā pro hoc, quæ ad p̄onos ecclesiasticos spectat de tpali bus ecclesiarū disponere. de exce. cū venerabilis. in fi. de p̄bē. in Lateranē. de priu. cū & plātare. itē isti & nō vicarij, fundat de iure cōi intētionē sup decimis, primitijs, oblationib⁹, & s̄ lib⁹. de rescrip. ex trāsmisā. de sepultu. in n̄a. & iō d̄f in rubri. de capel. mona. nō vicariorū adducit ēt de præben. c. j. lib. vj. & q̄d nō. in c. cū nō ignores. de præbē. & dicit hoc idē tenere Zenzel. & remittit se Car. ad dicta per eum in c. exposuisti. de p̄bē. ¶ Subdit tñ ipse Car. magis propriè in effectu ipsos institutos eē prælatos, per cle. vn̄cā. de offi. vica. q̄d intelligit, quo ad exercitium licet titulus seu ius prælaturę sit apud religiosos, seu verius est suppressum sed est apud religiosos in effectu. Prædicta etiam voluit Pe. de Anch. in d. clement. j. in j. col. in j. notabi. qui dicit ipsos 2 religiosos fundare eam intentionē de iure cōi: & nō aut vicarios, sed curā animarū cōsistere penes ipsos vicarios perpetuos, quo ad exercitium: sed quo ad titulum seu proprietatem consistere penes ipsos religiosos: pro hoc ēt alle. extrau. execrabilis. Io. xxij. in fi. ¶ Et p̄dicta inducit Petrus ad q̄stionē in qua dicit se cōsuluisse, si maius monasteriū habet sub se ecclesias subiectas in diuersis dioecibus cum quo clero debeant conferre istę ecclesiar subiectæ: cum clero sui monasterij principalis, an cum clero vbi consistunt de qua ibi per eum, nō est materia nostra. Prædicta etiā sequitur Imol. in d. cle. j. in penult. col. in versū. vltimo querit hic Zenzel. vbi querit post Pau. ¶ vbi solui debeant procuraciones & decime papales, an in dioecesi, vbi est sita ecclesia: an vero in dioec. vbi sunt sitę possessiones: & dicit q̄ in dioec. vbi est sita ecclesia: & mouet, quia possessiones nō sunt obligatę ad talia, sed ecclesię: nam talia onera imponuntur ecclesijs, secundum facultates, & sic nō imponuntur nisi subditis. C. de incolis. l. verum. & l. cum neq. lib. x. & ff. de r̄uane. & hono. l. rescriptum. s̄. fi. & bona tanquam accessoria sequuntur suum principalem: vt in reg. accessorū de reg. iur. lib. vj. pro hac. q. adde ea q̄ voluit Bellen. in trac. de charitatiuo subsidio. in xxxv. & sequē.

vbi pulchrè. Et de pet. loquitur Cardin. in d. clement. j. in §. sanē. in iij. q. Et de. q. loā. Imol. loquitur idem Cardin. in d. §. sanē. in vj. quæstio.

¶ Decimustertius artic. x. q. prin. iij. partis. ij. Libri.

1 *Controuersia orta, super portione, de qua in clement. j. de iure patronat. vt quia dicitur excessum in pluri, vel in minori, quomodo sit terminanda: Et an possit appellari, ex quo est conscientia onerata episcopi. & nu. 2.*

3 *Clausula, Oneramus conscientiam tuam, declaratio.*

1 **Dubitatur** xij. ¶ quid si oritur contentio super ista portione, vt quia patroni vel presbyteri dicunt excessum esse in pluri vel in minori: & si hæc contentio oriatur inter ipsos ante lapsum termini: dicunt antiquam portionē, vel auctam per ipsos sufficere episcopo hoc denegante. & gloss. in verbo, oneramus arguit nō posse de hoc referri quæstio. episcopo, nec esse deferendum appellationi: mouetur per litteram, quæ onerat conscientias dioecesanorum. quam gloss. dicit do. Cardinal. in princip. d. clement. j. in vltim. col. in xvij. quæsti. esse in hoc singulariter notandam ad similes casus. dicit tamen gloss. secundum eum, quod si appellabitur superior, & mandabit quod malè factum fuerit: per capita. pastoralis. & ex hoc vult gloss. comparare illum text. clement. illi. capitul. pastoralis. vt sic appellatio non teneat, quo ad impediendum processum iudicis, à quo: tamen teneat quo ad deuoluēdum iura ti per iudicem ad quem acceptabitur: & idem dicit voluisse Pau. Sed 2 Lau. arguere, quod dioecesanus debeat deferre per litteram. d. clement. ibi. nisi aliud canonicum obstat. & ij. quæstio. vj. omnis oppressus, quia contra religiosos libenter fauent dioecesani vicarijs, cupientes habere subditos. ¶ In contrarium arguit, quia dioecesanus debet magis parere, quæ sibi sit, per dict. clement. j. quam religiosorum appellationi, cui cum sit, contra hoc ius nō est deferendum: argu. de appella. cum s̄ lib. & de iure iurand. venientes. ¶ Demum cōcludit, quod si episcopo appareat eos probabiliter contradicere, reuocabit grauamen: & appellationi deferet, de appell. cum cessante. ij. quæstio. vj. ad Romanam. alias friuolę appellationi non deferet: sed properabit portionē assignare, antequam sibi fiat inhibitio per superiorem: argum. de appella. cum appellationibus. & capit. Romana. s̄. si vero. & s̄. sequen. lib. vj. ¶ Quod placet dom. Cardin. ibi tamen generaliter loquendo, dicit ipse, standum est gloss. quia ex quo committitur conscientię suæ, & ipse processit, vt sibi vitium est: non tenetur differre propter appellationem. Pro hoc de iure iurand. mulieri. de foro competen. clement. quanuis. ¶ Quod vero superior moderatur taxationem, dicit facere. ff. pro socio. si societatem. s̄. arbitratorum. & de oper. liber. l. si libertus. ¶ Et demum ibidem dom. Cardin. in finalibus verbis dicti principij prædictæ. cle. in xvij. quæstio. dicit quod si ante lapsum termini est dicta contentio inter patronos dicentes antiquam portionem, vel auctā per ipsos sufficere: & episcopum hoc negantem gloss. prædictā in verbo, oneramus & super eam Pau. velle idem esse, quod proxime diximus. ¶ Prædicta sequitur Imol. in d. clem. j. in vij. col. super gloss. in verbo, oneramus. qui postea in versū. nota bene. dicit esse. d. gloss. notandam. quæ viderit velle de eo, quod committitur conscientię alicuius posse quæstionem referri: & subdit Pet. dixisse esse contrariam gloss. in capitu. statutum. s̄. assessorem. sed illam in verbo, oneramus. esse veriorem. Imol. autem dicit ibi secundum do. Anto. ipsas gloss. non esse contrarias, sed vna limitat seu declarat alteram: quia querela partis de iuris rigore non debet admitti. & ita loquitur gloss. dict. s̄. assessorem. tamen superior ex suo officio poterit prouidere. & ita procedat gloss. dict. clement. j. allegat, quod notatur de appella. capitu. vt debitus. & de accusat. super his per gloss. ¶ Vel dic dicit ipse, quod gloss. in dict. clement. j. loquatur, quando lex dicit, quod fieri debeat etiam aggrauat conscientiam. gloss. vero in d. §. assessorem. quando relinquit conscientiam. ¶ Tu de ista clausula oneramus conscientiam tuam. vide Abb. & doc. in c. dilecti. de iudi. & plenissimè p̄ do. Feli. de ista. & similibus clausulis in ca. j. in xvj. col. & seq. & de ista in specie in xvij. col. in versū. & si dicitur conscientię tuę de constitu. & per d. me. lafo. in. l. à iudice. in pen. col. C. de iudi. & de clausula, vt tibi visum fuerit, per Abb. in ca. significauit. de peni. & remiss. & de clausula, cōmitto egrati tuę. ponit Domi. in. c. fi. in iij. nota. de elec. lib. vj. & vide Abb. sup. d. glo. in verbo, oneramus, in glo. suis ad cle. qui dicit nescire alibi d. gloss.

¶ Decimusquartus art. x. q. prin. iij. partis. ij. Libri.

1 *Portio, de qua in clement. j. de iure patr. in quibus rebus assignari debeat. Et quanto tempore faciendā sit dicta solutio. nu. 4.*

Lambert. de iure patro. D 4 Ecclesia

# Cæsar Lambertinus Episcop.

- 2 *Ecclesia non est consecranda, nisi sit dotata,*
- 3 *Alimentis debitis an debeatur species, puta, vinum, frumentum, & similia, vel eorum estimatio.*

**1 Dubitatur** Modo. xliij. ¶ in quibus rebus assignabitur hæc portio, cum text. in d. clem. j. dicat assignandos fore proventus. Pau. quem refert do. Car. in d. cle. j. in ij. col. in j. q. dicit esse assignandam portionem in his: vnde habent provenire proventus, vel assignabitur certa pars proventus in singulis annis percipienda: qui in verbo assignata, dicit, dicens hanc assignationem fieri in certa quota reddituum, vel quantitate possessionum. Ad hoc de donationibus, apostolicis: & sic hæc portio assignabitur sicut assignatur dos ecclesie edificata, de cons. dist. j. nemo. de eccl. edific. c. fi. & melius facit secundum eum. de cons. eccl. vel alta. cum sicut. ¶ Et subdit do. Car. ex quo Pau. nõ determinat, an debeat portio præstari in parte proventus, an in parte possessionum: dicit quod si ecclesia habet possessiones, aliqua pars possessionum assignabitur: vt vult glo. in verbo, in penam vt ipsemet Car. dixit idem in ij. op. vbi dicit penam consistere in hoc, qui forte episcopus assignabit prædium quod illi patroni tenere voluissent procedit Cardin. sed si ecclesia non haberet possessiones: sed tantum redditus, vt in emolumentis provenientibus ex iure parochiali, tunc portio proventus assignabitur in ij. vel in alia parte. ¶ Dicit tñ nõ posse bñt q̄tingere ecclesiam non habere possessiones cum non debeat consecrari, nisi sit dotata. d. capitu. cum sicut. nisi forte contingat post dotacionem perdidisse dotem. ¶ Et pro prædicto modo quod assignet pars possessionum, dicit facere: quia ex quo illi sunt vicarij ppetui perinde est, ac si essent instituti. clem. vnica. de offic. vica. qd̄ dicit tenere etiã Pe. de Ancha. sed qd̄ potius debeat fieri assignatio proventus, dicit facere. c. extirpand. in prin. de præben. ¶ Tandẽ concludit do. Car. non referre, in quo fiat, sed erit in arbitrio presentantiũ ab ipso initio, vel ipsius diocesanij supplicis eorum negligentiam: arg. de offi. de lega. de causis. ¶ Prædicta etiã voluit Pe. de ancha. in d. cle. j. in fin. ij. col. in iij. nota. vbi dicit alibi quere re legistas, ¶ cum debentur alicui alimentum, vtrum debeant iradi ipsa species, puta vinum, frumentum, carnes, ligna, & similia, an vero ipsarũ estimatio. & dicit Bart. in l. ff. de alimen. & ciba. lega. dixisse, qd̄ si ista, quæ pro alimentis soluuntur, breui tempore corrumpuntur, vt carnes, aquæ, & similia, & debet solui estimatio non ipsa species: vt l. mella. in prin. de alimen. & ciba. lega. quædam sunt, quæ non corrumpuntur vt frumentum, vinum, & similia: & tunc non estimatio, sed ipsa species debet solui de mensis in mensis: vt in l. j. & in l. Jul. C. de eroga. mili. an. ¶ Et subdit pe. in casu. d. cle. pro ¶ quanto tempore fiet ista solutio huic rectori: & dicit esse faciendam taxationem per modum quotæ pro toto tempore vite sue, si sit vicarius perpetuus: vt in ca. extirpand. s. quia vero. de præben. & forte in iñeno iurisdictionis fuit qd̄ assignetur sibi certa portio possessionum alij redditus, & ponderat glo. ibi. vt supra fecimus. Nam cum sint perpetui & curati: vt in clem. j. de officio vica. in ipsis possessionibus beneficij cui deferantur: & residere tenentur, est portio assignanda: arg. u. c. quamuis. de præben. lib. vj. & xvj. q. j. possessiones. & d. s. quia vero. ¶ Circa dicta p do. Pe. cum debentur alimenta vtrum debeatur in specie, an in estimatione do. Car. etiam in d. clem. j. in ij. col. in ij. q. refert similiter dicta Bart. vt fecit Pet. de Ancha. clarius loquendo. ¶ Sed quo ad principale intentum articuli nostri, concludit cum dño. Car. non referre qualiter hæc portio detur.

¶ Decimus quintus artic. x. q. prin. iij. partis. ij. Libri.

- 1 *Portio assignari debet presentati per religiosos, vel per episcopum in casu deuolutionis. Et quæ, & qualis debeat esse. nu. 2.*
- 2 *Patronus moderator, nec metu, nec proemio moueri debet.*

**1 Dubitatur** xv. ¶ quæ & qualis portio sit assignanda p̄bytero p̄ntato per ipsos religiosos, seu per ep̄m, in casu deuolutionis. & dicit fm glo. in verbo, deceter. debere assignari portionem fm honestatẽ. de voto, magne: & debet dari fm moderatã taxationem, fm gl. ibidem, in verbo, moderationem. & ideo dicit do. Car. in d. clem. j. s. sanẽ. in iij. not. qd̄ eo casu, quo redditus spectant ad religiosos p̄byteri seu vicarij, p̄dicti debet per eos tractari deceter: & exponit deceter consideratã conditionem p̄sonæ. C. de offi. diuer. iudi. sciant. de iureiur. cum quidã. de maio. & obe. statumimus. vnde habet ratio notabilis. xlj. dist. non cogant. c. de multa. in fi. de præben. item dignitatis. ff. de varijs & extraordi. cogni. l. j. s. in honora. de vñfr. sed & si quis. & dicit fm Lau. qd̄ deceter tractabitur, quia honestum erit qd̄ eis assignet locus in mensa per religiosos, iuxta se & in alijs locis sedes cõpetens: & hoc p̄pter diuinũ officium, qd̄ quotidie exercent, s. corp⁹ Christi, verũ & misticũ, & regimẽ ani-

marum: & maximẽ debent honorari per religiosos, pro quibus sustinent pondus diet & ritus: arg. xliij. q. i. s. j. & de præben. c. extirpand. ¶ Et idem Car. in v. notab. d. clem. j. s. sanẽ. colligit ex verbis illius tex. ibi sufficienter & congrua portione pro sola sustentatione p̄byteri non sufficere: nam potest esse talis, qui nõ periret fame: & tamẽ nõ esset dara sibi cõgrua portio: sicut esse dẽt in victu & vestitu, & alijs p̄uentibus: arg. xxxj. dist. omnino. & alijs iuribus proximẽ alleg. cõsiderabit aut honestas in hoc, vt honoretur in eis officium sacerdotale: vt dicit glo. in d. verbo, deceter. & sic fm Pau. tractabitur deceter fm ordinem p̄byteralẽ. Vnde non vtentur famulis vel scutiferis. ¶ Et cũ deuolutio fit ad ep̄m ipse habebit ¶ moderare portionem, & fm gl. in verbo, moderationem, exponetur tex. i. moderatã taxationem quãuis verbũ moderationis diminutionem sapiat. c. fi. de verbo. signi. & est simile. de elec. cupientes. post prin. libro vj. ¶ Lau. & Zenzel. exponit moderationem, augmentationem tamen Car. in d. cle. j. in j. col. in vij. notabi. dicit veriorẽ esse expositionem glo. nam debet diocesanus moderari, i. modeste taxare portionem, vt non excedat in pluri vel minori: vt in litera. d. cle. dicitur. subdit ibidẽ Car. Lau. & Zenzel. habuisse bonã mentem, se referendo ad patronos, qui diminutã portionem assignabãt. & vt dicit Car. ibidẽ in ix. notabili ita excessum posse esse ¶ pluri, sicut in minori, fm gloss. vlt. & remittit se Paulus ad not. per eum in cle. vna. de conce. præbẽ. vbi etiã Car. dicit se dixisse in princ. in qd̄. vij. Et in vij. nota. in d. cle. j. in j. col. Car. colligit ex illo tex. diocesanũ nõ debere moueri ad hoc, odio vel p̄ntati. fm Pau. etiam. dẽt em̄ esse iustus & medius, sicut testis præstat simile testimonium. de testi. fraternitatis. vbi de hoc in vlti. glo. nec ẽt in ista moderatione dẽt moueri moderator p̄mio vel timore: vt vult ibi dẽt glo. in verbo, vel afs allegat. xj. q. iij. iij. de re iudi. cũ etenim. lib. vj. & de hæreticis. c. j. eodẽ lib. dicunt etiã p̄dicta alij doct. ibi. & cũ glo. in verbo, moderationem. concludit Imol. super ea ibidẽ in vij. col. & in d. vij. colũ. ipse Imol. super glo. in verbo, sufficiens. dicit pro cõsideranda sufficienti portione, esse habendum respectũ ad qualitatem personæ, tam ipsius p̄byteri instituenti, q̄ procurãdi per eum. ¶ Tu conclude in oibus supra scriptis esse attendendã qualitatem & conditionem p̄ntati, vt ita honoretur & sibi portio assignetur habito etiã respectu ad solutionem iurium ep̄aliũ, & pro procuracionibus ad qualitatem procurãdi necessẽ cõsiderandas facultates ecclesie: quia isti prius pronidendum est, & postea monachis: vt no. in c. de monachis. & in c. auaritie. de præben. & ira tene. ¶ Et do. Card. in s. sanẽ. d. cle. j. in v. qd̄. ponit quis debet procurare episcopũ visitantẽ locum, quẽ habet monasteriũ non exẽptum ipsi de monasterio vel vicarius illius loci vide per eum. ¶ Et de ista portione, qualis debet esse, aliquid tetigimus supra in prima parte primi lib. in v. q. princ. in xxj. arti. in v. casu. dum in d. articu. tractauimus generaliter quæ sit dos sufficiens cuiuscũq; ecclesie, & capellæ. & in quoto casu posuimus hunc casum vide ibi.

¶ Decimus sextus arti. x. q. prin. iij. partis. ij. Libri.

- 1 *Onera episcopalia ad quæ tenetur presentati per religiosos, quæ sint.*
- 2 *Cathedraticum, quid.*
- 3 *Iurium episcopaliũ petitione venire id, quod debetur iure cõmuni, pacto, vel consuetudine.*
- 5 *Cathedraticum, quid sit. Et an præstribatur. Et an veniat in petitione iurium episcopalia.*
- 5 *Quarta Canonica quomodo possit præscribi contra episcopum.*

**1 Et quia** Proximẽ diximus portionem assignandam debere esse talẽ, ¶ quæ sufficiat pro iuribus & oneribus ep̄alibus soluẽdis, quæ sunt onera ep̄alia, ad quæ tenetur isti p̄sentati, & hic sit. xvj. articu. & dicit Pau. in d. cle. j. quẽ ibi refert Car. in sui princ. in h. ij. col. in iij. q. esse illa de quibus de offic. ordi. c. conueneren. & c. dilectus. vt est procuratio annexa visitationi. x. q. iij. cauẽdum. Itẽ ¶ cathedraticũ, qd̄ nihil aliud est, nisi pecunia quæ datur pro honore cathedræ eadem. q. c. j. ¶ Et subdit in hoc cathedratico non currere p̄scriptionem sed in quantitate solutione sic. vt not. glo. xvj. q. vij. quicũq;. ¶ Sed cõtrariũ dicit notare Hugonẽ. vij. q. ij. in prin. & Hosti. de cõf. cum venerabilis. & Archi. de præben. c. j. lib. vj. ¶ Pau. tñ non determinat: nec Io. an. in c. cũ venerabilis. eligit tñ vñ in hætere opi. Io. in d. c. quicũq;. & dicit Car. eam ipsum tenere in d. cum venerabilis. qd̄ enim non possit cathedraticũ ex toto tolli, cum de dona. pastoralis. vbi in generali donatione non venit cathedraticum. ¶ Subdit etiã hoc ius non posse cõpetere nisi ep̄o cui soluiturõne honoris, quẽ subditi debet cathedræ ep̄ali. Et de his iuribus ep̄alibus Pau. refert ea quæ norantur in c. cõstitut. de relig. domi. in vlti. glo. quæ dicit ¶ in petitione iurium ep̄aliũ venire



nire, qđ debet iure cōi, pacto, vel cōsuetudine: & ga frūū videt notari, de offi. ordi. cōquirente. in fi. j. glo. Pau. cōcordat ponē do verba Io. And. quę dicit Car. se retulisse. in c. constitutus. in xvij. cōtrario. de relig. domi. nam quādoq; id qđ debetur pacto vel consuetudine, succedit loco alterius iuris episcopalis debiti de iure communi, & remissi. & sic procedit gloss. in dict. capitulo, constitutus. Quandoque non succedit loco alterius iuris remissi, sed est additum. & procedit gloss. dict. capitulum. conquere. & sic residet ibi Cardinal. Petr. de Ancha. in dicta clem. prima. in fine. penultima colum. & sequen. in versiculo quærīt Paulus. quærīt, vtrum quod debetur ex pacto vel cōsuetudine, veniat in petione iuris episcopalis: allega. Innocen. & Berna. volentes quod sic: sicut venit illud, quod debetur de iure communi: & sic procedit in hac materia: vt proximē diximus, magis tamen latē prædicta etiam prosequitur Imol. in dicta clem. prima. in decima colum. in versiculo. quid autem, cum duobus sequen. † vbi ponit quid sit cathedralicum, an præscribatur: & an in petitione iuris episcopalis veniat, id quod debet nōdum de iure communi, sed etiam pacto vel consuetudine. ¶ Tu vide domi. Fely. in capitulo de quarta. in princip. de præscrip. tractantem, † quādo quarta canonica præscribi possit contra ep̄m. Adde eundem Fely. in capitulo. cum ex officij. eodem titulo. colū. quarta. versicu. ceterum. vt intelligas. vbi tractat præscriptio in materia procuratoris, & visitationis: & eundem Fely. in capitulo auditis. de præscrip. in princip. vbi tractat, an inferior prælatus possit præscrip. acquirere competentia prælato ratio ne episcopalis dignitatis: & ibidem eodem quinta. tractat, an institutio autorizabilis per quam fit traditio curę animarum, possit per inferiorem episcopo præscribi: & ibidem. in sexta columna. an possit præscribi contra episcopum priuatim, & non cumnatiuē: ex cuius dictis multa reperies pro dictis hic per doctores.

¶ Decimus septimus art. xj. q. prin. iij. partis. ij. Libri.

1 ¶ Relegiosi si subeunt aliqua onera, & aliqua patroni, quamam portio dabitur presentato.

1. **Dubitatur** xvij. † si religiosi subeunt aliqua onera, & aliqua patroni, quę portio dabitur presentato. glossa. in verbo. obieruntur. soluit & arguit, quod tunc debeat assignari sufficiens portio pro his, quę subdit. quod dicit Cardinal. in dicta clementina prima. in §. sanē. in tertia quæstio. tenere etiam Laudensem dicentem pro rata contingente esse faciendam presentato assignationem: & pro parte tangentis religiosos ipsos liberos remanere: argument. de decimis. tua. el secundo. & capitu. tua. eodem titulo. libro sexto. gloss. vero dicit Cardinalis ad dict. gloss. & hoc etiam dicit velle glossa. secund. & dicit se dixisse. supra, in prima quæstio. vt ibi per eum & vide etiam, quę dicit dominus Cardina. in §. sanē. in quinta quæstio. quando monasterium procurat episcopum visitantem locum suum, quod non debetur vicario illius loci portio pro procuracione.

¶ Decimus octauus art. xj. q. prin. iij. par. ij. Lib.

1 ¶ Cause cognitio an requiratur in faciendâ compulsione, de qua in elem. j. de iure pat.

2. **Iudicio officio quę expediuntur, nec libelli oblationem, nec aliam solennitatem requirunt.**

1. **Dubitatur** xvij. † an episcopus in faciendâ compulsione, de qua. in dicta clementi. prima. procedat causa cognitio: de hoc quærīt Cardinal. in dicta clement. prima. §. finali. in secund. quæstio. & dicit hunc articulum habere duplicem intellectū, & primum esse, quando agitur de cōpulsione respectu portionis assignandæ: vt in princip. illius tex. Secundum, quando agitur de compulsione patronorum ad solvendum onera, & decenter tractandum vicarium. Quo ad primum dicit Lau. debere adhiberi cā cognitionem, sed summarie, & de plano, non tamen sine figura iudicij: si patronus se opponit, asserens portionem esse congruam, cum vicarius dicit: nam per negationem resefficitur dubia: & sic in cogno. secundo necessarię sunt partes iudicis, cum de facto dubitetur. ij. q. iij. §. notandū. Nec hic agitur de bñficio tanq̄ beneficio sed potius p̄tendit inter patronū & vicariū super p̄prietate: & sic nō hēt locū cle. disp̄diosa. de iudi. ¶ Dicit tñ dicere Zenzel. qđ cū agitur de portione assignandâ pro beneficio, videt agi de beneficio: & sic sit locus. d. cle. ¶ Car. dicit primum verius, per id, qđ no. in d. cle. in gl. nunqđ, nisi dicatur, qđ illa cle. facit in eo, quod dicit de præbē. sed illud intelligitur de præbēdis canonicalibus. & cum de ipsis agitur iure tituli, hic autem nihil agitur de titulo.

¶ Quo ad scđm intellectum dicit do. Car. in. d. §. fi. in iij. qđ. qđ eo casu, quo agitur de cōpulsione patronorū, ad ea, de quib. ibi dem. in §. sanē. fm Zenzel. non seruabitur ordo iuris, dicentē qđ proceditur sine figura iudicij, cū agitur de persona decenter tractada, & sic de vitę substitutione: argu. ff. de offic. præf. vrbis. lege prima. §. cum patronus. de officio pro con. nec quicquam. 2. §. de plano. de liberis agno. si quis. de his, qui † sunt sui, vel alieni iuris. lege prima. & lege si iudex. nam talia iudicis officio expediuntur: ideo non requirunt libelli oblationem vel aliam solennitatem. vt ff. de interrogat. actio. in rubrica. idem voluit ibi Petrus de Anchara. in quarta columna. in decima nota. in versiculo, sed quærīt Zenzel. & Ioannes de Imola. ibidem in vltim. & fin. quæstio. ¶ Multa alia in hac materia poterunt videri per scribentes. in dicta clementina prima. hoc titulo. & in capitulo primo. de præbendis. libro sexto. & in dicto capitulo. de monachis. & in capitulo auaritie. & in capit. in Lateranē. de præbendis. & copiosissimē per domin. Maria. socin. in repetitione quam facit ad. dictū capitulo. de monachis. quam ego non vidi. & per Fely. aliqua. in c. cum venerabilis. in xj. col. in iij. fallen. de excep. ¶ Conclusiones hic non pono: quia esset illud idem referre. Videas pe te: & per ista sit expedita hęc. x. princip. quæstio.

¶ Vnde cima quæst. prin. iij. par. ij. Libri.

1. ¶ Institutio qualiter fiat.

2. Institutio, & inuestitura, an differant. Et vnde dicatur institutio.

3. Inuestiri quis dicitur.

4. Inuestitura dicitur proprie possessio. Et multa de inuestitura. numero 8.

5. Institutionis species sunt plures.

6. Institutio quid.

7. Intellectus ad tit. de præben.

9. In benefici possessionem inductio facta ab eo, qui habet potestatem, vim cullationis habet.

10. Institutionem solo verbo fieri posse, sed etiam actualitatem in inuestitura consistere.



**Mnibus** Discussis circa materiā institutionis specialis, quę sit de presentato per patronos seu in quasi poss. existētes & dixi specialis ad differētiam generalis institutionis, de qua in regu. prima. de regu. iuris. libro vj. vt dictum est. §. in prima quæst. princip. huius partis. in j. articu. & bene viso, qui possunt instituere, qui possunt institui, quando institutio fiat, in quibus beneficiis fiat, & quis sit præferendus vnus alteri ex presentatis. Et quādo possint habentes instituere legati papæ sine presentatione patronorum instituere: & qualiter fiet institutio in ecclesijs parochialibus monachorum, quę omnino satis trutinata sunt in decem principalibus quæstionibus præcedentibus, & carum articu. ¶ Merito. xj. & vltimo loco principaliter quærendum est de actuali institutione & eius fructibus: vt perfectē materia huius specialis institutionis in hac tertia parte huius. ij. lib. presentis tract. habeatur. Pro cuius xj. qđ. clara decisione discutiendi sunt in frascripti articu. ¶ Et circa istam actualē institutionem, primus erit arti. † qualiter ista institutio fiat de actibus & verbis, qui in ea interuenire debent: & an sit eadem cum inuestitura: & domi. Goffr. in summa titu. de institutionibus, videtur velle inuestituram esse actualitatem institutionis: & sic institutionem esse verbalē, inuestituram actualē: quia per eam fit traditio, vel quasi traditio beneficii: & subdit quasi traditio: ideo dico, quia plerunq; fit per anulum, vel per librum, de senten. & re iudica. cap. cum olim. de concessione præben. proposuit. de his, quę fiunt à maiestate part. capitu. ex ore. sicut & clauium assignatio est signum traditionis rei: vt ff. de contrahend. emptio. lege clauibus. & datio parum terræ, quę scotatio appellatur, est signum traditionis possessionis. de consuetudi. ex literis. item & instrumentorum datio: vt C. quę res pignori oblig. possunt. lege tertia. C. de donatio. l. si quis argentum. sicut & deportatio est inronizationis indicium: vt de elect. ecclesia vestra. ¶ Hostien. autē in summa titu. de institu. in §. quid sit inuestitura. refert dicta Goffr. & postea subdit: sed certe hoc nō patit significatione verbis: † nam institutio, dicitur, quasi in tus statio: & aliud est donare, aliud in tus stare: donatio enim vel quod habet pro donatione, sicut representatio institutionem præcedere debet, hoc tit. cap. consultationibus. & c. nobis. §. j. & in gloss. de concess. præben. post electionem super illo ordinationem: vnde institutio potius debet describi sicut Goffr. post Dy. & Albe. defertur inuestituram: & hoc dicit notare ordo rubricarum primo enim iuristator tractauit, de præbendis conferen. nunc de clericis

# Cæsar Lambertinus Episcopus

clericis in eis instituendis: quia parum prodesse conferre, nisi  
onus poneretur, inuestitura vero idem sonat: sed hæc est diffe-  
rentia: quia institui dicitur, propriè præsentialiter inuestiri in  
absentia: subdit tamen prædictos dixisse dictis verbis promiscue  
esse utendum, quod Host. dicit esse verum: sed propriatate ver-  
borum dicit se dixisse, vt proximè diximus. & pro maiori parte  
inueniri in proxima dicta significatione prædicta verba accipi:  
vt in institutione & destitutione potest videri per totum illum  
ritulum de institutionibus, & in cap. ex parte. de concess. præb.  
& de inuestitura patet. in cap. proposuit eo. titu. vbi clericus fuit  
inuestitus in absentia per anulum. & de his quæ sunt à maio.  
part. c. ex ore. & de senten. & re iud. c. cū olim. ergo propriè dici  
3 ¶ Ille inuestiri, cui traditur baculus, vel festuca, vel anulus loco  
institutionis. i. positionis in possessione, sicut fit in feudi assigna-  
tione: vt de donationibus, cap. per tuas. vbi dicitur fuisse inuesti-  
tum, vt moris est: quasi dicat per baculum: & ideo in continen-  
ti sequitur fuisse mensuratum feudum assignatum: quasi dicat  
q̄ corporalis possessio non interuenit, sed inuestitura tantum.  
4 ¶ Et subdit constitutionem feudorum ¶ velle inuestituram dici  
propriè possessionem, sed abusuè dicitur inuestitura, secun-  
dum quod propriè proximè dictum est, vt in cōstitutione, quid  
sit inuestitura. in princip. & sic abusionem in propriatatem verti,  
vt ex supra scriptis patet. & hoc satis videri absurdum: sed nō de-  
bere quem esse sapientem apud seipsum, de constitu. cap. nō in-  
nitatis. loquantur ergo vt plures, sentias vt pauci: nec facia-  
mus vim in verbis, dummodo de mente constet. C. communia  
de lega. lege secunda. in fin. & de procuratoribus petitio. & ad-  
dit quod not. ipse Host. in summa de causa possess. §. j. vers. quid  
ergo. & in titu. de feud. circa princip. vbi etiam de prædictis ver-  
bis loquitur. ¶ Tu aduerte nos supra, in j. q̄. princip. huius par-  
tis. in primo articulo. dixisse post docto. maxime Ioan. An. in reg.  
5 ¶ de regu. iur. libro sexto. esse plures species institutionis. ¶ & præ-  
ferim tres. Primam generalem, comprehendentem omnē mo-  
dum prouisionis beneficiorum, & secundam illam loqui. d. re-  
gu. primam, dum in ea dicitur beneficium sine canonica insti-  
tutione possideri non posse. Nam ibi capitur pro mera collatio-  
ne, confirmatione speciali, institutione, & huiusmodi: ex quib⁹  
traditur canonicus titulus: & de ista generali institutione etiam  
videtur loqui titulus de institutionibus. ¶ Diximus ibidem, se-  
cundam speciem institutionis esse institutionem specialem: quæ  
fit ad præsentationem patronorum: & differt à prima tanquam  
species à genere: vt etiam dicimus de certi cōditione speciali  
& generali: & hæc institutio illa, de qua nos nunc loquitur. ¶ Ter-  
tia est species institutionis, quæ fit per archidiaconū, cum tradit  
possessionem beneficii: & beneficii iam sibi collati per ordina-  
rium, quæ nullum datur titulum: sed solam possessionem actualem  
de qua. in c. cum satis. de offi. archid. Ex quibus omnibus ha-  
bemus per duas primas institutiones principaliter tradi canoni-  
cum titulum, per tertiam vero veram possessionem actualem.  
6 ¶ Aduerte ad aliud. Nam Host. in summa. d. titu. de insti. illam  
distinguit hoc modo, institutio est ecclesiæ, vel ecclesiastici benefi-  
cij collatio: & sic videtur fuisse diffinitum, generalem institutio-  
nem, capiendum verbum, collationem, pro omni canonica insti-  
tutione. ¶ His sic stantibus considera, q̄ si loquimur de primis  
speciebus institutionis per quas transfertur principaliter titulus, &  
fit etiam absentis, non potest dici institutio, quasi intus statio: quia p̄  
fieri absentis c. instituendo. Si tibi absentis de præben. li. vj. & ab-  
sentis beneficio: vt in iuribus per Ho. alle. vnde nullo mō potest  
dici intus statio: sed sola institutio, quæ fit per archidiaconum,  
potest dici intus statio: quia per illam datur vera possessio: quia  
intus ponitur beneficiatus: & ibi positus dicitur stare, vt in d. c.  
cum satis. de offi. archi. Cum igitur de ista institutione nō fuerint  
loquuti Dy. Albe. nec Goffr. sed de prima generali institutione,  
iuxta titu. de insti. in quo loquuti sunt, malè reprehenduntur p̄  
Host. argumentando ab etymologia verbi, institutio: quia secun-  
dum illam etymologiam, considerando corporalem stationem  
non potest verificari nisi in institutione, q̄ fit per Arch. vt proxi-  
mè dictum est. ¶ Et si diceres, cur ergo in primis duabus specie-  
bus adhuc dicatur institutio, cum non fiat intus statio, nisi per  
tertiam speciem institutionis. Primo potest responderi non esse  
curandum de huiusmodi etymologia: vt videtur innuere ipse-  
met Host. secundo potest responderi: & veri⁹, q̄ cum loquamur  
de institutione tituli, & sic iuris, in extractu institutus, dicitur in-  
tus stare, in titulo non corporaliter, sed in abstracto: & ideo bene  
considerauit Goffr. cum sentit institutionem esse verbalem  
& sic verificata est prima pars eius dicti. De sc̄da vero parte eius  
dicti qualiter inuestitura sit actualis, dicitur infra. Ergo confi-  
derato titulo, dicitur in titulo intus stare institutus: alias contra  
seipsum loqueretur Hostiensis, cum diffiniuerit institutionē ge-  
neralem de omni collatione, & sic translatione tituli. ¶ Nec

procedit consideratio Hostiensis, facta à situatione rubricarum,  
dum voluit in titulo de præbend. tractari de mera collatione, &  
in titulo de restitutio. de institutione corporali: quia parum pro-  
desse conferre, nisi intus poneretur, in quibus demonstraui  
Hostiē. summum falsissimum inter alia: scilicet titulum de in-  
stituito. loqui de sola institutione corporali: de qua in dicto ca-  
pitulo cum satis. de officio archidia. quia ille titulus loquitur  
de omni institutione in genere: vt ex eo patet, & proximè dixi-  
mus: & hoc est contra illius diffinitionem, qui cum diffinisset  
institutionem illius tituli. dixit illam esse ecclesiā, vel ecclesiasti-  
ci beneficii collationem, & sic translationem tituli, & non trans-  
lationem verè possessionis. ¶ Dixit & aliud, quod credo non  
procedere, scilicet de mera collatione tractari, in titulo. de præ-  
bend. quod si esset, superuacua esset alia rubrica ¶ de collatio-  
ne præbendæ: vnde ille titulus de præbend. loquitur de essentia  
præbendarum & beneficiorum: titulus vero de concessio. præ-  
bend. loquitur de eorum mera collatione, infra quantum tem-  
pus fiat: vt in capitulo. secundo. eodem titulo. de verbalibus insti-  
tutione: vt in dicto capitulo secundo. & per totum. & de actuali, pu-  
de inuestitura: vt in cap. proposuit. eodem titulo. ¶ Vnde dicit me-  
lius bonam institutionem factam rubricarum per iuriflatorem.  
Posito enim de præben. & dignita. posuit titulum de institutio-  
ne in genere, prout genus præcedere debet. & postea titulo. de cō-  
cessio. præbend. & sic de institutione in specie: & sic de mera  
collatione: & cum tractauit de iure patro. posuit de alia specia  
institutionis generalis. scilicet, de speciali institutione, quæ fit  
ad præsentationem patronorum vt diximus. §. in d. j. quæst. prin.  
huius partis in primo articulo. In specie vero, de exercitatione  
harum institutionum, in quibus includitur collatio: & sic de  
institutione, per quam datur collatio per archidiaconum, ne  
parum fuisset conferre, nisi intus poneretur beneficiatus, iurif-  
lator posuerat supra, dum tractauerat de officio ipsius exequi-  
toris. archidiaconi. ¶ Et ex prædictis etiam patet non proce-  
dere, quod dicit Host. ibidem. in d. §. quid sit inuestitura. in ver-  
si. sed certe hoc non patitur. scilicet aliud esse donare, aliud intus stare:  
vt donare sit præsentare in casu nostro: quæ præsentatio debet  
præcedere institutionem, in situere vero sit intus stare. nam est fal-  
sum: quia interpretatio. & institutione Archi. quæ dicitur intus stare, dicit  
esse institutio canonica: & sic ordinarij. q̄ fit verbalis & actualis: vt  
j. dicit. nisi saluamus Hosti. vt loquat de canonica institutione  
ordinarij: & intelligat intus stare in abstracto: tñ hæc saluatio ad  
eius dicta non procedit: quia oia alia eius verba hoc nō sentiunt,  
sed oppositum. ¶ Et ex his saluauimus dicta Goffr. concius  
mei à moribus Hosti. qui semper conatus fuit mordere ipsum  
Goffr. ¶ Quo vero ¶ ad inuestiturā aduerte: nā nos. §. in prima  
par. huius sc̄dilib. in j. q. princ. in vlti. arti. declarauimus istos  
terminos succine. prouisionē, electionē, collationē, institutionē,  
& inuestiturā, & similia, de qua inuestitura ibidem in vers. inuesti-  
tura aūr. & declarauimus eā, iuxta not. per Io. an. in c. ex trāsmis-  
sa. de elec. qui distinxit q̄q; fieri inuestiturā nulla præcedente  
collatione: quæ dicit superior, forte capiēdo anulū, vel biretū, in-  
uestio te de tali beneficio: & tūc talis inuestitura idē est propriè,  
q̄ collatio: q̄q; prius præcessit præsentatio, vel electio: & tūc in-  
stitura censet institutio vel cōfirmatio: q̄q; prius non solū præ-  
cessit præsentatio vel electio. sed etiā præcessit institutio, seu cōfirmatio  
aut mera collatio, & sequitur inuestitura: puta p̄ anulū, vel p̄ biretū,  
vel q̄ simile. & tūc si fit talis inuestitura in absentia illius rei, q̄  
inuestit & tūc est quasi cōfirmatio iuris præcedētis. Et est relinque-  
re quasi beneficiū in suis manibus: nam v̄ superior quātū in eo ē,  
illud beneficiū in inuestitum trāfferre: vnde poterit apprehēde-  
re possessionē ppria autoritate: sed per illā inuestiturā nō trāf-  
fertur possessio corporalis: quæ quiritur in apprehensione ipsa cor-  
pus nisi aliud habeat cōsuetudo: iuxta ea, quæ habent in c. ij. de  
cōsue. & per Inno. in c. cū literis. de resti. spo. sed si fiet in p̄sen-  
tia beneficii & nullus alius est in possessione illius, tunc per in-  
stiturā trāfertur possessio corporalis: arg. l. q̄d meo. ff. de acqui-  
pos. & not. in d. c. transmissa, de elec. & in d. c. ij. de cōsue. & ita  
Abb. cōcordat glōf. cōtrarias in c. autoritate. de insti. sequitur  
etiā dicta Io. an. Rota pulchra. ccccxlj. fuit dubitatum. in titu.  
de institut. in nouis, quæ larè ponit dictā theoreticā Io. an. q̄. vult  
9 ¶ institutionē in possessionē beneficij: puta inuestiturā factā ab  
eo, qui habuit potestatem cōferendi, vim collationis habere, quā  
etiā demonstrat omnis verbalis vel realis actus, per quē possit  
cōstatē de mētē conferētis: ex quo in collatione nō exigit certa  
verborū forma. Ita summavit illam decisionē collector Rota, q̄  
Rota mota fuit per distinctionē Io. An. de qua. §. quā dicit fuit  
se prius Compost. in d. c. ex trāsmis. de elec. ¶ Ex cuius Rote  
verbis, & Io. an. clarè patet, q̄ si nulla præcessit collatio vel insti-  
tutio, inuestitura habebit vim verbalis & actualis collationis,  
seu institutionis: & traditionis iuris si vero præcessit eam colla-  
tio

tio seu institutio, tunc est facta. & sic actualitas illius iuris, quod præcessit, nullum ius tribuens, sed primum ius exequens. ¶ An autem per institutionem transferatur possessio, dicemus. infra, in vij. sequen. articulo. ¶ Vnde ex prædictis omnibus, confirmo & demonstro veram & magistralem doctrinam. do. Goffr. conciliis meis supra in prin. relatum: dic ergo institutionem, de qua nos querimus, posse fieri solo verbo: sed eius actualitatem consistere in inuestitura: vnde cum instuens dicit, instituto te ad præsentationem talis in tali beneficio, hæc est verbalis institutio. Sed prosequitur de dicto beneficio te instituendo per nostrum anulum, vel per impositionem bireti, & traditionem libri &c. hæc est actualitas institutionis, quæ inuestitura dicitur. de iure enim in extracto tibi dato. tituli te actualiter inuestiuit: & sic solet fieri institutio: & inuestitura simul, seu collatio, & inuestitura simul seu confirmatio: nam ex prædictis omnibus necessariis circa præsentationem & eius processum, de quibus latè diximus. ¶ in ij. parte huius secundi lib. per totum, & lata sententia pro instituendo, vt ibidem in vlti. quæst. princ. dictum fuit, sit actualis institutio. nam instituendo, genuflexo manente coram habente instituere, instituens dicit: quia præsentatus fuisti per talem ad tale beneficium, & cõstitit nobis de iure ipsius, & de idoneitate tua: institutus te in illo, de quo per nostrum anulum aureum te inuestimus, vt moris est, &c. & sic in hoc habemus verbalem & actualem institutionem, quæ fit per inuestituram: vt iam supra dictum est. ¶ Et nota perpetuo, quod dicit Rota prædicta. cccc. xli. fuit dubitatum. de institut. in nouis. in huiusmodi collatione, institutione, & similibus non exigi certam verborum formam.

## ¶ Secundus art. xj. q. prin. iij. partis. ij. Libri.

1 *Scriptura non est de substantia institutionis, sed cautelam presentati & presentantium. Limita aliquos casus nu. 2.*

2 **Et ex** His deciditur. ij. art. tan in ista institutione requiratur persona publicæ, vt de illa actum conficiant: & sic an requiratur scriptura de substantia institutionis. decisio huius articuli colligitur ex proximè dictis in præcedenti articulo. non requiritur. non requiritur forma: ergo nec scriptura de substantia, præsertim cum nec casus sit annotatus in glo. c. primo. de censibus lib. vj. ¶ quæ enumerat casus, in quibus requiritur scriptura de substantia, nisi scriptura requireret pro cautela instituti, vt pro cautela presentati, & presentantium, bonum est de præsentatione fieri scripturam: vt latè diximus supra, in ij. par. huius iij. lib. in iij. q. prin. in xij. & vltimo ar. vbi omnino vide: quia omnia ibi dicta faciunt pro presentati articulo.

## ¶ Tertius art. xj. q. prin. iij. par. ij. Lib.

1 *Institutio seu inuestitura an probari possit per testes, absque scriptura, & nu. 7. Et quid de gratia apostolica.*

2 *Institutio seu collatio episcopi probatur per literas ipsius, & etiam per testes, & nu. 3.*

4 *Feudi inuestitura facta per inferiores à rege, probatur per literas: facta autè per regem, probatur per scripturam, nu. 5.*

6 *Promotiones factæ in curia, probari non possunt sine literis sedis apostolicæ*

1 **Et ex** Proximè dictis deciditur. iij. articulo. qui est, an ista institutio seu inuestitura probari possit per testes absque scriptura & per quas scripturas, & de gratia apostolica, quæ non probetur, nisi per literas, habetur per Arch. & Ioan. And. in proemio. vj. lib. & tangitur in clem. dudum. de sepul. & voluit Rota. cccc. xli. licet Ro. cu. de proba. in nouis. quæ tamen vult circumstantias gratiæ, puta certam scientiam papæ bene posse per testes probari, de qua etiam fecimus mentionem. ¶ in ix. q. huius partis. in xv. arti. ¶ Quo vero ad casum nostrum, dicitur institutio seu collationem episcopi posse probari per ipsius instituentis literas, vt diximus præsentationem etiam probari posse vt voluit pulchrè Rota. cccc. xli. sed retento eodem themate sub titulo. de institu. & de iure pa. in nouis, in qua nulla est difficultas, an probetur institutio per ipsas literas: sed difficultas erat, an probetur presentatio, de qua latè diximus. in ij. par. huius secundi lib. in x. quæst. prin. in vij. articulo. vbi latè de hoc. ¶ An vero hæc institutio seu collatio probari possit per testes: voluit Rota. dclxxx. collatio alicui. de proba. in antiquis. aperte quæ sit, quam semper nota: quia non inueni ita expressè alibi: ¶ Et quod inuestitura feudi, quæ fit per inferiores à rege, possit probari per testes, voluit text. in constitutione regni probationum defecit. ij. libri. constitutionum, in rubric. xxxv. vbi pulchrè domi. Ma. de afflictis modernus neap. in tertia not. inuestitura tamen feudi ¶ facta per regem, debet probari per scripturam: vt vult gloss.

in verbo, instrumenta. & ibi Afflictus in constitutio. si dubitatio, quæ est, in tertio libr. constitutionum, in rubric. octa. quod videtur esse ad instar gratiæ papæ: vt supra diximus. ¶ Et promotiones quæ fiunt in curia, non possunt probari absque ipsius sedis apostolicæ literis, nec debent acceptari ad administrationem, nec prouisis absque dictarum literarum ostensione debet pareri: vt est pulchra extrauag. Bonifacii octaua, quæ emanauit post sextum. in titulo. de electio. quæ incipit, iniuncta nobis debitum seruitutis à deo, quod interim quæ literæ ostendantur quamuis ecclesijs sit prouisum per sedem apostolicam, dicitur vacare: vt voluit pulchrè. do. Fely. in ca. j. in j. colum. de prescrip. vbi exclamat de prædicta extrauag. Bonifacii. Poterit etiam probari collatio seu institutio per instrumentum: vt latè diximus. in dicto ij. par. huius secundi lib. in x. q. princ. in vij. articulo. soli tamen verbo episcopi non staretur. vt in d. Rota. cccc. xli. sed retento eodem themate sub titulo de institu. & de iure patrona. in nouis. si verteretur præiudicium alterius, cum hoc casu, nec cardinali crederetur: vt vult Rota. dclxxxij. non creditur. de probatio. in antiquis. & licet episcopo solo credatur in foro seculari ex priuilegio imperatoris: non tamen sibi creditur in foro ecclesiastico: vt voluit Innocen. & post eum latè do. Fely. in cap. nuper. de testibus. Et ex prædictis habes collationem Papæ non posse probari nisi per scripturam: collationem vero seu institutionem episcopi, posse probari per instrumentum: & alias probantes scripturas, & etiam per literas ipsius, & per testes, per eius vero solum dictum non, in præiudicium alterius: sed solum in sui præiudicium.

## ¶ Quartus art. xj. q. prin. iij. par. ij. Libri.

1 *Inuestiri an quis possit per alium.*

2 *Instituendi seu conferendi praxis.*

3 *Absens non potest dicere beneficium esse suum, antequam acceptet.*

4 *Negotiorum gestor dominium non querit absenti, nisi à tempore quo dominus ratum habuit.*

5 *Sanguinis coniunctio non supplet speciales defectus mandati.*

1 **Dubitatur** iij. tan quis inuestiri possit præsens vel absens per alium, siue alius pro eo: & Gof. in summa titulo. de institutionibus. dicit quæ sit: per c. accedens. de præben. & sic dicit, potest aliquis per alium inuestiri, & conferre. de præben. dilecto. & de concess. præben. constitutus. & si is, qui interponitur, mandatū habeat ab illo, qui instituitur, quæret proprietatē, & possessionē absenti. C. de acq. poss. l. j. si hoc gerat ille, qui interponitur, & is, qui mandauit: vel saltem qui mandauit: vt ff. de dona. l. qui mihi. alioquin tunc demum queritur absenti possessio & proprietas, cum ei possessio fuerit tradita: vt ff. de acq. rer. domi. l. res ex mandato. sed si is, qui recepit nomine absentis, mandatū habeat, tunc queritur absenti possessio & proprietas, cum ratum habuisset ff. de nego. gest. l. si ego. & idem vult Hostiens. in summa. d. titulo. de institu. in fi. §. quod ius. vbi dicit institutum pficialiter acquirere titulum, & autoritatem nanciscendi possessionem corporalem. Secus, si instituitur absens, vt ibi per eum.

2 ¶ Abb. vero. in d. c. accedens. de præben. colligit ex illo text. duplicem practicam conferendi seu instituendi. Prima est, vt dicat superior conferimus seu inuestimus talem absentem de tali beneficio per te. Secunda practica, vt inuestiatur alius p. absente, hoc modo: inuestimus te de tali beneficio, nomine talis absentis: & dicit hanc practicam magis placere Papæ: vt colligit ex verbo, magis, ibi posito. ¶ in d. c. accedens. Quem text. dicit Ab. posse adduci, cum querit practica, vt dñum alicuius rei acquirat absenti sine cessione faciēda p. procuratorem. Nam potest dari absenti p. procuratorem, vel procuratori, nomine absentis. Et pro hoc adducit bonū text. in l. qui mihi sonatū. de don. vbi dicit Bar. allegare, d. c. accedens. ¶ Postea Ab. ibidem explicat materiam tam. d. ca. accedens. quam. d. c. si tibi absenti. de pben. l. vj. distinguendo, quod aut beneficium cõfertur absenti nulla psona media, aut mediāte aliqua psona. ¶ Primo casu per illam institutionē nihil acquiritur absenti: vnde nō potest dicere absens beneficium esse suū: ante quā illud acceptet: vt in d. c. si tibi absenti. in l. absenti. ff. de don. & in l. qui absenti. ff. de acq. poss. tñ cõferens nō potest retrocedere, à collatione illa, donec absens declarauerit animū: vt est text. in gu. in d. c. si tibi absenti. ratione cuius notāter potuit Bart. in d. l. absenti. non cū est speciale in beneficijs, sed in quibuscunq; iuribus illud pcedit, quā iura deferunt p. eum, qui habet eligere, cõferre, seu instituire tanq. officialis: nam functus est officio suo, eo ipso, quod elegit ipsum absentē. Secundo casu principali, quā collatio fit facta aliqua psona mediāte, aut illa psona media nō habebat mandatū: aut sic. Primo casu, nō acquiritur absenti: quæ requirit animus. Pro hoc. l. si ego. & quod ibi no. ff. de nego. gest. nā negotiorum gestor nō acquirat dominium absenti, nisi à tpe quo dominus

# Cæsar Lambertinus Episcopus,

dominus habuit ratum: vt no. in d. l. si ego. & est bona glo. menti tenenda. in c. quam sit. de elect. lib. vj. que vult in istis spūalib. posse interuenire negotiorum gestoried debere dominum habere ratum infra illud tempus, infra quod tenebatur ipse declarare animum suum. alleg. l. penult. ff. rem ratam haberi. & pone exemplum, vt in d. gloss. ¶ Tertio casu, quando persona media habebat mandatum, aut habebat mandatum generale, & non sufficit in istis beneficalibus, nec in alijs spiritualibus: quia in his requiritur speciale mandatum, tum propter qualitatem rerum, tum propter præiudicium: vt dicunt sentisse ibi doct. & do. de Rota. decisio. lxxxiiiij. & dicit esse videnda, quæ ipse dixit. in cap. cura. de offi. delega. ¶ Et ex hoc infert ad vnum dictum notabile, coniunctam personam non posse acceptare beneficium pro coniuncto, ad hoc, vt coniuncto statim acquiratur: ¶ quia coniunctio sanguinis non supplet speciales defectus mādari: vt in l. pater. ff. de mino. & aperte voluit Inn. in d. c. accedens. & do. de Rota vbi. & Specu. in titu. de coniun. perso. ¶ Si vero habebat mandatum speciale, tunc beneficium queritur abñti, siue absens inuestitur per procuratorem, siue procurator nomine absentis: vt in dict. cap. accedens. & argu. in l. j. C. de acqui ren. poss. & in lege prima. §. per procuratorem. ff. eo. titu. & procedat hoc siue sit deputatus procurator ad acceptandum certū beneficium, siue incertum: quia satis hoc apparet de intentione domini constituentis: quod dicit sentire do. loā. And. ibi: & hoc esse quotidianum. ¶ Et ibidem Abb. super gloss. colligit ex ea iuncto tex. matrimonium spirituale, etiam largè sumptum, posse per procuratorem fieri: & ibi quid de professione, vt ibi per eum. ¶ Tu vide de prædictis Domi. in dict. capitu. si tibi absentis. in quinta colum. super gloss. ij. vbi latè etiam de hac materia. Nolo istam ingredi, vide in prædictis iuribus: & istis adde que diximus. supra, in prima parte. huius. ij. libr. in xj. & vlti. q. prin. in vltim. articu.

¶ Quintus art. xj. q. prin. iij. par. ij. Lib.

1 ¶ Laicus an possit inuestriri pro absente.

2 Alius, dictio, positionem facit eiusdem qualitatis regulariter.

1 **Contingit** Ex prædictis dubitari quinto, nunquid iste qui recepit inuestituram pro absente possit esse laicus. Abb. in d. cap. accedens. in vltim. colum. in versic. sed quero nunquid, querit de hoc: & dicit quosdam, vt Egidium tenuisse q non f. & mouebatur per dictionem, alius, quæ facit positionem eiusdem qualitatis ad verbum clericus, quod præmittit. ¶ Sed in contrarium dicit facere no. in cap. sedes. de rescri. dictionem, alius, non semper facere positionem eiusdem qualitatis, cum præcedentibus: iuxta illud Christus crucifixus est, & alij duo latrones cum eo. ¶ Dicit tamen loā. Andr. & communiter doct. sequentes concludere, q licet tutius sit constituere clericum: si tamen constituitur laicus, satisfactum est iuri: argu. ca. j. de procura. lib. vj. laico præfenti nihil acquiritur: sed transit istud ius spūale in dominum: sicut aqua per canale lapideum: & ita putat loā. And. quando quis habet gratiam cum beneficio acceptandi. nam tunc potest quis constituere laicum ad acceptandum beneficium certum: & dicit Abb. de hoc non esse dubium quia est idem cum casu præcedenti. ¶ Sed magis dubium dicit esse, quando constituitur in genere ad acceptandum beneficium vacaturum, quod sibi videbitur. Sed idem putat in hoc casu: quia non autorizat in eo casu laicus, nec sibi aliquid acquiritur & tenere contrarium, posset esse multum præiudiciale: fortè enim non habet hominem fidelem, de quo bene confidat nisi certum laicum: & ita concludit ibi Abb. post Io. And. quem ibi omnes sequuntur. ¶ Certè hæc est communis opinio. Sed de hoc vltimo casu posset dubitari, per ea, quæ diximus latè. §. in ij. par. huius. ij. libr. in iij. q. prin. in vij. art. vbi conclusimus in laicū non posse compromitti presentationem, ex quo disponebat materiam ad institutionem, quæ est merè spiritualis. Quod videtur esse etiam in casu nostro: cum acceptatio perficiat institutionem: vt in d. c. si tibi absentis. tamen poteris dicere institutione hic perfectam declarata acceptatione prin. in quo nō est vis, p quem acceptetur maximè, cum videatur canale lapideum ipse procurator, vt proximè diximus. Cogita tamè, quia omnino acceptatio fit per laicum, quæ quidè est pars institutionis: vt proximè dictum est.

¶ Sextus art. xj. q. prin. iij. par. ij. Libri.

1 ¶ Beneficij possessio corporalis an transferatur in institutum seu inuestitum per institutionem seu institutum. & nu. 2.

3 Possessionis traditio seu apprehensio requiritur in temporalib. secus in spiritalibus.

4 Possessio corporalis transferatur per inuestituram, nisi consuetudo alia sit. beat.

5 Possessio corporalis transferatur per inuestituram, si ipsa sit in presentia beneficiarij, & nullus est in possessione illius.

1 **Dubitatur** Sexto, an per institutionem seu inuestituram transferatur corporalis possessio beneficij in institutum seu inuestitum. Et vt retulimus. §. in j. præcedenti art. Hof. in summa de institu. in §. quid sit inuestitura. in versic. supradicti vero, vult in effectu, q aut inuestitura sit per baculum vel per biretum præfenti, & transferatur possessio, aut absentis, & non transferatur. ¶ Abb. vero. in c. cum Bertoldus. in j. colum. in xx. no. de re iudi. colligit ex illo text. q etiam per institutionem vel per biretum præfenti, & transferatur possessio, aut absentis, & non transferatur. ¶ Abb. vero. in c. cum Bertoldus. in j. colum. in xx. no. de re iudi. colligit ex illo text. q etiam per institutionem vel per biretum præfenti, & transferatur possessio, aut absentis, & non transferatur. ¶ Sed q transeat possessio, tenet glo. in c. per tuas. de dona. & in c. ex ore. de his quæ fi. à maio. par. cap. & in c. autoritate de insti. vbi est glo. de effectu institutionis. ¶ Sed q transeat possessio, tenet glo. in cap. ij. de consueta. & quid iuris sit: remittit se Abb. ad Io. And. post Compo. in c. transmissam. de elect. & dicit se tetigisse. in d. c. ij. de consuetudi. & in cap. autoritate. de institutione. & concludit Abb. quod si institutio fit ante collationem, non transferatur possessio: quia habet vim collationis. Si vero post: & sic in presentia rei seu beneficij, & nemo est in possessione beneficij: & tunc secus: vt in l. qui meo. de acqui. posses. & sic dicit concordari glo. præallegatas. ¶ Idem Abb. in capitu. quod autem. in versic. oppono. contra tex. hoc ritu. dicit ex sola institutione institutum consequi ius plenum in beneficio: vt probatur. in capitu. si tibi absentis. de præben. lib. vj. Ita q post institutionem non valet institutio alteri facta, etiam cum traditione possessionis: vt in dicto capitu. si tibi absentis. cum ibi notatis: licet aliud sit in rebus prophanis: vt in l. quotiens. C. de rei vendica. ¶ Roch. autem in hoc tracta. in verbo, ius. in quinta qō. querit, an per institutionem transferatur plenum ius in beneficio iuris patrona. vel alio, absque apprehensione possessionis: & refert dictum Abb. in dict. cap. cum autem. concludens q sic: ¶ quia licet in temporalibus requiratur traditio & apprehensio possessionis, ad hoc, q quis dicatur habere plenum ius: l. traditio nibus. C. de pactis. l. quotiens. C. de rei vend. secus est in spiritualibus: per tex. clarum. in dict. ca. si tibi absentis. de præben. libro vj. vbi etiam Gemi. & doct. notant: & idem decidit Abb. in ca. suggestum. in primo not. hoc titu. & idem Innoc. Abb. & alij. in c. inter cætera. de præben. dum dicunt, quod facta permutatione beneficiorum cum autoritate superioris acquiritur ius permurantibus, sine alia traditione. ¶ Postea dicit contra istam conclusionem argui sic, si inductio in possessionem non est necessaria: quia per institutionem acquiritur plenum ius: ergo male fuit à iure adinuenta, in capitu. vt nostrum. & in capitu. cum satis. de offic. archidia. & similibus, in quibus dicitur, ius inducti beneficiatum in possessionem beneficij spectare ad archidiaconum. Subdit etiam istam difficultatem mouisse Abb. in cap. transmissam. in tertia colum. & distinxisse pro concordia: quod aut alius est in possessione beneficij: & tunc non est licitum instituto vel confirmato administrare, nisi prius inducatur legitime in possessione illius beneficij: quia secus faciendo esset spoliare possessorem propria autoritate. quod non licet. capit. eum qui. de præben. libro sexto. & isto casu procedit contrarium. ¶ Aut nullus est in possessione beneficij, & tunc tenet communem esse opinionem, vt supra, scilicet q apprehensio possessionis, habere clericum plenum ius in beneficio, & posse administrare in ipso beneficio. ¶ Limitat tamen hanc conclusionem. domi. Roch. vt nō procedat, quantum ad effectum: vt quis dicatur in quasi possessione iuris patrona. quia non est necesse presentatum per eum, & institutum esse in possessione beneficij, & habitum pro rectore seu clerico illius beneficij. Ita dicit decidere Calder. in consilio suo. xij. incipien. que requirantur hoc titu. allepat notata per Innoc. & Hostiè. in capitu. secundo. de integ. restitu. quod etiam diei Roch. se dicturum in verbo, competens alieni. in x. quæstio. tu de hoc die, vt latè diximus. §. in j. par. huius. ij. libr. in ij. quæsti. princip. in decimo articu. dum tractauimus, qualiter quasi possess. iuris patrona, acquiratur, & quæ requirantur in ipsius acquisitione. ¶ Limitat secundo Roch. dict. conclusi. vt non procedat, quantum ad alium effectum, de quo per Abb. in capitulo cum super. in quart. colum. de causa possess. & proprie. quem dicit omnino videndum pro intelligentia prædictorum, vbi vult esse necessariam possessionem ad effectum, vt possit petere se restitui ad illam, quod non posset, nisi possessionem corporalem beneficij fuerit adeptus: vt ibi per eum. ¶ Tu aduerte, quod dictum Io. An. & Compostella. in dict. cap.



4 d. c. transmissa. retulimus. §. in j. articu. qui voluerunt ꝑ per inuestituram, non transferri possessionem corporalem, nisi aliud habeat consuetudo iuxta ea, quæ habentur. in cap. ij. de consuetu. & per Innocen. in capitulo cum literis. de restitutione spoliator. ꝑ sed si sit in presentia beneficii, & nullus alius est in possessione illius, tunc per inuestituram transfertur possessio corporalis: argu. l. qui meo. ff. de acquirend. poss. & no. in dict. ca. transmissam de elect. & in dict. ca. secundo. de consuetu. & ita Abb. concordat gloss. contrarias de quibus. §. in d. cap. transmissa. & hæc est vera & communis opinio. quam latè Innoc. & post eum Abb. in dict. cap. cum super. de causa posses. & propria. vbi Abb. in quart. colum. in primam questionem. sequitur etiam supradictam distinctionem Ioan. And. Rota. cccc. l. fuit dubitatum. de institu. in nouis. & voluit etiam prædicta Roc. in verbo, honorificum. in fi. xxxix. q. & in verbo ipse vel is à quo. in xj. q. o. ¶ Et quo ad secundam limitationem. §. positam, aduerte illam procedere, quādo alius esset in possessione beneficii. Sed si nullus est in possessione beneficii, si intentatum est possessorium ꝑ præsentatum institutum, sufficit pro eius colore deducere institutionem eius, quamuis præsentatio de se facta nõ probetur. Ita voluit Rota. clxxxix. sufficit præsentato. hoc titu. in nouis. & sensit Gaye. in repe. c. fi. in l. j. colum. & seq. Et pro hoc faciunt, ea, quæ diximus. §. in ij. parte huius ij. lib. in x. quæstio. prin. in vij. articulo. dum ibi conclusimus literas institutionis probare institutionem.

## ¶ Septimus art. xj. q. prin. iij. partis. ij. Libri.

1 *Institutus administrare potest, translata in eum possessione per institutionem vel per inuestituram. Secus non translata possessione. Et quid, si consuetudo alter, se habet. nu. 2.*

3 *Installatio ad quid fiat.*

1 **Et ex** Proximè dictis sequitur decisio. vij. articu. in institutionem in corporalem possessionem: & sic an institutio, seu inuestitura dat fructum instituto, seu inuestito, vt possit administrare bona beneficii. Innocen. tangit hunc articu. in dict. ca. cum nuper. quem ibi refert Abb. in quarta colum. in versicu. ad primam questionem. vbi concludit, vt proximè diximus, ꝑ aut per institutionem seu inuestituram in institutum translata est corporalis beneficii possessio, & poterit administrare: aut nõ est translata possessio corporalis beneficii, & non poterit administrare. ¶ Et in hoc satis attenditur consuetudo: sicut enim per consuetudinem fingitur aliquem possessionem natum, qui nõ est. cap. secundo. de consuetu. sic & vbi est consuetudo: vt ante installatur, quam administrat, fingitur post confirmationem, seu institutionem non habere ius confirmationis, seu institutionis: vt dicit se dixisse. in dict. cap. transmissa. de elec. & in d. c. ij. de consuetu. ¶ Et subdit fore intelligendum, quem posse administrare post institutionem, si alius nõ est in possessione, vt proximè dictum est: quia tunc agendum esset coram superiore, vt ille remoueatur à possessione: quia non licet propria autoritate alii expellere à possessione, nec aliquid circa possessionem innovare: vt in lege fina. C. si per vim vel alio modo, & faciunt quæ diximus in præced. articu. ¶ Item dicit esse intelligendum, quem ante installationem non debere administrare, quādo hoc speciale habet consuetudo, vt ante non administrat, secus, si consuetudo solum habet, quod fiat installatio: tunc enim licet seruanda sit consuetudo. cap. vt nostrum. de officio archid. nihilominus ante installationem administrare poterit, secundum Innocen. in d. cap. cum super. prope finem. de causa pos. & propri. quod dictum do. Abb. ibi. in quarta colum. dicit in fi. primi ver. ad primam questionem esse singulariter notandum. ¶ Et si diceret (dicit ipse) ꝑ ad quid fiet installatio, ex quo beneficiatus ante illam administrare poterit: respondet Abb. vt acquireret possessionem ecclesiæ, quam non acquirat ex eo, quia agit pro iuribus ecclesiæ. Item propter quandam solennitatem, ne videatur propria autoritate intrare possessionem. ¶ Tunc die hoc posse esse, etiam quia adepta possessione corporali per installationem posset agere, & petere restitutionem, si sibi possessio sublata esset: quod aliter facere non potuisset, per dictu. capitulo. cum super. per gloss. Innocen. ibi quam refert ibidem. in quarta col. & dictum est. §. in proximo præced. articu. in ij. limitatione. Prædicta etiam voluit Roch. in hoc tracta. in verbo, ius, in v. q. o. & in verbo honorificum. in fine. xxxix. quæst. & in verbo ipse vel is à quo in xj. q.

## ¶ Octauus art. xj. q. prin. iij. par. ij. Libri.

1 *Beneficij possessio qualiter acquiratur per inuestituram.*

2 *Beneficij possessio acquiritur installatione beneficiati in sede rectoris.*

3 *Canonicatus acquiritur per installationem in conoro, & loco sibi per capitulum assignato.*

4 *Canonicus condemnatus per sententiam, canonicatus possessionem perdit.*

5 *Imperij possessio apprehensione acquiritur.*

1 **Qualiter** Autem possessio beneficii per institutum acquiratur. Et hic sit vij. articu. patet ex dictis. §. in vj. art. sufficere possessionem transferri in beneficiatum per inuestituram factam de ea in conspectu beneficii, sine apprehensione, secundum Io. And. post Compo. in d. c. transmissa. de elect. in c. ij. de consue. vbi etiam Abb. & per eundem Abb. & doct. in c. cum aliquibus. & c. cum Bertoldus. de re iud. & voluit Firma. in tra. de episcopo. in j. par. iij. lib. in lv. q. vbi de hoc querit, vbi etiam dicit huiusmodi possessionem posse acquiri per installationem beneficiati in sede rectoris, secundum In. in c. in literis de resti. spol. & Bal. in l. ij. in xv. col. C. de serui. vbi dicit hoc esse verum nisi consuetudo aliter se habet. & hociem voluit Inn. & post eum Abb. in d. c. cum super. de causa pos. & proprie. vt in proximo præced. art. diximus. ¶ Idè dicit in canonico, cui queritur canonicatus per installationem in choro, & loco per capitulum sibi assignato, secundum Bal. in d. l. ij. xvij. col. ver. super secundo. C. de seruitu. & dicit esse rex glo. & doc. in c. in genesi. de elect. & in c. relatum. de præb. & in c. cum. m. de consti. ¶ Et ibidem dicit canonicum condemnatum per sententiam perdere possessionem canonicatû: quia debet de stallari de choro seu de seculari: & sic per actum prædicationis, secundum In. in d. c. literis. Bal. vero. in d. l. ij. in j. col. dicit dixisse sufficere eum non vti a cibus canonicis, quos exercere nõ potest, statimq. est cõdemnatus: & hoc dicit esse notandum. ¶ Et ibidem Firma. ponit ꝑ qualiter acquiratur possessio imperij: & dicit acquiri apprehensione. vide per eum.

## ¶ Nonus art. xj. q. prin. iij. partis. ij. Libri.

1 *Possessionem seu proprietatem verum ecclesiasticarum quis habeat.*

2 *Agens pro beneficio, debet suo nomine agere, pro rebus vero beneficii, debet agere nomine ecclesiæ.*

3 *Possessio bonorum beneficii, an transeat in institutum per solam inuestituram, vel acquisitionem possessionis beneficii, sine traditione & apprehensione rerum.*

4 *Prælato mortuo, vacat possessio prælaturæ, non possessio bonorum ecclesiæ: quia ecclesia possidet.*

5 *Quasi possessio iurium defuncti, an continetur in herede vel successore.*

**Sed** Dubitatur nono, an possessio bonorû beneficii transeat in institutum per solam institutionem vel ademptionem possessionis beneficii sine traditione & apprehensione rerum particularium ipsius. Et Abb. in d. c. cum super. i. iij. col. in versu. ad scdam qonem. querit ꝑ quis hæt proprietatem & possessionem rerû ecclesiæ. & refert opi. Prima Inno. q. non prælatus, sed Xps nõ scatur prædicta habere. Scda est opinio, ecclesiam habere possessionem & proprietatē. i. congregationē fidelium, cuius caput est Xps. Tertia est opinio, apud quilibet ecclesiam particularē esse dñi & possessionem rerû ecclesiæ, & clericu. possidere bona ecclesiæ illius nomine: & tñ clericu. post collationē sibi factā posse dicere beneficium esse suu. vt in c. si tibi abnti. de præben. lib. vj. ¶ Et ibidè Abb. in versu. ad. iij. q. dicit, ꝑ si vult bñficiatus agere pro ipso beneficio, poterit ipse agere si autē pro rebus beneficii, agat nomine ecclesiæ, vt ibi per eum: ex quibus colligitur dñi rerum ecclesiæ, & possessio ad quæ spectant & transeat. ¶ Tu aduerte nos. s. in j. par. j. lib. in vj. q. prin. in vij. artic. dum ibi tractauimus, an dos ecclesiæ gaudeat illis priuilegijs, quibus & dos mulieris, in xxxv. priuilegio posuim⁹ dñum rerû ecclesiæ, penes quem sit nēpe penes Xpm, ipsā, ecclesiam, vel rectorē illi⁹, videas ibi. ¶ Sed difficultas artic. nostri consistit in hoc an possessio bonorû beneficii transeat in institutum per solam institutionem, vel ademptionem possessionis beneficii sine traditione, & apprehensione rerû. Et hunc artic. ponit formaliter Firma. in trac. de epo. in iij. lib. in j. par. in lvj. q. vbi dicit beneficiatū nõ debere corporatè apprehendere possessionē bonorum ecclesiæ: quia in ipsum ipso iure censet translata possessio rerû ecclesiæ: quia ecclesia nõ desijt possidere, fm Inno. in c. in officijs. de testa. Mortuo. n. plato ꝑ vacat possessio. platuræ, nõ possessio bonorû ecclesiæ: quia ecclesia possidet, fm Inn. in c. ex parte. de arbi. & hoc idè voluerit Bar. & doc. ff. de acq. pos. & in l. j. §. si. vbi Pau. de ca. eo. tit. Bal. in l. fi. ij. col. C. de edi. diui Adri. tol. & in Spec. de petito. & possessio. §. j. qd dicit esse veru. et in plato ecclesiæ collegiatæ, fm Inn. ibi. & Bal. i. margarita. i. verbo, mortuo, & nedu. possessio bonorû est apud ipsā ecclesiam, cuius sunt bona, sed et apud ecclesiam vlem, ex qua Xps dñi possidere: fm Bar. in l. licet. §. si. ff. de cuiusque vni. noie. Bal. in l. fi. in ij. col. C. de edic. diui adri. tollen. & Inno. in c. cum super. de restitu. spolia. Sed non est ibi, quia est in titu.

# Cæsar Lambertinus Episcop.

in titu. de causa pos. & proprie. ¶ Et hinc sumpta occasione Firma. ibi prosequitur, in quibus apprehensio rerum requiratur de necessitate, quid in hærede, quid in legatario, quid in fideicommissario, quid in filio, quid in monasterio, quid in bonis dotali bus, quid in tutore, quid in emptore, quid vigore statuti, & in similibus, videas ibi plenè nolo hic referre. ¶ Quibus tamen potest addere, quid in quasi pot. iurium defuncti, an continetur in hærede vel successore: de quo ultimo pulchrè diximus. s. in prima par. huius secundi libr. in tertia quæstio. princip. in xxij. art. ¶ Conclude tamen ex dictis Innocen. & Abb. in ca. cum super. de cã poss. & ex allega. per Firma. in institutum transire possessionem rerum particularium beneficij seu ecclesiæ, cum in eum transfuit possessio beneficij, seu ecclesiæ absque alia apprehensione particulari.

¶ Decimus art. xj. q. prin. iij. par. ij. Libri.

1 ¶ Beneficij possessio retinetur per inuestitum, solo animo, etiam si ab eo sit expulsus per tyrannum, excommunicando expulsorem, & inferendo alias censuras ecclesiasticas.

**Quærit** Postmodum Firma. in præleg. tra. de episcopo in ultimis verbis. j. par. iij. lib. & sic in lvij. q. 6. & hic sit. x. noster articulus. ¶ An possessionem beneficij adeptam per institutum, vt s. ipse institutus retineat, si fortè per tyrannum ab ipso beneficio expellatur: respondet solo animo, ac excommunicando expulsorem, & alias censuras ecclesiasticas inferendo, possessionem illius retinere: secundum Bartol. notabiliter. in lege ij. in xxij. colum. C. de serui. & aqua. quod Firma. dicit esse notandum.

¶ Undecimus art. xj. q. prin. iij. par. ij. Libri.

1 ¶ Presentatio presumitur præcessisse, si de ea constat per literas episcopi ipsius narratas, confitio tamen clericum fuisse institutum per episcopum.

**Dubitatur** Undecimo, ¶ si constat per episcopum institutum, sed non constat præsentationem præcessisse, nisi per literas episcopi illam narratas, an præsumat præcessisse, & valeat institutio: & dicendum est q. sic: prout voluit Rota. clxxxix. sufficit præsentato, hoc titu. in nouis, quæ vult si intentatum est possessorium per institutum, sufficere pro eius colore ipsius institutionem deducere, quamuis eius præsentatio probetur: quia illa modicum iuris confert. capitu. dilectus. de officio legat. & quia sola institutio superioris: licet cassetur electio seu præsentatio, tuetur possessorum & omnia facta per eum: vt legitur & nota per Innocen. & Hosti. de elect. nihil est: & de restitu. spolia. in literis per eosdem. & cap. quia cunctis. versicul. si vero. de concess. præbend. Hoc idem voluit Felyn. in cap. sicut. in xij. colum. in versicu. extrinseca. de re iud. facit quod dicit Paul. in tract. de sede vacan. in ij. par. in v. q. in vlt. col. in versic. & patroni præsentatio. vbi dicit, & patroni præsentatio, quando episcopus ad capitulum sede vacante afferit factam de illo, quem instituit, p. sumitur interuenisse, si patroni non contradicant. & idem voluit Roch. in hoc tract. in verbo, honorificum. in 50. q. ¶ Tu de prædictis dic. vt latè diximus. s. in ij. par. huius. ij. lib. in x. q. 6. princip. in princ. quarti articuli. vbi retulimus dicta supradictorum doctor. & tandem ibidem in septimo articulo. latissimè hunc articulo. discussimus. Ad ibi dicta me remitto, vbi conclusimus: vt proximè dictum est.

¶ Duodecimus art. xj. q. prin. iij. par. ij. Libri.

1 ¶ Institutio an validet præsentationem inuvalidam. & num. 3. Et quid de confirmatione.

2 Electio à principio non canonica, confirmari non potest.

**Dubitatur** Duodecimo, ¶ an institutio validet præsentationem inuvalidam. Firma. format huc art. in electione, & confirmatione. Et distinguit, q. est valida respectu personæ electi, & confirmatio nõ validat illam. I. si constat. de appella. ¶ Aut est inuvalida rone eligentium: & licet dicat se. eius esse: tamen dicit statim idem esse. per. l. ex consensu. §. j. eo. tit. ¶ Si vero est nulla ratione forme, & confirmatio est talis, q. posset illud munus concedere, validatur si confirmatio fiat ex certa scientia, alias non: sed si non posset confirmans illud concedere non validatur per confirmationem ab eo factam, secundum Inn. in c. nihil. de elec. & Barto. in d. l. si constat. & Pet. de soci. post Bal. in l. nominationu. C. de appell. ¶ Dicit tñ Bal. in l. quicunq. C. de bonis. quæ lib. dixisse ¶ electionem non canonica à principio nõ posse confirmari, etiam si ecclesiæ expediat. per. cauditis. de elec. Idem tamen Bal. in addi. ad Spe. in ti. de appell. vers. per

diffinitiuam. dicit electionem quacunque rone nullam, validari per confirmationem factam in contraditorio iudicio: & hoc est verum. Secus, si fiat de plano: quia tunc distinguitur secundum In. in d. c. nihil. & Io. An. in d. c. fi. de elec. in vj. in nota. secundum Bal. vbi. s. & est videndus etiam Bal. in addi. Spe. in ti. de elec. vers. cuius grat. & ita. refidet ibi Firma. ¶ Tu de isto articulo. vide, quæ diximus. s. in hac parte. in iij. q. princip. in iij. art. dum tractauimus an nulliter præsentatus vel indignus possit institui: & instituetes illum puniatur: & ibidem. in iij. articulo. dum tractauimus an præsentatio facta à patrono excommunicato, sequuta institutione, teneat: & faciunt etiam ea quæ diximus in ij. par. huius. ij. lib. in xj. & vlt. q. prin. in iij. art. dum tractauimus, an institutio facta naturam seu habeat vim sententiæ diffinitiuæ vel interlocutorie. ex quib. apparet institutionem non validare præsentationem nullam ipso iure: annullandam vero sic, si non appellet ab ea. Videas ibi: & de materia etiam. d. c. nihil vide. in d. iij. q. princip. huius. par. in v. & vlt. art.

¶ Decimustertius art. xj. q. prin. iij. par. ij. Libri.

1 ¶ Institutio clandestine facta anteneat.

**Dubitatur** Decimotertio, ¶ an institutio facta clandestinè teneat. Et Arch. in d. ca. si tibi absenti. quem ibi refert Domi. in j. colum. in ver. quæro, an teneat. teneat q. sic. Io. And. vero se remittit ad dicta per eum: & alios. in ca. vt nostrum. §. porro. vt ecclesiastica beneficia sine diminutione cõferantur. vbi Io. An. in simplicib. tenuit. q. sic. in dignitate. vero fecus. per. c. quia propter. in fi. de elec. & hoc ibi tenet In. licet Arch. dicat illum tenere oppositum. Pau. vero. in d. §. porro. distinguit, q. aut collatio fit ita clandestine, q. de ea non potest fieri fides: & tunc non valet: & ita potest pcedere dictum In. Aut licet fiat clandestinè, tamen potest probari, & tunc valebit institutio: & ita procedet alia opi. & ibi Pau. cõcordat Do. vbi. s. hoc idem volunt omnes doct. in d. ca. vt nostrum. §. porro. ¶ Et profus faciunt quæ diximus. supra. in iij. præcc. articulo. vbi conclusimus institutionem esse probandam per scripturas vel testes: & soli instituenti non est credendum: ergo sufficit fieri vt probari possit, & ita tene.

¶ Decimusquartus art. xj. q. prin. iij. par. ij. Libri.

1 ¶ Præsentationis & totius processus expensæ per quem fieri debeant. & numero 3.

2 Electus contra quem opponitur, ne confirmationem obtineat an possit se defendere de sumptibus prælaturæ.

4 In ecclesia vacante economus ponendus & constituendus est, qui omnes fructus successoris conseruet.

**Dubitatur** Decimoquarto, ¶ cuius expensæ præsentatio totius processus cum institutione fiant præsentantium præsentati vel ecclesiæ: & in electione claru est q. electi: adeo q. capitulum expensæ repetit ab eo. vt præterit. & ibi glo. & doc. de elec. & tenet Bal. in l. j. C. de bonis maternis. sequit et Firma. in tracta. de epo. in j. par. iij. li. in xxxix. q. vbi remissiuè ponit de expensæ factis p. quoscunq. à quib. repetant. vide ibi latè. ¶ Tu aduerte, q. tex. in d. c. vt præterit. & gl. & doct. ibi loquunt in electionibus. p. latorum: & similiter Firma. ibi: & idè Firma. in iij. par. ij. prin. iij. li. in xxij. q. vbi quærit, an electus, p. quem opponitur ne confirmationem obtineat, possit se defendere sumptibus prælaturæ: & dicit q. sic. allegat In. & doc. in d. c. vt præterit. & Ang. & Pau. de cast. in l. fi. §. in cõpuratione. C. de iure delibe. & Bal. in d. l. j. C. de bonis maternis. ¶ Et in electione bñ dñ. quia in illa labitur tex. d. c. vt præterit. nã ibi ram electio, quæ confirmatio sũt solum principaliter ad puidendum ecclesiæ, sed in pntatione est aduertendū, q. in illa pnt. quamplures lites occurrere: puta inter ipsos psonos de essentia iuris pa. seu illius quasi pos. Itè inter ipsos pntatos, & patronos: puta inter pntantes vnū, & ipsum pntatū: vt no. in c. eam re. in c. iij. & in c. si vero. hoc ti. & nos de hmõi litib. diximus latissimè. s. in ij. par. huius. ij. li. in j. q. pri. in ix. ar. nõ est æquū, si psoni litigat de eorū iure pa. seu de eorū quatuor pos. iuris pa. siue eps de ei' mera collatiõ. seu pntati d eorū meritis, & dmeritis q. hmõi lites sũt sumptibus. ipsi' ecclesiæ in aliorū vtilitatè particularè. Sed dicerè, cum psoni litigat inter se de iure pat. vel eius quasi pos. qs eorum sit psonus, vel quasi possides: licet in consequentia veniat victoria pntati, expensæ fiant p ipsos psonos: habito tñ ali. quali respectu ad expensas, quæ fieri possent p pntatione faciendā & institutione sequenda, & intermedia diffinitione faciendā: sicut qñ pntatio fieret in cõcordia: vt diximus. s. in d. ij. par. huius. ij. li. in iij. q. pri. vbi de ista pntatione in cõcordia p totū. ¶ Et si lis esset inter psonos & epm, expensæ sũt p psonos & ecclesiā epalè, q. lucraret collationem merā. ¶ Et si lis esset de meritis vel demeritis præsen

3 pfitatorum, lis fiat eorum sumptibus: quia eorum erit commo-  
 dum vel utilitas. ¶ Dando aliam regulam, q̄ temp̄ in h̄mōi litib.  
 ille tantum expensæ fiant per ecclesiam, de qua agit, & deberet  
 fieri, si p̄ratio & institutio fierent in concordia: vt proximè di-  
 ctum est: vt omnia ista possunt colligi à p̄rio ex his, que dicunt̄  
 4 per doct̄ in d. c. vt præterea de elec. ¶ Et pro hoc faciunt: Nam  
 si lis est inter patronos & non finitur infra quadrimestre, vel se-  
 mestre, episcopus instituit quem vult in ecclesia, salvo iure vin-  
 centis: vt no. in dictis iurib. c. eam re. c. tertij. & c. si vero. & nos di-  
 ximus latè. in d. ij. par. huius. ij. lib. in d. j. q. prin. in ix. art. & illi, qui  
 euicerint ius pat. debent eundem iam institutum per ep̄m re-  
 præsentare: vt no. in d. c. si vero. & nos diximus. s̄. in vij. q. prin. hu-  
 ius par. in x. art. & nihilominus, œconomus ponitur in ecclesia  
 sic vacante, qui habet conseruare omnes fructus p̄ successore:  
 vt latè diximus. s̄. in ij. par. huius. ij. lib. in j. q. prin. in xxx. art. & sic  
 iste œconomus non facit expensas litis: vt in c. præterea. quas fa-  
 cit œconomus datus per capitulum in bonis ep̄atus: & idem q̄  
 durat lis inter ep̄m & patronos: vel inter ipsosmet præsentatos.  
 ¶ Et p̄ istis sit ratio, quia attēta grauitate harum litium & facul-  
 tatib. bonorum beneficiorum patronatorum, quæ non possunt  
 esse nisi pro victu vnus rectoris, & si fuerit parrochialis, etiam  
 clerici, qui cum adiuuet: vt latè diximus. s̄. in j. par. j. lib. in v. qd̄.  
 prin. in xxj. art. de facili esset necesse videri essentialia bona ip-  
 sius ecclesie: quia fructus non sufficerent quod nō est in eccle-  
 sijs, in quibus cadit electio: tū quia in electione non cadunt tot  
 lites: tum etiam, quia si bene caderent electiones, habent locum  
 in ecclesijs cathedralib. collegiatis & dignitatibus in quibus ca-  
 dunt pinguiora dotes: vt diximus in d. xxj. art. ex quorum fru-  
 ctibus possunt melius sustentari lites, nec in illis vertitur princi-  
 paliter interesse eligentium, sed ipsiusmet ecclesie. In præsen-  
 tatione vero potest verti principaliter etiam interesse aliorum,  
 vt proximè demonstrauimus. Nota prædicta, quia credo ipsa  
 verissima.

¶ Decimus quintus art. xj. q. prin. iij. par. ij. Lib.

1 *Scriptura literarū ordinarij forma de præsentatione & institutione fidei  
 facientium. & nu. 2.*

2 *Possessionis corporalis traditio & inductio pertinet ad officium Archidia-  
 cono.*

1 **Sit** Decimus quintus & vltimus articulus. ¶ de forma scripturæ  
 literarum ordinarij de præsentatione & institutione fidei  
 facientium: & dic de istis posse recurri ad formularios, nihilomi-  
 nus vt aliqua forma habeatur, decreui hic vnā tantum for-  
 mam ponere: ex qua poterunt aliæ formulæ fabricari. Dic ergo  
 hoc modo, videlicet. ¶ Ioannes Castella consecratione diuina  
 Trañ Archiepiscopus dilecto nobis in Christo Cæsari de Lam-  
 bertinis presbytero nostræ Archiepiscopalis Trañ. ecclesie. l. v.  
 D. salutem in Domino sempiternam. Noueris q̄ vacante eccle-  
 sie sancte Mariæ de cara de bonifimiro sita intus ciuitatem  
 Trani, per obitum quondam domini Iacobi de Sifola dictæ ec-  
 clesie vltimi & immediatè rectoris, dum viueret, nuper vita sua  
 cū comparauerunt coram uobis magnificus. V. l. D. dominus  
 Petrus de Lambertinis tuus genitor, ac nobilis Franciscus  
 de Bonifimiro velut patroni, seu in quasi possessio. iuris patron.  
 sue præsentandi dictæ ecclesie existentes, & narrantes obitum  
 rectoris prædicti, & sic vacationem dictæ ecclesie infra tempo-  
 ra à iure patronis laicis concessa, præsentarunt nobis te prædi-  
 ctum Cæsarem coram nobis præsentem, velut idoneum ad be-  
 neficium prædictum, & ad maiora: ac de linea fundatorum, pe-  
 tentes te ad dictam ecclesiam institui: & illius regimen in spiri-  
 tualibus, & temporalibus administrationem committi. Nos  
 vero considerantes dictum Apostoli dicentis, Nemini cito ma-  
 num imponas: decreuimus fore affigendum edictum in valuis  
 illius ecclesie cum peremptorio termino, iuxta iuris formam,  
 infra quem ex quo nullus contradictor seu oppositor compa-  
 ruit, diligenti inquisitione per nos facta de iuribus præsentan-  
 tium & meritis præsentari, reperimus per legitimas probatio-  
 nes & institutiones antecessorum & ipsorum præsentantium  
 eos fuisse & esse patronos, seu in quasi possessio. iuris patronat. &  
 præsentandi existere ecclesie affatæ. Reperimus etiam te præ-  
 fatum Cæsarem idoneum ad dictum beneficium & maiora: vn-  
 de nullo canonico impedimento obstante, duximus te institu-  
 endum. ¶ Si autem alius comparuerit contradictor, post ap-  
 positionem edicti, poterit dici. ¶ Et quia infra terminum in edi-  
 cto apposito comparuerunt alij asserentes se patronos: puta.  
 A. & B. & præsentarunt nobis. C. ac instarunt, vt nullo modo  
 ad tui institutionem procedere deberemus, nisi de iuribus vtri-  
 usque bene cognouerimus: & cum nos citari fecissemus spe-  
 cialitate te & prædictos te præsentantes, & incertos per

aliud nostrum edictum, & infra terminum in illo appositum  
 nullo alio comparente, nisi te & te presentantibus, quarum  
 ambabus partibus ad extra iura producendum, & illis productis  
 & seruatis his, que de iure in hoc iudicio seruari debent: tamen  
 ad sententiam diffinitiuam processimus: per quam declarau-  
 mus prædictum. A. & B. nullum ius in iure patronat. seu  
 quasi possessio. dictæ ecclesie competere, vel minus ius, quam  
 dicto domino Petrutio & domino Francisco, vel æquale ius:  
 & sic dictum. **Commino esse repellendum, tanquam præsen-  
 tatum à non habentibus ius aliquod: vel tanquam præsentatum  
 ab habentibus minora iura: vel licet præsentatum ab  
 habentibus æqualia iura: tamen tanquam non idoneum  
 vel indignum: vel non ita idoneum: nec de linea fundatorum:  
 vt te Cæsarem reperimus esse: vel, licet in omnibus reperissemus  
 vos æquales: adeo quod locus erat gratificationi, volu-  
 imus potius gratificari in te, quam in illo.** ¶ Et sic siue præsen-  
 tatio sit facta sine contradictione, siue cum contradictione, po-  
 terit subdi: supplicati igitur de institutione actuali facienda,  
 huiusmodi iustis supplicationibus inclinati, te prædictum Cæ-  
 sarem coram nobis genus sexum manentem, in rectoriem di-  
 ctæ ecclesie sancte Mariæ, vt premititur vacatæ, autoritate no-  
 stra ordinaria instituimus: & per nostrum anulum aureum, si-  
 ue per impositionem bireti, siue per traditionem libri, vt mo-  
 ris est, pariter te inuestimus, illamque vobis cū omnib. iuribus  
 & pertinentijs suis tibi assignamus, ac prouidemus etiam de ca-  
 dem, teque coram nobis sic cōstitutum in corporale possessio-  
 nem, seu quasi ecclesie prædictæ iuriumque & pertinentiarum  
 prædictorum inducimus & inductum esse volumus, recepto  
 per nos à te, quod nobis & successoribus nostris archiepisco-  
 pis obediens eris, & fidelis: ac sancte matris ecclesie nobis que  
 & successorum nostrorū parebis mandatis, eidemque ecclesie  
 secundum ipsius statuta consuetudines ordinationes legitimas  
 deseruias, & deseruiri facies in diuinis, iuraque & libertates  
 ipsius ecclesie manutenebis, & defendes pro posse: nihilque  
 quod ad dictam ecclesiam spectabit, & pertinet, alienabis,  
 seu distrahes: alienataque & distracta ad ius & proprietatem ec-  
 clesie prædictæ reduces & reduci procurabis, pro posse ad fan-  
 cta Dei euangelia corporali iuramento. ¶ Et nihilominus om-  
 nibus & singulis personis ecclesiasticis archidiacono archiepi-  
 scopis, seu decano, & caplo canonicis & personis dictæ nostræ  
 archiepiscopalis ecclesie alijsq; notarijs, & tabellionib; publicis p̄  
 ciuitatem & dioc. nostram cōstitutis, subditis nostris, tenore præ-  
 sentium cōmittimus mandamus, quatenus ipsi vel alter eorū  
 qui super hoc fuerint requisiti, seu fuerit requisitus, ad prædictam  
 ecclesiam accedat, teq; vel procuratorē tuo noīe ad hoc specia-  
 liter cōstitutum autoritate, & vice nostris in corporale, reale: &  
 actuale possessionē ecclesie prædictæ iurium, & pertinentiarū  
 prædictorū inducant, & defendat, seu inducat & defendat indu-  
 ctum amoto exinde quolibet illicito detēto, quē nos in qua-  
 tum possumus, amouemus: teq; vel procuratorē tuo noīe  
 nomine ad eandem ecclesiam admitti faciant, cum plenitudine iu-  
 ris canonici: ac de ipsius ecclesie fructibus, redditibus prouen-  
 tibus & iuribus & obuetionibus vniuersis integrè respondeat:  
 & responderi faciant ab alijs plenarie, quantum in eis fuerit: con-  
 tradictores quoslibet & rebelles autoritate nostra per censuras  
 ecclesiasticas cōpescendo. In quorū omnium & singulorū fidē,  
 & testimonium præmissorum, p̄tes literas (& si placuerit) p̄na  
 publicū instrū, vt huiusmodi p̄tationem, & inde oīa sequuta:  
 ac p̄ntem nostram in s̄nōnem in se continentes, siue cōtinentes ex  
 inde fieri, & per publicū notarium nostrū & nostræ curiæ screibā  
 infrascriptū scribi, & publicari mādauiimus: Sigilliq; nostri ius-  
 simus, & fecimus appēhione cōmuniri. Et si placuerit, poterit di-  
 ci, Nostręq; proprię manus subscriptione cōvalidauimus. Data  
 seu datum in nostro Archiepali Trañ. palatio in anno Dñi &c.  
 pontificatus &c. præfulatus vero nostri &c. acta fuerūt hæc &c.

2 ¶ Restat nūc comprobare aliqua verba huius formæ cur ap-  
 posita sint: & omisis aliquibus verbis in principio concernen-  
 tibus præsentationem: quia illa comprobata fuerunt supra in  
 secunda parte huius secundi libri in tertia quæstione principali  
 in xj. articulo. vbi posuimus quibus verbis p̄tatio fieri debeat:  
 Et omnis etiam aliquibus verbis concernentibus edictum,  
 que cōprobata fuerunt. s̄. in d. j. par. in vi. q. prin. in xxij. artic.  
 vbi tractauimus, que sit forma huius edicti, restat cōprobare se-  
 quentia. ¶ Et primo dixi, infra que, ex quo nullus dicitor seu  
 oppositor comparuit, diligenti inquisitione per nos facta de iu-  
 ribus p̄ntantium & meritis: quæ p̄ntatio fiat in concordia  
 & nullus compareat habens instituere ex officio, dē inquirere  
 de prædictis. vt diximus. s̄. in ij. par. huius. ij. lib. in viij. q. prin. in  
 xj. & tribus sequen. arti. ¶ Dixi, reperimus per legitimas p̄ba-  
 tiones: & antiquas ac vltimas & immediatas p̄tationes, & insti-  
 tutiones

tutiones antecessorum & ipsorum presentantium eos fuisse & esse &c. per ea quæ diximus. §. in d. ij. par. huius. ij. lib. in x. q. prin. in iij. & seq. art. vsque ad x. inclusivè. ¶ Dixi repetimus te præfatum Cæsarem idoneum &c. per ea quæ diximus. in d. ij. par. huius. ij. lib. in viij. q. prin. in xi. & xij. art. ¶ Dixi, & quia infra terminum in edicto appositum cum omnib. sequentib. vsque ibi nullum in iure pa. seu quasi pos. dictæ ecclesiæ competere inclusivè: quia ibi tractatur quando præsentatus habet compræsentatum: & sic causa videtur in contradictorio iudicio: quod iudicium posuimus. §. in d. ij. par. huius. ij. lib. in ix. x. & xi. questionib. princ. ¶ Dixi, vel minus ius, quam dicto domino Petrutio &c. quia is est institutus, qui est præsentatus à maiori parte patronorum, etiam respectu minorum partium: vt latè diximus. in iij. q. prin. huius par. in j. & ij. art. & seq. ¶ Dixi vel æquale ius: & dixi ab habentib. æqualia iura, tñ tanquam non idoneum, vel indignum, vel nō ita idoneum, nec de linea fundatorum, sicut te Cæsarem per ea, quæ diximus quando sumus in pari numero. §. in v. q. d. prin. huius par. vel in æquali iure: vt etiam diximus. in vi. q. prin. huius partis: quia tunc idoneior est pferendus, vel habēs vnam qualitatem magis, quam alteram: nec requiritur q. duæ qualitates in vnum concurrant: puta esse idoneiorem & de familia: vt in forma posuimus: quia illa posuimus causa exempli: sed quodlibet illorum sufficit. vt latè diximus. in d. v. q. prin. & præsertim in eius conclusionibus vbi posuimus magistrales regulas circa hoc. ¶ Dixi, vel licet in omnib. reperissemus vos æquales, adeo q. locus erat gratificationi &c. per ea quæ dixim<sup>9</sup>. in d. v. q. prin. & eius conclusionib. q. stante equali numero presentantium, & omnib. æqualibus meritis presentatorum, habens instituere, poterit gratificari, cui voluerit. ¶ Dixi, supplicati igitur, vsq. ibi, & inducitur esse volumus inclusivè. per ea quæ diximus. §. in presenti vlti. q. prin. in j. vi. vij. viij. & ix. art. ¶ Dixi, recepto per nos à te &c. vsque ibi, corporali iuramento inclusivè: per ea quæ diximus Deo duce, in iij. lib. rectorem debere præstare debitum honorem & fidelitatem ordinario, & non debere alienare: nec male distrahere bona ecclesiæ, sed illa augere, vt ibi dicemus. ¶ Dixi, & nihilominus omnib. & singulis personis ecclesiasticis archidiacono &c. quod certe videtur contra illa iura. f. ca. cum nostrum. & c. cum satis. de offic. archi. cum hic traditio corporalis possessionis, & illius inductio committatur quibuscunque, quæ tamen de iure spectant ad officium archidiaconi. ¶ Ad hoc posuimus dicere ideo fieri: quia ad archidiaconum spectat institutio corporalis in beneficijs magnis ecclesiarum collegiarum curam animarum habentium, non autem in paruis: vt sunt illa de iure patronatus, quæ non cadunt in collegiatis. c. nobis. hoc tit.

tamen hæc solutio non quadrat: quia licet pntatio patroni non cadat in ecclesia collegiata: cadit tamē in parochiali ecclesia curam animarum habete: vt diximus. §. in j. par. j. li. in xi. q. prin. in v. art. ¶ Ideo secundo loco potest dici hoc esse: quia quamvis hoc officium spectat ad archidiaconum, non per hoc negatur, quin episcopus possit illud committere alteri. Et nec hoc mihi placet: quia vt voluit do. Ant. ante f. c. j. de offic. archid. q. licet tales sint vicarij episcopi: tamen cum certa dignitate ponuntur. Et ideo nō possunt ad nutum episcopi reuocari, nec ipsorum officium potest episcopus exercere: ergo tanto magis, nec alteri demandare. quod etiam voluit Arch. in c. periculis. in vlt. co. in xxv. dif. & Do. in c. licet. in ij. col. in ver. oppono, q. ad episcopum. de preben. li. vi. Ratio est, quia ipse exercendo officium archidiaconi seu archiepiscopi, vel alteri demandando, videtur eos priuare eorum officijs sine processu: & causa q. nō potest, cum sint perpetui dati à iure, vt ibi per eos. de quo latè dicimus in nostro tractulo de officio archiepiscopi, quem composui: quia archiepiscopus fuit, vbi de omnib. istis officijs tractauit. ¶ Quare dicamus hoc hodie fieri ex stylo vniuersali ratione facilioris executionis. ¶ Dixi, te vel procuratorem tuū tuo nomine ad hoc specialiter constitutum. per ea quæ diximus. in presenti. xi. q. prin. in iij. & v. art. ¶ Dixi cum plenitudine iuris canonici. & de ipsius ecclesiæ redditib. & fructib. &c. vt ostendatur sibi data administratio: per ea quæ diximus in presenti. q. prin. in vij. & ix. art. ¶ Dixi in quorū omnium &c. presentes literas. & si placuerit, presentens instrumentum, ad ostendendū q. per literas ordinarij, licet melius per instrumentum publicum, quamuis etiam per testes pbari possit, presentatio & institutio: vt diximus. in iij. prece. arti. presentis. q. institutionem non debere fieri ita clandestinè, vt pbari non possit: vt diximus. §. in xij. prece. arti. ¶ Dixi de huiusmodi presentatione: & inde omnia sequuta: & presentem nostram institutionem: vt clarius de prædictis constat per institutionem: per ea, quæ diximus. in xi. præceden. articulo. ¶ Conclusiones presentis. xj. & vltimè. q. princ. collige ex te ex ipsis. xv. articulis. ne videamus illud idem repetere. ¶ Et per ista clauditur hæc. xj. q. prin. Nec non & ipsa. iij. pars huius. ij. lib. ac ipse secundus liber operis. Laus indiuiduæ Trinitati, Virgini Dei matri gloriosissimæ, patrono meo diuo Hieronymo, cui opus dicatum est: in clyte virgini & martyri Catharinæ, rotique curiæ triumphanti Amen. Trani in meo studio in anno Domini. 1523. xj. Indictione, die vero vltima mēsis Aprilis. Hora. xxij. Feliciter amen.

F I N I S.